ΗΣΥΧΙΟΣ

HESYCHII ALEXANDRINI

LEXICON

POST

IOANNEM ALBERTUM

RECENSUIT

MAURICIUS SCHMIDT

VOLUMEN SECUNDUM

E — K

IENAE

SUMPTIBUS FREDERICI MAUKII

MDCCCLX

E.

Ε δασυνόμενον μὲν καὶ ἐγκλινόμενον δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου πτώσεως αἰτιατικῆς αὐτόν, ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν τρίτον δηλοῖ ἑαυτόν
Ε δασέως ὀρθοτονούμενον ἑαυτὸν .... ἢ αὐτὴν ἢ αὐτό
ΕΑ ψιλούμενον καὶ παροξυνόμενον· ἤμην ἢ ὑπῆρχον, δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον τὰ ἀγαθὰ καὶ ἴδια, καὶ τὰ ἑαυτοῦ δηλοῖ
ἔα· ἄφες. ἢ ἦν, ἢ ὑπῆρχον
5\. *ἐαγῇ· κλασθῇ, κατεαγῇ, θραυσθῇ, συντριβῇ*
ἐάγη· κατεάγη. καὶ τὰ αὐτά
ἔαδεν· ἤρεσεν. ἔδοξεν. [ἦρεν. ἀφεῖλεν]
ἔα δή· ἄγε δή
ἑαδότα· ἀρέσκοντα. ἀγαθά
10\. *ἑαδόσιν· ἀρέσκουσι. θέλουσιν*
ἑαῖς· ἰδίαις
ἔακεν· ἀλγεῖ
ἐακότες· ἀλγοῦντες
ἐακώς· κακῶς ἔχων, παρειμένος, ἀναπεπαυμένος. ἀλγων
15\. *ἐαλεὶς· συσταλείς. συστραφείς*
ἐάλη· συνήχθη. ἐστάλη. συνεστράφη
ἐαλόν· λυπηρόν. [λυτήριον]
[ἐαλός· τεθραυσμένος]
ἑάλω· ἐκρατήθη. ἠλέγχθη

SCR. 4. *Α* 276 *Δ* 321. 6. *Δ* 559. 7. Herod. VI 106 teste Suida. 8. Iob. XXV 6 XIX 5. 9. *Ι* 173. 15. *Φ* 571 *Χ* 308. 16. *Ν* 408 *Υ* 168. 278.

ADNOT. Collati sunt codices hi: Athanasii Paris. 2617 fol. 19 sqq. Eudemi Vindob. 132 fol. 35 Cyrilli Vindob. 171 Leydensis e Vossianis 63 Mosquensis (Dresd.) 39 Bremensis 11, quem officiosae Elardi Meyeri comitati debeo. 2. Indicavi lacunam ope Apollonii 61, 17 explendam. 3. Apollon. lex. 61, 21. 4. *συγχώρει· ἄφες* C. 39. *ὑπῆρχεν* cod., em. Misc. Obss. III 3 p. 328. *Ἔα* num e dialecto unquam dictum sit pro *εἴη*, quod Boeckhius in C. I. I p. 29 statuit dubito. 5. Verbum *ἐάσσω* tuitus quidem est Lobeckius Parall. p. 400, malim tamen *Ϝαγῇ*. 6. *καὶ* codex, *κατὰ* Musuri est interpolatio. *ἐάγη· ἐθραύσθη, ἐκλάσθη* C. 39. 63 *κέκλασται* 2617. 7. *ἦρεν ἀφεῖλεν* haud scio an ad *ἕλεν* pertineant. Infra *ἕλεν· ἀφεῖλεν.* 8. C. 39, Athanasius, Zonar. c. 593. 9. *ἀγαθή* om. Apoll. lex. 61, 24. C. 39. 2617; *ἑάδοντα* aeolice C. 171. 12. *ἀλγ..* codex, *ἀλγεῖ* Musurus qui vocis exitum delevit. Legendum *αἴακεν* vel *ἤακεν· ἀλγεῖ.* 13. *ἐακότες· παρῃτημένοι ἀποπεπαυκότες* Zonar. c. 593 Athanas. C. 39. 63, lex. Armach. Similiter lex. Coisl. p. 232. 471. 504; *ἠακότες* recte Suidas Zonar. c. 969 Glossae Auriv. p. 11. 14. *παρειμένως ἀναπεπαυμένως* codex, em. LDindorf. Thes. III c. 3 C. 15. *συνσταλείς, συγγραφείς* codex, em. Mus. Corrige *Ϝαλείς.* 16. Apoll. lex. 61, 25 C. 171. 17. *ἐαλόν· λυπηρόν* C. 171; forte *αἰανόν.* *Λυτήριον* nihil est, nisi varietas antecedentis *λυπηρόν.* 18. *ἐαγός* (*γῶς* C. 63) *τεθραυσμένος* lex. Armach. CDresd., *τεθραυσμένον* Athanasius; *ἐαγώς* recte Pearso. 19. *ἐλήφθη* pro *ἠλέγχθη* C. 39.

ἑαλωκότων· ληφθέντων

ἑάλωσαν· ἐλήφθησαν. ἡττήθησαν. ἀπέπεσον

ἐᾶν· ἀφιέναι

ἑανηφόρος· ἡ ἠώς. παρὰ Ἀντιμάχῳ

ἑανόν· λαμπρὸν ἱμάτιον γυναικεῖον. εὐδιάχυτον

ἑανός· πᾶν λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἔνδυμα γυναικεῖον, ὃ καὶ πέπλον λέγει Ὅμηρος· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἔννυσθαι. Ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο τοῦ εὐδιαχύτου. Ἑανῷ δὲ λιτί [περιβολῇ, λιτῷ] ἢ λεπτῷ ὑφάσματι, ἢ λινῷ περιβολαίῳ.

ἕα[ν]ται· κάθηνται

ἕαντο· ἦσαν

ἑανῷ· εὐώδει, ἢ λεπτῷ ἱματίῳ

ἑανῶν· [ἀγαθῶν, καλῶν. ἢ] ἱματίων λεπτῶν

ἔαξεν· ἔκλασε, συνέτριψεν

ἔαρ· αἷμα. Κύπριοι

ἔαρ· ὁ μετὰ χειμῶνα τριμην(ι)αῖος καιρός

ἐαρδάλη· ἐπλησίασεν

ἐαρίδας· τὰς κανθαρίδας

ἐάριον· τὸ ῥόδον

ἐαρόν· λουτῆρα, ἢ πρόχουν

ἐάρτερα· ἐαρινά. λεπτά. ἁπαλά. πυκνά. χρόνια

ἐαρτέρου·... τοῦ ἔαρος, ἢ ἐαρινοῦ

ἐάσαντες· καταλείψαντες

ἔασι· πέλουσιν, εἰσί, τυγχάνουσιν

[ἐᾶσαι· κοιμηθῆναι

ἔασαν· ηὐλίσθησαν]

ἔαθεν· ἐχώρησαν

ἔασεν· ἤφιεν

ἑασφόρος· ἑωσφόρος

ἕαται· καθέζονται, ἧνται

[.αυτή· ἐκλάσθη]

ἑαυτούς· ἀλλήλους

ἐάφθη· ἐκάμφθη. ἐβλάβη

ΕΩΝ· ἀγαθῶν. τῶν ἑαυτῶν

SCR. 22. *Ο* 347. 23. fr. XC ed. Stoll. 25. Σ 612. 352. 27. *υ* 106. 30. *Η* 270. 38. Nicand. Ther. 380. 40. *Γ* 163. 44. *Δ* 226 an *Β* 832 respiciat dubium. 46. *Γ* 134 *Ι* 628. 49. Ξ 419.

ADNOT. 21. *ἑάλωσαν — ἀπέπεσαν* cod., em. Mus. 25. *ἑανός — περὶ τὸ ἀνής. ἑανοῦν δὲ κασίτερος οἱ τοῦ — λιτὴ περιβολή* codex, *ἑ — περὶ τὸ ἔννυσθαι. ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο. τοῦ — λῖτι περιβολῇ* Mus., *παρὰ τὸ ἔννυσθαι — λιτί* Apoll. lex. 61, 26 EM. 308, 26 uterque omissis vocibus supervacaneis *περιβολῇ λιτῷ*. 26. Vide *αἰᾶται ἕαται* et *εἶαται*. Emendate EM. 308, 1. 27. *εἴαντο· ἦσαν* infra. *Ἕαται· ἦν ὑπῆρχεν ἢ καθέζεται* C. 171 L. *εἶατο*. 29. Confundit *ἑάων* et *ἑανῶν*. Erroris participem habet Athanasium. 31. Cf. *εἶαρ ἦαρ ἶαρα*. *Εἶαρ· ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμινίους αἷμα* Herodianus apud schol. BV T 87 schol. Nicand. Alex. 314 EM. 294, 47. 32. *τριμηνιαῖος* Pearso. 33. Vide *ἄρδαλος* et *βαρδῆν*. 34. *δανθαρίδας* cod. *κανθαρίδας* Mus. De accentu Arcad. 34, 7. 37. *ἐαρτερά* hoc accentu codex et C. 171, *ἐαρότερα* lex. Armach., *ἐάρτερα* Cyr. 39. 63 (?) Athanas. Zon. c. 592 Lobeck. Proll. p. 261. 38. *ἐάρτερος* codex, *ἐαρτέρου* Heinsius et Pearso recte emendasse videntur. Deinde praeeunte C. 39 malim *τοῦ κατὰ καιρὸν τοῦ ἔαρος*. 41. *δέσαι* recte Schrewelius coll. *α* 1409. 42. *ἄεσαν* Kusterus. 43. *ἔασθεν· ἐχάρησαν* coni. Pearso coll. *ἐφέασθεν*. 44. *ἔασκεν* quod ordo requirit C. 39. 63. 171. 11 exhibent, *ἔακεν* loco non suo Athanasius. 45. *ἀσφόρος· ἑωσφόρος* C. 39. *ἑασφόρος* forte natum est ex *ἑωσφόρος*. *σελασφόρος* coni. Meineke. 46. *καθέζεται* codex C. 63. 171. 2617, *κάθηται* C. 39, em. Mus. 47. Omisit Musurus. Lego *ἐάγη*. 49. Apoll. lex. 61, 30. Lobeck. Path. El. p. 71.

ἔβα· ἐπῆλθε, καὶ ἦλθεν
ἐβαδίαστον· μελανόβροχον
ἔβαζεν· ἔλεγε. καὶ ἐκακολόγει
ἐβάθη· ἐγεννήθη
55. ἐβαίνομεν· ἐλέγομεν
ἐβάμβαινεν· ἔτρεμεν. ἐδίσταζεν
ἐβάμωσεν· ἡττήθη
* ἔβαλλεν· ἔῤ(ῥ)αινεν
ἔβαν· ἐπορεύθησαν, ἐβάδισαν
60. ἔβαξας· ἐλοιδόρ(ησ)ας
ἐβαρυθύμησεν· ἐλυπήθη
ἐβαρυώπησαν· ἐβαρήθησαν, ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί
ἔβας· ἐπορεύθης
ἔβασκεν· ἐπορεύετο
65. ἔβασον· ἔασον. Συρακούσιοι
* ἐβεβήλωσεν· ἐμίανεν, ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν
* ἐβδομάτη· ἑβδόμη
* ἐβδελύχθη(ν)· ἐμίσησα. προσέκοψα
* ἐβεβήκει· ἐπεπόρευτο
70. (*) ἐβεβρύχει· ἐπήχει πως
* ἐβέβλις· θήκη ἀργυρίου. καὶ κίστη
ἐβδηλάμην· ἀπήμελξα. Βδάλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν· ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῶον, διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα
ἕβδομαι· τομαί. ἡ ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γενέσεως παιδίου ἑορτάζουσιν
ἕβδομον ἡμιτάλαντον· τὰ ἓξ ἥμισυ τάλαντα
75. ἕβδομος βοῦς· εἶδος πέμματος κέρατα ἔχοντος
ἔβη· ἦλθεν, ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη
ἐβῆνοι· ἀλωπεκίδες
ἔβησεν· ἐπέβη
ἐβήτην· ἔβησαν. δυϊκῶς
80. * ἐβιήσατο· ἐβιάσατο
ἐβιάσατο· ἀπεστέρησεν
ἐβιόσσαο· ἔσωσας. τὸ ζῆν περιεποίησας, ἢ ἔδωκας
ἐβίωσα· ἔζησα. διῆξα

SCR. 53. λ 510 Eurip. Rhes. 719. 59. *Α* 391. 61. Numer. XVI 15. 62. Genesis XLVIII 10. 66. Thren. II 2 Malach. II 10. 67. *Η* 248. 68. Psalm. CXVIII 163. 69. *Ζ* 495. 70. μ 242. 74. Herod. I 50. 76. *Α* 311. 78. ADN. 79. *Ζ* 40. 80. *Λ* 558. 82. ϑ 468.

ADNOT. 52. ἀλαβαδίαντον coni. Kusterus. 54. ἐφάνθη? 55. ἐβάζομεν e γ 127 Pearso; forte ἐφαίνομεν. 58. ἔραινεν cod., em. Mus. Malim cum Alberto ἔβαλλον· ἔρραινον ut respiciatur *Λ* 536. 60. (ησ) Musurus. 62. ἐβαρήθησαν codex ἐβαρύνθησαν Mus. Ceterum Athanasius et Cyrilli mea exemplaria omnia hanc explicationem h. l. omittunt singularem glossam porrigentes hanc: ἐβαρυθύμησαν· ἐβαρύνθησαν. Deinde C. 39 ἀσθενὴς ἐγένετο τοὺς ὀφθαλμούς. 65. ἔβασον· ἀντὶ τοῦ ἔασον συγχώρησον. οὕτως Συρακούσιοι καὶ Λάκωνες. EM. 308, 27; ἔβασον· ἔασον Suidas, neque aliud quid latuerit sub C. 39 glossa ἔβασαν· ἔασαν (sic). Cf. Koen. et Schaef. Greg. Cor. p. 354 Ahrens Dial. II p. 49 Pohl de digammate p. 13 (Vratisl. 1854). Infra ἔησον· ἔασον habebimus. 67. Imo ἐβδομάτη· ἑβδόμη ex *Η* 248; ἐβδομάτου· ἑβδόμου C. 11. 68. (ν) Mus. 70. ἐβεβρήχη· ἐπηχεῖ cod., ἐβεβρήχει· ἐπήχει Mus., em. Apoll. lex. 61, 31. Vide Lob. rhem. p. 66. 71. κακίστη cod., em. Pearso. Interpretatio poscit θίβη vel θῆβα vel simile quid. 73. ἐπὶ codex, ἀπὸ Musurus. 74. ἡμίσεια codex, em. Pearso. 78. Imo ἐπέβησεν, suadente loco Herodoteo: ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησεν. Cf. ἐπέβησεν· ἐπιβῆναι ἐποίησεν. 82. ἐβίωσας codex. Exhibui gloss. β 630 et Apoll. lex. 61, 32. Vide Didym. p. 199.

ἐβλάστησεν· ἐξέφυ
85. ἐβλιμάσθη· ἐμαλάχθη
ἔβλιττεν· ἀπεπίεζεν
ἔβλυεν· ἀνεφύσα, ἀνέζει μετὰ ποιοῦ ψόφου
ἐβλόν· ἀπόπληκτον
ἔβλω· [ἔδακε. διέσπασεν]. ἐφάνη. ᾤχετο, ἔστη
90. ἐβόα· ἐκάλει
ἐβόλοντο· ἐβούλαντο, ἐβουλεύσαντο
ἐβόρισεν· ἐσίτισεν
ἐβραμμένον· εἱμαρμένον
ἔβραπτεν· ἔκρυπτεν. [ἔσφυξεν
95. ἔβρασεν· ἀπέπτυσεν. ἐξέχεεν
ἐβρατάγησεν· ἐψόφησεν
ἔβραψεν· ἔκρυψεν. ἔπιεν. κατέφαγεν
* ἔβραχεν· ἤχησεν. ἐβόησεν. [ἐβόησεν] ἐψόφησεν
ἔβρεμον· ἐφώνουν
100. [ἔβρησεν· ἐβάρησεν]
ἔβριξαν· ἐκοιμήθησαν
* Ἑβρεί· Ἑβραῖος. καὶ ὁ Ἑβραῖος περάτης
ἔβρισαν· ὥρμησαν. ἐβάρυναν. ἐπορεύθησαν. ἐπέλ̇ευνιυ
ἔβρος· τράγος βάτης. καὶ ποταμὸς Θρᾴκης
5. ἐβρύαζεν· ηὐώχεῖτο
ἐβρυάζοντο· εὐφραίνοντο
ἔβρυεν· ἐπλήθυεν. ἤνθει.
ἐβρύσθη· ἔπεσεν
ἔβρυχεν· ἐψόφησεν, ἤχησεν
10. * ἐβρωμήσατο· βρώσεως ἐδεήθη· βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι
ἔβρω· ἔφαγεν. ἔδακε. διέσπασεν
ἐβύλλων· ἔβρυον. ἐπλήθυον
ἔβυνουν· τὰ αὐτά
ἔβωσεν· ἐκάλεσεν. ἔκραξεν
15. * Ἐβώβ· πόλις Μωαβιτῶν, ἣ καὶ Ὠβώβ
ἔγαν· ἐγένετο

84. Numer. XVII 8. 85. Hippocr. Epid. p. 1142 D. (p. 337, 47). 87. Φ 361? 91. α 234. 98. Ε 859. 100. hymn. Cer. 478. 2. Genes. XIV 13. 3. Μ 346. Ρ 512. 7. Epigr. Athen. II p. 39 C. 5. 8. Ad Archilochi fr. 31 Bgk. referunt VVDD. 13. Arist. Pac. 644 teste Suida. 14. Hippon. fr. 1. 15. Numer. XXI 10. XXXIII 43.

ADNOT. 85. ἐβλημάσθη· ἠμαλάχθη cod. Galenus, em. Pearso. 86. ἔβλητ-τεν· ἀπεπίαζεν cod., em. Kusterus et Albertus. 87. ἔβλεν cod., em. Apoll. lex. 61, 33. ἀνέσει cod., em. Pergerus. 88. βλητόν Ruhnken. epist. crit. II p. 17; possis etiam βεβρόν. ἐλλόν Meineke. 89. ἔβλω· ἔδακε (ἔδωκε C. 39. 171) διέσπασεν Athanasius quoque praebet. Sed rectius infra ἔβρω· ἔφαγεν ἔδ. δ. Confundit ἔβρω cum ἔβλω. 89. 90. Separavit Albertus. 91. Schaefer ad Greg. Cor. p. 192 Didym. p. 186 sq. Errat Millius Proll. N. T. § 1040. 92. ἐσίτησεν cod., em. Salmasius. βοράζω EM. 737, 31. 93. Ahrens Dial. II p. 349. 94. β 1055. 96. ἐῤῥαθάγησεν coll. α 7426 Albertus, sed editum agnoscunt Lobeck. Path. El. 91 GDindorf. Thes. II 396 B. 97. Cf. β 1055. 1089. 100. ἔβρισεν Salmasius. Infra ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησεν. 1. C. 39. 63. 171. 3. παντὶ τῷ βάρει ἐφώρμησαν Apoll. lex. 61, 34. 4. Cognata sunt ἔριφος ἔρραϜος de quibus cf. Wieselerum in Philol. X p. 701. 5. ἐβρύαζον cod., em. Kuster. 6. C. 39. 36. 171. 2671 Suidas. 8. ἔβρυζε· ἔπινεν coni. Schneidewinus in symb. critt. p. 88. 10. ἐβρώμησε cod., em. GDindorf. Thes. II c. 447 B. 11. Cf. ἔβλω. 12. ἔβρυλλον Lobeck. Techn. p. 113; ἔβυλλον Salmas. Exx. Plin. p. 311. 13. ἐπλήρουν ἔφραττον C. 39 Suidas. Lobeck rhem. p. 146. 14. C. 39. 2617. 15. Ἐβώθ et Ὠβώθ Wesseling Probab. p. 285. 16. Sic codex, ἔγανε Mus. GDindorf Thes. II p. 620 B.

ἐγάνυσαν· ἐκόσμησαν. χαρῆναι ἐποίησαν
ἐγαργάλιζον· ἐκίνουν. ὑπεσ[ήμ]αινον. προετρέποντ
ἔγγαλον· πρόβατον γάλα ἔχον
ἐγγαμῶν· ὁ τὴν οἰκίαν κεχρημένος ἐν αὐτῇ
ἐγγανᾶται· διέφθαρται
ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν
ἐγγαστρίμυθος· τοῦτόν τινες ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερνόμαντιν λέγουσι. Φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ. τοῦτον ἡμεῖς Πύθωνα νῦν καλοῦμεν
ἔγγαυρον· νοτερόν. ὑγρόν. ἄωρον. πρόσφατον. ἐκλελυμένον. ἔνικμον
ἔγγαυσον· ἔνσκαμβον
ἐγγέαβλος· νεωκόρος
ἐγγεγάασιν· εἰσί. γεγάασιν
ἐγγεγαῶτα· γεγεννημένα
ἐγγεγωνώς· βοήσας
ἐγγελῶσα· καταγελῶσα
ἐγγενής· ἐντὸς τοῦ γένους
ἔγγερον· ἴουγον
ἐγγείνωνται· ἐγγεννήσωσιν
ἐγγήναλοι· ὑπογράμματοι
Ἐγγῆρυς· ἡ γῆ, παρὰ Ἀττικοῖς
ἐγγλαυκῶσαι· ἐμβλέψαι
ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει
ἐγγλοψούμενα· ἔνωχρα. ὤχροα
* ἐγγονεῖν· ἐνεργεῖν. σπεύδειν
* ἔγγια· τὰ ἐν τῇ γῇ
* ἔγγιον· ἐγγύτερον
* ἐγγυῶνται· γεννῶσιν
ἔγγονα· τὰ τέκνα τῶν τέκνων
ἔγγονος· υἱὸς υἱοῦ
ἐγγοργῶν· φοβερῶς βλέψας
ἐ(γ)γοργώψατο· γοργὸν καὶ φοβερὸν ἔβλεψεν
ἐγγρισμός· παροξυσμός
ἐγγριμᾶσθαι· ἐναγίσαι τοῖς (τε)τελευτηκόσιν
ἐγγυάζων· ἀντιφωνῶν
ἐγγύαι· αἱ ἀναδοχαί
ἐγγυαλίξαι· ἐγχειρίσαι, δοῦναι εἰς χεῖρας· ἐπειδὴ τὰ κυλὰ γύαλα λέγεται, ὁ δὲ λαμβάνων τῇ κύλλῃ ἢ τῇ χειρὶ ταῦτα λαμβάνει. [καλοῦνται δὲ γυῖα αἱ χεῖρες]

SCR. 22. Hipponax. 23. p. 176 E. 27. Ζ 493. 30. Soph. El. 277. 807. 33. Τ 26. 37. Herod. II 92. 38. ADN. 50. θ 351. 51. Λ 853.

ADNOT. 17. Lobeck rhem. p. 209. Malim ἐγάνωσαν. 18. ἠρέθιζον addunt C. 63. 171. 6217; ὑπεσήμαινον cod., om. C. 39, em. Phavor. 23. τούτων — πάντων ἦν cod., em. Salmasius ope Suidae. 24. Cf. ἔκλυρον et ἐλιγρόν. 25. Supra γαυσόν· σκαμβόν. στρεβλόν. 29. ἐγεγώνειν· ἐβόησα HSt. III c. 23 C. 32. Sic cod. Mus. Phavor. ἔγγαιον· ἴουλον (lumbricum) Meineke. 33. Apoll. lex. 62, 1. 35. Vide α 8862. 36. Wesseling. Add. ad Diod. I 732. 37. Lob. rh. p. 100. 38. ἐγχλοιούμενα vel ἐκχλοιούμενα Heringa Obss. p. 214 coll. Erotian. p. 138 Hippocr. Praedict. L. I p. 78. 39. ἐγκονεῖν recte Kuster. 40. L. ἔγγεια. 41. Athanas. C. 39. 42. ἐγγίνωνται coni. Bentleius ap. Heyn. ad Il. Τ 26, ἐγγυῶνται· γαμῶσιν, quod mihi etiam in mentem venit, Pierso ad Moer. p. 106. 45. ἐγγόργων cod. ἐγγοργῶν Kusterus. 46. ἐγοργώψατο codex. Reposuit HSt., quod literarum series requirit. Cf. γοργώψατο et ἐγοργοπίασκεν. 47. ἀγγρισμός an ἐγ(κεν)τρισμός praeferam ambigo. Illud Ruhnkenio etiam in mentem venerat. 49. Spondil: ὑπέσχετο ἀντεφώνησεν ἀνεγγυάσατο Gl. Vett. ἐγγυώμεθα· ἀντιφωνοῦμεν Suidas. 50. ἐγγύη· ἀναδοχή ἀντιφώνησις C. 171. 51. κύλα codex, κοῖλα Iunius; sufficit κυλά s. κυλλά. — τὴν κύλικα τῇ codex, emendationem meam exhibui.

ἐγγυαλίζω· παρέχω. χαρίζομαι
ἐγγύαν· ὀψωνίαν. Λάκωνες
ἐγγύδιον· ἔγγιον, πλησίον. προσῆκον
ἐγγύη· γάμου ἀπογραφή. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ.
ἐγγύθεν· ἐγγύς
ἐγγυιώσεται· συμπλακήσεται. ἐναγκαλισθήσεται
ἔγγυος· ἀνάδοχος
* ἔγγυον· ἐγγυητήν. ἢ ἀσφαλές
[ἐγγύτητα· ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι]
ἐγγυῶ· ἐκδίδωμι
ἐγεγήθει· ἔχαιρεν
ἐγεγώνεεν· ἐσήμαινεν
ἐγείνατο· ἐγέννησεν
ἐγείρει· ἀνίστησι
ἐγέλα· χαλινοί
ἐγέλωτοι· ἀστέρες
ἔγεντο· ἔλαβεν. ἐγένετο
* ἐγείρεο·......
ἐγέρθητι· ἀνάστηθι
* ἐγεργεῖ· γρηγορεῖ
ἐγείλασαν· συνήλωσαν
ἔγκλιζε· τὰ ἑτέρων ἑτέροις ἐδίδου
.ἐγηρε γάρ· ἐφθόνησεν
ἐγῆρα· ἐγήρασεν
ἐγείναο· ἐγέννησας
[ἐγήγαρτος]. ἐπίχαρτος. ἐπιχαρής
ἐγκαθελεῖν· καταβαλεῖν
ἐγκαθειργμένος· ἐγκατακεκλεισμένος
ἐγκάθετος· δόλιος
ἐγκαθιγνύντες· ἀποκλείοντες
ἐγκακοῦμεν· ὑψοῦμεν

SCR. 56. *Ε* 72. 59. 60. Xenopho l. c. 63. *Χ* 34. Pearso. 64. *Ο* 526. 65. *ε* 48. 68. Hesiod. Theog. 705 Pind. Pyth. III 153 Theocr. I 88. 74. *Ψ* 865. 75. *Η* 148. 76. *Ε* 880. 77. Proverb. XI 3.

ADNOT. 53. Koen. ad Greg. Cor. p. 345. 54. Infra ἐγχίδιον· ἔγγιον legitur, quod hoc loco conferunt interpp. non animadvertentes pro eo ἀγγίδιον· ἀγγεῖον legendum esse. 55. Lexicon rhetor. ap. Eustath. 1600, 6. 59. ἔγγυον· τὸ ἀσφαλές C. 11. 39. Cf. Moer. Attic. p. 160. 59. 60. Disiunxit Heinsius. Ceterum ex apposito Xenophontis loco (Dionysii Thrac. lex. MS. ap. Valcken. ad Eran. Philon. p. 162) patet explicari glossam ὁμοῦ· ἐγγύτατα (sic enim recte Pearso pro ἐγγύτητα) non ἐγγύς· ὁμοῦ. 61. 62. Unus C. 39 porrigit. 63. ἐγεγάναιεν codex, em. Mus. Ἐγεγώνευν· ἐσήμαινον coniecit Albertus coll. ρ 161. 65. ἐγήρει cod. ἐγερεῖ Mus. ἐγείρει Schowius. Proinde ἀνίστησι scripsi pro ἀναστήσει. 66. εἶλεα Kusterus coniecerat; lego ‡ εγαλεροί· χαληνοί. Nam ἐγγάλεοι· γαληνοί C. 171. ἐγγἄλαι· χαλινοί Athanasius ἔγάλαι· — αλοινοί C. 39 ἔγγιλαι· χαλινοί lex. Armach. Cf. et gl. α 634. 68. Cf. γ 363. 370. 69. 70. Unita separavi. 71. ἐγερτί· ἐγρηγόρως (ἐγρηγορτί LDindorf. Thes. III c. 43 D) coni. Valcken. Diatr. p. 94 A coll. Eurip. Rhes. 524. Malim ἐγρηγορεῖ· γρηγορεῖ. 72. συνήλασαν est Musuri correctio, Lobeckius rhem. p. 219 adn. ἠγέλασαν· συνήλασαν temptavit. ἐϜείλασαν· συνήλασαν Meineke. Conicio ἐϜήλωσαν· συνήλωσαν vel ἐνήλωσαν; de digamma constat e gl. γάλλοι· ἧλοι cui affinis est ἐγχαλίδες· διαπεπαρμένοι ἧλοι. 73. ἐγγυάλιζε? 74. ἔγκρεγαρ codex, em. Is. Vossius coll. glossis ἐμέγηρε et μέγηρε. Ac μέγηρεν· ἐφθόνησεν etiam e schol. Il. Ψ 865 affert Pearso Advers. I p. 242, 33. 77. ἐγήγαρτος καὶ ἐγήχαρτος· ὁ ἐπίχαρις Zonar. c. 596; ἐγήχαρτος· ὁ ἐπιχαρής Suidas C. 39: ἐπίχαρτος· ἐπίχαρις (ρσις codex) LDindorf Thes. III c. 45 C. 78. ἐγκαταλαβεῖν Meineke. 80. κατάσκοπος ἐνεδρευτής C. 39. 63 Suidas. ἐπιτηρῶν ἐνεδρεύων κ. ἐν. C. 171. 81. ἐγκαθιγνύντες codex ἐγκαθειργνύντες C. 39. 171. 11 Suid. Musurus.

ἐγκαλεῖν· αἰτιᾶσθαι. προκαλεῖσθαι
ἐγκαλινδούμενος· ἐγκυλιόμενος
85. ἐγκαλινδεῖται· ἐναναστρέφεται. ἐνδιατρίβει
ἐγκαλοσκελής· οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας
ἐγκαλύπτεσθαι· διατρέπεσθαι. αἰσχύνεσθαι
ἐγκαλύπτεται· συγκρύπτεται
ἐγκάναξον· ἔγχεε. ἔκπιε
90. ἐγκανθίς· σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα τὸ πάθος ποιεῖ
ἐγκαπῆ· ἐπικαρπία
ἐγκάπτει· ἐκπνεῖ
ἐγ καρὸς αἴσῃ· ἐγ κηρὸς μοίρᾳ, ἐν θανασίμῳ μοίρᾳ
ἐγκαρπασθέντας· ἐγκριθέντας. ἐντυχόντας
95. ἐγκάρσιον· πλάγιον
ἔγκαρτα· τοὺς κεκουρευμένους πυρούς· ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα Φρύνιχος Δαναΐσιν
ἔγκασιν· ἐντέροις, σπλάγχνοις
ἐγκαταθεμένω· ἐγκαταθέμενοι. δυϊκῶς
ἐγκαταλέξει· ἐναριθμήσει
200. ἐγκατάνα· κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν
ἐγκατειλεγμένος· ἐγκαταλελεγμένος
ἐγκατειλημμένη· ληφθεῖσα, κεκρατημένη
ἐγκατέσκηψαν· ἐφώρμησαν
ἐγκατέχεεν· ἐνέχεεν
5. ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι
ἔγκαφος·.... ἐγκάψαι, ἐλάχιστον
ἐγκεραύλης· ὁ τοῖς Φρυγίοις αὐλῶν. ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας
ἐγκεραυλῆσαι· τὸ αὐτό· προσκειμένου γὰρ κέρατος τῷ αὐλῷ ᾖδον. ὅθεν καὶ ὁ ἐγκεραύλης
ἔγκειται· ἐπίκειται

SCR. 89. Arist. Eqq. 105. 93. *I* 378. 97. *Λ* 438. 205. Cf. Aeschyl. Eum. 113 Sisyph. fr. 6. Eupolis fr. 9. Eurip. fr. 813, 9.

ADNOT. 86. *ἐγκαλοσκελής* codex, *ἐγκαλοσκελεῖς* Musurus. Verba *ἐγκάλοις ἐδ. τ. πόδας* in codice singularem glossam constituentia coniunxit Musurus. 88. *ἀποστέλλεται* (*ὑπ.* C. 171) *αἰσχύνεται* explicat C. 39. Athanasius. *ἐγκαλύπτει· συγκρύπτει* C. 171. 89. *ἔνσεισον ἔκχεον* C. 39. Confundi *ἐγκάναξον* (sic Mus. *ἐγκάναζον* codex) et *ἐκκάναξον* monet Kusterus. 91. Sic codex, *ἐγκαρπῆ* Mus. *Ἐγκαπῆ· ἐπικάρσια inflexa obliqua* post Is. Vossium probat Lobeck. rhem. p. 47, nec displicet LDind. Thes. III c. 56 C. 92. *ἐγκάπτει· ἐκπίνει* Toupius Emend. III p. 197, nec Lobeckius rhem. p. 46 n. 27 non accipit pro *ἐκκάπτει*. Praefero Tollianum *ἐγκαπύει· ἐμπνεῖ*, cui similis est Pearsonis lectio *ἐκκαπύει*.

93. *ἔγκαρος, αἴσῃ, ἐγκοιρο. μοιρα, ἐνθ.* codex (μ above αἴσῃ, η above ἐγκοιρο.), *ἔγκαρος· αἴσιμος. ἔγκηρος μοῖρα· ἐνθ.* Musurus, em. Salmasius: minus feliciter locum aggressus est Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 6. 94. *ἐγκαρπισθέντας* Pearso et Maittaire Misc. p. 132. 96. *δάνεσιν* cod. Mus., em. Florens Christianus. 97. Lobeck Parall. p. 80. 200. Infra *κατανᾶ· κατὰ νοῦν*, quam glossam Salmasius in Exx. Plin. p. 78 C [110] nulla verborum *κατὰ γνώμην* ratione habita *κατὰ νᾶν· κατὰ ναῦν* scribit (Ahrens Dial. II 243) applaudente Dorvillio Sicul. c. XIII p. 209. Dubitat an recte Koen. Greg. Cor. p. 315. Cf. Lobeck. Parall. 173 n. 1. *ἐγκαταλεγόμενος* cod., em. Meineke. 3. *ἐγκατέσκαψαν* codex, em. Suidas Athan. Cyrilli. *ἐπέδραμον ἐπεδράξαντο* addit Athanasius. 4. *ἐγκατέχειν* cod., em. Abresch. Misc. Obss. VI, 1 p. 269. 6. Locum mutilum alii aliter emendarunt. *Ἔγκαφος· τὸ ἐλάχιστον Εὔπολις· οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. παρὰ τὸ ἐγκάπτω. τὸ μηδὲ ἐγκάψαι ἀρκοῦν* EM. 310, 21. Cf. Suid. C. 39. Zonar. c. 603 Eustath. 1481, 33. 1817, 48 Piers. Moer. p. 331 Valcken. ad Ammon. p. 20 Toup. Em. III p. 197. 7. *φρούνοις* cod., em. Salmas. Exx. Plin. p. 123 (87). 8. *ἐγκαίρεον αὐλῆσαι* cod., em. Salmas. 9. *λίαν ἐπιθυμητικῶς διάκειται* addit C. 39. 171. Athan. Suid.

ἐγκείσθω· τεθείσθω
ἐγκεκαροῦται· ἐγκαταβλέπει
ἐγκέκλιται· ἐπήρεισται
ἐγκέκλιται· ἔγκειται. ἐπήρεισται
ἐγκεκοισυρωμένη· διὰ Κοισύραν, τὴν Μεγακλέους μητέρα τοῦ Ἀλκμαιωνίδου. ἔστι δὲ [ἐνειλημένη, καὶ κεκορδυλημένη, καὶ ἐγκεκαλυμμένη, καὶ] σεμνυνομένη τῷ γένει
ἐγκεκόμβωται· ἐνείληται
Ἐγκέλαδος· ἡ Ἀθηνᾶ. ἢ ὄρος. ἢ εὔηχος
ἐγκέντροις· κέντροις. ὅμοιον καὶ μύωπες
ἐγκεντρίοις· οἱ ἵπποι κεντρίζονται
ἐγκεντρωθέντες· ἀσφαλισθέντες
ἐγκέφαλος φθειρίασις· νόσος προβάτων
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμε· ἐξεφύσησε τῷ ποτισμῷ τοῦ αἵματος
ἐγκεχοιριλωμένη(ν)· λεπράν
ἐγκεχρημένοι· σπονδὰς ἔχοντες
ἐγκέχρικεν· ἐγκεκέντρικεν
ἔγκηροι· θνητοί
ἐγκίκρα· ἐγκίρνα
ἐγκιλ(ικ)ίζεται· κακοηθεύεται. κακοποιεῖ. διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες. λέγεται καὶ ὁ Κιλίκιος ὄλεθρος
ἐγκιλικίστρια· περιαγνίστρια
ἐγκίλλαφον· οὐρά
ἔγκιλλον· οὐράν
ἐγκ(..)ίς· εἰς χρῶτα κεκάρθαι
ἐγκισσεύεται· ἐμφύεται. πλέκεται
* ἐγκισσήσωσιν· ἐπιθυμήσωσιν
ἐγκλεφές· ἐπιθυμητικόν

SCR. 12. 13. *Z* 77. 14. Arist. Nubb. 48. 11. 15. Epicharm. fr. 4 testibus EM. 311, 7 Phot. Epist. CLVI. 21. *P* 297. 23. Herod. *H* 145. 26. Sophronis fr. 2 ed. Ahr. 28. ADN. 32. Hippocr. de nat. off. p. 278, 24 quo loco ἠγκίστρευται var. lect. fuisse videri adnotat Foesius p. 327, 55. 33. Genes. XXX, 39.

ADNOT. 12. 13. ἐγκέκλιται δὲ ἐρήρεισται ἐπίκειται Schol. ABL *Z* 78 ἔγκειται Apoll. lex. 62, 9. 14. ἐγκεκριωρωμένη διὰ Κριώραν cod., em. Palmer. Media pertinent ad vocem ἐγκεκορδυλημένος, hoc pacto constituenda: ἐγκεκορδυλημένος (Arist. Nubb. 11) ἐνειλημένος καὶ ἐγκεκαλυμμένος. Ac sic fere Suid. C. 39. 16. Ἐγκέλαδος· ἤτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ἀποτελοῦσα ἢ ἐγκελευομένη ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγκελάδου τοῦ γίγαντος EM. 310, 35. Ἐγκελάδους προχείρους εἰς τὰς ἐνεργείας C. 171. 17. 18. ἐγκέντροις· κέντροις. ἐγκέντρια· οἷς οἱ ἵπποι κεντρίζονται. ὅμοιον καὶ μύωπες Kusterus. Forte ἐγκεντρίσι· κέντροις. ὅμοιον καὶ μύωπες ἔγκεντροι. οἷς οἱ ἵπποι κεντρίζονται. 19. ἐγκεντρωθείς· ἀσφαλισθείς Athanas. C. 39. Suid., ἐγκεντρηθείς (h. e. ισθείς) C. 171. ἐμφυλλισθείς? 20. φθειριᾷ cod., em. Heinsius. 21. Coni. συνεξέρρευσε, ut est in schol. *P* 297. 22. ἐγκεχυριλωμένη· λέπραν cod., em. Perger. 23. Sic recte codex, σποδιάς Mus., ἐγκεχριμένοι· σποδιὰς Sopingus, et Hemsterh. ad Callim. Dian. 69; ἐγκεχρημένοι· σπονδὰς LDindorf Thes. III c. 142 C. 24. Cf. ἐγχρίει. ἐνέχρισεν. κέχρικεν Ael, Dionys. Eustath. 1450, 34 Phrynich. app. soph. 46, 18. 26. ἐγκίσχρα· ἐκέρνα cod., em. Heinsius ope EM. 121, 30. 423, 25 Eustath. 234, 40. 933, 41 (Anecd. Oxx. I 176, 16). Infra κίκρα· κίρνα. Cf. Lobeck rhem. p. 6 Ahrens Dial. II p. 346. 27. (ικ) C. 39 Suid. Mus. Cf. EM. 310, 55. Verba λέγεται — ὄλεθρος a voce ἔγκιλλον hunc abstraxit Albertus. 28. ἐγχυτρίστρια Pearso, coll. Plat. Min. p. 315 D EM. 313, 41 schol. Arist. Vespp. 289 Suida. 29. 30. Lobeck. rhem. p. 117, 31. Mox ἔγκτισις habebimus cum eadem explicatione. utrumque ex ἐγκυτίς depravatum esse viderunt interpp. 32. ἠγκίστρευται· ἀγκιστροειδῶς συμπέφυκεν Erotian. lex. Hippocr. p. 174 ἠγκίστρευται· ἐγκαταπέπλεκται. Galen. lex. p. 478. 33. λοχευθῶσι συλλάβωσι ἐπ. Athanas. C. 171 lex. Armach. Cf. Suid. Zon. c. 608.

ἐγκλεπίς· ἐπιθυμία
ἐγκλέφωνος· ἐρεθιστής. διεφθαρμένος
ἔγκλημα· πταῖσμα. μέμψις.
ἔγκληρον· ἐπίκληρον. πλούσιον, ἐνούσιον
ἔγκλητον· τὴν σύνοδον, παραίτησιν
ἐγκοακίσαι· ἐγχέαι λάθρα
[ἔγκνος· ἐγγ(εγ)αστρωμένη γυνή]
ἐγκολεήσατο· εἰς τὸν κολεὸν κατέθετο τὸ ξίφος
ἐγκομβωθείς· δεθείς
ἔγκομμα· πρόσκομμα
ἐγκονέοντες· σπεύδοντες. ἐνεργοῦντες. ἐπειγόμενοι
ἐγκόνως· ταχέως, ἐσπευ(σ)μένως
* ἐγκοπήν· ἔνεδρον. ἐμπόδιον·
* ἔγκοποι· δυσχερεῖς
ἔγκοπρος· ἡ μὴ δεομένη κόπρου χώρα
ἐγκόπτει· ἀνακόπτει
ἐγκορδυλῆσαι· ἐνειλῆσαι
ἐγκοσμεῖτε· ἐν τάξει τίθετε
ἐγκοσμογενεῖς· τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκριθέντας
ἐγκότημα· ὀργή. μανία
ἐγκότως· ὀργίλως
ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ [προσώπων] πίνακες. ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ ὀροφή, καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκούρας δὲ ὁ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ, ὡς κότῳ καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ
* ἐγκράτεια· ἄσκησις
ἐγκραγγάνειν· (ἐμ)βοᾶν
ἐγκρασίχολοι· εἶδος ἰχθύων
ἐγκρατῆσαι· καρτερῆσαι
ἐγκρατῶς· καρτερικῶς. ὑποτακτικῶς
ἐγκρί· κοίλῳ καὶ κενῷ

SCR. 38. Eurip. I. T. 682. 47. I Cor. IX 12. 48. Eccles. I 8. 52. o 218. 24. Ierem. XLVIII 39, ubi alii ἐκκότημα. 56. Aeschyl. fr. 138 p. 35.

ADNOT. 39. ἔγκλητος· ἡ ἐπὶ σύνοδον (συνόδου C. 171) παραίτησις C. 39. 63 Athanas. lex. Armach. ἔκκλητον· τὴν ἐπὶ συνόδῳ παραίτησιν Suidas; τὴν σύνοδον et ἔκκλητον λαοῦ (Sirac. XLIII, 13) σύνοδον συνέλευσιν CBrem. 40. ἐγκυλικίσαι —λάβρως Meineke. 41. Haec e gl. κοιοφόρος· ἔγκυος ἐγγαστρωμένη male repetita sunt, ubi iterum deest reduplicatio. 42. Suidas, ἐγκουλεήσατο· καθῆκεν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος Zonar. 608. 43. Infra ἐνκομβωθείς· δεθείς. Salmasium ad Vopisc. Aurel. c. 46 p. 566 B laudat Lobeck Proll. p. 148. 44. Interp. inc. Exod. XXXIV 12. 47. BHase ap. Rochett. antiq. Bospor. p. 185. 50. ἀγκόπτει· ἀ. Albertus. 52. ἐγκοσμεῖται — τίθεται cod., em. Apoll. lex. 62, 3. 54. C. 171. 56. Κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι (l. ώμασι) γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermann.) ἐν κουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ Hesychius infra, unde apparet dubitasse grammaticos utrum ἐγκουράδι an ἐν κουράδι scripsisset Aeschylus. Deinde κουράς· ὀροφικὸς πίναξ idem. Haud scio igitur an locus de quo agimus hoc pacto possit constitui: ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ ὀροφὴ (κορυφὴ cod., em. Schneiderus Saxo et Struvius), καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ ἐν κουράδι λέγεται γεγραμμένος. Praeterea vide, num pro προσώπῳ fuerit προνωπίῳ. Quid Lobeckium commoverit ut deletis verbis ὁ γραπτὸς πίναξ in Proll. p. 451 scriberet καὶ ἐγκούρας ὁ ἐγγεγραμμένος nescio. Nec verba annexa εἰ μὴ ἄρα — Σοφοκλεῖ cum DHeinsio, cui favent LDindorf. Thes. III c. 100 C et Lobeck. Parall. p. 385 ad glossam ἔγκοτος retulerim, cuius caput exciderit cum significatione adiectiva. In codice enim non ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ scribitur quae Musuri manus est, sed ἰσοδυναμεῖ, ὡς κότῳ (κοτῶ ?). ἐγκουρὰς δὲ ὁ κεκαρμένος — κορῶ — ἐνεκόρουν coni. A. Meinekius. Μυρμήδοσιν cod., em. Mus. 58. ἐγκραμπανεῖν cod., em. Suidas C. 39. Alius malit ἀγκραγγάνειν. 59. Athen. VII 300 F 329 A, Aristot. HA. VI 15 Lobeck. Proll. p. 139. 62. ἐγκρίκῳ Musurus nescio quid agens. Cf. νειρή.

ἐγκρίδες· πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον. ἔνιοι δὲ ἀμα-
νίτας
ἐγκρικάδ(ε)ια· συναφὴ χειρῶν εἰς τοὐπίσω
65. ἐγκρίκια· ξύλα κεκαμμένα
ἐγκρίς· γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές
ἔγκριτος· ἐκλελεγμένος. ἐξειλεγμένος
ἔγκριτοι· τὸ αὐτό
ἐγκρυφίας· ἄρτου εἶδος, ὁ ἐν σποδῷ γενόμενος, τῷ μὴ εἶναι κλί-
βανον
70. ἔγκρυπτος· πέμματος εἶδος
ἐγκρυψαμένω· ἐγκρυψάμενοι. δυϊκῶς
[ἔγκτισις· εἰς χρῶτα κεκάρθαι]
ἔγκυα· .....
* ἔγκυον· ......
75. ἔγκυος· γυνὴ........
ἐγκύδον· ἔνδοξον
ἔγκυκλα· τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ, καὶ συνήθη
[ἐγκυκλήσω· ἐγκαλύψω]
ἐγκύ(κ)λια μαθήματα· τὰ ἔξω
80. ἐγκύκλιον· τὸ πανταχοῦ κυκνῶν. ᾧ Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις
ἐγκύμονα· ἔγκυα
ἐγκυσίχωλος· ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός
ἔγκυτον· ἔγκατον. Λάκωνες
ἐγκωμιάζει· ἐπαινεῖ, καλῶς λέγει
85. ἐγκώμιον· ἔνδημον· κῶμαι γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα
[ἐγκωπή· ἐμπόδιον]
[ἔγλασας· ὑπέμεινας]
ἔγλαψεν· ἐσκάλευσεν
ἐγλιξάμην· ἐπεθύμησα, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι
90. ἐγγλωττογάστορες· οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιοτεύοντες

SCR. 63. Stesichorus. 66. Exod. XVI 31. 72. Archiloch. fr. 36 Bergk. 79. Aristot. Nicom. Eth. I 3. 85. Hesiod. Opp. 342 teste Proculo et Steph. Byz. s. v. κώμη. 89. ADN. 90. Arist. Avv. 1694.

ADNOT. 63. Athen. XIV 645 E. ἀτταvίτας s. τηγανίτας (Pollux VI 78) coni. anonymus, alii ἄμητας alii ἀμοργίτας. 64. ἐγκρικαδία codex, em. Bekk. Anecd. III p. 1364. Cf. Hesych. ἐφεδρίζειν et Lobeck. Parall. p. 154. 65. κεκαυμένα cod., em. Vossius. Ἐνίκρια coni. Ruhnken. 66. γλυκᾶσ — ὕδαρές cod., em. lex. Armach. C. 39 Suidas. γλύκασμα· ἔλαιον ἢ ἄμυλλος Cyrillus MS. Alberti ἐξ ἐλαίου δαρὲς ἢ ἀμύλιον C. 11 ἐξ ἐλαίου ὑγρῶδες ἢ ἄμυλλα C. 171. ὑδαρῶδες C. 63 Athanasius. γλυκὰς — ὑδαρής coni. Salmas. HA. II p. 603. 67. ἐξηλ. cod., om. Athanasius CDr., em. Iungermann. 68. ἔγκριτοι· ἐκλελεγμένοι σταθηροὶ καλοὶ βέλτιοι C. 171. ἐξηλεγμένοι Cyr. MS. 69. ὁ ἐν σποδιᾷ γενόμενος ἄρτος ἐν (al. ἐπ') ἀνθρακιᾷ (al. ας) χωννύμενος C. 171. 2617. 39 et cod. MS. Basileensis in Genesin XVIII 6. 70. Infra ἐσχαρίτης· ἄρτος ἔγκρυπτος. 72. ἔγκτησις.... (ἐγκυτί)· εἰς χρῶτα κεκάρθαι Verweius, ἐγκυτὶς κτλ. LDindorf. κεκάρθαι Mus. qui inter κεκ..άρθαι duas aut tres literas erasit. 73. Separavi et lacunam indicavi. 75. Supple, ἐγγεγαστρωμένη ex Hesychio (et EM. 311, 38). 76. Cf. α 2683. 77. ἐγκύκλια Coray Isocr. II p. 26. 78. ἐκκυκλήσω· ἐκκαλύψω LDindorf III c. 110 D et c. 162 D coll. ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει Hes. Suid. Zon. c. 678. 79. (κ) Mus. 80. ἀπανταχοῦ. καθολικόν EM. 311, 51 Suidas C. 39. 63. 2617; ἀπανταχοῦ. καθολικῶς ἢ ἐπιμελητήν C. 171. Immo ἐπικυκλίδιος Ζεύς Hesych. Gerhard § 199, 4. 82. ἐπὶ cod. ἀπὸ Mus. EM. 311, 44 Zonar. c. 597 Phot. lex. 192, 10 ubi ἐγκυσινόχωλος. 83. ἔγκυλον cod., em. HSt. Pro Λάκωνες malim Ἀλκαῖος. 85. Ruhnken. Epist. crit. ad Valck. p. 84. Post ἔνδημον C 171 inserit ἐπιστατικόν. 86. L. ἐγκοπή. 87. ἐγάλασας C. 171; ἔτλασας Boeckh. C I. II p. 933 Lobeck. rhem. p. 157. Leg. ἐτάλασας, q. v. et οὐκ ἐτάλασσεν. 89. οὕτως Πλάτων addit Suidas. ἐγληξάμην· ἐκλήθην C. 39. 90. ἐγκλωττογάστορες cod., em. Mus. Cf. EM. 309, 51 C. 39. Suid. Eustath. 1471, 5. 1825, 14 Zonar. c. 596 Schol. l. c.

ἔγμα· ὀχύρωμα. στῦλος
* ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα
* ἔ(κμα)γματα· τύποι
ἔγμεν· ἔχειν
ἐγνάμφθη· ἐκάμφθη. ἐκλάσθη
ἔγναψεν· ἔπεισεν. ἔκαμψεν
ἐγγυπωμένον· ταλαίπωρον. κατηφές
ἐγγυπώθη· τρυφᾷ. καὶ τὸ ἐναντίον
* ἐγγνωδῶς· σὺν θεῷ
ἔγνω· ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα
ἐγνωσιμάχησεν· ἑαυτοῦ κατέγνω, μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους
ἐγοργοπίασκεν· ἀτενὲς ἔβλεπεν
ἐγρεμάχας· ἐγερσιμάχας
ἔγρεο· ἀνίστασο
ἔγρετο· ἐγείρετο
ἐγρήγορεν· ἀγρυπνεῖ
ἐγρήγορθε· γρηγορεῖτε
ἐγρήγορος· εὐγρήγορος
ἔγρηνται· ἤρηνται
ἐγρήσασα· μαθοῦσα
ἐγρήσσοντες· ἐγρηγορότες
ἐγρήσσων· ἐγρηγορώς. φυσῶν. ἀγρυπνῶν
ἐγρῆτα· παρακαταβολήν, ἢ δίκης, ἢ κρίσεως
* ἐκροάς, στόμα· ἢ πόρον
ἐγρόμενοι· συλλεγόμενοι
ἐγρυπνεῖ· ἀγρυπνεῖ
ἐγύμνασμαι· ἐγυμνήτευσα
ἐγύρωσε· περιετείχισε πάντοθεν
ἐγχαλές· νέον ἄκρατον
* ἐγχίδιον· ἔγγιον
* ἐγχύλης· διὰ τοῦ ῡ, εἶδος ἰχθύος
ἐγχαλεῖν· καταχασμᾶσθαι. Λάκωνες
ἐγχαλίδες· διαπεπαρμένοι ἧλοι

SCR. 91. *Η* 549. 303. Soph. OC. 1054. 4. *Κ* 159. 5. *Β* 41. *ς* 117. 7. *Η* 371 *Σ* 299. 11. *Λ* 550. 14. Hippocrat. vol. III p. 433 (Kühn). 18. Iob. XXVI 10.

ADNOT. 91. *ἔγμα* vel *ἔχμα* coni. Goettl. Theodos. p. 214 praeeunte Heringa Obss. p. 244; *ἔρμα* LDindorf c. 120 D. Cf. *ἔμπα πόλεος.* 93. Literas *κμα* inseruit Ruhnken. 94. Ionica syncope pro *ἐχέμεν*. Lobeck. paralip. 395. 98. *ἐγγυπωσθῇ* cod., *ἐγγύπωσται* Mus. *ἐγγυπώθη* HSt. editores. Forte *ἐγγυπῶσθαι· τρυφᾶν.* 302. *ἐγοργοπίασκεν* codex, *ἐγοργωπίασκεν* LDindorf. Thes. II c. 737 A III c. 30 A. Cf. Lobeck. rhem. p. 250. 3. Malim *ἐγερσιμάχος.* 9. Pro *ἄγρηνται* ab *ἀγρέω*. *Ἤρηνται* cod. 10. Pro *ἀγρήσασα· λαβοῦσα* Meincke. 12. Infra *ἐκρησσῶν· ἐγρηγορῶν φυσῶν*, ubi *ἐκπρήσων· φυσῶν* coni. Lobeck. rhem. 107. Cf. et *ἐφεγρήσσων.* 13. *sacramenta.* 14. *ἐγρόας, στόμα* cod., recte, modo *ἐκροὰς* vel *ἐκροίας* scribas. Respicitur enim locus Hippocr. Epid. II p. 1004 A. *ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ἐκροὰς, στόμα αἰδοῖον ὦτα ῥῖνας.* *Στόματος* igitur male Musurus. Deinde conicio *ἤγουν πόρους.* 15. Pro *ἀγρόμενοι* Aeolice. 16. *ἐγρυπνεῖ* Aeolice ut *κρέτος* pro *κράτος* AM. 17. *γεγύμνασμαι* Pearso, *ἐγυμνασάμην* Meinck. Scymn. p. 19. Vide Nauck. *NJahrb. f. Ph. u. Pdgk.* LXX p. 9 n. 3. Forte Eleorum est dialectus reduplicationem ignorantium. 19. *ἐγχαδές* cod., *ἐγχαλὲς* Kusterus coll. *δυσχαλέα· ἄκρατον.* 20. Supra habuimus *ἐγγύδιον· ἔγγιον;* utrobique *ἀγγείδιον· ἀγγεῖον* scribendum videtur. 21. Corrigunt *ἔγχελυς* coll. Schol. Arist. Ach. 889. Forte *ἐγχύλης anguilla dicebatur, ut ἀκυλέης aquila.* 22. *ἐγχάδδειν* = *ἐγχάζειν* Ruhnkenius; *ἐγχανεῖν* vocabulo *Λάκωνες* ad seq. gl. relato post Florentem Christianum ad Arist. Vespp. 1001 Kusterus, probante Cobet Mnemos. IV p. 294. 23. Suspectum. Coni. *ἐγγαλλίδες* quod ab aeolico *γάλλοι* = *ἧλοι* derivandum est, ut *ἐπηλῖς* ab *ἧλος.*

25. ἐγχάσκειν· καταγελᾶν
ἔγχεα· δόρατα
ἔγχεϊ· δόρατι
ἐγχείας· δόρατα, λόγχας
ἐγχεῖδαι· τηρηταὶ δανείων
30. ἐγχείῃ· δόρατι
ἐγχείῃσι· δόρασιν
ἐγχειρίας· [ἀδείας. ἢ] ἐπιχειρήματα
ἐγχειρίδιον· ξιφίδιον μικρόν. ἢ τμητικὸν ὄργανον
ἐγχειρίδια· σκεύη, καὶ ὄργανα σκευῶν. ἤγουν δόρατα. καὶ τὰ ἐν χειρί.....
35. ἐγχειρίζω· ....
ἐγχείρισις· ....
* ἐγχείρημα· τόλμημα. ἐπιτήδευμα
* ἐγχειροῦντας· τολμῶντας
ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι καὶ τῇ γαστρὶ πορίζοντες· λέγονται δὲ καὶ γαστρόχειρες
40. Ἔγχειος· Ἀφροδίτη. Κύπριοι
ἔγχεον· ἄπαρξαι θεοῖς
ἐγχεσίμαργος· ἔγχει μαινόμενος
ἐγχεσίμωροι· περὶ τὰ δόρατα μεμορημένοι, τουτέστι, πεπονημένοι
ἐγχεσίμωρος· πολεμικός
45. ἐγχεσίπαλ(λ)οι· οἱ τὰ δόρατα πάλλοντες. πολεμισταί
[ἐγκεσίπαλος· πάλλοντος]
* ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι· γύον, πούς· ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεπήσσετο τὰ δόρατα
ἐγχέσπαλος· πολεμικός. δορύπαλος
ἔγχηλος· ἐπίδεσμος ἰατρικός
50. ἐγχημώμενοι· ἐγχάσκοντες
ἐγχηρωτύλει· ἐπιχαίρουσιν
ἐγχλίαμα· μαῦρον ὄνομα
ἐγχλίει· ἐντρυφᾷ
ἐγχλοᾶσθαι· ἐμφῦναι
55. ἐγχόδια· ἀθρόα
ἔγχος· ἐγχειρίδιον. δόρυ
ἔγχουσα· ῥίζα τις, (ᾗ) παρειὰς ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες

SCR. 25. Arist. Vespp. 721. 27. *Δ* 447. 27. *B* 389. 28. *Γ* 345. 30. *B* 530. 31. *B* 818. 32. ADN. 37. Soph. Θ. T. 540? 38. Demosth. 41. Locos eodem imper. aor. 1 usu memorabiles congessit LDindorf Thes. III 136 B. Cf. Ar. Eqq. 118. 43. *H* 134. 47. *ω* 526. *N* 147. 48. *Ξ* 449. 53. Forte *ἐγχλίεις· ἐντρυφᾷς* ex Aesch. Suppl. 914. 57. E. g. Aristoph. Thesm. VI p. 1080 Bgk.

ADNOT. 28. *ἐγχέτας· λόγχαι* codex, em. Pearso. 30. Apoll. lex. 62, 7. 32. Priore sensu *ἐκεχειρίας* legendum esse vidit Kusterus coll. glossa Eliaca *θέρμα*. Ceterum *ἐγχειρησίας* conicio, quod retulerim ad Hippocr. de arte p. 8, 7. 34. *μαχαίρια* excidisse patet e C. 171. 39. Bekk. 230, 13 Zon. c. 598 Suidas. 40. Explicare studet Gerhard § 365. 3 c. 371, 4. Ordo glossam corruptam esse docet. 42. EM. 816, 6. 43. *μεμωρημένοι* cod., em. Mus. Apoll. lex. 62, 4. Vocabulum *ἐγχεσικούρους· πολεμικούς* C. 11 Thesaurus non habet. 45. *ἐγχεσίπαλοι* cod. *ἐγχεσίπαλλοι* Musurus, qua de forma cf. Nauck. Philol. IV 4 p. 619. Alii *ἐγχέσπαλοι* malunt referentes ad *B* 131. 46. Omisit Musurus, qui *ἐγκεσίπαλλος* correxerat. 50. *ἐγχάσκοντες· ἐγχασμώμενοι* suasit Cobet Mnem. IV 4 p. 294. 51. Sic codex, coni. *ἐγχηρῶ· τύλη ἐπὶ χερσίν* derivandum a Dorico *χήρ* = *χείρ*. 52. *μύρου* coni. Kusterus. 55. *χοῖας· τὸ ἀθροῖσθαι* et *χύδην· ἀθρόως* confert Albertus. Mihi cur Cypria gl. videatur dicam alibi explanatius. 56. 59. Apoll. lex. 62, 6. 57. *παρ' ἧς* cod., *ᾗ* inseruit et *παρειάς* scripsit Meinekius Philol. XII p. 608.

ἐγχοῦν τὸν στεάτιον. Λάκωνες
* ἔγχος· λόγχη. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι
* ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· τὸ πλῆρες ἐνδεκάπηχυ· ὅθεν ἐκ δύο συμβεβλημένον δυοκαιεικοσίπηχυ
ἐγχρίει· τύπτει. ἐγκεντρίζει. ἐμπίπτει
ἐγχρίπτων· προσπελάζων
* ἐγχριπτᾶται· ἐγγίζει
ἐγχριμφθείς· ἐμπελασθείς, ἐγγὺς γενόμενος
ἐγχριμφθῆναι· ἐνερεισθῆναι. προσπελασθῆναι
ἐγχριμφθήτω· ἐμπελασθήτω
ἐγχρίμψαι· πλησιάσαι. ψαῦσαι. ἐγγίσαι
ἐγ χροΐ· εἰς χρῶτα
ἔγχρονος· πρόσκαιρος
ἐγχρώσας· χρίσας
ἐγχύματα· πλακούντων εἶδος
ἐγχυτριεῖς· ἀποκτενεῖς· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων παίδων
ἐγχυτρίζειν· ἐκτιθέναι βρέφος ἐν χύτρᾳ
* ἐγχώριον· τόκος. δάνειον
Ἐγχώ· ἡ Σεμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο
ἐγὼ δέ κε· ἐγὼ δὲ ἄν
ἐγὼ δὲ μέν· ἐγὼ δὲ ναί
ἐγώγυον· ἀρχαῖον
ἐγῷμαι· ἐγὼ οἶμαι, νομίζω
ἐγών· αὐτὸς ἐγώ
ἐγώνη· ἐγώ. Λάκωνες
ἐγώ σου ὀναίμην· ἐγώ σου ἀπολαύσω
ἔδαες· ἔδειξας. ἔμαθες
[ἐδάην· ἔμαθεν]
ἐδάην· ἔμαθον. ἔγνων, συνῆκα, ἐνόησα
ἐδάης· ἔμαθες
[ἔδες]· ἐκάης
ἐδαΐζετο· κατεκόπτετο. ἐμερίζετο
ἐδαίν[ν]υντο· ἤσθιον, εὐωχοῦντο
* ἐδάαια· ἐρημία
ἐδάϊξε· κατέκοψεν

SCR. 60. Θ 494. 61. Plat. Phaedr. 251 D. 62. Hippocr. de artic. p. 800 B. (III p. 177 Kln.) 64. Η 272 Ν 146. 66. Ψ 338. 72. Soph. fr. 498 Arist. Vespp. 289 (301). 76. Α 137. 80. Α 76. 82. Pauli ep. ad Philem. 20. 84. Γ 208 Eur. Hec. 77. 88. Ι 8. 91. Φ 147.

ADNOT. 58. Sic codex, ordo ἔγχουτον (ἄρτον addit Meineke)· στεάτινον requirit. 60. ἐχδεκάπηχυ cod., ἔχ' ἐνδεκάπηχυ Mus. 61. ἐμπίπτει huc retraxi a gl. 63. Sic enim Hermias ad Platon. l. c.: ἐγχρίει· ἀντὶ τοῦ κεντεῖ καὶ ἐμπίπτει. 62. ἐγγίζων προσεγγίζων προστρίβων adiciunt Athanasius C. 39. 171. 63. Sic codex, ἐγχρίπτεται C. 171 Mus. ἐγγίζει, ἐμπίπτει cod. C. 171; correxi. Cf. 361. 66. Apoll. lex. 62, 8. 67. Glossae Herodot. p. 606. 68. ἐγγρῷ codex, ἐγχρῷ Athanasius, ἐν χρῷ C. 171, em. AMeineke. Cf. Lobeck. Phryn. p. 414. 71. I. q. ἔγχυτα sive ἔγχυτοι, *scriblitae*. 72. Pierso ad Moer. Att. p. 138. 76. οὖν codex. 77. Omisit Musurus. 78. ἐτώγυον in Aldina typothetae error. Ἐγώγιον Zon. c. 604 ἐγώγυον καὶ ὠγύγιον C. 39 ἐγγύγιον C. 63. 171. 81. Sic etiam Tarentini teste Apoll. de coni. 524, 4. Cf. Schol. LV Ε 485 et Ahrens Dial. II p. 248. 83. Vide δέδαεν. 84. ἔμαθεν cod. ἔμαθον Mus. Glossa sequens huiusne emendatio fuerit, ut Schowio visum, an, quae Pearsonis sententia est, scribi debeat ἐδάην· ,ἔμαθον, ἐδάην' [ἔμαθον] ἔγνων συνῆκα ἐνόησα (Eurip. Hecub. 77) non liquet. 86. 87. ἐδάης· ἔμαθες ἐκάης Is. Voss. probante Thes. II c. 871 recte. 90. ἐδαμίαν· ἐρημία C. 39. Infra ἐνδάναϊ· ἐριμία. 91. ἐδάϊζε cod., em. Is. Vossius.

ἔδαισεν· εὐώχησεν
ἐδακτύλιζον· ἐδακτυλοδείκτουν
ἐδαλάχθη· ἐδήχθη. [ἀπώλετο
95. ἐδάμη· ἐδαμάσθη
ἐδάμνα· ἐδάμαζεν. ὤλλυεν
ἐδάμνη· ἐδαμάσθη
ἔδαμνον· ἐδάμαζον
ἐδανά· ἐδώδιμα, βρώσιμα
400. ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος
* ἐδάνη· εἶδος ἀμπέλου
ἐδανόν· εὐῶδες. ἡδύ. λιτόν
ἔδαπτον· ἤσθιον
ἔδαπτεν· ὁμοίως
5. ἔδαρ· βρῶμα
ἔδαρθεν· ἐκοιμήθη
ἐδάσθη· ἐμερίσθη. ἀπεκρίθη
ἐδάσαντο· ἐμερίσαντο
ἔδαυσεν· ἐκοιμήθη
10. ἐδάφισαν· κατέβαλον
ἐδαφιοῦσι· προσκρού(σ)ουσι τῇ γῇ
ἐδαφίσθησαν· εἰς ἔδαφος ἀνῃρέθησαν
ἔδαφος· γῆ. [ἢ ἔλαφος]
ἔδαψεν· διέκοψεν. διῆλθεν
15. * ἐδέγμην· ἐδεξάμην, προσεδεχόμην
* ἐδεδίειν· ἐφοβούμην
ἐδέατρος· προγεύστης βασιλέως. ἐπιμελητὴς δείπνου
ἐδεδίει· ἐδεδοίκει. ἢ ἐξεκέκαυτο
* ἐδέτμαον· ἐδείκνυον
20. * ἐδέδμητο· ᾠκοδομήθη
* ἔδεαι· ἐσθίεις
ἐδέζετο· ἐπολεμεῖτο
ἐδέησέ μου· χρείαν μου ἔσχεν
ἔδει· ἐχρῆν, ἔπρεπεν
25. ἔδει· ἤσθιεν, ἢ ἐσθίει
ἐδειγμάτισεν· ἐδημοσίευσεν

SCR. 92. Herod. I 162. 95. *B* 860. 96. *E* 391. 400. fr. 415 p. 94 Nck. 402. *Ξ* 171. 8. *ξ* 208. 9. Aeolicus poeta. 10. Hos. X 15 Ezech. XXXI 12. 11. Nah. III 10. Luc. XIX 45. 14. *E* 858. 15. *ι* 513. 20. *N* 685. 21. *Ω* 129. 25. *O* 626. 26. Paul. Coloss. II 15.

ADNOT. 92. Sic Athan. C. 39. 171. 92. 93. A praec. gl. secrevit Phavorinus. 94. ἐδαμάσθη Pearso coll. *ϑ* 231. Formam ἐδαλάχθη explanare conatur Lobeckius Proll. p. 88. Forte ἠδαχήθη ab Ionico ἀδαχέομαι. 98. Lobeck. rhem. p. 126. 401. Sic Theognost. 5, 4 ἐδάνη LDindorf coll. Nicand. Alex. 181. Forte ἐλάνη· εἶδος λαμπάδος. 2. Cf. Apoll. lex. 62, 21 Buttm. lexil. II p. 15. Εὐῶδες et λιτόν ad ἑανόν pertinent, licet ἐδανῷ· εὐώδει sit etiam in C. 171. λεπτόν Theognost. 5, 5. 3. 4. ἔδαπτνον et ἔδαπτνεν cod., em. Alb. 5. Imo εἶδαρ; infra ἶδαρ· βρῶμα. 6. ἐδάρθη cod., em. Pearso. Cf. ἔδραθεν. 9. Cf. ἀδαυῶς et δαύειν. 10. ἐδάφησαν· κατέβαλαν (ον Mus.) cod., em. Phavor. 11. (σ) Mus. 12. Sic C. 171 addens ἐν τῇ γῇ προσεκρούσθησαν. 13. Prava lectio sincerae adiuncta est. 15. ἐδέγγην cod. C. 171, em. Guyetus. De aor. ἐδέγμην Thes. II c.1031 D. 17. Ael. Dionys. Eustath. 1403, 40 EM. 315, 37 Valcken. Anim. ad Ammon. p. 73. 18. ἐδεδίει (male Mus. ἐδεδήει)· δεδώκει ἐῴκει codex, em. Meineke. Ἐξεκέκαυτο ad δεδήει in Hesiod. scut. 155 pertinet. 19. Leg. δέδαον vel ἔδαον. 20. ἐδέτμετο cod., em. Athan. C. 39 lex. Armach., ubi ᾠκοδόμητο. 21. ἔδεε cod., em. Mus. 22. ἐδέζετο pro ἐδαΐζετο (?) cod. ἐδηΐζετο Mus. ἐληΐζετο Pearso. 23. μου — μου om. C. 11. 39. 26. ἐδειγμάτησεν cod., em. Mus.

ἐδείδιμεν· ἐφοβούμεθα
ἐδεικανόωντο· ἠσπάζοντο
ἐδηλόμαν· ἐβουλόμην
ἔδειμαν· ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν
ἔδειμεν· ὁμοίως
ἔδειν· ἐσθίειν· παρὰ τοὺς ὀδόντας
ἐδείναζον· δεινῶς ἔφερον
ἐδεινολογεῖτο· δεινοὺς λόγους ἔλεγεν
* ἔδεισεν· ἐφοβήθη
* ἔδειραν· ἐξέδειραν, ἐξεδερμάτισαν
ἐδεῖτο· ἔχρηζε, χρείαν εἶχεν, ἐδέετο
ἐδελώνη· ἄνθος
ἐδέμ· τρυφή
ἐδέννασεν· ἐχλεύασεν, ὕβρισεν
ἐδεξιοῦτο· ἐξεναγώγησεν
ἔδεος· Θεσσαλικὸς θρόνος
[ἐδεοῖν· ἱερεῖς]
ἔδεσθον· ἔφαγον
ἔδεσιν· ἱεροῖς
ἔδεσμα· βρῶμα
ἐδέσματα· φάγια. βρώματα
ἐδεσμευσάσθην· ἐδέσμευσαν. δυϊκῶς
Ἐδεσσαῖος· ὁ Ἡρακλῆς ἐν Ἐδέσσῃ
ἐδεστή· βρωτή
ἐδεστός· βρώσει ὑποπίπτων καὶ τροφῇ
ἔδεται· ἐσθίει
ἐδεύεο· ἔλιπες
ἐδεύησεν· ἐνδεὴς ἐγένετο. ἐνέλιπεν. ἤγγισεν
ἐδεύετο· ἐκορέννυτο. ἐπαύετο. ηὐφραίνετο. ἐβρέχετο. ἐνδεὴς ἦν, ἔχρησεν
ἑδέων· οἰκιῶν. καθεδρῶν
ἕδη· καθέδραι. τὰ ἱερά. ἢ τὰ ἐδάφη
ἐδηδών· φαγέδαινα
ἐδηδώς· καταβεβρωκώς
ἔδηεν· εὗρεν
ἐδηλήσατο· ἔβλαψεν, διέφθειρεν
ἐδηλώσαντο· ἠκολούθησαν
ἐδημηγόρησε· τῷ πλήθει εἶπεν, ἐλάλησεν

SCR. 27. Z 99. 28. Θ 86. Η 436. 33. II Maccab. IV 35 XIII 25. 35. *Α* 33. 36. *Α* 459. 39. Genes. II 8, 10. 40. Eur. Rhes. 925. 951. 41. Achaei fr. 39 p. 586. 42. Hippocr. de artic. p. 783 G. (III p. 143 Khn.) 53. *P* 142. 54. ι 483. ,parum aberat, quin perveniret, h. e. appropinquavit.' Kusterus. 55. *Α* 466. ,neque amplius animus indigebat convivio h. e. satiebatur, epulis se oblectabat.' Idem. 56. *Α* 533. 59. *P* 542. 61. *Α* 156?

ADNOT. 29. *ἐδειλόμαν* ordine requirente Is. Vossius, quod Boeoticum videtur. Cf. Ahrens Dial. II p. 151. 32. *παρ' ὅ* probabiliter Albertus. 33. *ἐδυσφόρουν ἐχαλέπαινον* addit C. 171. 36. *ἐξεδερμάτησαν* cod., em. Meineke. 37. *ἀνάγκη γέγονε* addit Athanasius. 42. Lego *ἔδος θεσσαλικόν· θρόνος*. Cf. Erotian. lex. Hippocr. p. 154. 43. *ἐδεῖς* Mus. L. *ἔδεσιν· ἱεροῖς*. 45. *ἐδέσιν· ἱερεῦσιν* codex, *ἑδαῖσι· ἱερεῖς* Athanas. *ἔδεσιν· ἱερεῖς* C. 63 *ἔδεσι· ἱεροῖς ναοῖς* C. 171 Suidas. 50. C. 171. 51. *τρυφῇ* cod., em. Abresch. Obss. Misc. VI 1 p. 270. 53. *ἔδευες* cod., em. Heinsius coll. schol. *P* 142. 54. Apoll. lex. 62, 11. 55. Sic C. 39 et Athan. sed omisso *ἀνεπαύετο* (C. 171) vel *ἐπαύετο*. *Ἐν ἑτέρῳ* (sc. *λεξικῷ ῥητορικῷ*) *σημαίνει τὸ ἐκορέννυτο εὐωχεῖτο. ῥητορική*. EM. 315, 55. 60. Cf. *δεῖν δήεις δήεται*. 61. Sic Athan. C. 63. 171. *ἐδηλήσαντο· ἔβλαψαν* Apoll. lex. 62, 12 C. 11. 39. 62. *ἐδήλοντο· ἐβουλήθησαν?* a *δήλομαι*.

* ἐδηλήσω· ἐκακοποίησας, ἔβλαψας
65. ἔδησεν· ἐνέδησεν
ἐδήτυεν· διεῖλεν, διῄρει
ἐδητύος· βρώσεως, τροφῆς. ἀπὸ τοῦ ἔδειν
ἐδητύς· τροφή, βρῶσις
ἐδήωσαν· ἐπολέμησαν
70. * ἐδίηνεν· ἔβρεχεν. ἐμόλυνεν
ἐδίδον· κατέμαθον
ἐδίζησα ἐμεωυτόν· ἐζήτησα ἐμαυτόν
* ἐδεήδιεν· ἔβρεξεν
ἐδίηνεν· ἔβρεχεν
75. ἐδικαιώθη· ἴσως ἐμερίσθη
ἐδικανόωντο· ἐδεξιοῦντο
ἔδικεν· ἔβαλεν, ἔῤῥιψεν
ἐδίκοντο· ἐπορεύοντο
ἐδίνευον· ὠρχοῦντο
80. ἐδινοῦντο· περιεστρέφοντο
ἐδινήθη· περιηνέχθη
ἔδινον· ὠρχοῦντο
ἐδίωσεν· ἐξέωσεν
ἔδμεναι· ἐσθίειν
85. ἔδνα· φερνή, τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μνηστευομέναις διδόμενα. Μείλια δὲ τὰ ὑπὸ τῶν γονέων ταῖς γαμουμέναις
ἑδνάς· ἡ ἀπὸ τῶν ἕδνων ἐδητύς
ἑδνεύειν· ἐνεχυράζειν
ἕδνιος χιτών· ὃν πρῶτον ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ δίδωσιν
ἐδνοπάλιζεν· ἀνῄρει. ἀνέτρεπεν. ἐφόνευεν. ἐσκύλευεν. ἐκακοποίει. ἐτίνασσεν. εἷλκεν
90. ἑδνωτήν· ἐγγαμιστὴν νυμφίῳ
ἐδόκαζεν· ἀπεδέχετο
ἐδομήθησαν· ᾠκοδομήθησαν
* ἔδον· ἔδοσα(ν)
* ἔδονται· φάγωσιν
95. ἔδονται τὰς σάρκας· τὰ μέλη φάγωνται
ἔδοξεν· ἐνομίσθη
ἐδοξοεῖ· ἀγαλματοποιεῖ
ἐδοξώθη· ἐδοξάσθη
ἐδοργύπευσεν· ἔσφαξεν. ἢ ἐπέρανεν

SCR. 65. Ξ 73 Σ 100. 70. 73. 74. Χ 495. 72. ADN. 75. Hippocr. epid. II p. 1035 ubi vulgo διαιρέθη (III p. 456 Kühn). 79. ϑ 19. 82. Σ 494. 84. Δ 345. 85. Π 178. 89. Δ 472. 93. Hesiod. Theog. 30. 95. Ierem. XIX 9. 98. Herod. VIII 125.

ADNOT. 65. ἔδησεν· ἐνδεὴς ἐγένετο Apoll. 62, 14. 66. Coni. ἐμίστυλεν. 67. ἐδεῖν codex, Pausan. Eustath. 1403, 33, em. Pearso. 70. ἐδήενεν cod., em Mus. ἐμόλυνεν ad ἐμίηνεν pertinere non est cur cum Kustero suspicemur modo αἵματι suppleamus vel tale quid. 71. Sic codex, ἐδίδηον Mus. L. ἔδαον vel δέδαον. 72. ἐδιζησάμην Plutarch p. 1118 C. Cf. Schleiermacher Herakleitos p. 530. 73. 74. Om. Mus. 75. Conferunt ἐδικραιώθη· εἰς δύο διῃρέθη ap. Erotian. p. 156, unde nostrum sunt, qui corrigant; alii ἐδιχώθη (?). 76. ἐδεικανόωντο. 78. Non expedio. 82. ἐδείνεον· ῥοχοῦντο C. 11; ἐδίνεον etiam Albertus. 83. Sic etiam C. 39 addens ἐδίωξεν. 84. ἔδμαιναι cod., em. Mus. 85. μεμνηστευμέναις δ. δῶρα Apoll. lex. 62, 16. 89. εἴληεν cod., em. Meineke. 90. ἢ νυμφίον C. 171. 93. ἔδων· ἔδοσα cod., ἔδον· ἔδοσαν Albertus, ἔδων· ἔδωκα Kusterus. 94. ἔθονται· φάγονται Gl. MSS. in Iobum, Athan. C. 39. 95. ἔδονται τὰς σάρκας· φάγονται τὰ μέλη Phavorinus, quod praestat; ἔδονται τὰ μέλη· φάγονται τὰς σάρκας codex. 97. ἐδοξοποίει· ἀγαλματοποίει codex em. Ruhnken. Tim. p. 93. OMueller *Handb. d. Archaeol.* § 68, 1.

500. ἐδόρπησαν· ἐδείπνησαν· δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος
ἕδος· ἔδαφος, γῆ. ἱερόν. ἄγαλμα. θρόνος. λόγος. φρόντισμα, ὥρα. ἡ βάσις. βρέτας. βάθρον. τέμενος. ἀσφάλισμα. ἕδρασμα. καθέδρα
ἐδούπησαν· ἐψόφησαν
ἔδουσιν· ἐσθίουσιν
ἕδρα· βάσις. καθέδρα. ἡ συνέδρα. καὶ κατοχή
5. ἕδραθεν· κατεκοιμήθη
[ἕδραι] ἕδραι βουλῆς, αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον
ἑδραῖοι· σταθηροί, ἀσάλευτοι
ἑδραῖον· βάσιμον. στερεόν
ἔδρακεν· εἶδεν
10. [ἐδράκις· ὀλιγάκις]
ἔδρακον· εἶδον
ἐδραματουργήθη· ἐπράχθη
ἕδρανον· δίφρον, καθέδραν
ἕδρασεν· ἐκάθισεν. ἐκόσμησεν
15. ἐδράσσατο· βοηθόωνας ἦγεν
ἑδρασσέτην· ἕδρασαν. δυϊκῶς
ἑδρασθῆναι· παγῆναι. καὶ τὰ ὅμοια
ἑδρασμένη· βεβαιωθεῖσα
ἐδρέψατο· ἐθέρισεν
20. ἕδρῃ [προσεδρείᾳ καὶ] προεδρίᾳ
* ἕδρισο· καθῆσο
* ἑδριᾶσθαι· καθέζεσθαι
* ἑδριᾶσθαι· καθῆσθαι
ἑδρίας· ἀεὶ πνέων
25. * ἕδρια· συνέδρια
ἑδριεσσά· βέβαια
ἑδριόωντο· ἐκαθέζοντο
ἑδρίς· ἑδραῖος
* ἔδρων· ἔπραττον. ἐπετέλουν
30. ἐδρύμαξεν· ἔθραυσεν. ἔσφαξεν
ἐδρύπτοντο· κατεσπαράσσοντο
ἐδρύψατο· κατημύξατο

SCR. 501. ζ 42. Ψ 205. ἱερόν] Plat. Phaed. p. 111 B. τεμένη] Lycurg. 168, 17. 3. Μ 319. 5. υ 143. 6. οὔτε βουλῆς ἔσθ᾽ ἕδρα Aristoph. 7. I Cor. XV 58. 11. κ 197. 17. Proverb. VIII 25. 18. Sirac. XXII 18. 20. Θ 162. 22. Δ 645. 27. Κ 198. η 98. 31. Xenoph. *ΚΠ* III 1, 13.

ADNOT. 501. *λόγος φρόντισμα ὥρα*, quibus verbis abusus est RMerkel Aesch. Eum. 358, habet etiam C. 171. Spectant ad formulam *οὐχ ἕδος*. Cf. Apoll. lex. 62, 17 Eustath. 146, 2 872, 61 Ruhnken. Tim. p. 93. *ὥρα — ἔασις· βρέτας κτλ.* codex, em. C. 171. 4. *κατωχή* cod., em. C. 171. 5. *ἑδραθέν* codex, *ἑδράθη* Musurus, *ἔδραθεν κατεκοιμήθη* vel *ἐδράθην· κατεκοιμήθην* coni. LDindorf. Cf. *ἐδάρθη*. 6. Pollux VIII 145. *ἐπταήμερον* coni. Sam. Petitus Legg. Att. p. 190. 7. *καὶ ἀσειστοι* addit C. 171. Eadem habent Athanasius C. 63 Gl. MSS in I Corinth. XV 58. 10. Supra *ἀδράκις* et *ἀρβάκις* habuimus, *ἀραίακις* coni. Meinekius Philol. XII. 11. *ἴδον* codex. Supra gl. α. 1188 *ἄδρακτον· ἴδιον* male pro eodem. 12. C. 39 Athan., *συνετέθη* addit C. 63. 14. *ἐκόσμησεν* cave temptes. 15. *ἐδράξατο· βίῃ ἥσσονας ἦγεν* coni. Pearso. 16. *ἑδρασσάτην· ἥδρασαν?* 18. L. *ἡδρασμένη*. 19. Similiter Cyrilli mei et Athanasius. 20. Sic codex, *ἑδρῆσθω* Musurus. ‚Videtur imperativus perfecti pro *ἥδρισο* ab *ἑδρίζομαι* nisi mendum subest' LDindorf. Thes. III c. 165 C. 22. 23. Malo *ἑδριάασθαι· καθέζεσθαι ἑδριᾶσθαι καθῆσθαι*. 24. *Ἀδρίας* coni. Pearso. Sed nil muto; *ἑδρίας* est qui crepitum ventris emittit. Formatur ut *καικίας*. 26. *ἑδριεσσά· βέβαια* codex, *ἑδρήεντα* Mus. *ἑδρήεσσα· βεβαία* NSchow. LDindorf. Thes. III 165 B. 28. Cf. *δειφρίς*. 29. Imo *ἔρδον*, licet assentiant Athanasius C. 39. 63. 30. *ἐδρίμαξεν* cod., em. Salmasius. 32. *κατεμύξατο* cod., em. Abresch. Obss. VI 1 p. 270.

ἔδυ· εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ
* ἐδέετο· ἐνδεὴς ἦν
35. ἔδυν· ἔδυσαν, κατῆλθον
* ἔδυσεν· ἐνεδύσατο
* ἐδύησεν· ἤγγισεν. ἐνδεὴς ἐγένετο
ἔδυνεν· ἐδύσατο, ἐνεδύσατο
ἐδύσετο· ἐνεδύετο
40. ἐδύσοιξα· ὑπενόησα
ἐδύτην· κατῆλθον. ἢ ἀπέθανον
—ε δύων· ὀψὲ δύνουσα
ἐδωγαθή· ἡ τροφή
ἐδωδή· τροφή
45. ἐδωδή· βρῶμα
ἐδώδιμος· τρώκτης. βρώσιμος
ἐδωδίμων· τροφῶν, βρωσίμων
ἔδωκα πολλά· παρ' Ὁμήρῳ οὐδεὶς εὐεργετήσας μέμνηται, πλὴν τῆς Ναυσικάας. καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἄκακος παρθένος αὐτὸ ποιεῖ
ἔδωκε· περιεποίησεν
50. ἐδώλια· τὰ τῆς νεὼς ζυγά, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται. μεταφορικῶς καὶ τὰ τῆς οἰκίας ἕδρια
ἐδώλιος· ὀρνέου εἶδος
ἐδωλός· λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο
ἔδων· ἐσθίων
[ἐδωνά· ζυγά. κατάστρωμα νεώς]
55. ἑέ· αὐτόν. ἑαυτόν. αὐτό
ἓε δέ· ἑαυτὸν δέ
ἐείδεσθαι· δοξάζειν
* ἐεδνωταί· πενθεροί. κηδεσταί
ἐειδόμενος· ὁμοιούμενος
60. ἐεικοσόροιο· φορτηγοῦ τελείας, εἰκοσακώπου
ἔειπεν· εἶπεν
ἔεικται· ὡμοίωται
ἐεικοσάβοιον· εἴκοσι βοῶν ἄξιον. ἢ εἰκοσαπλοῦν
ἐεισάμενος· ὁμοιώσας
65. ἐεισάσθην· ὥρμησαν, ἐπῆλθον
ἐείσατο· ὡμοιώθη
* ἐΐσκεις· εἰκάζεις, ἀφομοιῶσαι
ἐείσω· ὡμοιώθης
ἐέλδεσθαι· ἐπιθυμεῖν

SCR. 33. Γ 36. 35. Δ 222 Λ 263. 38. Θ 43. 41. Ζ 19. 48. ϑ 462. 50. Soph. El. 1393. 51. Arist. Av. 484. 56. Ω 134. 58. Ν 378. 59. Pind. Nem. X 15. 60. ι 322. 61. Β 194. 63. χ 57. 64. Β 22. 65. Ο 544. 66. Ο 415. 67. δ 148. 68. Ι 641.

ADNOT. 34. ἐδεύετο Vossius. E Cyr. 11 patet scribendum esse ἐδεύετο· ἐδέετο κτλ. 35. ἔδυναν cod., em. Pearso ἔδυντο· ἔδυσαν Apoll. lex. 62, 19. 37. L. ἐδεύησεν, q. v. 38. ἐδυέετο cod., scr. ἐδύσετο qua de forma Spitzner Il. Λ 16. 40. Cf. gl. δ 2635 Lobeck. rhem. p. 83. ἐδύσυξα codex, em. Hemsterhusius. 42. ἐδύων codex pessime omissis duobus literis prioribus οψ. 43. Spectat ad 47 et legendum est cum C. 63. ἐδω(δὴ) γὰρ ἡ τροφή. 46. τρώκτης referunt ad ἐδωδός vel ἐδός. 51. Schol. l. c.: ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταῤῥάκται εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι καὶ ἀντὶ ἐδωλίου (male Bentleius p. 469 ἐρῳδιοῦ) εἰδώλιος. ἐλώριος? 52. Schol. Arist. Lys. 454 Lobeck. Proll. 134 Philol. IV p. 281. 54. L. ἐδώλια. — κατὰ ζῶμα cod., em. Valesius. 56. Apoll. lex. 62, 22. 58. ἐδνωτοὶ πενθερ.. cod. πενθεραί Mus., em. Heinsius. 62. = ἔϊκται Lobeck. Path. El. p. 57. 63. ἐεικοσα βοιέων cod., em. Mus. 67. ἐόσκεις cod., em. Mus.

70. ἐελ(δέσ)θω· ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω
ἐέλδεται· ἐπιθυμεῖ
ἐελδομένοισιν· ἐπιθυμοῦσιν
ἐέλδωρ· ἐπιθύμημα. εὐτυχὲς δῶρον. ἢ βούλημα
ἐελμένοι· συγκεκλεισμένοι, ἐληλάμενοι
75. ἐέλπετο· ἤλπιζεν. ᾤετο
ἐέλποιμεν· ἐλπίσαι (ποιοῖμεν)
[ε]ἔνδυνε· ἐνεδύσατο
ἐέργει· κωλύει, κατέχει
ἐέργαθεν· ἐχώρισεν. [ἢ φανῆναι. ἢ ὁμοιωθῆναι. δόξαι. κωλῦσαι. γνῶναι]
80. ἐέργετο· συνείχετο
ἔεργεν· εἶργεν. ἐκώλυσεν
ἐεργόμενοι· κωλυόμενοι
ἐέργων· κωλύων. χωρίζων. [ἐεργιεῖς· κάλλος. ἐριῶν·] ἀφορίζων
ἐεργμένα· ἐγκεκλ(ε)ισμένα
85. ἐεργμέναι· πεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι
ἔερσαι· δρόσοι. ψεκάδες
ἐερσήεις· καλός. δροσώδης. ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται
ἐέρσης· δρόσου
ἔερτο· ἐκρέμνα
90. ἐέσσατο· ἐνεδύσατο. περιεβάλλετο
ἐέσθην· [ἐμαράνθη
ἐέσθω· ἠμφιέσθω. [ἐνεδέδυτο
ἐετῶς· εὐχερῶς. εὐκινήτως
ἐεχμένη· συνεχομένη
95. ἐ.ώργει· εἰργάσατο, (ἐ)πεποιήκει
[ἐζάνθη· ἐξηράνθη........]
ἐζάλωσεν· ἐμακάρισεν
ἐζατωσάμην· διενοήθην
ἐζατώθη· ἤσθετο
600. ἔζελεν· ἔβαλεν. [ἔλαβεν]

SCR. 70. *Π* 494. 71. *N* 638. 72. *H* 4. 73. *Δ* 41. 74. *M* 38. 75. *M* 407. 76. *B* 42. 77. *P* 488. 78. *B* 617. 79. *E* 147. 81. *Δ* 130. 82. *N* 525. 83. *M* 201. 85. *E* 89. 86. *Ξ* 351. 87. *Ω* 419.. 89. *ο* 459. 90. *K* 177 *ξ* 529. 91. *Σ* 517. 95. *ξ* 289. *δ* 693.

ADNOT. 70. ἐέλθω cod., em. Mus. 72. ἐελδομένουσιν cod., em. Mus. 73. 74. Apoll. lex. 62, 30. 31. 76. ἐλπίσαιμεν Mus. ἐελποίμην· ἐλπίσαιμι ἂν Albert. Em. Meineke. 77. ἐενδύναι cod., ἐένδυνεν Musurus. Correxi. 79. ἐχώρησεν cod., ἐχωρίσθησαν C. 171, em. Kusterus. Reliqua ad ἐείσασθαι pertinent. 83. χωρίζων. ἐερσήεις· καλός. ἐριῶν· κτλ. Mus. Restitui glossam Homericam Apoll. lex. 62, 32, varia lectione ad glossam mox infra sequentem 587 in margine notata una cum voc. ἐριῶν reiecta. 84. (ε) Mus. 87. δενδροσμένων cod., δενδροσισμένων Mus. ἐερσιής cod., em. Musurus et Apoll. lex. 63, 1. 88. ἐέρσας· δρόσους Apoll. lex. 62, 33. 89. ἐκρέμνατο coni. AM. 91. ἐέσβη· ἐμαράνθη coni. Alb. Suspicor potius apud Hom. Σ 517 ubi nunc editur εἵματα ἕσθην scriptum fuisse εἵμαθ' ἐέσθην, indeque repetiisse nostrum glossam ἐέσθην· ἐνεδέδυντο. δυϊκῶς. Ἐμαράνθη ad. gl. 596 retraxeris haud incommode, nisi fuit ἔσκλη· ἐμαράνθη. 92. Sic codex, (καὶ ἕεστο·) ἐνεδέδυτο coni. Musurus. Cf. not. praec. 93. Suid. C. 39. ἐτῶς HSt. εὐπετῶς Kusterus. 94. Lobeck. Path. El. p. 59. Thes. LGr. p. 2632 conferunt ἐέσχατος. 95. Series ἐεώργει requirit. πεποιήκει cod., emendavi. 96. Cf. ἀζάνθη et ἠζάνθη. Ex alterutro corruptum est ἐζάνθη, quod habent etiam C. Pearsonis Vossianus Vindob. 171. Huc retrahe ab 591 ἐμαράνθη. 97. ἐζάλησεν cod., em. Kusterus. Infra ζηλῶ· μακαρίζω. 98. 99. Cf. Hesych. ζαγῶσαι et ζατῶσαι et EM. 408, 11. 600. Ahrens I p. 232 Lob. rh. p. 116. Ἔλαβεν proscripsit Bentl. ad Mill. p. 33 recte.

ἔζεο· καθέζου
ἕζεσθαι· καθέζεσθαι
* Ἐζεκίας· κράτησις θεοῦ
ἑζέσθην· ἐκαθέσθησαν. δυϊκῶς
ἕζεται· καθέζεται
ἕζετο· ἐκαθέζετο
ἐζήλωσεν· ἐφθόνησεν
[ἐζηῶν· νέων καὶ ἀκμαίων]
ἔζινεν· ἐπεσβέννυεν
ἑζόμενοι· καθεζόμενοι
ἕζου· καθέζου, κάθησο
ἐζώγρουν· ζῶντας συνελάμβανον
ἐζωμένοι· παρόντες. ἕτοιμοι
ἐζωμένον· ἐζωσμένον ζώνῃ
ΕΗΙ· ὑπάρχῃ. τῇ ἰδίᾳ
* ἑῆς· ἰδίας
ἕηκεν· ἐπαφῆκε, προήκατο
ἐήλακεν· ἐλήφθη
ΕΗΝ· ὑπῆρχεν. ἢ ἰδίαν
ΕΗΟϹ· (σ)εαυτοῦ. ἀγαθοῦ. νεανίου προσηνοῦς
ἑῇ(ς)· ταῖς ἑαυτοῦ
ἕησον· ἔασον
ἐητύς· ἀγαθότης
ἔθα· πάλιν
[ἔθαγεν· ἠπάτα]
ἐθάδας· ἐθίμους, συνήθεις
ἐθάδων· ἐθίμων
[ἐθαγενής· ἐγχώριος, ἐντόπιος]
ἔθαλπον· ἐθέρμαινον
ἐθάμβη· ἐξεπλάγη, ἐθαμβήθη
ἐθάμβησεν· ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη
ἐθάμιζεν· ἐπύκναζεν
ἐθάς· ἠθισμένος
ἐθάσσατο· ᾠκήσατο. ἐκάθισεν

SCR. 601. *Z* 354. 2. *Σ* 247. 4. *H* 59. 6. *Λ* 246. 10. *Ψ* 78. 11. *Ω* 522 ἕζεν. 15. *K* 225. 17. *A* 48. 19. *B* 247. *I* 420. 20. *Λ* 393. 24. Cf. Hesiod. Theog. 772. 25. *Φ* 276. 32. *Θ* 451.

ADNOT. 1. Infra εἴζεο ἰέζεο ἴζεο ἕζου. 2. Gl. MSS. epist. ad Hebr. ad calcem C. 63. 3. θεῖον Origen. p. 255 ed. Martian. κράτος tantum cod. Reg. p. 203. Ἰεζεκιήλ· κράτος θεοῦ id. p. 259. 8. Leg. αἰζηῶν ut ἐζαίου· ἐνετρέπου apud Athanasium scriptum est pro ἄζεο. 9. Lob. rh. p. 122. Cf. α 6521. 13. ἐζωμένοι· ἐκδεδυμένοι C. 39. 14. 15. ἐζωμένον τῇ ἰδίᾳ ἐζ. codex, τῇ ἰδίᾳ ad seq. articulum retraxit Albertus. 17. ἔοικεν cod. em. C. 39. 63. 171. 18. Sic etiam C. 39. Suidas. ἑάλωκεν? 20. ἑαυτοῦ cod., em. Verweius. Vide Apoll. 63, 3 Buttmann lexil. I p. 86 Duentzer Zenod. p. 74 Theb. LGr. III c. 1359. 60. 21. ἑῇ· ταῖς codex, ἑῇ· τῇ Mus. Correxi; ἑῆς ἰδίαις Athanasius. 22. Conferri potest perfectum a Suida et C. 39 commemoratum ἕηκα· συνεχώρησα, ubi tamen interpretatio suadet, ut similiter corrigamus ἕησα. Ceterum vereor, ne ἕησον corruptum sit ex εὔ(α)σον h. e. ἔϝασον. Obscura glossa est Athanasii ἕησαν· ᾔνεσαν. 23. ἐητής cod., em. Guyetus; ἐΰτης Ruhnken. 24. Expedire nequeo. 25. Recte infra 643 ἔθελγεν. 26. ἐδᾶδας cod., em. Mus. 28. L. ἰθαγενεῖς. Supra αἰθαγενεῖς s. v. αἰγειροτόμοι; ἐθαγενεῖς etiam C. 39. 171 Armach. Suid. Zon. c. 621. Cf. Greg. Cor. p. 551. 30. ἐθαμβήθη· κατεπλάγη Athanas. C. 39. 171. Lob. rh. p. 33. 31. ἐθαυμάσθη cod., em. Meineke. 32. Apoll. lex. 63, 6. 33. Agnoscit Lobeck. rhem. p. 285. Cf. θάασεν θαάσσει θάσσομεν θάσσε θάσσοντας θάσσω θάσσων θέσσαντο θέσσεσθαι θοάζει.

35. ἔθεεν· ἔτρεχεν. ὤθει

ἔθει· φθείρει. ἐρεθίζει. τρέχει

ἔθειρα· κόμη τημελουμένη

ἐθείρῃ· ἐπιμελείας ἀξιώσῃ

ἐθείρῃσιν· θριξὶ τῆς ἐπιμελείας ἀξιουμέναις

40. * ἔθειν· ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι

ἐθειρόμενον· κοσμούμενον. ἀγαλλόμενον

[ἐθελάεται· ἐπιθυμεῖ]

ἔθελγεν· ἠπάτα. κατεπόνει

ἔθελεν· ἐδύνατο

45. ἐθελημοί· πρόθυμοι

ἐθελήμως· προθύμως

ἔθελξεν· εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν

ἐθελοθρησκείαν· ἐθελοσέβειαν

ἐθελοκάκων· τῶν κακὰ θελόντων

50. ἐθελοκωφῶν· ἐθελόντως κωφεύων

ἐθελοντάς· τοὺς βουλομένους ἢ χορηγούς

ἐθελοντῆρας· ἐθελουσίους, θέλοντας

ἐθελοντής· ἑκουσίως, αὐτοβουλήτως

ἐθελοπρόξενος· ἑκὼν πρόξενος

55. ἐθελουργός· ἕτοιμος, ὁ κατὰ θέλησιν ἐργαζόμενος

ἐθελουσίως· ἑκουσίως, παρὰ τὸ θέλειν

ἐθέλω· βούλομαι

* ἔθεν· ἑκάς. αὐτοῦ, αὐτῆς. ἄνωθεν

ἐθέμωσεν· ἠνάγκασεν. ἐποίησεν......

60. ἕθεν· ἐγκλινόμενον μὲν αὐτοῦ, αὐτῆς, ὀρθοτονούμενον δὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῆς

ἔθεντο· ἐποίησαν

ἔθεον· ἔτρεχον

ἐθερμάνθη· ἐπτίσθη

ἐθερόμην· ἐθερμαινόμην

65. ἐθέσπισεν· προεῖπεν

ἔθεσαν· ἐποίησαν

ἔθεται· [καίεται. σκοτοῖ.] πειρᾶται

ἔθετο· ἐποίησεν

ἔθη· ἀγαθά

70. ἐθηεύμεθα· ἐθεωροῦμεν

SCR. 36. τρύχει] μ 407. 38. Φ 347. 39. Θ 42. 43. Φ 276. 44. Φ 366. 45. Hesiod. Opp. 118. 47. κ 318. 48. Coloss. II 23. 50. Siracid. XIX 27. 51. Demosth. p. 247, 24. 52. β 292. 53. Herodot. V 110, ubi alii ἐθελοντί. 54. ADN. 56. Xenoph. Hier. XI 12. 57. A 116. 58. Z 62. 59. ι 486. 61. B 750. 66. A 290. 70. ι 218.

ADNOT. 35. Apoll. lex. 63, 7. — Pro ὤθει Salmasius ἔθει. Forte ἔθεε cum ἐώθεε· εἰώθει (Herod. I 11) confundit. 38. Sic C. 171. τὸ ἐξ ἔθους κοσμῇ καὶ θεραπεύῃ Apoll. lex. 63, 9. Vid. Lobeck. rhem. p. 256. 39. ἔθειραι· αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιούμεναι τρίχες Apoll. lex. 63, 9. ἐθειρηξίῃ cod., em. Palmer. 40. ἐθεῖν cod. 41. Lobeck. rh. p. 138. 42. ἐέλδεται Ruhnken. et GHermann. ad Orph. Arg. 89. 43. Cf. 625. 44. Schol. Ariston. Φ 366 γ 121. 47. Sic etiam CDresd. — ἐκάκωσεν ἠπάτησεν ἐν γλυκέσι (οἰκείοις 39) προσλαλήμασιν. προσηγάγετο C. 39. 171, quod ad formulam ἔθελξε λόγοις pertinere patet ex Athanasio. 48. Forte ἐθελοθρησκεία· ἐθελοσεβεία. 51. ἢ male deletum a Musuro restitui. Idem Kusterus suaserat collato Suida. 52. Apoll. lex. 63, 8. 54. Poll. Γ 59. 60 Bekk. AG. I 95, 19 schol. Thucyd. 3, 70 Suid. C. 39. 57. Buttm. lexil. I p. 26. 58. ἄποθεν Salmasius. Cf. ἀπὸ ἔθεν. 59. Supple ἐγγίσαι coll. θέμωσεν. 63. ἐβαπτίσθη male Musurus. 67. ἔθεται codex αἴθεται Mus. recte sed ordine invito. Deinde πυροῦται coni. Albertus, nisi verum est ἔθεται· πειρᾶται. 69. Forte ἔθη ἀγαθά vel ἤθη ἀγαθά sine explicatione.

* ἔθησαν· ἐποίησαν
* ἐθήσατο· ἐθήλασεν
ἐθηήσαντο· ἐθεάσαντο
ἔθηκεν· ἐποίησεν
75. ἐθήμων· ἐθῶν. ἢ ἔμπειρος. πρόθυμος. συνήθης
ἐθημοσύνη· συνήθεια
ἔθησεν· ἔψαυσεν. ἐθήτευσεν
* ἔθειραι· τρίχες κεκοσμημέναι
ἐθίζει· ἔθος ποιεῖ
80. ἐθίζοντας· ......
ἔθλασεν· συνέτριψε. ἔκλασεν
ἐθλιβόμην· ἐστενοχωρούμην
ἐθμή· ἀτμός, καπνὸς λεπτός, ἀτμή
ἐθμοί· πολλοί. δεσμοί. πλόκαμοι
85. ἐθνισταί· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους
ἔθνεα· ἔθνη
ἐθόαζεν· ἐκαθέζετο
ἔθοντες· ἐθιζόμενοι
ἐθοινᾶτο· ἤσθιεν. εὐωχεῖτο. ἐτρύφα
90. ἐθόρνυτο· ὠχεύετο
* ἔθορεν· ἐπήδησεν. ἔβη
* ἔθος· συνήθεια
* ἐθόωσα· ὤξυνα
ἔθραξεν· ἐτάραξεν. ἔνυξεν. συνέθηκεν
95. ἔθραυσεν· ἔπαυσεν
ἔθρεξεν· ἐπῆλθεν. ἔδραμεν
ἐθρήσκευον· ἑτοίμως ἐσέβοντο
[ἔθρια· εὐδία]
ἔθρισεν· ἔφριξεν
700. * ἐθρίγκωσεν· ἐπεγείσωσε· γεῖσσος δέ ἐστι τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω στεφανίς
* ἐθρίς· ταλμίας. κριός
[.ε]θρυλίχθη· περιεδρύφθη. ἀπεσύρη
ἐθρύπτοντο· ἐφλυάρουν

SCR. 72. Ω 58. 73. ϑ 17. 74. Α 2. 77. Verbo hoc rariore usus est Panyasis. 81. σ 96. 86. Β 91. 88. Π 260. 90. Sophocl. fr. 738. 91. Μ 462. 93. ι 327. 94. Plato Parmenid. 95. Exod. XV 6. 96. Ν 409 Σ 599. 97. Sapient. XI 15. 99. Aesch. Ag. 519. 700. ξ 10. 2. Ψ 396.

ADNOT. 71. ἔθεσαν recte C. 39. 11. 74. Apoll. lex. 63, 14. Lobeck. Phryn. 721 rhem. 191 n. 75. Hoc voluit noster: ἐθίμων· ἐθῶν. ἐθήμων· ἔμπειρος, συνήθης. ἐθελήμων· πρόθυμος. Partim vidit Reiskius. 76. ἐθυμοσύνη cod., em. C. 39. Mus. 77. ἔψαυσεν ad ἔθιξεν refert Meinek. Anall. Alexx. p. 364. De ἐθήτευσεν cf. Lobeck. rhem. p. 6. 83. καμπτός cod., em. Mus. 84. πολλοί cum dicit intellege ἐθμοί pro ἑσμοί s. ἐσμοί, Lobeck. Parall. p. 393. Posteriores duas interpretationes refer ad (δ)εθμοί cum Valcken. epist. ad Roever. p. 47. An (δ)εθμοί· πολύδεσμοι πλόκαμοι? 85. ἐθνῖται Suidas et Eustath. 901, 9. 87. Lobeck. rhem. p. 216. 88. Infra male ἔοντες. Apoll. lex. 63, 16. 90. Est varietas lectionis in loco Sophocleo ap. Clem. Alex. Strom. V p. 716 et Euseb. P. E. p. 680 A pro ἐθρύπτετο. 93. ἐθόοσα· ὄξυνα cod. 95. κατέβαλεν ὤλεκεν C. 11. 39. Infra θραῦσμα· παῦσμα, παῦσις. 96. ἔθρηξεν cod., em. Pearso coll. θρέξαντες. Cf. Lobeck. Parerg. p. 719. 97. ἑτοίμως cod., em. C. 39. 171; Athanasius: ἐτίμων, ἐσέβοντο, προσεκύνουν. — ἐσεύοντο cod., em. Mus. 98. Sic codex, αἴθρια Mus. αἴθρια· εὔδια vel αἰθρία· εὐδία C. 171. 99. ἔθριξεν coll. schol. Aesch. Ag. 545 Albertus, ἐθέρισεν Meinekius. 1. Sic codex, τολμίας Aldi typotheta, τομίας Musurus. Conferunt ἶθρις· τομίας, (ἄθρις margo Suid. V.) ἐρράς· κριός. 2. περιεδρέφθη codex, correxi ex ipso Hom. Ψ 395. Infra θρυλλίχθη· ἀπεδρύφη ἐθρυλίχθη· ἐταράχθη C. 39. Adde Lobeck. rhem. p. 243.

ἔθρωσκεν· ἥλλετο, ἐπήδα
ἔθρωσσεν· ἐκινεῖτο
[ἐθύειν· ἄγειν
ἔθυζεν· ἔκρουεν]
ἔθυιεν· ἐνεμαίνετο. ἔτρεχεν
[ἔθυνεν· ἐδίωκεν]
ἐθώκατι· εἰώθασιν
ἐθώκισε· κατήρτισεν
ἐθώμιξεν· ἐπέδησεν
ἔθων· μαθών. φθείρων. [ἐθισμός·] εἰθισμένος. τῷ ἔθει ἀγόμενος, ἢ ἐξ ἔθους παραγινόμενος
ἐθώπευσεν· ἐκολάκευσεν
εἶ· πορεύου
εἶ· ὑπάρχεις
εἰάζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ
εἰαί· [ἄγγελοι. καὶ ἄλεσαι] τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα
εἰακέν· ἀσθενεῖν
εἰαμεναί· τόποι κάθυδροι
* εἰαμένον· νήνεμον. κοῖλον. βοτανώδη
εἰαμενή· τόπος, ὅπου πόα φύεται ποταμοῦ ἀποβάντος· ἢ ἕλος παραποτάμιον κάθυδρον. ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φυτὰ ἔχουσα
εἶαρ· αἷμα. ἢ ψυχή
εἰαροπότης· αἱμοπότης. ψυχοπότης
* εἶα· λέγεται δὲ καὶ δισυλλάβως εἶα. Ἐπισκεπτέον δέ, εἰ ταυτόν ἐστιν ἤϊα καὶ εἶα· ὅταν γὰρ τὸ η γίνηται βρῶμα, ὅταν δὲ τὸ ε, οὐ βρώματα, ἀλλ' ἢ χόρτος, καὶ ἡ παράθεσις
* εἰανοῦ· εὐδιαχύτου
* εἶα[ν]το· ἦσαν
* εἰαρινῇσιν· ἐαριναῖς
εἴασεν· ἔασεν
εἴασκεν· συνεχώρει
εἵαται· κάθηνται
εἵατο· ἐκαθέζοντο
εἰαγχοῦν· βοῶσαν
εἴβει· δακρύει. στάζει. κλαίει. τήκεται
εἶβε· ἔσταζε. καὶ τὰ ὅμοια
εἰ γάρ· εἴθε γάρ
εἴγε· εἴπερ

SCR. 13. *Ι* 536. 17. fr. 841 p. 500. 21. *Δ* 483. 24. Nic. Alex. 26. *Π* 9. 27. *υ* 106. 28. *Θ* 307. 29. *Θ* 125 *Κ* 299. 30. *Υ* 408 *χ* 427. 31. *Β* 137. 32. *Γ* 149. 34. *Τ* 323. 35. *δ* 153.

ADNOT. 6. Conicio *CEYEIN*. 7. L. *ἤθυζεν*. 8. Lobeck. rhem. p. 23. 9. L. *εὔθυνεν· διῴκει* e C. 171. 10. *ἐθώκαντι* Albertus Koen. Gr. Cor. p. 356. Sed tertiam pluralis apud poetas fortasse ν eicere posse credit Ahrens dial. II p. 328. 340. Cf. *εὐέθωκεν· εἴωθεν*. 12. *ἐπήδησε* cod., em. Pergerus. 13. *ἐθῶν· μαθῶν* codex. Corrigunt *μαθών* coll. gl. 799 *εἰθεῖν· μαθεῖν*. At praestabunt *εἰδώς· μαθών* et *εἰδεῖεν· μάθοιεν*. Separata coniunxit et *ἐθισμός* proscripsit Kusterus. 17. Lobeck. rhem. p. 355. 18. Confundit *ἶλαι· ἀγέλαι* cum *εἶλαι* vel potius *εἶα ἦα ἤια* h. e. *ἄχυρα*, quo de vid. Lobeck. Path. El. p. 100. Cf. gl. *εἶοι* et gl. 725 *εἶα* hinc sine dubio avulsam. 20. *εἰακέναι* cod., *εἰάμεναι* Mus. 21. Forte *εὐάνεμον*; an *εἰαμενῶν· νηνέμων κτλ*? 22. Apoll. lex. 63, 19. 23. Cf. *ἔαρ ἦαρ ἴαρα*. 24. Cf. EM. 294, 47 schol. *Τ* 87 Hesych. s. v. *ἰαροπότης* et *ἠεροπότης*. 25. Videntur haec ad gl. 718 in margine adscripta fuisse. *εἶα· χόρτος* Suidas. Pro *ἀλλ' ἢ χόρτος καὶ ἡ παράθεσις* Meinekius suadet *ἀλλὰ χόρτος ἢ καὶ γράστις*. 30. *εἴεσκεν* cod., em. Mus. 33. Omisit Mus. Leg. *ἰάχουσαν*. Cf. Add. ad *α* 8909 et *Φ* 340. 34. *καταῤῥεῖ* Apoll. 63, 21. 35. *εἴη* cod., em. Pearso. 36. Moer. Att. p. 161

εἰ δ' ἄγε· ἄγε δή. [εἰ δ' ἄγε δή]
εἰ δ' ἄγε δή· ἄγε δή
εἰ δ' ἄγε νῦν· ἄγε δὴ ἄρτι
εἰδαλίς· ὄρνις ποιός
εἰδαλίμας· καλάς, εὐώψεις. ἐπὶ τοῦ εἴδους εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς
* εἰδάλλεται· φαίνεται
* εἰδαλίζεται· ἐναλίζεται
εἶδαρ· βρῶμα, σιτίον. ὄφελος
εἶδας· εἰς αὔριον
εἴδατι· βρώματι
[εἴδαυλος·_ λόγιος
εἰ δὲ ἄγε· ἄγε δή
εἰδεῖ· ἐλαύνει. κυλίει. κλείει. κατέχει. ἢ κάλλος, ἢ μορφή
[ε]ἴδ[ε]ιεν· ἐφοβεῖτο. ἠνιᾶτο
εἰδέμων· γνωστικός]
εἰδέναι· γνῶναι
εἰ δέον· εἰ πρέπον
[ε]ἴδεος· θάλπους, καύματος
[ε]ἴδεος ἐνδίοιο· καύματος μεσημβρινοῦ
[ε]ἴδεος ἧκε σέλας· μορφῆς ἀφῆκε φῶς
εἴδεται· φαίνεται, δοκεῖ
εἰ δ' ἐτεόν· εἰ δ' ἀληθές
εἰ δέ τῳ· εἰ δέ τινι
εἰδεχθές· ἀειδές, αἰσχρὸν τῷ ἰδεῖν, ἤτοι ἄμορφον
εἰδεχθέστατος· μυσαρώτατος, δυσ(ε)ιδέστατος
εἴδη· εἶδος. καῦμα. χρῶμα. σῶμα. ὄψις, πρόσωπον
εἰδηθμός· συστροφή. φυγή
εἰδηλήγε· ἀναμάρτητον
εἰ δὴ ὁμοῦ· εἰ δὴ ἅμα
εἰδημόνως· ἐπιστημόνως
[ε]ἴδη παντοία· ἀντὶ τοῦ ὕλη. Αἰολεῖς (καὶ) Ἴωνες [ε]ἴδας τὰς ὕλας λέγουσι
εἴδησις· γνῶσις
εἰ δή τοι· εἰ δή σοι. ἐάν τοι
ϝἴδιον· νενοτισμένον, ὑγρόν

SCR. 38. *Z* 376. 39. *μ* 112. 40. *Π* 667. 42. *ω* 279. 58. *Α* 228. 59. *Β* 300. 66. *Α* 61. 71. Aristoph. Ran. 351?

ADNOT. 39. *εἶδα ἔδη* cod., *εἶα δὴ* e Cyr. Voss. 39. 171 LDindorf., *εἰ δ' ἄγε δή* recte Pearso. 41. Conferunt *ἰδάλιμος*. Lobeck. Proll. p. 98. 42. Apoll. lex. 63, 22. 43. Hoc et *ἰδάλλεται* est pro *ἰνδάλλεται*. 44. „*Deesse videtur interpretatio, cum ἐναλίζεται vix sit aliud quid quam dittographia antecedentis vocabuli, ΙΔ in Ν mutato vel vicissim.*" LDindorf. Thes. III c. 197 C. 46. Disputabat de h. gl. Ahrens Dial. II p. 385 n. coll. *ἄας* et *ἐνς ἄς*. 47. *εἴδατα· βρώματα* Apoll. lex. 63, 23. 48. Sic Zonar. c. 628 C. 171 Et. MSS. Dorv., *συνετὸς λογισμός* C. 39 Suid., *εἰδύλος* EM. 295, 30 *εἴδυλλος* vel potius *εἴδυλος* coll. *εἰδυλίς* LDindorf. Conicio *εἱμύλος* pro *αἱμύλος*. 49. *εἶγε* cod., em. Voss. 50. Pessime confundit *εἰλεῖ*, *εἱλεῖ* et *εἴδει* (Hesiod. Theog. 153). 51. *εἰδεῖεν* cod., imo *ἴδιεν*, ut Kusterus vidit; *δείδιεν* et *ἴδιεν* confundi dudum etiam Pearso sensit. 52. Codicis lectionem praesagiebat Vossius, *εἰδήμων* bene corrigebat Musurus. 56. *ἐν δήοιο* cod., em. Mus. 58. Apoll. lex. 63, 24. 59. *εἶδε ἐλήθεται* cod., em. C. 171 fol. 117 et Mus. 63. Praestat *εἰ δή· ἐὰν δή, ἐπειδή, μέρη* ut est in Cyrillo scribere et ab *εἶδος* novum ordiri articulum, casu huc translatum. Cf. Lobeck. rh. p. 258. 356. 64. *εἰληθμός* vel *εἰλυθμός* coni. Kusterus. In C. 39 *εἰηλαθός· κατὰ στροφὴν* etiam vitiosius circumfertur locus exhibitus, nisi hoc valet *ἰλαδόν· κατὰ συστροφήν*. 65. Conicio *εἰ δ' ἤλιτε· ἐὰν ἁμάρτῃ*. 68. (*καὶ*) Meinekius. — Cf. Polluc. V 4. 69. Lobeck. Phrynich. p. 352. 71. *ἔλειον*? — *ἰδῖον* vel *ἰδίον* = *ἱδροῦν* Meinekius.

[ε]ἰδίω· ἱδρῶ. ἀγωνιῶ
* εἴδωλον· σκιάν
εἰδομένη· ἐοικυῖα, ὡμοιωμένη
75. εἰδομένην· ὁμοιωθεῖσαν
εἰδόμενος· ἐοικώς, ὁμοιωθείς
εἰδοποιός· ἀναμορφωτής
εἶδος· καῦμα. σῶμα. χρῶμα
εἰ δ' οὖν· εἰ δὲ οὖν
80. [εἰδύει· καθεύδει]
εἰδυίῃ· εἰδυίᾳ, ἐπισταμένῃ
εἰδυίῃσιν· ἐμπείροις, ἐπιστήμοσι, συνεταῖς, ἐπισταμέναις
εἰδῶ· φρόνησιν. ὄψιν
85. εἴδωλον· ὁμοίωμα, εἰκών, σημεῖον χαρακτηριστικὸν σκιοειδές
ΕΙΔΩΜΕΝ· μάθωμεν. θεασώμεθα
εἰδώς· ἔμπειρος, ἐπιστάμενος, γνούς
εἴελος· εἴλιγγος
εἶεν· ὑπάρχοιεν. ἦσαν. ἢ ἄγε δή. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. [ἢ ἐσμέν.] ἢ ἀναφώνησις
90. [εἴεσθαι· ἀκολουθῆσαι. ὡμοιῶσθαι]
εἰ ἐτεόν· ..ἀληθές
[ε]ἴετο· ἐπεθύμει. ὥρμα
εἴεω· ἐκπολεμιστοῦ νεανίσκου ἀναφώνησις
[ε]ἵζει· καθέζεται
95. [ε]ἵζεο· καθέζου
εἴη· γένοιτο, ἔστω
εἴη· ἔστιν ἄφεσις. καὶ ἔξεστιν
εἶθαρ δέ· ταχέως δέ, εὐθέως, ἤδη κατ' εὐθύ, ὀξέως. καὶ χθές
εἰθεῖν· μαθεῖν
800. εἴθε· ὄφελον. μακάρι. αἴθε. εὐκτικὸν ἐπίρρημα
.είθεσθον· ἐπείθοντο......
[ε]ἰθεῖα· δικαιοσύνη
εἶθ' οὕτως· μετὰ ταῦτα
[ε]ἰθύ· ἐπ' εὐθείας
5. [ε]ἰθύοντα· ὁρμῶντα
[ε]ἰθυνόμενον· ἐπίτονον
[ε]ἰθυπτίωνα· ἐπ' εὐθείας φερόμενον

SCR. 73. Eurip. Phoen. 1549 teste schol. 74. *Β* 280. 76. *Ε* 462. 77. Aristot. Nicom. Eth. X 3. 82. *Λ* 608. 91. *Β* 300. 92. *Β* 589. 93. *ξ* 468. 94. *Ν* 281. 95. *Γ* 162. 98. *Ε* 357. 800. *ν* 204. 2. *Ψ* 580. 4. *Υ* 99. 7. *Φ* 169.

ADNOT. 78. Confundit ἶδος et εἶδος. 79. εἰδ' — ἰδὲ cod., em. Kusterus. 80. Recte Albertus ἰαύει scribit. Sic εἰαυον· ἐκοιμώμην C. 171. 84. Lobeck. rhem. p. 317, 258. 85. χαρακτήριον cod., em. Albertus coll. Hes. s. v. χαρακτηρίζει. 86. Confundit εἰδῶμεν et ἴδωμεν. Cf. Apoll. lex. 63, 25. 88. εἰλεός Kusterus „*sed quominus formae quae ε̄ habent ante λ reiciantur, ut vitiosae obstat vox Laconica* βειέλοπες“ LDindorf Thes. III c. 238 B. 89. ἦσαν] Schol. Il. *Β* 372. ἐσμέν] ad εἰμέν pertinet. 90. Confundit ἕπεσθαι et εἴδεσθαι. — ὁμοιῶσθαι codex. 92. εἶετο codex. 93. Glossam non emendavit LDindorf Thes. III c. 546 A., ubi de corrupto voc. ἐκπολεμιστοῦ agit. Formulas, quales sunt εἶα ὦ, ἴεο, vel ἴθ' ὦ (τέκνον) latere non crediderim. 98. Pro χθές Meinekius suadet ἑξῆς. Idem in gl. 801 addi iubet δυϊκῶς. 99. Supra ἐθῶν· μαθῶν. „*Infinitivus* εἰθεῖν, *si recte circumducitur, aoristo attribuendus est.* μεμαθηκός *pro* εἰωθός *et* μάθος *pro* ἦθος *Hippocrati familiaria sunt.*“ Lobeck. rhem. p. 89, 25. 800. μακάρι vocabulum novitium a Musuro ubique expulsum reduxi. Pro ὤφειλε, quod eidem debetur, Sopingus codicis lectionem reposuit. 1. εἰθέσθων cod., εἴθεσθον Mus. Emendationem Guyeti πείθεσθον amplectitur etiam Lobeck. Path. p. 119. Cf. 798. 6. ἐπίπονον cod., em. Guyetus.

εἰθύφαλλον· τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. Δημοσθένης δὲ νεανίσκους τινὰς ἀσελγεῖς τοὺς [ε]ἰθυφάλλους εἴρηκεν. Λέγεται δὲ καὶ ποιήματά τινα ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενα
* εἶεν· ἐπορεύετο
* εἴημι· πορεύομαι
εἰκαδάρχαι· προστάται τινὸς συστήματος
εἰκάδες· μέρη τινὰ φυλῆς
εἰκάζειν· σκώπτειν. ἐοικάζειν. τὸ λέγειν· ὅμοιος εἶ τῷδε
εἰκάζομεν· ὁμοιοῦμεν
εἰκαθέ[σ]οιμεν· παραχωρήσωμεν
εἰκαιοβουλία· ματαιότης
εἰκαιολογία· ματαιολογία
εἰκαιομυθεῖ· ματαιολογεῖ, φλυαρεῖ
εἰκαῖον· ἀνωφελές, μάταιον, ἀργόν, μωρόν
εἰ καί τις ἄλλος· ὡς οὐδεὶς ἄλλος
εἰκασία· ὁμοιότης
εἴ κε· ἐάν πως
εἶκε· ὑποχώρει, δίδου χώραν
[εἰκεῆς· τυχούσης
εἴκει· παρεγένετο]
εἴκειν· ὑποχωρεῖν
[εἶκεν· ἦλθεν. ἢ ἐάν πως]
εἴκελον· ὅμοιον
[ε]ἱκέσθαι· παραγενέσθαι
[ε]ἵκετο· ἦλθε, παρεγένετο
εἴκετε· ὑποχωρεῖτε, δότε χώραν
εἰκῇ· μάτην, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος. ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν
εἴ κη λᾷς· ἐὰν τολμήσῃς
εἰκλεῖ· δειπνεῖ
εἶκλον· δεῖπνον
εἰκνεῖται· ἄλλος αὐτὸν εἰσφέρει
εἴκοι· ὑποχωρήσοι
εἴκομεν· ὑποχωροῦμεν, ἀναχωροῦμεν
εἰκόνα· χαρακτῆρα, τύπον
εἰκός· τάχα. ἴσως. εὔλογον. ἀκόλουθον. ἐνίοτε καὶ σημαίνει τὸ μὴ πάντως ὄν
εἰκοσάβοιον· εἴκοσι βοῶν ἄξιον. εἰκοσαπλοῦν
εἰκὸς ἦν· ἐνεχώρει
εἰκόσι· χαρακτῆρσιν

SCR. 8. Demosth. c. Con. p. 729 C. 21. Xenoph. Mem. III 20, 1. 23. *E* 348. 27. *Λ* 317. 28. *N* 330. 29. *Λ* 19. 30. *Λ* 362. 31. *Δ* 509. 33. Carm. popul. fr. 17 Bgk. 37. *σ* 373. 41. *χ* 57.

ADNOT. 8. Pausanias etiam Alticista ap. Eustath. 1413, 38 *διὰ διφθόγγου γράφει.* 9. Conferri potest Hesiod. Scut. 254 *ἄϊδόσδε κατεῖεν.* Sed rectius Pearso et Lobeck. rhem. p. 191 corrigunt *ἴεν*, nisi *ἤϊεν* praestiterit. 10. Pearso et Lobeck. l. c. *ἵημι* coniciunt, unde *ἱέναι* et *ἱείην*. 11. 12. Vide *ἐξεικάδιοι*. 13. *ἐοικάζειν*, pro quo *γελοιάζειν* iure requirebat Meinek. Com. Gr. II 1 p. 52, tuitus est Lob. rhem. p. 221. Cf. *ἐρκάζειν*. 15. *παραχωρίσωμεν* cod., em. Mus. [σ] Lob. rhem. p. 147. 20. C. 39. 24. *εἰκαίης* Mus. recte, codicis scripturam Vossius divinabat. 25. *ἥκει* vel *ἵκετο*. 27. Confusa sunt *ἦκεν ἵκεν* et *εἴ κεν*. 29. 30. *εἴκεσθαι* et *εἴκετο* codex. 31. *εἴκεται, ὑποχωρεῖται, δῶται* cod., em. Mus. 33. *εἰκήλας* cod. *εἰκηλᾶς* Mus. *εἴ κη λᾷς* Vossius. Imo *αἴ κα λῇς* (Ahrens II p. 348). 34. I. q. *αἰκλεῖ*. 35. *εἰκλόν* cod. Imo *εἶκλον* pro *αἶκλον*. Vide *ἐξ εἴκλω· ἀπὸ δείπνου.* 36. Non expedio. 40. *ἢ συμβαίνει* cod. C. 63, em. Albertus. 41. *εἰκοσάβροιον* codex.

εἰκοσινήριτ᾽ ἄποινα· εἰκοσαπλᾶ, πρὸς εἴκοσιν ἐξισούμενα. Ἐρίζειν γὰρ τὸ ἐξισοῦσθαι

45. εἰκοσόροιο· εἰκοσακώπου

εἰκότα· ὅμοια. πρέποντα, ἁρμόζοντα. ἢ ἐλθόντα

εἰκοτολογῆσαι· ἐστοχασμένως εἰπεῖν

εἰκότως· πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως

εἴκτην· ὁμοιούμενοι ἦσαν

50. εἰκούς· εἰκόνας·

εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων.

Ἀριστοφάνης τοῦτό φησι, δυσχεραίνων ἐπὶ τῷ ἄλλοις ποιηταῖς ἀφορμὰς παρασχεῖν. ἐν γὰρ Ἱππεῦσί φησιν·

ὅπερ (γὰρ) οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας

εἰκυῖα· ἐοικυῖα, ὁμοία

[εἰκώ] εἰκῶν· χαρακτήρ. ὄψις

εἴκων· ὑποχωρῶν·

εἰκώς· ἐοικώς

55. εἶλα· ὀσπρίων καλάμη

εἰλαδόν· ἀθρόως. κατὰ συστροφήν

εἰλαπινάζων· εὐωχούμενος

εἰλαπίναι· εὐωχίαι

εἰλαπιναστής· συμπότης, συνευωχητής, ὁμοτράπεζος

60. εἰλαπίνη· θυσία. ἑορτή. ἀπὸ τοῦ συνειλεῖσθαι εἰς αὐτὴν πίνοντας. εὐωχία

εἰλαπίνῃσιν· εὐωχίαις. ὁμοίως

εἶλαρ· ἀλέξημα. βοήθημα. φυλακή. ἀσφάλεια. ἕρκος

εἶλας· ἀγέλας. ἢ πυκνή. ἀγαθή. σκοτεινή

εἰλάτινον· τὸ ἐπὶ τῆς τρόπεως τοῦ ἱστοῦ ἐλάτινον ξύλον

65. εἵλατο· ἔλαβεν. ἠγάπησεν. ἠθέλησεν

εἷλεν· κατέλαβεν. ἐχειρώσατο

εἴλεα· ἄθλια. χαλινοί. δεσμοί. φιμοί. δέραια

Εἰλειθυίας· ἐνίοτε μὲν τὰς θεάς, ἐνίοτε δὲ τὰς ὠδῖνας· ὁ ποιητὴς δὲ ἑνικῶς, Ἥρα ἐν Ἄργει

[εἰλεῖται· κρύπτεται. κακουργεῖ]

70. εἰλέοντες· στρέφοντες

εἰλεός· ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις. καὶ στρόφος

εἰλέουσι· συγκλείουσι. συνέχουσιν

SCR. 44. *X* 349. 45. *ι* 322. 49. *Λ* 104. 50. Arist. Nubb. 559 (Athen. VII p. 299 B) Eqq. 864. 51. *Θ* 305. 53. *K* 122. 54. *Φ* 254. 56. *B* 93. 57. *Ξ* 241. 58. *Σ* 491. 59. *P* 577. 61. *K* 217. 62. *H* 338. 64. *β* 424. 68. *Λ* 270 — *T* 119 — *Π* 187.

ADNOT. 44. Apoll. lex. 63, 26. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 178, n. 45. *εἰκόσοροι* cod., em. Mus. 46. Confusa sunt *εἰκότα* et *ἴκοντα*. 49. *εἴκτην* cod., em. Mus. Apoll. 63, 28. 50. *εἰκουστῶν — ἐπὶ τὸ* codex, em. Mus. — *γὰρ* omisso *πειρώμενοι πεπόνθασιν* codex. 51. Apoll. lex. 63, 30. 52. Nominativus *εἰκώ* nullus fuit. 55. *ὄσπριον* cod., em. Salmasius. Vide gl. 718. 881. 56. *εἰλαδών* cod., em. Musurus. De diphthongo vide Eustath. Il. 179, 23. 57. *εἰλαπιζάνων* cod., em. Mus. 59. Athen. VIII p. 362 E. 60. Apoll. 63, 31. *πεινῶντας* cod., em. Guyetus. 62. „*ἕρκος καὶ φυλακή* Apoll. lex. 63, 32, unde constat, voc. *ἕρκος* vulgo post *σκοτεινή* lectum recte huc revocasse Kusterum. 63. Pro *ἴλας*, vid. 856. *πυκνὴ* et *σκοτεινή* ad *ἡ εἰλάς* pertinere videntur; *κατειλὰς ἡμέρα* Hesych. 65. Lobeck. Phryn. 183. 67. Lobeck. rhem. 117 n. Pro *ἄθλια* cum *αλλία* sit in CDr. conieceris *ψαλλία*. „*εἴλεα forte ab εἰλεός per metaplasmum, ut εἴλεον singularis nullus sit*“ LDindorf III c. 237 C. 68. *Εἰληθυίας* cod., em. ordine requirente Abresch. Misc. Obss. VI 1 p. 270. Pro *ὀδύνας* cum schol. *T* 119 scripsi *ὠδῖνας*. 69. Repetita sunt e gl. *εἰλύεται*. 72. Fortasse nata est e gl. 878.

εἰλε[ο]ῦντα[ι]· συγκλείοντα[ι]
εἰλεσιάς· εἶδος καλάμου
75. εἰλέτις· βλάσφημος
εἴλετε· ἐπορθήσατε
εἴλετο· [ἠνέσχετο]. ἔλαβεν, ἀφεῖλεν
εἰλέωσι· συγκλείωσι. συνέχωσιν
εἰληθερῶν· ἡλιαζόμενος
80. εἰληθερήσαντες· ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες
* εἴλη· ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ἡ θερμασία. ἢ καὶ τὰ ἄχυρα, καὶ τῶν ὀσπρίων ἡ καλάμη. [καὶ θερμασία]
εἰληθερεῖν· ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι· εἴλην γὰρ φασι τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν
εἰλήθη· ἐστράφη
εἰληθερούμενος· ἐν ἡλίῳ θερμαινόμενος
85. * εἰλήλουθα· ἦλθον
* εἰλήλουθεν· ἐλήλυθεν
εἰλήϊον· ἐν ἡλίῳ θερμανθέν
εἴληθι· ἵλεως γίνου
• εἰλημμένον· συλληφθέντα
90. εἴλην· συστροφήν, πλῆθος
εἰλῇς εἰ· ἵλεως εἶ
* εἴληφεν· ἔλαβεν, ἐδέξατο
* Εἰλήθυιαι· αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί
Εἰλήτι· Ζεὺς ἐν Κύπρῳ
95. εἴληχα· λέλογχα, ἔλαχον, εἴληφα
εἰλιγγιᾶν· σκοτοῦσθαι. συστρέφεσθαι
εἰλιγγιῶν· σκοτοδινιῶν
εἴλιγγον· σκότωσιν
εἰλίγγους· σκοτοδινιάσεις
900. [εἰλιθιότης· παντελῶς ἀπόγνωσις]
εἰλικρινὲς καθαρόν· ἄδολον, ἀληθές. φανερόν
εἴλι.ξ· σκότωσις. στρόφος
εἰλίξουσι· στρέψουσιν
[.εἴλιον· παράφερνον]

SCR. 73. λ 572. 74. Theophrast. l. c. 78. *B* 294. 82. Hippocr. de morb. 2 p. 485, 22. 85. *E* 204. 86. π 337. 88. γ 380. 97. Plato Theaet. p. 175 D. 98. Plat. Legg. X 893 A. 99. Plat. Civit. III p. 623 B. 901. Plat. Sympos. p. 214 E.

ADNOT. 73. *εἰλεοῦνται· συγκλείονται* cod., em. Apoll. lex. 64, 4. 74. *εἰλετίας* cod. Urbinas Theophrasti HPl. IV 11, 13: *ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄῤῥην (κάλαμος) στερεός, καλεῖται δὲ ὑπό τινων εἰλητίας.* 76. *εἴλεται· ἐπορθήσεται* cod., em. Mus. Possis quoque *ἔληται· πορθήσεται*, ut infra habebimus. 78. *συνέχουσιν* cod., em. Mus. 81. Cf. 718. 855. 83. *εἰλίχθη* cur maluerit Pearso, non assequor. 87. *εἰληθερές?* 88. *εἴλαθι. οἱ Αἰολεῖς γὰρ ἔλλαθι λέγουσιν* Choerob. Bekk. III p. 1366. At cum non hoc sed *εἴληθι* scriptum sit, laeso insuper ordine, malo *ἵληθι* ex Odyss. γ 380. 90. *εἰλεῖν* cod., *εἴλην* ordine requirente scripsi. *συστροφεῖν* cod., *συστρέφειν* Mus., emendavi. 91. *εἴλῃς· ἵλεως εἶ* (ab *εἴλημι*) conicit L. Dindorfius. Imo *εἰλῇσι· ἵλεως ᾖ*, ut sit tertia subiunctivi ab *εἴλημι* s. *ἵλημι*, nisi (ε)*ἰλήκοι· ἵλεως εἴη* malis. 94. *Εἰλήτιος* Musurus. Iovem apud Cyprios *εἰλαπιναστήν* novimus dictum esse ex Hegesandro Ath. IV p. 174 A Eustath. 1443, 23 Gerhard § 192, 2. 197, 5. Praeterea similes huic glossae sunt *Εὐελίδης· Ζεὺς ἐν Κύπρῳ. Ἐλαίους· ἐν Κύπρῳ ὁ Ζεύς. Ἐλαθύσ·* (sic) *Διὸς ἱερὸν ἐν Κύπρῳ. Ἔλεια· Ἥρα ἐν Κύπρῳ* (cf. etiam *Ἐλιεύς*). 95. *ἔλαχα* cod., *ἔλαχον* Mus. 98. Lobeck. Parall. p. 145. 900. L. *ἠλιθιότης*. 2. *εἰλισκότωσις* cod. Mus., probabiliter Vossius *εἶλιξ* vel potius *εἶλιγξ*. 4. *εἴλιον* cod., quod displicet Lobeckio Path. p. 114; Kusterus (μ)*είλια* coll. *ἴλια· γυναικεῖα δῶρα.*

εἰλίποδας βοῦς· ἐπιθετικῶς τὰς βοῦς, διὰ τὸ ἑλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν. τὰς αὐτὰς καὶ εἰλίποδας ἕλικας διὰ τὸ οὕτω βαδίζειν λέγουσι

εἰλιπόδε(σ)σι· ταῖς βουσί

εἰλιπόδης· ἐν τῇ ἑλιγῇ τοὺς πόδας ἔχων

εἰλίχθη· ἐστράφη

εἵλκετο· ἐτείνετο

εἰλκτής· αἴτιος

[εἰλ(κ)τῆρες· ἐνώτια]

εἴλλη· εἵργη, κωλύη

εἰλλόμενον· εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσάραις

εἰλόμενοι· περιειλούμενοι, συνεστραμμένοι. ἢ συγκεκλεισμένοι. ἢ συνηθροισμένοι

εἰλομένων· συστρεφομένων ἐν πολέμῳ

[εἰλός· πᾶν τὸ ἐπιπίπτον βάρος. καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπίπτον ξύλον]

εἰλούμενος· συστρεφόμενος

εἰλύ· μέλαν

[εἰλύει· κοιμᾶται]

εἴλυεν· ἐκρύπτετο

εἰλύεται· εἰλεῖται, συστρέφεται. κρύπτεται. κακουργεῖ. τετραποδίζει

Εἰλύθυια· ἐπιτεταγμένη τοκετῷ

εἴλυμα· ἐνείλυμα. περίβλημα. σκέπασμα

* εἰλύος· τέλματος

* εἰλύς· [εἰλύω]. τὸ πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ

εἰλυόμην· ἐκρυπτόμην

* εἰλυθμός· ἕλκος. τρόμος

* εἰλυθέντες· καλυψάμενοι

εἰλύσθαι· ἕλκειν

εἰλυσπᾶσθαι· τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώληξιν ἰέναι

εἰλυσπᾶτο· συνεσπᾶτο

εἰλυσπώμενος· εἰλούμενος

εἰλυσπῶνται· περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ καμάτου

εἰλύσσεται· εἰλεῖται

εἰλύσω· ἐν ἰλύϊ κρύψω

SCR. 5. *O* 547. *I* 462. 6. *Z* 424. 13. fr. 24 Nck. 14. *E* 782. 15. *E* 203. 23. *ζ* 178. Anacreo ap. Ath. XII 533 F. 24. *Φ* 318. 26. Soph. Philoct. 289. 35. *Φ* 318.

ADNOT. 5. Apoll. lex. 64, 3. 7. Voce *ἑλιγή* iterum usus est Hesychius s. v. *σπείρεσι (σπειραῖσι)* et Choerob. ap. Cram. An. Oxx. II p. 196, 27 *σπεῖρα· σημαίνει δὲ τὴν εἰλιγήν*. 10. Infra *εἰρητής· αἴτιος*. 11. Infra recte *ἑλικτῆρες*. 12. Boeckh. C. I. I p. 810. 13. *Βάσσαρες* cod. *Βασσάραις* Mus. et sic, non *Βασσαρίσι* scribendum esse etiam e Simplicio in Aristot. de Coel. p. 505 b 19 ed. Brand. patet. 15. Male pro *εἶπος* = *ἶπος*. 18. Possis *εὐρύ· μέγα*, q. v. Sed vide *ἑλίβοτρυς* et *ἔλυστα*. 19. Pro *ειαύει* vel *ἰαύει*. 20. *ἔκρυπτε*? 21. Inde nata gl. 869. 22. *εἰλήθυια* cod., em. Vossius. 23. *εἴλημα· ἐνήλυμα* cod., em. Apoll. 64, 5. 25. *εἰλύω* cod. *εἰλύος* Mus. Coni. *ἀπὸ τοῦ εἰλύω*. 27. *ἕλκος* cod., *ὁλκός* Arnaldus Lectt. Gr. p. 45. Cf. Valck. Theocr. Adon. p. 247 C. Forte *ἐλασμός· — δρόμος. ἑλιγμός· ὁλκός*. 28. *εἰλυσθέντες* h. e. *ἐλυσθέντες* ordo. Vide Lob. rhem. p. 125. 29. Perfectum verbi *ἐλύω* esse videtur LDindorfio Thes. III c. 794 A. Imo *εἰρύεσθαι* vel *εἰρύσαι*. 31. *συνησπᾶτο* cod., em. Mus. 32. Pierso ad. Moer. Att. p. 204. 5. 33. *π^{ἐ} αὐτὸν τρόπον* cod., em. Mus. 35. *ἰλύει* cod., em. Mus.

* *εἰλύϊος· θηρίον ἀπὸ φρυγάνων σκωληκοειδές, ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ*
εἰλυφᾷ· στρέφει. ζητεῖ. τινάσσει τὴν φλόγα
εἴλυται· καλύπτεται
εἴλυτο· κατεσκεύαστο. κατεκεκάλυπτο
40. *εἰλυφάζει· εἵλει. παραγώγως*
εἰλυφάζετο· εἱλίσσετο, συνεστρέφετο
εἰλυφόων· εἰς εἴλυσιν ἄγων, ἢ συνειλῶν τὸ φῶς μετὰ συστροφῆς
εἰλυφόων· συστρέφων ἄνεμος
* *εἰλυφάζει· συνάγει. ἰχνεύει. συστρέφει*
45. *εἰλυφῶνται· συστρέφονται. περιέρχονται*
εἰλύω· περιβάλ(λ)ω
εἰλῶ·.......
* *εἰλόμην· ἐδεξάμην*
εἰλῶν· συστρέφων
50. *Εἵλωτες· οἱ Λακεδαιμόνιοι δοῦλοι, οἱ παρὰ Λάκωσι δουλεύοντες*
εἰμάδες· ποιμένων οἰκίαι
εἱμαρμένη· τὸ πῦρ. ἡ βία, καὶ ἀνάγκη μεμοιραμένη
εἵμασιν· ἱματίοις
εἰ μέμονας· εἰ προθυμῇ
55. *εἰ μέν· ἐὰν μέν*
εἶμεν· ὑπάρχοιμεν. ἐσμέν
εἱμένοι· περικείμενοι. περιβεβλημένοι
εἰ μή· ἐὰν μή
εἰ μὴ σφάς· εἰ μὴ αὐτούς
60. *εἰ μὴ καὶ λαγόνεσσι μή τι δ' ἂν κατ' ἀκριβολογίαν*
εἶμην· ὄντως, ὑπῆ(ρ)χον ἐγώ
εἶμι· πορεύσομαι
εἰμί· ὑπάρχω
εἵ μιν· εἰ αὐτόν
65. *[ε]ἱμείρεται· ἐπιθυμεῖ*
εἵμορος· πεπρωμένος
εἶν· ἀντωνυμία. ἐκεῖνος
εἶναι· πεφυκέναι, ὑπάρχειν
εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν· βουλευσόμεθα δυνατῶς
70. *εἰνάννχες· ἐπὶ ἐννέα νύκτας*

39. *Π* 640. 40. *Υ* 492. 42. 43. *Λ* 156. 53. Simonid. Amorg. fr. 7. 54. *Ι* 247. 56. Eurip. Alc. 921 *Ε* 873. 57. *Δ* 432. 65. *α* 41. 69. *Σ* 274. 70. *Ι* 466.

ADNOT. 36. Illustrant hanc glossam Hesychianae hae: *Ειλειούς· Ἀρίσταρχός φησι γίγνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς σαύρας. ὁ δὲ Καλλίστρατος σκωληκοειδές τι ᾧ χρήσασθαι εἰς δέλεαρ τοὺς ἁλιεῖς. εἶναι δὲ ἐν τοῖς δρυσίν. οὐκ εὖ. ἔστι γὰρ ζῶον τετράπουν ὁ καλούμενος ἐλειὸς μῦς, ὁ σκίουρος. Ἴληοι· θηρία διὰ φρυγάνων. ἢ σκώληκες ἐν ταῖς δρυσίν, οἷς χρῶνται εἰς δέλεαρ. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ ζώων τὸν καλούμενον μῦν ἔλειον.* Adde *ἴλιος νηεξὶς ὀλείρ ὄλιος* et Aristot. HA. VIII 17. 37. *εἴλυφαι* cod., *εἰλυφόει* Mus. Correxi. 39. Lobeck. rhem. p. 209. 42. *ἤλυσιν — συνεῖλον* cod., em. Mus. Apoll. lex. 64, 6. 46. Sic codex, *εἰλύσω* Mus. *περιβαλῶ* codex, emendate C. 171. 47. 48. Separavit Kusterus. 48. *εἰλώμην* cod., em. Mus. 51. *κοιμένων οἰκεῖαι* unus C. 39. 52. *γένεσις πῦρ* C. 39. 56. Buttm. Gr. Gr. II p. 428. Confundit *εἶμεν* et *εἱμέν* = *εἴημεν* et *ἐσμέν*. 59. *σφᾶς* codex. 60. Om. Mus. Latent duo articuli *εἰ μὴ καὶ* et *εἰ μή τι*. *Εἰ μὴ κατὰ κανόν' ἐστί* coni. Meinek. 61. Omisit Musurus. Emendaveram *ἦ μην· ὄντως ὑπῆρχον ἐγώ*. Recte, modo *ἦ μὴν* ad *ὄντως*, *ἤμην* ad *ὑπῆρχον ἐγώ* referas. Phrynich. Ecl. p. 152. 62. Apoll. lex. 64, 7. 64. *εἰ μίν· ἑαυτόν* codex, em. Koen. Gr. Cor. 228. 66. Imo *ἔμμορος* vel *εἱμαρτός* ut Lobeck. Path. El. p. 37 suasit. 67. Hermannus. ap. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 85. *ἶν* (sic) *ἀντωνυμία, ἐκεῖνον* C. 171. 70. Apoll. lex. 64, 8. *θ̄ν* codex, *ἐννέα* Musurus.

[εἶναξ· κάλλος]
[ε]ἶνας· νεῦρα
εἰνάετες· ἐπ' ἐννέα ἔτη
εἰν Ἀρίμοις· Ἄριμα τινες τὴν κατακεκαυμένην τῆς Φρυγίας χώραν
75. εἰνάτιον· λοξόν
εἰνάτερες· αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες, αἱ σύννυμφοι
Εἴνατον· τόπος Λυκίας, καὶ Κρήτης
εἴνατος· ἔννατος
εἵνεκεν· ἕνεκεν, χάριν
80. εἰν ἐλεοῖσιν· ἐν τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις
[ε]ἶνες· νεῦρα
εἰνεσίαι· ἐπιστολαί
εἰνὶ θρόνῳ· ἐν τῷ θρόνῳ
εἰνοδίοις· τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκία ἔχουσιν
85. εἴνοσις· κίνησις
εἰνοσίφυλλον· σύνδενδρον. κινησίφυλλον· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις· καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος σύνδενδρος
εἴξαντα· ὑποχωρήσαντα. ὑποστρέψαντα
εἶξε δέ· ὑπεχώρησε δέ
εἷο· ἑαυτοῦ. [εἰπεῖν· λέγειν]
90. εἶοι· ὀσπρίων τὰ καθάρσια
εἰ οἷά τε· ἀδύνατα
εἰπάδεον· ἐπίπονον
εἰπέ· εὑρέ. ἐλθέ
εἰπέμεν· εἰπεῖν
95. εἴπερ τινές· ὥς ἄλλοι τινές
εἴπερ γάρ· ἐὰν γάρ
εἴπεσκεν· εἶπεν
εἵπετο· ἠκολούθει
εἱπόμην· ἠκολούθουν
1000. εἵποντα· ἀκολουθοῦντα
εἵποντο· ἠκολούθουν
εἶπος· παγίς. πάγη καὶ πᾶν βάρος
εἴ ποτέ τοι· εἴ ποτέ σοι
εἶρ· λαῖλαψ
5. εἶραι· συνάψαι. συῤῥάψαι
Εἰραφιώτης· ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός. καὶ ἔριφος, παρὰ Λάκωσιν

SCR. 73. Σ 400. 74. Β 783. 76. Χ 473. 78. Β 295. 80. Ι 215. 81. λ 218. 83. Θ 199. 84. Π 260. 86. Β 632. 88. Ω 100. 89. Δ 400. 94. Η 373. 97. Β 271. 98. Β 675. 1001. Ε 591, 2. Callimach. fr. 233 Ernest. 3. Α 39.

ADNOT. 71. Imo οἶναξ· κλάδος. Et sic mecum GDindorf Thes III c. 272 D. 74. εἰκαρίμοις cod., εἰναρίμοις Mus., em Pearso. 75. Infra ἐνεάπον· λοξόν. Hinc εἰνάπουν Hemsterhusius, εἴναπον LDindorf. 76. Ael. Dionys. Eustath. p. 648. 77. Steph. Byz. EM. 302, 12 Bentlei. ad Callim. fr. CLXVIII p. 505 Ern. 79. εἵνεκα κούρης· χάριν τῆς κόρης C. 171. 84. οἰκεῖα cod., em. Mus. 86. Apoll. lex. 64. 9. ἔνωσις cod., ἔνοσις Mus. 87. Rectius εἴξαντες· ὑπακούσαντες ὑποχωρήσαντες C. 39 ex Hom. § 262. 89. Inclusa om. Musurus. 90. ὀστρέων cod., em. Pearso. Intellege ἦϊα; Lob. Path. El. p. 100. 91. εἰοίατε cod. εἰοίατα Mus., em. Reiskius. Deinde malim ἐὰν δυνατά. 92. εἰπαλέον pro ἰπαλέον volebat LDindorf c. 273 D. Imo ἐκτάδιον· ἐπίτονον. 93. Sc. τῷ τόνῳ ὥς. Cf. EM. s. v. ἐλεύθω. 1002. πάγις πάγι codex, παγίς [πάγι] Mus. Emendavi. Cf. Polluc. X 155. Vulgo ἶπος. Supra εἰλός corrupte. 4. εἶρψ· λαίλαψ C. 171 vitiose. Cf. Suid. Moschopul. Opusc. 51 Lobeck. Parall. p. 75. 6. Veriora docebit Wieseler Philol. X fasc. 4. Cf. etiam Gerhard. § 447, 5 b. Vide ἐριφιήματα et cogita, num scribendum sit Ἐρίφιος.

εἰράων· ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν
εἴργαθεν· διεῖργεν, ἐκώλυεν, ἔπρασσε. διεῖλε, διέκοψεν
εἰργάσατο· ἐποίησεν, ἐπράξατο
εἶργε· κώλυε, κάτεχε
εἴργεσθαι· κωλύεσθαι, συνέχεσθαι
εἶργμαι· ἠρξάμην
εἱργμός· κώλυσις. δεσμός. σύνσχεσις
[εἶρε· αἶρε]
εἴρεαι· ἐρωτᾷς
[εἴρεαι· ἔρωτες, [λέγει. σύρει. ἐρεῖ]
εἰρέβαδε· εἰς ἔρεβος
εἰρεθύρη· ὀρσοθύρα. ὁ στροφεύς
εἰρεῖς· πνίγεις
[εἴρεον· δουλείαν. αἰχμαλωσίαν]
εἴρερον· δουλείαν
εἰρεσιώνη· κλάδος ἐλαίας
εἰρεσίας· κωπηλασίας
εἰρεσίη· κωπηλασίη
εἴρεται· ἐρωτᾷ, πυνθάνεται
εἴρετο· ἔλεγεν. ἠρώτα, ἐπυνθάνετο
εἰρεῦντα· ἐρωτῶντα
εἰρεῦσαι· λέγουσαι. Εἴρω γὰρ λέγω, οὗ ὁ μέλλων ἐρῶ. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ
* εἰ μή τῳ· εἰ μή τινι
εἴρηκεν· εἶπεν, ἔλεγεν
εἴρημαι· ἐρωτῶ
εἰρημένος· λελεγμένος
εἴρη· ἐρώτησις. φήμη, κληδών
εἰρῄδεται· ἐρίζεται
εἰρηναῖον· εἰρηνικόν
* εἰρήν· κῦρος τέλ(ει)ος
* εἰρηνάζει· κρατεῖ
εἰρηνεύσομεν· εἰρηνικῶς διάξομεν
[εἰρήσαντο· ηὔξαντο]
εἰρήσεται· λεχθήσεται
εἰρήσθω· λεγέσθω
εἰρήσομαι· ἐρωτήσω
εἰρητής· αἴτιος
εἴρητο· [ἔλεγε] λέλεκτο
* εἴρει· λέγει. ῥητορεύει

SCR. 7. Σ 531. 8. φ 224 Ε 146. 15. Ω 390 Κ 416. 17. α 356. 21. θ 529. 22. Aristoph. Plut. 1055. Vespp. 399. 24. λ 639. 26. ι 251. 28. Theog. 38. 32. Θ 524. 35. Thucyd. I 29. 40. Ψ 795. 42. η 237. 44. Κ 540.

ADNOT. 7. Lobeck. Aglao. p. 816. Apoll. lex. 92, 22. 12. Pro ἤργμαι vel ἤρχμαι. 14. L. ἄειρε· αἶρε. 16. εἴρεται· ἐρωτᾷ ordine dissuadente Musurus. Revocavi codicis lectionem vitiosam cuius correctio est gl. 1015. εἴρει· λέγει καὶ σύρει C. 171. 17. L. ἐρεβόσδε. Parum enim credibile est εἰρέβαδε e dialecto dictum esse pro ἐρεβόσδε. 18. I. q. aliis ἐρθυρίς EM. 148, 11. 377, 36. Vide δ 1587. 20. Sic etiam C. 39. 21. Apoll. lex. 63, 13 Lobeck. Proll. p. 261. 22. Bekk. 246, 27 Paus. Eustathii 1283, 7. 26. Apoll. lex. 64, 15. 31. Cf. ἔρημαι· βούλομαι ἐρωτῆσαι. 34. In hac forma alludente ad Homericum ἐριδδήσασθαι Ψ 791, qua de Buttm. Gr. Gr. II p. 132, Kusterus quaerebat Boeoticum ἐρίδδεται, alii ἐρείδεται· στηρίζεται. Forte ἐρίσδεται. 36. εἰρήνη — τέλειος cod., em. Vossius probante Nauckio Arist. Byz. p. 97 n. De accentu cf. Gloss. Herod. p. 608 Frz. 37. εἰρενάζει pueris imperat coni. LDindorf. κρατεῖ, quo spectet nescio, nisi scribas εὐρὺ ἀνάσσει· κρατεῖ Pind. Ol. XIII, 23. 39. ἠρήσαντο C. 171 recte. Ut noster C. 63. 43. Cf. gl. 910. 44. Confundit cum εἴρετο.

* εἴρη· ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου γινομένη ταῖς νεφέλαις χρόα, τὸ καλούμενον τόξον
εἶρκται· ἑάλω. κεκώλυται
εἱρκτή· φυλακή, ἀσφάλεια. [ἢ κωλύει]
εἱρμός· . . . . .
50. εἶρξαι· κωλῦσαι. κατακλεῖσαι, συγκλεῖσαι
εἰροκόμῳ· ἐριουργῷ.
εἰροπόκοις· ἔρια κειρόμενα ἔχουσι· πέκειν γὰρ τὸ ξαίνειν, κείρειν
εἴρομαι· ἐρωτῶ
εἰρόμεναι· ἐρωτῶσαι
55. [εἰροκόμῳ· ἐριουργῷ]
εἴροντες· λέγοντες. σπείροντες
εἶρος· ἔριον. πτωχός
εἶρπον· ἐπορεύοντο. μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον
[εἰρτή· ἀσφάλεια]
60. [εἴρηται· ἡτοίμασται]
εἰρύαται· ἀνελκυσμέναι, ἢ πεφυλαγμέναι εἰσίν
εἰρύατο· εἰλκυσμέναι ἦσαν
εἰρυμέναι· εἰλκυσμέναι
εἴρυντο· ἐφυλάσσοντο
65. εἰρυόμεθα· φυλάττομεν
εἰρυσαίμεθα· εἰλκύσαιμεν
εἰρύσαο· ἐφύλαξας
εἰρύσασθαι· φυλάξαι
εἴρυσαν· εἵλκυσαν
70. εἰρύσαιτο· γνοίη. καὶ ἐρύσασθαι· γνῶναι
εἴρυσεν· εἵλκυσεν
εἰρύσατο· ἐκώλυσεν. ἐφύλαξεν
εἰρύσαι· ἑλκύσαι
εἴρυσθαι· εἰδέναι·

χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι
καὶ φυλάξαι

75. εἰρύσθη· εἱλκύσθη
εἴρων· ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων
[εἰρωθέντα· κινδυνεύσαντα. σαλεύσαντα]
εἴρων· προσποιητός· μὴ ἀληθεύων. ἀργός. ἀλαζών
εἰρωνεία· κολακεία. ψευδολογία. ὑπόκρισις. ἀπάτη. χλεύη
80. εἰρωνεία· ἔστι λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν, μετά τινος ὑποκρίσεως
εἰς· ἀντὶ μὲν τοῦ πρός· ‚εἰς Ἀγαμέμνονα‘.......

SCR. 51. *Γ* 387. 52. *Ε* 137. 53. *Α* 553. 54. *Ζ* 239. 55. *Γ* 387. 57. *δ* 135. 58. *μ* 395. (61. *Α* 239). 62. *Ξ* 30. 63. *Ν* 682. 64. *Μ* 454. 65. *Φ* 588. 67. *Φ* 230. 68. *Α* 216. 69. *Θ* 226. 70. *Θ* 144. 71. *Π* 863. 72. *Δ* 186. 73. Opp. 622. 74. *ψ* 82. 81. *Η* 312.

ADNOT. 46. Male pro *εἶρις* = *ἶρις*. *γενομένη* codex. 47. *κε*, *κωλύεται* cod. 49. 50. Disiunxit Albertus. 49. *ὕμνος ἀκολουθία τάξις* C. 11. 171. Armach. 52. *εἰροκόπος — πίκειν* cod., em. Musurus, laeso tamen ordine. 54. *εἰρώμαι* cod., em. Mus. 55. *εἰροκοπῷ* cod. *εἰροπόκῳ* Mus., *εἰροπόνῳ* HSt. Emendavi. *εἰρουργῷ* cod., em. idem. 57. *ἶῤος· ὁ πτωχός* (sic) C. 171. Confundit *εἶρος* et *Ἶρος*. 58. *χωλείας* lex. Armach. 59. *εἰρκτή* Mus.; *εἱρκτή*, ut supra recte scribitur, Albertus. 60. *ἤρτισται*? 61. *φυλάσσουσι* Apoll. lex. 64, 19. 73. Forte *ἐρύσαι*; cf. *διειρύσαι* et SCR. 74. Apoll. lex. 64, 20. *εἰρύσθαι — εἰρῆσθαι* cod. *εἰρύσθαι — εἰρύσθαι* Mus. 77. *αἰωρηθέντα* Kusterus. 78. *ἀργόν*] cf. Phot. lex. s. v. *κατειρωνευσάμενοι*. 81. *εἰς πατρὸς εἰς αγόμενον* cod., om. Mus. Correxi ope Apoll. lex. 64, 24. Ineptias Schowii vide apud ipsum.

εἰσαγαγόντε· εἰσαγαγόντες. δυϊκῶς
εἰσαγγελία· κατηγορία. ἐμφανισμός. μήνυσις
εἰσαγείρατο· ἀνεκτήσατο
85. εἰσαγηόχασιν· εἰσήνεγκαν
εἰσαγηοχώς· εἰσενεγκών
εἰσαγωγή· ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων
εἰς ἀγρὸν Μάνης· παροιμία, ἐπὶ τῶν εὐχρήστων. ἐμφαίνει γάρ, ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου
[εἰσαγωγικούς· νεαρούς. ἀρχαρίους]
90. εἴσαιτο· δόξειεν. ὁμοιοῖτο
* εἴσατο· ὡμοιώθη
* εἴσατο· ὡμοιώθη·
εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷϊ Πριάμοιο
εἰς ἅλα· εἰς τὴν θάλασσαν
εἰσάμενος· ὁμοιωθείς
95. εἶσαν· ὑπῆ(ρ)χον. συνῆκαν, ἢ ᾔδεισαν, ἢ ἐπεγίνωσκον
εἴσαντο· ἔδοξαν. ἐφάνησαν
* ἐΐσης· ἐξ ἴσου πᾶσι μεριζομένης
εἴσατο· ἠμφιάσατο. εἰσῆλθεν
ἐΐσας φρένας· εὐκράτους, ἀγαθάς. ἰσοτοίχους
1100. εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα, ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι. ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ
εἰσβάλλει· εἰσέρχεται
εἰς βοός· Ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτως καλεῖται τοῦ βοηδρομιῶνος
εἷς βροτός· εἷς ἄνθρωπος
εἰς δέον· οὕτω Περικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα ἀπεγράφετο
5. εἰσδύεται· εἰσέρχεται
* εἰς Διονυσίου· πρὸς Διονύσιον
εἰσδυόμενα· εἰσερχόμενα
εἴσεαι· γνώσῃ, γνῶθι. [προσήκει, πρέπει]
εἰσδύσῃ· εἰσελεύσει
10. εἰς ἕ· πρὸς ἑαυτόν
εἰσέθει· εἰσέτρεχεν· θέειν γὰρ τὸ τρέχειν
εἰσίτω· εἰσερχέσθω
* εἰσέδρακεν· ἐθεάσατο
εἰσεκώμασεν· εἰσῆλθεν
15. εἰσελά[σσ]ων· εἰστρέχειν μέλλων

SCR. 82. *M* 18. 84. *O* 240. 90. *B* 215. 92. *B* 791. 93. *Δ* 314. 94. *N* 45. 95. *Σ* 405. δ 772. υ 170. ψ 152. 96. *M* 103. 98. *Δ* 138. 99. λ 336. 1100. fr. 199 p. 53. 4. Nubb. 857. 5. Herod. II 123. 8. *H* 226. 10. *Ψ* 203. 11. *εἰσθεῖ* habet Arist. Avv. 1169. 12. Eur. El. 664. 13. ι 146. 15. κ 83.

ADNOT. 85. *εἰσαγεώχασιν* et 86. *εἰσαγεωχώς* cod., em. Biel. 87. Ab emendatione Scaligeri *εἰσαγωγῆς* (= | *γεῖς*) defendit Boeckh. C. I. I p. 138. Nihil mutandum esse contenderat etiam Albertus coll. Ulpian. ad Demosth. Mid. p. 151, ubi totidem verba. 88. *ἐναγρῶς ἐναγρῶ* cod., *ἐν ἀγρῷ* Mus. Cf. proverb. append. II 18 p. 397. 90. *εἴσετο — ὁμοιοῦτο* cod., em. Mus. 92. *εἰσάγω δὲ — υἷεια* cod., em. Mus. 95. Confundit Boeoticum εἶσαν· ὑπῆρχον (nisi forte ἦσαν· ὑπῆρχον mavis) cum ἴσαν· συνῆκαν. *ὑπῆχον — εἴδησαν* cod., em. Mus. 97. *εἴσας — μεριζομένης* cod., *ἐΐσης* Mus. Male Schow. *ἐΐσας*. 99. *εἴσας — ἰσοτύχους* cod., em. Mus. et Phavor. Cf. Apoll. 64, 27. 1100. *εἰς ἀφάσματα* cod., em. Mus. Forte εἰσαφάσματι· *εἰσπτήματι — σπαράγματι*. Sic enim Aeschylus ap. Cic. Tusc. II 10 (fr. 187, 10 Nck.) „*tristi advolatu aduncis lacerans unguibus Iovis satelles pastu dilaniat fero.*“ 4. *παράκλησις* cod., em. Mus. Cf. gl. δ 650. 6. Moer. Attic. p. 153. 8. Inclusa refer ad *εἰς ἃ δεῖ*. 9. εἰδῆς, *εἰσελεύσει* cod., εἰσδύσῃ· *εἰσελεύσῃ* Mus. 10. *εἰσέ* cod., em. Mus. 12. *εἰσείτω* Voss. 15. Ordo suadet *εἰσελασείων*. Sed recte Musurus Homeri l. l. agnovisse videtur.

εἰσελαύνοντα· εἰσερχόμενα
εἰσεμπορεύεσθαι· τὸ εἰς πολέμους ἐμπορίας χάριν ἀπιέναι
εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύην
εἰς ἔρεβον· εἰς δουλείαν
εἷσεν· ἐκάθισεν. ἵδρυσεν
εἰς ἐπίδοσιν· εἰς αὔξησιν
εἰς ἕνην· εἰς τρίτην
[εἴσετο· δόξειεν]
εἰς εὐνήν· εἰς κοίτην
εἰσέφρησεν· εἰσήγαγεν
εἰσέφρικεν· εἰσεπήδησεν. εἰσαφῆκεν
ἐΐσης· εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης·
,δαιτὸς ἐΐσης'
εἰσηγαγέτην· εἰσήγαγον. δυϊκῶς
εἰσηγεῖται· συμβουλεύει. νουθετεῖ
εἰσηγήσασθαι· τὰ αὐτά
εἰσηγήσεως· διδασκαλίας, παραινέσεως
εἰσήγησις· τὰ αὐτά
εἰσηγητήρια· ὅταν ἄρχηται βουλεύειν, ἢ θύειν
εἰσηγητής· διδάσκαλος. παραινέτης. εἰσάκτης. σύμβουλος
εἰσηγοῦμαι· συμβουλεύω, παραινῶ διδάσκω, νουθετῶ
εἰσήλασεν· εἰσῆλθεν
εἰσήλατο· εἰσεπήδησεν
εἰσηλεῖν· εἰσάγειν. εἰσελαύνειν
εἰσηλύσιον· τίμημα εἰσόδου, ἢ τέλος
εἰσήρρησεν· εἰσεφθάρη
ἐΐσης· ἰσομοίρου. ἴσης
εἴσηται· παύσηται
εἶσθα· πορεύσῃ, ἢ πορεύου
[ε]ἰσθμός· εἴσοδος [ὕδατος] στενή
εἶσι· πορεύεται ἢ ἔρχεται
εἰσί· τυγχάνουσιν, ὑπάρχουσιν
εἰσ[ε]ίασιν· εἰσέρχονται
* εἰσείεις· εἰσήρχου
εἰσ[ε]ίῃς· εἰσέλθῃς
εἴσιθι· εἴσελθε.
εἰσίθμη· εἴσοδος στενή
εἴσιμεν· εἰσερχόμεθα
εἰσίοντο· εἰσήρχοντο
εἰσιοῦσιν· εἰσέρχονται

SCR. 18. Demosth. 1251, 3. 20. *εἴρερον εἰσανάγουσι* ϑ 529. 20. ς 8 η 169. 22. Arist. Ach. 171. 23. *B* 215. 24 *Λ* 115 Eurip. Hecub. 921. 25. 26. Arist. Eqq. 4. 27. *Λ* 468. 33. Demosth. 400, 24. 552, 2. 36. Xen. Anab. I 2, 26. 37. Soph. Antig. 1346. 40. Ar. Eqq. 4. 43. *K* 440 ϛ 69. 47. Ep. ad Hebr. IX 6 teste C. 63. 50. Eur. Androm. 876. 51. ς 264. 52. Eurip. Orest. 1119.

ADNOT. 18. Meier *Att. Proc.* p. 787. 19. *εἰσέρερον* cod., em. Mus. Vide gl. β 627. 20. Apoll. lex. 64, 29. 23. *εἴσαιτο* Mus. Cf. 1090. 26. *εἰσέφρικεν* vitiosa videtur scriptura cuius emendatio est ipsius glossae caput *εἰσέφρησε*. Cf. schol. Arist. l. c., nisi *εἰσηρρηκεν* mavis. 27. Apoll. lex. 64, 32. 33. Imo *εἰσιτήρια*. 38. *εἰσίλλειν* Cobet VL. p. 364. Similiter Albertus et LDindorf. Thes. III c. 314 D, alter *εἰσειλεῖν* alter *εἰσείλλειν*. F. *εἰσπλεῖν* Thuc. II 69. 39. Illustrat Boeckh. C. I. 3173 p. 723. 40. *εἰρησεν* cod. em. LBos. Animadv. p. 125 coll. *ἤρρησεν*. 42. L. *ἴσχηται*. 43. *πορεύου*] *πορεύῃ* Meineke. 47. C. 39. 48. L. *εἰσῄεις*. 49. *εἰσείεις· εἰσέλθεις* cod., em. Meinekius Phil. XIII 538. 51. Apoll. lex. 65, 2. 53. *εἴσιον· τὸ* ni fallor recte LDindorf c. 272 B. et AM. 54. *εἰσίασιν* LD. *εἰσίωσιν· εἰσέρχωνται* Meineke.

εἰσίτω· εἰσελθέτω
εἰς κάλλος· τὸ καλλιγραφεῖν. ὅταν δὲ ἁμιλλᾶσθαι
εἰσκεκριμένον· ἐπεισαγόμενον, ἢ ἐπείσακτον
ἐΐσκομεν· εἰκάζομεν
ἐϊσκόμενον· εἰκαζόμενον
ἐΐσκειν· εἰκάζειν, ὁμοιοῦν, δοκεῖν
Εἰσκονιανοί· οἱ Ἐφέσιοι. ὡς Ἀντίμαχος
εἰς κόρακας· εἰς τὸ σκότος
εἰσκρίνει· εἰσχωρίζει. μερίζει
εἰσκρίνοιτο· εἰσφέροιτο. κρίνοιτο
εἰσκυκλεῖσθαι· περιφέρεσθαι
εἰσκυκλήσας· περιελθών
ἐΐσκω· εἰκάζω, ὁμοιῶ
εἰς κόνιν· εἰς γῆν
εἰς λῆξιν· εἰς τελειότητα
εἰς μελίττας ἐκώμασας· παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων
εἰς νέωτα· εἰς τὸ ἐπιόν
εἰσόδια· πρόσοδοι. ἀναλώματα
εἰς ὁδὸν ὡρμήσθην· ἀντὶ τοῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλουν
εἰσοικίζεται· εἰσφέρει. ἢ εἰσφέρεται. ἢ ἰδιοποιεῖται
εἰσοίσει· εἰσενέγκοι
εἰσοιχνεῦσιν· εἰσπορεύονται. καὶ ἐνεδρεύουσιν
εἰσόκεν· ἕως ἄν
εἴσομαι· γνώσομαι. ὄψομαι. χάσομαι. ἱδρύσομαι. εἰσελεύσομαι
εἰσομένας· γνωσομένας. ὁμοιωθείσας
εἰσόμενον· ὁδοιποροῦντα
εἶσον· ἀγαθόν
εἴσονται· γνώσονται, μαθήσονται
εἰσορόων· βλέπων
εἰς ὅτε· ἕως ἄν
εἰς παραβολήν· εἰς γέλωτα
εἰσπεπαικότες· εἰσπεπηδηκότες
εἰσπεποιημένη· ἔξωθεν γεγενημένη
εἰσποιητόν· θετόν, νόθον

SCR. 55. Eurip. El. 661. 58. *N* 446. 60. Hesiod. Opp. 62. 61. fr. CXI. 67. *Γ* 197. 68. Symmach. Psalm. XXI 29. 71. Philemon ap. Zenob. II 43. (Cf. Meinek. praef. Stob. IV p. XXVIII). 75. Iob. XXXIX 12. 76. *ι* 120 Aesch. Prom. 122. 77. *B* 332. 78. *Θ* 532. *Ξ* 8 — *Φ* 335. 83. *E* 183. 85. Ierem. XXIX 9 et passim LXX.

ADNOT. 55. 56. Disiunxit Mus. 56. Forte ὁτὲ, vel sub finem post τὸ δὲ ἁμιλλᾶσθαι supple εἰς τάχος. Cf. ἐς κάλλος γράφειν· καλλιγραφεῖν et Phrynich. p. 122 ed. Lobeck. 60. Cf. Apoll. lex. 65, 3. 61. οἱ Σαμονιανοί Kusterus; εἴσκον Ἰαννοί Sopingus quam coniecturam probabant Is. Vossius ad Catull. p. 220 et Hemsterhuisius; ἔϊσκον Ἰαόνιοι· Ἐφέσιοι Duebnerus. Codicis lectionem tuetur Stollius Antimach. p. 95. 70. Zenob. III 53 p. 69 Pausan. Eustath. p. 897, 56, ubi παραδόξως legitur. 72. ‚*Xenium adventicium, quod debetur ingredienti quamque urbem magistratui*' Budaeus. 73. L. ὡρμήθην vel ὡρμίσθην. Suspicor vero adludi ad locum Homericum δ 785 ϑ 55, ubi cum vulgo scribatur ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν Aristophanes Byzantius legisse videtur ἐννοδίῳ (ita Palat., ceteri εἰνοδίῳ) ὡς ἂν τις εἴποι ἐν ὁδῷ, ἑτοίμην εἰς τὸ πλεῖν. Vide Buttm. ad schol. Harl. ϑ 55 Lehrs Aristarch. p. 134 n. Nauck. Aristoph. Byz. p. 45. Forte εἰνόδιον ὥρμισαν· — μετέωρον. 75. εἰσοίσει cod. εἰσοίσοι Mus. 76. Apoll. lex. 65, 4. 78. χάσομαι cod. ὁμοιώσομαι Mus. Confundit εἴσομαι· γνώσομαι, ὄψομαι, ἔσσομαι· ἱδρύσομαι. εἴσομαι· χάσομαι εἰσελεύσομαι. 81. L. ἶσον vel ἐϊσον. 84. ὅτι cod., em. Heinsius. εἰς ὅτε δὴ Cyrilli. 85. εἰς διήγημα addunt C. 39. 171. 88. Pollux III 21 EM. 448, 20 Suidas.

εἰσπράκτωρ· ἐπαίτης
90. εἰσπραξάμενος· μεθοδεύσας, ἀπαιτήσας
εἰσπράττει· ἀπαιτεῖ
εἶς ῥα· εἷς δή. περὶ ἑνός
εἰσέω· ἱκετεύω
εἰς τέλος· ἕως γήμης
95. εἶστο· ἐνεδέδυτο
εἰς τὸ ἀπηχές· εἰς χεῖρον, ἢ κακόν
εἰσφορά· τέλεσμα
εἰσφρῆναι· εἰσάξαι, ἐνεγκεῖν
εἰσφρήσασθαι· καυχήσασθαι. μετὰ σπουδῆς εἰσενεγκεῖν
1200. εἰσφρήσῃ· εἰσαγάγῃ, εἰσάξῃ
εἰς χάος· εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν
* εἰ σφῶϊν· εἰ ὑμῶν
εἴσω· ἔσω, ἔνδον
* εἰς ὦπα· ἄντικρυς, ἢ πρὸς ὄψιν
5. εἰσωμίλει· ἐκολάκευεν
εἰσωποί· ἐναντίοι, ἢ ἔσωθεν βλεπόμενοι, ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες·
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν
κατὰ πρόσωπον εἶχον τὰς ναῦς
εἶτα· ἔπειτα, μετὰ ταῦτα
εἰτακεῖν· ἐληλυθέναι
εἰτισκαί· πηγή, παρὰ τῶς κλειτῶς
10. εἰ τόγε· εἰ τοῦτο
εἴ τοι θυμός· ἐάν σου ἡ ψυχή
[ε]ἴτω· ἐλθέτω
εἰφθῇ· εἴβηται
[εἰχέαι· ἐοικέναι]
15. εἶχε· κατεῖχε
εἰχέσθην· ἐνείχοντο. ἐθαύμαζον
εἴχεται· οἴχεται·
εἰχόμενος· κατεχόμενος
εἴω· πορεύωμαι
20. εἴωθεν· ἔθος ἔχει
εἰωθότες· εἰθισμένοι, ἔθος ἔχοντες
εἰωθώς· σύνηθες ἔθος ἔχων

SCR. 1202. *Α* 257. 3. *Η* 270. *Ρ* 163. 4. *Γ* 158. 6. *Ο* 653. 11. *Α* 173. 15. *Γ* 123. 19. Sophro fr. 2. 20. *Ε* 766. 21. *Ε* 203. 22. *Ζ* 508.

ADNOT. 89. *ἀπαιτητής* Albertus coll. *πράκτορες· ἀπαιτηταί.* 92. *εἷς ῥα· εἰς δὴ* cod., em. C. 171 et Pearso. 93. *εἴσσω* series flagitat, quod Alberto pro *αἰίσσω* h. e. *λίσσω* positum videbatur. Infra *λίσσει· παρακαλεῖ.* Lobeck. rhem. p. 99. Nisi *ἴσσω*, quod norunt Theognostus p. 143 et Theodos. p. 721 per *ἱκετεύω* explicat. 94. *εἴως γήμαις* codex, corr. Mus. 95. 96. Separavit Kusterus. 95. *εἰς τὸ* cod., *εἶστο = ἕεστο* Pearso et Lob. Path. Elem. p. 57. 96. Lex. Armach. C. 11. 39. 171. 98. *εἰσφρῆσαι* Bielius. 99. *ὀφρυώσασθαι· καυχήσασθαι* (sic Mus., *καυχάσασθαι* cod.) coni. Kusterus. Sed vide Eur. Tro. 647, unde natus lexicographi error. 1203. Apoll. lex. 65, 5. 4. *ἢ τὸ πρόσωψιν* cod., *ἢ πρὸς ὄψιν* Mus. Forte *ἤτοι πρ. ὄ.* 6. Apoll. lex. 65, 9. 8. Aeolicum est *πεφ)οιτάκην* (ἐ). 9. *π τῶς κλειτῶς* cod. *παρὰ τοῖς Κλειτορίοις* inepte Musurus *παρὰ τῷ Εὔκλῳ* Meinekius Philol. XII p. 602. 10. *εἴτ' ὅτε· εἶτα οὗτος* C. 171. 13. *εἰφθεῖ· εἴβηται* cod., em. Albertus probante Lob. Path. El. 109 rhem. p. 35. 14. *εἰχέαι* cod. *εἰχέναι* Mus. L. *εἰκέναι.* 16. sc. *θαύματι.* 17. „Lectio corrupta cuius emendatio est sequens *οἴχεται.*“ KUST. *εἴχετο (τῆς ὁδοῦ)· οἴχεται?* *ἴσχεται· ἔχεται* Meinek. Phil. XIII p. 538. Alius malit *ἔρχεται· οἴχεται.* 18. *ἰσχόμενος* Idem. 19. *πορεύομαι* cod., em. Ahrens II p. 340. 22. *συνήθης ἔθος* Pearso.

εἷως· ἕως, μέχρι τινός
εἵωσεν· ἀπεώσατο
25. εἰῶσιν· ἐῶσιν
* εἷως· ὅπως, ἵνα, ἐφ᾽ ὃν χρόνον
ἐκ· καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ
ἐκάδενον· ἐπένθουν
ἑκάεργον· μακροβόλον, τοξότην
30. ἑκάεργος· ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν
ἕκαθεν· μακρόθεν, πόῤῥωθεν
ἐκάθιζον· [ἠτιῶντο, ἐμέμφοντο]
ἐκαθίσατο· Ἀττικοί. ὅταν τις ὠνούμενός τι τῶν ὑπὸ κήρυκι (πι)πρασκομένων, παραχρῆμα αὐτὸ μὴ ἀπάγῃ, ἵνα δὴ κυρία αὐτῷ μένῃ ἡ ὠνή. καὶ ἱδρύσατο
ἐκαίνυτο· ἐνίκα
35. ἐκάκωσε· ....
ἐκαλαμήσαντο· ἀπεθέρισαν, ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης
Ἑκάλειος Ζεύς· ὃν Ἑκάλη ἱδρύσατο
ἑκαλία· πόῤῥωθεν
* ἐκάλλιθμος· ἱερός. ἀφειμένος
40. ἐκαλίξαντο· ἐσκήνωσαν
ἐκάμαξεν· ἔσεισεν
ἐκαμάτευσε· μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο. καὶ ἔφυγεν
ἔκαμεν· ἐπετέλεσεν, ἐποίησεν. ἠῤῥώστησεν. ἀπέθανεν. ἐκοπίασεν
ἐκάμοντο· κατειργάσαντο
45. ἔκανεν· ἐφόνευσεν
ἑκανόμος· ἀγελαῖος φιμός
ἐκάπυσ(σ)εν· ἐξέπνευσε· κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα. καὶ συνέσχεν
ἐκαραδόκουν· ἐκαρτέρουν. ἐπετήρουν
ἐκαρβάνιζεν· ἐβαρβάριζεν· καρβάν γὰρ ὁ βάρβαρος. τὸ δ᾽ αὐτο καὶ ἐκαρβάνιζεν
50. ἐκάρδικεν· οὐκ ἂν ἐπάῃ τὴν καρδίαν
ἐκαρίωσας· ἀπέκτεινας
ἐκάρχαιρεν· ἐπλήθυεν
ἐκάρκαιρον· ψόφον τινὰ ἀπετέλουν
ἐκαρποῦντο· παρεκέρδαινεν
55. ἐκαρτύνοντο· ὠχυροῦντο
.........· ἐξηραίνοντο
ἐκάρωσαν· ἐλιποθύμουν

SCR. 25. *Λ* 549. 27. *B* 433. 29. *Α* 147. 30. *Α* 479. 31. *B* 456. 32. *π* 408. 34. *γ* 282. 35. *Λ* 689. 36. Iudic. XX 45. 44. *ι* 130. 47. *X* 467. 55. *Λ* 215.

ADNOT. 24. L. ἕωσεν. Infra ὦσεν· ἀπώσατο. 28. ἐπέλθουν cod., em. Mus. ἐκάδευτον cod. Mus., em. Guyetus. 30. Apollon. lex. 65, 8. 32. Confundi ἐκάθιζον et ἐκάκιζον vidit Pearso. 33. Ἀττικοῖς cod. Ἀττικοί Mus. Forte παρ᾽ Ἀττικοῖς. (πι) Mus. αὐτῷ cod., em. Pearso. Infra καθίσατο· ἱδρύσατο. 34. 35. Separavit Pearso. 35. ἐκάκωσεν· κακῶς διέθηκεν C. 171. ἐρήμωσεν C. 39. 37. Plut. Thes. c. XIV Steph. Byz. s. v. Ἑκάλη. Gerhard Mythol. § 193, 4. 38. Infra σεκάνες· πόῤῥωθεν. Forte ἑκάδια. 39. ἱεροσαφιμένος cod., em. Mus. F. σκόλλυς· μαλλὸς ἱερός. 40. Vide καλιαί. 41. gl. δ 1556. 42. καὶ ἔφυγεν retraho ad glossam seq. Cf. καμαρεύω· κακοπαθῶ. 44. Apoll. lex. 65, 12. 45. C. 39. 49. καρβάνων cod., em. Heinsius. Sub finem Musurus male ἐβαρβάνιζεν. 50. Sic codex, ἐκαρδίακεν — ἐπάγη Musurus. Ἐκαρδίασεν — ἐκάη coni. Meinek. Philol. XIII 538. ἔτλη τῇ καρδίᾳ? 51. Ahrens Dial. II 140. 52. Vide gl. γ 167. Pro ἐγάργαιρεν. 54. C. 39. 171. 55. 56. Separavi. Excidit glossa ἐκαρφύνοντο. Cf. καρφύνεσθαι· ξηραίνεσθαι. 57. ἐλυποθύμουν cod. ἐλειποθύμουν Mus. Praeterea ἐκαρώθησαν vel ἐκαρώσαντο scribendum esse monet Meinekius.

ἑκὰς πόλιος· μακράν, χωρίς, πόῤῥω, μακρὰν τῆς πόλεως
ἑκαστάτω· ποῤῥωτάτω, μακροτάτω
60. ἑκάστοις· ἐνίοις, θατέροις
ἑκάστοτε· ἀεί. παρ' ἕκασια
* ἑκαστέρω· ποῤῥωτέρω, κεχωρισμένω(ς)
ἐκασώρευον· π... φόνων ἐπόρνευον
ἑκάταια· τὰ πρὸ τῶν θυρῶν Ἑκάτης ἀγάλματα. τινὲς δὲ τὰ ἐν τριόδοις
65. ἑκατεράκις· δίς
ἑκατερεῖ(ν)· τὸ πρὸς τὰ ἰσχία πηδᾶν ἑκατέραις ταῖς πτέρναις
ἑκάτερθεν· ἑκατέρωθεν τῶν δύο μερῶν
ἑκάτερον· ἐπὶ δύο μεμερισμένον
ἑκατέρωθεν· ἐξ ὅλων τῶν μερῶν
70. ἑκάτη· ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις, ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες ἐμαστίγουν
ἑκατηβελέταο· τοῦ μακροβόλου
ἑκατηβόλος καὶ ἑκηβόλος· ὁ ἕκαθεν βάλλων καὶ ἐπιτυγχάνων. τινὲς δὲ ἐπεὶ ἑκατὸν βέλεσι τὸν ἐν Πυθοῖ[ς] δράκοντα ἀνεῖλεν Ἀπόλλων
Ἑκάτης ἄγαλμα· τὰς κύνας οὕτω φασί, διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι Ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν
ἑκάτοιο· μακροβόλου
75. Ἑκατόμβαια· ἑορτὴ ἐν Ἄργει, καὶ ἀγὼν τελούμενος
Ἑκατόμβαιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ Ζεὺς ἐν Γορτύνῃ καὶ παρ' Ἀρκάσι καὶ Κρησίν
ἑκατόμβας· θυσίας
Ἑκατομβεύς· μὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ τὰ Ὑακίνθια
ἑκατόμβη· θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν. ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν, διὰ τὸ ἑκατὸν πόδας ἐχόντων
80. * ἑκατόμβοιον· ἑκατὸν βοῶν, ἢ πολλοῦ ἄξιον
ἑκατομβοίδιον· ἑκατὸν βοῶν τιμή
ἑκατό(μ)πεδον· τὸ θέατρον. ἢ ἑκατὸν ποδῶν
ἑκατόνζυγος· ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα
Ἑκατοννήσους· αἱ περὶ Λέσβον
85. ἑκατονκάρανοι· ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι

SCR. 58. *Ε* 791 *Ν* 107. 59. *Κ* 113. 62. *η* 321. 65. Xen. *ΚΠ* IV 6, 2. 67. *Γ* 340. 71. *Λ* 75. 72. *Λ* 370. 73. Aristoph. fr. inc. 82 p. 1195. 74. *Λ* 385. 77. *Β* 321. 79. *Λ* 65. 80. *Φ* 79. 82. *Ψ* 164. 83. *Υ* 247. 84. Herod. I 151.

ADNOT. 58. *ἑκασπόλιος* cod. *ἑκὰς πόλεως* Musurus, qui verba sequentia *μακρὰν χὼ* (h. e. *χωρὶς*) abiecit. 62. *(ς)* Musurus. 63. Sic codex; „*vim compendii scripturae in v. π... ignoro. a Musuro descriptum fuit περὶ, at ut signum declarat dubitanter. Male in Aldina φόνον, omisso etiam signo.*" SCHOW. *περιεφοίτων* Vossius. 64. Callistratus ap. schol. Arist. Vesp. 804. 66. *ἑκατερεῖτο — πηδῶν* cod., em. Kusterus. Cf. Polluc. IV 102. 67. Apoll. lex. 65, 13. 70. Nonne *ἑρκατή* vel *εἱρκτή*? 71. Vide Boeckh. C. I. n. 1176. 72. Apoll. lex. 65, 14. *ἐπὶ ρ' — Πυθοῖς* cod., em. Mus. 73. Bekk. 336, 31. Interpp. ad append. Prov. I 1 p. 379. 75. Didym. ap. schol. Pind. Pyth. VIII 114: *φησὶ τὰ Ἑκατόμβαια αὐτὸν νῦν λέγειν ἐπιχώριον ἀγῶνα Αἰγινητῶν.* 76. *παράκαρσι* cod. *παρὰ καρσὶ* HSt., em. LDindorf. Cf. Gerhard. Myth. § 302, 3 e — 194, 2 b. 197, 5 b. 78. CF. Hermann *Ueber griech. Monatsk.* p. 57. 79. 79. Sic codex, *ἢ τῶν* pro *διὰ τὸ* Mus. Coniciunt *ἢ θυσία εἴκοσι πέντε βοῶν διὰ τὸ ἑκατὸν πόδας ἔχειν.* 82. *(μ)* Mus. 84. *Ἑκατοννήσους· οἱ* cod. *Ἑκάτης νῆσος· ἡ* Mus. *αἱ* LDindorf. c. 364 C. Cf. Strab. XIII p. 618 et Steph. Byz. s. v. 85. LDindorfio videntur glossae duae in unam confusae. Ac possit sane *ἑκατονκάρανον* respicere ad Aeschyli Prom. 354. ut GHermanno visum est. Infra vero *κάρνη· ζημία* et *κάρανος· ζημία.*

ἑκατόνπεδος· νεὼς ἐν τῇ Ἀκροπόλει (τῇ) παρθένῳ κατασκευασθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων, μείζων τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν Περσῶν ποσὶ πεντήκοντα

ἑκατόμπολιν· ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν

ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν· ἤτοι ἑκατὸν πόλεων ἔχουσαν ἄνδρας ἀριστέας ἐντετορνευμένους· ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας [ἱκανὴν πεζοῖς] ἐφωρμένους

ἑκατόνσεμνον· πολύ. μέγα

90. ἑκατόνχειρον· κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν· ἢ ἑκατόνπηχυν, διὰ τὸ μέγεθος· ἢ ν' πόδας· ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα

ἑκατοστύς· ὡς χιλιοστύς. συγγένεια

ἔκαχεν· ὑπήντησεν

ἐκβαβάξαι· ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις

Ἐκβα[κ]τηρία[ς]· Ἄρτεμις ἐν Σίφνῳ

95. * Ἐκβατάνων· Περσικῶν

* Ἐκβατάνων· πόλις

ἐκβακχεύει· ἐκταράσσει. ἢ ἀσέμνως ἑορτάζει

ἔκβασις· πέρας τινὸς ὑποθέσεως. ἢ ἐκβλάστησις

ἐκβεβό(λ)βισται· ἐξώρυκται, ἠφάνισται, ἀπὸ τῶν βόλβων

1300. ἐκ βελέων· ἐκ τῶν βελῶν

ἐκβῆναι ὄρος καὶ ποταμὸν διαβῆναι

ἐκβήσεται· προβήσεται. [ἐκβαίνει]

ἐκβιβάζει· ἀνύει. δοκιμάζει

ἐκβιούζει· θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς

5. ἐκβλίσαι· ἐκθλῖψαι, ἐκπιέσαι· βλίζειν γὰρ τὰ κηρία ἐκθλίβειν

ἐκβλιστέος· ἐκθλιπτέος

ἐκβολάς· γῆ χωστή

ἐκβολβίσαι· ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι

ἐκβολὴ σίτου· ὁ σπόρος

10. ἐκβολὴ λόγου· παράβασις, μετάβασις

[ἐκβολίζεται· εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται]

ἐκβόσκεται· διεσθίει, ἐκβιβρώσκει

ἐκβρασθείη· ἐκβληθείη, ἀποῤῥιφείη

ἐκβρασμός· ἔκζεσις. ταραχή, θόρυβος, ταραγμός

SCR. 87. *Β* 469. 88. *Ε* 744. 90. *Α* 402. 93. fr. 136 p. 127 Nck. 96. Aesch. Pers. 16. 1300. *Δ* 465. 9. Thucyd. IV 1. 10. Thucyd. I 97. 14. Nahum II 10.

ADNOT. 86. *ἑκατόνπεδος* cod., *ἑκατόμπεδος* Mus. *παρθένοι* cod., *παρθένοις* Mus. em. Schowius. *ἐμπρισθέντος* cod., em. Mus. Cf. EM. 321, 21 Bekk. 247, 24 Boeckh C. I. I p. 177. 88. *ἑκαπόλεων, στρύλεες ἀραρυία — ὁπλίτας — ἐφορμένους* codex. Ipsa glossa a Musuro bene restituta est, in reliquis male *ὁπλίταις* et *ἐφαρμοζομένην* scripsit; *ἐφωρμένους* Schowius, qui in verbis *ἱκανὴν πεζοῖς* (ρ') tertiam inesse explicationem vidit. 90. Ope Apoll. lex. 65, 15 C. 171 corrige *μυθικὸν ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα, οἷον ἑκατόνπηχυν, διὰ τὸ μέγεθος* (*οὐ διὰ τὸ*) *εἶναι πολλάς*. (*πολλάς* C. 171) *ἢ ν' πόδας* Mus. 91. Illustrat Boeckh C. I. II p. 1026 a ad 2168 b; p. 1134 ad 3641 b. 92. *ἔκιχεν*. 93. Subest mendum. *ἐκλαλῆσαι* Pearso; coni. *ἐκάμαξε· ἐσάλευσε*. — *ἐν τῇ νορίδες* cod., *ἐν Ἀντηνορίδαις* Mus., em. Schowius. 94. *ἐκβακτηρίας* cod., *Ἐκβακτηριάς* em. Bachmann ad Lycophr. 516 coll. *Ἐκβάσιος* Apoll. Rhod. I 966; *Ἐκβατηρία* Pearso. Cf. Gerhard Myth. § 340, 5 c. 95. *Ἐκβατανέων* vel *Ἐκβατανηνῶν*? 99. (*λ*) Mus. — *ἐπὶ* cod. Mus., *ἀπὸ* recte Albertus. — *βόλων* Aldus. — *ἐκβεβολίσθαι· ἐξώρυκται* C. 39. 1301. Cf. Hom. Il. *Δ* 107. 3. C. 171. 4. Boeoticum est pro *ἐξιῦζειν* monentibus editt. Thes. III c. 377 C; Ahrens II 47 n. 124 sq. Laconibus vindicat. Hac glossa inductus supra *ἀβίουκτον* proposui pro *ἀβίϋκτον* quod suasit Meinekius. 5. 6. Lobeck. rhem. p. 86. *τὸ* coni. Thes. LGr. III c. 378 C. 7. *ἐκβωλὰς* cod., em. Salmasius. 9. *Σίτου ἐκβολή· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης* Hesych. Cf. Poll. I 61. 180. 237 schol. Thucyd. IV 1 Phot. Suid. Eustath. Odyss. 1405, 11. 10. Thom. Mag. p. 280. 11. *ἐκβασιλίζεται* Scaliger. An *ἐκκοαλίζεται* coll. *κοαλδδεῖν*?

ἐκγεγάμεν· ἐκγεγεννῆσθαι
ἐκγελιώσαιμι· ἐ(κ)χλευάσαιμι
ἔκγονα· τέκνα τέκνων
ἐκγρυτεύσῃ· ἐξερευνήσῃ
ἐκδαβῇ· ἐκ(κ)αυθῇ. Λάκωνες
ἐκ δ' ἄγαγε· εἰσήγαγε δέ
ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε· προεξήγαγε δὲ εἰς τὸ φῶς τὸν ἠλιτόμηνον
ἐκ δ' αἴνυτο· ἀφῃρεῖτο δέ
ἐκ δ' ἔβαν· ἐξέβησαν ..
ἐκδεδασύνθαι· (τὸ) σῶμα δασὺ γεγονέναι
ἐκδειματοῦντες· ἐκφοβοῦντες
ἐκδείρεται· ἐκδερματοῦται
ἐκ δ' ἕλον· ἐξέδωκαν ..
ἐκ δεμνίων· ἐκ τῶν στρωμάτων
ἔκδεξαι· ἀνάμεινον
ἐκδέχεται: προσδοκᾷ, παραμένει
ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηός· ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ Χρυσηΐς
ἐκδέψηται· ἐκμαστιγώσηται
ἐκ δὲ Καρδίης· Καρδία πόλις ἐν Χεῤῥονήσῳ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἀπὸ θυσίας καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη
ἐκ δ' ἦλθεν· ἐξῆλθεν ..
ἔκδηλος· φανερός. ἢ ὑπερέχων
ἐκδημεῖ· ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ
ἐκδιαιτηθῆναι· διατρυφῆναι. [ἢ διαπρα[χ]θῆναι]
ἐκδιᾶν· σπᾶν. καὶ κέραμον συντετριμμένον
ἐκδιάστρα· κλῶσμα. ὁ στήμων
ἔκδικεν· ἐξέβαλεν
ἐκδίκησις· ἀνταπόδοσις
* ἐκδίδως· προδίδως
ἐκ Διὸς ὕδατα· τὰ ὄμβρια
ἐκδόται· προδόται, ἀποδόται
ἔκδοτος· προδεδομένος, ἀποδεδομένος
ἐκδούπησαν· ἐβρόντησαν
ἐκδοχή· προσδοκία
ἔκδραχμον· ἐξάδραχμον

SCR. 15. *Ε* 248. 20. *Λ* 346. 21. *Τ* 118. 22. *Δ* 531. 23. *Γ* 113. 27. *Λ* 369. 28. Eurip. Or. 304. 30. Iacob. V 7. 31. *Δ* 439. 34. *Κ* 140. 35. *Ε* 2. 47. Hebr. X 27.

ADNOT. 16. ἐκγελάσαιμι scribenti Heinsio accedunt editores Thes. III c. 384 A, immemores glossae γαλιώσης. 17. Ἔγγονα. 18. ἐξεγρύτησας· ἐξηρεύνησας Hesychius. 19. ἐξεκαύθη Lobeck. rhem. 33. Recte ἐκδαβῇ· ἐκκαυθῇ pro ἐκδάβη· ἐκαύθη Ahrens II 49. Cf. δαβῇ· καυθῇ hinc decurtatum. 20. ἐξήγαγε Mus. 21. προφώοσδε — τὸν ἀμιλτὸν cod., πρὸ φόωσδε Musurus, omissis verbis τὸν ἀμιλτόν, em. Schowius. 22. ἐκδαίνυται — ἀφήρετο cod. ἐκδένυτο· ἐξῃρεῖτο C. 171, em. Mus. 24. (τὸ) LDindorf. 27. ἔκδελον· ἐξέδωκεν cod. ἐκ δ' ἕλον· ἐξέβαλον C. 171, em. Mus. 31. Χρύσης bis codex, em. Mus. Supple βῇ. 33. Χεῤῥοννήσῳ Mus. ἐπὶ cod., em. Kusterus. 35. Infra ἵν' ἔκδηλος. 37. ἐκδιατεθῆναι· διαπραθῆναι C. 63. 171. Suidas, ἐκδιαιτηθῆναι· διαπραθύναι C. 39. Confundit ἐκδιαιτηθῆναι· διαστραφῆναι (sic Salmas. διατρυφῆναι fortasse rectius Kuster.) cum ἐκδιατεθῆναι· διαπραθῆναι. διατραφῆναι codex. 38. Non expedio. 39. Cf. ἄσμα, δίασμα, ἐνεδιάσθη, δαῖμα, ἄνταρ, δαάναι. Lobeck. rhem. p. 78. 40. ἐκδικεῖν cod., ἔκδικεν Abresch. Obss. Misc. VI 1 p. 272. Possis quoque ἐκδικεῖν· ἔξω βαλεῖν. 46. Pro ἐγδούπησεν· ἐβρόντησεν. 47. ἀναμονὴ καὶ θεωρία addit C. 171, similiter C. 39 C. 63 Gloss. MSS ad Hebr. X 27. 48. Boeckh. C. I. I p. 263, 66, 67. Elmsl. Eurip. Med. 1150. Sic ἔκμηνος pro ἐξάμηνος.

ἐκδύειν· ἐξελθεῖν
50. ἐκδύετον· ἐξέδυσαν. δυϊκῶς
ἐκδύνει· ἐξέρχεται
ἐκ δυοῖν· ἐκ δύο
* ἐκδύον· καλόν. κομψόν
ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις· τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδερκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις
55. ἐκδύς· ἐξελθών. ἐκδυσάμενος
ἐκ δ' ὦσε· ἐξέωσε δέ
ἐκέασ(σ)εν· ἔσχισεν
ἐκέδα(σ)σεν· διεσκόρπισεν
ἐκεῖ· μακράν, πόῤῥω
60. ἔκειεν· ἐκέντησεν
ἐκείνω· ἐκεῖνοι. δυϊκῶς
ἔκειρον· ἤσθιον, ἀνήλισκον
ἐκέκαστο· ἐνίκα. ἐδοξάζετο. ἐκεκόσμητο
ἐκεκεύθει· εἶχεν. ἀπέκρυπτεν
65. ἐκεκήδει· [ὑπε(κε)χωρήκει
ἐκ(.)έλαθον· ἐπελάθοντο. ἐκλαθέσθαι ἐποίησ
Ἐκελαοί· οἱ Ἀττικοί
ἐκέλευσεν· ἠνάγκαζεν. ἔλεγεν
* ἐκέκλετο· τὸ αὐτό
70. * ἔκελσεν· ἔσχισε, διέλυσε. κατέβλαψεν
ἐκέλησεν· ἐκέλευσεν
ἐκέλσαμεν· ὡρμίσαμεν
ἔκελσε· κατέλαβεν
ἐκενώθησαν· ἐρημώθησαν. μετεβλήθησαν
75. ἐκένωσεν· ἐρήμωσεν
ἐκεράϊζον· ἀπώλλυον
ἔκερσεν· ἔκειρεν. ἔτεμεν, ἔκοψεν
ἐκερτόμεον· ἠρέθιζον
ἐκεύθανον· ἔκρυπτον
80. * ἐκεχειρία· ἀργία. ἀνάπαυσις, ἀνοχή. φιλία
ἐκεχάνδει· ἐκεχωρήκει
ἐκέχειρον· τὸ ἀργύριον
ἔκηα· [διεσκέδασα.] κατέκαυσα
ἐκηβολίαι· προέσεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι. εὐστοχίαι

SCR. 51. Proverb. XI 8. 55. *ξ* 460. 56. *Ξ* 494. 57. *ε* 132. 58. *E* 88. 59. Luc. VIII 32 coll. Matth. VIII 30. 62. *λ* 577. 63. *B* 530. 64. *ι* 348. 66. *B* 600. 67. Comici. 69. *Z* 99. 70. *ε* 132. 72. *ι* 546, *μ* 5. 74. Ierem. XIV 2. 75. Philipp. II 7? 77. *N* 146. 78. *β* 323. 79. *Γ* 453. 81. *Ω* 192. 83. *Α* 40. 84. *E* 54.

ADNOT. 49. Offendit significatio neutra. 53. L. *ἀγανόν*. 54. Interp. ad Greg. Cypr. II 29 p. 361. 56. *ἔκδωσε· ἐξέασε δὲ* cod., em. Mus. 57. In codice sequitur glossa *ἐκλαθέσθαι· ἐποίησεν ....* quae verba h. l. recte eiecta Musurus ad gl. 1366 transtulit. Cf. 1370. 60. L. *ἔχρισεν· ἐκέντησεν ἐπήλειψεν* ut infra suo loco. 63. Apoll. lex. 65, 20. 64. *ἐκέκευθεν* cod., em. Pearso. 65. Interpretatio *ὑπε(κε)χωρήκει* perversa est. Requiritur *ἐλελυπήκει*. 66. *ἐκλαθέσθαι ἐποίησεν* (*ἐποίησαν* Mus.) a gl. 1357 huc retraxit Musurus. Idem *ἐλέλαθον* scripsit male pro *ἐκλέλαθον*, q. v. 67. *Κεχηναῖοι* correxit Meinek. Phil. XIII p. 538. 70. Imo *ἐκέασεν*, q. v. 71. Koen. Greg. Cor. p. 202. 72. *ὡρμήσαμεν* cod., em. Pearso. 73. Infra *κέλσαι· — καταλαβεῖν*. 76. *ἀπολλύων* cod., em. Mus. 79. *ἐκεύθανεν* cod., em. Mus. 81. Apoll. lex. 65, 21 *ἐχώρει*. 83. *διασκέδασα* cod., em. Mus. *ἔκεια* cod., em. Heinsius C. 39. 171. *Ἔκεια· διεσκέδασα* procusum esse ad similitudinem participii *κείων* (Odyss. XIV 425) docet Lobeck. rhem. p. 353, et p. 15, 3.

85\. ἐκηβόλος· τοξότης, μακροβόλος, εὔστοχος
ἔκηδεν· ἀπώλλυεν
ἐκήθεον· ἐβοήθουν
ἐκηλία· φιλοτησία, εἰρήνη
ἔκηλος· ἥσυχος, πρᾶος
90\. ἐκηριώθη· ἐσκοτώθη. ἐπτοήθη. ἐθανατώθη. ἄμεινον δὲ ὠχρίασεν
ἕκητι· ἕνεκα. ἢ χωρίς
ἔκθαμβος· ἔκπληκτος
ἐκθειάσαι· ἐπαινέσαι. [ἢ ἔκθεμα]
ἐκθέμεν· ἐκτρέχειν
95\. ἔκθεσις· ὀφειλὴ παλαιά, νομοθεσία, πρόσταξις, δόγμα
ἔκθεσμοι· παράνομοι, ἄδικοι, ἄνομοι
ἔκθετα· ἐκριπτόμενα
ἐκθηριοῖ· μισεῖν ποιεῖ. διεγείρει
ἔκθορεν· ἐξεπήδησεν
1400\. [ἔκθιβος· τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος, οἱ δὲ ἔκθροιβος]
ἐκθορνύμενος· ἐκπηδῶν
ἐκθοράξει· ἐκδιώξει. ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν
ἐκθορεῖν· ἐκπηδῆσαι, ἐκδραμεῖν
ἐκθορών· ἐκπηδῶν, ἐκπηδήσας
5\. ἐκθόοντας· ἐξερχομένους
ἐκθρώσκει· ἐκπηδᾷ
ἐκθύει· ἐκζεῖ. ἐξεμεῖ
ἐκθύεσθαι· ἐξιλάσκεσθαι
ἐκθύματα· ἐξανθήματα
10\. ἐκθύμενος· [λῶμα. κόμβος.] ταχύς
ἐκ θυμοῦ πεσέειν· μισηθήσεσθαι, μὴ εἶναι ἀρεστόν. ἐκπεσεῖν τῆς ψυχῆς
ἐκθύμως· προθύμως, κατὰ ψυχήν
ἐκθύωσιν· ἐκζέωσιν. ἐκπίπτωσιν
ἐκίαθεν· ἐπορεύετο

SCR. 85. *Α* 96. 86. *E*. 404. 89. *I* 376. 91. *ο* 318. 95. Novitium est. 97. ADN. 99. *Π* 427. 1406. *K* 95. 7. Hippocr. de liquid. usu p. 427, 1. 8. Cf. Herod. VI 91 quem certe respicit C. 39: ἐκθύσασθαι· ἐξιλεώσασθαι ἐκμειλίξασθαι. 9. Hippocr. Epid. II p. 1013 E. III p. 1085 H. 11. *Ψ* 595.

ADNOT. 87. Cf. κηθεῖν κηθοί et κεκησᾶς. Solute κέαθοι· βοηθοί. 99. ἐκηριώθην e Psalm. XXI 14 Suidas C. 39 afferunt. Eundem locum EM. 322, 13 s. v. ἐκηρώθην· ἐσκοτίσθην κτλ. respicit. Cf. ἐκαρίωσας, ἐκκεκηριωμένη, ἐξεκηρίωσας, καριῶσαι, κηριοῦσθαι, κηριωθῆναι. 91. Suid. Zon. c. 680 et Hesychius cum addunt, χωρίς etiam significare h. v., falluntur. 93. ἐκθειάζοντες· ἐπαινοῦντες στεφανοῦντες θαυμάζοντες etiam C. 171. 95. Huc refer ἢ ἔκθεμα vocabulum a Phrynicho p. 249 Lob. reiectum. 97. Gl. MSS. Act. Ap. VII 19. 98. διαγριαίνει probabiliter Abreschius. 99. ἔκθορ. ἔκθορεν codex. Exitum delevit vocemque exclusit Musurus. 1400. Etiam ἐκθύμενος corrupte scriptum invenit, q. v. L. ὄχθοιβος. 2. ἐκθοράψει codex, emendavi. Θοράξαι Paphiorum est pro θυράξαι, unde etiam θυράγματα, h. e. ἔξω τῆς θύρας (ἀποῤῥῖψαι addit Lobeck. rhem. p. 240). Cf. θοράνας quod aut θόρας (foras) scribi debet aut θοράνδις, quod malim. Sub ἐκθορεῖν latet vitium. Suspicor haec verba ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν pertinuisse ad glossam ex Hom. hymn. in Bacch. 9 petitam ἔκθορον αἶψα. 5. ἐκθορόντας Voss. ἐκθοῦντας ex ordine Abreschius Misc. Obss. VI 1 p. 272. 7. ἐκθὺξ cod., ἐκθύξει Mus., em. Thes. c. 427 C. Ἐκθύει· ἐξορμᾷ Erotian. lex. Hippocr. p. 168 Frz. 9. Infra minus recte legitur ἐκκύματα, pro quo Pierso Moer. p. 398 ἐκκαύματα, Kusterus ἐκθύματα scribebant. Peius etiam corruptum Erot. gl. p. 142 ἐκχύματα (l. ἐκθύματα)· τὰ ἐκζέματα, ὥς φησι Βακχεῖος καὶ ἐκχύσεις (l. ἐκθύσεις) αἱ ἐξανθήσεις. Cf. Lobeck. rhem. p. 24, 38. 10. Lobeck. l. c. p. 23 ἐκθύμενος = ἐκσύμενος pro ταχύς dici existumat. Λῶμα, κόμβος (παχύς?) ad ὄχθοιβος spectant. 11. τύχης cod., em. Sopingus. 13. Lob. rhem. p. 23, 37. 14. Vide μετεκίαθε.

ἐκίγχανεν· ἐτύγχανε, κατελάμβανε, εὗρεν
ἐκίδνατο· διεσκορπίζετο, ἐσκεδάννυτο
ἐκίνδαψεν· ἔψηλεν
ἐκινδάψασ(κ)εν· ὑπέψηλεν, ἀπὸ κινδαψοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιόν, κινδαψός
ἔκιον· ἐπορεύοντο
ἐκίσσησεν· ἐγέννησεν
ἐκίχανεν· ἔλαβεν, εὗρεν
ἐκιχήσατο· κατέλαβεν
ἐκκαιδεκάδωρα· ἐκκαίδεκα παλαιστῶν· δῶρον γὰρ παλαιστή
ἐκκακοῦμεν· ἀμελοῦμεν. ἀκηδιῶμεν
* ἐκκακή· ὧδε
ἐκκαλάξαι· κλῖναι τὸ ἱστίον
ἐκκαλεῖται· προκαλεῖται
ἐκκαλύπτων· φανεροποιῶν
ἐκκανάξειν· ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ. θορυβήσειν
ἐκκαπηλεύειν· δολοῦν
ἐκκαυλῆσαι· ἐπιδοῦναι
ἐκκαχρύσω·' ἐκκοκ(κ)ίσω. ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. οἱ δὲ κρῖμνα
ἐκκέας· ἐκκαύσας
ἐκκεκελλήρικεν· ἐκκέκληκεν
ἐκκεκ[λ]ηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα
ἐκκεκολαμμένα· γεγλυμμένα
ἐκκεκομμένος· ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὑτοῦ ἀπολέσας, ὅπερ νῦν ἐκκεκοττισμένος φαμέν. ἢ ὁ ἀποκεχωρισμένος
ἐκκεκονίσθαι· τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι
ἐκκεκρικώς· ἐκκεχωρικώς
ἐκκεκώπηται· ἐξήρτηται. Σοφοκλῆς Συλλόγῳ
ἐκ κενθμῶν· τῶν κοίλων τόπων
ἐκ[κ]εχειρία· ἄνεσις. ἀργία. συνθήκη. ἀνοχὴ πολέμου, εἴρηκεν
ἐκκέκυφεν· ἀνωρθώθη
ἐκκεχιλωμένη· ἐψυγμένη. ἐκκεχερσευμένη

SCR. 16. Θ 1. 19. *M* 138. 20. Psalm. L 7 (5). 21. *B* 18. 23. *Δ* 109. 24. II Corinth. IV 1. 16. 28. Sophocl. fr. 832 p. 260 Nck. 29. Eupolis. 33. Arist. Pac. 1133. 40. fr. 149 p. 130. „*Sophoclis videtur ἐκκεπώπευται στρατός. v. in κεκώπευται. Ἐξήρτυται] forte add. κώπαις*“ Meineke. 41. *N* 28. 43. Ierem. VI 1.

ADNOT. 18. *(κ)* Meinekius. 20. *συνέλαβεν ἐγένησε* C. 63. 171 (39). 23. *δῶρα* cod., em. Salmasius et schol. l. c. 24. *ἠμελοῦμεν ἠκηδιῶμεν* male Mus., *ἠχμελοῦμεν* error in Aldina. 25. L. *τῇδ]εκάκει[σε]· ὧδε καὶ ὧδε* e C. 39. 26. Doricum est pro *ἐκχαλάσαι* Lob. rhem. p. 85. Vide Gl. α 534 *ἀγκάλαδον*. 29. *ἐκκενάξειν* cod., em. Heinsius coll. Poll. X 85 „*τὸ μέντοι κάναστρα φελλώδεις τινὲς πινακίσκοι ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἐκκενῶσαι ἢ ἐκπιεῖν κανάξαι λέγουσι καὶ ἐκκανάξαι, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Φίλοις· τὴν δ' αὐτὸς ἐκκανάξει.*“ Vide *ἐγκάναξον. ἐξεκοδόαξεν. ἐπεγκανάξαι*. 30. *πανουργεύειν* C. 171. 32. *ἐκαχρύσω* male Mus. Vide *καχρύσω* et Lob. rhem. 206. *Ἐκκοχύζειν· ἐκκοιτίζειν*, q. v. parum feliciter aggressus est Adrianus Heringa Obss. p. 214 *ἐκκαχρύζω· ἐκκοκίζω* corrigens. 33. *ἐκκαίας* cod., em. Pierso ad Moer. p. 231 B. 34. *ἐκκεκλήτικεν (κλητίζειν* a *κλητός)* Meineke. Nisi latet *ἐκκεκιλλικύρικεν· ἐκβέβληκεν* a Cillicyriis, qui *δοῦλοι ὄντες ἐξέβαλον τοὺς κυρίους*. Hesych. 35. Vide *ἐξεκηρίωσας* et *κηριοῦσθαι*, unde mendum in glossa residens sustulit Vossius. 36. *ἐκκεκωλυμένα* cod., *ἐκκεκολαμμένα* Mus., *ἐγκεκολαμμένα* Ruhnken. Auct. recte; et sic C. 39: *ἐγκεκόλαπται· ἐγγέγλυπται*. 37. Hinc *ἐκκόψαι· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι κύβοις Ἄλεξις Δακτυλίῳ*. Antiatt. 92, 5 Suid. 38. *ἐκκεκονύσθαι* cod., em. Mus. 39. C. 171. 40. *ἐκκεκόπηται* codex, *ἐκκεκώπηται· ἐξήρτυται Σοφ. Ἀχαιῶν σ.* Musurus. 42. Sic et C. 39, *ἐκεχ.* Mus. C. 171, qui *ἔνδοσις* addit. *εἴρηκεν* cod., *εἰρήνη* Mus. 43. *ἀνώρθωσεν* cod., em. Meinekius. 44. *ἐκκεχιαλωμένη* cod., em. Sopingus ex Paus. Eustath. 773, 1 p. 25 M. EM. 322, 14 Suid. Zon. c. 665 C. 39, ubi pro *ἐψυγμένη* male *ἐψευσμένη ἐλευσμένη ἀφεσμένη* scribitur, rectius forsan *ἐκκεχερσωμένη*.

45. ἐκκεχοιριλωμένη· οὐ Χοιρίλου οὖσα. Ἐκφαντίδῃ γὰρ τῷ κωμικῷ Χοίριλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποιεῖτο κωμῳδίας
ἐκκήρυκτον· ἀπόβλητον
ἐκκληπεῖ· ἐκπορεύεται
ἐκκλησία· σύνοδος, συναγωγή, πανήγυρις
ἔκκλητοι δίκαι· αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει
50. ἐκ κλίμακος· τοῖς πύκταις, ὁπότε χρονοτριβοῖεν, κλίμαξ ἐτίθετο, ὑπὲρ τοῦ μὴ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας
ἐκκολ[λ]αβήσαντα· ἐκλακέντα. ἐκφρονήσαντα
ἐκ κολεοῖο· ἐκ τῆς ξιφοθήκης
ἐκκομιδή· ἐκφορά
ἐκκομίσαι· ἐξελάσαι
55. ἐκκομίζονται· ἐκτρέφονται
ἐκκομοδεύειν· τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν. καὶ καθόλου τὸ φρύγειν
ἐκ κόπων· ἐκ τῶν ἀδικιῶν
* ἐκ κόρυθος· ἐκ τῆς περικεφαλαίας
ἐκκοροῦσι· φθείρουσιν, ἐκκαλ(λ)ύνουσιν
60. ἐκκοχύζειν· ἐκκοιτίζειν
ἐκκόψαι· πορθῆσαι
ἐκκύλιστοι· στέφανοι μεγάλοι, ἁδροί
[ἐκκραγεῖν· ἐκβοῆσαι
ἐκκρινεῖ· χωριεῖ
65. ἐκκρίνεται· ἐκρίπτεται. ἐκρέει
ἔκκρισις· ἔκρευσις. ἱδρώς. [οὖρον. κόπρον. ἢ τὸ φέρεσθαι τινὰ διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω·
ἔκκριτον· ἐπίλεκτον. προκεκριμένον
ἐκκρούει· ἐκβάλλει
*ἔκκριτος· ὁ ἐκλελεγμένος
70. ἐκκύεις· ἐρεθίζεις. ἐπισείεις
ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει
[ἐκκύματα· ἐξανθήματα]

SCR. 45. ADN. 46. Ierem. XXII 30. 51. ἐγκοληβάζειν Th. Bergk. Ar. Eq. 263. 52. *Α* 194. 54. Herod. III 43. 58. *Ε* 4. 59. Brunckius φθείρουσιν ad Aristoph. Thesm. 760 referendum esse suspicabatur. 62. Archippi.

ADNOT. 45. *Μοῦσα* pro *οὖσα* suasit Bergk. Com. Att. p. 256, quod certe non necesse esse monet Meineke Com. II 1 p. 199. *Ἐκφάντιδι* cod. Mus., em. Casaub. Ath. III 16 p. 183. 47. Glossae corruplae, ut videtur, conferendae similes ἐκλεπεῖ· ἐκπορεύεται. κλέπει· πορεύεται, ubi Lobeck rhem. p. 55 πονηρεύεται parum probabiliter. Nam ἐκκλέπτειν ἑαυτὸν vel πόδα i. q. λάθρα ἐκπορεύεσθαι. 49. Cf. Polluc. VIII 54, 63. τριβοῖεν quod adhaeret in codice vocabulo πόλει recte delevit Mus., τοῖς ἐπὶ — πόλει τρίβουσιν inepte Schow. 50. Illustrant Pausan. Eustath. p. 1324, 54 EM. 322, 32 unde μὴ ante μένειν delendum esse patet. 51. ἐκκολαβίσαντα· ἐκφαγόντα, ἐκροφήσαντα Kusterus, ἐκκοναβήσαντα· ἐκλακόντα ἐκφωνήσαντα LDindorf c. 452 A. Verum dudum vidit Pearso ἐγκολαβήσαντα· — ἐμφορήσαντα, *comedentem*. 53. ἐκκομιδή: *exsequiae* Glossae. ἐκφορᾶς ἐκκομιδῆς schol. Aesch. Sept. 1032; ἐκκομιδὴν· ἐκφοράν C. 171.
εἶν ἐῖ
39, ac tale quid etiam codicis scriptura innuit: ἐκκομιδή· ἐκφορά. 54. ἐξελέσαι cod. ἐξελάσαι Mus. Possis et ἐξελέσθαι. 56. ὕπνῳ φρυγεῖν — φρυγεῖν cod., em. Kusterus. Ceterum ἐκκοδομεύειν legendum esse patet. 57. ἐκκοπῶν cod., em. Is. Vossius. ἐκ πόνων explicat C. 171; ἐκ τῶν κόπων· ἐκ τῶν ἀδικῶν Gl. MSS. in Apocal. XIV 13 ἐκ κόπων· ἐκ τῶν ἀδικιῶν Gl. MSS. in XII Prophetas. 59. (λ) Pearso, qui etiam σαίρουσιν malebat, frustra. 60. Corrigunt ἐκκαχρύζειν· ἐκκοκκίζειν, q. v. Male. Legendum est ἐκκοκκύζειν· ἐκκοιτίζειν de galli cantu e cubili excitante dictum. 62. ἐκκοιλιστοί cod., em. Salmasius. Cf. Athen. XV p. 678 F. Eustath. 1538, 42 Polluc. VII 199 Hesych. κυλιστός. 67. ἔκκριπτον· ἐπιλεκτόν Editiones, em. C. 171 Phavorinus. 70. ἐκκινεῖς Angli HSt. editores. 71. Vide ἐγκυκλήσω. 72. Male pro ἐκθύματα q. v.

ἔκκυνοι· νόσημά τι κυνῶν
* ἐκκονεῖ· ἐγχωρεῖ
75. ἔκλαγξαν· ἄναρθρον ἐβόησαν, ἤχησαν. ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. ἀετοῦ τρόπον ἐβόησαν
ἐκλακτισμός· σχῆμα χορικὸν ὀρχήσεως σύντονον
ἐκλαμβανέτην· ἐ(ξε)λάμβανον. δυϊκῶς
ἐκ λάρνακος· νόθος
ἐκλαχών· διαλαχών
80. ἐκλεανθείης· ἐκτριβείης
ἐκλείποντα· δύνοντα
* ἐκλέλαθον· ἐξελάθοντο
ἐκλείψει· ὑστερ(ήσ)ει. ἀπολεῖται
ἐκλέλαθον· ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν. [ἀπεδίωξαν, ἐξήλασαν]
85. ἐκλελαμμένον· ἐξεστραμμένον
ἐκλελαπτημένον· ἐκπεπονημένον
ἐκλελισμένος· ἐξεστραμμένος
ἔκλεο· κλέος εἶχες
ἐκλεπεῖ· ἐκπορεύεται
90. ἐκ λεχέων· ἐκ τῆς κοίτης
ἐκλέψαι· ἐκλεπίσαι
ἔκλεψε· παρελογίσατο, ἠπάτησεν
ἐκληδονίζετο· ἐμαντεύετο [ὁ] ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος
ἐκ λήμνης· .....
95. ....· ἐκ τῆς Λήμνου
ἐκληροδότει· ....
ἐκλήτευσεν· ἐκάλεσεν
ἐκλ(.)ιᾶναι· λεπτῦναι
ἐκλίθης· ἐτράπης
1500. ἔκλιναν· εἰς φυγὴν ἐτράπησαν
ἐκλίνθη· κατεκλίνθη
ἐκλιπαρεῖ· λίαν παρακαλεῖ
* ἔκλογον ὄν· μεταξὺ λόγων
ἔκλιπεν· ἐξέλιπεν. ἐμειώθη
5. ἐκλιχάζει· ἐξορμᾶν ποιεῖ. ἐκσοβεῖ

SCR. 73. Xenoph. Cyneg. VII 11. 75. *Α* 46. 81. Plat. Phaed. p. 99 D. 82. 84. *Β* 600. 88. *Ω* 202. 90. *δ* 730. 93. IV Regg. XXI 6. 94. *Φ* 246. 95. *Η* 467. 94. 95. ‚Imo ἐκ Λημνίης· ἐκ τῆς Λήμνου ex ionico scriptore, coll. Σαμίη = Σάμος, Συρίη = Σύρος' Meinekius. Non accedo. 99. ADN. 1500. *Ε* 37. 1. *Γ* 360.

ADNOT. 73. ἐκκυνοῖ νόση μάτι κοινόν cod., em. Salmasius. 74. ἐκκωνεῖ· ἐγχρίει corrigenti Vossio assentiebatur Barkerus EM. p. 1104. 5. Mihi ἐγκόνει· χώρει vel ἐγκονεῖ· χωρεῖ scribendum videtur coll. Soph. Ai. 811 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν. 76. χωρικόν cod., em. Mus. Cf. Poll. IV 102 Arist. Vespp. 1492. 1525. 77. ἐλαμβανέτην? 82. 84. Cf. ἐκέλαθον. 83. ὑστερεῖ cod.., em. Biel. 84. ἀπέδειξαν cod., corr. Mus. Leg. ἐξήλασαν· ἀπεδίωξαν et cf. ἐξελάαν.' 85. Non expedio. 86. ἐκλελαξευμένον Kusteri emendatio est, digna habita, quae commemoretur, ab HSt. edd. III c. 470 D. 87. Possis ἐλελιγμένον· ἐξεστραμμένον, nec absonum videtur ἐκπεπλιγμένον quod apud Hippocr. de fract. 767 E lectum Galenus lex. p. 464 per voc. ἐκτετραμμένον, Erotianus p. 158 ἐξεπτυγμένον explicat. Sed animadversione dignum est ap. C. 171 ἐκλελοχισμένος· κεκαθαρευμένοι (?) legi e Cant. Solom. V 11. 88. Apoll. lex. 65, 22. 89. Vide ἐκκληπεῖ. Forte utrobique ἐκλείπει. 92. ἐκλέψαιο· παραλογίσαιτο cod. ἐκλέψατο (ἔκλεψε C. 171) παρελογίσατο Mus. 93. ἐκλυδωνίζετο cod., em. Albertus. ὁ abest a C. 63. 94. 95. Scripsi. Ἐκ λήμνης· ἐκ τῆς λήμνου codex. Confundit ἐκ λίμνης et ἐκ Λήμνοιο. 96. 97. Separavit Kusterus; idem pro ἐκάκωσεν, quod est in codice, e Suida ἐκάλεσεν restituit. 98. ἐκλιάναι cod., ἐκλειᾶναι LDindorf. Thes. III c. 472 D. 99. ἐκλήθης cod., ἐκλίθη· ἐτράπη coni. Pearso coll. *τ* 470. 1502. C. 39. 171. 4. ἐκλίπει cod., em. Pearso. Suspectum etiam λίπει· ἐκλείπει Lob. rhem. p. 67. 5. Lobeck rhem. p. 77. Cf. λιχάξαι· ῥῖψαι. βάλει. λίξαντα (leg. ἀΐξαντα) ὁρμήσαντα. λισχάσει· ἐκφεύγεται. — Fortasse Λάκωνες a gl. 1506 huc retrahendum.

ἐκλογήν· κάλαθον. Λάκωνες
ἐκλογιστίαν· ἀρίθμησιν
ἔκλογον· διήγησιν. Αἰσχύλος ἐν Σαλαμινίαις
ἐκλόνεον· ἔφθειρον
ἐκλονεῖτο· ἐταράσσετο· κλόνος γὰρ ἡ ταραχή
ἐκλούηται· ἐκνίπτηται
ἔκλυεν· ἐπήκουε. καὶ ἔκλυες, ἔκλυον ὁμοίως
ἔκλυρον· χλωρόν. δίυγρον, ἢ νοτερόν, ἔνικμον, ὑγρόν
...ε κλυτός· ἔνδοξος, τίμιος
[ἐκλύτρισον· ἐκλύρισον. κάλυψον]
ἐκλωπίζει· λωποδυτεῖ
ἐκλωτίζεται· ἐξανθίζεται. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι
ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα. ὑπογραμμός. σφραγίς
ἐκμαγῆναι· ἐκτυπωθῆναι
ἐκμαχθείς· ἐξομοιωθείς
ἐκμάσσει·.....
ἐκ μελάθρων· ἐξ οἴκων
ἐκμελής· ἀνάρμοστος, ἄτακτος, ἄρυθμος
ἐκ Μελίτης μαστιγίας· Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις ὑπήλλαξεν ἀντὶ τοῦ φάναι ἐκ Μελίτης Ἡρακλῆς· μετημφίεσται γὰρ τὴν Ἡράκλειον στολήν. Καλεῖται δὲ ὁ ἐν Μελίτῃ Ἡρακλῆς Ἀλεξίκακος
ἔκμελος· ἀδύναμος
ἐκμεταιωροῦνται· μετεωρίζονται
* ἐκμαρτυρία· ἡ τοῦ ἀπόντος μαρτυρία
ἔκμισθοι· οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες
ἐκμήνιεν· ὀργίζετο
ἐκμηχανῶμαι· κατασκευάζομαι
ἐκμηχανώμενος· κατασκευάζων
ἐκμειλίσσεσθαι· καταπραΰνειν
ἐκμειλιχθείς· ἐξημερωθείς
ἐκμιμούμενος· ὁμοιούμενος
ἔκμολε· ἐξῆλθε
ἐκμυζᾷ· ἐκπιέζει. ἐκπ[ια]ίνει.
(ἐκμυζηθείς·) ἐκπιεσθείς. ἐκθηλασθείς
ἐκμυκτηρισμός· χλευασμός
* ἐκνεύμυκτεν· κατέβαλλεν......

SCR. 7. Tobias I 19. 8. fr. 215 p. 56 Nck. 12. *Α* 43. 13. Eupol. Adul. fr. XI? 14. Θ 440. 15. ADN. 17. fr. 29 p. 584 Nck. 18. e. g. Plat. Legg. 801 D. 19. Plat. Theaet. 191 D. 24. Ran. 504. 34. Eurip. fr. 209. 35. λ 603. 38. *Χ* 491.

ADNOT. 6. Suspecta est LDindorfio col. 483 A. 7. C. 11. 39. 171. 8. ἀσαλαμηνίαις cod., Σαλαμινίαις Mus., em. Schowius. 9. ἐκλόπεον cod., infra κλονεῖ· — φθείρει. 13. „Glossa non minus vitiosa, quam simillima eiusdem ἔγγαυρον“ (ubi pro χλωρόν male ἄωρον) Thes. LGr. III c. 486 A. Vide Meinek. Com. II 1 p. 491. 14. ἐκλυτός cod. ἔκκλυτος Mus., em. Pearso. Minus recte alii ἔγκλυτος. 15. ἐλύτρωσον· κάλυψον Bentlei. ad Millium p. 34, coll. Hesych. ἐξελύτρωσας et ἐλύτροις. Nisi respicitur ad Hippocr. de artic. p. 810 A: ἐλλύτρωται ἐλλύτροισι (leg. ἠλύτρωται ἐλύτροισι). 16. Cf. Eustath. 1739, 58. Hesych.: ἐξελώπισεν, ἐξειλώτησεν et (ἐξελώπισας). 17. ἐκλωπίζεται cod., em. Salmasius coll. λωτίζειν· ἀπανθίζεται. ἐξελώτισεν· ἀπήνθισεν. 18. C. 171. 19. ἐκμαγῆσαι cod. C. 171 Suid. Zon. c. 668, em. HSt. probante LDindorf c. 495 C. 20. ἐκμαϊωθείς cod. C. 171, ἐκμαγειωθείς Mus., ἐκμαχθείς LDindorf c. 491 A. 25. ἐκμελής? An ἐκμελῶς· ἀδυνάμως? 26. μεταιωρίζονται codex ut s. v. ἐναερίζει, em. Mus. 29. ἐκμυνηνίων cod., ὀργιζόμενος Mus., em. AM. ἐκμήνιε· ὀργίζου C. 171, qui glossas 1530—33 totidem verbis iusto ordine exhibet. 32. 33. ἐκμελ | codex, ἐκμειλ | C. 171 Mus. 35. ἐκμολῆ· ἐξῆλθεν codex, ἐκμόλη· ἐξέλθη Mus., em. Albertus. Et sic fere C. 171. 39 Apoll. lex. 65, 25. 36. ἐκμύξαι, ἐκπιαίζει, ἐκπιαίνει cod. ἐκμύξαι· ἐκπιέζειν ἐκπιαίνειν Mus., em. Perger. Cf. ἐμύξατο· ἐπίετο (leg. ἐμυζᾶτο· ἐπιέζετο). 37. ....είς· ἐκπιαισθείς codex □είς· ἐκπιαισθείς Musurus, qui unam aut duas literas erasit. Emendavit Kusterus. 38. Leg. (ὑπ)εμνήμυκεν· κατέβαλεν τὰς ὀφρῦς.

ἐκ νέας· ἐξ ἀρχῆς
40. ἐκνῆναι· ἐξαπατῆσαι
ἐκνεύσας· ἐκκολυμβήσας
ἐκνενεμήκασι· παραδεδώκασιν
ἐκνενέμηται· ἐξῆλθεν. ἐξῆκται
ἐκνεφίας· (ἐκ) νεφελῶν τις ἄνεμος, ὄμβρος. βροχὴ ἀπὸ νεφῶν
45. ἐκνημοῦντο· ἐφθείροντο
ἔκνιψις· ἀπόσμηξις. κάθαρσις
ἐκνόμιον· διακριτόν
ἐκνομ[ο]ίως· ἐξάλλως. μεγάλως
ἔκνοον· ἔκνουν, ἀνόητον
50. ἐκνοσηλεῦσαι· ἀναῤῥῶσαι.
........· ἐκ νόσου ἀναληψόμεθα
ἐκνοσφίσαι· ἐκβαλεῖν
ἐκοάθη· ἐπενοήθη. ἐφωράθη
ἐκοᾶμες· ἠκούσαμεν, ἐπυθόμεθα
55. ἐκοδομεύετο· ἐφρύγετο. ἰπνεύετο
ἐκόησεν· [ἀνέλαβεν]
ἐκοινοβουλεῖτο· ἐκοινοῦτο
ἐκολῴα· ἐθορύβει. ἠτάκτει
ἐκολλόπωσε· συνήρμοσε κόλλῃ. καὶ γὰρ ἡ κόλλα ἀπὸ τῶν κολλόπων. ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίνονται οἱ κόλλοπες. καί, ᾧ ἐπιτείνουσιν τὰς χορδάς, κόλλοπα ἔλεγον, διὰ τὸ δερματίνοις τὸ παλαιὸν χρῆσθαι. Ἀχαιὸς Ἴριδι
60. ἔκομεν· ἴδομεν. εὕρομεν. ᾐσθόμεθα
ἐκόμησεν· ἔλαβεν. ἐποίησεν, εἰργάσατο. ἐπιμελῶς ἔθρεψεν
ἐκομπάσθη· ἠπατήθη. εἰς ὄγκον διετέθη
ἐκονδύλιζον· ἔτυπτον κονδύλοις, ἤγουν δακτύλοις
ἐκονίετο· ἐπέπαστο κόνιν, ἢ ἐν κόνι ἔκαμνεν
65. ἐκόνιον· ἦνυον. ἢ ἴδιον
ἑκόντε· δυϊκῶς. βουλόμενοι
ἑκοντήν· θελήσει. ἑκουσίως
ἑκοντί· ἐθελοντί

SCR. 44. Alexis Athen. VIII p. 338 E et Hippocrates. 47. Pind. Nem. I 86. 48.
ADN. 56. Callimach. fr. LIII. 58. *B* 212. 59. fr. 20 p. 583. 63. Glossa sacra.

ADNOT. 40. Coni. ἐκλινῆσαι· ἐξαπατῆσαι τοὺς θηρευτάς. 41. C. 171. 43. ἐξῆχθαι cod., em. Mus. Cf. Soph. Ai. 369. 44. νεφελόν τι codex. Correxi. ἐκνεφίας ὄμβρος· ὁ μετὰ ἡλίου γενόμενος Galen. lex. 462. 45. ἐκνεκοῦντο cod., em. THemsterhusius. Cf. ἐξεκνημώθη. κνημοῦμαι. κνημῶσαι, κνημωθῆναι. διεκνημώσατο. 46. ἀπόσμυξις cod., em. HSt. 48. [ο] Mus. ἐκνιμίως error Aldinae est. καλῶς cod., em. Zonar. c. 681. Cf. EM. 333, 24. 347, 35 Schol. Arist. Plut. 984 Suid. Eustath. 532, 8. 755, 19. 50. 51. Seiunxi et codicis lectionem ἀναληψόμεθα reduxi, ἀναλήψασθαι Mus. Excidit caput glossae ἐκνοσηλεύσομεν. 52. ἐκνοσφῆσαι cod., em. Mus. 54. ἐκόαμεν cod., emendavi. Ahrens Dial. II § 10, 8 conferri iubet κοῶ κοεῖ κόν κῶν κοᾷ κοᾶσαι κέκονεν ἔκομεν. — ἐποψόμεθα cod., ἐπυθόμεθα Mus., forte ἐπωψάμεθα. 55. ὑπνεύετο cod., em. Mus. 56. Helladius Chrestom. p. 8: Καλλίμαχος δ' ἐν Ἑκάλῃ ἐκόησε φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐνόησε. Eadem Suidas, qui ἰακῶς dici annotat. ἀνέλαβεν ad ἐκόμισε pertinet, cf. κομβῆσαι et κομίσαι. 58. Apoll. lex. 65, 24. 59. συνήρμωσε — νοτιαῖα cod., em. Mus. Ἀχαιοὶ ἴριον cod., em. Casaub. Sat. Poes. I 5 p. 185. Cf. EM. 323, 22 Pausan. Eustath. 1915, 9 p. 26 ed. Meier, unde pro γίγνονται οἱ κόλλοπες malim γίγνεται ἡ κόλλα. 60. Vide 1554. Leg. εἴδομεν ἑωρῶμεν. 61. Vide gl. 1556. Confundit ἐκόμισε· ἀνέλαβεν, ἐπιμελῶς ἔθρεψε cum ἐπόνησε· ἐποίησεν, εἰργάσατο. 62. ὄρκον codex et Cyrilli mei omnes. ὄγκον Suidas. Nonne ἐκόμπασε· ἠπάτησε? 63. Glossae MSS. Prophet. 64. ἐπεπᾶτο cod., em. Mus. 65. ἔκνυον cod., em. Sopingus. Cf. κονίοντες et κονῖσαι. 67. ἑκοντῆ cod. ἑκοντί Mus. C. 39. 171. Cf. Phrynich. Ecl. p. 4 Bekk. AG. III p. 1368.

ἐκόπασεν· ἐπαύσατο
ἐκορέσσατο· ἐκορέσθη. ἐπληρώθη
ἐκορθύετο· ὑψοῦτο. (ἐ)κορυφοῦτο
ἐκορίζετο· ὑπεκορίζετο. παρὰ τὸν παῖδα, ὃν κοῦρόν φασιν
ἐκορύβαντιζε· τοῖς Κορύβασιν ἔτε...
ἐκορυπτίας· ἐγαυρίας
ἐκουσιάζεται· προαιρεῖται. προσφέρει
ἑκούσιον· θελούσῃ διαν(ο)ίᾳ
* ἐκπάγλως· ἐκπληκτικῶς. ἐξόχως, μεγάλως, θαυμαστῶς. ἔξοχα
* ἔκπαγλον ἐπεύξατο· ἐκπληκτικὸν ἐκαυχήσατο
ἔκπαγλον· θαυμαστόν
ἐκπαγλεῖσθαι· θαυμάζειν
* ἐκπαγλότατε· θαυμαστότατε. ἐκπληκτικώτατε
* ἔκπαγλα· θαυμαστά. μεγάλα, ἔξοχα, περιττά
ἐκπαθές· ἀπόπληκτον
ἐκπάλαιστος· ἄνανδρος
ἐκπάλαιστα· δεινά. ὑπερήφανα
ἐκ παλαχῆς· ἐξ ἀρχῆς
ἐκπαλές· ἔξαρθρον
ἐκπάλη· ἐχωρίσθη. ἀπέστη. ἐξέπεσεν
ἐκπαλήσαντες· ἐκπεσόντες
ἐκπαλλακίδιοι· οἱ νόθοι
ἔκπαμον· ἀκλήρωτον
* ἔκπαλιν κοτεῖν· ἐναντιολογεῖν
* ἐκπλαγότητα· ἐξαισιότητα
[ἐκπά[λ]τιον· ἔξαλλον, οὐχ ὅμοιον]
ἐκ παραβολῆς· ἐκ παρακινδυνεύματος
ἐκ παραλλήλου· ἐξ ἰσότητος. (ἐξ ὁμοίου)
* ἐκ παραλίας· ἐκ παραθαλασσίας
[ἐκ παράλλου· ἐξ ὁμοίου]

SCR. 69. Ps. CV 30. 70. *Λ* 87. 74. Aristoph. Eqq. 1341. 77. *Λ* 269. 78. *N* 413. 445. *Ξ* 453. 81. *Λ* 146. 82. *Γ* 415 alibi. 86. Nicand. Ther. 87. Hippocr. de artic. p. 821 G. 88. 89. Hippocr. de fract. p. 777 E. 98. *I* 330.

ADNOT. 69. *ἐπέσχετο* addunt glossae MSS. in Psalm. (ubi *ἐπεσχέθη* cod. Taur., voc. om. cod. Mosq.) *ἐπανάσατο* cod., em. C. 39. 171 Mus. Cf. *κεκόπακεν*. 71. C. 39. 171. (ε) Mus. 72. *κόρον* malit Vossius. 73. Sic codex cum compendio in fine; *ἐτελεῖτο* Musurus, malim *ἐτέλει*. 74. Respexit ad Aristoph. Eqq. 1341, ubi hodie legitur *ἐκερουτίας*, quam lectionem agnoscunt etiam scholia et Suidas. 76. Sic et C. 171. Leg. *καθ' ἑκούσιον*. 77. *ἐκ παγηλῶς* cod., em. Mus. 78. *ἐκπαγυλόν· ἐπεύξατο* cod., *ἔκπαγλον ἐπεύξατο* Mus. 79. Apoll. lex. 65, 25. 80. *ἐκπαγλοῦσθαι* cod., em. LDindorf. c. 512 C nisi grammatico error suus relinquendus est. 81. *ἐκπλαγότατε* cod., em. Mus. 82. *ἐκπλαγά* cod., em. idem. 83. *ἔκπαθος* cod., em. Pearso et Albertus. 84. *εὐπάλαιστος* Ruhnkenius, *ἐκπάλαιστρος* Meinekius. 85. *ἐκπάλαιστα* a *παλαιστή* sesquipedalia verba coni. Meinekius. 88. *De membris luxatis extortisque dicitur ἐκπαλεῖν, quod ab ἐκπαλής dictum est. Si res non ita habet se, in suspenso relinquitur, utrum παλέω sit metaschematismus verbi πάλλω, cuius significatio neutralis apparet e Photii loco πεπαλκέναι· ἐκπίπτειν, an a πάλαι provenerit, ut παλαίω luctor, sed significatione paulum mutata.* Lob. rhem. p. 149. Cf. *ἐξέπλη· ἐξέπεσεν* (l. *ἐξεπάλησε*) *ἐπάλλησε· διεφθάρη παλήσειε· διαφθαρείη* quibus fortasse praepositio *ἐξ* detracta est. Erotianus p. 164 *ἐκπαλήσαντος· ἐκπάλου γενομένου* (l. *ἐκπαλήσαντες· ἔκπαλοι γενόμενοι*). His glossis conlatis patet pro *ἐκπάλη* scribendum esse *ἐπάλησε* h. e. *ἐξεπάλησε* vel *ἐκπαλήσῃ· χωρισθῇ* ex Hippocrate de art. p. 822 G. Cf. etiam *ἐνάδοντες*. 90. *ἐκ παλλακιδίου* Meineke. 91. *ἐκπάλιον· ἀκλήροτον* (*ωτον* Mus.) codex, emendavi. 92. *ἐκπαλιγκοτεῖν* Vossius. 93. *ἐκπαγλότατα· ἐξαισιώτατα* Ruhnken. 94. Cf. *ἐκπάτριον· οὐχ ὅμοιον*. Utrobique legendum *ἐκπάτιον* Thes. c. 516 AD. 96. *ἐξ ὁμοίου* om. cod., addunt C. 39. 171. Cf. 1598. 97. *ἐκ παράλιος ἐκ παραθαλάσσης* cod., *ἐκ παραλίας* Mus., em. Kusterus. *παραλίας· παραθαλασσίας* habent Gl. MSS. Iobi. 98. *παράλλου* corrupti vocabuli emendatio est, quod supra legitur *παραλλήλου* 1596.

ἐκ πασέων· ἐκ πασῶν

1600. ἐκπάτιον· τὸ ἔξω πάτου

ἐκ πάτου· ἐκποδών

ἐκπάτ[ρ]ιον· ἀνόμοιον

ἔκπαυμα· ἀνάπαυμα

ἐκπεκτουμένῃ· κτενιζομένῃ. καὶ τίλλουσα

5. ἐκ πεδίου· ἐκ τοῦ ἡπλωμένου χωρίου καταστρέψαντος

ἐκπέλει· ἔξεστιν

[ἐκπελεύει· ἐξωθεῖ]

ἐκπεπαταγμένος· ἐκπεπληγμένος, ἔκφρων

ἐκπεπολέμωται· ἐχθραίνει

10. ἐκπεπότημαι· ἐκπέπληγμαι

ἐκπερδικίσαι· τὸ διολισθῆναι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ τῶν περδίκων μεταφορικῶς· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας

[ἔκπερι· ἔξεστιν]

ἐκ περινοίας· ἐξ ἐπινοίας

ἐκ περιουσίας· ἐκ πλήθους. ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος

15. ἐκ περιτροπῆς· ἐξ ἀποστροφῆς. ἐκ νίκης

ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι. ἑλεῖν, λαβεῖν

ἐκπέρσαντα· ἐκπορθήσαντα

ἐκπέρσωσιν· ἐκπορθήσωσιν

ἔ(κ)πεσον· ἐξέπεσον

20. ἐκπετρίδδην· παχύνειν ἱμάτιον. Λάκωνες

ἐκπεφανωμένος· ἀπόπληκτος

ἐκπεφάν.ωται· ἄπο

ἐκπεφύκασι· βεβλαστήκασι, γεγένηνται

[ἐκπέμψας· ἐκγυμνώσας. ἢ περιβαλ[λ]όμενος]

25. ἐκπηνιοῦνται· ἐκμηρύσεται

ἐκ πῖαρ· λιπαρόν

ἐκπιμπλάναι· ἀποπληροῦν

ἐκπίνειν· προπίνειν

* ἐκπαιφάσσειν· ἐνθουσιᾶν. ἐξορμᾶν

30. ἐκπλαγείς· θαυμάσας

SCR. 1600. ADN. 6. Soph. Ant. 478. 8. σ 326. 10. Eurip. El. 177. 11. Arist. Avv. 768. 14. Demosth. p. Ctes. 3. 16. Α 19. 17. Β 113. 18. Α 164. 19. Α 179. 25. Arist. Ran. 578. 26. Λ 459. 27. Voc. Euripid. 29. Ε 803.

ADNOT. 1600. Schol. Aesch. Agam. 49. 2. Vide 1594. 6. Cf. ἐξέπηλεν et ἔκπερι et ἐξήπιλεν. 7. Graecobarbara sunt et hoc et ἐκπελλευθῆναι Suid. Zon. c. 672, nec non ἐκπελλευτής ἐξπελλευτής apud Ducang. 8. Apoll. lex. 65, 26. 9. Forte ἐκπεπολεμῶσθαι· ἐχθραίνειν ex Herod. V 73 Thucyd. VIII 57; ἐχυρωδῶς διάκειται C. 171. 39. Suidas. 10. ἐκπεπόταμαι malim; ἐκπεπτόημαι quod Kusterus suasit scribendum foret ἐξεπτόημαι. 11. ἐκπερδικῆσαι cod., cf. gl. δ 1214. 1412 Antiatt. p. 97, 14 EM. p. 323, 52 Georg. Cypr. Prov. p. 276 B schol. l. c. Suidas et Didym. p. 19 sqq. 12. L. ἐκπέλει q. v. 14. 15. C. 171 ubi περιέχοντος et C. 39 ubi ἐκ περισσοῦ ὑπαρέχοντα. 14. Uulgo ἐν περιτροπῇ Herod. II 168. 18. 19. Separavit Heinsius et inseruit κ. 20. ἐκπετριαδεῖν codex. Emendabant Valcken. epist. ad Roev. p. 77. 78 Ahrens Dial. II p. 96. 22. Sic codex, ἐκπεφάνωται· ἀπόπληκτος γέγονεν Mus. Imo ἐκπεφάλωται· τὸ αὐτό. Nam gl. 1621 leg. ἐκπεφαλωμένος a φαλός· μωρός, quo de cf. Lobeck. rhem. p. 250, unde φαλίπτει (?) μωραίνει et φαλωθείς· παρατραπείς et τὸν φαλόν· τὸν ἐμμανῆ (sic Tollius). Cf. βανός· μωρός (leg. βαλός Macedonice pro φαλός). 23. γεγέννηνται cod., em. Mus. — ἐκπεφύασι, ut Apoll. Rhod. III 201? 24. Ordo ἐκπέψας requirit h. e. ἐκστέψας, ut Kustero etiam visum. — ἢ] μή? 25. ἐκπηνιοῦνται· ἐκμυρίσεται codex, ἐκπηνιεῖται· ἐκμυρίσσεται Mus., ἐκμηρύσονται Schowius. Coaluerunt, ni fallor, ἐκπηνιεῖται (Arist. Ran. 578)· ἐκμηρύσεται et ἐκπηνιοῦνται· ἐκμηρύσονται. 26. Fallitur LDindorf Thes. III c. 525 D. ἐκπίαρ cod., em. Meinek. Philol. XIII, 3 p. 533. 28. Infra ἐξέπινεν· προέπινεν. 29. ἐκπεφάσσειν cod., em. Sopingus. 30. ἐκπλαγής?

* ἐκπεπαταγμένος· ἐκπεπληγμένος
ἐκπλαγούμεναι· ἐκπληττόμεναι. μαινόμεναι
ἐκπλαγῶς· ἐξόχως. θαυμαστῶς
ἔκπλαστο· ἐξεπήδησεν
ἐκπλήωρον· ἐκπεπληρωκυῖαν ἑαυτήν
ἐκπλήγνυσθαι· ἐκπλήττεσθαι φόβῳ
ἔκπληξις· ἐκφόβησις
ἐκπλήξειν· ἐκπλαγῆναι ποιήσειν, ἐκφοβήσειν
ἐκπλήσσει· ἐκφοβεῖ, ἐκπλήττει
ἐκπλίσσοιτο· διάγοιτο
ἔκπλυτον· τὸ παρά τισιν ἐξίτηλον καὶ ἀμαυρὸν βάμμα
ἐκποδών· ἐκ μέσου ἐξαλείφεσθαι
ἐκποίητος· ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρῳ εἰς υἱοποίησιν
ἐκποκιῶ· ἐκτιλῶ
ἐκπολιορκεῖ· ἐκπορθεῖ, ..πολεμεῖ πόλιν
ἐκ πολίων· ἐκ τῶν πόλεων
ἔκπομα· φιάλη, ποτήριον
ἐκπομπή· ἀποστολή
ἐκπο(..)μῶσαι· πολεμοποιῆσαι
ἐκπορθεῖ· αἰχμαλωτεύει
ἐκπορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι
ἐκπορίσαι· ἐκβαλεῖν. ἐξανύσαι
ἐκπρεπέα· ἐκπρεπῆ, ὡραῖον, περικαλλῆ
ἐκπρεπές· ὡραῖον. παρὰ τὸ λίαν πρέπο:
ἐκπρεπῶς· ἐκδήλως
ἔκπρησιν· ἐκπύρωσιν
ἐκπρίου· ἀγόρασον. ἐλευθέρωσον
ἔκπροθεν· ἐκ παλαιοῦ
ἐκπροθορών· ὁρμήσας
ἐκπτήσονται· ἐκπετασθήσονται
ἔκπ[τ]υστων· φανερῶν. ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν
ἐκπωλεῖσθαι· προγυμνάζεσθαι
ἐκπώματα· ἀγγεῖά τινα, ἢ ποτήρια
ἐκραίαινεν· ἐπλήρου, ἐτελείου
ἐκραταίωσεν· ἐδυνάμωσεν

SCR. 31. *σ* 326. 32. Eur. Hecub. 1157. 33. *A* 268. 34. *Y* 483. 36. Thucyd. IV 125. 40. Hippocrat. de fract. 773 H. 43. Isaeus 65, 41. 44. Arist. Thesm. 567. 46. *B* 131. 47. Plat. Sympos. 213 E. 48. Demosth. p. 10 — Herod. IV 120. 50. Eur. Tro. 95. 53. *B* 483. 55. Thucyd. I 38. 57. L. c. libri ἐκπριοῦν, sed Alexandrini ἐκπρίω. 60. Hosea XI 11. 63. Soph. fr. 347 p. 150. 64. *E* 508. 65. Ps. CII 11.

ADNOT. 31. ἐκπεπαταγμένος cod., em. Mus. 32. Imo ἐκπαγλούμεναι. 33. Imo ἐκπάγλως. Vide Valcken. Theocr. XXV 133. 34. Imo ἔκπαλτο vel ἔκπαλθ' ὁ. 35. ἐκπλέων ὥραν? 36. ἐκπληγύεσθαι cod., em. schol. Thucyd. IV 125 indeque Schrevelius et Dukerus. 40. ἐκπλήσσοιτο cod., em. Vossius. 41. ἔκπλοιτον cod., em. Scaliger. ἁλμυρόν cod., ἀμυδρὸν HSt., em. Reiskius et Ruhnkenius. Vide ἐξίτηλον. 42. Scribe cum Suida ἐκποδὼν γενέσθαι· ἐκ μέσου γ. ἢ ἐξαλείφεσθαι. 43. εἰς υἱοποιήσαντα cod., εἰς υἱοποίησιν Mus. εἰσποιήσασθαι rectius Eratosthenes ap. Bekk. 215, 20. 46. ἐκπολεμεῖ Albertus καταπολεμεῖ Cyrilli. 47. Sic codex Ald. C. 171. ἔκπωμα rectius Mus. Cf. Lobeck Parall. p. 425. 48. ἐκπομῶσαι cod., ἐκπολεμῶσαι Mus. 51. Vitiose ἐκκαρποῦσθαι in Aldina. Signum ┼ cur Musurus voc. φιβλοῦσθαι apposuerit, non video. ἐκφιβλοῦσθαι C. 171 Suid. 52. Significationem ἐκβαλεῖν potius vocabulo ἐξορίσαι convenire monet HSt. 53. ἐκπρεπῆα cod., em. Mus. 57. ἐξαγόρασον C. 39. 171, qui addit ἢ κτῆσον, 63 Gl. MSS. Proverb. XXIV 11. 58. ἔκπροσθεν LDindorf III c. 555 C. 60. C. 171. 61. [τ] Salmasius. 62. ἐκπωλεύεσθαι? coll. πωλεύειν· παιδεύειν πώλους. 64. ἐκράενεν· ἐπλήρει codex ἐκράενεν· ἐπλήρου Musurus; ἐκραίενεν C. 63, ἐκράανεν C. 171, ἐκρέαινεν Suidas. 65. ἐνεδυνάμωσεν C. 171.

ἐκρατύναντο· ἐκραταίωσαν
ἐκρατυνάσθην· ἐκράτυναν. δυϊκῶς.
ἔκραινον· ἐτίμων
ἐκραστωνῆσαι· εὐχερῆ ἀποφῆναι
70. ..εκρατηρίχημες· ἐμεθύσθημεν
ἐκ ῥεθέων· ἐκ τῶν μελῶν
ἐκρήμνισαν· κατηκόντισαν
ἐκρήξω· ἀνοίξω
[ἐκρησσῶν· ἐγρηγορῶν. φυσῶν]
75. ἐκρίθη· ὡρίσθη
ἐκρίνατο· ἐπελέξατο. ἠρίθμησεν
ἔκρινεν· ἐξελέξατο. ἐδίκασεν
ἐκρόαινον· ἐπεθύμουν
ἐκροίην· ἔκρυσιν
80. ἔκρουεν· ᾔσθιεν
ἐκρούσω· ἐπεκρούσω
ἐκρυῆναι· παύσασθαι. παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον
ἐκσεσοβημέναι· ἐκτεταραγμένοι
ἐκσιφωνισθείη· διασκορπισθείη
85. ἐκσκευα· τὰ παρεπόμενα πρόσωπα ἐπὶ σκηνῆς
ἐκ σπείρης· ἐκ τάγματος. ἐκ νουμέρου
ἔκστασιν· ὕπνον. φόβον
ἐκστέψας· λόγον γυμνώσας, ἐκκενώσας
[ἐκστύψης· ἐκκαύσῃς]
90. ἐκ σῶν· ἐκ τῶν σῶν
ἐκταθῆναι· ἁπλωθῆναι
ἐκταδίην· μεγάλην, ὥστε διπλῇ χρῆσθαι
ἐκταῖον· αἱ δύο κοτύλαι
ἐκταίους· τοὺς ἐκ χοινίκων ἕξ
95. ἐκτάμνησιν· ἐκτέμνει
ἐκτανθαρύ(ζ)ω· τρέμω
* ἔκταν· ἔκτειναν
ἔκταλος· ἀκάνθης εἶδος
ἐκ..ταρβημένον· ἐπτοημένον
1700. ἐκτάσσοντα· χαράσσοντα, γράφοντα
ἐκτεθηλυσμένον· ἐκτετηκός
ἐκτεθηλυσμένοι· μαλακισθέντες. κεκοπιακότες. ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι

SCR. 70. Sophron. fr. 71 κἠκεκρατηρίχημες. 71. *Π* 856. 72. II Maccab. VI 10. 75. Actt. Ap. XXVII 1. 76. δ 778. 77. *Λ* 309. 83. Sapient. Salom. XVII 9. 84. Iob. V 5. 86. Actt. Ap. X 1. 87. Genes. II 21. 92. *Κ* 138. 95. *Γ* 62. 97. *Κ* 526. 1700. IV Regg. XXV 19. 1. Hippocrat. de art. 819 H.

ADNOT. 68. ἐκραίνων cod. ἔκραινον Mus. 70. ἐκρατηρίχθημεν cod., ἐκρατηρίσθημεν Mus. Emendationem Koenii perfecit Ahrens. Cf. Greg. Cor. p. 363. 72. ἐκρήμνησαν· κατεκόντησαν cod., em. partim Mus. 74. Confundit ἐγρήσσων· ἐγρηγορῶν et πρήσων vel ἐκπρήσων· φυσῶν quo de cf. Lobeck rhem. p. 107 LDindorf Thes. III c. 554 D. 78. κροαίνων· — ὁ ἐπιθυμῶν Hesych. 80. Lobeck rhem. p. 10. 83. C. 11. 39. 171 Gl. MSS. Panaret. 84. ἐκκενωθείη, ἐκρυῇ (είη C. 39) λεπτυνθείη ἡ ἰσχὺς ὡς ἐπίσηφος (sic) Suid. C. 171. 85. Schol. Arist. Avv. 95, Pollux IV 141. 88. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνάπαλιν τοῦ ἐπιστέψαι ἐκστέψαι ὁ Παυσανίας φησίν. ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι πληρῶσαι ποτοῦ, τοῦτο δὲ ἐκκενῶσαι Eusthat. 1402, 61. Hinc pro λόγον Kusterus coniciebat ποτοῦ. 89. L. ἐκθύψῃς cum Kustero. 92. Apoll. lex. 65, 27. 93. δέκα cod. „*Nisi scrib.* δύο, *coll. Priscian. de pond.* 67. *Considerandum autem an* ἐκταῖον *fuerit usurpatum pro* ἐκτεύς“ LDindorf Thes. 95. ἐκταμῆσιν· ἐκτεμεῖν cod., ἐκτάμησιν· ἐκτέμῃ Mus. ἐκτάμνησιν· ἐκκόπτει C. 171. 96. Praestat ἐκτανθαρύζω vel ἐκτονθορύζω. 98. Suspectum. 99. L. ἐκτεταρβημένον. 1701. 2. ἐκτεθηλισμένον — ἐκτεθηλισμένο — θηλία cod., em. Mus. et C. 171.

ἐκτεθυμμένα· ἐκτετυφωμένα
ἐκτεθύμμεθα· ἐκτετυφώμεθα
ἐκτείνας· ἁπλώσας, τανύσας
* ἐκτελέουσιν· ἐπιτελοῦσιν
ἐκτείνεται· ἁπλοῦται
ἐκτεῖνον· ἁπλώθητι
ἔκ τε κονίης· ἐκ τῆς κόνεως
ἐκτενεῖ· ἐπιμελεῖ
ἐκτενές· διατεταμένον
ἐκτέν(.)ια· ἅπλωσις
ἐκτεν(.)ίᾳ· συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐτό
ἐκτενῶς· προθύμως. ἢ διατεταμένως
ἐκτέον· ληπτέον
* ἔκτεμπροι· προσμένοντες
ἐκτεταμένως· ἁπλωμένως
ἐκτετάφρευτο· ἐξώρυκτο
ἐκτετικότας· ἀποπληρώσαντας. καταβαλόντας
ἐκτετραμ(μ)ένος· ἀπεστραμμένος
ἐκ(τε)τρυχωμένους· καταπεπονημένους. ἐκνενευρισμένους
ἐκ τεφρωδέων· ἐκ τεφροειδῶν
ἐκτήμοροι· οἱ ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες
ἐκ τῆς ὀσφύος· ἐκ τοῦ σπέρματος
ἕκτη, τρίτη, τετάρτη· νομίσματα ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ.
ἑκτικῶς· σχετικῶς. ἢ κατὰ ἕξιν· ἕξις δέ ἐστι δυσμετακίνητος τρόπος, ἤτοι διάθεσις
ἐκτῖλαι· ἐκτινάξαι
ἐκτιλωμένοι· συνηθισμένοι, συνήθεις. (ἐκτιλωμένος·) ὁμοίως
ἔκτιμα· τὰ ἐπιτεταμένα τῇ τιμῇ
ἐκ τιμημάτων· τίμημα· διανέμησις τῆς πολιτείας. Διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα· Πενταχοσιομεδίμνων ....
ἐκτινάξαι· ἀποκινῆσαι
ἐκτινύς· ἀποδιδοὺς τιμωρίας
ἔκτισαν· ᾤκισαν. κατεσκεύασαν
ἐκτίσει· ἀποδώσει
ἐκτίσων· ἀποδώσων. [ἀποδώσας]
ἐκτιστής· ἀποδότης
* ἐκ τοῖο· ἐκ τούτου
ἔκτοθι· ἐκτός, ἔξωθεν

SCR. 6. *B* 286. 13. Actt. Apost. XXVI 7. 22. Hippocrat. prorrh. I p. 81 C, ubi *ἐκ τροφιωδέων* vel *στροφωδέων* alii. 24. Genes. XXXV 11. 27. Psalm. LI 5. Eccl. III 2. 31. Iob. XXXVIII 13. 33. λ 262. 34. Iob. II 4. 37. *Α* 493. 38. *I* 350 *O* 391.

ADNOT. 3. 4. Vereor ne altera sit alterius correctio. 5. *ἐκτείνειν* cod., em. Mus. 10. Est dativus. 12. Imo *ἐκτένεια*. 13. *ἐκτενείᾳ* pro *ἐν ἐκτενείᾳ* scripsi; *ἐκτενίαν* codex. 14. *συντόνως ἐπιμόνως* C. 39. 171. 16. Ad gl. 1723 refert Thes. III c. 589 C. 18. Etiam C. 171. *ἐκτετάφρευτο· ἐξορώρυκτο* pro *ἐτετάφρευτο* ut videtur. 19. *ἐκτετηκότας* cod., em. Kusterus. Minus probabilis est Pearsonis correctio *ἐκτετεληκότας*. 21. (*τε*) C. 39. 171 Mus. 22. *ἐκτεφρωδέων· ἐκτεφροειδῶν* cod., emendate Scaliger. Sedem glossae indicabat Heringa Obss. p. 215. 23. Schol. Platon. Eutyphr. p. 3 ≛ 327. Poll. IV 165 Plut. Solon. c. XIII Phot. 407, 17 Hesych. s. v. *ἐπίμορτοι* Eustath. 1834, 31. 25. Boeckh. Oecon. I 35. 28. Pausan. Eustath. 408, 38 *καὶ ἐκτιλωμένος ὁ συνήθης τινί, παρὰ τὸ κτίλος*. Suid. Em. Meineke. 29. Male *ἐπιτεταγμένα* Mus. 30. *Πενταχοσιομέδιμνον* cod. *ὧν ἦν ἓν τὸ Πενταχοσιομέδιμνον* Mus. Recte *Πενταχοσιομεδίμνων* e Suida Albertus restituit, monens mutilam glossam ex eodem suppleri posse verbis *Ἱππέων Ζευγιτῶν Θητῶν*. 32. *ἐκτιννύς* nescio quid agens Albertus; *ἐκτιννύων* C. 171. 35. Uncis inclusa omisit Musurus.

ἐκ τόκων· ἐκ τοκετῶν
40. ἐκτολυπεύσας· τελειώσας
ἐκτομάδ[ι]α· εἶδος δόρατος
ἐκτομάς· περικεφαλαία[ς], ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν
ἐκτομεύς· τομεύς, τμητής
ἐκτομίας· εὐνοῦχος, σπάδων
45. ἔκτομον· ἐλλέβορος. καὶ ἄτμητος λιβανωτός
ἔκ τ' ὀνόμαζε· καὶ ἔλεγεν. ἐπείθετο
ἔκτοπα· ξένα
ἔκτοπον· ἔξοδον
ἔκτοπον· χαλεπόν. ξένον
50. ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον
ἐκτόπως· ὑπερβολικῶς, μεγάλως, ἀπρεπῶς
Ἑκτόρειοι κόμαι· ὡς Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα
Ἑκτόρεον δέ· τὸν δὲ τοῦ Ἕκτορος
ἐκτορμῶν· ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος, ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου .....
55. ἐκτορμεῖν· ἐκτετράφθαι τοῦ δρόμου
ἐκ τόρμης· ἐκ μύθου. ἐκ τοῦ καθήκοντος
* ἕκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία. Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον
ἐκτός· δίχα, πάρεξ, ἢ ἔξω
ἔκτοσθεν· ἔξωθεν
60. ἐκ τοῦ δή· ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐκ τοὔμπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου
ἐκτραγῳδεῖ· ἀποιμώζει, ἀποθρηνεῖ
ἔκτρας· ἐν ῥυμῷ πάσσαλος
65. ἐκτραχηλισθῆναι· ἐκπεσεῖν
ἐκτρέπειν· ἀποστρέφειν ὕδωρ
ἐκτριβῆναι· ἀπολιφθῆναι. φθαρῆναι
* ἐκτριβαί· τριβαί. χωρισμοί. προφάσεις
ἐκ τρίτης λόγος· .....
70. ἐκ τριτημόρου· ἐκ τεσσάρων ἡμιεκτέων
ἐκτροπαί· τρίβοι. προφάσεις. χωρισμοί. καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος
ἐκ τροφωλέων· σποδοειδῶν

SCR. 40. Hesiod. Scut. 44. (Habet C. 171). 45. Hippocrat. morb. mul. I p. 627, 22. 46. *Α* 361. 52. Timaeus ap. Polluc. l. c. 53. *Β* 416. 59. *Η* 341. 61. Thucyd. III 22. 62. Xenoph. Hellen. VI 4, 11. 65. Demosth. 124, 7. 66. Thucyd. V 65. 67. Herod. VII 120 ubi alii *διατρ.* 69. Oratoris Attici nescio cuius locutionem hanc imitatus est Aristides II p. 316 (III p. 526). 71. *τρίβοι*) Eur. Rhes. 881. *χωρισμοὶ*) Aesch. Prom. 913. 72. Hippocratis.

ADNOT. 41. *ἐκτομάδια* cod. *ἐκτομάδα* scripsi coll. *ἀποτομάδα· — ἀκόντιον πεντάθλου.* 42. *ἐκτομᾶς· περικεφαλαίας* cod., em. Thes. L. Gr. III c. 596 B. 45. *ἐκτομόν* cod., *ἔκτομον* Theophr. H. Pl. IX 10, 4 Diocles ap. Erotian. p. 166 Dioscorid. IV 151. 48. *ἔξοχον*? 50. C. 171. 11. 52. *κώμως* cod. *κομῆται* Mus., *κόμαι ὡς* vel *Ἑκτόρειος κόμη* legendum cum Salmasio de caesar. p. 335. Cf. Lycophr. 1133 Polluc. II 29 Eustath. 1276, 29. 55. Pausan. ap. Eustath. 598, 26 Suid. Zonar. c. 676. 56. *τόρνης* cod., em. Salmasius. *μύθου*] *νύσσης*? 57. Imo *Ἕκτορι· πασσάλῳ* ex *Ω* 272. *Σαμφὼ* cod., em. Musurus. 64. Sic codex cuius scripturam Vossius divinavit; *ἕκτωρ* Mus. 65. EM. 324, 42. *ἐκτραπῇ· ἐκπέσῃ* Gl. MSS, C. 63 ad Hebr. XII 13. 66. Pollux I 224. 67. *ἀφανισθῆναι* C. 39 *ἀπαλειφθῆναι* coni. Vossius *ἀποθλιφθῆναι* Kusterus. 68. Vide gl. 71. 69. Imo *ἐκ τρίτων λόγος*. Cf. Wolf Leptin. praef. p. XXXIV n. Sic *ἐκ τρίτων τ' ἐμοί* Eur. Or. 1178. 71. *χρονισμοί* Kusteri coniectura non opus. Vide SCR. — Vitium oculorum Paul. Aegin. III 22 Cels. VII 7 Nonn. 51 p. 214 *ἐκτρόπιον* vocant. 72. L. *ἐκ τεφρωδέων* q. v.

ἐκτρόχαλον· ἔκτροχον
ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν λεληθότως· (εἰσ)τρυπῆσαι δὲ τὸ παρ(εισ)ελθεῖν
75. ἐκτρύχωσον· ἔκτριψον
ἐκτρυωθείς· φθαρείς
ἔκτρωμα· παιδίον νεκρὸν ἄωρον. [ἐκβολὴ γυναικός]
ἐκτυφῆναι· ἐκτυφωθῆναι
ἐκ τύμβοιο θορών· ἐκπηδήσας μεγάλως ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τῆς γαστρός
80. ἔκτυπε· ἐβρόντα
ἐκτύπωμα· [ἀλλοίωμα.] ὁμοίωμα
ἐκτυπώτερον· κυριώτερον. φανερώτερον
ἐκυΐσκετο· ἐν γαστρὶ ἐλάμβανεν
ἐκυκᾶτο· ἐταράσσετο
85. ἐκύκων· ἐτάραττον
ἐκύπταζον· ἐκπλήρωτον. ἔκυπτον. ἠλογήθην
[ἐκυραί· πενθεραί]
ἑκυρός· ἀνδρὸς πατήρ. [πενθερός]
ἑκυρά· ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός. [πενθερά]
90. ἐκύρησα· εὗρον. ἔτυχον, ἐπέτυχον
ἔκυρσεν· τὸ αὐτό
ἐκύρωσαν· ἐβεβαίωσαν
ἔκυσεν· ἐφίλησεν
ἔκυψεν· ἀπήγξατο
95. [ἐκφά(.)δην......· φανερῶς]
* ἐκφᾶναι· φανερῶσαι
* ἐκφαίνει· δηλοῖ, φανεροποιεῖ
ἐκφάνδην· φανερῶς. ἢ ἐξειπεῖν
ἐκφαντον· φανερόν
1800. ἐκφανίζεται· μηνύεται
ἔκφα[ν]τα· πολλά
ἐκφαννίσματα· τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρωσι τὰς φάτνας
* ἔκφανσις· ἀπόδειξις

SCR. 74. Arist. Eccl. 337. 77. I Cor. XV 8. 80. Θ 75. 88. Ω 770. 89. Ω 767. 91. N 145. (ἐνέκυρσεν). 93. Θ 371. φ 208. 94. Archilochi? 96. Siracid. XIX 25. 97. Proverb. XXIX 11. 1804. Ψ 259.

ADNOT. 73. Cf. ἐπιτρόχαλος. 74. ἐκτρυπῆσαι κατὰ Παυσανίαν τὸ μετὰ βίας ἐξελθεῖν Eustath. 1532, 5 Suidas. Αἴλιος δὲ Διονύσιος εἰστρυπᾶν καὶ ἐκτρυπᾶν φησι τὸ παρεισελθεῖν καὶ λάθρα μετὰ βίας ἐξελθεῖν (καὶ ἐξελθεῖν λάθρα μετὰ βίας corr. Meier p. 14) Eustath. 1532, 6. ἀποτρυπῶν· λάθρα ἐξιών Hesych. Hinc nostrum correxi. 75. ἐκτρύχωσιν cod., em. Mus. 76. (ἐκτρυθείς) ἐκτρωθείς an ἐκτρυχωθείς scribi debeat, non liquet. 77. Phrynich. p. 208 Thom. M. p. 319. ἐκβολὴ γυναικός C. 171 ἀποβολὴ γυναικός C. 39. 78. EM. 324, 40. 79. καὶ τῆς γαστρός ad 77 referebat Kusterus. Quid si de Dionyso intellexeris? 80. ἐκτύπε cod., ἔκτυπεν Mus. Accentus pravus explicatum habet e schol. l. c.: ἔκτυπεν· ἐκτύπησεν. 81. Delevi dittographiam. 82. ἀκριβῶς ὂν ὅμοιον, προδηλότερον, προφανέστερον addit C. 171. 86. Non expedio. Signum hoc + posuit Musurus. Fortasse ἔκυπτον est novi articuli caput: ἔκυπτον· ἠσχολήθην. 87. sqq. Sic Nauck. Arist. Byz. p. 134 n. 14. Atque πενθερός πενθερά omittit Apoll. lex. 65, 28. 91. ἔκυρσεν· ἐπέτυχεν Apoll. lex. 65, 29. | ἂν codex. 93. Apoll. lex. 65, 30. 94. Infra κύψαι· ἀπάγξασθαι Phot. lex. 193, 22. 95. ἐκφάνδη(ν)· φανερῶς ἐξειπεῖν C. 39: ἐκφάνδην ἐξειπεῖν· ἀκριβῶς φανερῶς C. 63. Similiter C. 171 Zonar. c. 681. Cf. ἐκφάνδην· φανερῶς ἢ ἐξειπεῖν ap. Hesych. 96. ἐκφάναι codex, recte si ab ἔκφημι descendit, sed praestat ἐκφᾶναι scribere cum LDindorfio Thes. III c. 619 A, quod non tam e scriptore Dorico petitum est (Pind. Nem. IV 67) quam e LXX. 98. Vide C. 63 ad gl. 1795. 1801. [ν] delendum esse docet ἄφατα. 2. ἐκφαντίσματα codex, em. Salmasius e Poll. X 166 [p. 444 Bekk].

* ἔκφερεν· ἐξέφερεν
* ἐκφάντωρ ......
ἐκφοινίξαι· ἀναγνῶσαι
ἐκφοράν· ἔξοδον. ταφήν. ἐκ τοῦ ἐπὶ μνῆμα ἐκφέρεσθαι
ἔκφρηται· ἐκφέρεται
ἐκφροντίζων· βουλ(ευ)όμενος
* ἐκφόρια[ν]· καρπούς
* ἐκφορεῖ· σπανίζει ὑπάρχοντα
* ἔκφρασις· ἐπιθυμία. λόγος ἐναργής
ἐκ φρυαγμοῦ· ἐξ ἐπαρμοῦ
ἔκφρων· ἐκτὸς φρενῶν. μωρός
ἐκφυλάσαι· ἐκσπάσαι
ἔκφυλον· τὸ μὴ συγγενές. ἀλλόφυλον
ἐκφῦναι· ἐκβλαστῆσαι. γεννηθῆναι
ἐκ φυράματος· ἐκ σπέρματος
ἔκφυσις· βλάστησις. ἔντερον (ὃ) ἔνιοι πυλωρόν
ἐκφυσήματα· πέτραι ὑπερέχουσαι τῆς γῆς
ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται
ἐκχαρέων· μαγειρείων. Λάκωνες
ἐκχαυ(ν)ῶν· μεταίρων
[ἐκχείρημα· τόλμη]
ἔκχεον· ἔκχυσον
ἐκχέων· περιχέων
ἐκχοίρηξις· .....
ἐκχοιρηλωμένοι· .....
ἐκχυθήσεται· ἁπλωθήσεται
ἐκχυμ[ι]ωθῆναι· ἐκπυῆσαι
* ἐκχύτριζε[ν]· ἔκβαλλε
ἐκχυμώματα· αἱ πυώδεις συλλογαί
ἔκχωνεν· ἔκκλινεν. Λάκωνες
ἐκ χώρης· ἐκ τῆς χώρας, ἐκ τοῦ τόπου
ἐκψύχουσι· λιποθυμοῦσιν

SCR. 9. Thucydid. III 45. 10. Levit. XXV 19. 15. Soph. OC. 285? 17. Eur. Phoen. 419. 18. Rom. IX 21. 21. Eur. El. 320. Eur. Suppl. 412. 25. Γ 296. 29. Hosea XII 14. 30. Hippocr. de art. 840 E Mochl. 857 G. 32. Hippocr. de off. med. p. 748 A de fract. 760 A. 34. Z 516. 35. Hippocr. de morb. I p. 447, 51.

ADNOT. 6. Pro ἀναγνῶσαι Abreschius requirebat αἱματῶσαι. Cf. Boeckh. C. I. II 631. ἐκφανίξαι Meineke. 7. μνήματος διέρχεσθαι cod., em. Cyrillus. 8. ἔκφρηται· ἀφέρεται cod. ἐκφορῆται· ἐκφέρηται Musurus. Correxi. 9. (ευ) Mus. 10. ἐκφορίαν cod., em. C. 11. Male ἐκφορίαι· καρποί C. 39. 11. ἐπανίζει cod., em. Salmasius. 12. ἐπιθυμία, quomodo Cyrill. 39. 171 Zonar. col. 658 interpretantur ad ἔκβρασις referri dicit LDindorf. Thes. III c. 635 B, ad ἔφεσις AMeinekius. 13. Sic C. 63. 171 ἐκφρυαγμός· ἐξεπαρμός C. 39. ἐκ φρυάγματος· ἐξ ἐπάρματος C. 11 Albertus. Φρυασμοῦ codex. 15. ἐκφυλλίσαι Meineke. 19. ἕτερον ἔνιοι πυλωρόψ cod. + Mus., em. Hadrianus Iunius ope Rufi Ephesii et Pollucis II 207. Πυλωρός· ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας. 21. ἐκφυτᾶ ex ordine C. 63, ἐκφοιτᾷ C. 39. 171. 22. Λάκωνες a gl. 1827. 28 huc retraxi. Glossa enim est Laconica pro ἐσχαρείων Eustath. 1575, 46, ut αἰκχούνα pro αἰσχύνη. Deest Thes. LGr. 23. ἐκχαύων cod., em. Heinsius. Cf. Ahrens Dial. II p. 539. 24. ‚Imo ἐγχείρημα' ALB. 25. ἔκχρυσον Mus. In codice post εκ est monogramma literarum χρ, cui compendium syllabae ου adnexum est. Em. C. 39. 171 Phavor. Thes. c. 646 D. 27. 28. Disiunxi et Λάκωνες ad 1822 retraxi. Codex ἐκχοίρηξις· ἐκχοιρηλωμένος. Λάκωνες. Cf. Naek. Choeril. p. 57. Pro ἐκχοιρηλωμένοι supra habuimus ἐγκεχοιριλωμένη. Λάκωνες servari quidem hoc pacto poterit, ut ἐκχοίρ (= ἔκχυσις) ἢ πρόεσις scribas, sed utique praeferenda altera ratio est retrahendi ad gl. 1822. Nam ἐκχοίρηξις nemo non videt depravatum esse ex ἐγχύτριζε vel ἐκχύτριζε. 30. ἐκχυμιωθῆναι· ἐκποιῆσαι cod., em. HSt. 31. Imo ἐγχύτριζε. Cf. 1827. 32. ἐκχυρώματα· αἱ ποιώδεις cod., em. HSt. 33. Vide 41. 35. λειπ. Mus.

ἐκωδωνίζοντο· περιβόητοι ἐγένοντο
ἐκωδώνισεν· ἐδοκίμασεν
ἐκωθωνίζοντο· εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον, ἐμεθύσκοντο, ἐχόρευον
ἐκωμῴδησεν· διέπαιζεν. διεθρύλλησεν
ἑκών· θέλων, βουλόμενος
ἐκώνη· ἔστρεψεν
[ἐκώπασεν· ἐπαύσατο]
ἔλα· [ἐκρίναμεν. καὶ] ἥλιος, αὐγή, καῦμα. βάδιζε. λέγε. Λάκωνες
Ἔλα· τὸ τοῦ Διὸς ἱερόν, ἡ Δωδώνη. καὶ οἱ ἱερεῖς Ἔλλοί
ἐλάαν· ἐλαύνειν
ἐλάεως· ἀμπέλου εἶδος
ἐλάζετο· ἐκυλινδεῖτο
ἐλαθερές· ἡλιοθαλ(π)ές
ἐλαθρά· ἐλαφρά. ἡ ἐν ἐλαίῳ ἑφθά
Ἐλαθύσ.· Διὸς ἱερὸν ἐν Κύπρῳ
ἐλαία· δίφρου Κυρηναϊκοῦ μέρος
[ἐλαίανεν· ἐλέπτυνεν]
Ἐλαιά[δ]εσσα νηδύς· Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι· ἤτοι λαιάεσσα ἀντὶ τοῦ σκαιά, ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά
ἐλαΐζων· ἐλαιόχρους
ἐλαιοῦται θρίξ· Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. Ἀρίσταρχος ῥυπαίνεται, βέλτιον δὲ λαμπρύνεται
ἐλαιοτῷ·. ἐλαιοβαθεῖ
ἐλαιότρυγον· ἀμόργη
Ἐλαίους· ἐν Κύπρῳ ὁ Ζεύς

SCR. 38. Esther III 15. 40. *Δ* 43. 43. *βάδιζε λέγε* refer ad Pind. Isthm. V [IV] 38. 39 Bgk. 45. *E* 366. 48. *ἐλαιθερὲς ὕδωρ.* 47. *ἐλάζετο* (*E* 371) huc non pertinet 53. fr. 419 p. 184 Nck. 54. Vide ADN. 55. fr. 567 p. 214.

ADNOT. 36. C. 171 EM. 325, 22 Suidas. 38. *ἐμέθυον, περιεφέροντο* C. 39. 171. 39. *κατεγέλασε καὶ ἐτραγῴδησε* addit C. 171, *ἐφαύλισεν ἐλοιδόρησε* C. 39. 41. *ἐκώνη* codex; emendavi. Cf. *κωνᾶν ἀνακωνᾶν* et *περικωνῆσαι.* Laconicum est et fortasse huc pertinet gl. 1833 *ἐκλόνει Λάκωνες.* 42. Supra recte *ἐκόπασεν* scribitur. Habet tamen etiam C. 171 post *ἑκών : ἐκώπασεν· ἐπαύσατο ἐπεσχέθη ἐκρατήθη.* 43. *ἐκρίναμεν* quo spectet nescio. Ad *ἡλίου αὐγὴ* cf. Lobeck Path. p. 122 Ahrens Dial. II p. 46, 11. *ἥλιος αὐγὴ* codex, *ἡλίου αὐγή* Sopingus ex Eustath. 1573, 44 et Hesych. s. v. *γέλα: αὐγὴ ἡλίου.* Sed idem *βέλα· ἥλιος* (*βελά* C. 11) *καὶ αὐγὴ ὑπὸ Λακώνων; βελασῆται, γελοδυτία* et *ἐλᾶται.* Simul hinc discis quo *Λάκωνες* pertineat. 44. *Ἐλατὸ — Ἐλοὶ* cod. *Ἐλατὸν — Ἐλλοὶ* Mus. *Ἔλα*(l. *Ἔλλα*)*τὸ* Vossius. *ἐν Δωδώνῃ* Kusterus probante Hermann. Opusc. V p. 274. 45. *ἐλαέος* cod., em. LDindorf Thes. c. 654 B. Cf. *δαμαρίππεως μελίνεως* (apud Hesych. male scriptum *μελανδάνεως*) *μεθύσεως χαιρένεως βασίλεως φιβάλεως ἀλωπέκεως κορώνεως ἀμφαρίστεως* de quibus Pollux ς 82 p. 248. 47. Cf. *λύζει· — κυλίνδει.* 48. *ἐλαιθερές· ἡλιοθαλπές* corr. LDindorf e Cram. Anecd. Oxx. I 102, 20 EM. 328, 20. 49. ,*Ἐλαθρά compara cum ὄθρυς pro ὀφρύς, ὀθρυόεν pro ὀφρυόεν.*' Meineke. *Quae sequuntur retulerim ad ἐλαιηρά*" KUST. 50. Exitu glossae deleto *Ἐλαθύσας* scripsit Musurus. Conflata videntur frustula glossarum *ἔλα* et *ἐλαιοῦς.* 52. Imo *ἐλέαινεν.* 53. *ἐλαιάδεσσαν. ἡδύς — σκαιάγρια* cod., partim em. Mus. Infra Hesych: *νηδὺς ἐλαιάεσσα* (*ἐλαιάσεσα* cod.)*· ἀπὸ μέρους, μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιηρᾶς Ὕβλης,* ubi *Σικελὴ* excidisse ante v. *ἀπὸ μέρους* patet e Phot. 298, 1: *νηδὺς ἐλαιάεσσα* (*νηδύς· ἐλαῖα ἔσσα* cod.) *ἐπὶ Κύκλωπος. Σικελή. ἀπὸ Ὕβλης τῆς ἐλαιηρᾶς.* Recte LDindorf c. 659 A monet locum ab indoctoribus lectum fuisse *νηδὺς δὲ λαιάεσσα.* 54. *ἐλαΐζειν· τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς* (II 2 p. 987 Bgk.) EM. 326, 20. ,Sed *ἐλαΐζων* i. q. *ἐλαιόχρους* ut *χρυσίζων = χρυσόχρους*' Meineke. 56. *ἐλαιωτῷ· ἐλαιοβαφεῖ* corr. HSt. 57. *ἐλαιότρωγον* cod., em. Phavorinus. 58. Sic codex, *Ἐλαιοῦς* Musurus.

ἐλαιοχύτας· ἐπεραινόμενος ἐλαιός φαρμακεύς, παρὰ Ῥοδίοις
60. ἐλαΐς· αἰγίλωψ
ἔλακεν· ἐφθέγξατο
ἔλακεν· ἐψόφησεν
* ἐλάμ[αν]· ὑπέρθυρον
* Ἐλαμῖται· Πάρθοι
65. * ἐλάμ[ος]· ο(ὐ)δός
ἔλανος· ἴκτινος
ἐλᾶν· αψεῖν. ἐλαύνειν
ἐλαπάχθη· συνεστάλη
ἐλάπεδον· τέμενος
70. * εἰλαπίνησιν· ἑορταῖς
ἔλ(.)αρ· βοήθεια
ἐλάραι· τὰ ἐν τῷ αὐλῷ τῶν δοράτων ἁρμοζόμενα
ἐλάργει· ἔλαβεν, ἐπόρ(θ)ησεν. καθεῖλεν
ἐλάσαι· φθάσαι. πατάξαι. διῶξαι. ὀρύξαι. ποιῆσαι. ἀγαγεῖν
75. ἐλάσασκεν· ἐνέπληττεν
ἔλασε· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ἔσκαψεν. ἔπληξεν
ἐλασθαίνομεν· ἠκολασταίνομεν
ἐλασία· δίωξις
ἐλασίβροντα· ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί· ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τοῦ Διὸς ἡ βροντὴ εἶναι
80. ἔλασκεν· [ἤλασεν.] ἐκάλεσεν
[ἔλασμα· ὑπέρπυρον
Ἐλαμῖται· Πάρθοι
ἐλασμίη· κυρία
ἐλαπόδῳ· ἔνρυθμον
85. ἔλασεν· διέτεμεν
ἔλασεν· ἤλασεν. ἐπέρασεν
ἐλάσσω· μικρόν, ἧττον(α)
ἐλάσ[σ]ωσιν· διώξωσι. δι(αγ)άγωσιν
ἐλάστρει· ἐκακοπάθει. ἐσκόπει. ἐδίωκεν. ἐκυνήγει. ἤλαυνεν

SCR. 62. Soph. Trach. 826. 63. Ezech. XL 25. 64. Act. App. II 9. 65. Ezech. l. c. 70. *K* 217. 75. *B* 199. 76. *Λ* 109 — *Ι* 349. 79. Arist. Eqq. 623. 80. Eur. El. 1213. 88. *Π* 388.

ADNOT. 59. Ἐλαιοχύτας· ἐπεραινόμενος (+) Ἐλαιός. φ. codex. Verumtamen ὁ περιῤῥαινόμενος ἐλαίοις (sic enim scribatur necesse est, cum ἐλαιός, quod ordinem confundit, caput glossae esse nequeat, ad ἐλαιόχυτος potius referendum foret, quam ad ἐλαιοχύτας. Itaque locum sic redintegrandum arbitror: Ἐλαιοῦς· ἐν Κύπρῳ ὁ Ζεύς. ὁ περιῤῥαινόμενος ἐλαίοις. Ἐλαιοχύτας· φαρμακεύς. παρὰ Ῥοδίοις. 60. Suspectum reddunt gl. ἕλιξ et ἐλλήθεις (l. δέλλιθες). Possis ἐλαι(ό)ς· αἰγιθαλλός coll. Alex. Mynd. ap. Ath. II p. 65 B Salmas. Exx. Plin. 168; aliis dicta ἐλέα, et ἐλεᾶς. Sed praestiterit (δ)έλλις. 63. Ἔλαμαν cod. τὸ ἐλάμ· τὸ ὑπέρθυρον Gl. MSS. in Ezech., em. Perger. Vid. 65. 64. Ἐλαμῆται cod., em. Kusterus. 65. Imo ἐλάμ· οὐδός ut Symmachus interpretatus est. Vide 63. 81. 67. ἐλᾶν· ἄγειν (quidni ἄξειν?) Ruhnken. in Auctario. Meinekius ἅψειν conicit, ut confundi videantur πελᾶν et ἐλᾶν. Ἐλαναφεῖν codex. 69. Cf. ἐραπίδα. Haud scio an lateat ἔμπεδόν τε μένος. ἐλαιόπεδον τέμενος coni. Meineke. 70. ἐλαπίνησιν ordo requirit. 71. ἔλλαρ corr. Meinek. Cf. εἶλαρ, et ἴλαρ. 72. Supra ἄλαρα. 73. ἔμαρπτεν pro ἐλάργει coniectura Ruhnkenii, in Epist. crit. II p. 18 prolata, haud contemnenda est. Vide tamen an praestet ἕλ' Ἄρει vel ἕλ' Ἄρηϊ. ἐπόρησεν cod., em. Albertus. 75. ἐπέπληττεν C. 171. 76. ἐλᾶσαι cod., ἔλασεν Mus. 77. Cf. λασθαίνειν. 80. Cf. ἐλάσασκεν et ἔλασκεν. 81. Vide gl. 65; ἐλάμ· ὑπέρθυρον corr. Voss. Kuster. 82. Cf. 64. 83. Non expedio. 84. ἐλαπόδω· ἔνρυθμον cod. ἐλαπόδῳ· ἐνρύθμῳ Mus. Lenissima correctio videtur ἔλα ποδὶ εὐρύθμῳ, cf. Ar. Thesm. 985. 85. ἐκέασσεν? 86. ἔλασσεν Vossius. 87. μικρὸν em. Mus. cui ἥττονα pro ἧττον debetur. Forte ἔλασσον· μικρὸν ἧττον. 88. (αγ) Meinekius. 89. ἐκακοποίει ἐκόπου? Sed ἠλάστρεον etiam explicat ἐδεινοπάθουν περιεφέροντο. Mox ἐλαστριῶν· διαγιγνώσκων.

90. ἐλαστριῶν· διαγινώσκων
ἐλάστρ(.)ον· ἤλαυνον
ἐλαστροῦται· ἐλαύνεται. διώκεται
ἐλᾶται· ἠλιοῦται
ἐλάτη· λαχάνου εἶδος. καὶ κάπη
,ξεστῆς ἐλάτησ(ιν)'
καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἀφ' οὗ ἡ κώπη. καὶ πόλις τῆς Φωκίδος μεγίστη. καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις
95. ἐλατήρ· τὸ πλατὺ πόπανον, ἀπὸ τοῦ ἐλήλασθαι εἰς μέγεθος, ἢ πέμμα. καὶ ἡνίοχος
ἐλατήριον· φάρμακον καθαρτικόν
Ἐλάτης· ὁ Ποσειδῶν, ἐν Ἀθήναις
ἐλάτησι· κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων
* ἐλάτη· εἶδος δένδρου
1900. ἐλατικαὶ κύνες· θηρατικαί
[ἐλατόν· ἔλασιν. ἢ ἠλισμένον]
ἔλατρα· πέμματα πρὸς θυσίαν [καὶ] πλασσόμενα
ἐλατράβιζον· τὸ βωμολοχεύειν καὶ πανουργεῖν λατραβίζειν ἔλεγον.
ἐλά(.)τρευ[ο]ν καὶ ἐλάστρε[υ]ον· ἐδίωκον
5. ἐλατρεύς· ὁ τρίτην πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου, παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν
ἔλατρον· Εὐκράτης ἐν Ῥοδιακοῖς. ἔνδυμα, κατάζωσμα
ἔλαττον· μικρόν, ἧσσον, ἧττον
ἐλαττούμενον· λειπόμενον
ἐλάττωσις· σμικρότης
10. ἐλαύνει· ποιεῖ. παραβάλλει
ἐλαύνετον· μακρὸν ποιεῖτε. [ἐλαύνητον]. ἐνποιεῖτε. κινεῖτε
ἐλαύνοντες· διώκοντες. τύπτοντες
* εἰρεσίαν· κωπηλα[τη]σίαν
ἐλαύτατον· δεινότατον
15. ἐλαύνωσιν· θερίζωσιν
,ὄγμον ἐλαύνωσιν' .....
ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι
ἐλαφίαι· οἱ τῶν ἐλάφων ἀστράγαλοι
ἐλαφίνης· νεβρός

SCR. 91. Σ 543. 94. Epicharm. l. c. — Herod. VIII 33 Demosth. 69, 18 — Theophrast. fr. 4 de odor. 28. 95. Ar. Eqq. 1181 Aeschyl. Pers. 32. 96. Hippocr. Epid. 5 p. 1151 E. 98. *Ε* 560. 1908. Siracid. XXV 2. 10. Ψ 536. 11. *Α* 575. 12. *Η* 6. 13. *Α* 575. 15. *Λ* 68.

ADNOT. 90. ἐλαστρίων· διώκων Boeotice? 91. ἔλαστρον cod., ἐλάστρεον recte Heinsius. 92. Vitiose pro ἐλαστρεῖται. 93. Ahrens II 46, 11 cf. βελασῆται. 94. Athen. II p. 70 F. — ξέστης. Ἐλάτη· καὶ Mus., qui in fine voc. ἐλάτη literam expunxit. Codex enim ξεστῆς ἐλάτη., καὶ habuit. Fuit igitur exempli loco positum εὖ ξεστῆς ἐλάτησιν. De oppido cf. St. Byz. s. v. Ἐλάτεια. Caput glossae Ἐλάτεια cur excidisse videatur LDindorfio col. 673 A non assequor. — Dioscor. I 150. 95. Eudem. fol. 35. 96. Galen. lex. Hippocr. p. 464 Erotian. p. 144. 98. Apoll. lex. 65, 32. 1901. ἠλισμένον cod., ἠλιλισμένον Mus. Ad 1914 refert LDindorf c. 676 B, male. Lege: ἄλετον· ἄλεσιν et ἀλετόν· ἀληλεσμένον. 2. Fallitur LDindorf. c. 677 A. Aperte delendum est καὶ aut cum Salmasio in κατὰ mutandum. 4. ἐλάτρευον καὶ ἐλάστρευον cod., imo ἐλάστρευν καὶ ἐλάστρεον Σ 543. 6. Lege ἔλυτρον pro quo ἔλλυτρον recepisse videtur. Sic Pearso. 9. σμ.ικρότισις cod., em. Bernardus. 11. Separata copulavi, proscripto ἐλαύνητον. 12. τύπτοντες nihil amplius, codex. τύπτοντες. ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι male Mus. 13. Male LDindorf. ἔλασιν εἰρησίαν κωπηλασίαν ἢ ἐληλασμένον. Cf. 1901. 14. μελάντατον Reiskius. Cf. ἐλλύτατον· οἰκτρότατον. ἐλεώτερον· ἐλεεινότερον. κλαυ[τό]τατον Meinek. 15. Sic codex recte. Lacunam supplebis ex Apoll. lex. 65, 33 his verbis: ἡ γὰρ ἐκ χειρὸς τύψις ἔλασις μεταφορικῶς. Musurus ἐλάσαι — πλῆξαι male ad gl. 1912 retraxerat. ἐλαύνωσι alterum in Ald. culpa typothetae omissum est. 16. ἐλάφιαι cod., em. Meineke coll. δρυιθίας; malit tamen ἐλάφινοι. 17. Lobeck. Proll. p. 215.

ἐλάφιον· κών(ε)ιον
ἐλαφηβόλος· κυνηγός. ἀπὸ εἴδους ἑνὸς τῶν κυνηγουμένων
ἐλαφοβοσκός· εἶδος βοτάνης
ἐλαφογενές· τῆς ἐλάφου ὁ μυελός
ἔλαφον κεραόν· ἄῤῥενα. ὁ γὰρ ἄῤῥην ἔχει κέρατα
ἔλαφος· νεβρός
ἐλάφου πηρίς· οὗτος δοκεῖ βρωθεὶς πρὸς συνουσίαν ἁρμόζειν
ἐλαφρά· τὰ μὴ βαρέα. ἢ κοῦφα
ἐλαφρία· μωρία
ἐλαφρία· κουφότης
ἐλαφρίζων· παρασκευαζόμενος ῥαδίως
Ἐλαφρός· εὐβάστακτος. κοῦφος. ἢ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ
ἐλάχαινεν· ἔσκαπτεν. ὡμάλιζεν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχανον. [ἢ τὸ μεγάλως χαῖνον, ἢ χαῦνον]
ἐλάχ(ε)ια· μικρά. ἢ βαθύγειος, καὶ εὔγειος
ἐλαχία· ἐδάρη. Κρῆτες
ἐλαχίζει· πλανᾶται
ἐλάχιστος· μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος
ἔλαχον· ἐκληρωσάμην. ἐκληρώσαντο
ἐλαχύν· εὐτελῆ. ἢ μικρόν
ἔλαψα· διέφθειρα. Κύπριοι
[ἐλγόωνται· ἐλπίζουσιν]
ἔλδεται· ἐπιθυμεῖ
ἔλδομαι· [ἐλδῶ.] ἐπιθυμῶ. θέλω
ἔλδωρ· ἐπιθυμία
ἕλε· λάβε. κατάσχε(ς). ἢ ἔλαβεν
ἐλεά· κάνεα, πλέγματα. [κατάκλισις. κρύψις]
ἐλέαγνος· φυτὸν θαμνῶδες
ἐλεαίρει· οἰκτείρει, ἐλεεῖ
ἐλεαίρεις· ἐλεεῖς, οἰκτείρεις
ἐλέας· ὀρνέου εἶδος
ἐλέατ(ρ)οι· οἱ δειπνοκλήτορες
* Ἐλεαλή· Θεοῦ ἀνάβασις, ἐν ὑπερηφανείᾳ.....
Ἐλεατίς· κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον Ἐλεατικός, ἀπὸ πόλεως Ἐλέας, διὰ τὸ Φωκαέων εἶναι τοὺς Ἐλεάτας ἀποίκους

SCR. 21. *Γ* 24. 24. Nic. Ther. 585. 25. *Ε* 222. 27. II Corinth. I 17. 28. Archilochi fr. 86 b p. 555. Cf. Eurip. fr. 334. 29. *Π* 745. 30. *ω* 242. 31. *ι* 116. 35. *Ι* 367. *Κ* 430. 39. *Ε* 481. 40. *ε* 129. 44. Theophr. HPl. IV 10, 1. 45. *Β* 27. 46. *Ζ* 407. Arist. Eqq. 803. 47. Ar. Avv. 302. 885. 49. Num. XXXIII 37.

ADNOT. 18. (ε) Mus. Dioscor. Noth. IV 28. 19. Apoll. lex. 66, 1. 20. Ἐλαφόβοσκον Dioscor. III 80 Plin. HN. XXII 22. 24. Intactum relinquit Thes. c. 685 B. Illustrat Erotian. p. 312: πηρῖνα· τὸν ὄσχεόν φησιν οὕτω καλεῖσθαι Ἀντίγονος ὁ γραμματικὸς παρὰ τὸ ὡς ἐν πήρᾳ (τοὺς διδύμους εἶναι addit Gesner)· φησὶ καὶ (Νίκανδρος)· ἐξ ἐλάφοιο (ταμὼν) πηρῖνα θοραίην· πέρις cod., em. Guyetus. 25. βαθέα cod., em. Schrewel. 27. ἐλαφρίᾳ· κουφότητι C. 171 rectius ni fallor. 30. L. (ἀμφ)ελάχαινεν. 31. ἐλαχία cod. Confusa sunt ἐλάχεια et λάχεια. Vide λάχεια· εὔσκαφος καὶ εὔγειος. 33. Infra ἐλιχάζει et ἐλλυχᾶται. Supra ἀλυσκάζω· πλανῶμαι. 38. ἐλγόωται Aldus. L. ἔλπονται. 39. ἔλδετι Aldus. 41. Lobeck. Parall. 219. 42. κάτασχε cod., em. Kusterus. 43. ἐλεακανέα cod. ἐλεακά· νέα Mus., em. Anonymus Burmanni. Reliqua ad ἀλέα spectant. Vide ἀλεάζειν· κρύπτειν. 44. Probat hanc scripturam IGSchneider Theophr. V praef. p. 7. 45. Apoll. lex. 66, 2. 47. Callimach. schol. Arist. Avv. 302. Aristot. HA. IX 16. Ἐλεάς(ᾶς) accinit Theognostus p. 5, 26. 48. ἐλεατοί cod., em. Artemidor. Athen. IV p. 171 BC. 49. Procop. ad Iesai. XV p. 241 Basilius M. in Esai. XV p. 272. 285 θεοῦ ἀνάβασις, ἡ ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς ὑπερηφανίας ἔπαρσις. 50. Sic codex, Ἐλεάτης Musurus. Ni fallor ab Ἐλεατικὸς novus constituendus est articulus.

ἐλέβορον· δηλητήριον φάρμακον. ἤτοι βρῶμα
* ἐλεγεινή· χαλεπή
ἐλεγεῖα· τὰ ἐπιτάφια ποιήματα
ἐλεγεῖαι· εὐμελίαι
* ἐλέγξει· βασανίσει. ἐργάσει
ἐλεγκτά· ἐπονείδιστα, ἐλέγχους ἄξια, εὐεξέλεγκτα
ἐλέγξεις· ὀνείδει περιβαλεῖς ἢ ἐλέγχῳ
ἔλεγξις· ὀνείδισις, ἀτιμία, ὕβρις
ἐλεγχέες· ἐπονείδιστοι
ἐλεγχέμεν· ἐλέγχειν
ἐλεγχές· αἰσχρόν
[ἐλεγχθεεῖς· ἐπονείδιστοι]
ἐλεγχθεῖσαι· αἰσχυνθεῖσαι
ἐλεγχείη· ὄνειδος, μέμψις, αἰσχύνη
ἐλέγχιστος· ἐπονείδιστος, αἴσχιστος
* ἔλεγοι· μῦθοι. ᾠδαί, θρῆνοι. ἔνθεν καὶ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιτάφια ποιήματα
* ἐλεεῖ· οἰκτείρει
* ἐλεεινά· οἰκτρά. οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς
* ἐλεεινοί· ταλαίπωροι
ἐλεδώνη· ὁ πολύπους
* ἑλεῖν· λαβεῖν. ἀνελεῖν
* —ε λεϊστή· ληπτή
Ἐλεήμων· ἐν Κύπρῳ καὶ Χαλκηδόνι Ἀφροδίτη
ἐλέηρεν· ἐλέησεν
ἐλεθαινομένη· ἀκολασταίνουσα
ἐλεία. ἡ ἕλα· ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἢ πόμα. ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον. καὶ εἶδός τι μέλους. καὶ Ἥρα ἐν Κύπρῳ. καὶ Ἄρτεμις ἐν Μεσ(σ)ήνῃ
ἐλείη· ἀγρία νόσος
[ἐλεήσατο· ἐξηχμαλώτευσεν]
ἐλειθερεῖ· εὐδία
ἐλειθερεῖς· ἐν ἡλίῳ τιθέμενοι, ἢ θερμοί
ἐλειογενές· ὄρυζα
ἐλειόρ(ρ)ιζον· κύπειρος

SCR. 55. LXX. 58. Iob. XXI 4. 59. 62. *Δ* 242 *Ω* 239. 64. *X* 100. 65. *Δ* 171. 68. *B* 314. 70. Aristot. HA. IV 1 p. 525, 17 Schn. 71. *E* 118. 72. *I* 408. 74. *Φ* 147. 78. Eur. Tro. 859.

ADNOT. 51. δηλιτήριον cod., em. Mus. Ut noster C. 39. 52. ἀλεγεινή Kusterus. Et sic h. l. extra seriem C. 171. 55. Sub ἐργάσει latere videtur formula ἔργον ἐλέγχει (Thucyd. VIII 86). 57. ὀνείδη — ἐλέγχω cod., ὀνείδη — ἐλέγχους male Musurus, em. Apoll. lex. 66. 3 ubi περιβάλῃς. 61. Lobeck. Parall. p. 161. 62. Imo ἐλεγχέες. 64. Apoll. lex. 64, 4. 67. σπλαγχνίζεται καὶ εὐεργετεῖ addit C. 171. Vide de forma hac Atticis propria EM. 129, 49. 327, 28, unde ἔλει GDindorf restituit in Arist. Vespp. 967. 68. Sic etiam C. 63. Cave ἐλεεινῶς· οἰκτρῶς scribas. Vide SCR. 70. Aristoteles et Speusippus ap. Ath. VII 318 E VIII 346 F Eudem. fol. 35. Em. Suid. — Lob. Proll. p. 230. 72. ἐλεειστή· λεπτή cod., ante me emendatum esse video a L. Dindorf. III c. 709 D. 73. Χαλκηδονίᾳ cod. Χαλκηδόνι coni. LDindorf. c. 706 B. 75. Supra ἐλασθαίνομεν· ἀκολασταίνομεν. Ἐλεγαινομένη Lobeck. rhem. p. 237. 76. Μεσίνῃ cod., em. Mus. Mueller Doriens. 1 p. 375, 6. Verba καὶ εἶδός τι μέλους ad ἐλεγεῖα referri debere putabat Albertus. De ἕλα cf. Lobeck. Parall. p. 322. — πόμα] Forte πόλις vel ποταμός. sc. Ἐλέα. 77. ἔλεια· ἄγρια Galen. lex. Hippocr. p. 464. 78. ἐλεήσατο· ἐξεχμαλώτευσεν codex, ἐξαιχμαλώτευσεν Mus. Leg. ἐληῖσατο· ἐξηχμαλώτευσεν. (θε) Vide ἐληήσατο. 79. εὐδίᾳ HSt. 80. ἐλειτεθερεῖς (h. e. ἐλειτερεῖς) codex, em. Mus. 81. Bodaeus ad Theophr. p. 362. 81. 82. ἐλειο — codex hoc spiritu.

ἐλειός· εἶδος ἱέρακος
ἐλειούς· Ἀρίσταρχός φησι γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς σαύρας. ὁ δὲ Καλλίστρατος σκωληκοειδές τι, ᾧ χρήσασθαι εἰς δέλεαρ τοὺς ἁλιεῖς· εἶναι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν. οὐκ (εὖ). ἔστι γὰρ ζῷον τετράπουν ὁ ἐλειὸς καλούμενος μῦς, ὁ σκίουρ[γ]ος
85. ἐλεινύειν· στραγγεύεσθαι
ἐλελεῦ· ἐπιφώνημα πολεμικόν. οἱ δὲ προαναφώνησις παιανισμοῦ. τίθησι δὲ αὐτὸ Αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ
ἐλελιζομένη· σειομένη
ἐλέλικτο· συνέστραπτο
ἐλελιξάμενος· σείσας. ἐπιστραφείς. συστρέψας
90. ἐλέλιξεν· διέσεισεν, ἐκίνησεν, ἐκράδανεν. συστραφῆναι ἐποίησεν
ἐλελίστροφε· εὔστροφε. ὁλόστροφε
ἐλελίσφακος· πόα τις ὁμοία δικτάμῳ
ἐλελιχθέντες· συστραφέντες. συναχθέντες
ἐλελίχθημα· σεισμόν
95. ἐλελιχθῆναι· συστραφῆναι, μεταβάλλεσθαι
ἐλελίχθησαν· μεταβαλλόμενοι συνεστράφησαν
ἔλεμος· σπέρμα, ὅπερ ἕψοντες Λάκωνες ἐσθίουσιν
ἕλεν· ἔλαβεν. ἀφεῖλεν. ἐνίκησεν
ἐλέν(ε)ια· ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων
2000. ἐλένιον· βοτάνη τις, ἥν φασιν Ἑλένην σπεῖραι πρὸς τοὺς ὄφεις, ὅπως βοσκόμενοι ἀναιρεθῶσιν
[ἐλέννας· ἐχλεύαζεν, ὕβριζεν]
ἐλένη· λαμπάς, δετή
ἐλένιος· ἀγγεῖον. χωροῦν τέταρτον
* ἐλείπαναν· πλουσίαν ἐποίησαν
5. ἐλενοί· κλήματα τὰ τῶν ἀμπέλων
[ἐλεντύν· ἔλαιον]
ἐλεξάτην· ἐκοιμήθησαν. δυϊκῶς
ἐλέξατο· ἐκοιμήθη
ἔλεξεν· εἶπεν. ἠρίθμησεν. κατέκλινεν. ἐπ(έ)λεξεν

SCR. 85. Arist. Thesm. 598 Demoth. 531, 27. 86. 877. 88. *N* 558 *Λ* 39. 89. *B* 316. 90. *Λ* 530 *Θ* 199. 91. Lactant. de fals. rel. I 7. 92. Theophr. HPl. VI 1, 4. Nic. Ther. 84. 93. *Λ* 587. 96. *E* 497. 97. Aristophanes *ἐν Νήσοις*. 98. *Δ* 457. 2004. Gl. sacr. 6. *ξ* 82. 8. *I* 662 *δ* 305.

ADNOT. 83. ἔλειος· ὄρνις C. 39 Zonar. c. 684. Suidas. Iidem *ἐλεός* offerunt, quem apud Artemidorum III 65 (ubi libri *ἐλαιὸς·.·* et *εἰλεὸς*) reperisse sibi visus est Salmasius Exx. Plin. p. 168. Adde Aristot. HA. VIII 3 p. 592, 11. 84. Vide gl. *εἰλυιός*. [γ] delebat Sopingus; (εὖ) de meo addidi. 85. *στρατεύεσθαι* cod., em. Salmasius Exx. Plin. p. 316. Deinde *ἐλινύειν* scribe. 86. Ἐλέλευ cod., Cram. AOxx. I 63, 3; em. Musurus, Arcadius 183, 23 Io. Alex. 36, 25. 90. Cf. λέλιξε· διέσεισεν et ἠλήλιζον· ἐτίνασσον. 90. 93. Apoll. lex. 66, 5. 6. Eiusdem gl. *ἔλεξα* deest. 97. *ἐλεμοσπέρμα* cod., em. Valesius. Sed rectius infra ἔλυμοι· σιτῶδες σπέρμα et ἐλίμαρ· κέγχρῳ ὅμοιον [ἐλίνη om. I. G. Schneider Ind. Theophr. p. 446 A] ἡ μελίνη ὑπὸ Λακώνων. EM. 333, 34 Eustath. 1408, 12. 99. Pollux X 191 Hesych. *κάνναθρα* affert Meursius. (ε) Meinekius. 2000. Eustath. p. 1493, 61. 1. Sic codex, *ἐλένναζεν* Musurus. ‚Imo *ἐδένναζεν*' Salmasius. 2. *δαιτί* cod. *δετή* Musurus. Supra etiam δαιταί· λαμπάδες et δεταί· λαμπάδες habuimus. „*Ceterum maior est auctoritas scripturae ἐλάνη sive ἑλάνη, qua de Neanthes ap. Ath.* XV p. 699 D, *Amerias et Nicander ibid.* 701 A *disputant, quam ut Hesychio fides habenda videatur de ἐλένη*" Thes. L. Gr. III c. 667 D. Cf. etiam σελαίναι· λαμπάδες, quod Lobeck. Proll. p. 35 *σελάναι* scribi iubet, quamquam variant etiam *πέλαινα* et *πέλανα*. 3. Pollux X 191. Lobeck. Proll. p. 187. 4. *ἐλείπαναν* codex, *ἐλίπαναν* Gl. MSS. in XII Proph. et Cyrilli mei. 5. ἐλινός· ἡ ἄμπελος ὡς Ἀπολλόδωρος. Φιλητᾶς δ' ἐν Γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν θηριακοῖς (imo Alex. 180) EM. 330, 39. ‚*ἔλινος* pampinus' Lob. Path. El. p. 122. 6. Male pro *ἔλεον* et *ἐλεητύν* scriptum esse vidit Bentl. ep. ad Mill. p. 36. 7. Aut *ἐλεξάσθην* aut *ἐκοίμησαν* legendum esse monet Meinekius. 9. *ἔπλεξεν* cod., em. Albertus coll. *λέκτο*.

ἐλέξω· διελογίσω
ἐλεόθρεπτον· τὸ ἐν ἕλει τραφὲν, ἢ ἑλοτρεφές
ἐλεοῖσι· μαγειρικοῖς τραπεζίοις. καὶ οἱ μὲν δασύνουσιν, ἵνα ᾖ τοῖς ἐκ λόγων πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ἕλους ληφθέντων· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἐξ ἐλαΐνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες
ἐλεόν· μαγειρικὴ τράπεζα, ἰκρίον, κανοῦ(ν)
ΕΛΕΟC· οἶκτος. ἢ ἕλους, συνδένδρου τόπου, ἢ καθύδρου
ἐλέποκες· ἰχθὺς ὅμοιος φυκίδι
ἐλεπόδιον· εἶδός τι βάναυσος
ἐλεπόλεις· μηχανήματα, οἱ κριοί, ἢ οἱαδήποτε, δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιροῦνται. παρὰ δὲ Κρησὶ τὰ τῶν πολέμων ὄργανα
ἐλέπουν· οἷον ἐλέπιζον τύπτων καὶ μαστιγῶν
ἐλέσθαι· θέλειν. λαβεῖν
ἕλεσθε· λάβεσθε. παρασκευάσασθε
ἐλέταιον· ἔπαιον, ἐπάτασσον
ἐλετή· ληπτή, αἱρετή
ἐλέτην· εἷλον, ἔλαβον. ἀπέκτειναν. δυϊκῶς
ἕλετο· ἔλαβεν, ἀφείλετο
ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων· τοῦτο παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπί τινος ἀπολ(ε)λυμένου
ἐλεύθερον ἦμαρ· τὴν ἐλευθερίαν. περιφραστικῶς
Ἐλευθέριος Ζεύς· .... τῶν Μήδων ἐκφυγόντες ἱδρύσαντο τὸν Ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ Σωτῆρά φασι. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ παρὰ Ταραντίνοις καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Καρίᾳ ὁ Ἐλευθέριος Ζεύς
ἐλεύθερον ὕδωρ· ἐν Ἄργει ἀπὸ τῆς συναγείας πίνουσι κρήνης ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν, διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι
Ἐλεύθερος· Διόνυσος ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Ἐλευθεραῖς
ἐλευθεροστομῶ· παῤῥησιάζομαι
ἐλεύσεως· ἀφίξεως

SCR. 11. *Β* 776. 12. *Ι* 215. 13. Arist. Eqq. 152. 14. *Δ* 483. *Ο* 631. 15. ADN. 17. I Maccab. XIII 43. 20. *Ε* 529. *Η* 370. 22. *Ι* 409. 23. *Ε* 576. 24. *Ι* 368. 26. *Ζ* 455. 27. Thucyd. II 71. 28. Antiph. Aliptr. fr. I. 30. Cf. Aesch. Prom. 180 Eur. Andr. 153. 31. Actt. Ap. VII 52.

ADNOT. 12. Apoll. lex. 66, 8 Ath. IV 173 A. *ὅλους* cod., *ὅρους* Mus., *ἕλους* Palmerius. 13. *κανοῦ* cod., em. Kusterus. coll. *ἐλεά*. *Ἰκρίον* quid sit docet Pollux IV 123 *ἐλεὸν δ' ἦν τράπεζα ἀρχαία, ἐφ' ἣν πρὸ Θεσπίδος εἷς τις ἀναβὰς τοῖς χορευταῖς ἀπεκρίνατο· ἠκρίον* cod. *ἢ ἰκρίον* Mus. Emendavi. 15. *ἐλεφιτίς* et *φυκίς* iungit Hippocrates de victu 2 p, 357, 46 quem locum affert HSt. G. I. Voss. de idol. IV c. 24. An de *elegato* Ausonii cogitandum? 16. *βαλαυστίου?* 17. *ὄντα* cod., em. lex. Cyr. 63. 39 et Marinum ap. Schow. p. 259, 9 et Musurus. 18. *ἔλεπον? ἔτυπτον ἐμαστίγων* (*ουν?*) Musurus, nescio quid agens. 20. *ἐλέσθαι· λαβέσθαι παρασκευάσασθαι* cod., em. Mus. 21. Syllaba vocabuli praecedentis *ελ* cum *ἔπαιον* coaluisse videtur, nisi ex *ἔλεπον* corruptum est. 22. Cf. *ἐλεϊστή*. 23. Apoll. 66, 10. 25. *ἀπολελυμένου* Albertus. *Ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων* Zenob. III 69 p. 74 Georg. Cypr II 53 Diogen. IV 47. *Ἐπὶ τῶν ἀσυνήθων ἐργάζεσθαί τι ἢ πάσχειν* Eudem. Vindob. fol. 35. 27. Plataeis cultum memorat Pausan. IX 2, 5 Boeckh. C. I. I p. 787 n. 1624 Thuc. II 71, Syracusis Diod. XI 72 Eckhel DN. vol. I p. 243, Burmann ad Dorvill. Sic. p. 328. — *Καρίαις* cod. *Καρύαις* Palmerius, *Καρίᾳ* Pearso recte. Cf. schol. ad Platon. Eryx. 541, 1 = p. 466 Bekk., qui locus VVDD. fugit. — Cf. Didym. p. 319. 28. *Φυσαδείας* coni. OMueller Dor. II 51, 11, coll. Euphor. fr. 19 Callim. Lav. Pall. 47. *Κυνάδρας* post Kusterum coll. Eustath. 1747, 10 Meinek. Com. III p. 12. Sed idem nunc in Philol. XIII 2 p. 532 *Κυναδρείας* suasit coll. Hes. *Κυναιρίου ἢ Κυνουρίου Ἀργολύκου* (l. *Κυναδρίου ἢ Κυνουρίου Ἀργολικοῦ*) *Κυναγχείας* conieceram Philol. XIII 1 p. 221. Ceterum ap. Pausan. II 17, 1 est *ἐλευθέριον ὕδωρ*. 29. *Ἐλευθερεύς* audit ap. Paus. I 29, 2. 20, 3 Clement. Alex. Protr. 4 § 53.

ΕΛΕΥΘΩ· ἔρχομαι. Εἰλ(ε)ίθυια

Ἐλευσίνια· [ἀγὼν θυμελικὸς ἀγόμενος Δήμητρι]. Παρὰ Λάκωσιν καὶ ἐν Σικελίᾳ τιμᾶται Ἄρτεμις, καὶ Ζεὺς Ἐλευσίνιος παρ' Ἴωσιν

ἐλευσίω· οἴσω

ἐλεύσομαι· ἔρχομαι, ἐπανέλθω

ἐλεφαίρειν· ἀπατᾶν

ἐλεφαίροντα· ἐξαπατῶντα. βλάπτοντα. ἀδικοῦντα

* ἐλεφαιρεῖται· βλάπτει. ἀδικεῖ

* ἐλεφαντίασις· εἶδος λέπρας

ἐλέφαντα· τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν·

,ὡς δ' ὅτε τις (τ') ἐλέφαντα γυνή

οἱ δὲ λευκὰ ἔρια. καὶ ῥυτὸν τρεῖς χόας χωροῦν. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸ σωματικὸν [ἢ] πάθος

ἐλεφάντινα· λευκά

ἐλεφῆραι· ἀπατῆσαι

[ἐλεφηρέα· ἢ βάψαν. ἢ βλέφαρα]

ἐλεφηράμενος· β(λ)άψας. διαψευσάμενος

ἐλέγχει· ψηλαφᾷ

ἐλέχθη· ἠριθμήθη

* ἐλέγχμην· ἐξηλεγχόμην

* ἐλευσέαν· τὴν βρυωνίαν

ἔλειψεν· ἔλεπισεν......

Ἐλεών· πόλις τῆς Βοιωτίας. καὶ θάμνος. καὶ ὄφις, ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν

ἐλεώτερον· ἐλεεινότερον

ἔλη· σύνδενδροι τόποι

ἐλητζοντο· διηρπάζοντο

ἐλητσατο· ᾐχμαλώτευσεν. διήρπασεν, ἀφείλατο, ἐλῄστευσεν

ἐλῄσθη· ἐλῃστεύθη

ἐληλακότες· διαπεράσαντες, ὁδεύσαντες

ἐληλάμενον· ἠλασμένον

ἐλήλατο· [ἐλήλασεν.] ἢ ἥρμοστο. ἢ (ἐ)πεπερόνητο

ἐλήλαται· συνέχεται. πεπερόνηται

ἔληξαν· ἐπαύσαντο

ἔληται· πορθήσεται

SCR. 32. Pind. Ol. VI 41. 35. Z 365. 37. ἐλεφαίρονται τ 565. 40. Δ 141 Damoxenus ap. Ath. l. c. 44. Ψ 388. 49. Δ 236. 50. Β 500. 54. Eur. Tro. 859, ubi ἐλῄσατο. 56. Euang. Ioan. VI 19. 58. Δ 135. 59. Η 418. 61. Π 650.

ADNOT. 32. ἐλεύθω· παραγίγνομαι C. 171. In codice ab Εἰλιθυῖα (sic) novus incipit articulus. Turbatum ordinem restituit Sopingus. Confundit enim ἐλεύθω (Lobeck. rhem. p. 92) et Ἐλευθώ· Εἰλείθυια, unde aberrarunt, quae infra post ἐπιλυσαμένη apparent et fugerunt Dindorfii industriam col. 725 B: Ἐλευθώ· καὶ μία τῶν Εἰλειθυιῶν καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος παρὰ Ταραντίνοις καὶ Συρακουσίοις. (Cf. Ἐπίασσα et Ἐπιπόλα.) 32. ἀγὼν cum denotat accine Ἐλευσίνια. De certamine hoc cf. Aristid. vol. I p. 189 EM. 329, 42 schol. Pind. Ol. IX 150, XIII 155 Harp. Suid. θεμελικὸς cod., em. Mus. 34. ἐλευσίω cod. ἐλευσείω Mus. 37. Voluit ἐλεφαίρονται κτλ. ex Apoll. lex. 66, 11. 38. Vitiose ἐλεφαιρεῖται, quod natum fortasse ex ἐλεφαίρει. Ἐλεφαίρεται Kusterus. 40. Apoll. lex. 66, 13. — (τ)' Mus. — Ath. XI p. 468 F Eustath. 1286, 28. — [ἢ] Mus. 41. ἤνια λεύκ' ἐλέφαντι χαμαί Hom. Ε 583. 43. ἐλεφηρέα· ἢ βλάψαντα ἢ βλαβερά, nisi leg. ἔλλερα. Vide Thes. c. 766 AB. 44. ἐλεφηρόμενος· βάψας cod., em. Mus. 45. Sic codex, ἐλέγχει Mus. probante Meinekio. 46. ἐλέ. χθη codex. 47. ἐλεγχόμην Albertus. 48. ἐλεψέαν series. 49. Apoll. lex. 66, 48 addit περιεῖλεν. Cf. ἐξέλεψεν. 50. σκυτάλαι· — ὄφεων εἰσί (εἶδος coni. Wernsdorf PLM. IV p. 869). θάμνος cum dicit de ἐλαιών cogitabat. 51. Vide ἐλαύτατον. 54. ἐλκίσατο cod., ἐλκήσατο Mus., em. C. 171. 57. ἐλασθὲν C. 171. 58. Pro ἐλήλασεν recte ἠλάσθη C. 171. 59. ἐλελᾶται· πεπερόνηται codex, et sic fere C. 171; ἐλέλαται· πεπερόνηται Mus. 61. πορθήσηται. Mus.

ἐλθέμεν· ἐλθεῖν
ἐλθετῶς· ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Σαλαμινοί
ἔλθητον· ἔλθητε. δυϊκῶς
65. ἐλθοῦσα· ἀπελθοῦσα
ἐλιάνθη· ἐχλιάνθη
ἐλίασεν· ἐτίναξεν
ἐλιάσθη· ἐκλίθη, ἐστράφη, ἔφυγεν. ὤλετο. ἔπεσεν. ἀπεχωρίσθη
ἐλίβοτρυς· ἄμπελός τις μέλαινα
70. * ἔλυγεν· ὤλισθεν
ἐλίγαινον· ὀξὺ ἀνεβόων
Ἐλυγεύς· Διόνυσος ἐν Σάμῳ
ἐλίγματα· ψέλλια
ἐλιγμόν· γῦρον
75. Ἐλιεύς· Ζεὺς ἐν Θήβαις
ἕλικα· κύκλον. ἐνώτια. ἢ δακτύλιοι. ἢ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια
ἕλικας· ἑλικοκεράτους, ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας
ἕλικες· τῆς ἀμπέλου τὰ κληματώδη. ἢ ἐνώτια. ἢ ψέλλια. ἢ δακτύλιοι. ἢ ἑλίγματα
Ἑλίκη· πόλις [Βοιωτίας]. καὶ ἡ ἰτέα. τινὲς καὶ σπέρμα τοῦ ὑοσκυάμου [ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται]
80. ἑλικηδόν· κυκλοειδεῖ στροφῇ
ἕλικι· κλήματι ἀμπέλου.
ἑλικοβλέφαρος· καλλιβλέφαρος
ἑλικοειδῶς· κυκλοειδῶς
* ἕλικας βοῦς· ἤτοι ἀπὸ τῶν κεράτων, ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἑλικοειδεῖς. ἑλικὸν γὰρ τὸ συνεστραμμένον
85. ἑλικοί· οἱ ἀσφοδελοί
ἑλικόν· ὀρθόν. καὶ μέλαν. περιφερές
ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι· περὶ βοὸς (ἐν) φόνοις κειμένης
ἑλικτά· στρεβλά, σκαμβά
* Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα· ....
90. * ἑλίκωπας· εὐοφθάλμους

SCR. 62. *E* 508. 64. *K* 444. 65. *Λ* 394. 67. *Ψ* 879 Arist. 68. ,*O* 543‘ Pearso. 71. *Λ* 685. 77. *α* 92. 78. *Σ* 401. 79. *B* 575. Theophr. HPl. III 13 *Καλοῦσι δὲ οἱ περὶ Ἀρκαδίαν οὐκ ἰτέαν ἀλλ' ἑλίκην* (sic. cod. Urbin.) *τὸ δένδρον.* 80. Theophr. HPl. III 1, 13. 81. Genes. XLIX 11. 82. Pind. Pyth. IV 305. 86. ADN. 87. *O* 633. 88. Eur. Andr. 448. 89. *Y* 404. 90. *Γ* 234.

ADNOT. 62. 63. Separavit editio Hagen. 63. *Σαλαμίνιοι* Mus. Forte *ἐλθὲ τῶς* = *πρόμολ' ὧδε* et *Σαλαμινίαις* vel *Σαλμωνεῖ*. — *ἐλθέτωσ(αν)· ἀντὶ τοῦ ἐλθό(ντων)* coni. A Meinekius. Idem gl. 2087 *(ἐν)* inseruit. 66. Lobeck. rh. p. 30. 67. Buttm. lexil. I p. 73. 68. Vide *ἀλιάσθη* et *λιάσθη*, Apoll. lex. 66, 15. — *ἔπεσεν* ad *ἐλίσθη ἐλύσθη ἠλύσθη* referenti Kustero oblocutus est Albertus. 69. Cf. *ἔλυστα*. 70. Infra *ἐξέλιπον· ἐξώλισθον*. Atque *ἔλιγεν (ἔλιπεν)* ordo postulat. 71. Cf. *λίγαινον*. Lobeck. rh. p. 238. 72. Ordo *Ἐλιγεύς* requirit, *Ἐλεγεύς* coni. Schwenck in Mus. Rhen. X 3 p. 374. *Eleleus* Ovid. Metam. IV 15. An *Ἐνυεύς*? 73. Vid. *ἕλικες*. 74. Scripsi *ἐλιγμόν· γῦρον*, *ἐλιγρόν· ὑγρόν* codex; quod sunt, qui ex *ἔνυγρον· ὑγρόν* detortum arbitrentur. Ceterum etiam *ἔνικμον· ὑγρόν* verum esset. 75. E lingua Phoenicum repetit Valcken. de Aristob. p. 120, 30. Cf. 894. Apud Plut. Quaest. Gr. 40 *Ἐλιεύς* est Cephisi filius. 76. Confundit *τὴν ἕλικα· κύκλον* et *ἑλικά* (vel *ἕλικες*) *ἐνώτια κτλ.* = *ἑλικτῆρες*. 78. *ὀμματώδη* cod., em. Kusterus. Reliquae interpretationis partes ex Apoll. lex. 66, 17—22 in brevius sunt contractae. Cf. schol. Soph. Ai. 372. 79. *Βοιωτίας καὶ ἡ ἰτέα — ὑοσκυάμου, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται* codex. *Ἀχαΐας, ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται καὶ ἡ ἰτέα — ὑοσκυάμου* Musurus. In his verba *ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται* alieno loco e margine inserta esse vidit Schowius p. 254, 14. Pertinent ad 89, quo etiam *Βοιωτίας* refero. 80. *ἑλίκηδον — τροφή* cod. *ἑλικηδών — συστροφὴ* Musurus, uterque *κυκλοειδής*. Correxi. 89. Huc referenda esse verba *Βοιωτίας, ἐν ᾗ* (l. *ἐν ᾧ*) *Ποσειδῶν τιμᾶται* supra vitiose infarta patet ex Apoll. lex. 66, 23.

* ἑλίκωπες· οὐλότριχες

* ἑλικώπιδα· εὐόφθαλμον. εὐειδῆ

ἑλικτῆρες· ἐνώτια

ἑλικτοτέρας· πολυπλόκους

95. ἕλικων· ἀπὸ χειρὸς νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ

ἑλικωνιᾶ· μουσεῖα. ὡς ἐπὶ τὴν γῆν Ἑλικῶπας πλοκάμους· ἀντὶ τοῦ ἑλικοὺς

ἑλίκωπες· μελανόφθαλμοι. ἢ ἑλικοὶ κατὰ πρόσοψιν, ἀνακεκλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα. ἢ περιφερεῖς τὰ πρόσωπα

ἑλικωπῷ· εὐοφθάλμῳ

ἑλιλίχθησαν· συνεστράφησαν

2100. ἔλιμαρ· κέγχρῳ ὅμοιον

ἐλίνη· ἡ μελίνη, ὑπὸ Λακώνων

ἐλινύειν· σχολάζειν, λήγειν, ὀκνεῖν, ἀναπαύεσθαι, στράγγεύεσθαι. διατρίβειν

Ἐλινύμενος· Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ

ἐλινύων· ἀναπαυόμενος

5. ἕλιξ· νέος κλάδος. μέλας. καὶ ὁ αἰγίλωψ. καὶ ἡ κατάγραφος καὶ ἡ ἀναγλυφὴ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι. [καὶ ὁ καρπός]. καὶ ψέλιον. καὶ τοῦ ὠτὸς ἡ περιοχή. καὶ δεσμός τις. ἢ τύλιγμα. ἢ παράκλησις

ἑλιξάμενος· ἐπιστραφείς

ἑλίξας· (π)λέξας. κάμψας, στρέψας.

ἑλιξόκερως· στρεβλόκερως

ἐλίπανας· ἠλ(ε)ιψας. ἐφαίδρυνας. πλουσίαν ἐποίησας

10. ἐλιπάρει· ἠξίου, ἐκολάκευε, παρεκάλει

ἐλιπάρευσεν· ὁμοίως

Ἐλιπεύς· ὁ Ἐνιπεὺς ποταμός

ἔλιπεν· ἐπιθυμητικῶς ἤσθιεν

[ἕλις· μόνος. καὶ ὅλος]

SCR. 91. *Α* 389. 92. *Α* 98. 93. Lysias' c. Eratosth. p. 121, 43. Aristoph. fr. VI II 2 p. 1079. 2102. Arist. Thesm. 598. 6. *Μ* 408. 7. *Ψ* 466 Eur. Phoen. 1622. 9. Ps. XXIII 5. 12. λ 238.

ADNOT. 93. Pollux II 83. V 97 Harpocr. 94 — 97. Expressi haec ut in codice leguntur. *Ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν. Ἑλικώνια· μουσεῖα, ὡς ἑλίκωπας πλοκάμους ἀντὶ τοῦ ἑλικοὺς* Musurus, qui glossas bene disiunctas inepte copulavit. Hoc unum certum est pro *Ἑλικωνιᾶ· μουσεῖα* cum Meinekio Philol. XIII p. 534 legendum esse *Ἑλικωνίδων μουσεῖα·* .... coll. *ἀηδόνων μουσεῖα, χελιδόνων μουσεῖα, Οἰωνίχου μουσεῖον.* Nam *νιᾶ* e *νιδων* corruptum est. Deinde *ἕλικων ἀπὸ χειρός· νημάτων* fortasse rectius distinxerunt Pearso et Reiskius coll. verbi *ἑλίσσειν* significatione *nendi* ap. Eur. Orest. 1432 Ar. Rann. 1348. 1314. Reliqua obscuriora sunt, quam quae certa emendatione sanari possint. Possis *εἱλικτὸν τέρας· πολύπλοκος (δράκων)*, neque displicuerit *ἑλικτοτέρας ἕλικων ἀπὸ χειρός· πολυπλοκωτέρας νημάτων φ. ἐ. τ. ἀ. ὡς ἐπὶ τὴν γῆν.* 97. Apoll. lex. 66, 26. 99. Sic cod. et Vossius, *ἐλελίχθησαν* Mus. 2100. Coni. *ἔλυμος· κέγχρῳ ὅμοιον [ἐλίνη]. ἡ μελίνη ὑπὸ Λακώνων.* Cf. 1997. Utut est verba *ὑπὸ Λακώνων* ab 2101 ad 2100 retrahenda sunt. 1. *ἐλίνη* suspectum etiam Lobeckio Path. p. 114. 2. 4. *ἑλιννύειν ἑλιννύων* Mus. Male. Ernesti Callim. 48. Koen. Greg. Cor. p. 502 Brunck Apoll. Rh. I 862 Lobeck. rhem. p. 280 n. *στρατεύεσθαι* cod., em. Heinsius. Supra *ἐλεινύειν*; infra *ὀλινύα*, ubi corrigo *ἐλινύει· λήγει ἀργεῖ.* 4. Moer. Att. p. 161. 5. *νέος καλός* cod. quod ad *ἧλιξ* refert Albertus. *νέος κλάδος* ope C. 39 restitui. Ad *μέλας* cf. gl. 2086; ad *αἰγίλωψ* cf. *ἐλαΐς* et *ἐλλήθεις.* De *ἀρχιτέκτοσι* cf. Ath. V p. 206 B. Vocabuli *καρπὸς* correctio incerta; possis *καμπτός, καπνός, κεραυνός* vel tale quid. Coniciunt tamen haud improbabiliter *τὸ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλιον, (ψέλλιον* Mus.) Pro *περιοχή* Pollux II 86 *περιαγωγή;* vid. Aristot. de anim. II 8 Rufum de part. corp. hum. p. 26. Pro *παράκλησις* malim *περιείλησις.* 7. *(π)* Guyetus. 8. Eustath. p. 1394, 39. 9. *(ε)* Musurus. *ἐλιπάρησεν* Meinekius. 12. *Ἐλισεύς* vel *Ἐλισσεύς* coni. Meinek. Vindic. Strab. p. 112; nunc improbat. 13. *ἔλιπτεν* Mus. Vide schol. Nic. Ther. 126 et *λίψ*; Lobeck. rhem. p. 47. 14. Imo *ἕνς* quo de Argivorum et Cretensium vocabulo cf. Ahrens Dial. II p. 278 et Lobeck. Parall. p. 121. Vid. Philol. XI p. 398.

15. * ἐλισμός· ἥσυχος
* ἑλισθείς· ἑλίσας ἑαυτόν
ἑλίσσει· πλέκει
* ἐλίσθη· ἔπεσεν
ἐλίσσετο· ἢ παρεκάλει, ἐδέετο ....
20. ἑλίσσεσθαι· στρέφεσθαι
ἑλισσομένη· εἱλουμένη
ἑλισσομένου· εἱλουμένου
ἑλίσσων· πλέκων. ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων. ἢ κινῶν. Εὐριπίδης Σισύφῳ
ἐλίστρευον· ἐστράτευον
25. ἐλιφαίμησεν· ἔξαιμος ἐγένετο
ἑλιχάζει· πλανᾶται
ἑλιχθέντων· συστραφέντων
ἐλιχνῶντο· τοῦτο πέπαικται ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ
ἑλίχρυσος· τὸ ἀῤῥενικὸν οἱ μὲν .... οἱ δὲ τὸ ἄνθος τῆς ἑλιχρύσου βοτάνης
30. * ἑλιττόμενος· στρεφόμενος
ἕλκανα· τραύματα
ἑλκανῶσα· ἡλκωμένη, ἢ ἡλκοποιημένη ὑπὸ πυρός
ἕλκεα· τραύματα
ἕλκει· ἀνάγει, σύρει
35. ἑλκέμεν· καθέλκειν
ἕλκεο· ἕλκε
ἕλκεος· τραύματος
ἑλκεσιπέπλους· ἐφελκομένας τὸν πέπλον
ἕλκετο· ἥλκυσεν
40. ἑλκεχίτωνες· ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες. ἄζωστοι.
ἕλκη· λῦπαι. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ
ἑλκηΐς· ἡ λιθάργυρος
ἑλκηθμοῖο· ἑλκύσεως
ἕλκος· πᾶν τραῦμα
45. ἑλκοποιόν· κανθαρίς
ἕλκυσον· σῦρον

SCR. 16. *Α* 47. *Ω* 510. *ι* 433 Archilochus ap. Stob. flor. II p. 475. 18. *Ψ* 393. 19. *Α* 15. *υ* 28. 21. *Α* 317. 23. Eur. fr. 675 p. 451 Nck. λόγους ἑλίσσων coni. Matthiae. 26. *ι* 487? 27. *Μ* 74. 28. Arist. Pac. 756. 33. *Θ* 405. 34. *Ω* 52. 35. *Β* 152. 36. *Α* 210. 37. *Λ* 811. 38. *Ζ* 442. 39. *Λ* 194. 40. *Ν* 685. 41. fr. 553 Nck. 43. *Ζ* 465. 44. *Δ* 190. 46. Plat. Parmen. 135 D.

ADNOT. 15. θεληµός coni. Lobeck. Path. El. p. 103 n. Cf. θέλεμον et θελέμως (Lob. Proll. p. 158). 16. ἑλίξας male Mus. Leg. ἐλυσθείς· ἐλύσας. 18. Vid. Buttm. Lexil. II p. 164. Fuit lectionis varietas in Hom. l. l. Cf. ἐλύσθη. ἠλύσθη. ὄλισθε. ἐβρύσθη. 19. ειπαρεκάλει cod. ει om. Mus. Leg. ope Apoll. lex. 66, 27 ἢ π. ἐδ. ἢ μετεβάλλετο. 21. ἠπλουμένη cod. ἐλεουμένη C. 171, em. Albertus. 22. ἠλουμένου cod., em. Mus. 23. κοινόν cod., κινῶν Mus. Sed forte κοινὸν i. q. καὶ τὸ σύνηθες. 24. Coni. ἐλάτρευον. ἐλίστρευον· ἐτάφρευον Meineke. 26. Supra ἐλαχίζει, infra ἐλλυχᾶται. Cf. ἀλυσκάζω et ἠλυσκάζει. 28. ἐλίχνων — πεποίηται cod., em. Nauck. Ar. Byz. p. 48 n. 60. 29. οἱ μὲν τὸ ἀρρενικόν, οἱ δὲ — ἐνχρύσου (ἐγχ. Mus.) cod., em. Meinek. Theocr. p. 177. Lacunam exple vocc. τὴν βοτάνην. 32. ἑλκανοῦσα Blomfield. ad Aeschyl. Cho. 830, ἑλκανόωσα Lobeck. rhem. p. 155, 6. Idem ἡλκωμένη pro ἑλκομένη (ἑλκουμένη Kusterus) cum LDindorfio in Thes. III c. 747 A recte restituit. Deinde ἕλκος ποιημένη cod. ἑλκοποιημένη Mus., ἡλκοποιημένη LDindorf. 39. εἵλκυσεν Mus. 42. Interpretantur „*spumam argenti.*" Nisi unguentum dicit ἰσάργυρον, aliis ἰσόστασις (h. e. κατὰ ὁλκὴν τίμιον) στακτὴ σμύρνη ἴστορκον (?) dictum. 43. ἑλκιθάμοιο cod., ἑλκυθμοῖο Mus., em. Is. Voss. e C. 63 ἑλκηθμός· ἡ βίᾳ ἕλκυσις.

ἑλκυστάζων· ἕλκων, παρασύρων
ἑλκυστῆρα· φορβεά(ν), ἤτοι καπίστριον
ἑλκυστῷ· λείῳ
50. Ἑλλά· καθέδρα. Λάκωνες. καὶ Διὸς ἱερὸν ἐν Δωδώνῃ
ἑλλά(μ)ψεως· φωτισμοῦ
Ἑλλάς· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ τὸ ἔθνος. ἢ Ἀχαΐα. καὶ ἡ αὐτόθεν γυνή
ἑλλάσαι· συγκλεῖσαι. κωλῦσαι
ἑλλέβορος· βοτάνη, ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρ[τ]υγες. ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς
55. * Ἑλλεσίη· ἡ Ἀθηνᾶ
* ἕλλειν· ἴλλειν. κατέχειν
ἑλλεδανοί· δεσμοί, σχοῖνοι
ἑλλεδανοῖσι· τοῖς δεσμοῖς
ἔλλερα· ἐχθρά, πολέμια. ἄδικα
60. ἑλλείχοντα τῶν Ἀθηνῶν ..... οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι, ἵνα φαίνωνται ἀστοί. Ἑλλείχοντα δὲ ἐμφορούμενον, ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων
Ἕλληνες· οἱ ἀπὸ τοῦ Διός, τοῦ Ἕλληνος. ἢ φρόνιμοι, ἤτοι σοφοί
Ἑλληνοδίκαι· οἱ κριταί, οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας
Ἑλληνοταμίαι· οἱ τοῦ κομιζομένου φόρου παρὰ Ἀθηναίοις ταμίαι
[ἑλληνύει· ἑορτάζει. παύεται. ἀργεῖ]
65. Ἑλλήσποντος· ποταμὸς ἐπὶ τῆς (παρ)αλίας. ἡ μεταξὺ Τροίας καὶ Χεῤῥονήσου θάλασσα
ἑλλίζων· τίλλων
[ἑλλήθεις· οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυτὸν ὁ αἰγίλωψ]
ἑλλόβια· ἐνώτια
* ἑλλόγει· καταλόγισαι

SCR. 47. Ψ 187. 52. *B* 683 Thucyd. I 6. 54. Aristoph. II 2 p. 1079 et Nicostratus. 57. Σ 553. 59. *ἵν' ἔλλερα πολλὰ τέλεσκεν* Callimachus. 63. Thucyd. I 96. 69. Epist. ad Philem. 18.

ADNOT. 47. *σπαράσσων* Apoll. lex. 66, 30. 48. *φορβέα* cod., *φορβίαν* Mus. Emendavi. 49. Defendit Boeckh. C. I. n. 2719, 21, ubi *ἑλκυστῷ ἐλαίῳ* legitur, quod ipsum Hesychio reddi iubebat Schneiderus. 50. *καθέδρα καὶ — Δωδώνῃ. Λάκωνες* codex. Emendavi. Cf. Lobeck. Path. p. 120 rhem. 112. — Supra *Ἕλα· τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν ἐν Δωδώνῃ*. 51. (*μ*) Mus. C. 171. 53. Ahrens Dial. II p. 503. — *ἕλσαι* corrigit Thes. LGr. III c. 760 D. 54. *Ὄρτυγες* cod., correxi. *ὄρυγες = ἑλλοί. — κόσμος*] Poll. V 101. VII 96. 55. *Ἑλλενίη* Adrianus Heringa Obss. p. 216, non diversam esse putans ab *Εἰλενίᾳ* ap. Orum in Lycophr. EM. 298, 26 Aristot. Mirab. Ausc. c. 108 p. 140. LDindorfio in Thes. III c. 766 A *Ἑλλεσίη* potius cum *Εἰλέσιον* comparandum videtur, quod ab *ἕλος* ducit Strabo IX p. 406. Mihi, cum ordo requirat *Ἑλεγίη, Ἑλεσίη* transpositione literarum natum videtur ex *Ἀγελείη*. 56. *ἑλλεῖν* cod. Formam praesentis *ἕλλω* nullam fuisse contendunt Thes. Editores III c. 253 C. 780 D. Sed vide Lobeck. rhem. p. 112 Ahrens II 503. 57. Apoll. lex. 66, 31. 59. Lobeck. Proll. 261. *ἔλλερα ὄργανα* (l. *ἔργα*)· *φόνια χαλεπὰ καὶ κακά* C. 39. Similiter Suidas Zonar. c. 689. *Ἔλλερον· τὸ κακόν* Arcad. 123, 1 Eustath. 635, 5 EM. *ἀδικία* cod., em. Heinsius. 60. *ἐπὶ* cod., em. Kusterus. Proverbium ordinem confundens non est offensioni. 61. *τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός* Albertus. Eustath. 1644, 7. — *φρόνιμος* C. 39. 171. 62. Schol. Pind. Ol. III 12 Bekk. 248, 32 EM. 331, 24 Suid. Harp. Pausan. V 9, 4. Hesych. *δίαρχοι*. Coni. *οἱ ι' κριταί*. 63. Schol. Thucyd. I c. 96 Poll. VIII 114 Bekk. 188, 16. 248, 29 Harp. Suid. Zon. c. 684. Boeckh. Oecon. I p. 191—193. 64. L. *ἑλινύει*. 65. *ἀπὸ τῆς Ἕλλης* Mus., (*παρ*) Meineke. Pro *πόντος* Cyrilli recte *ποταμός*. 66. Lobeck. rh. 118 agnoscit coll. *Γέλλαι· τῖλαι. Κνίζων* corrigit Meinekius. 67. Imo (*δ*)*έλλιθες*. Similiter flectitur *βάλλις βάλλιθος βοτάνη* ap. Theodos. Byz. 94, 17. Supra *ἐλαΐς* et *ἕλιξ* habuimus. Legerunt nonnulli *δ' ἔλλιθες*. 68. EM. 332, 39, lexicon de spirit. p. 216 Pollux II 83 V 97 C. 39. 171. 69. *ἔλλογ. καταλόγησαι* (sic) codex *ἑλλόγει* Musurus qui exitum delevit. *ἐλλόγα· καταλογῆσαι* C. 39 *ἐλλόγει ἀντὶ τοῦ λελόγισαι. καὶ ὁ Ἀποστόλιος· τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει κτλ.* Lex. MSS., em. Kusterus.

70. ἐλλόγιμος· γεγραμματισμένος
[ἐλλοδάνοισι· δεσμοῖς]
Ἔλλοι· Ἕλληνες οἱ ἐν Δωδώνῃ, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐλλόμενα· περικλειόμενα
ἐλλόν· ἀγαθόν. γλαυκόν. χαροπόν. ἐνθαλάττιον. ταχύ. ἄφωνον. ὑγρόν. ἔλαφον νεογνόν
75. ἔλλοπες· ἐλλιπόντες τῆς ὀπός, τουτέστιν ἄφθογγοι, ἄφωνοι. καὶ δασεῖς. καὶ τραχεῖς. καὶ ποικίλοι
ἐλλόπιδας· ἡ λέξις παρὰ Κρατίνῳ. γέγονε δὲ παρὰ τοὺς ἐλλούς, καὶ λέγει κοινῶς τοὺς νεβροὺς καὶ τοὺς στρουθούς· ἢ νεοττοὺς ὄφεως ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι
Ἐλλοπιεῖς· [ἄφωνοι. καὶ οἱ λεπιδωτοί]
[ἐλλοπίς· εὐόφθαλμος. χαροπή]
Ἐλλοπιῆες· οἱ νῦν Ὠρεῖται, παρὰ Χαλκιδεῦσιν
80. ἐλλοπῶ· ἀγαθήν
ἐλ[λ]όωσιν· ἐλάσωσιν
ἐλλός· τὸ ἔκγονον τῆς ἐλάφου νεογνόν, ὁ νεβρός. καὶ Δωδωναῖος. καὶ ὁ ἐνθαλάττιος
ἔλλυες· ζῶα ἐν τῷ Σμαράγδῳ ποταμῷ
ἔλλυσιν· ἔκλυσι(ν). Κρῆτες
85. ἐλλύτατον· οἰκτρύτατον
ἐλλύτης· πλακοῦς τις
ἐκλυχᾶται· πλανᾶται. διατρίβει
Ἐλλώτια· ἑορτὴ Εὐρώπης ἐν Κρήτῃ
ἐλλωτίς· Εὐρώπης στέφανος πλεκόμενος, πηχῶν εἴκοσι
90. ἕλματα· ὁμιλήματα. ἐνειλήμ[μ]ατα. σανιδώματα
ἐλμακίνη λειμῶνος· ἡ λεπτὴ [καὶ λευκὴ] σχοῖνος
ἕλξεις· ἑλκύσεις

SCR. 71. Σ 553. 72. Π 234. 74. τ 228. 79. Callim. Del. 20. 81. Ν 315.

ADNOT. 70. καταγεγραμματισμένος C. 171; γραμματισμένος cod., em. Mus. 71. Sic cod. ἐλλεδανοῖσι Mus. 72. ἐλλοί cod. Ἐλλοί· Ἕλληνες καὶ οἱ ἐν Δωδώνῃ ἱερεῖς malebat Kust. 73. περικνόμενα cod., περικνώμενα Mus., περικλώμενα LDindorf Thes. III c. 781 A. Imo περικλεόμενα h. e. περικλειόμενα. Vid. Lob. rhem. p. 112. 118. ἑλομένων· συγκλειομένων C. 171. 74. Imo ἐσλόν· ἀγαθόν coll. ἐσλῶν· ἀγαθῶν. Ἄφωνον] cf. ἐβλόν.—Apoll. lex. 66, 33.— ταχύ an τραχύ scribendum sit dubito; ταχύ] αἰόλον. 75. ἐλλείποντες Mus. — ἄφωνοι] Κρῆτες δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ἔλλοπας λέγουσιν Zonar. c. 695. EM. 331, 52. Tres postremas interpretationes ad ἐλλοί pertinere cave credas. Δασεῖς enim et τραχεῖς dicit pisces λεπιδωτούς, quia sunt ἐν λοπῷ; Theocr. α 42. Sed ποικίλοι (Hom. τ 228 ποικίλον ἐλλόν) ad 74 retraho. 76. Ἐλλόποδες καὶ ἐλλοί· οἱ στρουθοὶ καὶ οἱ νεβροὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι EM. 331, 53 rectius iudice Meinekio fr. 60 p. 197. Cf. Th. Bergk. Com. Att. reliq. p. 256 sq. Forte ἐλλοπιδέας a nom. ἐλλοπιδεύς. 77. ἄφωνοι καὶ οἱ λεπιδωτοὶ ad 75 pertinent. Ἐλλοπιεῖς cum 79 arctissime cohaeret. 78. L. ἐλλῶπις vel ἑλικῶπις.
δ δ
79. Ἐλλοπίνες — ὁρίται, παρὰ Χαρκί teste Schowio codex (χαρχί LDindorf, nescio quo auctore). Ὀρεῖται Χαλκιδεῦσιν Mus., Ἐλλοπιῆες LDindorf p. 777 D. Ὠρεῖται Salmasius. 80. Forte ἔλλοπα· ἀνθίαν Athen. VII p. 282 D. 81. L. ἐλόωσιν. 83. ἐγχέλυες — Σκαμάνδρῳ Meinekius in Philol. XII p. 608. Imo ἐμύες pro ἐμύδες. Vide ἐμύς et κλεμμύς. 84. ἔκλυσι κρῆται cod., em. Mus. Cf. Boeckh. C. I. I 725 Ahrens Dial. II p. 358. 85. Vide ἐλαύτατον et ἐλεώτατον. 86. ἐλλυτίς cod., em. Albertus. Cf. Theognost. ap. Cram. AOxx. II 44, 21 Boeckh. C. I. 2448 p. 371. 87. Vide ἐλιχάζει. 88. ἐλλωτία codex, emendavi. Cf. schol. Pind. Ol. XIII 39 Ath. XV p. 678 A EM. 332, 41 Gesen. Monum. p. 389. Ceterum suspicor confundi ἐλλώτια· ἑορτή et Ἐλλωτία· Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ, quae utrum ab ἐκ et λωτίζειν (λῶτα) proveniant an ab אֵלֹהִים ambiguum est. 89. ἐλλώτης εὐρώτης cod., em. Sopingus coll. Seleuco ap. Ath. XV p. 678. 90. ὁμιλήματα fortasse dittographia est sequentis vocabuli ἐνηλήματα, pro quo ἐνειλήμματα em. Kusterus. σανιδώματα refer ad σέλματα; Lob. Pathol. p. 121. 91. ἐλμακήνη cod, em. Lobeck. Proll. p. 219. Post λειμῶνος distinxit et καὶ λευκὴ eiecit LDindorf.

ἐλξίνη· ἡ περδίκιος βοτάνη
ἕλξω· ἑλκύσω, ἀνάξω
95. ἐλογίζετο· ἐνοεῖτο
ἑλοίμεθα· ἐπιλεξοίμεθα. λάβοιμεν
ἕλοιο· ἀνάσχοιο. βουληθεί(η)ς
ἕλοιτο· θέλοι
ἑλόμην· ἀφειλόμην
2200. ἕλον· εἷλον, ἀφεῖλον. ἐπόρθησαν
ἑλόντας· ἀφελόντας, λαβόντας. νικήσαντας
[ἑλόντες]· ἑλόμενοι· ἀφελόμενοι, λαβόμενοι
ἑλόντες· λαβόντες. ἀνελόντες. πορθήσαντες. χειρωσάμενοι
[ἑλόντων· ἐλαυνόντων. καὶ τὰ ὅμοια]
5. ἕλος· σύμφυτος τόπος. ἢ χεῖλος ποταμοῦ. καὶ ὁ τελματώδης τόπος. καὶ πόλις ἐν Λακεδαιμονίᾳ.
ἑλοῦ· λάβε. ἐπίλεξαι
[ἐλούπησεν· ἐψόφησεν. ἐσχίσθη]
ἑλοῦσαι· ἀρξάμεναι. λαβοῦσαι
....ε Λουσία· Δημήτηρ παρὰ Τελφουσίοις
10. ...ε λόφον· τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας
ἐλόχα· ἐνήδρευεν
ἐλοχεύθη· ἐγεννήθη. [ἐγαμήθη]
ἐλόχισεν· εἰς λόχους ἤγαγεν
ἔλπεο· ἔλπιζε
15. ἔλπεον· ἤλπιζον
ἔλπεται· δοκεῖ, ἐλπίζει, προσδοκᾷ
ἔλπει· ἐλπιδοποιεῖ
ἐλπίς· προσδοκία
ἔλπομαι· ἐλπίζω
20. ἔλπομαι· εὐχόμενος. καυχῶμαι ἐλπιδοποιούμενος
ἔλπονται· ἐλπίζουσιν
ἔλποντο· ἤλπιζον
ἔλπος· ἔλαιον, στέαρ. εὐθηνία
ἐλπωρή· ἐλπίς. δόκησις
25. * ἐλπωρῆσιν· ἐλπίσιν
[ἐλπτέοντες· ἐλπίζοντες]
ἔλσαι· συσχεῖν. συνελάσαι. συγκλεῖσαι
ἔλσαν· συνήλασαν
(*) ἐλύμην· ἐλυτρωσάμην. ἐλυτρώθην

SCR. 96. *Β* 127. 97. *υ* 62. 98. *Γ* 66. 99. *Ε* 210. 2200. *Ι* 127. 3. *Γ* 116. 5. *Υ* 221 *Β* 594. 6. Eurip. fr. 139. 8. *θ* 436. 10. *Κ* 573. 13. Herod. I 103. 14. *Υ* 201. 16. *Ι* 371. 17. *β* 91. 19. *Η* 199. 20. *Θ* 526. 22. *Μ* 261. 24. *β* 280. 26. Herod. VII 168. 27. *Λ* 409. 28. *Λ* 413. 29. *Φ* 80.

ADNOT. 93. Plin. HN. XXVII 17. Infra s. v. *κουλιβατίαν* (leg. *κλύβατιν*) *ὀνόπορδον, σιδηρῖτιν πόαν* invenies plura. 2202. *ἑλόντες* deletum ab Heinsio. 2. 3. Disiunxit idem. 4. L. *ἐλώντων*, quod Kusterus suasit. aut scribe *ἑλόντων· [ἐλαυνόντων καὶ] τὰ ὅμοια.* 5. Boeckh. C. I. n. 1444. 7. *ἐδούπησεν* Heins. 8. *ἀράμενος* Meineke. Cf. 2253. 9. *Ἐλουσία· ἀομητὴρ π ἀφουσίοις* (ε supra) cod., *Ἐλουσία· Ἄρτεμις παρὰ Ἐφεσίοις* Mus. Em. Meinek. Philol. XIII p. 533. Ac fortasse tale quid latet etiam s. v. *ἀδουσίη — ἔπαφος ἡμέρα (ἐν Τιλφουσίοις ἡ Δημήτηρ).* 10. *ἑλοφόν* cod., em. Salmasius. 13. *ἐλόχησεν* cod., em. gloss. Herod. p. 606. 17. Apoll. lex. 67, 1. 20. Imo *εὔχομαι ἐλπόμενος* em. Kustero. 23. Cf. *λίπος ἔλφος;* Gesen. Mon. p. 389. Sic variant *σέλπος* et *σίλφιον*. 24. *ἔλπωρ· ἡ* cod., em. Mus. Apoll. 67, 2. 25. *ἐλπορῆσιν* cod., em. Mus. 26. L. *ἀελπτέοντες· μὴ ἐλπίζοντες*, q. v. 27. *συγκατακλεῖσαι* Apoll. lex. 67, 3. 28. Cf. *ἐγείλασαν*. 29. In Hom. nunc l. c. legitur *δὲ λύμην*. Cf. Apoll. lex. 67, 5.

ἔλσους· τὰς μυίας
ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ· κατέφαγε χοῖρος ἐξ ὕλης
ἔλυμα· τὸ τοῦ ἀρότρου πέριον. νύσσα. καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ ἡ αἴων
Ἐλύμνιος· Ποσειδῶν ἐν Λέσβῳ. καὶ νῆσος τῆς Εὐβοίας
* ἐλύμνιαι· δοκοὶ ὀροφῆναι
ἔλυμοι· τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν, ἀφ' ὧν ἡ γλωσσίς. οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλόν. καὶ σιτώδες σπέρμα. καὶ ἡ τῆς κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη
ἔλυμος· (σ)πέρμα, ὃ ἕψοντες οἱ Λάκωνες ἐσθίουσιν
ἐλυσάμην· ἀπέδωκα
ἔλυσεν· ἀπελύτρωσεν
ἐλυσθείς· κουφισθείς. ἐλισθείς
ἐλύσατο· ἐλυτρώσατο
ἐλύσσει· εἰλεῖται
ἐλύσθη· παρελύθη. συνειλήθη. ἔπεσεν. ἐνεποδίσθη
[ἔλυται· ἔρχεται]
ἐλύ[σ]τροις· καλύμμασι, σκεπάσμασιν
ἔλυστα· ἄμπελος μέλαινα
[Ἐλύτιος· Ποσειδῶν ἐν Λέσβῳ]
ἔλυτρα· κυρίως τὰ ἐνειλήματα. ἢ τὰ καλύμματα. καὶ πηγαί. καὶ σωλῆνες. δέρματα
ἔλυτρον· δέρμα. θήκη. λέπυ(ρ)ον. ἐνείλημα. κάλυμμα, σκέπασμα
ἔλφος· βούτυρον. Κύπριοι
ΕΛΩ· κατέχω, πιάζω. ἐλάσω
ἐλωβήσαντο· ἔβλαψαν
ἕλωμαι· πορθήσω. ἀφέλω. λάβω
ἕλων· ἤλαυνον. ἐπορεύοντο. ἢ λαβών. ἢ ἀρ(ξ)άμενος. ἢ ἀφελόμενος
* ἐλωγή· ἔλεγον
Ἐλωός· ὁ Ἥφαιστος παρὰ Δωριεῦσιν
ἕλωρ· ἕλκυσμα. λύμη. ἄγρα. θοίνη·
μὴ δή με ἕλωρ
εἴλημμα. θοίναν. ἄγρευμα.
ἕλωρα· ....
ἑλώρια· ἑλκύσματα. καταστρέφει δὲ εἰς σπαράγματα. βρώματα

SCR. 31. Psalm. XXIX 13 (XXX 14). 32. Hesiod. Opp. 428. cum Procli et Tzetzis commentariis. 33. Soph. Naupl. fr. 401 p. 180. 35. Soph. fr. 409 p. 182 fr. 581 p. 216. 36. Aristoph. *Νῆσοι* fr. XI. 38. *E* 176. 39. *Ω* 510. 40. *Ξ* 214. 42. *Ψ* 393. 44. Hippocr. de artic. p. 810 A. 47. Herod. IV 173. Sophocl. fr. 936 p. 274. 50. *H* 81. 52. *A* 137. 53. *H* 56 — *A* 139. *ἀρξάμενος* Meinekio spectare videtur ad formulam *ἔνθεν ἑλών*. Cf. 2208. 56. *E* 684. 57. *Σ* 91. Soph. Ai. 830. 58. *A* 4.

ADNOT. 32. *πέριον* cod. *πτέρινον* HSt. Cf. Polluc. I 152 et Buttmann. lexil. II p. 801. *ἡ αἴων* expedire nequeo. 33. Insula audiebat *Ἐλύμνιον* sive *Ἐλυμνία;* cf. schol. Arist. Pac. 1126 Steph. Byz. p. 269, 19 Mein. Neptunum Elymnium non novi; novi *Λεπετύμνιον*. Infra *Ἐπιλίμνιος· Ποσειδῶν*. Meinekio *Ἐλύμνιος* i. q. *Ἐρύμνιος*, alias *Ἀσφάλειος*, videtur. Idem *ἐλύμνιαι δοκοὶ trabes* dici putat *templi Elymnii*. 34. Sic cod., *ὀρόφιναι* parum probabiliter Musurus. Cf. Lob. Proll. 170. Conicio *ὀλύμπιαι δοκοί· οὐράνιαι*, certe ipse noster infra *ὀλυμπία· δόκος*. 35. Poll. IV 74 Ath. IV 176 F. Boettiger Aric. p. 34. — *θήκη*] cf. *ἔλυτρον*. 36. *ἐλυμόσπερμα* cod. Mus., em. C. 39. 63 et Meurs. Misc. Lacon. I 13 p. 61. Cf. *ἔλιμαρ* et *ἔλεμος*. 39. De lectione varia *ἐλισθείς* cf. s. v. 41. *ἐλίσσει* Thes. III 792 C. — Lobeck. rh. p. 245. 42. *παρελύθη* cod. *παρεχύθη* Apoll. lex. 67, 4. *παρεκυλίσθη* schol. l. c. Cf. *ἐλίσθη ἠλύσθη ἐβρύσθη ὄλισθε*. 43. *εἴλυται· ἔργεται* Mein.
ἐνλ
43. 44. Separavit Musurus. *ἐλύστροις* cod. *ἐνλύστροις* male Musurus. Leg. *ἐλύτροισιν* cum Erotian. lex. p. 162. 45. *ἐλίβοτρυς* et *εἰλύ· μέλαν* confert Is. Vossius. Cf. *ὑστάς*. 46. Cf. 2233. 48. *(ρ)* Mus. 49. Gesen. Monum. p. 389. Barker. Classic. Iourn. 19 p. 58 — 63. 50. Confusa sunt *ἕλω* et *ἑλῶ*. Cf. etiam *ἁλῶ· πιασθῶ*. 53. Apoll. lex. 67, 6. *(ξ)* Iensius Lucubr. Hesych. p. 76. 54. *ἐλωγή* cod. *ἐλώγευν* Mus. Coni. *ἦν δ' ἐγώ· ἔλεγον*. — *ἐλεγεῖ(α)· ἔλεγοι* Meineke. 55. OMueller Dor. I p. 308. Gerhard Myth. I p. 417. Cf. etiam schol. LV ad *E* 609. 56. *θήνη — θύναν* cod. em. Mus. 57. 58. Disiunxi. 58. Apoll. lex. 67, 7.

ἐλώρη· πελώρη

60. Ἐλώριος ἀγών. τελούμενος ἐπὶ Ἐλώρου ποταμοῦ

ἐλώσθη· ἐφοβεῖτο. ἐμαλακίσθη

ΕΛΩCΙ· λάβωσιν. ἐλαύνωσιν

Ἔλωτες· μισθωτοί, ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι

ἐλώφησεν· ἔληξεν. κυρίως ἐπὶ τῶν λόφων

65. ἐμὰ δάκρυα· τῶν ἐμῶν δακρύων

ἐμαίμασσε· προεωθεῖτο, ἢ προεθυμεῖτο. ἐκυματοῦτο. ἐκλονεῖτο. ἐταράττετο

ἐμετός· ἐξέραμα

ἐμαλάχθην· ἐνέδωκα

ἔμαρψα· κατέλαβον

70. ἔμαρψας· ἐκράτησας

ἐμασ(ά)μην· εὗρον

ἔμασσε· ἠνώχλει

ἐμάσταξεν· ἐμασήσατο

ἐμάτησεν· ἐματαιώθη. ἐλήρησεν. ὑστέρησεν. ἥμαρτεν

75. ἐμαραίνετο· ἐσβέννυτο

ἐμαργήναντο· ἐνεπεφόρηντο

ἐμαρνάσθην· ἐμάχοντο

ἐμαρυκᾶτο· ἐμασᾶτο

ἐμαυτῷ βαλανεύσω· ἐμαυτῷ διακονήσω. Λέγεται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται, καὶ ἑαυτῷ (τις) λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ

80. ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι. ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι

ἐμβαδόν· πεζῇ διὰ θαλάσσης

[ἐμβαθυνούς· σεσοφισμένους, σοφούς

ἐμβάδιον· παίζει ἐπὶ τούτου]

ἐμβάδια· τὰ ὑποδήματα

85. ἐμβαίη· ἐμποδὼν γένηται. ἐναντιωθῇ

ἐμβακανίτης· τὸ μετὰ τοῦ ταρίχους καὶ στέατος σκευαζόμενον βρῶμα

ἔμβα[λ]λε κύλλη· οἱ αἰτοῦντες κατὰ παιδιὰν τὴν χεῖρά πως περιάγοντες καὶ κοιλοῦντες παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν

SCR. 59. *γαῖα πελώρη* passim apud Hesiodum. 61. *ἐλιάσθη* (Ψ 879) vel *ἐλύσθη* Meineke. 62. *Δ* 416. Aesch. Eum. 75. 64. Soph. Ai. 61. 65. *Α* 40. 66. Iob. XXXVIII 3. 74. *Π* 474. 75. *Ψ* 228. 77. *Η* 301. 79. Arist. Pac. 1104. 81. *Ο* 505. 84. Plut. 847. 85. *Π* 94.

ADNOT. 59. Vocabulum Hesiodeum est *πελώρη* cui librarius ineptus primam literam detraxit. 60. Fluvii Elori mentio ap. Steph. Byz. 270, 3 M, Pind. Nem. IX 40 Lycophr. 1033. 1084. 61. *ἐκλάσθη?* 62. *ἔλωσι* et *ἐλῶσι* confunduntur. 63. *Ἐλῶπες* cod., em. Sopingus. Cf. Bergk. Com. Att. reliq. p. 434. 66. *προεθυμεῖτο ἢ προεθυμεῖτο* Mus. *ἐμαίμασσε· ἐκυματοῦτο* C. 39. 11; *ἐμέμασεν· ἐκυματοῦτο ἐκλονεῖτο* Gl. MSS Iobi. 67. *ἐξέρωμα* cod., em. Scaliger. 71. *ἐμάσμην* cod. *ἐμασάμην* Lobeckius rhem. p. 353 coll. *ἐμώσατο· εὗρεν* (Ahrens II p. 350). 73. *ἐμάσταξεν* cod., em. Meineke. Lob. rhem. p. 219. 74. Apoll. lex. 67, 9. 76. *ἐπεφόβηντο* codex. Lego *ἐνεπεφόρηντο* 77. *ἐμαρανάθη* cod., emendavit Musurus addito post glossam *δυϊκῶς*, quod Aldus in fine posuit. 79. (*τίς*) Zenob. III 58 p. 70, Append. prov. II 53 p. 402 C. 39. 81. *παίζει* cod., em. C. 39: *ἐμβάντες πεζῇ* Apoll. lex. 67, 10. Pergendum esse *ἐμβάδιον· πεζῇ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ* censet Albertus. 82. *ἐμβριθῆ νοῦν· στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν*, quod C. 11. 39 offerunt, e C. 63 attulit dudum Vossius. Sed ego huc pertinere haec non crediderim. Lege aut *ἐμβαθύνοντας* aut ... *εμ βαθύνους.* 83. Possis *ἐμβαδόν (ἐμβάδιον?)· πεζῇ* coll. 81, nisi *παίζει* de Aiace in Graecos illudente recte habet. 85. *ἐμβήῃ* Apoll. lex. 67, 11. Infra *ἐμβείῃ*. *Ἐμβαίη· κατέλθῃ* Suid. C. 39. 87. *ἐμβαλλεκύλλη* cod., em. Palmer. *καλοῦντες* cod., em. Scaliger.

ἐμβαλλεῖν· καταχλῖναι. Λάκωνες
ἐμβάλλεο θυμῷ· ἐνθυμοῦ κατὰ ψυχήν
90. ἐμβάλλοντος· βλαισόπους
ἔμβαρος· ἠλίθιος, μωρός. ἢ νουνεχής. Μένανδρος Φάσματι
ἐμβάς· εἶδος ὑποδήματος. καὶ μέρος τι τῆς χελώνης
ἐμβατεῦσαι· τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον. ἢ ζητῆσαι
ἐμβατεύσας· ζητήσας. ἐπιβατνώσας
95. ἐμβατήρ· παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τόπος
ἐμβατήριον· εἶδος αὐλήματος
ἐμβαφίας· λοπάδες βαθεῖαι. ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει
ἐμβάφιον· ὀξύβαφον, παρὰ Ἱππώνακτι
ἐμβεβροντημένος· ἀναίσθητος
2300. [ἐμβεβίωκεν· τέθνηκεν
ἐμβεβρυττόμενος· ἀναίσθητος.] ἐμβρόντητος
ἐμβεκανεῖται· ἐμπέπλεκται
ἐμβεβ[ηκ]ώς· ἐπιβεβηκώς
ἐμβείη· ἐμβῇ, ἐμποδίζῃ, χωρήσῃ
5. ἐμβήῃ· ἐμποδοστατῇ. ἐμποδὼν γένηται
[Ἐμβίανος· Ἄρης]
Ἐμβλώ· πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν· ὡς ἡ Δωρὼ καὶ Δεξώ
ἐμβλωκυῖαν· ἐν τῷ ἀνδρὶ ἥδοοῦσαν
ἔμβολα· μοχλοί. ἀσφάλεια(ι)
10. ἐμβολήν· πληθύν. ὁρμήν. ἐνθήκην. ἀπόθετον χρῆμα

SCR. 89. *K* 447. 91. Menandri. 93. Eurip. El. 595. (II Macc. II 30 Iosua XIX 49). 96. Thucyd. V 70. 98. fr. 112 p. 641. Hippocr. de morb. mul. I p. 624, 17. 2303. Eur. Phoen. 2. 4. 5. *Π* 94. 10. ὁρμήν] Eurip. fr. 690.

ADNOT. 88. L. ἐμβλεῖν· καταπίνειν, Λάκωνες, nisi praestat ἐμβλεῖν καὶ καβλεῖν Λάκωνες (τὸ πίνειν). Cf. καβλέει, καταβλέθει (sic) βλῇ (cod. βλεῖ) βλίτυς et δεμβλεῖς· βδέλλαι quod δ' ἐμβλεῖς· βδάλλεις scribendum esse dixi in Philol. XIII, 4. Hinc explicabis etiam ἀεροβλεῖ· τείνει (l. ειαροβλεῖ· πίνει sc. αἷμα) et ῥοβλεῖ· ῥοφεῖ πνεῖ (l. (εια)ροβλεῖ· πίνει). Cf. Lobeck. rhem. p. 13. 89. 115. 90. ἐμβάλλοντος· βλεσόπους cod. ἐμβαλλόπους· βλεσσόπους Mus. Ἐμβάλλοντος fortasse singularem glossam constituebat; pro (στρ)εβλόπους autem scriptum alicubi reperisse videtur ἐμβλόπους· βλαισόπους. 91. Illustrant haec Pausan. Eustath. 331, 26 append. prov. II 54 p. 402 sq. Suid. C. 39. Cf. Hesych. οὐκ ἐμβαρεῖ. Glossam ἔμβρεος, quam adhibent interpp., e βεμβρός sive βεβρός corruptam esse suo loco dicemus, ἔμπαρος modo huc pertineat Thracorum dialectum sapit. Neque gl. β 200 βανός· μωρός ex (ἔμ)βαρος detorta est, sed Macedonica est pro βαλός = φαλός. 92. Musgravius ad Eur. Hippol. 1203 χελώνην esse *scabellum* ὑποπόδιον docet. Vide tamen ἐμύς et κλεμμύς· χελώνη. 93. ἐξερευνῆσαι ἢ σκοπῆσαι explicat etiam C. 39, κατασκοπῆσαι C. 63. ἐπιβατεύουσιν· ζητοῦσιν Hes. Spectant haec partim ad ματεῦσαι sive μαστεῦσαι. 94. ἐπιβάς. Vide gl. 93. 95. *Embates* = *modulus* ap. Vitruv. IV 3, 3 I 24. 97. Sic cod., ἐμβαφίαι Mus. ἐμβάφια Hemsterh. Poll. X 86. Forte ἐμβαφίδες. 98. Ἱππόνακτι cod. Ἱππώνακτι Mus., Ἱπποκράτει Bruno et Foes. Oecon. p. 124 coll. Galen. lex. p. 466. 2300. ἐμβεβίωθεν cod. ἐμβεβίωκεν Mus. Scribendum aut μέμβλωκεν quod infra exponit ἔξω τοῦ βίου ἐστὶν aut οὐκ ἐμβεβίωκεν. Nam ἐκβεβίωκεν novitium est. 1. Sic cod., ἐμβεβρυττωμένος Mus. Vocabuli corrupti correctio est gl. 2299. 2. ἐμβεβρόντηται· ἐμπέπληκται corr. LDindorf Thes. III c. 801 A. Sed obstat βεκός· ἀνόητος. 3. Correxi, ordine requirente. 4. Cf. ἐμβαίη. 5. ἔμβην· ἐμπεδοστάτην cod., em. Kuster. 6. Ἐνυάλιος Heringa Obss. p. 216 Error natus e confusione solemni *ΑΙ* et *Ν* et forma rariore Ἐνοιάλιος C. I. 1221. 7. Δωρῶ — Δεξῶ cod., em. Mus. Ἐμβλώ· παρὰ τὸ ἐμβλῆναι corr. Lobeck. Proll. p. 36 coll. ἔμβαλλε κύλλῃ. Idem in Aglaoph. p. 733 non sollicitabat, nec temptabat Meinek. Com. II 1 p. 58, cui vox Dorica visa est, sive *aspectum* sive *invidiam* denotans. Ἐμβλεπώ Sopingi coniectura placuit Bergkio Com. Att. reliq. p. 69 et Tzschirnero de nom. Gr. in ῶ exeunt. (Cottb. 1857) p. 5. Hic sycophantarum aviditatem a Cratino indicatam esse putat, qua illi excitati aliena bona appetenter intuerentur. Cf. κυνοβλῶπες et Homericum παραβλώψ. 8. Sic codex, ἤδη οὖσαν Mus. Intellegerem μεμβλωκυῖαν· ἐλθοῦσαν vel μολοῦσαν. Meinekius conicit ἐμ(βε)βλωκυῖαν· τὴν τῷ ἀ. ἡδέως συνοῦσαν. 9. (ε) Suid. C. 39.

ἐμβολίδες· αἱ περιθεταί
ἐμβόλιμα ἔπη· τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα ἀθετούμενα
ἐμβόλιμον· τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν. [καὶ ἀνδραποδισμόν
(*) ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδῃ καὶ Σκ(ε)ίρωνι [ἔμβολα. τὸ δὲ πολὺ ἀῤῥενικῶς λέγουσι ‚τοὺς ἐμβόλους‘]
ἔμβολον· Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ αἰδοῖον. [ἀῤῥενικῶς δέ φασι τὸν τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα, τὸ περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῷραν. καὶ ἔμβολον τῶν θηλειῶν]
ἔμβολος· εἶδος θηρίου ἐν λαχάνοις
ἐμβραμένα· εἱμαρμένη
* ἐμβραχεῖ· μικρόν. ἢ καθόλου, ὅλως. συντόμως. ἁπλῶς
* ἔμβριον· θεῖον
ἔμβραται· εἵμαρται
ἐμβρέμεται· ἐμπίπτει. ἐμφυσᾷ
ἔμβρεος· ἐνεός. μωρός
ἐμβριθές· βαρύ. στιβαρόν. στερεόν. πλατύ
ἐμβριμήματι· κινήματι
ἐμβριμῆσαι· ἐπιτιμῆσαι. κελεῦσαι, προστάξαι μετ' ἐξουσίας
ἐμβριμώμενος· μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος
ἐμβροντηθέντες· ἐνεοὶ γενόμενοι. μωρανθέντες
ἐμβροντησίας· μανίας, φρενοβλαβ(ε)ίας. θάμβους
ἐμβρό(ν)τητος· παραπεπληγμένος τὴν διάνοιαν, μαινόμενος
* ἔμβυλλαι· ἁγναὶ ἡμέραι. καὶ γῆς ἔντερα
ἔμβρυον· νεογνὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὂν διάπλασμα ὀλίγον
ἔμβαχον· ἔμβρυον
ἐμβρώνιον· μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον Τιβερικόν
ἐμβύσας· ἐμπλήσας
ἐμέγηρε· ἐφθόνησεν
ἐμέθεν· ἐμοῦ

SCR. 12. Aristot. Poet. c. XVIII. 13. Herod. II 4. 14. fr. 593 et 682 (Herod. I 165). 15. fr. I vol. II 2 p. 1076. Herod. I 166. 21. *O* 627. 23. Plat. Phaed. 81 C. 24. Thren. II 6. 26. Ioann. XI 38. 27. Xenoph. Hell. IV 7, 7. 35. *Ψ* 865. 36. *Α* 529.

ADNOT. 11. *περίθετοι* cod., emendavi. Supplendum est *κόμαι*. 14. A gl. 2309 avulsa. *Παλαμη* (δ) *καὶ σκιρ* (τ῀) cod. *Παλαμήδῃ καὶ Σκιρτ* □ Musurus, *Σκίρωνι* Meursius. Nec de Scira s. Scleria h. l. cogitandum videtur. 15. Vid. Athen. I 29 A Gloss. Herod. 608 et Hes. s. v. *τοὺς ἐμβόλους· — καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν*, in quibus novissima verba non tam obscura sunt, quam interpretibus videntur. Vertebrarum enim prominens et suffulciens pars *ἄῤῥεν masculus* vocabatur et sinus hanc suscipiens *τὸ θῆλυ femella*. Hinc pro *τοῦ θεοῦ* (cod.) confidenter corrigo *τῶν θηλειῶν*, ut *ἔμβολος* idem sit quod *ἄρρεν*. Ceterum cum Aristophanes etiam l. l. masculino genere usus sit, vereor ne verba sequentia glossae *τοὺς ἐμβόλους* (sunt autem haec Herodoti verba in I 165) originem debeant. 17. *ἐμβραμένη* cod., em. EM. 334, 10 e Sophrone. Cf. Ahrens II p. 285. 349. 18. *ἔμβραχυ* Cobet Var. Lectt. p. 207. 19. Heringa Obss. p. 216 *θεῖον* h. l. fortasse non *divinum* sed *sulphur* denotasse suspicabatur. LDindorf Thes. III c. 825 D *ἐμβρόντητον* coni. coll. Lucian. Tim. c. 1. Legendum est *ἄμβροτον*. 20. *ἐμβρᾶται· ἥμαρται* cod., corr. Mus. Cf. Ahrens l. c. 22. Coniciunt alii *ἔμβαρος* alii *ἐμβρόντητος*. Detortum est potius e *βεμβρός* = *βεβρός*. Nam formam Aeolicam *ἐμβρέντητος*, quam ordo requireret, nullam fuisse dixi supra s. v. *βρενταί· βρονταί*. 29. (*ν*) Mus. 30. Non expedio. *Ἐμβρυάλλιχαι* (*ἐμβρύλλιχαι*) vel tale quid coni. Meinekius. Vid. β 1235. 1252 sqq. 31. *ἐνδιάπλασμα* Meineke. Cf. Lucian. Vit. auct. c. 26. 32. *ἔμβραχυ* coni. Albertus, huc e gl. praeced. *ὀλίγον*, e sequente *μικρόν* pertinuisse ratus. *Ἔμβρυχον ἔμβρυον* Meineke. Videtur potius *ὑπέμβρυον ἧκεν* (ι 245) explicari voc. *ἔμβαλεν* ut infra s. v. *ὑπέμβρυον*. 33. *ἐμβρόνιον* codex, h. e. *Ἀμβρώνιον — τι Ἰβηρικόν*. 34. *ἐμβήσας* cod., em. Salmasius.

ἐμεῖο· ἐμοῦ
ἐμεῖο· ἐμοῦ· ἔστι δὲ (ἄ)σύναρθρον
ἐμείρετο· ἐπεθύμει
40. ἐμειδία· ἐγέλα
ἔμελλεν· ἐῴκει
ἐμέλλετε· ἐῴκειτε. (ἐ)φαίνεσθε. οὐδαμοῦ γὰρ ἐπὶ χρόνου κέχρηται τῇ λέξει
ἐμέλησεν· [ἐφρόνησεν.] ἐφρόντισεν
ἔμενον· παρέμενον
45. * ἐμέμυξαν· ἐπέξεσαν
ἐμεῦ· ἐμοῦ
[ἐμήνη· ἐμοῦ]
ἐμήσατο· ἐτεκτήνατο. ἠπάτησεν. ἐμηχανήσατο. ἐβουλεύσατο. ἐποίησεν
ἐμηχανησάσθην· ἐμηχανήσαντο. δυϊκῶς
50. ἐμίαινεν· ἐκ μίξεως διέφθειρεν
ἐμειάς· διαχρήματα. ἑαυτούς
ἐμίγνυτο· ὡμίλει
ἐμίν· ἐμοί
ἐμίνυθεν· [ἔπραθεν], ἔπρασεν
55. * ἐμιμήσατο· ὡμοιώσατο
ἐμίο· ἐμοῦ
* ἐμίσγομεν· ἐμιγνύομεν
(*) ἐμίστυλλεν· εἰς ὀλίγον διῄρει
ἐμῇ πεντόζῳ. χειρὶ ἐμῇ
60. ἔμιχθεν· ἐμίχθησαν. πληθυντικῶς
ἐμ[ε]ίωσεν· ἔφθειρεν
ἔμμα· ἱμάτιον. ἢ καθαπτόμενον. καὶ ἀπομασσόμενον
ἐμμακεδονίξαι· χρήσασθαι
ἐμμαλάξαι· ἐμμεῖναι; τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι
65. ἐμμαπέως· ἐσπουδασμένως. ταχέως, ἅμα τῷ εἰπεῖν. προθύμως

SCR. 37. *Α* 174. 41. *Π* 46. 42. *Δ* 817. 44. *Ε* 522. 46. *Α* 88. 48. Ζ 157. 50. Gl. sacra. 53. Philoxenus. 60. *Γ* 209. 65. *Ε* 836.

ADNOT. 38. *ἐμεῖε* cod., em. Mus. *(ἀ)* Apoll. lex. 67, 12. Cf. 2407. 39. Leg.
αι
εἰμείρετο h. e. *ἱμείρετο*. 42. Lehrs Arist. p. 124 Didym. p. 263. — *φαίνεσθε* cod., em. Musurus. Cf. Apoll. lex. 67, 14. 44. *ἔμεινον* cod., em. Albertus. 45. *ἐπήμυξαν* recte Kusterus. 47. *ἐμίνη· ἐμοί* recte Pearso et Koen. Greg. Cor. p. 266. 50. *ἐμίενεν* cod. *ἐμίηνεν* Mus., em. Schow. Cf. gl. seq. 51. Glossae huius Thes., edd. c. 831 B et Nauckio Ar. Byz. p. 211, 44 merito suspectae perfacilis est correctio. Lego *ἐμίαινεν ἐκ μίξεως· διέφθειρεν διὰ χριμάτων [ἑαυτοὺς] ἐμίας· (ἐμετικός)* vel *ἐμίας· ἐμέτους. Ἐμιαίνεν· ἐκ μίξεως χρωμάτων διέφθειρεν. Ἐμείως· ἐμαυτοῦ* Meinekius. 54. *ἐμήνυθεν* cod., quod *per praeconem vendidit* interpretatus est Vossius, coll. *μηνύειν· κηρύσσειν*. Correxi; deinde *ἐπέρασεν* conicio. Sic nos *vereinzeln*. *Ἐμηνύθην· ἐπράθην* Ruhnken. 56. *ἐμῆς* cod. Reposui quod ordo requirit. Ahrens Dial. II p. 249. 57. *ἐμιγνοῦμεν* cod., em. Mus. 58. *ἐμίστυλλεν διῄρει* Apoll. lex. 67, 15, quod etiam sub codicis scriptura *ἐμιστύλαεν — διαίρει* latere vidit Musurus. 59. *ἐμηπεντόχῳ* cod., *ἐμῇ. πεντόχῳ* Mus. Infra *πεντάχα· ἡ χείρ ἢ ε'μέρη. πέντοζος· χείρ*, unde *πεντόζῳ* etiam h. l. conicit Salmasius. Cf. Lobeck Aglao. p. 850. Locus glossae ab iotacismo excusationem habet. 61. *ἐφθείριεν* cod., em. Mus. Ordo *ἐμίωσεν* postulat. ‚*pudicitiam imminuere*' Plaut. Cistell. I 1, 19. 62. Vide *ἄεμμα* et *γέμμα*. Vocem spiritu leni scribunt etiam Greg. Cor. p. 587. 597 EM. 300, 18 Cram. An. Oxx. I p. 153, 23 Ahrens Dial. I p. 51. Reliquarum interpretationem priorem ad *ἅμμα* posteriorem ad *ἔκμαγμα* referunt Kusterus et Reiskius. Sed *ἔμμα* = *ἅμμα* Aeolicum est, ut *κρέτος ἔγρηνται ἐγρήσασα ἐξεψάμενος, μέσταξ, νέξας, ζέλλω, ἐοσσητήρ ἐγρυπνεῖ*. 63. Macedonum *τρόποις (ἤθεσι) χρήσασθαι* recte Pearso. 64. Possis *ἐμμαλάξαι· (πραῦναι) ἐμμαπέειν· τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι* (Hes. Scut. 231). Sed ferri poterit etiam *ἐμμάξαι·* vel *ἐμμάξασθαι· ἐνεῖναι. (ἐμφῦναι* malit Meineke) *τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι*. 65. *ἐσπουδακότως* Apoll. 67, 16.

* ἐμμανῶς· ὀργίλως. ἐκθύμως
ἐμμάσαι· ἐνερεῖσαι
ἐμματάζων· ματαιολογῶν
ἐμματεῖται· ἐνερείδει. ἐνλαμβάνεται. ζητεῖ κατὰ μέρος.
70. ἐμματέων· ψηλαφῶν. φιλονεικῶν. ὁρμῶν
ἐμμελές· ἐπιμελές. ἔμμετρον
ἐμμελέεσσι· τοῖς φροντίζουσιν
ἐμμελέστατος· κηδεμών
ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως. καὶ Πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν, καί φησιν ἢ ἀπὸ τοῦ μέλους ὠνομάσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. Τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργυρίοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι σίκιννις
75. ἐμμελής· καθήκων. προσηνής
ἐμμελῶς· προθύμως. ἐῤῥωμένως. συνετῶς
ἐμμεμαώς· ὁμοίως
ἐμμεμηνότα· μαινόμενον
ἐμμέμυκεν· καταμέμυκε. ἢ ἐπικέκλιται. παρὰ τὸ μεμυκέναι. τινὲς δὲ ἐμνήμυκεν
80. ἐμμένει· προθυμεῖται
ἐμμέναι· καθέζεσθαι. εἶναι ἕως αὐτοῦ. ἢ ἐπίμεναι
ἐμμενές· ἀδιαλείπ(τ)ως. πρόθυμον
ἐμμενέως· προθύμως. βιαίως
ἐμμενέως· προθυμούμενος. ἐῤῥωμένως
85. ἐμμενύτρωτος· μέτριος
ἔμμεται· ὀρχεῖται
ἐμμηλάδας αἶγας· τὰς μετὰ τῶν προβάτων νεμομένας
ἐμμήνιοι· αἱ καταμηνῖαι λεγόμεναι θυσίαι
ἐμμήροις· ἐνομήρεις ὄντας. παρὰ τοὺς ὁμήρους τοὺς ἐπὶ συμβάσει διδομένους

SCR. 67. ADN. 74. Plat. Legg. VII 816 B Aeschyli fr. 19. 77. *E* 142. 79. *X* 491. 82. *K* 361. 83. Hesiod. Theog. 712. 85. ADN. 87. Callim. Apoll. 51. 88. Hippocr. nat. mul. p. 565, 42. Soph. El. 281.

ADNOT. 67. ἐρμάσαι Alberti verissima coniectura fulcitur Hes. ἑρμάσει· στηρίσει Galen. ἡρμάσθαι ἐρηρεῖσθαι (Hippocr. p. 743 A apud quem etiam ἐρμάσαι legitur p. 808 G.) Redargui eam gl. 2370 putat LDindorf, abusus corruptis locis et ipsius Hesychii et Nic. Alex. 137, ubi ex *Π* OSchneiderus p. 282 ἐμμαπέως restituit. Nihil etiam huc facit ἀντεμμάσασθαι a Vossio appositum. 69. ἐμματαιάζων cod. Correxi ope C. 39. 63. Suid. 70. ἐμβάλλει (sc. digitum specillum) LDindorf. c. 833 C, quod ἐρείδει simul in ἐρευνᾷ mutato ferrem, si de glossis 64 et 67 constaret. Nunc hoc duntaxat pro certo affirmare ausim, respici locum Hippocrateum eundem, in quo Galenum ἐκματεῖται scriptum invenisse patet e p. 462 ἐκματεῖσθαι· ἀναζητεῖν. Fluctuant vero libri Hippocratei inter formas μάσσεσθαι ματεῖσθαι et ματεύεσθαι. Cf. Hes. ἐσμασσόμενος ἐμβαλλόμενος (ἐσμασάμενος· ἐμβαλόμενος vel ἐμβαλὼν LDindorf) ἐσματευόμενον· ζητοῦντα, ἐρευνῶντα. ἐμβατεῦσαι· — ζητῆσαι. ἐμβατεύσας· ζητήσας. 70. ψηλαφῶν sc. specillo digitove. φιλονεικῶς ὁρμητικῶς ad ἐμμαπέως refero. 74. ὠνομάσθη cod., em. Albertus. σατοιρικὴ — σικήνης cod. σατυρικὴ — σικίννυς Mus., em. Alb. Reliqua variis modis temptarunt VVDD. Ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικῆς Bothius, Αἰσχύλος Ἀργείοις. ἣν δὲ καὶ σατυρικὴ Hermannus Opusc. VII p. 207 Meursii coniecturam amplexus. Cf. Aelium Dionys. Eustath. 1167, 20. 79. καταμέμικται — ἐπικέκληται cod., em. Kusterus, κατανένυκται Apoll. lex. 67, 18. 80. ἐμμενεῖ· προθύμῳ καὶ ... Meineke. An ἐμμέμονε? 81. ἔμμεναι· εἶναι ἔμμενε· ἐπίμενε. Reliqua non intellego. 82. (τ) Mus. 84. ἐμμενάως cod., em. Mus. 86. Conicio ῥ]έμβεται. 87. γενομένας cod., em. LDindorf coll. schol. Callim. Apoll. 51, ubi ad ἐπιμηλάδες memoratur varia lectio μενεμηλάδες h. e. ἐμμηλάδες. 88. καταμηνῖαι λεγόμεναι cod. κατὰ μῆνα γινόμεναι Mus. Coaluerunt, ni fallor, ἐμμήνια· καταμήνια et ἔμμηνα· λεγόμεναι θυσίαι. — Καταμηνιαῖαι Meineke. 89. ἐνομηρειεον cod., em. Meinek. Com. II 2 p. 877. Cf. gl. ε 2465.

90. ἐμμάνιαι· συνθῆκαι
ἔμμονος· ἐπιμένουσα ἀεί, ἤτοι ἀδιαλείπτως
ἐμμόραντι· τετεύχασιν
ἔμμορεν· ἔτυχεν, ἔλαχεν, ἐκλήρωσεν
ἔμμορον· εἱμαρμένον
2400. ἔμμορος· τετευχώς
* ἐμόρμησεν· ἐπενόησεν
ἔμμοτος· τραυματία(ς). νοσώδης
ἐμνήμυκεν· εἰς ὑπόμνησιν ἤνεγκεν
ἐμνώοντο· μνήμην ἐποιοῦντο
5. ἐμόγησα· ἔκαμον, ἐκακοπάθησα
ἐμογήσατο· ἐκακοπάθησεν
ἐμοί· ἐμοῦ. ἔστι δὲ σύναρθρον
ἐμοῖο· ἐμοῦ
ἔμολεν· ἦλθεν
10. [ἐμορίδαι· μέτοικοι
ἔμορτεν· ἀπέθανεν]
ἐμορμολύττετε· ἐδεδίττεσθε
ἔμπα γε μήν· ὅμως μέντοι
ἔμπα δέ· ὅμως δέ, ἀλλ' οὖν
15. ἐμπάζεο· φρόντιζε
ἐμπάζεσθαι· ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι. καὶ σέβεσθαι. ἐντρέπεσθαι. φροντίζειν
ἐμπάζεται· σέβεται
ἔμπαιον· ἔμπειρον. μέτοχον. ἢ ἐπίσιτον
ἔμπαις· ἐγκύμων
20. * ἔμπα· ὅμως
ἐμπαίτονται· ἐμπαίζουσιν
* ἔμπαλιν· εἰς τὰ ὀπίσω. ἐξ ἐναντίας. ἢ ἐπὶ τὰ ἕτερα
ἐμπαλάξαι· ἐμπλέξαι
ἐμπαλάγματα· αἱ ἐμπλοκαί

SCR. 91. Levit. XIII 51. 93. *Λ* 278. 2403. *X* 491. 4. *B* 686. 5. *Λ* 162. 8. *N* 448. 12. Crates Comicus Heroib. fr. I p. 235. 13. Ἔμπα γε μὴν ἴθι δεῦρο anon. ap. Apoll. Dysc. de adverb. p. 564, 26. 14. Callim. epigr. 13, 3. 15. *α* 271. 18. *υ* 379. 19. Cratin. II 2 p. 1230. 20. Aiax 564. 24. Aesch. Suppl. 305, ubi ταῦτα τἀμπαλάγματα vel ταῦτά γ' ἐμπαλάγματα lectio Alexandrinorum fuerit criticorum.

ADNOT. 90. l. ἁρμόνιαι. Scio tamen Schaeferum ad Empedocl. ed. Peyron. p. 51 καμμονίη et μονίη contulisse. 91. ἀδιάλειπτος. 92. Perfectum est Doridi vindicandum. Ahrens Dial. II p. 349. 93. Apoll. lex. 67, 20. 2401. ἐμερμήριξεν coni. Vossius. 3. ἐμνήμυνεν cod., em. Kuster. πάντα αὐτὸν τὰ δεινὰ εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν schol. B. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. Schol. A. 7. ἐμοί cod. ἐμοῖο Kusterus. Cf. 2338. Vereor tamen ne scribendum sit ἐμοί· ἐμοῦ ἐμοῖο· ἐμοῦ· ἔστι δὲ σύναρθρον. 10. ἐμμορίδαι Mus. Infra ἐμπορίσαι· μέτοικοι. ἐπιβάται. ἐμπόριοι· μέτοικοι et ἐμποριδονήτας· ἐνοικίου πρακτῆρας. 11. Infra habebimus ἰσήμορτεν· ἀπέθανεν, h. e. κἤμορτεν = καὶ ἔμορτεν unde haec glossa ordini infesta nata est. Cf. ἀμεργὸν· λέγεται ἡ εἱμαρμένη Κρῆτες; Lob. Path. El. p. 37 n. Curtius Etym. p. 297. 12. ἐμορμολύκτατε· ἐδεδίττεσθαι cod. ἐμορμολυκτοῦτε· ἐδεδίττεσθε Mus., em. Meinekius. 16. σέρεσθαι cod. σεύεσθαι Mus., em. Heinsius. Apoll. lex. 67, 8. 18. ἐπίσιτον non temptandum esse docet Homeri locus respectus. 19. Hesych. s. v. ἠνδρωμένη. Pollux III 14. 20. Lobeck. Soph. Ai. p. 305. 21. ἐμπαίττονται· ἐμπαίζουσι coni. Hemsterhusius coll. αὐχάττειν, ἀφοπλίττεσθαι. ἐμπαίζοντι· ἐμπαίζουσι Kusterus, ἐμπαίσονται· ἐμπαίξουσιν Albertus. Forte ἐμπατίοντι insultant Boeotice = ἐμπατοῦσι. 23. ἐμπαλέξαι cod., em. Sopingus coll. Thucyd. VII 84 loco apposito etiam a Dionys. Eustath. 527, 18 (p. 10 sq.). Ac vereor, ne eundem locum etiam Hesychius apposuerit, indeque remanserint verba ἐπὶ τὰ ἕτερα nunc gl. 2422 adhaerentia. 24. ἐμπαλούγματα cod., em. Salmasius ope schol. Aeschyl. l. c. Accedit Hermann. ad Aesch. Suppl. 282.

ἐμπάμονι· πατρούχῳ
ἔμπαν· πάντως. ὅμως
[ἔμπα πόλιος· στήριγμα τῆς πόλεως]
[ἐμπάρει· παρεκάλει]
ἐμπαροινοῦντας· ὑβρίζοντας
ἔμπαρος· ἔμπληκτος
ἐμπάσεις· ἐγκτήσεις
ἐμπασέντας· ἀρχεῖόν τι ἐν Λακεδαίμονι
ἐμπαστῆρας μύθων· πιστωτάς, μάρτυρας
ἐμπαστήρια· μελίπη(κ)τα
ἔμπατον· καταθύμιον
ἔμπεδα· ἐπιτελῆ. ἀληθῆ. βέβαια, ἰσχυρά. ἀμετάλλακτα. ἀσφαλῆ
ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης· ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἅιδην, ὡς Ἱππῶναξ. ἀντὶ τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. Οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἅιδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος [καὶ ἀσφαλής], οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος
ἐμπεδορκεῖν· εὐορκεῖν. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας
* ἐμπεδοῖ· διδάσκει, βεβαιοῖ, πιστοῦται, ἀσφαλίζεται
* ἔμπεδον· βέβαιον, ἀσφαλές·
ἔμπεδος· βέβαιος, ἀσφαλής. ἀραρώς. ἀκίνητος
ἐμπέλανα· πόπανα
ἐμπέλα· ἐμπέλαζε. πρόσαγε. ἔγγιζε.
ἐμπελάσαι· προσεγγίσαι
* ἐμπέπαιχα· ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα
ἐμπέλωρος· ἀγορανόμος. Λάκωνες
ἐμπεπαρμένον· ἐμπεπερονημένον. ἐνηλωμένον
ἐμπεπᾶσθαι· ἐνυπάρχειν. κεκτῆσθαι
ἐμπέπραται· ἐμπεπόληται

SCR. 26. Pind. Pyth. V 54. 27. Π 549. 35. ‚*Dixerat nescio quis* ἔμπαιον θυμῷ κακόν *vel simile quid.*' AM. 36. Ι 335. 37. ADN. 38. fr. inc. CLXII. 45. Exod. X 2 testibus C. 39 et Gl. MSS. Oct, 47. Aristoph. Ach. 796.

ADNOT. 25. ἐμπαγμῷ· πατρώχῳ cod., em. Hemsterhuisius. Vide ἔκπαμος et ἐπίγαμος (leg. ἐπίπαμος). 27. L. ἕρμα πόληος cum Alberto. Hinc supra nata est glossa ἔΓμα. 28. ἐΛΙπάρει recte Kusterus. 30. Conferunt ἔμβαρος, pro quo Theraei sane ἔμπαρος dixisse probabile est coll. βάρακες. πάρακες. Alius ἔμπυρος malit et intellegat de Capaneo fulminis ictu percusso ap. Eurip. Phoen. 1186 ἐς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός. Sed ἔμπηρα et ἀπόπληκτα iungit Herod. I 167, nec non Hippocr. de morb. I p. 447, 23. Cf. ἀπαρές et Lobeck. Proll. p. 267. 31. Cf. C. I. nr. 1563 — 1566. Tractant haec Boeckh. p. 725 et Ahrens Dial. I p. 213. 32. Boeckh. C. I. I p. 103.— ἀρχίον cod., em. Mus. ‚*Est a nom.* ἐμπασέντης. *Pro participio non habendum est.*' Meineke. Nam ἐμπασέντας = ἐγκτηθέντας, nec Lacedaemoniis proprium. 33. A πάω *videre*, quo de dicere me memini gl. α 4911, recte deducit Lobeck. Soph. Ai. 305 rhem. p. 8. 34. (κ) Iunius. 35. ΘΑΝΑΤΟC καταθύμιος·...... ex Hom. Κ 383? 37. ἀντίον cod., em. Th. Bergk. PLG. p. 612 suadens simul ἀντὶ τοῦ χθονίου ἔμπεδος. Vereor ut recte. E seqq. enim cum appareat fuisse, quibus in loco dubio lectio ἐμμελὴς prae altera ἐμπεδὴς arrideret, verba καὶ ἀσφαλὴς vereor, ne post χθόνιος sint retrahenda, quippe quae uni vocabulo ἔμπεδος explicando inserviant. Verba vero haec ἀλλ' εἰς (l. Ἅιδης) et q. s. non amplius faciunt ad illustrandum voc. illud obscurius ἐμπεδής, sed ex ampliore scholio, in quo sequebatur expositio voc. γάμορος, simul erant transscripta in Didymi lexico tragico. Totum igitur locum sic ordinaverim: ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἅιδην ὡς Ἱππῶναξ. ἀντὶ οὖν τοῦ ἐμπέδου. (subintellege ἐμπεδής, οἷον) χθόνιος καὶ ἀσφαλής. οἱ δὲ οὕτως. ὁ Ἅιδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος οὐκ ἀμελῶν οὐδενός. Ἅιδης τὴν γῆν λαμβάνων μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος. Poeta fortasse ἐμ πέδῃς dixerat. 39. C. 39. 40. Cf. Apoll. lex. 67, 21. 41. ἀραρὴς cod., em. Mus. 43. Bergk. Alcm. fr. 69 p. 649 conferri iussit πέλαινα et ἐπιπέλαιναι (ἐπιπελάνια cod.). 42. ἔθιζε cod., em. HSt. 46. Boeckh. C. I. p. 610 Corsini Not. Gr. diss. p. 87. Coni. Ἐμπολωρός ut ῥαδανωροί ap. Tarentinos. 48. Vide ἔμπασις. 49. E Polluce VII 9 reposui ἐμπέπραται· ἐμπεπόληται pro ἐμπεπείρακται· ἐμπεπόδισται, ut est in codice. Nil mutat Meinekius, monens ἐμπειράζειν esse *funibus constringere*, ἐμποδίζειν.

50. ἐμπέπται· πλάγια τὰ πύρινα, εἰς ἃ ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ....... Ῥόδιοι
* ἔμπειρος· ὑπομονητικός
* ἐμπεῖσεν· ἐμπίπτειν
ἐμπέραμον· ἔμπειρον
ἐμπερής· ἔμπειρος. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ
55. ἐμπερκάζουσαν· ὑποθάλ(λ)ουσαν. μελανίζουσαν
ἐμπερ.....ονται· ἐμποικίλλονται
ἐμπερονατρίς· ἱμάτιον διπλοῦν
ἐμπερονῆσαι· διατρῆσαι
ἐμπεσεῖν· εἰς δεσμωτήριον ἀχθῆναι
60. ἐμπεταλίς· ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον
ἐμπεφυνῖα· περιπλεκομένη
ἐμπηνός· ἧλος
ἐμπήκτης· ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων ὑπηρέτης, καὶ πήσσων εἰς τὴν κανονίδα
ἔμπηρα· ἀνέξοχα
65. ἐμπήρους· Δημήτριος ἐν Σικελίᾳ·

,Λακεδαιμόνιοι .θ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον,
καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους· ὅπως
μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσιοι.'

Ἔμμηροι οὖν οἱ ἐνομήρεις ὄντες· τοὺς γὰρ ἐπὶ συμβάσει διδομένους, ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὡμολογημένων, ἔνθεν ὁμήρους λέγεσθαι
ἔμπης· ὅμως. πάντως. ὁμοίως
ἐμπίδος· εἶδος κωνώπων
ἐμπίνειν· πίνειν
ἐμπίπλαται· πληροῦται. χορτάζεται
70. ἐμπίπραται· καίεται, ἐμπυρίζεται
ἐμπίπτων· ἀπορῶν
ἐμπίς· κώνωψ. ἢ εἶδος ζῶον παρὰ τοῖς ὕδασι γενόμενον, ὅμοιον κώνωπι, μεῖζον δέ
ἐμπίσιον· καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ δαψιλῶς πιεῖν

SCR. 53. Callim. h. Iov. 71. 59. Demosth. 788, 17. 789, 15. 61. *Α* 513. 65. ADN. 66. ε 205 — Ξ 173 τ 37. 67. Ar. Nubb. 159. 160. 69. Eubulus Athen. X p. 417 C.

ADNOT. 50. ἔμπιπα· πλάγια τὰ codex. Σέλευκος ἐν γλώσσαις φησὶ ἐμπέπτας (ἐμπέμπτας, ἐμπεπτάς, ἐμπεμπτάς alii) πύρινος ἄρτος, κοῖλος καὶ σύμμετρος ὅμοιος τοῖς λεγομένοις κρηπῖσιν εἰς ἃς ἐντίθεται τὰ διὰ τοῦ τυροῦ σκευαζόμενα πλακούντια Ath. XIV 645 D. Hinc Casaub. ap. nostrum ἔμπεπτα· πλακούντια πύρινα κτλ. probante Meinekio. Cf. 2460. 51. ἐμπείραμος· ἐπινοητικὸς sine caussa Ruhnkenius Epist. crit. p. 129. Cf. Aeschyl. Pers. 598 Soph. O. C. 1135. 52. ἐμπεσεῖν Is. Vossius. 53. Lobeck. Proll. p. 156. 54. ἐμπέραμος Aldi error. 55. (λ) Mus. 56. ἐμπέρονται cod. ἐμπέρκονται vel ἐμπερκαίνονται corr. Albertus coll. περκαίνειν· διαποικίλλεσθαι. περκάζει· ποικίλλει περκνόν· ποικίλον. περκώματα· τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. 57. Poll. VII 54. — ἐμπορονάτρις cod. ἐμπερονάτρις Mus. 58. ἐμπερωνῆσαι· διατηρῆσαι cod., em. Mus. Salmas. διατρυπῆσαι addit C. 39. 59. Alberti ad Actt. Apost. XII 7. Cf. 2452. 60. Cf. 2450. 61. ἐμπεφυῖα cod. Vossius, em. Mus. 62. Forte ἐμπεπηγὼς (Ἔμπηκτος ἐ Meineke.) ἧλος·..... 63. γράμματα διὰ π — κανευνίδα cod., em. illud Musurus, hoc Iunius. Vide Meier et Sehoemann *Att. Proc.* p. 692, 12. 65. μεθ' ἡμῶν — ἐμπήρους — ἔμπηροι — ἐν ὁμηρείᾳ cod., em. Bentleius ad Mill. p. 38. 39. Meinek. Com. II 2 p. 877. Pro ἔνθεν recte, ni fallor, ἔθος coni. Kusterus. Pro corrupto ἐμπήρους, ne in ipsa glossa genuinum ἐμμήρους restituamus ordine impedimur. 66. Apoll. lex. 67, 24. 68. Abresch. Misc. Obss. VI 1 p. 275 Thes. LGr. III p. 879 C. 71. Sc. εἰς ἀπορίαν. Cf. Plat. Euthyd. 292 E Hipp. mai. p. 298 C. 72. Cf. Schol. Ar. Avv. 244. 73. L. ἐμπιεῖν· καὶ τὸ κτλ.

ἔμπισον· πότισον
75. ἐμπαθερεῖς· ψεύσῃ ἀκρίτως
ἐμπλακείς· περικρατήσας, περιλαβών
ἔμπλεοι· πλήρεις
ἔμπλεω· ἐμπλεῖς, πλήρεις
ἐμπλεύρου· ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν
80. ἐμπλήγδην· ἐμπληκτικῶς. ἀκρίτως. εὐμεταβόλως
ἐμπλήκτους· μαινομένους, μεμηνότας. εὐμεταθέτους, καταπληκτικούς
ἔμπληκτον· εὐμετάβολον. μανιῶδες. καὶ τὰ ὅμοια
ἔμπλην· χωρίς. ἐγγύς, πλησίον
ἐμπλῆξαι· ἐμπεσεῖν. ἐγγίσαι
85. ἐμπλησμένην· πεπλησμένην
Ἐμπλόκια· ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις. ὡς ……
……· τὸ σὺν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν
ἐμπνεῖ μοι· ἐρᾷ μου, ποθεῖ με
ἐμπνεῖ· πεπληρωμένος
90. ἔμπνευσεν· ἐνέπνευσεν
ἔμπνευστος· ἄφρων. [ἢ ἀφανής]
ἐμπνύνθη· ἐν αὐτῷ ἐγίνετο, καὶ ἀνεβίωσεν
ἔμπνυτο· ἐφρόνησεν
ἔμπνοια· ἀναπνοή
95. ἐμποδίζειν· μασᾶσθαι. οἱ δὲ ἰσχάδας μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις, ἢ θλίβειν τοῖς ποσὶ τὰς ἰσχάδας
ἐμποδίζων ἰσχάδας· μασώμενος. τοῦτο δέ φασιν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μισθῷ ταῖς μελίσσαις ἰσχάδας μασωμένων. τοῦτο δέ φασί τινες εἶδος εἶναι παιδιᾶς
ἐμποιεῖ· κτᾶται
ἐμποίνιμον· τὸ ἐμ ποινῇ
ἔμποιον· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν
2500. * ἐμποδοῦσθαι· βεβαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι

SCR. 76. Eurip. Hipp. 1236 respici cave credas. 79. fr. 50 p. 112 Nck. 80. *υ* 132. 81. Plat. Lys. 214 C. 83. *B* 526. Archiloch. fr. 110. 87. Iesai III 18. 90. *O* 262, *Y* 110. 92. *E* 697, ubi *ἐμπνύνθη* pro *ἀμπνύνθη* Aristarchus. 93. *X* 475 ubi *ἔμπνυτο* pro *ἄμπνυτο* Aristarchus. 95. 96. ADN. 97. Siracid. XXXIX 24. 99. Soph. Philoct. 1378.

ADNOT. 75. *ἐμπλαστερεύσεις* THemsterhusius coll. *πλαστερεύοντες* (quo de Lobeck. Proll. p. 238, 13) parum probabiliter. Rectius Alberto duo verba videntur, quorum posterius est *ἐρεῖς*. 78. Nominativum *ἐμπλής*, unde accusativus heteroclitus *ἔμπλεα* ap. Nic. Alex. 164, statuit Thes. LGr. III c. 888 C. *ἐμπλεῖς* om. C. 39. 79. *ἐναλλύεις — αἰχμαλώτησιν* cod., em. Mus. 80. Apoll. lex. 67, 28 *οὐ μετὰ κρίσεως*. 81. *ἐμπληκτικῇ* cod. *ἐμπληκτικῶς* em. Mus. 83. Apoll. lex. 67, 30. 85. L. *ἐμπλημένην* vel *ἐμπεπλημένην*. 86. *ἐμπλοκία* cod., em. Kusterus. 86. 87. Separavi. Codex *ὡς τὸ*. Inter *ὡς* et *τὸ* excidit post nomen auctoris, cui Hesychius testimonium denunciaverat, glossae sequentis caput, quod *ἐμπλόκιον* fuisse patet e Basilio ad Iesai. III 18 p. 468 A. 88. *ἐραίμου πόθη* cod. *ἐρᾷ μοῦ, ποθεῖ με* Mus. Pro *ἐμπνεῖ μου*, quod codex exhibet, recte Pearso *ἐμπνεῖ μοι* scripsit coll. Aelian. III 12. 89. *ἐμπνεῖ* cod., *ἔμπνους* Mus. 90. *ἀνέπνευσεν* cod., correxi. 91. *ἐμπνεύστιος* cod., em. LDindorf. Thes. III c. 893 B qui *ἢ ἀφανὴς* e dittographia nata esse vidit. 92. *ἐκείνετο* cod., em. Musurus, qui etiam *ἑαυτῷ* malebat. *καὶ ἐφρόνησεν* cod., correxi. Infra *ἐπνύνθη· ἀνεβίωσεν. ἐνεπνύνθη· ἀνεβίωσεν, ἠγέρθη*, pro *ἀμπνύνθη* utrumque. 93. *ἀνεβίωσεν* cod., correxi. Infra *ἔπνυτο· ἐφρόνησεν πνυτός· ἔμφρων*. 94. *ἄμπνοια* Albertus. 96. *τοὺς μισθοὺς* cod. *τῷ μισθῷ* Mus. Cf. Aristarch. schol. Ar. Eqq. 755; Gerhard de Aristarcho (Bonn. 1850. 8) p. 23 sq. ThBergk. reliq. com. Att. p. 259. 98. *ἐμποινῇ* cod., *ἐν ποινῇ* Mus. 99. *ἔμποιον* ex ordine alphabetico et *ὑγροῦν* cod., em. Mus. *ἔμπυον — ὑγρόν*. 2500. *ἐμπεδοῦσθαι* HSt. Est tamen in glossis etiam *ἐμποδόω: impedo, as* quibus LDindorf. Thes. III c. 897 D adscripsit Columell. IV 16, 2 et Bastius ibid. Apollon. Exc. p. m. 40.

ἐμπολᾷ· περιέρχεται. πραγματεύεται
Ἐμπολαῖος· ὁ κερδῷος Ἑρμῆς
ἐμπόλεμα· τὰ εἰς πόλεμον εὔθετα
ἐμπολή· κέρδος. οἱ δὲ τὰ φορτία. ἢ τὴν ἀργυρέην ἀλλαγήν
5. ἐμπολήσαντες· πριάμενοι, ὠνησάμενοι
ἔμπολις· ὁ πατρίδα ἔχων
ἐμπολόωντο· ἐνεπόλων. περιεποίουν
ἐμπολῶντο· ἐνεβάλλοντο
ἐμπομπεύων· θριαμβεύων. κατασχολάζων
10. ἐμπόρευμα· πραγματεία, ἐμπορία
ἐμπορίσαι· μέτοικοι. [ἐπιβάται]
ἐμποριδονήτας· ἐνοικίου πρακτῆρας
ἐμπόριος· μέτοικος
ἔμπορος· πραγματευτής. καὶ ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μισθοῦ, ὁ ἐπιβάτης·

ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης;

15. * ἐμπορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι
ἐμπόρπημα· ὑφάσματος εἶδος
ἐμπόρω· ἔμποροι. δυϊκῶς
Ἔμπουσα· φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καί, ὥς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώμενον. Ἀριστοφάνης δὲ τὴν Ἑκάτην ἔφη Ἔμπουσαν
ἔμπρεον· ἔμπειρον
20. ἐμπρέπον· ἐπιπρέπον, πρέπον. ὅμοιον
ἐμπρέποντα· διαπρέποντα
ἐμπρῆσαι· καῦσαι
ἐμπριόεντα· τ(ρ)αχύν
ἐμπύλαι· αἱ νύμφαι
25. ἐμ πυμάτοισιν· ἐν ἐσχάτοις
ἔμπυος· ὁ ἐμπυικὸς παρὰ Μενάνδρῳ
ἔμπυρα· τὰ καιόμενα ἱερά
ἐμπύρευμα· λείψανον

SCR. 2501. Arist. Pac. 448 Soph. Tr. 93. 2. Arist. Plut. 1155. Ach. 816. 3. Herod. VI 56. 5. Arist. Pac. 563. 6. Soph. OC. 1151. 7. ο 455. 14. ω 299 15. I Maccab. XIV 44. 17. Aristoph. Heroib. fr. XIII. 18. Arist. Rann. 288 (295) et fr. XV p. 1153. 21. ADN. 25. Λ 65. Ψ 702. 26. fr. CDVII p. 314.

ADNOT. 1. Lobeck. Phryn. p. 584. 2. Lobeck. Soph. Ai. 832 Wesseling. Diod. V 75 p. 391, 95 Gerhard Myth. § 275 5 c. 276, 1 a. 3. ἐμπολέμια e Suida rectius Abreschius. 4. Pierso Moer. p. 155. ἀγοραίαν pro ἀργυρέην malit Pearso. 9. καταστοχάζων cod. Infra πομπεύει· κατασχολάζει, qua glossa adiutus correxi. ἐπιφαίνων θριαμβεύων C. 39. 11. ἐμπορίσαι cod. ἐμπορῖται Mus. ἐμπορῖται HSt. Supra ἐμορίδαι habuimus. 12. ἐμποριδωνήτας Mus., quam correctionem typotheta non animadvertit; ἐμποριωνητάς Hemsterhusius; ἐμπορίου ὠνητὰς HSt. editores 909 D. 14. Apoll. lex. 68, 1. 15. C. 39. Idem ἐμπορπῶ· τὸ συμβάλλω. 16. ἐμπόρπευμα cod., ἐμπόρπωμα Mus. Ἐμπόρπημα coll. gl. ἄλλικα vel ἐμπόρπωμα HSt. 17. Male ap. Poll. VII 15 ἐμπόλω. 18. Schol. Ar. Rann. 288. 19. L. ἔμπαιον. 20. ἔμπρεποι· ἐπίπρεποι πρέπον ὅμοιον cod. πρέποντες ὅμοιοι Mus. Corr. LDindorf. c. 913 B. Infra πρέπον· ὅμοιον. 21. Sic etiam C. 39. Forte ἐμπρέποντας· διαπρέποντας ex Aesch. Agam. 6. 23. ἐμπροϊέντα· ταχύν cod., em. Thes. LGr. c. 914 C. In Nicand. Alex. 533 GPHAld. pro ἐμπρίοντα σίνηπυν legunt ἐμπριόεντα, q. l. schol. p. 106 καὶ ἐμπρίοντα σίνηπι] τὸ τραχὺ ὂν τῇ γεύσει ἢ παρόσον οἱ κλάδοι τοῦ σινήπεως τραχύτητα ἔχουσι. Cf. Theriac. 71 c. schol. 24. Infra τιτύπαι· αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι. 25. ἐμπυμάτοισιν cod., ἐν πυμάτοισιν Mus. 26. ἔμποικος cod., em. Mus., qui οι erasit, recte fortasse. 27. ἱερεῖα Suid. Sed vide ἀπύρων ἱερῶν apud Aesch. Ag. 70. 28. ἐμπύρευμα] κυρίως βραχύ τι λείψανον πυρὸς ἐναπομένον τῇ σποδιᾷ. εἴρηται δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ λειψάνου φέρε εἰπεῖν, γνώσεως ἀρετῆς κακίας μνήμης. C. 11. 39. Cf. ἔνανσμα.

ἐμπυρία· ὅρκος ὁ δημόσιος. καὶ μαντεία, παρὰ Βοιωτοῖς

30. ἐμπυριβήτην· τό(ν) ἐπιτιθέμενον τῷ πυρὶ

ἐμπυριβήτης· οὕτως Εὔκλος χρησμολόγος ἐκαλεῖτο. λέγεται δὲ καὶ τρίπους ὁ ἐν πυρὶ τιθέμενος

ἐμύλλανεν· ἐμυκτήρισεν

ἐμύδαινεν· ἔβρεχεν

ἐμυζᾶτο· ἐπιέζετο

35. ἔμυζεν· ἔστενεν. ἀπεθήλαζεν

ἐμυήθην· ἐμυσταγωγήθην

ἐμύθευεν· ἔλεγεν

* ἐμυθε[υ]όμην· ἔλεγον

* ἔμυκον· ἐψόφησαν. ἔχανον

40. ἐμυκᾶτο· ἐφώνει

..ἐμύξατο· ἀηδίσθη

ἐμύς· ζῷον ἐν λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γινόμενον. οἱ δὲ χελώνην τὴν ἔχουσαν οὐράν

ἐμυσάκτετο· ἐβδελύσσετο. ἐμυσάττετο

ἐμύσα(σ)σον· ἐσί(κ)χαινον

45. ἐμυσάττετο· ἀηδίζετο. ἐβδελύσσετο

ἔμυσε· συνῆλθεν

ἐμφαίνειν· ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν

ἐμφαίνων· δεικνύων, σημαίνων

ἐμφανές· φανερόν

50. ἐμφανέστατα· ἄγαν φανερώτατα

ἐμφανίζων· φανεροποιῶν

ἐμφανισθήσονται· φανήσονται

ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς

ἐμφανῶν· δηλαυγῶν ἐμφάσει. τεκμηρίων

55. ἐμφανῶς ἥξει· φανερῶς ἔλθῃ

ἐμφαρυξάμενος· ἐμφαγών

ἐμφάσεως· [ἐννοητικῶς] ἐννοήσεως

ἔμφασις· δήλωσις. μέγεθος. νόησις

* ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς. ἐμφανῶς

SCR. 38. β 172. 39. Θ 393. 40. Arist. Rann. 570. 41. Nic. Alex. 482. 42. Aristot. H. A. II 15 p. 506, 19. 51. Cyrop. VIII 1, 26. 55. Psalm. L 3.

ADNOT. 29. *μαντ'* cod. *μαντεία* Mus. Hinc Soph. Ant. 264 *ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν.* Cf. C. F. Hermann. *Gottesd. Altth.* § 23, 10 Funckhänel in Philol. II 394 sq. Forte *ἐμ πυρί· ὅρκος.* De *ἐμπυροσκόπῳ* cf. Eustath. 1346, 39. Suid. *ἔμπυρα* et Hesych. s. v. *πύρκοοι· ὑπὸ Δωριέων ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι.* Lob. Aglaoph. p. 847. 30. Mus. inseruit *(ν)*. 31. *οὗτος* male Mus. 32. *ἐμυάλακεν* cod., em. THemsterhusius. 33. *ἔβραχεν* cod., em. Mus. 34. L. *ἐμύζετο· ἐπιέζετο* vel *ἐμυζᾶτο.* Cf. *ἐκμυζᾷ.* *Ἐμύξατο· ἐπίετο* codex. 35. *ἀπελίθαζεν* cod., em. Guyetus. Cf. *α* 3863. Infra *μύζει· θηλάζει, μύζουσι· θηλάζουσι.* 36. *ἐμωήθην* cod., em. Mus. *ἔγνων ἔμαθον* C. 11. 38. Em. Albertus. 39. *ἔμυκεν· ἐψόφησεν, ἔχανεν* cod., correxi coll. *μύκον.* *ε̄* natum ex *πύλ]αι μύκον.* 41. *ἐμυσάξατο* Kusterus haud male. Sed respexisse videtur Nic. Alex. 482 *αὐτὰρ ὁ ναυσιόεις ἁλίην ἀνεμύξατο δαῖτα* ubi *ἀνεμύξατο Π, ἐμυδάξατο* reliqui, quod certe in *ἐμυσάξατο* mutandum erat, ut fecit Bentleius. Quod dedit OSchneider p. 302 sq. a Nicandro ad verborum *ἀπομυκτίζειν* et *ἀπομυκτηρίζειν* analogiam positum arbitratur coll. Lob. rh. 100 n. 42. 42. *ἐμύς* cod., em. lexicon de spirit. p. 217. *λήμνῃ* cod., em. Mus. *τῇ γῇ* coni. Meibom. — *γενόμενον* cod., em. Thes. s. v. *ἔμυς· ἡ ἔνυδρος χελώνη* Theognost. *ιβ* p. 6, 4. Hesych. s. v. *ἐλλύες* et *κλεμμύς.* 44. *ἐμύσασον· ἐσίχαινον* cod., *ἐμύσαττον· ἐσίκχαινον* Mus. Infra *μυσάσει· μιαίνει* (l. *μυσάσσει*). 45. *ἐμύσατο* cod., *ἐμυσάττετο* Mus. 46. *Vulnus coiit.* Ω 420. 54. Imo *ἐμφανῶν τεκμηρίων· δηλαυγῶν* (?) *ἐμφάσει.* Sic Soph. El. 1109 *ἐμφανῆ τεκμήρια.* Supra *δηλαυγῶς· ἄγαν φανερῶς.* Minus placet *ἐμφανῶν· δηλώσων ἐμφάσει τεκμηρίων.* 56. *ἐμφαρυγξάμενος?* 57. Sic cod., *ἐννοητικῶς* Mus. Induxi. 58. *μέγεθος* natum videtur e locis Theophrasti (de sensu 36) nonnullis male intellectis.

* ἐμφαντικός· ἐμφανής
ἐμφατικώτερον· δηλωτικώτερον
ἔμφατον· αἰνιγματοειδῶς εἰρημένον
ἐμφάατον· πλακοῦντα τετυρωμένον
ἐμφερές· ὅμοιον
ἐμφέρεται· ἐφίεται. φέρεται. περιφέρεται. [ὅμοιοι]
ἐμφερής· ὅμοιος
* ἐμφέρεια· ὁμοιότης
ἐν φερέτρῳ· ἐν τῷ φορείῳ
ἐμφῆναι· δεῖξαι
ἐμφιλοχωρεῖ· σχολάζει [ἢ] τὴν χώραν φιλῶν
ἐμφιλοχωροῦντες· ἐνοικοῦντες ἐν παραμοναῖς
ἔμφορα· προσβεβλημένα. ἀγέλη προβάτων
ἐμφόρβιον· τελώνημα
ἐμφορηθέντες· κορεσθέντες, χορτασθέντες, πληρωθέντες
ἐμφοροῦμαι· χορτάζομαι, πληροῦμαι, καὶ τὰ ὅμοια
ἔμφραξις· πόνος ὤτων
ἔμφρονι· ἐχέφρονι, συνετῷ, φρονίμῳ
ἔμφρων· συνετός, φρόνιμος
ἐμφύλιον· συγγενικόν, ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς
ἔμφυλον· τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς.... οὐ πολέμιον, ἀλλ' ἐμφύλιον
ἐμφύσημα· πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς
ἔμφυτον· ἐν τῇ φύσει
ἐμψηφίσαι· ὅταν δανειστὴς ἀποδιδόντος χρεώστου μὴ εὐθέως ἀναλαμβάνῃ εἰς ὄφλημα
ἐμψίουσα· ἐρέγματα διδοῦσα
ἐμφωλεύει· κρύπτεται
ἔμψυχον· ζῶον
ἐμωλύνθη· ἐπαύσατο. ἠβλύνθη. [μενέων ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμῶν]
ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς· τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κωλυτής
ἐμώσατο· εὗρεν. ἐτεχνάσατο. ἐζήτησεν
ἐν· ἀντὶ τοῦ εἰς. καὶ ἀγανακτοῦντος ἐπιφώνημα. καὶ πρόθεσις
ἐναβρύνεσθαι· ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν· ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός
ἐναβρύνεται· μεγαλοφρονεῖ. ἐντρυφᾷ. σεμνύνεται. λαμπρύνεται
ἐναγές· μυσαρόν, ἀκάθαρτον
ἐναγής· πονηρός

SCR. 68. Σ 236. 77. Pind. Ol. IX 80. 78. Soph. Ai. 306. 79. Aesch. Eum. 863. Soph. OT 1406. 80. ο 273. 82. Eur. fr. 773. 84. Aesch. fr. 50. 86. Antiph. Athen. IV 161 A. 87. Hippocratis? 88. Θ 361.

ADNOT. 61. δηλοτικώτερον cod., em. Mus. Idem contra ordinem ἐμφαντικώτερον. 62. Vide ἶφιν· τὰν κρύφα λαλοῦσαν αἰνιγματωδῶς. 63. ἔμφαυτον coni. Salmasius coll. φαῦσμα. Forte ἐμφαγὼν πλ. τετ.· .... 65. ὅμοιοι a Musuro deletum ad glossam omissam ἐμφερεῖς (Aeschyl. Cho. 206) pertinet. 68. ἐμφετέρῳ — φορίῳ cod., em. Mus. C. 39, qui ἐν κλίνῃ νεκρῶν addit. 70. φιλῶν cod. φιλεῖ Mus. 72. Non expedio. 73. ‚ἐμφόρβιον *vectigal quod pendebatur pro pastura pecorum.*‘ Kusterus, ἐμφόρβων codex. Vide Valcken. Diatr. p. 280 B. 74. ἐνεφόρησεν· ἐνεπλήρωσεν Hesych. 80. Apoll. lex. 68, 3 addit φυλῆς. 84. ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου. καὶ τὰ ἑψητά. Αἰσχύλος τροφοῖς, βιοτὴν αὔξιμον ἐψιοῦσα' Ἱππῶναξ. Phot. lex. 49, 10, qua de glossa vide, quae disserui in Mützell *ZfGW.* IX 12 p. 934. Ἐμψιοῦσα cod., accentum corr. Lob. rhem. p. 154 Th. Bergk. PLG. p. 596 Nauck. progr. Berol. 1855. p. 1. 87. ἐμολύνθη cod., em. Vossius. Inclusa om. Mus. 88. Post ἐμῶν Musurus intulit ἐπιθυμιῶν ἤ. 89. Sic codex, ἐμήσατο male Mus. Vide Lobeck. rhem. p. 353 Ahrens Dial. II p. 350. 90. ἓν — εἷς cod., ἐν — εἰς recte Abresch Obss. Misc. VI 1 p. 276 coll. Schol. Pyth. II 21. — ἐπιφώνησις] Cf. Suid. s. v. ἔνευ. 91. Suid. Zonar. c. 740 EM. 337, 12. 92. ἐγκαυχᾶται add. C. 39.

95. * ἐναγῆ· μεμισημένον
* ἐναγές· μεμια(σ)μένον
ἐναγίζειν· τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ διὰ πυρὸς (δαπανᾶν,) ἢ φονεύειν. Ἄγος γὰρ τὸ μίασμα
ἐναγίσματα· ὁλοκαυτώματα
ἐναγισμοί· τὸ αὐτό
2600. ἐν ἀγκοίνῃσιν· ἐν ταῖς ἀγκάλαις
ἐναγκωνιεῖς· ἀποκλινεῖς
ἐναγοράζειν· ἐν(α)θροίζεσθαι
ἐναγοῦς· ἀκαθάρτου[ς]
Ἔναγρος· ἔπαγρος. καὶ Ἀπόλλων ἐν Σίφνῳ
5. ἔναγχος· πρώην. προσφάτως, πρὸ μικροῦ, ἀρτίως, νῦν, ἐγγύς, πρὸ βραχέος
ἐναγῶν· ῥυπαρῶν
ἐν ἀγωνίᾳ· ἐν μερίμνῃ
Ἐναγώνιος· ὁ Ἑρμῆς
ἐνάδες· σύστημα
10. ἐνάδοντες· ἐμπεσόντες
ἐναερίζει· μετεωρίζει
ἐνάζω· λιτανεύω πρὸς τοῖς ναοῖς
[ἐναθλόει· ἀθλῶει]
ἐναθρεῖν· ἀτενίζειν
15. ἐναθύροντες· παίζοντες
ἐναθύρσας· ἐμπαίξας
ἔναιεν· ἔμενεν. ᾤκει
ἐν ἀΐδῃ· ἐν τῷ σκότῳ
ἐν αἰθρίᾳ· ἐν τῷ φανερῷ
20. ἐν αἰνῇ· ἐν τῇ δεινῇ
ἐν αἰνίγματι· ἐν παρεικασίᾳ, ἐν παραβολῇ
[ἐν[ν]αιός· ἔκπληκτος]
ἐναίρει· ἀναιρεῖ, φθείρει
ἔναιρε· ἄνελε, φόνευε. σκύλ
25. ἐναίρειν· τὰ αὐτά
ἐναιρέσει· ἐνθλίψει

SCR. 97. Herod. I 167. 2600. λ 267. 7. Luc. XXII 44. 13. ἐν ἀέθλοις Pind. Nem. IX 18. 17. Ε 543. 20. Γ 20. 21. Deuteron. XXVIII 37. 24. Κ 481. 25. Φ 485.

ADNOT. 96. (σ) Mus. 97. δαπανᾶν in codice omissum Suidas praebuit. Deinde φονεύς codex, φονεύειν EM. 337, 10. Ἐναγίζων· φονεύων κατακαίνων. 2602. (α) Palmerius. 3. ἐναγοὺς cod. ἐναγεῖς Mus., qui lectionem supra scriptam ita commaculavit, ut nullum eiusdem remanserit vestigium. Correxi ope C. 63, qui ἐναγοῦς (sic)· ἀκαθάρ- ω του μιαροῦ. 4. σίφρ cod. Σίφνῳ Mus. Conferunt Ἔναυρος. 5. ἄρτι, ὡς cod., em. Valck. Eur. Phoen. 204. 8. Cf. Gerhard. Myth. § 272, 4 b. 275, 4 b. 9. ἐναδὲς cod., em. Vossius. 10. Cf. ἀλόντα, ἐνάλλοντας et gl. ε 1588. ἐνάλλοντες· ἐμπεσόντες etiam C. 39. 11. μεταιωρίζει cod., em. Mus. Ἐναερίζειν· τὸ ἐν ἀέρι διάγειν C. 39. 12. Sic codex, ἐννάζω Musurus: sed series et EM. 337, 10 codici favent. Cf. Lobeck. p. 15 et p. 353, qui, cum ἐννάζω et ἐνναύω praefert, uti poterat testimonio Cliniae ap. schol. Apoll. Rhod. II 1086. Cf. ἔναυ· πότνια δάγαν ἱκετεύω; ναύειν· — ἱκετεύειν (ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν); ναύει· λίσσεται; ναοῖ· (ordo ναυοῖ) ἱκετεύει; ναύω (ordo νάω)· λίσσομαι, ἱκετεύω; ναυστῆρες· οἱ οἰκέται (ἱκέται Lobeck. et ναστῆρας· οἰκήτορας C. 39 rectius) Hesychius: ἐναύειν· τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοῖς ναοῖς Suidas; ἐναύοντες· — ἱκετεύοντες C. 39 Zon. c. 740. 13. Sic codex, ✝ Musurus. Lege ἐν ἀέθλῳ· ἄθλῳ ut est in Cyrillo. Cf. gl. α 1250. 16. ἐμπλέξας cod., em. Kusterus. 20. δίνῃ cod., em. Mus. 22. ἐνναιός cod., ἐννεός Mus. Ἐναιός pro ἐνεός Salmasius ex ordine reposuit. 26. Ἐκθλίψει Meineke.

ἐναίσασθαι· φθαρῆναι. γηράσαι
ἐναίσιμα· ἀγαθά, καὶ καθήκοντα
ἐναίσιμοι· μαντευτικοί. καθήκουσαι
30. ἐναίσιμον· καθῆκον. πρᾶον. ἡδύ. αἴσιον. καλόν, ἀγαθόν. ἀληθές
* ἐναισιμία· διοσημία
Ἐναίσιμος· τὰ καθήκοντα, προσήκοντα εἰδώς. ἡ Ζεὺς ἐν Κορωνείᾳ. καὶ καθήκων
ἐναίσαρι· στερεοῦ. οἱ δὲ ἐνάσαρι
ἐναιχμάσαι· ἐνμαχέσασθαι
35. ἐν ἀκαρεῖ· ἐν ῥιπῇ. Ἀκαρῆ, ἀκαρί, ἐν ἀκαρεῖ· ἡ, ι, δίφθογγον
ἐν ἀκμῇ· ἐν δυνάμει
ἐν ἀλαλαγμῷ· ἐν εὐφήμῳ βοῇ
ἐνάλια· τὰ θαλάττια
ἐνάλιαι κορῶναι· αἴθυιαι
40. ἐναλίγκιος· ὅμοιος, ἐοικώς
ἐναλῖσαι· ἐγκυλῖσαι
* ἔναιμος· ἀνὴρ ζωός, συγγενής. καὶ ὁ Ζεύς
ἐναλλάξαι· δοῦναι, ἀμεῖψαι
ἐνάλλονται· ἐπιπηδῶσιν
45. ἐνάλλοντας· ἐμπηδῶντας. ἢ ἐμπεσόντας.
ἐναλόντα· συλληφθέντα, κρατηθέντα
ἐν ἅμματι· ἐν φλογί
ἐναμμένος· ἐγκεκαυμένος
[ἐνανδρον· κενὸν ἀνδρῶν]
50. ἐναμπυκίσαι· ἐγχαλινῶσαι
ἔναντα· φανερῶς
ἐναντίῃ· ἐξ ἐναντίας
ἐναντίβιος· ἐναντίαν δύναμιν ἔχων
ἐναντίοι ἀλλήλοισιν· ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους
55. ἐναντίον· ἐνώπιον. ἐμπρός
ἐναντιότης· ἔρις. [καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις· ἐρίζοντες......]
ἔναξεν· ἔσαξεν. ἐπίλωσεν. συνεπλήρωσεν. ἐπιμελῶς ἐμέστωσεν
ἐναπείληπτο· ἐγκατείχετο
ἐναπερείσασθαι· ἐμπῆξαι. στῆσαι
60. ἐναπέψυξε· τέθνηκεν

SCR. 28. *Β* 353. 29. *ρ* 363. *Ω* 4. 30. *Ζ* 519. 37. Psalm. XXIII 3 XLVII 5. 39. *ε* 67. 40. *α* 371. *Ξ* 290. (51. *Υ* 67). 52. *Ζ* 251. 54. *Λ* 67. 55. Aeschin. c. Ctes. § 43. 57. *φ* 122. 59. Forte e II Macc. IX 4.

ADNOT. 27. Kusterus conferri iubet gl. *α* 4593 et *ἐνᾶσθαι*, quae ab *ἕνος* deducit. Malim *κνᾶσθαι*, nisi ubique respicitur Hippocr. aphor. p. 1246 ubi *ἐννέασαι* et *ἐγγηρᾶσαι* opponuntur. 31. Nihil huc faciunt Aesch. Eum. 996 *ἐν αἰσιμίαις πλούτου* quod apponunt interpretes. *Διοσεμία* cod., em. Mus. Conf. *ἐχεσαμία*. 32. Gerhard Myth. § 200, 10. 199, 3. Vide 2642. 33. *ἀριθμοῦ στερεοῦ*? an *ἐν ἀσσάριν στερεόν*. 35. *δίφθογγον* Mus. *δ' χ* (φ) cod. teste Bast Greg. Cor. p. 34. Recte omnia habent. 41. *ἐναλίσαι· ἐγκυλίσαι* cod. Vide *ἐξαλῖσαι*. 42. Respicit ad Homericum *ἀνὴρ διερός*, quod Hesychius explicat *διερόν· — ζωὸν ἔναιμον*. Cf. 2632. 45. Cf. 2610. Codex *ἐκπηδῶντας* et *ἐκπεσόντας* recte ni fallor, modo *ἐκπαλ.* scribas. 46. *ἐναλλόντα* cod. *ἐναλόντα* Mus. *ἐναλῶντα* Aldus. 47. *ἐννάματι* cod., em. Heinsius. 48. *ἐγκεκωμένος* cod., *ἐγκεκακωμένος* Mus., em. Perger. — Pro *ἐνημμένος*. 49. Legendum est aut *ἄνανδρον* aut *κένανδρον*, ut post Heinsium Lob. Path. El. p. 107 n. Nec tamen displiceret *ἔξανδρον*. 50. *ἐναποπυκίσαι· ἐχχαλινῶσαι* cod. *ἐναμπυκίσαι* Mus. *ἐγχαλινῶσαι* Albertus. 55. *ἐνόπιον* in Aldina error. Vide Cobet Mnemos. IV 4 p. 254. *ἐμπρὸς* delevit Musurus; dixit hac de forma novitia LDindorf Thes. III c. 916 C. 56. E gl. 2654 male repetitum est. 57. Vide *ἐνάχθη* et Lobeck. rhem. p. 104. Cf. Apoll. lex. 68, 4. 59. *ἐναπερήσασθαι* cod., em. Mus.

ἐναπιλλημένους· διακρατηθέντας
ἐναποθέρομαι· ἐνδέχομαι
ἐναπομάξασθαι· τὸν τύπον ἀναλαβεῖν
ἐναπομάξεται· ἐναποτυπώσει
ἐναπομάττεσθαι· ἀναλαμβάνειν. μανθάνειν
ἐναποματτόμενοι· ἐντυπούμενοι
ἔναρ· εἰς τρίτην. Λάκωνες
ἔναρα· ὅπλα. σκῦλα, λάφυρα
[ἐνάραι· ὑγιᾶναι
ἐναράνει· ἐντρυφᾷ]
ἔναρα βροτόεντα· τὰ σκῦλα τὰ ἀνθρωπίνῳ αἵματι μεμιασμένα
ἐναργῆ· δῆλα, φανερά. βέβαια, ἀσφαλῆ
[ἐναρεῖν· κυΐσκεσθαι. διαλέγεσθαι]
ἐνάρης· ἐνηρμοσμένος
ἔναρθρον· εὐάρμοστον. ἡ ὑπὸ γράμμασι δηλουμένη φωνή
ἐναρίζει· συκοφαντεῖ
ἐναρίζειν· συκοφαντεῖν. σκυλεύειν· ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα·
οὐδέ μιν ἐξενάριξε
καταχρηστικῶς δὲ ἀναιρεῖν·
Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἀναιρεῖν
ἐνάριζεν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευεν. ἐσκύλευεν
ἐναρίζοι· φονεύοι. καὶ τὰ ὅμοια
ἐνάριζον· ἐσκύλευον. ἀνεῖλον
ἐναρίθμια· φίλα, συνήθη
ἐναρίθμιος· συμψηφισθείς, καταριθμηθείς
* ἐνάρεσθαι· ἀπολλύειν. φθονεῖν. ἐρείδειν. [ἀπολαύειν]
ἐναρίσασθαι· ὁπλίσασθαι
ἐναρκεῖ· ἐνδέχεται
ἐναρκτεύει· φονεύει. κρίνει
ἐν ἄρκυσι· δικτύοις
[ἐν ἀρξάρξει· ἐν ὁρμήσει]
* ἐναραφόρος· σκυλοφόρος

SCR. 68. *Ζ* 480. 72. Sophocl. Trach. 224. 77. *Ζ* 417. *Υ* 485. 78. *Π* 731. 79. *Λ* 191. 80. *Ι* 526. 82. *Β* 202. 87. Eurip. Bacch. 231. 89. Hesiod. Scut. 192 habet ἐναρφόρος.

ADNOT. 61. Cf. gl. *α* 6207. Nihil mutandum esse censet Kusterus. ἐναπειλημμένους Salmasius, quod placet. 62. Non expedio. 63. ἐναπομάζεσθαι cod. Correxi. 64. ἐναπομάζεται· ἐναποτυπώσει cod. ἐναποτυποῦται male Mus. Correxi, nisi quod ἐναπομάξαι malim. 67. Ahrens Dial. II p. 73. 385. 68. Apoll. lex. 68, 5. 69. ἐναραῖσαι corrupte pro ἀναραῖσαι. 70. Detortum est ex ἐναβρύνει· ἐντρυφᾷς. Cf. tamen ἐνυαίνει· ἐντρυφᾷ et ἐντραγεῖν. 71. Cod. τὰ ἀνθρώπινα. 73. Supra ἀναρεῖν· ἀμέλγεσθαι κυΐσκεσθαι habuimus, nec non ἀναρῆ· κύουσα ἄναρ· ὄναρ ἢ ἤκουσα ναρεῖν· κύειν — ἀμέλγεσθαι quas glossas maximam partem ex ἀναιρεῖν· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν καὶ κυΐσκεσθαι καὶ ἀμέλγεσθαι corruptas esse fallique Lobeckium rhem. p. 132 dixi vol. I p. 172. 76. Coni. ἐρινάζει. Cf. Thes. s. v. ἐξερινάζειν. 77. Cf. Apoll. lex. 68, 6 qui post καταχρηστικῶς δὲ pergit ἀνεῖλεν· τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξεν. μιην ἐξενάριζε — εἰς τὰ κατ' — ἀναιρεῖν (ἐναίρειν Mus.) cod., em. Mus. 81. Ab emendatione Sopingi ἐνάρθμια coll. ἀναρίθμιον defendit Bentleius Callim. fr. p. 369. 83. ἀπολαύειν ex ἀπολλύειν natum merito delet Albertus. Pro φθονεῖν legendum esse φθείρειν vel φονεύειν monet HSt. Thes. 975 D. Praeterea patet ἐναίρεσθαι et ἐρείπειν legendum esse. 86. κτείνει? Nisi mavis (ἐν) ἀριστεύει· φονεύει, κρίνεται. 88. L. ἐναΐξει· ἐνορμήσει. Sic ἐξαΐξαντες· ἐξορμήσαντες. ἐναράξει Meineke. 89. 90. Separavi.

90. ἐναροκτάντας
δὲ φθογγ...κότος ὕψοῦ
τέλος ἀθανάτων ἀπολε(ί)ψει
Αἰσχύλος ἐν Νηρηΐσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τό·
οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι·
ἵνα ᾖ ὁ νοῦς· ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατός μοι ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕψου ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει
ἔναρος· ἔνοχος. ἐπικατάρατος
ἐνάρω· κύλος
ἐναρῶν· ἐπαύσατο σκύλων
ἔνας· εἰς τρίτην
95. ἐνασελγαίνων· πορνεύων
ἐνᾶσθαι· φθαρῆναι. γηράσαι
ἐνάσθη· ᾠκίσθη
ἐνάσσατο· ᾠκίσατο
ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο· ἐνεπλάκη τῇ ἀσπίδι
2700. ἔναστρος ὥστε μαινάς· Ἀχαιὸς Ἀλφεσιβοίᾳ ἀντὶ τοῦ Ὑάς· τὰς γὰρ Βάκχας Ὑάδας ἔλεγον
ἐν ἄστεσιν· ἐν πόλεσιν
ἐναστεϊζόμενον· ἐνοικοῦντα
ἐν ἀτόμῳ· ἐν ῥιπήματι. ἐν τάχει
ἔναυδος· ἔμπνους, φωνήεις
5. ἐναυάγησαν· ἐκινδύνευσαν
[ἐναυάζει· ἀμφιβάλλει]
ἐναυλίζεσθαι· ἐνδιατρίβειν
ἐναυλισθήσεσθαι· ἐνοικισθήσεσθαι
ἐναύλισμα· νεωστὶ γενόμενόν τι οἴκημα
10. ἔναυλοι· αἱ ἐπὶ τῶν χειμάῤῥων ποταμῶν καταβάσεις. τινὲς δὲ ποταμοὺς χειμάῤῥ(ο)υς. ἢ διατριβάς
ἔναυλον· νέαν ἔχον τὴν εὐεργεσίαν, οὐ πρὸ πολλοῦ. ἢ διατρίβοντα
ἔναυλος· ὁ ἀκουόμενος. παρὰ τὸν αὐλόν

SCR. 90. fr. 147 p. 37 Nck. 94. Theocr. XVIII 14. 97. Callimachus. Vide Soph. fr. 1017 p. 284. νάσθη Ξ 119. 99. Ο 645 schol. 2700. fr. 15 p. 581. 3. I Cor. XV 52. 5. I Timoth. I 19. 7. Herod. I 181. 12. Plat. Menex. p. 235 B.

ADNOT. 90. φθογγ (tres literas erasit Mus.) κότος — ἀπολέψει — νηρείσιν — ἐπαδρᾶσιν — μη ἐπικ. codex, φθογγοσκότος — ἀπολείψει — Νηρηΐσιν — ἐπ' ἀνδράσιν — μοι Mus. Praeterea θάνατον cod., θάνατός Heinsius et Hermannus opusc. V p. 152 coll. Eustath. 437, 20, ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος. Pro φθιμένοισιν malim κταμένοισιν quod exstat χ 412. 91. ἔναρος· ἔνοχος Theognost. 6, 17. Sc. ἀρᾷ ἔνοχος, ut est ap. Demosth. 404, 4. 92. 93. Sic codex, ἐνάρων· σκύλων Mus., nihil amplius. Haud scio an lateat Soph. Ai. 177 κλυτῶν ἐνάρων, et ἐναρῶν ἐπαύσατο· συλῶν... 94. ἐνὰς cod., em. Kusterus. Vid. Ahrens Dial. II p. 385. 95. ἐνασελγένων cod., em. Mus. Cf. Poll. VIII 75. 96. Vide ἀνάσαι et ἐναίσασθαι. Corrigo κνᾶσθαι. 97. Vide ἐθάσσατο ναάσσατο νάσσατο. 99. ἐνασπίδος, ἀντιγύπαλτο. ἐνεπλάκη· κτλ. cod., em. Mus.. nisi quod ἄντυγ' ἐπᾶλτο scripsit; rectius Schow. ἄντυγι πάλτο. 2700. ἔναστρος, ὡστεμένας, — ἄλφεσι βοῖαι (ἀφεσίβοιαι Mus.) ὑαστὰς cod. Mus., em. Valesius. Cf. Bentl. Mill. p. 77. „*Achaeus igitur audaci metalepsi nomen* μαινάς, *quia idem dicitur* Θυιάς *et* Ὑάς *transtulit ad Hyades caelestes quae a longe alio verbo denominatae sunt.*“ Lob. Path. El. p. 103, 14 Aglaoph. p. 839. Non debebat igitur Nauckius ἔναστρος suspectum habere, pro quo Reiskius ἔνοιστρος suaserat. 2. ἐναστεϊζόμενον cod., em. Mus. 3. ἐν ῥίπη ἐν βραχὺ εν στηγμή (sic) C. 39. 4. ἔναυλος· ἔνηχος ἔμπνους EM. 338, 1. Sed vide ἄναυδος· ἄφωνος et Hom. ε 446. 5. C. 39. 6. Lege ἐνδυάζει vel potius ἐνδοιάζει cum Valcken. Anim. ad Ammon. p. 108. Infra ἐνδυάζει· ἀπορεῖ διστάζει et ἐνδυασμός· ἀμφιβολία. 9. C. 39. 10. οἱ ἀπὸ τῶν χ. ποταμοὶ καταῤῥάσοντες Apoll. 68, 25. 11. Sic codex, ἔχοντα Musurus. Forte locus scriptoris erat: ἔναυλον ἔχον τὴν ἐργασίαν. 12. ἔναυλον· ἔτι ἐνηχούμενον C. 39. Cf. Eustath. 1950, 5. 1236, 53. Hinc lucem nanciscitur gl. ἔγγαυρος· — πρόσφατος.

ἐναύλους· ποταμοὺς χειμάρρους. διώρυχας
ἐναυλόχουν· κατὰ πλοῦν ἐλόχων
15. ἔναυον· ἔνθες. Κύπριοι
ἐναύοντες· ἀνάπτοντες πυρί. τὰ γὰρ σμήνη τῶν μελισσῶν διώκουσι διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ
Ἔναυρος· ὁ Ἀπόλλων.
ἐναύρῳ· πρωΐ. Κρῆτες
ἐναῦσαι· ἐνάψαι. [ἢ μεταβαλεῖν]
20. ἐναύσασθαι· ἐξάψαι
ἔναυσμα· λείψανον. [μετάλλησις]
ἐναύσματα· ἀρχάς. ἐμπυρεύματα. φαντάσματα
ἐναυχῆσαι· ἐλλαμπρύνασθαι
ἐναυχοῦσα· ἐλλαμπρυνομένη. σεμνυνομένη. καυχωμένη
25. ἐνάχθη· ἐσάχθη. ἐπληρώθη. ἐπιλώθη
ἐναύων· ποτνιᾶ δάγαν ἱκετεύων
ἐν βένθεσιν· ἐν βά[ν]θεσιν
ἔνβενος· ὑελ[λ]οειδής
ἐν βουλῇ· ἐν φροντίδι. ἐν συναγωγῇ. ἐν ὁδῷ
30. * ἐμβρῆσαι· ἐν φόβῳ
ἔν γε δή· ἐν πρόθεσις, γε, δὴ σύνδεσμοι
ἐνγείνωνται· ἐνγεννήσωσιν
ἐνγηράσασθαι· [ἐν] γήρᾳ χρήσασθαι
ἐν γήρᾳ πίονι· γῆρας λιπαρόν
35. ἔνγλαυσιν· ἐνγλαύκεσιν
ἐν γούνασι· ταῖς φρεσί. καὶ μέλεσι
ἐνγράφει· ἐγχαράττει
ἐνδακοῦσα· κατεσθίουσα
* ἐνδαγεῖ· ἐμμανεῖ
40. ἐνδαμίᾳ· ἐνδημίᾳ
ἐνδανδαίνει· ἀτενίζει. κατατολμᾷ
[ἐνδαές· ἐν διανοίᾳ ἑκάστου]
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν· ἐνέπρησε δὲ ὁ ἄνεμος. ἐνεφύσησεν, ἐγέμισεν, ἐκόλπωσεν

SCR. 13. *Π* 71 *Φ* 312. 20. Axioch. p. 371 E. Cratinus fr. CXXVIII ap. Phrynich. app. soph. p. 13, 19. 27. *Α* 358. 29. *Β* 191 Ps. I 1 Ar. Eqq. 730. 30. ADN. 32. *Τ* 26. 34. Ps. XCI 14. 36. Homerus, 43. *Α* 481.

ADNOT. 14. ἐναυλόχων codex; correxi. 15. ἔναυρον· ἔσωθεν coni. Koen. Greg. Cor. p. 270. Male. Legendum ἔνδυδόν· ἔνθες e. g. πόδα *'insere pedem in calceum.'* 16. πῦρ? 17. Ἔναγρος habuimus supra. Verte *Matutinus.* Gerhard Myth. § 319, 1 a. 18. H. e. ἐν ἀγχαύρῳ. Cf. Lob. rhem. p. 253. 19. 21. Inclusa ad νεάσαι pertinent, quod vide. 25. ἐνέχθη cod. Mus., em. Voss. 26. ἔναῦ ποτνιᾶ δάγαν ἱκετεύω cod. ἐναύει· ποτνιᾷ ἢ ἄγαν ἱκετεύει Mus. Certum est legendum esse quod reposui ἐ]ναύων vel ἐ]νάων· — ἱκετεύων; verba vero intermedia utrum pro ποτνιάων ἄγαν accipienda sint an pro πότνια δᾶ· γῆν (coll. Hes. πότνια γῆ) non liquet. Possis etiam ἐναύων ποτνιάδα γᾶν· ἱκετεύων. 27. [ν] Mus. 28. ενβεννοειδῆς· ὑέλλοῆδης (sic) C. 39. Fortasse ἐβένινος· ἐβενοειδής. In transcursu moneo gl. ε 52 fortasse sic corrigendam esse: ἐβ(ενότριχον)· ἀδίαντον. 30. ἐν βρίσᾳ coni. Is. Vossius. Spectat ad Eur. Tro. 183, ubi pro ἦλθον φρίκᾳ fortasse ἦλθον δ' ἐμ φρίκᾳ legendum est. 32. ἐνγείνονται cod., em. Mus. Correctio typothetam fugit. 33. ἐν delendum vult Meinekius. 34. ἐν γήρει πίονι· ἐν πλήθει ἐτῶν Suidas, glossae Taurin. et Mosquens. in Psalm. 35. Sic codex, ἐν γλαύκωσιν Mus. quod Wakefieldo placuit. Latet aliud quid reconditius, fortasse ἐγγλύσσειν· ἐνγλυκάζειν. Sed malim ἐν γακέσιν (ἐν γαδέσιν)· ἐν γλυκέσιν. Vide γακύ et γαδύ. 37. ἐγγράφει cod., em. Voss. 39. L. ἐν δαΐ· ἐμ μάχῃ. 40. ἐνδάναϊ· ἐρημίᾳ cod., ἐδααία· ἐρημία supra habuimus; ἐδαμίαν· ἐρημίαν C. 39. Correxi. 41. Vide δαδαίνειν et δανδαίνειν. 42. Spectant ad Hom. Il. *Β* 451 ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ καρδίῃ. Cf. infra ἐν δὲ σθένος κτλ. 43. πρῆσαι, ἐνεπρήσαι — ἐγέμησεν cod., em. Mus.

ἐν δαπέδῳ· ἐν τῷ ἐδάφει
45. ἐνδάπιον· ἐγχώριον
ἐν δ' ἄρ' ἔβη· ἀνέβη δέ
ἔνδασαι· μέρισον
(*) ἐν δ' Αἴθυια· οὕτως Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Μεγαρεῦσιν· ἐπειδὴ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα ὑπὸ τὰ πτερὰ ἔκρυψε τὸν Κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς τὰ Μέγαρα
ἐνδατεῖται· ἀπομερίζει
50. ἐνδατουμένη· ἐπιλαμβανομένη. μερίζουσα
ἐνδατούμενος· μεριζόμενος. καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς. ἀπὸ τῆς δαιτός
ἔνδαυλον· λοχ(μ)ῶδες. δασύ
[ἐνδέναι· γνῶναι]
ἐν δέ· πρὸ(ς) τούτοις δέ. ἐν αὐτῇ δέ
55. ἐνδεεῖ· χρείαν ἔχοντι. πτωχῷ
ἐνδέειν· ἐλλείπειν
[ἐνδεῖ· ἐντέλλεται]
ἔνδεια· πενία, πτωχεία. πεῖνα
ἐνδεικτο· ἐσήμηνεν
60. ἐνδείξει· ἐπιδείξει. ἐντελεῖ
ἔνδειξις· ἀπόδειξις
ἐνδείξομαι· ἀπολογήσομαι
ἐνδείξω· ἐντινάξω
ἐνδεῖν· χρῄζειν, (ἐν) ἐνδείᾳ εἶναι, καὶ ἐλλείπειν
65. ἕνδεκα· ἄρχοντες, οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες
ἐν δὲ καδίκ(κ)ορ· εἶδός τι φασκωλίου. Λάκωνες
ἐ[ν]δεκάτευσα· τὴν δεκάτην ἐπραξάμην
ἐνδελεχεῖ· πυκνάζει
ἐνδελεχισθήσεται· ἐνβραδυνεῖ
70. ἐνδελεχισμός· ἐπιμονή
ἐνδελεχῶς· ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, ἐπιμόνως
ἐνδελιπές· παντελές
ἐνδενδίλλειν· ἐμβλέπειν
Ἔνδενδρος· παρὰ Ῥοδίοις Ζεύς· καὶ Διόνυσος ἐν Βοιωτίᾳ
75. ἐν δεξιᾷ· ἐκ δεξιῶν

SCR. 46. *Α* 311. 50. Lycophr. 155. 51. Soph. Trach. 793 Eurip. Herc. fur. 218. 54. *η* 95. 55. Proverb. XXVII 7. 62. *Τ* 83. 69. Sirac. XX 19. 24. 70. Sirac. VII 13. 71. Eur. fr. 596.

ADNOT. 46. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη coll. *Α* 311 Albertus, ubi schol. ἀνέβη δὲ (Scaliger ἐνέβη δέ.) 48. ἐνδαρθυῖα cod., em. Hemsterhusius, nisi quod Αἰθυίᾳ retinuit. κρύψαι — διεκόμησεν cod., em. Mus. Cf. Paus. I 5. 41 Lycophr. 359 Eustath. Od. *Α* p. 1385 Gerhard § 248, 10. 253, 3 g. 254, 5 b. 52. χολῶδες cod. χλοῶδες LDindorfius. Correxi. 53. εἰδέναι corr. Vossius. 54. πρὸ — αὐτῇ cod., πρὸς (recte) — αὐτοῖς (male) Mus. 56. ἐνδεεῖν codex. 57. Haec lacera sunt. Vide ἐνδείξει et ἐνέδεικτο. 59. Vide ἐνέδεικτο· ἐνεσήμηνεν ἐνετείλατο. 62. τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ ἐγὼ ἀπολογήσομαι schol. Bekk. III p. 775. 63. ἐναιθύξω? Ἐνσείσω Meineke. 64. ἐνδεία cod. ἐνδεᾶ Mus. ἐν ἐνδείᾳ ego. 65. ἐπὶ θανάτῳ Kusterus; non opus. 66. ἐνδεκαδίκορ codex. Correxi et Λάκωνες a gl. 68 huc retraxi. Καδίσκος = φασκώλιον. Cf. Casaub. Ath. VIII p. 352 A. 67. ἐνδεκάτευσα· τήνδε κώπην ἐπραξάμην cod. Mus., ἐπαρξάμην Aldi error, em. Scaliger. Vide Bentleium ad Mill. p. 35. 68. πυκνάζει· Λάκωνες cod. Λάκωνες ad gl. 66 retraxi. Cf. EM. 442, 21. 69. ἐνβραδύνει cod., em. Guyetus. 72. Conferunt Syracusanorum ἐνδελιατές s. ἐλλιστές quod sine explicatione commemorat Bekk. Anecd. III 1370. L., ἀνελλιπές. 73. ἐνδενειλῶν cod., em. Vossius. 74. Gerhard Myth. § 197, 2 c; 6 b: 199, 3. 447, 4 c.

ἐνδέξια· εἰ μὲν προπαροξυτόνως, οὐκ ἂν ἐπενέγκαιμεν τὸ ἀντικείμενον ‚ἔστιν δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰώνιον κόλπον'
ἐν δέοντι· ἐν μέρει
ἐνδέοντες· δανειζόμενοι
ἐν δέ οἱ ἦτορ· ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή
80. ἐν δ' ἔπεσεν· ἔπεσεν
ἐν δὲ ῥυτῆρσι· τοῖς λώροις
ἐν δὲ σθένος ὦρσεν· ἕκαστον ἐῤῥώννυσεν
ἐνδεές· συνεχές
ἐνδευκέα· ἐμφερῆ, ὅμοια
85. ἐνδευκές· ὅμοιον
ἐνδεῶς· ἐλλιπῶς
ἐνδηΐδες· αἱ νύμφαι ἐν Κύπρῳ
ἔνδηλοι· φανεροί
ἐνδημία· παρουσία
90. ἐνδήμου· συγγενικοῦ
ἐνδημησάντων· ἐλθόντων
ἔνδια· ὀδύνη. λεῖψις πράγματος. ἡ μεσημβρία. διατριβαί
Ἐνδίαγρος· Ἄρτεμις
ἐνδιάθετος· λόγος. πᾶς λόγος ἐν νῷ λαμβανόμενος
95. ἐνδιαθέτως· ὁλοψύχως. ἢ διηνεκῶς
ἐνδιάθηκος λόγος· πᾶς ἔγγραπτος
ἐνδιαιτᾶται· σύνεστι. διατρίβει
ἐνδιαιτᾷ· ἀρκέσει
ἐνδιαίτημα. διατριβή. οἰκητήριον, οἴκημα
2800. ἐνδιατρίβων· ἐπιμένων
[ἔνδειγμα· ἀπόδειξις]
ἐνδιά[λ]ω· μεσημβρίας ὥρα......
ἐνδίδας· ἐνδίδαισε. [διάγνωστον
ἐνδίεσαν· ἐπεδίωξαν, ἐπώτρυναν, ἐσπούδασαν
5. ἐνδιές· ἔνυδρον
ἐν δίκῃ· δικαίως
[ἐνδίες ἵπποι· ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ἵπποι· (οἱ) λυκοσπάδες καὶ λυκοφόραι]
ἔνδικον· ἀληθές. δίκαιον. ἄξιον
ἔνδιος· μεσημβρινός
10. ἐνδίκως· δικαίως. ἀξίως. ἀληθῶς

SCR. 76. Thuc. I 24. 79. *Λ* 188. 80. *Δ* 134. 81. *Π* 475. 82. *Β* 451. 2801. II Thess. I 5. 4. Σ 584. 6. Arist. Eqq.

ADNOT. 76. *πόλις ἐνδέξια* Mus. Male. Verba Thucydidea a gl. 75 perperam divulsa sunt. Post *ἀντικείμενον* lacuna. 77. *ἐν τῷ χρησίμῳ* C. 39. *ἐν καιρῷ* Meinek. 80. L. *ἐνέπεσε δέ* pro *ἔπεσεν*. 82. Vide supra 42 *ἐνδαές*. 83. Infra *ἐνδυκές· συνεχές*. 84. 85. Cf. *δευκές· — ὅμοιον* et *ἐνδύκιον· ἐμφερές*. Lob. Path. El. p. 98. 87. Infra *Ἐννησιάδες*. 92. Confusa sunt *ἀνία (ὀνία) ἔνδεια, ἐνδία* et *ἔνδια*. *διατριβή* cod., em. Kuster. coll.
αι
Eustath. 1165, 34. 1505, 13 schol. Vulc. Thuc. XIV 38. 93. Imo *ἔναγρος* h. e. *ἐν Ἄγραις*. Cf. Thes. I c. 453. 98. *ἐνδιαίτῃ· οἰκήσει* (Iob. XVIII 6) Albertus. *ἀρέσκει (αὐτῷ)* Meineke. 2801. *ἐπίδειξις* C. 63. Huc refer *διάγνωστον* (l. *διὰ γνωστῶν*). 2. *ἐνδιάλῳ* cod., *ἐνδιέλῳ* Mus., quod pro *ἐν δειέλῳ* esse volebat Kusterus, immemor *δειέλον* esse *δείλην ὀψίαν*. Reposui quod ordo requirit *ἐνδιάω*, lacuna post *ὥρα* indicata, nisi scripserat noster: *ἐνδιάω· μεσημβριάζω*. 3. ✝ Musurus. Conicio *ἐνδίδαξον· δίδαξον* coll. schol. Soph. Philoct. 251. Nam *ἐνδιάασκεν·...* Theocr. XXII 44 ordo non admittit. *διάγνωστον* vel potius *διὰ γνωστῶν* ad 2801 retraxi. 4. Apoll. lex. 68, 22. 5. Lob. rh. p. 22 Path. El. p. 99; coll. *διερόν*. 6. Cf. *καὶ μάλ' ἐν δίκῃ*. 7. Imo *Ἑνετίδες*, q. v. *(οἱ)* Kuster. Deinde *λυκοφόραι* scripsi pro *λυκοφόροι* ut *σαμφόραι*. *Λυκοσπαδεῖς* ut *ὁλοσπαδεῖς*.

ἐνδίνων· τῶν μελῶν. ἀπὸ τοῦ ἐνδύσασθαι τῷ θώρακι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις
ἐνδίοις· ὀρθηνίοις
ἐνδίσματα· ἐναλίσματα
ἐνδιῶνται· μεσημβριάζουσιν
ἐνδοιαστόν· ἀμφίβολον, ἀμφιδοξούμενον
[ἐν δισταγμῷ· ἐν φροντίδι]
ἐν δοιῇ δέ· ἐν δισταγμῷ δέ
ἐνδοιΐτιναι· οἱ ἀπὸ ἑπτὰ πατέρων καὶ μητέρων ἀστῶν κατάγοντες τὸ γένος
ἐν δοκῇ· ἐν ἐπιβουλῇ
ἐνδοκία· ἡ μήτηρ παρὰ Ἀθηναίοις
ἔνδοκος· ἐνέδρα
ἐνδομαρία· ἡ κτῆσις· ἢ παροικία
ἐνδομενία· κτῆσις. ἢ ἀποσκευή
* ἐνδόθρας· τὰς ἀποκοπὰς τῶν νεοδόρων δερμάτων
* ἐνδοιέμεναι· ὅσοι ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων
ἐνδομυχί· ἐν ἀποκρύ(φ)ῳ τόπῳ
ἐνδόμυχοι· κάτοικοι
ἔνδον· ἔσω
ἐνδόσθια· ἔγκατα
ἐνδόσιμον· τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα
ἔνδοσις· ὁμοίως
ἐνδούμενοι· ἐνδεσμεύοντες. ἢ δεσμούμενοι
ἐνδούπησα· ἐνέπεσα
ἔνδρατα· τὰ ἐνδερόμενα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσί
ἐν δριῶνας· δρόμος παρθένων ἐν Λακεδαίμονι
ἔνδροια· καρδία δένδρου καὶ τὸ μέσον
ἐνδρομίδες· ὑποδήματα
Ἐνδρομώ· Δημήτηρ ἐν Ἁλικαρνασῷ
ἔνδρυον· καρδία δένδρου. καὶ τὸ μέσ(αβ)ον

SCR. 11. Ψ 806. 15. Hippocr. 17. Ι 230. Fortasse glossa sic scripta (ἐν δοίη·) ἐν δισταγμῷ ἐν φροντίδι ad Callim. h. Iov. 5 referenda est. 21. ,ἐν δόκοις· ἐν ἐνέδρᾳ ex Archiloch. 68, 3' Meineke. 28. ADN. 29. Sirac. X 9 Exod. XII 9. 33. μ 443 (ο 478). 37. Callim. Dian. 16.

ADNOT. 11. Apoll. lex. 68, 30. Ἐνδίνων· τῶν ἐντέρων τῶν ἐντός, ὡς Δίδυμος μαρτυρεῖ Cyr. 63. 12. ὀρθρίνοις Guyetus. 13. Correctio incerta. Possis e. g. ἐνδύματα· ἐνειλήματα vel ἀνδήματα· ἀναδήματα. Reiskio et Dind. posterior vox prioris correctio videbatur. Verum videtur ἐνδιάσματα· ἐνάσματα et supra pro εἰναλίζεται ἐνδιάζεται. 18. ἐνδοιεῖτιναι· οἱ ἐπὶ ς'—ἄστων cod. ἐνδοιΐτιναι· οἱ ἀπὸ ἑπτὰ — ἀστῶν Mus. Cf. gl. 2825. Ἐνδοίγεναι (sic) coni. Lobeck. parum probabiliter. 19. ἐνδοκῇ cod., em. Salmas. Vide δοκαί· ἔνεδραι et EM. 344, 19 ἐν προδοκῆσιν. 20. ἡ μηῆρ cod. ἡ μ͞ηρ Mus. lineola subducta; Δημήτηρ Iunius. Ἀθηναίοις suspectum. 21. Vide ἐς δόκον· εἰς ἐνέδραν. Fortasse Dorice ἐν δόκως· εἰς ἐνέδραν. 22. 23. Ἐνδομαρία vox nihili videtur detorta ex ἐνδομένεια s. ἐνδομενία. Cf. Phrynich. p. 334 Lob. et Sturz dial. Maced. p. 165. κτίσις — παροιμία — κτίσις cod., em. Scaliger et Guyetus. 24. Conferunt ἔνδρατα, quod idem esse suspicatur HSt. III c. 1045 C. E traiectione literarum natum esse vidit Reiskius. Lego: νεοδόρας (ους) ἀποκοπάς· τὰς τῶν νεοδόρων δερμάτων. Νεοδάρτης Hesychio teste erat ἔδεσμά τι ἀβυρτακῶδες. 25. † Mus. Cf. 2818. 28. ἔσωθεν codex. Correxi ope Ammonii p. 50, qui Soph. Trach. 204 Eur. Heracl. 584 et Eubuli locos neglectae verborum differentiae testes citat. 29. EM. 345, 21. 33. De ἔπεσα vid. Lob. Phryn. 724. 35. ἐνδριώνας — Λακεδαιμόνη (Λακεδαιμόνι Mus.) codex, corr. Meineke Theocr. p. 326 idem esse quod εἰς δενδρῶνας evincens. Vide Διονυσιάδές Δριωδόνες et Τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου. 36. Om. Mus. Vide ἔνδρυον. 37. Poll. III 155 VII 93. Glossae: ἐνδρομίς· gausurus. Cf. Mueller Archaeol. § 363, 6 et infra ἐντροπίδες. 38. ἐν δρόμῳ vel ἐν δρυμῷ coni. Meineke coll. Ἀφροδίτη ἐν ἕλει, ἐν κήποις, ἐν καλάμοις. 39. μέσον cod., em. Hemsterh. coll. Procl. Hesiod. Opp. 469.

[ἐνδ(υ)άζει· ἀπορεῖ. διστάζει]
[ἐνδυασμός· ἀμφιβολία. δισταγμός. καὶ ἀπορία]
ἔνδυδαν· ἔωθεν
* ἐνδυκέως· φιλοφρόνως. ἐπιμελῶς
ἐνδύκιον· πιστόν. φίλον. ἐμφερές. βέβαιον. ἀπόκρυφ[ι]ον
ἐνδυκές· συνεχές. σύνετόν. ἀφελές. ἀσφαλές. γλυκύ. πρόθυμον. εὔ[π]νουν. πιστόν. ἐπιμελές
* ἐνδῦναι· εἰσδῦναι. εἰσελθεῖν
ἐνδύλω· ἔνδοθεν
* ἐνεβάτευσεν· κατέ(σ)χεν
* ἔνδυνεν· ἐνεδύσατο
Ἐνδυμίωνα Κᾶρα· Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρά φησι διὰ τὸ περὶ τὸ(ν) Λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι
ἔνδυσις· κατάδυσις
ἐνδύτας· αὐλωτὸς στάμνος
ἐνδωρότερον· ὠμότερον. ἀκρατέστερον
ἐνδώσω· ὑποσημανῶ. παρέξω. δηλώσω
ἐνεασμός· ἐμπαιγμός, πανουργία, δόλος
ἐνεβριμήσατο· ὠργίσθη. ἐτάραξεν
ἐνέβρυον· ἐνεκύουν
ἐνέγκασθαι· ἐνέγκαι, φέρειν
ἔνεγκον· ἔνεγκε[ν]
ἐνεγκοῦσαν· τὴν μητέρα. ἢ πατρίδα. ἢ πόλιν
ἐνεγλαύκως· φοβερὸς ἰδεῖν
ἐνέδε(ι)κτο· ἐνεσήμηνεν. ἐνετείλατο
ἐνεδιάσθη· εἰσενεπλάκη
ἐνεδίδου· ἐχαυνοῦτο
ἐνέδρα· ἔγκρυμμα, δολερὸν ὑποκάθισμα
ἐνεδρεύει· δόλον μηχανᾶται. ἐγκάθηται. κατατηρεῖ
ἐνέδρη· ἐνέδρευσις
* ἔνεγκεν· ἤνεγκεν
[ἔν.ιεν· ᾤκει]

SCR. 40. Thuc. I 36? 43. Homerus passim. 49. *B* 42. 56. Ioann. XI 33. 64. Genes. VIII 3.

ADNOT. 40. 41. L. *ἐνδοιάζει* et *ἐνδοιασμός*. 42. *ἐναύραν* Albertus probante Koenio, *ἐν αὐγάν* (*ἐν αὔαν*?) Valcken. Theocr. Adon. p. 365. Glossam vereor ne inconsulte temptaverint VVDD. Mendi enim suspecta est potius explicatio *ἔωθεν* a Pearsone probabiliter in *ἔσωθεν* mutata. 43. *ἐνδεκαίως* cod., em. Mus. 44. [ι] delevi. 45. *ἐμφερές*] vide *ἐνδευκέα* et *δευκές*. *ἀπόκρυφον*] *ἐμμύχιον*. Cf. Hes. *ἐννύχιον*. [π] delevit Albertus. 43. 44. 45. Significationes omnes praeter notionem *constantis* et *perpetui* grammaticos e contextu locorum commentos esse docet LDindorf coll. Hippocr. de locis in hom. 420, 49. 47. *ἐναύρω· ἔωθεν* Koen. Greg. Cor. p. 270; *ἔναυλον* ad Soph. Philoct. 158 referentes Thes. III 1012 A, parum probabiliter. *ἐν μυχῷ*? 48. *κάτεχεν* cod., em. Vossius. 50. *ἐνδυμίωνάκαραριστοφάνης, τὸν Ἐνδυμίωνα ἄκαρα* cod. *Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἀ. τ. Ἐ., ὃν κᾶρα* Mus.; em. Palmer. et Hemsterh. 53. Pro *ἐνζωρότερον* esse suspicatur Albertus. Sed tum scribendum *ἀκρατότερον* erat. L.....*εν ἀωρότερον· ὠμότερον ἀπρεπέστερον*. Cf. Thes. s. v. *ἔνωρος* c. 1202 C. 55. *δεννασμός* Reiske. Sed infra *Κιμβηκία πανουργία ἐνεασμός*. 57. *ἐνέβριον* cod., em. Martin. Etym. p. 657 Lobeck. rhem. p. 132 n. 59. Em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 46. 60. *ἐνεγκαμένη· ἡ πατρὶς ἐνεγκοῦσα· ἢ μητέρα ἢ πατρίδα λέγει* C. 39. Cf. *γειναμένη* et *ἐνδοκία*. 61. Sic codex, *ἔγγλαυος* Mus. Lob. rhem. p. 12, *ἐνεγλαυκώς* LDindorf. Thes. III p. 27 C. Imo *ἐνεγλαύκωσ(ε)· φοβερῶς (ἐν)εῖδεν*. 62. (ι) THemsterh. Misc. Obss. IV 2 p. 290 coll. *ἔνδεικτο*, utrumque pro *ἐνεδέδεικτο*. 63. Ab *ἐνδιάζομαι*, unde supra *ἐνδιάσματα* et *εἰναλίζεται* (*ἐνδιάζεται*?) habuimus. 66. Divisionis notam post *μηχανᾶται* sustulit Sopingus. 67. *ἐνεδρεύθη* codex, *ἐνέδρευσις* Meinekius. 68. *ἐνέεγκεν* Vossius. 69. ,L. *ἔναιεν*' SCAL. Supra recte *ἔναιεν· — ᾤκει*.

70. ἐνέεικαν· ἤνεγκαν
ἐνεείκω· ἐνέγκω
ἐνέηκεν· ἐνέβαλεν
* ἐνεθουσία· ἐμαίνετο
ἐνέθορεν·. ἐνεπήδησεν
75. * ἐνειπή· ἀπειλή
* ἐνειδέσσιν· ἐν διαφοραῖς
[ἐνέθριξεν· προσωρμίσθη]
ἐνεθρίωσαν· θρῖον ἐποίησαν, ὅπερ ἐστὶ βρῶμα
ἐνεθύμι[α]ζον· ἐνεθυμούμην
80. ἔνει· Ἀττικοί. ἔνηθεν
ἐνείληται· ἐζημίωται
ἐνειδημένους· πορθήσαντας
ἐνειμάμην· ἐμερισάμην
(*) ἐνεῖκαι· ἐνέγκαι
85. * ἔνειμεν· ἔδωκεν
ἐνειματιῶν· ὁ τὰ ἐνπάσματα τοῖς ἀνδράσιν ἐκτιθείς
ἔνειρα· ἐνέβαλον. ἐνεπερόνησα
* ἔνειρας· ἐνέρ(ρ)αψας. ἐ(νέ)βαλες. ἥρμοσας. συνῆψας
ἐνείρων· ἐναρμόζων. συνάπτων
90. ἐνείς· ἐνθέμενος
* ἐνείσποι· εἴποι
* ἐνεῖχον· ἐχόλουν, ὠργίζοντο
ἕνεκα· τοὔνεκα, τούτου χάριν
[ἐνεκές· εἰς τρίτην]
95. [ἐνεκήψαντα· ἐνορμήσαντα]
ἐνεκολάβισε· κατέπιεν. ἀπὸ τῶν ἀκόλων. ἢ καὶ ἐπέρανεν, ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασεν
ἐνεκοπτόμην· ἐνεποδιζόμην
ἐνεκότουν μοι· ἐμηνίαζον. ἐμνησικάκουν
ἐνέκρυσεν· προσέβαλεν. ἐπέσχεν
2900. ἐνεκρίκωσεν· ἐνέδησεν
ἐνέκυρσεν· ἐνέτυχεν. ἐπλησίασεν

SCR. 72. *K* 89. 73. Philo VM. 3 p. 178, 14. 84. *Σ* 334. 85. *ξ* 449 *E* 477. 88. Iob. X 11. 90. Eur. Bacch. 851. 91 *Ξ* 107. 92. Genes. XLIX 23. 96. Cf. Arist. Eqq. 263. 97. Rom. XV 22. 98. Psalm. LIV 3. 99. I Thess. II 18. 2900. Hippocr. de oss. nat. p. 279. 1. *N* 145.

ADNOT. 70. 71. Lobeck. Path. El. p. 57. 59. 75. Leg. ἐνιπή. 76. Sic et C. 39 ἐνειδέσιν· ἐν διαφορές. Ἐν νείκεσσιν Reiske coll. νεῖκος· διαφορά. Quominus ἐνείδεσσιν Boeotice dictum esse statuam pro ὀνείδεσσιν obstat ordo confusus, nec ἐν ἴδησιν probaverim, cum verear ne δαΐ· μάχῃ legendum sit pro ἴδα· μάχη Hesych. 77. Suidas cum ἐνωρμίσθη· προςωρμίσθη et Hesychius ipse ἐνορμισθήσομαι· προσορμίσω offerant, conicio ἐνόρμιξεν· προσώρμισε. Scrupulum tamen inicit οἱ θρίοι = ἔκφοροι ap. Ar. Eqq. 440. 79. [α] Kuster. coll. Hes. ἐνθύμιζε et ἐνθυμιζόμενοι. 80. Herodianus ap. EM. 344, 1, unde conicias ἔνη. Lobeck. rhem. p. 28. Infra νεῖν· νήθειν. 81. ἐνείληπται· (sc. ζημίᾳ)· ἐζημίωται? 82. L. νενεμημένους· πορθηθέντας. ἐνειλημμένους· πορθηθέντας coni. Meineke. 84. Apoll. lex. 68, 32. 86. ἐνυφάσματα τοῖς ἀνδριᾶσιν ἐπιτιθείς Sopingi coniectura adiutus coni. LDindorf. c. 1101 C. 87. Sic codex, nisi quod ἔνειρα; ἔνειρον· ἐνεπερόνησαν Mus. male. 88. ἐνέραψας ἐνέβαλας cod., em. Gl. MSS. Iobi et Mus. 91. Sic codex, ἐνίσποι Mus. ἔπει cod., em. Mus. 92. Similiter C. 11. 39. L. ἐχολοῦντο. 94. Corruptum ex ἔνη καὶ ἔνης, q. v. 95. Sic codex ex ordine ut Vossius, ἐνισκήψαντα Mus. L. ἐνσκήψαντα. 96. ἐνεκολάβησε codex, em. Heinsius et Kuster. coll. Eustath. 627, 47 1817, 56. EM. 340, 33. Cf. Hesych. s. v. κοληβάζει et κολοιβάζειν. Nisi ἐνεκολήβασε praestat. 99. ἐνέκρουσεν Salmasius. (ἐνέκοψεν)· ἐνέκρουσεν κτλ. Albertus. Pertinebat fortasse ad 2901. 2900. ἐνεκρέκωσεν· ἐνέδυσεν Erot. p. 156 perperam.

ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο· ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμουν
ἐνέλειπεν· εἴασεν
ἐνέλειψε· παρέλειψε
ἐνελήκησα· ἔπλησα. ἐψόφησα
ἐνελήκισεν· ἐνεκύλισεν
ἐνελίπανεν· ἔπλησεν. [ἔπληξεν]
Ἐνελυσκίς· Δημήτηρ ἐν Σάμῳ
* ἔνελος· νεβρός
ἔνεμεν· ἔβοσκεν. εἶχεν
ἐνεμέσσα· ἐμέμφετο. ἢ ἐμεμψάμην
ἐνένητο· ἐνενόητο
ἐνένιπεν· ἐπέπληξεν. ἐλοιδόρησεν, ὠνείδισεν. ἠπείλησεν
ἐνέμοντο· ᾤκουν
ἐνέντος· ἐμβαλόντος
ἐνέξεται· ἐ(ν)σχεθήσεται
ἐνεοί· ἄφωνοι
[ἐνεόλκι(ον)· ἰσόρροπον]
ἐνεόν· κωφόν. καὶ μωρόν. ὅθεν καὶ ἀμνήμων
ἐνεός· νωχελής. μετέωρος. κωφός. σκαιός. μωρός. ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ
ἐνεόχμωσεν· ἐκίνησεν. ἠλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν
* ἐνεπάγησαν· ἐνηλώθησαν
* ἐνεπαρῴνησαν· ἐνύβρισαν
ἐνεπάρησαν· συνεπλάκησαν
ἐνέπασσεν· ἐνεποίκιλεν, ὅθεν καὶ παστός. [ἢ ἐνέτασεν. ἢ ἐποίκιλλεν]
* ἐνέποντες· λέγοντες
* ἐνέπουσι· λέγουσιν
ἐνέπει· λέγει. κελεύει. ἱστορεῖ
ἐνεπιδημε(ῖ)ν· ἔνδημον εἶναι
ἐνέπνεον· ἐβίουν
ἐνεπνύνθη· ἀνεβίωσεν. ἠγέρθη
ἐνέπρηθον· ἔκαιον
ἐνεργεῖ· πράττει
ἐνεργείς· ἡ εἰς γλουτοὺς κάθεσις τῶν χειρῶν
ἐνεργεῖται· κατασκευάζεται

SCR. 2. *Σ* 553. 11. *N* 16. 12. Herod. I 77. 13. *Π* 626. 14. *B* 496. 16. Aesh. Suppl. 159. 22. Psalm. IX 15. 23. Ioseph. ad. Apion. I 8. 25. *Γ* 126. 26. *Δ* 642. 31. *E* 796? 32. *I* 585.

ADNOT. 2. ἐλλαδάνοις — δεομένοις cod., em. Mus. 5. ἐπήχησα? Non expedivit Thes. III c. 766 C. 6. ἐνήλισεν vel ἐνηλίνδησεν Albertus. 8. Cererem Samiorum κουρότροφον e vit. Hom. 29 (cf. Welcker *Zsch. f. alte Kunst* p. 125) novimus, Ἐνελυσκίς aliunde non cognita. Cf. Gerhard Myth. I p. 445. 9. HSt., qui *hinnulus* vertit comparare poterat ἰνουλεοῦς· νεβρὸς ἐνικῶς (ἐθνικῶς?). Sed latere videtur ἐλλός· νεβρός. 10. ἔνελεν· ἐβόησεν cod., em. coll. νέμει· βόσκει. Εἶχεν recte habet nec opus est emendatione διεῖλεν. 11. Confusa sunt ἐνεμέσσα et ἐνεμέσησα. 12. ἐνένωτο recte HSt. Cf. ἐνώσατο, νένωται. 13. ἐνένηπεν· ἀπέπληξεν — ὠνείδησεν cod., ἐνένιπτεν Mus. qui reliqua correxit. 15. ἐνβάλλοντος cod., ἐμβ. Mus. 16. (ν) Mus. 17. ἥσυχοι ἄφωνοι κωφοί Gloss. Actt. Apost. IX 7. 18. ἀνθόλκιον Albertus, similiter ἐνθολή ex ἀνθολκή detortum esse monens. (ον) Mus. 19. Bekk. 251, 27. 20. Pro βαιός (cod.) conicias μάταιος coll. Galen. ad Hippocr. de offic. med. p. 743 C. vel σκαιός. Nihili est βωβός quod suasit LDindorf. Thes. Add. vol. II. 23. Lob. Path. El. p. 55. 24. Vide ἐμπεπαρμένον. 25. Dubitantis librarii adnotationem proscripsi. 28. Acarnanibus tribuunt Bekk. Anecd. III p. 1095. 29. ἐνεπίδημεν cod., ἐνεπίδημον ἦμεν Mus. Sed tum scribendum ἐνεπίδαμον. Ἐνεπιδημεῖν Thes. III c. 1062 C. Forte ἐνεπιδαμέν. 30. ἐνέπνεον Vossius et Pearso, ἐνέπλεον cod. 31. ἐνεπνίνθη cod., em. Mus. 34. ἐνεργίς Mus. Non expedio. Meinekius ἐνέργεια conicit, coll. ἐνεργεῖν sensu φορτικῷ.

ἐνέργεν· ἑτοίμως πράττειν
ἐνεργής· δυνατός, ἰσχυρός
Ἐνεργίδα· Δημήτηρ
ἐνεργμός· κροῦσμα μουσικόν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις
ἐνεργοί· ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. ἢ [ἐνεργουμένη·] αἱ μὴ ἀργαί. [εἰσακουομένη. τελουμένη]
* ἔνερθεν· κατωτάτω, ὑποκάτω
ἐνερείσας. ἐμπήξας, στηρίξας. ἢ ἐμβαλών
ἐνερείσομεν· ἐμβλέψομεν
* ἐνερείδοντες· ἐμπηγνύντες
ἐν ἕρκεσι· περιφράγμασι, τείχεσιν
ἔνεροι· νεκροί. ὑποχθόνιοι. ἀσθενεῖς
ἐνέροις· τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν τόποις
ἔνερον· κάτω
ἐνέρτατον· κατώτατον
ἐνέρτεροι· οὕτω λέγονται οἱ Τιτᾶνες διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι
ἐνέρτερος· κατώτερος. ἐν κατωτέρῳ
ἔνεσαν· ἦσαν. ἤνεσαν
ἐνεσιάλευεν· ἔπτυεν, ἐνέπτυεν
ἐνεσίῃσιν· ἐννοίαις, καὶ βουλῇ
ἐνεσκίμβηκεν· ἐνεστήρικται. ἐνεσκείρωται
ἐνεσκίμφθη· κατεπάγη
ἐνέσκιμψεν· ἐνέπεσεν
ἐνεσκειρωμένη· ἐῤῥυπωμένη
ἐνεσκειρωμένον· τὸ ἄζαν ἔχον
ἐνεσκευάσατο· καθωπλίσατο
ἐνέστακται· ἔνεστιν κατά τι μέρος
ἔνεστιν· ἔξεστιν. [ἐξόν]
ἐνεστῶτα· παρόντα. προκείμενον
Ἐνέτας· τοὺς ἐνο(ι)κοῦντας
* Ἐνετάν· ἐκκεῖτ..
ἐνετείλατο· παρήγγειλεν, διετάξατο. ἐσαφηνίσατο
ἐνέτησι· περόν(αις), ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι, ἢ πόρπαις

SCR. 40. Herod. VIII 26. [Iacob. V 16]. 41. *Λ* 234. 45. *φ* 238. 47. *Ο* 188 Theog. 850. 51. *Ε* 898. 52. *Ζ* 244. 54. *Ε* 894. 56. *Ρ* 518. 57. Pind. Pyth. III 58. 61. *β* 271. 63. III Esdr. IX 6. 66. Herodot. I 156. 67. *Ξ* 180. Callimach. fr. CXLIX.

ADNOT. 36. Eadem in Gl. MSS. I Cor. XVI 9 leguntur. Forsitan tamen scribendum sit ἐνεργέν Dorice; nam codex ἐνέργεν, ἐνεργεῖν Mus. 37. Fictum e comparativo ἐνεργέστερος est. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 47 n. 39. Cf. Phrynich. ap. Euphronium EM. 340, 4. 40. ἐνεργουμένη· εἰσακουομένη τελουμένη singularem glossam eamque sacram constituere vidit Pearso. 43. Cave ἐναθρήσομεν corrigas. Cf. Plut. Mor. p. 586 C: τὴν ὄψιν ἐνερείσας. 46. Apoll. lex. 69, 1. 47. Thes. LGr. III c. 1069 A nihil mutandum esse docet. 48. ἔνερθεν Cobet Var. Lectt. p. 304. Cur? 52. Confundit ἔνεσαν· ἦσαν et αἴνεσαν· ἤνεσαν, nisi quis pro ἤνεσαν malit ἐνῆσαν. Huc refero ἔησον. 54. Sic codex, βουλαῖς Mus. 55. ἐνεσκέμβηκεν cod., ἐνεσκίμβηκεν Mus. 56. κατεπάγε cod., em. editio Hagen. Apoll. 69, 2 Suidas. Cf. ἐνσκίφθη, ἐνισκηφθῇ. 58. ἐνεσκαρωμένη error Aldi a Voss. sublatus. Cf. schol. Ar. Vesp. 925 et Hes. s. v. ἐνσκειρωθείσης. 59. ἄγαν cod., em. Meineke. Post ἔχον Mus. ῥύπον adiecit. 60. Infra ἐνσκευάσασθαι. 61. Apoll. lex. 69, 3. 62. ἐξόν om. Mus. 63. Cf. ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. 64. (ι) Mus. Vocem hanc a Thes. omissam, a Kustero in ἐνναέτης (ναέτης Eustath. 971, 15) mutatam post Vossium tuetur Lobeck. Parall. p. 428 coll. συνέτης. Nollem factum. Scribo τοὺς ἐνοικοῦντας τὴν Ἐνετικὴν (Vid. Schol. Eur. Hipp. 231). Vulgo Ἐνετοὶ audiunt. 65. Sic codex, ἐνέται· ἔκκειται Mus., qui adiectae vocis exitum delevit. Possis ναιέται· οἰκηταί. Vereor tamen, ne gl. 2965 ad Eur. Hippol. 1131 Ἐνετᾶν sit referenda. 66. Pierso Moer. Att. p. 165. 67. περον.. (exitum delevit Mus.) ἐπὶ τοῦ αἰνεῖσθαι codex, em. Mus. et Apoll. 69, 5 ubi ἐνετῇσι scriptum est. Cf. ἀνέτησι et δέτας et Eustath. 976, 24.

[ἐνέτησεν· ἐπερόνησεν]

Ἐνετίδας πώλους στεφανηφόρῳ· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετίδος· διαφέρει γὰρ ἐκεῖ.....

ἐνετός· [ἐγκάθετος

ἐνετύλιξεν· ἐνείλησ[σ]εν

ἐνετύρευσεν· ἐνετάραξεν, ἐνεσκεύασεν

Ἐνετῶν· τελείων. ἢ ἐπὶ γένους τῶν ἡμιόνων

ἐνευναίου· ἐγκοιτίου

ἐνεύναιον μέγα καὶ πολύ· ἐγκοίτιον

ἐνεύνακτοι· οἱ παρθενίαι

ἔνευνοι· ἐπιτήδειοι τόποι εἰς Κύπριοι

ἐν εὐσήμῳ· ἐν καλῇ καὶ ἀγαθῇ

ἐν εὐφήμῳ· ἐν εὐβοήτῳ

ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενόν τινος τυχεῖν ἐξορῆσαι τὸν ἀξιούμενον

ἐνέφει· ἐρείδει

ἐνέφηνεν· ἐνέδειξεν

ἐνεφλεβοτόμει· πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας

ἐνεφόρησεν· ἐνεπλήρωσεν

ἐνεφορεῖτο· ἐχορτάζετο

ἐνέφραξε· συνέκλεισε. περιετείχισεν

ἐνεφύη· ἐπελάβετο

ἐνέχεεν· ἐνέβαλεν

ἐνέχει· μνησικακεῖ. ἔγκειται

ἐνεχείρησεν· προέθηκεν

ἐν ἐχεγγύῳ· ἐν βεβαίῳ

ἐν Ἐχελιδῶν· Ἔχελος ἥρως, ὡς δὲ ἔνιοι ἐπίθετον ἥρωος, ἀπὸ τοῦ ἕλος παρακεῖσθαι τῷ ἡρῴῳ. ἔστιν δὲ ὁ Ἀθηναίων ἱππόδρομος ἐν Ἐχελιδῶν ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἤγοντο ἀγῶνες καὶ ναὸς (Ἐχ)έλου

ἐνέχεσθαι· ἐγκαλεῖσθαι. κρατεῖσθαι, συνέχεσθαι

ἐνέχεται· συνέχεται

ἐν ἐχθέσει· ἐν ἐκρίψει

SCR. 71. ADN. 73. *B* 852. 75. ξ 51. 78. Ps. LXXX 4. 83. Hippocr. de oss. nat. p. 279, 57. 86. LXX passim. 90. Arist. Plut. 717.

ADNOT. 68. Imo ἐνέτησιν (περονᾶτο)· ἐπερόνησεν ex Hom. Ξ 180. 69. στέφαν. Ἐνιφόρω. ἀπὸ διαφέρει codex, copulavit Mus. et στεφανηφόρους — διαφέρουσι scripsit. Sed vereor ne poetae Dorici alicuius verba fuerint haec: Ἐνετίδος πώλω (sic AM.) στεφανηφόρω. Praeterea τὴν Ἀδρίαν cod., em. HSt. Pro Ἐνετίδος malim Ἐνετικῆς vel (χώρας) Ἐνετίδες. — Cf. Ἔνδιες. 70. ἐγκαθεστώς cod., em. Albertus. 71. ἐνετείληξεν ἐνείλησσεν cod., ἐνετύλιξεν· ἐνείλισσεν Mus., em. Lobeck. Path. El. p. 135, qui conferri iubet Matth. XXVII 59. Marc. XV 46. Luc. XXIII 53. 72. Cf. τυρεύεται, τυρεῦσαι et τυρωθέντα. ἀνεσκεύασεν Albertus. Deest Thes. 73. ἀπὸ male Mus. 74. ἐγκυτίου cod., em. Sopingus. 75. ἐγκοίτιον pro ἐγκύτιον recte Apoll. lex. 69, 6. Pro πολὺ in Hom. ξ, 51 est δασύ. 76. Infra ἐπευναταί· οἱ συγκοιμηταί, quod ἐπευνακταί scribendum esse patet e Diod. Exc. Vat. p. 10 ed. Mai, nec diversum videtur ab ἐπεύνακτοι ap. Theopomp. Athen. VI p. 271 C. Ἐνεύνακτοι codicis sui vitio deceptum scripsisse Hesychium putat LDindorf. Thes. III c. 1496 B. Vide Casaub. Ath. p. 466 DAhrens dial. II p. 92 Mueller Doriens. II p. 46. Ceterum errant, qui Κύπριοι huc retrahunt. 77. εἰς Κύπριοι cod. εἰς □ Mus. εἰς τὸ εὕδειν K. Schrewelius. εἰς κύπριν vel εἰς κοίτην Meineke. 79. ἐν εὐφήμῳ· ἐνευβοήσω cod. ἐν εὐφήμῳ· ἐν εὐβοήτῳ Mus. 80. ἐξορῆσαι Mus. addito +, ἐξορκίσαι Heinsius. *Exorare* confert Pergerus, atque ἐνεύχεται· *exorat* Glossae. 81. Non expedio. 83. ἐνεφλεβοτόμησε· Βακχεῖος ἐν γ̅ φησὶν ὅτι διεῖλεν εἰς πλείους τόπους τὰς φλέβας καὶ οἷον ἐμέρισεν Erot. lex. p. 156. 87. Sic cod., ἐνέφηνε male Mus., corr. Meineke. 92. ἐνεχελιδὼν — ἐπὶ — ἥρωι — ἱππόδρομος. Ἐνεχελιδών· ἐν — Ἴλου cod., ἐν Ἐχελιδῶν Meurs. Reliq. Att. V p. 20 (Opp. I p. 275) ἀπὸ Salmas., ἡρῴῳ vel ἱερῷ ego, Ἐχέλου Sopingus. De re cf. EM. 404, 4. 340, 54 Phot. 45, 16. Steph. Byz. HSauppe de inscr. Panath. in ind. lectt. Gotting. 1858 p. 7. 95. ἐνεχθέσει· ἐνεκρίψει cod., ἐν ἐκθέσει· ἐν ἐκρίψει Albertus. Correxi; glossa a Thes. omissa Cretica est.

ἐνεχόμενοι· κρατούμενοι
ἐνεχρίμφθη· ἐνέπεσεν. ἐνεβλήθη
ἐνέχρισεν· ἐνεκέντρισεν
ἐνέχυρα· ἀῤῥαβῶνες
3000. [ἔνη· τριακάς. Ἀττικῶς]
Ἐνηάτεκ· ὄνομα κύριον
ἐνῆδοιτο· ὠφελοῖτο. χαίροι[το.] φαιδροῖτο
ἐνηέας· προσηνεῖς. ἀγαθούς. συνετούς. ἐπιεικεῖς
ἐνήει· ἐσώρευεν
5. ἐνήεον· ἐκολύμβων
ἐνηής· σώφρων. ἀγαθός. προσηνής. πρᾶος
ἔνη καὶ ἔνης· τὸ μετὰ τὴν αὔριον
* ἐνηείη· ὁμιλία. ἀγαθότης
* [ἐνηϊόσιον· ἐν τοῖς σπλάγχνοις]
10. ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακάς
ἐνήκαμεν· ἐνεβάλομεν
ἐνῆκας· ἐνέβαλες. ἐναπέθου
* ἐνήνεικα· ἐντέθεικα
ἐνήλατον· μέρος νεώς
15. ἐνηλεγείς· ἐν ἐπιθυμίᾳ ὤν
ἐνηλεῦσαι· δογματίσαι
ἐνηλίαζ· ἑορτὴ τοῦ Ἐνυαλίου
ἐνηλινδήθημεν· ἐνεκυλίσθημεν
ἐνηλινδοῦντο· ἐνεκυλίοντο
20. ἐνηλύσιος· ἐμβρόντητος. κεραυνόβλητος
ἐνηλύσια· τὰ κατασκηφθέντα χωρία (ἐνη)λύσια λέγονται· ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν .... ἔλευσιν· ἄλλοι δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις ἀφιδρυμένας νύμφας
ἐν ἡμετέρου· παρ' ἡμῖν, ἐν ἡμῖν

SCR. 3005. Φ 11. 8. P 670. 9. P 524. 11. μ 401. 12. I 700. 21. Aesch. fr. 17 p. 6, ubi legendum videtur: Καπανεύς | μοι κατάλειπτος λοιταῖς [ἃ κεραυνὸς] ἄρθρων | ἀτ' ἐνηλυσίων ἀπέλειπεν. 22. Γ 233.

ADNOT. 97. ἐνεχρήμφθη cod., em. Mus. ἐξεβλήθη cod., em. Kusterus. 3000. Imo ἔνη καὶ νέα (cf. 3010), quamquam vid. Procl. Hesiod. opp. 408 schol. Arist. Ach. 172. Sed ἔνη = ἔνηθεν Ἀττικῶς. 1. ,υἱοὺς Ἐνὰκ ἐκ τῶν γιγάντων cod. Sarrav. Numer. XII 34' ALB. 2. φαιδρύνοιτο Mus. Cf. ἐφήδοιτο· τέρποιτο. 3. ἐνηέους cod., ἐνηέας Mus. Fortasse genetivos habuit, ut Apoll. lex. 69, 7 ἐνηέως· προσηνοῦς προσφιλοῦς. Cf. tamen ἐνείους· πράους ἢ πράας. 4. Cf. νηεῖ· σωρεύει. 5. L. ἔννεον. 7. Hinc natum, quod supra legitur ἐνεκὲς. Vide praeterea ἀαδένη. ἄας. ἀες — εἰς ἔνην. (εἶδας) ἔναρ. ἔνας. ἐπέναρ. ἐνς ἄς. ἐσένας. ὕπενες. νῆς. 8. ἐνήη cod., ἐνηείη scripsi. Hinc ἀνηθείη detortum. 9. ἐν νηδυίοισι (P 524) Sopingus. 10. ἐνηκαιναία cod., em. Mus. 12. ἔνηκας ἐνέβαλας cod. ἔνεικας ἐνέβαλες Mus. Recte C. 39. 13. L. ἐνῆκα. 14. νεώς suspectum. Vide Lobeck. Phryn. p. 178. Sed habuerit et navis suum ἐνήλατον. 15. Non minus obscurum est, quam quod supra habuimus ἐγκλεπίς· ἐπιθυμία. Glossis κλέπει et κλέπτεσθαι ab interpp. appositis adde ἐπικλέπτοιτο· ἐπιθυμοίη. 16. ἐνηχῆσαι coni. Kusterus h. e. *inculcare auribus*, *docere*. An ἐγκελεῦσαι? 17. ἐνηλίαζ, — Ἐνηαλίου codex, Ἐνηλίαξις — Ἐνυαλίου Mus., Ἐνυαλίαξις coll. ἐνιηλίζειν (l. ἐνυαλίξειν)· τὴν Ἐνυάλιον (l. Ἐνυαλίων) ἑορτὴν ἄγειν Kuster. Forte Ἐνυάλια· ἑορτή. 20. κεραυνό cod., em. Mus. 21. Ἐνηλύσια· εὐκίνητα καὶ ἤλυσιν τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις· Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων (ἀρόρων DP, forte ἄρθρων) ἐπηλυσίων (ἐνηλυσίων Stanleius) ἀπέλιπεν: — οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὗρον, εἰς ἃ κέραυνος εἰσβέβληκεν (ἐνέσκηψεν Nauck.) ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτῃ καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα EM. 341, 5 coll. ZfAW. 1856 N. 46 p. 361. λύσια cod. ἐνηλύσια Mus. Lacunam a me primo indicatam explebis his verbis: ἤλυσιν τὴν. Cf. etiam Polluc. Θ 41 p. 368 Hes. s. v. ἠλύσιον Polem. p. 446 ed. Preller.

ἐνῆν· χρῆν. ἢ δυνατὸν ἦν
* ἐνείους· πράους, ἢ πράας
* ἐνείρατο· ἀπέκτεινεν
* ἐνειρείας· συναλλαγάς
* ἐνηρείψαντο· ἀνήρπασαν ἐκ τῆς γῆς
ἐνῆρκται· ἀρχὴν ἐποίησεν. ἐνήρξατο
ἐνηρκτήν· γενναῖον
ἐνῆρσεν· ἐνήρμοσεν
ἔνης· τριακάδος
ἐνήσει· ἐμβαλεῖ
ἐνήσομεν· καθήσομεν. καθελκύσομεν. ἐμβαλοῦμεν
[ἐνηυλισμένον· κεκαθαρισμένον]
ἐνῆφθαι· ἐνηρτῆσθαι
ἔνηφι· εἰς τρίτην
ἐνηχούμενος· κατεχόμενος
ἐνηχούμενος· ὁ ἑτέρωθεν ἦχον ἐκδεχόμενος
ἐνηχοῦντος· ἐπιφωνοῦντος. ἐμβάλλοντος
ἔνθα· τότε, χρονικόν. καὶ ἐν τόπῳ
ἔνθα· ὅτε. ἢ ποῦ. ἢ ἐνταῦθα. ἢ ἐπὶ τόπῳ. ἢ ἐκεῖ
ἐνθάδε· ἐνταῦθα. ὧδε. εἰς τοῦτον τὸν τόπον
ἐνθάδιος· ἐντόπιος
ἔνθα καὶ ἔνθα· τῇδε κἀκεῖσε
ἐνθαλάμια· πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμης
ἐν θαλάμοις· ἐν οἴκοις
ἐνθ' ἄλλως· οὐκ ὀρθῶς
ἔνθ' ἄν· τότε
ἐνθαλύξας· σφοδρῶς πατάξας
ἐνθεμένῳ· ἐνθέμενοι. δυϊκῶς
ἔνθεν· αὐτόθεν. ἔσωθεν. ἐκεῖθεν. ἢ τότε. ἢ ὧδε. ἢ ἐκ τούτου
ἐνθεναρίζει· ἐγχειρεῖ
ἔνθεο· ἔνθου
ἔνθεος· ἔνδοξος. ἔντιμος. θεῖος
ἐνθεσίδουλος· ψωμόδουλος
ἔνθεσις· ὁ ψωμός
ἔνθεσμον· νόμιμον, ἔννομον
ἐνθορεῖν· ἐνορμῆσαι
ἐνθολή· ἰσόῤῥοπον

SCR. 25. *E* 43. 27. *Y* 234. 28. Num. XVI 47 an Eur. El. 1142? 30. *Ξ* 167. 32. *ο* 198. 33. *β* 295. *μ* 293. 36. Hes. Opp. 110. 40. *Λ* 22 — *ι* 142 *γ* 109 teste Apollonio. 43. e. g. *B* 462 (IV Regg. V 25). 52. *Δ* 410. 56. Hermipp. fr. IV vol. II p. 399.

ADNOT. 24. L. *ἐνήους* vel potius *ἐνηέας*, q. v. 25. L. *ἐνήρατο*, ut Suidas exhibet. *ἐνείρατο* C. 63. 26. *ἦρον· εἰρήνην* et *ἦρος· συνθήκη ἐκεχειρία* Hes. Lobeck. Proll. p. 194, ut legendum videatur *ἐνηρείας*, favente literarum serie, nisi *Εἰρηνία* vel *Εἰρήνεια* malis. 27. *ἀνηρείψαντο* Kusterus. 28. C. 11. 39 Gl. mss. ad calc. C. 63 et in Octat. 30. Vide *ἦρσεν* et *ἐπῆρσεν*. Cum Suidas *ἐνῆρσεν· ἐφήρμοσεν* habeat, legendum videtur etiam h. l. *ἐπῆρσεν*. 32. *ἐμβαλεῖ* recte schol. *ἐμβολεύει* cod. 34. Infra *ἐνυλισμένον· κεκαθαρμένον*. 37. *κατηχούμενος* Sopingus. Fortasse *ἐνισχόμενος*. 45. *πέμματα* coni. Florens, non opus. Ceterum lege [εν] *σαάμαια πλάσματα· ἐκ κτλ.* Glossa Laconica est, quacum cf. *σαᾶμα* (*σάλμα* cod.)· *σησάμη* et *σίλβη*. 47. *ἐνθαλλῶς* cod. *ἄλλως* = *οὐκ ὀρθῶς* ap. Herod. III 16. 48. ‚*ἔνθα ἄν*· *ubiubi*' Glossae. *ἔνθ' αὖ* (*E* 1) Reiske. 52. *ἐνχειρεῖ* cod. *ἐγχειρίζει* malit Kusterus. 55. Eustath. Od. 1837, 40. 59. *ἀνθολκή* recte post Vossium Kusterus.

60. ἐνθορίσκει· ἐνθρύπτει
* ἐνθοργάζει· πονεῖ
ἔνθους· ἐνθουσιαστής. μαινόμενος. πνευματοφόρος
ἐνθουσία· ἔκπληξις
ἐνθουσιάζουσι· θαυμάζουσιν
65. ἐνθουσιασμός ἐστιν, ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ
ἐνθουσιῶν· μαινόμενος. ὁρμῶν. ἢ μανίαν ἔχων
ἐνθραδές· ἐμμανές
ἐνθρεῖν· φυλάσσειν
ἔνθρια· ζώδια
70. ἐνθριάζειν· παρακινεῖν. ἀπὸ τῶν μαντικῶν θριῶν
ἐνθρίακτος· ἐνθουσιῶν. καὶ ἐνθέακτος. Σοφοκλῆς Σίνωνι
ἐνθρίζειν· ἐνατενίζειν. νύσσειν
ἐνθριμματίς· οἱ μὲν πλείους διὰ τοῦ ῑ, ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ῡ· ἤτοι ἀπὸ τοῦ θρύου, ἢ ἀπὸ τοῦ θρύβεσθαι
ἔνθρυπτα· τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα, εἴδη πεμμάτων. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρὰ Ἀθηναίοις Ἔνθρυπτος
75. ἔ(ν)θρυσκον· λάχανον, κάρ[ί]ῳ ὅμοιον. φέρει δὲ καὶ ἄνθος, ὥστε εἶναι καὶ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν
ἐνθυίων· ἐρωτικόν
* ἐνθύμημα· ....
ἐνθυμάζω· ἐμπίπτω. καὶ ἐνορμῶ
ἐνθυμήσιον· ἄπειρον. ἔννομον
80. ἐνθύμιζε· ἐνθυμοῦ
ἐνθυμιζόμενοι· ἐνθυμούμενοι
ἐνθύμιον· ἄπορον. σεμνόν
ἐνθυμῶ· ἐνθυμοῦ

SCR. 66. Xen. Cyr. I 4, 8. 71. fr. 499 p. 200. 72. Hippocr. de artic. 812 CD. 73. Anaxandr. fr. I 42, vol. III 184. 74. Demosth. 314, 1. 75. Pherecrat. Com. vol. II 2 p. 255. Theophrast. HPl. VII 7, 1. 81. Restituerim haec Thucydidi (auctore Polluce II 231) V 32.

ADNOT. 60. Similiter in Soph. fr. 738 variant ἐθόρνυτο et ἐθρύπτετο de re venerea dictum. Cf. Hes. gl. ε 690. 61. ἐνεργάζει· (ἐμ)ποιεῖς Xen. Mem. III 10, 6? Malim tamen ἐνεορτάζει πόλει· ...... vel minore etiam vi adhibita ἐν θ' ἑορτάζει πόλει· ..... 67. Fertur quidem Aristophanes Byzantius (p. 216 Nck.) ap. Erotian. p. 180 θράσσειν explicasse μαίνεσθαι, quae repetit Greg. Cor. p. 571, sed suspecta haec sunt, praesertim cum cod. Vind. bis scribat θρίσσειν et novum a priore θράσσειν s. θρίσσειν constituat articulum. Ordo fert ἐνθουσιῶδες. 68. „Huic glossae Ruhnken. ad Theog. 903 correctionem parum probabilem nec porro necessariam adhibet ἐνωρεῖν (ἐνουρεῖν Reiske) nemini lectum.“ Lobeck. rhem. p. 66 coll. schol. Eur. Med. 51 Phot. s. v. θρωσμός, Hes. τερθρεύειν et θραινομένη· (ordo θραννομένη) προορῶσα. Albertus ἐναθρεῖν conicit, qui si verum vidit huc referendum est ἐνατενίζειν a gl. 72. Vide tamen, ne gl. utraque coniungenda sit: ἐνθράσσειν· ἐνερεθίζειν, ἐγκεντρίζειν, νύσσειν. 70. παραβαίνειν cod. παραπαίειν Scaliger. Correxi. 71. Pro suspecto ἐνθέακτος lege ἐνθεαστικός. Thes. editoribus c. 1090 B dittographia videtur voc. ἐνθρίακτος. 72. De ἐνατενίζειν a Kustero ad ἐναθρεῖν relato vid. gl. 68. Nisi legendum est ἐγκεντρίζειν, nam v. νύσσειν explicatur Hippocrateum ἐνθράσσειν, quo de Galen. p. 466 ἐνθράσσει· ἐγκείμενον νύσσει Erotian. p. 180 θράσσει· — νύττει — ἐρεθίζει — θρίσσειν δέ φασι τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι. 73. Cf. θρυματίς. θρίβεσθαι cod., em. Albertus. 74. ἐκπέμματα cod., em. Harpocr. πέμματα cod., corr. Salmasius. Cf. Didym. p. 312. 75. καρίῳ cod., correxi. ἔθρυσκον cod., em. Salmasius. 76. Expedire non possum. 77. Supple e C. 39 ἀτελὲς καὶ ἀσθενὲς ἐλλόγισμα καὶ ἡ πρώτη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς. 78. Expedire nequeo. 79. Totidem verba Suidas habet. Sub ἐνθυμήσιον· ἄπειρον latuerit ἐνθύμιον· ἄπορον, sub altero ἔνθεσμον· ἔννομον. 81. Sic etiam C. 39. 82. Ἐντίμιον· σεμνόν Reiskii displicet. Coni. ἐνθύμιον· ἄπορον. ἄσμενον. 83. Possis ἐνθύμως· ἐκ θυμοῦ. Nisi ἐνθυμῶ e gl. 85 male repetitum sit et ἐνθυμοῦ· .... (Isocr. p. 12 C.) sit imperativus.

* ἐνθυμιῶν· καταθυμιῶν
85. ἒν θυμῷ μεμαῶτες· ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες
ἐνθύριον· μέρος τι τῆς νεώς
ἐνθύσκει· ἐντυγχάνει
ἐνθύσκος· ὁ ἀσφαλός, τὸ ὄρνεον
ἐνθωκεῦσαι· ἐμφωλεῦσαι, ἐγκρύπτεσθαι
90. ἔνι· ἔνεστιν ἐν τῷ, ἐν τῇ. ἔν(ε)ισιν
ἔνια· [προσηνῆ.] ἄττα [ἅτινα] τινά
ἐνιᾶσιν· ἐμβάλλουσιν
ἐνιαχοῦ· εἴς τινας τόπους
ἐνὶ βένθεσιν· ἐν τοῖς βάθεσιν
95. ἐν(ὶ) δαιτύς· τῆς εὐωχίας
ἐνιδρύσασθαι· ἀσφαλῶς καθίσαι
ἐνίδρυται· ἐγκαθέζεται. στερεοῦται
ἐνιείς· ἐπαφιείς
ἐνιεῖσα· ἐμβάλλουσα
3100. [ἐνιεμένους· δέροντας]
ἐνιέναι· ἐμβάλλειν. ἐναποθέσθαι
ἐνιέντα· ἐμβάλλοντα. ἐγκελευόμενον
ἐνί(ε)ται· ἐμβάλλεται
* ἐνιέντες· ἐγκελευόμενοι
5. ἐνιζῆσαι· ἐγκαθίσαι
ἐνιζήσαντα· ἐγκαθίσαντα. ἐγκαθήμενον
[ἐνιῆλαι· κωλῦσαι]
ἐνίημι· ἐμβάλλω. ἐναποτίθημι
ἐνιηλίζειν· τὴν Ἐν(υ)άλιον ἑορτὴν ἄγειν
10. ἐνίηλος· ἀνόητος
ἐνὶ ἤνοπι· ἐν κατόπτρῳ. ἐνήχῳ. λαμπρῷ
ἐνίησιν· ἐμβάλλει. ἐπιπέμπει
ἐνικλᾶν· ἐμποδίζειν. ἐγκόπτειν. ἀπὸ τῶν κατασσομένων, μεταφορικῶς
[ἐνίκασθαι· ἐνέγκαι
15. ἔνικεν· ἤνεγκεν, ἔφερεν
ἐν(ε)ίκεον· ἐφιλονίκουν]
* ἐνὶ καυλῷ· ἐν τῷ δόρατι
* ἐνὶ Κνωσῷ· πόλει τῆς Κρήτης
ἐνιλ(λ)ώπτειν· κεκλεισμένῳ τῷ ὄμματι ἐμβλέπειν. καταμωκᾶσθαι
20. ἐνιλλώψας· καταμωκησάμενος· ἴλλους γάρ φασι τοὺς ὀφθαλμούς

SCR. 85. *Γ* 9, ubi ἒν. 91. *P* 204. 96. Herod. II 178. 3100. *β* 300. 5. Thucyd. VI 29. 7. *Θ* 408. 10. Callim. Iov. 63. 11. *κ* 360. 12. *μ* 65. 13. *Θ* 408. 15. *O* 705. 16. *Σ* 498. 17. *N* 608. 18. *Σ* 591.

ADNOT. 84. Conicio *ἐνθύμιον· καταθύμιον.* 85. *ἐν* cod., corr. Sopingus. 86. *ἐνθέμιον* Poll. I 90 confert Thes. c. 1082 D 1095 B, *εὐθυ(ντή)ριον* coni. Albertus. 87. Lobeck. rhem. p. 62. 89. *ἐνκρύπτεσθαι* cod., *ἐγκρύπτεσθαι* Mus. 90. Male disiunxit et *ἔνισιν* proscripsit Mus. 91. *ἐνηέα* Mus. 92. *ἐνίασιν* codex. 93. *ἐνιαχοῖ* Meinek. 94. Cf. *ἐν βένθεσιν.* 95. *ἐνιδετός* C. 63. Forte *ἔνι δαιτός.* 97. C. 39. 98. *ἐπαφιών* cod. C. 63, em. Phavorinus. 3100. *ἐνιθμένους* cod., *ἀνιεμένους* recte Kusterus. 2. *ἐνίοντα* codex. 3. *ἔνιται* cod., *ἐνίεται· ἐ. προπέμπεται* C. 39. 5. 6. | *θῆσαι* | *θήσαντα* cod., em. Mus. 7. *ἐνικλᾶν* Cobet Var. Lectt. p. 218, immemor Kusteri et Valckenaerii. Cf. 13. 9. *ἐνυαλίζειν* Meurs. Gr. Fer. III p. 108. — *Ἐνυαλίων? (υ)* Mus. 10. *Νενίηλος* cum Vossio Lobeck. Pathol. p. 116. *Νενίηλος τυφλὸς ἀπόπληκτος ἀνόητος* Hesych. 11. Sc. *χαλκῷ.* 12. Apoll. lex. 69, 13 13. *ἐνιηλᾶν* cod., *ἐνιῆλαι* Mus., em. Apoll. lex. 69, 14 Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 158. Vid. 3107 et *ἐκδιᾶν.* *ἐπὶ* cod., em. Kuster. 14. Pro *ἐνείκασθαι.* 15. 16. *ἔνειχεν — ἐνείκεον → (ε)* Mus. 17. *ἐνικαυλῶι* cod., *ἐνικαυλῷ* Mus., em. Salmasius. 19. *κεκλασμένῳ* cod., *κατακεκλασμένῳ* Aelius Dionys. Eustath. 206, 32, em. EM. 342, 38.

ἐνὶ μεγάροις· ἐν τοῖς οἴκοις
ἐνὶ ναΐ· ἐν πλοίῳ
ἔνιοι· τινές. ἢ φανεροί
ἐνὶ οἴκῳ· ἐν τῷ οἴκῳ. ἐν τῷ Ἄργει
ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ· ἐν τῇ μελαίνῃ θαλάσσῃ
ἐνιπάζων· τύπτων
Ἐνιπεύς· ποταμὸς Θεσσαλίας
ἐνιπή· ἐπίπληξις. λοιδορία. ὀργή. ψόφος. πληγή
ἐνιπῇ· τῇ διὰ λόγων ἐπιπλήξει, ἢ ἀπειλῇ
ἐνιπῆσαι· ἀπειλῆσαι. βοῆσαι
ἐνιπλήξαντες· ἐμπελάσαντες, πλησιάσαντες. ἢ ἐπιπλήξαντες
ἐνὶ προδόμῳ· ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ
ἐνὶ προμάχοισιν· ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις
* ἔνιπτεν· ἐπέπλησσεν. ἐλοιδόρει
ἐνίπτειν· κακοῦν. ψέγειν. λοιδορεῖν
ἐνισκίμψαντε[ς]· ἐνερείσαντες
ἐνισκίμφθη· προσεπελάσθη, προσηγγίσθη. ἐνεπ[λ]άγη
ἐνισπεν· ἐξεῖπεν, εἶπεν
ἐνισπεῖν· εἰπεῖν, ἀγγεῖλαι
ἐνισπέσθαι· ὁ νῦν μὴ καταπίνων
ἐνὶ σπλάγχνοισιν· ἐν τοῖς ἐντέροις
ἐνισσέμεν· ἐπιπλήττειν
ἐνίσσων· ἐπιπλήσσων. λοιδορῶν
ἐνὶ σταδίῃ· ἐν τῇ συστάδην μάχῃ.
ἐνιστάμενον· ......
ἐν ἴσῳ· ὁμοίως
[ἐνίστασθαι· δύνασθαι]
ἐνὶ στρατῷ· ἐν τῷ στρατοπέδῳ
ἐνισχημένων· κεκρατημένων
ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· κατὰ νοῦν ἔσχεν
ἐνὶ χηλῷ· ἐν τῇ κιβωτῷ. ἐν τῷ πλοίῳ
ἐνὶ χώρ(ῳ)· ἐν τῷ χώρῳ
ἐνίψει· (λ)έξει. ἐπιπλήξει. καὶ ἐρεῖ
[ἐνίων· ἡμῶν]
ἐν καθέξει· ἐν κατοχῇ
ἐνκάθετοι· ἐνεδρεύοντες
ἐνκάθετος· ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν. ἐντόπιος
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· παροιμία ἐπὶ τῶν (ἐν) εὐτελέσι τὰς πείρας ποιουμένων

SCR. 21. *Z* 91. 24. *A* 30. 25. *Ψ* 316. 26. Cf. Apoll. Rhod. I 492. 864. 27. *λ* 238. 29. *Ξ* 104. 31. *O* 344. 32. *I* 469. 33. *Δ* 458. 34. *Γ* 438. 36. *P* 437. 37. Cf. *Π* 612. 38. e. g. *B* 80. 39. *γ* 93. 41. *E Callimachi hymn. Cer.* 103? *ubi nunc inepte ἐν ὀφθαλμοῖσιν.* Meinekius. 42. *O* 198. 43. *X* 497. 44. *H* 240. 48. *A* 91. 51. *Π* 254. 52. *κ* 271. 53. *H* 447. 54. Antimach. fr. XXV. 55. Sirac. IV 17 respici putat Sopingus. 58. Cratin. Com. vol. II 1 p. 30. Philemon. Com. vol. IV p. 8.

ADNOT. 23. *φανεροί* (Suid.) cave temptes. Est enim Byzantiorum dialecto i. q. *τινές*. 25. *ἐνιοί | ἐνοπιπόμπω* cod. [*ἔνιοι*] *ἔνοπι πόντῳ* inepte Mus. Vitium enim glossae soli scribae, cuius erat literas initiales appingere, impingendum est. *μεγάλῃ* cod., em. Kuster. 26. Sic codex, *ἐνιπτάζων* Mus. 31. Lobeck. Proll. p. 88. 37. *ἐνισκήφθη· προσπελασθῇ προσεγγισθῇ* cod. *ἐνισκίμφθη· ἐνεπέλασεν καταπαγὲν τὸ δόρυ* Apoll. lex. 69,, 2. Correxi. 38. Apoll. lex. 69, 15. 39. Buttm. Gr. Gr. p. 123 Lexil. I p. 281 sq. 40. Non expedio. 41. Vide SCR. 44. 45. 46. Separavi. 46. Verba *ἐν ἴσῳ* (l. *ἐνίσσω*) *ὁμοίως*, qui ea margini adscripsit, glossam 43 sequi voluit. Ac sic C. 39. 47. L. *ἐπίστασθαι*. 49. *ἐνισχομένων* an *ἐνεσχημένων*? AM. 52. *ἐνιχώρ· — χορῷ* cod. Mus. Correxi. 53. *ἔξει* cod. *λέξει* Albertus ope scholiastae. 54. *τινῶν* Reiskius. Imo *Ἐπειῶν· Ἠλείων*. 58. *τῶν* cod. Zenob. III 59, *τῶν (ἐν)* Mus. Eustath. 368, 41. Cf. Edit. Gotting. I p. 70 sq.

ἐν καρὸς αἴσῃ· ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ· Κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι

60. ἐνκαταλέξαι· ἐντίμους ποιῆσαι

ἐνκατακλώσαντες· (ἐν)είραντες

ἐνκατασυφράζειν· ἐνυβρίζειν

ἐνκατασκήψασαν· ἐμπεσοῦσαν

ἐνκατελέγησαν· ἐνῳκοδομήθησαν

65. ἐν κέσιν· ἐν τύποις. ἐν γλυφαῖς

ἐν κεφαλαίῳ· ἐν συντόμῳ

ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώ(σ)των· οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ, τίς ἡμέρα· ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν. ὅθεν λέγεται· σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσεις

ἐν κημῷ· ἐν κουρκούμῳ

[ἐν κηρὸς αἴσῃ·] ἐν καρὸς μοίρᾳ·.......

70. ἐν κλήρῳ· ἐν μερίδι

ἐν κονίῃ· ἐν μάχῃ. ἢ ἐπὶ γῆς

ἐνκολάψας· ἐγχαράξας

ἐνκομβωθείς· δεθείς

ἐνκομβώσασθαι· ἐπιστωρεύσασθαι. στολίσασθαι

75. * ἔνκομον· ἐν τῷ [μαρίῳ ἶσον] θείας κελεύσεως

ἐνκόπτων· ἐμποδίζων, διακωλύων

ἐν κόσμῳ· ἐν σεμνότητι

ἐν κοτύλῃ φέρειν· παιδιᾶς εἶδος. ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο

ἔνκτητον· κτώμενον

80. ἐν λα(μ)πτῆρι[α]· ἐν τῇ λυχνίᾳ

ἐνλαπ[ε]ιθάζεσθαι· μαχέσασθαι Λαπίθαις. ἢ ἐνθυμηθῆναι

ἐν λέκτροις· ἐν στρώμασιν

ἐν λιμένι· τῷ ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ

ἐνλιμενίζειν· τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης

85. ἐνλιπεῖ· διαφωνεῖ

SCR. 64. Thuc. I 93. 67. Crates Com. fr. I p. 245. 68. Ezech. XIX 4, 9. 69. I 378. 70. Deuter. XIX 14. 71. E 75. 74. ἐγκομβώσασθε Petr. I 5. 79. Levit. XXII 11. 82. X 563. 84. Arist. Polyid. IV p. 1134.

ADNOT. 59. Vide ἐγκαρὸς αἴσῃ. 60. ἐγκαταμίξαι cod., em. Voss. Vide Thes. III 63 D. 61. (εν) Mus. 64. ἐνκατελέτησαν cod. Mus. †, em. Suidas e schol. Thuc. l. c. qui ἐγκατῳκοδομήθησαν habet. 65. ἐν εἰκόσιν Hemsterh. Idem γλυφαῖς pro γλυφοῖς. 67. Ἐνκέωτις, ἡμέρα — ἐνκεώτες — κηρύσσειω cod., ἐν κεῷ τις ἡμέρα· π. — ἐν κεῷ τις — κηρύσσειν Mus. Cf. Append. prov. II 61 p. 405 et Prov. Bodl. 365. De voc. ἄγουσιν Boeckh. C. I. I p. 832, de Ceorum in computatione temporis neglegentia idem C. I. II p. 288. 69. ἔν κηρος, αἴσῃ. ἔνκαρος· μοίρα codex et Vossius, ἐν καρὸς αἴσῃ· ἐν κηρὸς μοίρᾳ Mus. De proverbio hoc alieno loco inserto cf. append. provv. II 60 p. 405 Zenob. II 4. 73. δεδείς cod., em. Mus. 74. ἐπιπορπώσασθαι Hemsterhusius. ἐγκομβώσασθε — στολίσασθε? Cf. Phot. epist. CLVI. 75. † Mus. Alberto speciem habere videtur Vossii sententia ἔνκομα dicta videri oracula in Tomaro monte Dodonaeo coll. § 328 et Callimach. h. Cer. 52 ὤρεσιν ἐν Τμαρίοισιν. Mihi verba μαρίῳ ἶσον (l. Καρὶ ἶσον) ad gl. 69 retrahenda esse pro explorato est coll. Eustath. 757, 18 αὐτὸν ἶσον ἔχω Καρὶ ἀνδρί. Reliqua glossae pars sacra videtur ἐν νόμῳ· ἐν τῷ θείας κελεύσεως (Ioann. XV 25 cett.) 78. φέρει cod., φέρων Zenob. III 60 p. 71 Mus. Cf. ἀγκοτύλη ἐφεδρίζειν Ath. XI 479 A. Eustath. 1282, 54. 417, 46 Poll. IX 122. 80. λαπτηρία cod., em. Pearso. 81. ἐνλαπιθάσασθαι ac deinde ἐνθοινηθῆναι vel ἐνευωχηθῆναι vel tale quid malim. 83. Διονυσιακῷ Meinek. Com. IV p. 725 n. Idem ἐν Λίμναις· ἐν τῷ. 84. τελωνίσειν cod., em. Mus. 85. ἐνλείπει Albertus pro perit. ἐν τῷ ἐκλείπειν· ἐν τῷ ἀποθνήσκειν C. 39.

ἐν λευκώμασιν· ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημοσίᾳ ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς, οἱ δὲ πυξίοις κεχρ(ισ)μένοις λευκῇ γῇ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτά, ἵν' εἴ τις βουληθῇ αἰτιάσασθαι ἐπ' ἀδείας ἔχοι ἐντυχὼν τῷ λευκώματι

ἐνλόβια· ἐνώτια

ἐν μακρύμασιν· ἐν ἀποστασίαις

ε

ἐνμαχατεύειν· ἐγκεκλεῖσθαι πγείτονον

90. ἐν μεγάροισι· τοῖς οἴκοις

ἐν μύρτου κλάδῳ· ἐν μυρσίνης κλάδοις

* ἐννεοί· ἄφωνοι

ἐννέα ἄρχοντες· ἀρχὴ διὰ ἐννέα ἀρχόντων

ἐννεάβοιον· ἐννέα βοῶν ἄξιον· ἢ ἐννάβυρσον. ὁ δὲ βοῦς νόμισμα

95. ἐννεάκροσσον· πολλοὺς κροσσοὺς ἔχον

Ἐννεάκρουνος· κρήνη Ἀθήνησιν, ἣν πρότερον Καλλιρόην ἔλεγον· τῶν δὲ τυράννων οὕτως αὐτὴν κατασκευασάντων ἐκλήθη Ἐννεάκρουνος, ὥς φησι καὶ Θουκυδίδης

* ἐννεάπον· λοξόν

Ἐννέα ὁδοί· ἡ νῦν Ἀμφίπολις

ἐννεάμυκλος· ἰσχυρός. εἰναέτης

3200. ἐν(ν)εάχιλοι· εἰνακισχίλιοι

ἐννεάψυχος· ὁ κύων. παροιμιωδῶς

ἔννεεν· ἐξέτεινεν

ἐν νέμει· ἐν συμφύτῳ

ἔννεπεν· ἔλεγεν

5. ἐννεσίῃσι· βουλήσεσιν. ἐννοήσεσιν

* ἔννεπεν· ὠνείδισεν. ἠπείλησεν. ἐπέπληξεν

ἐννέωροι· ἐνναετεῖς· ὧρος γὰρ ἐνιαυτός

ἐννέωρος· ἐνναετής

ΕΝΝΕΩ· ἐν ναῷ. ἢ εἰς ναῦν. ἢ εἰς νεοττούς

10. ἐννήθ· κυρινοί

* ἐν[ν]ηής· σώφρων. ἀληθής. ἀγαθός. πρᾶος

ἐννῆμαρ· ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας

ἐν νηπιέῃ· ἐν νηπιότητι

SCR. 86. Demosth. Timocr. 707, 11. 88. ‚Esdr. IX 1, 11.' Pears. Advers. I p. 288. 90. *Α* 418. 91. Scolior. fr. Bgk. Arist. Lys. 632. 94. Z 236. 96. Lysias (imo Isocrat. de antid. p. 491, 306) l. c. Thucyd. II 15. 98. Aeschines ἐν τῇ περὶ πρεσβ. § 31 Herod. IV 114 Thucyd. I 100. 99. Antimach. fr. CXIX. 3200. *Ε* 860. 3. *Λ* 480. 5. *Ε* 894. 7. λ 311. 8. τ 179. 12. *Δ* 53.

ADNOT. 86. κεχρ. μέναις — ἀνδρατίδων cod., em. Mus. ἐγγράφεσθαι — ἢ πυξίναις (πυξίνοις Gaisf.) κεχρισμέναις — γῇ καὶ τὰ — βουληθείη — ἔχῃ append. Prov. II 63 p. 405 Gotting. 89. Sic codex, παρὰ γείτονι Mus. Sunt qui προμαλχατεύειν conferant. Ἐνμυχατεύειν — παρὰ Ῥίνθωνι Meinekius. 91. κλαδί append. provv. II 64 p. 406 Gott. 96. Cf. Harpocr. 73, 14 et Hesych. s. v. Καλλιρόη et λουτροφόρος. 97. ἐννεάπον cod., supra εἰνάτιον. Ἐννεάπουν· λοξόν h. e. *cancrum* THemsterhusius. 98. Ἐννεάοδος cod., em. Heinsius alii. Vid. Harpocr. 73, 16 Steph. Byz. 90, 13 M. 99. Em. 594, 20 Tzetz. Lyc. 771 Hesych. s. v. μεγάμυκλος. 3201. EM. 302, 5. 2. Non expedio. 5. Apoll. lex. 69, 16. 6. Pro ἐπεπλήρωσεν scripsi ἐπέπληξεν praeeunte Kustero. Praeterea scribendum esse ἐνένιπεν monet Ruhnken. ep. crit. I p. 40 iure probante Buttmanno. 8. θέτης cod., h. e. Θέτης, em. HSt. Bentl. ad Mill. p. 63. Cf. Apoll. 68, 11. 9. Ἐννεῶ cod. Confundit ἐν νεῷ· ἐν ναῷ ἐν νέα· εἰς ναῦν (monente Meinekio) et ἐν νέῳ· εἰς νεοττούς. 10. Conglutinavit haec Mus. cum praecedentibus, corrigens ἐννήθω. Κυρηναῖοι. Latere videtur ἔννη. Θ h. e. ἔννη· ἐννέα Κυρηναῖοι nisi ἐννεακάρηνοι fuit. 11. πατρῶος cod., em. Bentl. l. c. 13. ἐν νηπίονι cod., em. Mus.

ἐννηπήχεες ἦσαν· ἐπαινοῦσί τινες τὴν ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει
Ἐννησιάδες· Νύμφαι παρὰ Λεσβίοις
ἐννήσει· φθείρει. ὁμοιοῖ
ἐννήυσκλοι· ὑποδήματα Λακωνικῶν ἐφήβων
Ἔννιος· ἐν Χίῳ ὁ Ἑρμῆς
ἔννιον· κώπης μέρος, τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἔνδον ἐν τῇ νηΐ
* ἐννοδίῳ· ἀγκυροβολίῳ
* ἔννομον· ἔνθεσμον
* [ἐνναετείρας· ἐνδιδυσκούσας]
* [ἐννοσέμεν· ἐπιπλήττειν]
* ἐννοσία· ἀλογία. ἀργία
* ἐννοσίγαιε· σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν
* ἐννοσίγαιος· κινησίγαιος. ἐπίθετον Ποσειδῶνος
* ἔννοσις· κίνησις
* ἐννοσίχθων· ὁ τὴν γῆν σείων
* ἐννοσίφυλλον· κινησίφυλλον
ἔννοια· βουλή
[ἔννοιαι πηγαί· ......]
ἐννύειν· ἐνδύειν
ἔννυθεν· ἐκέχυντο
* ἐννουστάταις· φρονίμοις
ἐν νύσσῃ· τῷ καμπτῆρι
ἐννύχιον· διὰ τῆς νυκτός
ἐννύχιον κρύπτεις· σκοτεινῶς καὶ δολίως· τινὲς δὲ ἐμμύχιον ἐν τῷ μυχῷ
ἐννύχιος· νυκτερινός
ἔννυχος· νύκτερος. αὐτονύχιος
* ἔννυτο· ἐνεδύετο
ἐν ξυνοχῇσιν· ἐν ταῖς συμβολαῖς
Ἐνοδία· Ἄρτεμις. καὶ κυνηγετικά. ὡς Ἀνδρομενίδης
Ἐνόδιος· Ἑρμῆς πάρω
ἐν ὁδῷ· ἐν ἔργοις. ἐν πίστει. ἐν βίῳ
ἐνοειδεῖς· ἐνὶ θεῷ ὁμοῖοι
ἐνόησεν· εἶδε κατὰ νοῦν

SCR. 13. *Ι* 487. 14. λ 310. 20. δ 785. 21. *Λ* 422. 23. *Ο* 198. 24. *Ψ* 604. 25. *Υ* 20. 26. *Μ* 27. 29. ι 22, ubi *εἰνοσ.*, forma *ἐννοσίφυλλος* usus est Simonides ap. Plut. Mor. p. 722 C. 35. *Ψ* 338. 38. *Φ* 37. 39. Eurip. Hec. 69. Rhes. 55 *Λ* 715. 40. ε 229. 41. *Ψ* 330. 42. Xenoph. de Ven. VI 9. 43. Theocr. XXV 4. 44. Psalm. I 1. 46. *Γ* 396.

ADNOT. 14. *ἐυνηπήχεες* cod., quod ordo requirit, ac ferri potest, *ἐννεαπήχεες* Mus. *τοῦ μήκους καὶ* cod., *τὸ μῆκος* [*καὶ*] Mus. 15. Suspectum; forte *Ἰσσάδες* vel *Ἰσσηΐδες*. 16. *ἀνάσαι ἐναίσασθαι ἐνᾶσθαι* confert Kusterus. Confer potius *κνίσσαι· φθεῖραι* (ordo *κνῖσαι*) et lege *κνήσει· φθερεῖ* et *ἀνισοῖ· ὁμοιοῖ*. 17. *ἐννήϊσκλοι* cod. *ἐννέϋσκλοι* vel *ἐννήϋσκλοι* em. Is. Vossius coll. *ἔπτυσκλον* et *ὕσκλος*. 18. *Π*]*ΕΛΙΝΑΙΟC*? Sic infra *Πελινναῖος ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ*. *Ἐνόδιος* coni. Meinekius. 19. *ἐννήϊον*, vel *ε νήϊον* idem. 20. Male LDind. Thes. III c. 1132 C. *ἐνορμίῳ* quem fugit Arist. Byz. in δ 785 pro *ἐν νοτίῳ* scripsisse *ἐννοδίῳ* (Palat., *εἰνοδίῳ* reliqui, *νοτίῳ· Ἀριστοφάνης νοδίῳ* Harlei. ϑ 55). 22. *ἐνοικούσας* Perger. Forte *ἐνδυτῆρας ἐνδιδυσκούσας·* ..... 23. Recte *ἐνισσέμεν* Kusterus. 24. *νίκησ*]*ε νεοίη* *Ψ* 604. 27. Apoll. lex. 68, 21. 28. 29. Idem 64, 10. 31. *ἀέναοι πηγαί·* .... Kusterus. Ac similis sane corruptela invasit Psellum ap. Zonar. c. 720 *ἔνναιον· ὕδωρ βλύζον* (l. *ἀένναον*). Cf. tamen *νόα· πηγὴ Λάκωνες* et Lob. rhem. p. 27. 33. *ἔχυθεν*? 35. *νύστῃ* cod., em. Kust. 42. Cave *κυνηγετική* scribas cum Kustero. Vide Polluc. V 27. De Diana cf. Heraclid. ap. EM. 344, 42. *Ἀρμενίδας* Valesius et RStiehle Philol. X 171 n. 43. *ἐν Πάρῳ* Phavor. *παρ' ὃ (ἐν ὁδοῖς ἱδρύθη)* Meinekius. Malim *παρὰ* ..... 45. *ἐνοειδεῖς· ἐνι θῶ* codex.

ἔνοι· οἱ περυσινοὶ ἄρχοντες

* ἔνοιστρον· τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας, ἐν ᾧ ἡ κόπρος

ἑνοῖ· συνάπτει, ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν

50. * ἐννοιάδες· αἶγες, αἳ μὴ κορύπτουσιν

ἐν ὅλμῳ εὐνάσω· οἱ μὲν Ὅλμον μάντιν φασίν· οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι

ἐν ὁμίλῳ· ἐν ἀθροίσματι. ἐν μάχῃ

ἐνομόρξατο· κατέμαξεν. ἐνέβαλεν

ἐνόν· ἐνυπάρχον. ἢ δυνατόν ἐστι

55. ἐν ὀνείρῳ· ἐν ὕπνῳ

57. ἐνσπῇ· φωνῇ, βοῇ

ἐνοπτιλίζειν· ἐμβλέπειν

ἐνόπλιον· ἔνοπλον

60. ἔνοπτρα· κάτοπτρα. ἔσοπτρον. ἔνηχον

56. ἐνῶπαις· ἐνωπίοις

61. ἐνοργείας· τὰς νεοσσείας. Κρῆτες

ἐνορμισθήσομαι· προσορμίσω

ἔνορμος· ἡ ὥρα παρὰ Θετταλοῖς

ἔνορχα· ὄρχεις ἔχοντα. ἔφηβα

65. ἐνύρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἥβης· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχηδόν

Ἐνόρχης· Διόνυσος ἐν Σάμῳ

ἐνόρσας· ἐμβαλών

ἔνος· ἐνιαυτός [ἐπέτιος], ἐπέτειος καρπός.

ἐνοσηλεύετο· νοσῶν διῃτᾶτο

70. ἔνοσις· κίνησις

ἐνοσιφύλλων· (ἀπὸ) τῆς τῶν φύλλων κινήσεως

ἐνοσίχθων· ὁ τὴν γῆν σείων

ἐνόστησας· ἐπανῆλθες. προσέπιπτες

ἐνοσφίσατο· ἔκλεψε. μετέσχεν

75. ἐνοσφίσθησαν· ἀπεστράφησαν. ἀπεχωρίσθησαν

ἐνοσφίσω· ἀπηλλοτριώσας

ἐνούσιος· συμφυής. πολυκτήμων

ἐν οὐχ ἑνί· ἐπὶ τοῦ πολλοῦ λέγεται

ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἐν τοῖς ὄμμασιν. ἢ θεαμάτων

SCR. 52. *Θ* 94. 55. *X* 199. 57. *Γ* 2. 60. Soph. fr. 51 p. 142 Mk. 64. *Ψ* 147. 67. *O* 62. 70. Hesiodus et Euripides passim. 74. Actt. Apost. V 2. 79. *Λ* 587.

ADNOT. 47. Sic cod. Voss., ἔννοι Mus. 48. Hoc et ἔνυστρον = ἤνυστρον. 50. ἐνοιάδες ordo, ὑννάδες Kust. Vide νιβάδες, μυάδες, et ἰονθάδες. αἱ (cod.) — κορύπτουσαι Mus. 51. ἐν νάσσῳ cod., em. Iunius e Zenob. III 63 p. 72 coll. Plut. Proverb. II 44. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 239. 53. ἐνωμόρξατο· ἀπεμάξατο, ἀπεψήσατο Suidas. 57. ἐν ὀπὶ cod., em. Albertus. 58. ἐνοπηλίζειν cod. Infra ἐνωπάλιζεν. Tuetur Lobeck. Proll. p. 59. Scripsi ἐνοπτιλίζειν cum LDindorfio Thes. III c. 1130 B coll. ὀπτίλος. 60. Ἔνοπτα· κάτοπτα LDindorf. c. 1130 C. recte, quamquam ἔνοπτρον· κάτοπτρον etiam Suidas Zonar. c. 737 habent. Pro ἔσοπτρον ἔνηχον scribe ἔσοπτον εὔηχον et refer ad ἤνοπα. 56. ἐνόπτητος cod. Scripsi ἐνωπαῖς· ἐνωπίοις et refero ad Sophocl. ap. EM. 344, 47: ἐνωπαῖς· τοῖς ἐνωτίοις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς ἐγκεῖσθαι. Σοφοκλῆς. Cf. Hesych. s. v. ἐνώταις. 61. νεοσσιάς Mus., νεοσσάς Aldus, νεοσσίας Schowius. 62. προσορμήσω codex. 63. κάθορμα (l. ια)· τὰ ἔνορμα (l. ευ-ια)· περιθέματα ἀρραβωνιακὰ ἢ κόσμια περιτραχήλια. Hinc Salmasius in Capit. p. 254 ἄρρα pro ὥρα corrigit. 64. ἔφημα cod., del. Mus. Lege ἔφηβα cum Meinek. Phil. XII 608. 65. ὀρχίδιον cod., em. Kuster. Cf. δευρόλαος. 66. Tzetzes ad Lycoph. 212, Bergk. Anacr. 173. 68. ἐπέτειος Mus. 69. νόσῳ cod., em. Meineke. 70. Apoll. lex. 68, 21. Lexicis deest ἐνοσίζεται· τρέμει σείεται C. 39. 71. (ἀπὸ) inserui; ἐνοσίφυλλον (sc. ὄρος) malit Meinekius. 77. Multus est hoc de vocabulo Leo Meier in *ZfvglSprf.* VII 6. 78. ἐνουδὲν cod., ἓν οὐδὲν Coray ad Heliodor. p. 52 LDindorf. Thes. III c. 290 A 1048 A et Meinekius corrigens e consequentia ἐπὶ τοῦ ὀλίγου; ἐν οὐχ ἑνὶ Bast Greg. Cor. p. 55. 79. Confusa sunt ἐν ὀφθαλμοῖσιν et ἐνοφθαλμισμῶν, quod Suidas Zon. c. 718 explicant θεαμάτων. Male ἢ ἐπὶ θεαμάτων Mus.

80. *ἐνοχλεῖ*· διοχλεῖ
ἔνοχος· χρεώστης. ὑπεύθυνος. ὑποκείμενος
ἐν παλάμαισιν· ἐν ταῖς χερσίν
ἔνπαλιν· ἐναντίον
ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ, ἐν κρυπτῷ, λεληθότως, λάθρα
85. *ἐν περάτῃ*· ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς
ἐν πείσῃ· ἐν ἡσυχίᾳ. ἐν χώρᾳ. ἐν πεισμονῇ
ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω· παροιμία, ἐπὶ (τῶν) τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων ἁπτομένων (δὲ) εὐθέως τῶν μεγάλων καὶ τελείων· ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύει(ν), πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειρεῖ. Δικαίαρχος δέ φησι, ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι· ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ ἵππου
ἐν πέντε κριτῶν· ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ἐστίν· πέντε δὲ κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον
ἐνίσπῃ· εἴπῃ
90. *ἐν πλάδῳ*· ἐν χαλάσματι, καὶ ἐν ἀνέσει
ἐνπλατ(ε)ιάσασα· ἐν πλατείαις τύπτουσα ταῖς χερσίν. ἢ τρυφερ(ευ)ομένη
ἔνπλην· πλησίον
ἐν προβλήματι·.....
ἐν προσχήματι· ἐν προφάσει. ἐν ὑποκρίσει
95. *ἐν Πυθίῳ χέσαι*· Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων... μισούντων αὐτὸν........, οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίους προσουρεῖν τῷ περιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους
ἐνραβῶς· ἐγγράψας
ἐνριγισκάνειν· ἐνριγοῦν
ἐν ῥύπῳ· οἱ ῥυπῶντες
ἐν Σάμῳ κομήτας· ἔνιοι Πυθαγόραν τὸν σοφόν φασι τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἁμαρτάνοντες
3300. *ἕνς ἄς*· αὔριον. ἐνσευδηάψαι
ἐνσείσεις· διασείσεις
ἐνσημαίνεται· ἐπιδείκνυται

SCR. 81. ADN. 82. *Η* 105. 85. *φ* 243. 86. *υ* 23. 87. Scriptorum locos qui usi sunt proverbio hoc collegit Leutsch l. c. 88. Epicharmi. 90. Hippocrates passim. 92. *Β* 526. 3301. IV Regg. VIII 12.

ADNOT. 81. Sic gl. mss. ad I Cor. XI 27. 83. *ἔμπαλιν* cod. 84. *μαστηρίῳ — κύπρῳ* cod., em. Mus. Sopingus. 85. *πέρατι* cod., em. Heinsius. 86. Cf. 5077. 87. *(τῶν)* addidit Mus., *δὲ* addidi e Zenobio III 65 p. 73, *καὶ ἁπτ.* Mus. *(ν)* Salmasius e Zenob. l. c. *πίθ ἐν χειρί. Δεικέαρχος* cod., em. Mus.; *ἐγχειροίη* Zenobii praefert Salmasius. *ὁμοίοις — νηὸς — τῶν ἵππων* Zenob., *οἰκείοις* probant Albertus et Heindorf. ad Plat. Gorg. 514 C. 88. *κρίτον — τοῖς κωμικοῖς* cod., em. Scaliger e Zenob. III 64 p. 72, ubi *γούνασι κεῖται* additur. Hesych.: *πέντε κριταί*· *τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον οὐ μόνον Ἀθήνησιν ἀλλὰ*

π

καὶ ἐν Σικελίᾳ. 89. *ἐνπίσπη* (h. e. *ἐνίσπῃ*) cod. Aldus. *ἐπίσπῃ* Mus. *ἐνίσπῃ* Kusterus. 90. Cf. Erotian. p. 292. 91. *ἐμπλατειάσασα*· *τρυφερευσαμένη* Suidas. *τρυφερευομένη* HSt. 92. Sic codex, *ἔμπλην* Mus. 93. 94. *ἐν ὑποκρίσει* ope C. 63 a gl. 93 huc retraxi. 95. *σχέσει — ἐρίους* cod. Apostol. Arsen., em. Mus. Cf. Append. prov. II 66 p. 406, quae cum post *ἐργαζομένους* pergat *ἔγραψεν οὖν κτλ.* Albertus glossam sequentem [*ἐνραβῶς*] *ἔγραψεν....* huc pertinuisse ratus est. 96. Sic codex, *ἐνραβῶς* Mus. *ἐγγράφως* coni. Lobeck. rhem. p. 36 n. 97. Lobeck. l. c. p. 234. 98. *ῥυπόντες* cod., em. Mus. *ἔνρυποι* Vossius, quo non opus, modo *οἱ ἐν ῥύπῳ* suppleas. 99. Diogen. prov. IV 58 p. 240, ubi *κομήτης* exstat. 3300. *ἕνσας* cod. Glossam Creticam correxit Ahrens Dial. II p. 385 sq. In prodigiosa voce *ἐνσευδηάψαι* (*ἕνσευ δὴ ἅψαι* Mus. qui glossam in duas divisit) frustra elaborarunt VVDD. *ἐναῦσαι*· *ἅψαι* Kusterus.

* ἐν σηκοῖς· ἐν ναοῖς
ἐνσίεις· ἐπιλαλεῖς
ἐν σικυηλάτῳ· τόπος σικυδίων
ἐνσκειρωθείσης· ἐμπαγείσης· σκείρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος
ἐνσκῆψαι· ἐνερεῖσαι
ἐνσκήψαντες· ἐφορμήσαντες
* ἐνσκευάσασθαι· καθοπλίσασθαι
ἐνσκίφθη· ἐνεπάγη
[ἐν]σκύλλειν· σπαράττειν
ἔνσπονδοι· οἱ μετέχοντες σπονδῶν
ἔνστασις· ἀνταγώνισμα
ἐνστάτης· ἐχθρὸς ἐνιστάμενος, καὶ μὴ ἀναχωρῶν
ἐν στέρνοις· ἐν στήθεσιν
ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος
ἐν]στερνομάντιες· ἐνγαστρίμυθοι[ς]. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν
ἐν στήθεσιν· ἐν ταῖς διανοίαις
ἐνστηνές· ἰσχυρόν. ἢ σαφές
ἐνστροβιλίσας· συν[έ]στρέψας
ἐνστρωφᾶσθαι· ἐνστρέφεσθαι
ἐν σφανίῳ· ἐν κλιναρίῳ
ἔνσων· ἕλκων
ἐντακείς· ἐμφυείς
ἐν ταλάροισι· τοῖς κοφίνοις, τοῖς καλαθίσκοις τοῦ τυροῦ
ἐνταλθέντα· ἐπιτραπέντα
ἐνταμιευόμενον· ἐνθησαυριζόμενον
ἔν τ' ἄρα οἱ· τότε δὲ αὐτόν
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί· ἐν τῇ χειρὶ κατέσχεν, ἢ ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ
ἐντάραντον· ἐν τόπῳ τῆς Σικελίας, καὶ ἐν πόλει [εἰσέρχονται]
ἐνταῦθα· καὶ τὸ χρονικόν. καὶ τὸ ἐπὶ τόπου. καὶ ἔνθα δή, ἢ ὧδε
ἐνταυθοῖ· ἐνταῦθα
ἐνταχείς· ἐμφυείς
ἔντεα· τεύχεα. ὅπλα
ἔντεα δαιτός· σκεύη· τὰ μὲν γὰρ ἔντεα ὅπλα, τὰ δὲ ὅπλα σκεύη

SCR. 5. Esai. I 8 ubi alii ἐν σικυηράτῳ. Cf. Valck. Gl. sacr. p. 14, Ernesti gl. sacr. p. 112. 17. fr. 56 p. 116 Nck. 18. *Α* 83. 21. Hippocr. de art. 824 B. 25. *Σ* 568. 28. 29. *Ζ* 253. 32. *Φ* 122. 35. *η* 232.

ADNOT. 3. ἐν σηκοῖς ἱδρύμενα· ἐν ναοῖς ἀνατεθέντα C. 63. 4. Sic codex, ἐνσείεις Mus. ἐνσείεις ἔπη· λαλεῖς, cf. Soph. El. 737? ,Ἐνσείεις· ἐπικαλεῖς (i. e. ἐγκαλεῖς). σείειν vox *forensis*, *concutere*' Meineke. 5. ἐν σικυκράτῳ cod., em. Salmasius et Niclas Geopon. vol. II p. 892. 6. EM. 344, 30. 10. L. ἐνισκίμφθη (*Π* 612). 11. ἐνσκυθεῖν cod., em. Meinekius. 12. Schol. Soph. Ai. 104. 16. περιπτυσάμενος cod. περιπτυσσάμενος Mus. περιπτυξάμενος Schrewelius. 17. αἰχμαλώτησιν cod., em. Mus. Praeterea ἐνστερνομαντίαις· ἐγγαστριμύθοις cod., em. Nauck. Vide Polluc. II 162 schol. Plat. p. 902 b 27. 19. Στρηνές· σαφὲς ἰσχυρόν, a quo non differt ἀστρηνὲς (Lob. Path. El. p. 16). Εὐστρηνές et εὔτρανές confundi suspicabatur Kusterus. 20. ἐστροβιλίσας· συνέστρεψας vel ἐνστροβιλίσας· συνστρέψας legendum videtur. Vid. Phrynich. p. 397. 23. ἐνσῴν· ἐλθών Reiskius, quod Ahrens Dial. II p. 110 incertius dicit. Vide Mus. Rhen. XII p. 310. Creticum ἔνκων· ἕλκων vix latet. 24. Cf. ἐντέτηκεν· — ἐμφυείς codex. 25. ἐνταλάροισι cod., corr. Mus. 28. ἐντάραοι codex, correxi. Glossam delevit Mus. 29. ἐνταράοιφιχειρὶ cod., ἐντ' ἀρά οἱ φῦ Mus. ἔλαβε τὸ cod., em. Kusterus. 30. Sic codex, ἐν Τάραντι· ἐν τόπῳ τῆς Ἰταλίας πόλει Pearso. εἰσέρχονται] *intrant*? 33. Sic codex, ἐντακεὶς recte Mus., nisi glossa forte Cretica est. ἐμφυείς codex. 35. Apoll. lex. 69, 17 Lob. rhem. p. 121.

ἐν τεγέεσιν· ἐν οἴκοις
ἐντεθηλότος· θάλλοντος
ἐντεθρ[ε]ίωκεν· ἐνείληκεν ἢ ἐσκεύακεν, ἀπὸ τῶν θρ[ε]ίων. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βακχεύειν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Διονύσου· Θρίαμβος γὰρ ἐλέγετο διὰ τὴν τῆς συκῆς καὶ τῶν θρ[ε]ίων εὕρεσιν
40. ἐντείλασθαι· προστάξαι
ἐν τελαμῶνι· ἐν τῷ ἀναφορεῖ, ἐπιδέσμῳ
ἐν τελέεσσιν· ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν
37. ἐν(τε)θε(τ)ταλίσθαι· ἐνκεχλαμυδῶσθαι. σύνηθες γὰρ Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν
ἐντέλειαι· τάξις ἀρχοντική
* ἐν τέλει· ἄρχοντας
45. * ἐντεθόρυξον· ἔνσαξον
ἐντελειθές· ἐνσαρώθεσιν ἐντάγματα
ἐντελεστέρῳ· τελειοτέρῳ
ἐντέλλεται· παραγγέλλει
ἐντελέχεια· ἐνέργεια
50. ἐν τέλμασιν· ἐν βορβόροις· τέλμα γὰρ ἰλυώδης καὶ κάθυγρος τόπος
* ἐντεῖναι· πληγὰς δοῦναι
ἐντελῆ· τετελεσμένα
* ἐντελέστατοι· ἐντιμότατοι
ἐντελομίσθους· τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας
55. ἐντελῶς· τελείως
ἐντέμνουσι· τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν
ἐντεομήστωρ· ὅπλων ἔμπειρος
ἐντεριώνη· τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγρίου σικυοῦ, ἢ τὰ ἔνδον
ἐντερόνεια· ἐντεριώνη, τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς· ἤτοι τὸ μέσον τοῦ ξύλου, καρδία, οἱ δὲ μυελός
60. ἔντερον οἰός· αἱ χορδαί
ἔντεσα· ἔσωθεν
ἐντεσιεργούς· τοὺς μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλ' ἅμαξαν ἕλκοντας
ἐντεσιμήστωρ· ἔμπειρος ὅπλων
ἔντεσιν· ὅπλοις. σκεύεσιν
65. ἐντεσιουργούς· σκεύεσιν ἐργαζομένους, οὐ νωτοφόρους
[ἐντεσμένας· κεκοσμένας]
ἐντέταται· τὸ παῖσαι ἐντεῖναί φασι

SCR. 39. Cf. Soph. fr. 14 p. 105. 41. *Η* 380. 42. Eupol. fr. XXIV vol. II 1 p. 507. 54. Demosth. 1212, 12. 56. Thuc. V 11. 59. ADN. Theoph. HPl. I 2, 6. 60. *φ* 408. 62. 65. *Ω* 277. 64. *Ι* 220. 67. *Ε* 728.

ADNOT. 36. C. 39. 38. ἐντεθηλότων· θαλλόντων Suidas. 39. Confundit ἐντεθριωκέναι et ἐντεθριακέναι. ἄρεσιν Aldi error. Cf. EM. 455, 30. ἐνείλικην cod., em. Vossius. 40. ἐντεῖλαι Suidas. 41. ἐντελαμῶνι — ἐπὶ δεσμῷ cod., em. Mus. 42. Sic Mus. ἐντελέεσιν codex. 37. ἐνθεταλίσθαι· (em. Salmas.) ἐνκεχλαμυδῆσθαι (ῶσθαι recte Mus., cf. ἐγχλαινόω) codex, em. Pollux VII 46: Ἐντεθετταλίσμεθα χλαμυδοφοροῦμεν. 43. Thes. III c. 1159 D. 44. Cf. τῶν ἐν τέλει (Thuc. I 90. Soph. Ai. 1352) et τοὺς ἐν τέλει. Ἐντελεῖς· ἄρχοντας C. 39. 46. Codicem expressi. ἐν τέλει θές· ἐν χορῷ θές. ἐν τάγματι Mus. 48. ἐντέλεται ordo. 50. ὑλώδης cod., em. Tollius Longin. p. 70. 51. E gl. ἐντέταται natum est. 57. ἐντεομίστωρ cod. em. Mus. Mox ἐντεσιμήστωρ. 59. ἐντερόνια, ἐντεριόνη τὸ μεσέτατον cod. ἐντερώνια, ἐντεριώνη τὸ μεσαίτατον Mus., cuius correctionem typotheta neglexit. Em. Heinsius. Cf. Schol. Arist. Eqq. 1185. 60. ἐντερόνιος cod. ἐντερόνιοι Mus., em. Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 159. 61. Laconicum est pro ἔντοθεν, ἔντοθα, ἔντοσα, ut observabant Koen. Gr. Cor. p. 351 Ahrens Dial. II 69. 367. Cf. ἔξεσα, ὥδοσα, σεκάνες (Fέκασα). 62. Cf. Apoll. lex. 68, 8. νοτοφόρους cod., em. Mus. 63. Vide ἐντεομήστωρ. 65. Lobeck. Phryn. p. 667. νοτοφόρους cod., em. Mus. 66. ἐντυσμένας Kusterus coll. ἐξεντισμέναι et ἐντύεσθαι. 67. Vide ἐντεῖναι.

ἐντέτηκεν· ἐνκεκόλληται
ἐντετηκότος· ἐμπεπηγότος
70. ἐντετηκώς· ἐμ(πε)πηγώς
ἐντετύλικται· ἐμπέπλεκται. ἐνείλη[κ]ται
ἔντευε· παρεσκεύαζεν
ἐντεῦθεν· ἔνθεν, παραυτά, ἐκ τούτου
ἔντευξις· ἀπάντησις κατὰ τῶν πλημμελησάντων. δέησις εἰς ἐκδίκησιν
75. ἐντ[ε]ύχῃ· ἐντυγχάνῃ
75b. (ἐν(τε)τεύχισται·) ὥπλισται
ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ· ἐν λύπῃ
ἐν τῇ ἑτέρᾳ· ἐν τῇ ἀριστερᾷ
ἐν τῇ σαρκί· ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός
[ἐντῆσθαι· ὡπλισται]
80. ἐντί· εἰσίν
ἐντίθεσο· ψωμίζου
ἐντίν· ἡμῖν
ἐν τῖσιν· ἐν ποίοις
ἐντιτόν· ἔνδικ[τ]ον
85. ἔντομα· ὅρκια. καὶ καθάρματα
ἐντομίαι· .....
ἐντομίας· εὐνοῦχος
ἐντομίδας· μαμιλάρι, ψαλίδια
ἐντομίδες· ξυσμαὶ ἄψεως γινόμεναι, καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι
90. ἔντομοι· ἔνορκοι
ἔντονον· ἰσχυρόν. ὀξύ
ἐντός· ἔνδον, ἔσω
ἐντὸς ἑβδόμης· ἀπείρητο Ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης
ἐντόσαρκες· ἐντὸς τοῦ σώματος
95. ἔντοσθεν· ἔσωθεν
ἐντὸς ὅπλων· ......
* ἐντοσθίδια· τὰ σπλάγχνα
ἐντραγεῖ· ἐντρυφᾷ
ἐντραγεῖν· ψωμίσαι. ψωμίσασθαι
3400. ἐντραγήτονον· ἰσχυρόν
ἐντραγούμενοι· μασώμενοι
ἐντραγών· φαγών

SCR. 68. Soph. El. 1311. 74. I Timoth. II 1 ibique gl. et Theodoret. p. 469. 76. Psalm. LIV 2. 77. Plat. Soph. p. 226 A. 78. Rom. VII 5. 80. Pind. Ol. II 84 (151) Bgk. 85. Herod. II 119. 88. Levit. XIX 28 Ierem. XVI 6. 91. Eur. Hippol. 118. 95. *K* 262. 96. Arist. Avv. 309, 97. Hippocr. de steril. 682, 41. 99. Antiphanes Menander alii, quos vide in Com. lect. ind. I p. 374.

ADNOT. 68. ἐντέτειχεν cod., em. Mus. 72. ἔντυε vel ἔντυνε. 73. παραυτὰ om. Mus. Habet C. 39. 75. ἐντεύχῃ· ἐντυγχάνει, ὥπλισται cod., em. Meineke. 77. Cf. Hesych.: ἕτερον· ἀριστερόν et ἕτερον πόδα· τὸν εὐώνυμον. Thesaur. LGr. c. 2143 B adde Archil. fr. 91 p. 557 B χειρὶ τἠτέρῃ δὲ πῦρ. 79. Omisit Mus. Correxerat ὡπλίσθαι. Vide ἐντύεσθαι· ὡπλίσθαι κεκοσμῆσθαι. 80. Ahrens II 320 sq. 82. Non expedio. Num ἶν = ἡμῖνα? 84. [τ] Arnaldus. 86. 87. Separavi. σμιλάρια C. 63. 88. Sic codex, om. Mus. 89. σώματος μέρεσιν Heinsius. Cf. Zonar. 730. 719. Suidas. „Ὅτι τοῖς εἰδωλολατροῦσιν ἔθος τὰς καλουμένας ἐντομίδας ταῖς τε παρειαῖς καὶ τοῖς βραχίοσιν ἐπιφέρειν." Cyrill. ad Iesaiam XV 90. ἐνώμοτοι? 93. Zenob. III 79 p. 76 Boeckh. Ind. lect. 1816. p. 6. 94. ἐντὸς σαρκὸς Salmasius. 95. 96. Separavi. 97. ἐντοσθήδιὰ cod., em. Mus. 98. ἐντραγῇ· ἐντρυφᾷ vel ἐντραγεῖν· ἐντρυφᾶν Meineke Philol. XIII p. 535. 3400. L. ἐντραγῆ τόνον· ἰσχυρὸν (τόνον). Idem suasisse video Meinek. Philol. XII p. 608. 1. Imo ἐντραγόντες. μασούμενοι codex, μασσώμενοι Mus.

ἐντρέπεται· μετατροπὴν λαμβάνει. ἐπιστρέφεται. κάμπτεται. λόγον ἔχει
ἐντρέπονται· ἀσχημονοῦσιν
ἐντρεπτικῶς· ἐλεγκτικῶς
ἐντρέχειν· ἐναρμόζειν
ἐντρεχέστερον· γοργότερον
ἐντρέψασθαι· τὸ εἴσω τρέψαι τὸ ἱμάτιον
ἐντριβάσαι· ἐναντίαν τύψαι
ἐντριβής· τετριμμένος. ἀκριβής
ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε, ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ·
ἔντριτον· τὸ διονίου ἔμβρωμα, ὃ Γαλάται ἐμβρεκτόν φασιν
ἔντριχον· ἀσθενές
ἐντριχώσεις· αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν
* ἐντροπίδες· ὑποδήματα
ἐντροπάδην· ἐναλλὰξ μεταβολῇ χειρῶν
ἐντροπαλιζομένη· κατ' ὀλίγον ἢ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη
ἐντροπή· ἐπιστροφή
ἐντροπίας· [εὐ]μετάβολος. ὀξίνης
ἐντροπῶσαι· ἐνδῆσαι
ἐντρυφάνιον· ὁ δεύτερος οἶνος
ἐντυγχάνει· προσέρχεται
ἔντυεν· ὤπλιζεν
ἐντύ[ε]σθαι· ὠπλίσθαι. κεκοσμῆσθαι
ἐντύνασαν· κοσμήσασαν
ἐντύνει· κελεύει. ἑτοιμάζει. σπεύδει
ἐντύνειν· κατασκευάζειν
ἔντυνον· ἑτοίμασον, εὐτρέπισον
ἐντύνοντο· ηὐτρέπιζον
ἔντυος· κόσμος
ἐντυπάδ(ε)ια· ὅταν τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα πρὸς πρόσωπα κατειλημμένος στήσῃ
ἐντυπάς· πενθικῶς, ὥστε τὸν τύπον τοῦ σώματος φαίνεσθαι
ἐντυπές· πύκτην. ἔμπληκτον

SCR. 3403. Plat. Phaedr. 254 A — *O* 554 *a* 61. 6. ADN. 10. Soph. Ant. 177. 17. *Z* 496 (κατ' ὀλίγον spectat ad *Δ* 546). 18. Soph. OC. 303. 23. *E* 720. 25. *Ξ* 162. 26. Theognid. 196. (28. *I* 203?) 29. *Ω* 124. 31. 32. 34. 35 *Ω* 163.

ADNOT. 3. Apoll. lex. 69, 21. 4. εὐσχημονοῦσι Salmasius, αἰδημονοῦσι Meinekius. 8. ‚*Rectius* ἐνστρέψασθαι *et mox* στρέψαι. *Cf. Theophrast. Char.* XXII p. 24, 26 *ed. Foss.*: παραστρέψαι τὸν τρίβωνα.' MEINEKIUS. 9. ἀντιτριβάσαι coni. Ruhnken. probante Koenio ad Greg. Cor. p. 354. 11. Zenob. III 78 p. 76. 12. διονυσίου male Mus. δι' οἴνου LDindorfius probante Meinekio. An δι' ὀνείου (ἔμβρεγμα?) — ἐκβρεκτόν cod., em. Salmasius. Nomen Γαλάται vitiosum visum LDindorfio mihi e γάλακτι vel διὰ γάλακτος depravatum videtur. Nam vox Latina vel potius hybrida *infritum* (ἔντριτον) explicat vocabulo ἐμβρεκτόν Graeco, non Celtico. Lego igitur: τὸ δι' ὀνείου ἔμβρεγμα, ὃ γάλακτι ἐμβρεκτόν φασιν. Vide κιῤῥός. 13. ῥικνόν an τρυσόν? 15. Ordo laesus docet hic agi de voc. ἐνδρομίδες quod gl. *α* 7472 in ἀρσωμίδες detortum est εν]ΔΡΩμίδες. 16. μεταβολῆς cod., em. HSt. μετὰ βολῆς Reiskius. 17. Apoll. 69, 21. 19. εὐμεταβόλως ὀξύνης cod., em. Mus. [εὐ] vel οἶνος Meineke. Vide tamen Suidan ἐντροπίας· εὐμετάβολος καὶ ἐντροπίας· οἶνος ὁ ὀξίνης. Cf. Poll. VI 17 Zon. c. 719. 20. ἐνδῆσαι pro ἐνδύσαι recte Reiskius coll. Poll. I 87. Malim praeterea ἐντροπώσασθαι. 21. Legendum videtur —εν τρυγηφάνιον coll. Polluc. VII 151 VI 17 et δευτερίας. 23. ὅπλιζεν cod., em. Mus. 24. [ε] Kusterus pro ἠντύσθαι. Vide ἰνύεσθαι. — ὁπλεῖσθαι, κεκοσμεῖσθαι cod., em. Mus. 30. Suspectum; ἔντος? 31. ἐντυπαδία cod., correxi. Lege ὅταν τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ προσώπου τῷ ἱματίῳ κατειλημένος (sic Reiske) στήσῃ (στῇ?) Lob. Paralip. p. 154. 32. Apoll. 69, 24. πένθικας cod. πενθικῶς Mus. 33. Vide τύπης· πλήκτης Lobeck. Parall. p. 135 et cf. τύνη.

ἐντυπάς· ἐντετυπωμένος. ἐγκεκαλυ(μ)μένος τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ, τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ τοῦ προσώπου. ἢ κεκυφώς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ· ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ
ἐντυπούμενον· ἐγγραφόμενον
ἐντυχαλός· ἐντευκτική
ἐντυψίω· ἐντινάξω
ἐν τωὐτῷ· ἐν τῷ αὐτῷ, ὁμοῦ
ἐν τῷ ῥά σφι· ἐν τούτῳ δὴ αὐτοῖς
Ἐνυάλιος· ὁ Ἄρης, ἢ ὁ τούτου υἱός· διὰ τὴν Ἐνυώ. ἢ πολεμικός, ἢ ὁ πολεμιστὴς
Ἐνυαλίῳ· τῷ Ἄρηϊ
ἐνυαίνειν· τρυφᾶν
ἐνυβρίζων· ἐκπλήττων
ἐνυγροθηρευτής· ἁλιεύς
ἐνυδρίς· ζῶον ποτάμιον ἀμφίβιον, ὅμοιον κάστορι
ἐνυδρώθη· ὑδρωπικὸς ἐγένετο
ἐνύει· ἔνδον. Λάκωνες
ἐνύλαις· [ὑλικὸν] ὑλικαῖς
ἐνυλισμένον· κεκαθαρμένον
ἐνύπνιον· ὄναρ
* ἔνυον· ἔφορον
ἔνυρεν· ἔτρισεν
ἐνυρήσεις· θρηνήσεις
ἔνυστρον· τὸ μέγα ἔντερον τῶν ζώων. ἡ κοιλία
ἐν ὑφέσει· ἐν ἐλατ(τ)ώσει
Ἐνυώ· πολεμικὴ θεά. ἢ μάχη. ἔστι δὲ πλαστὸν πρόσωπον, ὡς Φόβος, καὶ Ἔρις, καὶ Κυδοιμός
ἐν φιλότητι· εἰς συνουσίαν
ἐν φρέατι κυνομαχεῖν· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφε(ύ)κτων
ἐν Φρεάτ..· ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ (ἐ)δικάζοντο ἐπὶ ἀκουσίῳ φόνῳ
ἐν φρεσίν· ἐν τῇ διανοίᾳ
ἔν(.) φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες· ὁμονοοῦντες
ἐν χορείᾳ· ἐν χορῷ
ἐνχριμφθεῖσαν· ἐνπελασθεῖσαν
ἐνχρίμψας· ἐμπελάσας

SCR. 39. Herod. I 5. 40. *Λ* 637. 41. *P* 210. 42. *X* 132. 45. Plat. de LL. VII 824. 46. Herod. IV 109. Arist. HA. VIII 9, 105. 58. *B* 232. 59. Plat. Theaet. 165 B. 62. *N* 487. 64.? *E* 662. 65. *Ψ* 334.

ADNOT. 34. (*μ*) Mus. 38. Supra *ἐνδείξω· ἐντινάξω. Ἐντυψείω* Albertus, quod placet. 41. Lehrs Arist. p. 181. 43. Possis *ἐμβαίνειν· ἐντρυφᾶν* h. e. *insultare.* Sed *ὑανία* etiam i. q. *ὕβρις*. 46. *ἔνυδρος* cod., em. Heinsius. 48. *ἔνδυσι* Valck. Theocr. Adon. p. 282 C; *ἔντει* Koen. Greg. Cor. p. 351 quorum neutrum placuit Dindorfio Thes. III c. 1195 A. Recte *ἐντεῖ* Ahrens Dial. II p. 365. 49. *ὑλικόν* abiecit Mus. L. *ἐνύλοις*. 50. Supra male *ἐνυλισμένον*. 52. Coni. *ἔνυον* (vel *ἔνον*) *ἔφορον·*..... h. e. *περυσινόν, παρῳχημένον*, qui superiore anno magistratum gesserat. Theognostus ap. Cram. II p. 131, 22 *ἔνυρον* habet sine explicatione. *ἐφόνευον* (cf. Lobeck. rhem. p. 121) coni. Guyetus. 53. *ἔτρωσεν* (quidni *ἔχρισεν*) Kusterus coll. formis incertissimis *νύρει νυρίζει νύρων*, de quibus Lobeck. rhem. p. 133. Albertus retinebat *ἔνυρεν* pro *μίνυρεν, ἐμινύριζεν*. 54. Fortasse literarum traiectione ex ipso *θρηνήσεις* ortum est. Cf. tamen *ὀνυρίζεται· ὀδύρεται* cuius forma Boeotica foret *ἐνυρίδδεται*. *ἰνύεται· κλαίει ὀδύρεται. ἰνύρετο· ἐμύρετο*, ubi *μινύρετο* vel *κινύρετο* Lobeck. Path. p. 107, *μινύρεται· κλαίει θρήνει ὀδύρεται. κινύρεσθαι· θρηνεῖν κλαίειν*. 55. Cf. *ἔνοιστρον* et *ἤνυστρον*. 56. *ἐνυφέσει ἐνυλατώσει* cod., em. Sopingus. Cf. *ὕφεσις, ὑφειμένος, ὑφίεται, ὑφιέναι*. 59. *ἐνφρέατι — δυσφέκτων* cod., em. Mus. Zenob. III 45 p. 68. 60. L. *Φρεαττοῖ* pro *ἐνφρέατ..* cod. *ἐν Φρεάτου* Mus. 62. Cf. *ἐναφρέει· θυμόν. Ἐν φρέσιν* cod., em. Mus.

ἐν χρῷ κουρά· ἡ ψιλή, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί
ἐγχώριοι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὄντες
ἐν ᾧ· ἐν ᾧτινι. ἢ ὅταν
ἐνωδάς· ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται
ἑνωθείς· ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γενόμενος
ἐνώμα· ἔστρεφεν, ἐκίνει
ἐν ὤμοις μάντεις· ὅταν ἀπ' αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύωνται· οἷον οἱ ἡπατοσκοπούμενοι ἐν ὤμοις λέγονται μαντεύεσθαι καὶ ἐνωμοτεῖν
ἐνώμοτον· ὡρκισμένον, ἢ τοῖς ὅρκοις ἔνοχ[λ]ον
ἐνωμοτία· τάξις τις διὰ σφαγίων ἐνώμοτος
ἐν ὠμῷ γήραϊ· ἐν χαλεπῷ γήρᾳ· ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός
ἔνωπα· ἐν ὄψει
ἐνωπῇ· ἐς ὄψιν, προσόψει, φανερῶς. ἐν μάχῃ
.ενώπηται· τεταπείνωται
ἐνώπια· εὐθεῖα. οἱ καταφωτιζόμενοι τοῖχοι. ἐμπρός
ἐνώπια· τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη, ἃ καὶ διεκόσμουν τῶν παριόντων. ὁ δὲ Κράτης τὰς φλιὰς παρέδωκεν [ἐνίνοχος]
ἐνώπιον· ἐν ὀφθαλμοῖς, ἐν τῇ προσόψει
ἐνωπτίλιζεν· ἐνέτεινεν, ἐνεδίδου
ἐνωπῶς· ἐμφανῶς
ἔνωρος· ἔναιμος. ζῶν
ἐνῶρσεν· διήγειρεν
ἐνῶρτο· ἐνώρμησε, διεγήγερτο
ἐνώσας· συνάψας
ἐνώσατο· διενοήθη
ἕνωσις· μῖξις, σύζευξις
ἐνώταις· ἐνωτίοις. τῇ προσωδίᾳ ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν
ἐνωτία· ἀμέλεια
ἐνωτίζου· ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου
ἐνώτισε· τὰ νῶτα περιεσκέπασεν
ἐνωχλήθην· ἠῤῥώστησα
ἐξ· ἡ πρόθεσις.
ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου

SCR. 71. *Γ* 218. 73. Soph. Ai. 1113? 75. *ο* 356. 76. *Ο* 320. 77. *Ε* 374. 78. Ion. ap. Athen. XIV 604 B. ἐνωπήθη. 80. *Θ* 435. *Ν* 261. 81. e. g. Rom. XII 17. 85. *Ζ* 499. 86. *Α* 599. 90. Soph. fr. 51 p. 112. 92. Gloss. sacra. 93. Eur. Phoen. 655. 94. I Regg. XXX 13. 95. *Π* 422.

ADNOT. 66. κουρᾶ cod., em. Mus. 67. ἐγχώριοι cod., em. Is. Vossius. 71. Apoll. lex. 69, 27. 72. ἐνώμις, μάντις cod., em. Mus. 73. [λ] Mus. 74. ἐνωμότιαι cod. ἐνωμοτία Mus. Possis ἐνωμότεια cum Choerob. Cram. Anecd. Oxx. II 207, 29. Vide Ruhnk. Tim. p. 106. OMueller Doriens. II p. 234. — 76. 77. Sic codex, ἐνωπῇ· ἐν ὄψει φ.. ἐν μάχῃ Musurus vocibus ἔνωπα εἰς ὄψιν προσόψει exclusis. 76. Imo κατένωπα vel κατενῶπα. 77. πρὸς ὄψιν Schowius male. Cf. Apoll. lex. 69, 29. Confusa sunt ἐνωπῇ et ἐνοπῇ. 78. νενώπηται Bentl. ad Mill. p. 65 coll. νενώπηται (cod. νενώνηται) Hesych. et Phot. lex. 294, 11. Vide Lob. Path. p. 116. 79. ἔμπροσθεν Mus. pro novicio ἐμπρός. Pro εὐθεῖα (cod.) Suidas εὐθέα exhibet. Εὔθια· χαλινάμα (sic) C. 39. — καταφοριζόμενοι cod., em. Heinsius. 80. ἕνεκα τῶν παριόντων Mus. μέρη τοῖς παριοῦσιν Schol. A *Θ* 435. Pro ἐνίνοχος possis ἐν ν̄ Ἰλιάδος (*Ν* 261). 82. ἐνωπάλιζεν cod. Cf. Lob. Proll. p. 89 et supra ἐνοπτιλίζειν. 83. ἐνωπίως Suid. Zon. c. 754. Ἐνωπαδίως vel ἐνωπιδίως malit HSt. c. 1202 B e ψ 94. 84. ἔνωμος delere volebat L. Dindorf. c. 1202 C. ἔναιμος Reiske. 85. διέγειρεν cod., em. Mus. 90. ἐνόπαις recte Bentl. Hor. Carm. I 9, 7. Cf. 3256. Αἰχμαλώτησιν cod. αἰχμαλωτίσιν Mus. Pro φιλόπαις Heinsius διόπαις citra necessitatem. 91. ἐνωρία h. e. εὐωρία Kusterus. 92. ἐνώτισε (leg. ἐνωτίσαι)· ἐπάκουσον. C. 39 (Ps. V 1). 94. C. 39. 95. ἐξαχαλάρειτα. βαθυῤῥόου. ἡ πρόθεσις cod., om. Mus., em. Apoll. 69, 30.

ἐ ξ ά γ α σ τ ο ν· ἄξιον θαύματος
98. ἐ ξ ά γ ε ι ν· παροξύνειν
97. ἐ ξ ά γ γ ε λ ο ς· ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων
ἔ ξ α γ ε κ ο ύ ρ η ν· ἔξαγε τὴν κόρην
3500. ἐ ξ ά γ ε σ θ α ι· τὸ οὐ δεόντως εἰσενεχθὲν εἰς ἱερόν· ἢ τὸ ἀκάθαρτον
ἐ ξ α γ έ τ η ς· καλαμίνθη
ἐ ξ ά γ ι σ τ α· πάντα τὰ ἱερὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐχ οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν. ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν
ἐ ξ ά γ ι σ τ ο ς· ἀκάθαρτος. πονηρός
ἐ ξ α γ κ υ ρ ῶ σ α ι θ ύ ρ α ν· ἐκστροφῶσαι
5. ἐ ξ α γ ο ρ ε ύ ο ι· φανεροῖ
ἐ ξ α γ ο ρ ε ύ ω ν· πᾶσι δηλῶν, λέγων
ἐ ξ α γ ρ ε ῖ ν· ἐξάγειν. ἐξαιρεῖν
ἐ ξ ά γ ω ν· ἐκβάλ(λ)ων. προφέρων
ἐ ξ α γ ω ν ί ζ ε σ θ ε ....
10. ἐ ξ α γ ω ν ί ο ι ς· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχουσιν
ἐ ξ α γ ώ ν ι ο ς· [τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ἢ] ἔξω τοῦ ἀγῶνος ὤν
ἐ ξ ά γ ω χ ω λ ὸ ν τ ρ α γ ί σ κ [ι] ο ν· παιδιᾶς εἶδος παρὰ Ταραντίνοις
ἐ ξ ἀ ε λ π τ ί η ς· ἐξ ἀνελπίστου
ἐ ξ α έ ρ ο υ· ἐξανέμου
15. ἐ ξ α η ρ μ έ ν ο ν· ἐξηρημένον
ἐ ξ α θ ε λ γ ό μ ε ν α ι· ἐκθλιβόμεναι
[ἐ ξ α ι ν ε ῖ τ ο· ἀφῃρεῖτο]
ἐ ξ α ί ν υ τ α ι· ἐξαιρεῖται
ἐ ξ α ί ν υ τ ο· ἐξῃρεῖτο
20. ἐ ξ α ΐ ξ α ν τ ε ς· ἐξορμήσαντες
ἐ ξ α ι ρ ε ῖ τ α ι· ἐξυφαιρεῖται
ἐ ξ α ί ρ ε ι ν· λαμβάνειν. ὑψοῦν
ἐ ξ α ί ρ ε τ α· ἐπίλεκτα
ἐ ξ α ι ρ έ τ α ρ· ἁρπάγη, ἢ ἅρπαξ ὁ πρὸς τὰ ἀντλήματα
25. ἐ ξ α ί ρ ε τ ο ν· ἐπίλεκτον. προηγούμενον
ἐ ξ α ι ρ ε ύ μ η ν· ἐξαίρετα ἐλάμβανον
ἐ ξ α ι ρ ή σ α ν τ ε ς· πορθήσαντες
ἐ ξ α ι ρ ο ύ μ ε ν ο ς· ἀποκομιζόμενος. ῥυόμενος

SCR. 97. Thucyd. VIII 51. 99. *Λ* 337. 3508. Arist. Eqq. 282. 9. Eurip. Herc. f. 155. 13. Archilochus fr. 56 p. 547. 14. Cf. Hippocr. de nat. inf. p. 244, 47 *ἐξαεροῦται γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου*. Theophr. HPl. I 22, 5 *ἐξαεροῦν δυναμένη*. 19. *Δ* 531. 25. Genes. XLVIII 23. 26. *ξ* 232. 28. LXX. Act. App. XXVI, 17 (Ernesti p. 114).

ADNOT. 96. *ἐ ξ ά γ α σ τ ω ν· ἀξιοθαυμαστων* (sic) C. 39. Leg. *ἀ ξ ι ά γ α σ τ ο ν· ἀξιοθαύμαστον* cum Thes. III p. 1254 A. 98. *ἐξαίρειν* Meinekius. 3500. *ἐξάγιστον* Mus. Reduxi codicis scripturam ordini convenientem. *ἔξω τῶν ἁγίων ὀφείλει ἐκβάλλεσθαι* C. 39. 1. Vide *Νέπιτα*. 2. Sic schol. Soph. O. C. 1526. *οἴονται* cod., em. Mus. — Cf. et *ὄμφορα*. 3. *πόρνος* cod., em. C. 63 EM. Suidas. 4. *ἐξανκιρῶσαι* cod., em. Sopingus ope Phavorini. 7. *ἐξαίρειν* cod., correxi. Cf. *ἀγνεῖν*. 8. *ἐκβαλών* cod. 9. 10. Disiunxit Musurus. 9. *ἐξαγκωνίζεσθαι* cod. Correxi; similiter Vossius *ἐξαγωνίζεσθαι*. Fallitur Schowius locum sic digerens emendansque: *ἐ ξ α γ ω ν ί ζ ε σ θ α ι· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχειν. ἐ ξ α γ ω ν ί ο ι ς· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος ουσιν. ἢ ἐξ* (sic) *τοῦ ἀγῶνος ἔχουσιν*. 10. 11. Leg. | *ἔχουσιν ἢ τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος. Ἐ ξ α γ ώ ν ι ο ς· ἔξω τοῦ ἀγῶνος ὤν*. 11. Pro *τοῖς* Musurus *ὁ*. 12. *Ἐξαγώχωλον* cod., em. Mus. [ι] Salmasius. 13. *ἀελπτόης* cod., em. Pierso Verisim. p. 254. 14. *ἐξαετάου* cod., *ἐξ ἀήταο* Mus. Correxi. 15. *ἐξηερμένον* coni. Albertus, cui si accedimus, scribendum est *ἐξηρμένον* pro *ἐξηρημένον*. 16. *ἐξαφθεγγόμεναι* cod., em. Vossius. 17. L. *ἐξαιρεῖτο* vel *ἐξαίνυτο*, utrumque contra seriem. 21. *ἐξυφέρεται* cod., em. Mus. 24. Valcken. Ammon. p. 35. Laconice pro *ἐξαιρέτης*. 27. *ἐξαιρήσοντες* cod. *πορθήσοντες* Mus. et C. 39. Correxi. Vide Lobeck. Parerg. p. 717. 28. C. 39.

ἐξαίσια· ὑπέρμετρα. οὐκ ἐπιτήδεια. ἢ παντὸς ἐπέκεινα.... ὑπερβάλλοντα
ἐξαίσιοι· κωλυτικοί. ἢ πολλοί, μεγάλοι. ἀνυπέρβλητοι. ἐπέκεινα παράδοξοι
ἐξαίσιος οἰωνός· [ὁ] (ἀ)σύμφορος· ἀπέστη γὰρ ὁδοῦ ἀλλότριος
ἔξαιτον· ἐξαίρετον. μέγα. καλόν. ἀγαθόν
ἐξαίφνης· ἐξαπίνης
ἐξακέσαιο· ἐξιάσαιο, θεραπεύσ(ει)ας
Ἐξακεστήριος· ὁ Ζεύς. καὶ ἡ Ἥρα
ἐξάκουστον· περιβόητον
ἐξακριβάζει· ἐξιχνιάζει
ἐξακτῶν· ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια
* ἐξακολουθοῦσθαι· ἐκθρυλεῖσθαι
ἐξαλαπάξαι· ἐκπορθῆσαι
ἐξαλδαίνει· ἐκβλαστάνει
ἐξαλέασθαι· ἐκκλίνειν
ἐξαλέεινεν· ἐξέκλινεν
ἐξαλ[ε]ίφησαν· ἀπώλοντο
ἐξαληλιμμένος· ἀ[πο]λειφθείς. ἢ κεχρισμένος
ἐξαλίζεται· συναθροίζεται
ἐξαλῖσαι· κυλῖσαι. ἐκκομίσαι
* ἐξ ἀκαλαρ(ρ)είταο· ἐκ τοῦ πράως ῥέοντος
ἔξαλλα· διάφορα. λαμπρά. ἀλλόφυλα. ἢ ἐξόχως
ἐξάλματα· πηδήματα
ἐξαλοῦνται· ἐκπηδήσουσιν
* ἐξάλ..πτρον· σκεῦος ἀργυροῦν, φιάλῃ παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρον
* ἐξάλμενος· ἐξαλόμενος
(*) ἐξ ἁλός· ἐκ τῆς θαλάσσης, ἢ ἔξω τῆς θαλάσσης
ἐξάλφεις· εὑρίσκεις
ἐξαλύξωμαι· φυλάξωμαι. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ
ἐξαλφήσεις· ἐκτ(ι)μηθήσῃ μεγάλως. ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ γὰρ ἀλφηστὴς ὁ ἔντιμος· τινὲς δὲ ἐκλάμψεις
ἐξαμάχανα· ἐξαίφνης

SCR. 29. Iob. IX 10. XXXVII 16. 32. Cf. *M* 320, ibique Heynium. 33. *Φ* 14. 34. *Δ* 36. 37. ἐξακριβάζεται Iob. XXVIII 3. 40. *A* 121. 42. Hesiod. Opp. 105. 44. Genes. VII 23. 48. *H* 422. 49. Daniel. XI 36. 51. ‚Ioel II 5' Perger. 52. (Arist. Ach. 1063). Iob. XLI 23. 54. λ 134. 55. Ai. 656, q. l. nostri libri ἐξαλεύσωμαι tenent.

ADNOT. 29. θαύματος in lacuna Suidas EM. C. 39. 63. 31. (ἀ) Mus. ὅλος cod., ὁδοῦ Meineke. 32. Apoll. lex. 69, 31. Vide Reiske Constant. de Caerim. t. II p. 879 Bekk. 34. θεράπευσας cod., em. Mus. 35. Iungerm. Polluc. VIII 142 ‚τρεῖς θεοὺς ὀμνύναι κελεύω Σόλων· Ἱκέσιον καθαρτήριον ἐξακεστήριον. 38. Ἐξάκτωρ exactor, Salmasius. 39. Ad ἐκκολοβοῦσθαι· ἐξαρθροῦσθαι refert Ruhnken. Possis ἐξεκολοβοῦσθε· ἐκολουροῦσθε. 42. ἐκβλίνειν cod., em. Mus. 43. ἐξαλέηνεν cod., em. Thes. 1230 C. 44. ἐξαλείφησαν· ἀπόλλοντο cod., ἐξαλείφθησαν· ἀπώλοντο Mus., em. Meinek. Phil. XII 4 p. 608. Vide var. lect. Plat. Phaedr. p. 258 B. 45. Vide schol. Thucyd. III 20. 47. Poll. I 183. 48. (ρ) Mus. 49. ἔξοχα Mus. Excidit fortasse ἐξάλλως. 50. C. 39. 52. ἐξαλίγυρον cod., ἐξαλιπτρον vel potius ἐξάλειπτρον corr. Voss. coll. Poll. X 46 (Suid. Bekk. I 97, 17) — ἠλείφοντο μύρῳ Sopingus, nihil mutandum censet Hemsterhusius. 53. ἐξαλμένος cod., em. Albertus. 54. Apoll. lex. 70, 1. Confundit ἐξ ἁλός et ἔξαλος. 56. Unicum hoc esse praesentis ἄλφω certum exemplum observat Lobeck. rhem. p. 41. Sed etiam haec glossa seriem confundit. 55. Didym. p. 96 sqq. Scholiasta l. c. utramque lectionem interpretatus est, φυλάξωμαι iungens τῷ ἐπικλίνω. 57. (ι) Salmasius. Infra ἦλφεν· εὗρε τιμήν. 58. ἐκ μηχανᾶς Kusterus, *deum ex machina* intellegens. ἐξ ἀμαχάνω = ἐξ ἀμηχάνου Hemsterh.

ἐξαμβλέβει· διαφθείρει. ἐγκυμονεῖ
ἐξαμβλωθείς· ἐκτρωθείς
ἐξαμβρακοῦται· ἐκλύεται. ἀπὸ τοῦ ἀμβρακεύειν, ὅ ἐστι καρτερεῖν
* ἐξαμαρτάνει· πλημμελεῖ
[ἐξαμελίσκοντα· διαφθείροντα]
ἐξαμείψει· ἐκτελέσει. πορεύσεται. ἐναλλάξει
ἐξαμοιβάς· ἑτέροις, καὶ ἑτέραις
ἐξαμοῦν· ἐκθερίζειν
ἐξ ἀμφοῖν· ἐξ ἀμφοτέρων
ἐξαμφοτερίσας· τὸ ἀμφίβολον ποιῆσαι, καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν
ἐξαναβλοῦμεν· ἐκτιτρώσκομεν
ἐξανάξει· ἀνάξει πρὸς τὸν ἥλιον
ἐξανδήρισον· ἐκπέρασον
ἐξανδραποδίζεται· αἰχμαλωτίζεται
ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι. ἢ ξηραίνεσθαι. ἢ μετεωρίζεσθαι
ἐξανέσασα· ἐπιστρέψασα
ἐξανεχώρει· λεληθότως ὑπέφευγεν
* ἐξανθῆσαι· ἐκζέσαι
* ἐξανθήσει· ἀνθήσει
ἐξανέψιοι· ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ αἱ μητέρες......
ἐξανήσας· ἐξαντήσας
ἐξανίησιν· ἀναπέμπει
ἐξανόμεναι· ἐκκενούμεναι
ἐξάντες· ἐξεναντίας. ὁτὲ δὲ τὸ ὑγιές
ἐξάντης· ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν
ἐξαντῶν· ἀντιάζων τῆς κόῤῥης καὶ τοῦ πώγωνος, οἷον ὑπογεν(ε)ιάζων. ἢ οὕτως· ἐξαντῶν κατὰ τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐξορκῶν· τὸν ὑγιαίνοντα γὰρ ἐξάντη[ν] ἔλεγον
ἐξ ἀντύγων· ἐκ τῶν περιφερ(ε)ιῶν τοῦ ἅρματος

SCR. 64. Eur. Or. 272. 68. Forma ἐξημφοτέρικε usus est Plat. Euthyd. p. 360 D. 69. Cf. Eur. Andr. 356: ἐξαμβλοῦμεν. 73. Theophr. HPl. VIII 10, 3. 75. Thucyd. IV 28 schol. 77. Psalm. CII 15. 80. Callim. hymn. in Del. 206. 82. Hippocr. κατ' ἰητρ. 744 C. 83. fr. trag. adesp. 127 p. 674 Nck. et Hippocrates passim (451, 23). 85. Soph. El. 749. Eur. Rhes. 567.

ADNOT. 59. Glossam hanc de forma suspectam ad Hippocr. de morb. mul. I p. 600, 36 φύσας ἦσιν ἐξαμβλέεται referebat Kusterus. Pro ἐγγύμονεῖ (cod., ἐγκυμονεῖ Mus.) legendum videtur διαφθείρει vel διαφθείρεται, ἃ ἐγκυμονεῖ. 61. ἀμβραβεύειν cod., em. Iunius coll. ἀπαμβράκου (οῦ)· ἀνδρίζου ap. Hesych. et Bekk. 418, 8. Fuerintne re vera, qui ἀμβρός pro ἀνδρός, ut σάμβαλα pro σάνδαλα dicerent? 62. Hemsterhusius iungit καρτερεῖν. ἐξαμαρτάνει. πλημμελεῖ. 63. ἐξαμβλίσκοντα vel ἐξαμβλώσκοντα Kusterus. 64. ἐκτελέσει (σαι cod.) quod ad ἐξανύσει pertinet, huc intulit deceptus confusione vocc. ἐξαμεύσει et ἐξανύσει. 65. Infra ἐξημοιβαί· ἕτεραι (sic). Ad hoc ipsum vel adverbium ἀμοιβαδίς refert Thes. 1283 B. Fortasse ἐναλλάξει (l. ἐναλλάξ) huc retrahendum est. ἑτέρας καὶ ἑτέρας (scil. ἀμοιβάς) pro ἑτέρας ἐξ ἑτέρων coni. Meinekius. 66. Vitiose ut videtur pro ἐξαμᾶν. Vide ἀμοῦσι· θερίζουσι. 68. τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφιβολίαν περιστῆσαι EM. 347, 7. 69. Suspectum. 71. Forte ἐξ ἀνδήρων· ἐκ πρασιῶν. Interpretes ἐξήμαρε· ἐπέρασεν conferentes vertunt traice; ἄνδηρον enim esse ripam. 73. μεταιωρίζεσθαι cod., em. Mus. 74. ἐξανύσασα· ἐπιτρίψασα. 78. Nauck. Ar. Byz. p. 143 sq. 79. ἐξανιμήσας· ἐξαντλήσας Abresch. Ἐξαντλήσας verum videtur, pro ἐξανήσας conici et alia possunt e. g. ἐξαιονήσας ἐξιμήσας ἐξαρύσας. Huic fidem conciliat Galen. lex. p. 468 et Hesych. s. v. ἐξαρύσαι. 81. Vide ἐξινωμένον· ἐκκενούμενον Hes. et Poll. IV 179. Hinc ἐξινώμεναι corr. Kusterus, malim ἐξινούμεναι. 82. Sic codex. Confundit ἐξάντεις· ἐξαστίας (Galen. lex. p. 468 Erotian. p. 154) et ἔξαντες· τὸ ὑγιές. Vide ἄνταρ, q. l. Euphorionem intellexerim Hippocratis interpretem. 83. ἐξέαι cod. ἔξω ὢν Mus. EM. 346, 43. Suid. Zenob. III 95 Galen. lex. p. 468. 84. τὸ ὑπόγυνος — ὑπογενιάζων — ἐξάντην cod., em. illud Reiskius, haec Mus. 85. (ε) Mus.

ἐξανύω· ἐξανύσω. ἐκτελέσω. κατεργάσομαι
ἐξάνω· ἄνωθεν ἐξάγει, ἐξενέγκει
ἐξαπαλλαγῇ. ὑποχωρήσῃ
[ἐξαπαλλάξει· ἐκπορθήσει, ἐκκενώσει]
90. ἐξαπατᾷ· χλευάζει. δελεάζει. φενακίζει
ἐξαπάτερθεν· ἐκ τοῦ ἑτέρου
ἐξαπάφω· ἐξαπατήσω
ἐξαπαφών· ἐξαπατήσας
* ἐξαπίνης· αἰφνιδίως, ἐξαίφνης
95. ἐξαπ(οπ)ειρῆσθαι· πειρᾶσθαι
ἐξ ἀπίης γαίης· ἀλλοτρίας, ἢ ξένης. ἢ μακρὰν οὔσης
ἐξαπίνα· ....
ἐξαποίνασθαι· παραλογίζεσθαι
ἐξ ἀπόπτου· ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου, ὅθεν ἐστὶν περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα
3600. ἐξαπορηθῆναι· ἐξαφανισθῆναι. ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι
ἐξ ἀποτρόχου· ἐκ περιδρόμου
ἐξ ἀπροσεξίας· ἐξ ἀμελείας
ἐξάπτεσθαι· κρατεῖσθαι τοῦ ἅρματος
ἐξᾶραι· οὕτως λέγεται, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται
5. ἐξαράξαντες· ψοφήσαντες, κρούσαντες
ἐξαρέσασθαι· διῶξαι
ἐξᾶρεν· ἐκτός ἐστιν
ἔξαρθρος· ἐκμελής
* ἐξαρῆξαι· ἐκφορῆσαι
10. ἐξαρκεῖ· ἐπαρκεῖ
ἐξαρκέσει· ἐκποιήσει
ἐξαρκῆ· ἀρκοῦσαν
ἐξ ἀρκιάων· ἐκ φιαλῶν
ἔξαρνος· ἀρνούμενος
15. ἐξάρξατε· προκατάρξατε. καταλέξατε
ἔξαρον· ἆρον. ἐξάλειψον
ἐξαρτηδόν· μετὰ τοῦ ἐκκρεμάσθαι

SCR. 86. *Λ* 365. 92. *Ψ* 79. 93. Eur. Ion. 705. 88. Thuc. IV 28. 94. *Ο* 325. 96. *Λ* 270. 97. Marc. IX 8. 99. Soph. Phil. 467: *'ξ ἀπόπτου*. 3600. II Corinth. I 8. 1. Arist. fr. LXXXVIII p. 1197. 10. Eur. Hippol. 280. 13. *καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν* Anaxilas Ath. p. 1041. 14. e. g. Ar. Nubb. 1230 Herod. III 66. 15. Psalm. CXLVI 7. 16. Siracid. XXXIII 7.

ADNOT. 86. Apoll. lex. 70, 2. 87. Sic codex, *ἄνωθεν*. *Ἐξάγῃ· ἐξενέγκῃ* Mus. *ἄνωθεν. ἐξάξῃ· ἐξενέγκῃ* Vossius. 88. *ἐξαπαλλαγεῖ· ὑποχωρήσει* cod., em. Mus. 89. *ἐξαλαπάξει* Vossius. 91. *ἀπάτερθεν* est *χωρίς*. Latere videtur aeolica glossa *ἐξ ἀτέρωθεν· ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους*. 92. *ἐξαπαφῶ* cod., *ἐξαπάφοιτο· ἐξαπατήσει* Apoll. lex. 70, 32 *Ξ* 160. 93. *ἐξαπαφῶν* cod. 95. *(οπ)* Meineke. 96. 97. Separavi. 97. Om. Mus. De forma hac vide Thom. Mag. 320, 98. Imo *ἐξαπαιολεῖσθαι* quod lexicis adde. Supra *ἀπαιολεῖν· παραλογίζεσθαι*. Lob. rhem. p. 170. 3600. *ἐξαποριθῆναι* cod., em. Mus. C. 39. Deinde fortasse *ἐξασθενισθῆναι*. 3. *ἐξάπτεσθε· κρατεῖσθε τοῦ ἅμματος*. (*Θ* 20). 5. *Ἐξαράσαντες* cod., em. Voss. 6. Ordo postulat *ἐξαράσασθαι*, de quovoc. Harpocr. 74, 19 haec habet *ἐξαράσασθαι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεὼν (πρὶν ἐξαράσασθαι). ἐξαράσθαι ἐστὶ τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς τουτέστι τὰς εὐχάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι*. Ad *διῶξαι* confer *ἀραχθείς· διωχθείς*. 7. *ἐξάρει* cod., em. Meinek. Philol. XIII 539. 8. *ἐξωστεϊσμένος* addit Suidas, *ἀρθριτικός* Zonar. c. 755. 9. *ἐξαρύσαι· ἐκροφῆσαι* Ruhnken.; *ἐξαρύσαι· ἐκφορῆσαι* Thes. c. 1263, *ἐξαρήσαντα· πορθήσαντα, ἐρημώσαντα* C. 39. 12. *ἐξαρκεῖν* cod., em. Mus. 13. Supra *ἀράκην· φιάλην ἢ ἀράκτην*, ubi *ἀράη* cod., quod non magis sanum, quam *ἄροκλον ἡ φιάλη παρὰ τῷ Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ* Athen. p. 1039 GD. *ἐξ ἀρυστίδων* Meineke. 17. *ἐξαρτιδῶν* cod., em. HSt.

ἐξαρτίζει· πληροῖ. τελειοῖ
ἐξαρτίσαι· [ἐκκρεμάσαι]. τελειῶσαι
ἐξαρτύειν· παιδεραστεῖν
ἐξαρύσαι· ἐξαντλῆσαι
ἐξαρώμεναι· ἐξ ἀγκῶνος φλεβοτομούμεναι
ἐξᾶς· εἶδος ...... παρὰ Συρακουσίοις
ἐξασελλάνωμεν· ἀναπληρώσωμεν
ἐξαναίνεται· ἀποθνήσκει
ἐξαύδα· ἔξειπον, λέγε. φώνησον. βόησον
ἐξαῦσαι· ἐξελεῖν
ἐξαυστήρ· κρεάγρα
ἐξαυτῆς· παραυτίκα
ἐξαῦτις· μετὰ ταῦτα. ἐκ δευτέρου
ἐξαφάζων· ἐξ ἑαυτοῦ γιγνόμενος. καὶ περιβλέπων
ἐξαφολέκτης
ἐξαφορήσωσιν· εὐπορίσωσιν
ἐξαφύουσιν· ἐξαντλήσουσιν
ἐξέβλω· ἐξέτρωσεν
ἐξεγένετο· ἐξεποίησε
ἐξέγρετο· ἐξηγέρθη
ἐξέγρης· ἐξηγέρθης
ἐξεγρύτευσας· ἐξηρεύνησας
ἐξεδ(εδ)ιήτητο· ἔξω τῆς νομίμου διαίτης ἐγεγόνει
ἐξεδιήτησεν· κακῶς ἐδιήτησεν
ἐξεδίφησεν· ἐξεζήτησεν
[ἐξεδίωσεν· ἐπόρθησε. κατέκοψεν]
ἐξ ἑδρέων· ἐκ τῶν καθεδρῶν
ἐξ ἕδρης· ἐκ καθέδρας. ἢ ἐκπρεπής
ἔξεδρον· τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν, οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα
ἐξεδύοντο· ἀπεδίδυσκον

SCR. 21. Hippocr. de loc. 418, 30. 42. 25. Aristoph. fr. inc. XLVI. 26. *Α* 363. Eur. Hecub. 184. 28. fr. 417 p. 94. 29. Cratin. fr. XI vol. II 1 p. 36, et semel Aristoph. Thesm. 87 e coni. Fritzschii p. 25. 30. *Α* 223. 36. Herod. III 142. Demosth. 836, 11 Aeschin. c. Ctes. p. 61 extr. 40. Thuc. I 73. 44. *Α* 533? 45. *Τ* 77 ἐκπρεπής] ad Eur. Bacch. 926 respici Abresch. Misc. Obss. VI p. 282 putat. 46. Arist. Avv. 275 Soph. fr. 588 p. 218. 47. *Γ* 14.

ADNOT. 19. ἐξαρτῆσαι cod. Confundit ἐξαρτῆσαι ἐκκρεμάσαι et ἐξαρτίσαι· τελειῶσαι. 20. Cf. ἄρτυεν ὁ Τιτάν. Τιτάν est παιδεράστης. 21. Supra ἀρύσαι· ἀντλῆσαι. 22. Si verum esset quod dicit Ducangius ἐξαγκωνισμένους dici, quibus nervi cubitorum sunt incisi, possis ἐξαγκωνισμέναι. Sed vide num fuerit ἐξ ἀκρωμίας φλεβ. 23. ἔξας cod., em. Arcad. 21, 22 Poll. IV 174. □ Mus. Supple νομίσματος. 24. ἐξασιλλάνωμεν coni. Albertus. 25. ἐξαναίνεται cod., em. Mus. 26. λέγη cod., em. Salmas. post Phavor. ἤθισον cod., correxi. 27. Poll. VI c. 13. Eustath. 1547, 57 Lobeck. rhem. p. 11. 28. EM. 346, 56. 29. Bekk. AG. I 94, 7. 31. Cf. ἀλλοφάσσειν et Lobeck. rhem. p. 106. 32. 33. Separavit Pergerus. 32. Ἐξαφολέκτης cod. L. ἐξάφορον· λέκτρον vel potius ‚ἐξάφορον lectica.' 33. Vide ἀπορῆσαι· ἀφορῆσαι. 34. ἐξαφύσσειν Mus., quo non opus est. Vide ἐξανύω· ἐξανύσω. 35. Imo ἐξήμβλω qua forma rariore usi sunt Themist. Orat. 2 p. 33 B (ἐξαμβλῶναι) et Aelian. ap. Suid. s. v. ἤμβλω. Infra ἐξέτρωσεν· ἐξήμβλωσεν. 36. ἐξεπονήσατο cod. Correxi. ἐκποιεῖ enim i. q. *licet*. 38. Ut ἔβλην = ἐβλήθην. 39. Cf. ἐκγρυτεύσῃ· ἐξερευνήσῃ. 40. ἐξεδιετεῖ· τὸ ἔξω cod., ἐξεδιήτει· τὸ ἔξω Mus., em. post Sopingum Valck. Diatr. p. 275 C. 41. διῴκησεν Mus. cum Suida (et Zonara.) ἐδιήκησεν cod., em. Schow. 42. ἐξέδισεν Suidas probante Buttm. Gr. Gr. II p. 111. 43. ἐξεδήωσεν Kuster. 44. ἐξ ἑδέων. In Aeschyli Suppl. habemus ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων. 45. Cf. ἔξειδ..· ἐκπρεπεῖς. 46. Cf. schol. Arist. Avv. 275, ubi pro ἀρχῇ lego Ἀρίσταρχος, Herodian. Philet. p. 435. Haud male Heinsius ἔξεδρον (χώραν ἔχων)· τὸν οὐκ αἴσιον (λέγει) οἰωνόν κτλ.

ἐξέθανεν· ἐλιποθύμησεν
ἐξέθει· ἐξέτρεχεν
ἐξεθίαζε· χορείας ἐπετέλει
ἐξέθυσεν· ἀνεῖλεν. ἐξέπνευσεν
* ἐξέθορεν· ἐξεπήδησεν
[ἐξεθιασθέν· λαμπρυνθέν]
ἐξέθρωσκεν· ἐξεπήδα
ἐξέθωψεν· ἐξεθώπευσεν
ἐξεῖ· ἔξω. Λάκωνες
ἐξεῖα· τὰ ἑξῆς
ἔξειδ.., περισσοί. ἐκπρεπεῖς
ἐξείη· ἔξοδος. κέρδος
ἑξείης· ἐφεξῆς
ἐξεικάδιοι· οἱ ἐκτὸς (τῆς) αὐτῆς εἰκάδος, καὶ τάγματος τοῦ αὐτοῦ
ἐξ[ε]ίκετο· παρεγένετο
ἐξ εἴκλω· ἀπὸ δείπνου
ἐξεικονισμένον· μεμορφωμένον
ἐξείλ[λ]ατο· ἐῤῥύσατο
ἐξειλεγμένων· ἐκλεκτῶν
ἐξ[ε]ίλ(λ)ειν· ἐκβάλ(λ)ειν
ἔξειον· ἐπιζήμιον τὸ καταδικάζειν τοῖς ἑκουσίοις. οἱ δὲ ἀπόλυσιν ἐγκλήματος
* ἐξείπω· φανεροποιήσω
* ἐξείνισ(σ)α· ἐξένισα
ἔξειρα· σκορπίος, ὁ ἰχθῦς
* ἐξείρετο· ἠρώτα
* ἐξε[ι]ρεείνων· ἐξερευνῶν
* ἐξειρύσας· ἑλκύσας
* ἔξεισιν· ἐξέρχεται
* ἐξε[ι]λώτισεν· ὡς ἐπὶ τοῦ λωτοῦ, ἐξεπόρθησεν
ἐξείς· ἀφ[ι]είς
ἔξειτι· ἐξελεύσεται

SCR. 48. Hippocr. epidem. V p. 1153 B. 51. Eur. Or. 184. 52. *Φ* 539. 55. *ἐξέθωψας* Soph. fr. 772 p. 250. 60. *Λ* 448. 63. ADN. 65. LXX. 69. *Ι* 61. 70. *Γ* 207. 73. *μ* 259. 74. Herod. II 38 (*σ* 86 *ἐξερύσας*). 75. *ν* 130. 76. Aesch. Pers. 762 (Meineke Phil. XII).

ADNOT. 48. Sic cod., recte, *ἐλειποθ*. Mus. 50. Sic recte cod. Thes. c. 417 C., *ἐξεθείαζε* Mus. Vide θίασε· *χόρευε* θιᾶσαι· *χορεῦσαι* (sic). 51. Huc *ἐξέπνευσεν* retraxi a gl. sq. Hes. ἐκθύσσης· *ἐκπνεύσῃς*. 52. *ἐξεπήδησεν ἐξέπνευσεν* cod. Mus. Alb. 53. *ἐξαιθριασθέν* Suid. Zon. c. 768. 56. *ἔξει* cod. Correxi. Vide Koen. Greg. Cor. p. 351 Ahrens II p. 365. Cf. etiam LDindorf. ad Hesych. gl. *ἐξιθυίω* et *ἐξηπέτριπται*. 58. Sic codex, *ἐξειδεῖς* Mus. qui glossae exitum delevit. Referunt ad *ἐξ ἕδρης*, q. v. Sed *περισσόν* et *ἐκπρεπές* coniuncta habes etiam ap. Plut. Solon. c. 27. Forte ἐξ εἴδει περισσοί· *ἐκπρεπεῖς*. 59. *ἐξεσίη* Kusterus. 61. *αὐτῆς* cod. *τῆς* Mus. *τῆς αὐτῆς* ego. De re vid. gl. ε 812. 62. Infra ἐξίκοιτο· *παραγένοιτο* recte. Pro *ἐξίκοιτο* (cod.) *ἐξίκετο* scripsi. Respicit *Θ* 439. 63. *ἐξείκλω* cod., em. Thes. III c. 1274 a; *εἶκλον* pro *αἶκλον*. 64. *ἐμμορφωμένον τέλειον* C. 39. 66. *ἐξειλεγμένος οὐκ ἐκλελέγμενος* Thom. M. p. 322. *ἐξειλεγμένος elegans*. Gloss. 67. *ἐξειλεῖν* cod. *ἐξίλλειν* recte Cobet VL. 361 Ahrens Dial. II p. 160. *ἐκβαλεῖν* cod. Emendavi. 68. Hunc locum de quo ap. interpp. altum est silentium ita corrigo *ἐξῆν δὲ τὸν ἐπιζήμιον καταδικάζειν τῆς οὐσίας*. Sermo est de *δίκη ἐξούλης* sive *δίκη οὐσίας*. Cf. Phot. p. 362. Meier et Schoemann *Att. Proc.* p. 750. Deinde *οἱ δὲ κωλύειν* vel *ἀπελαύνειν ἐκ κτήματος* latet. 71. Lob. Proll. 262 inexplicabilibus accenset. Quo iure Reiskius *excetra* comparet nescio. Fortasse *ἐξείρας τὸ κέντρον* aliquis dixerat, ut Arist. Vespp. 423. 72. Sic cod. Alb., *ἐξήρετο* male Mus. 76. *ἐξειλώτησεν — λωτοῦ — ἐξερπόθησεν* cod., em. Kuster. Alii malunt *ἐξελώπισεν — λωποῦ*. 77. Aut *ἀφείς* legendum aut ἐξιεῖς· *ἀφιεῖς* ex Eur. Cycl. 410. Illud praefero. 78. Doricum est. Ahrens Dial. II p. 340.

ἐξεκαρυκεύθη· ὠψοποιήθη καὶ συνεκόπη· καρύκη γὰρ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον
80. [* ἐξεκαλύσω· ἐκ τῶν προμαχώνων]
ἐξεκέδασεν· ἐξεπέτασεν
ἐξεκήλησεν· [ἐξηύλησεν.] ἔθελξεν
84. ἐξεκηρίωσας· ἐξέστησας
83. ἐξεκήρανεν· ἐξέφθειρεν
85. ἐξεκνημώθη· ἐξεφθάρη
ἐξεκοδόαξεν· ἐξέχεεν
(*) ἐξεδούαζεν· ἐξήνεγκεν
ἐξεκόμπησεν· ἐξέπληξεν
[ἐξεκ.νόθη· κατηντλήθη]
90. ἐξεκορή[ν]θη· ἐξ(εκ)αλλύνθη
* ἐξεκκλησίασε· συνήθροισεν
ἐξεκ(υ)λίσθη· ἔπεσεν. ἀπεῤῥίφη
ἐξεκώμασεν· ἐξεπόρνευσεν
ἐξελάαν· ἐξελάσαι. ἀποδιῶξαι
95. ἐξελ(α)θῆναι· ἐκδιωχθῆναι
ἐξελατέους· ἐκδιωκτέους
ἐξελάσωμεν· ἐκβάλωμεν
[ἐξέλεα· ἐξήρα]
ἐξέλειπεν· ἐπαύσατο
3700. ἐξελέσθαι· σῶσαι
* ἐξέλιπον· ἐξώλισθον
ἐξελεύθεροι· οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί
* ἐξελθεῖν· ἐξωθεῖν
ἐξέλεψεν· ἐξέγλυψεν. ἐξελέπισεν
5. ἐξελιγμός· κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἢ ἐνόπλιος
ἐξελίσσουσι· κινοῦσιν
ἐξελκόμενος· περιαγόμενος. περισυρόμενος
ἐξελον· ἐξαίρετον ἔδωκαν
ἐξελύθη· ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς

SCR. 80. Eur. Tro. 946. 84. Aesch. Eum. 131. 91. Num. XX 10. 92. *Z* 42 (sed cf. ADN.). 93. Eur. Androm. 594. 94. *Θ* 527. 3706. Eur. Tro. 3. 7. Epist. Iacob. I 14. 8. *Λ* 626. 9. *E* 293.

ADNOT. 79. *κκ* Mus. 80. + Mus. ἐξ *ἐπάλξεων* post Pearsonem Iens. Lucubr. Hes. p. 83. Vide mox. 81. *ἐξεκέδασσεν* Mus. 82. *ἐξεκελέμησεν* cod., em. Sopingus. *ἐξηύλησεν*, quod Hemsterhusius pro *κατηύλησεν incantavit* dictum esse vult, nihil est nisi *ἐξεκήλησεν*. 83. *ἐξεκηρύωσας* cod., em. Kusterus coll. *ἐκκεκηριωμένη ἐκηριώθη κηριοῦσθαι* etc. 84. *κηραίνει· φθείρει.* 85. *ἐξεκνυμώθη* cod., em. Hemsterh. Male *ἐξηνεμώθην· ἐξεφθάρην* Nauck. coll. Eur. Andro. 938. 86. Perperam puto Alb. *ἐξεκάναξεν*, probante tamen Thes. III c. 433 B. Nam eiusdem stirpis est *ἐγκοακίσαι· ἐγχέαι λάθρα* gl. ε 240, utrique vero cognatum est *κόγξ*. 87. *ἐξεδούαξεν* Mus. Conicio *ἐξοδίαξεν· ἐξήνεγκεν*. De Dorico aoristo *ἐξοδιάξαι* in monum. ap. Dorvill. et Gruter. p. 216 et 401 obvio cf. Hemsterh. et Valcken. ep. ad Roev. p. 70, et Adoniaz. p. 339 c. Vocabulo *ἐξενεγκεῖν* (o) eodem sensu utitur Polyb. III 27, 5 alibi. Forma vitiosa nata ex *ἐξεδύαξεν*. 88. *ἐξεκόμπασεν* Albertus. 89. Literam expunxit et *ἐξεκονόθη* scripsit Mus. Recte *ἐξηονήθη* Kuster. ope EM. Zonar. 90. *ἐξεκορήνθη· ἐξαλλύνθη* cod. *ἐξεκορύνθη* Mus., em. Kusterus. 91. *ἐξεκλισίασε* C. 39. 92. *(υ)* Vossius favente serie. Nec tamen assentitur Albertus, cui Hes. ad Rom. III 27 respexisse videtur, coll. *ἐξεκλείσθη· ἀπέπεσιν ἀπεῤῥίφη* C. 63, *ἐξεκλίσθη· ἐξέπεσεν ἐξεῤῥίφη* Gl. mss. Rom. l. c. *ἐξεκλείσθη* C. 11 lex. Armach. 93. C. 39 et schol. Eur. p. 575 ed. Matth. 94. *(α)* Salmas. 96. Sic codex, *ἐξέλεεν· ἐξῄρει* Mus. *ἐξέχεα· ἐξήρασα* Meinekius Phil. XII 608 coll. *ἐξεμήμεκεν· ἀπήρασεν, ἐξέχεεν*. 3701. Non expedio. 3. *ἔξω θεῖν* Abresch.; *ἐξίλλειν· ἐξωθεῖν* Kusterus. Ordo *ἐξελεύειν* requirit h. e. *ἐξπελεύειν: expellere.* Vide *ἐκπελεύει· ἐξωθεῖ.* 5. Arrhian. Tact. p. 57. 8. *ἐκδέδωκεν* cod., em. Alb.

ἐξελύτρωσας· ....
(ἐξελώπισας)· ἐγύμνωσας
ἐξελώπισεν· ἀπήνθισεν. ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν
ἐξ ἐμέθεν· ἐξ ἐμοῦ
ἐξέμεν· ἐξαφεῖναι
ἐξεμέτρει· ἐπὶ ἅλωνος ἐμέτρει
ἐξεμήμεκεν· ἀπήρασεν. ἐξέχεεν
ἐξέμμορεν· ἔλαχεν
ἐξέμολεν· ἐξῆλθεν
ἐξεμοῦντες· ἀποβάλλοντες
ἐξεμούσωσεν· ἐξεπαίδευσεν
ἐξέμπαλιν· ἐπαριστέρως
ἐξ ἐναντίων· ἐξ ἀντικειμένων
ἐξενάριξας· ἐσκύλευσας
ἐξενάριξεν· ἐσκύλευσεν. ἀπέκτεινε
ἐξ ἐνάρων· ἐκ τῶν σκύλων
ἐξ Ἐνετῶν· πόλις Παφλαγονίας
ἐξ ἐνοπῆς· ἐκ τῆς μάχης, ἢ βοῆς
ἐξεντισμέναι· κεκοσμημέναι
ἐξ ἐπάλξεων· ἐκ τῶν προμαχώνω
ἐξέπαλτο· ἐξεπήδησεν
ἐξεπατάγησαν· ἐξεφώνησαν
ἐξεπατάχθη· ἐξεπλάγη
ἐξ ἐπαφῆς· ἐκ ψηλαφήσεως
ἐξέπερ(σ)εν· ἐξεῖλεν. ἐπόρθησεν
ἐξεπέτασεν· ἥπλωσεν. ἀνέῳξεν
ἐξέπηλεν· ἐξεγένετο
ἐξ ἐπιδρομῆς· ἐξαίφνης
ἐξέπινεν· προέπινεν
ἐξ ἐπιπολῆς· ἄνωθεν, ἄριζος
ἐξεπιτάξ· ἐξεπίτηδες
* ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης· ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως. τοῦ παραβάτου γάρ. τοῦ δίφρου καὶ τοῦτο [τὸ] μέρος
ἐξεπλάγη· ἐθαύμασεν. ἐξέστη
ἐξέπλη· ἐξέπεσεν
ἐξεπολεμοῦντο· τὰ πολεμίων καὶ ἐχθρῶν ἔπραττον

SCR. 12. Soph. Tr. 935. 14. *E* 473. 17. ε 335. 20. Eur. Bacch. 815. 23. *Π* 573. 24. *E* 151. 25. *I* 138. 26. *B* 852. 27. *Π* 782. 28. ADN. 29. Eurip. Tro. 946 Phoen. 1012. 33. Aesch. Suppl. 17. 35. Prov. XIII 16. 41. *K* 475. 43. Hippocrates?

ADNOT. 10. 11. ἐξελύτρωσας· ἐγύμνωσας cod., em. LDindorf. 12. Separata coniunxerunt interpp. iidemque intellexerunt confundi ἐξελώπισεν· ἀπήνθισεν et ἐξελώπισεν· ἐξεσκύλευσεν ἐξέδυσεν. Vide schol. Soph. Trach. 935. ἀπήνθησεν cod., em. Salmasius. 14. Apoll. lex. 70, 3. 15. ἄλωνον cod., em. Mus. 18. Vide ἐσμύνω. 28. ἐξηνθισμέναι· (τοῖς ἄνθεσι) κεκοσμημέναι Suidas et schol. Ar. Lys. 43 confert Kusterus, probante Meinekio. Cf. ἐντεσμένας· κεκοσμημένας. 29. προμαχόνων cod., em. Mus. 30. ἐξέπαλτον· ἐξεπήδησαν cod., corr. Mus. 32. ἐκπεπαταγμένος· ἐκπεπληγμένος ἔκφρων. 33. ἐξεπαφῆς· ἐκψηλαφήσεως cod., em. Salmas. 34. (σ) Vossius. ἐπόρθησαν cod. Ald., em. Mus. Phavor. 36. Infra ἐξήπιλεν supra ἐκπέλει; ἐξέπελεν recte Vossius. 37. C. 39 schol. Thucyd. IV 56. ἐξ ἐφόδου· ἐξ ἐπιδρομῆς Cyrill. 38. Supra ἐκπίνειν· προπίνειν. 39. L. ἄῤῥιζος. ἄριζος om. Mus. Cf. Lob. Phrynich. p. 126. 40. ἐπιζάξ et ἐπιπάξ conferens Vossius ἐξεπιτάξ coniecit pro ἐξεπίταξεν (cod.) 41. [τὸ] induxi; possis τι. 42. Cf. ἐκπάλη et lege ἐξεπάλησε. Ἐξεπλήγη Meineke in Philol. XII p. 608.

ἐξεπολέμωσε· πολεμ(ί)ους εἰργάσατο
ἐξεπράθομεν· ἐξεπορθήσαμεν
ἐξεπράξατο· ἐφόνευσεν
..........· ἐξέθλιψεν
ἐξεπύρωσεν· ....
ἐξ ἐράνου· ἔρανος εὐωχία
ἐξεργάσῃ· διαφθείρῃ
ἐξερέεινεν· ἠρώτησεν
ἐξερεείνων· ἐξερευνῶν
ἐξερέῃ(ς)· ἐξηγῇ
ἐξερεύειν· ἐξερευνεῖν
ἐξέρευκα· ἐξηρεύνηκα
[ἐξερευμην· ἐξαίρετα ἐλάμβανον]
* ἐξερέω· λέξω. [ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν]
* ἐξ ἐρέβευς· ἐκ τοῦ σκότους
* ἐξ ἐρέβευσφιν· ἐκ τοῦ ἐρέβους, ὅ ἐστιν σκότους
* ἐξέρημα
* ἐξερεύξεται· ἐξενέγκῃ
[ἐξέρεκτα· ἐκπέσῃ]
ἐξερίπῃ· ἐκπέσῃ
ἐξ ἔρον ἕντο· ἐξήνεγκαν τὸν ἔρωτα, τουτέστιν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν
ἐξέρπειν· ἐξιέναι
* ἐξερύσαι· ἐξαγαγεῖν. ἑλκύσαι
* ἐξέροιτο· ζητῶν. καὶ διηρώτα
ἐξερπύσαι· ἐξολισθῆσαι
ἐξέρον· ἐξεπορεύοντο
ἐξέῤῥωσας· ἐπ' ἐμὲ ἀφῖξαι. ἤτοι ἐπὶ τῶν νεύρων
ἐξερύησαν· ἔφυγον
ἐξερύοι· ἐξέλκοι

SCR. 46. *Α* 125. 49. Ad Eur. Herc. f. 420 refert Abresch. probante Thes. 560 D. 51. ADN. 52. *Ι* 672. 53. *μ* 259. 57. *ξ* 232. 58. *Α* 212 Soph. Ai. 423. 59. *Θ* 368. *λ* 37. 60. *Ι* 572. 62. Exod. VIII 3. 64. *Ξ* 414. 65. *Β* 432. 68. „*Ex δ* 119? *vel* ἐξέροιτο· ζητῶν ἂν διηρώτα?“ Meinekius. 72. I Maccab. IX 6. 73. *Κ* 505.

ADNOT. 45. πολεμίους cod., em. C. 63 et Wesseling Diodor. I p. 242. διαλλάκτους (l. ἀδιαλλάκτους) C. 39. 47. ἐξεπράξατε· ἐφονεύσατε schol. Eur. Hec. 515. 48. ἐξεπύρωσεν· ἐξέθλιψεν cod. ἐξέθυψεν probabiliter Abresch. Obss. Misc. VI 1 p. 288. Vereor tamen, ne coaluerint: ἐξεπυρήνισεν· ἐξέθλιψεν et ἐξεπύρωσεν· ἐξέθυψεν. Atque ἐξεπυρήνισεν vel ἐξεπυρήνωσεν suasit post Voss. etiam Hemsterh. coll. Alex. Aphrod. Proll. I p. 288 ἐκθλίβεσθαι et ἐκπυρηνίζεσθαι iungente. 51. ἐξεργάσει· διαφθείρει cod. pro quo certum est cum Kustero scribi debere ἐξεργάσῃ· διαφθείρῃ. Utrum vero Eur. Hippol. 607 an Herod. V 19 respiciatur ambiguum. 52. ἐξερέηνεν cod., em. Kusterus. 53. Supra ἐξειρεείνων. Apoll. 70, 16. 54. (σ) Albertus. Forsitan tamen fuerit ἐξερέῃσι (δ 337)· ζητῇ. 55. ἐξερευεῖν cod., em. Kusterus coll. ἔρευε· ἐρεύνα et ἐρεύσομεν· ζητήσομεν. Agnoscit Eustathius et Lobeck. rhem. p. 200 coll. ζητεύω et ζητέω aliis id genus. Ἐξευρεῖν (cod.) verum esse potest, cum saepius ἐρευνᾶν et ἐξευρεῖν iungantur ap. veteres scriptores (Σ 321 Antipho 133, 1), praetuli tamen ἐξερευνεῖν, qua de forma LDindorf. Thes. c. 2006 A, ut tempus tempori conveniat. 56. ἐξερεῦεκα cod. ἐξερεύηκα Mus. ἐξέρευκα· ἐξηρεύνηκα scripsi. 57. Pro ἐξαιρεύμην esse vidit Gronovius. 58. ἐπλήρωσεν cod., em. Albertus. Refer ad gl. 3764. 61. Correxerim ἐξέραμα· (ἐξέρευγμα) e II Petr. II 22. 62 — 64. ἐξερεύξεται· διενέγκει. ἐξέρεκτα· ἐκπέσῃ. ἐξεριπῃ· ἐκπέσῃ cod. ἐξερεύξηται· διενέγκῃ ἐξέρεκτα ἐξερίπῃ· ἐκπέσῃ Mus. 62. ἐξερεύξεται· ἐκφέρῃ ἐξενέγκῃ e Suida recepi. Ἐξερεύξεται· ἐξενέγκει C. 39. 63. Non expedio. 64. Apoll. lex. 70, 8. 66. ἐξερπετεῖν· ἐξεῖναι cod., ἐξέρπειν· ἐξεῖναι C. 63, corr. Vossius et Hemsterh. Cf. Valcken. Adon. p. 400 B. Forte ἐξίναι qua de forma cf. Lob. Phryn. p. 16. 67. ἐξερεῦσαι cod., em. Voss. 68. ζητοίη καὶ διερωτώη Hemsterh. Forte ἐξείρετο· διηρώτα. 70. ἐξέῤῥον requirente ordine suspicatus est Kusterus. An pro ἐξαῖρον = ἐξῆρον? 71. „Ἐξέῤῥευσας — ἀφῖξαι? *Tum* ἐπὶ τῶν νεύρων *spectat rursus ad* ἐξέῤῥωσας, *nervos firmasti*“ Meinekius.

ἐξερύσασκεν· ἐξεῖλκεν
75. ἐξέῤῥω· ἐκφῦναι
ἐξερῶ· ἐξ(ετ)άζω
ἔξεσα[ς]· ἔξωθεν. Λάκωνες
ἐξεσίη· ἡ κατὰ πρεσβείαν ἔξοδος
ἐξεσίας· πρεσβείας
80. ἐξ ἔσκον· ὑπῆρχον
ἐξεσίην· δημοσίαν ἐκπομπήν. χρείαν. ἀγοράν. λῆμ[μ]α. πρεσβείαν. δημηγορίαν. ἀπαίτησιν. χρήματα
ἐξέσμων· ἔσμηχον. καὶ ἔσμων δὲ τὸ αὐτό
ἐξεστηκότα· εἰς δίκην κεκληκότα
ἐξεστηκὼς οἶνος· ὁ ὀξίνης
85. * ἐξέσσυτο· ἐξώρμησεν, ἐξήρχετο
ἐξέσται· ἐπ' ἐξουσίας ἔσται
ἐξέστην· ἐθαύμασα. ἐξεπλάγην
* ἔξεστι· δυνατόν ....
ἐξέστησεν· εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν
90. ἐξέστρεψεν· μετέβαλεν
(*) ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι· παροιμία
ἐξετάζεται· ἀριθμεῖται [οὐ δεόντως
ἐξέταμον· ἐξέκοψαν
ἐξετανύσθη· ἡπλώθη
95. ἐξέτασις· βασανισμός
ἐξετασμός· κρίσις. ἐρώτησις
ἐξετέ[ι]λειον· ἐπλήρωσαν
ἐξέτειον· ἐκ τούτου τοῦ ἔτους, οἷον ἐπέτειον
ἐξέτηξας· ἀνήλωσας
3800. ἐξέτηξεν· ἐλέπτυνεν
ἐξ ἔτι τοῦ· ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐξετμήθη· διεκόπη
ἐξετόξευσεν· ἐξέπεσεν
ἐξετράπησαν· ἐξέκλιναν
5. ἐξετρίβετο· σφόδρα ἐκοσμεῖτο
ἐξευασμένου· τεθνεῶτος, ... γενομένου
ἐξευγενίσω· ἐλευθεροποιήσω
ἐξευδίασεν· εὐδίαν ἐποίησεν
ἐξέτρωσεν· ἐξήμβλωσεν, [ἐν]έῤῥιψε τὸ βρέφος

SCR. 74. *Κ* 490. 78. *Ω* 235. 81. *φ* 20. 82. Herod. III 148. 85. *Η* 1. 89. Eur. fr. 267 „Eandem phrasin Carcino ap. Harp. v. *Κάρκινος*, ubi *οὐ κεῖνος ἐξέστησέ με*, restituit Bekkerus. Adde Athen. I p. 31 F Theophr. HPl. IX 19, 1" Thes. 1310 B. 93. *Α* 460. 94. *Η* 271. 95. Sapient. I 9. 96. Proverb. I 32. 97. *Ι* 493. 99. Psalm. XXXVIII 11. 3800. Ps. CXVIII 139. 1. *Ι* 106. 3. Eur. Andr. 364. 4. I Timoth. I 6. 8. Imitata scriptoris respecti locum est Eudocia p. 2. 9. Vide Symmach. Iob. XXI 10.

ADNOT. 75. Expediant alii. 76. *ἐξάζω* cod. Conicio *ἐξερῶ* vel *ἐξερωτῶ· ἐξετάζω*. Utrumque coniungit Xenoph. Comm. I 2, 36. 77. *ἐξέσας* cod., em. Ahrens II 69. 367 Koen. Greg. Cor. p. 351. 78. Apoll. lex. 70, 7. 80. *ἐξέσιον* cod. Correxi adiutus Reiskii coniectura *ἔξεσκον*. 81. *ἐκπομπήνον* codex. [μ] Meinek. 83. *ἐξεστακότα* (vi *activa*) Meineke. 84. *ἐξεστικός* cod., corr. Sopingus. Poll. I 248 VI 27. 86. *ἐπεξουσιασταί* cod., em. Kusterus coll. *ἐπιτέτραπται*. 89. Conieci *ἐξέστησέ μ'· ἤγαγέ με*. 91. Cf. *ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος*. 92. Thes. III c. 12090 D. *οὐ δεόντως* ad gl. 90. pertinere videntur. 96. Gl. MSS. 97. [ι] Kusterus. 3803. *τῆς φρενός σοι τὸ τόξον ἐξέπεσε τοῦ προσήκοντος. ἔξω τοῦ σκόπου ἔβαλες καὶ προέδραμες* schol. l. c. 5. ‚*Terendo vel fricando extergebatur vel ornabatur*' Kusterus. Cf. Polyb. X 20, 2 Theoph. HPl. IV 11, 6. 6. *τεθνεώτου* cod., corr. Kuster. Excidit *αὔου* vel *(ἀπο)*. Sic Faehsius. *Ἐξηυασμένου* legamus non opus; cf. *εὖρα* et *αὖρα*, *εἶκλον* et *αἶκλον*. 7. *ἐξευγενήσω* cod., em. Hemsterh. alii. 9. [εν] Reiskius. *ἐξέῤῥιψεν* Meinekius.

ἐξ εὐετηρίας· ἐξ εὐδαιμονίας
ἐξ εὐηγεσίης· ἐξ εὐδαιμονίας
ἐξευμαρίσθη· παρεσκευάσθη
ἐξευμενίσασθαι· ἐξιλεώσασθαι, ἐξιλάσκεσθαι
ἐξευμενίσονται· ἐξιλεώσονται
ἐξ εὐνῆς· ἐκ κοίτης
ἐξ εὐπατριδᾶν· ἐξ εὐγενῶν
ἐξεύχομαι· ἀφίξομαι
ἐξ εὐωνύμων· ἐξ ἀριστερῶν
ἐξεφαάνθη· ἐφάνη
ἐξεφάνη· φανερῶς ἐγένετο
ἐξέφαινον· ὑπέφαινον
ἐξέφατο· δεδαπάνητο
ἐξεφαύλιζον· ἐξευτέλιζον
ἐξ ἐφημερίας· ἐκ τοῦ συνεχοῦς....
ἐξέφθιτο· ἐξέφθαρτο. (ἐ)δεδαπάνητο
ἐξεφόρουν· ἐξέφερον
ἐξέφρηκεν· ἀφῆκεν
ἐξέφυ· (ἐξ)εβλάστησεν
ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης
ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα. [ἐξεφυσίασα], ἐβδελυξάμην
ἐξεχαρυβδαάνθη· ἀνεπόθη
ἐξέχεαν ὅρκια· οἷον παρέβησαν
ἐξέχειν· ἀνατέλλειν ἥλιον
ἐξεχέμεναι· χωρὶς ἐμοῦ. Λάκωνες
ἐξέχεσθαι· ἐξέχειν
ἐξεχύθησαν· ἠφανίσθησαν
ἐξεψάμενος· κατασχών. περιπλακείς
ἐξέωσαν· ἐξώρισαν, κατέβαλον, ἢ ἐξέβαλον
ἔξηβος· ἔξω τῆς ἥβης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν
ἐξηγεῖσθαι· ἡγεῖσθαι
ἐξηγήσατο· ἡρμήνευσε
ἐξηγητής· ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημιῶν ἐξηγούμενος
ἐξηγοῦ· καθηγοῦ
*ἐξηγορίαν· ἐπαγγελίαν

SCR. 11. τ 114. 15. Ξ 336. 16. Theocr. XVIII 53. 18. Ios. XIII 3 Matth. XXV 33. 19. Δ 468. 20. Σ 248. 24. Luc. I 5. 25. ι 163. 28. Eur. fr. 594. 29. Ierem. III 2. 30. Hagg. I 9 Malach. I 13. 33. Demosth. 1071, 3. 36. Thren. IV 1. 38. Thucyd. II 90. VIII 104. 39. Cf. Aesch. Sept. 11. 42. Iob. XXVIII 27. Ioann. I 18. 43. Aesch. Eum. 609. 44. Iob. XXII 22.

ADNOT. 10. εὐετησίας cod., em. Albertus. 16. εὐπατρίδων cod. εὐπατριδῶν Kusterus. Correxi. 17. L. ἐλεύσομαι q. v. 20. φανερῶς cod., ός Mus. 22. Sic cod., ἐξέφθιτο Mus. ἐξ[επ]έφατο· ἐδεδαπάνητο Meinckius. 23, ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον infra. 24. Recte ἐκ τῆς συνεχοῦς λειτουργίας C. 39. ἐκ τοῦ συνεχοῦς ἐκ τῆς αὐτῆς πατριᾶς C. 63, πατρίδος C. 11. 25. ἐξέφθητο cod., em. Mus. δεδαπάνετο cod., em. Abresch. κατεδεδαπάνητο Apoll. lex. 70, 5. 27. Cf. ἀπέφρησαν et εἰσέφρηκεν. Quod infra exstat ἐπέφρησαν· ἐφῆκαν corrige ἀπέφρησαν· ἀφῆκαν. 28. ἐξεβλάστησεν C. 63, ἐβλάστησεν· ἐγενήθη C. 39. 30. Sic gl. mss. proph. et C. 39. 31. Forma ἐκχαρυβδίσαι usus est Pherecr. Ath. XI p. 485 D. Itaque Bergkius reliq. CA. p. 303 ἐξεχαρυβδίσθη corrigit. 32. Vulgo συνέχεαν ὅρκια. 33. L. ἐξέχειν ἥλιον· ἀνατέλλειν. Hinc ἔξεχε ὦ φίλ' ἥλιε ap. Aristoph. ἐν νήσοις fr. IV. 34. ἔξεχ' ἐμεύνη coni. THemsterh. 37. ἐξαψάμενος C. 63 quod refer ad Demosth. 797, 13. Recte codex, cuius scripturam Vossius divinaverat, aeolicam formam ἐξεψάμενος servat, qua de dixi ad v. ἔμμα· τὸ καθαπτόμενον. Vid. ἐρεπτόμενοι. 38. (ἐπι)κατέλαβον? Vide SCR. ἐξόρισαν cod., em. Mus. 42. διοσημείων codex.

* ἐξηγορηκώς· ἐξειρηκώς
[ἐξήηται· ἤρτηται. κρέμαται
ἐξύθυψεν· ἐξέκαυσεν]
ἐξήϊα· θυμιάματα
ἐξηκασμένοι· ὁμοιωθέντες
Ἐξηκεστίδης· μοχθηρὸς συκοφάντης
Ἐξήκεστος· ἠταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὁμωνύμως Ἐξηκέστους ἔλεγον
Ἐξηκεστιδαλκίδαι· παρὰ τὸν Ἐξηκεστίδην καὶ Ἀλκ(ε)ίδην τοὺς κιθαρῳδούς
ἐξήλατον· εὐποίητον. ἢ ἐξ πτυχὰς ἔχον
ἐξήλατος· συντετριμμένος
[ἐξηλέκατα· φανερῶς γενόμενα]
ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος, ὁ δὲ πράγματος ἀπολυθεὶς ἠλευθέρωται
* ἐξήλατον· ψιλῶς μὲν ἐξ ἐλασμάτων καὶ πτυχῶν συγκείμενον· δασέως δὲ ἑξάπτυχον
ἐξηλιασμένον· κεκαυμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου
ἐξ ἠλιθιότητος· ἐξ ἀναισθησίας
ἐξηλίμβωρ· ἔβλεπε. Λάκωνες
ἐξηλοίαμεν· ἐξεκαθάραμεν
ἐξήλυξεν· ἐξέφυγεν
* ἐξημεροῖ· πραΰνει
ἐξήμβλωσαν· ἐξέτρωσαν. ἐξέφθειραν. οὐ διέσωσαν
ἐξήμευσαι· ἀπο(κε)κίνησαι
ἐξημμέ(ν)οι· ἐκδεδεμένοι. ἢ ἐνδεδυμένοι
ἐξημερῶσαι· ἡμεροποιῆσαι
ἐξημοιβά· ἀλλακτὰ διὰ τὸ πλῆθος
ἐξημοιβαί· ἕτεραι
ἐξῆν· ἐξεγένοντο. ἢ δυνατὸν ἦν
ἐξήμαρε· ἐπέρασεν
ἐξηνδρωμένον· ὀρθιάζοντα

SCR. 50. ADN. 51. 52. Comic. IV p. 636 fr. CXXVII. 53. Aristarchus in *M* 295. 62. Eur. Hec. 1194. 64. Plat. Theaet. 150 E. 67. Herod. I 126. 68. ϑ 249.

ADNOT. 46. ἐξήηται cod, ἐξήηρται (cf. ἐξαηρμένον) Mus. ἐξήρτηται Thes. III c. 1223 A coll. ἐξηρτημένας· κρεμάμενοι. Malo ἐξῆπται. 47. Sic codex, ἐξέθυψεν recte Abresch. VI 1 p. 290, ordo ἐξήθυψεν requirit. Cf. ἐκτυφῆναι ἐκστύψης ἐκτεθύμμεθα ἀποτεθυμμένοι, ἐπιτυφῇ. 48. L. κήϊα vel κεῖα; ἐξ κήϊα? Cf. Boeckh. C. I. I p. 811 Lobeck. rhem. p. 274. 49. ἐξηρκασμένοι cod., em. Voss. 50. Ἐξηκεατίδης cod., em. Mus. Cf. Suid. schol. Arist. Avv. 11. 764. 1527. 51. ἠταιρικός cod., ἠταιρηκώς Mus. Vide Ἀριστόδημος et Θεόδωρος. 52. Ἐξήκεστομαλκίδαι περὶ cod., Ἐξ. οἱ περὶ Mus. Ἐξηκεστιδαλκίδαι Kusterus, Ἐξηκεστιδαλκεῖδαι et mox Ἀλκείδην Bergk. rel. com. Att. p. 374. De forma disseruit Lobeck. Parall. p. 367. In codice cum οἱ absit, legendum videtur παρὰ pro περί. Sic Ναύσων, Κρατῖνος (?)· ὠνοματοποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ … τὸ κρατεῖν. 54. Suspectum. Forte ex Apoll. lex. 70, 10 depravatum est, ubi legitur ἐξήλατος· ἐξ ἐλασμάτων συγκειμένη. 55. L. ἐξήλεγκτα male pro ἐξέλεγκτα· φανερά. Sic Pearso. Thes. c. 1277 C. 58. C. 39. 60. + Mus. βῶροι· ὀφθαλμοί Hes. 61. ‚Ab ἐξαλοιάω, quod lexicis deest ‚*excutiendo purgo*' male Albertus. Ordini ἐξηλίναμεν ab ἐξαλίνω = ἐξαλείφω et ἐξινήσαμεν conveniunt. Ἐξηλίφαμεν pro ἐξαληλίφαμεν coni. Meinekius. 62. ἐξήλοισεν cod., em. Abresch. Misc. Obss. VI 1 p. 290. Sic etiam C. 63 et ἤλυξεν· ἐξέφυγεν Hesych. 63. C. 39. Utrumque iungit Polyb. IV 21, 4. 65. ἐξαμεῦσαι Coray Isocr. II p. 277, ἐξήμευσαι· ἀποκεκίνησαι corr. Lobeck. rhem. p. 24 n.; ἐξημεῦσαι· ἀποκινῆσαι codex. 66. (ν) Mus. Deinde ἐνδεδυμένοι non temptandum. Vid. Eur. Hel. 1186. 69. Vide ἐξαμοιβάς. 70. Male Mus. ἐξεγένετο, nam ἦν est, ubi pro ἦσαν sit. 71. Forte ἐξήναρε· ἔπερσεν. De ἐξεναρεῖν cf. Hes. Scut. 329. 72. ἐξηνδρομένον cod., ἐξηνδρόμιον Mus., em. Perger. Significatio obscoena.

[ἐξηνήσαμεν· ἐξεβάλομεν
ἐξηνηθησάμην· διῆλθον. ἀνέγνων. ἐξεφόρησα]
75. ἐξηνέριξας· ἐσκύλευσας. ἀνεῖλες
ἐξήνιοι· ἀλλότριοι, παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων γενέσθαι· ἡνία δὲ τὰ λῶρα· ἀνυπότακτοι
ἐξήνιον· ἔξω τοῦ ζυγοῦ
ἐξηντημέναι· ἐξαπατῆσαι
ἐξηπάτησεν· ἐξεπλάνησεν
80. ἐξήπαφεν· ἠπάτησεν
ἐξη(.)πέδον· ἔλνε τὰ ἔμπεδα
ἐξηπειρῶσθαι· ἤπειρον γενέσθαι
ἐξηπέτριπται· δεδαπάνηται. Λάκωνες
[ἐξήπιλεν· ἐξεγένετο]
85. ἐξηρεύξατο· προεβάλετο
ἐξηρ[η]μένην· ὑψουμένην. τε ἠρεμένην
ἐξήριπεν· ἐξέπεσεν
* ἐξήρηνται· ἐξηρήμωνται
ἐξηρτημένοι· κρεμάμενοι. ἢ κεκοσμημένοι
90. ἐξηρ(ώ)ησαν· ἐξώρμησαν
ἑξῆς· ἐφεξῆς
ἐξησκημένον· δυσνόητον
ἐξησκληκότες· ξηρανθέντες
ἐξητασμένος· δεδοκιμασμένος
95. ἐξήτησαν· ἤτησαν. ἐδυσώπησαν. παρεκάλεσαν
ἐξηυλημένον· ἄχρηστον. αἱ γὰρ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν ἐξηυλημέναι ἐλέγοντο, καὶ αἱ κατατετριμμέναι
ἐξήχμησαν· ἠρήμωνται· διὰ τὸ τὰ ξόανα ἀπολελοιπέναι αὐτούς· ἢ ὅτι οὐκ ἐπέθυον αὐτόθι οἱ βάρβαροι τῶν θεῶν
ἐξηχεῖτο· ἐξηκούετο
ἐξήχηται· ἐξῆλθεν. ἐκηρύχθη
3900. ἐξιατρός· ἐκθυτικός
ἐξιεροῦν· χρήματα θεοῖς ἐπαγγέλλεσθαι
ἐξιθυνίω· ἔξω καθίσω
ἐξιθύνει· ὀρθοῖ

SCR. 79. Arist. Vespp. 1291. II Corinth. XI 3. 80. ξ 379. 81. Xenoph. *KII* III 1, 22. 85. Ps. XLIV 1. 87. Non est ex Hom. *E* 294, sed respicit Hippocr. III de off. med. t. II p. 504, 15, ubi cod. Vatic. ἐξήρειπε. 89. Exod. XXXVIII 7. Herod. I 43. 90. Ψ 468. 97. ,*Res spectat ad Sophoclis* θεοὺς ξοανηφόρους fr. 411 MEIN. Idem ξόανα τῶν θεῶν et οὐκέτι ἔθυον conicit. 99. I Thess. I 8. 3903. *O* 410.

ADNOT. 73. ἐξηνύσαμεν Meinekius. 74. Vide ἀπεξινησάμην. Ergo 73 ἐξινησάμεθα? Sed διῆλθον (διεῖλον?) ἀνέγνων ad ἐξένειμα refero. 75. ἔνερα aeolice i. q. ἔνερα: Supra ἐξενάριξας. 76. 77. Suid. C. 39 ἡλοίω δὲ — ἀνυποτακτ.. cod., em. Mus. 78. ἐξηντημέναι cod. ἐξηντηκέναι Mus. ἐξηντηκέναι· ἐξαπαντῆσαι Pergerus, ἐξηντληκέναι· ἐξαπαντλῆσαι Diar. class. XIV p. 303 et Matth. Eur. Med. 79. Utramque emendationem improbat LDindorf. Thes. III c. 1247 C. Placet quod Pearso suasit ἐξηντληκέναι· ...... ex Eur. Med. 79. 81. ἐξημπέδου Kusterus. Interpretatio respicit formulam οὐκ ἐξημπέδου. 82. Fortasse hinc gl. ἐξαπειρῆσθαι nata. 83. ἐξεῖ τέτραπται coni. LDindorfius Thes. III c. 1273 B. Forte ἐξατράπισται a ξατράπης unde ἐξατραπεύω et ἐξαιθραπεύω in C. I. II n. 2919. 2691 et ἐξητρεπίζω. Ἐξεπιτέτριπται Meinekius, cui Λάκωνες alio spectare videtur. 84. Male pro ἐξέπελεν q. v. 86. ἐξηρημένην· ὑπερβάλλουσαν C. 39. 63. — [η] Suidas. — Pro τὲ lege τινές. 87. ἐξήρηπεν cod., em. Mus. ἐξέπεμψεν cod., em. Erotian. p. 152. 88. ἐξήρτηνται· ἐκκρέμωνται. 89. Confusum cum ἐξηρτυμένοι. 90. (ω) Heinsius. 93. L. ἐξεσκληκότες. 96. ἐξηυλίδες ἐλ. cod., ἐξαυλίδες Salmas., em. LDindorf. 1268 C. 97. Sic cod. ἀπολελειπέναι Mus. — ἐξηύχμησεν (ωσαν) Perger. τοῖς θεοῖς Iensius. 99. ἐξηχεῖτο cod., corr. Albertus. 3902. ἐξιθ' εἴω Hemsterh., ἔξοι θάσω Kuster. Ἐξεῖ sub ἐξι latere visum etiam LDindorf. c. 1273. B. et Meinekio ἐξεῖ· θύσω· ἔξω καθαγίσω conicienti. Conf. ἐξιννύσω (ab ἐξίννυμι) vel ἐξίδρυσον· ἔξω κάθισον (Soph. O. C. 11) quo refero etiam κάδρισον· κάθισον. (l. κά(ξι)δρυσον). 3. Sic recte codex; ἐξιθύνοι male Mus.

* ἐξικνεῖσθαι· χωρεῖν
ἐξικμάζεται· ἐξόλλυται
ἐξικνεῖται· ....
ἐξικνούμενον· ἐξαρκοῦν. ἐκδυόμενον
ἑξικόρ· ἑκτικός
* ἐξίκοιτο· παραγένοιτο
ἐξιλάσεται· προσεύξεται. πραΰνεῖ
ἐξιλάσκεσθαι· ἐξευμενίσασθαι
ἐξίλασμα· ἀντίλυτρον. ἀνακ.. τικὸν δῶρον
ἐξίλλειν· ἀπείργειν, κωλύειν. κτείνειν. ἐκβάλλειν
ἐξίμεναι· ἐξαφεῖναι. ἐξελθεῖν
ἐξίνει· ἐπέσβενν(υ)εν
ἐξινώμενον· ἐκκενούμενον. ἐκστραγγιζόμενον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολὴν καθαιρομένων
ἐξιποῦται· ἐκπιέζεται
ἐξιπόμενος· καθαιρόμενος χολήν, ἢ ἐξεμῶν, ἢ ἐκρέων
* ἐξιονθίζω·
,ἐξιονθίζω τρίχα'
ἐκδίδωμι. ἔστι γὰρ ἴονθος ῥίζα τριχῶν, ἢ (τὸ) ὑπερέχον
ἕξις· ἦθος, [ἡ] ἐκ τοῦ ἔχειν. φρόνησις. συνήθεια
ἐξίσμη· ἔξοδος
(*) ἐξιστορήσαντες· ἀναζητήσαντες
ἐξ ἰσοστασίου· ἐξ ἴσου· ἐκ τοῦ ὁμοίου
ἐξιστακέναι· θαυμάσαι
ἐξίσταντο· ἐθαύμαζον
ἐξίστασθαι· διαφθείρεσθαι
ἐξίσταται· ἐκπλήττεται
ἐξίστη· ἐξέπληττε
ἐξίστιον· ἔχθιστον
ἔξιστον· ἱερεῖον
ἐξίταλα· ἀναλώματα

SCR. 7. Herod. III 9. 10. Levit. XVI 33. Sirac. XXXI 19. 12. Psalm. XLVIII 7. I Reg. XII 3. 14. λ 531. 19. Sophocl. 656 p. 230. 20. Hebr. V 14. 22. Herod. VII 195. 24. Act. VIII 11, 25. ibid. II 7.

ADNOT. 5. 6. Separavi. 7. εἰσδ. cod., em. AM. 8. ἐξικορ cod., em. Thes. 591 B. 9. Supra ἐξείκοιτο codex. 10. ἐξιλάσσεται — πραΰνει cod., em. Kuster. 12. ἀνάκτησιν παράκλησιν C. 63, ἀντίλυτρον ἀνακτητικόν Gl. mss. Psalm., δῶρον προσφερόμενον θεῷ ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς C. 39. 13. ἐξιλλειν cod. Cf. Ahrens II 160. Ad κτείνειν quod suspectum habeo cf. ἐσιάλλοντι. 14. ἐξαφῆναι cod. ἐξαφεῖναι Mus. Confundit ἐξέμεναι et ἐξίμεναι. 15. Vid. ἀποξίννυναι ἔξινεν ξείναμεν Lob. rhem. p. 122. Nihil huc facit ἐξεινοῖ· ἐκκενοῖ (ἐξεῖναι Ald.) ap. Galen. lex. 470. 16. ἐκνενούμενον cod., em. Mus. Si mendo caret est a them. ἐξινάω, ab ἐξινόω enim dicendum foret ἐξινούμενον vel ἐξινωμένον. Atque hoc malim ope Poll. IV 179 C. 39, qui ἐξινώμενοι· διγέροντες. 17. ἐξιποῦται cum Kustero Lob. rhem. 45 n. Cf. ἐξειπῶ· ἐκθλίβω Gloss. Gr. Lat. Hes. s. v. ἰποῦμεν et ἰπούμενον. In codice scriptum est ἐξίπιται, a Musuro ἐξίπεται. 18. ἐξιπόμενος cod. ἐξιπώμενος Mus. Scribo aut ἐξιπούμενος aut ἐξινώμενος. 19. Repetitum est ex Apoll. lex. 91, 34, ubi versus Sophocleus ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχας (a Villois.) excitatur. τὸ — ὑπερέχον post HSt. Ellendtius. ἐξιονθίζω ἐξιονδίζω cod. ἐξιονθίζω [ἐξιονδίζω] τρίχα· ἐκδίδωμι LDindorf. c. 1307 A et Nauckius. Correxi. 20. Similiter C. 63, em. Meineke. 21. ἐξίθνη cod. ἐξίθμη Scaliger. Correxi. 22. Ordo ἐξισορήσαντες. 24. ἐξισακένε (sic) θαυμάσαι καταπλῆξαι C. 39. L. dorice ἐξεστακέναι, ut Pearso. Sed cf. ἵστακεν. 26. De vappa dici monet Kusterus. 29. ἐξίστιον cod., ἔξιστον Pearso; quod si verum est, ἔξιστος natum ex ἔχσιστος ut σὲς σερὸν e χσὲς = χθές. Ac Paphios Σ pro Ξ habuisse in nonnullis patet e σοάλα = ξυήλη. Sed potest etiam ab ἰστίη esse ut ἀφάδιος· ἐχθρός non ab ἀνδάνω derivaverim sed ab ἀδία, quod ab Hesychio recte βωμός ἐσχάρα explicari statuit G. Curtius. 30. A capite scripsit Phavorinus. Non expedio. ἔριον? 31. Vide ἐσσίταλα, quae Boeotica forma est, i. q. πρόσοδος ἐμπολή. Ἐξίτηλα et ἀναλώματα iungit Plut. Caes. c. 4.

ἐξίτηλα· ἀσθενῆ. ἄνυητα. ἄχρηστα. ἀδόκιμα. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ
ἐξιτηλία· μωρία
ἐξίτηλον· ἐξῶλες. ἀμαυρόν. ἢ τὸ ἀπολλύμενον· παρὰ τὸ ἐξιέναι, ἐστιν ἐξελθεῖν. ἢ ἀνόητον
ἐξίτηλος· ὑπερήφανος. βλάξ. διεφθαρμένος
ἐξιτήρια· ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν
ἐξιτήριον· ε(ὐ)κτικόν
ἐξιτητός· ἐκπορευόμενος
ἐξιχνεύει· ἐξερευνᾷ, ἀναζητεῖ
ἐξιχνιασάμην· ἐξηρεύνησα, ἀνεζήτησα
ἐξμετρα· ἐξάμετρα
ἐξόβλητον· ἐξόριστον. ἀπόβλητον
* ἐξ οὗ δή· ἀφ' οὗ δὴ χρόνου
ἐξοδῆσαι· ἐξοδεῦσαι
ἐξοδίαν· ἐκστρατείαν
ἐξόδιοι νόμοι· δι' ὧν πάντες ἐξελεύσονται
ἐξομπλον· ἴσον
ἐξονομακλήδην· ἐξ ὀνόματος καλῶν
ἐξονομάσεις· ὀνομάσεις
ἐξονομήνης· ἐξ ὀνόματος εἰπών, ἢ ἐξείπης
ἐξοντες· ἔχοντες
ἐξ ὄνυχος· παροιμία
ἐξαπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας
ἐξ ὀπός· ἐκ τῆς φωνῆς
ἐξορίζειν· ὀρὸν ἐκπιέζειν τυροῦ
[ἐξ ὀρίου· ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου],
ἐξορίζομαι· ....
ἐξόριστος· τῶν ὅρων ἐκτός
ἐξορμᾷ· ἐκπηδᾷ. ἔξεισιν. ἐκτρέχει
*ἐξορθύνει· παρορμᾷ
ἐξορμενίζεις· ἐκκεκαύληκας. ἐκκέχυσαι
ἐξορύξαι· ἐκφθεῖραι
ἐξορχήσομαι· χλευάσω, ὑβρίσω
ἐξοσιοῦν· δικαιοῦν
ἐξοσιούσθω· ὅσιος γινέσθω
ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη· ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὰς ἐξορίας

SCR. 32. Hebr. VIII 13. 34. Aesch. fr. 157. 40. LXX. 43. *Α* 6. 45. LXX. 46. Cratinus fr. CLXX Com. vol. II 1 p. 230. 48. *Χ* 445. 50. *Γ* 166. 55. *δεῖ πλέον τοῦ βδῆλαι καὶ ἐξορίσαι τυρὸν καὶ πλῦναι κώδιον* incertus auctor. 61. Soph. Ath. II p. 62. 65. Eurip. Bacch. 70 e codice B.

ADNOT. 34. *ἔξαλλα* cod., correxi. *ἀλμυρὸν* cod. pro *ἀμαυρὸν* (Reisk.) vel *ἀμυδρόν*. 36. Pierso Moer. p. 222. 37. *ἐκτικόν* cod. *εὐκτικόν* Voss. *ἐξιτήριοι λόγοι· εὐχαὶ ἐφόδιοι ἢ τελευταῖοι ἢ ἀποχαιρετισματικοὶ* C. 39. 38. Vide *ἀνεξίτητος δυσεξίτητος* et Alciphr. III 30. *ἐξίτητος* codex. 42. *ἐξώβλητον* coni. Salmasius. Conicio *ἐξώβακτον*. 43. *ἐξ ὅ δή* ordo. 44. Lob. rhem. p. 170. 46. *ἐξοδιονόμοι* cod., em. Mus. *ἐξόδιοι νόμοι· αὐλήματα δι' ὧν ἐξῄεσαν καὶ οἱ αὐληταί. οὕτως Κρατῖνος· τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους.* Suidas. 47. *Exemplum.* Cf. Salmas. H. A. T. II p. 853. 48. Apoll. lex. 70, 12. 50. *ἐξονομήνης* cod., Suid. C. 63, ubi *εἴπῃς* pro *εἰπών*. *ἐξονομήναις* Mus. 51. Om. Mus. Si recte habet, quod supra legitur e Porsoni coniectura *ἔξιστος· ἔχθιστος* possis *ἐξοντες: ἔχθοντες* pro *ἔχσοντες*. Meinekius *ἐξοῦντες· ἔξοντες* suasit. 52. *ἐξ ἁπαλῶν, ἐκ βρεφῶν* C. 39. Vide Diogen. V 15. 53. *ἐξοπλήσας* cod., *ἐξοπλίσας* Mus. Forte *ἐξοπλίσας — ἐκέλευσας*. 55. Sic et *ὄρον* codex, *ἐξορρίζειν· ὀῤῥὸν* Mus. *τυροῦν* Heinsius, quo non opus. Cf. EM. 349, 29. 56. L. *οὐρίου*. Cf. 76. 57. 58. Separabat Albertus. 60. 59. copulatas volebat Abreschius, ne ordo confunderetur. 61. Vide Poll. VI 54 Phrynich. app. soph. 24, 13. 38, 17, Eustath. 999. 66. *ἐξοστρακίσθη* ordo; suo loco habet C. 39.

[ἐξότολον· φανερόν]
ἐξ οὗ· ἀφ' οὗ
*ἐξουδένωσας· ἀπεδοκίμασας
70. *ἐξουδενώκασι· κατευτέλισαν
ἔξουθα· ἐκτός
ἐξουθενεῖ· παρακρίνει
ἐξουθενούμενοι· κατευτελιζόμενοι
ἐξουλάς· ἐκβολάς
75. ἐξούλης δίκη· ἐξούλης δικάζεταί τις, ὅταν φάσκῃ κατέχεσθαι αὐτοῦ κτῆμά τι ἐπιβάλλον αὐτῷ· ὅπερ [ε]ἴλλειν λέγεται, τουτέστιν ἐκβάλλειν
ἐξ ο[ὐ]ρίου· ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου
ἔξουσιν· ἐφέξουσιν
ἐξοφρυωμένοι· ἐπηρμένοι. ὑπερήφανοι
* ἐξ ὀχέων· ἐκ τῶν ἁρμάτων
80. ἐξοχετευόμενα· ἐκρέοντα, ἢ ἐκτὸς ἔχοντα τοὺς ὑδρηγούς
ἔξοχος· ἔνδοξος. ἐνάρετος
ἐξοχώτατος· ὑπέρτατος
ἐξόχως· ὑπερβαλλόντως. καλλίστως. πάνυ
* ἔξοχον· ἐκπρεπές
85. ἐξπέδιτον· . . . .
ἐξυδαροῦται· ἐξυδατοῦται
ἐξυδατισθέν· ὡς ὕδωρ
ἐξ ὑμάλ[λ]ων· ἐξ ὁμοίων
ἐξ ὑπαρχῆς· ἐξ ἀρχῆς
90. ἐξ ὑπερκέμων· ἐξ ὑπεροχῆς, ἐκ κορυφῆς
ἐξύπισθα· ἐκ τοῦ ὀπίσω
ἐξ ὑπογύου· ἐκ τοῦ σύνεγγυς
ἔξυσ' ἀσκήσασα· ὑφάνασα
ἔξυσεν· ἐδημιούργησεν
95. ἐξυφήνας· κατασκευάσας
ἔξω ἀμέλγεται· ἐκθλίβεται
ἐξωβάδια· ἐνώτια. Λάκωνες
ἐξώγκουν· ἔθαπτον. ἐμεγάλυνον
ἐξώγκωσεν· ὕψωσεν
4000. * ἐξωγύρου· εὐκαταπρίστου
ἔξω γλαῦκε· τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν. παροιμιῶδες δέ· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν
[ἐξώδια· ἔξοδος. ἐξώδια]

SCR. 69. II Regg. XII 10 et passim in LXX. 70. I Regg. VIII 7. 75. Phrynich. fr. IV Com. vol. II 1 p. 596. 77. *N* 51. 79. *Γ* 29. 80. Hippocratis? 81. ADN. 82. Eur. Suppl. 889. 84. *B* 483. 89. Soph. OT. 130. 91. Alcaei. 93. Ξ 179. 98. Eur. Or. 394. 4001. Nausicrates Athen. VII p. 296 A.

ADNOT. 67. Coniciunt *ἐξίτηλον· οὐ φανερόν* vel *οὐκ ἐξίτηλον· φανερόν*. 71. *ἐξουθᾶ* codex, correxerunt THemsterhusius et Ahrens *Dial.* II p. 367. 72. 73. Lob. Phrynich. p. 182. 74. H. e. *vulva eiecticia*. Est enim nomin. singul. 75. *ἐξουλῆς* bis codex, emendavit sed male *δίκην* scripsit Musurus. Idem *ἐπιβάλλων* (em. Kusterus) retinuit et pro *εἴλλειν* male *οὔλλειν* scripsit. Cf. *ἔξειον*. 76. *ὁρίου* codex ut supra 56, em. Scaliger. 78. *ἐξοφρυομένοι* cod. *ἐξοφρυωμένοι* C. 39. 63 Mus. *ἐξωφρυωμένοι* EM. Suid. 81. *ἐνάριστος* cod., em. Meineke. 84. 85. Separavi. Musurus *ἐξπέδιτον* delevit. 88. *ἐξ ὑμάλλων* cod., em. Ahrens Dial. I p. 64 n. 90. *ὑπερκειμένων* Albertus. *ὑπερδεξίων* Meinekius. 91. Ahrens I p. 153. *ἐξυπίσθα* codex. 93. Apoll. lex. 70, 13. 96. *ἐξαμέλγεται* Meinekius. An *ἐξ ὧν ἀμέλγεται?* 97. Ahrens Dial. II p. 50. 246. 99. C. 39 fol. 267. 4000. *Εὐζωπύρου· εὐκαταπρήστου* Reiskius. Similiter ap. Aquilam ad Iesai. XV 4 pro *ἔξωμοι* Semler *εὔζωνοι* restituit. 1. Append. Prov. II 72 p. 408 ,*ubi fallitur Leutschius. χειμῶνα*] *Debebat νηνεμίαν.*' Meineke. 2. L. *ἐξοδία*. Vide 3945.

ἐξώκοιτος· εἶδος ἰχθύος. (ὁ) καὶ ἄδωνις
ἐξώκειλεν· ἐξέπεσεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων
ἐξώκελ(λ)ον· ἐξῆλθον
ἐξώκοιτος· ἔξω κοιταζόμενος
ἐξωλαίμας· οὐκ αἰσίους
ἐξώλης· κίναιδος
ἐξώλιγξε· ὤλισθεν
[ἐξώλλυται· ἀπόλλυται]
ἐξώμβρησεν· ἐπήγαγεν ὀξέως. ἢ ἐπήνεγκεν
ἐξωμίς· χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν· καὶ χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱματίου δὲ ὅτι τὸ ἕτερον μέρος (ἀν)εβάλλετο. παρ' ὃ καὶ οἱ κωμικοὶ ὁτὲ μὲν ἔνδυθι ὁτὲ δὲ περιβαλοῦ....
ἔξωμος· χιτὼν δουλικός
ἐξωμόσατο· ἀπηγόρευσεν
ἐξωμοσία· ἄρνησις μεθ' ὅρκου
ἐξ ὠνίων· ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων
ἐξώπαζεν· ἐξέπεμπεν
ἐξώπιον· ἔκτοπον. ἔξω
ἐξωραϊσμένον· κεκοσμημένον, κεκαλλωπισμένον
ἐξώργησα· ἐξεγύμνωσα. [ἐξώροις]
ἐξώροις· γραίαις, ἢ γέρουσιν
ἔξωρον· τὸν παρηκμακότα, ἄκαιρον, ἢ παλαιόν
ἐξώσθη· ἐξεβλήθη
[ἐξώσθησε· κατεβλήθη. κατέπεσεν]
ἔξωσον· ἄπωσαι, ἔκβαλε
ἐξώσω· ἀπώσω, ἐκβαλῶ
ἐξώστρα· ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἐκκύκλωμα
ἐξωστρακίσθη· ......
ἔξω τε πάγης· (καὶ) ἔξω παγίδος
ἔξω τριακάδος· οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ἢ ἀγχιστεῖς κλήρου τελευτήσαντός τινος Ἀθήνησιν ἐκαλοῦντο

SCR. 11. Sirac. I 19. 12. Com. anon. CXXVIII vol. IV p. 336. 15. Arist. Eccl. 1026. 17. ADN. 23. II Parall. XXVI 21. 25. Psalm. V 10. 26. Mich. VI 14.

ADNOT. 6. Clearch. Ath. VIII 2 Plin. HN. IX 19. 3. ἐξώκελλεν cod., em. Vossius. 4. ἐξώκολον cod., ἐξώκειλεν· ἐξέβαλεν ἐξέπεσεν ἐξῆλθεν C. 39. Rectius igitur Salmasius ἐξώκελλον scripsit, quam Kusterus ἔξω μόλον. Quod infra legitur κολεῖν· ἐλθεῖν i. q. μολεῖν. 7. L. ἐξώλεας vel ἔξω λαίβας. 8. ἤτοι πονηρὸς ὁ ἀσελγής addit C. 39. 9. ἐξώλιγξεϲ· ὤλυσθεν cod. ἐξώλιγξεν· ὤλισθεν Mus. 10. Sic cod. Phav., ἐξόλλυται Mus. 9. 10. Separavi cum edit. Hagen. et induxi. 11. ἐξώμβρισεν cod. et editio Compl. Siracid. I 19, em. gl. mss. l. c., nisi quod ἀπήνεγκεν minus recte exhibent pro ἐπήνεγκεν. ἐπήγασεν cod., em. Albertus. 12. ἐβάλλετο παρὰ καὶ οἰκονομικοὶ codex, pro quibus VVDD certatim restituerunt ἀνεβάλλετο (sic schol. Dion. Chrys. II p. 789) παρ' ὃ καὶ οἱ κωμικοὶ ope EM. 349, 51 unde et χιτῶνος pro χιτῶνα et ἱματίου pro ἱμάτιον recepit Maussacus. Cf. Ael. Dionys. Eustath. 1166, 55. 13. ἐξωμίς etiam h. l. C. 11. 16. ἐξωνέων cod., em. Kuster, coll. ὤνια· τὰ πράσιμα. 17. Apud Pind. Isthm. I 11 quosdam legere ἐξώπασε pro ἐξ ὤπασε post Abresch. Obss. Misc. VI 1 p. 291 adnotat Schneider Thes. III c. 1329 C. Infra κατοπάζει· ἀκολουθεῖ. κατοπάζων· διώκων. 18. Ad ἔξω cum schol. Eur. Med. 621 τῶν ὀφθαλμῶν subintellegas non opus esse ex Arist. Thesm. 881 patet. 20. ἐξώργης cod. ἐξώργησα Mus. ἐξώργισεν· ἐξεθύμωσεν Suidas. Sed recte ni fallor Musurus, modo ad ἐξεγύμνωσα suppleas τὸ αἰδοῖον. Nam ἐξοργᾶν est tumere, prurire, glandem denudare. Inclusa omisit Mus. 24. Recte Albertus ἐξωλίσθησε. 25. ἔκβαλλαι cod. ἔκβαλλε Mus. ἔκβαλε C. 63, qui totidem habet verba. ἔξωσον αὐτούς· ἄπωσον ἔκβαλον αὐτοὺς cod. Taurin. Ps. V 10. p. 296 Ern., ubi ἀπόσαι cod. meus Mosq. ἔξωσον· ἀποδίωξον ἔκβαλον C. 39. 26. ἐκβάλλω cod., em. Mus. 27. Poll. IV 127. 129. 28. 29. Separavi. Vid. 3966. 29. ἔξωται cod. ἐξῶσται Mus. Fallitur Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 104 cum ἐξῶσται ἔξω διὰ παγίδος conicit. L. ἔξω τε πάγης. 30. Boeckh. C. I. I p. 140 A. ἐξωστριακάδος cod., em. Mus. τριακάς· σύστημά τι τῶν πολιτῶν Hesych. ἐκαλεῖτο cod., em. Kust.

ἐξωτικὰς δίκας· τὰς ξενικάς
ἐξ ὠτειλῆς· ἐκ τοῦ τραύματος
ἐξώτρυνεν· ἐξέπεισεν
ἐξώφελλεν· ἐπιπολὺ ηὔξησεν
ἐξωχέτευται· [ἐπιπολὺ ηὐξήθ
ἐξῴχοντο· ἐξεπορεύοντο
ἕο, ἑοῖο, ἕθεν· ταῦτα ἰσοδυναμεῖ· καὶ ὀρθοτονούμενα δηλοῖ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς, ἐγκλινόμενα δὲ αὐτοῦ αὐτῆς
ἔοι· ἔσται. εἴη, γένοιτο, ὑπάρχοι. αὐτοῦ, αὐτῆς
ἔοικεν· ὡμοίωται. πρέπον ἐστί. δοκεῖ. ἁρμόζει. φαίνεται
ἔοικέ τοι· πρέπει σοι
ἐοικός· πρέπον. ὅμοιον
ἐοικότα· καθήκοντα. πρόσφορα. ὡμοιωμένα
ἐοικώς· ὡμοιωμένος
ἔοιμι· ἐμβάλλοιμι
ἑοῖο· τοῦ αὐτοῦ. ἢ ἑαυτοῦ
ἑοῖσι· τοῖς ἑαυτοῦ
ἑοῖσιν· ἰδίοις. οἰκείοις
ἐόληται· τετάρακται. ἐπτόηται. ἀδύνηται
ἔολον· πρόσφορον. χρηματιστόν
ἑολότα[ς]· εἰλημ[μ]ένον
ἔολπεν· ἐλπίζει[ν] προσδοκᾷ. οἴεται
ἑόν· ἴδιον. τὸ ἑαυτοῦ. ἑαυτόν
,ἑὸν γένος‘
ἐόντα· ὑπάρχοντα, ὄντα
[ἐόντες· ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶντες]
ἔοργας· εἰργάσω
ἔοργεν· ἔπραξεν. εἴργασται. διέθηκεν
ἐοργίζεται· τορνυνᾶται. ἐόργη γὰρ ἡ τορύνη
ἔορτα(ι)· ἔδοξε. κρεμνᾶται
ἐορτάς· ἀρεσκούσας. καλάς
Ἔορτος· ἢ Ἐορδός· Μακεδών, ἀπὸ ἔθνους

SCR. 32. *Δ* 140. 34. *ο* 18. 38. *Ι* 142 *Ξ* 333. 39. *Λ* 119. 42. *Γ* 222. 43. *Λ* 47. 45. *Β* 662. 46. *Λ* 83. 47. *Μ* 222. 48. ,*Mosch.* II 74‘ Meineke. 51. *φ* 317. 52. *Κ* 256. 53. *Λ* 70. 54. *Λ* 290. 55. *Γ* 57. 56. *Β* 272. 60. Thuc. II 99.

ADNOT. 33. *ἐξέπασεν* cod., *ἐξέπεισεν* Mus. 34. Apoll. lex. 70, 14 *ηὔξησεν* pro *ηὐξήθησαν* (cod.) recte. 35. *ἐξωχεύτεται* cod., *ἐξωχέτευται* Mus. *Ἐξώφελται· ἐπιπολὺ ηὐξήθη, Ἐξωχέτευται·* . . . . . . Ruhnken. 38. *ἔσται — αὐτοῦ αὐτῆς* om. Mus. Apoll. lex. 70, 15. 39. Simplic. ad Arist. de anim. II p. 28, 19 C. 42. *καθήκοτα πρόφορα* cod., em. Mus. C. 39. 43. *ὁμοιωμένος* cod., em. Mus. 45. *τοῦ αὐτοῦ* cod. [*τοῦ*] *αὐτοῦ* Mus. Correxi ope Apoll. lex. 70, 17. 46. *ἑοῖς* Apoll. lex. 70, 19. 48. *ἐόλητο· ἐκινεῖτο καὶ ἐτετάρακτο* C. 39. EM. 325, 1. De forma disputat Buttmann Gr. Gr. II p. 33, p. 120 lexil. II p. 78 sq. Est a them. *ἔλλω* ut etiam *εὔλητο* et *ηὔληται*. 49. Forte *ἐσλόν*, et tum *χρηστόν*. 50. Codicis scripturam divinabat Vossius. *ἑαλότας· εἰλημμένους* Mus. Correxi. 51. [*ν*] Mus. 52. *ἑαυτόν. ἔονος γένος·* cod., *ἑαυτὸν. ἔθνος· γένος* Reiskius haud male. Correxisse mihi videor. 54. *ἔθοντες* recte Sopingus. 56. Infra *ἔωργεν· εἴργασται*. Ut noster Apoll. lex. 70, 16. 57. *ζητητέον, εἴπερ ἡ ἐόργη τουτέστιν ἡ τορύνη καὶ τὸ ἐοργίζεται ἤγουν τορυνᾶται τὰ παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ καὶ Παυσανίᾳ ἐκ τοιούτου ἔοργα γίγνεται* Eustath. 219, 28. *Τορύνην ἣν καὶ ἐόργην ὠνόμαζον καὶ εὐέργην καὶ ἐοργῆσαι* (sic) *τὸ τορυνῆσαι* Poll. VI 88 p. 249 Bekk. Infra *εὐεργία· τορύνη*. Cf. *α* 1382. *ὀργίς* cod., *ἐόργη* Iungerm. Poll. p. 1271. Vid. Lob. rhem. p. 222. 58. (*ι*) Mus. Glossa, nisi Aeolica sit, corr. *ἀορταῖ· κρέμαται*. Vide *ἐρτίς*. Cf. Lob. rhem. p. 124. 59. *ἑόρτας* cod., em. Lob. l. c., sed Parall. p. 216 conicit *ἔορας*. Pro *ἐρατάς· — καλάς*? 60. *Ἔορδος* cod., *Ἐορδός* Herodian. ap. Steph. Byz. 272, 2. Pro *ἔθνους* malo *μέρους*.

* ἔορ· θυγάτηρ. ἀνεψιός
* ἔορες· προσήκοντες, συγγενεῖς
ἐοσσητήρ· ἐπίκουρος. τιμωρός. ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ
ἑοῦ· τοῦ ἑαυτοῦ
65. ἐοχμόν· ......
ἐπάβολος· ἐπιτυχών
[ἐπαγγαλιάζων· ἐπιχαίρων]
* ἐπαγγέλωσιν· κελεύσωσιν
ἐπαγγεῖλαι· ἐκκαλέσαι. ἐντυχεῖν
70. ἐπαγγελία· ὑπόσχεσις. καὶ ἐπάγγελμα
ἐπαγγέλλῃ· κελεύεις
ἐπάγει· ἐπιφέρει. ἐνποιεῖ. θηρεύει
ἐπαγείρειν· ἐπισυναθροίζειν
ἐπάγη· ἐστερεώθη. ἐπήχθη. ἐνεφυτεύθη. συνεπλάσθη. ἐγένετο. ὡς καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται
75. ἐπαγίνηκεν· ἐπῆγεν
ἐπαγκομίζεσθαι· ἐπανάγεσθαι
ἔπαγλος· κατόθριξ
ἐπαγορίαν ἔχει· ἐπίμωμός ἐστιν
ἔπαγρον· ἀγρευτικόν, ἄγριον. ἐν τῷ ἀγρεύειν εὐτυχῆ
80. ἐπαγχάλιξον· ἄκρατον ἐπίχεον
ἐπαγχάσασθε· ἐπαναχωρήσατε
ἐπαγ(χ)ασσαμένη· ἐκπλαγεῖσα
ἐπάγω· ἐπιφέρω
.......· ἐπαγόμενα. τὰ ἐπαχθέντα. ἐφολκά. ἢ ἀπατητικά
85. ἐπαγωγάς· αἰχμαλωσίας
ἐπαγωγή· συμφορά. πειρασμός. ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον
ἐπαγώγιον· ἀνηρτισμένον
ἐπάγων· ηἀφνήδιος. κασάνδρα
ἐπαγωνιεῖται· φιλονεικήσει
90. ἐπᾴδοντος· φαρμακοῦ

SCR. 64. *Λ* 496. 65. *Ξ* 465. 66. Theocr. XXVIII 2. 73. *Λ* 126. 74. *K* 374. 77. *Λ* 385 c. schol. 84. Thuc. IV 108 schol. V 85. VI 8. 86. LXX. 90. Deuter. XVIII 11.

ADNOT. 61. 62. Ab *ἄραρε* derivabat Lob. Parall. p. 216 rhem. p. 124. Cf. *ὧρες· κηδεμόνες*. 64. 65. *ἑαυτοῦ. ἔωλον* codex, separavi. 65. Correxi ope C. 39 et lacunam indicavi. Spectat ad Iliad. XIV 465 *συν*] *εοχμόν*. 66. Ahrens Dial. I p. 88. 67. Vide 80. Errores Thes. c. 1361 recoquere nil iuvat. 68. *ἀπαγγέλωσιν* Mus. L. *ἐπαγγείλωσιν*. 72. Hinc *ἦχθαι· τεθηρῶσθαι* Hes. 74. *ὥς* cod., *ὅθεν* Mus. 75. *ἤτησεν* cod., em. Vossius. 76. *ἐπαγκωνίζεσθαι* cod. Correxi ope glossae *ἐπαναχθέντα· ἐπανακομισθέντα*. 77. *κέρα ἀγλαός· καλόθριξ* Meinek. Phil. XIII p. 539. 78. De forma Dorica cf. Lobeck. Parerg. p. 702. 79. *ἐντυχόντα* Salmas., *εὐτυχῆ* Reiske; *ἐντυχεῖν* codex. 80. *ἐπαγλαῖζον — ἐπιχέον* cod., *ἐπαγλαΐζων· — ἐπιχέων* (Phavor.) vel *ἐπαγλάϊξον· — ἐπίχεον* coni. Meinek. Philol. XII p. 608. Imo *ἐπαγχάλιξον* pro *ἐπεγχάλιξον· ἄκρατον ἐπίχεον* a *χάλις*, *merum*. Vide *ἐγχαλές* et *δυσχαλέα*. Hinc detorta glossa 4067. Eiusdem originis est *χαλιμάζω inebriari*. 81. *ἐπαγχάσασθαι* cod., em. Kuster. Cf. *ἀγχάσασθαι* et *ἀναχασσαμένη*. 82. Scripsi *ἐπαγχασσαμένη* h. e. *obstupefacta retrocedens*. Codex *ἐπατασσομένη* unde, nisi ordo illud suaderet, possis —ε *πατασσομένη*. 83. H. e. *addit in oratione*. 84. *ἐπαγωγά* excidisse vidit Abresch. Obss. Misc. VI 2 p. 397. *ἐπαγωγά· ἀπατητικά* C. 39. 63, *ἀπατηλά πιθανά ἐφολκά* Suidas. 85. Accedunt EM. Suid. C. 39. 63. *ἀπαγωγάς* Kusterus. 87. Forte *ἐπαγωγόν· ἀνηρτημένον*. Nam *ἐπαγώγιον* est *praeputium*. 88. Sic codex teste Schowio p. 278; *ἐπαγώνη· αἰφνίδιος Κασάνδρα* Mus. Qui duas literas *ηα* expunxit. 89. C. 39 Suid. EM. recte *φιλονεικήσει προσκαρτερήσει* pro *φιλονεικεῖ*. 90. *φαρμάκου* cod., em. Albertus; *ἐπᾳδόντων· ἐπαοιδῶν· φαρμακῶν* gl. mss. Psalm. LVII 5. *ἐπάδοντος· φαρμακοῦ γόητος. τοῦ Δαβίδ· φωνῆς ἐπᾳδόντων*.

ἐπάει· ἐπαίρει ἀρᾶ
ἐπα.ΐεις· ἐπακούεις
ἐπαειράμενον· ἀφαιρούμενον
ἐπαείρας· ἐπεγείρας
95. ἐπαεσσούριον· κατήγορον
ἐπ᾽ αἶαν· ἐπὶ γῆν
[ἐπαΐχδην· ὅσον ἐπιψαῦσαι]
ἐπαιγίζοντα· σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον· καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί
ἐπαιγίζων· ἐπικαταιγίζων, τουτέστι ἐπιπίπτων
4100. ἐπαιδεύσατο· τὸν υἱὸν ὁ πατήρ, ἐπαίδευσε δὲ διδάσκαλος
ἐπαινέσαντος· εὐφημήσαντος
ἐπαινή· ἐπαινετή. ἢ δεινή, καὶ φοβερά
ἐπαΐειν· αἰσθάνεσθαι
[ἐπαίας· μετεωρίσας]
5. ἐπαίμονες· ἀπόγονοι
ἐπαΐξας· ἐπιδραμών, ἐφορμήσας
ἐπαίνους· τὰς κρίσεις. καὶ τὰς συμβουλίας. καὶ τὰς ἀρχ(αιρ)εσίας.
ε
Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ. καὶ ἀλκέοι, ταῖς ἐπαινήταισιν
ἐπ᾽ αἰννέα ὁδῶν· χωρίον τῆς Θρᾴκης
ἐπ᾽ Αἰνύρων· Αἴνυρα χωρίον τῆς Θάσου ἀπὸ Αἰνύρου ὀνομασθέν
10. ἐπαΐοι· αἰσθάνοιτο. ἐπακούοι
ἐπαΐοντα· ἐπακούοντα
ἐπαίραι· προτρέψασθαι
* ἐπαίσαι· λαβεῖν
ἐπαίρων· κουφίζων. ὑψῶν
15. ἐπαΐσαι· αἴσθεσθαι. ἐπακοῦσαι. πεισθῆναι
ἔπαισας· ἔτυψας, ἐπάταξας, ἔπληξας, ἔδειρας. ᾖσας, ἔψαλας
ἔπαισοι· καθήκοντες. ἐπιβάλλοντες
ἐπαΐσσων· ὁρμῶν. ἐπερχόμενος
ἐπάϊστος· φανερός. κατάφωρος
20. ἐπαΐων· ἐπακούσας
* ἔπαιτοι· αἴτιοι

SCR. 92. Plat. Gorg. 518 C Ar. Vesp. 516. 96. *Ψ* 742. 97. *P* 599. 98. *ο* 293. 99. *B* 148. 4102. *I* 457. 3. Plat. Rep. VII p. 522 E. 6. *B* 146. 7. fr. 232 p. 147 Nck. Bergk. PLG. p. 731 Alc. fr. 129. Cf. Soph. fr. 106 p. 122. 11. Plat. Prot. 314 A. 18. *K* 348. 19. Herod. II 119. VIII 128. 20. Plat. Civ. X p. 610 A. 21. A 335.

ADNOT. 91. Sic codex; *ἐπαείρει· ἐπαίρει* [*ἀρᾶ*] Mus. Lege: *ἐπάει· ἐπαΐει* qua de forma cf. Eur. Herc. f. 772. Cum pergit *ἀρᾶ*, h. e. *ἀράων*, respicere videtur locum, qualis est *O* 378 *ἀράων ἀΐων Νηληιάδαο ἄνακτος*, quem imitatus est Orph. Lith. 227 *ἐπ᾽ ἀράων ἀΐοντες* (sic Tyrrwh.) 92. *ἐπαείεις* ordo et Vossius. 95. Forte *ἐπαγορίων· κατηγορῶν* Dorice. Idem vocabulum infra etiam corrupte scribitur *ἐπιγορέων· κατηγορῶν* Herod. I 90. 96. *ἐπαῖαν· ἐπιγείαν* cod., *ἐπ᾽ αἶαν· ἐπὶ γῆν* Kusterus. Possis *ἐπὶ γαῖαν*. 97. Recte *ἐπιλίγδην* Kusterus. Idem vitium obtinet Ioann. Alex. 37, 34. 98. Apoll. lex. 70, 20. 4101. *εὐφημίσαντος* cod., em. Meineke. 4. *ἐπαίας· μεταιωρήσας* cod., *ἐπαΐσας· μετεωρήσας* Mus., *ἐπαῖρας* C. 63, *ἐπάρας* corr. Meinek. Philol. XIII p. 539. 5. Pro
ε
ἀπαίμονες, *ἀφαίμονες*. 7. *ἀρχεσίας — σικυννίω καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήταισιν* cod. *ἀρχαιρεσίας — Σικυωνίῳ καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήτεσιν* Mus., *καὶ Ἀλκαῖος* coni. Maussacus et Vossius *καὶ Ἀλκμέωνι* Heinsius. „Sed fortasse haec Sophoclis verba in Thyeste fuerunt" Th. Bergk. 8. 9. Separavit et correxit Meineke Philol. XIII 540 coll. Herod. VI 46. *Ἐπ᾽ Αἰννύρων ὁδῶν. Αἰννύρα χωρίον τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Αἰννύρου ὀνομασθέν* codex. Archilocho tribuebat Bergk. PLG. p. 1085. De *ἐννέα ὁδοί* vid. Herod. VII. 12. *ἐπαεῖραι* Mus. L. *ἐπᾶραι*. 13. *ἐπαῖσαι· λαβεῖν (ἐν νῷ)* Meineke. 15. *ἐπαῖσαι* cod., em. Voss. 16. Confundit *ἔπαισας* et *ἐπάεισας*. 17. Infra *ἐπάσιοι*. 19. Gloss. Herod. p. 606. 21. *ἐπαίτιοι· αἴτιοι* coll. schol. *A* 355 C. 63 Albertus. Formae *ἔπαιτοι* LDindorf. Thes. c. 1382 B. confert *αἰτῶμαι·* [*αἰτιῶμαι* Hesych. (?) et *ἄναιτος* pro *ἀναίτιος* ap. Soph. OC. 786, quorum neutrum suspicione caret.

ἐπ' ἀκινήτοισιν· ἢ τάφος. ἢ λίθος

Ἐπακμόνιος· Ποσειδῶν ἐν Βοιωτίᾳ

ἐπακοντισμός· βόλου ὄνομα

ἐπάκοοι· οἱ μάρτυρες. καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους

Ἐπάκριος· Ζεύς. ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος. ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρυον ὡς ἐπιπολύ

* ἐπ' ἀκροτάτῳ· ἐπ' ἄκρῳ

ἐπάκρισεν· ἐπέδραμεν

Ἐπακταῖος· Ποσειδῶν ἐν Σάμῳ

ἐπακτήρ· κυνηγός

[ἐπακτήρεσιν· ἀλλεπαλλήλοις, συνεχέσιν]

ἐπακτῆρες· κυνηγοί, οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες καὶ δίκτυα καὶ δόλους

[ἐπακτόν· ἔξωθεν]

Ἐπάκτιος· ὁ Ἑρμῆς ἐν Σικυῶνι

ἐπακτὸς ὅρκος· (οὐκ) ἐγχώριος, ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος· ἢ ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει, οὐκ αὐθαίρετος

ἐπακτούς· ἐπηγμένους

ἐπακτρίδας· τὰς ἁλιάδας· ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐπακτροκέλης δὲ εἶδος πλοίου

ἐπακτρίς· παροιμία·

δοῦναι μὲν εἰς ἐπακτρέων, λαβεῖν δὲ μή.

[καὶ οἱ κυνηγοὶ ἐπακτρεῖς]

ΕΠΑΚΤΩΝ· ἔξωθεν προσγινομένων. ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ἢ τῆς πέτρας· ἀκτὴ γὰρ ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός

ἐπάκτωσαν· ἔκλεισαν, ἐφράξαντο

ἐπαλαζονευόμενον· καταθρασυνόμενον

ἐπαλείφων· γυμνάζων

ἐπαλείφοντας· γυμνάζοντας

* ἐπαλάσσετο· κατεπίμπλατο

ἐπαλλάξαντες· ἐφαμματίσαντες. ἐπιπλέξαντες. ἐναλλάξαντες. ἐξ ἀντεμβολῆς ἐπεκτείναντες

ἐπαλλαχθεῖσα· ἐπαλλάξασα. Σοφοκλῆς Κολχίσιν

ἐπαλλήλων· ὁμοίων

[ἔπαλλεν· ἔστησεν

SCR. 22. Hes. Opp. 750, ubi ἐν. 26. Polyzel. Com. vol. II 2 p. 869 fr. I. 27. *B* 312. 28. Aesch. Choe. 932. 32. τ 435 Callim. h. Iov. 77. 35. Isocr. ad Dem. p. 6 C. 37. Aeschin. p. 27, 9. Aristoph. Lemn. fr. IV p. 1098, ubi pro γάργαρ' ἑστία scripserim πᾶσα γαργαίρει σπιλάς. 40. Herod. II 96. 44. *Λ* 169. 45. *N* 359. 46. fr. 321 p. 163 Nck.

ADNOT. 22. τάφοις — λίθοις malebat Mus. 23. EGerhard Myth. § 236, 5. 238, 5 e. 240, 3 e. Forte ἐν Δοιαντείῳ. 24. ἐπακοντιστήρ Poll. VII 204. 25. Vid. ἐπήκοοι· κριταὶ καὶ οἱ μάρτυρες καὶ οἱ δικάζοντες. Titulo Deliaco 2265 restituit Boeckh. C. I. p. 219. 26. EM. 352, 50 Eustath. 1747, 59. 28. ἐπάκτισεν cod., ἐπάκτασεν coni. HSt. ab ἐπακτάζω. Ordo requirit ἐπάκρισεν pro ἐπήκρισεν, q. v. Supra ἀκρίζων habuimus. Sed praefero ἐπελάκτισεν, quod suasit Meinek. Phil. XIII 540, coll. Com. Gr. IV p. 77. 29. Gerhard § 234, 6 a p. 211. 30. Σάμῳ ἐπάκτηρον cod., separavit et correxit Mus. 31. L. ἐπασσυτέροισιν cum Kustero. 32. Apoll. lex. 70, 23. 33. Voluit ἐπακτῶν· ἔξωθεν....., ut infra 39. 34. θερμής cod., em. Mus. Gerhard Myth. I p. 263. 265 sq. 35. (οὐκ) om. εὐθέρετος codex, em. Mus. De accentu vid. Schweigh. lex. Herod. et Buttm. Gr. Gr. I p. 246; de re edit. Gotting. Zenob. 3, 80. 37. ἢ κυνηγοὶ ἐπατροκλέης cod., ἐκπακτροκέλης (sic) Mus. 38. Casaub. ad Theophr. Char. c. 5 p. 18 6. 39. Confundit ἐπακτῶν (cf. gl. 4033) et ἐπ' ἀκτῶν. 41. ἐπαναλαζονευόμενον cod., em. HSt. III c. 1390 a. 42. διεγείρει γυμνάζει C. 39. 44. ἐπαλλάσετο cod., em. Albertus coll. παλάσσετο· ἀνεπίμπλατο. 45. Apoll. 70, 26 ἐξαμματίσας legit. 49. Καλχίσιν Aldus. 47. ἐπάλληλον· ὅμοιον Suidas συνεχὲς ἢ ὅμοιον C. 39. 48 — 50. ἔστησεν. Ἐπάλθημεν· ἐπαληθείς πλανηθείς cod. ἔστησεν ἐπάλθημεν. Ἐπαληθείς· πλανηθείς Mus. Ἐπάλθημεν vel ἐπαλήθημεν e margine esse monet Schowius. 48. ἔσεισε coni. Pergerus et Albertus e C. 63. Sed cf. ε 1588.

ἐπάλθημεν· ....
ἐπαληθείς· πλανηθείς
ἐπ' ἀλλοδαπῆς· ἐπὶ ξένης
[ἐπάλλων· δοῦλος, λάτρις]
ἐπαλαστήσασα· σχετλιάσασα, δεινοπαθήσασα, ἐπιχαλεπήνασα
41b. ἐπαλεῖναι· ἐπαλεῖψαι
ἐπαλλακεύετο· παλ(λ)ακῇ ἐχρῆτο
..επάλ[λ]ησεν· ἐφθάρη]
ἐπάλμενος· πηδήσας, ἐφορμήσας, ἐφαλόμενος
ἐπάλξεις· οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν
ἔπαλξις· πύργος. οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες
[ἐπαλογῆς· σπουδῆς. ἀνταποδόσεως]
Ἐπαλουσία· ἡ Ἀθηνᾶ
ἐπάλταξα· παλτῷ ἔβαλον
ἐπάλυνεν· ἐλεύκανεν. ὕγρανεν, ἀνέδευσεν. ἢ ἐπεπάσθη. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης, ἐλεύκανε χιόνι
ἔπαλτο· ἐφήλατο. ἐπέδραμεν. ἐκραδάνθη. ἐσείσθη.
ἐπα(μ)βλήδην· ἀναβαλλόμενος. ἀνακρουόμενος
ἐπαμειβόμενον· ἐπαλλαττόμενον
ἐπαμείψομεν· ἀνταλλάξωμεν, ἀντιδῶμεν
ἐπαμέτραιον· μέτρον τι παρὰ Κνιδίοις
ἐπαμετροφανίῳ· ἐπὶ ἡμέρ.. φ....
ἐπαμή[να]σατο· ἐπεβάλετο
ἐπαμησόμεθα· ἐπιφορήσομεν
ἐπ' ἀμνηστείᾳ· ἐπ' ἀμνησικακίᾳ
ἐπαμοιβαδόν· ἐναλλάξ
ἐπάμονες· [ἀπόγονοι.] ἀκόλουθοι
ἐπαμῦναι· βοηθῆ(σαι)
ἐπαμφάλησεν· ἐθαύμασε. περιεβλέψατο
ἐπαμφιάζοντες· ἐπενδύοντες
ἐπαμφίεσαι· ἐγκρύψας
ἐπαμφίσκοντες· ἐνδύνοντες
ἐπ' ἄμφω· ἐπὶ τοῖς δυσίν
ἐπάναγε· ἐπάνελθε. ἐπίστρεφε

SCR. 50. δ 81. 53. α 252. 56. Η 260. 58. Aesch. Ag. 365. 62. Κ 7. 63. Φ 140. 66. Ζ 230. 69. ε 482. 72. ADN. 74. Σ 99. 80. Sirac. XVII 26.

ADNOT. 52. Recte Kuster. ἐπάμων, quod vocabulum etiam Clitarcho Ath. VI p. 267 C pro δὲ πάλμονες restituit Valcken. ad Ammon. p. 100. Cf. ἐπάμονες et ἐπαίμονες. 53. Apoll. lex. 70, 25. Male gl. α 5740 ἀπαλαστήσασα. 41b. Vide ἀλεῖναι ἀλίνειν καταλεῖναι Lob. rhem. p. 238. 54. χρῆται cod.; em. Mus., nisi κέχρηται mavis. 55. ἐπάλλησεν cod., leg. ἐξεπάλησεν. Cf. gl. ε 1588. Ceterum gl. 48—55 praeter 53 omnes spuriae videntur. Glossas Homericas ex Apollonio sophista petitas ac proverbia ordinem saepius confundere dixi. 56. ἐπιάλμενος Apoll. lex. 70, 27. 59. ἐπαλλαγῆς coni. Bentl. ad Mill. p. 36. Confundit ἐπειγωλῆς et ἐπαγωγῆς. Ἐπειγωλή· σπουδή Hesych., ἐπαγωγῆς· ἀνταποδόσεως Gl. mss. Sirac. 60. Νεδούσια Strab. VIII p. 353. 360 Rückert Ath. 145 Gerhard Myth. I p. 235. 62. Apoll. lex. 70, 28 unde pro ἐπέπασεν cod. ἐπεπάσθη scripsi. 63. Confundit ἐπᾶλτο et ἔπαλτο. 64. ἐπαβλήδην cod., em. Mus. ἐπαναβληδόν Herod. II 81 huc non facit. 66. ἐπαμείψωμεν cod., em. C. 39. 63. 67. Vide gl. α 3619 ἄμετρα· κέρατα κ' κεράμια μα', χόες δ'. 68. Sic cod. ἐπ' ἀμερο̲φανίῳ· ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλον φανέντος Mus., qui exitum vocis ἡμερ.. delevit. Literae φ compendium scribendi annexum est cuius vim ignorabat Schowius. Infra ἐφαμεροφαρίῳ· ἀνεφημέρῳ. Ταραντῖνοι Hesych. 70. [νά] Mus. 72. ἐπαμοιβαδίς ex ε 481 VVLL. 73. Confundit ἀπαίμονες· ἀπόγονοι et ἐπάμονες· ἀκόλουθοι. Vide gl. 4152. 74. βοηθῆ cod., βοηθῆσαι Mus. C. 39. 75. ἐπαμφάδησεν cod., em. Ruhnken. ep. crit. II p. 20. 77. ἐπαμφίεσαι cod., ἐπαμφιέσας Mus. 79. De ἄμφω pro ἀμφοῖν vide Ruhnk. h. Cer. 15.

ἐπάναγκες ἔχω· ἀνάγκην ἔχω
ἐπαναγνῶναι· ἐξαναγνωρίσαι
ἐπαναζεῦξαι· ἐπανελθεῖν
ἐπαναθεῖναι· μεταθέσθαι
85. ἐπανακροῦσαι· εἰς τοὐπίσω χωρῆσαι. ἐπὶ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούωνται, ἵνα εἰς τοὐπίσω χωρήσῃ τὸ πλοῖον
ἐπαναλήψομαι· ἐπαναλάβω ἄνω(θεν)
ἐπαναλύων· ἐπαναστρέφων
ἐπαναπτήσιμον· ἐπαναπτῆναι θέλοντα, καὶ πορευθῆναι
ἐπαναρ(ρ)ύεται· μετὰ κρίσιν θύει, κρέα δίδωσιν
90. ἐπανάστασις· ἐπανέγερσις
ἐπανατείνει· ἐπανατείνεται. ἐφήπλωται
ἐπ' ἀναφορέων· ἐπ' ὤμων
ἐπαναχθέντα· ἐπανακομισθέντα
* ἐπανεῖτο· ἐνεργεῖτο
95. ἐπανεῖπαν· ἐπεκήρυξαν
ἐπανελέσθαι· ἐπαναλαβεῖν
ἐπανελθεῖν· ἀναβῆναι
ἐπανελθών· ὑποστρέψας. δεύτερον ἐλθών
ἐπανέρεσθαι· ἐπερωτᾶν
4200. ἐπ' ἀνέρι· ἐπ' ἀνθρώπῳ
[ἐπάνεισιν].....· ἐπαναστρέφειν, ἀνακάμπτειν
ἐπανέρχεται· ἐπαναστρέφει. ἐκ δευτέρου ἔρχεται
ἐπανέστησαν· μετ' αὐτοὺς ἀνέστησαν
ἐπανέχειν· ὑψοῦν
5. ἐπάνηκε· ὑπόστρεψον
ἐπανήραντο· ἐπανέλαβον. παρὰ τὸ ἆραι
ἐπ' ἄνθεσιν· ἐπὶ τὰ ἄνθη
ἐπανθρακίδες· τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια
ἐπανιτέον· ἐπανοδευτέον
10. ἐπανιών· ἐπαναστρέφων
ἐπαντέλλων· ἀναφέρων. ἀνατέλλων
ἐπ' ἀντολαῖς· ἐπ' ἀνατολαῖς
* ἐπάνιοι· ἀκοῦοι
ἐπάξονται· ἐπιφέρουσι, βαστάζουσιν
15. ἐπαοιδία· φαρμακεία, γοητεία
ἐπαοιδοί· φαρμακοί, γόητες
ἐπ' ἄπειρα· δυσνόητα. πολλά

SCR. 85. ADN. 86. Xenoph. Resp. Laced. XIII 2. 90. Thuc. VIII 21. 92. Num. IV 10. 95. ADN. 97. Herod. II 109. 98. Proverb. III 28 (Vide ἐπανῆκε. Thuc. IV 74). 99. Hippocr. p. 37, 3. 4200. Cleobulc ap. Athen. X 452 C; indicavit AMeineke. 3. *B* 85. 5. Prov. III 28. Vide ἐπανελθών. 6. Forte e Thuc. VIII 48 corrigendum ἐπανήρατο· ἐπανέλαβεν. 7. *B* 89. Mosch. II 72. 8. Arist. Vespp. 1127 Ach. 670. 9. Plat. Rep. VII 532 d. 10. Legg. III p. 693 C. 11. Eur. Phoen. 104. 14. Thucyd. I 81.

ADNOT. 81. ἐπ' ἀνάγκης cod., corr. Sopingus. 84. ἐπαναθῆναι cod. 85. Schol. Ar. Av. 648. 86. ἐπαναλήψομαι· ἐπαναλάβω ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς C. 39. Hinc correxi codicis lectionem ἐπαναλαμβάνω. 89. (ρ) Kuster. κρίσιν] sc. in Areopago. Cf. Phot. κρέας, Bekk. 417, 4. 91. Malim ἐπανατείνει· ἐπανατείνεται et ἐπανατείνεται· ἐφήπλωται. 93. Vide 4076. Rectius ni fallor ἐπαναχθέντες C. 39 ex Herod. VII 194. 94. ἐπονεῖτο Soping. 95. Poll. II 128 schol. Thuc. VII 60 C. 39. 98. προστρέψας cod., em. Abresch. 4200. ἐπάνω cod., em. Kusterus. 1. ἐπάνεισιν pro quo ordo poscit ἐπανέρχεσθαι retrahe ad 2. 4. 5. C. 11. 39. 8. Poll. VI 55 Hesych. s. v. ἀπανθρακίδες. 9. ἐπιστρεπτέον addit C. 39. 11. Eadem schol. l. c. addens ἀναβιβάζων. 13. 14. Om. Mus. 13. L. ἐπαΐοι. 17. ἐπάπειρα cod.

ἐπ' ἀπήνην· τὴν ἅμαξαν
ἐπαποδρόμιον· ἡ ἱέρεια, παρὰ Κρησίν
ἐπαπόρησις· ἀπορία
ἐπάρας· κουφίσας. ὑψώσας
ἐπαράς· κατάρας
[ἐπαράσαι· κουφίσαι]
ἐπαράσασθαι· ......
ἐπαράμενοι· οἱ παρ' ἡμέραν ἀπολλύμενοι
[ἐπάρασας· ἀπέδου, ἐπώλησας]
ἐπάρατος· ἐπικατάρατος
ἐπάργεμος· ἀποκεκρυμμένος. ἡ νόσος ὀφθαλμῶν. Ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ᾖ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων· καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται
ἐπάργεμα· ὄμματα τετυφλωμένα
ἐπάργυρον· μισθωτήν
ἐπάρη· ἐκεντήθη
ἐπαρήγουσαν· βοηθοῦσαν
ἐπαρήξει· βοηθήσει
ἐπαρήρει· ἐφήρμοστο
ἐπαρίστερα· κακά. ἀηδῆ
ἐπαρκεῖ· ὑπουργεῖ. χορηγεῖ. βοηθεῖ
ἐπαρκές· αὔταρκες
ἐπάρκιοι· ἔμπειροι. βοηθοί
[ἐπάρισμα· ἀφανῆ. ἄσημα
ἐπαρμένοι· οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι]
ἔπαρμον· σῶμα κάθυγρον
ἐπαρξάμενοι· σπείσαντες ἐπιστάντες
ἐπαρξόμενος· ἐπαρχὰς ληψόμενος
Ἐπαρόητοι· τάγμα Ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρὰ Ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες
ἔπαρσις· ὑπερηφανία
(*) ἐπαρτέας· ἑτοίμους. ἀπηρτισμένο
ἐπαρτᾷ· ἐπικρεμάζει

SCR. 21. Eur. Or. 286. 22. *I* 456. 24. Eur. I. A. 60. 26. *Φ* 78. 27. Aesch. c. Ctes. p. 69, 34. 28. Aristot. de anim. IX, 34 vol. II p. 499 Schn. HA. IX 1. 29. Aesch. Prom. 499. 32. II Maccab. XIII 7. 34. *M* 456. 42. *A* 471. 44. Xen. Hell. VII 4. 46. *τ* 289.

ADNOT. 18. *ἐπαπήνην* cod. 19. In vulgus nota sunt Cretensium *δρόμοι ἀπόδρομοι* et *δεκάδρομοι*. Coni. igitur *ἐπ' ἀποδρόμων ἑταιρεῖα παρὰ Κρησίν*. 20. *πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα* C. 39. 22. *ἐπαρᾶς* cod., em. schol. l. c. 23. 24. Separavi. 23. L. *ἐπᾶραι*. 25. *ἐπαράμενοι·* (infra *ἐπάρμενοι*) *οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι* codex. *Ἑταρᾶμεροι* dorice vel aeolice pro *ἑτερήμεροι* (λ 302) *οἱ παρ' ἡμέραν ἀ.* coni. Meineke Philol. XIII p. 540, ubi tolle operarum errorem *ἑταράμεροι* pro *ἀτεράμεροι*. Cf. *ἑτερήμεροι* et *ἑτερήμερος*. Praestaret *παράμεροι οἱ παρὰ μίαν ἡ. ἀ.*, nisi corruptus videretur Poll. I 65; certe Bekkerus p. 16 *τὸ δὲ παρὰ μίαν ἑτερήμερον*, non ut priores editiones *μίαν παρήμερον ἑτερήμερον*. 26. *ἀπέδυ* cod., *ἀπέδυσας* Mus., em. Apoll. lex. 71, 13 *ἐπέρασας· ἀπέδου*. 27. C. 39. 28. Cf. Poll. II 65 Eustath. 1430, 64 Phavor. 641, 33 Didym. p. 88. 30. L. *ἐπτάργυρος*. Cf. *ἐπάρουρος· — ἐπταμίσθιος*. 31. A them. *πείρω*. 35. Poll. II 160 Lobeck. Phrynich. p. 259. 38. *ἐπάρκειοι* cod., em. Vossius. Deinde *εὔποροι* Ruhnken., *ἐπίκουροι* Coray Heliodor. p. 196. 39. *ἐπάργεμα* Voss., *ἀπερίσημα* Kusterus. 40. Cf. 4225. 41. „*Mutile forsan pro ἐπαρδόμενον. Vel legendum ἔπαρδον· σῶμα καθυγραῖνον*" Kuster. An *παρδακόν*? Vide etiam *ἐφαρδμόν· ἀρδευτὸν πεδίον*. 42. *ἐπιστάντες* tuetur Buttm. lexil. I 100. Alii *ἐπιχέαντες*. 43. *ἀπαρξόμενος· ἀπαρχὰς* Pearso et Thes. III c. 1435 A. 44. *Ἐπαρῖται* Steph. Byz. 272, 8 Mein. Dissertationem de iis in Hist. Acad. Paris. vol. XXXII p. 234 indicat Sturz. Cf. Macedonum *Περιῆτες*, de quibus Hes. s. v. *περιπέτια*. 46. *ἀπηρτημένους* cod., em. Apoll. lex. 70, 32.

ἐπαρτείνη· εὐπρεπίνη

(*) ἐπάρουρος· ἐπίγειος. ἢ κηπουρὸς [ἐπταμίσθιος]

50. [ἐπαρτηΐαν· παρασκευήν]

ἐπαρτήσας· κρεμάσας·

ἐπαρυστρίδες· ἐλαιοχύται. ἢ ἀντλητῆρες

ἐπαρχία· φυλή. ἢ πατρίς

ἐπαρώμενοι· καταρώμενοι

55. ἐπᾶσαι· ᾆσμα εἰπεῖν. γοητικὸν ἐπιλαλῆσαι

ἐπάσαντο· ἐγεύσαντο. ἐκτήσαντο

ἐπασθμαίνων· πνευστιῶν

ἐπάσιοι· καθήκοντες

ἐπασκεῖν· σέβεσθαι. ἁγνεύειν.

60. ἐπασκηταί· ἀθληταί

ἐπάσκιον· ἡ χώνη. Σικελοί

ἔπασμα· ......

ἐπ' ἀσπίδα· εἰς εὐώνυμα

ἔπασσεν· ἐποίκιλλεν. ὕφαινεν

65. ἐπασσύτεροι· ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις

ἐπασσύτερον· ἀλλεπάλληλον

ἐπ' ἀσφαλοῦς· ἀσφαλεῖς

ἐπάσω· ἐκτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ Σατυρικῷ·

ἐπάταξαν· ἔτυψαν. ἐτροπώσαντο. ἐνίκησαν

70. ἐπάτερθεν· ἐπέκεινα

ἐπα[ί]τια· ἐπιτίμια

ἐπαύλια· ἡ [δὲ] δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα οὕτως καλεῖται, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζεσθαι τὴν νύμφην

ἔπαυλις· μάνδρα βοῶν. ἢ οἴκημα. ἡ αὐλή. ἡ στρατοπεδ(ε)ία. καὶ ἡ ποιμενικὴ αὐλή

ἔπαυλος· ἐπίσκηνος. ἔνοικος. χαράδρα

75. ἐπαύλους· ἐπαύλεις. μάνδρας

ἐπαύρασθαι· ἀπολαῦσαι. ἐπιτυχεῖν. [ἐπιτελεῖν]. ἐπιψαῦσαι

ἐπαυρεθέντα· ἐπιβάλλοντα

ἐπαύρῃ· ἐπιτύχῃ. ἐπιψαύσῃ

ἔπαυριν· ἀπολέσαι

SCR. 49. λ 488. 51. LXX (Exod. XXXVII 23 Zach. IV 2, 12.) 55. Ierem. VIII 17. 56. Α 464. 57. IV Maccab. VI 11. 64. Χ 441. 65. Α 383. 66. Δ 423. 68. fr. 211 p. 56 Nck. 69. LXX. 75. ψ 358. 76. Hippocr. p. 1, 31 (26, 19. 1272, 40). 78. Λ 391. 79. Ψ 340.

ADNOT. 48. Sic codex, ἐπαρτύνη Mus. Non expedio. Latere videtur plantae nomen ἐπαρίνη vel ἐπετίνη. 49. ἐπάρουρος· ἐπίγειος Apoll. lex. 70, 31 Eustath. λ 488. ἐπταμίσθιος (η) cod. ἐπιμίσθιος Mus. Vide ἐπάργυρος. 50. L. ἀπαρτίαν. 52. αἱ ἀντλήτριαι C. 39. μικρὰ τρυπία ἐν τοῖς λυχνάπταις ἢ ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες C. 63. Vide Hes. παρυστρίδες. 58. Cf. ἔπαισοι. 59. Cf. ἀσκεία· — εὐσέβεια et Pind. Nem. IX 23. 64. ὑφαίνειν cod., em. Apoll. lex. 70, 33 Mus. 65. Apoll. lex. 70, 34. 67. ἀσφαλῶς Heinsius. Non opus. 70. Pro ἀπάτερθεν. 71. ἐπατία cod., em. Heinsius. τὰ προστιμήματα Σόλων ἐπαίτια καλεῖ Poll. VIII 22. Cf. Demosth. 733, 6. 72. [δὲ] Mus. Vide ἀπαύλια et γάμοι. Ἐπαυλίαν ἡμέραν et ἐπαύλια δῶρα distinguit Pausan. Attic. ap. Eustath. 1337, 44. Sed vide Suid. Poll. III 39 EM. 74. ἐπίσκυ (ος) cod. ἐπίσκιος Mus., em. Schow. Lob. Soph. Ai. p. 312. 75. Apoll. lex. 71, 1. 76. Imo ἐπαυρέσθαι. Et sic Elmsleius in censura Aeschyli editionis Blomfieldanae ad Prom. 28, monens tamen vitium grammatici potius quam librarii esse ἐπαύρεσθαι. Tuetur tamen formam ἐπαύρασθαι Buttmann. lexil. I p. 80; sed exemplis ab ipso allatis nihil tribuendum videri affirmat LDindorf. Thes. III c. 1443 A. 77. ἐπιλαβόντα Voss. 79. Sic codex, ἐπαυρεῖν· ἀπολαῦσαι Mus. recte sed laeso ordine. ἐπαυρεῖν· ἀπόνασθαι ἀπολαύειν Apoll. lex. 71, 2. Ἐπαυρῆν· ἀπολαῦσαι Meinekius.

80. ἐπαυρίσκονται· ἐπιτυγχάνουσιν
ἐπαύροι· ἀπολάβοι. μεταλαμβάνοι
ἐπαύρους· τοὺς χειμάῤῥους ποταμούς
ἐπ' αὐτάων· παρ' αὐταῖς
* ἐπαύρωνται· ἐπαίσθωνται
85. ἐπ' αὐτοφώρῳ· ἐπ' αὐτόπτῳ. ἐπ' ὄψει
ἐπαυτοφάδες· ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ τὸ φανερῶς καταληφθέν, ὑπεύθυνος γενόμενος, ἢ ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθείς, ἔτι κατέχων αὐτό
ἐπαυχεῖ· ἐπεύχεται
ἐπαφᾶται· ψηλαφᾷ, ἐπιψαύει
ἐπαφῆκεν· ἐπαπέλυσεν. ἐπέδωκεν. ἐξέβλυσεν
90. ἐπαφησαμένη· ἀψαμένη
ἐπάφησεν· ἐπαφήσατο
ἐπαφίησιν· ἐπαπολ[α]ύει
ἐπαφώμενος· ψηλαφῶν
ἐπαχθεῖς· ἐπίπονοι. ἀηδεῖς
95. ἐπαχνώθη· ἠνιάθη, ἐλυπήθη
ἐπαχνώθη(ν)· τὰ αὐτά
ἐπάχνωσεν· ἐλύπησεν, ἠνίασεν
ἔπεα· λόγοι, ῥήματα
ἔπεα πτερόεντα· τὰ ἔπη πτηνὰ εἶπε, διὰ τὸ ταχέως προ[ς]φέρεσθαι τοὺς λόγους. τὰ ἁρμοστά· πτερῶν γὰρ οὐδὲν εὐαρμοστότερον
ἔπεα ηὕδα· λόγους.....
4300. ἐπεβάρος· ἐπανέκαμψεν
ἐπέβεις· ἐπιβάται
ἐπέβησαν· ἐπήρχοντο
ἐπεβήσατο· ἐπέβη
ἐπέβησεν· ἐπιβῆναι ἐποίησεν
5. ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησεν
(4410) ἐπεγκενάξαι· ἐπεμπιεῖν. ἢ ἐπιχέαι
ἐπεγκλάσας· τοῖς ὄμμασί πως διανεύσας

SCR. 80. *N* 733. 81. 83. ADN. 84. *A* 410. 93. Mosch. Idyll. II 50. 95. Ad Apoll. Rhod. IV 1279 respicere non est verisimile. 97. Hesiod. opp. 360. 4302. *χ* 424. 3. *K* 513. 4. *Θ* 129. 5. *M* 414? 7. Aesch. Ag. 1137.

ADNOT. 81. Forte ἐπαύροιτο ex Herod. VII 180. Nam Apoll. Rhod. II 174 non respicitur. 82. Ex dialecto pro ἐπαύλους. 83. ἐπαυτατῶν cod. ἐπ' αὐτατῶν Mus., ἐπ' αὐτῶν (τῶν) Phavor. Scripturae originem esse ἐπ' αὐτάων suspicatur Schow. Atque ἐπ' αὐτάων legitur Il. X 153, sed vide num ἐπ' αὐταυτῶν dorice scribendum sit. 84. ἐπαύρονται· ἐπαίσθονται cod., em. Mus. 85. ἐπ' αὐτόπτον· ἐπ' αὐτοφόρῳ (φώρῳ Mus.) codex. Correxi ex schol. Plat. Apol. Socr. 48, 10. 86. ἐπ' αὐτοφόρῳ bis codex, corr. Mus. Idem nimus recte ὁ — καταληφθείς pro τὸ — καταληφθέν (cod.) scripsit. Neutrum enim non recte habebit, modo inverso vocc. ordine legas: ἐπαυτοφαδές (?)· τὸ — καταληφθέν. ἐπ' αὐτοφώρῳ· ὑπεύθυνος κτλ. Ἐπ' αὐτοφανεῖ coni. Meinek Phil. XIII p. 541 coll. Hesych. ἐπεφάνη. Vid. Lob. Parall. p. 156. 92. [α] Kusterus. 94. ἀληθεῖς cod., em. Ruhnk. 95. ἐπαχ. ω. η· ἠνίσθη ἐμπήθη cod., em. Mus. ἐπαχθώθη scriptum fuisse videbatur Schowio. 96. Om. Mus. 99. ἐπίπτηνα cod., em. Vales. [ς] Sopingus. πτερ .. cod., em. Mus., qui exitum delevit. Quae secuntur ἐπεάνυδα· λόγους (cod., em. Sopingus) exempli caussa addita fuisse videntur. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· λόγους ταχεῖς ex Hom. et schol. *A* 201. 4300. Parum probabilis est Kusteri coniectura ἐπέβρως· ἐπενέκαψας referentis ad Callim. h. Iov. 49. Forte ἐπὶ βάριος ἐπανέκαμψεν· .... 1. Forte ἐπίβας· ἐπιβάτης ut νυμφόβας. Ἐπέβης· ἐπιβάτης (ἧς) Meineke. 5. ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησαν coni. Alb. 6. ἐπεγκανάξαι Vossius, nisi Aeolicum est. In codice post ἐπέβρισεν secuntur glossae ἐπελήσθην — ἔπεττον, deinde post glossas ἐπέβεις — ἐπέβρυσεν (sic) male repetitas pergit series a gl. ἐπεγκενάξαι usque ad ἐπελήκεον, quam excipit ἐπεστόχαζον (leg. ἐπεστόχαζον). Mutavit hunc ordinem ob seriem editio Schreweliana. 7. GDindorf. Praef. ad Aesch. p. LVI Teubn. 1857. ἐπεγκατιλλώψας· ἐπ. Hemsterhusius.

ἐπέγναψαν· ἐπικατέκλασαν. ἐπέγναμψαν
ἐπέγνω· μετενόησεν
ἐπέγραψεν· ἐπεχάραξεν. ἐπέγλυψεν. ἐπέξυσεν
ἐπέγρετο· ἐπεγείρετο
ἐπ᾽ ἐδάφους· ἐπὶ γῆς
ἐπεδέετο· ἐδέετο, ἔχρῃζεν
ἐπέδησεν· κατέσχεν. ἐδέσμευσεν
ἐπεζάρηκεν· ἐπεβάρυνεν
ἐπεζάρει· ἐπεβάρει. ἐπέκειτο. ἐπεκράτει
ἐπεζήτει· ἠνώχλει. ἐπεχείρει. ἐπετήρει
ἐπεζήτουν· τὰ αὐτά
ἐπεζύγωσε· προσέκλεισεν
ἐπέθελγον· κατεδαπάνων
ἐπεθίαζεν· ἐχόρευεν. ἐθαύμαζεν ὡς θεόν
ἐπέθρωσκον· (ἐπ)επήδων
ἐπέθεντο· ἐπέκειντο. ἀντέκειντο
ΕΠΕΙ· λέγει. ὅτι. ἢ ἐπειδή. ἢ ἐπειδάν. ἢ ἔπειτι. ἢ εἰ δὲ μή
* ἐπεί· ἀφ᾽ οὗ χρόνου
ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν
* ἐπεὶ ἄρ τινα· ἐπὰν τινά
* ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ἐπεὶ διεχωρίσθησαν
[ἐπιβουλεύων· λοιδορῶν, ἐφυβρίζων]
ἔπειγε· πορεύου. σπεῦδε
* ἐπείγει· κατάγει. καθέλκει
ἐπείγεται· σπεύδει, σπουδάζει
ἐπειγωλὴ καὶ ἔπειξις· ἡ σπουδή
* ἐπείγω· σπουδάζω
* ἐπ[ε]ὶ δ[ε]᾽ ἤνεον· ἐπῄνουν, καὶ συγκατετίθεντο
ἐπειδήπερ· ἐπειδή
* ἐπειδή· ἐξότου
* ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη· εὐθέως ἀπὸ τῆς γενέσεως ὑπὸ τῶν μοιρῶν κατεκρίθη
[ἐπιείξω· ὑπείξομεν]
* ἐπειή· ἐπειδή
* ἐπείθετο· ἐπείσθη
* ἐπειδὴ πρῶτα· ἐπειδὴ ἅπαξ
* ἐπειὴ πολὺ φέρτερος· ἐπειδὴ πολὺ κρείττων
* ἐπεὶ κεν· ἐπειδάν
* ἐπεί χ᾽ (ἑ)ῶμεν πολέμοιο· ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου

SCR. 9. Cf. Soph. Ant. 960. 10. *Δ* 139. 11. *K* 124. 14. *X* 5. 15. Eur. Phoen. 45 Rhes. 441. 17. Xen. Cyr. VIII 1, 16. 23. Psalm. LVIII 3. 25. *α* 2. 26. *Θ* 269. 27. *B* 374. 29. Sirac. XVII 20? Soph. El. 1453? 30. *M* 452 et passim. 31. Aesch. Cho. 660. 34. *μ* 294 *Γ* 461. 37. *T* 9. 40. *A* 33. 41. *A* 235. 42. *Δ* 56. 43. ξ 153. 44. *T* 402.

ADNOT. 8. *ἐπέγκαψαν — ἐπέγκαμψαν* cod., em. Kuster. 9. *μετέγνω* scribas non opus. Thes. III c. 1553 C. 15. *ἐπεξάρυκεν* cod. *ἐπεζάρυκεν* Mus., em. Voss. 16. *ἐπεζάξει* cod. *ἐπεζάρει* Mus. Vide Eustath. 381, 20. 909, 27. 17. 18. Separavit et pro *ἐπεζέτουν ἐπεζήτουν* restituit Mus. 17. *ἠνόχλει* ad 16 retraxit Pearso. 19. Cf. Polluc. X 26 Eustath. 956, 7. 20. Ab *ἀθέλγω*? 21. *ἐπεθείαζεν* male Mus. Confundit *ἐπεθίαζεν* (*ἐπεθύαζεν* C. 39) et *ἐπεθειάζεν*. Vide *ἐξεθειάζεν*. 22. *ἐπήδουν* C. 63. et cod. *ἐπεπήδουν* Suid. Malim *ἐπιθρώσκων· ἐπιπηδῶν* (*Δ* 179). *ἐπέθροσκον* cod., em, Mus. 24. *λέγει*] cf. Nic. Ther. 508. *ἐπείτι*] *ἔπειτα* Dindorf.; sed vide Unger Parad. Theb. 438. 28. *ἐπεὶ βουλεύων* cod. *ἐπιβουλεύων* Mus. *ἐπιλωβεύων* Ruhnk. L. *ἐπεσβολέων*. 31. Deest Apoll. lex. 71, 4. 34. *ἐπειδεῆνεον, ἔπνουν* cod., em. Mus. cuius correctiones typotheta neglexit. 38. Sic cod. *ἐπιείξομεν* Mus. *ἐπείξομεν* HSt. 44. *ἐπεὶ κτῶμεν* cod. *ἐπεὶ χ᾽ ὦμεν* Mus.

45. * ἐπειλημμένη· κρατοῦσα
(4450) * ἐπεὶ μάθον· ἐπεὶ ἔμαθον
ἐπεικτάς· ὑπόσχεσις. σπουδή
* ἐπεί μ' ἔτεκες· ἐπειδή μ' ἐγέννησας
[ἐπεὶ κέκλητο· ἐπεὶ ἐκαλεῖτο]
50. * Ἐπειοί· οἱ Ἠλεῖοι. καὶ οἱ πλησιόχωροι
(4455) * Ἐπειός· ὁ Ἠλεῖος. ἀπὸ πόλεως
* ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· ἐπεὶ οὐδὲ πρέπει
* ἐπεὶ οὐ ἔθεν· ἐπεὶ οὐκ αὐτῆς
* ἐπεὶ οὔ ποθε· ἐπειδὴ οὔποτε
55. * ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν· ἐπεὶ οὐκ εἰσί μοι αἴτιοι
(4460) * ἐπεὶ οὔ τοι· ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι
ἐπείπασθαι· ἐξειπεῖν
Ἐπειός· οὕτως ἐκαλεῖτο Κρατῖνος ὁ Κωμικός· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν. [σημαίνει]
* ἐπεί ῥα· ἐπειδή
60. * ἔπειραν· ἔπηξαν
(4465) ἐπειράτιζες· ἐπείραζες
* ἐπειρᾶτο· ἐπείραζεν. ἐδοκίμαζεν
* ἔπειρεν· ἐπέρα. ἐνεῖρεν. ἐκέντησεν
ἐπείρῃ· ἐπειρᾶτο
65. (*) ἐπειπών· ἐπιβοήσας
(4470) * ἐπειρῶντο· ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο
ἐπεισάκτου· ἀλλοτρίου
* ἐπεί σε λέοντα γυναιξίν· ......
* ἔπεισιν· ἐπελεύσεται. ἐπέρχεται
70. * ἐπέρχονται· ἐπικαταλαμβάνουσιν
(4475) ἐπεισκρινόμενον· ἐπεισερχόμενον
ἐπ[ε]ισπεῖν· ἐπακολουθοῦντας ἔχειν
ἐπεισρεύσαντα· ἐπεισελθόντα
ἐπεισφρήσαντες· ἐπεισενέγκαντες
75. ἔπειτα· μετὰ ταῦτα. τάχιστα. ἀντὶ τοῦ δή
(4480) ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ· ἐπεὶ ᾐσθόμην τῆς ψυχῆς ἀλγησάσης
ἐπεῖχε· προσεδόκα. προσεῖχεν
ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο· ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου. παρὰ τὸ „ἐξ ἔρον ἕντο‟
ἐπ(ε)ιχθῶμεν· σπουδάσωμεν
80. ἐπεῖχον· ἐπέκει(ν)το

SCR. 45. Genes. XXV 26. 46. Z 444. 48. A 352. 49. I 454. 50. Hesiod. opp. 318. B 619. 52. A 119. 53. A 114. 54. E 441. 55. A 153. 56. A 515. 59. A 458. 60. A 465. 62. Δ 5. 63. Y 479. I 210. 66. φ 184. 68. Φ 483. 69. A 29. 72. H 52. 76. O 252. 77. Act. App. III 5. 78. T 402. A 469.

ADNOT. 47. ἐπεικτύς coni. Salmasius. ἐπείκτης· σπουδαῖος C. 39. 49. ἐπεκέκλετο· ἐπεκαλεῖτο C. 63. recte. 50. οἰήμοι cod. em. Mus. Altera explicatio ad δὲ πηοὶ (Hesiod.) spectat. 51. ἥλιος cod., em. Mus. Coniciunt ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως. Vide ἐνίων. 57. Suspectum est. Latetne ἐξιποῦν? 58. δήλωσιν σημαίνει codex, δεῖλος ἦν Zenob. III 81 p. 77, unde Musurus etiam reliqua codicis vitia συνήιδος — δηλότερος sanavit. „Vide Stesich. fr. 13. Cratini timiditatem Ar. Pac. 700 notare videtur.“ L. et S. 71. LDindorf. apte confert Hippocr. 380, 49. 72. Sic cod., ἐπισπεῖν — ἐπακολουθοῦντα Mus. 73. ἐπεισφρήσας· ἐπεισελθών Suid. C. 39. 63. Hinc ἐπεισφρήσαντα coni. Albertus. Certe formam aor. ἐπεισρεύσαντα merito minus probatam dicit LDindorf. c. 1468 B. 76. καθώμεν cod. καθήμεν Mus., em. Soping. 77. E gl. NT p. 64 ed. Alb. 78. ἐπείχεομεν — ἐξεράνεντο cod., em. Mus. 79. (ε) Mus. 80. ἐπεῖχον· ἐπέκειτο cod., ἐπεῖχεν Mus. Correxi.

(4485) ἐπέκελ(σ)εν· ἐπώκειλεν
ἐπέκεινα· παρεκεῖ. ἀνωτέρω. ἐξωτέρω
ἐπέκερσαν· ἐπέκειραν
ἐπεκήκατο· ἐπωνείδιστο
85. ἐπέκλυον· ἐπήκουον
(4490) ἐπέκλωσαν· ἐπήγαγον
ἐπεκλώσαντο· ἐπικατέκλωσαν. ἐπεμοιράσαντο. ἐκύρωσαν. ἐπεκλήρωσαν. [ἐπεμοίραναν]
ἐπεκονίθη καταρυγήθη· ......
ἐπέκρανεν· ἐπετέλει
90. ἐπεκρήηνεν· ἐπετέλεσεν. ἐπεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν
(4495) ἐπεκώλυσεν· ἐπηύξησεν. ἀπὸ τῶν διαρτιζόντων, οἳ καταλειπουσιν .... σταῖς, ἵνα τὸ δοκοῦντι μικρὸν προστίθηται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπικοκλύσαι
ἐπεκώμασεν· ἐπεδήμησεν, ἐπῆλθε. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώμου, ὅ ἐστι ἐνθουσιῶντος πλήθους
ἐπελάνθανεν· εἰς λήθην ἦγεν
ἐπελαύνειν· ἐπιπέμπειν
95. * ἐπέκτασις· ἡ ἐπιπολὺ τάσις
(4500) ἐπέλαχεν· ἐκληρώσατο
ἐπελέξατο· τὰ γεγραμμένα ἀνέγνωσεν
ἐπέλετο· ἐγένετο. ἐφάνη
ἐπελήκεον· ἐκρότουν τοῖς ποσί
(4306) 4400. ἐπελήσθην· ἐληθαργήθην
ἐπέλι(γ)ξεν· ἐπέδραμεν
ἐπέλυσας· ἐξεῖλον
ἐπελώβευον· ἐπετίμων. διέπαιζον τοῖς λόγοις. ἐπέσκωπτον. ὕβριζον
(4310) ἐπεμαίετο· ἐφήπτετο, ἐπέψαυεν. ἐπεθύμει
5. ἐπέμαρψε· κατέλαβεν
ἐπεμάσσατο· συνετάραξεν. ἐφήψατο, ἐψηλάφησεν
ἐπεμβάλλεται· τρώγει
ἐπεμβεβαώς· ἐπιβεβηκώς
(4315) ἐπεμβαίνει· ἀναβαίνει
10. ἐπέμεινεν· ἐπεκάθισεν

SCR. 81. ν 114. 82. Iesai. XVIII 1. 83. *Π* 394? 85. ε 150? 86. γ 208. 87. *Ω* 525. 89. Aesch. Suppl. *B* 419. 97. Herod. VII 239. VIII 22? 99. ϑ 379. 4400. Psalm. XXX 12. 3. β 323. 4. *E* 784. *K* 401. 6. π 172 *Y* 425. 8. *I* 578.

ADNOT. 81. ἐπέκελλεν Mus. Correxi. 82. Sic gl. ms. proph. 83. ἐπέκερσεν· ἐπέκειρεν? 84. ἐπικήκαστον· ἐπονείδιστον Nauck. Ar. Byz. p. 202 coll. Eustath. 1402, 53 ὅθεν ἐπικήκαστον τὸ ἐπονείδιστον καὶ καταγέλαστον. Minus probabilis est coniectura Hemsterh. et Thes. c. 1630 D ἐπεκεκήκαστο. 85. ἐπέκλυεν· ἐπήκουεν? 87. ἐπικατέκλυσεν cod., em. Mus. Pro ἐπεμοίρασαντο et ἐπεμοίραναν malim ἐπεμοίρασαν. 88. κατηργυρώθη Pearso, κατωρύχθη Meineke. Coni. κἀταρχύθη = καὶ ἐταρχύθη. 89. ἐπεκραίαινεν ex *B* 410 corr. Albertus. 90. Separata copulavit Abresch. 91. Sic codex, nisi quod τῷ δοκοῦντι μικρῷ cum Kustero scripsi pro τὸ δοκοῦν τι μικρόν. Ἐπεκόκλυσεν — καταλείπουσι τὸ σταῖς Mus., qui lacunam ms. voce τὸ supplevit. Ἐπεκύλλωσε coni. edd. HSt. 1664 A coll. ἐπικύλλωμα· τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάπλασιν περιττευόμενον (ubi ἐπικύκλωμα cod. Brux.) Suid., ἐπικύλλωμα (v. l. ἐπικυλλωμα) Zon. c. 811. EM. 361, 8 ἐπικούλλωμα EtGud. 199, 48. Neque aliud quid latet s. v. ἐπικτόλωμα· ἐπικορύφωμα (l. ἐπικύλωμα). 97. ἐπελέξαντο· — ἀνέγνωσαν? 98. Vide ἔπλετο. 99. Apoll. lex. 71, 19. 4401. (γ) addidi. Male ἐπάϊξεν Kusterus. Infra πελίγξαι· ἐπιδραμεῖν, cuius Meinekius Philol. XIII p. 540 haud immemor praefert tamen ἐπέπλιξεν coll.. Aristophaneo ἀπεπλίξατο. 2. ἀπέλυσας Albertus coll. Sirac. XXVII 19. 3. 4. Apoll. lex. 71, 5. 7.

ἐπεμήνατο· ἐμάνη[ν]
* ἐπεμάνην· ἠράσθην
ἐπεμήνιεν· ἐπωργίζετο
ἐπέμυξαν· ἐπεμυκτήρισαν. ἐπεμύχθισαν. ἐξεφαύλισαν
ἐπεμύξατο· ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν
ἐπέναρ· εἰς τετάρτην. Λάκωνες
ἐπενάσθην· ἐπῳκίσθη
[ἐπ' ἐναύων· ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν]
ἐπενδίεσαν· ἐπηφίεσαν
ἐπενδόμενοι· ἐπερειδόμενοι
ἐπενε(ί)ματο· ἐπῆλθεν
* ἐπενεγκεῖν· ἔτι ἐνεγκεῖν
ἐπένεμεν· ἐπέβαλλεν
ἐπενήνεον· ἐπεσώρευον. [ἐπεσωρεύθησαν]
ἐπενήνοθεν· ἐπήνθει. ἐπέστην. ἐπῆν
ἐπενήχετο· ἐπεκολύμβα. ἐπεφέρετο
ἐπένοντο· ἐνήργουν
ἐπέντυεν· ηὐτρέπιζεν
ἐπενώτισεν· ἐφώρμησεν. Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ
ἐπεξέλευσις· ἐκδίκησις
ἐπεξέρχεται· ἐκδικεῖ
ἐπέοικεν· πρέπον ἐστίν
ἐπεπαιώνιστο· ἐπεφήμιστο
ἐπέπαστο· ἐπεπλήρωτο. ἐκτήσατο
ἐπέπηλεν· ἐκλήρωσεν
ἐπέπιθ(μ)εν· ἐπεπιστεύκειμεν
ἐπέπληγον· πλήσσοντες ἐν τῷ τρέχειν
(ἐπ)επλήξατο· ἔπαισεν
ἐπεπολέμωτο· πολεμίως διέκειτο
ἐπεπωλεῖτο· ἐπεπόρευτο
ἐπέρασα· ἐπώλησα
ἐπέραστος· ἐπιθυμητός, ἐράσμιος
ἐπερειδόμενος· ἐπιστηριζόμενος
[ἐπέρεισαν· ἐπεβάρησαν]

SCR. 11. Z 160. 12. Ar. Vespp. 1466. 13. *N* 460. 14. *Λ* 20. Θ 457. 18. Ξ 77. 21. Thuc. II 54. 23. *I* 216? 24. *H* 428. 25. ϑ 365 *B* 219. 26. Batrach. 106. 27. *Ω* 124. 28. Θ 374. 29. Archippus. 31. Sapient. XIV 31. 32. *A* 126. 33. Thuc. I 50. 36. *B* 341. 37. *E* 504. 40. *Δ* 231. 44. *M* 414.

ADNOT. 11. 12. Separabat Kusterus. 14. ἐπέμυζαν· ἐπελυκτήρισαν ἐπεμύχθησαν cod., em. Mus. ἐπέμυξαν· ἐπεμύχθησαν (ισαν Kust.) Apoll. lex. 71, 8. Errorem grammaticorum, qui ἐπεμυκτήρισαν interpretantur, notarunt Ernestius et Heynius. 16. Ahrens Dial. II 73. 385 sq. 17. Supra ἀπενάσθη· ἀπῳκίσθη. Lege aut ἐπενάσθη aut ἐπῳκίσθην. 18. ἐπεναύων cod., cuius lectionem Vossius divinabat. ἐπ' εὐνάων recte Mus. 19. ἐπένδυσαν· ἐπημφίεσαν Kusterus minus recte. ἐπενδίεσαν· ἐπηφίεσαν coll. schol. Σ 584 LDindorf. c. 1034 C. et 1480 B. ἐπεφίεσαν cod. 21. (ι) Mus. 22. Videtur varia lectio notari ap. Iud. 9. 23. „ἐπένειμεν· ἐπέβαλεν C. 63. Nisi fuerit ἐπένεικεν· ἐπέβαλεν; Schol. Hom. *T* 261: ἐπενεῖκαι· ἐπιβαλεῖν“ ALB. 24. 25. Apoll. lex. 71, 10. 11. 27. ἐνεργοῦν cod., em. Mus. 29. ἐπενώτησεν — ἀμφιτρίωνι β' cod. ἐπενώτισεν — Ἀμφιτρίωνι δευτέρῳ Mus. 33. ἐπεβαιώνιστο cod., em. Mus. 34. ἐπέπαστο cod., em. Mus. Forte ἐνέναστο ἐπεπλήρωτο cum ἐπέπαστο· ἐκτήσατο confusum. 36. (μ) Mus. 37. Vide πέπληγον. ἔπληγον pro πλήσσοντες Mus., quo non opus. 38. (ἐπ) ordo; Vossius. ἐπε 39. ἐπεπολέμητο cod., em. Mus. 40. ἐπυλεῖτο· ἐπεπόρευτο cod., ἐπεπωλεῖτο· ἐπεπορεύετο Mus. Apoll. lex. 71, 12. 41. ἐπέρυσα· ἐπόνησα cod., em. Valcken. Obss. Misc. VIII 2 p. 160. Cf. Apoll. lex. 71, 13. 44. ἐπέῤῥισεν· ἐπεβάρησεν C. 63, supra ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησεν. Hinc ἐπέβρισαν Kusterus.

45. ἐπέρεψα· ἐπεσκεύασα. ἐπεκόσμησα. ἐπεστέγασα
ἐπερηρ(ε)ισμένα· ἐποικοδομηθέντα
ἐπερήρασθαι· ἐπιστηριχθῆναι
ἐπερίδεται· ἐμπήγνυται. εἰσβαίνει
(4355) [ἐπεῤῥίσαι· φιλοποιῆσαι]
50. * ἐπέρχομαι· τολμῶ. ἐγχειρῶ
[ἐπέῤῥοον· ἔθαπτον. ἐκήδευον]
[ἐπέῤῥισεν· ἐφεστιάσατο]
ἐπεῤῥόθησεν· [ἔσεισεν]. ἔκραξεν. [ὑγίασεν. ἐποίησεν
(4360) ἐπεῤῥώοντο· ἤλουν· καὶ ἔστιν οἷον μετὰ ῥώμης ἐκινοῦντο καὶ ἤλουν. καὶ ἐπηκολούθουν
55. ἐπεῤῥώσαντο· ἐῤῥωμένως ἐπεσείσθησαν. ἢ ῥώμην καὶ ἰσχὺν ἐπέβαλον. ἢ ἐῤῥωμένως ὠρχήσαντο
* ἐπεῤῥώπτην· ὑπηρέτην
ἔπερσεν· εἷλεν. ἐπόρθησεν. [ἔθαπτεν. ἐκήδευεν]
ἐπέρτερα· μείζω. καὶ ὑψηλότερα
(4365) ἐπερόνησεν· διέτρησεν
60. ἔπεσαν· ἐγεύσαντο
ἐπέσαξεν· ἔστρωσεν
ἐπεσβόλιαι· λοιδορίαι. ἐπιτ(ιμ)ήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι
ἐπεσβόλος· λοίδορος. πρόγλωσσος. τοῖς ἔπεσι βάλλων
(4370) ἕπεσθαι· ἀκολουθεῖν
65. ἔπεσι· λόγοις, λέξεσιν
ἐπέσκαζεν· ἐχώλευεν
ἐπεσκεμμένως· συνετῶς
ἐπέσκεψαν· ἐπέβλεψαν, ἐπεῖδον
(4375) ἕπεσ(π)εν· ἠκολούθησεν
70. ἐπέ(σ)περξα· ἐφώρμησα
ἐπεσσεύοντο· ἐπῄεσαν. ἐφώρμων. ἐπηκολούθουν μετὰ σπουδῆς
ἐπέσηθον· ἐπέλεκον. ἐπελέπτυνον
* ἔπεσον· ἐτάβλιζον. ἐδαπάνιζον
(4380) ἐπεσσυμένος· ἐπελθών. ἐπορούσας, ἐφορμήσας
75. ἐπεσσύμενον· πορευόμενον. προθυμούμενον
ἐπέσσυται· ἐφορμᾶται

SCR. 45. *Α* 39. 49. *Ω* 334. 53. Soph. Trach. 267. 54. *υ* 107. 58. *Α* 532. Hesiod. Theog. 8. 57. *α* 2. 61. Genes. XXII 3. 62. *δ* 158. 63. *Β* 275. 65. *Α* 77. 66. Genes. XXXII 31. 71. *Β* 86. 74. *ε* 428. 75. *Δ* 427. 76. *Ζ* 361.

ADNOT. 46. ἐπερήρισμα cod., em. Phavor. Heinsius. 47. ἐπερήρασθαι cod., ἐπερηρεῖσθαι HSt. 48. Sic codex ex ordine, ἐπερείδεται Mus., ἐπίγνυται cod., ἐμπήγνυται Mus. 49. *Ruhnkenius ἑταιρίσσαι. Cf. Apoll. lex. 78, 10. 51. Vide ἔπερσεν. 52. Imo ἑταίρισεν. 53. ἐπεῤῥώθησε cod., em. Mus. Ceterum apparet confundi ἐπεῤῥόθησε· ἔκραξε et ἐπέῤῥωσε· ὑγίασε vel ὑγιᾶ ἐποίησεν. Ἔσεισε ad gl. 55 refer. Pro ἐποίησεν Kusterus ἐβόησεν conicit. 54. ἐπεῤῥύοντο cod., em. Apoll. 71, 15. Vide ἀπεῤῥώοντο. 55. Apoll. lex. 71, 17. Ad ἐπεῤῥώσαντο] ὠρχήσαντο supple ποσσίν. 56. γεροπός· ὑπηρέτης C. 11. 171, γέρωπος· ὁ ὑπηρέτης C. 319 γερωπός C. 212. Non expedio. 57. Vide 51. Possis ἔκερσεν· ἔθαπτεν; sed verum videtur ἐπώρησεν, cf. ἐπώρευον et πωρεῖν. 58. L. ὑπέρτερα vel aeolice ἰπέρτερα. Illud Pearso suasit. 59. ἐπερώνησεν cod., em. Mus. 60. Sic cod., ἐπάσαντο Mus., ἐπέσαντο Vossius. 61. ἐπέστρωσεν C. 11, ἔστρωσεν Suid. Phavor., qui ἐπεφόρτισεν addit; ἐπισαξάντες· στρώσαντες schol. Lucian. Bacch. T. II p. 361. Cf. ἀπέσαξεν. Illustrat Boeckh. C. I. p. 289. 62. (ιμ) Rob. Constantinus. ἐπαιτήσεις Pearso. 63. Apoll. lex. 71, 18. 68. ἐφεῖδον cod., em. Pearso. Cf. ἐπισκέπτει· ἐπιβλέπει ἐφορᾷ, unde patet Musurum male ἐπισκέπτεται correxisse. 69. (π) Kuster. Meineke Phil. XIII p. 541. 70. (σ) Vossius. 71. Apoll. lex. 71, 20. 72. Pro ἐπέσηθον; Meineke Phil. XIII p. 541. ἐπέλεκον cod., ἐπελέκων Mus. 73. ἔπεσον cod. ἔπεσσον Mus., ἐπέσσευον recte Kusterus. 74. ἐπεσσύμενος· — ἐπ' ὄρους cod., em. Mus.

ἐπέσσυτο· ὥρμα. ἐπῆλθεν
ἐπεστενάοντο· ἐπέστενον. καὶ ἤχει
(4385) ἐπεστέψαντο· ἐπεστεφάνωσαν. πλήρεις ἐποίησαν, ἐπλήρωσαν
80. ἔπεστι[ν]· ἐπέτυχεν
ἐπεστιασώμεθα· εὐ(ω)χώμεθα
ἐπέ(σ)τιον· ἔποικον. κατάλυμ[μ]α
ἐπεστράτευσαν· ἐπολέμησαν
(4390) ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν· ἐπὶ ἐσχάρᾳ
85. (ἕπεται)· ἐπακολουθεῖ. συνεπάγεται. πρέπει
ἐπέται· ἀκόλουθοι, θεράποντες. ἐφέται, οἱ τὰς φονικὰς δίκας δικάζοντες
ἐπ(ετ)έτακτο· ἐν τάξει ἢ ὄπισθεν ἠκολούθει
* ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους
(4395) ἐπέταξεν· ἐνετείλατο
90. ἐπέτελλεν· ἐνετέλλετο
ἐπετέλλετο· παρήγγειλε. παρετίθετο
ἐπετέμετο· παρήγγειλεν. ἐπετίμησεν
ἐπετήδευσεν· ἐμηχανήσατο. ἐσπούδασεν
(4400) ἐπετιμήσατο· τιμωρίαν ἐπέθηκεν
95. ἐπετοξάζοντο· ἐτόξευον, ἐστοχάζοντο, ἐφώ(ρ)μων τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἢ τιτρώσκει(ν)
ἐπέτρεψεν· [ἐπέτρεπεν. ὑπεχώρει
ἐπέτριψαν· ἦραν
ἔπεττον· ἐπίτινων
(4405) [ἐπέβεις· ἐπιβάται. ἐπίβησαν
4500. ἐπεβήσαντο· ἐπήρχοντο
ἐπεβήσατο· ἐπέβη
ἐπέβησεν· ἐπιβῆναι ἐποίησεν
ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησεν]
4504. ἐπετώθαζεν· ἐπενέβη. ἐπέπληττεν. ἐπέχαιρεν
4505. ἕπευ· ἕπου, ἀκολούθει
ἐπευθόμεθα· ἠκούομεν
ἐπευκτή· ἐπιθυμητή
ἐπευνα(κ)ταί· οἱ συγκοιμηταί
ἐπ᾽ εὐνάων· ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν
10. ἐπεύξατο· ἐκαυχήσατο
ἐπ᾽ εὐρέα· ἐπὶ τὰ πλατέα

SCR. 77. *E* 438. 78. *Δ* 154 (ubi hodie *ἐπεστενάχοντο*). 79. *Λ* 470. 82. *ζ* 265. 83. Eur. Tro. 22. 84. *ε* 59. 85. *ζ* 276. 87. Xen. Hell. I 6, 30. 88. Deuter. XV 18. 89. Ar. Vespp. 69. 90. *Δ* 229. 91. *Δ* 301. 93. Mal. II 11. 95. *Γ* 79. 96. *K* 116. 4505. *K* 146. 6. *I* 520. 7. Ierem. XX 14. 8. Theopomp. Athen. VI p. 271 C. 9. *Ξ* 77. 10. *Λ* 449. 11. *B* 159.

ADNOT. 77. *ὁρμᾷ* cod., em. Pearso. 78. *καὶ ἤχει* (sic) cod. *καὶ ἤχουν* Mus. Coni. *καὶ διὰ τοῦ χεῖ* h. e. *ἐπεστενάχοντο*. 79. Apoll. lex. 71, 21. 80. *ἐπέστη* Meineke Philol. XIII p. 841. 81. *εὐχόμεθα* cod., em. Kuster. 82. *ἐπέτιον — κατάλυμμα* cod., *ἐπέτειον — κατάλυμα* Mus. L. *ἐπέστιον* vel potius *ἐπίστιον* quod vide. Sic Vossius. 85. (*ἕπεται*) Vossius. 86. Separata copulavi praeeunte Vossio, ut confusa videantur *ἐπέται* et *ἐφέται*. Cf. Pind. Pyth. V 5 EM. Suid. Zon. 87. (*ετ*) Mus. 89. *ἐπετείλατο· ἐπέταξεν κτλ.* coni. Pierso Moer. p. 165 falsus. 92. Confundit *ἐπετέλλετο· παρήγγειλεν* et *ἐπετέμμετο· ἐπετίμησεν*. Cf. *τέμμειν· τιμᾶν* Lob. rhem. p. 118 qui hunc locum praetermisit. 95. (*ρ*) Mus., (*ν*) Verweius. 96. Singularis glossa videtur *ἐπέτρεπεν· συνεχώρει*. 97. Imo *ἐπῆραν instigaverunt*. Vide *ἐπιτριβόμενοι· ἐπαιρόμενοι* et *ἐπιτρίβεται*. 98. L. *ἐπ᾽ ὅττεων· ἐπί τινων*. 99. Eadem 4301 — 4305 leguntur. 4502. *ἐπεβῆσαι· ἐπειβῆναι* cod., corr. Mus. 3. *ἐπέβρυσεν· ἐπεβάρυσεν* cod., em. Mus. 4. *ἐπετόχαζεν* cod. *ἐπεστόχαζεν* Mus., em. Kuster. C. 39; *ἐπιτωθάζων· ἐπεμβαίνων* Suidas. 7. C. 11. 8. Cf. *ἐπεύνακτοι*. (*κ*) LDindorf. 9. Supra *ἐπευαύων*.

ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών· Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ. καὶ Ἡσίοδος·

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων

ἐπ' εὐσεβίῃ· ἐπ' εὐσεβείᾳ

ἐπεύχεο· καυχῶ

ἐπεύχεται· καυχᾶται

* ἐπεφάνη· ἐπ' αὐτοφώρῳ ὤφθη

ἐπευφήμησεν· ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν

[ἐπέφησαν· ἔφηκαν]

ἐπέφλυσε· βλαστῆσαι ἐποίησεν

ἔπεφνεν· ἐφόνευσεν, ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν

ἐπέφραδεν· διεσάφησεν. εἶπεν

ἐπέφραδον· εἶπον. ἐπέγνωσαν

ἐπέφρασαν· διεσήμαναν. εἶπον

ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο

ἔπεχε· ἐπίκεισο. πρόσεχε. κάτεχε. ἐπίμενε

* ἐπέχερον· ἀκόλουθον

ἐπ' ἔχει· ἐπιμέλ(λ)ει

ἐπέχεται· κωλύεται

ἐπεχείρεον· ἐπετίθεσαν. ἐπεχείρουν

ἐπεχθισμένου· βάρος βαστάζοντος

ἐπέχοντες· κρατοῦντες

[ἐπεχορίαζεν· ἐπεδήμει]

ἐπεχράοντο· ἐπεβάρησαν. ἐπῆλθον

ἐπέχραον· ἐπέθεντο. ὥρμησαν. ἀθρόοι ἐπέστησαν

ἔπε[μ]ψεν· ἐπραΰνθη

ἐπέων· λέξεων, λόγων

* ἐπεβαλλομένη· ἐνθεαζομένη

ἐπηβολή· μέρος. ἡ ἐπιβολή

ἐπήβολος· ἔμπειρος. ἐπιστάτης. δεσπότης. μέτοχος. ἐπιβολὴν ἔχων. δεσπόζων

ἐπηβόλους· ἐπιτευ(κ)τικούς, ἐπιτηδείους, ἢ ἐπιτυχεῖν μέλλοντας· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν

ἐπήγαγεν· ἐπήνεγκεν

ἐπήγαγον· ἐπηγαγόμην εἰς τὸ πεῖσαι

SCR. 14. ψ 59. 15. Ε 119. 16. ad Tit. II 11. 17. Aeschyl. ap. Plat. Civ. II p. 383 B. 20. Homerus. 21. ο 423. 22. Κ 127. 29. ω 385. 31. ad Philipp II 16. 34. β 50 Η 352. 36. Λ 702. 39. β 319 Archipp. EM. 357, 26. 40. Aeschyl. Prom. 443 Soph. fr. 112. 41. Sirac. XLVI 3. 42. ξ 392.

ADNOT. 12. Olear. Liban. II p. 53, 8. ἀνδρόγεον εὐρύην — μήνωος — ἱερά cod., em. Mus. 14. καυχοῦ cod., em. Albertus. 16. αὐτοφόρῳ cod., em. Albertus. 17. ἐπεφήμησεν cod., em. Mus. 18. ἔφηκαν cod., ἐφῆκαν Mus. Lege ἀπέφρησαν· ἀφῆκαν, q. v. 19. Suspectum est Thes. III c. 1881 C. Vide Lobeck. rhem. p. 53. 26. πόχερον, quod novitium est pro ὑποχείριον coni. Albertus, ἐπίσχερον vel ἐπισχερὼ Meinekius. 27. Sic codex et Vossius; ἐπ' ἤχῳ· ἐπὶ μέλει Mus. 30. L. ἐπηχθισμένου vel ἐπαχθισμένου. 33. ἐπέχραον· τό? 34. Apoll. lex. 71, 23 explicationem non habet. ἀθροὶ cod., em. Mus. 35. Sic et C. 63, nec ἐπράϋνε scribatur opus est, modo χόλον vel ὀργὴν cum Kustero subintellegas. [μ] Vossius. 37. ἐπευαδδομένα corr. Valcken. ad Roever. p. 78. 38. Posterius est correctio prioris. Vide Polyb. III 100, 6. Vulgo τὸ ἐπιβάλλον μέρος et μέρος ἐπιβάλλει dicitur. 39. μέτοχος· Ἐπιβολὴν ἔχων· δεσπόζων cod. Mus. Coniunxit Abresch. Misc. Obss. VI 2 p. 401 coll. schol. Apoll. Rhod. I 694, ubi ἐπήβολος· — δεσπόζουσα legitur. 40. ἐπιβόλους cod., em. Mus. (κ) Arnald. Lectt. Gr. p. 53. 42. προσηγαγόμην, ἔπεισα schol. l. c. πῆσαι cod. πεῖσαι Mus.

ἐπηγανίδες· ἐπηνύγματα
ἐπηγγελλόμην· παρεκάλουν. ἐπέστελλον. Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ
45. ἐπήγετο· ἐπεφέρετο
ἐπηγκενίδες· τὰ διηνεκῆ τῆς σχεδίας ξύλα. αἱ εἰς μῆκος καθηλούμεναι σανίδες. οἱ δὲ τὰ παραθέματα, ἢ πλάγια
ἐπηγμένως· κατασπουδαζόντως
ἐπηγορίαν· ὀνομασίαν
ἐπήει· ἐπήρχετο
50. ἐπήεσαν· ἐπήρχοντο
ἐπηετανόν· συνεχές. ἀδιάλειπτον. παρατεταμένον διὰ παντὸς τοῦ χρόνου. δαψιλές
ἐπηετα(ν)ῶν· ἀδιαλείπτων
*ἐπιεθανίς· λεπτὸν πρόβατον
ἐπ' ἤϊα· ἐπὶ σίτια
55. ἐπήκοοι· κριταί. καὶ οἱ μάρτυρες. καὶ οἱ δικάζοντες
Ἐπήκοος· Ἀφροδίτη ἐν Καρχηδόνι
[ἐπηκουρία· βοήθεια. συμμαχία]
ἐπήκρισεν· ἐπ' ἄκρων ἤγαγεν. τέλος ἐπέθηκεν
*ἐπίλεγεν· ἐπῆρεν. ἐκίνησεν
60. ἐπηλήθισεν· ἠλήθευσεν
ἐπῆλθε· κατέλαβεν
ἐπῆλθέ μοι· ἦλθέ μοι
ἐπηλύγαιον· ἐπιφανές. σκοτεινόν
ἐπηλυγασ(άμενος)· ἐπίπροσθεν (ποιησάμενος)
65. ἐπήλπιζον· ἠλπιδοποίουν
ἐπηλυγίζονται· ἐπισκιάζονται. ἐπικρύπτονται
ἐπήλυδας· νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς. ἐπιλεκτούς. ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς
ἔπηλυς· ξένος, νεωστὶ ἐλθών, ἄλλοθεν ἐλθών
ἐπηλυσία· ἐπῳδὴ φαρμάκων. ἢ ἔφοδός τινος
70. ἐπήλυσις· ἔφοδος. ἐπαγωγή
ἐπήλυθεν· ἐπῆλθεν
ἐπήλυτος· ἔποικος. προσήλυτος
* ἔπηλις· τὸ πῶμα τῆς λάρνακος
ἐπ' ἤματος· τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ποιῆσαί τι
75. ἐπημοιβοί· ἐνηλλαγμένοι

SCR. 43. ε 253. 44. vers. 1023. 46. ε 253. 50. λ 232. 51. δ 89 (ϑ 232). 58. Aesch. Cho. 932. 60. Thuc. VIII 52? 64. Plat. Lys. p. 207 B. 66. Thuc. VI 36? 67. Aesch. Suppl. 195. 71. Θ 488. 72. Iob. XX 26. 73. Soph. fr. 939 p. 274. 75. Μ 456. ξ 513.

ADNOT. 43. Videtur Rhiani lectio respici ad ε 253, ubi schol. ἐπιτανίδες, Buttm. ἐπεκτενίδες. Cf. Didym. p. 194, ubi eodem retuli quod post ἐπήσθετο legitur ἐπιστάν· ἐπὶ πολὺ ἀνατεταμένον. Cf. etiam σπιθίαι et ἐγκαινίς (leg. ἐγκενίς) Suid. Zon. 601 EM. 357, 3. Pro ἐπηνύγματα Musurus correxerat ἐπινύγματα; forte ἐπιπήγματα. 44. ἤλεκτρας cod., em. Mus. 46. Apoll. lex. 71, 26. 47. L. ἠπειγμένως· κατεσπουδασμένως. 50. ἐπήεσσαν· ὑπήρχοντο cod, em. Mus. 51. ἀδιάληπτον male Mus. Cf. Apoll. lex. 71, 24. 52. ἐπηετάων cod., em. Iens. Lucubr. p. 88. 53. ἐπηθανίς ordo. Non expedio. 54. ἐπήϊα· ἐπίστια cod., em. Lob. Path. El. p. 71 et eius immemor Meinekius Philol. XIII p. 541. 55. Cf. ἐπάκοοι. 56. Καρχηδόνιος cod. Καρχηδονίοις Mus. Καρχηδονίῳ Menandri fabulam intellegit Schow. Καλχηδόνι Thes. 57. ἐπικουρία. 58. Eustath. 1636, 49. ἐπ' ἄκρον ἦλθε schol. l. c. 59. ἐπήλεγεν Mus. Vide ἐπέπηλεν. 63. L. οὐκ ἐπιφανές vel ἐπινεφές. Cf. EM. 357, 2. 64. ἐπηλυγάς· ἐπίπροσθεν cod., em. EM. 356, 55. 66. Forte ἐπιλυγίζωνται (pro ἐπιλυγάζωνται)· ἐπισκιάζωνται ἐπικρύπτωνται e Thuc. l. c., ubi glossator ἐπικρύπτωνται. 67. Pro ἐπιλεκτούς Valesius ἐπηλύτους. 69. ἔπη λύσια et ἐπηλυσίη malim, nec displicet Reiskii ἐπῳδὴ φαρμακῶν vel ἐπῳδή, φάρμακον. Meinekio confundi videntur ἐπιλυσία = ἐπίλυσις et ἐπηλυσία. 73. Arcad. 31, 12 Eustath. 1562, 39 Bekk. 424, 26. 75. Apoll. lex. 71, 27.

* ἐπ' ἤματι· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἐπημοιβοί· διπλοῖ. παράλληλοι. ἀ(λ)λασσόμενοι
ἐπημύει· ἐπικατακλίνει. [ἐπιστενάζει. ἐπιγογγύζει.] ἐμπίπτει
ἐπήμυνον· ἐβοήθουν
ἐπήν· ἐπειδάν
ἐπήνεον· ἐπῄνουν
ἐπήνθησεν· ἐβλάστησεν
[ἐπήνιον· προσορμηστήριον. τόπος παραθαλάσσιος]
ἐπήν κεν· ἐπάν, ὅταν
ἐπήνυσεν· ἐπετέλεσεν
ἔπηξεν· ἔστησεν
ἐπήπυον· ἐπεβόων
ἐπήρατε· (ἐ)καλέσατε
[ἐπηρᾶτο· ἐκρέμασεν]
ἐπήρατον· ἐπέραστον
ἐπηράτου· ἐπεράστου
ἐπηρεάζει· βιάζει
ἐπήρεια· βία
ἐπῆρεν· ἀνέπεισεν
ἐπήρετο· ἐπηρώτα
ἐπήρετμοι· ἐπίκωποι
[ἐπηρέσιον· τὸ προσκεφάλαιον]
ἐπηρέσσατο· εὐαρέστους ἐποίησει
ἐπηρεφέας· ἐπεστεγασμένας
ἐπηρεφέος· ἐπεστεγασμένου
ἐπήρθη· ὑψώθη
ἐπήρκεσεν· ἐβοήθησεν
ἐπῆρξε· κατῆρξεν
ἐπῆρσεν· ἐφήρμοσεν. ἐπέρασεν
ἐπηρτημένην· ἐπικειμένην. ἐπικρεμαμένην
ἐπήρτυεν· ἐφήρμοζεν
ἐπήρωσεν· ἐκάκωσεν
ἐπησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν
ἐπησθέντες· χαρέντες
ἐπήσθετο· ......
ἐπήσκηται· ἐπικεκαλλώπισται. κεκόσμηται
* ἐπιστάν· ἐπὶ πολὺ ἀνατεταμένον

SCR. 76. Theocr. XII 2 β 284. 78. Β 148. 80. Λ 168. 81. Γ 461. 83. Herod. VI 116 an Thucyd. I 30? 84. Λ 168. 86. Callim. h. Apoll. 58. 87. Σ 502. 90. Σ 512. 91. Ι 228. 93. Thuc. I 26? 94. Ar. Nubb. 42. 95. e. g. Xenoph. Anab. III 1, 5. 96. β 403. 99. κ 131. 4601. Psalm. VIII 2. 4. Ξ 167. 6. θ 447. 11. ρ 266.

ADNOT. 76. Meinek. Philol. XIII p. 541. 77. (λ) Mus. 78. ἐπιμύει ἐπικατακλᾶ — ἐπίπτει cod., ἐπημύει — ἐμπίπτει Mus. ἐπί τ' ἠμύει· ἐπικατακλίνει. τὸ γὰρ ἑξῆς ἐπιμύει τε Apoll. lex. 71, 28. Atque ἐπικατακλίνει etiam schol. l. c. EM. et Hes. μύει· πίπτει, κλίνεται. ἠμύει· πίπτει κλίνει. Ἐπιστενάζει et ἐπιγογγύζει (ἐπιγογγίζει cod., corr. Voss.) ad ἐπιμύζω refer. 79. ἐπίμυνον cod., em. Mus. 83. L. ἐπίνειον vel ἐπινήϊον et deinde cum Alberto προσορμητήριον vel προσορμιστήριον. 88. Sc. τὴν φωνήν: ἐπήρατε· κάλλιστε coni. Reiskius. 89. L. ἐπήρτα· τὸ. 96. Apoll. lex. 71, 29. 91. ἐπηράστου cod., em. Abresch. Misc. Obss. VI 2 p. 403. 94. ἀνέπεισεν schol. l. c. Cf. Eur. fr. 70 Nck. Soph. OT 1328. 95. Schol. l. c. 97. ὑπηρέσιον Reiskius. 99. Apoll. lex. 71, 30. 4602. ἐπήρκησεν cod., em. Mus. Apoll. lex. 71, 31. 4. ἐφώρμησεν cod., em. Apoll. 71, 32. Ἐπέρασεν ad ἔπρησσεν refert Kusterus, malim ἐπέρεισεν vel ἐτάρασσεν. 8. 9. Bachm. Anecd. I 228, 27 Suid. Cf. ἐπιησθέντες et ἐφέασθεν. 10. ἐπέγνω supplet Suidas. 11. Apoll. lex. 71, 33. 12. ἐπηετανόν Kusterus, forte ἐπιτανίδες.

ἐπῆσται· ἐπιλέλυκται ἐπῳδῇ
ἐπητέος· εὐλογιστοῦ. εὐγνώμονος, συνετοῦ. πρᾴου
ἐπητές· αἴσιον
ἐπητής· σώφρων. λόγιος. ἀληθής. δίκαιος. φρόνιμος. παρὰ τὰ ἔπη. πρᾶος. χρηστός
ἐπήτριμα· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις πυκνά
ἐπήτριος· λόγιος. πανοῦργος
ἐπηύδων· ἐπεφώνουν
ἐπηύρουν· ἐπέτυχον. παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν
ἐπήωρα· κρεμάμενα. μετέωρα
ἐπήωρσαν· ἐφόρμησαν
ἔπι· ἔπεστιν, ἔνεστι. καὶ ἐπὶ τόπῳ ἡ πρόθεσις ἐπί·
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει.
ἐπι(.)αλ(.)ές· τερπνόν
ἐπιάλης· ὁ ἐφιάλτης· ὃν Αἰολεῖς ἐφέλην, ἄλλοι ἐπιάλλην, καὶ ἐπωφέλην καλοῦσιν
ἐπιαλμένων· ἐφαλλομένων
ἐπιανδάνει· συναρέσκει
ἐπιανέω· ἐπιτρέπω
ἐπ(.)ὶ ἄρ τμάγεν· ἐπειδὴ ἐχωρίσθησαν
Ἐπίασσα· Δήμητρος ἐπώνυμον
ἐπίασσεν· ἐβόησεν
ἐπίαχον· ἐπεβόησαν
* ἐπιβάθρῳ· ἐπιβάσει
(*) ἐπίβαθρον· μισθὸς τῆς βάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, τουτέστιν ναῦλον
ἐπίβ[α]δαι· αἱ μεθέορτοι ἡμέραι· ἀπὸ τοῦ ἐπι(βι)βάζεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσαις ἐξ αὐτῶν. ἢ ἐπίδαι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ $\overline{\beta}$, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ δαιτὶ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς

SCR. 14. φ 306. 16. ν 332. 17. Σ 552. 18. Cf. Soph. Ai. 103. 19. Philoct. 395? 23. ι 140. 25. Alc. fr. 130 p. 731 Bgk. 26. ADN. 27. *H* 407. 29. *Π* 374. 31. ADN. 32. *H* 403. 34. ο 448.

ADNOT. 13. Ἔπησται· ἐπιλέλυκται cod. ἔπησται· ἐπιλέλεκται Mus. Illud Iensius emendavit, pro hoc Kusterus dubitanter ἐπιτέθελκται scripsit; ἐπιλέλεκται ἐπᾴδηται Meinekius. 14—16. ἐπήτεος, ἐπῆτες, ἐπήτης cod. Correxi. 14. ἐπίτεος cod. ἐπήτεος Mus. Ἐν δὲ τῷ φ' τῆς Ὀδυσσείας ,οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσας' Ἀρίσταρχος δὲ ἐπητέως διὰ τοῦ ε· καὶ λόγος ὑπόκειται τοιοῦτος· ἐπητέως· οἷον εὐγνώμονος. Apoll. lex. 72, 1. 17. ἐπίτρομα cod., corr. Mus. Apoll. lex. 72, 6. 18. Coni. ἐπίτριπτος. 19. ἐπηυδώμαν? 21. Sic codex et Vossius, ἐπήορα recte Mus. 22. ἐπήρωσαν· ἐφήρμοσαν C. 63. Itaque aut ἐπῆρσαν· ἐφήρμοσαν scribendum ut supra 4604, aut ἐρώησαν· ἐφώρμησαν. 23. Apoll. lex. 72, 7. 24. L. ἐπιθαλπές, q. v. 25. Ἐπιαλής codex. Accentum correxi ex Choerob. III p. 1189 Cram. Anecd. Oxx. IV 336, 21 unde etiam de genetivo ἐπιάλητος constat. Ab Aeolibus *Incubonem* ἐπιάλτην potius vel ἐπίαλον dictum esse conicere possis ex Eustath. 1687, 50 et EM. 434, 5 Alcaeo testimonium denunciantibus, sed ἐφέλης etiam formam vere Aeolicam esse constat e literarum $\overline{ε}$ et $\overline{α}$ permutatione Aeolica. Pro ἐπιάλλην aut ἠπιάλην scribendum, aut ἐπιάλτην coll. Phrynich. app. soph. I p. 42, 1 et Didym. schol. Ar. Vespp. 1033. Illustrant haec Iacobs Achill. Tat. p. 822 Giesius Dial. aeol. p. 349 Ahrens Dial. I p. 43 Meinek. Hist. crit. p. 152 Lobeck. Path. Proll. 130 et ego Didym. p. 51 sqq., ubi comparantur Hesych. ἐφέλης ἐπωφέλης ἐφιάλτης Ἰφίαλος Τῖφυς ὠφέλης. 26. ἐθαλλομένων cod., em. Mus. Malim tamen cum Alberto ἐπιάλμενον· ἐφαλλόμενον ex Hom. *H* 15. 28. ἐπιάλλω vel ἐπιαλέω· ἐπιτρέψω Meinek. Phil. XIII p. 542. 29. ἐπιαρτμαγὲν — ἐχαρίσθησαν cod., em. Mus. 30. I. q. ἐπιοῦσα esse evincit Meineke Phil. XIII p. 541 coll. ἄσσα ἔκασσα ἄκασσα. Cf. Ἐπιπόλα. 31. Aut ἐπίαχε aut ἐπιάϋσε coll. *O* 321 Albertus. 33. Malim ἐπὶ βάθρῳ· ἐπὶ βάσει cum Pearsone. 34. Apoll. lex. 72, 14. 35. ἐπιβάδαι· αἱ μεθέορται ἡ. ἐπὶ — τοῦ..διὰ cod., em. Mus. qui duas literas et scribendi compendium delevit. ἐπιβάζεσθαι — ἐπειδὰν cod., em. Thes. 1533 C. et Didym. EM. 347 (p. 41).

ἐπιβαλεῖ· ἐπι(ρ)ρίψει
ἐπίβαλοι· πτέρναι
ἐπιβαλλόμενος· ἐπιβολὴν κατὰ πρό[σ]θεσιν ἔχων. ἐπιθυμῶν
ἐπίβα[λ]μα· ὑποπόδιον
40. ἐπίβασιν· ἀνάβασιν. βάδισιν
ἐπιβασκέμεν· [φθονεῖν]. ἐπιβιβάζειν
ἐπιβατεύουσιν· ἀμφισβητοῦσι. ζητοῦσι
ἐπιβάτην· τὴν πτέρναν τοῦ ποδός
ἐπιβάτης· ἐπὶ νῶτον βαίνων. ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέων μαχητής
45. ἐπιβατόν· ὁδευομένην
ἐπιβήματα· εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως
Ἐπιβήμιος· Ζεὺς ἐν Σίφνῳ
[ἐπιβήσει· ἐπιβαρήσει. ἐπισχύσει]
ἐπιβήσομαι· καταφύγω
50. ἐπίβησον· μετασχεῖν ποίησον
ἐπιβιβῶ· ἀναφέρω
(*) ἐπιβατικά· ἅς ἡμεῖς λέγομεν παρενθήκας, ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶς πλεόντων
ἐπιβλάς· συννεφὲς νιφετῷ
ἐπίβλημα· πῶμα. ἢ ῥάκος
55. ἐπιβλής· μοχλός
ἐπιβλήτης· δοκός. μοχλός
ἐπιβλύξ· συννεφής
ἐπιβόα τό[ν] Μύσιον· ὅταν θρηνῶσιν αἱ Μυσαί, τὸν Μύσιον τὸν Ὕλ[λ]αν ἀνακαλοῦνται
* ἐπιβλαί· περόναι
60. ἐπιβόλαια· ἐπιβλήματα
Ἐπιβολεύς· ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Θουρίοις
ἐπιβολή· ὁρμή. ἐγγραφή. ζημία
ἐπιβουλεύει· ὁρμᾷ. ζημιοῖ
ἐπίβουλος· ἐχθρός. ἐπηρεάζων λοίδορος
65. [ἐπιβόλως· φρονίμως]
ἐπιβότορι· ποιμένι, βοσκήτορι. ἐνόρχει, μὴ ἐκτετμημένῳ, ἐπιβαίνοντι
ἐπιβοῶνται· ἐπικαλοῦνται
ἐπιβρέμοντες· ἐπηχοῦντες

SCR. 36. Pind. Pyth. IV 140 Cratin. ap. Hephaest. p. 48. 38. Ζ 68. 40. Psalm. CIII 3. 41. Β 234. 44. Aristoph. fr. XI p. 975 (Ezech. XXVII 29). 50. Θ 285. 51. Hos. X 11. 54. Matth. IX 16. 55. Λ 453. 57. Pherecr. Ath. VI 269 D. 58. Aesch. Pers. 1059. 60. Ezech. XIII 18, 21. 62. Lys. c. Nicom. § 3 teste Harp. 78, 3. 63. Forte ex Herod. III 122. 66. ν 222. ψ 278.

ADNOT. 36. ἐπιβάλλει cod., em. Mus. 37. Cf. Ὀπιβαλ (ἐπίβαλος)· πτέρνα ἢ σφυρόν et gl. 4659. 38. Apoll. lex. 72, 17. Vid. 4539. 39 ὑπὸ πόδον cod.; Mus. ὑποπόδιον emendaverat ὑπὸ ποδῶν. Ἐπίβαμα Pearso Adv. I p. 304 et Meinek. Philol. XIII p. 541. 41. φθονεῖν recte ad ἐπιβασκαίνειν referebat Kusterus. 42. Leg. ἐπιμαστεύουσι. 44. Eustath. 1447, 45. Harpocr. Porphyr. Q. Hom. p. 5 B. 48. ἐπιβρίσει recte Voss. 52. EM. 357, 44 Antiatt. 97, 19. 53. Sic codex, ἐπίβλαξ· συννεφής Mus., ἐπιβλύξ· συνεχής Lob. Parall. 105 n. 54. Infra ἐπίθημα· πῶμα; Salmasius λῶμα. Non tamen sollicitaverim. 55. Apoll. lex. 72, 17. 56. Iure dubitatur. Lobeck. Parall. p. 238. L. ἐπιβλῆτας· δοκοὺς μοχλούς ex Harp. 77, 23. 57. ἐπίβληξ cod. ἐπιβλύξ Eustath. 1095, 21 ἐπιβλύξ· συνεχής Lobeck. Parall. l. c. 58. ἐπιβοᾶ τὸν Μύσιον cod. Idem Μῦσαι, Μοῦσαι Mus., Μυσοί Schow., Μυσαί Meinek. p. 542. Vide Zenob. VI 21 p. 167. 59. ‚ἐπιβολαί fibulae' Salmasius. Vid. ἐπιπολητῖδες et gl. 4637. 63. ζημιεῖ cod., em. Mus. sc. θανάτῳ. De epibole cf. Meier et Schoemann *Att. Proc.* p. 34. 64. Confundit ἐπίβουλος et ἐπέσβολος. 65. Leg. ἐπηβόλως. 66. Apoll. lex. 72, 20. Confundit ἐπιβώτορι et ἐπιβήτορι. — ἐπιβότορι et ἐνορχῆ cod., ἐπιβώτορι — ἐνόρχει Mus.

ἐπιβρέξαι· ἐπαγαγεῖν. βρέξαι
70. (ἐπὶ βρεχμόν)· ἐπὶ βρέγμα. ἐπὶ στόμα καὶ κεφαλήν
* ἐπιβρίσει· ἐπισχύσει. ἐπιβαρήσει
* ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν
[ἐπιβριμεῖ· ἐπιφωνεῖ]
ἐπιβρῖσαι· ἐπαγαγεῖν. ἐπελθεῖν. ἐπιστῆξαι. ἐπιβαρεῖν. ἐφορμῆσαι. βιάσασθαι
75. *ἐπιβυσάτωσαν· φραξάτωσαν. φιμωσάτωσαν
ἐπιβωμίζοντι· θύοντι
ἐπιβώσομαι· ἐπικαλέσομαι, ἐπιβοήσομαι
ἐπίβωτος· λεῖος, ὁμαλός
ἐπιβώτορι μήλων· βοσκήτορι τῶν ποιμνίων. ἐπιστάτῃ. ἢ ἐφιππαστῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον
80. ἐπιγαμία· συγγένεια. ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι
ἐπίγαμος· πατρῷος
ἐπιγάν[ν]υσθαι· χαίρειν
ἐπίγαυρον· ἰσχυρόν
ἐπιγαυρωθείς· ἐπαρθείς
85. ἐπιγεινομένοις· ἐπιγενομένοις
ἐπιγελαστάρ· ὁ καταγελῶν. Λάκωνες
ἐπιγλωσσώμεναι· ἐπιλαλοῦσαι
ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις
ἐπιγνά.ψασα· ἐπικατακλάσασα. συμπείσασα. στυγνάσασα
90. ἐπιγνά.ψω· ἐπικλάσω
ἐπίγνωθι· μάθε, γνώρισον
ἐπιγνώμη· συγγνώμη. διάγνωσις
ἐπιγνώμονος· συνετοῦ. γνῶσιν ἤτοι γνώμην ἔχοντος
ἐπιγνώμων· ἐπόπτης
95. ἐπ[ε]ιγομένων· ἐπὶ πάντων σπευδόντων
ἐπιγονή· γέννημα
ἐπὶ γούνασι· παρὰ γόνασιν
ἐπιγουνίδα· τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος. Λέγει δὲ τὸν μηρόν, ἀφ' οὗ ἐκδεκτέον τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν
ἐπιγρύβδην· ἐπ' ἄκρων ξύσαι, ἐπιξεστικῶς
4700. ἐπιγράμματα· αἱ ἐπιγραφαί

SCR. 69. Theocr. XXIV 97. 70. *E* 586. 71. *E* 91. 72. Iob. XXIX 4. 73. *P* 739. Eur. Bacch. 151. 77. *α* 378. 79. *ν* 222. 84. Xenoph. *ΚΠ* II 4, 30. 85. *K* 71. 88. fr. 72 Nck. Cf. Aesch. Cho. 1045. 89. *A* 569. 91. Genes. XXXVII 1. 96. LXX. 97. *X* 500. 98. *σ* 74. *ϱ* 225. 99. *Φ* 166.

ADNOT. 69. Confusa sunt ἐπιφρῆσαι (cf. ε 5130. 5135) et ἐπιβρέξαι. Mox ἐπιβρῖσαι· ἐπαγαγεῖν. 70. (ἐπὶ βρεγμόν) Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 160. 71. ἐπιβρίσῃ? 73. L. ἐπιβρέμει. 74. ἐπιβρίσει· ἐπ. ἐπ. ἐπιστῆξαι· ἐπ. ἐφορμῆσαι· β. codex. Unum articulum in tres divulsum restituit Vossius. Pro ἐπιστῆξαι Kusterus ἐπισίξαι coll. ἐπισίξαι· ἐφορμῆσαι. Debebat ἐπιστίξαι. Coraes ad Heliod. p. 91 ἐπισκῆψαι, idem p. 371 ἐπιστηρίξαι. Pro ἐπιβαρεῖν malim μετὰ βάρους. 77. Apoll. lex. 73, 2. 78. L. ἐπιβατός cum Kustero. 79. ἐφιππαστῆρι cod., em. Mus. Apoll. lex. 72, 20. 81. Coni. ἐπίπαμος· πατρῷχος. Vide ἔμπαμος. Hoc Valesium voluisse puto. 83. Vide ἐπίταυρον. Recte Ruhnkenius ἐπίγαυρον. 84. ἀδρυνθείς θρασυνθείς Suidas. 85. ἐπιγιννημένοις cod., em. Abresch. 86. ἐπιγελαστικά cod., ἐπιγελαστάρ post Mus. Ahrens II 71, ἐπιγελαστικόρ LDindorf c. 1550 C. ἐπιγελαστ$\overset{A}{HC}$ Meinek. Phil. XIII 542. 88. ἐπιγλώσσω cod., em. Heinsius. Ἡρακλίδες cod., em. Mus. 89. ἐπιγνάμψασα Apoll. lex. 72, 24. 90. ἐπιγνάλω cod., em. Phav. 92. Cf. Lucian. Hermot. c. 70. 98. Apoll. lex. 72, 25. 99. ἐπεξεστηκῶς cod., em. Mus. ὅσον ἐπικαταξύσαι Apoll. lex. 72, 27.

ἐπιγραφεύς· ζωγράφος
ἐπιγράψαι· ἐπιτελεῖν. ἐπιξῦσαι
ἐπιγράφεται· ξύεται, χαράσσεται. ὀνομάζεται
ἐπιγύων· τῶν πρυμνησίων κάλων, ἅτινες πείσματα καλοῦσιν
ἐπίδαιτρον· ὄψον
* ἐπιδα[ι]τήσομαι· ἐπιστελῶ. εὐωχηθήσομαι
ἐπιδακρυνθέντα· ἐπιγραφέντα
ἐπίδαλον· λοιμικόν
Ἐπιδαύριον· τὸ Τροιζηνικόν
Ἐπίδαυροι· ἔθνος Πελοποννήσου
Ἐπίδαυρος· πόλις ἐν Ἄργει
ἐπιδαψιλεύσει· μεγαλοψυχήσει
ἐπιδαψιλευόμενος· μεγαλοψυχούμενος. [ἐπιχορηγή(σει) πλουσίως
ἐπιδεᾶ· ἐνδεῆ. ἐλλιπῆ
ἐπιδείκνυται· φανεροποιεῖ
ἐπιδεικτιῶντα· ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα, ἢ θέλων
ἐπίδειξις· ἐπιδεικτικός ....
ἐπιεινήσας· συστρέψας. συ(σ)σείσας
ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι· τὴν δὲ κληῖδα παρήγαγε τῷ ἱμάντι
ἐπιδεκτικός· ἐπίδεκτος
ἐπιδέξιος· καλός, ἀγαθός. εὔμορφος
ἐπιδεξιπολίης· ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας
ἐπίδεσον· ἐπίστρεψον
ἐπιδευεῖς· ἐνδεεῖς, χρῄζοντες
ἐπιδεύετο· ἐπιδεής, ἢ ἐλλιπὴς ἦν
[ἐπιδεύσω· ἐπικρύψω]
ἐπὶ δ' ἕψονται· ἐπακολουθήσουσιν
ἐπιδεῦσαι· ἐπιστρέψαι
* [ἐπίδεκτον· ἐπίσημον. μέγα]
[ἐπίδιχα· σκύφον τὸν μὴ κενόν]
* ἐπὶ Δελφινίῳ· τοῦτο δικαστήριον, ἐφ' οὗ οἱ ὁμολογοῦντες πεποιηκέναι φόνους ἐκρίνοντο
ἐπιδεχόμεθα· προσδοκῶμεν
* ἐπιδειπνίς· Μακεδονικὸς κώθων. ἥδυσμα. ἐθισμός
ἐπιδημεύει(ς)· ἐν τῷ δήμῳ ἀναστρέφει(ς)

SCR. 4702. *N* 553. 9. 10. *B* 561. 19. *α* 442. 24. *N* 622. 25. *Ω* 385. 27. *Δ* 63. 34. *π* 28.

ADNOT. 2. ἐπιτεμεῖν? 4. De re Boeckh. *Urkund.* p. 162. Ἐπιγείων ap. Aristoph. Holc. fr. XXIV Bergkius p. 1125 cum Bekkero e codd. plerisque restituit, quam formam unice veram esse censuit Elmsl. Soph. OC. 1493: ἐπιγύων aliquo modo defendi posse arbitrabatur Toupius et Porso ad Eur. Hec. praef. p. LI. 5. Philem. gramm. ap. Ath. XIV p. 646 B. 7. De inscriptione sepulcrali intellegit HSt. 8. λυμικόν cod., λοιμικόν Mus. Vide δάλαν et δαλήσασθαι. 9. 10. Ἐπίδαυροι cod. Ἐπιδαύριοι Mus. Lege Ἐπιδαύριοι· ἔθνος Πελοπ. Ἐπίδαυρον· τὸ Τροιζηνικόν. 12. Huc e gl. sq. retrahe ἐπιχορηγήσει, pro qua ἐπιχορηγῇ cod., ἐπιχορηγῶν Mus. 16. θέλοντα Mus. Latet aliud. ἐπιδεικτιῶν· κενοδοξῶν C. 39. 17. Sc. λόγος. 18. ἐπιδεινήσας — συσείσας cod. ἐπιδινήσας — συσσείσας Mus. 19. ἐπιδεκλειοῖ δετάνυσεν — κλειῖδα cod., em. Mus., nisi quod bis κληῖδα scripsit. In Aldina glossa errore typothetae divisa est: κληῖ, δε. 21. Cf. δεξιός. 23. ἐπιδίνησον et ἐπιδινεῦσαι coni. Schwenk in Philol. III p. 237; ἐπ(ε)ίλησον et infra ἐπ(ε)ιλῆσαι TH. ἐπίχεον· ἐπίστεψον Pergerus voluisse videtur. 25. ἐπιδεύοιτο — ἦν cod. ἐπιδεύοιτο — εἴη Mus. 26. Infra ἐπικεύσω legitur. 27. ἐπιδέψονται cod., C. 63, em. Kusterus. 28. Vide 23. 29. L. ἐπίλεκτον. 30. ἐπίδιχα cod., ἐπίδεχα Mus. L. ἐπιχειλῆ σκύφον. Cf. Hes. ἐπιχιλές. Poll. 2, 89. 4, 170. 5, 133. Similiter κεράμιον ἐπιχειλές in Synes. Dion. p. 57 πίθον ἐπιχειλῆ Themist. Or. XIII p. 174 λάγυνον ἐπιχειλῆ Eustath. Opusc. 339, 60 legitur. Cf. etiam ὑπερχειλές et ὑπέρχειλον. 31. ἐπιδέλφινος cod., em. Mus. 33. Sic cod., ex Ath. XIV p. 658 patet legendum esse Μακεδονικῶς κώθωνος ἥδυσμα [ἡδυσμός]. 34. (ς) bis addidi ex Apoll. lex. 71, 29.

35. ἐπιδημία· παρουσία
ἐπιδήμιον· κοινόν, δημόσιον. ἢ ἐμφύλιον
ἐπιδημίου· ἐνδήμου. ἐμφυλίου. καὶ πρὸς πολέμους γινομένους
ἐπίδημον· [ὡς ἐπὶ πολὺ] ἢ τὸν ὑπὸ δήμου τεταγμένον. ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν
ἐπὶ Δηλίῳ μάχη· Δήλιον, τὸ ἐν Βοιωτίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν, ὃ ἐτείχισαν Ἀθηναῖοι. καὶ περὶ αὐτοῦ Βοιωτοῖς μαχεσθέντες ἡττήθησαν Ἱπποκράτους στρατηγοῦντος
40. ἐπιδικάζεται· ἀντιποιεῖται
ἐπίδικος· ἥτις οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. παῖς, εἰς πλείους συγγενεῖς καὶ οὐσίας εἰσὶ δικάζοντες
[ἐπὶ δή· ἐπὶ πολύ]
ἐπιδίφρια· τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματείῳ δίφρῳ
ἐπιδιφριάδος· ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος
45. [Ἐπίδναι· πέλειαι ἢ πίλαι]
ἐπίδοκα· προσδοκία
ἐπιδοκίδες· προσδοκίαι
ἐπίδοξα· προσδοκώμενα
ἐπίδοξος· προσδόκιμος
50. ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, τὸ ἄνω......
ἐπιδορπίσασθαι· ἐπιδειπνῆσαι
ἐπιδορπίσματα· τραγήματα, ἐπίδειπνα
ἐπίδοσις· ἡ προΐξ. καὶ αὔξησις
ἐπιδούριτον· ἐπιπαραστροφίδα
55. ἐπιδραμέτην· ἐπεδίωκον. ἐπήρχοντο
ἐπιδράμωμεν· ἐπιδιώξωμεν
ἐπιδράττονται· κρατοῦνται
ἐπιδρομάδην· παρέργως. κατὰ σπουδήν
ἐπιδρομή· ἔφοδος. ἁρπαγή. ἐπίβασις
60. ἐπίδρομον· κατωφερές, καθ' ὅ ἐστιν ἐπιδραμεῖν κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ τείχους. ὡς·
καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
καὶ τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον, ὃ καλοῦ..σιφάρον καὶ ἔλασσον

SCR. 36. α 194. 37. Ι 64. 39. Lycurgus c. Lysicl. l. c. 42. Ι 415? 43. ο 51. 75. 44. Κ 475. 48. Herod. I 89. 55. Ψ 418. 58. Nic. Ther. 481. 60. Ζ 434.

ADNOT. 36. Greg. Cor. p. 561. 37. Sic codex καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου Mus. 38. ἧττον cod., correxi. Inclusa ad ἐπὶ δηρὸν spectant. Vide ἐπὶ δή. 39. ἐπιδηλίῳ (ἐπιδήνῳ fuisse puto) — μαχησθέντες cod., em. Mus. μαχόμενοι Harpocr. 78, 26. Vid. Thuc. IV 80 Ath. V p. 215. 41. Harp. 79, 12. εἰς — εἰσὶν δικάζοντες cod., ἧς — δικάζονται Mus., ἐπιδικάζονται typotheta. Forte εἰ πλείους συγγενεῖς κατ' οὐσίας. 42. Vide 38. ἐπὶ δηρὸν vel ἐπὶ δὴν Heinsius et Albertus coll. Hom. I 415. 43. Apoll. lex. 71, 30 ἐπὶ τῷ ἅρματι. Cum in cod. sit ἁρματίῳ malim ἐπὶ τῷ ἅρματι τῷ δίφρῳ. 44. Supra ἐξ ἐπιδιφριάδος. 45. Πελιδναὶ fortasse recte Salmasius. Sed cum pro πίλαι aperte legendum sit πύλαι, quod refero ad ἐπιχηλάς coll. Hesych. πεδιά· τινες πύλαι τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησί, ἃς τινες ἐπιχηλὰς καλοῦσι vereor ne sub πέλειαι lateat πεδιά. Itaque Meinekii coniecturis Philol. XIII p. 550 adiutus scripserim Ἐπιδναί (?)· πεδειάτιδες πύλαι. 46. προσδόκιμα. 48. Gloss. Herod. p. 601. 49. Erot. p. 158. 50. τοῦ ἄνω μέρους C. 63. 51. ἐπιδορπήσασθαι· ἐπιδειπνήσασθαι cod., em. Thes. c. 1583 D. 52. ἐπιδορπήσματα cod., em. Mus. Cf. Athen. XIV 664 E Poll. VI 79. 54. ἐπιδούριτον· ἐπιπαραστροφίδα cod., ἐπιδούριτον· ἐπιπαραστρόφιον Mus. Infra ἐπίξυλον· τὸ ἐπὶ παραστροφίδι τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκοπον. 55. Sic codex Apoll. lex. 72, 31 Phavor. ἐπεδραμέτην male Mus. 58. Eustath. 524, 36. Cum Hesychio conveniunt C. 39. 63. 60. καθ' ὅ ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους κατερχομένην ὁδὸν καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτὴν BDV schol. l. c. ὃ καλοῦσι φᾶρον cod., ὃ καλοῦσι σίφαρον recte ni fallor Casaubonus licet ἐπίδρομον σίφαρον et ἔλαττον clare distinguant Poll. I 91 et Isidor. Etym. 19, 3. Nisi legendum sit κρεμάμενον [ἀκάτιον σίφαρον καὶ ἔλασσον], ut studiosus aliquis lector velorum reliquorum species h. l. enumeraverit.

ἐπιδυσ(ω)χεῖν· ἐπιτωθάζειν
ἐπιδώμεθα· ἐπιδῶμεν θεούς, ἴδωμ
Ἐπιδώτας· Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι
ἐπίεζεν· ἐξεπίασεν
ἐπιεικέα· τὸν ἀστεῖον. ἢ τὸν (ἀ)ψευδῆ. ἄλλοι τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα
ἐπιεικές· καθῆκον, πρέπον, προσῆκον, ἱκανόν. ἐπεοικός. προσηνές. εὔγνωμον. μέτριον. εὐφυές. σπουδαῖον. πρᾶον. ἀγαθόν
ἐπιεικτά· φορητά, ὑποχωρητά
* ἐπιεικεύσατο· ἠγάθυνεν
ἐπιεικῶς· πάνυ, λίαν πράως
ἐπιειμένε· ἠμφιεσμένε, ἐνδεδυμένε
ἐπι(.)είξας· ἐπιδεικτι[κ]ῶν. κενοδοξῶν.
ἐπιεισαμένη· ἐφορμήσασα, ὁμοιωθεῖσα
ἐπιείσεται· ἐπελεύσεται
ἐπιείστορε· ἐπιμάρτυρας, δυϊκῶς ἡ λέξις
ἐπιέναι· ἐπελθεῖν
ἐπὶ ἐπὶ τοῦτο· ὑπέρθεσις. [Λάκωνες
ἐπίεσσαν· ἐπήρχοντο ......
* ἐπιέπεται· ἀκολουθεῖ
ἐπιέσασθαι γῆν· ταφῆναι
ἐπιεσ(σ)άμενος· λαβόμενος
ἐπιέψω· ἐπιτελέσω
ἔπιζα· ὄρνεα. Κύπριοι
ἐπιζάξ· ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ἐπ' εὐθείας. καὶ ἐπὶ τὴν σύντομον. καὶ ἐπίτηδες. ἐκ πλαγίου. ἢ συντόμως. Ἀθηναῖοι
ἐπιζαφελές· θυμῶδες, ὀργίλον. χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίκοτον
ἐπιζαφελῶς· ηὐξημένως. ἄγαν
ἐπιζευκτήρ· σπεῖρα. καὶ σειρά
ἐπιζύγιον· μέρος τῆς νεώς
ἐπιζυγκ(λ)εῖν· ἐπισκαρδαμύττειν. ἐπιστένειν. ἐπικατακλᾶν
ἐπιζυγκ(λ)οῦσα· ἐπικλείουσα. μύουσα
* ἐπιζητῶν· ἀπολαμβάνων. συνέχων
[ἐπιγορέων· κατηγορῶν]
ἐπίηλεν· ἐπεξέτεινεν. ἔπεμψεν. ἐπήγαγεν. ἐπηύξησεν
ἐπίηρα· τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας· ὡς Ἀντίμαχος

SCR. 62. *X* 254. 64. *Π* 510. 66. Eur. fr. 276. 68. Θ 307. 69. Esdr. IX 8. 71. *Λ* 149. 73. *Φ* 424. 75. Ad Σ 501 refert Iensius lucub. Hesych. p. 89. 80. Xen. *KII* VI 4, 6. 86. *I* 512. 93. *X* 49. 94. *Α* 572 et Antimach. fr. XCII p. 95 Stoll.

ADNOT. 61. *ἐπιδυσχεῖν· ἐπιτωμάζειν* cod. *ἐπιτωθάζειν* Mus., em. Alb. 62. *θεούς, ἴδωμεν* om. Apoll. lex. 73, 1. 63. *ἐπιδότας* cod., em. Salmas. Cf. Paus. II 10, 2. 27, 6. III 17, 9. VIII 9, 2 Plut. Morall. 1102 E. 65. *(ἀ)* Heinsius. Cf. Apoll. lex. 73, 4. 66. *ἱκανόν. Ἐπεοικός· κτλ.* codex. Cum reliquis continuavit Heinsius. *Ἐπιεικές· ἐπεοικὸς προσῆκον ἐγχωροῦν* Apoll. lex. 73, 4. Ad *ἱκανόν* cf. Erotian. Hippocr. p. 160. *εὐγνώμων — εὐφυῆ* cod., em. Mus. 69. „*Ordo turbatus restitui transpositione potest*" Meinekius. 71. Apoll. lex. 73. 5. 72. *ἐπιδείξας· ἐπιδεικτιῶν* Salmas. 74. *ἐπιείσομαι· ἐπελεύσομαι* Apoll. lex. 73, 7. Vide *ἐπινείσεται*. 75. H. e. *ἐπὶ ἴστορε*. 76. C. 39. 78. *ἐπιέσσαντο (= ἐπιείσαντο) ἐπήρχοντο. Λάκωνες* Meinekius. 80. Sic codex recte *ἐπιέσσασθαι* Mus. 81. *ἐπιβαλόμενος* coll. *ἐφέσσατο* et *ἕσσασθαι* recte Kusterus pro *λαβόμενος*. *ἐπιεσάμενος* cod., em. Mus. 83. *ἔπιξα* cod., *σπίζια* coni. Salmas. Cf. *σπίζα, σπισία, σπινθία*. 84. Cf. *ἐξεπιτάξ* et *ἐπιτάξ*. Hoc etiam exstat ap. EM. Hellad. Phot. p. 532, 7 *ἐπιδάξ* ap. Herod. *π. μ. λ.* 25, 7. 85. [σ] Vossius. 86. Cf. Apoll. lex. 73, 8. 87. *(κ)* Phavor. Cf. ITh Schneider ad Nic. fr. p. 295. 89. *ζυγκλεῖ· μύει δρμᾶ σκυθρωπάζει Hes. infra, ζικνῶσαι· σκυθρωπάσαι* pro quo *ζιγνῶσαι* EM. XII 52. Lob. rh. p. 60. *(λ)* Vossius. 90. *ἐπιζύγκουσα* cod., em. Voss. 91. *ἐπιζυγῶν* Vossius. 92. *ἐπηγορέων* Mus. 93. *ἐπεισέπεμψεν* Aristarch. ap. Apoll. lex. 73, 10. 94. *ἐπίηρος* cod., em. Mus.

95. ἐπιήρανα· ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς
,ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ ποδάνιπτρα‘
ἐπιήραν(ος)· ἐπίκουρος. ἐπιθυμητός
ἐπίηρος· βοηθός. χάριν ἀποδιδούς
* ἐπιήρεα· ἐπιχαρίτια
4800. [ἐπιθαγγάνει· ἐφάπτεται]
Ἐπιθαλαμίτης· Ἑρμῆς ἐν Εὐβοίᾳ
ἐπιθαλάμοντι· ἐπιφλεγμαίνωσιν
ἐπιθαλπές· τερπνόν
* ἐπὶ θἄτερα· ἐπὶ τὰ ἕτερα
5. * ἐπιθαρσύνων· προτρεπόμενος
ἐπιθάνατος· προσδοκώμενος ἀποθανεῖν
ἐπιθεάζει· θεοὺς ἐπικαλεῖται
ἐπίθε[α]τα· τὰ (μὴ) πάτρια ἱερὰ παρὰ Ἀθηναίοις
ἐπιθε(ι)άσας· κατευξάμενος
10. ἐπίθεος· σημεῖον ἐν θυτικῇ
ἐπίθεσις· ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς
ἐπίθετον· ἡ στοιβή
* ἐπίθεμα· τὸ ἐπιτιθέμενον
* ἐπιθεῖναι· κλ(ε)ῖσαι
15. ἐπιθέτωσαν· ἀντικείσθωσαν
ἐπιθήκη· φερνή
μείζων δ᾽ ἐπιθήκη
ἐπίθημα· πῶμα
ἐπιθήσει· ἐπιβαλεῖ
* ἐπιθέσοντας· ἐποξύνοντας. ἐπιφέροντας
20. * ἐπιθειάσας· τὸ θεῖον δεξάμενος. θεοφορηθείς
ἐπιθιγγάνει· ἐφάπτεται
ἐπιθλάσας· συντόμως εἰπών
ἐπιθολοῦσιν· ἐπισκοτοῦσιν. ταράττουσιν
25. ἐπιθράνιον· μέρος τι τῆς νεώς
27. ἐπιθρέξαντος· ἐπιδραμόντος. ἐπιξύσαντος

SCR. 95. τ 343. 4805. Δ 183. 6. Demosth. 1225, 1. 7. Pherecr. fr. X com. vol. II 1 p. 314. 9. Thuc. II 75. 14. Θ 395. 16. Hesiod. Opp. 380. 17. Herod. I 48; Hippocr. de nat. mul. 34 p. 704 A; Aristoph. fr. III p. 1066. 18. Δ 190. 22. In Aesch. Ag. 1137, ubi ἐπεγχέασα cod. ἐπεγκλάσας GDindorfius, possis θροεῖς πάθος ἐπίθλασας. 25. Ν 409. 27. Ν 509.

ADNOT. 95. ψυχῆς ἢ male Mus. ποδῶν. Ἐπιήρανα θυμοποδάνιπτρα cod., corr. Salmasius. Patet vero ex Apoll. lex. 73, 11, ubi haec leguntur: ἐπίηρα· τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν· μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων· ἐν δὲ τῷ οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ᾽ ἀνὰ θυμῷ τὰ ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς. οὕτως Ἀρίσταρχος glossas 94 et 95 gravius corruptas esse, quam criticis visum est. Scripserim μεγάλην ἢ ἐπίηρα τὰ ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἐκ περιουσίας ὡς Ἀντίμαχος (ad Hom. l. c. an Ἀρίσταρχος?) ,ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ᾽ ἀνὰ θυμῷ.‘ 96. ἐπιήραν cod. ἐπίηρος Mus., corr. Pierso Veris. p. 105. ἐπιθυμητής cod., ἐπιθυμητός Buttm. lex. p. 157. 97. ἐπιή.ρος cod. (ἐπιήορος Schow.) ἐπίηρος Mus. Cf. ἠρανέων· βοηθῶν χαριζόμενος. 99. ἐπιήρανα· ἐπιχάριτα Alb. Cf. ἐπίκρανος· ἐπίχαρις. 4800. ἐπιθιγγάνει Mus. Vid. 4821. 1. Ἔρως Meineke. 2. ἐπιθαλύνωντι recte Meinekius Phil. XIII 542. Glossa Dorica est. ἐπιφλεγμένωσι cod., em. Mus. 3. Vide ἐπιαλές. 7. ἐπιθεάψαι codex edd., em. Salmasius. Cf. Eustath. 1438, 37. 8. ἐπιθέατα omisso μὴ cod., em. Valesius. 9. (ι) Vossius. Schol. Casell. Thuc. l. c. 10. θεός· σημεῖον Hesych. 14. κλίσαι cod., em. Sopingus. 17. Erotian. p. 146. Lob. Phryn. p. 249. 18. ἐπιβάλλει cod., em. Mus. 19. Confundit ἐπιθήγοντας· ἐποξύνοντας et ἐπιθήσοντας· ἐπιφέροντας. ἐπιθέσοντας cod., ἐπιθήσοντας Vossius. 20. ἐπιθειάσας cod. C. 39 ἐπιθιάσας Vossius, quorum prius linguae consuetudo posterius ordo requirit. 21. Cf. 4800. 23. C. 39. 27. ἐπιθράξαντος· ἐπινύξαντος Pergerus male, quamquam ἐπιξύσαντος non agnoscunt Apoll. lex. 73, 10 C. 39. Vide SCR.

24. ἐπιθορνύμεναι· σπερμαίνουσαι καὶ ζωογονοῦσαι· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα
26. ἐπιθρᾶξαι· ἐπιθρύξαι. ἐπινύξαι
ἐπιθριδάκια· ἑορτὴ Ἀπόλλωνος
ἐπιθρώσκει· ἐφάλλεται, ἐπιπηδᾷ
30. ἐπιθρώσκουσιν· ἐπιπηδῶσιν
ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο· ὁδῷ πεδίου μὴ ἐπιδρόμῳ
ἐπιθυμελίας ἀγῶνα· τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν
ἐπιθυμίδες· τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα
ἐπιθυμῶν· ὀρεγόμενος
35. ἐπιθύ[ι]ω· ὥρμημαι
ἐπίθωνται· σπουδάζουσιν. ἐπιτίθενται
ἐπιθωτάζοντες· ἐπιχλευάζοντες
ἐπιθωΰσσειν· ἐπικελεύεσθαι
[ἐπιισθέντες· ἐπιχαρέντες]
40. * ἐπιείκελον· ὅμοιον
ἐπιΐστορα· ἔμπειρον
ἐπικαγχάζων· ἐπιγελῶν
ἐπὶ κάρ· ἐπὶ κεφαλήν· δι' οὗ δηλοῖ τὸ κατωφερὲς τοῦ ῥεύματος. ἐπὶ κάρα[ν]
45. ἐπικαρπία· καρποφορά
46. Ἐπικάρπιος· Ζεὺς ἐν Εὐβοίᾳ
44. ἐπίκαιρος· εὔκαιρος
ἐπικάρπον· καρπόν
ἐπικάρσια·
ἐπικαρσία δὴ προ[σ]πεσοῦμαι
πλάγια, οὐ κατ' εὐθεῖαν φερόμενα
ἐπικαρυκεύεται· ἀρτύει
50. ἐπικαχλάζεται· διακινεῖται
* ἐπεί κε λάβῃσιν· ἐπὰν λάβῃ
* ἐπικέλια· ἔπεργα, ἱμάτια
(*) ἐπικαταδαρθεῖν· ἐφυπνῶσαι
ἐπικεῖραι· διακόψαι. διαφθεῖραι
55. ἐπικεκλιμένας· ἐπικειμένας. ἐπικεκλεισμένας
ἐπικεκόνημαι· ἐξέφθαρμαι, ἀπόλωλα

SCR. 30. *Ε* 772. 31. *Κ* 160. 34. Luc. XVI 21. 40. Hesiod. Scut. 182. 41. *φ* 26. 43. *Π* 392 (Herod. π. διχρ. p. 342). 44. Soph. Ai. 148, vid. schol. 46. Arist. de mundo c. 7. 48. Com. fr. inc. CXXIX vol. IV p. 636. 51. *Ι* 324. 54. Cf. *Ο* 467. 55. *Μ* 120.

ADNOT. 26. *ἐπιθρίξαι?* 28. *ἐπιθριάσια* vel *ἐπιθριάκτια* a them. *θριάζειν* coni. Meineke Philol. XII p. 608, *θρίδακα* ab Apolline alienum esse monens. Coni. *ἐπιθριδάκια· ἑορτὴ Ἀδώνιδος.* 31. *ἐπιθρωσμοπεδίοιο* cod., em. Mus. 32. *ἐπιθυμελίαν* vel *ἐπὶ θυμέλης ἀγκῶνα* coni. THemsterhuisius. *Ἐπὶ θυμέλας· ἀγῶνα. † . . . . .· τὴν κτλ.* Meinekius. 33. Cf. *ὑποθυμίς.* 35. *ἐπιθύουσιν· ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσιν* Apoll. lex. 73, 18. 37. *ἐπιτωθάζοντες* Mus. Sed vide *θωτάζει· ἐμπαίζει χλευάζει.* 39. *ἐπιΐσθέντες* cod., *ἐπιησθέντες* Mus. Cf. *ἐπησθέντες.* 40. *ἐπιΐκελον?* 43. *ἐπίκαρα· — διὰ τούτου σημαίνει τὸ καταφερὲς* Apoll. 73, 19; *ἐπίκαρ· — κατοφερές* cod., em. Mus. 44. *ἐπὶ καιροῦ· εὐκαίρως ἁρμοδίως* C. 39. 45. Legendum est aut *ἐπικαρπία· καρποφορία* aut *ἐπικάρπια· καρποφόρα.* Vide Lobeck. Parerg. p. 492. 46. Liban. I p. 289, 5 Gerhard Myth. § 199, 9. 47. *ἐπικάριπον* Aldus. *ἐπίκαρπον· ἔγκαρπον* Meinekius. 48. *ἐπικάρσια δὴ προπεσοῦμαι* Salmasius. *φερόμενος* coni. Meinekius. *ἐπικάρσια· πλάγια οὐ κατ' εὐθύ* Apoll. lex. 73, 22 (ι 70). 49. *ἐπικαρυκκεύεται* Mus. 50. Sc. unda spumam emittens. 51. *ἐπικελαβῆσιν* cod. et Vossius, em. Mus. 52. *ἐπ' ἀεικέλια· ἐπ' ἔργα μάταια?* An *ἔπεικε* (= *ἔξαινε*) et *ἔρια* latet? 53. *ἀφυπνῶσαι* cod. *ἐφυπνῶσαι* Mus. 56. *ἐπικεκόνιμαι* cod., em. Meinekius et ego ad δ 1063, quam glossam, cum infra etiam *κεκόννηκεν* et *κεκόνηκεν* confundat, nunc sanissimam esse arbitror.

ἐπικέλσαντες· ὁρμήσαντες, ἢ ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντες τὴν ναῦν
ἐπικερτομ(έ)ων· ἐπισκώπτων
ἐπικεύσω· κρύψω.......
60. ἐπὶ κεφαλήν· ταχέως
ἐπικέφαλον· τὸ ἐπικεφάλιον
ἐπικεχήνασι· προσέχουσιν
ἐπικήδειον· ἐπιθανάτιον
ἐπίκηρα· ἐπίνοσα. μοῖρα. ἢ ἐπιθανάτια
65. ἐπικηραίνειν· ἐπιδυσμενεύεσθαι
ἐπικήραν· ἐπιμοίραν. ἐπιθανατίαν. σαθράν
ἐπικηρότατοι· ἐπισαθρότατοι
ἐπικηρυκεύεται· προ[σ]κηρύσσεται
ἐπικίδναται· σκορπίζεται. ἐφορμᾶται. ἐφαπλοῦται
70. ἐπικίδνανται· ἐφαπλοῦνται
Ἐπικιχράδας· ὁ Ζεὺς ἐν Κῷ
ἐπικλασθῆναι· συμπαθῆσαι, ἐλεῆσαι
ἐπικλείδια· ἑορτὴ Δήμητρος Ἀθήνησι
[ἐπικλενύσας· ἀπελθὼν λάθρα]
75. ἐπικλέπτοιτο· ἐπιθυμοίη
ἐπικλεσαιδόνα· ἐπικληδόνα
ἐπίκλη· ἡ ἐπίκλησις παρὰ Ἀττικοῖς
ἐπίκλη· ἐπωνυμία
ἐπίκλημα· μέμψις. ἢ ἔγκλημα
80. ἐπίκληρος· ἐνούσιος. γυνὴ δέσποινα, εἰς ἣν κατήντησαν πολλοὶ κλῆροι
ἐπίκλητος· ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος. δαιτυμών. καὶ οἱ σύμμαχοι
ἐπικλινής· ἐπιπίπτων. προσρέπων
Ἐπικλόπειος· Ζεὺς οὕτως καλεῖται
ἐπίκλοπος· δόλιος, πανοῦργος. ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν
85. ἐπίκλυσις· ἐπιῤῥοή
ἐπικλυτόν· ἐπονείδιστον. ἐπίδοξον
* ἐπὶ κοινῆς· ἀντὶ τοῦ κοινῇ

SCR. 57. ι 138. 58. Π 744 Ω 649. 59. Ε 816 (Aesch. Ag. 766). 63. Eur. Tro. 516. 67. Theophrasti? 68. Arist. Thesm. 336. 69. Β 850. 72. Thuc. III 59. 81. Thuc. IV 61. 84. Homerus passim. 85. Thuc. III 89.

ADNOT. 57. ἐπικέλσαντας· ὁρμήσαντας — ἀγαγόντας Apoll. lex. 73, 23. 58. ἐπικερτομῶν cod., correxi. 59. Apoll. lex. 73, 24 καὶ ὑποστελοῦμαι addit. Vide ἐπιδεύσω. 60. Pollux II 42. ‚ἐπὶ κεφαλῆς· *praeceps*' Glossae. 61. τὸ ἐπικεφάλαιον? 64. ἐπιμοίρια? μοιρίδια Heinsius. 65. ἐπικηρευνεῖν cod., em. Kuster. coll. κηραίνειν. 66. L. ἐπιμοιρίαν. 71. Suspectum est Ed. Gerhardo Myth. I p. 165. 74. ἐπεκλινήσας Lob. rhem. 36 n. 5. Vide ε 1540. In Thes. LGr. deest. 75. Sc. τοῦ κλέπτειν. Cf. ἐπίκλοπος ἐγκλεπίς ἐνηλεγείς κλέπει κλέπτεσθαι. 76. ἐπὶ κλεηδόνα· ἐπὶ κληδόνα Kusterus probante Thes. III 1635 C. ἐπὶ κλεσαδόνα· ἐπὶ κληδόνα (coll. λάσων = λάων, χάσιος = χάϊος) vel ἐπεὶ κλέος ἄϊον· ἐπεὶ κληδόνα [ἤκουον] coni. Meinekius Phil. XIII p. 542. 77. ἐπίκλην Mus. 78. ἐπίκλην idem. Hinc corrige EM. 340, 46. 79. Cf. γραφή et ἔγκλημα. 81. ἐπιπληκτός (al. MS. ἐπίκλητος) ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος Gl. MSS in XII Proph. et C. 63. ἔξωθεν ἐρχόμενος Suidas et lex. Voss. apud Valcken. ad Ammon. I 7 p. 32. δαιτυμών] *umbrae*. 82. ἐπικλινείς cod., em. Voss. Participium aor. 2 esse non dixerim cum Thes. III 1640 C. 83. ἐπικλόπιος Mus. ἐπικλώπειος *h. e. furum tutelaris et auspex* Thes. 1641 A. 84. Apoll. lex. 73, 25. 86. ἐπονείδιστον ad ἐπίκλητον referebat Kusterus. 87. ἐπικοινῆς codex.

ἐπὶ κνάφου ἕλκων· διαφθείρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἔκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξα(ι)νε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἔφθειρεν

* ἐπικοιμητηριάσασθαι· ὑπηρετικὸν ὄνομα

90. Ἐπικοίνιος· Ζεὺς ἐν Σαλαμῖνι

92. ἐπικομπῶν· ἐπικαυχώμενος

91. ἐπικόκκουρος· ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ παρὰ Λάκωσιν

ἐπίκοπος· χάραγμα ἐκ δευτέρου πληγέν

ἐπίκορον· ἐπίκοπον. Πάμφιοι

95. ἐπὶ κόρρης· ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ γνάθου

ἐπίκορδι· ἐπὶ κονδυλίῳ

ἐπικόρδιστον· κατακονδύλιστον

ἐπίκοτα· ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι

ἐπικότως· ἐπιστρεφῶς

4900. ἐπίκουρος· βοηθός

ἐπικουρίας· βοηθείας, συμμαχίας

ἐπικουρήσοντας· βοηθοῦντας

ἐπίκουροι· βοηθοί, σύμμαχοι. [ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι]

ἐπικράδιον· ἐπικάρδιον

5. ἐπίκρανα· προσκεφάλαια, καλύμ(μ)ατα. ἐπιστύλια

ἐπικρανεῖς· ἐπιτελέσεις. ἐπιμεληθήσῃ

ἐπικρανής· ἐπιμελητής

ἐπικρᾶναι· τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι. τελέσαι

[ἐπίκρανος· ἐπιμελητής. ἐπίχυρις]

10. ἐπικρατεῖ· ἐξουσιάζει

ἐπικρατίδιον· στημονικὸν κάλυμμα [χωρὶς] τῆς κεφαλῆς

ἐπικρατύνειν· ἐπισχύειν, ὀχυροῦν

ἐπικρήναι(α)· ἑορτὴ Δήμητρος παρὰ Λάκωσιν

ἐπίκρηνον· κεφαλόδεσμον

SCR. 88. *Κναφηίου* Herod. I 92 ubi Wesselingus apposite laudat Plat. Remp. X 616 A. 92. Thuc. VIII 81. 98. fr. 392 p. 178. 99. Aeschyl. Prom. 162. 4902. *E* 613? ubi *ἐπικουρήσοντα*] *βοηθήσοντα* scholion. 3. *B* 130. 6. Aesch. Ag. 1340? 8. Aesch. Suppl. 606 *Ζεὺς δ' ἐπικρᾶναι τέλος*. 10. Archiloch. fr. 71 p. 551. 13. Eurip. Hippol. 201.

ADNOT. 88. *ἐπικνάφου* cod. *ἐπικνάφων* Mus., em. Append. Prov. II 81 p. 410, in qua omittuntur verba *ἐπὶ τοῦ σωροῦ* et *κναφεῖς*. *κνάφος* legitur. Ibidem *οὗ Κροῖσος* pro *ὁ οὖν Κροῖσος* minus recte. *τοὺς σωροὺς* cod., em. Salmasius Exx. Plin. 280. 89. ‚*Cubicularii munere fungi; Byzantinorum esse videtur.*' Meineke. 90. *Σαλαμήνη* cod., em. Mus. 91. *ἐπικορίσκουρος* (h. e. *ἐπίουρος κορίσκων*) coni. Meinekius Phil. XIII p. 543 addens tamen *ἐπικόκκουρος* fortasse hoc pacto explicari posse ut intellegatur *ἐπίουρος κόκκου* (h. e. scroti, testiculorum). 93. EM. 360, 41 *ἐπίκοποι· οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγέντες χαρακτῆρες καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι*. Cf. Aristot. Oec. II 20. 94. Sic codex, *ἐπίκωπον Πάφιοι* Mus. Possis *ἐπικόρμιον· ἐπίκοπον παρ' Ἀμφιδι* coll. Eustath. 1476, 34. Sin *Πάφιοι* verum est, voce *ἐπίσκοπος* interpretatus est formam vocabuli *ἐπίσκυρος* Cypriam, levi vitio commaculatam. Cyprios enim *ἐπίσκορος* pro *ἐπίσκυρος* dicere potuisse docent *σοάλα θόρα λοφνίς μοχοῖ κομβάς φοτεύω*. 96. Conicio *ἐπικορδιῶ· ἐπικονδυλιῶ*. 97. Cf. *α* 4918. 98. *ἐπίμορφα, ἅπασάν τις — ναυκλίῳ καὶ πλέοντι* cod., em. Mus. nisi quod *καὶ πλέοντι* intactum reliquit, ab Gatakero ad Antonin. p. 268, 14 emendatum. 99. *ἀποστρόφως*? 4903. Confundit *ἐπίκουροι* et *ἐπίουροι*. 4. *ἐπικράδιον· ἐπικάρσιον* codex. 5. *(μ)* Mus. Cf. Eustath. 189, 11. 700, 64. 1421, 18. 6. *ἐπιτελεῖς* cod., em. HSt. 7. *ἐπικράντης* Meinekius. 8. *ἐπικραᾶναι* codex. Malim *ἐπικράναι· ἐπινεύσαι*. 9. *ἐπιήρανος* recte Salmasius. 11. *χωρίς* deleri voluit Kusterus. Coni. *ἐπικρατίδων· στημονικῶν καλυμμάτων τῆς κεφαλῆς*. Cf. Hippocr. *παραγγ.* p. 28, 7. 13. *ἐπικρῆναι* cod., *ἐπικρήνια* Meurs. Graec. fer. III p. 109, em. Meinekius Phil. XIII p. 543. Lacedaemonios *ἐπικράναια* dixisse patet. Infra 5194 *ἐπίσκηνα· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι*.

15. ἐπικρήνωμεν· ἐπιτελέσωμεν
ἐπικριδόν· ἐπίλεκτον
ἐπικρίνασθαι· ἀριθμῆσαι καθ' ἕνα ἕκαστον
ἐπίκροκον· ἐπανθητόν
ἐπίκρουμα· ἐπίπληγμα, ἢ ἐπιχάραγμα· διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ Ἄργῳ·
Ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας.
Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ
20. ἐπικτένια· τὰς ἠλακάτας. καὶ τοῦ ποδὸς τὸ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος
ἐπικτέρεα· ἐντάφια
ἐπίκτητον· ἔξωθεν ἐπανελθόν
[ἐπικτόλωμα· ἐπικορύφωμα]
ἐπικύθριον· τὸ πῶμα τῆς χύτρας
25. ἐπικυδέστερος· ἐπικρατέστερος. ἐνδοξότερος
Ἐπικυλίκειος· Ζεύς
ἐπικύψ· ἐπικύψας
ἐπίκωλος τὸν πόδα· σκάζων
ἐπικωμάζω· χλευάζω, μυκτηρίζω
30. ἐπικωμάσας· κρατήσας ταῖς θριξίν
ἐπίκωμος· ὁ ἐπᾴδων τῇ φίλῃ. ἢ ἀπὸ οἴνου ᾄδων. ὑβριστής. συγχαίρων
ἐπίκωπα· ἐπίμεμπτα
ἐπικωπητήρ· τροπωτήρ
ἐπιλα(μ)φθέντες· φωτισθέντες
35. ἐπὶ λέαν· ἐπὶ λῃστείαν
ἐπιλεγόμενος· ἐπιλογιζόμενος
ἐπιλειψάσης· καταλ[ε]ιπούσης. παρελθούσης
ἐπιλείψει· καταλείψει
ἐπιλεξαμένη· ἐπικαλεσαμένη
40. ἐπιλεξάμενος· διαλεγείς. ἐνθυμηθείς
ἐπιλελησμένη· ἐπιλανθανομένη
ἐπιληΐδες· οὕτω τῶν ἑσπερίων τινὲς ἐκαλοῦντο

SCR. 19. fr. 267 Nck. 21. Ω 38. 25. Coray ad Isocr. II p. 51 refert. 31. Aristiae fr. 3 p. 563 ex emend. Hasii in Thes. III c. 1665 D quod fugit Nauckium. 38. Hebr. XI 32. 39. Aesch. Suppl. 47. 41. LXX passim v. g. Iesai. XXIII 16. 42. Xen. Hell. III 2, 17.

ADNOT. 16. ἐπιλέκτως malit Meinekius l. c., monens tamen neque ἐπίλεκτον ab Hesychii consuetudine alienum esse. 18. ἐπανθιστόν LDindorf. Thes. 1419. 19. ἔργῳ cod., em. Toupius. 22. ἐπίκτιτον — εἰ ἀνελθών cod. εἰσελθόν Mus., em. Vossius et Meinekius. 23. ἐπιστύλωμα coni. Meinekius Philol. XIII p. 543. Imo ἐπικύλωμα, ut est in Zonar. c. 811. Cf. ἐπεκώλυσεν et Nauck. Ar. Byz. p. 248. 24. ἐπικτόριον codex. Lege ἐπικύθριον ionice pro ἐπιχύτριον, ut ἐπιλάρκισμα. 26. ἐπικυκλίδιος cod., em. Meinek. p. 543 coll. Eubul. Ath. XI p. 460 E. Cf. gl. ε 280 unde huc παρ' Ἀθηναίοις recipe. 27. ἐπικύς cod. ἐπικύσας Mus., em. Meinekius l. c., coll. ἐπιμίξ πρατύψ ἐπιτάξ. 28. ἐπίχωλος HSt. Macedonicum videtur pro ἐπίχωλος, ut κάλιθος pro χάλις. 29. Vix credam. Possis ἐπιμωκῶμαι, ut infra etiam μωκᾶται· χλευάζει. Sed vide num ἐπικοκκάζω fuerit, quo de Eustath. 1761, 27 et Nauck. p. 201 coll. περικοκκάζω. 30. ἐπὶ κόμαις κρατήσας· ταῖς θριξίν? an ἐπισπάσας κόμης qua de formula disputat Pierso ad Moer. et Verisim. p. 73 coll. Eur. Andr. 710 Helen. 115? 31. Male φυλῇ Musurus. ἐπίκωμος· ὁ ὑβριστής C. 39. 32. Supra ἐπίκοτα· ἐπίμομφα exstat dudum a Salmasio huic loco collatum. An ἐπίμωμα? 34. (μ) Mus. 35. ἐπιλεᾶν cod., em. Mus. Malim dorice λαίαν cf. Lob. Phryn. 715. 39. ἐπιμαλεσσαμένη cod., em. Mus. Malim ἐπιλεξαμένα· ἐπικαλεσαμένη (ἐπικαλουμένη schol. l. c.). 42. Non liquet. Infra πλοάδες· τῶν ἐπερχομένων τινὲς οὕτω καλοῦνται.

ἐπιλήκητος· ὁ τετυφλωμένος
ἐπιλημένος· κατέχων. τετυχηκώς
ἐπιληπτικός· πασχικός. κατεχόμενος
ἐπίληπτος· καταφανής. καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος
ἐπιλήπτῳ· ὑπαιτίῳ. δαιμονιζομένῳ
ἐπὶ Ληναίῳ ἀγών· ἔστιν ἐν τῷ ἄστει Λήναιον περίβολον ἔχον μέγα(ν) καὶ ἐν αὐτῷ Ληναίου Διονύσου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐπετελοῦντο οἱ ἀγῶνες Ἀθηναίων, πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι
ἐπιλησμονείη· ἐπιλαθείη
ἐπιλήσονται· ἐπιλανθάνονται
ἐπιλ(.)ίζουσα· καταμωκωμένη
ἐπιλ(.)ίζουσι· διανεύουσιν. ἐγκελεύονται
(*) ἐπιλίγδην· [ἐπιράνδην ἐπιδρομῆς] ὅσον ἐπιψαῦσαι, ἐπιξύσαι, ἐφάψασθαι ἐξ ἐπιπολῆς. ἐπιγράβδην, ἐξ ἐπιγραφῆς
Ἐπιλίμνιος· Ποσειδῶν
ἐπιλίημι· ἐπιτρέπω
ἐπιλινᾶν· ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἑστῶτα λινὰ καὶ ἐπιβλέπειν
ἐπιλιπές· ἐλλιπές
ἐπιλίτραις· τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ
ἐπιλοβίς· μέρος τοῦ ἥπατος
* ἔπιλλοι· οἱ πολλοί
* ἔπιλλος· παράστραβος, ἡσυχῇ διάστροφος· παρὰ τοὺς ἰλλούς, οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί·
δενδίλλων ἐ[ι]ς ἕκαστον
ἐπὶ Λύκ(ε)ιον· ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου Ἀθήνησιν
[ἐπιλύγεον· ἐπινέφελον, σκοτεινόν
ἐπιλύς· ξένος]
ἐπιλυσαμένη· ἐλευθερία. καὶ μία τῶν Εἰλειθυιῶν. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος, παρὰ Ταραντίνοις καὶ Συρακουσίοις

SCR. 43. Scriptorem, unde haec glossa petita est, οὐπιλ. scripsisse ex interpretatione ὁ τετ. patet. 46. Soph. Ant. 406 et Herod. III 69 teste Suida s. v. ἐπίλαμπος. 48. Ar. Ach. 503. 49. Cratin. vol. II 1 p. 223. 50. *H* 452. 52. σ 11.

ADNOT. 43. ‚ἐπιλήμητος *mire coniecerunt Is. Vossius et Hemsterhusius. Si recte Guyetus* τετυφωμένος *erit legendum* ἐπίληπτος.‘ LDindorf. III c. 1674 D. Vide ὀπιπέρα. 44. ἐπιχημένος e cod. Schowius p. 288 adnotat, ἐπιλημένος Phavorinus; ἐπειλημμένος Musurus. 48. ἔχων μέγα codex, correctum ope Phot. 221, 11. 49. ἐπιλησμονοίη· ἐπιλησθείη coll. Psalm. CXXXVI 6 LDindorf. Thes. III 1676 A. Fortasse ἐπιλησμόνη quo de cf. Meinekium et Iacobium ad Com. Gr. vol. V p. XLVI et p. 24. Sed quid ἐπιλαθείη? Ἐπιλήσμων εἴη· ἐπιλήθης εἴη vel ἐπιληθίη· ἐπιλησμοσύνη coni. Meinekius. 51. ἐπιλίζουσα codex et Vossius, ἐπιλλίζουσα recte Musurus sed ordine invito. 52. ἐπιλίζουσι cod. Voss., em. Mus. Apoll. lex. 73, 27. 53. Cf. ἐπαΐγδην Apoll. lex. 73, 26 ἐπιλίγδην· ὅσον ἐπιψαῦσαι. Ἐπιλίγδην· ἐπιράνδην. Ἐπιδρομῆς· ἐ. — ἐπιγράβδην κτλ. cod. Ἐπιλλίγδην· ἐπιράνδην ἐξ ἐπιδρομῆς κτλ. ἐπιγράβδην· κτλ. Mus. Ὅσον vulgo post ἐφάψασθαι lectum transposui cum Kustero. 54. Sic codex et Vossius, ἐπιλήμνιος Mus. Ἐπιλιμένιος THemsterhusius coll. Serv. Virg. Aen. I 724. 55. Infra λίναμαι· τρέπομαι qua glossa a Guyeto dudum correcta nollem abusi essent Vossius et Hemsterhusius, ἐπιλίνημι suadentes. Ἐπὶ δ' ἵημι egregie Reiskius probante Meinekio Philol. XII p. 542. ἐπιάλλημι coni. Lobeck. rhem. p. 112 n. 56. Iacobs Anth. Pal. p. 144. 58. ἐπὶ λίτραις accusativus videtur aeolicus plurativi numeris. 59. ἐπιβολίς cod., em. HSt. 60. Lege ἐπάλληλοι. 61. ἔπιλλο (ο supra), παράστραμος cod., ἔπιλλος· παράστραβος Mus. Scriptum erat ἔπιλλ. Cf. γιλὸς vel γιλλός et πτιλός. 62. ἐπιλύκιον cod., em. Meurs. Vide Meier *Att. Proc.* p. 146. 63. Sic codex et ἐπιλύγεα etiam Bekk. 243, 10 et EM. 357, 1; ἐπιλύγαιον Mus. Debebat ἐπηλύγαιον. 64. ἔπηλυς Mus. 65. Ἐπιλυσαμένη. Ἐλευθερία καὶ μιᾶ codex, Ἐπιλυσαμένη· Ἐλευθὼ καὶ μία Musurus. „Versus in ἐπιλυσαμένη finitur et sequens in ἐλευθερία incipit, cui scriba literam initialem praefixit. Musurus deinde articulum bene univit: in Aldina vero errore typothetae iterum divisus fuit.“ Schowius p. 289. Vide gl. ε 2032.

ἐπὶ Λ(ε)ιψυδρίῳ μάχη· οἱ φυγάδες Ἀθήνηθεν, (ὧν) οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἡγοῦντο, κατιέναι θέλοντες, πολλάκις ἔπταιον, καὶ Λ(ε)ιψύδριον τειχίσαντες . . . .

ἐπιλόγεον· τὸ μέγα ἄχυρον

ἐπιμαίεσθαι· ἐπιζητεῖν. ἐπιλαμβάνεσθαι. ἐπιψαύειν

ἐπίμαλθα· ἀγαθά. προσηνῆ. ἢ μαλακά. ἢ ἀσθενῆ λίαν

70. ἐπὶ μάστακα· τὸ στόμα. ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ

ἐπίμαστον· ἐπαίτην, ἐπιζητοῦντα τροφήν. [ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι] ἐνδεᾶ τῶν ἀναγκαίων. [ἐνδεής]

ἐπίμαστον κακόν· ἐπισπαστόν, ἐφειλκυσμένον. δεινόν

ἐπίμαστος· ἐπίληπτος. ὀχληρός. δραπέτης. ποιεινός, τροφὴν ἐπιζητῶν, ἐνδεής

ἐπὶ μακρὸν ἄϋσεν· μεγάλως ἐφώνησεν

75. ἐπιμάρτυρος· μάρτυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις

ἐπιμασσάμενος· ἐφαψάμενος, ψηλαφήσας

ἐπιμάσσεται· ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τοῦ μάσσονος, ὅ ἐστι μακροτέρου· οἱ δὲ ἐφάψεται, ψηλαφήσει. ἢ οἷον οὐ λιμώσ(σ)ει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν

ἐπιμαχία· ἡ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια

ἐπίμαχοι· ἐπίκουροι, βοηθοί

80. ἐπίμαχον χωρίον, ᾧ οὐ δύναταί τις προσιέναι μαχόμενος

ἐπιμέλεια· σπουδή

* ἐπιμελύξαι· δοῦναι

ἐπιμελείας οἶκος· ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο

ἐπιμελῶς· συνεχῶς. σπουδαίως

85. ἐπιμέμφεται· ἐγκαλεῖ. ἐπιδεῖται. ἐπαιτιᾶται

ἐπιμερής· ἀριθμὸς οὕτω λέγεται, ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί.

ἐπίμερος· μοιχεύεται

ἐπίμεστα· πλήρη, τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ μὴ ἀπεψημένα. Φερεκράτης·

> βριθομένης ἀγαθῶν ἐπί(μεστα) τραπέζης

* ἐπιμάξας· ἐπισπάσας

SCR. 70. δ 287 ψ 76. 71. υ 377. 74. Ε 101. 75. Η 76. 76. ι 446. 77. Δ 190. Sophocl. fr. 52 p. 112. 78. ADN. 80. ADN. 85. Λ 65. 88. fr. XXXIV vol. II 1 p. 350.

ADNOT. 66. Ἀθηνῆθεν οἱ codex, cuius lacunam post τειχίσαντες comparentem Musurus ex Hesychio s. v. Λειψύδριον et Suida his verbis explebat; χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ἐπολέμουν τοῖς Πεισιστρατίδαις. Idem Ἀθήνηθεν ὧν οἱ scripsit. 67. Infra legitur λώγη· καλάμη καὶ συναγωγὴ σίτου; recte Kusterus igitur, suadente etiam ordine, pro ἐπιλόγεον scripsisse videtur ἐπιλώγεον. Idem τὸ μετὰ λώγην ἄχυρον proposuit. Sufficit τὸ μετὰ ἄχυρον. 68. ἐπιμάλθα cod., ἐπίμαλθα Reiskius, ἐπιμάλθακα Pearso. 70. ἐπιμάστακα cod., em. Kusterus. Infra μάσταξ· τὸ στόμα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. Videtur igitur Albertus verba ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι recte huc e sequentibus retraxisse. 71. Apoll. lex. 73, 30. [ἐνδεής] om. Mus. 72. Infra ἐπίσπαστον κακόν. 73. σημαίνει καὶ τὸν ἐπίπληκτον Apoll. lex. 73, 31. Pro δραπέτης ποιεινός quae codicis est lectio Musurus δραπέτης πεινός scripserat. ἐραστής. ποθεινός coni. Meinekius. 76. Apoll. lex. 73, 29. 77. αἰχμαλώτησιν cod., αἰχμαλωτίσιν Mus. Verba οἱ δὲ — ψηλαφήσει post Αἰχμαλώτισιν scripta loco commodiore apparebunt. 78. Schol. Thuc. I 44. 80. οὐ a Musuro male deleri apparet ex Thuc. IV 31, cuius verba explicantur ἥκιστα ἐπίμαχον. 82. Sic codex, ἐπιμειλίξαι Mus. 86. ,Nicomach. Introd. arith. I 20 Euclid. Introd. harm. p. 24 Iamblich. in Nicom. p. 50 C. Philo vol. II p. 183, 29' LDindorf. et BHase Thes. c. 1696. Cf. ἐπιμόριος. 87. Infra ἐπιπείρει· μοιχεύεται ἢ μοιχεύει, ubi ὀπιπεύει conicio. Meinekius ἐπίμερος· μοιχεύεται· . . . . . (ionice pro ἐφίμερος) suasit. 88. ἀπηγμένα — βριθομένων — ἐπὶ codex, em. Blomfield. glossar. ad Aesch. Septem 141 et Th. Bergk. Com. Att. p. 304. ἀπεψημένα praebuit Pollux IV 169. 89. ἐπιράξας vel ἐπιῤῥάξας coni. LDindorf. Thes. III p. 1755.

90. ἐπιμετρίδα· τὸ ἐπίμετρον, ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι
ἐπὶ μήδεα κείρει· τὰ βουλεύματα ἐπικόπτει. ἢ τὰ ἔργα ἐπιτέμνει χειρί
ἐπιμηλίς· πόρπη. καὶ ἀπίου γένος
ἐπιμήνιοι· οἱ ἱεροποιοί. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις ἐπιμήνια, ἡ κατὰ μῆνα τῇ νουμηνίᾳ συντελουμένη
ἐπὶ μηρῶν· ....
95. ἐπιμίλεια καὶ δώσω· τὰ ἀπόθετα χρήματα
ἐπιμίξ· ἀναμεμιγμένως
ἐπίμονοι· κάτοχοι
ἐπὶ μοῖραν· ἐπὶ θάνατον
ἐπιμόριος· ἀριθμὸς ὑπερέχων ἑτέρου μέρει
5000. ἐπίμορτος· σπόριμος γῆ. [ἢ] ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτω καὶ ὁ (ἐπὶ) μέρει ἐργαζόμενος. Μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες
ἐπιμορφάζονται· σχηματίζονται
ἐπίμοχθον· ἐπίπονον
ἐπιμοχθῆσαι· σὺν μόχθῳ ἐπιπονῆσαι
ἐπιμυλ(ίδ)ας· ἐπιγονατί(δ)ας
5. ἐπίμυξις· στεναγμός
ἐπιμύσας· καμμύσας. κλείσας
ἐπιμωρέων· ἀδικουμένοις ἐβοήθουν
ἐπινάξαι· ἐπιπακτῶσαι
ἐπίνακτον· τὸν ἐπιδιδόμενον ἔξω(θε) ναύτην
10. ἐπινειμάτω· ἐπαναγνώτω
ἐπινείσεται· ἐπελεύσεται
ἐπινέμησις· ἐπιμερισμός
ἐπινέναξαι· ......
........· τέτρωται, συντέτριπται τὰς φρένας
15. ἐπινενύχθαι· παραφρονεῖν
ἐπινενυγμένον· τὸ ἐπίτριπτον
ἐπινεφρίδιον· τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος
ἐπὶ νῆας· ἐπὶ τὰς ναῦς
ἐπὶ νηόν· ἐπὶ τὸν ναόν
20. ἐπὶ νέωτα· εἰς ἕτερον ἔτος
ἐπινήαται· ἐφέλκεται
ἐπίνητρον· ἐφ᾽ ᾧ τὴν κρόκην τρίβουσιν

SCR. 91. *Π* 120. 94. Genes. L 23. 95. *Ι* 147. 96. *Δ* 525. 5002. Sapient. liber XV 7. 17. *Φ* 204. 18. *Α* 12. *Ζ* 69.

ADNOT. 90. ᾧ cod., em. HSt. Ἐπιπτερίδα· τὸ πτερόν (περίπτερον?) ingeniose Kust. Vide ἐκπετρίδδην. — τῷ χοίνικι corr. Meinekius. 91. ἐπιμηδεακήρει cod., em. Mus. 92. Pamphilus Athen. III p. 82 D XIV 650 E. — Vide ἐπιπολητίδες. 93. ἐπίμηνον· οἱ — θυσία τις. Ἐπιμηνία· ἡ — συντελουμένη cod. Mus., em. Scaliger coll. ἱεροποιοί. Vide Boeckh. C. I. I p. 221 II p. 1133 A. 94. ἐπίμηρον· ἐπιμίλεια καὶ δώσω τὰ cod. Ἐπίμηρον. Ἐπιμείλια· τὰ Mus. Leg. ἐπιμείλια δώσω· (sic Meinek. Philol. XIII 543) τὰ ἀπόθετα. Minus placet ἐπιμείλια καὶ δώς· τὰ ἀπόθετα. Ἐπὶ μηρῶν Heinsius. 96. Apoll. lex. 73, 32. 98. ἐπὶ μόρον C. 39. 99. μέρους cod., μέρει Thes. III 1705 B. 5000. ἐπὶ addidit Kuhnius. Vide Lob. Path. El. p. 36. 4. ἐπιμύλας· ἐπιγυνατίας cod., em. Kusterus. Cf. Galen. lex. 472, 4. 7. Om. Mus. postquam ἐτιμώρουν correxit. ἐτιμώρεον Meinekius Philol. XIII p. 544. 9. ἐπίνακτιν — ἐξωναύτην codex, em. Meinekius Phil. XIII p. 543 sq. dubitans utrum ἐπίνακτον an ἐπινάκτην praeferat. 11. ἐπιείσεται Reiskius, quod verum puto. Nam ἐπινείσεται vel ἐπινίσσεται explicari solet ἐπιπορεύεται. 12. ἐπινέμεσις cod., em. Suidas C. 63. 13. 14. Disiunxi. ἐπινέναξαι· τέτρωται cod., ἐπινένυκται· τέτρωται Mus. 19. ἀπὸ cod., ἐπὶ Heinsius. 20. τρίτον codex, τὸ ἐπιὸν Pierso ad Moer. p. 268, em. Reiskius. 21. Corrupta sunt. Ineptit schol. Lucian. VH. II 25 ἐπινάζει per ἐφέλκεται explicans. 22. Poll. VII 32 X 125 EM. 362, 20.

ἐπινίκιον· νικητήριον. βασιλέως σύμβολον
ἐπίν.ιον· μικρὸς λιμὴν [λίμναι] καὶ αἱ περὶ αὐτὸν στοαί
25. ἐπίνοια· ἐπιτήδευμα
ἐπινομίς· ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέγεται
ἐπίνομοι· κληρονόμοι
ἐπιννκτίς· φυλακὴ δοκοῦντι ἀδικεῖν
[ἐπινύσκειν· διδάσκειν]
30. ἐπίννσεν· ἐσωφρόνισεν
ἐπιξενοῦμαι· ξενοδοκοῦμαι ἐπιμαρτύρομαι
* ἐπίξενος· ἐπιχθόνιος
ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι. πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρῆσ(σ)αις
ἐπίξηνον· ξύλον, ἐφ' οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον, οἷον τὸ κρεωκόπον ξύλον
35. ἐπιξενοδίκη· ἡ συνηγορή, καὶ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται
ἐπίξομεν· ἐφήξομεν
ἐπίξυλον· τὸ ἐπὶ παραστροφίδα τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου. [καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπικόπως]
ἐπιξύνῳ· ἐπικοίνῳ [γάρ ἐστιν τὸ ξανθόν]
ἐπὶ ξυροῦ· ἐπὶ κινδύνου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀξυτάτου, ἢ ἀκροτάτου
40. Ἔπιοι· οἱ Ἤλιοι
Ἐπίορα· χωρίον μέρος ἐν Σικελίᾳ
ἐπιοραντές· τερπνόν. ἁρπαλέον
ἐπιορκία· ψεῦ(σ)μα
ἐπίορκον· ὅρκον μὴ φροντίζοντα
45. * ἐπιορεξάμενος· ἐπιδών

SCR. 30. Ξ 249. 31. ADN. 33. fr. 115 Nck. 38. *M* 422. 39. *K* 173. Aesch. Cho. 867. 44. *ἐπίορκον ὅρκον* Arist. Ran. 150.

ADNOT. 23. C. 39. 24. *ἐπίνειον* Mus. Deinde *λιμὴν λίμναι καὶ αἱ παρὰ αὐταῖς* cod., em. Meinek. coll. schol. Ar. Pac. 144. Cf. Exx. crit. in Ath. I p. 89 Philol. XIII 544. *ἐπίνειοι· παραθαλάσσιον ἢ λιμένας ἔχοντες οἰκήματα* (sic) C. 39; idem *ἀκρωτήριον*. 26. Cf. Apollon. ap. Ath. III p. 97 D Eustath. 1225, 25. *ἐν τοῖς ναυτικοῖς*] intellegit *ἀναγραφὴν ναυτικῶν ὀνομάτων*, quam s. v. *στῆμα* laudat. 27. Boeckh. C. I. II p. 23, 37. 28. *ἐπινεκτίς* cod., em. Vossius. Pro *φυλακὴ* ope Pollucis IV 197 *φλύκταινα φυομένη τῷ δ. ἀ.* suasit Heinsius vertitque *pustula, quae mentientibus erumpit.* Mihi verba *δοκοῦντι ἀδικεῖν* sede sua mota et *ἐπινύκτιος φυλακή* singularem glossam constituere videntur. 29. *Pro Homerico ἐπίνυσσε Hesychium ἐπίνυσκε scriptum invenisse animadvertit Ruhnkenius. Schol. Il.* XV 10 *Ἀριστοφάνης κῆρ ἀπινύσκων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ διὰ τῶν δύο σσ.* Lobeck. rhem. p. 248. *ἐ πινύσκειν* coni. Hemsterhusius. 30. Apoll. lex. 73, 33. 31. *ἐπιξενοδόκευμαι· ἐπιμαρτυροῦμαι* codex. Scripsi *ἐπιξενοῦμαι· ξενοδοκοῦμαι ἐπιμαρτύρομαι* ex Aeschyl. Ag. 1263 (1320). Nam sequens glossa cum expositione de mendo valde suspecta cum Ruhnkenio *ἐπίξυνος· ἐπίκοινος* scribenda videtur. 33. (σ) Mus. 34. *ἐπίξεινον — κρεόκοπτον* cod., *κρόκοπτον* Aldinae vitium certatim a VVDD sublatum. Huc retrahe verba *καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκοπως* (*ἐπίκοπον* Mus.). 35. *ἐπιξενοδίκη· ἡ συνηγορὴ καὶ ἡττηθείς* cod. *ἐπὶ ξένῳ δίκη· ἡ συνηγορικὴ ἐν ᾗ ὁ ἡττηθείς* Mus. *ξένᾳ* typotheta, a quo seducti Kusterus et Hemsterhusius *ἐπὶ ξενίᾳ δίκη — ἐπωλεῖτο* coniecerunt reliquis Musuri coniecturis admissis. 36. *ἐπίξομεν· ὑπείξομεν* codex, cuius scripturam divinabat Vossius, *ἐπείξομεν* Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 544 dialectum Megaricam esse monens. 37. *παραστροφίδι* Mus. Cf. *ἐπιδούριτον* glossam aeque obscuram. Verba *καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκοπον* (sic Mus. pro *ἐπίκοπως*) ad *ἐπίξηνον* pertinere videri animadverterunt interpretes. 38. *ἐπιξυνῶ· ἐπικοινῶ* codex et C. 63. Musurus verba *γάρ ἐστι τὸ ξανθόν* ne scripsit quidem. *Ἐπιξύνῳ· ἐπικοίνῳ* Iensius Lucubr. Hes. p. 91; deinde possis *κοινὸν γάρ ἐστι τὸ ξυνόν.* 40. *Ἐπειοί· οἱ Ἠλεῖοι* recte Musurus, a quo glossa postea inducta est. Cf. Nauck. *ZfAW.* 1856 p. 14. 41. *Ἐπιπολαί* coni. Meineke. 42. Probabiliter *ἘΠΙΘΑΛΠΕC* pro *ἘΠΙΟΡΑΝΤΕC* coni. Albertus. 43. (σ) Heinsius. 44. *ὅρκου* Heinsius; non opus. 45. *ἐπιορεξάμενος· ἐπιθυμῶν* Faehsius, *ἐπιδούς* Albertus coll. Solon. fr. 5, 2 p. 336 Bgk. Malim *ἐπιών* ex Hom. *E* 335 coll. gl. ε 5516.

ἐπιόσσομαι· ἐφορῶ. προσαγορεύω. ἐπισημαίνομαι
ἐπίουρα· ὅρια
ἐπίουροι· ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι
ἐπίουρος· εἰ μὲν προπερισπωμένως περισσὴ ἡ πρόθεσις· οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. εἰ δὲ προπαροξυτόνως πάλιν ὁ φύλαξ, ἀπὸ ξυλίνου ἐπιούρου
50. ἐπιοῦσα· ἐπερχομένη
ἐπιοψάμενος· ἐπιδών. ἐπιλέξας
ἐπιόψονται· προχειρίσονται. προΐδωσιν. ἐπιλέξονται
ἐπίπαγος· τὸ ἐπὶ τῶν ἑψομένων, ἡ γραῦς
ἐπιπαίζειν· τὸ μὴ θύειν φρατρίαν. Λάκωνες
55. ἐπίπαιμα· ἐπίπταισμα, πρόσκομμα
ἐπιπαιωνίζουσα· ἀλαλάζουσα
ἐπὶ Παλλαδίῳ· δικαστήριον, ἔνθα ἐδίκαζον οἱ ἐφέται τοῖς ἀκουσίων φόνων δικαζομένοις
ἐπι(πα)ματίδα· τὴν ἐπίκληρον
ἐπιπάξ· συντόμως. ἐπίτομος ὁδός, καὶ ἡ ἐπ' εὐθείας. καὶ εἰκῇ. ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερά
60. ἐπίπαππος· ὁ τοῦ πάππου πατήρ
ἐπὶ παρατάξεως· ἐν πολέμῳ
ἐπιπάστας· ἑταίρας ἐπωνύμιον
ἐπίπαστα· τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλφιτα. οὕτως γὰρ ἥσθιον αὐτά
[ἐπίπαστον· τὸν βρόχον· ὅταν γὰρ ἐπισπασθῇ σχοινίον, συνάγεται καὶ ἀποπνίγει]
65. ἐπίπεδον· ἐπὶ τὴν γῆν. χαμόγαιον. ἰσόπεδον
ἐπιπείθη(ται)· π(ε)ισθῇ
[ἐπιπεῖν· καταλαβεῖν]
ἐπὶ πείρᾳ· ἐπὶ διαπείρᾳ. ἢ ἐπὶ λῃστείᾳ καὶ πειρατικῇ βλάβῃ
ἐπιπείρει· μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει
70. ἐπιπελάνιαι· ὀλαί. καὶ πόπανα
* ἐπὶ παιπαλοέσσῃ· ἐπὶ τραχείᾳ
[ἐπίπεται· φθείνει. καὶ συμπίπτει]
ἐπίπετρον· εἶδος βοτάνης παρὰ Θεοφράστῳ

SCR. 47. *K* 351. 49. *ο* 39. 50. Proverb. XXVII 1. 55. Arist. fr. inc. CLXIII. 59. fr. inc. com. LXXI, vol. IV p. 623. εἰκῇ] Eurip. fr. 294 p. 355. 63. Ar. Eqq. 103. 64. Eurip. Hippol. 783 ἐπισπαστῶν βρόχων. 66. *A* 218. 68. Ar. Av. 584. 71. *M* 168. 72. Refero ad Hippocr. Epid. VI p. 1174 G, ubi var. lect. est εἰρύεται. 73. HPl. VII 7, 3.

ADNOT. 46. ἐπιώσσομαι cod., em. Mus. προαγορεύω Kusterus. 47. ἐπιούρια· οὔρια cod., em. Pearso. 48. Vide Salmas. Exx. Plin. p. 775 b CD. Male supra ἐπίκουροι. 49. Similiter Apoll. lex. 73, 34. 50. Cf. ἡ ἐπιοῦσα. 53. Eustath. 1450, 46 eadem e Pausania Atticista affert. 54. Λάκωσιν Meinekius, cui Eupolidis fabula latere videtur. Retraxerim Λάκωνες ad gl. 5058. 55. [ἐπίπαιμα] ἐπίπταισμα· πρόσκομμα Ruhnken. 57. ἐπιπαλλαδεία — ἐδικάζομεν cod., em. Mus. Cf. Pausan. Attic. ap. Eustath. 1419, 54 p. 27 Meier. 58. (πα) Maussacus. Cf. schol. Ar. Vespp. 581 schol. Plat. p. 449 Bekk. Hemsterh. ad Polluc. X 20 OMueller Dor. II 197. 59. Sic codex, ἐπίτομος ὁδός· καὶ κτλ. male Mus. Vide ἐπιζάξ et ἐπιτάξ. Pro ἐπίπαξ certe ἐπιπάξ scribendum erat. 60. Nauck. Ar. Byz. p. 138. 142. 62. ἐπιπαστάς(άδος) coni. Meinekius. 64. ἐπίσπαστον Musurus recte, sed ordine invito. Cf. ἐπίσπαστρον. 66. ἐπιπείθη· πισθῇ cod., em. Mus. 67. Codicis scripturam restituit Is. Vossius. ἐπισπεῖν Mus. Vide ἐπίσπη· καταλάβῃ et ἐριπεῖ· καταβάλει ubi ἐρείπει· καταβάλλει Kusterus. 68. ἐπιπεῖραι· ἐπιδιαπεῖραι ἢ ἐπιλῃστεῖαι. καὶ πειρατικὴ βλάβη cod., em. Reiskius. Cf. schol. Arist. Avv. 584 ἐπὶ πείρᾳ· ἐπὶ βλάβῃ. 69. Supra habuimus ἐπίμερος μοιχεύεται, q. v. 70. ἐπιπέλανα· αἱ ὀλαὶ Buttm. Lexil. I p. 200; ἐπιπελάνια Meinekius. 71. ἐπὶπελοήσει cod., ἐπὶ πεπαλοέσσῃ Vossius. 72. Sic codex, φθίνει Mus. L. ἐρίπεται et pro ἐρίπεσθαι· φθονεῖν corrige ἐρείπεσθαι· φθίνειν. 73. ἐπίπτερον cod., em. Salmasius Exx. Plin. p. 911.

ἐπίπηχυ· τῶν πηχῶν τὸ ἄνω
ἐπιπίσσειν· ἐπιπάσσειν
* ἐπιλίσσασα· σείσασα. διατινάξασα
* ἐπιπειθείη· ἀναπεισμονῆσα
ἔπιπλα· ἱμάτια γυναικεῖα. ἢ χρήματα, ἢ σκεύη, τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ἐπιπόλαια
ἐπίπλαδον· φέρεσθαι
ἐπὶ πλακός· ἐπὶ μνήμης πάσης
ἐπίπλατορ· πλακοῦντος εἶδος
ἐπιπλέγοι· ἐπόψεται
ἐπιπλεῖ· ἐπιπλέει
ἐπίπλευρα· τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας
ἐπιπλήξειν· ἐπελθεῖν. ἐπιτιμῆσαι. ὑβρίσαι
* ἔπιπλον]· ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλους λεγόμενος
ἐπιπλομένων· κυκλουμένων. πληρουμένων. ἐπερχομένων
ἐπιπλώσας· πλεύσας
ἐπιπνείηται· ἐπιθυμῇ
ἐπιπνείουσι· ζῶσι. πνέουσιν
ἐπιπνεῦσαι· ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν
ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων. Αἰολικῶς. καὶ Ἀλκαῖος. ἤπουσυναγανδρωνδασμένον στρατὸν νομισμένοι πνέοισα
ἐπιπνοίας· ἐπιπνεούσης
ἔπιπνοι· οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι
ἐπιποθῶ· ἐπιθυμῶ
Ἐπιπόλα· οὕτως ἐν Λακεδαίμονι ἡ Δημήτηρ ἱδρυμένη τιμᾶται
ἐπιπολάζει· ἐπιπλέει

SCR. 77. Simonid. ap. Stob. flor. III p. 284. 78. e. g. Soph. fr. 6. 80. Proverb. III 3. 83. Ran. 197. 85. Ψ 580. 86. Philetaerus Ath. III p. 106 E. 87. η 261? Sed vide Hesiod. Scut. 87. 88. Γ 47 (alii ἐπιπλώς e Ζ 291). 92. fr. 66 p. 722 Bgk. 94. Plat. Conviv. 181 C. 95. Rom. 1 11.

ADNOT. 74. E Polluc. II 140 ἐπίπηχυ τὸ ἄνωθεν τοῦ πήχεως lego ἐπίπηχυ pro ἐπιπηχῆ (a) et τὸ (τῶν cod., τὰ Mus.). 75. Hinc ἐπίπιστον· ἢ τὸ πινόμενον ἢ τὸ ἐπιπασσόμενον in cod. 2831 Theocr. XI 2. Similiter βιπτάζειν et βαπτίζειν dicitur. ἐπιπίσσειν· ἐπιπεσεῖν (vel potius ἐπιπίπτειν), quo de cf. Ahrens Dial. I p. 67, conicere non ausim. 76. Pro δείσασα certa est Palmerii correctio διασείσασα. Glossa ἐλελίξασα scribenda videtur. 77. Sic codex, om. Musurus. πεισμονὴ Thes. III c. 1726, ἀναπεισμονὴ Σιμωνίδης α' Schneidew. Symb. Crit. p. 100. Lego ἐν πείσῃ· ἐν πεισμονῇ, quod vide. 78. ἔγγια cod., ἔγγεια Mus. ἔγγαια Pausanias lexicopraphus. 79. + Mus., ἐπιπλάδδην· φέρεσθαι, vel potius ἐπιπολάδδην· φέρεσθαι, infinitivum Laconicum pro ἐπιπλάζειν vel ἐπιπολάζειν latere suspicabatur Adr. Heringa Obss. p. 216. Mihi ἐπιλαδδὸν φέρεσθαι· .... (catervatim) in mentem venerat. 80. Sic gl. mss. Proverb. et C. 11. 81. Imo ἐπίπαττορ = ἐπίπαστος, nimirum ττ pro στ ut in ἄττασι, ἀτταφού λιττορ, ἀμπιττάρ. 82. + Mus., ἐπιβλέποι Kusterus, ἐπιλέγοι coll. gl. 5051 Meinekius. 85. ἐπιπλῆξαι non est opus; μέμψασθαι etiam in paraphrasta Bekkeri legitur. 86. ἐπίπλοον· ἐπίπλοιον malebat Iungermannus ad Polluc. II 212. Scribo ἔπιπλον·...... ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης κτλ. ὑμὶν cod., em. Mus. 87. ἐπιπλόμενον κτλ. Albertus. 89. ἐπιθυμεῖ cod., em. HSt. ἐπιπνεῖ· ἵεται, ἐπιθυμεῖ male Kusterus. ἐμπνεῖσθαι de amatore dictum est. 91. Coni. ὀπιπεῦσαι vel potius ὀπιπεύειν quod infra explicatur περιβλέπειν περισκοπεῖν. Alius malit ἐποπτεῦσαι. 92. ὀπιπεύων· περιβλέπων? ἀλκαίως ἤπουσυναγανδρωνδάσμενον στρατόν codex, Ἀλκαῖος· ἤπουσυναγανδρωνδας μενον στρατόν Musurus; ἤ ποι σὺγ' ἀνδρῶν δυσμενέων στρότον πόλισμ' ἐπιπνεύοισα haud contemnenda quidem est Ahrentis emendatio, vereor tamen ne praestet ἴπου σύ γ' Ἀντάνδρω ◡◡– στρότον coll. Homerico ἴψατο λαὸν Ἀχαιῶν. 93. 'Επιπνοίας ut νηνεμίας ἀπλοίας: ad ἐπιπνεούσης addendum videtur τῆς πνοῆς vel legendum ἐμπνοῆς οὔσης. De ἐμπνοῇ vento vehementissimo vide Strabonem [IV p. 182]' Meinekius. 94. ἐπίπνοι (h. e. ἐπίπνοοι), ut θηλύνοι pro θηλύνοοι malit idem. 96. ἐπιπολλά cod., em. Meinekius. Cf. Ἐπίασσα. 97. Cf. Poll. VII 138. Scil. τῷ ὕδατι.

ἐπιπολαιοτέρων· τῶν μὴ βαθέων
ἐπιπολάσαντες· ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι
5100. * ἐπιπόλαιον· τὸν ἐπίπλουν ὑμένα
ἐπιπολῆς· ἀνωτάτω, ἐπάνω, ἐπιπλέον
Ἐπιπολιαῖος· Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ .....
* ἐπιποληΐδες· αἱ περόναι, αἷς αἱ γυναῖκες περονῶνται
ἐπιπόλισον· ἐποικοδόμησον
5. ἐπίπονον· καματηρόν. [ἢ Ζεὺς ἐν Μιλήτῳ
Ἐπιποντία· ἡ Ἀφροδίτη
ἐπιπόρπωμα· τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης. καὶ τῶν ἱππέων ἢ τὰς χλαμύδας συνέχουσα πόρπη. [ἐπειδὴ τῆς πόλεως]
ἐπὶ ποσόν· ......
ἐπὶ πότμῳ· ἐπὶ θανάτῳ
10. ἐπιπρηνές· ἐπικάτω κα(τε)στραμμένον
ἐπιπρηνής· ἐπὶ στόμα. λοξός. ἐπικλινὴς ἐπ' ὄψιν
ἐπιπρητήν· αἰγὸς ἡλικία
ἐπιπρίων· τοὺς ὀδόντας τρίζων
ἐπιπροίηλεν· ἐξέτεινε. παρέθηκεν
15. ἐπίπροικος· ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα
ἐπίπροικα· τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον
* ἐπάκουή· ἐπικαλοῦ
ἐπιπροσθεῖ· ἀντιπ(ίπτ)ει
ἐπὶ πρύμνῃσιν· ἐπὶ ἄκραις
20. ἐπιπρώρους· τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσεσχηκυίας
ἐπιπτάρ(ν)υμαι· μετακαλῶ. κατέχω· ἐπισχετικὸν γὰρ ὁ πταρμὸς πολλάκις
ἐπιπτέσθαι· ἐπιπτῆναι
ἐπιπτύξαι· ἐπερεῖσαι
Ἐπιπυργῖτις· ἡ Ἀθηνᾶ οὕτως ἐν Ἀβδήροις ἐκαλεῖτο
25. ἐπιπωλεῖται· ἐπιπορεύεται
ἐπίεργμα· ἐπιθυμία
ἐπιρέκων· ἐπισπεύδων
ἐπιρέζεσκον· ἐπετίθεσαν. ἔθυον
Ἐπιρνύτιος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ
30. ἐπιῤῥέξαι· ἐπιθῦσαι. ἐπαγαγεῖν

SCR. 98. Cf. Hippocr. 911 B 913 D Aristot. Eth. I 5. 5112. αἰγὸς ἐπιπρητῆνος ἐρυθροῦ πήρα ἀρίστη. 14. Λ 627. 19. Ν 762. 22. Δ 126. 25. Γ 196. 28. ρ 211. 30. Theocr. 24, 97.

ADNOT. 98. ἐπιπολαιωτέρων cod., em. Phavor. 5100. Incorruptum videtur Meinekio Com. vol. V p. 83 et Thes. edd. III c. 1742 A. Laesus ordo suadet, ut detortum dicamus ex ἐπίπλοιον, q. v. 2. Huc Albertus e gl. 5105 subicit verba ἢ Ζεὺς ἐν Μιλήτῳ. Ratio cognominis inesse videtur in verbis ἐπειδὴ τῆς πόλεως..... gl. 5107. 3. ἐπιβοληΐδες coll. ἐπίβλαι Lobeck. Proll. 470, 60. περώνονται cod., em. Mus. 4. Cf. πολίσσαμεν. 5. Vide 5102. 5167. 7. ἐπιπόρπαμα fortasse rectius Pearso et THemsterhusius. De verbis ἐπειδὴ τῆς πόλεως cf. 5102. 7. 8. Separavi et lacunam indicavi. ἐπίποσον cod., correxi. 9. ἐπίποτμα cod., em. Mus. 10. (τε) Mus. 12. Lob. Path. Proll. p. 53. Nauck. Ar. Byz. p. 104. 106. 13. ἐπιπρήων cod., em. Mus. 14. ἐπιπροῆλθεν cod., em. Iensius Lucub. Hes. p. 91. 15. Poll. III 25 Salmas. de modo usur. p. 166 — 169. 17. Non expedio. 18. ἐπίκειται C. 39, em. Meineke. 19. ἐπιπρύμνεισιν cod., em. Heinsius. 21. (ν) Phavor. Cf. schol. Theocr. VII 96. 22. ἐπιπετασθῆναι schol. 26. ἐπιόρεγμα Faehsius, ἐπόρεγμα HSt. Videtur forma voc. ἐφιέρεια, q. v., Ionica explicari voc. ἐπίθυμα, — ἐπιθυσία Meinekius. 27. L. ἐπιρέζων· ἐπισπένδων. 28. ἐπιρέξεσκον cod., ἐπιῤῥέζεσκον Mus. Scripsi quod ordo requirit, infra ῥέζεσκον· ἔθυον. ,ἐπιτίθημι de sacris faciendis arisque imponendis frequens' AM. 29. ,Ἐπιρνύτιος a Cretico ἔρνυς (ἔρνυτος) = ἔρνος. Cf. ἔρνυτας.' Idem. 30. Cf. ἐπιβρέξαι et ἐπιῤῥῆξαι.

ἐπιῤῥέπει· ἐπιβαρεῖ. ἐπικρατεῖ. (ἐπιῤῥέπῃ)· ἐπι(ε)στήκῃ. ἐπικρέμηται
ἐπιῤῥεπής· ἐμβριθεστέρα
ἐπίῤῥημα· ποιημάτιον τετράμετρον
ἐπιῤῥήματα· οὕτω προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα τετράμετρα, ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα μηδέποτε τοῦ ἑξῆς μέλους ἐπεληλυθότος. ἄλλοι δὲ ἐπῳδια μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια
[ἐπιῤῥήξας· ἐπαγαγών]
ἐπὶ [ῥ]ῥηγμῖνι· ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ
ἐπιῤῥήσσει· ἐπικλείει
ἐπιῤῥήσ.εσκον· ἐπε(σ)πῶντο. ἐπεβάλλοντο. ἐπέκλειον μεθ' ὁρμῆς
ἐπίῤῥησις· ψόγος
ἐπιῤῥήσ(σ)εσκον· τὸ ἐπά(κ)τουν. ἐπέκλειον
ἐπίῤῥηται· ἐπικάτακτα
ἐπίῤῥητον· ἐπίψογον. αἰσχρόν
ἐπιῤῥήτως· ἐπὶ κακῷ λεγόμενος, ἐπ' αἰσχρότητι
[ἐπιῤῥιείσκοντο· ἔπραττον]
ἐπιῤῥοήν· ἐπίῤῥοιαν ὑδάτων
* ἐπιῤῥοίζειν· ἐπισίζειν. ἐπισεύειν. ἐπεγκελεύειν
ἐπιῤῥόθησαν· ἐπήχησαν, ἐπεβόησαν
ἐπιῤῥόθητα· ἐπίψογα
ἐπίῤῥοθος· ἰσχυρός. ἐπίκουρος. βοηθός
ἐπιῤῥόγανον· ἀπόμακτρον
ἐπὶ [ῥ]ῥοπῆς· ἐπὶ μικροῦ
ἐπιῤῥύσασα· ἐπιθεμένη. ἐπιστάξασα
ἐπιῤῥωγολογοῦσι· καλαμῶμοι τὸν ἀμπελῶνα
ἐπιῤῥωνύς· ἐπισχυ(ρ)ῶν, ἐκ τῆς ῥώσεως ἢ ῥώμης
ἐπιῤῥώννυσιν· ἰσχυροποιεῖ
ἐπίῤῥωσις· βεβαίωσις. διόρθωσις. ὑγεία
ἐπιῤῥυ(θ)μίζει· διατυποῖ. ἐπανορθοῦται
ἐπιρύσμιον· ἐπι(ῤ)ῥέον

SCR. 31. Theognid. 157. 32. Ξ 99. 36. Δ 437. 38. Ω 454. 39. Archiloch. fr. 40 = 38. 47. Eur. Hec. 557. 48. Sophocles Tereo? 49. Δ 390. 52. ADN. 57. Democriti?

ADNOT. 31. 31b. Separavit et ἐπιῤῥέπῃ inseruit et ἐπιεστήκῃ scripsit Meinekius. Ἐπιῤῥέπεῖ — ἐπιστή(κ) cod., ἐπιῤῥεπεῖ — ἐπιστήκῃ Mus. 32. L. ἐπιῤῥεπής· ......†.....· ἐμβριθεστέρα. 33. 34. μηδέποτε — ἐπιληλυθότος — ἰάμβια cod. μηδέπω Mus., qui reliqua correxit. Ἐν τοῖς χορικοῖς ὅτε στροφὴν ᾄσειαν μέλους ἐπελέγετο ποιημάτιον ις στίχων εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες ἐπελέγετο πᾶν (πάλιν?) τετράμετρον ποιημάτιον τῶν ἴσων στίχων EM. 363, 46. 35. Vide ἐπιβρέξαι, ἐπιῤῥέξαι. L. ἐπιφρήσας. 36. ἐπιῤῥηγμίνη cod. ἐπὶ ῥηγμῖνι Mus. 38. (σ) et (σ) Mus. schol. Soph. OT. 1253. 39. ἐπίῤῥεσις cod., em. Orio 55, 22. 40. ἐπιρησέσκοντο· ἐπάτουν cod., em. Meineke. 41. ἐπίῤῥητα· (i. e. ἐπικέλευστα) ἐπίτακτα Meinekius. 43. ἐπίῤῥητος Mus., quo non opus. Cf. Poll. II 128 al. 44. ἐπιῤῥήσεσκον· τὸ ἔφραττον an ἐπιρρέξεσκον· τὸ ἔπραττον legendum sit ambiguum est. † Mus. 46. ἐπιπιέζειν ἐπισείειν cod., em. Pergerus et Kusterus, quae ad ἐπιῤῥύζειν (ἐπαῤῥύζειν?) referebat Salmasius. 47. Sic codex et Vossius, ἐπεῤῥόθησαν Musurus. 48. ἐπίῤῥοθα Valcken. Hippol. 234, 1 A. Fortasse leg.: ἐπίῤῥοθα· ἐπίῤῥητα ἐπίψογα. 49. Distinctionis signum distulit Heinsius coll. EM. Suid. Phav. Cf. ἄῤῥοθος ἐπιτάῤῥοθος et τάῤῥοθος. 50. ἐπιῤῥόκανον Is. Vossius h. e. ἐπιῤῥόχανον, ut Salmasius suasit coll. ῥόχανον· σκυταλίδα, ἀποραχτήριος ἢ ἀποτριγλῶσι τὸ μέτρον. 51. ἐπιρροπῆς cod., ἐπὶ ῥοπῆς Mus., cuius correctionem typotheta neglexit. 52. Confundit ἐπιῤῥήσασα· ἐπιθεμένη (Soph. OT. 1244) et ἐπιῤῥύσασα vel ἐπιῤῥύξασα· ἐπιστίξασα. Idem error infra gl. 83 observabitur. 53. καλαμῶμοι cod. καλαμῶνται Mus., fortasse καλαμωμένοις. 54. ἐπισχύων cod., em. Meineke. 57. (θ) Mus., ἐπιρυσμίζει ordo requirit. 58. ἐπιρύσμιον· ἐπιρέον (ἐπιῤῥέον Mus.) cod., ἐπιῤῥύσμιον Kusterus, ἐπιρύσιμον i. e. ἐπιρεύσιμον Meinekius. Malo ἐπιῤῥυδόν· ἐπιῤῥεόντως coll. ε 5615. Vide Mullach Democrit. p. 421.

ἐπιρύζειν κύνας· ἐπαφιέναι. καὶ παρορμᾶν
60. ἐπιῤῥώπια· ἐπιτελῆ
ἐπιῤῥωσθῆναι· ἐπιθέσθαι. ἐπισωθῆναι. ἐπείγεσθαι
ἐπ.ίσακτον· ἀλλότριον
ἐπισαλευομένη· ἐπικινουμένη
ἐπίσαμον· λευκόν
65. ἐπισαχθής· χρεωφειλέτης
ἐπισείειν· ἐκφοβεῖν. ἀνατείνεσθαι
ἐπισειούσης· ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ
ἐπίσειον· ἐφήβαιον. καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνδρός τε καὶ γυναικός
ἐπίσειστος· εἶδος κουρᾶς
70. ἐπισέπτυλον· ἐπίταξον
ἐπισέληνα· πόπανα μηνοειδῆ
ἐπίσημα· τὰ ἐπὶ προσώπῳ σημεῖα. ἢ εὔφωνα. ἢ εὔμορφα
ἐπίσημος· ἐπιφανής. ἔνδοξος. προφανέστερος.
ἐπισθέντες· ἐπιχαρέντες
75. ἐπίσθ(μ)ιον· σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον
ἐπίσιγμα· ἐπεγκέλευ(σ)μα κυσίν
[ἐπισίδιον· ἐπισιτιζόμενον]
ἔπισιν· ἐπέρχεται. ἐπιτρέχει. ἐπινικᾷ
ἐπισινές· βλαβερόν
80. ἐπισινής· ἀσθενής
ἐπισίνιος· ἐπίβουλος
ἐπισίξαι· ἐφορμῆσαι
ἐπισίξας· ἐπαφεὶς ἐπὶ ὁρμήν. ἢ ἐπιστίξας
ἐπισίτιος· ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος
85. ἐπισιτισμόν· ἐφοδιασμόν
ἐπισίττειν· κυνηγετικῶς παρορμᾶν
ἐπισίφλιον· αἰσχρόν. μωμητόν
ἐπισκαλμίς· τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον
ἐπισκαφεύς· ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων
90. ἐπισκάφ(ε)ια· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις
ἐπὶ σκέλος· εἰς τὰ ὀπίσω
ἐπισκέπτει· ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ

SCR. 64. Eur. Phoen. 807. 67. fr. 151 p. 130. 68. Archiloch. fr. 139 p. 568 ex emendatione Heckeri. 71. Plato fr. II 10 Com. vol. II 2 p. 674. 78. *A* 29. 84. Eubul. fr. I Com. vol. III p. 216. 85. Demosth. 280, 11 (Iudic. XX 10).

ADNOT. 59. ἐπιρύξειν cod., ἐπιῤῥύξειν Mus. 60. ἐπὶ ῥώπια· ἐπ' εὐτελῆ Meineke Philol. XII 606, εὐτελῆ dudum Thes. editores c. 1762 immemores etiam hi Alberti in auct. emend. et Faehsii Animadv. p. 166. 61. Non expedio. 62. Cod. Voss., ἐπείσακτον Musurus. 63. ἐπισαλονήεξ· ἐπικενουμένη codex, ἐπισαλονημένη· ἐπικενουμένη Mus., ἐπισαλευομένη· ἐπικινουμένη Kusterus Vossii coniectura ἐπικινουμένη adiutus. 65. Sic codex, Vossius; ἐπεισαχθής Mus. Forte ἐπισαχθείς. 67. ἐπιχαλέντων codex, ἐπιχαλώντων Mus. 68. EM. 363, 55. Poll. II 170 Cram. An. Oxx. II p. 200, 5 Suidas. 69. ,*Poll. IV* 146 *Lucian. Gall. c.* 26 *Salmas. de com. p.* 305. 318 *OMueller Handb. der Arch.* § 330, 4' Hase. 70. ἐπίστειλον Musgravius. Ordo enim ἐπισείτυλον poscit. 72. πρῴραις Suicerus. — Cf. ἄσημα] ἄφθογγα ἄμορφα. 74. Om. Musurus. Supra ἐπησθέντες et ἐπιησθέντες. 75. ἐπίσθιον cod., em. Kusterus. 76. ἐπίσηγμα cod., em. Salmasius. (σ) Albertus. 77. Sic male pro ἐπισίτιον, q. v. 78. Sic codex, ἔπεισιν Mus. ἐπινικᾷ suspectum. 81. Pessime pro πτερνισμός· ἐπίβαλος. 83. ἐπιστάξας cod., ἐπισίξας Ἀττικῶς ἐπιστίξας Ἑλληνικῶς Moeris. Supra etiam gl. 5152 pro ἐπιστάξασα recte ἐπιστίξασα coniecisse mihi videor. Cf. ἐπιστίγματα, ἐπιστίξαι, ἐπιστύξῃ, σίζε et ἄρρυ. Poll. V 10 schol. Ar. Vespp. 703. 86. ἐπισιττεῖν codex. Fortasse ἐπισίττειν Boeotica forma est pro ἐπισίζειν. Lobeck. rhem. p. 99. 88. Poll. I 87. 90. (ε) Meinekius.

ἐπισκευασάμενοι· εὐτρεπισθέντες
ἐπίσκηνα· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι[οις]
95. ἐπισκήνιον· τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον
ἐπισκήπτει· σημειοῦται. μέμφεται. προνοεῖται. ἐντέλλεται. ἐπιτιμᾷ
ἐπισκηπτέτω· ἐπιμεμφέσθω
ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι. καὶ ἐνερείδω τὴν γνώμην, ἐπισκηρίπτω
ἐπισκήψασθαι· ἐπιβαρῆσαι
5200. ἐπισκηψάμενον· ἐπισημειωσάμενον
ἐπισκιασμόν· κάλυμμα
ἐπίσκο(ι)ος· ἐπίσκοτος
ἐπίσκοπα· τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ
ἐπισκοπή· ἐκδίκησις
5. ἐπίσκοπος· βασιλεύς. ἐπήκοος. φύλαξ. ἐπόπτης. κατάσκοπος
ἐπισκύζωνται· ὀργίζωνται
ἐπ.ισκυκλεῖν· εἰσφέρειν, συνάπτειν
ἐπ.ισκυκλήσας· συνάψας
ἐπισκύνιον· τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν ὀφρύδιον, ἢ τὸ μεσόφρυον
10. ἐπίσκυρος· ὁ μετὰ πολλῶν σφαιρισμός. [καὶ ἄρχων, βραβευτής. βοηθός. ἐπίσκοπος, ἔφορος, ἐπήκοος]
* ἐπισμηγεῖν· ἐπικόπτειν. ἐπικωλύειν
ἐπισμῇ· ἐπιτρίβει, ἐπὶ τοῦ σμήχειν ἢ τρίβειν ἢ πλύνειν· λοιδορεῖ, πλήττει· σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι· ἔνθεν σμῶδιξ αἱματόεσσα
ἐπι(σ)μυγερῶς· ἐπιπόνως
ἐπισμυκτόν· ἐπιμυκτηρισμόν
15. * ἐπίσπαστον· αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται κακόν
* ἐπίσομαι· ἐπελεύσομαι
* ἐπὶ σοί· κατὰ σοῦ
ἐπισπάσει· ἐπιτεύξεται. Σοφοκλῆς Ἀτρεῖ ἢ Μυκηναί(αι)ς, ἀπὸ τῶν ταῖς λίνοις λαμβανόντων
ἐπισπάσθω· ἑλκυνέτω τὸ δέρμα
20. ἐπισπᾶται
ἔπισπε· εἰπέ
ἐπίσπαστρον· βρόχον
ἐπὶ σπεῖρᾳ· σχοινίον. τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν γὰρ χειμῶσι τοῖς σχοινίοις πιστεύουσι. δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαίους φίλους

SCR. 93. Actt. App. XXI 15. 96. ἐντέλλεται passim Tragici. 5203. Herod. III 35. 4. Gl. sacr. 5. *K* 342. 6. *I* 370. 9. *P* 136. 12. Aristoph. Thesm. 396 Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 71 — *B* 277. 13. δ 672. 15. ω 461 σ 72. 16. *Λ* 367. 17. *E* 244. 18. fr. 138 p. 127. 19. I Corinth. VII 18. 21. δ 642. 22. ADN.

ADNOT. 94. *Λακεδαιμονίοις* cod., em. Thes. III c. 1774 A. *Ἐπισκήνια* Meursius Graec. fr. L. III p. 111. Supra *ἐπικρῆναι* habuimus. 95. Vitruv. VII 5. 98. Dubium est utrum ab *ἐπισκηρίπτω* novus incipiat articulus, necne. 5202. ἐπίσκοος· *ἐπίσκοπος* cod., ἐπίσκιος· *ἐπίσκοτος* Vossius et Thes. III c. 1782 A. Haud dubie ἐπίσκοιος· *ἐπίσκοτος* legendum a *σκοιά* = *σκιά*. 6. ἐπισκύζονται· *ὀργίζονται* cod. C. 39, em. Albertus. 7. *ἐπεισκυκλεῖν* Mus. 8. *ἐπισκυκλίσας συνάξας* cod., illud Musurus hoc Kusterus emendarunt. 9. *ἐπισκήνιον* cod., em. Apoll. lex. 74, 2. 10. *σκαρισμός* cod. *σφαιρισμός* Poll. IX 104 Eustath. 1601, 34. Ex adiectis expositionibus *βοηθός* ad *ἐπίκουρος* vel *ἐπίσχυρος*, reliquae ad *ἐπίουρος* spectant. 11. *ἐπιτμήγειν* Reiskius et Thes. III c. 1851 A. 12. *ἐπισμῇ* recte codex, *ἐπισμήχει* Mus., qui etiam *ἀπὸ* corrigendum voluit. *αἱματώεσσα* cod., em. Mus. *ἢ πλύνειν* † ἐπισμώχει· *λοιδορεῖ πλήττει* Tollius. 13. (σ) Mus. Apoll. lex. 74, 3. 14. *ἐπιμυκτύν* vel *ἐπιμυγμόν* THemsterh. ad Lucian. dial. sel. p. 38. — *σμύσσεται* et *σμυκτήρ* confert Albertus. 15. *ἀνθερετινον* cod., em. Mus. Apoll. lex. 74, 4. Retrahe post gl. 5219. 16. *ἐπιείσομαι* Kusterus. 17. Sic schol. l. c. 18. *Μυκήναις ἐπὶ* cod., em. Nauckius. *λίνοις* recte cod., *ληνοῖς* male Musurus. 19. *ἑλκυέτω* Mus. 20. Cf. 15. 21. ἐπίσπῃ· *εἴπῃ* coll. ἐνπίσπῃ· *εἴπῃ* Albertus. Imo *ἔνισπε*. 22. Vide supra 5064. Corrigendum videtur et hic *ἐπισπαστῶν βρόχων* ex Eur. Hipp. 783. 23. *ἐπισπεῖραι* cod., *ἐπίσπειρον* Mus., *ἐπὶ σπειρῶν* Plutarch. Proverb. I 100 p. 336, em. Suidas et App. Prov. Vatic.

ἐπισπέρχειν· ἐπισπεύδειν. ἐπείγειν

25. ἐπισπέρχουσαι· ἐπισπεύδουσαι. ἐπειγόμεναι

ἐπισπερχῶς· μετὰ σπουδῆς

ἐπισπέσθαι· ἐπακολουθῆσαι

ἐπισπομένη· ἐπακολουθοῦσα

* ἐπίσπῃ· ἐπισπάσηται. πληρώσῃ. καταλάβῃ

30. ἐπίσπορα· τὰ λάχανα

ἔπισ(σ)α· ὕστερον γενομένη. νεωτέρα

ἐπισσεύσας· ἐφορμήσας

ἐπισσεύουσα· παρακελεύουσα

ἔπισσον· τὸ ὕστερον γενόμενον

35. ἐπίσσου· ἐφομήσας

ἐπίσοχον· ἀκόλουθον

ἐπισσυτέρη· ὁρμητικωτέρα. ταχεῖα. (συν)τομωτέρα

ἐπίσσωτρα· τὰ ἐπικείμενα τοῖς τροχοῖς σιδήρια, ἐπὶ τὴν γῆν σοούμενα

ἐπισταδόν· ἐφεστῶτες. ἢ ἐφιστάμενοι ἐμπείρως. ἢ κατὰ τάξιν ἑστῶτες

40. ἐπισταδόν· ἐφεστηκώς. [ἢ προστασία.] ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς

ἐπισταθμ(ε)ία· ὑποδοχὴ ξένων

ἐπίσταμαι· δύναμαι. οἴομαι

ἐπιστάμεθα· δυνάμεθα

ἐπισταμένως· ἐμπείρως. δυνατῶς. ἐπιστημόνως, συνετῶς

45. ἐπιστασίαν· προστασίαν. παραμονήν

ἐπίστασις· γνῶσις. ἢ μέρος τι τῆς νεώς

ἐπιστατέον· ἐπανοδευτέον. γνωστέον

ἐπιστάτῃ· μεταίτῃ. ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι τῇ τραπέζῃ

ἐπιστατήρ· τὸ στόμα τῆς νεώς

50. ἐπιστατῆρες· ἀγορανόμοι. καὶ οἱ τῶν πλοίων νομεῖς

Ἐπιστατήριος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ

ἐπιστάτης· ἐφέτης ἢ ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι. ἢ ἐπίτροπος. ἢ διδάσκαλος. καὶ ὁ τακτικός. καὶ ὁ βραβευτής. καὶ ἄρχων τις Ἀθήνησι. καὶ ὁ ἐφεστηκώς

ἐπιστῇ· ἐφιστῇ

ἐπιστείβοντες· πατοῦντες

SCR. 24. Videtur in Soph. El. 467 exstitisse, ubi nunc ἐπισπεύδειν e glossemate legitur. 27. Ξ 521. 29. *B* 359. 30. Theophrast. HPl. VII 1, 2. 32. ξ 399. 38. *E* 725. 39. μ 392. 40. ν 53. 42. Soph. fr. 803. ν 207. 43. *N* 223. 44. *H* 317 — ξ 359. 48. ρ 455. 52. διδάσκαλος] Antiph. fr. LXXXI Com. vol. III p. 158. ἄρχων] Demosth. 596, 4.

ADNOT. 25. ἐπεισπέρχουσαι cod., em. Mus. 27. Apoll. lex. 74, 6 ἐπιδιῶξαι addit. 28. ἐπισπωμένη· ἐπακολουθεῖσα cod., em. Mus. 29. Lobeck. rhem. addend. ad p. 16, 11 p. 353. 30. Athen. II p. 70 A. 31. EM. 596, 35 Cramer An. Oxx. I 280, 27. 32. ἐπισεύσας Mus. male, ἐπισσεύας Apoll. lex. 74, 7. 35. ἐφορμήσας Mus. Forte ἔπτησσον· ἐφόβησα. ἐπισσοῦ· ἐφόρμησαι Meinekius. 36. ἐπίσσοχον ordo. ἐπίσσυτον vel ὀπίσθοχον Meinekius. Forte ὀπισθόπουν. 37. ἐπασσυτέρη Mus., ἐπισσυτωτέρη Abresch. 38. Apoll. lex. 74, 8. Vide ὀπίσσωτρον· ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. 39. Apoll. lex. 74, 10. ἐπιστάμενοι, ἐμπείρως? 40. ἢ προστασία ad 41 vel 45 retraxerim. 41. (ε) addidi. 42. Schol. Soph. Trach. 43. 44. ἐπιστάμενος· ἐπὶ στίχου ἐν ξ' Ὀδυσσείας. Ἀρίσταρχος τοῦ ἐπιστήμονος Apoll. lex. 74, 11. Videtur igitur ἐπισταμένου· ἐπιστήμονος singularem glossam constituisse. 46. Conferunt ἐπιστατήρ. Sed vereor ne intellegendae sint ἐπιτανίδες vel ἐπηγκενίδες, ut s. v. ἐπιστάν post ἐπήσθετο. 48. Apoll. lex. 74, 14. 50. Infra νομεῖς· — τῶν πλοίων τὰ ἐγκοίλια καὶ σχοῖνοι ἁρμένων. 51. Ἐπιστάσιος i. q. Στήσιος, *Stator* est ap. Plut. Romul. 18. Cf. Gerhard Myth. § 194, 4. 52. τακτικός] Arrhian. p. 21 Aelian. c. 5. βραβευτής] Xen. rep. Lac. VIII 4 Poll. III 145. ἄρχων] Luzac disquis. de epistatis LB. 1796 Aug. Fr. Prill de epistatis Monast. 1858. 53. ἐπιστεῖ· ἐφιστεῖ cod., em. Guyetus.

ἐπιστελεῖ· [μέμψει. ἢ] πέμψει
ἐπιστέφει· κεραννύει. οἰκοδομεῖ
ἐπιστεφέας οἴνοιο· ἐπεστεφανωμένους
ἐπιστεφές· πλῆρες. κεκραμένον
ἐπίστῃ· εἰδῇς
ἐπίστηθι· γνῶθι
ἐπίστημα· στήλη
ἐπιστήμης· γνώσεως
ἐπιστημονικώτατος· ἀκριβής. εἰσηγητής. ὑφηγητής
ἐπιστήμων· σοφός
ἐπιστῆναι· φανῆναι. ἐπικήδει
ἐπίστηται· γινώσκηται
ἐπιστίγματα· ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. ἐπιστάλματα
ἐπιστίξαι· ἐφορμῆσαι
ἐπὶ στίχας· κατὰ τάξεις. ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς
ἐπίστιον· οἴκημα. κατάλυμα
ἐπιστ[όδ]ιον· ἐποίκιον
ἐπιστολαί· ἐντολαί, ἐπι[σ]ταγαί. Αἰσχύλος Προμηθεῖ. διαγράμματα. καὶ ἐπιστάλσεις
ἐπιστομίζων· φιμῶν. ἐλέγχων
ἐπιστιχθεῖσαν· παρασημειωθεῖσαν νυγμῇ
ἐπίστρατα· ἀποπίπτοντα τῶν πεμμάτων. καὶ ἔρματα
ἐπὶ στράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων·........
ἐπὶ στρατόν· ἐπὶ στρατιάν
(*) ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφόμενος ἰσχυρῶς. ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως. καὶ ἐνεργῶς
ἐπιστρέφομαι· πλανῶμαι. φροντίδα ποιοῦμαι
ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος, καὶ φροντίζων. ἢ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους. ἢ ἐπιμελητής
ἐπιστροφαί· διατριβαί. δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξίν
ἐπιστροφίς· τρίχες συνεστραμμέναι. ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ᾖ στρεβλή
[ἐπιστύξῃ· ἐπαφῇ]

SCR. **57.** *Θ* 232. **60.** II Timoth. IV 12. **66.** *Π* 243. **67.** fr. 8 p. 164 Nck. **69.** *Γ* 113. **70.** *ς* 265. **72.** Aesch. Prom. 2. **76.** fr. 170 p. 681. **77.** Homerus. **78.** *Κ* 483. **80.** *Β* 517. **81.** fr. 265 p. 68. **83.** Aristoph. Vespp.

ADNOT. **55.** ἐπιστείλει cod., em. Kuster. **57.** οἴνῳ cod., em. Mus. ἐπιστεφανωμένους cod., em. Mus. Apoll. lex. 74, 16. **58.** κρεμάμενον cod., em. HSt. **59.** οἶδες cod., οἶδας Mus. Correxi. **61.** Sc. sepulcralis. **66.** γινώσκεται cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 74, 13. **67.** ἐπιστήγματα — ἐπισκαλάματα cod., em. Salmasius. ‚Ἐπιστίγματα *praeter Moerin tuetur ordo literarum, quamquam Sophocli non poterit tribui forma per* σ̄τ̄, *si vera sit Moeridis observatio*' Thes. III c. 1800 C. Cf. Ruhnken. ap. Valcken. Theocr. VI 29 ThBergk. *ZfAW.* 1835 p. 963. 68 ἐπιστῆξαι cod., emendavi. Errat Coray Heliod. p. 91. 371. **69.** ἐπίστιχας cod., em. Mus. **70. 71.** κόλυμα cod., em. Mus. Atque ἐπίστιον· ἔποικον κατάλυμα Gloss. Herod. p. 608. **72.** [σ] Mus. **73.** φιμόνων (ων) h. e. φιμον cod., φιμονῶν Mus., em. Heinsius. Infra φιμοῖ· ἐπιστομίζει. **74.** ἀγμή codex, νυγμῇ? ἐπιστηχθεῖσαν cod., em. Mus. **75.** Quod Reiskius suasit ἔπιστρα· τὰ ἀποπίπτοντα etiam ordo requirit. Coni. λέπιστρα· τὰ ἀποπίπτοντα τῶν λεμμάτων καὶ ἐρέγματα. **76.** .πιστράβη..χημα — φέρων cod., ἐπιστραβῆς ὄχημα Musurus qui literas vetustate evanidas sic restituit. Senarium agnovit Pierso Moer. p. 58 qui ἐπ' ἀστράβης proposuit. Rectius ἐπὶ στράβης Bergkius ad Lyr. p. 802. Cf. μονοστραβῆς ὄχος ap. Nauck. trag. inc. fr. 189. **77.** ἐπιστρατόν· ἐπὶ στρατιὰν cod., em. Mus. **78.** ἐπιστρεφομένως Mus., ἐπιστρεφόμενος C. 11. μὴ cod., μετὰ Mus. Apoll. lex. 74, 17. **80.** Apoll. lex. 74, 18. **81.** Bergk. Mus. Rhen. VI, 1. 1847 Nauck. Progr. Berol. 1855 p. 8. **82.** Eustath. 1561, 38. **83.** L. aut ἐπιστίξῃ aut ἐπισίξῃ. Vide Didym. p. 45.

[ἐπιστυνιής]· ἐπισυνιής. [ἢ ἐπιμελητής]

85. ἐπισυρόμενοι· προκυλινδούμενοι

ἐπισύστητε· συνάχθητε

ἐπιστώθη· ἐπείσθη. ἐπληροφορήθη

ἐπισφαλής· βλαβερός. ἐπικίνδυνος

ἐπίσφατον· ἐπιμώμητον. ἢ συνομίλητον. ἢ ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον

90. ἐπισφελίτης· ὁ θρανίτης· σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφρίον, τὸ ὑποπόδιον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρᾶνος. ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν

ἐπισφοραῖς· δῶρα, ξένια. καταδίκαι

(*) ἐπισφύρια· τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά

ἐπισφραγίζω· σφραγίζω

ἐπισφρήσας· ἐπ(ε)ισενεγκών

95. * ἐπίσχειν· κρατεῖν. ἢ κωλύειν

* ἐπίσχεο· ἐπέχου

* ἐπίσχες

ἐπισχεδόν· σύνεγγυς. ἀγχοῦ

ἐπισχερώ· ἐφεξῆς, κατὰ τὸ ἑξῆς

5300. ἐπισχεσίη· πρόφασις

ἐπισχοίης· ἐπιβάλοι(ς)

ἐπισχόμενον· κατασχολαζόμενον

ἐπισχύρους· ἐπικούρους

ἐπισχών· προσάγων

5. ἐπίσωτρα· ἡ ἔξω τοῦ τροχοῦ ἐπιφάνεια

* ἔπειτα· εἶθ' οὕτως. ἢ μετὰ ταῦτα

ἐπιτάδιος· ὁ ἐραστής

ἐπὶ τὰ κανά· τοῖς ἐπιτηδείοις

ἐπίταλον· πολυχρόνιον

10. ἐπιταλαιπωρεῖν· ἐπικάμνειν. ἢ ἐπιπονεῖν

ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπομένων, ἀπὸ Μανδραβούλου τινός

ἐπιταξίδια· σιδηραῖ τινες, ὡς ἄγκυραι

ἐπιτάῤῥοθος· ἰσχυρός. βοηθός, σύμμαχος

SCR. 85. Ierem. XX 10. 86. Psalm. LXXVII 8. 92. *Γ* 331. 95. *P* 465. 99. *Λ* 667. 5300. *φ* 70. 1. *Ξ* 241. 2. *χ* 15. 4. *I* 485. 5. *E* 725. 10. Thuc. I 123. 13. *E* 808.

ADNOT. 84. Fortasse ἔπη συνιείς, ut Archilochus τἀμὰ δὴ συνίετε ῥήματα. In codice est ἐπιστυνειής· ἐπισυνιής, quod Musurus ἐπιστυνιείς· ἐπισυνιείς scripsit. 85. ἐπισύστητε cod. Suid., em. Perger. 89. ἐπιβόητος· ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσιν. Ammon. p. 42. Cf. Eustath. 1728, 13. Pro συνομίλητον legerim ἐπονείδιστον coll. Hesych. s. v. περίσφατα· τὰ ἐπιθρήνητα καὶ ἐπονείδιστα καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια. 90. Pausan. ap. Eustath. 1818, 51 p. 27 Meier. 91. ἐπισφοραῖς codex et sic fere Vossius, ἐπεισφοραὶ Mus., ἐπεισφοραῖς· καταδίκαις Suidas, ut infra noster ἐπιφοράς· καταδίκας quo de cf. Boeckh. Oecon. Ath. II p. 635. 92. Apoll. lex. 74, 19. , O Mueller *Handb. d. Arch.* § 340, 4. 342. 413, 2' B Hase. 94. ἐπισφρήσας· ἐπισενεγκών cod. Voss., ἐπεισ — bis Musurus. 95. ἐπισχεῖν cod., em. Herodianus et Aristarchus. 97. ἐπίαχες· ἄγχου cod., ἄγχου ad glossam sequentem pertinere vidit Reiskius. 98. Huc ἀγχοῦ retraxit Reiskius. Vide schol. Apoll. Rhod. II 606. 99. Apoll. lex. 74, 21. Infra ἰσχερῶ· ἑξῆς, ubi ἐνσχερώ Lob. Path. p. 74, alii ἐπισχερώ. 5300. Apoll. lex. 74, 22. 1. (στ) Mus. 2. ἐπισχόμενον· κατασχολαζόμενον cod., em. EM. 365, 20. Thes. III c. 1501 C. 3. ἐπισκύρους Bentl. Callim. fr. 231 p. 394. Vide ἐπίσκυρος. 4. L. aut ἐπίσχων aut προσαγαγών. 5. Vide σωστρεύματα. 6. ἔπιτα ordo et C. 41. 7. L. ἐπιτάδειος, qua de forma cf. C. I. II n. 1840, 3 vel ἐπιτάδηος n. 2060, 21. 8. + Mus. Possis ἐπίταδες· ἐπιτηδείως vel ἐπιταδίοις· τοῖς ἐπιτηδείοις. Ἐπὶ τὰ κανὰ per errorem e gl. 5317 repetita videntur. 9. Conicio ἐπηετανόν. Possis etiam ἐπὶ δαρόν· ἐπὶ πολὺν χρόνον. 10. ἐπικαμύειν cod., ἐπικαταμύειν Mus., em. Schowius. 11. ἐπιταμυναβούλου — μανδρὰς βούλου cod., em. Mus. Zenob. III 82 p. 77 Gotting. Μανδροβόλου Meinekius Com. Vol. V p. 44. 12. ἐπιταξίδις cod., ἐπιταξίδια Mus. Coni. ἐπιταξίδι σιδηρᾶ· τῇ νεὼς ἀγκύρᾳ. 13. Apoll. lex. 74, 24.

ἐπὶ τὰ πρόσω· ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν
ἐπίταρχον· ἐπιτάφιον, ἐντάφιον
ἐπίταυρον· ἰσχυρόν
ἐπ.ὶ τὰ χερείονα· ἐπ(ε)ὶ τὰ κακά.....
* ἐπιτελής· ὡραία γαμεῖσθαι
(*) ἐπιτεῖλαι· ἐντείλασθαι
* ἐπίτειλον· ἔντειλον, ἐπίταξον, πρόσταξον
ἐπιτεθυ(μ)μένων· ἐκκεκαυμένων
ἐπιτειμήτωρ· ἔκδικος, τιμωρός
ἐπιτεῖναι· μεγαλῦναι, μακρῦναι
ἐπιτείνεται· ἐπὶ τῷ ὄντι πλεονάζει, ἢ αὔξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται
ἐπιτειχίζουσιν· ἐποικοδομοῦσιν
ἐπιτεκταντῆρες· οἱ παρασκευασταί
ἐπιτέλλει· ἐντέλλεται. ἐπέρχεται
ἐπιτέλλειν· ἐντέλλεσθαι
ἐπιτέλλεο· ἐντέλλου
ἐπιτελέωμα· τὸ ἐπὶ θυσίᾳ γινόμενον
ἐπιτελεῶσαι· ὅπερ νῦν ἀφιερῶσαι λέγομεν
ἐπιτελείωσις· αὔξησις
ἐπίτερα· ἐκπιάσματα ἐλαιῶν
ἐπιτέρεναι· εἶδος ἄρτων
ἐπιτέρμιον· ἐπὶ τοῦ τέρματος, οἷον ἐπὶ τοῦ τέλους
Ἐπιτέρμιος· Ἑρμῆς
ἐπιτετανύσθαι· ἡπλῶσθαι
ἐπιτέτραπται· ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν
ἐπιτετράφα[ν]ται· ἐπιτετραμμένοι εἰσίν
ἐπιτέταται· αὔξει
ἐπιτέτατο· ηὔξανεν. ἤκμαζεν
ἐπιτέτροφεν· ἐπιπέπηγεν
ἐπιτετυφωμένον· ἐπικεκαυμένον
ἐπίτευγμα· ἐπιτυχία
ἐπίτευκται· ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστί
ἐπιτευξόμενος· ἐπιτυχών
ἐπιτεχνήσεως· μηχανῆς
ἐπίτηδες· ἑκούσιον. ἐπιμελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείους
ἐπιτήδειον· ἕτοιμον. ὠφέλιμον
ἐπιτήδειος· ὁ φίλος· ἀνεπιτήδειος ὁ ἐχθρός.
ἐπιτηδείως· ἐπιμελῶς. ἁρμοδίως

SCR. 19. *Δ* 64. 20. *Ω* 112. 21. Plat. Phaedr. p. 230 A St. 22. ι 270. 29. *Λ* 295. 30. Lycurgus ap. Harp. l. c. 32. Ad Plat. Legg. VI p. 784 D spectare non videtur. 38. *E* 750. 39. *B* 25. 40. λ 19. 41. *O* 413. 47. Thucyd. I 71. 48. Herod. VII 168 — *Λ* 142. 50. Thucyd. IV 78.

ADNOT. 14. Infra τὰ πρόσω· τὰ ἔμπροσθεν. 16. Supra ἐπίγαυρον et Γάνδαρος· ταυροκράτης. 17. ἐπὶ τὰ χειρίονα· ἐπὶ cod., ἐπὶ τὰ χείρονα· ἐπὶ Mus., em. Meinekius Philol. XII p. 608 sq. Lacunam supplebis voc. νικᾷ secundum Homerum ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. 19. ἐντεῖλεσθαι cod., em. Kusterus. Apoll. lex. 74, 26. 21. Moer. Att. p. 150. 22. Sic codex et Vossius, ἐπιτιμήτωρ Mus. 26. ἐπιτεκναντῆρες codex, em. Vossius et Pearso haud male, ἐπιτεχναντῆρες Musurus. 30. Illustrat Harpocr. 83, 15. 32. ἐπαύξησις C. 11. 33. ἐπίτυρα coni. HSt. Thes. c. 1868 B coll. πιτυρίδες ap. Athen. II p. 56 C Varro LL. VII (p. 363 Sp. Cato) c. 119 Colum. XII 47 Plaut. Mil. Glor. I 1, 24. 34. πιτυρηνοί vel πιτυρίαι. 37. Infra περιτετάσθαι· ἡπλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη. 39. Apoll. lex. 74; 28. [ν] del. Mus. 42. περιτέτροφεν ψ 237, ubi schol. πέπηγε. 43. Pierso Moer. p. 150 Ruhnk. Tim. p. 250. 44. ἐπίτδμα cod., ἐπίτευμα C. 11, em. Mus. 45. ἔστω cod., ἐπιτέτευκται — ἐστιν Mus. 46. Om. Mus. Lege ἐπιτυχεῖν μέλλων, ut infra περιτευξόμενος· περιτυχεῖν μέλλων, vel ἐπιτυχήσων cum Meinekio. 48. Apoll. lex. 74, 29 Paraphr. Bekk. p. 652. Buttm. lexil. I p. 45. 50. Schol. l. c.

ἐπιτήδευμα· ἐπίνοια. ἔργον, ποίημα
ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ· ὃ νῦν τῷ ἐμῷ κινδύνῳ
ἐπιτιμᾷ· τιμωρεῖται. ἢ τὴν τιμὴν αὔξει
ἐπιτιμήτορα· βοηθόν. τιμωρόν
* ἐπίτειλον· παράγγειλον
ἐπιτίμιον· πρόστιμον. τιμωρία
ἐπίτιμον· πλούσιον. τιμωρόν. τιμητόν
ἐπιτμήγειν· ἐπιτέμνεσθαι. σπεύδειν
(*) ἐπίτονος· δέρμα, ᾧ κατησφάλισται τὸν ἱστὸν τῆς νεώς
ἐπὶ τὸ αὐτό· ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον
ἐπιτοθάζει· κολακεύει. χλευάζει, ἐπιγελᾷ
ἐπιτολή· ἀνατολὴ ἄστρου, ἢ φανερώσεως
ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος· ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ τοῦ ἐνισταμένου
ἐπὶ τούτοις· πρὸς τούτοις
ἐπιτραπεζώματα· τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα
ἐπιτραπεζίδιος· ὁ παράσιτος
ἐπὶ τραφερήν· ἐπὶ τὴν ξηρὰν γῆν
ἐπιτρέχων· συντόμως
ἐπιτρέψαι· ἐπιτροπὴν δοῦναι. [ἢ ἀπολέσαι]
ἐπιτρίβεται· ἐπιφέρεται
ἐπιτριβόμενοι· ἐπαιρόμενοι
ἐπιτρίμ(μ)ατα· κοιλίσματα
[ἐπιτριμμοί· ἀλλεπάλληλοι]
ἐπιτρίψεις· συντρίψεις. συντελέσεις
ἐπιτροπάδην· ἐπιθέτως. οὐκ ἐκ ψυχῆς. [ἐπεσπευσμένως]
ἐπιτροπή· ἔφοδος
ἐπίτροπος· ὁ προστατῶν χωρίων καὶ ὅλης τῆς οὐσίας καὶ ὀρφανῶν
ἐπιτροχάδη(ν)· ταχέως
ἐπιτρόχαλον· πυκνῶς. καὶ ταχέως
ἐπίτροχον· ῥᾴδιον. ἕτοιμον. γοργόν
ἐπιτρύζουσιν· ἐπιγογγύζουσιν. ἐπιλέγουσιν
ἐπιτρύσσειν· ἐπίμεινον. Λάκωνες
ἐπιτυφῇ· ἐπικαῇ. ἐπιπυρωθῇ

SCR. 55. ADN. 56. Ω 112. 57. Aeschyl. Sept. 1021. 58. Demosth. 534, 15. 60. μ 423. 61. Thucyd. VI 104 (Actt. Apost. II 1. Matth. XXII 34). 65. Aesch. Ag. 234. (255) Arist. Plut. 57. 66. Plato Com. vol. II 2 p. 641. 67. Ξ 308. 74. σ 211. 75. Psalm. XCII 3 testibus gl. MSS. 79. Γ 213. 84. Ar. Lys. 221.

ADNOT. 54. Ruhnk. Tim. p. 115. 55. ἐπιτιμή.. α cod., em. Mus. qui *duas* literas erasit. Τιμήορα· βοηθόν schol. Aesch. Suppl. 42. Cf. ἐπιτειμήτωρ. 56. Cf. ἐπίτειλον. 57. Moeris p. 150. 60. Cf. περιτόνεον — ὁ ἱμὰς ὁ δεσμεύων τὸ πρὸς τὸ ἱστίον κέρας, οἷον ἡ κεραία ἥτις δεσμεύεται περὶ τὸν ἱστὸν Apoll. lex. 74, 30. Boeckh *Urkund.* 149. L. τὸ ἱστίον vel ὁ ἱστός. 62. Sic codex C. 63 Vossius; ἐπιτωθάζει Mus., ἐπιτολθάζων· χλευάζων Cyrillus Marinus (ex Axiocho p. 364 C). 63. L. φανέρωσις cum Verweio aut ἐπιτολῆς· φανερώσεως. Vide Lob. Phryn. p. 125. 66. Ath. XIV 641 B. IV 170 F. EM. 366, 52 Suid. Eustath. 1141, 9. 1402, 5. 67. ἐπιτραπεζείδιος cod., em. Mus. 68. ἐπιτραφερήν cod., em. Heinsius. 70. Confundi cum ἐπιτρῖψαι· ἀπολέσαι (Suid.) vidit Kusterus. Cf. Apoll. lex. 74, 32. 72. ἐπερχόμενοι Suidas pro ἐπερόμενοι, ut est in codice; em. Valesius probante Schweighaeusero. Est i. q. παρορμώμενοι. 73. (μ) Mus. — κομμώματα? 74. Sic codex, ἐπήτριμοι recte Mus., ἐπίτριμοι Vossius. 75. ἐπιτρέψεις cod., em. Vossius. 76. ἐπιτροπάδες cod., ἐπιτροπάδην Mus. ἐπεσπευσμένως ad ἐπιτροχάδην refert HSt., ἐπεψευσμένως coni. Pearso. De obscuro ἐπιθέτως vid. LDindorf. Thes. c. 1603 B. 77. ἐπιδρομή· ἔφοδος? 78. ὁ προστὰς τῶν χωρίων Bourdelot Petron. p. 223. 79. (ν) Mus. συντόμως addit C. 11. 80. 81. Separavit Albertus. 83. ἐπίτρυσσον audacter Musurus. Infra εὐτρόσσεσθαι· ἐπιστρέφεσθαι. Πάφιοι.

85. ἐπιτυφῶ· ἐπαπολύω. Συρακούσιοι
ἐπιτυφῶσαι· ἐπιπυριάσασα
ἐπιτυχόντων· εὐτελῶν
ἐπὶ τῷ δήμῳ· ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει
ἐπιτωθάζοντες· χλευάζοντες, ἐπιγελῶντες. ἢ ἡμεροῦντες
90. ἐπὶ Φαληνίου· τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπασχητία γὰρ [ὁ φαλής]
ἐπιφάμεναι συγκαταθέσθαι· . . . .
ἐπίφατος· ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος. ἐπιθέτης
ἐπιφάτνιος· ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ
ἐπιφαύσκοντα· ἀνατέλλοντα, φαίνοντα
95. * ἐπιφημισμοῖς· ὀδυρμοῖς
ἐπιφερομένους· ὡρμηκότας
• ἐπιφέρει· προσήκει
ἐπιφέρεται· ἀλαζονεύει
ἐπιφημητῆρες· οἱ εὐφημοῦντες. ἢ ἐπιφωνοῦντες. ἢ συγκατατιθέμενοι
5400. ἐπιφημίζουσα· εὐφημουμένη. ἐπιφημιζομένη
ἐπιφημίσμασιν· οἰωνίσμασιν
ἐπ' ἰφθίμῳ· ἐπὶ τῇ ἰσχυρᾷ
ἐπιφλέγει· ἐπικαίει
ἐπιφοιτᾷ· παραγίνεται
5. ἐπιφοιτήσεως· ἐπελεύσεως. παρουσίας
ἐπιφοράς· καταδίκας
ἐπιφορήματα· τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνο
* ἐπιφόριμα· ἐπὶ δέρμα
ἐπίφορον· τὴν φέρουσαν. σύγγονοῦ Λάκωνες. καὶ ἀμπέλου ὄνομα
10. ἐπίφορος· τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς οὖσα
ἐπιφράγματα· τὰ ὑπὸ τὸ στόμα
ἐπιφραδέστερον· συντομώτερον. συνετώτερον
* ἐπιφρασαίμεθα· σκεψαίμεθα
* ἐπιφράσασθαι· ὑπονοῆσαι. ἢ ἐπινοῆσαι
15. ἐπιφράδμων· ψευδολόγος
ἐπίφρενα· ὑποχόνδρια
ἐπὶ φρεσί· ἐν ταῖς διανοίαις
ἐπίφρονα· φρόνιμον, συνετόν

SCR. 88. Ar. Eqq. 236. 90. Arist. fr. XIII vol. II 2 p. 1161 Bgk. 94. Iob. XXXI 26. 5401. Thuc. VII 75. 2. Γ 336. 3. Β. 445. 4. Herod. II 73. 7. Aristoph. fr. inc. CLXIV. 13. Ν 741. 14. Herod. I 48. V 9. 18. τ 326 Π 242.

ADNOT. 85. ἐπιτύφω Thes. c. 1868 C. i. e. *immitto, ascendo adversus aliquem.* Vocabulo ἐπαπολύω iterum utitur noster s. v. ἐπαφίημι, unde suspicio nata Kustero ἐπιτυφῶ male scribi pro ἐπαφῶ· ἐπαπολύσω. 86. Sic codex, ἐπιτυφῶσα Mus. Leg. aut ἐπιτυφῶσαι· ἐπιπυριάσαι aut ἐπιτυφώσασα· ἐπιπυριάσασα. 89. ἐπεγγελῶντες Meinekius.— ἡμεροῦντες ad ἐπιτιθασ(σ)εύοντες refert Kusterus. 90. ἐπιφαλινίου — Ἀρίσταρχος ἐπὶ φαλινίου — περὶ τὸν σφάλητα, ἐπασχητία γὰρ ὁ φαλής cod. παρὰ τὸν φάλητα ἐπαναισχυντία γὰρ ὁ φάλης Mus., Ἀριστοφάνης Pearso; reliqua ab Alberto et GDindorfio emendatā sunt. 91. ἐπιφάμεναι· συγκαταθέσθαι cod., em. Meinekius Philol. XIII p. 533. Possis etiam ἐπιφάμεναι· συγκαταθέμεναι vel ἐπιφάναι· συγκαταθέσθαι. 92. ἐπίσφατος Thes. 1874 C., ἐπίφαντος (sic Toup. Em. IV p. 356)· θεὸς πρὸς εὐμοιρίαν Meinek. Philol. XII p. 609. 93. αὔλιος ἀστήρ Λ 62 confert Vossius. 95. Vide 5401. 98. περιφέρεται· πλανᾶται Hesychius infra. 99. ἐπιφημητέρες· οἷς cod., em. Mus. 5401. Huc refer etiam 5395 ἐπιφημισμοῖς (leg. ἐπιφημίσμασιν). Nam ἐναντία παιᾶσιν ἐπιφημίσματα sunt ὀδυρμοί. 2. H. e. ἐπ' ἰφθίμῳ κρατί· ἐπὶ ἰσχυρᾷ κεφαλῇ. 6. Vide 5291. 7. Trypho Athen. XIV 640 E. 8. Inepte Mus. ἐπὶ φορίναν. Conicio ἐπιφόρημα· ἐπιδόρπια vel ἐπιδόρπισμα. ἐπιφόρινα· ἐπίδερμα (ab ἐπίδερμος) Meinek. 9. φέρουσαν. ἔγκυον, καὶ Λάκωνες ἀμπέλου ὄνομα Ruhnken. σῦν — ἀνέμου? 11. τὰ ἐπιστόμια potius. 12. συντομώτερον suspectum. 17. σύν codex. 18. Apoll. lex. 74, 33.

ἐπιφρονέ[υ]ουσιν· ἐπακούουσιν
20. ἐπιφροσύνη· σωφροσύνη. ἐπιλογισμός
ἐπίφρων· φρόνιμος
ἐπιφυέσθω· βλαστησάτω
ἐπιφυλλίς· βοτρύδιον μικρόν, ἐπὶ τέλει βλαστάνον
ἐπιφύοιντο· ἐπιγίνοιντο
25. ἐπιφωνεῖ· βοᾷ, κράζει
ἐπιχαλᾶ· τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεραπαίνας
ἐπιχαλκῖται· ὁπλῖται
ἐπίχαλκον· τὸ στόμα τῶν αὐλῶν, διὰ τὴν φορβειάν, οἱονεὶ ἐπιστομίδα
ἐπίχαλκος· ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν· ἔνιαι δὲ βόειαί εἰσιν
30. ἐπὶ Χαριξένης·..... ἐπὶ μωρίαις ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα.......· ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης
ἐπίχαρις· ἡ παρὰ Ἀττικοῖς ἅβρα
ἐπίχαρμα· χάρμα, ᾧ τινι χαίρει τις. καὶ ὁ ἐπίχαρτος
(*) ἐπιχαίρειν· συγχαίρειν
ἐπιχαταί· ἐνδεεῖς
35. ἐπίχειρα· τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις
* ἐπεχείρεον· ἐπετίθεσαν
ἐπιχειρεῖ· τολμᾷ
* ἐπίχειρον· ἀνταπόδοσις
* ἐπιχειρονομοῦντες· ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι
40. ἐπιχερία· χάριν ἐπιφέρουσα
ἐπιχητίας· ἐνδεής
ἐπιχιλάδιον· τὸ χιλιοστόν
ἐπιχιλές· τὸ ἐλλιπές
ἐπιχιλοῦντες· πληροῦντες
45. ἐπίχνουν· ἐπεσκοτισμένον
* ἐπιχθεῖσθαι· βεβαιοῦσθαι
-* ἐπὶ χθονί· ἐπὶ γῇ
ἐπιχόα· κατάχυσις

SCR. 19. *α* 351 varia lectio, qua de cf. Nitzsch. et Schneider ad Platon. Civ. I p. 349 b. 20. ε 437? 23. Arist. Ran. 92. 29. Arist. Vespp. 18. 30. Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 98. 32. Eccles. XVIII 31. Posidipp. fr. XVII vol. IV p. 528. 37. E. g. Apollod. comic. I 10 vol. IV p. 454. 38. Ierem. XXXI 25. 39. Philo II p. 371, 41. 45. Hippocr. p. 80 F. 208 B. 47. *Α* 88.

ADNOT. 19. [υ] delebat Iensius. 23. *βοτρίδιον* cod., em. Salmasius. *ἐπιφυλίς — μικρόν. Ἐπιτέλει· βλαστάνων* cod., em. Mus. 26. *θεραπαίνας* cod., *θεράπαιναν* Musurus. *Θεράπναις?* 28. Ingeniose Valesius *ἐπίχαλκον στόμα· τὸ τῶν αὐλητῶν.* 29. Eustath. 905, 59 Poll. X 144. 30. *ἐπὶ Χαριξένης· οἱ μὲν αὐτὴν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλῆσθαί φασι. Ἔνιοι δὲ ποιήτριαν ἐρωτικὴν λέγουσιν. Ἔστιν οὖν παροιμιῶδες ἐπὶ Χαριξένης* Append. Proverb. II 82 p. 410. *ἢ Χαριξένη διαβεβόητο* cod., em. Mus. Lacunas vocabulis *ἐπεί* et *αὐλητρίς* explet Meineke. Deinde *ἐπὶ μωρίᾳ* malim. 31. *παρὰ Ἀττικοῖς ἡ ἅβρα* HSt. 32. Poll. III 101. 33. Exstat quidem *ἐπιχαίρειν* apud Arist. Pac. 1015. Sed cum ibid. 1311 legatur *ξυγχαίρειν κἀπιχορεύειν* vereor, ne hinc glossa vitiosa depravata sit. 34. *ἐπιχατέ(ες)* Meinekius. 35. *ἐπίχειρα· κυρίως οἱ μισθοί* C. 39. 36. *ἐπιχείρεον* Vossius. Vide suo loco. 38. Infra *πίχειρον.* 39. *ἐπιχειρενομοῦντες — χρωμένοις* cod., em. Mus. 40. Sic codex, *ἐπιχειρία* Mus. Coni. *ἐπίηρα* et cf. *ἐπίηρα φέρουσα* Rhian. Stob. I p. 124. *ἐπίχαρις κτλ.* vel *ἐπιχειρί(ζουσ)α· τὴν χεῖρα ἐπ.* Meinekius. 41. Sic Musurus, *ἐπιχητέα· ἐνδεῆ* Meinekius. *ἐπιχητία* codex. Vide 34. 42. *ἐπὶ χειλάριον· τὸ χεῖλος. τὸ στόμα* Idem. 43. L. *ἐπιχειλές.* Vide 4730. 44. Infra *περιχιλοῦντες· ἀντὶ τοῦ ἄδην κορεσθέντες.* 45. *ἐπιχνοῦν* cod. et Hippocr. p. 208 B; *ἐπίχνουν· ἐπίπαγον χνοώδη* Galen. p. 452. 46. *πιστοῦσθαι* voc. *βεβαιοῦσθαι* explicari solet. Lenior emendatio videtur *ἐπηχθίσθαι· βεβαρῆσθαι. ἐπίσχεσθαι* vel *ἐπεσχῆσθαι* Meinekius. 48. I. q. *ἐπιχόη fusorium.*

* ἐπίχρονος· ἐπίχαρτος
50. ἐπιχρίσας· περιχέας
ἐπιχριστίαι· ἐπιχρώμεναι
ἐπιχρῶ· χρίω
ἐπίχυσις· κονίασις
ἐπίχυτον· εἶδος πέμματος, καὶ νομίσματος ἐξ ἀργύρου ἢ μολύβδου κεχυμένον
55. ἐπιχώνια· κάρυα
ἐπιχώρησον· ὑπάγ(αγ)ε. μείωσον
ἐπιχώρια· συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται
* ἐπὶ χώρας· ἐπὶ τόπου
* ἐπιχωρεῖ· ἐπιγειτνιᾷ
60. ἐπὶ ψαμ(άθ)οις· ἐπὶ ταῖς παραθαλασσίαις ψάμμοις
ἐπιψαῦσαι· ἐφάψασθαι
ἐπιψαύσῃ· ἐπιθίγῃ, ἅψηται
ἐπιψίσει· ἐπιψιεῖ. ἐπιψωμιεῖ
* ἐπιψηφιεῖται·
65. * ἐπιψηφιζόμενος· ἐπικρίνων. ψῆφον παρέχων καὶ νίκην
ἐπιωγαί· οἱ ἀνειμένοι τόποι καὶ ἁλίμενοι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ ὑποσκέπην καὶ καταγωγάς
ἐπιωγάς· ἀνειμένοι τόποι, ἐφ' οὓς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι
ἐπιών· ἐπιπορευόμενος
ἐπλάγχθην· ἐπλανήθη(ν)
70. ἐπλαζόμην· ἐπλανώμην
ἐπλάδα· κατέδευεν
ἐπλακίζετο· τὰς κοιλίας εἶλεν
ἐπλατάγησεν· ἐψόφησεν, ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον παίγνιον ξύλινον, ᾧ ψοφοῦσιν
ἔπλει· ἐπορεύετο
75. ἔπλεο· ἐγένου
ἔπλετο· ἐγένετο. ἠνύετο. ὑπῆρχεν
ἔπλευ· ἐγένου
ἐπλήγην· ἐμάνην
ἔπλην[ε]το· ἐπλησίαζον, ἤγγιζον
80. ἐπλήσθη· ἐγεμίσθη
ἐπλινθεύθησαν· οἱ αἰχμάλωτοι πλίνθους ἐβάσταζον, ἕως τοῦ λύτρα εἰσενεγκεῖν
..επνύ(ν)θη· ἠγέρθη. ἀνεβίωσεν

SCR. 54. Nicoph. fr. II vol. II 2 p. 852. 56. Arist. Eccl. 890? 57. Arist. Ach. 522. 58. Exod. XIV 27, non Pind. Pyth. IV 485. 60. *Α* 486. 62. ϑ 547. 66. ε 404. 67. Σ 546. 75. *Α* 418. 76. *Α* 406. 77. *Ι* 54. 79. *Δ* 449. 80. Υ 156.

ADNOT. 49. ἐπὶ χροός· ἐπὶ χρωτός Kusterus; ἐπιήρανος· ἐπιχάριτος Albertus. 50. Fortasse ἐπιχρίσασα· περιχέασα ex Odyss. σ 172. 51. ἐπίχριστοι· αἱ ἐπιχριόμεναι ope Kusteri Thes. p. 1904 D. An ἐπιχρεώμεναι· (Herod. III 99) ἐπίχρειαι *necessariae, familiares?* 52. ἐγχρώσας· χρίσας supra. 54. EM. 367, 32 Athen. IV 645 C. 56. ἐπιχώρισον quod codex praebet vox nihili est. Ordine requirente ἐπιχώρησον et ὑπάγ(αγ)ε scripsi. 57. Sc. ἤθη vel tale quid. 60. ἐπὶ ψαμάθοις Pearso. ἐπιψάμοις cod., ἐπὶ ψάμμοις Mus. 61. ἐφαύσασθαι cod., em. Phavor. 62. Apoll. lex. 74, 34. 63. ἐπιψίσῃ cod., em. Mus. Lob. rhem. p. 85. 64. 65. ἐπιψηφιεῖται· ψῆφον παρέχων καὶ νίκην cod., em. Kusterus. 66. καὶ ἄμμενοι cod., om. Mus., ἁλίμενοι Apoll. lex. 75, 1. 69. ἐπλαγγέην cod., ἐπλαγγέθη Musurus, correxi. 70. ἐπλανόμην cod., em. Mus. 72. ἢ πλάκας τῆς κοιλίας καὶ ἡ γαστήρ infra noster. 76. Apoll. lex. 75, 3. 79. ἐπλήνετο cod., em. Kusterus e schol. l. c. 81. EM. 367, 43. 82. ἐπνύνθη Mus. Vide 2931. 2492.

ἔ.πνυτο· ἐφρόνησεν
ἐποβελία· τόκος
85. ἐπόγδοον· τόνος μουσικός
ἐπόγκιαι· αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι
[ἔποι· λόγοι
ἐποίθετο· ἠρώτα
ἐποιθόμην· ἠρώτων. ἐμάνθανον]
90. Ἐποικιδία· Δημήτηρ ἐν Κορίνθῳ
ἐποικτίσας· οἰκτείρας
ἐποίπνυον· διηκόνουν. ἐπορεύοντο. ἐθεράπευον. ἐνήργουν
ἐποίνασεν· λύτρον ἀπέδοτο. ποινὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ
ἐποίσει· ἐπενέγκῃ
95. ἐποισθήσεται· ἐπενεχθήσεται
ἐποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα
ἐποίχεται· ἐπ[ο]ιπορεύεται. ἐργάζεται
* ἕποιτο· ἀκολουθοίη
ἐποιχόμεναι· διακονοῦσαι. ἐπιπορευόμεναι. ἐργαζόμεναι. ὑφαίνουσαι. αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον
ἐποιχνεῖ· ἐπιφοιτᾷ
5500. ἐποκεῖλαι· ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν
ἔπολμις· εἶδος μάντεως
* ἐπολυώρησας· πολὺ ἐφύλαξας
ἐπολολύζει· θρηνεῖ
[ἐπόλια· αἰγίδια]
5. ἑπόμενοι· ἀκολουθοῦντες
ἐποπίζε(ο)· ἐντρέπου. ἐπιστρέφου. κατασκεύαζε. φυλάσσου
ἔποπος· ὄρνεον
ἐπόπται· θεαταί
[ἐποπτεύοι· ὑπολάβοι. νομίζοι]
10. Ἐπόπτης· Ζεύς. ἢ θεατής
* ἐποπτεύσαντες· θεωρήσαντες
ἐπορβεῖται· φθονεῖ
ἐπ' ὄρει· ἐπὶ τῷ ὄρει
ἔπορεν· ἔδωκεν, ἐχαρίσατο
15. ἐπ' ὀργῇ· ἐπὶ τρόπῳ
ἐπορεξάμενος· ἐφορμήσας. ἐπελθών. ἐπιλαβόμενος

SCR. 84. Plat. Legg. XI 921 D. 91. ἐποικτίσαι Soph. OC. 1295. 92. Σ 421. 94. Α 89 Π 438. 97. Cf. σ 362. Ζ 492. 98. Γ 255 Δ 314. 5502. Ps. XI 9. 6. ε 146. 11. I Petr. III 2. 14. Ζ 168. 16. Ε 335.

ADNOT. 83. L. ἔμπνυτο e Χ 475. Cf. 2493. 84. Infra ὀβελοί — τόκοι. Ἐπωβελία Mus. Cf. Salmas. de mod. usur. p. 14, Boeckh. Oecon. I p. 388 Didym. p. 402. 85. Macrob. Somn. Scip. II 1. 86. ἐπόγκια? 87. Sic codex et Vossius; ἔπη ἐπύθετο ἐπυθόμην Mus. ἠρώτων cod., em. Alb. 90. ἐποικιδίη cod., em. AM. 92. ἐποίπνυον recte Sopingus pro ἐποιμνέον (sic cod.). 93. L. ἀποίνασεν. Cf. α 6514, ubi ἀποινῆσαι Meinekius et 6362. 94. ἐπενέγκαι cod., ἐπενέγξει schol. l. c., em. Meinekius. 96. L. ἐποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα αὐτόν. Omisit Mus. 97. [ο] Mus. 98. ἀκολουθείη schol. l. c., ἀκολουθήσει C. 39, em. Kusterus. 99. διακονοῦσαι. ἐπιπορευόμεναι· ἐργαζόμεναι cod., copulavit Salmasius. 5500. ἐποκίλαι — ξυρόν cod. ἐπωκεῖλαι — ξηρὸν Mus., em. Is. Vossius. 1. Fortasse ἔνολμις ex EM. 344, 37. 2. Sic gl. MSS in Psalm. et C. 39, πολλῆς φροντίδος ἠξίωσας schol. l. c. 3. ἐπολολύζει cod., em. HSt. 4. Om. Mus. Leg. αἰπόλια coll. gl. α 2050. 6. (ο) Heinsius. ἀποσκεύαζε Pearso. 7. ἔποτος cod., ἔποψ Mus., em. Vossius. δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος schol. Ar. Avv. 58. Nihil huc facit ἐπολιός Suidae ex αἰγωλιός depravatum; at formarum ἐπόπτος et ἔποπας meminit Ducangius, formae ἀπαφός Hesychius. 9. ὑποπτεύοι HSt. recte. 10. Cf. Ἐπωπετής et Ἐπόψιος. 11. ἐποπτήσαντες cod., em. Kuster. 12. Infra τορβηλός· μεμψίμοιρος. Fortasse πεπόρθηται· φθίνει. 13. Pro ἐπ' οὐρεῖ, q. v. ἐπόρει(ος· ὁ) ἐπὶ coni. Meineke. 14. Apoll. lex. 75, 7. 15. ἐπόργη· ἐπιτρόπῳ cod., em. Kusterus. 16. Apoll. lex. 75, 6. περιελθών codex, em. Meineke.

ἐπόρησεν· διεπέρασεν
ἐπόρθμευεν· ἔπλεεν
ἐπόρθουν· κατέσκαπτον. ἐδίωκον
ἐπορθ(ρ)εῦσαι· ἐπαγρυπ(ν)ῆσαι
ἐπόρκιον· ἐπορκίσει, ἐπιορκία
ἔπορσον· ἐφορμῆσαι ποίησον
ἐπορσύνετο· ἡτοιμάζετο
ἔπος· ῥῆμα, λόγος. φωνή
ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· τόν τε λόγον εἶπε καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῄει
* ἐπισσόμενος· προσορώμενος
ἐποστρακίζειν· ὀστράκοις παίζειν
ἐποτούδιξε· κατέβαλεν ἐπὶ γῆν ....
ἐπ' ὅτεν· διατί. ἢ ἐπὶ τίνος
ἐποτρύνει· παροξύνει. παρορμᾷ
ἕπου· ἀκολούθει
ἐπ' οὖδας· ἐπὶ τὸ ἔδαφος
ἐπουδαῖοι· ἐπιχθόνιοι
ἐπ' οὔρει· ἐπὶ τῷ ὄρει
ἐπουρίσας· ἐφωρμήσας
ἐπούρισεν· ὥρμησεν. ἐπέπεμψεν
ἔπουρος· εἶδος ἰχθύος
[ἔπουσεν· ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν] [ἤπερ οὖσαν]
ἐπούσῃ· πονουμένῃ. φοιτώσῃ. [ποιουμένῃ]
ἐποῦσιν· ἐνεργοῦσιν. ἀκολουθοῦσιν
ἐπουτίς· οὐσία παρὰ Ῥοδίοις
ἐποφρύδιον· μέτωπον
ἔποχοι· οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες
* ἐποχωτέρα· ἐπιμονωτέρα
* ἐπόχεται· ἐπιπορεύεται
ἔποχος· ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος
ἐποχούμενος· βασταζόμενος
ἔποψ· ἐπόπτης. δυνάστης. καὶ εἶδος ὀρνέου

SCR. 19. *Δ* 308 — Galat. I 13. 22. *E* 765. 29. Herod. IV 45. 30. *Z* 439. 31. Aeschyl. Eum. 142. 32. *E* 734? 35. Eurip. Andr. 601. Nam schol. Ar. Thesm. 1226 *ἐπουρίσας* explicat *ἐπιδραμών*, apud Aesch. Eum. 137 vero *ἐπουρίσασα* non *ἐπουρίσας* legitur. 40. *O* 555. 46. Xen. *KH.* I 4, 4.

ADNOT. 17. *ἐπέρησεν* vel *ἐπόρευσεν* Meinekius. 20. (ρ) et (ν) Mus. Vide EM. 368, 1 Suid. 21. „*Credo Hesychium scribere debuisse ἐπίορκον ἐπιορκήσει etc., ut ἐπίορκον adverbialiter capiatur pro ἐπιόρκως* periure *sive* periurio *vel* per periurium. *Est autem ἐπίορκον* vox Homerica *Γ* 279 et alibi. *Vel Hesychius scribere debuit* ἐπίορκον ὀμόσσῃ· *ἐπιορκήσῃ ἐπιορκίαν ex schol. Hom. Γ* 279“ Kusterus. Videntur tres glossae *ἐπιόρκιον*, *ἐπορκίσει*, *ἐπιορκία* explicationibus carentes suis. 22. C. 39. 25. ἐποστέφας — διεξείη cod., em. Mus. 26. *ἐποσσόμενος* Mus., *ἐπιοσσόμενος*? 28. *ἐποτούδιζε* cod., em. Meinekius. 29. *ἐπότευ* cod., em. Albertus. 32. *ἐπ' οὖδει* Albertus. 33. Vide *κατουδαῖοι* et *οὐδαῖοι*. 34. Vide 5513. 35. ἐπουρίσας· *ἐφορμήσας* cod., em. schol. ad Eur. l. c. vol. V p. 575 Matth. 36. *ἀπέπεμψεν* cod., em. Kusterus. 37. „Ἵππουρος· ἰχθὺς *cliris, glix*.‘ Glossae. „*ἔπουρος. Cf. ἕπεται πέρκη μελανούρῳ Athen. VII* 319 *C.*“ Meinekius. 38. L. *ἐπίθυσεν*. Similiter schol. *Σ* 174 *ἐπιθύουσι* interpretantur *ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι*. Verba a Musuro deleta *ἤπερ οὖσαν* ad 37 retrahenda videntur et sic corrigenda: *ἡ ἐπείγουσα* coll. Soph. Tr. 956: *ἔπουρος αὔρα*. 39. ἐπουσαν· — *οἷον πονουμένην* e *K* 516 Apoll. lex. 75, 8. 41. *θυσία* Koen. Greg. Cor. p. 231. Cf. ὑπόθευτον· *Ῥόδιοι ἐπὶ θυσίας*. 42. *ἐποφρυδῶν· μετώπων* cod., em. LDindorf. col. 1934 D EtGud. 202, 36. 45. *ἐποχεῖται* vel potius *ἐποίχεται*, q. v. Abresch. Misc. Obss. VII 2 p. 294. Vide et *ἐπώχετο*. 48. *ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν* Aeschyl. ap. Aristot. HA. IX 49. — Lob. Parall. p. 132.

Ἐπόψιος· Ζεύς. καὶ Ἀπόλλων
50. ἐπόψομαι· θεωρήσω
* ἐποσίνεσθαι· ἐπὶ τὸ βλάπτειν
ἔπραθεν· ἐπόρθησεν
ἐπράνισε· κατέβαλεν
ἔπρασεν· ἐπραγματεύετο
55. ἐπρέσβευε· πρεσβύτατος ἦν
[ἔπρηξεν· ἔπεσεν. ἐκρύβη]
ἔπρηξας· ἐτέλεσας, ἐπλήρωσας. ἐφύσησας. ἐκύρτωσας
[ἔπρατο· ἠγόραζεν]
ἔπρησεν· ἔκαυσεν
60. ἐπρυτάνευεν· διῴκει
ἔπρωσεν· ἐμοίρασεν
ἐπταβόειον· ἑπτάβυρσον
ἑπταγράμματα· τὸ ὀργίλον. ἢ σκληρόν. καὶ Σάραπιν
ἐπτάγρυτο· ἐπτάρνυτο
65. ἑπτάενον· ἑπταετῆ
ἐπταικότα· πεσόντα
ἐπταικώς· σφαλείς. ἢ πεπτωκώς
ἐπτακέναι· κεκρυφέναι
ἑπταπόδην· τηλικοῦτον τῷ μεγέθει, ἑπτὰ ποδῶν [ἔσχατον
70. Ἑπτάπορος· ποταμὸς ἐν Τροίᾳ
ἑπτάπους σκιά· τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον
ἑπτάστομον· ἑπτάπυλον
ἔπτατο· διεφορήθη. ἠφανίσθη
ἑπτάτονος· ἑπτάχορδος
75. ἔπταχα· εἰς ἑπτὰ μέρη
ἑπτάχορδα· παλαιὰ μέλη δι' ἑπταχόρδου ᾀδόμενα
ἑπτάπεκτ[ι]ος· ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα
ἐπτέρνισεν· ἐσκέλισεν
ἐπτερύγη· ἀνέπτη
80. ἐπτερύξατο· προσετρίψατο

SCR. 50. Psalm. CXVII 7. 57. *Σ* 357. 58. Proverb. XXXI 16. 59. *Θ* 207. 63. *Η* 220. 69. *Ο* 729. 70. *Μ* 20. 71. Aristoph. fr. inc. CIX. 72. Eur. Phoen. 294 Soph. fr. 778. 73. *Λ* 207 *Ν* 592. 74. Eur. Alc. 490. Herc. f. 683. 75. *ξ* 434. 78. Genes. XXVII 36 Hos. XII 3.

ADNOT. 49. Cf. Apoll. Rhod. Arg. II 1123, θεοὶ ἐπόψιοι Soph. Phil 1040. 51. ἐπὶ τὸ σίνεσθαι Iens. Lucubr. Hes. p. 93. 52. πραθεῖν· πορθῆσαι ἐξελεῖν Hesych. 53. ἐπράνωσε cod., ἐπράνιξε fortasse rectius Abresch. coll. πρανίζειν et πρήνιζε. 54. Lob. Parall. p. 401. 55. πρεσβευτής dubitanter Albertus. 56. Cf. πτήσσων· ὑποπίπτων κρυβόμενος. Recte igitur ἔπτηξεν Kusterus. 57. ἐφύσησας· ἔπρησας. Eodem ἐκύρτωσας refer. 58. ἐπρίατο C. 11. 63. Suid. 60. Infra πρυτανεύει· διοικεῖ et πρύτανις· διοικητής. ἐδιοίκει cod., διῴκει Mus. 62. Lob. rhem. 91. Apoll. lex. 75, 10. 63. Sic codex, ἑπταγράμματον Mus. Σαράπην cod., Σάραπιν Mus. Vide Vales. Emendat. p. 5. Supra gl. *γ* 893 legimus γράμμαθ' ἑπτά· δράπετα, ubi tamen non opus videtur ut pro δράπετα restituamus Σάραπιν, nam et ὀργίλον et σκληρόν septem sunt literarum. 64. Posterius prioris est correctio. 65. Koen. Greg. Cor. 273. 67. ἐπτωκώς cod., em. C. 11. 63 Suidas. Infra πταίει· πίπτει σφάλλει. 68. Pro ἐπτηχέναι vel ἐπτηκέναι. Vide Buttmann. Gr. Gr. I p. 322. 69. μεγέθει. Ἑπτὰ ποδῶν cod., em. Mus. Apollon. lex. 75, 11 τηλικαύτην τῷ μεγέθει οἷον ἑπτὰ ποδῶν βάραθρον (l. βάθρον). — ἐχάζετο? 75. Apoll. lex. 75, 12. 76. δεπτάχορδον ᾀδόμενα cod., em. Meinekius. 77. ἑπταπέκτιος cod., em. Suidas ubi tamen ἑπτεύπεκτος scribitur et EM. 368, 11 addens ἡ δυναμένη ἑπτάκις τμηθῆναι. Vide εὔπεκτος. 78. παρελογίσατο addit C. 39. 79. ἐπτερύγει cod., ἐπτερύγη Mus. Cf. Lob. rhemat. p. 246. 80. Alludit ad τερύσκομαι.

ἔπτηξαν· ἐκρύβησαν. ἔπεσαν. ἐφοβήθησαν
ἔπτης· [ἔπτηξαν]
[ἐπίστην· ἐξεπλάγην]
ἐπτόημαι· πεφόβημαι
85. [ἐ]πτοιᾶσθαι· τὸ ὀργᾶν[ον] πρὸς συνουσίαν
ἐπτόκασεν· ἐκάλυψεν
ἔπτυσκ(λ)υ· ἀνδρεῖον ὑπόδημα
ἐπτύσ(σ)οντο· ἐκραδαίνοντο
ἐπύθετο· ἤκουεν. ἠρώτα. ἔμα[ν]θε. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιθμός
90. ἐπύκασεν· ἐνεκάλυψεν
ἐπυλλίοις· στίχοις
ἐπυστιᾶτο· ἐπυνθάνετο
ἐπωάζουσι· νεοττεύουσιν. ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν
ἐπωβελία· παραβόλιον τῆς δίκης. ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τῷ τῆς καταδίκης τιμήματι ὄφλημα, ὡς Δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος· οἱ δὲ τὸ ιτ'
95. ἐπώζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς·
ἐφημένη
τάφον τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν
* ἐπῳδός· ἡ ἐπάδουσα τοῖς νοσοῦσι παισίν
ἐπωμάδιον· τὸ ἐπὶ τῷ ὤμῳ
* ἐπώκ(ε)ιλαν· ἐπανέπαυσαν
ἐπωμίδ[ι]α· ὡς λέντιον, ἱερατικὸν περιβόλαιον
5600. ἐπ' ὤμων· ἐπὶ τῶν ὤμων
ἐπώνασθαι· ἐπώνυμος
ἐπώνυμοι· οἱ τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα
ἔπωπα· ἀλεκτρυόνα ἄγριον
ἐπωπᾷ· ἐφορᾷ, ἐποπτεύει
5. ἐπωπάζει· τὰ αὐτά

SCR. 81. Θ 190 Iob. XXXVIII 17. 88. *N* 134. 91. Ar. Rann. 973. 93. Cratin. l. c. 95. fr. 152 p. 39. 98. ADN. 5600. LXX — Eur. El. 813. 1. ADN. 2. Demosth. c. Tim. p. 18. 3. Aesch. fr. 297 p. 75. 4. Aesch. Eum. 271. 974.

ADNOT. 81. ὑπέπεσον Kusterus, ἔπεσον Albertus. Cf. tamen Lobeck. Parerg. p. 725. 82. ἔπτη· ἐπετάσθη C. 39. 83. Sic codex, ἐπίσθην Mus. L. ἐξέστην. 84. πεφόβισμαι
+
cod., em. Albertus. 85. ἐπτόλισθαι — ὄργανον cod., ἐπτόλισθον — ὄργανον Mus. L. ἐπτοῆσθαι vel potius πτοιᾶσθαι· τὸ ὀργᾶν. Cf. Lobeck. rhem. p. 169. 86. ἐπτύκασεν pro ἐπύκασεν recte Sopingus nisi Cypria sit glossa. 87. ἐπτύσκυ cod., ἐπτύσκυον Mus. Latet forma Boeotica ἔπτυσκλυ pro ἔπτυσκλοι, aut hoc ipsum. Dudum Vossius ὕσκλοι et ἐννήϊσκλοι Hemsterhusius πτύοχλον comparaverunt. 88. Apoll. lex. 75, 13. 89. ἐρω-
+
τήσας ἐμάνθανε C. 39, ἐμάνθανε Mus. ἐπιθμός Mus., fortasse πεπυσμένος. 90. ἐπύκλισεν cod., em. Bielius. ἐξεκύκλησεν· ἐξεκάλυψεν coni. alii. 93. Vide Bachmann. AG. I 235, 2. Ἐπωάζουσαν· ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθημένην C. 39 quod cum aperte ad Cratin. ap. Athen. IX 373 E respiciat vereor ne noster etiam scripserit ἐπῳάζουσαν· νεοττεύουσαν — βοῶσαν. 94. Cf. ε 5484. ἐπωβέλεια· περιβόλιον — τὸ — τίμημά τι ὄλημα cod.,
+
ἐπωβελία· περιβόλιον — τὸ — τίμημά τι ὄλημα Mus., em. Salmas. de mod. usur. p. 13. ιτ' cod., δέκατον Mus., ἐπιδέκατον Eustath. 1405, 27. Vide *Altisch. Proc.* p. 646. 95. ἐφιμένη τάφον cod. ἐφημένη τάφῳ Mus. ἐπῷζε Nauck l. c. et Aristoph. Byz. p. 162, quod derivandum ab ἐποίζω, recte, quamquam grammatico error suus reliquendus est. 98. (ε) Mus. Sic etiam C. 63 et Gloss. Actt. Apost. XXVII 41. 99. ἐπωμίδια cod., ἐπωμίδιον Mus. Correxi. Deinde ἱερᾶται cod., ἱερατικόν Mus. 5600. ἐπωμαδόν EM. 368, 40; ἐπ' ὤμοιν· — δυϊκῶς Meineke. Sed cf. ἐφ' ἵππων. 1. Om. Mus. Prius ab ἐπονίνημι derivandum exstat ap. Pind. Nem. V 87, ubi ἐπωνάσθης legitur; alterum ad 5596 retrahendum videtur ope schol. Eur. Hec. 1272 ἐπῳδός· ἐπώνυμος. 2. Harp. 84, 29. 3. Sic et ἀλεκτρύωνα cod. ἔποπα ἀλεκτρυόνα Mus. 4. Lobeck. rhem. p. 218.

Ἐπωπετής· Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις
ἐπώπη· ἐπόπτη, ἐφορῶντι
ἐπωπίδες· ἐπίσκοποι. ἀκόλουθοι. παρὰ Λακεδαιμονίοις
Ἐπωπίς· Δημήτηρ παρὰ Σικυωνίοις. [καὶ Ἐπωτίς]
ἐπώρεον· ἔθαπτον
[ἐπωρεῖν· πενθεῖν, κλαίειν]
ἐπωρεύει· ὡραῖα συντελεῖ
ἐπωριάζειν· μεριμνᾶν
ἐπώρουσαν· ἐφώρμησαν
ἐπωρυδόν· ἐπιῤῥεόντως
ἐπωρύετο· ἐπέ(ν)θη(σε). ἡ φωνὴ θηρίων
ἐπώ[ρορέ]χατο· ἐπικεκλι[μ]μέναι ἦσαν
ἐπωρώθησαν· ἐτυφλώθησαν
ἐπωστρίδες· αἱ κατὰ Σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν
ἐπωφέλης· ὁ καλούμενος Ἐφιάλτης
ἐπῴχετο· ἐ(πε)πορεύετο
ΕΡΑΙ· [εἰσπνεῖ. ἡ κοιλία.] γῆ καλή, γῆ ποθεινή. ἐπιθυμεῖ
ἐράασθε· ἐπιθυμεῖτε
ἔραδος· [παρὰ τὸ ἐρίζειν. παιδίονα νεῖκος] συνδρομή. λοιδορία. ἀνεξικακία
* ἐραδιούργησεν· ......
ἔραζε· χαμᾶζε. εἰς τὴν γῆν. χαμαί
ἔραζεν· ἔθαζεν. ἐποίησεν
ἐραίσθη· ἀπώλετο. διεσκεδάσθη. διεχωρίσθη
ἔραμαι· ἐρῶ, ἐπιθυμῶ
ἐράμενος· ἐπιθυμήσας
ἔρανα· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρα. ἡ δόσις πολλῶν αὐτῶν γινόμενα συμπόσια
ἐράναι· βωμοί
ἐρανέμπολοι· οἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολῶντες
ἐρανίζεται· συλλέγει
* ἐράνιζε· ἀνῄρει. ἐσκύλευεν

SCR. 14. *Δ* 472. 17. *Μ* 340. 18. Rom. XI 7. 21. *Α* 50. 23. *Π* 208. 26. *Μ* 156 28. *Π* 339. 29. *Γ* 446. Exstat etiam ap. Aristoph. fr. VI p. 961 qui Eur. Hippol, 219 expressit.

ADNOT. 6. περὶ cod., em. Scaliger. Cf. Gerhard. Myth. 200, 2. 7. ἐπώπει· ἐπόπτει cod., ἐπώπη· ἐπόπτη Mus. ἐπόπη Aldus. L. ἔποπι· ἐπόπτη coll. ἔποψ. Idem voluisse Pearsonem video. 8. Schol. Lyc. 1176 EM. 368, 32. 9. Cancellis sepsi dittographumena. 10. Supra male ἔπερσεν. 11. Imo πωρεῖν. 13. Vide ὠρίζει — μεριμνᾷ et εὐωριάζειν· ὀλιγωρεῖν. 14. ἐπόρουσαν maluisse videtur Kusterus. 15. L. ἐπιῤῥυδόν· ἐπιῤῥεόντως (ἐπιῤῥέοντος cod.). Vide gl. 5158. 16. ἐπορύετο· ἐπέθη cod., ἐπωρύετο· ἐπένθη Mus. em. C. 63; φωνὴ θρηνώδης θηρίων C. 39. 17. ἐπωροράχαται cod., ἐπωρορέχαται Mus. L. ἐπώχατο. 18. C. 39. ἐπηρώθησαν? 19. ἐπέχουσαν cod. ἐπέχουσαι Mus. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 257. „*Κατὰ γάμον in coitu? Spectare haec videntur ad infandum venereae libidinis genus.*“ Meineke. 20. Cael. Aurel. I 3. 21. (πε) Phot. 11, 12. 22. Confundit ἔρα· γῆ et ἐρᾷ· ἐπιθυμεῖ; εἰσπνεῖ et ipsum glossematicum e gl. 2488 accessit; ἡ κολία sunt qui ad νέαιρα vel ad ἔντερα referant. L. ἀραιή· κοιλία. 23. ἐράεσθε cod., em. HSt. Cf. Buttm. Gr. Gr. II p. 130 Lobeck. rhem. p. 177. 24. παιδίονα cod., παιδίον Mus., παιδίων vulgo. Verba vitiosissima sic fere corrigenda παρὰ τὸ ἐρίζειν τὸ φιλονεικῆσαι περὶ ἴσης ad ἔρα pertinere e Suida et EM. patet. ἀλεξικακία cod., em. LDindorf.; infra σκέραφος· λοιδορία habebimus. 26. Apoll. lex. 75, 19. 27. L. ἔρεξεν· ἔθυσεν cum Sopingo. + Mus. 28. ἐῤῥαίσθη Vossius. 30. ἔραμος cod., em. Mus. 31. ἐκανεισφοράς cod. συνεισφορὰς Mus., em. LDindorf. Thes. III c. 1960 C. αὐτῶν] ἀνδρῶν εἰς τὰ Heinsius. Fortasse πολλῶν. αὔτως. 32. ἐσχάραι Ruhnkenius. An ἐράνια· κῶμοι? 33. Phot. 11, 13 Suid. Zon. ἀπὸ τῶν ἀργῶν (ἐπὶ τῶν ἀργῶν Heraldus) addunt. ἐρανεμπόλοι· ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες iidem. 35. ἐνάριζε recte Kusterus.

ἐράνιον· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. ἢ ἀνταπόδοσις
ἐραννῆς· ἐπεράστου. καλῆς. τιμίας
ἔρανον· συνεισφορά. δῶρον. εὐωχία. ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον
ἐράνου· συλλογῆς
40. * ἔραζε· εἰς γῆν. χαμαί
ἐραπίδα· ἃ ἡμεῖς ἐλαπέδα
ἐράπτομεν· ἐβουλεύομεν
ἐραπτήρ· θηρευτής
[ἐράραστον· ἐράσμιον]
45. ἔρας· γῆς
ἐρᾶσαι· κενῶσαι
ἐρασιχρημάτους· φιλαργύρους
ἐράσμιον· ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀγαπητόν, ἐπιθυμητόν
ἐραστής· φίλος. ἐπιθυμητής.- ἢ (τὸν) παρὰ τὸν μικρὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλον
50. ἐρατά· ἐραστά. καλά. ἐαρινά. ἐπέραστα, ἐράσμια
ἐρατίζων· ἐρῶν. ἐπιθυμῶν
ἐρατεινή· ἐρασμία. ἐπιθυμητή
ἐρατεινεύειν· στρατεύεσθαι. ἢ δυσφορεῖν
Ἐρατινοί· ἔθνος ὑπεράνω Ἀράβων
55. ἐρατινόν· ἐπέραστον. ἔνδοξον.
ἐρατόν· ἐράσμιον. ἡδύ. ποθεινόν, ἐπιθυμητόν
[ἐρατοθέν· ἀνεπανάσατο]
ἐραχάται· οἱ δεσμεύοντες
ἔραχος· τὸ δράγμα. Βοιωτοί
60. * ἔραται· ἐπιθυμεῖ. ἐρᾷ
ἔρθει· φθέγγεται
ἔρβως· εὖρως
ἔργα· ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν· ποτὲ δὲ τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν. ἢ ἐργάζει
ἔργαθεν· ἐκώλυσεν

SCR. 37. *Ι* 527. 42. *π* 379. 47. Xen. Comm. I 2, 5. 48. Aesch. Ag. 583. 50. *Γ* 64. 51. *Λ* 550. 55. *δ* 13. 57. *Β* 99 (*ἐράτοθεν* Cypria editio habuisse videtur.) 60. *Ι* 64. 63. e. g. Exod. XX 9. 64. *Λ* 437.

ADNOT. 36. *ἢ ἀνταπόδοσις* in codice perperam gl. 37 adhaerent. Huc retraxit Kusterus. Apoll. lex. 75. 20. 39. Vide *ἐξ ἐράνου*. Supra pro *δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ* fortasse scribendum *δίαιτα τοὐράνου*. 40. *ἔραξε* ob seriem Vossius. 41. Cum *ἐράπεδα* (sic) componebat Lobeck. Path. El. p. 101 *θειλόπεδον* Hom. Odyss. VII 123 *τέμενος οἰνοπέδοιο* et *γήπεδον* (*γῆ* ⇄ *ἔρα*) *solifundium*. Vide Meinekium ad gl. *ε* 1869. 42. Sic codex, *ἐῤῥάπτομεν* Mus. 43. *ἐπακτήρ* Hemsterhusius. Malim *βραπτήρ* cum Kustero, pro *μάρπτις* vel *ἐφάπτωρ*. 44. *ἐραστόν* vel *ἐπέραστον* Albertus. 46. Derivant ab *ἐράω* vel *ἐξεράω*. Vereor tamen ne emendandum sit *κεράσαι· ἑνῶσαι*, quod vide. 49. (*τὸν*) Kusterus. 51. *ἐραστριᾶν καὶ ἐρωτίζειν* (*ἐρατίζειν* Schleussnerus) *λέγουσιν* Phot. lex. 12, 6. Lobeck. rhem. p. 155. 53. *ἐρατειχεύειν· στρατεύεσθαι* Phot. 12, 7. Pro glossa hac obscura supra habuimus *ἀρατειχεύειν· καταρᾶσθαι. οἱ δὲ στρατεύεσθαι*, infra *ῥατιχεύειν· καταρᾶσθαι* habebimus. 55. *ἐράτινον* cod., *ἐρατεινόν* recte Mus., om. Aldus. 57. Sic codex *ἐράτοθεν· ἀνεπαύσαντο* Mus. *ἐράτυθεν· ἀνεπαύσαντο* Meinekius. 58. *ἐρχάται* IThSchneider, vereor ut recte. 59. *Ϝρᾶχος· τὸ φράγμα* coll. *ὀρήχου* coni. Lobeck. Path. El. p. 83. Cf. *ἔρκα ἔρκατος ἔρχατος ὄρχατος*. Obiter corrige *κλαδάραχοι· φραγμοί* hunc in modum *κλάδεα· ῥάχη φραγμοί* coll. *κλήδεα* quo de cf. Lob. rh. p. 293. 60. *ἐρᾶται* cod., em. Mus. 61. Coniectoribus relinquit Lobeck. rhem. p. 92. *ὠρύει* coni. Meinekius. Idem *ἐρβώς* (pro *ἐβρώς*)*· εὐρώς* suasit. 62. Kusterus *ἔρβως* pro *ἔβρως* scriptum esse suspicabatur. Fortasse *ἔρεβος· εὐρώς*. 63. *ἢ ἐργάζει* a Musuro deleta ad seq. gl. spectare videbantur Schowio p. 299. Legendum potius *ἐργᾷ· ἐργάζῃ* vel *ἐργάσῃ* et referendum ad *ἐργῶμαι, ἐργᾷ*. Cf. EM. 369, 57 et mox gl. 73. Cf. gl. 5685 et Apoll. lex. 75, 22. 64. EM. 369, 50 addit *ἐχώρισεν*.

65. Ἐργαῖος· ἀέριος Ζεύς
ἔργανα· ἐργαλεῖα, σκεύη χειρῶν
ἐργαλεῖον· ἐργαστήριον παρὰ Ταραντίνοις
Ἐργάνη· ὡς δαπάνη. [ἐργασία]. ἐργατική. [δόρυ] τεχνῖτις. ἐργάτις. παρὰ δὲ Σαμίοις ἡ Ἀθηνᾶ ἔλεως
ἐργαστῖναι· αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι
70. ἐργάται· οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοὶ παρὰ Ἀττικοῖς. τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργάτας ἐκεῖνοι μισθωτούς
ἐργάτ(ε)ια· ἑορτὴ Ἡρακλεῖ τελουμένη παρὰ Λάκωσιν
ἐργατίναι· ἐργάται
* ἐργᾷ· ἐργάζῃ
ἐργάτις· τὴν Νεοβουλείαν λέγει, ὡς παχειν
75. ἐργατῶνες· οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι, ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται, οἱ παρὰ Ἀττικοῖς ἐρχατῶνες· παρὰ δὲ Κρησὶν ἐργάτωνες οἱ ἐπὶ τῆς ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι
ἔργει· κωλύει
ἔργεσθαι· κωλύεσθαι
[ἐργεῖται· οἱ ἐπ' ἀγρῶν οἰκέται]
ἐργέτην· ἐργασίαν
80. ἔργετος· φραγμός
ἔργμασι· κωλύμασι. περιφράγμασιν
ἔργματα· πράγματα
ἐργνύει· κρύπτει. κατακλείει
ἐργομωκῶν· ἐμπαίζων
85. ἔργον· [διόρθωμα. στήριγμα. βάσις. ἐνώτιον. ὄχημα.] ὁ δὲ ποιητής, ὅταν ψιλῶς λέγῃ μηδενὸς συμφραζομένου......., τὸ κατὰ γεωργίαν δηλοῖ
ἔργον· δυσχερές, δύσκολον. ἢ ποίημα

SCR. 73 = 63. 74. Archiloch. fr. 184 p. 574. Huc refer etiam gl. δ 838. 82. Hesiod. Theog. 823. 85. Hippocrates passim. Ξ 182. σ 294. ἑρμαδῖον· βάρος schol. Aeschyl. Suppl. 580. Scribendumne igitur λόχευμα, ὄχευμα?

ADNOT. 65. ἀρότριος Sopingus, ἄγριος Vossius, Ἄρειος Kusterus, Ἐρσαῖος· ἀέριος Meinekius Phil. XII p. 609. Cf. Gerhard Myth. § 199, 9. 66. Ordo requirere Vossio videbatur ἔργαλα, sed recte Albertus conferebat Γέργανα· ἐργαλεῖα et ὄργανα (Ahrens de Dial. II 54. 122). 67. ἐργανεῖον? „Adhuc hodie Tarentinae mulieres appellant corrupta voce Argalio.“ Io. Iuvenis Lex. Dial. Tarent. 68. τέχνησις. Ἐργάτις· παρὰ codex. Fidem glossae Ἐργάτις habuit Wesseling. Diod. I p. 389, 46, at recte signum distinctionis sustulerunt Hemsterhusius et Kusterus, cui etiam τεχνῖτις debetur. δόρυ quid sit nescio, δόλος Coray Aelian. VH. p. 283. ἔλεος Mus., ἐλέγετο οὕτως Schowius. Fortasse h. l. Sophoclis locus adiectus erat λεώς, οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην. — De Organa s. Ergana cf. EM. 369, 51 et Pausan. ap. Phot. lex. 12, 8 et Eustath. 1437, 48. Gerhard. Myth. 247, 5 a. Insignis etiam Suidae locus est: Ἐργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ παρ' ὅσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας ταύτῃ παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Σαμίοις εἴρηται. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν. Ego cum non dubitarem quin uterque confundat ἐρκάνη· ἑρμακιά et ἐργάνη· κτλ., proscripsi v. ἐργασία. 70. ἐκείνοις cod., em. Mus. Vide Lobeck. Parall. I 306. 71. (ε) Meinekius. 72. Schol. Theocr. X 1 schol. Oppian. Hal. IV 497 Eustath. 660, 18. οἱ γήπονοι EM. 369, 45. 73. Cf. 5663. 74. Eustath. 1088, 37. 1329, 34 Suid. s. v. μυσάχνη. 75. ἐργατῶνες — ἐργάωνες cod., em. Meinekius. Cf. Schaefer. Greg. Cor. p. 102. 225. ἔργματα sunt τάφοι (Soph. Ant. 848), ἐργματῶναι igitur sepulchrorum conductores vespillones. Infra ἠριεργής· τυμβώρυχος.' οἱ περὶ cod., em. Phavor. 78. ἐργεῖ.., — ἀγρὸν cod., glossae exitum delevit et ἐργαῖται — ἀγρῶν scripsit Mus. Infra ἐρκῆται habebimus h. e. ἐρκῖται, ex Ameria ap. Ath. VI p. 267 C a Ruhnkenio h. l. restitutum. 79. ἐργέτην cod. ἐργέτιν Mus. ἐργετύν Thes. III c. 1977 C. Latet, ni fallor, etiam h. l. ἑρμακιάν pro ἐργασίαν. 80. Vide ἔρχατος et ὄρχατος. 81. Schol. Oppian. Hal. IV 477. 83. Infra ἐριγνύειν (l. εἰργνύειν e Lobeck. rhem. 305 n) κρύπτειν κατακλείειν. 85. Cancellis septa ad ἕρμα spectare monuit Kusterus coll. Erotian. p. 148 ἕρματα· (sic Foes. ἔργματα cod.) στηρίγματα et Hes. ἕρματα· ἐνώτια. — Vide gl. 5663. 86. ἔργον εἰπεῖν· χαλεπὸν εἰπεῖν C. 39. Phot. 12, 17.

ἐργότρυς· κατάσκοπος ἔργων
ἐργύλον· στάτην. Ἴωνες
ἐργῶδες· ὀχληρόν. δύσκολον
90. ἐργωδέστερον· ἀκαταληπτότερον. σπουδαιότερον. ἢ πλέον τι
ἔρδε· πρᾶττε
ἔρδοι· πράτ(τ)οι
ἔρδειν· πράττειν. θύειν. [πράσσειν]
ἑρδόμενον· θυόμενον
95. ἑρδόντων· πλουτούντων. θυόντων. τελούντων. πρασσόντων
ἔρεσαι· ἐρεύνα
ἐρέας· τέκνα. Θεσσαλοί
ἐρεβεννή· σκοτεινή, ἐρέβη
ἐρέβινθος· τὸ αἰδοῖον
5700. ἐρεβίνθινος Διόνυσος· οὐδενὸς ἄξιος. παρά τινα παροιμίαν ἐρεβίνθινος ζωμός
ἔρεβος· σκότος, ζόφος, νύξ
* ἔρει· ἀνιᾷ. ἀπολλύει
ἐρέειν· ἐρωτᾶν. ζητεῖν. ἄγειν
ἐρέεινεν· .....
5. ἐρεείνων· ......
ἐρεείνω· ἐρωτῶ
ἔρεζεν· ἔθυεν. ἔπραττεν
ἐρέεσφι· τέκνοις
ἔρεθε· ἐρέθιζε
10. ἐρέθει· ἐρεθίζει, παροξύνει
[ἐρεθέντα· ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα]
[ἐραθέντι· ληφθέντι]
ἐρέθιζε· παρόξυνε
ἐρεθίζει· παροξύνει. [νηρύεται]. λυπεῖ. μηρύεται
15. ἐρεθισμός· παροξυσμός
Ἐρεθύμιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Λυκίοις. καὶ ἑορτὴ Ἐρεθύμια

SCR. 91. *Δ* 29. 92. *Κ* 503 Arist. Vespp. 1431. 93. *Ο* 148 Soph. El. 83. 94. *Β* 306? Sed vide Pind. Ol. VIII 78 (Herod. IV 60). 98. *Θ* 488. 99. ADN. 5704. δ 137. 7. *Β* 400. 9. *Γ* 414. 11. *Φ* 282. 13. *Α* 32.

ADNOT. 87. De accentu Lobeck Parerg. p. 612. 88. Possis ὀργίλον· ἐνστάτην. Sed praestiterit στάτην. Ἴων coll. στάγη στάτη στάτα. Eiusdem stemmatis sunt ἀέργυγον, ubi pro τάγηνα leg. στάτην, ευεργία ευέργη ἐόργη ὀργάζειν. 90. εὐκαταλ. codex, δυσκαταληπτότερον C. 39. 63. 92. ἔρδει· πράττει C. 39 et series. 93. Apoll. lex. 75, 24. 94. ἔρδομεν· θύομεν Pearso. 95. ποιούντων Stanleius ad Aesch. Sept. 237. 96. εἴρεαι· ἐρωτᾶς gl. ε 1015. Atque hoc vel ἔρεσθαι· ἐρευνᾶν e C. 39 rescribendum erit. 97. Alludit ad ἔρσας et ἐρσαῖα (ἔρσεα cod.). Sed cum infra 5708 legatur: ἐρέεσφι· τέκνοις vereor ne nominativus non ἐρεύς sit sed ἔρος = ἔρνος quo de cf. Valcken. Phoen. 88, unde ἔρεσφι, ut στήθεσφι εὔρεσφι ὄρεσφι ὄχεσφι alia. 98. ἐρέβη] ἐρεμνή Guyetus. 99. ἐρέαινθος cod., em. HSt. Schol. Ar. Ran. 545 Ach. 801 Nub. 1396. Phot. 13, 1. 5700. Zenob. III 83 p. 77. Photius lex. 12, 22: ἀντὶ τοῦ ζωμός. παροιμία. τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμὰς τῶν εἴτε χρηστῶν εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων. 2. Τείρει coll. ἔτειρε· ἠνία corr. Kusterus. An ἐρέθει coll. Apoll. Rhod. III 1103? 3. ἐρεείνειν male Mus. ἄγειν refer ad Hom. locos φόως ἐρέων, ἐρέουσα (*Ψ* 226), nisi ἀγγέλλειν mavis. 4. 5. Separavi. ἐρέεινεν· ἐρεεινῶν cod., om. Mus. 8. Idemne quod ἔρνεσφι? Vide ἐρέας. 11. L. ἐρχθέντα e Phot. lex. 18, 16 Suid. Sic Vossius et Bentleius Ep. ad Mill. p. 36. 12. ἐρεθέντι ordine requirente Vossius h. e. αἰρεθέντι ut vidit Bentleius l. c. Cf. αἱρεθέντας· κατὰ κράτος ληφθέντας. 13. μηρύεται ad ἐριθεύει vel ἐριθεύεται refert Kusterus, ad ἐρεθίζειν nusquam lectum THemsterhusius. Forte πονηρεύεται. 16. Ἐρεθυμία cod., em. Kusterus. Ἐρυθίβιος conferunt Thes. edd. III c. 1991 B quo de Apollinis cognomento vid. Strab. XIII p. 613 Eustath. 34, 29 Schneider Ind. Scr. RR. s. v. *Robigus*; Ἐριδίμιος confert Bergk *Gr. Monatsk.* p. 68; vide etiam ἐριφύλλιος. Glossae nostrae oblitus non est Chr. Lassen in *Zeitsch. der Morgenl. Gesellsch.* 1856 p. 355.

ἐρέθοιμι· ἐρεθίζοιμι. [ἐρωτήσοιμι]
.ερέθονται· κρέμανται
ἐρέ.θων· διακόπτων. κατεπείγων. ἀπὸ τούτου καὶ ἐρεχμὸς ὁ κύαμος ὁ διακεκομμένος
ἐρεῖ· λέγει. ἐρωτᾷ
ἔρειδε· συντόμως ἔσθιε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων
ἐρείδει· ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει
* ἔρειδε· στηρίζει
* ἔριθος· ἐρεθιστής. παροξυντικός
ἐρεικόμενος· περι(σ)χιζόμενος
ἔρειο· ἐρώτησον
ἐρείσματι· ὑποβαστακτῆρι
* ἐρεῖσαι· ἐπερεῖσαι, ἐπιστηρίξαι
* ἐρεισάμενος· ἐπερεισθείς, ἐπιστηριχθείς
[ἐρεκρούων· στηρίζων]
* ἐρείομεν· ζητήσομεν. ἐρωτήσομεν
Ἐρεμβοί· νομάδες. Αἰθίοπες, Ἄραβες, Ἰνδοὶ Ἀράβιοι
ἐρεμνή· σκοτεινή. μέλαινα. οἱ δὲ ἐρεβεννὴ παρὰ τὸ ἔρεβος. καταπληκτική
ἐρέμοισιν· ἀποκλείσμασιν
ἔρεξα· ἔπραξα. ἔθυσα
ἐρέοντο· ἠρώτων
ἐρέοι· εἴποι
ἐρέουσα· ἐροῦσα, λέξουσα, φέρουσα. ἀγγέλλουσα
ἔρεπτα· τροφεῖα
ἐρέπτει· ἐρέφει
ἐρεπτόμενοι· ἐσθίοντες. ἀπὸ τοῦ τῆς ἔρας τουτέστι τῆς γῆς ἅπτεσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν νεμομένων τετραπόδων τάσσεται ἡ λέξις
* ἐρεσσέμεναι· κωπηλατεῖν
* ἔρεσθαι· πυνθάνεσθαι. ἐρωτᾶν
ἐρεσιμήτρην· τὴν γεωμετρίαν
Ἐρέσ[ε]ιος· Ἀπόλλων
[ἐρεσκίη· θρησκία]

SCR. 19. ε 83. 21. ἔσθιε] Arist. Pac. 32 στήριζε] Arist. Babyl. fr. XXI p. 980. 22. Aesch. Ag. 1003 an Proverb. XXXI 19? 25. Ν 441. 26. Λ 610. 28. Eur. Rhes. 487. λ 425. 29. Β 109. 31. Α 62. 32. δ 84. 33. Δ 167. 35. Ι 453. 36. Λ 332. 38. Α 419 Β 49. 41. Ε 194. 42. Ι 361. 43. α 405. 46. Herod. II 18. 37.

ADNOT. 17. Conf. ἐρέθοιμι· ἐρεθίζοιμι et ἐρέοιμι· ἐρωτήσοιμι (λ 228). 18. κρέμονται cod., em. Mus. L. ἠερέθονται cum Guyeto. Deest Apoll. lex. 75, 26 ἐρέθοντες· ἐρεθίζοντες. 19. Infra ἐρέχθων· διακόπτων, ac de eodem vocabulo disputans EM. 371, 23 οὕτω διὰ τοῦ ε̄ Ἀρίσταρχος καί φησιν στεναγμοῦ τινος καὶ ποιᾶς φωνῆς ἔμφασιν δηλοῦν. καὶ ἴσως παρὰ τὸ ἐρείκω — ὁ δὲ Ἀπίων ἐριχθὼν λέγει διακόπτων. Idem 371, 19 de ἐρεχμός, quod in locum voc. ἐρεγμός ap. Hesychium restitui, disputat. ἐπὶ cod., ἀπὸ scripsi. 20. ἐρωτῶ cod., em. Phavor. 21. ἐρειδὲ· συντόμως ἐσθείς cod. + Mus., in Aldina abest signum hoc, em. Guyetus. Ceterum non improbabilis est Schowii coniectura pravum accentum ἐρειδὲ inde natum esse, quod glossae pars lacuna hausta sit. Coniciebat enim ἔρειδε (Ν 131)· ἐστήριζε. ἔρειδε δὲ κτλ. Forsitan igitur gl. 5723 ἔρειδε ordini repugnans huic praefigenda sit. 23. στήριζε Mus., ἐστήριζε (Ν 131) Pearso. Retraxerim ἔρειδε ad 21, στηρίζει ad 22. 24. ἐρ[ε]ιθευτικός· ἐρεθιστής κτλ? 26. ἔροιο cod., em. Phavor. 30. ἐρε(ίδων)· κρούων Albertus. 32. Ἴνδιοι cod., em. Mus. 33. Apoll. lex. 75, 27. 34. ἐρύμασιν Kusterus, ἐργμοῖσιν Hemsterhus. 37. εἴπει cod., em. Mus. 39. θρέπτα· τροφεῖα latere vidit Pearso. 40. Scripsi; ἐρεπτεῖ τρέφει codex, θρέπτῃ· τροφεῖ coni. Meinekius. — 41. Apoll. lex. 75, 28. 42. ἐρεσσάμεναι cod., em. Mus. 44. Sic codex, ἐρεσιμέτραν Mus., ὀρεσιμετρίην Meinekius. 45. Ἐρέσιος Vossius. Teste Callimacho ap. Steph. Byz. 447, 3 Neptunus Μεσοπόντιος idem est atque Ἐρέσιος. Infra Ἐρημήσιος· Ζεὺς ἐν Λέσβῳ. 46. θρησκεία Mus. L. θρησκίη· θρήσκεια.

ἐρεσμεῖ· καταπνεῖ
ἐρεσμεί· κώπη
ἐρεσμίονες· αἱ χεῖρες
50. ἐρέσ(σ)ει· [ἐρεσχελοῦντες· φλυαροῦντες.] ἐλαύνει κώ(π)
ἔρεσσον· ἤλαυνον. ἐκωπηλάτουν
ἐρεσχελεῖ· ἀηδίζεται. ὀχλεῖται. ἐρεθίζει. ἀδολεσχεῖ. χλευάζει, παίζει, σκώπτει. διαμάχεται
ἐρεσχελία· φιλονεικία. φλυαρία. ἔνστασις
55. ἐρετή· ἐπιθυμητή
ἐρέταις· κωπηλάταις. κατασκόποις
ἐρετμαῖς· κώπαις. [ἐρετμαί
ἐρετμόν· κώπη. καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον
ἔρετο· ὡρμήθη
60. ἐρετμῶσαι· κώπαις ἁρμόσαι
Ἐρέτρια· πόλις
ἐρετριάζει· σκώπτει. ἢ παίζει
Ἐρετριακὸς κατάλογος· ἐπὶ Διφίλου ψήφισμα ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας καταλέξαι ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν Ἐρετριακὸς κατάλογος
Ἐρετριέων ῥῶ· Ἐρετριεῖς τῷ ῥ κατακόρως χρῶνται
65. ἔρεττε τὰν νᾶν· ἤλαυνε (ἔλαυνε?) τὴν ναῦν
ἐρετάν[ης]· ναύτης
ἐρεύγεται· ἀναβάλλει
ἐρεύγετο· ἐβρύχετο. ἔβρυεν
ἐρευγομένη· βράττουσα
70. ἔρευνε· ἐρεύνα
ἐρεύθει· ἐρυθρὸν ποιεῖ
*ἐρεύξεται· βρύσεται
ἐρεύθεται· πίμπλαται. λάμπεται
ἐρευθιόωντες· ἐρυθριῶντες

SCR. 52. ι 490. 58. λ 77. 60. Eur. Med. 3. 61. *B* 537. 67. ε 438. 68 ι 374. 69. *P* 265. 72. Osea XI 11 Amos III 4, 8.

ADNOT. 47. Supra e schol. Hom. ε 83 ἐρέχθειν· καταπίνειν habuimus; ἐρεσμεῖ· κωπηλατεῖ coni. Thes. III c. 2000 B. καταπλεῖ Mein. 48. Sic cod., ἐρεσμός Mus. Forte ἐρετμή, modo constaret de gl. ἐρετμαῖς· κώπαις. 49. ἐρέσσουσα quod in editis post χεῖρες locum obtinet Musuri debetur interpolationi. Ἐρεσμῶσαι χεῖρας (vel potius ἐρετμῶσαι χέρας Eur. Med. 3) Meinek. Philol. XII 609 coll. Hermann. Orphic. p 815. Atque Orph. Argon. 355 Ruhnkenius etiam contulerat. In Philol. XIII p. 218 conieci χ]έρες· Ἴωνες. αἱ χεῖρες.

50. ἐρέσει. ἐρεσχελοῦντες φλυαροῦντες. † λαύνει κώ (π) codex, ἐρεσχελοῦντες· φλυαροῦντες Ἐλαύνει· κωπηλατεῖ Musurus, qui ἐρέσει· ad gl. praec. retractum in ἐρέσσουσαι mutaverat. Correxi. Glossam cancellis septam Vossius glossae ἐρεσχελία subiecit. 52. ἐρέσειον cod., ἔρεσσον Mus. ut Apoll. lex. 75, 31. 53. ἐρεσκλεῖ cod., em. HSt. De alternantibus in h. v. ε̄ et η̄ vide Lobeck. Proll. p. 112. ὀχλεῖται. Ἐρεθίζει· ἀδολεσχεῖ cod. Mus., continua serie legit Albertus coll. Themist. Or. XVIII p. 224 A ubi iuncta exstare ἐρεσχελεῖ et ἐρεθίζει adnotabat Abreschius. Similiter C. 39. 55. ἐρατή Guyetus, αἱρετή Albertus. 57. Vide supra 48. ἐρετμαί om. Phavor. Forte leg. ἐρετμοί·.... vel ἐρετμά·..... 58. Apoll. lex. 75, 30. De significatione obscoena voc. ἐρέσσειν cf. Thes. III c. 2000 D. 59. Placeret Reiskii ἔγρετο, nisi infra ἔρσεο, ἔρσῃ pro ὄρσεο ὄρσῃ exstaret. 60. Cf. gl. 49 et Lobeck. rhem. p. 214. ἐρετμῶσαι· κωπηλατῆσαι C. 39 ἄρας μῶσαι· δῆσαι Hes. gl. α 6082. 63. ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας codex, em. Meurs. de archont. Att. II 22 p. 92. Ἐξ Ἐρετριατῶν Phot. lex. 13, 12. Res pertinet ad Ol. 84, 3. 64. Diogen. IV 57 Apostol. IX 5 Ahrens Dial. I p. 227. 65. ἐρέτανεν cod., em. Meinek. Phil. XII 609. Lobeckius Proll. p. 186 et rhem. p. 235 ἠρέταινε coniecerat addens tamen haud scire se an sit aoristus Doricus. 66. [ης] vel ἐρετάν· (ἐρέτ)ης Meinekius l. l. 70. Lobeck. rhem. p. 200 et gl. ἐξερεύειν. 71. ἐρευθεῖ et mox ἐρευθῶν cod., em. Phavor. 72. Sic glossae MSS in Proph., aliud MS βρύξεται ἢ βρυχήσει. 73. Sc. luna. Male πίμπραται Guyetus.

ἔρευθος· ἐρύθημα. αἰδώς. ἄνθος
ἐρεύθων· ἐρυθριῶν, φοινίσσων, ἐρυθραίνων
ἐρευνᾶν· ζητεῖν
ἐρεῦσαι· ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῷ αἵματι, ἢ βρέξαι
ἐρεύσομεν· ζητήσομεν
Ἐρεχθεύς· Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις
ἐρεχθομένη· σαλευομένη. [ἐ]λαμβανομένη. βαρυνομένη. ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη
ἐρέχθων· διακόπτων
ἔρεψα· ἐστεφάνωσα, ἔστεψα. ἐστέγασα. ᾠκοδόμησα. ὠρόφωσα
ἐρέψιμον· στεγάσιμον. ἢ βοσκηματῶδες χωρίον
ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν· στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα
ἐρέω· λέξω. ἀπαγγελῶ. σημαίνω. ἐπερωτῶ
ἐρέων· μαντευσόμενος. ἐρωτήσων, ζητήσων
ἔρημα· ἀφύλακτα. δειλά. οἰκτρά
ἔρημαι· βούλομαι, ἐρωτήσω
ἐρήμη· μονομερὴς δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ
ἐρήμησιν· νομάσιν
Ἐρημήσιος· Ζεὺς ἐν Λέσβῳ
ἐρήμησον· ἀποσκέδασον
ἐρημία· ἡ ἐκπύρωσις
ἐρημικῷ· εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι
ἐρημόθωκος· ἐρημολόγος
ἔρημον· μάταιον. καὶ τὸ πλανᾶσθαι
ἐρήμους· ἀπεριστάτους
ἐρήμους λόγους· τοὺς ἀπόρους. ματαίους
ἐρηρέδαται· ἐρηρεισμέναι εἰσί. [καὶ ἐνήρμοσται]
ἐρηρεῖσθαι· ἡρμόσθαι. ἠσφαλίσθαι
* ἐρίηρες· εὐάρμοστον
[ἐρηρετλᾶται· ἐρηριασμένοι εἰσίν]
ἐρήριπται· πέπτωκεν
ἐρηρίσθαι· πέπηγεν
ἐρηρισμένος· ἀσφαλής. πεπηγμένος
ἐρήρι(σ)ται· ἐρίζει

SCR. 76. Λ 394. 78. Σ 329. 81. Ψ 317. 82. ε 83. 83. Λ 39. 85. Arist. Av. 1110. 86. Homerus passim. 88. Ε 140. 95. Eur. Tro. 26. 96. Psalm. CI 6. 5801. 4. Ψ 284. 329. 6. Tim. Locr. p. 97 E. 8. ADN.

ADNOT. 76. Cf. 71 et Lobeck. Soph. Ai. 869. 78. ἐρυθράν cod. Apoll. lex. 75, 32; ἐρυθρόν Mus. male. 80. Cf. Plutarch. Vit. X Orat. p. 843 C. Athenag. Leg. c. I Schol. Lycoph. 158. 81. ἐλαμβανομένη cod., ἐλαυνομένη Mus. 82. Vide ἐρέθων. 83. Cf. Apoll. lex. 75, 33. ὀρόφησα cod. ὠρόφησα Mus. cuius correctio a typotheta praetermissa est. ὠρόφωσα EM. C. 11 schol. l. l. 85. προσαιετόν — προσαέτωμα cod., em. Mus. 87. χρέων· μαντευόμενος. Apoll. lex. 76, 1. 88. δειλεί cod., em. Scaliger. 89. Sic codex, βούλομαι ἐρωτῆσαι (ἐρωτῆαι Ald.) Mus., qui si verum vidit legendum βούλομαι ἐρέσθαι· βούλομαι ἐρωτῆσαι ex Eur. El. 548. At confundi potius dixerim ἔραμαι· βούλομαι et ἔρωμαι· ἐρωτήσω. — ‚ἔρημαι] (προ)αίρημαι i. e. προῄρημαι vel προαραίρημαι (ionice)‘ Meinek. 90. διετηθῇ cod., διαιτηθῇ Mus., καταδιαιτηθῇ Phot. lex. 13, 16 et schol. Plat. Apol. 42,16 καταδικασθῇ Diogen. IV 67. Ἐρημιδίκη· ὅταν μὴ παρόντων ἑκατέρων τῶν μερῶν ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐνέγκει Cyrill. Marin. Dresd. 91. Sic recte codex, ἐρημάσιν Mus. 92. Gerhard Myth. § 197, 4 b. 93. ἐρήμωσον Reiskius. 96. ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγοντι Gl. Mss. in Psalmos. 97. ἐρημοπόλος Ruhnken., ἐρημολόχος Salmasius. 5801. ἐρηρεδαπαὶ cod. em. Mus. Apoll. lex, 76, 3. — καὶ ἐνηρμοσταὶ (cod.) ad seq. glossam pertinet. 2. ἡρμόσθαι, ἠσφαλεῖσθαι cod., ἐρήρεισται· ἡ. ἠσφαλίσθη cod., em. Schow. 4. Om. Mus. Leg. ἐρηρέδαται· ἐρηρεισμένοι ut supra. 5. ἐρήριπτο· ἐπεπτώκει rectius C. 39, nam ἐρέριπτο Ξ 15. 6. Sic codex, ἐρήρεισται Mus. ἐρηρεῖσθαι· πεπηγέναι? 7. Sic codex, ἐρηρεισμένος Mus. recte sed laeso ordine. 8. L. ἐρήρισται ut versus poscit ap. Hesiod. Clement. Alex. Protr. p. 63 Strab. V p. 716. (Buttmann Gr. Gr. vol. I p. 335).

* ἐρίσαντες· φιλονεικήσαντες
ἐρήσεο· ἐρωτήσειας
ἐρήσομαί σε· ἐρωτήσομαί σε
ἐρήτυε· [παρεσκεύαζεν]
ἐρητύειν· παύειν. κωλύειν. πραΰνειν. κατέχειν
ἐρήτυθεν· διακατέσχον
ἐρήτυον· ἐπεῖχον. ἐκώλυον
ἐρητύσαι· πραῦναι. ἀνακόψαι. ἀναπαῦσαι. κωλῦσαι
ἐρι· πολύ. μέγα. ἰσχυρόν
ἐριαύχενες· [μεγάλοι.] γαῦροι. μεγαλαύχενες. μεγάλοι, ἀπὸ μέρους
ἐριβρεμέτης· μεγαλόψοφος, μεγαλόηχος
ἐριβρεμέτεω· μεγάλα βροντῶντος
* ἐρίβοια· νύξ. καὶ μεγάλως τιμωμένη
ἐρίβρομον· μεγαλόηχον
ἐριβώλακι· μεγαλοβώλῳ. εὐγείῳ
ἐρίβωλος· μεγαλόψοφος
ἐρίγδουποι· μεγαλόψοφοι
ἐριγδούποισι· μεγαλοκτύποις
ἐρίγδουπος· μεγάλους ψόφους ποιῶν, διὰ τῶν βροντῶν
ἐρίγηρυς· μεγαλόφωνος
ἐριγνύειν· κρύπτειν. κατακλείειν
ἔριγεν· ἔφριττον
ἔριδα· ἔριν. μάχην
Ἐριδάν[ά]τας· Ἡρακλῆς παρὰ Ταραντίνοις
* ἐριδαίνωσιν· ἐρίζωσι. φιλονεικῶσιν
ἐρίδεται· μανθάνει. ἐξετάζει
ἐριδήσασθαι· ἁμιλληθῆναι. φιλονεικῆσαι
ἔριδι· φιλονεικίᾳ
Ἐριδίμιος· Ζεὺς ἐν Ῥόδῳ
* ἐριδία· ἅμαξα
* ἔριδας· τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας. Ἀττικῶς
ἐριδμαίνουσιν· ἐρεθίζουσιν
ἐριδόμενος· ἐπιστηρίζων. ἐπακολουθῶν
ἐρίδων· βαστάζων
Ἐριέντης· Ἀφροδίτης ἐπώνυμον

SCR. 9. *N* 109. 11. Arist. Nubb. 1409. [12. *B* 164]. 13. *B* 75. 14. *B* 99. 15. *ι* 493. 18. *λ* 159. 20. *N* 624. 22. Anacreontis. 23. *Δ* 155. 25. *Δ* 152. 27. *H* 411. 31. *E* 861. 33. *Π* 260. 35. *Ψ* 792, ubi ἐριδδήσασθαι alii, alii ἐριζήσασθαι. 36. *Δ* 8. 40. *Π* 260 Theocr. XII 33. 42. Arist. Eqq. 643.

ADNOT. 10. ἐρήσαιο Kusterus. 12. Ἤρτυε recte Albertus. 13. Apoll. lex. 76, 4. 14. Apoll. lex. 76, 5. Supra ἐράτοθεν, quemadmodum Cypriam Homeri editionem l. c. habuisse verisimile est. 18. Apoll. lex. 76, 7. 20. ἐριβρεμέτης cod., ἐριβρεμέταο Mus. Correxi. 21. ἐριβοιανύξ· καὶ μ. codex, ἐρίβοια νύξ· ἢ μ. Mus. Vide εὐρυκόωσα. 23. μεγάλῳ, βόλῳ cod., em. Sopingus. 24. μεγαλόψοφος refero ad ἐρίβωτος = ἐριβόητος vel ἐριβόας. 28. ἐρήγυρος· μεγαλόφωνος C. 39. ἐριγήροις· μεγαλοφώνοις cod., em. Pierso Veris. p. 199. 29. Lob. rhem. 305 n. Pro εἰργνύειν s. ἐργνύειν. 30. ἐρρίγων ordo; ἐρρίγειν Meinekius. 32. Ἐριδάντας, qua voce usi sunt Democrit. Plut. Mor. 614 E Diog. L. II 107, denotat *litigosum*. 33. L. ἐριδμαίνωσιν. φιλονεικοῦσιν cod., em. Kusterus. 34. Sic codex et Vossius, ἐρείδεται Mus., ἐρεύεται Ruhnkenius voluisse videtur. 35. Lobeck. rhem. p. 152 Buttmann. Gr. Gr. II p. 132. 37. Sic codex, ἐριδήμιος Mus. Vide Bergk. *Monatsk.* p. 68. 38. ἐριδίαν cod., ἐριδία Mus. Infra ἐριωδία et ἐρωδία. Alludit ad *rheda*. 39. Pro εἴριδας = ἴριδας esse vult Guyetus. Sed vide ἐρίσκηπτα. 41. ἐριζόμενος cod., ordine requirebatur ἐριδόμενος h. e. ἐρειδόμενος, quod cum ἐφεπόμενος confundit. 42. Pro ἐρείδων. Sed ἐρίδων praeoptat Bekk. III 1372 Apoll. ap. Choerob. dict. 571. Vide Lobeck. rhem. 72 et cod. Med. Aeschyl. Ag. 64. 43. Comparant Ἐρινύς. Lusi Ἀρέντης· Ἀφροδίτης. Arenta enim Veneris cognomentum est ap. Lycophr. 832. — 'Ἐριέντις i. e. ἰσχυρῶς κρατοῦσα coll. αὐθέντης· αὐτοκράτωρ' Meinekius.

ἐριζέμεναι· ἐρίζειν. φιλονεικεῖν
45. ἐριζώοισι· πάνυ ζῶσιν
ἐρίηρες· μεγάλως τιμώμενοι. ἀγαθοί. πρόθυμοι. εὐχάριστοι, εὐάρμοστοι. μεγαλωφελεῖς. [μεγάλως θάλλοντες]
ἐριθάκη· ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφή. καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακῶν. καὶ τὰ τῶν ὑῶν ἔμβρυα
ἐριθαλίς· εἶδος δένδρου
ἐριθαλλῶν· πολυθάλλων
50. * ἐριθαλεῖς· μεγάλως θάλλοντες
Ἐρισαθεύς· Ἀπόλλων ἐν τῇ Ἀττικῇ
ἐριθεύι εἰκῇ· ἐργάζῃ μάτην
ἐριθεύς· ὁ ἐριθακός, τὸ ὄρνεον
ἐριθηλέα· μεγάλως θάλλουσαν
55. ἐριθηλές· μεγάλως καὶ καλῶς ἢ πάνυ θάλλον[τες]
ἐριθηλέων· μεγάλως θαλλουσῶν
* ἐριθῆαι· ἐργασίαι. ἐρεθισμοί
ἔριθοι· οἱ γεωργοί. παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι, ἥτις ἐστὶ γῆ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐρισυργοί. ἢ μισθωτοί
ἐρίθοισιν·] [ἐργάται, γεωργοί
60. ἐρικάνην· φραγμόν
ἐρικάς· ὁ ἐρεγμός, Κρῆτες δὲ ὠστριμάς· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ἴτρια, τὰ ὑπό τινων λάγανα
ἐρικέα· φράγματα.
ἐρίκει· σχίζει. πρίζει. ῥηγνύει. ἐσθίει
ἐρίκεος· φραγμοῦ
65. Ἐρίκη· θυγάτηρ τοῦ Ἀναύρου
* ἐρικευθές· πυθμήν
ἐρικνωμένον· ῥυτίδας ἔχον
ἐρικόμενος· σχιζόμενος . . . .
* ἐρίκη· εἶδος φυτοῦ
70. ἐρικτά· σῖτος πεφρυγμένος καὶ κοπτόμενος, ὡς ἄλφι(τ)α, σχιστὰ ἄλευρα

SCR. 44. *Α* 277. 46. *Γ* 378. 47. Aristot. HA. V 22. 53. ADN. 54. Theocr. XXV 132. 55. *P* 53. 56. *E* 90. 57. Paul. ad Corinth. 12. 58. *Σ* 550. 59. *Σ* 560. 70. Levit. II 14.

ADNOT. 45. *ἐρίζωοισι* cod., em. Mus. 46. *εὐάρμογοι. μεγαλωφελεῖν* cod., em. Suidas et Mus. — Vide 5850. 47. Hesych. s. v. *κήρινθος* Varro RR. III 16. *μαλακτῶν — υἱῶν ἔμβρυμα* cod., corr. Martin. alii. Ceterum post *μελισσῶν* excidit *ἑαυταῖς*, vel potius cum Meinekio *τοῖς σκέλεσι περιτιθεμένη* scribendum est. 48. *Erithales* ap. Plin. HN. XXV 13. 49. L. aut *ἐριθάλλων* ab *ἐρίθαλλος*, quo utitur Simon. Plut. Thes. c. XVII, aut *ἐριθαλῶν* ab *ἐριθαλής*. 50. Cf. 5846 et 5855. 51. *Ἐριθασεύς* ordo. Gerhard Myth. I p. 294. 52. Infra *ἠριθεύετο· εἰργάζετο.* Codex *ἐριθεύι*, quae licet Boeotica forma sit acquiescendum tamen puto in Musuri emendatione *ἐριθεύει. Εἰκῇ* Reiskium secutus ad glossam ipsam traxi. 53. ,Schol. Arist. Vespp. 922 Choerob. ap. Cram. Ann. Oxx. II p. 199, 15 Theophrast fr. 6 De signis 3, 2 et Arat. 1025.' LDindorf. 54. *ἐριθαλέα* cod., *ἐριθαλλέα* Mus. Correxi ordine requirente. *ἐριθηλής· ὁ μεγάλως θάλλων* C. 39. 55. *ἐρίθηλες* cod., *ἐριθηλέες* Mus. Correxi. *Ἐριθηλέας· μεγάλως θάλλοντας* Apoll. lex. 76. 11 [*K* 467]. 57. *ἐριθεῖαι* corr. Guyetus. *ἐρεθισμένοι* cod., *ἠρεθισμένοι* Mus. Correxi. *ἐριθεία· ἡ δουλεία ἢ ὁ ζῆλος ἢ καταλαλιά* C. 39. 58. *ἱερουργοὶ* cod., em. Mus. 59. Sic codex, *ἐργάταις γεωργοῖς* Mus. Duas glossas *ἔριθοι· ἐργάται γεωργοί* et *ἐρίθοισιν·* . . . . coaluisse patet e Cyrill. Marino: *Ἔριθοι· νῦν οἱ γεωργοὶ — ἐργάται. Ἐρίθοισι· γερδίαις* (male Schow. *γεωργοῖς*, nam *γερδίαι* sunt textores) *ἢ τοῖς τὰ ἔρια ἐργαζομένοις.* 60. Lobeck. rhem. 305 n. epenthesi auctum putat pro *ἐρκάνην δρκάνην.* Vide *ὀρικάνην.* 61. *Κρῆται* cod., em. Mus. Deinde legendum suspicor: *Κρῆτες. λέγεται ὡς τριβάς*, ut prosodia notetur. — *ὅθεν καὶ τὸ ἴτριον ἐρείκιον* (*ἐρίκεον* MS Dorv.) *ὀνομάζεται καὶ αὐτὸ διότι εὔθραυστον.* Galen. lex. Hippocr. p. 474. 62. Sic codex et Vossius, *ἐρείκεα* Mus. Epenthesi auctum etiam hoc pro *ἔρκεια* statuit Lobeck. l. c. 63. Sic codex et Vossius, *ἐρείκει* Mus. 67. Sic etiam C. 39 pro *ἐῤῥικνωμένου.* 68. Apoll. lex. 76, 12. 69. *ἐρείκη* Phot. lex. 13, 23.

ἐρικτόν· κοπανιστόν
ἐρικυδέα· λίαν ἔνδοξα, μεγάλως ἔνδοξα
ἐρίμη· ἔξοδος
ἐριμύκων· μεγαλοφώνων. ἢ μυκώμενος, μεγάλως μυκῶν
75. ἐρινάδες· ὄλυνθοι. ἢ συκαῖ.. ἄῤῥενες
ἐρινάζειν· συκᾶς περιάπτειν τοῖς ἐρινοῖς εἰς τελεσφορίαν
ἐρινάς· νέας βοῦς
[ἐρινάξαι· τὸ λεγόμενον] ἐρινάσαι· ἀπὸ (τῶν) λεγομένων (ἐρινεῶν). οὕτω δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὀλύνθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆνες γίνονται. Ψῆνες δέ εἰσι τὰ ἄνθη τῶν ἐρινῶν. γίνονται δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων ἐρινοί
ἐρινάσει· ἐρωτήσει. ἐρευνήσει
80. ἐρίνεμος· ἄνεμος μετὰ συστροφῆς
* ἔρινε· ἐρώτα
ἐρινεός· ἀγρία συκῆ
[ἔρινον· νέφος]
ἐρινός· θεός. ἢ σῦκον ἄῤῥεν
85. ἐριν[ν]ύας· τὰς ἁμαρτίας νῦν
Ἐρινύς· δαίμων καταχθόνιος. ἢ Ἀφροδίτης ἢ εἴδωλον
[ἐρίξει· κωλύσει]
ἐριοῖ· ἐργάζεται
ἐριούνης· μεγάλως ὠφελῶν, ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων
90. ἐριούνιον πόρον· τὸν ὑποχθόνιον
ἐριούνιος· πολυωφελής. ἀγαθός
ἐρίπει· καταβά(λ)λει
ἐρίπ[ε]ια· σκηνώματα ἐπίπεδα. καὶ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν καταπεσόντα
ἐριπεῖν· καταπεσεῖν
95. ἔριπες· δαλοί
ἐρίπεσθαι· φθίνειν
ἐριπ[εσ]οῦσα· πεσοῦσα
ἐρίπιον· τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. ἢ πτῶμα
ἐριπίων· πτώσεων τῶν τειχῶν
5900. ἐρίπνας· ὑψηλὰ ὄρη
* ἐριποῦσα· καταπεσοῦσα

SCR. 71. Glossa sacra teste C. 63. 72. *Γ* 65. 74. *Ψ* 775. 82. *Ζ* 433 *μ* 103. 83. ADN. 84. Soph. fr. 187 Eur. fr. 680. (85. Hesiod. Theog. 471?) 89. *Υ* 34. 91. *Ω* 360. 93. Eur. fr. 268. 97. *Φ* 246. 99. Cf. Aesch. Pers. 425. 5900. Eur. El. 210 Phoen. 1167. 1. *Ε* 357.

ADNOT. 72. Apoll. lex. 76, 15. 73. Supra *ἐξίσμη· ἔξοδος* habuimus. Cf. *ἐρμή· ἔξοδος* et gl. δ 347. 679. 699. 74. *ἐριμηῶν* codex, em. Mus. 75. *συκαῖ ἄρρενες* Mus., qui duas literas *οι* erasit; *συκαῖα* Aldus. *Ἐρινάδας* pro *ἐρίνακας* restituebat Schweighaeuserus in loco Ameriae ap. Ath. III 76 E. 76. Pausan. Eustath. p. 633. Phot. lex. 14, 1. Coni. *συκαῖς — τοὺς ἐρινούς*. 77. *ἔρινας* Lobeck. Parall. p. 194. 78. *ἀπολεγομένων* cod., em. Heinsius. Deinde malim *εἰσὶν αἱ ἀνθρῆναι* et cum Heinsio *δὲ καὶ ἐπί*. 80. Coni. *ἐριήνεμος· μετὰ συστροφῆς ἀνέμου;* nisi latet *ἐριωλή*. 81. *Κρῖνε* e Sophoclis Ai. 583 restitui iubebat Lobeck. rhem. p. 238. Idem vitium obesse voc. *ἤρινε* (l. *κρῖνε*)· *χώριζε* animadvertit Meineke Phil. XIII p. 544. *Ἐρέεινε* coniecerat Kusterus. 83. L. *ῥινόν*. Cf. R. Merkel Prolegg. ad Apoll. Rhod. CXXXVIII. 84. *ἔρινος* codex; cf. Lobeck. Proll. p. 26. *Θεός* refer ad *Ἐρινύς* vel *Ἔρις* coll. Apoll. lex. 76, 18. 86. *ἐριννύς· δαίμων ὑποχθόνιος* nihil amplius C. 39. Alterum *ἢ* a Musuro male omissum. Non debebat igitur *Ἀφροδίτης εἴδωλον* amplecti Prusinowski de Erinyum religione p. 25. Pro *ἢ ἀφροδίτης* placet *ἠεροφοῖτις* (Triller Obss. Critt. p. 395). *Ἠεροφοῖτις ἐρινύς* absque explicatione ponit Apoll. lex. 82, 28. 87. *ἐρύξει* Guyetus. 89. Apoll. lex. 76, 16 EM. 374, 18. Th. Bergk. Philol. XI p. 384. 90. *πάρον· τὸν χθόνιον* Phot. 14, 7. 92. *ἐριπεῖ· καταβάλει* cod. *ἐρείπει· καταβάλλει* Kuster. 93. *ἐρείπια* recte Mus. *σκηνώματα* suspectum; *ἐρείπια Κιμώ[νεια· πτώ]ματα* Meinekius. 96. *φθονεῖν* cod., em. Reiske. 5900. *μέρη* cod., em. Meineke.

* ἔριπε· κατέπεσεν
ἐρίπναι· αἱ ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι
ἐρίπνη· κορυφή. ἄκρα. κρημνός
ΕΡΙΠΩΝ· ἀνατρέπων. καταπεσών
ἔρις· φιλονεικία. μάχη
ἔρ[ι]σαι· πνῖξαι
ἐρίσει· ὑποστηρίξει, στερεώσει. παίξει. φιλον(ε)ικήσει
ἔρισεν· ἔπεσεν. ἤρεττεν
ἐρισθενέος· μεγαλοσθενοῦς. μεγαλοδυναμίᾳ
ἐρισθενές· μέγα. ἰσχυρόν
* ἐρίσμασιν· εἰρεσίαις
* ἔρισμα· στήριγμα
ἐρίσκηπ(τ)α· ἱερὰ βοτάνη, εἰς ἣν ἂν ἶρις ἐπισκήψῃ
ἐριστάφυλον· καλλιστάφυλον. πολύν. ἢ τὸν ἐξ εὐγενοῦς σταφυλῆς ἢ μεγάλης
ἐριστήρ· μαρσίππιον, σάκκος. ἢ ἕρκτης καὶ πράκτης
ἐρισύβη· ὁ ὡς κονιορτὸς καταχεόμενος καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον
ἐρισφάραγος· μεγαλαύχην. ὑψηλοφόρος
ἐριταρβής· μεγάλως δειλός
ἐρίτιμον· ἰσχυρῶς τετιμημένον, ἄγαν ἔντιμον, μεγαλότιμον
[ἐρίτω· λαμβανέτω]
ἐριφέας· χίμαρος
ἐριφιήματα· ἔριφοι. Λάκωνες
Ἐρίφ(ι)ος· ὁ Διόνυσος
[Ἔριφος· ὁ μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος· χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι] margo.
Ἐριφύλης· τῆς χρυσίῳ προ[σ]δεδωκυίας τὸν ἴδιον ἄνδρα
Ἐριφύλλιον· τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἑρμῆ(ν)
ἐρίφυλλος δρῦς· ἡ πλατύφυλλος. καὶ ἡ καλουμένη φελ(λ)ός
ἔριψ· σωμάτιον

SCR. 2. *E* 68 Hesiod. Scut. 423. 5. *O* 356 *E* 309. 6. *Α* 177. 7. λ 425 σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι quod Pearso adscripsit alienum est. 10. *N* 34. 13. *Δ* 38. 14. ADN. 18. E Pindaro laudat Eustath. Opusc. p. 56, 13 Od. 1636, 9. 20. *B* 447. 26. λ 326.

ADNOT. 3. αἱ σαραγγώδεις καὶ παρατεταμένοι τόποι C. 29. 4. ἐρίπη· ἡ μεγάλη ὑψηλή C. 39. 5. Confundit ἐρίπων· ἀνατρέπων et ἐριπών· καταπεσών. Choerobosci locum (Cram. Anecd. II 200, 12) iam Pearso attulerat. 6. Apoll. lex. 76, 18. 7. ἐρίσαι cod., ἔρσαι Kusterus. ἐρίσαι· παῖξαι Meinekius. 8. Confundit ἐρείσει· ὑ. στ. et ἔρσει· πνίξει et ἐρίσει· φιλονεικήσει. 9. Confundit ἔριπε· ἔπεσεν et ἔρεττε· ἤρεττεν. Similiter lapsus est in glossis ἤρισε· — ἔπεσεν et ἤριψε. Nisi pro ἤρεττεν legendum ἤριπεν, ut sit correctio corrupti ἔρισεν. Cf. 5912. 10. ἐρισθενέας· μεγαλοσθένους μεγαλοδυναμίᾳ cod. ἐρισθενέας· μεγαλοσθενεῖς μεγαλοδυνάμους Mus. Correxi; deinde ἐρισθενείᾳ· μεγαλοδυναμίᾳ corr. Meinekius. 12. Forte ἐρετμοῖσιν (Aesch. Ag. 52)· εἰρεσίαις. Vereor tamen ne glossa haec ob seriem suspecta referenda sit ad Theocr. XXI 12 γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος, licet explicatio non sit apta. 13. στηρισμα codex. 14. ἐρίσκηπτα et ἔρις (h. e. εἶρις ἶρις ut dictum in ἔριδας) cod., em. Sopingus. Cf. Hesych. s. v. Κύπειρος (ubi ἐρεῖ σκῆπτρον codex) Dioscor. I 4. I 19 Theophr. fr. 4 De odor. 57 Plin. HN. XII 24. XXIV 13 Plut. Morr. 664 F. Salmas. Exx. Plin. p. 282 A. 15. πολύνητον cod., em. Reiskius. 16. δερριστήρ *crumena coriacea* Kust., ἕρκτης (h. e. ἑρκτήρ) referens ad δρηστήρ. Cui obstant χειροέρκτης, εὐέρκτης, et ἕρκτορες ap. Antimach. EM. 375, 40. μαρσίπιος cod., μαρσίππιος Mus., em. Phavorinus. 17. Pro ἐρυσίβη. Κατεχόμενος cod., em. Meinek. Philol. XIII 544. Idem pro ὁ ὡς suasit εὐρώς, ὡς. 18. ὑψηλόφρων coni. Meinekius. ὑψίλοφος vel ὑψηλόφωνος Albertus. 20. Apoll. lex. 76, 21. Pro ἰσχυρὸν Sopingus coni. ἰχθὺν coll. Athen. VII p. 328 C, ἰσχυρῶς Kusterus. Suspicor excidisse glossam Stesichoream ἐρίσφηλον· ἰσχυρόν EM. 100, 47. 21. Om. Musurus, qui αἱρείτω restituerat. 22. χείμαῤῥος cod., em. Mus. Ἐριφέας· χίμαρος. Λάκωνες. Ἐρίφει(α φέρ)ματα· ἔριφοι coni. Meinekius. 24. Cf. Apollodor. ap. Steph. Byz. 64, 2. (ι) addidit Faber. 26. χρυσίου cod., χρυσίῳ Mus. C. 63. 27. Ἐρίφυλλον Meinekius. — (ν) Mus., fortasse falsus; cf. Cram. Anecd. III 251, 23 Thes. L. Gr. III col. 2041 B. 28. (λ) Mus. 29. Coniciunt δωμάτιον sc. ἐρίψιμον coll. Eur. Bacch. 7. Θρίψ· ζῳδάριον coni. Meinekius.

30. ἐρίψαι· ἀφανίσαι. στεγάσαι. καταρ(ρ)ῖψαι
ἐρίψιμα· πτώσιμα
ἐριωδία· ἅμαξα
ἐριώδυνον· μεγαλώδυνον
ἐριώδων· μεγάλους ἔχων ὀδόντας
35. ἐριωλαί· ἀνέμων συστροφαί, αὖραι, πνοαί
ἐριώπιδος· εὐώπιδος
[ἐριωπιζόμην· ἢ τεχνητευόμην. ἢ σύμμικτα σχήματα εἶχον]
Ἐριῶπις· μεγαλόφθαλμος. καὶ ἡ Ἀγχίσου γυνή
ἕρκα· τεῖχος ἔπιπτεν
40. ἐρκάζειν· σκώπτειν
ἑρκατή· φυλακή
ἕρκατος· φραγμός
* ἕρκεϊ χαλκείῳ· τῷ τῶν ἀσπίδων κυκλώματι
* ἑρκεῖαι· οἰκίαι. τείχη. φραγμοί. σκηναί
45. * ἑρκίοις· τειχίοις
ἑρκείου Διός· τοῦ ἀσφαλίου. ἢ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν. ἔστι δὲ ἑρκειος Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις
ἕρκεσι· δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι δευτέρῳ
(*) ἑρκῆται· οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται
(*) Ἑρκήνια· ἑορτὴ Δήμητρος
50. ἕρκη· ὅπλα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ
ἑρκίον· κύκλος αὐλῆς. οἰκία. τειχίδιον. στεφάνη δώματος
ἑρκόπεζα· τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα, πρὸς τὸ μὴ ὑπέρβατὰ εἶναι, ἀκανθώδη ξύλα
ἕρκος· ἀσφάλεια. τεῖχος. περίβολος. περίφραγμα· ὡς τῶν ὀδόντων τὰ χείλη ἕρκος ἤγουν φραγμός [ω'·
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος
καὶ λίνον·
ἕρκει ἐνιπλήξωσιν.
ἕρμα· ἔρεισμα. [ἢ ἔργμα]. ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης· καὶ Ἀνακρέων·
ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι
καὶ τὸ τὴν ναῦν στηρίζον ἔρεισμα. καὶ τὸ σκήνωμα τῆς νεώς

SCR. 33. Antiquiorem igitur epicum imitatus est Maximus *Καταρχ.* 161. 43. *Ο* 567. 46. *χ* 334. — Plato Euthyd. p. 302 D. Minus recte alii ad Eur. Tro. 16, alii ad Aristoph. fr. IV p. 1048 referunt. 47. fr. 406. 50. fr. 568 p. 214. 51. *σ* 101. 53. *Δ* 350 *ω* 223 *χ* 469. 54. Anacreont. fr. 39 p. 784. In Photio lex. 15, 1 pro ἑρμάν· ὕφαλος πέτρα — Ἀνακρέων recte Blomfield Edinb. Rev. 42 p. 336 ἕρμα· ἡ ὕφαλος scripsit.

ADNOT. 30. (ρ) Mus. Confundit ἐρεῖψαι sive ἐρῖψαι et ἐρέψαι. Lobeck. rhem. p. 36. 31. I. q. ἐρείψιμα; ἐρίψημα cod. lex. Armach., em. Mus. 32. Cf. ἐριδίαν et ἐρωδία. 34. ἐριόδων cod., em. Vossius et Lob. Parall. p. 248 coll. προώδων. 35. ἐριώλη accinit Arcad. 109, 22 Theognost. Cram. II p. 111, 28. 37. ἐῤῥωπίζομεν· ἠτεχνιτεύομεν — χρώματα (Soping.) εἴχομεν Bentleius ad Mill. p. 55. Vide ἐῤῥωπίζομεν. 38. Schol. Victor. *Ν* 429: Θυγατρῶν] ἐξ Ἐριώπιδος. αὕτη γὰρ γυνὴ Ἀγχίσου. 39. ἕρκατος Mus. ἕρκα codex; ἕρκος ἔπιπτεν· τεῖχος.... Meinek. Philol. XIII p. 544. 40. εἰκάζειν Kusterus, recte. 40. 41. Separavit Sopingus. Pro ἑρκατή, quod sunt qui ex εἱρκτή ἑρκτή natum putent, scripserim ἑρκάνη coll. Aelio Dionysio ap. Eustath. 969, 2. 1578, 21 Phot. lex. 14, 11. C. 39. 42. Conferunt ἔρχατος ὄρχατος ἔργετος. 44. ἑρκία vel ἕρκεα malit Albertus. 46. Apoll. lex. 76, 22 Gerhard. Mythol. § 193, 4. 195, 6. 47. β' cod. δευτέρῳ Mus. Vide Phot. lex. 14, 12 et Dionys. Eustath. 969, 2. 48. Male sic scribi pro ἑρκῖται ex Ameria Athen. VI p. 267 C patet. Supra ἐργεῖται habuimus. 49. „Male pro Ἑρκύνια" Potter ad Lycophr. 153 Gerhard Myth. 408, 3 b. 417, 3. 51. ἕρκιον cod., em. EM. 631, 26 Bekk. Anecd. II 856, 4. 52. τὰ περιτεθειμένα κλειθηδη (ἀκανθώδη Porso) ξύλα, πρὸς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι Phot. — τῷ νεῷ vel τῷ νεῶνι Meinekius. 53. Apoll. lex. 76, 24. τὰ χείλη· Ἕρκος· ἤγουν codex, em. Albertus. ὧ cod., ὡς τὸ Mus., ω' (h. e. libro XXIV) Meinekius. 54. ἔρισμα — ἀσίμων — ἔρισμα στηρίζων cod., em. Mus. Praeterea variam lectionem νέργμα pro quo recte Pearso ἢ ἔργμα induxi et vocc. ἔρεισμα στηρίζον transposui. — βλέπεσθαι Kusterus — Pro σκήνωμα Scaliger σήκωμα, Albertus πλήρωμα *saburra* coniecerunt.

55. ἑρμαῖ· παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα, οἷς παίζοντας ἑρμομαχεῖν λέγουσιν
ἕρμαιον· εὕρημα, ἢ κέρδος
ἑρμαῖος λόφος· τοὺς σωροὺς τῶν λίθων ἑρμᾶς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς γινομένους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ· ἐνόδιος γάρ
ἕρμακες· αἱ ὕφαλοι πέτραι. ἢ αἱμασιαί
ἕρμακον· ὄρνεον
60. ἑρμάσαι· ἐλαφρῶς περιελίξαι
ἑρμάσει· μαλάσσει. στηρίζει
ἕρματα· περιφράγματα. ὑπερείσματα. ἐνώτια, ἀπὸ τοῦ εἴρεσθαι. καὶ ὕφαλοι πέτραι
Ἑρμειος· ἀπὸ δήμου. λέγονται γάρ τινες Ἑρμειοι τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
[ἑρμεον· σωρὸς λίθων]
65. ἑρμή· ἔξοδος
ἑρμηνεύοντες· φράζοντες
Ἑρμηνοι· Σειληνοί
Ἑρμῆς· κῆρυξ
Ἑρμῆς ἀμύητος· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει
70. Ἑρμῆς· τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ πόσεως ἰδέας ἔλεγον, καθάπερ Ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτῆρος. καὶ ἐν τοῖς κλήροις· οἷον ἀγαθὸς οἰωνός. καὶ πέμματος εἶδος κηρυκ(ει)οειδές
Ἑρμῆς τρικέφαλος· Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι τοῦτο ἔφη παίζων κωμικῶς, παρὸσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ (ἐν) Κεραμεικῷ ἵδρυτο
Ἑρμῆς στροφαῖος· ὁ παρὰ στρόφιγγι τῆς θύρας ἱδρυμένος
[ἕρμια· πόδες κλίνης]
ἑρμῖνα· πόδα κλίνης. ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐνηλάτῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἑρμᾶς ἐγγεγλύφθαι
75. Ἑρμιόνη· καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Κόρη ἐν Συρακούσαις. καὶ πόλις ἐν Ἄργει. καὶ ἡ θυγάτηρ Μενελάου
ἑρμίς· τόρνος. ποὺς κλίνης
ἑρμοκοπίδαι· οἱ περικόψαντες τοὺς Ἑρμᾶς Ἀθήνησιν, ἐπὶ Ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου

SCR. 56. π 471. 60. Hippocr. p. 808 G? 62. Α 486. Ξ 182. σ 297. 70. Strattis fr. I vol. II 2 p. 771. 71. fr. XI p. 1166. 72. Ar. Plut. 1154. 74. ψ 198. 75. δ 14. Β 560. 77. ADN.

ADNOT. 55. παίζοντες ἑρμομάχην cod., em. Verweius. In Hesychio nunc frustra quaesiveris schol. Plat. Lys. p. 319 (de quo Rankius p. 35 disputat): Ἑρμαῖα· λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἀγὼν παρὰ Συρακουσίοις ὥς φησι Διογενιανός. — De *stolonibus* s. *hermetariis* Hase ad Leon. Diac. p. 195 C. 56. ἐπικερδές C. 39. 63. 57. Ἕρμαιος Philoponus schol. Venet. Ν 794. 58. Huc refer ἁρμακιάς· στοάς et Gloss. Herod. (I p. 345 Schw.) αἱμασιά· — ὁ νῦν ἑρμακιὰς (ἕρμακας Wesseling.) καλοῦσι ap. Ducang. Append. p. 74. 59. ἐρίθακον Ruhnken. 61. Confundere videtur ὀργάζει· μαλάσσει et ἑρμάζει· στηρίζει. 62. Apoll. lex. 76, 29. 63. Phot. lex. 16, 2. 64. Sic codex, ἕρμαιον Mus., ἑρμεών Meineck. 65. Vide ἐρίμη. 67. Forte Ἑρμύλιοι· Σερμύλιοι e Thucyd. I 65. 70. πτώσεως — διοσώτηρος cod., πτώσεως — Διὸς σωτῆρος Mus. πόσεως εἶδος — Διὸς Σωτῆρος Phot. lex. 16, 1: ac praestat εἴδους. (ει) Kusterus. καρυκοειδές Pierso ad Moer. p. 220 non apte. 71. Cf. Philochor. ap. Harp. 178, 3. EM. 766, 23. Eustath. 1553, 7 Sillig Catal. artif. p. 437. In Phot. lex. 15, 14 deest explicatio, idem tamen p. 15, 17 Ἑρμῆς τετρακέφαλος ἐν Κεραμεικῷ Τελεσαρχίδου ἔργον. (ἐν) Bergk praeeunte Meineke Com. II 1 p. 218. 72. στροφεύς Phot. 15, 15. περὶ cod., em. Salmas. 73. Om. Musurus. Ἑρμινία· *fulcrum lecti* Gl. Gr.-Lat. Cyrilli. 74. ἐρείδεσθαι Apollon. lex. 77, 4. Ἕρμινα cod. τὰ ἐνήλατα Ruhnken. 75. Toup. Theocr. schol. XV 64. De urbium et dearum nomine communi Lobeck. Parall. I p. 299. 77. Ἀριστομνήστου — Σικελικοῦ Stanleius. De re cf. Arist. Lysistr. 1094 schol. Thuc. VI 27, 53 Plut. Alcib. 20. 21. — συνεστῶτος Meinckius.

Ἕρμος ἢ Ἕρμοι· δῆμος Ἀττικῆς. καὶ ποταμὸς Λυδίας
Ἑρμοῦ κλῆρος· ὁ πρῶτος ἑλκόμενος κλῆρος Ἑρμοῦ νομίζεται
80. Ἑρμοχοίνιος γῆ· ἡ Αἴγυπτος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο
Ἑρμοῦ ψῆφος· τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια
Ἑρμών(ε)ιος χάρις· παροιμία ἀπὸ Ἕρμωνος,....... τῆς Λήμνου τυράννων, ὃς ἐπελθόντων τῶν Ἀθηναίων, μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι, ἔφη τὰ προστασσόμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ χάριν ποιεῖν. τάσσεται οὖν ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων, καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι
ἔρνατις· ἀναδενδράς
ἔρνη· κρέα. ἢ βλαστήματα
85. ἐρνοκόμων· παραδεισαρίων
ἔρνος· κλάδος. στέλεχος. δένδρον εὐθαλές. βλάστημα. φυτόν
ἔρνυγας· ἔρνη. βλαστήματα. κλάδοι
ἔρξεν· ἔπραξεν
ἔρξιν· ἡ ἕδρια
90. ἔρξον· ποίησον, πρᾶξον. δῆσον. πνῖξον. θῦσον. κώλυσον
ἐρόεντα· ἐπέραστα
* ἔροι· καινοί
ον
* ἐρόδανα· ἔργ ἐρινάξει
Ἐροιάδαι· δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς
95. ἔροιτο· ἐρωτήσειεν, ἐπύθετο
ἐρόμενος· ἐρωτῶν, πυθόμενος
ἐρομένῳ· [φίλῳ.] ἐρωτῶντι
ἔρον· ἐπιθυμίαν, Αἰολικῶς. ἔρωτα
ἐρόντι μάλα· λίαν, πάνυ
6000. ἔροτιν· ἑορτήν. [ἐροῦντες· λέγοντες.] Κύπριοι
* ἔρονα· πορεύου. ἀνάπαυου

SCR. 78. *Υ* 392. Herod. I 55. 79. Eur. fr. 40 Nck. 86. *P* 53. 88. ADN. 90. *Δ* 37. 91. Eur. fr. ap. Clem. Strom. IV p. 543. 95. *α* 135. 96. Arist. Eqq. 574. 98. Homerus.

ADNOT. 78. Hinc topicum εἰς Ἕρμους ap. Steph. Byz. 277, 21 M. 79. Explanatius Phot. 16, 12 Eustath. 675, 33. 80. Ἑρμοχύμιος Steph. Byz. 44, 22, cuius editor novissimus terrae colorem nigrescentem indicari nomine Ἑρμοχύμιος s. Ἑρμοχήμιος statuit. Apud Plutarch. II p. 364 C Χημία nomen Aegypti in sacris Isidis. 82. τοῦ — τυράννου Mus., ἑνὸς τῶν supplet Schowius. Vide Zenob. III 85. 83. ἐρνατίς HSt. Vide ἄγγατος ἀταισόν κενεά πεταιτά. 84. Placet quod Bruno suasit ἔρνη· κέρατα coll. Oppian. Cyn. II 194 κεράων ἔρνος. Cf. mox ἔρνυγας. 87. Infra στόνυξι· κέρασι. — ἔρνυτας cod., correxit post Pearsonem Thes. III c. 2049 AB ex Aristot. Poet. c. 21 οἷον τὰ κέρατα ἐρνύγας (l. ἔρνυγας, ἔρνυτας Meinekius coll. Ἐπιρνύτιος). Nominativi formas agnosco duas ἔρνυξ, ἔρνυγος et ἔρνυς, ἔρνυος, quibuscum confer βλῖτυξ βλέτυς, μῆρυξ μῆρυς, βρένθιξ βρένθις. Ἐπιρνύτιος (Ἐπερνύτιος Gerhard I p. 161, Ὑπερνότιος idem I p. 602) i. q. Ἐπερνύσιος, ut ἐνιαύτιος = ἐνιαύσιος, πλατίος = πλησίος. 88. ἔρεξεν (l. ἔρξεν)· ψιλῶς τὸ ἔρξαν (l. ἔρεξεν) Apoll. 77, 9 ex Odyss. XXIII 312. 89. ἔρεξεν ἢ ἔδρασε coni. Albertus, qui cum superiore glossa iungi voluit. Mihi et h. l. et mox 93 frustula latere versus Homerici visa sunt λ 272 ἢ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο. 92. ἐροιοί· κενοί Hermann. Theocr. XV 50 respici putans. Ordo ἔροι· καινοί requirit, h. e. ἐρύκανε vel ἐρυκάκοι explicatione carens, nisi malis Ἐρυκηνοί. + Mus. 93. Sic codex, ἐρόδανα ἔργα, nihil amplius Musurus; ἐρόδονα Aldus. Vid. 89. An depravatum ex ἐρ(υθρ)όδανα, ut sub ἐρινάξει lateat αἱ ῥίζαι? 94. Harp. 87, 1 Steph. Byz. Boeckh. C. I. n. 172 p. 307, 6. n. 116. 97. Sic codex et Vossius, ἐρωμένῳ Mus., quocum sane confundi docet φίλῳ. 98. Ahrens Dial. I p. 121. 99. Sic codex et Vossius, ἐρῶντι Mus. 6000. Sic codex. Additamentum marginale alieno loco insertum proscripsi. Ceterum εἰρεῦντες legendum esse suspicor ope Hesych. gl. ε 1028. Pro ἑορτήν hic et infra 6004 pro ἑορτή cum Sopingo scripsi ἔροτιν et ἔροτις. Cf. Eustath. 381, 6. 1430, 34. 1908, 56 EM. 379, 31. Musgrav. Eur. El. 620 et Ahrens I p. 159. 1. Infra ἔρχου· πορεύου; ἐρωή (*Π* 302) vero est κατάπαυσις.

ἔροψ· ὄρνις ποιός

ἕρπε· βάδιζε

* ἔροτις· ἑορτή. πανήγυρις

5. ἑρπεδό(ε)σσα· ἐπίπεδος

ἕρπει· βαδίζει. τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ. παραγίνεται

ἑρπετά· τὰ ἄποδα, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ ἄνθρωποι· γήϊνα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα

ἑρπύζει· ἑρπυστάζει· [παρὰ τὸ πορεύεσθαι.] ἐκ μεταφορᾶς, βαδίζει ἢ πορεύεται.

ἑρπυλλίς· τέττιξ

10. ἑρπύσῃ· βαδίσῃ

ἑρπυσμός· ἡ φωνὴ τῶν χοίρων

* ἕρυγξ· τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν

* ἔρυμα· φρούριον, ἀσφάλισμα. κώλυμα

* ἐρυμία· ἀσφάλεια

15. ἔῤῥα· ζιζάνια

ἐῤῥάγη· ἐσπάσθη. ἐσχίσθη. ἠνοίχθη

ἐῤῥάδαται· ἐῤῥασμένοι εἰσίν

ἐῤῥάδατο· ἔῤῥαντο. πέφυρτο

ἔῤῥαδε· ἔρρε δέ. ἐλθὲ ὧδε

20. ἐῤῥαθάγει· ἐκρότει

ἐῤῥαθάμιζε· ἐρόφα

ἐῤῥάσθαινεν· ὕγραινεν, κατέβρεχεν

ἐῤῥαίσθη· διεφθάρη

[ἐῤῥεῶς· ταχέως]

25. ἐῤῥαγέως· ταχέως

ἔῤῥα(ο)ς· κριός

ἐῤῥάχιζον· διέκοπτον

* ἐῤῥάπτομεν· ἐβουλεύομεν

ἐῤῥαχώθης· ὑβρίσθης, ἐῤῥαπίσθης

30. ἔῤῥε· φθεῖρου. ἀπαλλάσσου

ἔῤῥει· ἀπόλωλεν, ἔφθαρται. οἱ δὲ ἔῤῥα

* (ἐρ)ειδων· τύπτων

SCR. (6008. Ψ 225). 13. 14. Δ 137. 16. IV Regg. XXV 4. 17. υ 354. 18. M 431. 23. Π 339. 26. Callimachus l. c. 28. π 379. Vide supra ἐράπτομεν. 30. Θ 164 alibi. 31. Aesch. Ag. 419 — Eur. Hec. 521. 32. Eur. I T. 379.

ADNOT. 2. ἔποψ vel μέροψ Gesnerus de avib. p. 746. Cf. et δέροπες Hes. gl. α 1401. 5. (ε) Guyetus. Aeolicum est pro ἀρπεδόεσσα. De ε pro ᾱ vide ad gl. ε 2362. 6. Phot. 16, 22. 7. ‚Philopon. L. Vac. 6 ad Genes. I 20 p. 197' Heins. Ahrens II 505. 8. ἑρπύζων ἀντὶ τοῦ ἕρπων πορευόμενος· κατ' ἐπέκτασιν δὲ λέγεται καὶ ἑρπυστάζων Apoll. lex. 77, 10. cf. Apoll. 47, 5. μετὰ φθορᾶς cod., em. Phot. 16, 25. 9. Lob. Proll. p. 127. 11. Ad ὁ γρυσμός vel γρυλλισμός refert Reiskius. Corrupta videtur expositio. 13. κάλυμμα Meibomius citra necessitatem coll. ἔρυμα· κάλυμμα. Supra ἔργμα· κώλυμα. 14. ἔρυμα Kusterus. ἔρυμα χροός· ἀσφάλεια τοῦ σώματος schol. Δ 1137. 15. ‚Pro αἶρα' Salmas. 17. ἐραδᾶται· ἐῤῥαμένοι cod., ἐράδαται· ἐῤῥαμμένοι Mus. 18. ἐπέφυρτο Mus. Vid. Buttm. Gr. Gr. I p. 458. II 225. 19. Sic codex Vossius, ἔρρε δέ Mus. ἔῤῥ' ὧδε· ἐλθὲ ὧδε LDindorf. 20. ἐκράτει cod., em. Perger. Vide 21. 21. ἐρόφει Mus. Malim ἐψόφει, quod a gl. praecedente avulsum sit, et deinde sublata distinctionis nota ἐῤῥαθάμιζε· ἐῤῥαινεν ὕγραινεν κτλ. 22. Vid. 21. ἐράθαινεν coll. ῥαθαίνεται Pearso. 24. Aut e gl. 25 aut ex ἀπτ]ερέως detortum. 25. Coniciunt ῥαγαίως. Sed cum ordo ἐῤῥαλέως requirat malim ὀτραλέως. Cf. 24. 26. Vide Wieseler in Philol. X p. 701. Scripsi ἔῤῥαος coll. schol. Lycophr. 1316; codex ἐῤῥάς. 30. Apoll. lex. 77, 12. 31. Sic codex, ἔῤῥεεν Mus. Fortasse ἔῤῥει· (κατέπιπτεν) e Phot. 17, 2. Cf. gl. γ 445. 32. (ἐρ) Mus. qui duas literas erasit.

* ἐρρεγένοντο· ἔρεψαν
ἔρρεις· ἐφθάρης
* ἔρεξα· ἔπραξα
[ἐρρέσθη· διεφθάρη]
ἔρρετε· φθάρητε
ἐρρετός· φθόρος
ἐρρέτω· ἀπίτω. οἰμωζέτω. ὀζεσάτω
ἐρρέξομαι· φθέγξομαι
ἐρρήεντα· δροσώδη. καταψυκτικά
ἐρρήσει· ἥξει, εἰσελεύσεται
Ἐρρηφόροι· οἱ τῇ Ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα
ἐρρίγασι· φοβοῦνται, εὐλαβοῦνται
ἔρριγε· φοβεῖται, φρίττει
ἐρρίγοι· φοβηθείη, φρίξειεν
[ἔρρικεν· ἥκει]
ἐρρίζωται· ἵδρυται
ἐρρικνωμένον· ἐσπιλωμένον
ἐρρ' ἰών· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον
ἔρριπτο· ἔκειτο
ἔρρον· ......
ἔρροντι· ἀπολώλασιν
Ἔρρος· ὁ Ζεύς
ἐρρύησαν· ἔβρυον
ἐ[ρ]ρύθημα· ......
* ἐρυθρά· πυρ(ρ)ά
ἐρρύξει· κράξει
ἐ[ρ]ρυσάμενος· σπασάμενος
ἐ[ρ]ρύ(σ)σομεν· ἑλκύσωμεν. [φυλάξομεν, σώσομεν]
ἐρρώγασιν· ἐσχίσθησαν. ὑγιαίνουσιν
* ἔρρωμαι· ὑγιαίνω. νήφω
* ἐρρωμενέστερον· ὑγιεινότερον
* ἐρρῶσθαι· ὑγιαίνειν
ἐρρωγότες· διεσκορπισμένοι. διεστῶτες
ἔρρων· μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος. ἢ μόλις παραγινόμενος. ἢ φθειρόμενος

SCR. 35. *I* 453. 36. *Π* 339. 41. *Ξ* 348 (?) 48. *η* 122. 50. Eurip. fr. 1109 p. 551 Nck. 55. Proverb. III 20. 56. Eurip. Phoen. 1488. [58. *Θ* 178]. 59. *M* 190. 60. *ϑ* 34. 61. Ios. IX 13. 65. Comic. anon. fr. CCLXV vol. IV p. 665. 66. *I* 364.

ADNOT. 33. + Mus. Possis *ἐρρίγοντι· τρέσαντι* ex Hesiod. Scut. 228. 36. Sic codex et Vossius, *ἐρραίσθη* Mus. 37. *ἔρρεται· φθαρεῖται* cod., em. LDindorf. 39. *ὀζεσάτω* cod. *ὀλεσάτω* (?) Mus. 40. *ἐρεύξομαι* Kusterus. Vide Nauck. Arist. Byz. 211. *ἐρήσομαι* enim i. q. *ἐρωτήσω*. 41. Sic codex et Vossius, *ἐρσήεντα* Mus. 42. *ἐρρήσω* cod., em. Musurus. *ἐρρήσεις· μετὰ βίας εἰσελεύσῃ* Phot. 43. Moer. Attic. p. 141 Lobeck. Aglaoph. 872. 44. Deest Apoll. lex. 77, 4: *ἐρρίγησι* (*Γ* 353)· *πεφρίκῃ φρῖξαι φοβῆται*. *ἐρρήγασι* codex, em. Guyetus. Vid. *ἀπερρίγασι*. 45. *ἔρρηγε* cod., em. Vossius. 47. Lege *ἔρρηκεν* pro *ἤρρηκεν* quod infra per *εἰκῇ* (*ἥκει* Alb.) *ἀφῖκται* explicatur. 48. *ἐρρίζονται* cod., em. Mus. 49. Supra *ἐρικνωμένον*. 50. *ἔρριον* cod., em. Meinek. Com. IV p. 265 n. *Ἔρριον· ἐς φθοράν Εὐριπίδης. ἔρριον· τάχιον* (*τάχυνον* Iacobi Com. V p. 107) Phot. 17, 11. 52. 53. *ἔρρον· ἔρρωτι ἀπολώλασιν* cod., *ἔρρον· ἔρρωτο κτλ.* Mus. Correxi. *Ἔρρον* pro *ἤρρον* est imperfectum a themate *ἔρρω*; *ἔρροντι*, qua forma Antipatrum Thessalonicensem Anth. Pal. 7, 692 usum esse adnotat LDindorfius Thes. III c. 2056 D, Doricum est pro *ἔρρουσι*. Minus placet *ἔρωι· ἔρωτι. ἀπόλωλα*, ut *ἔρῳ* et *ἔρρω* confusa sint; nec adnuit ordo. 56. *ἐρρύθημα· ἐρ. πυρὰ* cod., *ἐρύθημα· ἐρ. πυρρά* Mus. Separavi. 58. 59. 60. *ἐρυ* — Mus. 58. L. *γρύξει*, quod supra explicat *ἠρέμα κράξει*, quamquam et *ἐρυγεῖν* = *φωνῆσαι*. 61. *χαίνουσιν*? Omisit Phot. lex. 17, 16. C. 39. 60. Apoll. lex. 77, 20. Confundit *ἐρύσομεν* et *ἐρυσόμεθα*. 65. *διεσπασμένοι* Phot. 17, 17. 66. Apoll. lex. 77, 14.

ἐῤῥώοντο· κίνησιν ἐλάμβανον
ἐῤῥωπίζομεν· Ἴων Ὀμφάλῃ. Τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχν(ιτ)εύεσθαι καὶ ἀμαθεύεσθαι, κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς φόρτος καὶ ποικίλος καὶ βέβαιος, καὶ τὰ ἐκ τῶν ῥωπῶν πλέγματα, κανᾶ καὶ σῆστρα κυρίως
68b. ἐῤῥώσαντο· ἐτάχυναν
ἐῤῥῶσθαι φράσας· οἰμώζειν εἰπών
70. ἔῤῥωσο· ὑγιαίνου
ἔρσαι· οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι. καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων, καὶ αἱ δρόσοι
ἐρσαῖα· ἐαρινά. νέα. ἁπαλά. δροσώδη
ἐρσαίη· δροσώδης
ἔρσεο· διεγείραυ
75. ἔρση· δρόσος. νοτία. ὁμίχλη
ἔρσῃ· ὁρμήσῃ
ἐρσήεις· δροσώδης
ἐρσῆεν· ἁπαλόν. δροσῶδες. νεαρόν
ἐρσήεντα· καλόν. ἔνικμον. δροσινὸν
80. ἔρτις· κρημνός
ἐρυγαί· ἐρεύξεις
ἐρυγάστωρ· μεγαλογάστωρ
ἐρυγ(γ)άνον(τα)· ἐρευγόμενον
ἐρυγεῖν· φωνεῖν
85. ἐρυγή· ἔκβρασις. ἐρυγήτωρ. φωνῆσαι. βοή τις
* ἐρυγεία· ζῶον. στάχυς. βοτάνη
ἐρυγηλή· ἐπίθετον ῥαφάνου
ἐρυγμαίνουσα· ἡ βοῦς. καὶ ὁ ταῦρος ἐρυγ(μ)αίνων. ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς
ἐρύγμηλον· ἐρευγόμενον. καὶ μεγάλως μυκώμενον, μεγαλόφωνον. καὶ μέγα· πρόβατον τέλειον
90. [ἐρυγμός· πόλεμος]
ἐρύεσθαι· σώζειν, σῶσαι

SCR. 67. Ψ 367. 68b. fr. 31 p. 572. 68. Ω 616. 69. Demosth. 419, 12. 70. Actt. Apost. XXIII 30. 71. ι 222. 76. ADN. 77. Ω 757. 79. Ξ 348. 83. Eupol. fr. XIV com. II 2 p. 505? 89. Σ 580. 91. Ι 248.

ADNOT. 68. Phrynich. app. soph. 61, 31. EM. Eustath. 927, 57 Phot. lex. 17, 19: σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν. ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. ἀτεχνεύεσθαι καὶ ἀματεύεσθαι. — χόρτος — ἔσω codex, certatim em. VVDD. σίστρα cod., σεῖστρα Mus., em. Bentl. epist. ad Mill. p. 55; idem γέλγη pro βέβαια suasit. 68b. ἐρρώσαντα cod., em. Mus.; ἐπάχυναν error Aldi. 69. κατεγνωκώς addit Phot. 17, 22: φράσαι cod., em. Phot. 70. ὑγίαινε Mein. 71. Apoll. lex. 77, 15 Nauck. Ar. Byz. p. 104 sq. 72. ἔρσεα cod., em. Guyet. Vide Theognost. Cram. Ann. Oxx. II 52, 32, schol. Λ 301 Ν 791 et ἐρινάς. 74. Pro Ὄρσεο (σ) boeotice. Vide ἔρετο. 76. ὁρμη cod., ὁρμήσει Mus., ὁρμήσῃ Kusterus ad ὄρσῃ (Ι 699 referens). 77. νεαρόν (cod. νεαρός male Mus.) ad 78 retraxi. 78. ἐπαλόν cod., em. editio Hagen. 79. ἁπαλόν Meineke. — ἐνίημον cod., em. Soping. 80. Suspectum. Cf. διαρτᾷ· κρεμνᾷ. 82. L. aut ἐριγάστωρ aut εὐρυγάστωρ quod pro mari ponitur in oraculo ap. Euseb. PE. p. 210 D 212 B Apollod. 2, 8. Lobeck. Aglaoph. p. 853 ad Phrynich. p. 660. — Nicand. Alex. 344. Musurus huc retraxerat ἐρυγήτωρ quod post ἔκβρασις gl. 85 legitur. 83. ἐῤῥύγανον cod., ἐρύγανον Mus. Ordo requirit ἐρυγγάνοντα vel ἐρυγγάνον. Illud praetuli. 84. Huc pertinet e 85 φωνῆσαι. Ἐρυγεῖν enim est ab ἤρυγον non ab ἐρυγέω. 85. φωνή pro φωνῆσαι (vid. 84) Mus., qui et ἐρυγήτωρ ad 82 retraxit. Forte ἐρυγήτωρ· βοήτης (βοήτις codex). 87. ἐρυγήλη accinit Lobeck. Proll. p. 109, ἐρυγμήλη EM. 379, 20. 88. ἐρύγαινον cod., em. Salmasius. Deinde fortasse ἐρυγῆς scribendum. 89. Eustath. 1224, 52. EM 379, 20, ubi leg. ταῦρον ἐρύγμηλον. 90. Infra ἐρυσμός (ἐρισμός Angli). 91. σῶσαι ad ἐρῦσθαι refer.

ἐρύειν· ἕλκειν. [πλήθειν]
* Ἐρυθῖνοι· πόλις καὶ χώρα ἐν Παφλαγονίᾳ. καὶ εἶδος ἰχθύος
ἐρύετο· ἐφύλασσεν
95. ἐρυθαίνει· πυῤῥὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον
ἐρύθημα· βαφή
ἐρυθήνας· βάψας
ἐρύθμισεν· ἐκανόνισεν
Ἐρυθρά· πόλις ἐν Βοιωτίᾳ
6100. Ἐρυθραί· πόλις Ἰωνίας
ἐρυθραίνετο· ἐρυθρὰ ἐγένετο, πυῤῥά
ἐρυθροδανωμένα· πυῤῥά. κόκκινα. πυροειδῆ
ἐρυΐσκετο· ἔῤῥεεν. ἐχεῖτο
5. ἐρύκειν· κατέχειν. κωλύειν
ἐρυκέμεν· τὰ αὐτά
ἐρύκοις· ἀποκωλύοις
8. ἐρυθρόπους· ὀρνέου εἶδος
ἐρύκεσθαι· κωλύειν
ἔρυμα· ὀχύρωμα. φυλακή. κάλυμμα. φύλαγμα
10. Ἐρύμανθος· πόλις Ἀρκαδίας. καὶ ποταμός. καὶ ὄρος
ἐρυμνόν· ἰσχυρόν. μέγα. ὑψηλόν, καὶ ὀχυρόν, οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει. ἢ σκοτεινόν [ἐπιβαίνει]
ἐρυμνῶδις· λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχων. ἢ ὑπερήφανον
Ἐρυμός· Ζεύς. καὶ ζυγός. καὶ ζεύγλη
[ἐρύμυλον· τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον
15. ἐρυνόν· σκοτεινόν. ἠσφαλισμένον]
ἐρύξας· ποιήσας. κωλύσας
ἔρυξας· κατασχών. ἐκώλυσας
ἐρύοντα· ἕλκοντα. κυρίως λύοντα
ἐρύουσιν· ἐρύσουσιν. ἑλκύσουσιν. ἐξ οὗ τὸ κατέδονται· οὕτω γὰρ οἱ γῦπες ἐσθίουσιν

SCR. 92. *P* 235. 93. *B* 855 — Henioch. Com. III p. 561. 94. *Z* 403. 95. E Theophr. III 15, 3 ubi nunc *ἐρυθραίνει?* 96. Iesai. LXIII 1. 97. Sapient. XIII 14. 98. Iesai. XLIV 43. 99. *B* 499. 6102. Exod. XXV 5. 4. Archil. fr. 141 p. 568. 5. Herod. IV 125. 6. *Θ* 206. 7. *ἐρύκοι ε* 166? 8. Arist. Av. 304. 8. *ϱ* 17. 9. *Δ* 137. 10. Callim. Iov. 18 — *ζ* 103. 11. Thuc. V 65. 16. 17. *Z* 217 ubi schol. *κατασχών*. 18. *Δ* 467. 19. *O* 351.

ADNOT. 92. *βρύειν ἕλκεσι· πλήθειν* Kusterus. 93. *Ἐρύθινοι* codex. Cf. Strab. XII p. 545 Steph. Byz. — *Rubellio* piscis vulgo *ἐρυθρῖνος* dicebatur, sed vide Oppian. Hal. I 97. 94. *ἐφύλασσον* cod., em. Mus. 95. Vide *γλυκύφαιον. σπᾶ. μαρμάραι.* 96. *ἐρυθηλα* codex, em. C. 39. 97. *ἐρυθήμας* cod., em. Mus. *φοινίξας* addit C. 11, *φύκει* gl. MSS. in lib. Sapient. 98. *ἐρύθμησεν* cod., em. Mus.; *ἐῤῥύθμισεν· ἐκανόνισεν, διετύπωσεν* C. 39. 99. Singularem agnoscit Steph. Byzantius. Locus Homericus *Ἐρυθρὰς* requirit. 6102. Pro *ἠρυθροδανωμένα* codex exhibet *ἐρυθροδανόμενα*, Musurus *ἐρυθροδανωμένα*, em. C. 11 qui per *πεπυρωμένα βεβαμμένα κεκοκκινωμένα* explicat. 4. *ἐρυΐκετο· ἔρεεν* cod., em. Mus. *ἐῤῥυΐσκετο* ThBergk. Pro *εἴχετο* Albertus *ἐχεῖτο*, Abreschius *ᾤχετο* coniciunt. 10. Urbs Arcadiae olim *Φήγεια* postea *Ψωφίς* dicta teste Paus. VIII 24, 2. 11. *ἐρυμνήν· ὑψηλήν* Apoll. lex. 77, 17. — *ἐπιβαίνει* delevit Mus. — Cf. *ἐρεμνόν· σκοτεινόν*. 12. Sic codex, *ἐρυμνῶδες — παρέχον* Musurus. Ad *μεριμνῶδες* referri Reiskius, ad *aerumna* Kusterus iubet. Mihi *ἢ ὑπερήφανον* ad gl. 11, reliqua ad *ἐρυσιπελατώδης* pertinere videntur. 13. *Ἔρυμος* Lobeck. Parall. p. 422. Cf. Theognost. II p. 64, 31. 14. Sic codex. Supra 6089 *ἐρυγμηλόν* habuimus, quod h. l. latere recte visum est Salmasio. *Ἐρίμυκον* Guyeto placebat, quod *ἐριμύκην* scribendum erat e Callim. fr. CCCCLII *ταῦρον ἐριμύκην*, cum apud Homerum boum sit epitheton *ἐρίμυκος*. 15. Confunduntur *ἐρεμνόν· σκοτεινόν* et *ἐρυμνόν· ἠσφαλισμένον*. 16. *μεῖναι ποιήσας* Pearso, alii *ῥέξας· ποιήσας*. 17. *κατέσχον* cod., *κατέσχες* Mus. Correxi. 19. Cf. Apoll. 77, 14. Utrobique Pearso et Kusterus *κύνες* pro *γῦπες* coniciunt. Similes futuri formas vide s. vv. *ἐξανύω ἐξαφύω τανύω*.

[ἐρυπομένη· κατεχομένη. κωλυομένη]
ἐρῦσαι· καθελκύσαι. [κατασχεῖν]
ἐρύσαιτο· φυλάξαιτο
ἐρυσσάμενος· ἐκσπάσας, ἑλκύσας
ἐρυσάρματες· ταχεῖς. ταχεῖαι. καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα
ἐρύσατο· ἔσωσεν
ἔρυσεν· ἔλυσεν
ἐρύσειεν· ἑλκύσειεν. [φυλάξειεν]
ἐρυσίβη· νόσος τις (ἐξ) ἀέρος ἐπιγινομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς
ἐρύσιμον· κάρδαμον ἄγριον
ἐρυσίπτολις· σωσίπολις
ἐρυσίπτολι· ῥυομένη τὴν πόλιν, καὶ φυλάσσουσα
ἐρυσμός· πόλεμος
ἐρύσονται· περιποιήσονται. ἑλκύσωσιν
ἔρυσος· σπυρίς, κάλαθος
ἐρύσταζεν· εἷλκεν
ἔρυτο· ἐρύσατο. ἔσωσεν. ἐφύλαξεν
ἐρύφαζε· κατεπάτησεν. ἐτόξευσεν
[ἔρχαντο· καθειργμένοι ἦσαν]
ἐρχανήεντα πυλῶνα· τὸν πεπυκνωμένον, καὶ συνεχόμενον
[ἔρχαο· ἔρχου. πορεύου]
ἔρχαται· πέφρακται. συνέχονται
ἔρχατος· φραγμός
ἐρχατόωνται· συνέχονται
Ἐρχεία· δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος
ἔρχεο· ἀπέρχου. ἔρχου
ἐρχθέντα· ἐν ὕδατι πνιγέντα
ἔρχομαι· ἀπέρχομαι. λέξω. μέλλω λέγειν
ἐρῶ· λέξω, εἴπω, λέγω
ἐρωάζει· ἡσυχάζει
ἐρωγάς· [ἐρωδιός]
ἐρωδιός· εἶδος ὀρνέου
ἐρωή· ὁρμή. ὑποχώρησις. ῥεῦσις. κώλυσις
* ἐρωδία· ἅμαξα
ἐρωῆσαι· ἡσυχάσαι. χωρῆσαι. κωλῦσαι. ὑποχωρῆσαι

SCR. 21. ADN. 22. Ω 584. 23. Μ 190. 24. Π 370. 25. Ε 344. 26. Ν 598. 28. Plat. rep. X p. 609 A. 29. Theophr. C. Pl. passim. 31. Ζ 305. 36. Δ 138. 38 = 43. 41. Π 481. 43. ξ 15 c. schol. 45. Ζ 270 (ζ 69). 46. Φ 282. 47. Herod. I 194 Xenoph. Ages. II 7. 51. Κ 274. 52. Ρ 761. 54. Τ 170 Ν 776.

ADNOT. 20. ἐρυκομένη Sopingus. 21. ἐρῦσαι cod., ἐρύσαι Ρ 419. κατασχεῖν ad ἐρῦξαι refer. 24. ταχεῖαν cod., em. Mus. Vide Lobeck. Parall. p. 179. 26. ἔλυβεν cod., em. Phavorinus: alii ἔλαβεν. 27. Imo ἐρύσατο· φυλάξειεν. 28. (ἐξ) addidit Pearso ex EM., unde etiam ἐπιγινομένη recepi pro ἐπιγενομένη. 29. Plin. HN. XVIII 10 Nic. Ther. 894 Phot. 48, 10 Pausan. Eustath. 965, 48 ἐρυσμός; Schneider ind. Theophr. p. 379. 30. σωσίπολος cod., em. Salmas. 32. ἐρυγμός supra; ἐρισμός Thes. III c. 2069 C. 33. ἑλκύσουσιν Mus., non opus. 34. Sic Phot. lex. 18, 12 et fere Theognost. Bekk. III p. 1342, ubi ἄρυσος· ἀγγεῖον πλεκτόν σπυριδῶδες. Conferunt ὑρισσός et ἀρίσκος. 35. ἐρύστασεν cod., em. Phot. 18, 14. 36. Lob. rhem. p. 190. 37. Non liquet. 38. Sic codex, ἐέρχατο Musurus e κ 241. Lege ἐρχα(τόω)ντο. 39. ἐρκανήεντα LDindorf. Thes. III c. 2072 B alteram scripturam (Creticam?) librariis imputans. 40. Sic codex et Vossius, ἔρχεο Mus. 42. Vide ἔργετος et ἔρκατος. 44. Ἐργεια cod., correxi. 46. Vide ἐρεθέντα. 47. Duas glossas ἔρχομαι et ἔρχομαι λέξων· μέλλω λέγειν coaluisse vidit Heinsius. Malim ἔρχομαι ἐρέων· μ. λ. ex Herod. I 5. Cf. Elmsl. Eur. Med. 1024. Minus placet ἐρῶ· λ. μ. λ. Pearsonis coniectura. 50. Prius ἐρωδιός induxi. 51. Apoll. lex. 77, 21. 52. κώλυσις Guyetus, κόλλησις codex. 53. Vide ἐριδίαν et ἐριωδία.

ἐρωήσει· χωρήσει. ῥεύσει. καὶ τὰ ὅμοια
* ἐρώει· ὑπεχώρει. ὑποχώρει
ἔρωϊ· ἔχοντι
ἐρωΐα· ἐρωμένη
[ἔρωκε· κώλυε]
ἔρωμαί σε· ἐρωτ(ήσ)ω σε
ἐρώμεθα· ἐρωτήσωμεν, πυθώμεθα. ἀγαπώμεθα
ἐρωμένη· ἀγαπωμένη, ἀγαπηθεῖσα
ἐρώμενος· ἀγαπώμενος. [ἐρωτήσας]
ἐρωμένους· [ἐρωτῶντας.] ἠγαπημένους
ἐρωμήσει· ῥωμαλέως βαδίσει
ἐρῶν· ἐρωτῶν. ποθῶν. λέγων
ἐρωπεύομεν· ἐρρωποπωλοῦμεν
ἔρως· πόθος. ἀγάπη. φιλία
[ἐρώσει· ῥεύσει]
ἔρωσις· ἐρώμενος
ἔρωτι· προθυμία
ἐρώτιον· ἐρώμενον. Ταραντίνοις
ἐς· εἰς. ἐν. ἐκ. πρός. ὑπέρ
ἐσαθρεῖν· ἐνατενίζειν
ἐσαθνύριζεν· ἤκαλλεν
ἐς ἀεί· διαπαντός
ἐσάκουσεν· εἰσήκουσεν
ἐσαλάλαζεν· ἐποτνίαζεν
ἔσαμεν· ἐθεωροῦμεν. Λάκωνες
ἔσαν· ἦσαν. ἐπορεύοντο
[ἔσα· εἱμαρμένη]
ἐς ἅπασαν· εἰς ἅπασαν
ἐς Αὐλίδα· ἐς τὸν λιμένα
ἐς ἀῶ· εἰς μίαν ἡμέραν
ἐσάωθεν· ἐσώθησαν
ἐσαώρας· εἰς καιρούς
ἐσάωσεν· ἔσωσεν
ἔσβη· ἐσβέσθη
ἔσβηκε· πέπαυται πνέων. ἐσβέσθη
ἔσβηνες· εἶδος ποτηρίου .... Ταραντίνοις
ἐς βόθυνον· εἶδος παιδιᾶς

SCR. 55. *Α* 303. 56. *μ* 75 *Β* 179. 57. *σ* 212? 68. *Γ* 442. 77. *Θ* 97. 82. *Β* 303. 83. Theocr. XVIII 14. 84. *γ* 185. 85. *ι* 135? 86. *Θ* 500. 87. *γ* 182. 90. Cratin. fr. VII, II 1 p. 138.

ADNOT. 55. ῥυήσεται EM. 358, 1. Cf. Lobeck. Path. El. p. 53. Buttm. Lexil. I p. 69. 56. Confundit ἐρωεῖ· ὑποχωρεῖ et ἐρώει· ὑποχώρει. 57. ἔρωι· ἔρωτι Voss. et Thes. III c. 2078 D. Fortasse scribendum ἔρωτ' ἔχοντι· .... 58. Suspectum est. Coni. ἐρωτίδα· ἐρωμένην Theocr. IV 59. 59. L. ἔρυκε. 60. ἐρωτῶσαι cod., ἐρωτῶ σε Mus. ἔρωμαί σε· ἐρωτήσω σε Phot. 18, 20. 61. ἐρωτησόμεθα cod., em. Phot. 18, 19. 63. ἐρωτήσας διὰ τοῦ ō et mox ἠγαπημένους διὰ τοῦ ω̄ Musurus, ut indicaret confundi ἐρώμενος et ἐρόμενος. 64. Sic codex, ἐρομένους Mus. 65. ἐρωβήσει e dialecto esse censet Guyetus, ut δρούβω pro δρούω; ἐρωήσει Kusterus. 67. προεπωλοῦμεν cod., em. Albertus. 69. Sic cod., ἐρωήσει Mus. 70. Coni. ἐρόεις. 73. Om. Mus. Reduxit Schowius p. 307 male excluso voc. ἐκ. Nam ἐς i. q. ἐκ apud Boeotos. Vide Thes. III c. 346 C. 2085 D. 75. ἐσανύριζεν Lobeck. rhem. p. 113 n. 78. ἐσαλάϊζεν malebat Salmasius. 79. ἔσαμεν codex, ἐσάμεθα Ahrens Dial. II p. 68. 342. Cf. Lob. rhem. p. 103, Hesych. s. v. σᾶσαι et σαωμένη. 80. Nec non i. q. θέσαν Il. XIX 393. 80b. Sic codex, om. Mus. L. αἶσα· εἱμαρμένη. Hinc gl. α 3592 lege αἶσα ἡ εἱμαρμένη coll. θυμαμόργας· νόσος. 83. Hoc et ἐς ἠῶ C. 39. 84. ἐσαῶθεν· ἐσώθην cod., em. Kuster. 85. Sic Cyr. 39; ἐς ὥρας Salmas., ἐς δ' ὥρας? 89. (παρὰ) Ταραντίνοις huc retraxi a gl. sequente. Cf. Lobeck. Parall. p. 191 n. 5. 90. ἐσβοθύν· εἶδος παιδιᾶς Ταραντίνοις cod., em. Vossius. Cf. et Meier et Schoem. p. 319. Fortasse post παιδιᾶς excidit Κρατῖνος.

ἔς γε μίαν· κατὰ τὸ αὐτό
ἐς δ' ἄγε· εἰσήγαγε δέ
ἐς δέ· εἰς δέ
ἐς δεκάδας· εἰς δεκανίας
95. ἐς δ' ἐρέτας· εἰς ταύτην δὲ κωπηλάτας
ἐς δῆριν· εἰς μάχην
ἐς δόκον· εἰς ἐνέδραν
ἐσδραμύλιξον· εἴσδραμε
ἐσεβάσθησαν· σεβάσμασι προσεκύνησαν
6200. Ἐσεβών· διαλογισμός. καὶ πόλις Μωαβιτικῆς. χωρία ἄκαρπα
ἐσεμάσ(σ)ατο θυμόν· καθήψατο τῆς ψυχῆς· ἐλύπησεν εἰς τὸν θυμόν. ἐμάστιξεν
ἐσεμάχθην· ἐβλάβην. ἐκολάσθην
ἐσένας· εἰς τρίτην
ἐσεργνῦσι· ἐγκλείουσιν
5. ἔσεσθαι· γενήσεσθαι
ἔσενα· ὥρμησα. (ῥυῆναι) ἐποίησα. ἐδίωξα. εἰς φυγὴν ἔτρεψα
ἔσεναν· ὤρχηντο. ἐσπούδαζον
* ἐπεσφάσσεται· λαθεῖν. Λάκωνες
ἐσέφθην· ἐσεβάσθην. ἡσύχασα. ᾐσχύνθην. Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ
10. ἐσέχυντο· ἀθρόως προ(σ)ῇσαν
ἔσῃ· γίνῃ
ἐς ἠγάθεον· ἄγαν θαυμαστόν
ἐσήκασθεν· συνεκλείσθησαν, κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων
ἐσήλατο· εἰσῆλθε λαθών. ἢ ἔσεισεν. κατέβαλεν. ἐτίναξε. κατέπεσεν
15. ἐσημήναντο· ἐφανεροποίησαν
ἐσημειώθη· ἐτυπώθη
ἐς θατύν· εἰς θεωρίαν
ἔσθενεν· ἴσχυεν
ἐσθήματα· ἱμάτια
20. [ἐσθητά· ὁρατά]
ἔσθιε· ἀνάλισκε, τρῶγε
ἐσθλά· ἀγαθά

SCR. 91. *B* 379. 92. *Λ* 645. 94. *B* 162. 95. *Λ* 142. 99. Rom. I 25. 6200. Num. XXXII 3. 1. *P* 564. 4. Herod. II 86. 5. *E* 644. 6. *E* 208. 9. fr. 168 p. 134 ubi Nauckius conferri iubet Choerob. in Theodos. p. 489, 21 Cram. Ann. Oxx. IV 338, 17. 10. *M* 470. 11. *τ* 254. 13. *Θ* 131. 14. *M* 438. 15. *H* 175. 16. Psalm. IV 7. 21. *ξ* 8.

ADNOT. 91. *ἐς γεμίας* cod., em. Iens. Lucubr. Hes. p. 96. 97. *δοκόν* codex. 98. Phot. lex. 19, 6 ubi *ἐσδραγύλιξον* legitur. Vide Valcken. ep. ad Roev. p. LXVII Lobeck. Proll. p. 225. 99. C. 39. 6200. *π̄ό'* cod., *ποταμός* Mus., em. Schowius. Vid. Basil. in Esai. XVI p. 611 E. 1. *ἐσεβάσατο* cod., em. Apoll. lex. 77, 22. 2. *ἐσμάχθυν· ἐκολάσθην* C. 39. 3. *ἡμέραν* frustra a Musuro additur. Ceterum glossa mendi suspecta mihi est ac fortasse ex *ἕνας* vel *ἐνς ἂς* corrupta. Cf. Ahrens II p. 385. 4. *εἰσεργνούει* cod., † Mus. Correxit LDindorf. Thes. III c. 317 B. 6. *(ῥυῆναι)* ex EM. 384, 43 Pearso. *ὁρμῆσαι ἐποίησα* Meinekius Philol. XIII p. 545. 7. Pro *ὤρχηντο* lege *ἤρχοντο*; *ἐσσεύαντο· ὥρμηντο* Meineke. 8. Nihil salutis in Thes. III c. 309 A. 9. *παιδάλῳ* cod., *Παιδάλῳ* Mus., em. Palmer. Lemma deest ap. Phot. 19, 7. Lobeck. rhem. p. 35. 10. *προῆσαν* cod., *προήεισαν* Mus., *προσήεισαν* Kusterus. 11. *ἐσηγίνη* codex; *γενήσῃ* C. 39. 12. *ἐσηγάθεον* cod., em. Heringa Obss. p. 217 et Pearso. 13. Apoll. lex. 77, 23. 14. Vide *εἰσήλατο* et *σήλατο*. 15. *ἐσημείσαντο* cod., em. Mus. 16. C. 39 *ἐσφραγίσθη* C. 11. 17. *εἰς θάτυν* cod., em. Albertus: Ahrens Dial. II p. 343. Cf. *θαυσήκρι* (l. *θατύς· ἰκρίον*), ubi male *θαυσίκριον* Sopingus et G. Curtius *Grundz. d. gr. Etym.* p. 218. 20. Om. Musurus, qui *αἰσθητά* correxerat.

ἐσθλαί· ξύλινα παίγνια. Ἀμαθούσιοι. καιλαίεσθλά, ὀρθά

[ἔσθοντο· ἔγνωσαν]

ἔσθορεν· εἰσεπήδησεν

ἔσθος· περίβλημα. ἱμάτιον. οὐδετέρως

ἔσθ' ὅτε· ἔστιν ὅτε. ἤ ἴσως. ἐνίοτε. πολλάκις

ἔσθων· τρώγων

ἐσιάλλοντι· ἐκτείνουσιν. ἐκπέμπουσιν

ἐσιγάθη· ἐσιωπήθη

(*) ἐσιώθην· ἐσώθη

(*) ἐς ἰωνιάν· εἰς κοπρῶνα

ἐσιναμώρε[υ]ον· ἐσίνοντο. μεμωρημένοι ἦσαν

ἐσίνετο· ἔβλαψεν

ἐσίνευσεν· ἐσίμηνεν

ἐσιτήριον· τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα

ἐσιτίσκοντο· ἐμέτρουν τὸν σῖτον. ἤσθιον

ἐσίχναι· συγχαράξαι καὶ συμπυκτεῦσαι. Λάκωνες

ἔσκαζεν· ἐχώλαινεν

ἐς καιρόν· εὐκαίρως

ἐσκάλευεν· ἐκινεῖτο. ὤρυσσεν. ἀνελογίζετο

ἔσκαλλον· ἀνεζήτουν. ἀνηρεύνουν

ἐς κάλλος γράφειν· καλλιγραφεῖν

ἐσκατάμιζεν· ἐσκάριζεν

ἔσκεν· ἦν, ὑπῆρχεν

ἐσκένιψε· διέφθειρε. διεσκέδασεν

ἐσκευώρησεν· ἔβλαψεν. ἐπεβούλευσεν

ἐσκήνωσεν· ᾤκησεν

ἐσκήψαντο· ἔγνωσαν

ἐσκίδαμαν· ἐπέτυχον. Λάκωνες

ἐσκίδνατο· ἐσκορπίζετο. ἐσκεδάζετο

ἔσκιμψεν· ἐνέσκηψεν

ἐσκί(μ)ψαντο· ἐστηρίχθησαν

ἐσκλείει· εἰσάγει

ἔσκλεπεν· διέτριβεν

ἐσκληκότα· ἀντὶ τοῦ προσλιπαροῦντα........ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. οἱ δ' ἀφινήσονται νέδαν ἐσκληκότα. [ἐπὶ τῶν προσξηραινομένων]

SCR. 25. *M* 462. 26. *Ω* 94. 28. *Ω* 476. 30. Eur. Phoen. 350. Theocr. XVI 54. 33. Herod. VIII 35. 37. *ω* 209. 42. Psalm. LXXVI 7. 45. *Γ* 180. 46. Nic. Ther. 393. 48. Genes. XIII 12 Ioann. I 14.

ADNOT. 23. Sic codex, *καλὰ ἐσθλά* Mus. Vera lectio adhuc latet. 24. *ἤσθοντο* Pearso. 26. Apoll. lex. 77, 24. 29. Boeotice pro *ἐξιάλλουσι*. Fallitur Thes. III c. 2091 C et Kusterus *εἰστ.* et *εἰσπ.* scribens. 31. *ἐσαώθην· ἐσώθην* Pearso; *ἐσώιθην· ἐσώθην* Meinekius, *ἐσιώθην· ἐθειώθην* ego Philol. XIII p. 219. 33. *ἐσιμαμώρευον* cod., em. Mus. Correxi. 35. *ἐσένευσεν· ἐσήμηνεν* Salmasius coll. *ἐσσίνευσεν*. Latere videtur *ἐσίλληνεν*. 37. Infra *σιτέσκοντο*. 38. *συμπηκτεῦσαι* Musurus et Phavorinus, *συμπηκτεῦται* Aldus. Conicio *ἐσιχνάαί* (= *ἐσιχνάσαι*)· *ἐγχαράξαι, ἐντυπῶσαι. Λάκωνες.* 39. *ἐχώλαινον* cod., *ἐχώλαινεν* Mus. In Cyr. 39 legimus *ἔσκαζεν· ἐνεδοίαζεν ἀμφίβαλλεν*. Vide igitur num haec una cum gl. *ἔσκαζον* exciderint. 42. *ἀνήρευνουν* etiam gl. MSS., *ἀνηρεύνων* schol. l. c., utrumque dicitur. 43. *ἐσκαλλογράφειν* cod., em. Sopingus. Vide *εἰς κάλλος*. 44. *ἐσκάρθμιζεν* Kusterus. An *ἐσκάριζεν· ἐσπάριζεν*? 45. Apoll. lex. 77, 25. 46. Malim *ἐσκήνιψε*. Cf. *ἀποσκνίψῃς* et *διασκηνῖψαι*. 47. *ἐσκεβώρησεν* cod., *ἐσκερώνησεν· ἐπεβούλευσεν, κατεσκεύασεν* C. 39, em. Mus. Vulgo *ἐσκευωρήσατο*. 48. *ἐσκήνησαν· ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν* Phot. lex. 19, 15. 49. *ἐσκέψαντο*. 50. *ἐσκιδνάμαν*? sed *ἐπέτυχον* quid sit nescio. 53. (*μ*) Mus. 54. *ἐσκυλίει* coni. THemsterhusius, improbante Thes. III c. 324 C. 55. *ἔσκληκεν* Hemsterhusius. 56. Lacunam vocibus *προσεσκληκότα. μετῆκται δὲ* explendam indicavi et pro *ἐπὶ* scripsi *ἀπὸ* ex EM. Suid. Phot. 19, 16. Novissima verba recidenda esse vidit THemsterh., adiectum veteris poetae exemplum redintegrandi spe abiecta. *οἱ δ' ἀμφὶ νῆσον Τενεδίαν ἐσκληκότα* luserat Vossius.

ἐσκλύπτηρ· ὁ δοκιμαζόμενος
ἐσκλητός· ἡ τῶν ἐξόχων ἀνάθροισις ἐν Συρακούσαις
ἐσκνᾶσθαι· ξυρῆσαι
60. ἔσκον· ἤμην, ὑπῆρχον
ἐσκολυμμένον· ἀποσεσυρμένον
ἐς κόρακας· εἰς ἔρημον. εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον
ἐσκοράκισεν· ἐλοιδόρησεν
ἐσκορδινήθη· ἐχασμήσατο
65. ἐσκοροδισμένος· σκόροδα βεβρωκώς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι παίζει ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσιν οἱ Θρᾷκες, ἅμα δὲ ὅτι παροξύνονται οἱ ἀλέκτορες πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάγωσι τῶν σκορόδων
ἐσκόροδοι· τόρμοι
ἐς κουλεόν· εἰς τὴν ξιφοθήκην
ἐσκύζοντο· ἐμέμφοντο
ἐσκυθισμένης· κεκαρμένης
70. ἐσκύ[κ]ληνται· διεσκεδασμένοι εἰσίν
ἐσκύλατο· διεσπάσατο
ἐσκύλευον· ἐγύμνουν τῶν ὅπλων
ἐσκύλευσεν· ἐρήμωσεν
ἐσκύλωσεν· ἀπὸ τοῦ σκυλοῦν. τὸ κεκαλύφθαι
75. ἐσλῶν· ἀγαθῶν
ἐσμασσόμενος· ἐμβαλλόμενος
ἐσμα[ν]τευόμενον· ζητοῦντα, ἐρευνῶντα. κακοπαθοῦντα
ἐς μέσον· τὸ δίκαιον
ἐς Μενέλαον· εἰς Μενέλαον
80. ἐς μέσον ἀμφοτέροισι· μεσολαβήσατε τὸ πρᾶγμα, ἢ τὴν δίκην
ἐς μέσον συνίεσαν· εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν
ἐσμέν· ὑπάρχομεν
ἐσμιλευμένος· κατακεκο(μ)μένος
* ἐσμός· ὄχλος. πλῆθος. συναθροισμός. κυρίως δὲ ἐπὶ μελισσῶν. ἀθροίσμασιν
85. ἔσμιον· νόστιμον
ἐσμόνω· ἐξελεύσομαι

SCR. 60. *Η* 153. 65. Ar. Ach. 165 Eqq. 392. 67. *Λ* 220. 76. Hippocr. de artic. p. 811 H (Pearso Advers. I p. 326). 77. de artic. p. 803 C, de morb. mul. I p. 618, 41. 78. Ψ 574. 80 = 78. 81. Trag. fr. adesp. 171 p. 681. 82. ο 197.

ADNOT. 57. Ordo ἐσκλητορ = ἐκκλητορ requirit. Infra tamen ἐστιατήρ h. e. ἑστιαστήρ habebimus cum eadem explicatione. 58. ἐσκλητύς Valcken. Herod. VII 8 VIII 2; ἔσκλητος et ἄθροισις (THemsterh.) vel συνάθροισις (Alb.) LDindorf. Thes. III c. 448 A = ἔκκλητος. Forte ἐς κλητός h. e. εἰς κλητούς. 59. Lege aut ἐσκνᾶσαι· ξυρῆσαι aut ἐσκνᾶσθαι· ξυρεῖσθαι, boeotice pro ἐκκνᾶσαι. 66. Infra σκόρθοι· τόρνοι. Similiter variant γνάθοι et κάναδοι. 67. ἐσκουλεόν cod., em. ed. Hag. 70. ἐσκύληνται THemsterhusius. 74. Sic codex, ἐσκυλῶσθαι Mus. — 75. ἐσθλῶν cod., em. propter ordinem Vossius. 76. ἐσμασσάμενος· ἐμβαλών Erotian. p. 164. 77. In Hippocrate pro [ν]τ duplex τ. — κατωθοῦντα. 78. ἐσμέσον cod., em. Palmer. Vide ἴμεστος. 79. ἐσμ|εἰσμ| cod., om. Mus. 81. συνῄεσαν Mus., ὡμίλησαν Nauckius. 83. ἐσμηλευμένος· κατακεκομένος cod., ἐσμιλευμένος· μετακεκομμένος C. 63. — (μ) Mus. 84. Phot. lex. 20, 20. — ἀθροίματος Mus. male. Legendum est a capite ἐσμοῖς· ἀθρήμασιν. Idem enim esse ἐσμός et ἀθρήματα e collatis inter se EM. 383, 18 λέγεται καὶ ἡ καθέδρα καὶ τὰ ἕδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἕδραν τῆς νύμφης διδόμενα et Hes. ἀθρήματα· δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ Λεσβίοις. 85. Infra ἠσμά· νόστιμα, ubi iterum ἔσμια Kusterus. Est enim ἔσμιον, quod agnoscit Theognost. II 7, 14 i. q. dulcis. Vide Lobeck. Path. El. p. 59 et G. Curtius Etym. p. 195. — ἔσμιον codex. 86. ἐσμονῶ † Mus. Signum in Aldina omissum. Falluntur interpretes; glossa est integerrima: ἐς = ἐκ, μνώσκω = ἔρχομαι. Cf. Philol. XII p. 725 XIII p. 222.

ἑσμός· [ὁδός. δεσμός.] πλῆθος. [Κρῆτες

ἔσμυξα· ἔφθειρα

ἐσμυριγμέναι· μεμυρισμέναι

90. ἐσμυρνισμένον· διασμυρνισθέντα

ἐσμυρνισμένον· χρίσματα ἔχον. σμύρνῃ ἐνεστυμμένον

ἔσμωξεν· ἐπάταξεν, ἔπαισεν

ἔσο· γενοῦ

ἔσο· ἐξ ὅσου

95. ἐς ὄβδην· εἰς ἐμφάνειαν

ἐς ὄλεθρον· εἰς ᾅδην

ἐσόμεθα· βιώσομεν

ἐσομένους· γενησομένους

ἔσονται· γενήσονται

6300. ἔσοπτρον· κάτοπτρον

ἐσόρα· ὄπισθεν, ὀπίσω .....

ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν· ἐντὸς βέλους γενέσθαι

ἐς οὗ ἄν· μέχρις ὅτου. ἄχρι

ἐσοφισάμεθα· ἐτεχνασάμεθα

5. ἐσπάθα· ..... τὸ μὲν γάρ ἐστι σπάθῃ καθυφαίνειν· τὸ δὲ διαφορεῖν τὰ οἰκεῖα. ἔστιν οὖν διέφθειρεν. ἢ ὕφαινεν, ἀπὸ τῆς σπάθης

ἐσπαθημένος· πεπυκνωμένος.

ἐς πάνδοχον· εἰς τὸν πάντας δεχόμενον

ἐσπάραξαν· διέφθειραν

ἐσπαργάνωσε· περιετύλιξεν, ἔδησεν, ἔσφιγξε πρὸς τὴν ζώνην

10. ἐσπάργων· ἐν περιστάσει ἦσαν

ἐσπάρθαι· οὐ συγκεκρίσθαι

ἐσπάριξεν· ἔσπαιρεν

ἐσπάσατο· εἵλκυσαν

ἐσπασμένη· γεγυμνασμένη

15. ἕσπεο· ἠκολούθεις

ἑσπερέθοντα· ἕσπερον. ἕσπειρον

ἑσπέρια· δυτικὰ μέρη

Ἑσπερίδων μῆλα· ἐν Λακεδαιμόνι ἄβρωτά τινα μῆλα

ἑσπέριον ξένον· τὸν ἑσπέρας ἥκοντα

SCR. 89. Archiloch. fr. 29. 91. Marc. XV 23. 93. *α* 302. 95. Callimachus. 96. Soph. OT. 438. 1156. 97. *β* 61? 99. *Α* 546. 6300. Pind. Nem. VII 14. 1. Soph. El. 584? 2. *Ε* 118. 5. Arist. Nub. 53. 7. *πάνδοκον ξενόστασιν* Soph. fr. 265 W. 9. Luc. II 7? 15. *Κ* 285.

ADNOT. 87. *ὄχλος* Toup. Em. IV p. 156. Sed cf. gl. *δ* 347, *ε* 684. *Κρῆτες* alio spectat. 88. *ἐφθάρη* cod., em. Abreschius coll. *σμύχει*, nisi *ἔφθαρκε* mavis, vel (*ἐσμύγη*) *ἐφθάρη*: *ἔσμυξα· ἔφθειρα*. 89. *ἐσμυριχμέναι* cod., *ἐσμυῤῥιχμέναι* Mus. *ἐσμυῤῥιγμέναι* Aldus. 90. *διασμυρνήσοντα* cod., *διασμυρνήσαντα* Mus., em. Meineke. 91. *ἔχοντα* Mus. — *σμύρνης* cod., em. EM. Phot. 20, 22, ubi etiam *ἐπεστυμμένον*. Idem Salmasius voluerat. 93. *ἔσσο· γίνου* Apoll. lex. 77, 29. 94. Om. Mus. *ἐξόσου* codex; latet etiam h. l. Boeoticum *ἐς* = *ἐκ*. 95. *ἐσόβδην* cod., em. Salmasius. 6301. *ἐς ὥρας* Salmasius, male. *Ἐσόρα· βλέπε ὄπισθεν* C. 39. — *Ἐς οὐράν* vel *ἔσορα* pro *ἔσορρα* coll. *παλίνορος* coni. Meinekius. 3. *Ἐς οὗ* ex *ἐς ὅτ'* corruptum videtur Meinekio. *Ἐς οὗ* est in Sancroft. ap. Gaisf. Herod. II 143, ubi *ἐς ὅ* post Koen. Greg. Cor. p. 472 Bekkerus restituit. 4. Haec et praecedentia fere omnia habet etiam C. 39. 5. (*διπλοῦν*) *τὸ μὲν* Mus. Indicavi lacunam. *κακυφαίνειν* cod., em. Mus. 6. EM. 384, 50 C. 39 Suid. 7. *ἐσπανδοκόν* codex, em. Mus. Vide *πανδοχεύς*. 8. *ἠρεθίζεν* C. 39. 9. *περιετύλιξε. ἔσφιγξεν πρὸς τὴν ζωνήν* C. 39. 10. *ἔσπαργον* cod., em. Salmasius. 11. *εὖ* cod., *οὐ* Hemsterhusius. 12. Cf. EM. 723, 3. *ἔσπειρεν* cod., em. Kusterus. 13. *ἐσπάσαντο* Mus. Quidni *εἵλκυσεν*? 14. „*γεγυμνασμένην*] *ultro citroque iactatam.*' Meinek. Philol. XIII p. 545. *ἐσπαύσατο· ἐγύμνωσεν, εἵκυσεν* (sic) C. 39. 15. *ἠκολούθης* cod., em. Mus. 16. *Ἑσπερόεντα· ἑσπέριον* [*ἕσπειρον*] Meinekius. 17. *δικτικά* cod., em. C 39 Mus. 18. *Λακεδαιμονίᾳ βρωτά* cod., em. Casaub. Athen. III p. 82 DE. 83 C. 19. *Vespertinus hospes* Horat. Serm. II 4, 17.

ἑσπέριος· ἕσπερος
ἐσπερξάμην· ἠπείλησα. ὠργίσθην
.... ἕσπερον κέλευθον· τὴν .... ἑσπέραν ὁδόν
ἕς περ ὀπίσω· εἰς τὸ μέλλον
ἕσπερος· ὁ ἀστήρ
ἕσπερος, ὃς κάλλιστος
ἔσπερχεν· ἤπειγεν. ἤλαυνεν
ἔσπετε· εἴπατε, ἐξηγεῖσθε. ἀκολουθεῖτε. ἱστορεῖτε. ἀκούσατε
ἕσπετο· ἠκολούθησεν
ἔσπευσεν· ἐτάχυνεν
ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε· πρὸς Πηλέα ἀφίκετο
ἐσπινθεύετο· ἠξήροντο
[ἔσπισε· προσήνεγκεν, ἔθυσεν]
ἐς πλησίον ἄλλον· εἰς ἄλλον τὸν ἐγγύς, πρὸς τὸν πλησίον
ἔσποθ' ἕρπες· ποθὲν ἥκεις. Πάφιοι
ἑσπόμεθα· ἠκολουθήσαμεν
ἑσπόμενοι· ἀκολουθοῦντες
ἐσπομένου· ἀποσποῦντος. ἁρπάζοντος
* ἐσπόδηρεν· ἐσφάλησεν
* ἐσπόζεται· ἐκτένισεν
ἐσπυρκορίζομεν· εἰς πῦρ ἐξ[ηρ]αίνομεν
ἕσσας· καθίσας
ἑσσάμενος· ἐνδυσάμενος
ἕσσασθαι· περιβαλέσθαι
* ἔσσεσθαι· ἐννηνέχθαι
ἔσσει· ὑπάρχεις
ἕσσεν· ἐνέδυσεν. εἶσεν, ἐκάθισεν
ἔσσευαν· ἐδίωκον
ἐσσεύανται· ἔρχονται
ἐσσεύοντο· ἔτρεχον. ἐδίωκον. ὥρμων
ἔσσευται· ὥρμηται
[ἐσσήματο· ἐλύπησεν]
ἐσσήν· βασιλεύς. ἡγεμών

SCR. 22. Eur. Or. 998. 24. *Χ* 318. 26. *Β* 484. 27. *Γ* 376. 29. *Π* 574. 31. *Β* 271. 34. *Α* 158. 38. ἐποκίξατο? e Theocr. V 26. 40. ξ 396. 41. β 3. 44. *Ζ* 522 *Α* 176. 45. *Π* 680. α 130. 48. *Β* 108. 50. *Ρ* 564. 51. Callimach. h. Iov. 66.

ADNOT. 22. Cum Hesychio facit C. 63, ἕσπερον κέλευθον· ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν Phot. 21, 9 Suid. Phav. Cf. Porson. Opusc. p. 201 Kirchhoff. Eurip. vol. I p. 407. 23. ἑσπερ' ὀπίσω cod., em. Sopingus. 24. ὡς cod., ὃς Mus. Ut codex C. 39, qui integrum versum exhibet. Apoll. lex. 77, 26. 25. ἤπεισεν cod. Ald., em. Mus. 26. Confusa sunt ἕσπετε et ἔσπετε. 29. ἐσπήλη. ἱκέτευσε πρὸς πωλία cod., em. Albertus. 30. ✝ Mus. 31. ἔσπεισε recte Vossius. 32. ἐσποθερπές· πόθεν — Πάφιος codex Πάφιοι Phavorinus; ποθὲν ego, reliqua Salmasius restituit. Ἔσποθε i. q. ἔκποθε, ποθέν; ἕρπες pro ἕρπεις ut σί βόλε pro τί βούλει. Ἐς πότε non latet, quod futurum requireret. 36. Coni. ἐσσπωμένου· ἀποσπῶντος pro ἐκσπωμένου. 37. ἐσπόδηρεν· ἐσφάλησεν cod., ἐσφάλισεν Musurus. Meinekii in Philol. XIII p. 545 emendatio ἐς πόδ' ἤρεν· ἠσφάλισεν ordinem confundit. 39. ἐς πῦρ ἐκορύζομεν· εἰς πῦρ ἐξαίνομεν Is. Casaub. epist. CCLXV ed. Graev. coll. κορύζειν· ξαίνειν. Alii ἐσπυρποκίζομεν vel ἐς πῦρ ἐποκίζομεν quod nunc ceteris praestare videtur Meinekio. 43. Sic codex, ἐνηνέχθαι Mus. Infra ἐσσοῦσθαι· ἐνηνέχθαι. 44. ἐσσὶ recte Mus. 47. Sic codex, ἐσσεύαντο· ἤρχοντο Mus. Supra ἔσευαν· ὤρχηντο, infra σεσεύανται· ὡρμήκασιν. 48. ἐσσεύαντο cod., ἐσσεύοντο Stephanius. 49. ἔσσυται Kusterus. 50. ἠσήνατο Kusterus. Imo ἐσεμάσσατο. 51. Herodian. dict. solit. 17, 6 Theognost. p. 7, 14 EM. 383 EtGud. Suid. Zonar.

ἐσσῆαι· ἐκχέαι
ἐσσῆϊ· ἐχούσῃ
ἐσσήτιοι· μάντεις
55. * ἔσσεται· γενήσεται
* ἔσσεται· ἔσται
ἐσσίνευσεν· ἐσίμηνεν
ἐσσίταλα· πρόσοδος. ἐμπολή
ἔσσο· ἐν(εδ)έδυσο
60. ἐσσόν· ἱμάτιον
ἐσσοημένον· τεθορυβημένον. ὡρμημένον
ἐσσο[με]μένοις· μεταγενεστέροις
ἐσσοῦσθαι· ἐνηνέχθαι
ἐσσύμενον· προθυμούμενον
65. ἐσσυμένως· ταχέως. προθύμως. ἠπειγμένως
ἔσσυντο· ἐπορεύοντο. ὥρμων
ἔσσυτο· ὥρμησεν. ἔθανεν
ἐσσύτερον· ἰσχυρότερον
ἐσσυρευτόν· βλοσυρόν. δοκερόν
70. ἐσσύλλα· ἀφῄρει. ἐπονηρεύετο. ἐσκύλευεν. ἐγύμνου. ἐλάμβανεν
ἐσταθευμένος· ἠρέμας ὑπὸ πυρὸς ὠπτημένος. σταθεῦσαι γὰρ τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας ἢ ὁτιοῦν
ἔστα· ἐνδύματα
ἔσται· γενήσεται. ἢ μέχρι τέλους
ἔσται μήν· ἔσται δή
75. ἔστακε· κεῖται
ἐστάλαξεν· ἔσταξεν
* ἔσταμεν· ἑστήκαμεν
* ἑστάμεναι· ἐστολισμέναι. [οὖσαι]
ἐσταλωπία· ἡ τῶν ἱματίων ἀγορά, ὑπὸ Ταραντίνων

SCR. 55. *Α* 239 Sapph. fr. 51 Ahr. 59. π 199. 62. *Β* 119. 64. *Ζ* 518. 65. *Ο* 698. 67. *Ξ* 519. 70. *Ε* 164. 71. Eccl. 126. 77. λ 465.

ADNOT. 52. „*Formatur a forma ἐς praepositionis ἐκ et verbo σείω vel simili, ut videtur.*“ LDindorf. Thes. III c. 2097 D. Neque Meinekius in Philol. XIII p. 545 non e dialecto dictum statuit pro ἐκσεῦαι = ἐκσεῖσαι. Legendum est ἐσσῖαι· ἐκχέαι vel ἐσσῖε (= ἐκσεῖε) ἔκχεε. 53. Sic codex, ἐσσῆϊ Mus., ἐσσίει C. 39. 63. Idem verbum in hac glossa latere atque in praecedente suspicantur interpretes, ἐκχέουσι vel ἐκχεούσῃ corrigentes. L. ἐσσίει (= ἐκσείῃ)· ἐκχέῃ. 54. Ἐσσηροί Zonar. Theognost. p. 7, 15; Ἐσσῆνες Toup. III p. 536; non liquet. 55. Ordini convenientius foret ἐσσῆται futurum Doricum contractum (= ἐσσέεται ἐσσεῖται. Ahrens II p. 202. 327) et sublata virgula γενήσεται ἔσσεται ἔσται. Atque ἔσσηται est in Schreweliana editione, in reliquis ἔσσεται, nec quidquam Schowius adnotat. 57. Sic codex Voss., ἐσίνευσεν Musurus et supra. ἐσένευσεν· ἐσήμηνεν Salmasius. Latet adhuc vera lectio. 58. Boeotice pro ἐξίταλα· ἀναλώματα, quod confundit cum ἐσίταλα· πρόσοδος (*Einkünfte*) et ἐμπολή (*eingeführte Waaren*). 59. ἐνεδέδυσο recte Albertus. 60. Infra κασσόν, quod κάσσον scribit Arcad. p. 76, 36 Lobeck. Parall. p. 80; nisi fuit κάσσόν = καὶ ἐσσόν. 61. Vide Lobeck. rhem. p. 171. Coni. σεσοβημένος. Infra σεσιμωμένος·.... (sic enim legendum) σεσοβημένος· τεταραγμένος τεθορυβημένος. 62. ἐσσομένοισι Albertus. [με] Mus. 63. Cf. 43. 67. Vide ad α 6057. — ἔθυνεν Pearso. 68. Glossa Boeotica est ἐσσ ὑπερτέρου· (ἐξ) ἰσχυροτέρου vel ἰσχυρότερον. Cf. Soph. El. 455. 69. Obscura. 70. Disiuncta copulavit Kusterus — ἐσύλα recte Mus. 71. ἠρέμως cod., ἠρέμα Mus., ἠρέμας correxi. ἤτιουν cod., ἢ ὁτιοῦν Mus., ἤγουν......? 72. Lobeck. Parall. p. 430. Vide β 546 ubi immemor eram coniecturae LDindorfii Thes. III c. 184 B Βέσων· ἐθάς καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος. βέσορ· ἔθος. καὶ βέσων· ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος. 73. Confundit ἔσται et ἔστε (Soph. Ai. 1031). 74. μὲν cod., em. Meinekius. 78. Recte ἐσταλμέναι Guyetus. οὖσαι natum ex ἦσαν (glossa 80) male intellecto. 79. ἐσταλαπία ordo, ἐς τὰ λώπια Reiskius probante Meinekio quod verum esse non potest, cum Tarentinorum dialectus ἐν τὰ vel ἐττὰ λώπια poscat. Coni. ἐστοπώλια.

80\. ἐστάλ[αδ]α[ν]το· ἐστολισμένοι ἦσαν
ἑστάμενον· περίστειλον
ἔσταξεν· ἔρ(ρ)ανεν
ΕСΤΑΝ· ἕως οὗ. ὅτε ἄν. ἢ ἔστησαν
ἑσταότα· ἱστάμενα
85\. * ἑστᾶσιν· ἑστήκασιν
ἔστασαν· ἐδάνεισαν σταθμῷ
ἔστατο· ἐκάθητο
ΕСΤΕ· ὑμεῖς ὑπάρχετε ὀξυτόνως, βαρυτόνως δὲ γίνεσθε
* [ἐστείρωται· συνείληται. συνέστραπται]
90\. ἐστείλατο· ἔπεμψεν
* ἔστελεν· ἔστειλεν. ὁμοίως
* ἐστείλαντο· συνέστειλαν. ἢ ἀπέστειλαν
ἔστελσεν· ἔστειλεν
* ἐστέλλετο· ἡτοιμάζετο
95\. * ἐσταλμένον· ἐξεφθαρμένον
[ἐστελώθη· ἐπάγη]
ἐστεφάνωται· περιέχει
ἐστέφθαι· κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι
ἔστη· στολή. Κύπριοι. ἠγέρθη, ἵστατο
6400\. ἐστηλίτευται· δεδημοσίευται
ἑστήλωτο· εἱστήκει
ἑστήξεται· σταθήσεται
ἐστηρίξαντο· ἐνήρεισαν
ἐστηρίσατο· ἐστερέωσεν
5\. ἔστησαν· εἵλοντο
ἑστία· βωμός. ἢ οἰκία
ἑστιάθη· εὐωχήθη. εὐφράνθη
Ἑστίαια· ἡ πάλαι Ταλαντία ὀνομαζομένη
ἑστίᾳ θυόμεν[αι]· ἦσάν τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τε ἦν μεταδοῦναι ἢ ἐξενεγκεῖν
10\. ἑστιᾶν· τρέφειν. ἀριστοποιεῖν
ἑστίασεν· ηὔφρανεν ἢ τροφή
ἑστίασις· εὐωχία. τροφή. [οἰκία
ἑστίας χῶρος· μέρος τοῦ ἥπατος ἐν θυτικῇ
ἑστιατήρ· ὁ δοκιμαζόμενος

SCR. 80. ἐστάλατο Hesiod. Scut. 288, ἐσταλάδατο vetus librorum vitium in Herod. η 89. 83. Α 535. 84. ἱστάμενον] Β 170. 85. Ε 196. 88. Ρ 185 — Β 485. 301. 92. Sapient. VII 15. 96. I Regg. XVII 16. 97. Σ 485. 99. Ε 108. 6404. Ies. LIX 16. 8. ADN. 9. ADN. 12. Alexid. Com. III p. 474 fr. II.

ADNOT. 80. ἐσταλάδατο Reiskius; ἐστάλατο rectius Buttmannus, ordine idem requirente. 81. Non expedio. 82. ἔσταξεν· ἔρανεν cod., em. Kusterus. 83. Confundit ἔσταν et ἔστ' ἄν. 87. Infra στῆσαι· καθίσαι. 88. Apoll. lex. 77, 30. 89. Male pro ἐσπείρωται vel ἐσπείραται scriptum esse censet THemsterh. coll. συν(σ)πειραθέντες et συμπειρασθέντες. 91. Glossam om. Musurus. Nata est e 93. 95. ἐσφαλμένον Tollius; sine caussa. 96. ἐστηλώθη Cyr., ἐσταλώθη Mein. 99. Merito suspectum est LDindorfio Thes. III c. 2100 A. Debebat Ϝεστά, Ϝέστρα. Non dubitabat Lobeck. Parall. p. 430 rhem. p. 293. 6403. ἐστήριξαν· τό? 6. βωμὸς περιφερὴς πρόσβασιν οὐκ ἔχων Ptolem. Ascal. § 118. 8. Παλαντία cod., Ταλαντία coll. schol. D. Hom. Β 537 Wassius ad Thucyd. I 114; Καλλαντία Pearso. Ἑστιαῖα cod., correxi. 9. ἑστιαί — οἴονται cod., em. Mus. [αι] Eustath. 1579, 43 Phot. 19, 24, interpp. ad Zenob. IV 44 p. 97 Meinek. Com. II 2 p. 801. 10. ἀριστεύειν cod., ἀριστίζειν Suicer., ἀριστοποιεῖν C. 39. 11. ἔστησεν κτλ. cod., ἔστησεν ηὔφρανεν [ἢ τροφή om.] Mus. Legendum aut ηὔφρανεν τροφῇ aut ἢ τρυφή (sic) ad 12 retrahe. 12. οἰκία] ad ἑστία refero, cum quo confundi οἰκία adnotant Porso Eur. Med. 1127 Fischer Palaephat. p. 168. 13. ἑστιάσχωρος cod., em. Mus. 14. Vide ἐσκλοπτήρ. Fortasse ἐταστήρ· ὁ δοκιμάζων.

15. ἑστιατορία· εὐωχία
ἑστιάτωρ· ὁ δειπνίζων. ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν. ἤγουν τροφεύς
ἐστίβακα· πεπάτηκα
ἑστιᾶχος· οἰκουρός. οἰκῶναξ. καὶ Ζεὺς παρ' Ἴωσιν
ἔστιβεν· ἐπάλυνεν
20. ἐστιγμένην οἰκίαν· ὑποκειμένην χρεώσταις
Ἑστίη· πῦρ. καὶ ἡ γῆ. καὶ ἡ θεός
ἔστιν ἄρα· ἔστιν ὡς ἔοικεν
ἐστίχαται· ἔρχεται
ἔστιχον· ἐβάδιζον
25. ἐστιχόωντο· ἐπορεύοντο. ἠκολούθουν. εἵποντο στοιχηδόν
ἑστιώμενοι· ἐσθίοντες, εὐωχούμενοι
ἑστιῶν· ἀριστοποιῶν
ἑστιῶνται· ἀριστοποιοῦντος
ἕστο· περιβέβλητο
30. ἐστοιβασμένη· συγκειμένη σύνθεσις
ἔστ' ὄκα· ἐνίοτε παρὰ Ταραντίνοις
ἐστόμφασα· ἠλαζονευσάμην· στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία
ἐστόν· ἐστίν, ὑπάρχετε, ἐστέ
ἐς τὸν λιμένα· εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. παρὰ τὴν παροιμίαν· Ἀττικὸς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς
35. ἔστορα· τὸ κοίλωμα τοῦ ἁρματίου, ἤτοι ζυγοῦ, ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται, ἢ τὸν πρὸ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυμοῦ (τόπον)· οἱ δὲ κατὰ Ἀρίσταρχον τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα περὶ ἄκρον τῶν ῥυμῶν, περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὰ ζυγόδεσμα
ἐστόρεσαν· ἔστρωσαν
ἐστορέσθη· ἐστορήθη, ἐστρώθη
ἐστόρχαζον· ἔκλειον
ἐστρέβλου(ν)· ἐβασάνιζον
40. ἐστρατόωντο· ἐστρατοπεδεύοντο
Ἐστρῆνες· Σειρῆνες
ἔστυγμαι· κατεστύγνωμαι
ἔστυγεν· κατεπλάγη
ἔστυγον· ἔδεισαν. ἐμίσησαν. κατεστύγνασαν

SCR. 15. LXX. 24. Π 285. 25. B 92. 29. Ψ 67. 30. Ios. II 6. 34. fr. 12 p. 976. 35. Ω 272. 36. Ω 648. 40. Γ 87. 41. ADN. 43. P 694. 44. κ 113.

ADNOT. 16. ἑστιάτων cod., em. Salmasius. 18. Loco suo mota pro ἑστιοῦχος. Vide Theognost. p. 7, 15. De Iove histiucho cf. Eustath. 735, 61. 1756, 24. 1814, 5. 20. α 7868. 21. Cf. Porphyr. de abstin. I 13. — Stob. Ecl. phys. I p. 468. 22. ἐστίταρτι cod., ἔστ' ἄρα Mus., em. Voss. 23. στιχᾶται Reiskius. 24. ἐστίχοον cod., em. C. 11 et Iensius. 25. ἐστιχόοντο cod., em. Guyetus. 30. Sic lex. MSS. in octat. — ‚Infra στοίβη· σύνθεσις. Lucianus alibi: στοίβαζε καὶ συντίθει' ALB. 31. ἔστοκα cod., ἔστ' ὄκα Salmasius Koen. Gr. Cor. p. 187 Ahrens Dial. II p. 40. 319. 377. Apud Theagen. Stob. Flor. vol. I p. 45, 46 est ἐνίοκα. Infra ὄκ' ἦ· ὅτε ἦ. ὄκα σάζῃ· ὅταν τύχῃ. 32. ἠλαζονευσάμην — ἀλαζωνία codex. 33. Om. Mus. ἐστίν corruptum videtur ex εἰσίν. 34. περὶ — ἀττικῶς (Ἀττικός Mus.) cod. Ald., em. Salmasius. συντόμως cod., em. Pearso. Vide Phot. 22, 7, interpp. Zenob. II 10 p. 34. 35. πρῶτον κρίκον cod., em. Apoll. lex. 77, 32. περὶ ὧν cod., em. Mus. 36. ἐστόρεσεν· ἔστρωσεν Apoll. lex. 77, 33. 38. στορχάζειν· εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα infra. 39. ἐβασάνιζεν Mus. Quidni ἐστρέβλουν? 41. ΕCΤΡΗΝΕC nihil aliud est, quam CΕΙΡΗΝΕC; ε natum ex Odyss. μ 44 ἀλλά τΕ CΕΙΡΗΝΕC. 44. ἔδεισαν cod. Mus. Voss.; ἔδυσαν a typotheta profectum est. Sed ἔστυρον cod., em. Pergerus.

45\. ἐστυφέλιξε· διέσεισε. προ[σ]επηλάκισεν
ΕΣΤΩ· γενέσθω. ἴσον, ὑπάρχον, ὕπαρξις
ἔστωρ· σφήν. ἔμβολος. γόμφος. στῦλος, ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς προσδεῖται
ἐσύλα· ἐγύμνου. ἀφῃρεῖτο
ἐσύλευον· ἐσκύλευον
50\. ἐσφάδαζον· διηπόρουν. ἐφρόντιζον
ἐσφάλιξεν· ἔσφηλεν. ἔδησε. σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός
ἔσφαλτο· διημαρτήκει
ἐσφ(α)ράγιζον· ἐδόνουν. μετὰ ψόφου ἤχουν
ἐσφηκωμένον· ἐσφιγμένον
55\. ἐσφήκωντο· ἐδέδεντο, ἐσφιγμένοι ἦσαν, συνεσφιγμένοι
ἔσφηλεν· σφαλῆναι ἐποίησεν. κατέβαλεν
[ἐσφίκωνται· καταπεπλεγμένοι ἦσαν, καὶ συνεσφιγμένοι]
ἐς φοινικίδα (καταξῆναι)· αἱματόῤῥυτον ποιῆσαι
ἐς Φρεάτου· ἔν τι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων Ἀθήνησιν ἐν Φρεάτου λεγόμενον, ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες οἱ δράσαντες ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον ἑστῶτες ἐπὶ πλοίου
60\. ἔσφυται· εἰσπέμπεται
ἐσχαλάα· λυπεῖται
ἐσχάρα· βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος. ἡ ἱστία. σιδηρᾶ φακαραῖα. τὸ πῦρ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ, χυτρο...., ἢ πυρ[ο]φόρον σκεῦος
ἐσχάρᾳ πυρός· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιᾷ. καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φύσεις. ἐξώστρας τετράγωνα
[ἐσχαταγοράων· ἐσχρὰ ἀγορεύων, δημηγορῶν]
65\. * ἐσχαρίτην· ψωμ(ί)ον ἐπὶ κλιβάνου
ἐσχάριον· κοῖλον θυμιατήριον
ἔσχαρος· ἰχθύς
ἐσχαρίτης· ἄρτος ἐγκρυπτος
ἐσχατιά· ἄκρα, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίου, τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν. ἐρημία

SCR. 45. ρ 234. 46. Α 144. 48. Ε 164. 49. Ε 48. 55. Ρ 52. 56. ADN. Eurip. fr. 275. 58. Arist. Ach. 319. 62. ξ 420. Xen. ΚΠ VIII 3, 13. 63. Ex Aeschyl. Eum. 108, ubi ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς legitur. Nam Κ 418 est πυρὸς ἐσχάραι, quod πυρὸς ἑστίαι interpretatur paraphrasta. 65. II Regg. VI 19. 66. Aristoph. fr. XXX vol. II 2 p. 1156. 67. Mnesim. com. III p. 570 et Archippus Ath. III 86 C ex emendatione LDindorfii.

ADNOT. 45. [σ] Mus. Vide Apoll. lex. 77, 34. 46. ἴσον κτλ. om. Mus. Confundit ἔστω et ἐστώ· οὐσία, (sic enim legendum videtur) ὑπάρχον, ὕπαρξις. Nota sunt ἀπεστώ εὐεστώ κακεστώ. 47. ἐστωρσφίν cod., em. Mus. Lobeck. Aglaoph. p. 839, c. 51. Phot. lex. 22, 13. 52. διαμαρτήκει cod., em. Mus. 53. (α) Guyetus. 54. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἳ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. ἔνθεν καὶ ὁ σφήν. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι κτλ. addit Phot. 22, 15. Cf. Lob. rhem. p. 54. ἐσφηγμένον cod., em. Mus. 55. Apoll. lex. 78, 1 ἐσφήκοντο habet ut codex, em. Salmasius. 56. ἔσφειλεν cod., em. Phot. 22, 21 C. 39. Forte ἔσφηλαν· σφαλῆναι ἐποίησαν ut schol. Soph. El. 417. 57. Sic cod. Voss., ἐσφήκωνται Mus. 58. ἐσφοινικίδα cod., em. Salmas. Heins. Vide Phot. 22, 22 ubi pro αἵματι ῥυτὸν (cod.) scriptum est αἱματόῤῥυτον. 60. ἐσφρεῖται Kusterus. Vid. 4524. 61. ἐσχαλᾶα cod., ἐσχαλάα Mus., ἀσχαλάα Heinsius. 62. ἢ ἡστία — φακαραῖα — χυτρο... ἢ πο-
+
ροφόρον cod. ἢ ἑστία — φακαραῖα — χυτρόπους — ἢ πυροφόρον Mus. φοκάρια Salmasius, ἱστία LDindorfius. πυροφόρον Lex. MS. Alberti. Cf. Apoll. lex. 78, 2 Schol. Eurip. Phoen. 284 Matth. Eustath. 1575, 43. 63. ἐσχάρα· πυραί — ἀνθρακιαί cod., ἐσχάραι· πυραί Mus. Correxi. ἐξώστρας cod., ἐξώστραι Mus. Ἐσχάραι πυρός· ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί (leg. ἐσχάρᾳ et ἀνθρακιᾷ). Ἐσχάρας· τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα Phot. lex. 23, 12—13. Confundit Hesychius ἐσχάρα et ἐσχάραι. 64. Sic codex, om. Musurus. Correxerat αἰσχραγοράων· αἰσχρά. 65. ψωμόν cod. ψωμίον Phot. 23, 14. 66. Phot. 23, 13. 67. ἐσχαρός cod. Vide Corayum ad Xenocr. p. 186. 68. Athen. III p. 109 CD 115 E Poll. VI 78.

70\. ἐσχατίη· ἐρημία. ἄκρα. τελευταία
ἔσχατον· ἐσώτατον. πρῶτον. τελευταῖον. ὕστερον, ὕστατον
ἔσχατος Μυσῶν· παροιμία, ἣν ἐξηγοῦνται οὕτως· Μετὰ (τὰ) Τρωϊκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν Πυθίαν ἐ........
ἐσχάτως· ὑπεραγόντως. ἄκρως
ἔσχε· ἐπέσχεν
75\. ἐσχεδιάζομεν· ἠγγίζομεν
ἐσχεδίασε· δυσχερές τι διέλυσεν. ἑτοίμως εἶπεν
ἔσχεθεν· κατέσχεν
ἐσχεθέτην· συνέσχον
ἔσχεν· [ὑπέσχεν], ἐπέσχεν, κατέσχεν
80\. ἐσχελύνασεν· ἐφλυάρησεν
ἐσχετλίαζεν· ἤλγει. ἐλίσσετο
ἔσχετο· κατεσχέθη. ἠκολούθει
ἐς χεῖρα· παραχρῆμα
ἔσχον· προ(σ)έσχον. κατήχθησαν
85\. ἔσχοντο· κατεσχέθησαν. ἐπαύσαντο
ἔσω· ἐντός, ἔνδον
ἐσωληνευόμην· συμπεριεφερόμην
ἐσωματώσασθαι· εἰσηγήσασθαι
ἔσοπτρον· κάτοπτρον. καθρύπτην
90\. ἐσωρῆαι· ὑπουργῆσαι τοὺς αὐτούς
ἔσωσεν· ἐῤῥύσατο, ἐλυτρώσατο
* ἐτράβλιζον· ἔτρωγον
ἐτά· ἀληθῆ. ἀγαθά
ἐτάζεσθαι· ἀριθμίζεσθαι. κρίνεσθαι. βασανίζεσθαι
95\. ἔται· ἑταῖροι. συνήθεις. πολῖται. δημόται. φίλοι. ἐπίκουροι
ἑταίρα· φίλη. πόρνη. καὶ ἑταιρεύουσα
ἑταίρας ἱερόν· τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν
* ἑταιρήσας· πορνεύσας
Ἑταιρεῖος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ

SCR. 70. Homerus. 71. φ 9 Soph. fr. 85. 72. Magnet. 2, 11 Menand. fr. CCCCLXXXI Philem. fr. III vol. IV p. 25. 73. Menand. CCCXVIII p. 301. 74. *E* 300 et Menand. Photii. 77. *M* 184. 78. *M* 461. 82. *M* 294. 83. Achaei fr. 5 p. 579. 84. δ 352. 85. *Γ* 84. 91. Epist. ad Tit. III 5. 93. *ἐτὰ Τημενίδος χρύσεον γένος* ap. Ioann. Alex. 29, 5. 95. Homerus e. g. *I* 460 — ‚Aesch. Suppl. 255.' Arnald Lectt. Gr. p. 57. 97. Philetaer. com. vol. III p. 293. 99. Diphil. com. vol. IV p. 384 fr. I.

ADNOT. 72. Proverbii explicationem in fine mutilam e Suida Musurus hic verbis explevit: *ἐ]πὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν.* Vide editores ad Append. Prov. II 85. 73. *ἐσχάτης· ὑπεραγόντης* cod. Mus., em. Sopingus. *ἐσχάτως· ἄκρως, Μένανδρος· φοβοῦμαί σ' ἐσχάτως* Phot. lex. 24, 10. 74. *ὑπαίσχεν* cod., em. Apoll. lex. 78, 5 et Phot. lex. 24, 11; *ὑπέσχεν* Mus. 75. *ἐγγίζομεν* cod., em. Perger. 76. *ἔσχεν. δίασε* codex, em. Vorstius. 79. *ὑπέσχεν* tollendum putabat etiam Albertus. 80. *ἐσχελίνασεν· ἐφλυάρισεν* cod., em. Valcken. Obss. Misc. VIII 1 p. 156. Cf. *σχελυνάζει· φλυαρεῖ* Hes. Theognost. 12, 7 et Lobeck. Path. p. 128. 82. *ἐπεσχέθη* Phot. lex. 24, 12. Infra *ἔχεται· ἕπεται.* 84. (σ) Albertus. 85. Apoll. lex. 78, 6. 87. *ἐσωλινευόμην* cod., em. Mus. EM. 385, 28. Compendia scribendi in fine vocum typotheta in Aldina male reddidit *ἐσωληνευόμεν· συμπεριεφέρομεν.* 88. *ἐσματεύσασθαι* Heringa Obss. p. 217, improbante LDindorfio; *ἐσομματώσασθαι* Albertus. 89. *καθρύπτην* om. Mus. Forte *καθρυπτέτην* vel *κατθρυπτέτην ἔσοπτρον.* 90. *ἐρωῆσαι· ὑποχωρῆσαι? τοὺς αὐτούς* quo spectet, nescio. 92. *ἐτάβλιζον* Salmasius, *ἐτραγάλιζον* Vossius. Coni. *ἐτράγιζον· ἐτράγων.* 95. Apoll. lex. 78, 7. 97. *ἄγειν* codex *συνάγειν* Phot. lex. 24, 23 et Apollodor. ap. Ath. XIII p. 571 c — 573 a. Clemens Alex. Protrept. p. 33 Pott. quoque testatur Athenienses coluisse Venerem Hetaeram. 98. *ἑταιρίσας* Phot. lex. 25, 6. 99. *ἑταίριος* codex *ἑταιρεῖος* Mus. Cf. Gerhard Myth. § 192, 7 a. 194, 4. 200, 9.

6500. ἑταιρίζειν· συνεργεῖν
ἑταιρικῆς· πορνικῆς
ἑταιρικός· πρὸς ἑταίρας εὐφυής
* ἑταιρίδων· πορνῶν
[ἑταιρίσαιτο· συνεργὸν λάβοι]
5. ἑταιρίστριαι· τριβάδες
[ἑταιρίσοιτο· προσλάβοιτο]
ἑταῖροι· φίλοι·
κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι
καὶ συνεργοί. ναῦται
ἑταῖρον· συνεργόν. φίλον. παράνυμφον
ἑταῖρος· ὁ φίλος
10. * ἑτερόφθαλμος· μονόφθαλμος
Ἑται..· φίλη. ἡ Περσεφόνη
ἐτάθη· διέτριβεν. [ἐτάθη]. ἠπλώθη. ἐκρεμάσθη
ἐταλαιπωρήθη· ἐκακοπάθησεν
ἐταλάνισα· τάλας, ἄθλιος· παρὰ τὸ ὑπομένειν τὰ ἀβούλητα. ἐθρήνησα
15. ἐτάλασα· ὑπέμεινα
ἐτάλασεν· ἐτόλμησεν. ὑπέμεινεν
[ἐταμεῖον]· ἐποιησάμην
ἔταμνον· [ὁμοίως]
...ε τανηλεγέος· μακροκοιμήτου
20. ἐτανθόριζον· ἔτρεμον
ἐτανόν· ἀληθῶς. σφόδρα
ἐτανταλίχθη· ἐσείσθη
ἐτάνταλιζεν· ἔτρεμεν
ἐτανύ(σ)θη· ἐξετανύσθη, ἡπλώθη
25. ἐτάρβει· ἐδεδίει
ἑτάρη· φίλη. ἑταίρα. συνεργός
ἑταρίσσα(ι)το· ἑταῖρος, συνεργὸς γένοιτο
ἐτάρπη· ἐπλήσθη, ἐκορέσθη
ἔτας· τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν οἰκ(εί)ους. καὶ πολίτας
30. ἐτάσεο· Ζεύς. ἢ βάσανον
ἐτασμός· ἐξέτασις. ἢ ὁ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς
ἐταντῶς· ἀληθῶς
ἔταφεν· ἐθαύμασεν. ἐθάμβησεν

SCR. 6504. 6. *N* 456. 5. Plat. Sympos. p. 191. 7. *κ* 189. *μ* 271. *A* 179. 15—18.
ADN. 19. *Θ* 70. 26. *Δ* 441. 27. *N* 456. 29. *Z* 239.

ADNOT. 6503. „Symmach. Oseae IV 15." Biel. 4. Imo ἑταρίσσαιτο. 5. Phot. lex. 25, 7 Suidas e Timaei lex. Plat. p. 159. Cf. διεταριστρίαι et Piers. Moer. p. 151. 6. Cf. 6504. Supple ἑταῖρον vel συνεργόν. 7. κακάπερ cod. 10. ἑταιρόφθαλμος ordine requirente Vossius. 11. Sic codex, ἑτάρη· φίλη Mus. Latet nomen in φίλα exiens, ut Ἀρεταφίλα Ἡροφίλη alia. 12. ἐτάηφ· διέτριβεν cod., ἐτάθη Mus. 14. Infra ταλανίζει· θρηνεῖ. Coni. ἐταλάνισα· ἐθρήνησα ‚τάλας ἄθλιος' κτλ. Hoc vult ταλανίζειν dictum esse ἀπὸ τοῦ οἴ 'γὼ τάλας θρηνεῖν τοὺς ὑπομένοντας τὰ ἀβούλητα. 15. Cf. gl. ε 287 et Lob. rhem. p. 154. Fortasse ἐτάλασσας· ὑπέμεινας scribendum coll. *P* 166. 16. Apoll. lex. 78, 9. Infra οὐκ ἐστάλασσεν· οὐκ ἐτόλμησεν. 17. + Mus. Hanc et sequentem glossam in unam coniunctas recte Heinsius sic scribi iubet: ἔταμνον· ἐποιησάμην. In *Δ* 155 enim ὅρκι' ἔταμνον est i. q. ὅρκους ἐποίησα. 19. ἐτανηλέγεως cod., ἐτανηλεγέως Mus., em Vossius. Lobeck. Path. El. p. 52. 20. Cf. gl. ε 1696. L. aut ἐτανθάρυζον aut ἐτονθόριζον. 24. (σ) Musurus addidit. 26. Copulavit Albertus. 27. (ι) Iensius Luc. Hes. p. 98. 29. (εί) Kusterus. 30. ἔτασιν· ζήτησιν ἢ βάσανον coni. Perger. coll. Iob. XXXI 14. An ἐτάσδεο· ζήτει, βασάνισον?

ἐτεά· ἔτη ἀγαθά. ἀληθῆ
35. ἐτεὰ τύχη· ἀγαθὴ τύχη
ἐτεαὶ τύχαι· ἀληθεῖς τύχαι
ἐτεθήλει· ἔθαλλεν
ἐτεθήπεα· ἐξεπλάγην. ἐθαύμασα
ἐτεθήπει· ἐξεπέπληκτο. ἐ(τε)θαυμάκει
40. ἔτεια· ἐπέτεια. νέα
ἔτε(ι)ον· τὸ κατ' ἔτος, ἐτήσιον
ἔτειρε· κατεπόνει. ἠνία
ἐτεκμήραντο· ἐπὶ τέλος ἤγαγον
ἐτεκμηρίωσεν· ἐβεβαίωσεν
45. ἐτεκνώθη· τέκνον ἔσχεν
ἐτεκτήνατο· κατεσκεύασεν
ἐτεκτόνο(υ)ν· κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες
ἐτέλεθεν· ἐγένετο
ἐτέλει· ἐτέτακτο
50. ἐτελείετο· συνετελεῖτο
* ἔτελλεν· ἔπεσεν
ἐτελέσθη· ἐγένετο
* ἐτελέσθησαν· μετέσχον. ἐκοινώνησαν
* ἐτέλεσ(σ)εν· ἔλαβεν. ἐπλήρωσεν
55. * ἔτελλεν· ἔλεγεν. ἐπέτασσεν, προσέταττεν
* ἐτελεσιούργει· ἐτελείου. ἔτελλεν
* ἐτέλει· ἐλάμβανεν. [ἐπλήρουν
ἐτελίς· χρύσοφρυς ὁ ἰχθῦς
ἔτεμεν· ἤμελγεν
60. Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν ....
Ἐτεόκρητες· οἱ αὐτόχθονες ....
ἐτεόν· ἀληθές. ἐπέτειον. ἢ νέον. πρόσφατον
* ἐτεοδμώων· τῶν [ἐν]γνησίως δουλευόντων
ἑτεραλκέα δῆμον· τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδό[ῦ]ντα. ἢ τὸν παρεχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν
65. ἑτεραλκέα νίκην· ἑτεροκλινῆ, ἑτερορρεπῆ· τὴν τοῖς προτέροις νενικημένοις ἀλκὴν περιποιοῦσαν
ἑτερεγκεφαλᾶν· παραφρονεῖν
ἑτερήμεροι· διηλλαγμένοι. παρ' ἡμέραν ζῶντες
ἑτερήμερος· ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν

SCR. 34. *Υ* 255. 38. *ζ* 166. 42. *Ε* 796. 43. *Ζ* 349. 45. Vide Valcken. ad Eur. Phoen. p. 326 et Kirchhoff ad v. 871. 50. *Α* 5. 52. *Ο* 228. 53. Psalm. CV 28. 54. *Δ* 160. 55. *Α* 26. 58. Aristot. HA. VI 13. 60. Cf. Alexid. fr. I vol. III p. 476. 61. *τ* 176. 63. *π* 305. 64. *Ο* 738. 65. *Η* 26. 66. Aristoph. fr. CLXV vol. II 2 p. 1210. 67. *λ* 302.

ADNOT. 34. ἔτεα· τὰ ἔτη παρ' Ὁμήρῳ C. 39. *ἔτη* om. Mus. Confundit *ἔτεα* et *ἐτεά*. Vide schol. *Υ* 255, et Mullach Democrit. p. 422. 38. *ἐθαύμασεν* cod., em. Mus. 39. (*τε*) Alb. 41. (*ι*) inserui. 43. Apoll. lex. 78, 11. 44. *ἐβεβόωσεν* cod., em. Mus. 45. *ἔσχον* cod., *ἔσχεν* an *ἐτεκνώθην* scribendum sit ambiguum. 47. *ἐτέκτονον* cod., em. Meinekius. 49. Infra τελοῦντα· *τεταγμένον*. 54. (*σ*) Vossius. 55. *ἐπέτασεν προσέττατεν* cod., em. Mus. 57. *ἐπλήρου* corr. Kusterus. ἐτέλει· *ἐλάμβανεν*. (ἐτέλειον·) *ἐπλήρουν* coll. I 456 Albertus. 59. Lobeck. rhem. p. 353. 60. *πολὺ* Phot. 24, 13 Suidas *πολὺ καὶ* Zonar. et Eustath. 1644, 47. *ἀπὸ Βούτου ἀφ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησι* addit Photius l. c. 61. *καὶ γνησιώτατοι Κρῆτες* addit Apoll. lex. 78, 12. 62. *ἢ νέον* scripsi, codex *ἴδιον*. Confundit *ἐτεόν* et *ἔτε(ι)ον*. 63. *ἐνγνησίως* cod. *γνησίως* Phavorinus. *εὖ, γνησίως* Meineke. *Ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐτεοδμώων τῶν ἀγαθῶν θεραπόντων* schol. Harl. Ambros. l. c. 65. ἑτερακλέα *νίκην, ἑτεροκλινῆ*. ἑτερορι πῆ· *τὴν* cod., em. Mus. Apoll. lex. 78, 13. 66. *ἑτερεσκεφαλᾶν* cod., *ἑτερεγκεφαλᾶν* Poll. II 42 *ἑτερεγκεφαλεῖν* Phrynich. Bekk. 37, 17 (*ἑτερεγκέφαλον* cod.) 67. *ἑτερημενοι* cod., em. Phavorinus.

ἑτερήρησθμος· οἷον μονότροπος
70. ἑτερήρεα· ἀμφίβολα
[ἑτερήσας· πορνεύσας]
* ἑτερόκλιτες· ἐφ' ἑτέρῳ ἕτερον κείμενον κανόνι. [ἑκατέρωθεν βεβλημένοι καὶ συνέχοντες
ἑτερόγναθος· σκληρόστομος. ἀπειθής. ἐπὶ τῶν ἵππων
ἑτερόζυγ[ι]οι· οἱ μὴ συζυγοῦντες
75. * ἑτερογενές· ἀλλογενές, ἀλλόφυλον
* ἑτερόδοξος· ὁ αἱρετικός
* ἑτεροδοξία· τὸ ἄλλως δοξάζειν ἤπερ ἔχει ἡ ἀλήθεια
ἑτερόθρουν· ἀλλόφυλον
ἑτεροῖον· ἀλλοῖον
80. ἑτεροίως· ἄλλως πως
ἑτεροκλινές· πλάγιον. καταρ(ρ)επές
Ἐτε[ρ]οκλ(η)είης· τοῦ Ἐτεοκλέους
ἕτερον· ἄλλον. ἢ ἀλλοῖον. ἢ ἓν τῶν δυοῖν. ἢ ἀριστερόν. νέον. δεύτερον
ἑτερομάσχαλος· χιτὼν δουλικὸς ἐργατικός· ἀπὸ (τοῦ) τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐρραμμένην
85. ἕτερον πόδα· τὸν ἕνα πόδα, τὸν εὐώνυμον
ἑτερορ(ρ)επές· ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ βαροῦν
ἑτερόρ(ρ)υσμα· ἀνόμοια
ἑτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον
[ἑτέρορεν· ἐτρύπησεν. ἐνέγλυψεν. ἔτεμεν. ἔφρασεν. ἔξυσεν]
90. * ἑτέρωσε· εἰς τὸ ἕτερον μέρος
ἑτερόστοιχα· ἀσύμφωνα
ἑτερουΐδα· τρυβλίον κενόν
ἑτερόφθαλμος· μονόφθαλμος
ἑτεροφυές· ἀλλοφυές
95. ἑτερόφυλος· ἀλλόφυλος
ἐτέῤῥατο· ἐξηράνθη
ἔτερσεν· ἐφοβήθη
ἐτέρσετο· ἐξηραίνετο
ἑτέρωθεν· ἀλλαχόθεν. ἐκ τοῦ ἐναντίου
6600. ἑτερώνιον· ὡσαύτως ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν, [εἰς τὸ ἕτερον μέρος]

SCR. 70. ἑτερήρεα est ap. Maxim. καταρχ. 165, unde repetere possis etiam gl. ἐπ' ἀνέρι. 73. Xenoph. Eq. I 9. 81. Hippocr. 795 C. 82. Δ 386. 85. Ar. Vesp. 1164? 89. ἔτορεν Λ 236. 90. π 179. 98. Λ 267. 99. Λ 247.

ADNOT. 69. ἑτερόῤῥυθμος Voss. ρυσμος Mein. 71. ἑταιρήσας recte Valesius. 72. Sic codex, ἑτεροκλινές Mus. ἑτερόκλιτον· ἐφ' ἑτέρῳ κλινόμενον κανόνι et ἑτερόβλητοι confundi suspicatus est Kusterus. Pro καὶ συνέχοντες legendum videtur ΚΛΙCΙΝ ΕΧΟΝΤΕC. — Contra ἑτέρωσε κεκλιμένοι καὶ (οὐ) συνέχοντες conici posse Meinekius monet. 74. [ι] Heinsius. 81. (ρ) Mus. 82. ἑτεροκλείης· τοῦ ἑτέρου κλέους codex, Ἐτεοκληείης· τοῦ Ἐτεοκλέους corr. LDindorf. coll. Δ 386 βίης Ἐτεοκληείης. 84. COMueller *Handb. der Arch.* § 337, 3. 86. (ρ) Musurus. ἑτερορεπῆ cod., em. Kusterus: θαῤῥοῦν cod., em. Albertus. 87. (ρ) Albertus. 88. ἑτερόμυνος cod., em. Phot. 24, 19 Suidas Eustath. 999, 63. Zenob. III 88. 89. Imo ἔτορεν vel τέτορεν. 91. ἑτερότυχα cod., ἑτερότοιχα Phot. lex. 25, 12 ἑτερόστοιχα Psellus ap. Zonar. p. 892. Cf. Meinek. Philol. XII p. 609. 92. Conicio ἑτερούατα. ἑτερούας (sic) per μόνωτος explicant Theognost. 7, 22 et Eustath. 870, 2. Dubitat Lobeck. Parerg. p. 658. Pro κενόν Musurus καινόν coniecit, κανοῦν Sopingus. „....ε τ[ε]ρου(βλ)ίδα· τρύβλιον? (Τρούβλιον = τρύβλιον). Tum ξένον (pro κενὸν) spectat opinor ad gl. 94." Meineke. 93. Phot. 26, 6. Cf. Interp. ad Moerin p. 153. 96. ἐτέῤῥατο cod., ἐτέῤῥατο scripsi. 97. ἐφόβησεν cod., em. Kusterus ἔτρεσεν explicari monens. 99. 6600. Sic codex; ἑτερώνιον· ὡσαύτως ἑτέρωθεν ἀλλαχόθεν omisit Musurus et duas glossas in unam conflavit, infra autem s. v. ἐτεώνια· ἀληθῆ addi iussit ἐτεώνιον· ὡσαύτως. At ἑτερώνιον vocabulum Aeolicum novimus ex Eustath. 1214, 27 Cram. Anecd. Oxx. IV 329, 26 Ahrens Dial. I p. 159; neque a Cretica dialecto hanc possessivorum adiectivorum formam alienam fuisse patet e gl. βοωνία. Deest tamen interpretatio; nam ἑτέρωθεν ἀλλαχόθεν cum sequentibus hunc in modum esse copulanda, ut scribamus ἑτέρωσε· ἀλλαχόσε, εἰς τὸ ἕτερον μέρος e Photio 26, 7 colligere possumus.

ἐτέρωσε· εἰς τὸ ἕτερον μέρος
[ἔτεσιν· ἑταίροις. πολίταις]
[ἐτεστράφησαν· ἔκλιναν]
[ἐτεταί· οἱ πολῖται]
ἐτέταλτο· ἐντεταλμένον ἦν, ἐπετέτραπτο
ἔτε(τ)με· κατέλαβεν, εὗρεν
ἐτετάχα[ν]το· [τετραμμένοι ἦσαν, ἢ] τεταγμένοι (ἦσαν)
[ἐτετάχοντο· ὁμοίως]
ἐτετεύχατο· πεποιημέν(οι ἦσαν)
ἐτέτυκτο· κατεσκεύαστο. ἦν
ἐτέτυξο· ἐτύγχανες
ἐτέτυμον· ἀληθές. ἢ ἀληθῶς
ἐτεύξατο· ἔτυχε. κατεσκεύασεν
ἔτευξε· τὸ αὐτό
ἔτευχεν· ἐποίει
ἐτέφρισεν· ἐνέπρησεν
ἐτεωνεῖ· ἀληθεύει
ἐτεώνια· ἀληθῆ
Ἐτεων(ὸς)· πόλις Βοιωτίας
ἔτη· χρόνοι
ἐτήσιον· κατ' ἔτος γινόμενον
ἐτήτυμος· ἀληθής
ἐτητύμως· ἀληθῶς
ἔτι· πάλιν. ἀκμήν
ἐτ[ι]αρχύσωσιν· αὐτὸν θάψωσιν
ἐτίασεν· ἐτίμησεν
ἐτιθηνήσατο· ἔθρεψεν
ἐτιθήνευσεν· ἐτρόφησεν, ἐτιθηνήσατο
ἐτιμησάμην. τιμῆς ἄξιον ἡγησάμην
ἐτιμογράφησεν· ἐγγράφως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν
ἐτίναξεν· διέσεισεν
ἐτίομεν· ἐτιμῶμεν
ἔτισας· ἐτίμησας
ἐτίσατο· ἐτιμωρήσατο
ἐτίταινεν· ἔτ(ε)ινεν. εἷλ(κ)εν
ἐτίταλλον· ἔτρεφον
ἐτιτίει· ἐτίμα
ἐτιτρωσκόμεθα· ἐ[μ]βαλλόμεθα

SCR. 6604. δ 16 ἠδὲ Fέται? 5. λ 523. B 643 6. α 218 Δ 293. 7. Thucyd. V 6. VII 4. 9. Λ 807. 10. E 78. 11. M 164. 12. Δ 558. 19. B 497. 22. X 438. 23. e. g. Aesch. Ag. 1296. 24. Sophocl. 25. H 85. 30. IV Regg. XXIII 35. 31. N 243. 32. E 467. 33. Α 244. 34. B 743. 35. Θ 67.

ADNOT. 2. ἔτεσιν cod. Voss. ἔταισιν Mus. 3. ἐτετράπησαν Kusterus, ἐπεστράφησαν Albertus. 4. Sic codex, ἔται Mus. Videtur ...ε Fέται scriptum alicubi reperisse; cf. αἴτε Fέτας αἴτε τελέστα in C. I. I p. 26 n. 11. 5. Apoll. lex. 78, 17. 6. Idem 78, 18. (τ) Guyetus. 7. Spuria cancellis sepsi et sub finem ἦσαν addidi. Vide Moer. p. 154. 9. πεποίηκεν cod., corr. Kusterus. 12. Pro ἐτήτυμον. Vide Hainebach de reduplic. p. 6. 13. ἔτευχε Pearso. 16. ἐνέπρεισεν cod., em. Mus.; ἐτέφρωσεν malim. 17. ἐτεωγεῖ cod., ἐτεολογεῖ Pearso. 18. ἀληθῆ. Ἐτεώνιον, ὡσαύτως Mus. Cf. 6600. 19. Ἐτεών cod., correxit Albertus. Vide Lobeck. Parall. p. 138. 24. Eadem schol. Sophoclea, C. 39. 25. ἐτιαρχύσωσιν· ἑαυτοὺς cod., em. Mus. Vide ἀρχύσωσι. 26. Sic codex, ἐτίησεν Mus. 27. ἐτιθηνίσατο cod., em. Mus. 28. ἐτίθεσεν cod., em. Phot. 26, 20. ἐτιθηνήσατο et hic pro ἐτιθηνίσατο scripsit Abresch.; ἐτρόφευσεν pro ἐτρόφησεν Lobeck. Parerg. p. 589. 30. ἐτιμογράφησε τὴν γῆν· διετιμήσατο C. 11. 35. ἔτινεν codex, em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 160. (κ) Meineke. 36. Pro ἀτίταλλον. 37. ἔτιεν an ἐτετίει? 38. ἐνεβαλλόμεθα Mus., delevi μ.

ἐτήτυμα· ἀληθῆ. ἢ ἀλλαχοῦ

40. ἔτλης· ὑπέμεινας

ἔτμαγον· ἐφοβήθησαν. ἔτεμον

ἔτμηξεν· διεῖλεν. διεσκέδασεν

ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ (τοῦ) φάναι τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών· παρὰ τὸ ἔτνος. ἔστι δὲ ἐτνήρυσις . . . . . .

ἐτνίτας ἄρτος· οὕτως ὁ λεκιθίτας

45. ἔτνος· ἐρεγμός. ἕψημα (ἀ)θηρῶδες. καὶ εἶδος ὀσπρίου. [ἔτνη δὲ πῦρ ὡσεὶ ποταμὸς χεόμενον ἐν Σικελίᾳ]

ἔτοιμος· εὔτροπος. ηὐτρεπισμένος. ταχύς

ἐτονθόριζον· ἐψιθύριζον

ἐτόπαζον· ὑπενόουν. ὑπώπτευον

ἔτορεν· ἔτρησεν. ἔτρωσεν. διέτρησεν

50. ἔτος· ἐνιαυτός

ἐτός· μάτην

ἔτουσα· σταλαγμός

ἔτραπεν· παρέτρεψεν ἀλλαχόσε

ἔτραπεν· ἐνίκα

55. ἐτράπετο· ἐτρέπετο

ἔτρεψεν· ἐπέτρεψεν. ἠπάτησεν. παρέτρεψεν. Ἀρχίλοχος

* ἔτρεμεν· ἐφοβήθη

ἔτριβον· κατανήλισκον

ἐτριέκοψεν· εἰς τριακάδας ἐνέγραψε. Σικελοί

60. * ἐτρέψατο· ἐφυγάδευσεν . . . .

* ἐτρίβην· συνετρίβην

* ἐτρόπωσεν· ἐνίκησε. κατέβαλεν

* ἐτροφοφόρησεν· ἔθρεψεν

ἐτρύγη· ἐξηράνθη, ἐπὶ λίμνης

65. ἐτρύφη· ἐκλάσθη. διέπεσεν

ἐτρύχοντο· ἐταλαιπώρησαν. κατεπονοῦντο

ἐτρώθη· ἐπλήγη

ἔτρωσεν· ἔβλαψεν. ἔφθειρεν

SCR. 39. Soph. Philoct. 1290. 40. *P* 151. 41. *Π* 354? 42. Aristoph. fr. inc. CLXVI non Acharn. 245. 49. *Λ* 236. 50. *α* 16. 53. *E* 187. 56. fr. 166 p. 572 Bgk. 57. *K* 390. 62. Iudic. IV 23 et passim LXX. 63. e. g. Deuteron. I 34 Act. XIII 18. 64. Cf. Schneider ad Nic. Theriac. 368: *τρύγῃ δ' ἐνὶ πυθμένι λίμνης*, qui locus sub mutilo *ἐπὶ λίμνης* latere videtur.

ADNOT. 39. Lege *ἐτίτυμα· ἀληθῆ. ἢ ἀλλαχοῦ* h. e. *ἀλλαχοῦ διὰ τοῦ η ἐτήτυμα γράφεται.* 40. Phot. 26, 10. 41. *ἐφοβήθησαν* i. e. *ἐφυγαδεύθησαν.* 42. *ἔτμοξεν* cod., em. Mus. 43. *ἐτνήρυσις* — omisso *τοῦ* — *ἐδνήρυσιν* — *ἔθνος* — *ἐτνήρυσις* codex, em. Mus., nisi quod lenem spiritum ubique reliquit. Idem in fine *ἢ ζωμάρυστρις* addidit. *Ἀμίδα* pro *σανίδα*, quod Elmsleius etiam corruptum iudicans merito vapulat LDindorfio in Thes. c. 2158 B, Naekius in Mus. Rhen. 1832 III p. 497 suasit. 44. Seleucus ap. Athen. III p. 114 B. Eiusdem rei testis advocatur Eucrates p. 111 B. 45. Eadem ex Diogeniano ap. schol. MS Basilii in Gregor. Nazianz. affert Rankius de Hesych. p. 43. (*ἀ*) Guyetus alii. *ἔτνη* cod., *Αἴτνη* Mus., *Αἴτνη δὲ ὄρος, πῦρ κτλ.* Heinsius, ab inepto epitomatore haec addita esse monens. *Ἔτνη ὄρος ἐν Σικελίᾳ ὅθεν τὸ πῦρ, ὡς ὕδωρ ποταμηδὸν ἐκπορεύεται* C. 39. 46. Infra *εὐτρεπής· ἕτοιμος. εὐτρεπισμένος* codex. 47. *ἐψυθύριζον* cod., em. Mus. 48. *ὑπόπτευον* cod., em. Mus. 49. *ἔτρισεν — διέτρισεν* cod., em. Mus. Apoll. lex. 78, 19. 51. Tzetzes ap. Cramer. Anecd. Oxx. IV 77, 10 C. 39. *παρέργως* Suidas C. 39. 52. Non expedio. *εἴβουσα σταλαγμούς?* 53. *ἐτράπην· παρέτρεψα* cod., em. Albertus ope schol. ad Hom. *E* 187. 56. *ἐπάτησεν* cod., em. Mus. 58. Glossa cum praecedente typothetae errore in Aldina copulata est. Iensius separavit et pro *κατηνήλισκον* (Mus.) restituit quod codex habet *κατανήλισκον.* 59. Vid. Boeckh. C. I. I p. 140 B. — *ἐς τριττῦς ἐνεκόλαψε· κτλ.* Meineke. 60. *ἐνίκησεν ἐφόβησεν* addit C. 39. 64. Lobeck. rhem. 51. 258. *ἔτρυγεν* cod., em. Meineke. 65. *εὐλάσθη* cod., *ἐκλάσθη* coll. *τρυφέν· κλασθέν* Kusterus.

ἔ τ τ α κ α ν· ἔστησαν
ἐ τ τ η σ μ έ ν α· σεσεισμένα
ἐ τ τ ί α· ἑστία
ἐ τ τ ῶ ν· ἐκ τῶν
ἐ τ ύ γ χ α ν ε ν· ἐπετύγχανεν
ἐ τ ύ θ η· ἐσφάγη
ἔ τ υ κ τ ο ν· ἐτύγχανον
ἐ τ ύ λ ι ξ ε ν· ἐνείλησεν
ἐ τ υ μ ᾶ ν α ι· σιτοποιῆσαι
ἐ τ υ μ β ο χ ό η σ ε ν· ἔθαψεν
ἐ τ υ μ ό δ ρ υ ς· ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα
ἔ τ υ μ ο ν· ἐτήτυμον, ἀληθές
ἐ τ υ μ ώ ν ι ο ν· ἀληθές
ἐ τ ύ μ ω ς· ἀληθῶς
* ἐ τ υ μ π α ν ί σ θ η σ α ν· ἐκρεμάσθησαν. ἐσφαιρίσθησαν
* ἐ τ υ ρ ώ θ η· ἐσκληρύνθη
ἐ τ ύ φ ω σ ε ν· ἐνέπρησεν
ἐ τ ύ χ θ η· ἐποίηθη. ἐγένετο, κατεσκευάσθη, ἐτελειώθη. [ἐπτοήθη]
ἐ τ ύ χ θ η ς· ἐγένου. καὶ τὰ ὅμοια
ἔ τ υ ψ ε ν· ἔθιγεν
ἐ τ ώ σ ι α· μάταια. ἄπρακτα. [ἀληθῆ]
ε ὖ· καλῶς. ἰσχυρῶς. δασέως δὲ αὐτοῦ ἢ αὐτῆς
ε ὖ α· ἐπιφημισμὸς ληναϊκὸς καὶ μυστικός. καὶ ἔα
ε ὐ α γ γ έ λ ι α· μηνύματα. κηρύγματα
Ε ὐ ά γ γ ε λ ο ς· ὁ Ἑρμῆς
ε ὐ α γ έ ς· ἁγνόν, καθαρόν. εὐσεβές, ὅσιον. εὔοπτον. ἅγιον
ε ὐ ά γ κ α λ ο ν· εὐβάστακτον. εὐπροσαγκάλιστον
ε ὐ α γ ο ῦ ς· ὁσιωτάτης
ε ὐ ά γ ω γ ο ν· εὐχερές. καλῶς, εὐκόλως ἀγόμενον
ε ὔ α δ ε ν· ἤρεσκεν. ἢ ἀρέσκει

SCR. 70. ADN. 73. Homerus teste Apoll. lex. 78, 20. 76. Matth. XXVII 59. 79. Theophr. HPl. III 8, 2. 83. Hebr. XI 35. 84. Psalm. CXVIII 70. Vide etiam οὐκ ἐτυρώθη. 86. Aesch. Suppl. 86 Δ 470. 89. χ 256. 90. Υ 464 — Ω 293 Β 253 teste Apollonio. 92. Arist. Plut. 764. Eqq. 647. 95. Aesch. Prom. 357 — Eur. Phaeth. ap. Plut. Mor. p. 608 D. 97. Menand. fr. IV vol. IV p. 175. 98. Ξ 340.

ADNOT. 69. ἔττακαν cod., ἔττασαν Ahrens Dial. I p. 177 et II p. 103. Valcken. Eur. Phoen. p. 440 B. 70. ἐ τ τ η μ έ ν α· σεσησμένα Phot. lex. 26, 26. Defendebat hanc formam Meinekius Com. II 1 p. 531 ad Pherecratis fr. inc. XXXVIII; sed idem nunc vol. V p. 29 ἐττημένα aut ex ἡττημένα corruptum aut ex ionico scriptore derivatum suspicatur. Vide Exx. critt. in Athen. spec. I p. 11. 71. Cf. Valcken. et Ahrent. l. c. 72. Glossa Cretica. Vide Ahrent. Dial. II p. 358 et nos ad Hesych. s. v. διώττας λάττα ὑφεττόν. In inscriptione Lycia bilingui recte Lycium nomen viri proprium Utta Ula redditur Ιкτασλα h. e. Ικτα Ολα. 73. ἔτυχε explicat Phot. lex. 26, 25; rarior scilicet imperfecti usus. 75. τετύκοντο Meinek. Corrupta videtur e gl. ε 3437. 77. δαιτυμᾶναι Pearso. 78. ἐτυμβολόχησεν cod., em. Salmasius coll. τ υ μ β ο χ ο ῆ σ α ι· θάψαι. 80. 81. Interiecta particula καὶ in unum conflavit Musurus. Codicis scripturam restitui. 81. Eustath. 1214, 28 Schol. Υ 404. 83. ἀπετμήθησαν ἢ εἰς ῥόπαλα ἀπέθανον interpretatur Lex. Reg. ἀπηρέθησαν ἐκρεμάσθησαν C. 63 et Gl. sacr. ad Hebr. XI 35. ἐξεδάρη(σαν). C. 39. 84. ἐσκληρύνθε cod., em. Cyrilli mei omnes. 85. ἐνέπρισεν cod., em. Mus. 86. ἐποίησεν — ἐπτοήθη cod., emendavit e EM. 388, 9 et ἐπτοήθη ad ἀτύχθη retulit Kusterus. 87. A praecedentibus separavit Albertus. 89. ἀληθῆ ad ἐτεώνια spectat; om. C. 39. 90. Apoll. lex. 78, 21. 91. ἐπευφημιασμὸς ἡλιακός codex, emendarunt illud Meinekius, hoc Pergerus. Per ἔα (ab ἐάω) explicat Syracusanorum voc. ἔβα, ἔνα de quo supra gl. ε 65. 94. εὔοπτον] tuentur Aesch. Pers. 466. Eur. Suppl. 652. 95. Phot. lex. 27, 7. 96. θειοτάτης codex et Phot. lex. 27, 1, ubi ε ὐ α γ έ ς· ὅσιον θειότατον legimus; ὁσιωτάτης Meinekii coniecturam exhibui. 97. καλῶς κτλ. om. Phot. 27, 1. ἀναγόμενον Suid. ἀγωμένως C. 39. 98. Apoll. lex. 78, 24. Nauck. Arist. Byz. p. 178 n.

εὐαδές· εὔπνουν
6700. εὐαδής· εὐήνεμος. οἱ δὲ εὐαής
εὐαεῖ· εὐκράτῳ
εὐάζει· θρηνεῖ καλῶς, ὑμνεῖ, ἐπιφθέγγεται
εὐαής· εὐήνεμος
εὐαίων· εὐ[α]γήρως. εὐμοίρως
5. * εὐαλῶς· εὐχερῶς θηρώμενος
εὐαλδῆ· εὐαυξῆ
Εὐαλωσία· Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ πληροῖ
εὐάλωτον· εὐθήρατον
εὐαμερία· θεοσημία
10. εὐάν· ὁ κισσός, ὑπὸ Ἰνδῶν
Εὐάνασσα· ἡ Δημήτηρ
εὐανδρ[ε]ίας· καλῆς ἰσχύος
εὐανδρία· πλῆθος νέων
εὐανδρίας ἀγών· [βάραθρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ Θεσπρωτ[ε]ίᾳ
15. εὐάνθεμον· ἡ ἀνελβόνη
* εὖ ἂν ἔχοι· καλῶς ἂν ἔχοι
εὐάνιος· ὁ μηδενὶ ἀνιώμενος. πρᾶος. πειθήνιος
εὐάντητος· καλῶς ὑπαντῶν
εὐαπόδεικτος· φανερός
20. εὐάρεστον· πάνυ ἀρέσκοντα
εὐάρητος ὄνειρος· εὔτακτος
εὐαρχιῶ· ἄρξομαι
εὐαρχίσασθαι· ἀπάρξασθαι
* εὐάρης· εὔοπτος
25. Εὔας· Διόνυσος
εὐαφές· εὐμάλακτον
εὐαφήδισεν· ἄφρων τις ἐν αὐταῖς ἰσχυρόν
* εὐάσκεται· εὐωδεῖται
εὖ βεβηκότι· εὐσταθεῖ
30. Εὐβοίας μυχόν· τὸ ἐνδότατον τῆς Εὐβοίας

SCR. 99. ADN. 6701. Herod. II 117 εὐάεϊ Hesiod. Opp. 599. 3. et 4.] Cf. 99. 8. Plat. Phaedr. 240 A. 12. II Macc. VIII 7 XV 17. 13. 14. Oratores Attici. 15. Hippocr. p. 625, 24. 26. Theophr. C. Pl. II 17, 10. 30. Eur. Tro. 84.

ADNOT. 99. Ad Soph. Philoct. 828, in quo metrum non minus quam sententia postulet εὐᾰδές, refert IGSchneiderus Lex. Gr. I p. 499. — Εὐαής] εὔπνους εὐαίων] εὐμενῆς καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα schol. Laur. l. c. p. 309. Cf. εὐδές· εὔυπνον, εὐήνεμον gl. 6827; περιαδεῖς· περίῤῥυτοι περίπνοοι et Lobeck. rhem. p. 4 n. 3. 6700. εὐάδης — εὐάης cod., correxi. 4. Sic codex, fortasse recte; εὔμοιρος Mus. 5. + Mus., εὐαλής vel εὐάλωτος Lob. Parall. p. 39. 6. εὐαλδή· εὐάξη cod., εὐαλδεῖ· εὐεξεῖ Phot. 27, 12; em. Mus. 7. I. q. ἀλωαῖος. Δηοῦς εὐρυάλωος Nonn. Dionys. VII 82. 10. κίνσος cod., κίσσος Mus. Cf. Soph. Trach. 219 εὖ οἵ μ' ὁ κισσός. 11. Εὐρυάνασσα coni. Pierso Veris. p. 254 coll. Callim. Cer. 122. 13. 14. Illustrant Meinekius hist. crit. p. 408 HSauppius in comment. de inscr. panath. p. 8 — 10 collectis quae ap. scriptores de hoc certamine reperiuntur testimoniis. [ε] Mus. Inde a βάραθρον nova glossa, cuius lemma excidit. 15. ἀνεμώνη Phavor. Vid. Diosc. III 154 Plin. HN. XXII 21 Galen. lex. p. 474. 16. ἔχει bis cod., em. C. 39. Mus. 17. Cf. εὐήνιον δυσάνιον δυσήνιοι ἀνάνιος. 21. εὔτευκτος Wakefield, εὔευκτος coll. πολυάρητος Toupius. Fortasse εὔκριτος ὄνειρος latet, nisi forte ὄνειρος a gl. 6719 huc aberravit et reliqua sic redintegrare mavis εὔαρκτος· εὔτακτος coll. Aesch. Pers. 193. 22. 23. Choerob. Bekk. III p. 1285, 12. 24. Supra εὐαγές· εὔοπτον habuimus. Malim aut εὐδρακής e Soph. Philoct. 844 aut εὐάρης (Dor. pro εὐήρης) εὔοπλος. 25. EM. 553, 46 Draco 62, 6. 26. [ευ]αφείδησεν· ἠφροντίστησεν recte Kusterus, cui sub αὐταῖς ἰσχυρόν (ναύταις ἰσχυρός Mus.) latere videbatur vox, quam Hesychius per ἰσχυρόν exponere voluerit. Quale fuerit εὐᾱγές (ab ἄγνυμι) οὐκ ἰσχυρόν vel ἰσχνόν. 28. Non liquet. Forsitan fuerit εὖ βάσκετε· εὐοδεῖτε. 29. εὖ βεβηκότα· εὐσταθῆ ἑδραῖα C. 39. Phot. 27, 17 Suid.

Εὐβοεύς· ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν εὑρετής· ἤ ἐπίφθονος
Εὐβοίης· ὄνομα τῆς Τυχίου μητρός
εὐβοΐ(κ)ά· τὰ καστάνια
εὐβοσίης· εὐτροφίας
35. εὔβοτοι· εὔτροφοι. εὐανθεῖς
Εὐβουλεύς· ὁ Πλούτων. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ὁ Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ
εὐβουλία· φρόνησις, σύνεσις
εὔβουλος· φρόνιμος, συνετός
εὐγάλακτες· εὔτροφοι
40. εὔγαμος· ἐπίθετον Ἀθηναίων
εὖγε· καλῶς. ὁσίως
44. εὐγενής· ἐλεύθερος τῷ γένει
εὐγένιος· εὐγενής. καὶ εἶδος ἀμπέλου
εὐγενέστατος· εὐγενέστερος τῷ γένει
45. εὐγηρότατος· καλὸς γέρων
εὔγματα· καυχήματα
εὐγμένος· εὐξάμενος
εὐγνάπτοις· καλῶς κατεσκευασμένοις
εὖ γνοίης· εὖ μάθοις
50. εὐγνωμόνως· εὐδιαθέτως
εὐγνωμοσύνη· εὔνοια
εὔγνωστος· δῆλος, φανερός
εὐδαιμονεῖ· εὖ πράττει
εὐδαίμονες· θεῖοι. μακάριοι
55. εὐδαιμονία· πλοῦτος. μακαριότης, εὐτυχία
εὐδαιμονίζει· μακαρίζει
εὐδαίμων γῆ· ἔχουσα πλοῦτον, Ἀραβία
Εὐδαλαγῖνες· αἱ Χάριτες
εὐδάμνας· εὐδάμαστος
60. Εὐδάνεμος· ἄγγελος, παρὰ Ἀθηναίοις
* εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω· εὐθετισάτω τὴν ἀσπίδα
* εὖ δέ· καλῶς δέ
* εὗδε· ἐκοιμήθη
εὐδαρκής· εὐόφθαλμος
65. εὐδείελον· εὔδηλον. εὖ πρὸς δείλην κείμενον, οἷον πρὸς δύσιν. εὐπ(ερι)όριστον
εὕδειν· καθεύδειν, κοιμᾶσθαι

SCR. 31. (— ν) Εὐβοεὺς ὁ πολλῶν εὑρετὴς ἐπίφθονος? 32. Comici poetae? 37. Soph. Ant. 1050. 38. Herod. VIII 110 Eur. Rhes. 105. 41. „Plat. Theaet. 145 D" AM. 46. χ 249. 48. σ 294. 52. Soph. Ai. 700. 53. Soph. Ant. 506. 54. Plat. Rep. I p. 354 A cum μακάριοι iungit. 61. B 382. 63. K 155. 64. Soph. Phil. 844. 65. ι 21.

ADNOT. 31. ἀρετῆς cod., + Mus., εὑρετής. ἦν δέ Kusterus. 32. Τύχιος· ὄνομα τοῦ κατεσκευάσαντος τὴν Αἴαντος ἀσπίδα σκυτοτόμου Hesych. Sed Tychius hic Boeotus erat, Chalcidensis vero Tynnichus quo de Plat. Ion. p. 534 D Bergk PLGr. p. 864. Itaque Τυννίχου malim. Εὔβοια non opus. 33. εὐβόϊα cod., em. Salmasius coll. λόπιμα. Possis tamen etiam εὐβοΐδες· τὰ καστάνια ex EM. Dion. Chrys. I p. 246. 36. Vide schol. Nicand. Alex. 14, quem Christianus Gryphius meo Hesychii exemplo adscripsit; Wesseling ad Diod. V 72 I p. 388 et Hermann ad Orph. Arg. 24. De Bacchi cognomine Boeckh. C. I. 1948 vol. II p. 48. 40. ἄγαμος — Ἀθηναίας (vel Ἀθηνᾶς) Relandus et Lennep. ad Coluth. 31 p. 15. 41. ὁσίως] θείως Meinekius. 43. Fallitur Lob. Parall. p. 246. L. εὐγένειος coll. ἠϋγένειος· — ἡ εὐγενής. Generosas dici arbores in vulgus notum quidem, vereor tamen ne εὐγένεως sit ἀμπέλου εἶδος. 45. Lob. Parall. 374. — καλῶς γηρῶν Meinek. Phil. XIII p. 546. — ἀξιότιμος addunt Suid. C. 39. 47. C. 39. 49. εὐγνοίης· εὐμαθής cod., corr. Alb. 58. Nota Venus Λαδογενής. Vide igitur num [ευ] Λαδογενεῖς scribi possit. 60. Vide gl. α 4879 Gerhard, Myth. I p. 544. 64. Pro εὐδρακής vel εὐδερκής. εὐδωρκεῖς· εὐόφθαλμος (sic) C. 39. 65. (ερι) Apoll. lex. 78, 26.

ε ὔ δ ε ι π ν ο ι ς· ϑυσία τις παρὰ Ἀϑήνησιν. καὶ ἡ τριτογενής. καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαί, ἤγουν πνοαί

ε ὕ δ ε ι ς· κοιμᾶ[σαι]

ε ὕ δ η σ ι· ἡσυχάζει

70. ε ὔ δ ι α· εἰρηνικά

ε ὐ δ ι ά β ο λ ο ν· διαβολῆς ἄξιον

ε ὐ δ ί α ι ο ν· τὸ γυναικεῖον μόριον· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν πρωκτόν, ἢ τὸν χείμαρ[ρ]ον, εὐφημιζόμενοι

ε ὐ δ ι ά λ λ α κ τ ο ς· ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος

ε ὐ δ ι κ ί α ς· δικαιοπραγίας. δικαιοσύνας

75. ε ὐ δ ι ν ά· πραέα. [πραέα] κατεσταλμένα

ε ὔ δ ι ο ν· ὃν ἡμεῖς σκεπηνὸν τύπον

ε ὐ δ ι ῶ σ α ν· γαληνιῶσαν

ε ὔ δ μ η τ ο ν· εὖ κατεσκευασμένον, εὖ ᾠκοδομημένον

ε ὐ δ ό κ η σ α ν· ἐβούλοντο, ἠϑέλησαν. ἠγάπησαν

80. ε ὐ δ ο κ ί α· παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχϑαι προσαγορεύεται

ε ὐ δ ο κ ι μ ε ῖ· ......

ε ὗ δ ο ν· [ἔλεγον]. ἐκοιμῶντο, ἐκάϑευδον

ε ὕ δ ο ν τ ι δ' α ἱ ρ ε ῖ π ρ ω κ τ ό ς· παροιμία ἀπὸ τῆς ε ὕ δ ο ν τ ι κ ύ ρ τ ο ς α ἱ ρ ε ῖ. λέγουσι δὲ ὅτι, ὅταν τοὺς κύρτους καϑῶσιν, αὐτοὶ μὲν καϑεύδουσιν, ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχϑῦς. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις

ε ὐ δ ρ ά ν ε ι α· ἰσχύς

85. [ε ὐ δ ρ ῶ ς· εὐϑέτως. βεβαίως]

ε ὖ δ ρ ῶ σ ι· καλῶς ποιῶσιν

ε ὐ δ υ κ ή μ ε ρ ο ς· εὔστοχος

Ε ὐ δ ώ ρ ο υ σ έ λ α ς· ἱερόσυλος ὁ Εὔδωρος

* ε ὔ ε δ ν α· ἀγλαΐα

90. Ε ὐ δ ω σ ώ· ἡ Ἀφροδίτη ἐν Συρακούσαις

ε ὐ έ ϑ ω κ ε ν· εἴωϑεν

SCR. 67. Aesch. Cho. 484. 68. *B* 23. 69. ADN. 71. Plat. Legg. XII 944 B. 74. τ 111. 78. *A* 448. 80. Gl. sacr. 82. *B* 2. 83. fr. X. 84. Sapient. XIII 19. 88. Adde hoc fragmentum comicorum reliquiis.

ADNOT. 67. ε ὐ δ ε ί π ν ο υ ς· τὰς τοῖς τεϑνεῶσιν ἐπιφερομένας χοάς Phot. lex. 28, 14, unde pro πνοαί restituunt χοαί. παρὰ Ἀϑηναίοις vel [παρὰ omisso cum Musuro] Ἀϑήνησι ἐπὶ Ἠριγόνης Meurs. Graec. fer. I p. 11 coll. EM. 42, 3 Α ἰ ώ ρ α· ἑορτὴ Ἀϑηνᾶς, ἣν καλοῦσιν ε ὔ δ ε ι π ν ο ν. λέγεται γὰρ Ἠριγόνην τὴν Αἰγίσϑου καὶ Κλυταιμνήστρας ϑυγατέρα σὺν Τυνδάρεῳ τῷ πάππῳ ἐλϑεῖν Ἀϑήναζε κατηγορήσουσαν Ὀρέστου. ἀπολυϑέντος δὲ ἀναρτήσασαν ἑαυτὴν προστρόπαιον τοῖς Ἀϑηναίοις γενέσϑαι. κατὰ χρησμὸν δὲ ἐπ' αὐτῇ συντελεῖσϑαι τὴν ἑορτήν. De Erigona hac vide Cram. AP. II p. 3 Osann. Eratosth. p. 13. — παρὰ aut ex Aesch. Cho. 484 fluxit aut in πατρία mutandum. 68. κοιμᾶσαι cod., leg. κοιμᾶ. 69. ε ὐ δ ε ί σ ι· ἡσυχάζει cod. ε ὐ δ ή σ ι· ἡσυχάσει Mus. ε ὕ δ η σ ι· ἡσυχάζει Meinek. Phil. XII p. 610. Malim cum Pearsone ε ὕ δ η σ ι· ἡσυχάζῃ ex *E* 524. 72. Infra noster ε ὐ ο ί α ι ο ν· οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χίμαρον, τὸ τῆς νεὼς τρῆμα. — ὅπλοις — βρόκτον cod., em. HSt. et Heinsius. — [ρ] Toupius. — ἐπιφημιζόμενοι cod., em. Guyetus. 74. δικαιοσύνης cod., em. schol. τ 111. 75. Forma deterior pro εὐδιεινός. 76. σκεπτινόν cod., em. Salmasius. 77. Malim εὐδιόωσαν. 80. 81. προσαγορεύεται. Ε ὐ δ ο κ ι μ ε ῖ· εὗδον cod. προσαγορεύεται. εὐδοκιμεῖ. Ε ὗ δ ο ν· Mus., corr. Albertus. 81. εὐδοκιμοῖ Phot. 28, 24. 82. Confundit ηὗδον et εὗδον. ἐκοιμοῦντο cod., em. Mus. 83. εὕδοντι, δαίρι πρῶτος — κυρτὸς αἴρει — κάϑωσιν αὐτοὶ δὲ — κυρτοὺς αἴρει — ἀντιλέγω cod. Mus. Etiam codex Photii εὕδοντι δαιρει κυρτος et εὕδοντι δαίρει πρωκτοῖς 29, 1, sed recte Ἀρχιλόχοις. Emendavit Casaubonus Epist. p. 304 ad Graev. et Meinek. Com. II 1 p. 23. Vide Zenob. IV 8. 85. εὐέδρως Phot. 29, 8. Zon. 86. ποιοῦσιν Mus. Phot. 29, 5,
δυσ δυσ
πράττουσιν C. 39. 87. Fortasse ε ὐ ή μ ε ρ ο ς· εὔστοχος. 88. σύλας Pearso. An ironice Εὐδώρου σέβας? 90. De Veneris hoc epitheto ludicro Lobeck. rhem. p. 322. 91. Ahrens Dial. II p. 340.

εὐειδέα· εὔμορφα
* εὐΐους· Διονυσιακούς
εὐείκαστος· εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι
95. εὔεικτον· εὐπειθῆ
εὐε[ι]κτεῖ· εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει
εὐε[ι]κτ(ικ)ῶς· σχετικῶς
* εὖ εἱμένος· εὖ ἠμφιεσμένος
* εὐέλιον· ἐλλιπὲς ἐν ἱερείῳ
6800. * εὐείρω· εἴπω
Εὐελίδης· αὐθάδης. καὶ ὁ Ζεὺς ἐν Κύπρῳ
εὐελιέστερα· εὐαγωγός
εὔελον· εὐήλιον
εὐέμπτωτος· εὐχερῶς.. πίπτων
5. εὖ ἐντύνασα(ν)· εὖ κοσμήσασα(ν)
εὐεξία· ὑγίεια. εὐφυΐα
εὐεξος· εὐφυής
εὐεπής· εὔλαλος
εὐεπιβούλευτος· ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος
10. εὐεπίγνωστος· εὐκατάληπτος
εὐεργέα· καλῶς κατεσκευασμένα
Εὐεργεσία· Ἥρα ἐν Ἄργει
εὐεργέος· εὖ εἰργασμένου
εὐεργέτης· ἀγαθοποιός. ἢ Διονύσου ἐπίθετον
15. εὐεργία· τορύνη. εὐπιστία
εὐερκείας· ἀσφαλείας
εὐερκέος· εὐστίχου. εὐπεριβόλου
εὐερκές· ἀσφαλές
εὐερμία· εὐτυχία. ἔμπαλιν δὲ δυσερμία δυστυχία
20. εὐερμής· εὐτυχής
εὐερνές· εὐθαλές, καλῶς βλαστῆσαν
εὐερνέστατα· εὐστελέχη
εὐερνεῖς· καλῶς βλαστάνοντες
εὐερνής· εὐμήκης
25. εὐεστώ· εὐθηνία· ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι. καὶ εὐδαιμονία· ἀπὸ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον. ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν, εὐετηρία
εὐετηρία· εὐθηνία. καλὸς ἐνιαυτός. ἢ καλῶς διακεῖσθαι. καλοκαιρία

SCR. 92. *Γ* 48. 96. *εὐεκτεῖν* Prov. XVII 22. 98. ADN. 6803. Aristoph. fr. inc. CLXVII. 5. *Ξ* 162. 6. Eur. fr. 200. 11. *ϑ* 567. 13. *E* 585. 17. *I* 472. 18. Pind. Ol. XIII 105. 26. Theophr. de sign. I 24.

ADNOT. 92. *εὔμορφον* e schol. l. c. Albertus. 95. *εὐείκτως· εὐπειθῶς* C. 39. 96. [ι] C. 11. 63. 97. *εὐεικτῶς* cod., em. Phot. 29, 12 Suid. Zon. c. 923; *εὐεκτικῶς· σχετικῶς. εὐεκτῶς· ὑγιῶς* C. 39. Vide *εὐκτεῶς*. 98. *εὖ εἱμένοι* Odyss. *ο* 330. 99. *εὐέλαιον· εὐλιπές?* 6800. Conicio *οὐείρω* = *Fείρω· εἴπω*. Possis *εὐείρω· εὐπόκῳ εὐερίῳ* (pro *ἐν ἱερείῳ*) vel *εὐείρῳ· εὐερίῳ* [*εἴπω*]. Licet enim formam *εὐέριος* repudiet Phrynich. Ecl. p. 146 app. soph. p. 39, 18 utitur tamen Phot. *εὔερον· εὐέριον*. 1. Vide *Ἐλαίους, Εἰλήτιος*. 2. Sic codex, *εὐελιέστερος* Mus., *εὐηπελέστερος* Ruhnken., *εὐηρέστερος* THemsterh. *εὐέλικτος* coll. Poll. V 117 LDindorf. Fortasse *εὐηνιέστερα· εὐαγωγῶς*. 3. Pro *εὔειλον* (sic Phot.) Dawes. Comment. crit. p. 269. 4. C. 39. 5. SCR. 11. *κατασκευασμένα* cod., em. Mus. 15. *εὐέργη· τορύνη*, et *εὐεργία· εὐπιστία* in unam conflatas esse Iungermannus ad Poll. X 97, *εὐέργη* et *εὐοργία* Kusterus coniciebant. Infra *εὐοργία· ἀπιστία* ubi *εὐορκία· εὐπιστία*, ut h. l., suasit Thes. 2374 A. Cf. gl. ε 4057 et *εὐηρημένοι* h. e. *εὐηργημένοι* pro *ἐοργισμένοι*. 16. EM. 390, 18 Phot. lex. 30, 7. 17. *εὐτειχοῦς* Verweius. 19. Poll. IX 160 EM. 291, 49 Phot. 29, 15 Suid. 25. *εὖ ἔστω* cod., em. Scaliger. Vide Welcker Rh. Mus. II 99. Ranke Hesych. p. 44. *ἐπὶ τοῦ εὖ ἑστάναι* cod., em. Kuster.

* εὐδές· εὔυπνον. εὐήνεμον
εὔζηλος· ἐπὶ καλῷ ζηλουμένη
εὐζωΐα· καλὴ ζωή
εὐζωΐον· καλῆς εὖ
εὔζωνοι· εὔοπλοι. ἔνοπλοι
εὐζώνοιο· καλῆς. ἀπὸ μέρους
εὔζωνος· εὔτοκος. καλή
εὐζώνως· εὐστόλως. μὴ ἔχων φορτίον
εὔζωρον· εὐκέραστον
εὐηγενέος· εὐγενοῦς
εὐηγενέων· εὐγενῶν. εὐδαιμόνων
εὐηγεσίη· εὐαρχία. εἰ μὲν δασέως παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δὲ ψιλῶς εὐδαιμονίας. Ἦγον γὰρ τὸν εὐδαίμονα Ἴωνες λέγουσιν
εὐηγορεῖν· εὐλογεῖν
εὐηγορία· καλολογία. καλοῤῥημοσύνη
εὐήθεια· μωρία, ἄνοια
εὔηθες· ἁπλοῦν. μωρόν, ἀνόητον, ἀσύνετον
εὐήθης· βλάξ. χρηστοήθης. ἀνόητος
εὐήθης γυνή· καλὰ ὑπ' αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς
εὐήθως· ἀνοήτως
εὐήκεος· τῆς καλῶς οἰκουμένης [ἢ]
εὔηκες· [εὐήκοον.] ὀξύ. εὐεκτοῦν. εὖ ἠκονημένον. ἀκμάζον. εὐρωστοῦν. εὔπλευρον
εὐηκέστατοι· εὖ ἥκοντες
εὐήκης· ἀκμάζουσα. εὐεκτοῦσα. [εὐήκοος]
εὖ ἥκων· πλουτῶν. εὖ πράττων. σωζόμενος, εὐδαίμων
εὐηλάκατος· περὶ βέλη ἢ ἔργα εὐπρεπής
[εὐήμικτον· εὐπαγές]
εὐήλατον· καλῶς ἐληλαμένον, ἢ ἐλαυνόμενον
εὐήλατος· ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος. εὐέλατος
εὐημερία· εὐδαιμονία
εὐημονία· ἐμπειρία
Εὐηνίνης· Εὐήνου θυγατρός

SCR. 29. Arist. Eth. Nicom. I 8. 30. Theophr. CPl. IV 4, 10. 32. *Α* 429. 36. *Λ* 427. 37. *Ψ* 81. Theocr. XXVII 42. 38. τ 114. 40. εὐαγίᾳ Callim. Lav. Pall. 139. 46. *Χ* 319? 51. εὐαλάκατος Theocr. XXVIII 22. 55. ADN. 57. *Ι* 557.

ADNOT. 27. εὐῶδες Mus. Ordine εὐ(ζ)αές requiri vidit Alberti; verum tamen puto εὐαές. Cf. 6699. εὔυπνον, quod Albertus ex εὔπνουν corruptum arbitratur, non sollicitaverim. 30. ζωῆς pro εὖ coni. Mus., εὐζωΐτου· καλῆς ζωῆς Suid. Phot., εὐζώητος· καλόζωης C. 39 Zon. c. 899, εὔζωτος· καλοζώης liber Zonar. l. c. Coni. εὐζώνου· καλῆς, εὖ ..... 32. καλῶς cod., fortasse recte, modo καλῶς ...... scribas, καλῆς Vossius. 34. εὐστόχως cod., em. Salmas. 36. Apoll. lex. 78, 28. 38. Idem 78, 29. — ἡγόν? 40. κακολογία καλορημοσύνη cod., em. Mus. C. 39. 44. γύη (sed. vid. Eur. Hippol. 639) — ὑπαίθρους THemsterh., ὑπ' ἄστυ Toup. Longin. p. 303, ὑπ' ἄντρον Bast. addend. ad Comm. palaeogr. p. 901. 46. εὐηκέας· τῆς καλῶς οἰκουμένης ἢ εὔηκες κτλ. cod., εὐήκεας· τὰς καλῶς ἠκονημένας ἢ εὔηκες κτλ. Mus. Disiunxit Pergerus. Quod nos restituimus, suasit LDindorfius cum interpretatio defendi videretur interpretationibus gl. εὔηκες duabus εὐεκτοῦν et ἀκμάζον, ut apud eundem est εὐηκέστατοι· εὖ ἥκοντες εὐήκης· ἀκμάζουσα εὐεκτοῦσα. Malim tamen εὐήκεος· τῆς καλῶς ἠκονημένης e schol. Il. *Χ* 319. 47. εὐήκοον ad εὐηχές pertinere vidit Karsten Empedocl. p. 280. ὀξύ. εὐεκτοῦν· εὖ ἠ. ἀ. εὐρωστοῦν· εὔπλευρον cod., em. Perger. 48. εὐήκοντες codex. 49. 50. εὐεκτοῦσα. Εὐήκοος· σωζόμενος εὐδαίμων. εὖ ἥκων· πλουτῶν εὖ πράττων codex, correxi LDindorfii observatione Thes. III c. 2259 A adiutus. εὐήκοος refero ad εὐηχής. 51. ἔρια HSt. probante Hemsterhusio; non opus. Ἐκπρεπής Meineke Phil. XIII p. 543. 52. εὔκμητον· εὐπαγῆ infra rectius. 55. τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς καὶ Φερεκράτης fr. 39. II p. 351. Phot. 30, 14. 56. Lob. Proll. 238. Vide ἠμοσύνη.

εὐήνιον· καλῶς ἡνιοχούμενον. ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενον, πρᾶον
εὐηνέμους· εὐδινούς. καλούς. ἀχειμάστους
εὐήνορα· ἀγαθά. λαμπρά. ὀνήσιμα
εὐήνορα χαλκόν· τὴν εὖ τοὺς ἄνδρας διατεθέντα ἐν τῷ καθοπλίζεσθαι. εὐόρατον. καλόν. λαμπρόν, στίλβοντα
Εὔηνος· ποταμὸς Αἰτωλίας
εὐήνυτα· εὐκατόρθωτα
εὐηπελεῖς· πρᾶοι. εὐήνιοι
εὐηπελία· εὐθηνία. εὐεξία
εὐήρεας· ἵππους. εὐαγώγους. καὶ εὖ ἡρμοσμένους
* εὐῆρες· εὐέλαστον. εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν
εὐηρ(γ)ημένοι· τετορνημένοι
εὐηρότατον· εὔδιον. καλὴ γῆ. εὐήροτον. εὔγειον
* εὖ ἴσθι· καλῶς γίνωσκε
εὖ ἤσκηται· καλῶς κατεσκεύασται
[εὐητηρία· εὐδαιμονία. καλὸς ἐνιαυτός]
εὐήτριον· εὐκοίλιον
εὐηφενέων· εὐπλουτούντων
εὐηχές· εὔφωνον. εὔφημον
[εὐηχερία· εὐηρία. εὔπλοια]
εὐθαλέοντι· εὐδαιμονοῦντι
* εὐθαλεῖς· εὐθησαυροφύλακες
εὐθεῖν· ἐλθεῖν
εὐ[ασ]θενεῖν· εὐπαθεῖν
εὐ[ασ]θενής· εὐπαθοῦσα. ἰσχυρά
* εὐθεῖ· ἤρει
εὐθέρα· μέρος τι τῆς νεώς
εὐθετίζει· εὖ διατίθησιν, ὀρθῶς
εὐθήμονα· εὔθετον. εὐσχήμονα
εὐθηνῶν· καὶ εὐδαιμονῶν, πλουτῶν
εὐθ(ίκ)τως· εὐψηλαφήτως
εὔθραυστα· ἀσθενέστερα
εὐθρόοισιν· εὐήχοις
εὐθύ· ὀρθόν. ἁπλοῦν. ἐγγύς. παραχρῆμα. εἰς εὐθεῖαν
εὐθυβόλῳ· πλεομένῳ ἐξ εὐθείας
εὐθυβόλως· εὐστόχως. εὐσκόπως
εὐθυδήμονα· ἁπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπη

SCR. 61. ν 19. 65. εὐηπελία Callim. Cer. 136. 67. λ 129. 71. Κ 438. 74. Ψ 81. 82. ADN. 87. II Macc. XV 38. 88. Sapient. XV 13. 93. fr. 228 p. 339.

ADNOT. 59. εὐωδίνους καλοὺς ἔχει μαστούς cod., em. Phot. 30, 19 EM. 61. εὖ εἰς cod. εὖ τὸν ἄνδρα Apoll. 78, 30. 63. εὐήνυστα C. 39, εὐήνυτα reliqua Cyrilli exempla. 46. Lob. Proll. p. 268. εὐηρέας cod., em. Mus. εὐήρας in Aldina typothetae mendum. 68. εὐηρημένοι ex εὐηργημένοι vel ἐοργισμένοι corruptum esse vidit THemsterhusius. Cf. 6815. 69. εὐήροτον· εὔγειον καλὴ γῆ Bentl. ad Mill. p. 33. 93. Deinde a capite legendum videtur εὐηροτώτατον. Cf. Lobeck. Parall. p. 39. 70. εὐϊσθι codex, em. Mus. Series εὖ ἦσθι poscit. 72. Imo εὐετηρία. 73. „Ex ἦτρον quod est κοιλία venter“ Kusterus. 74. Illustrat Nauck. Ar. Byr. p. 50, 64. 76. εὐήρεια· εὔπλοια εὐχέρεια Phot. 31, 5. εὐήρεια· ἡ εὐπάθεια καὶ εὐχέρεια EM. 77. εὖ θαλέοντι cod., em. THemsterh. 78. Non expedio. 79. Glossa Cretica. Ahrens Dial. II p. 111. 80. 61. εὐσθενεῖν et εὐσθενής Kusterus. Correxi. 82. ἥκει parum probabiliter Kust. et Hemsterh. Glossam sacram esse suspicor εὐθὲς ἦν (II Regg. XIX 18)· ἤρεσκεν. 83. Vide ἐνθέμιον εὐθύριον εὐθυντήριον. 86. καὶ εὐθενεῖν suadet Albertus. 87. Duas literas erasit Mus. et εὐθίκτως scripsit. 88. ἀσθενῆ εὔθλαστα C. 39. Lege εὐθραυέστερα vel εὐθραυστότερα. 89. εὐθρόησιν (sic) codex, εὐθρόοισιν Mus., εὐθροέσιν C. 63. 91. βάλλοντι ἢ πλέοντι Zonar. c. 899 βάλλοντι Eudemus. 93. ἀντιώπη cod., em. Mus. — εὐθύδημον Schneiderus.

εὐθυνεπείαις· ὀρθολογίαις

95. εὐθυκαίνα· ἡ σχοῖνος· διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν. καὶ δύναται εἶναι εὐθυκταίνα

εὐθυκρέων· παχύς

εὐθυκτέανον· ἰθὺ πεφυκυῖαν, εἰς ὀρθόν

εὐθυμία· εὐθημοσύνη. ἀμεριμνία. χαρά

εὔθυμον· ἁπλοῦν. εὔπνουν. εὐμενῆ. καλῶς διακείμενον

6900. εὔθυμος· καλόψυχος. εὔψυχος

εὐθύνα· δικαία διόρθωσις. ἐξέτασις

εὐθῦναι· ἐξετάσαι. διορθῶσαι

εὐθύνας· τιμωρίας. δίκας. τὸ δοῦναι λόγον ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι. [E margine: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύ(σ)ωσιν]

εὐθυνθῇ· δικασθῇ

5. εὐθύνει· διοικεῖ. ἐλέγχει. ζημιοῖ. κυβερνᾷ

εὐθύνοιτο· κρίνοιτο

[εὐθύνιον· εὔτακτον. εὐπειθές]

εὐθύνονται· κρίνονται. ἐρωτῶνται. δίκας εἰσπράττονται, ἢ ἀπαιτοῦνται. ἢ ἡνιοχοῦνται

εὔθυνος· εὐθυντήρ. δικαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής

10. εὐθύντής· τὰ αὐτά. καὶ εὐθυντήρ

εὐθυντηρία· τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων. καὶ μέρος τι τῆς νεώς

εὐθύνω· τιμωροῦμαι

εὐθυῤῥήμων· ἑτοιμολόγος

εὐθύς· ἀντίον

15. εὐθύτριχας· ὀρθότριχας

εὐθυφερές· εἰς ὀρθὸν φερόμενον

εὐθὺ φέρεσθαι· ἐναντίον ὁρμᾶν

εὐϊα· δέδια

εὐϊάδες· ἄμπελοι

20. εὐϊλασία· εὐπ(ε)ιστία

* εὔϊρον· πρόβατον. μαλακόν

εὐΐλατος· ἡδεῖα

εὐϊλατεύειν· εὐμενῆ εἶναι

εὖ ἴσθι· καλῶς γνῶθι

SCR. 6900. ξ 63. 9. Aesch. Pers. 828 Eum. 273. 11. Eur. I. T. 1356. 16. Cf. Plat. Legg. VII p. 815 B. 23. Deuteron. XXIX 20.

ADNOT. 94. Sic C. 11 Suidas alii, εὐθυεπίαις Mus. 95. *Εὐρύκλευα* (εὐρύκραινα Lobeck)· σχοῖνος ταχέα (παχέα Kuster.) ἔχουσα τὰ ἄκρα et καίνυσθαι· σχοινεύεσθαι. μετρεῖν ἀγρόν. Hesych. infra. — Lobeck. Proll. p. 36 pro εὐθύκταινα coniecit εὐθυάκαινα vel εὐθύκταινα (ἀπὸ εὐθυκτίων). 96. εὐρυκρέων Kusterus. 97. εὐθυκτέσαν cod., em. Salmas. Infra ἰθυκτέανον· τὸ ἰθὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον. Cf. Plut. Marcell. c. 8. Euseb. PE. III p. 99. — Pro εὖ scripsi ἰθύ. 98. εὐθυμοσύνη cod., em. Kuster. 6902. Sic aut εὔθυνα passim in libris mss pro εὐθύνη. Vide Thes. III c. 2283 BC Meinek. exx. phil. in Ath. sp. II p. 4. 3. *A tertia manu Musuri quidem ut videtur antiquiore ad glossam in margine notata sunt verba, quae litteris minutioribus exarata cancellis sepsimus. Locum typotheta in textu editionis Aldinae voci* ἁμαρτήματι *subiunxit.* — παρεδρεύσωσιν Albertus. 5. κυβερνεῖ cod., em. Mus. 7. Coniciunt εὐήνιον, malim πειθήνιον. 12. Boeckh. C. I. I p. 487. 13. εὐθυρῆμος· ἑτοιμόλογος (ἐτυμολόγος Mus.) εὐθὺς ἀντίον cod., separavit et emendavit Vossius Hemsterh. Arist. Plut. p. 405. 18. Coni. Δήλια coll. Eur. Tro. 451. An εὐϊα δᾳδία· .....? 20. εὐισατία· εὐπιστία cod., em. Thes. c. 2295 B coll. ‚εὐϊλασία· propitiatio' Gl. 21. Imo εὔειρον. 22. εὐΐλατες· ἰδία cod., εὐΐλατον· ἰδία Mus, em. LDindorf. Thes. III c. 2295 C.

εὐΐων· Διονυσιακῶν
εὐκαλεῖ· ἀτρεμίζει
εὐκαλεία· ἡσυχία. εὐκαμία
εὔκαλον· ὅσιον
εὐκατάπρηστον· εὔκαυστον, εὐχερῶς καιόμενον
εὐκατάτροχος· εὐκατάφορος
εὐκεάτοιο· ξηρᾶς
εὐκέατον· ξηράν. εὔσχιστον. εὔκαυστον
εὔκηλα· εὐπρεπῆ
εὐκηλήτειρα· ἡσυχάστρια
εὔκηλος· ἥσυχος, πρᾷος. σῶος. εὐόμιλος. στάσιμος. [εὔδοξος]
εὐκλέα· ἔνδοξα
* εὐκηλία· ἡσυχία
εὔκλεια· εὐδοξία, ἐνδοξότης
εὐκληρία· εὐημερία. εὐτυχία. [εὐκαμία. ἡσυχία]
* εὐκλήις ἀραρυῖα· εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής
εὔκληρον δρυός· εὔσχιστον. εὔξυλον. εὔκαυστον
εὐκλής· ὁ αἴδης. καὶ ὀνομαστός. καὶ εὐειδής
* ἐϋκλειῶς· ἐπιφανῶς
εὔηλος· Διὸς ἱερὸν ἐν Μεγάροις καὶ ἐν Κορίνθῳ
εὔηλος· εὔχωρος
εὔ(κμ)ητον· εὐπαγῆ
εὐκνήμιδας· εὐόπλους. ἢ εὔοπλοι ἀπὸ μέρος ΄τῶν ὅπλων, ἤγουν τῶν κνημίδων
Εὔκολος· εὐχερής. καὶ ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. καὶ Ἑρμῆς παρὰ Μεταποντίοις
* εὐκολίδες· [εὖ] τῆς εὐκολίας ποιητικαί
εὐκομιδής· εὖ ἠγμένος. εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ.........
εὐκόμιστος· ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς· κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια
εὔκομοι· εὔτροφοι. καλλίκομοι
* εὐκλίζεσθαι· ἐνδοξάζεσθαι
* εὐῆραξ· πλάγιον
εὐκράς· εὐκέφαλος. εὔκρατος
εὐκρινές· εὐχερές. σαφές. εὐδιαίρετον

SCR. 25. Eur. Bacch. 791. 31. ε 60. 34. Hes. Opp. 464. 35. γ 263. 40. Ω 318. 41. Ion. fr. 28 p. 571. 43. Χ 110. 47. Γ 156. 54. Δ 251. 55. Eur. fr. 197. 506. (vide Pors. Eur. Med. 1363). Plato Crit. 112 D.

ADNOT. 25. De εὔιος Ahrens Dial. II p. 74. 26. Dorice pro εὐκηλεῖ? Cf. εὐταλεῖ· ἀτρεμεῖ et εὐσταλεῖ· ἀτρεμεῖ. 27. εὐκαλία· ἡσυχία [εὐκαμία] Ruhnken., εὐκαμία· ἡσυχία [εὐκαλία] aut εὐκαλία· ἡσυχία. εὐκαμία· ὁμοίως Thes. III c. 2300. Εὐκαμία· ἡσυχία ἤτοι εὐφημία (εὐφιμία?) Δωρικῶς. εἴρηται παρὰ τὸν κημόν κτλ. EM. 392, 4. 28. σῶον coni. Kuster. 34. Vide κηλήτειρα. 35. Vide ἔκηλος. Εὔδοξος ad εὐκλεής retulit Kuster. 36. L. εὐκλέα· ἔνδοξον aut εὐκλεᾶ· ἔνδοξα. 39. Malim εὐμοιρία pro εὐημερία. 40. εὐκλήεις cod. ἐϋκλήις Aristarchus Ptolemaeus Ascalonita ap. Herod. pros. Il. Ω 318 p. 334 Lehrs, ἐῢ κληῖσ' ἀραρυῖα Trypho. Vide EM. 518, 56. 41. εὔκληρον cod. εὔκηλον lex. rhet. ap. Eustath. 392, 12 Phot. 34, 1. 42. Sic cod., εὐκλείης· ὁ αἰδήμων Mus., εὐκλής· ὀνομαστὸς καὶ εὐειδής inducta postremi vocabuli dittographia ὁ αἴδης Thes. III 2309 B. Coni. εὐκλήις· ὁ Ἅιδης (bene obseratus: masculinum enim agnoscit EM. 518, 56) confundi cum εὐκλειής. 44. Non liquet: ἱερεύς THemsterh., sed obstant gl. ἔλα et ἐλαθύς. 45. εὔκυκλος· εὔχορος recte Phot. 34, 22. 46. Duas lite-
ἐ ἐ
ras erasit Mus. et εὔκμητον scripsit. Vide εὐήμικτον. 47. εὔοπλοι] ἐνόπλους? 48. π μ ποντίοις cod., em. Mus. 49. εὖ cod., αἱ Mus. Induxi. 51. Poll. IX 161 EM. Eustath. 1560, 6. — ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα addit Phot. 34, 14. 53. εὐκλεΐζεσθαι Pearso et LDindorf. c. 2310 D. 54. L. εὐράξ. Male εὐθράξ Herod. dict. solit. p. 25, 7. 55. εὔκραξ cod. εὐκρὰς schol. Plat. p. 445 in ceteris cum Hesychio consentiens, Phot. 34, 15, lex. rhet. EM. 392, 29, Suid., Cram. AOxx. IV 335, 1. 56. εὐδιάλυτον Cyrilli.

ευκρινῆ· εὔκολα
ευκρινής· ὁ ἐξ ἀῤῥωστίας ἀναλαμβάνων. καὶ ὁ νεκρός
* ευκτεῶς· ὑγιῶς
60. ευκτάζου· εὔχου
ευκτέον· τὸ κατ' εὐχὴν ἀποδιδόμενον
* ευκτικόν· καλῶς κατεσκευασμένον, εὖ κεκτισμένον
* ευκτιμένη· εὖ οἰκουμένη
* ευκτίμενον· εὖ οἰκούμενον
65. ευκτόν· εὐχῆς ἄξιον
ευκυβεῖν· ὅπερ νῦν ευβολεῖν. Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ
ευκύκλους· στρογγύλας
ευλάβεια· σεμνότης
ευλαβεῖσθαι· φυλάττεσθαι. φοβεῖσθαι
70. ευλαβεῖτο· ἐφοβεῖτο. ἐφυλάσσετο
ευλάζει· καπρᾷ. σκωληκιᾷ
ευλαί· οἱ ἐν ταῖς τραύμασι γινόμενοι σκώληκες
ευλάκᾳ· ἀρότρῳ
ευλάς· σκώληκας
75. ευλέων· σκωλήκων
ευλημματεῖ· λήμματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυόνι σατυρικῷ
ευληνής· εὐέριος
ευληρα· ἱμάντες, ἡνίαι. λέγεται παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι ταῖς χερσίν
ευληρον· ἱμάς
80. ευληρωσίων· πληγῶν
* ευληπτον· εὐκόλως λαμβανόμενον
* ευληπτότερον· εὐχερέστερον
ευλητο· ἐπέφυρτο. ἐτετάρακτο
ευλογείτω· ἐπαινείτω
85. * ευλόγησεν· ὕμνησεν. εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν
ευλογιστία· εὐβουλία
* ευλύτωσον· ἀπάλλαξον

SCR. 61. Plat. Legg. III p. 687 E. 62. *B* 592. 63. 64. Homerus passim. 65. Eur. Ion. 642. 66. fr. III vol. III p. 305. 67. *E* 453. 72. 74. *X* 509. 73. ADN. 75. Herod. IV 205. 76. fr. 401. 78. *Ψ* 481.

ADNOT. 58. *Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται* EM. 392, 32 Phot. 34, 18. 59. *εὐεκτῶς* e Zon. c. 923 et CDr. Bast Greg. Cor. p. 922 post Kusterum et Toup. Emend. III p. 239. 523: ευκτῶς et ευκταίως· ὑγιῶς C. 63 ευκταῖον· ὑγιές Phot. 34, 21. Subest librariorum aut grammaticorum error. 60. *εὔκταζε* cod., *εὔκταξαι* Mus., *εὐκτάζου* Phot. 34, 20. Lobeck. rhem. p. 220. 61. *εὐκτέον* cod. *εὐκταῖον* Mus. Piers. Moer. p. 137. 62. Sic cod. *εὔκτιτον* Mus. Malim ευκτικόν· ..... ἔυκτιτον· καλῶς κτλ. — *εὐκτισμένον* cod., em. Mus., nisi *εὖ ἐκτισμένον* cum Vossio malis. 65. ευκταῖον: *εὐχῆς ἄξιον* Phot. 34, 21. 66. *εὐκολεῖν* cod., *εὐκυβεῖν* requirente ordine I. Fr. Gronov. et Toup. Em. I p. 406 IV p. 459 coll. Poll. IX 94 VII 204. — *Ἀμφεῖς δὲ γυναικομανίαν* cod., *ἀμφισεῖς* Mus., *Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ* Heringa. Sub *δὲ* latet *λέγει*. 71. *κάπραι σκωληκίαι* cod., em. Mus. 72. Apoll. lex. 78, 34. 73. ευλακία. *Ἄρτεμις* cod. *Εὐαλακάτα* coll. *εὐηλάκατος* aut *εὐλακής* (a *λακεῖν* pro *κελαδεινή*) suasit Meineke Philol. XIII p. 545; nunc mavult *εὐλάκεια*. Correxi et refero ad Thucyd. V 16 quo de Phot. 35, 1. — *Ἄρτεμις* si mendo caret, lege *Εὔκλεια*. 75. Gloss. Herodot. p. 606. 76. ευλήματι· — ἀνδρείας· ευέχει· *Αἰσχύλος Κερκυόνη* codex. Correxerat Musurus *εὐλήματος*, quo postea damnato *εὐλημματεῖ* scripsit et glossam bipartitam recte univit. Sic et Phot. 35, 4. *Κερκυόνι* scribendum esse patet ex Arcad. p. 15, 27. 77. *εὐλήρης* cod., em. EM. 393, 6; *εὐλήνη* C. 63. 78. Apoll. lex. 79, 1. Vide Lobeck. Proll. p. 264 Rhem. p. 117. — *δὲ* cod., *λέγεται* scripsi. Vide *ἄβληρα*. 80. *εὐληροσιῶν* cod., em. Kusterus. 83. H. e. *ἐόλητο*. 86. ευλογιστίας: *εὐβουλίας* Photius. 87. *ἐκλύτρωσον* Albertus. At glossa novicia est.

εὐλογ(χ)εῖν· εὐμοιρεῖν
εὔλοφος· ῥᾴδιος. εὐχερής
90. εὔλωστοι· εὐυφεῖς
εὖ μάλα· καλῶς πάνυ
εὐμάρεια· εὐχέρεια. ἡσυχία. ἀπόπατος
εὐμάριδες· εἶδος ὑποδήματος
94. εὐμαρές· εὐχερές. ὑγιές. ῥᾴδιον. ἀσφαλές
97. εὐμειλές· εὐμείλικτον
εὐμελίω· τοῦ εὖ ποτε τῇ μελίᾳ χρησαμένου, οἷον πολεμικοῦ· μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν. ἢ καλοῦ, ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ σώματος. ἢ εὐκτήμονος, πολυχρημάτου
εὐμενέεσι· φίλοις
7000. εὐμένεια· φιλία. διαλλαγή. συγχώρησις
εὐμενές· ἀγαθόν. σπουδαῖον
εὐμενέτειρα· εὐμενής
εὐμενέτησι· φίλοις. προσηνέσι. τοῖς οἰκείως ἔχουσι, καὶ ἰδίοις
εὐμενῶς· πρᾴως. ἱλαρῶς
5. * εὐμελίης· εὔοπλος, ἀπὸ τῆς μελίας
5b. * εὐμελίω· πολεμικῷ
* εὐμετάβλητον· ἀλλοπρόσαλλο(ν)
7. Εὐμενής· Ἀφρο....
95. εὐμέζεος· εὐφυὴς τοῖς αἰδοίοις
96. εὐμ(ε)ίλιχοι· εὐμ(ε)ίλικτοι. εὐαφεῖς. μ(ε)ίλιχος γὰρ ὁ ἡδύς
8. εὐμέρδης· εὔρωστος
εὐμολπία· εὐφωνία. ἐνύμνια
10. Εὐμολπίδαι· οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλοὶ δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι Εὔμολποι
εὐμοίρησεν· εὐτύχησεν. ἐκληρώσατο
εὐμόχθων· τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων
εὔμωλα· εὔθετα. εὔοπλα
εὔμωλος· ἀγαθὸς πολεμιστής. εὔοπλος
15. εὐμωλότατον· ἁπαλόν. νεώτατον
εὐναί· ἄγκυραι
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον
καὶ κοίτη
εὐναῖαι· αἱ ἄγκυραι, ἀπὸ τοῦ εὐνάζεσθαι αὐτάς· εὐναὶ ....

SCR. 92. εὐχέρεια] Soph. Tr. 193. ἡσυχία] Herod. IV 113. ἀπόπατος] Herod. II 35. 93. Aesch. Pers. 661. 98. *Δ* 47. 99. εὐμενέσσι Pind. Pyth. II 25. 7003. ς 185. 10. Soph. O. C. 1053. 16. *Α* 436. 17. *Τραγικῶς* ita dici perhibet Eustath. 474, 45.

ADNOT. 88. εὐλογεῖν cod., em. Kusterus et THemsterh. Mullach. Democr. p. 422. 90. εὔλαστοι cod., em. Is. Vossius coll. λωστοί· ἐῤῥαμμένοι et λῶμα· ῥαφή. 92. ἀπόστατος cod., em. Sopingus e Poll. V 91. 93. εὐμαρίδες codex, correxi ex Arcad. p. 34, 3. 97. εὐμειλεέ cod., εὐμειλές Phavorinus. Etiam gl. α 3643 pro ἀμήλι possis ἀμηλῆ, cretice pro ἀμειλῆ. 98. πολυχρήματος cod., em. Mus., nisi 85 legendum μελίας ἢ πολυχρήματος. 7005. Cf. 98. 5b. L. πολεμικοῦ. Om. Mus. 6. εὐμετάβλοτον cod., εὐμετάβολον Mus., ἐμετάβολον Aldus, em. Meinekius. — ἄλλο πρὸς ἄλλο cod. ἀλλοπρόσαλλο Mus., em. Phavor. 7. Scribendi compendium delevit et Ἀφροδίτη scripsit Mus. 95. εὐμάξεως· ἐφυεῖς cod. εὐμάξεως· εὐφυής Mus., em. Perger. Vide Lobeck. Parall. p. 245, Bast Greg. Cor. p. 535; εὐμεζέος (ab εὐμεζής) Meineke. 96. Corr. Mus. 8. Cf. 7205. εὔρωστος Mus. 9. ἐνύμνια cod., εὐυμνία Mus. probante Thes. III c. 2489 B.: ὁ καλὸς ὕμνος C. 39 εὐμελπία· ἢ εὐφρονίαι ἢ εὐμενείαι Phot. 35, 27. Confundi videntur εὐμολπία· εὐφωνία et Εὐμόλπια (Paus. X 5, 6) ἐνύμνια (?). 10. ἱεροφαντίσαντος cod., em. Mus. Vide Bossler de gent. Attic. sacerd. p. 19. 12. ἐπαγαθῶν cod., em. Mus. Malo εὐμόχθων ἱδρώτων· τῶν ἐπ' ἀγαθῷ. 13. 14. εὔμολα et εὔμολος em. Vossius. Est a μῶλος, *bellum*. 15. I. q. ὁπλότατος. 16. Apoll. lex. 79, 3. ἐκδεμνάς cod., em. Mus. 17. εὔναιαι· λίαν κύρ-
P
βαι — εὐναι.... cod. (h. e. *ΛΙΑΝΚΥΒΑΙ*) εὐναῖαι· αἱ ἄγκυραι — εὐναὶ γὰρ αἱ κοῖται παρὰ τὸ εὕδω Mus. De accentu dubio vide Lob. Parall. p. 357.

εὐναῖος· λαγώς. Σοφοκλῆς Δόλοψι. κατεπτηχώς
εὐνάς· κοίτας. ἢ ἀγκύρας
εὐναστήριον· συνοίκησιν
εὐνάτορα· κοιμώμενον
Εὐνεῖδαι· γένος ἀπὸ Εὔνεω κεκλημένον, τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν. ἐνταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. οἱ δὲ γένος τι Ἀθήνησι κιθαριστῶν
[εὐνεομένων· καλῶς οἰκουμένων]
Εὔνεως· Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης υἱός
εὐνή· κοίτη, στρωμνή, κλίνη. ἄγκυρα
εὐνηθέντας· κοιμηθέντας
εὐνηθῆναι· κοιμηθῆναι
εὐνήτης· ἀνήρ
ἔυνητον· εὖ κατεσκευασμένον
εὐνήτων· καλῶς νενησμένων
εὔνιδες· χῆραι
εὐνικές· εὔκρινές
εὐ(νί)κμητο(ν)· εὐλί(κ)μητον
εὐνίκῳ· εὐκρινεῖ. πολὺ νικώσῃ
εὖνις· ἐστερημένος. ὀρφανός. ἐνδεής
εὔνοια· φιλία
εὐνο(ι)κῶς· φιλικῶς
εὐνομία· καλῷ, ἀγαθῷ νόμῳ διοικουμένη
εὔνοστος· ἀγαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν, ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων, ὅπερ λέγεται νόστος· ὡς κέρων ἀπὸ τοῦ κεράσαι.
εὔνουν· συνετόν. γνήσιον. ἢ φίλον
εὐνουχίαι· κάλαμοι
εὐνοῦχος· σπάδων, τομίας. κάλαμος
εὔνως· προσηνῶς
* εὖ νυ· ἀκριβῶς δέ
* [εὔνυν· ἐστερημένον]

SCR. 18. fr. 177 p. 135. 20. Eur. Or. 590 εὐνατήριον Aesch. Pers. 160. 21. Eur. Andr. 1041. 22. Lysias ap. Harp. 23. 26. ADN. 27. Ξ 331. 28. εὐνήταν Eur. Med. 159. 29. Ω 580. 32. ADN. 36. Eur. Tro. 7. 38. Videtur εὐνόμαι (εὐνόμᾳ) legendum cum Pearsone, ut respiciatur locus Ai. 604 a Th. Bergkio demum felicissima coniectura εὐνῶμαι persanatus. εὐνομία· ....(εὐνομουμένη·) καλῷ κτλ. Meineke. 41. Theophr. HPl. IV 11, 4. 44. Θ 32. 45. Χ 44.

ADNOT. 18. εὔναιος — καπτηχής cod. εὔναιος — καταπτηχής Mus. κατεπτηχώς Nauckius. Cf. Phot. 36, 12 EM. 393, 44. Hesych. s. v. δρομαλός. στρωννύς. 22 Εὔνεων cod. Εὐνήου Mus., correxi e Phot. 36, 16 C. 63. „*Veterum grammaticorum de Eunidarum gente testimonia composuerunt Meursius Lectt. Att. V 10 Valesius Harpocr. p. 34, quibus nihil novi addiderunt Bosslerus de gent. et famil. sacerd. p. 50 et Bergk. comment. p. 70.*" Meinek. Com. vol. II 1 p. 56. οἱ δὲ — κιθαριστῶν. ἐνταῦθα — αὐτοῦ Perger. 23. εὐνεομένων cod. εὐναιομένων Mus. εὐναιομένῳ e Π 572 Alb. 24. Ἰάσων καὶ Ὑψιπήλης ἡσσῶν cod., em. Mus. 26. εὐνηθέντες Phot. 36, 15 Cyrillus e Θ 292. 28. εὐνήτις cod., em. Mus. Elmsl. ad Eur. Med. 159 refutat Thes. III c. 2358 A. 29. κατασκευασμένον cod., em. Mus. Supra ἐΰδμητον. 30. νενισμένων cod., em. Mus. 32. Infra νείκεσεν· ἔκρινεν. εὐνεικέα· — εὐδιάκριτα schol. Vict. Iliad. Ω 29, qui et εὐνεικὲς κρίνον tanquam Antimachi fragmentum (CIV Stoll.) exhibet. 33. (νί) recte Vossius; (ν) et (κ) Mus. 34. Confundit εὔνικος et εὐνεικές. 35. Apoll. lex. 79, 10. 37. (ι) Mus. 38. καλῷ καὶ ἀγαθῷ Mus. εὐνομουμένη· καλῶς διακειμένη Phot. 36, 23. 39. εὔμνοστος — τὸ ἐπὶ μετὰ cod., e lexicographis a Velseno ad Tryph. p. 78 laudatis em. VVDD. 41. εὐνούχιοι cod., em. Kusterus. Vide Plin. HN. XVI 36 Plat. Com. ap. Ath. II p. 68 D. 43. εὐνοφῶς cod., correxi e Phrynich. app. soph. 38, 6 ecl. p. 141. 45. Sic codex ex ordine, εὖνιν Mus.

εὔξατο· ἐκαυχήσατο
εὔξεινος· εὐμενής. καὶ ὄνομα πελάγους
ἐ(ὔ)ξέστη· καλῶς ἐξεσμένη
εὔξοος· καλῶς ἐξεσμένος
50. εὔξουν· εὐποίητον
εὐοδία· εὐπραξία
εὔοδμος· εὐώδης
εὐόδμων· ἡδέων
εὔοδος· ἀγαθή
55. * εὐοδώσει· κατευθυνεῖ
* εὐοδωθῇ· ἑτοιμασθῇ
* εὐοδότως· προθύμως εἰς τὸ παρέχειν
εὐόμενοι· φλογιζόμενοι
[εὐοίαιον· οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χείμαρρον, τὸ τῆς νεὼς τρῆμα]
60. εὔομφα· ὀνόματα
εὐόργητος· ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος
εὐοργία· ἀπιστία
εὐόργοις·
ὄχος γὰρ οὐδέτοισιν εὐόργοις ἔπος.
νῦν ἐπὶ ψόγου, τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ᾽ οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου
εὐοχεῖται· εὐφραίνεται
65. * εὐόρμου· ἐπιτηδείου ......
εὐοχθεῖν· εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν. πλήρη εἶναι. εὐτροφεῖν· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή
εὐπαλές· ῥᾴδιον
εὐπαράφοροι· ἐξεστηκότες. ὅμοιοι
εὐπαθεῖν· εὐεργεῖν
70. εὐπαθείας· εὐθαρσίας
εὐπαθοῦντες· εὔρωστοι
εὐπαρακολούθητοι· ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα, καὶ οὐ νωχελεῖς
εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον
εὐπάροιστοι· εὐπαράγωγοι
75. εὐπάρυφα· καλῶς ὑφασμένα

SCR. 46. Θ 254. 48. Ω 280. 49. Homerus. 50. *K* 373? 51. Aeschyl. fr. 34 Nck. et ADN. 54. Referunt ad Prov. XI 9. 55. Genes. XXIV 40 et LXX passim. 56. I Parall. XIII 2. 58. *I* 468. 61. Eubul. fr. I vol. III p. 217. 63. ADN. 65. Φ 23. 71. Psalm. XCI 14. 73. I Cor. VII 35. 75. Ezech. XXIII 12.

ADNOT. 47. εὐγενής cod., em. Pearso. 48. ἐξέστη — ἐξεσμένη cod., em. Albertus. 50. Forte εὔξου· εὐποιήτου. Vide SCR. 51. Vide num hinc avulsa sint, quae 54 leguntur εὔοδος· ἀγαθή (l. εὐοδίαν ἀγαθήν ex Arist. Rann. 1528). 52. εὐώδμος — εὐώδμων cod., εὔοδμος — εὐόδμων C. 39 Mus. Separavit Albertus. 55. κατευθύνει cod., em. Kuster. 56. εὐωδώθη· ἑτοιμάσθη cod., εὐοδωθῇ· ἑτοιμασθῇ Albertus. 57. εὐοδοῦντως — ἐν τῷ C. 63, εὐοδῶται Gloss. I Cor. XVI 2. Coni. ἀνενδότως· ἀπροθύμως. 59. Vide εὐδίαιον. 60. Fuerunt qui εὐόμφαλα· εὔοσμα emendarent, referrentque ad Timachid. Athen. XV p. 682 C. coll. Hes. ποτόμφει et ὄμφα; εὔομφα· ὀνομαστά Vossius. Nisi εὔομφα ὀνόματα dicit quae sunt boni ominis. 62. εὐορκία· εὐπιστία et h. l. et supra pro εὐεργία· εὐπιστία suasit Thes. III c. 2374 A. 63. ἄχος Mus. ὄχλος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν Schowius admissa Heinsii emendatione οὐδὲ τοῖσιν. Εὐόργοις· Ἀρχίλοχος· τλητὸν γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος Bergk. PLGr. p. 1082. 64. εὐωχεῖται cod., εὐοχεῖται ordo, forsitan εὐοχεῖ· εὐωχεῖται. 65. Sc. εἰς ὅρμον. 66. Eustath. 143, 13. 1385, 34 Procl. ad Hesiod. Opp. 475 EM. p. 401, 18. 67. εὔπαλες cod., em. Mus. εὐπαλίν Ald. vitiose. 68. παράφορος· παρόμοιος ἐξεστηκώς Hesych. 69. ἐνεργεῖν coll. εὐπαθοῦντες· εὔρωστοι Albertus. 71. εὔρρωστοι male Mus. 72. 73. Sic etiam C. 39. 74. Phot. 37, 22. 75. Coni. ὑφασμένα, εὐπόρφυρα [ἀ. π. θ.].

εὐπάρυφος· [ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ], [ἢ υἱός]
εὐπαρύφων· εὐμεταχειρίστων
εὐπατέρειαν· ἀγαθοῦ πατρὸς θυγατέρα
εὐπατρίδαι· αὐτόχθονες, οὐχὶ ἐπήλυδες
80. εὐπρίδες· οἱ αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπιλύδες
εὐπειθεῖς· πειθηνίοις
[εὐπειχήπαγος· καλῶς τετειχισμένην, καὶ ἐν ὄρει κειμένην]
εὐπέκτων· εὐπόκων
εὐπερίστατον· εὔκολον, εὐχερῆ
85. εὐπέταστον· πλατύ. εὐρίπιστον
εὐπετές· εὐχερές
εὐπετῶς· εὐχερῶς. ῥᾳδίως. εὐκόλως. εὐθέτως. ἀρτίως
εὐπηγής· εὖ τεθραμμένος. εὐπαγὴς τῷ σώματι
εὔπηκτος· εὐπαγής, καλῶς πεπηγμένη
90. εὐπινῆ· πεπινωμένον
εὐπλοκαμῖδες· καλλιπλόκαμοι
εὔπλουτον κανοῦν· εὖ ἔχον πλούτου, διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ ὀλάς. πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν· καὶ οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ Δωριεῖς ὀλβακήια
εὐποιοί· εὐποιητικοί. δίκαιοι
Εὐπορία· ἡ Ἄρτεμις ἐν Ῥόδῳ
95. εὐπόρητος· ὁ καλῶς διοικῶν
97. εὐπραγία· εὐποιΐα
96. εὐπότμως· εὐτυχῶς
εὖ πράσσειν· εὖ πράττειν, εὐτυχεῖν
εὐπρέμνοις· εὐστελεχέσιν
7100. εὐπρέπεια· εὐμορφία
εὐπρεπῶς· εὐκόσμως
εὔπρηκτον· ἐξέργαζον
ἐΰ πρήσσεσκον· ὑπηρέτουν
εὔπρηστον· εὐφύσητον
5. εὔπρωρον· εὐπρόσωπον. εὐκέφαλον
εὐπρόσιτοι· εὐχερεῖς. εὐπρόσδεκτοι
εὐπρόσιτος· ᾧ τις εὐκόλως προσέρχεται· ἀπρόσιτος δέ, (ᾧ) ἀμήχανον προσελθεῖν
εὐπροσφθέγκτοις· εὐήχοις
Εὐπυρίδαι· δῆμος καὶ τόπος Ἀθήνησιν
10. εὔπωνος ὄμβρος· εὔποτος

SCR. 78. Ζ 292. 79. Eur. Alc. 920. 81. Suppl. 623. 82. Eur. Androm. 1011. 84. Hebr. XI 1. 88. φ 34. 91. β 119. 7101. Eur. Alc. 161. 3. ϑ 259. 4. Σ 471. 10. Metrum est Alcaicum.

ADNOT. 77. *εὐκατεργάστων*? 78. *εὐπατρίαν — θυγάτηρ* cod., em. Kuster. Cf. Lob. Parall. p. 214. 79. *εὐπατρίδες — ἐπιλύδες* cod., em. Mus. 80. Recte om. Mus. 81. *εὐπειθοὺς* cod., *εὐπειθεῖς* Mus. Possis *εὐπειθοῦς· πειθηνίου*. 82. *εὐπειχήπαγος* cod., recte Is. Vossius *εὐτείχη πάγον*. Adde *τετειχισμένον — κείμενον*. 83. *ἑπτάπεκτος* comparat Thes. III 2386 C. 87. *εὐκόπως* cod., em. Phot. 38, 1. 88. Apoll. lex. 79, 13. 89. *εὐπαγῶς* cod., *εὐπαγής* Kuster. 90. Excidisse videtur *μετρίως* ante *πεπινωμένων*; Phot. 38, 3. 92. *ὀλάς* cod., *οὐλάς* Mus. — *ὀλβαχόϊα* Ahrens Dial. II p. 51 n. 94. *ἡ Δημήτηρ*? 95. Suspecta. 99. *εὐστελεχέσιν* codex. De accentu Cram. Anecd. Oxx. I p. 158, 28. Vide *εὐερνέστατα*. 7102. *ἐξεργαστικόν*? 3. *εὐπρήσσεσκον* codex. 4. Apoll. lex. 79, 14 Buttm. lexil. I p. 105. 5. Phot. 38, 10. Ordo *εὔπροιρον* poscit ac *προίρης· πρῴρας* ipse noster suo loco. 7. *(ᾧ)* Heinsius. 8. *εὐηκόοις* Mein. 9. *Εὐπηρίδαι* cod., em. HSt. Cf. EM. 395, 4 Boeckh. C. I. I p. 362 n. 248. 249. 10. Sic recte codex, *εὔπονος* Mus. Phot. lex. 38, 6. Vocabulum Aeolicum est, ut *πώνω* = *πίνω*, quo de Ahrens II p. 124 et *γακουπώνης· ἡδυπότης* Hesych.

εὖραι· αὖραι
* εὔπυργον· εὖ τετειχισμένην
* εὔπωλον· καλοὺς πώλους ἔχουσαν
εὐράξ· ἐκ πλαγίου. ἐκ δεξιῶν
εὐρεῖα· μεγάλη. πλατεῖα
εὐρεῖος· καλῶς ῥέοντος, μεγάλως
εὐρείτα· τῷ καλῶς ῥέοντι
εὐρεσιεπ(ε)ίαις· εὑρεσιλογίαις. ἐτυμολογίαις
εὑρεσίλογος· φλύαρος
εὐρέσφι· γυναιξίν
εὕρημα· ἐπιτυχία. ἐπινόημα
εὑρήματα· βουλεύματα. ἢ τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις εὑρισκόμενα
εὔρημον· καλλιεπές
εὐρήσει· λοιδορήσει
εὐρητοῖς· τοῖς ἀτιμήμασιν
εὐριζῶν· πλατύνων
εὐρίζων ἀγαλλιάματι· καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς
εὔρινος· εὔνους
εὐρινοτάτην· εὐοσφραντικωτάτην
Εὐρίπιος· Ποσειδῶν
εὔριπ[π]ος· θαλάσσιος τόπος πολύχροος τὸ πλάτος τῆς μεσότητος τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος
εὐρίπους· δοχὰς ὑδάτων
[εὐρόεντα· πλατέα. σκοτεινά]
εὔροια· τράπεζα ἐπιμήκης, ἐν τοῖς [σ]κήδεσι παρατιθεμένη
εὖρος· πλάτος. καὶ ἄνεμος ἀπηλιώτης
εὔροος· ἰσχυρῶς ῥέων
εὔροον· καλῶς ῥέοντα
εὐρύ· μεγάλως. πλατέως
εὐρυάγυια· μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη. πλατυαμφοδον

SCR. 12. *Η* 71 et Alcm. fr. 5. 13. *Ε* 551 Soph. OC. 711. 14. *Λ* 251. Ar. Avv. 1258. 15. *Δ* 182. 16. Hesiodus Strab. VIII p. 342. 17. ADN. 26. 27. Psalm. XLVII 2. 28. Soph. Ai. 5, ubi schol. *εὐοσφρήτου*. 33. *ω* 10. 35. *λ* 312. *Β* 145. 36. *Φ* 130? 37. *Η* 329? 38. *Ε* 545 schol. 39. *Δ* 52.

ADNOT. 11. Aliud est *εὐραί* ap. Polluc. I 146. Defendi potest coll. *εὔληρα, εὐαίνω* aliis id genus. An *εὐρόθεν αὖραι*? 14. *ἐκ δεξιῶν* om. Apoll. lex. 79, 15. 16. *εὔρρεῖος* male Mus. 17. *εὐρύταο* cod., *ἐϋῤῥείταο* ex *Ζ* 34 Mus. Reposui quod ordo requirit *εὐρείτα· τῷ καλῶς ῥέοντι* ex Eur. Tro. 809. 18. *εὔρεσιν· ἐπίαις* cod., em. Mus. (ε) inserui. 19. *εὑρεσιλόγος* cod., accentum in tertia posuit Lobeck. ad Phryn. p. 770. 20. ει Lob. Parall. p. 216. I. q. *ἐόρεσφι = ὀάρεσφι*? 23. Poll. II 128. 24. Vide *α* 7437: *ἀρρήνην· λοιδορεῖν καὶ γυναικὶ* (sic) *πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι*. 25. *ἀῤῥήτοις*? 26. 27. In Davidis l. l., qui *πλατύνειν* explicabant, legebant *εὐρίζων (dilatans)* quasi *εὐρύζων εὐρύνων* ab *εὖρος*; alii *εὐρίζῳ*, quod ipsum Hesychio reddendum est in gl. 7127, nisi cum Toupio Emend. IV p. 192 *ἔχων* malis. Photii gl. 38, 24 ad exemplum Suidae et Hesychii emendanda est. Plura dabit Thes. III c. 2413 D. *εὐρίζων ἀγαλλιάματι· καλὰς ῥίζας ἔχοντι χαροποιούς* Gloss. Taurin. p. 297 Ern. *εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι· καλὰς ῥίζας ἔχωντι* (sic) Gl. Mosq. 28. *εὔμνους* codex, qui si mendo caret *εὔρινος* est *bonum corium habens*. At placet *εὔπνους* Palmeri coniectura probata Lobeckio ad Soph. Ai. 221, *εὐόσμου* Sopingus. 29. *εὐρινωτάτης* cod., em. Suid. Vid. Lobeck. Parall. 196. 30. *Εὔριππος*? Artemidis Heurippae meminit Paus. VIII 14, 5 Eckhel DN. I p. CV 2 p. 297. In Steph. Byz. v. *Ξάνθος* a Meinekio ex optimis libris pro *Εὐρίπιος* restitutum est *Εὐριπίδης* (fr. 1087 p. 547 Nck.). ‚*Fortasse Εὐρίπειος. Spectare videtur ad Euripum Euboicum*' Meinekius. 31. *Εὔριππος* cod., em. Mus. *πολύῤῥοος διὰ τὸ* Kusterus. 33. Sic codex et Vossius ex ordine pro *εὐρώεντα* (Mus.) *πλάτια* cod., em. Mus. 34. *εὐροῖα τράπεζα (εὐρεῖα τράπεζαι* Mus.) — *ἐπιμήκεις — σκήδεσι περιτιθέμεναι* cod., emendavi et de *περιδείπνῳ* intellego; *σκήνεσι* Mus. 35. Apoll. lex. 79, 16. 36. *εὔροως* cod., em. Mus. 37. Malo *εὔρουν* ex Eur. Hecub. 652. 39. *πλατὺ ἄμφοδον* codex. Huc cum Kustero retrahe gl. 41 verba *καὶ — ὁδός*.

40. *Εὐρύαλος*· ὁ Ἀπόλλων
Εὐρυάνασσα· ἡ Ἥβη. [καὶ ἡ πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός
Εὐρυβάλινδος· ὁ Διόνυσος
Εὐρυβάτης· πανοῦργος, ἀπατεών, κέρκωψ
Εὐρυβάτου πρᾶγμα· δεινός τις ἦν ἄνθρωπος ὁ Εὐρυβάτης
45. *Εὐρυθίωνι*· τάφος ἐπ' Εὐρυθίωνι. καὶ ἑορτὴ Δήμητρος. καὶ παιγμάτια ἐν τοῖς σκοτοταρίοις
[*εὐρυκακέει*· κωλύειν, κατέχειν]
εὐρύκλενα· σχοῖνος παχέα ἔχουσα τὰ ἄκρα
Εὐρυκλῆς· ὁ ἐγγαστρίμυθος. ἦν δὲ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως *Εὐρυκλεῖς* ἔλεγον
εὐρυκόας· μεγαλόνους. μέγα ἰσχύων. εὐήκοος. εὔνομος. εὔτονος. εὐμενής
50. *εὐρυκόωσα*· εὐρυνόμος. ἡ πολυάστερος νύξ. ἡ μεγάλη. ἡ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα· *κόους* γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον
[*εὐρυκαήσσειν*· κωλύειν, κατέχειν]
εὐρυκρ(ε)ίων· μεγάλως βασιλεύων
Εὐρύμας· Ὠλένιος τὸ γένος, διάβολος δέ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ Πολυδεύκους. κεῖται ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ
Εὐρυμέδων· ὁ Περσεύς. ἢ Ποσειδῶν. ἢ ἀετός. καὶ Ἑρμῆς
55. [*εὐρύμναν*· εὐρύχωρον
εὐρυμνάσαι· ἐρευνῆσαι]
* *εὐρύ*· πλατύ. μέγα
εὔρυναν· πλατύτερον ἐποίησαν
εὐρύνειν· αὔξειν. [ἰχνεύειν]
60. *Εὐρυόδεια*· μεγαλάμφοδος. καὶ ἡ Δημήτηρ οὕτως ἐν Σκαρφ(ε)ίᾳ. καὶ ἡ γῆ

SCR. 44. Demosth. de cor. 316 A. 46. ADN. 48. Ar. Vespp. 1019. 52. *A* 102. 53. p. 202 Sturz. 55. 58. *ϑ* 260.

ADNOT. 41. *Ἥρα* sine caussa post Spanheim. ad Callim. p. 722 RUnger parad. Theb. 428. Cf. 39. 42. *Βαλίαι*· — *καὶ τὸν Διόνυσον Θρᾶκες* EM. 186, 33. 43. *ἀπατεὸν* cod., em. ed. Hagen. Cf. Diogen. IV 76 p. 243. 44. *ἡ* cod., em. Heins. 45. Preller Demet. et Perseph. p. 327. 46. Sic codex, *ἐρυκακέει*· *κωλύει κατέχει* Mus. Imo *ἐρυκακέειν*· *κωλύειν κατέχειν* ex Hom. *γ* 144 *E* 262. 47. *ταχέα* cod., em. Sopingus. Cf. *εὐθύκαινα εὐθύκταινα ὀροικλάνοι;* Lob. Proll. p. 36 n. *εὐρύκραινα*. 48. *Εὐρυκλείδας* schol. l. c., *Εὐρυκλεῖς* schol. Plat. p. 372 ad Sophist. p. 252 C. *ἐγγαστρίμυθος* Mus. 49. *μέγα ἰσχύων. εὐήκοος*· *εὔνομος* cod., copulavit Vossius. *Μέγα ἰσχύων* ad *εὐρυκρείων* refero. Deinde *εὐρύνομος* et *εὐρυμενής* conicerem, nisi obstaret *εὔτονος*· *εὐμενής. γενναῖος*. 50. *εὐρυνώμενος* Aldi error *εὐρύνομος* Pergerus, *κώους* cod. Mus. em. ed. Hagen. — *Εὐρυκόωσα*· *ἡ μέγα χάσμα ἔχουσα παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ κόον, ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα. κόον γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες. Εὐφορίων*· *ὅσσους εὐρυκόωσα Τυφάονι κύσατο Κητώ* (fr. LXXXVII) EM. 396, 28, quem ad locum Meinekius Anal. Alexx. p. 121 haec adnotat: ‚*De κόους vide Salmas. ad Simm. Rhod. p.* 193. *Comparatio similium nominum satis docet in eiusmodi compositis κοᾶν idem fere significasse quod μέδειν quasi dicas εὐρυμέδουσα.*' Cf. Lobeck. Path. El. p. 125 GCurtii Etymol. p. 127 et Hes. s. v. *Εὐρύβοια*. 51. Om. Mus., *ἐρυκακέειν* Nauckius coll. 46. 62. 52. *(ε)* Mus. 53. *Εὔρυμνος* audit ap. Plutarch. Prov. p. 1267 Wytt. *Εὔρυμος* ap. Liban. Epist. CCCLXXXIX p. 196 quae vera nominis scriptura videtur LDindorfio Thes. III c. 2430 B. *κεῖτου* cod. *κεῖται* Mus., latet aliud. 54. EM. 687, 35 Apoll. Rh. IV 1514; Pind. Ol. VIII 31. *Αἰήτης* coni. Kusterus. 55. *εὔρυναν*· *εὔχωρον* (l. *εὔχορον*) *ἐποίησαν* Apoll. lex. 79, 18. Vid. Hermann. ad Orph. Arg. 990. 56. Sic etiam EM. — *ἐρευνᾶσαι*· *ἐρευνῆσαι* Thes. c. 2430 A coll. *εὐρύνειν*· — *ἰχνεύειν*. Coni. *ἐρυμνῶσαι*· *ἐρεῖσαι*. 57. *εὐρύν*· *πλατύν μέγαν* / *εὔρυναν* ordo, nisi loco foede corrupto sic prospiciendum sit: *εὔρυμναν*· *εὐρύχορον, πλατύτερον ἐποίησαν. εὐρὺ γὰρ τὸ πλατὺ καὶ μέγα*. 59. Confundi *εὐρύνειν*· *αὔξειν* et *ἐρευνᾶν*· *ἰχνεύειν* vidit Kusterus, cui postea placuit *εὐρινεῖν* (ab *εὖρις*)· *ἰχνεύειν*. 60. *μεγαλάμφεδα* cod., em. Mus. — *εὐρυοδεία* accinit EM. 396, 24. — *Σκαρφίᾳ* cod., *Σκαρφείᾳ* scripsi e Steph. Byz. 574, 1.

εὐρυοδείης· ὁμοίως
[εὐρυκακέω· κωλύω, ἐπέχω, κατέχω]
* εὐρυμέτωπον· πλατυμέτωπον
εὐρυπόροιο· πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλους
65. εὐρυπυλές· μεγαλόπυλον
εὐρυπύλω· πλατείας ἔχοντος πύλας
εὐρυσάκης· ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. καὶ γενναῖος
εὐρυσθενέα· μεγάλως ἰσχύοντα
εὐρυσθενές· μεγάλως ἰσχύον, μεγαλοδύναμον, μεγαλοσθενές
70. Εὐρυσθεύς· Σθενέλου καὶ Νικίππης υἱός
εὐρύστερνος· ὁ μεγάλα στήθη ἔχων. καὶ συνετός
εὐρυτέρα· πλατυτέρα
εὐρύχωρον· μεγάλως πολύχωρον
εὐρώεντα· πλατέα. ἀναπε(πτ)αμένα. σκοτεινά. καὶ ἃ περὶ τοὺς ἄρτους γίνεται
75. εὐρώεντος· σκοτεινοῦ, ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος
(*) εὐρύοπα· μεγαλόφθαλμον. ἢ μεγαλόφωνον. ἢ τὸν μεγάλως ἐφορῶντα. οἱ δὲ τὸν μεγάλους ἤχους ἀποτελοῦντα διὰ τῶν βροντῶν
εὐρωΐαν· εὐεξίαν. ὑγείαν
Εὐρωπία· ἡ Ἥρα
Εὐρώπη· χώρα τῆς δύσεως. ἢ σκοτεινή
80. εὐρῶπις· ἡ πατρίς
εὐρωπόν· σκοτεινόν. πλατύ
εὐρωστίαν· ῥῶσιν. ὑγείαν
εὐρώστως· ὑγιῶς. ἰσχυρῶς
Εὐρώτας· ποταμός
85. εὐρωτίαν· ἰόν. μελανίαν
εὐρωτιῶν· ἠφανισμένος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων, ὅταν ἄζυμοι ὦσι χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ξηρανθέντες
εὐρωτιῶντες· σαπέντες
ἐΰς· ἀγαθός, καλός. μέγας. εὐτυχής
εὖσαι· καῦσαι
90. εὔσαμα· ἀναφώνημα εὐαστικόν, καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα. καὶ γὰρ τὸ βακχεύειν εὐάζειν, καὶ σαβαῖοι βακχεύοντες
εὔσανα· χύτρα ὄρυγμα, ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι. καὶ τὰ ἐγκαύματα
εὐσέληνος· εὐφεγγής

SCR. 61. *Π* 635. *γ* 453. 63. *Κ* 292. 64. *Ο* 381. 65. *Ψ* 74. 64. *Η* 455. 70. *Τ* 123. 74. *Υ* 65 *ω* 10. 76. *Α* 498. 81. Eur. I. T. 626. 83. Xen. Ages. II 24. ,*Sapient.* VIII 1 II *Maccab.* X 17‘ BIEL. 86. 87. Ios. IX 5. 88. *Β* 819.

ADNOT. 62. *ἐρυκακέω* Graecum non est. Cf. 46. 51. 64. Apoll. lex. 79, 22. *μεγάλης* Meineke. 65. *εὐρυπελεύς* cod. em. Mus. 67. *εὐρυπύλου* Mus. sine caussa. 70. *Νικήπτης* cod., em. Mus. 71. *εὐρύστερνον* cod., em. Phavor. 74. *εὐρόεντα — ἀναπε . . αμένα* cod., em. Mus. qui duas literas erasit; *ἀνατεταμένα* Apoll. lex. 79, 23. 76. Apoll. lex. 79, 19. 77. Hinc emendabis *ἀῤῥοίη· ἀῤῥωστία* Erotian., quo de Lob. rhem. p. 27. 78. Egregie *Ἥβη* Ungerus Parad. Theb. p. 428. Transscribam Mnaseae locum ap. Aelian. HA. XVII 46
π
p. 394, 3 *λέγει ὁ Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ* (sic Med. *ἐρω* Monac.) *Διὸς ἱερακλέους ἱερὸν εἶναι καὶ τῆς τούτου γαμετῆς ἣν ἄδουσιν οἱ ποιηταὶ τῆς Ἥρας θυγατέρα*, quem sic perscriptum esse evincit Ungerus *ἐν τῇ Εὐρώπῃ πεδίον* vel *Εὐρώπης πεδίῳ* vel *ἐν τῆς Εὐρωπίας Δίῳ Ἡρακλέους ἱερόν κτλ.* 79. Buttm. Actt. Acad. Berol. 1818—1819 p. 222 Schneider Nicand. p. 34. 80. *ἡ Ἄπρος* Unger l. c. p. 429. 82. Poll. III 120 IV 10. 86. *εὐρυτιῶντες· ἐφανισμένοι* (sic) C. 39. *ὦσι* abesse malim, *ὦσι καὶ* Mus. *ὑγροὶ καὶ μὴ ξηρανθέντες τῷ ἡλίῳ* Triller Em. Hes. p. 18. 88. Apoll. lex. 79, 24. 90. L. *εὐοῖ σαβοῖ* a Demosth. 313, 26 vel *εὔασμα*, quam bacchantium vociferationem a nonnullis *σαβασμόν* dictum esse perhibet schol. Arist. Avv. 847. *σάβαι· οἱ* Voss. 91. Poll. VI 91. *εὔσανα· χύτραι καὶ τὰ ἐγκαύματα* et *εὔστρα· ὄρυγμα κτλ.* confundi monet Pearso. 92. Ordo *εὐσέλανος* poscit.

εὐσελανόνδιον οἶκον· ἤτοι παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν σελήνην· ἵνα ᾖ ἀπὸ μέρους ἔναστρον

εὔσελμος· εὔζυγος

95. ἐϋσέλμοιο· εὐκώπου. εὐκαθέδρου. εὐσανιδώτου

ἐϋσέλμου· ὁμοίως

ἐϋσέλμων· τὰ αὐτά

εὖσεν· ἐμάδισεν

εὔσημον· εὔδηλον, φανερόν

7200. εὐσθένεια· δύναμις

εὔκαιροι· ταχεῖς

ἐΰσκαρθμοι· εὔποδες, εὐκίνητοι, ταχεῖς· σκαρθμὸς γὰρ ἡ κίνησις, τὸ δὲ σκαίρειν τὸ κινεῖσθαι

εὔσκοπος· ἄνετος

εὔσμαλον· εὔχαρι

5. εὐσμερδής· εὔρωστος

εὐσμίλευτα· εὖ κατεσκευασμένα· ἀπὸ τῆς λατυπικῆς σμίλης. δύναται δὲ καὶ τὰ σμιλάκινα εὔβαφα

εὔσοια· εὐθηνία. σωτηρία

εὔσοοι· ἀσφαλῶς σωζόμενοι

εὔσοντας· ἐκδέροντας

10. Εὔσους· ὁ διευτυχῶν. καὶ ἥρως ἐγχώριος. καὶ εὐκίνητος. εὐφόρος

εὐσότρου· εὐδρόμου

εὐσπαλές· εὐτελές

* εὔσπλαγχνον· εὔηλον

εὐσπάρτεος ἱστός· οὗ μήτε ἀραιός, μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει

15. εὔσπολον· εὐείμον(α). εὐσταλέα

* εὐσταλεῖ· ἀτρεμεῖ

εὐστάθεια· παγιότης ἐρηρεισμένων

εὐσταθειῶν· ἡδονῶν

ἐϋσταθέος· καλῶς βεβηκότος. εὐποιήτου

20. εὐσταθής· βέβαιος

εὐσταθήσουσιν· ἡσυχάσουσιν

εὐσταθῶς· ἑδραίως. καλῶς ἑστώς

SCR. 95. *B* 170. 96. *μ* 358. 97. *H* 419. 98. *ι* 389. 7200. I Cor. XIV 9. 2. *N* 31. 19. *Σ* 374. 21. Ierem. XLIX 30.

ADNOT. 93. *εὐσέλανον Διὸς οἶκον* Salmasius (*δῖον* Pearso), *εὐσέλαον Διὸς οἶκον* LDindorf. Thes. III c. 2445 A, *εὐσέλανον δῖον οἶκον* Meineke. 95. *εὐκόπου* cod., em. Mus. Ab *εὐσανιδότου* (*ώτου* Mus.) in codice male novus incipit articulus: em. Heinsius. 98. *εὐδάμισεν* codex, + Mus., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 161. 7201. *εὔσκαιροι*. (*εὔσκαροι*) Voss. *εὐσκάριστοι* Thes. c. 2447 C. Forte *εὐσκαρεῖς* ut *ἀσκαρές· ἀκίνητον*. 2. Apoll. lex. 79, 25. 3. Apoll. 79, 27 deest. *Συνετός* Ez. Spanh. Callim. p. 259. — Coni. *εὔκοπος*. 4. *εὔσμακτον* Meineke. 5. Cf. *εὐμέρδης* 6. *εὐσμήλωτα — κατασκ. — λαπυπικῆς ὀμύλας* cod., *κατεσκ. — λατυπικῆς* Mus., *σμίλης* Phavorinus. Confundit *εὐσμίλευτα* (sic Kusterus)· *εὖ — σμίληξ* et *εὐσμίλωτα· τὰ σμιλάκινα. εὔβαφα* (?) 7. *εὐθένεια* Soph. OC. 390. 10. *εὔφρονος* cod., em. Vossius. 11. Infra *εὐσώτρου* pro *ἐϋσσώτρου*, ut est in Hesiod. Scut. 273, unde nunc demum video fluxisse gl. *ἐπ' ἀπήνην* (leg. *ἐπ' ἀπήνης*). 12. *εὐσπαλεύς* cod. *εὐσπαλές* Mus. *εὐπαλές* (Voss.)· *εὐτυχές* Kusterus. 13. *εὐίλεων* Kuster. 14. ‚*εὔσπαρτος bene et attemperate texta tela*' Salmas. Plin. p. 265 A. *εὐσπάθητος?* 15. Sic recte codex et Vossius, *εὔστολον* Musurus Aeolismo male deleto. *εὔειμον* cod., *εὐείμονα* Suicer. Thes. I p. 1307. 16. Hoc vocabulum et *εὐταλεῖ· ἀτρεμεῖ*, pro quo *εὐσταθεῖ* Vossius ex ordine rescripsit, ex *εὐκαλεῖ* detortum videri supra dixi. 17. *εὐστάθεια· παγιότης ἐρεrισμένον* cod., *εὐστάθεια· παγιότης καὶ εὐσταθὲς ἐρηρισμένον* Mus. *εὐστάθεια· παγιότης (τῶν) ἐρηρεισμένων* Schow. 18. Vide Epicur. Plut. Mor. p. 135 C. 19. Apoll. lex. 79, 28. 22. *ἑδραίως (καὶ εὐσταθής·)* Mus. *εὐσταθής· ἑδραῖος. κ. ἑστηκώς* C. 39.

εὐσταλεῖς· καλῶς ἐ[υ]σταλμένους
εὐσταλής· καλῶς ἐστολισμένος
εὔστασιν· εὐσχήμονα γὰρ ἐ[υ]στολισμένα
εὐστείλ(ε)ον· καλὴν λαβὴν ἔχουσαν
εὐστέφανος· εὐ(κέ)φαλος. εὔκοσμος· γυναικεῖος γὰρ κόσμος ἡ στεφάνη· καὶ ἐπὶ πόλεως μεταφορικῶς εὔπυργος, εὔτειχος. καλὸν στέφανον ἔχων
εὐστ[ε]ιβές· καλῶς πεπατημένον, τετριμμένον
εὐστόν· τὸ σειόμενον
εὔστομον· ἀπὸ μέρους, εὐπρόσωπον
εὔστρα· βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς ὗς εὕουσι. καὶ ὁ στάχυς, ὅταν μήπω πέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ
ἐϋστρέπτοισιν ἱμᾶσι· σειραῖς δερματίναισ[ιν]
ἐϋστρόφῳ· καλῶς ἐστραμμένῳ
εὐσύμβολον· εὐσυνάλλακτον
εὐσυναλλάκτως· εὐμεταδότως
εὐσύνοπτον· φανερόν, εὐθεώρητον, σαφές
εὔσφυρος· καλλίσφυρος. ἀπὸ μέρους, καλή
εὐσχήμονες· εὐσχημόνως καὶ εὖ σχήματα ἐν ὀρχήσει ποιοῦντες
εὐσχημόνως· εὐλαβῶς
εὐσχολῶ· σχολὴν ἄγω
εὐσωπία· ἡσυχία
εὔσωτρον· εὐκύλιστον· σωὴ γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορά, ἧς εἶδος ἡ κύλισις
εὐσώτρου· εὐδρόμου
εὖτ' ἄν· ὅταν. ὁπόταν. εὖγε
εὐταλεῖ· ἀτρεμεῖ
εὐταξία· εὐκοσμία
εὖτε· ἡνίκα, ὅτε. καὶ καλῶς
εὖτέ κε[ν] εἶο· ὁπότε αὐτοῦ
εὐτέκμαρτον· καλῶς τυπούμενον
εὐτελές· ὀλίγης δαπάνης. καὶ σύντομον
εὐτελής· σύντομος· πολυτελὴς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου καὶ ἀναλωμάτων
εὐτέλεια· ταπείνωσις. πενιχρότης
εὖτ' ἐπυκάσθη· ὅτε ἐσκεπάσθη
εὖτέ τις· ὁπότε τις

SCR. 32. *β* 426. 33. *N* 599. 35. Proverb. XXV 10. 43. Scut. 273. 44. Aesch. Ag. 12 et *A* 242. 48. 53. Sunt epici poetae nescio cuius. (54. Agathias Anth. Pal. X 66, 1).

ADNOT. 23. εὐσταλμένους cod. ἐσταλμένους Mus. εὖ ἐσταλμένους? 25. εὐσταλέσιν· (εὐσχήμοσιν) κτλ. Kusterus. — [υ] Mus. 26. εὔστειλον cod. Voss. εὔστυλον Mus., εὐστείλεον vel εὐστέλεον Salmasius. 27. (κε) Mus., qui duas literas delevit. ἐπιπόλαιως cod. ἐπιπόλαιος Mus., em. Pearso. μεταφορικῶς. Εὔπυργος· εὔτειχος cod. Mus.; cum praec. iunxit Vossius. 28. [ε] Suicerus. 29. Conici multa possunt, veluti σειστόν, εὔσουν, εὔσειστον. Alius malit εὐστόν· τὸ καιόμενον vel τὸ εὐόμενον (τὸ σταθευόμενον), alius ὑσσόν· τὸ σειόμενον. 31. μήποτε cod., μήπω Mus. — ἀμφίκαυστις· ἡ ὀρεινὴ (ὡρίμη?) κριθὴ ἣν ἡμεῖς εὖστραν καλοῦμεν Ducang. Append. Gloss. p. 76. ἡ εὔστρα· κατὰ Παυσανίαν δὲ τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τοὺς ἀνθέρικας ἀποβαλόντων ἤτοι ὁ περικεκαυμένος στάχυς. Eustath. 1446, 26 schol. Hom. *β* 300. 32. βοεῦσιν Hom. *β* 426. 37. εὔσφυρος· καλλήσφυρος cod. καλλίσφυρος Mus. καλίσφωρος Ald. mendose. 38. εὐρύθμως pro εὖ Pricaeus Apulei. X p. 642. 40. Moer. Att. p. 138. 41. εὐσωία Kusterus. 42. Vide εὐσότρου. — σώη cod., em. Lobeck. rhem. p. 255. — σφορμή cod., em. Mus. — κύλησις cod., corr. Albertus. 44. εἶγε coni. Kusterus. Malim εὖγε hoc referri ad 47, ubi εὖτε et εὖγε· καλῶς confusae. 45. Vide εὐκαλεῖ et εὐσταλεῖ. 47. Apoll. lex. 79, 29. 48. εὖ τέκεν οἷο cod., em. Mein. Idem mox 51. σύντομος (ἀδάπανος). πολυτελὴς δὲ ὁ.

55. εὐτεχνία· σοφία, σύνεσις
[εὐτμαδιέων· εὐτυχημένων]
εὐτμήτοις· εὖ κατεσκευασμένοις
εὐτονία· ἀνεξικακία. καρτερία. ὑπομονή
εὔτονος· εὐμενής. γενναῖος
60. εὐτόνως· ἰσχυρῶς. ἐλαφρῶς
εὐτραπελία· κουφότης. μωρολογία, αἰσχρολογία
εὐτράπελος· γελοιώδης
εὐτρεπῆ· ἡτοιμασμένον
εὐτρεπής· ἕτοιμος. δίκαιος
65. Εὔτρη· πόλις Ἀρκαδίας
Εὐτρηΐους· τοὺς ἀπὸ Εὐτρήσ(εως), τῆς πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. Δωρικῶς δὲ εἴρηκε Τηλεκλείδης· θέλει γὰρ εἰπεῖν Εὐτρησίους
ἐϋτρήτοισι· καλῶς τετρημένοις
εὐτρόσσεσθαι· ἐπιστρέφεσθαι. Πάφιοι
εὐτρόχαλον· εὔκυκλον. ταχινόν
70. εὐτυκάζον· εὔτυκ[τ]ον ἔχε. ἕτοιμον
εὐτυκές· εὐεργές. εὐχερές. εὐποίητον. ῥᾴδιον
73. εὐτυκῶς· ῥᾳδίως καὶ τὰ ὅμοια
72. εὐτυκίσων· εὐτυκῆ ποιήσων
Εὔυπνος· ὁ Ζεύς [ἢ καλὸς ὕπνος.] παρὰ Δελφοῖς
75. εὐφάλαρα· λαμπρά
εὔφαλον· ἐπιθαλάσσιον. βραχυθάλασσον
Εὐφάμιος· ὁ Ζεύς
εὐφάρμακον· εὔχροον
* εὐφημίαν· σιωπήν. εὐλογίαν
80. εὔφαπτον· ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον
εὐφεγγεῖς· λαμπρούς
εὖ φερόμενοι· εὐδοκιμοῦντες
εὔφημα· καλά. ἐπαινετά
εὐφημεῖ· καλὰ λαλεῖ, ἢ ἐπαινεῖ
85. εὐφημῆσαι· βοῆσαι μετ' εὐφημίας

SCR. 57. Φ 30? · 61. Ephes. V 4. 66. Com. vol. II 1 p. 378. 67. Ξ 182. 71. Aesch. Sept. 149 ubi πτυκάζου cod. ἐντυκάζου corrector. 76. B 538. 78. Theophr. HPl. IX 10, 3 non respici videtur. 79. Soph. fr. 200. 82. ADN. 84. Callim. Apoll. 18.

ADNOT. 55. Poll. IV 7. 56. ἐυγμαοδείων· εὐχῆς ἀξίων Phot. 28, 10; recte Schneiderus εὐγμαλέων optabilium. 57. κατασκευασμένοις cod., em. Mus. Vide ἔϋδμητον et εὔνητον. 59. Utrumque coniungit Hes. ipse s. v. εὐρυκόας. Γενναῖος cum dicit respicit locum in quo εὔτονος additum habebat dativum. 60. λαβρῶς Meirr. 61. ἀπαιδευσία Orio p. 625, 7 addit. 65. Forma a librario aut grammatico ficta pro Εὔτρησις. 66. Εὐτρηΐους — εὔτρης τῆς π. — εὐστριστους cod., εὔτρης π. — εὐτρησίους Mus. Εὐτρηΐους — Εὐτρησίου Ahrens Dial. I p. 232 II p. 75; Εὐτρησίων Meinek. Com. II 1 p. 378, qui nunc Com. vol. V p. 31 cum LDindorfio Εὐτρήσεως probat. 67. τετριμμένοις cod., em. Mus. 68. Vide ἐπιτρύσσειν. ἐπάφιοι cod., em. Salmasius. 69. Post ταχινὸν in codice legitur glossa εὐτυχές· εὐεργές recte a Vossio post ἕτοιμον retracta. 70. εὐτύκαζον· εὔτυκτον cod., em. LDindorf. Thes. c. 2484 probantibus GDindorfio praef. ad Aeschyl. p. XXXII et CG. Cobet Orat. p. 152. Hinc ap. EM. 399, 16 pro εὐτυχίζειν· ἑτοιμάζειν lege εὐτυκάζειν. 71. εὐτυκὲς (χὲς cod.)· εὐεργές hic inserebat Vossius. Vide 49. 73. εὐτύκως malim quam εὐτυκῶς. 72. εὐτυχήσων· εὐτυχῆ ποιήσων cod. εὐτυκίσων· εὐτυκῆ ποιήσων aut εὐτύκισον· εὐτυκῆ ποίησον Thes. III c. 2484 A. 74. ἢ καλὸς ὕπνος] Lob. Parall. p. 374. 75. εὐφάραλα cod., em. EM. 399, 32. 76. Infra ἔφαλον — βραχυθαλάσσιον. De εὖ et ἐ˘, ἐ¯ et ε͞ῦ confusis vide Buttm. Lexil. p. 146, Welcker de colon. Cretensi p. 18, Boeckh. C. I. I p. 375. 77. Vide εὔφημος et ἐφάμιος. 78. ἔχριεν cod., ἔχριον Mus.; ἐφαρμάκουν· ἔχριον Kusterus, qui si codicis lectionem cognitam habuisset haud dubie ἐφαρμάκου· ἔχριεν scripsisset: εὐφάρμακον· εὔχροον Eustath. 1416, 2. 80. θεύφαπτον Valcken. — ἐφαπτός· ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος infra. 82. εὐτυχοῦντες schol. Thucyd. III 15.

Εὔφημος· ὁ Ζεὺς ἐν Λέσβῳ
εὐφημοῦσι· στένουσι. κωκύουσι, κατὰ ἀντίφρασιν
εὐφήμως· ἡδέως
εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ
90. *εὔφλεκτα*· εὐκαῆ ξύλα
εὐφορία· εὐθηνία. καλὸς ἐνιαυτός
εὐφορῶν· καλῶς φέρων
Εὐφράδης· Πάταικος ἐπιτραπέζιος
Εὐφράτης· ποταμός, παρὰ Ἰουδαίοις Ἐδδεκέλ. καὶ ἰχθύς
95. *εὐφρόνη*· νὺξ καὶ εὐφροσύνη
εὐφρονίων· εὖ τὰς φρένας διακείμενος. φρόνιμος. χαίρων
εὐφροσύνη· εὐθυμία
εὔφρων· ἡδύς. αἰδέσιμος. ἱλαρός. καλόφρων
* *ἐϋφρονέων*· καλῶς φρονῶν
7300. *εὐφυΐα*· ὀξύτης. γνῶσις
εὐφυής· ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων, καὶ σκώπτων. μέτριος. σπουδαῖος. ὡραῖος. ἐπιεικής
εὐχάς· τάγματα
εὐχατῆσαι· ἐπικαυχήσασθαι
εὐχατότερον· πλουσιώτερον
5. *εὔχεαι*· καυχᾷ. αὐχεῖς. λέγεις
εὔχειλον· εὔτροφον. εὔχορτον
εὔχεο· ἐκαυχῶ. ηὔχου
εὐχερής· εὔκολος. εὔτομος
εὐχέρεια· κουφότης
10. *εὔχεσθαι*· ἱκετεύειν. καυχᾶσθαι. αὔχειν. λέγειν
εὔχεται· καυχᾶται
εὐχετάασθαι· εὔχεσθαι
εὐχετίαζον· ηὔχοντο
εὐχήμονα· εὐχῆς ἄξιον
15. *εὐχόμεθα*· φαμέν
εὐχομένης· καυχωμένης
εὖχος· καύχημα. βούλησις. νίκη
εὔχους· χώνη. Σαλαμίνιοι
εὔχρηστος· χρήσιμος
20. *εὐχωλή*· εὐχή. καύχησις. θυσία. νίκη. τέρψις. χαρά

SCR. **88.** Eur. fr. 595. **89.** fr. 38. **90.** Xen. Cyr. VII 5, 22. **94.** Genes. II 14 Dan. X 4. **98.** *O* 99. **99.** *Α* 73. **7305.** *Λ* 388. **7.** *Δ* 101. **10.** *Ξ* 240. **11.** *Ε* 173. **12.** *Ζ* 268. **15.** *Δ* 405. **16.** *Α* 397. **17.** *Ε* 654 (Pind. Ol. X 75 c. schol.) **20.** *Α* 65 *Θ* 64.

ADNOT. **86.** Vide 57. **87.** *κολύουσι* cod., em. HSt. **89.** *γλαύκοποτνί* .. cod., *Γλαύκῳ Ποτνιεῖ* Mus. Scriptum erat *γλαύκοποτνία*. **93.** Vide *Γιγγρών*. — *παταϊκὸς ἐπιτραπέζειος* cod. *ἐπιτραπέζιος* Mus. **94.** Tigris potius *Iddecel* audit. **95.** Ut *δυσφρόνη* = *δυσφροσύνη*. **96.** *εὐφρονιῶν* codex; accentum correxi ad normam severioris Doridis. Ahrens II p. 207 sq. **98.** *ἱλαρὸς* verum esse potest; *ἵλαοι* cum *εὔφρονες* iunxit Ar. Thesm. 1148. *εὖ τὰς φρένας διακείμενος ἐν χαρᾷ* Apoll. lex. 79, 30. **7301.** Athen. IV 260 C. Isocr. Areop. p. 296 apponunt Kusterus et Bielius. **2.** Tuetur Coray ad Nicol. Damasc. p. 366. *εἴλας (ἴλας)* Kusterus; *εὐχάς*· *εὔγματα* Meinekius Philol. XIII p. 546. **3.** Pro *εὐχετάασθαι* vel *εὐχετιάσαι*. Fortasse respicit ad *χ* 412 *ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι*. **4.** *εὐχαϊώτερον* Kusterus, *εὐχαιότερον* (coll. *βαθυχαῖος* vocabulo Aeschyleo) Thes. III c. 2515 C. **5.** Lobeck. Path. p. 106. **6.** *εὔχιλος* rectius Poll. VII 184. **8.** *ἕτοιμος* Ruhnkenius. L. *σύντομος* coll. *εὐχερία*· *συντομία*. C. 39. **13.** Vide 7303. **18.** Cf. Letronn. *sur les noms des vases Grecs* p. 54. Infundibulum dicit bene fundens, nisi *Εὔχλοος*· *Χλόη* (h. e. Ceres) voluit. **20.** Apoll. lex. 79, 31 Eustath. 710, 8. Cf. Lobeck. Pathol. p. 106.

εὐχώλησεν· ἐχώλησεν
εὔψυχος· ἱλαρός
εὔω· καίω, φλογίζω
εὐώδει· εὐόσμῳ
25. εὐωδία· εὐοσμία
* εὔολον· συνετόν
εὔωνον· εὔπρατον, εὐαγόραστον. ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου
Εὐώνυμον· ἀριστερόν. καὶ δῆμος φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος
εὐώνῳ· εὐτελεῖ
30. εὐῶπα· εὐόφθαλμον. φίλον
εὐώπιον· πυρὰ παρθενική, ἐν Τροιζῆνι
εὐωρεῖ· παίζει
εὐωρεῖν· τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν
εὐωρία· ὀλιγωρία, ἀμέλεια
35. εὐωριάζειν· ὀλιγωρεῖν, μὴ ἔχειν φροντίδα. παρακούειν
εὐώροιο· δικαίας
εὔωρος· καταφρονητικός. ἢ φροντιστής
εὔωρος· γῆ ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα. ἢ ὥριος. ἢ ὀλίγωρος
εὔωρος γάμου· Σοφοκλῆς Ἔριδι. ἤτοι ὥριος. ἢ ὀλίγωρος. οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίοις χρῆται τῷ εὐωριάζειν
40. εὐωχηθέντα· εὐφρανθέντα
εὐωχία· εὐφροσύνη
[ἔφαιδον· διῄρουν ἱερεῖον]
ἐφαιδ(ρ)ύνθησαν· ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγένοντο
ἐφαίνετο· ἔδοξεν
45. ἔφαλον· ἐπιθαλάσσιον. βραχυθαλάσσιον
ἐφαλῶν· προσηλῶν
* ἐφαλλόμενος· πηδήσας
ἐφαμεροφαρίῳ· ἀνεφημέρῳ. Ταραντῖνοι
ἐφάμην· ᾠήθην. ἔλεγον. ὑπέλαβον. ἐδόκουν
50. ἐφάμιλλον· ὅμοιον
Ἐφάμιος· Ζεύς
ἔφαν· εἶπον
ἐφάπτεται· προσεγγίζει
* ἔφανεν· ἔδειξεν, ἐφανέρωσεν

SCR. 24. *Γ* 382. 25. Xen. Conv. II 3 *εὐωδίᾳ*. 28. Actt. Ap. XXI 3 Thucyd. VIII 104. 30. Soph. Ant. 530 OT. 189. 35. Vide 39. 39. fr. 191 p. 138. — 514 p. 203. 45. *B* 538. 49. *Γ* 366. 50. Oratores Attici passim. 52. *Γ* 161.

ADNOT. 21. Eadem C. 39. *Ἐχάλασεν· ἐχώλευσεν*? an *εὐχωλῆσιν* ...... (λ 34). 24. *εὐσέμῳ* cod., *εὐόδμῳ* Mus. Correxi. 26. *Εὔβουλον* Ruhnkenius. 27. *ἄξιος* cod., em. Mus. 28. Cf. Steph. Byz. 163, 10. 288, 10 Anacr. Anth. Pal. VI 346, 3. Aeschin. p. 8, 18 Diodorus Harpocr. 90, 5 Boeckh. C. I. I n. 142 p. 202, 37. 144 p. 206, 11. 31. Infra *ὠπιάνασσα· πυρρὰ πρόθυρος* (sic) *πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν*. Callimachum Dian. 204 *Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι φαεσφόρε* respici vidit Thes. III c. 2535 B. Videtur scholion vocabulo *φαεσφόρε* adscriptum ab Hesychio minus recte s. vv. *εὐῶπι* et *ὦπι ἄνασσα* recoqui. 32. Phot. 39, 3 C. 39 Suid. 38. *ὡραῖος* malo. 39. *γάμος* cod. *γάμου* Nauck. progr. Berol. p. 18. Idem *ὡραῖος* rectius. — *Σκυρίαις* codex ut Hesych. etiam s. vv. *ἀποστιβής, ἀχρήματον, αὐτόσσυτον:* reliqui *Σκυρίοις*. 42. L. *ἐφλίδων*. Vide mox *ἔφλιδεν· ἐρρήγνυεν. φλιδόωντο· διεσπῶντο, ἐτέμνοντο. φλιδόωσα· ῥηγνυμένη* (?) *φλιδόνες σπάσματα*. Cf. Lob. rhem. p. 70. 180. 45. Cf. *εὔφαλον*. 46. Dorice pro *ἐφηλῶν* ab *ἐφηλόω*. 47. Imo *ἐφαλάμενος*. Similiter s. v. *μετάλμενος* rescribas. 48. Nihil lucis affert gl. *ἐπ' ἀμετροφανίῳ*. Conicio utrobique restituendum esse *ἐπ' ἁμεροφάντῳ* vel *ἐφ' ἁμεροφάντῳ· ἅμ' ἡμέρᾳ*. 51. Vide *εὐφάμιος* et *εὔφημος*. 54. *ἔφαμεν* cod. *ἔφανεν* Mus. Coni. *ἔφηνεν* (*B* 318).

55. ἐφαπτίδας· πόρπας
ἐφαπτός· ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος
ἐφάργνυσαν· ἔφραξαν
ἐφαρδμόν· ἀρδευτὸν πεδίοι
ἐφαρίξαντο· ἐψήσαντο
60. ἔφασαν· διηγοῦντο. ἔλεγον
ἔφασκεν· ἔλεγεν
ἐφάτισαν· εἶπον. διεφήμισαν
ἔφατο· εἶπεν
ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον
65. ἐφαύλισα· ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγησάμην
ἐφαύλισεν· ἀπεδοκίμασεν
ἐφ' αὐτάς· πρὸς αὐτάς
ἐφάψαι· δῆσαι ἱμάντα
ἐφέασθεν· ἐγέλασαν. διεχύθησαν
70. ἐφ' ἑαυτοῦ· καθ' ἑαυτόν
ἐφέβοντο· ἔφευγον
ἐφεγρήσσων· ὁ ἀγρυπνῶν
ἐφεδές· ἐπίπεδον, ταπεινόν, χαμαί
ἐφεδέτα(ι)· ἀρχή τις ἐν Σάμῳ
75. ἐφέδρα· πόα τις, ἣν καὶ Ἵππουριν καλοῦσι. [καὶ κίονος μέρος. καὶ οἱ γλουτοί. καὶ ὄργανα ἰατρικὰ εἰς καταρτι(σ)μούς
ἐφ' ἕδρανα· ἐφ' ὧν καθῆντο (οἳ) τὰς λύρας ἔχουσι. Φρύνιχος Ταντάλῳ
ἐφέδριζεν· ἐδίσκευεν. ἔπαιζεν
ἐφεδρίζειν· παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδιάν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζῃ τὸν νικήσαντα. ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν Ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ..... τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν, παρὰ τὸν κρικίδον
ἐφεδρίσσων· παρακαθήμενος
80. ἐφεδριστῆρας· τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ
ἔφεδροι· ἐπιτηροῦντες
ἔφεδρόν τι· ὀστοῦν τι ἐν ἡμῖν

SCR. 60. *O* 700. 61. *μ* 275. 62. Herod. V 58. 63. *Δ* 33. 65. Iob. XXXI 34. 66. Genes. XXV 34. 71. *E* 527. 76. fr. 7 p. 559. 82. Hippocr. III p. 79 Kuehn. [p. 757 *E*].

ADNOT. 55. ἐφαντίδας· πόρνας cod., Ἐλεφαντίδας Heinsius; ἐφαπτίδας· πόρπας Vossius et Bielius coll. Strab. VII p. 294 probante Thes. III c. 2541 C. Possis etiam ἐφαλίδας· περόνας. 56. Vide εὔφαπτός, ubi θεύφαπτος Valckenaerius. Θέσφατος an θεύφατος? 58. Supra 4241 ἔπαρμον habuimus, εὔαρδμον Meineke. 59. ἐφάμιξαν· τὸ ἔφησαν? 62. διεφήμησαν cod., em. Mus. 64. ηὐτέλιζον C. 11. Ut noster Phot. 39, 13. 68. ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν λελυμένον ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος Phot. 39, 15. 69. Cf. gl. ε 4608. 9. 4839 et ἕασθεν· ἐχάρησαν. Ad ἐφανδάνομαι refert LDindorf. Thes. III c. 2560 C, non ad ἐφήδομαι, licet Suidas etiam ἐφησθῆναι per ἐπιγελάσαι interpretetur. 72. Pro ἐπεγρήσσων. Cf. 312. 73. ἐφεδέται Palmer probante Th. Bergkio Philol. XI p. 383. 75. Plin. HN. XXVI 13. καὶ κίονος κτλ. post Ταντάλῳ ponenda. γλουτοί] Cf. Poll. II 184 Aristot. HA. I 13. ὄργανα] ἐφέδρανα δέ ἐστιν ὄργανα ὅσα κεκλιμένας ἔχοντα τὰς κατασκευὰς περιέχει ἐν αὐτοῖς τοὺς στατικοὺς καὶ μοχλευτικοὺς τρόπους ὥστε ἐπικαθημένους αὐτοῖς τοὺς πάσχοντας καταρτίζεσθαι. Oribas. p. 120 Mai. 76. οἱ Mus. 78. Poll. IX 118. 119. Explicationem mutilam sic supplet et corrigit Kusterus: ἄλλοι δὲ ἐγκρικαδίαν ἢ συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸν κρίκον, coll. gl. ε 264, ubi ἐγκρικάδεια est adverbium et κρικαδιᾶν· τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὥσπερ (κ)ρυβούς ubi κρίκους a Sylburgo emendatur. Nec dubium videtur LDindorfio III c. 105 D excidisse ἐγκρικάδεια. Sub κρικίδον altera adverbii forma κρικηδόν vel κρικαδόν latere videtur. 80. Dialectum Tarentinam esse cave credas contendenti Alberto. L. ἐφεδρήσσων.

ἔφεδρος· ταβλιστὴς τρίτος. ἐνεδρεύων. καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐπίκληρος. καὶ δίφρος τις. καὶ ὁ ἐπιδίφριος [καὶ] χειροτέχνης
ἐφέζεται· ἐπικαθέζεται
85. * ἐφηβία· νεότης
ἐφ[ε]ίλατο· ἐφίλησεν
ἐφεῖτο· ἐνετείλατο. [ἐνετέλλετο]
ἐφείω· ἐπενέγκω. ἐπιβάλω
ἐφέλης· ἐπίαλτος
90. * ἐφελγύνοντες· ἀλγύνοντες
[ἔφελλεν· ἐπεχείρησεν]
ἐφέλκυσον· ἕλκυσον
ἐφέμεν· παρεῖναι
ἐφενάκιζον· ἐχλεύαζον
95. ἐφενάπται· ἐπακολουθῆσαι. Λάκωνες
ἐφέξει· σταθῇ. ἀποκαθέξει. παύσει
ἔφεξ[ε]ιν· χάριν. ἕνεκα. κώλυσιν. ἢ πρόφασιν
ἔφεξις· χάριν, ἕνεκα. ἐποχήν. πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ. [ἔπεξις]
ἐφέξω· πέμψω
7400. [ἐφέξεται· ἐπικαθέζεται]
ἐφέπ[τ]ειν· ἐπακολουθεῖν. ἐπιπορεύεσθαι
ἔφεπεν· ἐφεῖπε. κατήπειγεν
ἐφέπεσκεν· εἶπε. περιέτρεχεν
ἐφέπεσκον· ἐπεπορεύοντο
5. ἐφεπόμενοι· ἐπακολουθοῦντες
ἐφ' ἑπταπόδην· ζυγὰ νεώς, ἢ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον ἑπτὰ πόδας [ἐπὶ δώδεκα]....
ἔφεπ[τ]εν· ἐπεδίωκεν
ἐφέπ[τ]οντες· ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες. ἐπιπορευόμενοι
ἔφερβεν· ἔτρεφεν
10. ἐφ' ἔργμασιν. ἔργοις
ἔφερσεν· ἐκύησεν
ἔφες· ἄφες. ἐπιβαλοῦ. ἐπίπεμψον
ἐφέσει· ὀρέξει

SCR. 83. Herod. V 41. 86. *Ε* 61. 87. Aesch. Prom. 4 et Tragici passim. 88. *Λ* 567. 97. Ar. Vesp. 337 schol. 98. fr. 602 p. 434. 7401. *Υ* 357. 2. *Λ* 177. 4. *μ* 330. 6. *Ο* 729. 7. = 2. 8. *ι* 121. 9. Eur. Ion. 322. 10. *ἐπ' ἔργματι* Hes. Opp. 799. 12. *Ε* 174.

ADNOT. 83. De *terciario* (sic glossae) cf. Phot. 39, 19 Lucian. vol. IV p. 191 Iacobitz schol. Soph. Ai. 609. — ἐπίκληρος] Gloss. Herod. p. 608. Greg. Cor. p. 546. Suidas ἐφεδρεία· ἡ ἐπίκληρος παραμονή. δίφρας τι] cod. δίφρος τις Mus. ἔφεδρον· δίφρον τραπεζοειδές Phot. 39, 20. ἐπιδίφριος] Bekk. AG. I p. 258, 30. 85. ἐφειβία ordo. 86. Sic codex et Vossius; ἐφίλατο Mus. ut infra. 87. ἐνετέλλετο om. Phot. 39, 23. 89. Vide 4625. ἐπιάλτης Pierso Moer. p. 373 frustra ut ostendit Eustath. 561, 10. 90. Cf. α 8595. Σφ' ἀλγ.? 91. Vide ἐφίαλεν· ἐπεχείρησεν. 95. Cf. σουνεπτᾶσθαι· συνακολουθῆσαι qaa de glossa Ahrens Dial. II 125 disputat. 96. σταθῇ om. Mus. Habet σταθῇ. ἐφελκύσει praeter C. 39 et Phot. 40, 6. 97. ἐφέζειν· χαίρειν. ἐν κακῷ ἢ λύσιν cod. ἐφέξειν· χάριν Mus. ἐφέξειν· κώλυσιν C. 39, em. Florens Christianus. 98. ἐφέξις — ἐποχεῖν — ἔπεξις cod. ἐφέξεις — ἐπέχειν — ἔφεξις Mus., em. Schowius. Pro ἔπεξις lege ἐπεξῆς = ἐφεξῆς quod cum ἔφεξις confundit. 99. ἐφήσει recte Albertus, nisi πέμψει corruptum sit. 7400. ἐφέζεται Mus. Vide 7384. 1. [τ] Heinsius. 3. ἐφέσκεπεν cod., em. Mus. 4. ἐφεπορεύοντο cod., em. Apoll. lex. 79, 34. 6. ζυγὰν ἕως cod., em. Mus. Cf. θρῆνυν et ἐφ' ἑπταπόδην. ἐπὶ δώδεκα lapsus librarii est pro ἐπεδίωκεν; scribendum igitur ἑπτὰ ποδῶν aut πόδας ἔχον. 7. 8. [τ] Kusterus et Apoll. lex. 79, 35. 9. ἐφέρβει cod., em. Abresch. Misc. Obss. VII 2 p. 306. 10. ἐφέργμασιν cod., ἐφ' ἔργμασιν Mus. ἐφέργμασιν· ἐπὶ τοῖς ἔργοις C. 11. 11. Lobeck. Parall. p. 33. 12. Coniunxit Abresch. 13. ἐφεεῖς cod., ἐφέσει Mus.

ἐφέσεως· ἐπιθυμίας, ὀρέξεως

Ἐφέσια· ἀγὼν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιφανής

Ἐφέσια γράμματα· ἦν μὲν πάλαι (ϛ'), ὕστερον δὲ προσέθεσάν τινες ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα. Φασὶ δὲ τῶν πρώτων τὰ ὀνόματα τάδε· ἄσκιον, κατάσκιον, λίξ, τετράξ, δαμναμενεύς, αἴσιον. Δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἄσκιον σκότος, τὸ δὲ κατάσκιον φῶς, τὸ δὲ λὶξ (γῆ, τετρὰξ δὲ ἐνι)αυτός, δαμναμενεὺς δὲ ἥλιος, αἴσιον δὲ ἀληθές. Ταῦτα οὖν ἱερά ἐστι καὶ ἅγια.

ἐφέσασθαι· ἐπικαθῆσθαι

ἐφεσίαν· ἀντιποίησιν. ἐπιθυμίαν

ἐφέσι(μ)ον· ἐκκλητεύσιμον

ἔφεσις· ἔκκλησις. ἐπιθυμία, ὄρεξις. καὶ ἡ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή

ἐφεσπερεύεσθαι· ἑσπέρας ἐγρηγορέναι

ἑφε(σ)πόμεθα· ἀκολουθοῦμεν

ἐφέσσατο· ἐπεβάλλετο

ἐφέσσαι· ἐπικαθίσαι τῇ νηΐ

ἐφέσσεσθαι· ἐφέζεσθαι, καθέζεσθαι

ἐφεστιασ(ά)μενος· εὐωχηθείς, εὐφρανθείς

ἐφέστιοι· ἔνοικοι, ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι, ἐπίδημοι. οἰκέται. Σκυθῶν βασιλέως ἀποστάται

ἐφέστιος· αὐτόχθων, ἢ πολίτης. ἢ ἔνοικος

* ἐφέστα· τὸ ἑσπερινὸν δίκτυον

ἐφεστρίς· χλανίς

ἐφεστρίδες· τὰ ἐπιβλήματα

ἐφέται· δικαστῶν εἶδος Ἀθήνησι, τῶν ἐφ' αἵματι δικαζόντων

ἐφέτας· τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας Ἀθήνησι δικάζοντες

ἐφέτην· καταληπτήν

ἐφετίνδα· εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλῃ προτείναντες ἀλλαχῆ βάλλωσι. καὶ πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν

ἐφετίς· παιδίσκη, διάκονος

ἐφετμή· ἐντολή, ἐπιστολή, νουθεσία, πρόσταγμα

ἐφετμῶν· τὰ αὐτά

ἔφευξαν· ἔφυγον

ἐφέψει· καταλήψεται

ἐφεψιώμενοι· ἐπιπαίζοντες, ἐπισκώπτοντες

SCR. 15. Thucyd. III 104. 16. Anaxil. fr. 1 vol. III p. 345. 24. ν 274. 25. 455. 28. γ 234. 35. Cratin. vol. II 1 p. 184. 37. Ξ 249. 38. Α 495.

ADNOT. 15. Pollux I 37 Guhl Ephes. p. 116 Gerhard Myth. p. 342, 1. 16. (ϛ') Heinsius. Cf. Wyttenb. Plut. Mor. p. 85 B Lobeck. Aglaoph. II 1163 sq. 1330. ἄσκι κατάσκι αἶξ — ὁ μὲν ἄσκι — αἶξ αὐτὸς cod., em. [illegible] ... αἶξ aut λίξ vide num αἰξυκτὴ fuerit scriptum. 17. [illegible] 18. [illegible] Similia sunt ἀνεσία et ἀπεσία. 19. (μ) Voss. ἐγκλητεύσιμον cod., em. Sopingus. ... ἔκκλητος Harpocr. 90. 7 ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου Phot. 41, 5. 21. ἐφ... ...ρεύεσθαι cod., em. Phavor. EM. 403, 52 Poll. I 71. 22. (σ) Voss. 23. Supra ἐπι... ...σάμενος· (ἐπι)βαλόμενος. 26. ἐφεστιασμένος cod. Cyrilli, ἐφεστιασάμενος Suid. ... ...1, 9 Zonar. c. 933. 27. Boeckh. C. I. p. 698. — Malim ἱκέται Aesch. Suppl. 365. ... ...θῶν κτλ. obscura. 28. ἔνοικον cod., ἔποικος Oudendorp e schol. Β 125. 29. ... ...od., ἐφέστρα Mus. τὸ ἑσπερινὸν ad ἐφέσπερον spectare videtur, q. v. usus est Soph. O... ...059. 32. διωκομένων cod., correxi. Cf. Hermann Ant. Gr. § 103, 11. 33. ἐφέτα... ...τοξόταις καὶ ἡγεμόσι schol. Aesch. Pers. 79. 35. Ludi hoc genus commemorant EM. ... ...9 Poll. IX 110. 117 Eustath. 1554, 35. — ἄλλῳ προδείξαντες ἄλλῳ ἀφῶσιν Phot. 41, ...6. ἐπέτις a masc. ἐπέτης, quo de 4486 diximus, exstat ap. Apoll. Rhod. II 666 ut certe ...entus sit mutandus. 37. Apoll. lex. 80, 1. 41. ἐμπαίζοντες Phot. 41, 26.

ἐφεψιόωνται· ἐπιπαίζουσιν. ἐπικαταλαμβάνουσιν. ἐφήδονται
ἐφέωται· ἐφεῖται
ἔφη· εἶπεν. ἔδοξεν. ἀπεκρίθη
45. ἐφηβίαν· νεωτέραν......
ἔφηβοι· οἱ ἡβῶντες. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ παρθένων
ἔφηβος· παῖς μικρός, ἐν τῇ ἀκμῇ
ἐφήβων· νεωτέρων
ἐφήδεσθαι· ἐπιχαίρειν, ἐπιτέρπεσθαι
50. ἐφήδοι(το)· τέρποιτο
ἐφηδόμενοι· χαίροντες
[ἐφήθη· συνεχωρήθη]
ἐφ.η.θείς· ἐπιχαρείς
ἐφήκατο· ἐνετείλατο
55. ἐφῆκε[ν]· ἐξεκαλέσατο. ἐφώρμησεν. ἔπεμψεν
ἐφήκει· ἐφορμᾷ. ἐπέρχεται
ἐφήλιδες· περόναι. καὶ πάθος ἐπὶ προσώπου τραχύτητος. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, αἱ καὶ ἐφηλεῖς
ἔφηλος· [ἔφυλος. ὑψηλοφόρος. ἢ] ἐφήλιδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν
ἐφήλωσεν· ἠπάτησεν
60. ἐφήμερα· [α]μετάβολα. [α]φθαρτά
ἐφ᾽ ἡμέρᾳ· ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας
ἐφημερία· ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία
ἐφημέριοι· ἄνθρωποι θνητοί, ἐπιθετικῶς
ἐφημερίων· ἀνθρώπων
65. ἐφήμερον· τὸ κώνειον. καὶ μύρον τι. καὶ ζῷον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν
ἐφημίαι· ἀγροί. καὶ βελτίονα φήμης
ἐφημοσύνη· ἐντολή
ἐφ᾽ ἡμῶν· ἐπὶ ἡμῶν. ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν
ἐφήμως· εὐφήμως
70. ἔφηνεν· ἔδειξεν, ἐποίησε φανερόν
ἐφήσεις· ἀναπείσεις
ἐφῆπται· περιῆπται. πρόσκειται. ἐπίκειται
ἔφησθα· εἶπας
ἐφησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν

SCR. 42. *τ* 330. 48. II Macc. IV 12. 55. *A* 445. 56. Soph. Ant. 1257. 57. Hippocr. 105 C et aliis locis. 59. Aesch. Ag. 501. 62. LXX. 67. *P* 697. 70. *B* 318. 71. *A* 518. 72. *B* 15 *H* 402. 33. *A* 397.

ADNOT. 42. Apoll. lex. 80, 2. ἐφεψιόωντες cod., em. Mus. 43. ┼ Mus. ἐφεῶται· ἐφῆπται cod., ἐφέωται· ἐφεῖται IFr. Gronov. Cf. Buttm. Gr. Gr. I p. 541 Matth. Gr. Gr. I p. 399 Thes. II c. 104 B. 45. ἡλικίαν addi iubet Meineke. 46. Phot. 42, 3. ,Basilic. I tit. 2, 12 Psell. Synops. legg. 270' Thes. c. 2559 A. 47. Boeckh. Ind. Lectt. Berol. 1819 Meinek. Menand. p. XXX. 50. ἐφήδοι cod. ἐφήδοιτο Mus. ,Phot. 42, 4. C. 39. 52. ἐφείθη· συνεχωρήθη recte Thes. c. 2572 C Reiskii coniectura συνεχωρήθη pro συνεχωρίσθη adiutus. Cf. ἠφείθη. 53. ἐφησθείς Voss. 57. Post τραχύτητος excidit αἴτιον, aut legendum est τραχύτητα παρέχον ex EM. [αἳ] καὶ ἐφηλίς Mus., idem περόναι pro περῶναι. 58. Confundit ἔφηλος· ἐφηλίδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν cum εὔφαλος· ὑψηλόλοφος (vel ὑψίλοφος). 59. ἐπάτησεν cod., em. Mus. 60. εὐμετάβολα εὔφθαρτα Mus., em. Meinekius. 65. Nicand. Alex. 250 Diosc. IV 85 Plin. HN. XXV 13, 7 Salmas. Exx. Plin. p. 171. — Aristot. de anim. I 53 V 231 Ath. VIII p. 353. 66. Noti sunt ἀφαμιῶται· οἰκέται ἀγροῖκοι *α* 8549. 8641. 45, Cretensium servi rustici et ἀφαμίαι (deterius ἀφημίαι) ἀγροικίαι, agri qui servis bello captis colendi assignabantur. Huc igitur respicere Hesychium, cum ἐφημίαι per ἀγροί explicat dubium non est. Conicio ἐφημίαι· ἀγροικίαι. βέλτιον (δὲ) ἀφημίαι. Supra *α* 8641 malo nunc ἀφημίας· τὰς ἀγροικίας. 67. Apoll. lex. 80, 3. 69. Vide ἀφήμως. 70. Cf. ἔφανεν. 74. Supra ἐπησθεῖεν.

75. ἐφήσθης· ἐχάρης
ἐφήσομαι· ἐπιθήσομαι. ἐντελοῦμαι. ἐπισκήψω. ἐπισκέψομαι. πέμψω, ἀποστελῶ
ἐφθά· μαλακά, διὰ τὸ καίεσθαι
ἐφθαλέον· .....
ἔφθης· προέλαβες. ἔφθασας
80. ἐφθιᾶ· ἀπέθανεν
ἐφθίεται· ἔφθιται. τεθνᾶσιν
ἐφθίατο· ἐφθάρησαν
ἐφθίσθη· ἀπέθανεν
ἔφθιτο· ἐφθάρη, ἐτελεύτησεν
85. ἑφθόν· τὸ ὠπτημένον
ἐφίαλεν· ἐπεχείρησεν
ἐφιάλτης· ὁ ἐπιπηδῶν
ἐφιγμένους· ἐπιτυχόντας
ἐφιδύειν· ὀκνεῖν
90. ἐφίει· ἐπιπέμπει
ἐφιείς· ἐπιβάλλων, ἐπιπέμπων. συγχωρῶν
ἐφίεμαι· ἐπιθυμῶ. καταλαμβάνω
ἐφιέμεναι· ἐνδιδόναι
ἐφιέμενοι· ἐπιθυμοῦντες
95. ἐφιέντα· ἐπιθυμοῦντα
(*) ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν. ἐντελλόμενος
ἐφιέρεια· τὰ ἐπὶ τοῖς ἱερείοις ἀποθυόμενα
ἐφιζάνει· ἐπικαθέζεται
ἐφίημι· ἐφιέναι κελεύω, ἐπιτρέπω
7500. ἐφίησιν· ἐπιτρέπει
ἐφικέσθαι· καταλαβέσθαι
ἐφικνεῖται· καταλαμβάνει
ἐφικνούμενος· νοῶν. φθάνων. ἐγγίζων. παραγενόμενος. ἢ γνούς
ἐφίκοιτο· παραγένοιτο. νοήσει
5. ἐφικτόν· δυνατόν. καταληπτόν
ἐφίλατο· ἐφίλησεν. φίλον ἐποιήσατο
ἐφίληθεν· ἐφιλήθησαν
ἐφίνους· τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας
Ἔφιπνος· Ζεὺς ἐν Χίῳ

SCR. 76. *Ψ* 82. 79. λ 58. 81. Aesch. Pers. 923. 82. *Α* 251. 84. σ 100. 85. Num. VII 19. 90. *Ο* 444. 91. *Α* 51. 94. Plat. Rep. p. 469. 96. ν 7. 7506. *Ε* 61. 7. *Β* 668.

ADNOT. 76. ἐφήσω Apoll. 80, 4. 77. ἔφθα ἐμάλασα cod. ἔφθα καὶ ἔφλα· ἐμάλασσε Mus. ἔφλα· ἔθλα ἐμάλασσε Phot. 43, 16. Exhibui Schowii coniecturam, nisi fuerit ἔφλα (θ) · ἐμάλασσεν. 78. εφθαλες (sic) ἔφθης. κτλ. cod., καίεσθαι ἑφθαλέξ. ἔφθης κτλ. Mus. Corr. LDindorf. Thes. III c. 2565 C lacunam voce ὀπτοῦ explens ope Phot. 42, 20. 80. ἐφθιᾶ cod., ἔφθιτο Mus., ἐφθίατο· ἀπέθανον? 81. ἐφθίεται· ἔφθιται cod., ἐφθίαται· ἔφθινται Mus. Coni. [ἐφθίεται] ἔφθινται· τεθνᾶσιν. 82. διεφθάρησαν EM. 403, 42. 83. Vide ἐψίσθη et Lob. rhem. p. 32. In Hom. ψ 31 ἔφθιθεν = ἐφθίθησαν. 84. ἔφθαρτο C. 39. 85. ἔφθονον· τὸ ὀπτημένον cod., em. Mus. 86. ἐφίαλεν codex, et infra ἠφίαλεν, λλ Mus. Supra male ἔφελλεν. 87. Vide 4625. 89. ὀφιδεύειν· σχολάζειν διατρίβειν οἰκεῖν (l. ὀκνεῖν) Hes. ἐφιδύη· ὁ ὄκνος Theognost. Cram. Anecd. Oxx. II 7, 30. Alludit ad ἐλινύειν, apud nostrum in ὀλινύα corruptum, quod iisdem vocabulis explicant. 96. Apoll. lex. 80, 5. 97. Vide ἐπίρευμα. — ἐπιθυόμενα Kusterus. 98. ἐφίζει ex Aesch. Suppl. 650. 7500. ἐφιήσει cod., em. Mus. 4. νοῆσαι Mus. νοήσοι Phavor. 6. (ἐφιλιώσατο·) φίλον ἐπ. et mox ἐφινίους Meineke. 8. ἠνίου cod., em. Mus. 9. ἔφιππος vel εὔυπνος coni. Gerhard. Myth. § 194, 7 a. Quidni *furnarius*?

ἔφιππος· ἀγὼν γυμναστικὸς παρὰ Λάκωσιν
ἐφ' ἵππων· ἐπὶ τῶν ἵππων
ἔφισεν· ὅρμησαι
ἐφιστάνουσιν· ἐκζητοῦσιν
ἐφιστορεῖν· ἐπερωτᾶν
ἐφίτυσεν· ἐγείνατο, ἐγέννησεν
ἔφλα· ἐμάλασσεν. συνεμίσγετο. συνῆν
ἔφλεγεν· ἔκαιε σφοδρῶς
ἔφλιβεν· ἔθλιψεν, ἔθλιβεν
ἔφλιδεν· διέῤῥεεν. ἐῤῥήγνυεν
ἔφλυεν· ἀνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων
ἐφλυάρει· ἐλήρει
ἐφλυήρει· ἐλήρει, ἐμωρολόγει
[ἐφνιδίως· ἀθρόως, ἄφνω]
ἐφόβει· εἰς φόβον ἦγεν
ἐφόβηθεν· ἐφοβήθησαν, ηὐλαβήθησαν
ἐφάβησαν· ἐδίωξαν
ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν
ἐφόδια· ἁρμόδια εἰς ὁδόν
* Ἐφραΐμ· ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς. καὶ Ἐφραὶμ ὁ παράκλητος· κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια
ἐφοδία· τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα
ἔφοδος· ὁρμή. ἄφιξις. ἐπιδρομή. παρουσία. βλάβη
ἐφοίτησε· παρεγένετο
ἐφολκά· τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα
ἐφόλκαιον· ἐφολκίδα. πηδάλιον
ἐφόλκια· μικρὰ καράβια, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων
ἐφολκίδα· ἐπαχθείαν. σκάφος
ἐφόλκιον· διὰ τοῦ ι τὸ πηδάλιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι
ἐφομαρτεῖτον· ἐπιδιώκετε. ἐπισπεύδετε. ἐπακολουθεῖτε
ἐφομαρτεῖτον· ὁμοζυγεῖτε
ἐφοπλίζει· παρασκευάζει, ἑτοιμάζει
ἐφόπτης· θεατής. αὐτόπτης

SCR. 16. In Aesch. Sept. 756 pro ἔτλα scripsit GD. 20. Φ 361. 25. Ε 158. 27. Deuteron. I 22. 29. Psalm. CVIII 8 cf. Ernest. gl. sacr. p. 144. 31. Xenoph. Anab. IV 2, 6. 33. Thucyd. IV 108 teste Phot. 43, 25. 34. § 350. 36. Eurip. Androm. 200. 38. Θ 191 Ψ 414.

ADNOT. 10. ἐφίππιον· ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων Phot. 43, 14 C. 39 Suid. Plat. Legg. VIII p. 833 B. 12. ὥρμησε Mus. Vide ἐφῆκεν· ἐφώρμησε. ἔφεσις· ὁρμή Phot. 41, 3. 16. GDindorf. praef. Aesch. p. LV. 18. ἔφλ[ε]ιψεν· ἔθλιψεν, quod Phot. 23, 17 porrigit, apud nostrum etiam singularem glossam constituisse puto. 19. ἔφλαδον· σημαίνει τὸ ἐσχίσθην ἢ ἐθλάσθην ἢ διεῤῥήγην, ὥς φησιν Αἰσχύλος· „λινοφθόροι ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν." EM. 403, 47. Itaque Heinsius errorem epitomatoris subesse censet, qui vocem corruptam alieno loco posuerit. At ἔφλιδεν vel potius πέφλιδεν mendo caret, sive aor. 2 dicas a φλιδάνει· διαπίπτει διαῤῥεῖ sive perf. ad praes. φλιδάω (= φλυδάω φλοιδάω χλιδάω χλοιδάω) pertinens ut μεμυδώς ad μυδάω. Cf. Lob. rhem. p. 72, quem fugerunt glossae Hes. διακεχλοιδώς διαπέφλοιδεν διαπέφρυδεν. — Cum ἐῤῥήγνυεν confer φλιδόωσα· ῥηγνυμένη. φλιδιόωντο· διεσπῶντο ἐτέμνοντο. ἔφαιδον· διῄρουν τὸ ἱερεῖον. φλιδόνες· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα. 20. Apoll. lex. 80, 6. 23. Pro αἰφνιδίως. Om. Mus. 30. Imo ἐφοδεία. 31. ἔφοδος et ἐπιδρομή iungit Herodian. I 6, 25. 34. ἐφόλκαιον· ἐφόλκεον (ἐφόλκεον· ἐφόλκεον C.) ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν. σημαίνει δὲ καράβια μικρά. οἱ δὲ τὸ πηδάλιον. καὶ μᾶλλον τοῦτ' ἂν εἴη. οὐ γὰρ ἐφολκίῳ ἐχρῶντο τότε Apoll. lex. 80, 7. ἐφόλκεον cod., em. Arnaldus Lectt. Graec. p. 61. 41. Bis Hesychius ἔφορος· ἐφόπτης et ὀπτήρ· ὁρατὴρ ἐφόπτης.

Ἐφόρκιος· Ζεύς, ἐν Κιτάνῳ τιμᾶται
ἐφορμή[ν]· ὅθεν ἄν τις πολεμ(ί)ῳ ἐφορμήσειεν
ἐφορμήσαντα· ἐπελθόντα
ἔφορος· ἐπίσκοπος, ἐπιστάτης, θεατής. θεός. ἐφόπτης
ἐφόρμῳ· νεόλκῳ
ἐφορεύειν· ἐποπτεύειν, ἀπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἐφόρων
[ἐφοστρίδες· εἶδος ἱματίου]
ἐφ' ὅτῳ· ἐφ' ᾧ τινι, ἐπί τινι
* ἐφοὺδ βάρ· ἱερατικὸν ἔνδυμα. τὸ δὲ βὰρ μικρὸν λέγεται
* ἐφοὺδ Ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον· ὑφανθὲν ἐπὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκ τε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπερίπτυκτον τὸ μέσον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει, χειρίσι τε ἠσκημένον, καὶ τῷ παντὶ σχήματι χιτὼν εἶναι πεποιημένον. τοῦτο τὸ ἐφοὺδ ἦν, τὸ ἔχον τοὺς δώδεκα λίθους· καὶ......... εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων, ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα
ἔφραδεν· ἐδήλωσεν
ἐφρασάμην· συνῆκα, ἔγνων
ἐφράσθη· συνῆκεν, ἔγνω, ἐνόησεν
ἔφρικα· πεπλήρωτο. ἀνεγνωρίσθη
ἔφριξεν· ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν. ἐδειματώθη. ἐπεῤῥώσθη
ἐφρύαξαν· ἐκινήθησαν. ἐπήρθησαν. συνή(χ)θησαν
ἐφρύγη· ἡμίφλεκτος ἐγένετο
ἐφρυκτωρήθησαν· ἐπυργάσαντο
ἔφυ· ἐγένετο.
ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον· νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυείων στεφάνων στέφεσθαι, καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες, εἶτα ἐπιλέγειν· ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κάμμα κακὸν ἔλεγον
ἐφ' ὑγρήν· ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐφύζα· ἐφύσα
ἔφυδρος· ὕδωρ ἄγων
ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν· λαγχάνει τις ὕδωρ παρατηρήσων τὸ ἐν ταῖς δίκαις
ἐφυμνεῖς· ἐπᾴδεις. Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις
ἐφύμνια· ᾠδαί
ἐφύπερθεν· ὑπεράνωθεν

SCR. 43. χ 130. (44. Soph. Ai. 1143). 47. Aesch. Pers. 7. 50. 51. I Samuel. II 18. 53. ρ 161. 54. Eur. Hecub. 542. 56. *N* 339. 57. Psalm. II 1. 59. Thucyd. III 80. 60. ψ 190. 61. Demosth. de coron. § 259 p. 313 R. 62. α 97. 64. ξ 458. 66. fr. 88 p. 119. 68. ι 383.

ADNOT. 42. ἐνκιτανωτάματι cod. ἐν Τιτάνων τάγματι Mus. De Horcio Iove cf. Gerhard. Myth. § 195, 6. Πιτάνῃ τιμᾶται? 43. ἐφ' ὁρμήν· ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν Photius. πολέμῳ cod.; correxi, nisi et hic τοῖς πολεμίοις malis. 45. ἐφόπτης codex, cf. 21. 46. ἐφόρῳ· νεόλκῳ cod., ἐφόρμῳ (Mus.)· νεολκίῳ Kusterus. An ἐφορμῶ· νεολκῶ? 48. Sic codex et Vossius, ἐφεστρίδες Mus. ἐφοτρίδες etiam EtGud. 225, 16. 51. χιτών pro τό Lex. Coisl. Montef. p. 609. — Lacunam voc. ἀποβλέποντες explebat Heinsius. 52. ἔφρασσεν· ἐδήλωσεν ἐμήνυσεν C. 39. Lege πέφραδεν vel ἐπέφραδεν. 54. Apoll. lex. 80, 10. 54. 55. Sic codex, ἐνόησεν ἐπεπλήρωτο, ἀνεγνωρίσθη Musurus, omisso ἔφρικα. Conicio ἐνόησεν ἀνεγνωρίσθη. (π)έφρικε· πεπλήρωται, ut Ennius: *campus hastis splendet et horret.* 57. ἐπάρθησαν· συνήθησαν cod., em. M. Martin. Comment. in Psalm. II p. 312. 59. ἐπυρσεύθησαν recte Kusterus. 61. κάμμα recte cod., στέμμα Suidas, πέμμα Apostol. IX 37. — δρυϊνῶν καρπῶν Zenob. III 98 p. 82 Pausan. Eustath. 1726, 18 Phot. alii. Cf. de formula hac nuptiali Lobeck. Aglaoph. p. 648. 63. Nostrum exprimit EtGud. 225, 13. Vide mox ἔχε φύζα. 64. ἐπάγων Apoll. 80, 10. 63. Plut. proverb. II 17 Append. prov. II 92; recte nunc ap. Poll. VIII 113 p. 348 Bekk. ἐφ' ὕδωρ, ut supra ἐπὶ κανᾶ (cod. ἐπιχαλᾶ). Cf. Lob. Parall. p. 219. 67. EtGud. 225, 39 Suid. Phot.

ἐφυπνῶσαι· καθευδῆσαι

70. Ἐφύρη· ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ Κίχυρος καλουμένη ἐν τῇ Ἠπείρῳ, καὶ ἡ Οἰνόη

ἔφυρον· ἔβρεχον. ἐμόλυνον. ἔπλυνον

Ἐφύρους· τοὺς Ἀκαρνᾶνας

ἔφυς· ἐβλάστησας. ἐγένου

ἔφυσαν· ἐπάτησαν

75. ἐφυσίασεν· ἀνέπνευσεν

ἐφυσίησεν· ἀνέπνευσεν

ἐφυσίησα· ἐπυῤῥίησα. ἐπεῤῥώσθην

* Ἔφυροι· ἔθνος

ἐφώδει· ἐπέληγε. Λάκωνες

80. ἐφώδευσεν· ἐπέρασεν

ἐφωδιάσθημεν· τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν

Ἐφωδίων· Ἐρατοσθένης διὰ τοῦ τ Ἐφωτίων(α) ἀναγράφει, Μαινάλιον περιοδονίκην παγκρατιαστήν· ὁ δὲ Πολέμων διὰ τοῦ δ

ἐφ' ᾧ πάρει· ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ πάρει, καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα

ἐφωπλίζοντο· παρεσκευάζοντο

85. ἐφωράθη· ἠλέγχθη. ἐθριαμβεύθη

ἐφώρμησεν· ἐνέσκηψεν

ἐφώσια· τὰ νομιζόμενα

ἐφώτισεν· ἐδίδαξεν

* ἐφ' ὅτῳ· ἐφ' ᾧ, ἢ ἐπὶ τίνι

90. ἔχαδε· κατέσχεν. ἐχώρησεν

ἐχάζετο· ὑπεχώρει, ἀνεχώρει

ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων· ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων

ἐχάλασεν· ἐνέδωκεν. ἀφῆκεν

ἐχαλέφθη· ἐχαλέπηνεν

95. ἐχάλεψεν· ἐκάκωσεν

ἐχάνδανεν· ἐχώρει

ἔχανεν· ἤνοιξεν. ἐκάλει. συνεῖχεν

ἐχάνη· σκεῦός τι ὁδοιπορικόν

ἐχαράκωσεν· ἐκύκλωσεν. ἐπολιόρκησεν

7600. ἐχάραξαν· ἤρξαντο ......

ἐχάσατο· ἀνεχώρησεν. ἀπέστη

ἔχε· ἐγεγαμήκει

ἔχεαι· συνέχῃ

ἐχέγγυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής

5. ἐχεγγύῳ· πιστῷ. βεβαίῳ. ἐξ αὐτοῦ ἔχοντι τὴν ἐγγύην

SCR. 71. *Ω* 162. 72. *N* 301. 80. Iudith. VII 7. 81. Iosu. IX 12. 82. Ar. Vespp. 1186. 83. Matth. XXVI 50. 88. IV Regg. XII 2. 90. *Δ* 24. 91. *Γ* 32. 96. Homerus. 97. Genes. IV 11. 99. Ierem. XXXII 2. 7600. IV Regg. XVII 11. 2. Homerus. 3. *σ* 122. 4. Soph. OC. 284 Eur. fr. 646. 5. Thucyd. III 46 Eur. Androm. 192.

ADNOT. 69. Fidem denegat Meinek. Theocr. p. 338. 70. Strab. VII p. 224 Pausan. I 17, 4 Steph. Byz. 290, 3. 72. *ἀκάρνας* cod., em. Apoll. 80, 14 Mus. Malim *τοὺς νῦν Ἀκαρνᾶνας*. 74. Recte *ἐπάγησαν* Is. Vossius, modo *ἐνέφυσαν* scribas. 77. *ἐφυγίασα· ἐπέῤῥωσα* sine caussa coni. Kusterus. Corruptum potius *ἐπυῤῥίασα* ex *ἔπρησα*. 79. Lege cum Ruhnkenio *ἐλώφει· ἀπέληγε* et huc refer *Λάκωνες*. Atticorum est *λωφάω*. 82. *Ἐφώδιον — Ἐφώτιον — μέναλον περιοδικόν* codex, em. Kusterus et Sopingus. Vide Bernhardy Eratosth. p. 220 Preller Polem. p. 95 C. I. nr. 2682. 2723. 2810. 87. *ἐφ' ὅσια· (ἐπὶ) τά?* 89. *ἐφώτω, ἐφώνει. ἐπετίνει* cod., *ἐφότο. ἐφῶ τινὴ ἐπίτινι* C. 39, em. Mus. 92. *κεραλεείνων* cod., em. Mus. *ἐγκλίνων* cod., em. LBos. Obss. critt. p. 161. 96. Apoll. lex. 80, 16. 97. *ἤχανεν· εἶπεν* infra. 98. Vide *ἀχάνη*. 7602. *ἐχεγεγαμέκει* cod., *ἔχεν· ἐγεγαμήκει* Mus. em. Is. Vossius. Cf. Alberti Obss. ad Matth. XIV 4. 3. C. 171 *εἴχετο. ἐγαμεῖτο.* Apoll. lex. 80, 17. 4. *ἐγχήτης* cod., em. Mus. CDr.

ἐχέγγυοι· ἀξιόπιστοι
Ἐχεδημία· ἡ νῦν Ἀκαδημία καλουμένη
Ἐχεδωρίδες· αἱ νύμφαι
ἔχεεν· ἔχωσε, χῶμα ἤγειρεν
10. ἔχει· κατέχει, κρατεῖ. νέμεται. διείργει. τημελεῖ. ἀξιοῖ. βαστάζει, φέρει. ὑπομένει
ἔχεες· ἔχεις, ἢ εἶχες
ἐχειμάσθη(ν)· ἐταράχθη(ν). τὴν ζάλην ὑπέμεινα
ἐχειμίων· ἐρ(ρ)ίγουν. καὶ ἐχείμων
ἔχει τέλος· τετελεύτηκε. Λάκωνες
15. ἐχειρούργει· ἔπραττεν
ἐχεκήλην· κηλήτην
ἐχέμεν· ἔχειν
ἐχεμυθεῖ· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον σιωπῇ
ἐχενηΐς· εἶδος ἰχθύος
20. * ἐχεμυθεῖν· σιωπᾶν, λόγους στέγειν
* ἐχέμυθος· ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον, ἤτοι κρατῶν τὸν λόγον σιωπῇ
ἐχεπευκές· ἔχον πικρίαν
ἐχέπωλοι· ἱππικοί. ἱπποτρόφοι
ἐχερμάζομεν· τὴν γῆν εἰργαζόμεθα
25. ἐχεσαμία· ὅτε θέρους ὄντος ψακάζῃ, ἢ βροντήσῃ
ἐχέσκει· ἀνιᾶται
ἔχεσκε· κατεῖχεν
ἔχεσφιν· ἅρμασιν
ἔχεται· ἕπεται. ἀντιλαμβάνεται
30. ἐχέτλαις· ἀροτριάμασιν. αὔλαξιν
ἐχέτλη· ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου. καὶ ἡ αὖλαξ. καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου
ἐχετλεύειν· ἀροτριᾶν
ἔχετο· ἐγαμεῖτο
Ἔχετος· ὄνομα βασιλέως τυράννου. οὗτος βασιλεὺς Ἠπειρωτῶν ὠμότατος, Αὐχήνορος καὶ Φλογίας παῖς, γνοὺς τὴν θυγατέρα ἐφθάρθαι, ἐτύφλωσε, καὶ ἠνάγκασεν ἀλεῖν σίδηρον· τινὲς δὲ χαλκᾶς κριθάς· ἐκαλεῖτο δὲ Μετώπη. καὶ εἰς τοσοῦτον ὠμότατος ἦν, ὥστε καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖν καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὰ αἰδοῖα τῶν παριόντων. μέμνηται καὶ Ἀπολλώνιος τῆς ἱστορίας
35. ἔχευαν· ἔχεαν, κατέχυσαν
ἐχεύατο· ἐξεχύθη, διεχύθη
ἔχευε· κατέχυσεν

SCR. 9. Z 419. 17. Δ 302. 22. Α 51. 27. Ε 126. 33. Ζ 398. 34. Cf. Argon. IV 1092 σ 84. 35. Γ 270. 36. Ε 314. 37. Ι 215.

ADNOT. 8. Ἐχεδώριδες codex. Sunt 'fluvii Echedori Nymphae. 9. ἔχυσεν CDr., em. Phot. 45, 9. 11. ἔχειες ordo h. e. ἔχιες = ἔχεις angues et ἔχες· εἶχες. 12. ,Forte *ἐχειμάσθην etc. iuxta Soph. Antig.* 397 [402]' Abresch. Misc. Obss. VII 2 p. 307 recte. 14. Huc refero Λάκωνες. Nam ἐχειμίων, quando ἐῤῥίγων (sic enim legendum) denotat, est a χειμιέω = ἐχειμιίων, non a χειμέω. 14. Phot. 45, 10. 16. *Herniosus.* 19. ἐχενιῖς cod., similiter C. 39 em. Mus. De re Plin. HN. IX 25 XXXII 1. Donat. ad Terent. Andr. IV 4, 18. Cf. Append. prov. II 93 p. 413 et Hesych. s. v. ἰσχνίς. 20. Vide ἰσχνομυθοῦντες. 22. Apoll. 80, 18. Lexicis deest ἐχεπευκία· πικρία C. 39. 24. Vide νεώχερμος· γῆ
σ
νεωστὶ εἰργασμένη. Minus recte C. 11 ἐργαζόμεθα. 25. ψακάζει ἢ βροντή cod., ψεκάζει ἢ βροντήσῃ Mus., em. HSt. nisi quod ψεκάσῃ scripsit. 26. ἀχέσκει Kusterus. 28. ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν adiecit Mus. Boeoticum est, ut ἔδοντες ἐδύνα Ἐρχομενός Τρεφώνιος τέσσιχον. 32. Vide βαιτρεύειν. 33. Sic ἐχομένη· ἡ γαμουμένη codex regius 1673 C. 171. 34. Εὐχήνορος — Φλογέας schol. et Eustath. 684.

ἔχε φρεσί· μνημόνευε
ἐχέφρων· συνετός, ἔχων φρένας, σώφρων
40. ἔχε φύζα· [ἔφυσα.] εἶχε φυγή
ἔχεων· ἐχιδνῶν
ἔχῃ· κατέχῃ
* ἔχθεα· ἔχθρας, μίση
ἐχθαίρειν· μισεῖν
45. ἔχθεται· μισεῖται
ἐχθειάσας· μεγάλως θαυμάσας
[ἐχθιδοποιήσεις· ἐχθροποιήσεις]
* ἐχθίστων· μεμισημένων, μυσαρῶν, ἐχθροτάτων
ἔχθιμα· μισήματα. Σοφοκλῆς Τυροῖ α'
50. ἔχ[θ]ματα· στηρίγματα
ἐχθοδοπῆσαι· διεχθρεῦσαι
ἐχθοδοπός· ὁ ἔχθραν ποιῶν
ἐχθοῖ· ἔξω
ἐχθραίνειν· μισεῖν
55. ἔχθος· [πόνος.] μῖσος.
ἔχθρασμα· ἔχθρα
ἐχθῦσαι· ἐξεμέσαι
ἐχθύσ[σ]η· ἐκφυσήσῃ. ἐκπνεύσῃ[ς]
[ἔχιγγος· σκόνωσις]
60. ἐχῖνος· μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον, ἢ τὸ πετεινόν
* Ἐχινάων· νήσων, αἳ καλοῦνται Ἐχινάδες
ἐχῖνοι· πέμμα νησιωτικόν, ὡς πλακοῦς. καὶ κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζώων. καὶ τῶν πτηνῶν ἡ κοιλία. καὶ σκεῦος μαγειρικόν. καὶ τῶν δρυῶν οἱ κύτταροι. καὶ τῶν πλατάνων ὁ καρπός. καὶ τῶν κιονοκράνων μέρος. καὶ τοῦ χαλινοῦ μέρος. καὶ οἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶνες. καὶ λοπάς. καὶ ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον. καὶ εἶδος ῥοιῶν. καὶ μῦες. καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι
[ἔχλυσεν· ἔκλυσεν]

SCR. 38. *B* 33. 39. *I* 341. 40. *I* 2. 41. Plat. Euthyd. 290 A. 42. Homerus. 43. *Γ* 416. 45. Aesch. Ag. 417. 48. Cant. 3 puer. com. 8. 49. ADN. 50. *M* 260. 51. *Λ* 518. 52. Arist. Ach. 226. 61. *B* 625. 62. *κοιλία*] Arist. part. an. III 14 quem expilat schol. Nicand. Ther. 579 Callim. fr. CCL p. 530 Ern. *σκεῦος μαγειρικόν*] Callim. EM. 404, 49. *χαλινοῦ*] Xen. Eq. X 6. *μύες*] Herod. IV 192, ubi al. libb. ἐχινέες.

ADNOT. 40. *ἐχεφῦζα φυγεῖν* cod., em. Kusterus. Vide ἐφῦζα. 42. ἔχει· κατέχει cod. ἔχῃ· κατέχει Apoll. lex. 80, 20. 46. Cretice pro ἐκθειάσας. Boeckh. C. I. II p. 358 n. 2556 Ahrens Dial. II p. 402. 47. ἐχθιδοποιήσεις (ἐχθηδοποίσεις) cod., ἐχθοδοπήσεις Mus. recte. 48. *ἐχθροτήτων* cod., em. glossae MSS in Cantica. 49. *Τυράννοις* cod. *Τυροῖ* Pierso ad Moer. p. 436. *Τυροῖ α'* Nauck. fr. 584 p. 217. — ἔχθημα· μίσημα Phot. 45, 21 Suid. ἔχθιμα· μίσημα CDr., ἐχθήματα Albertus. 50. [θ] Mus. 51. ἐχθοδαπῆσαι cod., em. Mus. 53. ἔχθοι codex. Pro ἐχσοῖ dictum esse statuebat Valcken. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 367 Buttm. lexil. I p. 124. Cretensibus vindicat Boeckh. C. I. II p. 402; fortasse Paphiorum est. 54. Vide Porson ad Eur. Med. 555. 55. 56. Disiunxit Albertus. *πόνος* ad ἄχθος refero. 57. Cretica est glossa. Vide Boeckh. l. c. Ahrent. Dial. II p. 357 Meinek. Alciphr. p. 124 Philol. XIV p. 206. 58. ἐχθύσσῃ· ἐκφυσήσῃ cod. ἐχθύσσῃ· ἐκφυσήσῃς Mus. Leg. ἐχθῦσῃ· ἐκφυσήσῃ ἐκχεύσῃ. 59. Pro εἴλιγγος. 60. Aut statuendum est confundi ἐχῖνος et ἰκτῖνος aut legendum τὸ πτηνῶν. 62. *πέμμα*] Casaub. Ath. p. 919. — *μυρικαζομένων* cod. *μηρικαζομένων* Mus., em. editiones praeter Hagen. De *omaso* vide Eustath. 1836, 35 schol. Ar. Vespp. 1435 EM. 404, 48 Gud. 226, 27 Nicl. Geopon. XVIII 11 p. 1487. — *πτηνῶν ἡ κοιλία*] Aelian. NA. XIV 7. *σκεῦος μαγειρικόν*] Poll. VI 91. 95 Horat. Serm. I 6, 117. *δρυῶν — καρπός*] Coray ad Xenocr. p. 9 c. 43 p. 119. *κιονοκράνων μέρος*] Vitruv. IV 3, 7. *χαλινοῦ μέρος*] Poll. I 148. 184. Boeckh. C. I. I p. 233, 23 n. 150 B. *λοπάς*] de vasculo iudiciali intellego. 63. L. ἔλλυσιν· ἔκλυσιν (Κρῆτες) q. v.

ἐχμάζει· κωλύει. ἡσυχάζει. στηρίζει. κρατεῖ. δεσμεύει
65. ἔχμασον· ἐπίσχες, κατάσχες
ἔχματα· κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, ἐρείσματα ὑδάτων
[ἔχμενος· ὑποτεταγμένος]
ἔχνανον· ἐπέκνιζον
ἐχνόαζεν· πρῶτον ἤκμαζεν
70. ἔχοιτο· συνέχοιτο. ἀντέχοιτο
ἐχολώσατο· ὠργίσθη
ἐχόλωσεν· εἰς ὀργὴν ἤγαγεν
ἐχόμενα τρίβου· πλησίον, ἐγγυτάτω
ἐχόμενοι· ἐγγίζοντες
75. ἐχόμενος· ἀντεχόμενος. πλησίον
ἐχόμην· ἐξειχόμην. ἀπειχόμην
ἔχον· εἶχον. ἤλαυνον. ἐφύλασσον
ἔχονι· ἔχουσι. Κρῆτες
ἔχου· μεταποιοῦ. φρόντιζε
80. * ἔχραεν· ἐπεβάρησεν
* ἔχραε κήδειν· ἐπεβάρησε πρὸς τὸ βλάπτειν
* ἔχραον· ἐπέκλυσαν. ἐπέθεντο. ἐβάρησαν κατὰ βίαν. ἀθρόοι προσῆλθον
ἔχραε· ἔφη
ἔχραυσεν· ἐπέτυχεν
85. ἐχραύτιζεν· ἴξευεν
ἔχρῃζεν· ἐδεῖτο. ἱκέτευεν
ἐχρηματίσθη· προεφητεύθη
ἐχρῆν· ἔδει. ἔπρεπεν
ἔχρησεν· ἐμάντευσεν. ἠθέλησεν. ἔδω(κε) χρησμόν
90. ἔχριμψαν· ἔπεσαν. ἐπλησίασαν
ἔχρισεν· ἐκέντησεν. ἐπήλειψεν
ἐχρωματίσθη· συνεχρώσθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι
* ἐχρόωντο· ἐλάμβανον. ἐξελάμβανον
ἐχρωτίσθη· ἐχρωματίσθη
95. ἐχύη· ἐχύθη
ἐχύμισαν· ἤρτυσαν
ἐχυρά· πιστή, καὶ βέβαιος, ἀσφαλής, ἰσχυρά, ὀχυρά
ἐχυρῆσαι· τῷ διὰ χειρὸς ὅρκῳ συνθέσθαι. καὶ κρατηθῆναι
ἐχυρόν· δυσαντίῤῥητον. ἀσφαλές
7700. ἐχυρόφρονες· αἱ σπουδαῖα φρονοῦσαι. ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει

SCR. 66. *M* 260. 71. *O* 155. 72. *Σ* 111 Soph. Trach. 1037. 73. Psalm. CXXXIX 5. 74. Psalm. XCIII 15. 75. III Regg. I 9 Ezech. I 15. 19. 76. *ι* 435. *μ* 433. 77. φυλακὰς ἔχον Hom. 79. Soph. fr. 25 p. 108. 80. 81. *Φ* 369. 82. *β* 50. 87. Actt. Apost. X 22. 91. *γ* 466. 92. fr. 9 p. 104. 96. Arist. Thesm. 169.

ADMOT. 64. schol. Eur. Or. 254' Pearso. Eustath. 904, 4. 65. κατέσχες cod., em. Mus. Cf. κατέχμασον. 66. Apoll. lex. 80, 21. 67. ἄτμενος Meineke. Cf. gl. α 8118. 68. Vide χναύει sqq., unde περιέκνιζον malim. 69. ἐγνόεξεν cod., em. Mus. 71. ὤργισεν cod., em. Meineke. 78. Cf. Boeckh. C. I. II p. 404. ἔχονσι coni. Ahrens Dial. II p. 293 ut sit dativus pluralivi numeri, ἔχον (ex ἔχοντι decurtatum = ἔχουν, ut hodierni loquuntur) vel ἔχοντι· ἔχουσι Mullach Gramm. der griech. Vulgaerspr. p. 224, 1. 82. Vide ἐπέχραον. 83. ἔχραε· ἔφη Meinek. pro ἔχρας· ἔφυ cod. 87. χρησμῶν ἐδέξατο explicat C. 39. — προεφυτεύθη cod., προεφητεύθη Mus. ἐπροφηθεύθη Gloss. Mss. l. c. 90. Scribe ἐνέπεσαν vel ἐπέλασαν. 91. ἔχρησεν cod., em. Mus. 92. ἐχρωματίσθη· χρῶμα ἐδέξατο Suidas. Malim συνεχρωτίσθη. 95. 96. Separavit Phavorinus. ἐχύμησαν· ἤρτησαν cod., em. Kusterus. 98. ἐχυρῶσαι τῷ διὰ χειρὸς ὅρκῳ· συνθέσθαι Kusterus, καὶ κρατηθῆναι ad χειρωθῆναι referens. Ἐχυρίσαι· τῷ δι' ἐνεχύρου — κρατῦναι Meineke. 7700. οἱ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει EM. 405, 18 C. 39.

ἐχυρῶς· ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς
ἐχώλαναν· ἔκλιναν
ἐχώμεθα· ἀπεχώμεθα. ἀντεχώμεθα. ἀντιλαμβανώμεθα
ἔχων· φέρων. οἰκῶν. κατέχων
ἐχώσατο· ὠργίσθη, ἐχολώθη
ἐψαθήλατο· ἐκνήσατο
ἐψάκασεν· ἔσταξεν
ἐψαλάσατο· ἔψαυσεν. ἐκινήθη
ἐψάναι· αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι
ἐψάνη· ἐψητήριον. λοπάς
ἔψατο· ἠκολούθησεν
ἔψεαι· ἐπακολουθήσεις
ἔψεια· παίγνια
ἐψ[ε]ίη· γέλως. παιδιά
ἔψειν· τὸ τὰς τρίχας βάπτειν
ἔψημα· ὅπερ ἔνιοι σίραιον καλοῦσιν, ἄλλοι γλυκύ
ἔψεο· ἀκολούθει, ἕπου
ἔψεται· ἀκολουθήσει
ἐψεύσθη· ἠπατήθη. ἀπέτυχεν
ἐψητήριον· ἐψάνη. ἡ λοπάς
ἐψητεῖς· τὰ μικρὰ ἰχθύδια
* ἐψήσεται· καταπαίξεται
ἐψία· γέλως, παιδιά, χλεύη. ἔφοδος· ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι. ὁμιλία. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι δευτέρῳ
ἐψιᾶται· γελᾷ. παίζει. γυμνάζεται
ἐψιατέον· παικτέον
ἐψιάτιμον· γυμναστικόν. παιγνιῶδες
[ἐψιάωνται· ἀκολουθήσωσιν]
ἔψιδεν· ἔκλαυσεν
ἐψιλάσθων· παιζέτωσαν. [ἀκολουθείτωσαν]
* ἐψίονται· ἀκολουθήσουσιν

SCR. 7701. Thucyd. V 26. 2. Psalm. XVII 45. 3. Ξ 129. 5. Α 64. 12. Ω 733. 14. Nic. Theriac. 880. 6. Hippocr. p. 359, 6. 18. Δ 415. 21. ADN. 23. fr. 3 p. 103. 29. ρ 530. 30. ἕψοντ' Pind. Ol. XIII 42.

ADNOT. 2. Sic C. 39, ἐξέκλιναν Suidas. 3. Apoll. lex. 80, 24. 5. ὀρχίσθη cod., em. Vossius. ὀργίσθη· ἠνιάθη C. 39. 8. ἐκνηθε Pierso, ἐκίνησε? 9. Casaub. Ath. IV 3 p. 250. Hinc δ 353 δεδάλας· δέσμας in δ' ἐψάνας· δέσμας mutaverim. 11. Imo εἵψατο, ut ab ἕπω· εἶψα apud Suidan. Vide Lobeck. Phryn. p. 719. Ἐφεψάσθω Theocrito IX 2 exemtum est. Infra ἔψεο. 13. ἔψια EM. C. 39 Suidas. 14. ἐψείη cod., sed ἐψίη Nicand. Ther. 880 ubi vid. schol. p. 69 ed. HKeil. Hinc etiam de aspero constat, quamquam lenem praecipiunt Lex. de spirit. p. 220 Moschopul. p. 36 ed. Titze Theognost. p. 8, 7. 15. Codex ἐψεῖν; ἕψειν Phot. 47, 2. L. ἕψειν vel ἔψειν. Cf. gl. α 8627. 16. σειραὶ cod., em. Sopingus. Cf. Plin. HN. XIV 9 schol. Plat. p. 404 Galen. lex. Hipp. p. 476 Eustath. 1385, 14. 20. ἡ χύτρα addit Herodian. epim. p. 39 et C. 39. 21. Lege ἑψητοί· τὰ μικρὰ ἰχθύδια. ἑψητοῖς· ..... quorum alterum ad Eupolin alterum ad Arist. Vespp. 677 respicit. Vide Phot. 47, 6 et interp. ad Galen. lex. p. 476. 22. ἐψιήσεται Kusterus. 23. ἐψιά Herodian. epim. p. 39 ἑψιά Theognost. p. 8, 7; reliqui et C. 39 ἐψία ut noster. Vide gl. α 8960. 8628 et infra προσεψιά. 25. C. 39. 26. ἀγωνιστικόν παίγνιον Suid. C. 39. — ἐψιάσιμον (sic enim voluisse Kusterum, non ἐψιασμόν putaverim) vel ἐψιατικόν (recte) coniciunt. 27. ἔψωνται Kusterus. Mihi ἐψίονται quod mox 7730. 32. habebimus futuri forma Cretica unice vera videtur. Cf. προλειψίω ap. Ahrent. Dor. Dial. II p. 210. 28. ἤκουσε cod., ἔκλαυσε Lob. rhem. p. 79 coll. ψιζομένη· κλαίουσα et ψίνδεσθαι· κλαίειν. Cf. et ψίδω· τὸ λυπῶ ap. Theognost. p. 13, 11 quode Lob. rhem. p. 72. 29. Male pro ἐψιαάσθων. Cf. Apoll. 80, 26 qui omisit ἀκολουθείτωσαν ad ἐψάσθων spectans. Vide Schol. Apoll. Rhod. I 457. 30. Sic codex et Vossius, ἐψείονται Mus., ἕψονται Albertus. Vide 27 et 32. Lobeckio rhem. p. 20. 205 placebat Musuri correctio agnoscebatque formam verbi desiderativam qualis est ὀψείω.

ἐψιλωμένη· ἐὰν μὲν μακρῶς ἔσται κεκαρμένη καὶ ψιλή, ὅπερ ἔνιοι, ἑτερόμαλ(λον)· ἐὰν δὲ βραχέως ἔσται δασεῖα, ἐπεὶ τὰ ψίλα τοὺς κροσσοὺς περὶ τὰ ἄκρα δηλοῖ

* ἐψίωνται· ἀκολουθήσουσιν

ἐψιόωντο· ἔπαιζον

ἔψισεν· ἐψώμισεν

35. ἐψίσθη· ἀπέθανεν

ἑψόμενον· ἀκολουθησόμενον

ἔψυθεν· ἐψεύσατο

ἔψυξεν· ἀπέπτυσεν. ἀπεδίωξεν

ἐψυχαγώγησας· παρεμυθήσω. ηὔφρανας

40. ἕψομαι· ἀκολουθήσω, ὀπαδήσω

ἐψωμένῳ· παίζοντες

ΕΩ· ψιλούμενον τὸ ὑπάρχω. ἀνατολήν. [ἢ ἰδίῳ]

ΕΩ· τῷ ἑαυτοῦ. συγχωρῶ, παραχωρῶ, ἀφῶ

ἑώα· ἀνατολή. καὶ ἡ τοῖς προβάτοις περιτιθεμένη διφθέρα. καὶ θυσία ἐν Κύπρῳ

45. ἕωθεν· (ἅμ') ἡμέρᾳ, ὄρθρον. πρωΐμα

ἑωθινὴ δίκη· ὡς μέν τινες ἡ ἕως τινὸς τιμήματος· ὡς δέ τινες ἕως τόπου· ἔνιοι ἀπὸ τῆς ὥρας, τῆς ἕω, ὃ καὶ βέλτιον

ἑωθινός· ὀρθρινός

ἐῴκει· ὡμοίωτο

* ἑῷ· τῷ ἑαυτῷ. τῷ ἰδίῳ.

50. ἑωλοκρασία· χθεσινὴ μέθη. ἕωλος κρᾶσις, ἣ παρ' Ἀθηναίοις κατεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν

ἕωλον· χθιζόν, ἐχθεσινὸν [ὂν. ἀνατολικόν, ὀρθρινόν]. διὰ δασέως δὲ ψυχρόν

ἐώλπει· ἤλπιζεν

ἑῶμεν· ἄδην ἔχωμεν, κορεσθῶμεν. ἀφῶμεν

SCR. 32. vid. 30. (33. Apoll. Rhod. III 117). 34. Hippon. fr. 32 p. 569. 40. *β* 287. Arist. vol. II 2 p. 1151 fr. VI. Epist. ad Hebr. s. f., ubi nunc ὄψομαι. 42. *Α* 119. 43. *Κ* 204 Θ 428. 47. Soph. fr. 459 p. 129. 48. *Β* 58. 50. Demosth. 242, 12. 52. *Τ* 328. 53. *Τ* 402 (Herodian. p. 313 Lehrs).

ADNOT. 31. Scripsi; ἐφηλωμένη — γεγραμμένη cod. Deinde περὶ — ψιλὰ — ἐπὶ cod., em. AM.; (λον) — καὶ δασεῖα τὴν ψιλοὺς ἔχουσαν τοὺς κρώσσους Mus. 32. ἐψιόωνται Mus. Vide 27 et 30. 33. ἐψιόωντα cod., em. Mus. 34. Cf. gl. ε 2485. 35. Vid. ἐφθίσθη. Lob. rhem. p. 32. 37. De aoristo hoc intermortui ψεύθω vide Lob. rhem. p. 91 coll. ψυθών et ψύθος. 38. ἀπόπτευσεν cod., ἀπέπνευσεν Mus. L. ἀπέπτυσεν a themate ψύττω = πτύω quo de cf. Lob. rhem. p. 32, licet infra ψύξας per πνεύσας explicet. ἔψυρεν· ἀπεδίωξεν Suid. C. 39 male huc facere suspicantur, licet haut ignorem ψύρω e dialecto esse posse pro πτύρω. At ἔψυξεν, cum per ἀπεδίωξεν reddit, derivandum a ψύττα pro ἐψύτταξεν positum est, ut supra habuimus ἀποσίζειν pro ἀποδιώκειν. 40. Glossa sacra ad calcem C. 63. 41. ἑψιωμένῳ· παίζοντες. δυϊκῶς? 42. 43. ἔω., — ἰδίω. ἔω· τῶ ἑαυτῶ cod. ἔω — ἰδίῳ. ἑῶ. τῷ ἑαυτοῦ Mus. *„In fine voc. ἑώ iota aut nexum literarum ει delevisse videtur. Perspicuum est verba ἢ ἰδίω loco suo mota esse et antiquitus ad seq. glossam* (43) *male a Musuro cum praecedenti iunctam pertinuisse"* Schowius. 42. ἔω· ὦ ὑπάρχω Apoll. lex. 80, 27. ἕω· ἀνατολήν. 43. Confundit ἑῷ· τῷ ἑαυτοῦ ἢ ἰδίῳ cum ἐῶ· συγχωρῶ. 44. παρατιθεμένη cod., em. Kusterus. (Vide ὄα ᾦα ὤας. οἶας. δωῖα, ubi nunc video legendum esse δ' ᾦα· ὄα. οἶα coll. Hermipp. Moer. fr. IV). Idem ἀνατολική sine caussa. — θυσία] Vulgari forma utitur Hesychius. Ex dialecto Cypria debebat Ἀῴα ab Adonidis nomine Cyprio Ἀῶ. Vide Meinek. Anall. Alexx. p. 280 sqq. 45. (ἅμ') ἡμέρᾳ, ὄρθρου (vel ὄρθρῳ) Kusterus. Infra ἠῶθεν· πρωΐ, ἅμ' ἡμέρᾳ, ὄρθρῳ. πρωΐμα refer ad τὰ ἕωθεν vel ἑωθινά. 46. Bekk. 258, 32. Phot. lex. 47, 16. 48. ὡμοιῶτο cod., em. Mus. 49. Om. Mus. L. ἑῷ· τῷ ἑαυτοῦ. τῷ ἰδίῳ et refer ad 43. 50. ἑωλοκρασία· χθ. μ. ἕωλος· κρᾶσις codex, coniunxit Mus. Voce κατεχεῖτο iterum utitur Didym. ap. Harpocr. 91, 3. Vide Didym. fr. p. 311. 51. Quae cancellis sepsimus, ad ἑῷον refer. διὰ δασέως] Lege aut διὰ δασέος aut ἀεὶ δασέως (e Phot. lex. 48, 12) δέ. ψυχρόν. 53. Apoll. lex. 80, 28. Buttm. lexil. II p. 130.

[ἐωμοῦ· ἱματίου γυναικείου]
55. ΕΩΝ· ἰδίων αὐτοῦ δασέως· ψιλῶς δὲ ὑπάρχων
ἐωνημένων· ἀγορασάντων, ἢ ἠγορασμένων
ἐωνοχόει· διηκόνει. ἐνέχει
ἐών πέρ· καίπερ ὤν
ἐῶν χαίρειν· παραπεμπόμενος
60. ἔωξεν· ἀνέῳξεν
* ἑώρα· νόσος
ἑῷος· ὀρθρινός, πρωϊνός
ἑώργεν· εἴργασται
ἐωρηθήτω· κρεμασθήτω
65. ἐωρίζεται· μετεωρίζεται. ἀναπατεῖ
ἐωρούμενος· κρεμάμενος. ὑψούμενος
ἔωρτο· ἐκρέματο
ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα
ἕως· ὄρθρος, ἡμέρα. ἀπὸ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακεκλίσθαι, ἢ διὰ τὸ ἴεσθαι ἐν αὐτῇ
70. ἕως ῥά· οὕτω δή
ἑώσας· τὸ χαλᾶν τὸ αἰδοῖον
ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστήρ, ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. λέγει δὲ τὸν φωσφόροι

Z.

Ζᾶ· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ. ὅθεν καὶ ζάπλουτος ὁ μεγαλόπλουτος
* ζάβατος· πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ Παφίοις
ζαβάλλειν· ἐξαπατᾶν
ζαβλεμένως· μεγάλως πεποιθώς
5. ζάβοτον· πολύφορβον. πολύκτηνον
ζαβρόν· πολυφάγον
Ζάγκλη· δρέπανον. καὶ ὄνομα πόλεως
ζάγρη· βόθρος. λάπαθον
Ζαγρεύς· Διόνυσος...... δοκεῖ γὰρ (ὁ Ζεὺς) μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος

SCR. 55. Homerus. 56. Plat. Rep. p. 563. 57. Δ 3. 63. δ 693? 72. Ψ 226.

Z. 9. Vide Aesch. fr. 224 p. 58 Nck. Suppl. 156 et Callim. fr. CLXXI.

ADNOT. 54. ἑανοῦ recte Vossius. 55. ἔων cod. Glossam cum explicatione omisit Musurus. 56. Phot. 48, 14. 57. διεκόνει cod., em. Arnald. Lectt. Gr. p. 61. 58. ὦν codex, ὤν Kusterus. 61. Recte ψώρα Reiskius. 63. L. ἑώργει· εἴργαστο aut ἔοργεν· εἴργασται. 64. 66. αἰωρηθήτω et mox αἰωρούμενος Kusterus. Sed vide Soph. OC. 1084 Phot. lex. 48, 16. 68. Cf. ἄωρτο. ἔορτο. ἤωρτο. 69. κατακεκλεῖσθαι cod., em. Reiskius. κατακλίνεσθαι EM. οἴεσθαι cod., em. Mus. 70. Imo ὥς ῥα. 71. Non liquet. 72. λέγει] Homerus. De accentu Arcad. 88, 10.

ἐ

Z. 2. ἰθυηρὸς π Παφίας codex, em. Mus. Locus est foede corruptus. Conicio: ζαβάλλειν· ἐξαπατᾶν ζάβατος (διάβατος, παρὰ Σαπφοῖ) coll. Cram. Anecd. Oxx. IV 325, 27 Ahrens Dial. I p. 46. Verba πίναξ et q. s. e glossa ζάλματος irrepserunt. 3. EM. 409, 32 C. 11. 39. 171 Ahrens l. c. 4. Supra βλεμεαίνειν· πεποιθέναι habuimus, mox ζαμελής (l. ζαβλεμής)· μεγάλως πεποιθώς ut ζαβλεμέως legendum esse videatur. 6. C. 11. Phot. lex. 49, 21. Suid. Formatum est, ut μολοβρός λαβρός. 7. Schol. Nic. Alex. 180. Cf. δ 6. 8. I. q. ζωγρεῖον. 9. ὁ Ζεὺς ex EM. 406, 47 addidit Salmasius. — παρὰ ποιηταῖς et ὁ Ζεὺς Phot. 50, 1.

[ζαγῶσαι· ὑποπτεῦσαι. Δωρικὴ ἡ λέξις.] [ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν, κατασχεῖν]
ζάει· βινεῖ. καὶ πνεῖ. Κύπριοι
ζαέντες· πνέοντες
* Ζαβουλών· ῥύσις νυκτερινή, τουτέστι χύσις σκότους
ζαές· μέγα, πολύ. λαμπρόν. ἰσχυρόν
ζαῆν ἄνεμον· σφοδρῶς, μεγάλως πνέοντα
ζαής· μεγάλως πνέων, πολύπνους
ζαθέην· ἄγαν θείαν. θαυμαστήν
ζάθεον· ἄγαν θεῖον. εὐῶδες
ζαθέου· ἄγαν θείου. θαυμαστοῦ
ζαθερές· μεσημβρινόν. ἰσχυρῶς θερμόν
* ζάθροι· θείαν
ζαιός· εἶδος ἰχθύος
ζακαλλές· περικαλλές
ζακελτίδες· κολοκύνται. ἢ γογγυλίδες
ζά[ι]κλον· δρέπανον
ζακορία· θυσία Ἀφροδίτης
ζάκοροι· νεωκόροι. ἱερεῖς. παρὰ τὸ τὸν ναὸν σαροῦν
ζακόρων· νεωκόρων. ἱερέων
ζάκοτον· ἄγαν ὀργίλον
ζακυνθίδες· κολοκύνται
Ζάκυνθος· νῆσος. καὶ πόλις
* ζακρεεῖς· εὔχρηστοι
ζάκτι· κρίμνον ἐν ἔτνει ἐφθῷ
ζάλ· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ
ζάλα· θόρυβος
ζάλαινε· μώραινε
ζάλακες· ἐχῖνοι
ζαλαύδα· κινοῦ

SCR. 15. μ. 313. 16. ε 368. Μ 157. 17. Α 38. 19. Eurip. Bacch. 121, sed tum θείας θαυμαστῆς legendum erit. 24. Nicand. fr. 132 p. 205 OS. 29. Γ 220. 31. ι 24. 38. ADN.

ADNOT. 10. Confundi ζατῶσαι· ὑποπτεῦσαι et ζυγῶσαι· ἐπισχεῖν vidit THemsterhusius. Supra ἐζατώθη· ᾔσθετο et ἐζατωσάμην· διενοήθην habuimus, mox comparebunt ζατήσασθαι· αἰσθέσθαι. ξανίσσατο (l. ζατώσατο)· διενοήθη et ζατῶσαι· φωρᾶσαι [φράσαι] ὑπονοῆσαι. Cf. Phot. lex. 51, 20. Ineptiunt C. 39 EM. Suid. Zon. 11. Pro βινεῖ καὶ Meinekius coni. κινεῖται; κινεῖ Heringa Obss. p. 217. ζάει· σφοδρῶς πνέει C. 171. 12. l. q. διαέντες. Cf. δ 1005. 1006. Vide etiam Lobeck. rhem. p. 4 Parall. p. 158 Path. El. p. 100. 13. Ernesti Gloss. sacr. p. 147. 14. C. 39. 15. De prosodia cf. Orum Milesium EM. 407, 1 Gloss. Aurivill. p. 11. Herod. πμλ. 17, 15. 16. Apoll. lex. 80, 29. 20. μεσημβρινὸν καῦμα C. 171. μ. κ. τὸ δειλινόν et ζαθερῆ· ἄγαν θερμόν C. 39. 21. Pro ζάθεοι· θεῖοι (θεῖοι porrigunt Cyr. Pearsonis et Brem.) h. e. ζαθέῳ· θείῳ. 22. ζαῖος C. 63 ζαιός omissa explicatione C. 171, ζάζεος· ἰχθύος εἶδος. οὕτως Ὀππιανός Cyrillus Alberti. Apud Plin. HN. IX 18 est *Zeus piscis faber appellatus.* 23. ζακαλθές cod., em. Sopingus, nisi malis ζακαλλέες· περικαλλεῖς. Lexicis adde ζάκαρπος· πολύκαρπος e Cyr. 171. Vide βαρμιγκαλλές. 24. Macedonicam et Boeoticam tradi glossam patet ex Ameria Timachida et Nicandro Colophonio ap. Ath. IX 369 B. Bekk. 261, 17 C. 171. Cf. θικέλιον. 25. Serie requiritur ζάκλον = ζάγκλον vox Byzantinae aetatis. 26. ‚ζακόρεια = διακόρεια *i. e. prostratae virginitatis sacrificium*' Meineck. 27. Buttm. Lexil. I p. 220 Locella ap. Eckhel DN. IV p. 289. Cf. ὑποζάκοροι. 29. Apoll. lex. 80, 30. 30. ζακαύθιδες cod., em. C. 171 Mus. ἢ γογγυλίδες παρὰ Λυδοῖς addit Bekk. 261, 17. 32. ζαχρεεῖς post Heinsium GDindorf. Thes. IV c. 10 B. 33. κριμνοῦ ἐν ἔθνει cod., em. Bos. Obss. critt. p. 163. Forte κρῖμνον; alludit ad ἀκτή. 34. Cf. τάλα· μέγα a Schwenck. in Philol. III p. 407 male in με]γάλα· μέγα mutatum. Vide γ 800. 35. ζάλα[η] C. 171. 36. Hesych. s. v. δαλίς EM. 406, 43 Lobeck. Path. El. 100. Alludit ad ἀλαίνω. 38. Vide num tale quid lateat sub conclamato ἄλευ δᾶ ap. Aeschyl. Prometh. 568. οἶστρος etiam in Aesch. Suppl. 307 audit κινητήριον.

[Ζαλειῆς· πόλις. καὶ θάλασσα]
40. *ζαλεῦ· μιμοῦ*
ζάλη· συστροφὴ ἀνέμων μεγάλων. ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοή, ταραχὴ ὑδάτων, ἢ κλόνος
ζάλον· πηλόν
ζαμάτιον· τρυβλίον
ζάματος· πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ Παφίοις
45. (*) *Ζάλμοξις· τοῦτον Ἡρόδοτος μέν φησι τοὺς περὶ τὸν Πόντον οἰκοῦντας Ἕλληνας λέγειν δοῦλον Πυθαγόρου γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλεύσαντα ἐπανελθεῖν, καὶ σωφρονεστέραν μαθόντα δίαιταν καὶ Ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν Ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν, λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξονται. ἄλλοι δὲ (τὸν αὐτὸν) τῷ Κρόνῳ εἶναι λέγουσιν*
ζαμβύκη· μουσικὸν ὄργανον
ζαμελής· [μεγάλως πεποιθώς. εὔψυχος]. μέγα μέλος ἔχων
ζαμενές· [μεγάλως ἔμψυχος], σφοδρῶς πνέον (πνεῦμα)
ζαμενής· ἄγαν ἰσχυρός
50. *ζαμενοῖσιν· σφοδροῖς*
ζαμῆται· μεγαλουργοί
[Ζάμολξις· .....]
ζαμία· βλάβη. ζημία
53b. *Ζάν· Ζεύς*
ζανίδες· ἡγεμονίδες
55. * *ζαροῦν· καθεύδειν*
ζάπεδον· μέγα ἔδαφος
ζαπιμελόν· μεγάλως πῖον, λιπαρόν
ζάπλουτος· πλούσιος πάνυ
ζαπότην· ἰσχυροπότην

SCR. 39. ADN. 41. Aesch. Ag. 656. 45. Herod. IV 94, ubi var. lect. sunt *Σάλμοξιν* et *Ζάμολξιν*. Veriorem formam *Ζάλμοξις* vel *Σάλμοξις* e libris (Plat. Charm. 158 B. Diod. I 94 Porphyr. V. P. 13 p. 16) ubique restituendam esse antiquioribus monet LDindorf. *Ζάλμωξις* recte C. 171 ante *ζαλόν* et *ζαμάτιον*. 49. Pind. Pyth. IX 39 schol. 53. Ar. Ach. 737. 53b. Ar. Avv. 570. 58. Eurip. fr. 287, 6.

ADNOT. 39. Lege *Ζελείης* (*Δ* 103). Eadem est *Ζέλη*, quod cum *ζάλη· θάλασσα* confundit. *Ζαλία· πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην* C. 171. 42. *ζαλόν* cod., em. Albertus coll. Nic. Ther. 568 *ζάλον εἰλυόεντα· βορβορῶδες κῦμα.* 43. *ζαλμάτιον* cod. *ζαμάτιον* Suidas C. 39. 171 et reliqua, quorum mentio facta est, Cyrilli exempla, ut ordo postulat. Ac $\bar{\lambda}$ carent etiam *γάβαθον, γάβενα γαβάτθι γάμβριον* (h. e. *γαμάριον*) *ζάβατος;* expunxit etiam Pearso. 44. *ζάλματος* codex *ἰθυηρὸς — Παφίας* cod., em. Mus. Ordo etiam hic *ζάματος* requirit, quam formam unice veram esse puto. A *ζαμός* = *ζωμός* (javamas Sanscr.) fit *ζάματος*, ut a Cyprio *ἀπολουμός· ἀπογύμνωσις* nascitur *ἀπολούματος* et a themate nescio quo *ἀρμώατος· σπασμός. Κύπριοι.* *ζωμὸν ἰχθυηρόν* habes ap. Lucian. Lexiph. c. 5. 45. *Ζάλμόξης — ἀφρονεστέραν — τεθνήξαντο — τῷ Κρόνῳ* cod. *Ζάλμολξις — σωφρονεστέραν — τεθνήξοιντο — τῷ Κρόνῳ* Mus. *εὐφρονεστέραν* et *τὸν αὐτὸν τῷ Κρόνῳ* Palmerius. — *τὸν Κρόνον* Salmasius. Vide Hes. *Σάλμοξις* et Boettich. Aric. 50. — *τεθνήξονται* scripsi, *ἐπανελθεῖν* pro *ἀπελθεῖν* et *Ἀστῶν* pro *ἀστῶν* corr. Meinekius. 46. *ζαμβίκη* cod., em. C. 171 Phot. 50, 21. 47. *ζαμέλης* cod., accentum correxit Thes. IV p. 7 a inclusa ad *ζαβλεμής* referenda esse monens, coll. *ζαβλεμέως* et *βλεμεαίνειν*. Vocabulo *ζαμελής* oppositum est *μικρομελής*. — *ἔμψυχος* cod., corr. Albertus ope EM. 407, 42. 48. *ἔμψυχος* cod. *ἐμψύχως* Mus. Verba e superiore glossa male repetita cum GDindorfio delevi. Idem *πνέων* in *πνέον* mutabat, addens: *ad ζαής referebat Kusterus, recte fortasse, quamquam ζαμενής etiam de vento alicubi dictum esse potuit.* 50. *ζαμενέσιν* HSt. Ut noster C. 171. 51. *μεγαλουρ* (with *γ* written above) cod. *μεγαλουργεῖ* Mus., em. Vossius. *ζαμῆται* igitur i. q. *πολυμῆται.* 52. Om. Mus. Vide 45. 53. *ζαμίη* cod. Correxi, nisi *ζαμί' ῆ* fuit. Cf. Ahrens Dial. II 139. 53b. *Ζᾶν* Hes. et Pythag. ap. Porphyr. VP. c. 17 p. 34 Kiessl. Correxit GDindorf. Thes. IV 22 B. 54. *Ζιτανίδες* = *Τιτανίδες?* 55. *ζαω* (sic) *καθεύδω.* C. 63. Alludit ad *ἄωρος· ὕπνος.* 56. C. 11. 58. Poll. III 109 Phot. lex. 51, 19. C. 171.

60. ζαρικές· ἐπίθετον πελαγῶν
Ζαρῆτις· Ἄρτεμις. Πέρσαι
ζαρτός· ζωμὸς τριπτός
ζατές· ζητεῖ
ζατήσασθαι· αἰσθέσθαι
65. ζατράπης· ὁ βασιλεύς
ζατρεφές· ε(ὐ)τραφές
ζατρεφέων· εὐτραφῶν, μεγάλως τεθραμμένων
ζατῶσαι· φωράσαι. [φράσαι. ζημιῶσαι]. ὑπονοῆσαι
Ζανάνας· θεός τις ἐν Σιδῶνι
70. * ζακκίτροφον· τὸ σεμνόν
ζαφαεγής· σφοδρῶς, ἰσχυρῶς
ζαφεγγεῖς· λαμπροὶ καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ
ζαφελές· ἄγαν σκληρόν. ἢ μεγάλως ηὐξημένον. [πολύφλογον]. ἄγριον. θυμῶδες. ἰσχυρόν
ζαφελῶς· μεγαλοκότως
75. ζαφλεγέες· σφόδρα λάμποντες. εὐθαλεῖς. μεγάλως πνέοντες ἢ μεγαλοφεγγεῖς
ζαφορῆσαι· μεγάλως φορτῆσαι
ζαφόρος· πολυφόρος
* ζαγμά· ἡνία
ζαχραεῖς· ἐξαπιναίους
80. ζαχρεές· [ἰσχυρόν.] εὔχρηστον
* ζαχρειῶν· ἰσχυρῶν ἐν ταῖς μάχαις. ἰσχυρῶς πνεόντων. μεγάλως ἐμπελαζόντων
ζαχρειεῖς· πάνυ χρειώδεις
ζαχρηῶν· μεγάλως ἐπικειμένων
ζ[α]βίχ· λευκόν

SCR. 67. *Η* 223. 74. *Ι* 516. 75. *Φ* 465. 82. *Μ* 346. 83. 81. *Ε* 525. 84. Thespis Ap. Clem. Alex. Strom. V p. 570.

ADNOT. 60. Sic codex, *ζάρικες* (*ζάρηκες* ordo) — *πελαργῶν* Mus. Expedire non possum. 61. Windischmann *die persische Anaïtis* p. 25 a *Zara* (aurum) descendere vidit, probante A de Gutschmied in Zarnkii *Lit. Centr. Bl.* 1857 26 Sept. Cf. et Strab. XVI p. 744. 63. *ζητεῖ* cod., *ζήτει* Guyetus probante Koen. Greg. Cor. p. 620 coll. *ἄγες· ἄγε.* Mihi haec coniectura admodum incerta videtur. Malim *ζητεῖς;* cf. *δατέν.* 64. *ζαττίσασθαι· ἔσεσθαι* cod., illud post Pearsonem Hemsterhusius, hoc Vossius correxerunt. Cf. *ἐζατώθη· ἥσθετο.* 65. *ζα.άπης* cod., *ζατράπης* C. 171 Mus., qui unam tantum literam expunxit. 66. *(ὐ)* Mus. C. 39. 67. *μεγάλων* cod., em. Apoll. lex. 80, 31. 68. *φορῶσαι* cod., em. Albertus. *φράσαι* e dittographia natum et *ζημιῶσαι* ab Alberto recte ad *ζαμιῶσαι* relatum proscripsi. Cf. gl. ζ 10. 70. Infra *σαυκρόν· ἁβρόν τρυφερόν σεμνόν,* qua collata Ruhnkenius *ζαυκίτροφον* coniciebat probante Boeckhio C. I. n. 2566. An *ζαυκρόν· τρυφερόν σεμνόν?* ‚*ζακκίτροφον· τὸν σ.* *ni fallor est* barbam alens, bene barbatus, *byzantinae graecitatis* cf. *σακέσφορος* [Ar. Eccl. 502]' Mein. 71. 72. *ζαφαεγής· σφοδρῶς ἰσχυρῶς ζαφεγγεῖς· λαμπροί καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ* cod. *ζαφεγγεῖς· σφοδρῶς ἰσχυρῶς λαμπροί κτλ.* Mus. *ζαφλεγεῖς· λαμπροί ἐπιφανεῖς μεγάλοι* C. 39. 63 *μεγαλῶς λαμπροί καὶ ἐπιφανεῖς* C. 171. 71. H. e. *ζαφλεγής· ἰσχυρῶς σφοδρῶς φλέγων* vel *σφοδρός, ἰσχυρός,* quas significationes EM. 408, 20 voc. *ζάφελος* tribuit. Vide Meinek. Philol. XIII p. 546. 73. *ζαφλεγές· πολύφλογον* EM. 408, 15. 74. Apio ap. Apoll. lex. 80, 33. 75. *ζαφλεγέες* cod., em. Mus. Apoll. 80, 31. Verbum etiam *ζαφλεγέω* agnoscunt C. 39. 171, unde *ζαχρειῶ· ἄγαν χρήζω* quoque notavi. 76. *ζαφορτίσαι· μεγάλως φορτίσαι* Ruhnken. *φορτίσαι* etiam Musurus correxerat. 77. C. 11. 78. *ζάχμα* Vossius, *ζεῦγμα* Reiskius. 79. *ζαχρειῶν· — ἐξαπιναίων* EM. 408, 37. *ζαχράσεις* cod., em. Salmas. 80. Confundit *ζαχρηές· ἰσχυρόν* et *ζαχρεές· εὔχρηστον.* Cf. *ζακρεεῖς.* 81. Imo *ζαχρηῶν,* licet Apoll. 81, 1 etiam *ζαχρειῶν* porrigat. — *πνέοντος* cod., em. Mus. 82. *ζαχρηεῖς* cod. *ζαχρεεῖς* Kuster, *ζαχρειεῖς* GDindorfius. 83. *ζαχρειῶν* cod., em. Vossius. 84. [α] Bentl. ad Millium p. 48.

85. *Ζέα· ἡ ἑκάτε παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ εἷς τῶν ἐν Πειραεῖ λιμένων, οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς· ἔχει δὲ ὁ Πειραεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς*
ζέβυται· σέσακται
ζεγερίαι· μυῶν γένος
ζεῖ· ταράσσει. ἰσχυρῶς καίεται
ζέει· φλέγει
90. *ζειά· οἱ μὲν σίτου εἶδος, οἱ δὲ τὰς ὀλύρας*
ζειγάρη· ὁ τέττιξ παρὰ Σιδήταις
ζείδωρος· βιόδωρος, ἡ (τὰ) πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη γῆ. ἄρουρα
ζείνυμεν· σβέννυμεν
ζειπίτις· ὁ περιχύτης
95. *ζείουσαν· ἀφρίζουσαν*
ζειρά· οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην· βέλτιον δὲ ἄλλο τι ἐπιβόλαιον κατὰ τῶν ὤμων φορούμενον, ἐοικὸς ἐφαπτίδι· καὶ Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ἐν ζ^{ῳ} καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος
ζειρατείς· ἱμάτιόν τι Σύρων
ζειρεῖν· ἀρωματοποιεῖν
ζείρη· μίτρα. ταινία. διάδημα. πέρα, ἤγουν ποδει
100. *Ζειρήνη· Ἀφροδίτη ἐν Μακεδονίᾳ*
ζειρόν· ποικίλον
ζεῖρος· εἶδος σταφυλῆς
Ζειροφόρος· ὁ Ἀΐδης παρὰ Ἀντιμάχῳ
ζειροφόρους· ζωνοφόρους
5. *ζέλλειν· βάλλειν*
* *Ζέλε(ι)α· πόλις Τροίας*
ζέλκια· λάχανα. Φρύγες
ζέμελεν· βάρβαρον ἀνδράποδον. Φρύγες
* *ζέσις· θερμότης*
10. *ζέρεθρα· βάραθρα, κοῖλοι τόποι*
ζέσεν· ἐθυμώθη. ὑπερεπόλασεν
Ζεῦ ἄνα· ὦ ἄναξ. κατ' ἀποκοπήν

SCR. 87. ADN. 89. *Φ* 362. 90. *δ* 604. 92. *Β* 458. 96. Herod. VII 69. 98. Arist. fr. inc. CC.XXVII. 103. Antimach. fr. XCIII ed. Stoll. 6. *Β* 824. 11. *Σ* 349 *ζέσσεν*. 12. *Γ* 351.

ADNOT. 85. *Ἑκάτε* cod., *κριθή. παρὰ Ἀθηναίοις καὶ* Meinek., *ἀκτή*? — Vid. schol. Arist. Pac. 144. Bekk. 311, 17. 261, 3 Phot. lex. 51, 22. — *Πειραιεῖ* — *Πειραιεύς* Mus. 86. Sic codex, + Mus., *ζεύυται* Aldi error. Est pro *βέβυται* = *βέβυσται νένακται*. Porso Eur. Phoen. 45 Lobeck. rhem. p. 86. 87. *ζεγέριες* ap. Herod. IV 192. 88. *ζέει* Voss., *ταράσσεται* Mein. 89. *ζεῖ* Voss. 91. Exspectabam formam Doricam. Conicio *ζειγαρά* h. e. *ζιγαρά*. Infra *σιγαλφοί· οἱ ἄφωνοι τέττιγες*, ubi similiter corrigo *σιγαροί* pro *σιγηροί*. De cicadis mutis cf. Leutsch. Zenob. I 51 p. 20. Cf. et *ἀδιγόρ*. 92. Iunge *ζείδωρος ἄρουρα*. — *τὰ πρὸς ζωήν* C. 11. 39. 63 *ἡ τὸ ζῆν* Apoll. 81, 2. Expressi C. 171. 93. *ζείναμεν* cod., *ζβίννυμεν* Mein. em. Kust. Cf. gl. *α* 6521 Lobeck. rhem. p. 122. 94. *ζειποίτης· ὑπεριχύτης* C. 39, *ζειπήτης ζειποίτης ζεποίτης* codices Zonarae c. 953. 95. C. 11, ubi male *ἀφορίζουσιν*, et C. 171. 96. *ἐφάπτιδι — ἐνζα* cod. *ἐφαπτίδι* — [*ἐνζα*] Mus. em. Schowius. Cf. Phot. 50, 3. Poll. VII 60 et *ζιραί*. 97. *ζειρατείς* cod. *ζειρατής* Mus., *ζειρά τις* Sopingus. 98. Similiter C. 171 *ζειρίς· ἀρωματοποιόν*. et Hesych. *ξειρίς· ἀρωματικόν τι φυτόν*. *ξείρης* Phot. lex. 308, 23. 99. Pro *πέρα* Pearso *τιάρα*. *ποδεᾶ*] C. 39 *ζειρά· χιτὼν μέχρι τῶν ποδῶν*. Sub *ἤγουν* fortasse *ἡ γοῦννα* latet. 100. *Ζειρήν· ἡ* Gerhard Myth. I p. 401. 1. Vide adnot. ad gl. *α* 1448. 2. *ἐνδύματος* pro *σταφυλῆς* Phot. lex. 52, 4. 3. Bekk. 261, 19. *αἰδής* cod., *ᾄδης* Mus. 4. *χωνοφόρους* cod. *ζωνοφόρους* Meursius *χιτωνοφόρους* HSt. 5. EM. 408, 42 Ahrens I p. 232 Lobeck. rhem. p. 116. Cf. *καζέλη· καταβάλῃ* ut Porson Eur. Phoen. 45 restituit, et *ἔζελεν*. 6. (*ι*) Mus. 7. 8. Boetticher. Aric. p. 35. 7. Ordo *ζέλμια* poscit. 8. *famulus*? Vide *σίγκηρες*. 10. Arcadicum teste Strab. VIII p. 389 Macedonicum teste Eustath. 909, 27 Ahrens I p. 232.

ζεύγελα· διάβροχα ξύλα. καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζευκτά. καὶ τέμαχος ἐκ πλευρᾶς ἡλισμένης

ζευγελάτης· γηπόνος

ζεῦγοι· βρόχοι ὀρνίθων

ζευγηλάτης· μεταβάτης. ἡνίοχος

ζευγήτης· μεταβάτης

* ζευγύας· βοηλάτας

ζευγίσιον· τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα

ζεύγλας· ζυγοί, ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Σκυρίαις

ζεύγλη· ζυγός. ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα

ζευγλόδεσμον· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ

ζεῦγος· πᾶν τὸ ἐζευγμένον. καὶ ὄχημα. καὶ ἐπὶ τριῶν, καὶ τεσσάρων ἔτασ(σ)ον

ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ· Χαρίτων τριζύγων. Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε· ‚ζεῦγος τρίδουλον.' παραδέδοται δέ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασί τινες ἐχρήσαντο· καὶ ὅτι τάσσουσι τὸ ζεῦγος ἐπὶ γ' καὶ δ'

Ζευξαντίδαι· γένος ἰθαγενῶν παρὰ Ἀθηναίοις

ζευξίλεως· ζευκτὴς λαοῦ. ἢ ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ

ζεῦμαν· τὴν πηγήν. Φρύγες

Ζεὺς καταχθόνιος· ὁ Ἀΐδων, ἤγουν ὁ Ἅιδης

ζεύσασθαι· γεύσασθαι

ζεφύρια· ὑπηνέμια ᾠά

ζεφυρίη· ἡ πνοὴ τοῦ ζεφύρου

ζέφυρος· ἄνεμος, ὁ καλούμενος λίψ

ζηβήνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον

ζηλήμων· φθονερός. ζηλότυπος

ζηλοῖ· φθονεῖ. ἐρίζει. μισεῖ. μιμεῖται

SCR. 16. Hac significatione usus fortasse erat Soph. fr. 554 p. 792. 20. *T* 405 et Eur. fr. 686 p. 453 (Helen. 1552). 24. fr. 359 p. 370. — fr. 500 p. 200 — fr. XI p. 1174 — Isocr. et Aeschyl. ap. EM. 409, 48 Phot. 52, 20. 26. Soph. fr. 129 p. 126. 28. *I* 457. 30. Arist. HA. VI 2. 31. η 119. 32. *I* 5. 34. ε 118 ζηλήμονες; et sic C. 171.

ADNOT. 13. ‚*Ligna funibus traiectis et annexis instructa.* Reiskius. 15. ζεύγη ordo. 16. ζευγηλάτος cod., em. Mus. 17. 18. Utramque glossam in unam coagmentat GDindorf. Thes. IV c. 16 D hanc: ζευγηλάτας· βοηλάτας invito ordine. Malim ζευγήτης (l. ζευγίτης)· ἐπιστάτης (Plut. Pelop. c. 23) ζευκτάς· βοηλάτας, quorum alterum novicium. 19. ζευγήσιον codex, em. Palmerius, cum ordo ille civium ζευγῖται non ζευγῆται vocatus esset: et sic EM. schol. Plat. p. 184 Ruhnken. 20. εὐριπίδησκυρίαις cod. Mus., em. Casaub. 23. (σ) Mus. 24. ζυγῶν cod. τριζύγων Mus. ζυγίων Nauck. — ἐπὶ τὸ γ' cod. ἐπὶ τῶν τριῶν Mus. — τριδούλων cod., em. Salmas. 26. ζευκτὸς λαὸς cod., em. Ellendt Lex. Soph. I p. 741 probantibus Thes. IV c. 20 C. et Lobeck. Parall. p. 374. — σοφῶς ἀνδρομέδαι cod., om. Phot. 53, 7, em. Mus. 27. ζευμαντήν cod., em. Scaliger a ζεύειν (= δεύειν Lob. rhem. p. 30) deducens Boetticher Aric. p. 35. πυγήν malebat Adr. Heringa; ζέτνα· Φρύγιος ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὴν πύλην Phot. 52, 6 huc refert Albertus. At media etiam aetate ζεύματα vocabantur *thermae* a *fervendo* et ζετραίαν· τὴν χύτραν οἱ Θρᾷκες καλοῦσι (ἀπὸ τοῦ ζεῖν) Poll. X 95. Similiter βλύδιον = τὸ ζέον a βλύζω· πηγάζω. 28. ὁ Πλούτων pro ὁ Ἀΐδων C. 171. Ἀΐδων tuetur Ahrens Dial. I p. 284. ‚Ἄδων = Ἄδωνις' Meineke. 29. EM. 408, 39 Lobeck. rhem. p. 30. 30. *Irrita ova* Plin. HN. X 60. 31. Lobeck. Parall. p. 358 n. 32. EM. 408, 51 C. 171 Phot. 53, 11. 33. I. q. ζιβύνη. — ὁλοσίδηρος ἀκοντίς cod., em. VVLL.

ζηλοτυποῖ· ζηλοῖ
ζηλοτυπία· ἐπὶ γυναικὸς ἀντιζήλου
ζηλότυπος· ὁ ἀντιζηλῶν
ζήλου· μιμοῦ. μεταδίωκε
ζηλῶ· μακαρίζω. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ
ζηλῶ σε· μακαρίζω σε. μιμοῦμαί σε
ζηλωτής· ἐρεθιστής. μιμητής
ζηλωτός· μακαριστός
ζημία· θυσία τις ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν Θεσμοφορίοις
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα· σημαίνουσα τῷ Διῒ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. Τρεῖς δέ εἰσι σημασίαι τοῦ φωτός· ἑωσφόρου, ἡμέρας, ἡλίου
ζητεῖν· βούλεσθαι. Ἀττικοί
Ζητήρ· Ζεὺ(ς) ἐν Κύπρῳ
ζητόρων· ζητούντων· γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητόρων
ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον
ζητρόν· τὸν δημόκοινον
ζία· κριθή, ἢ σίτου γένος
ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον ἢ λόγχη ἢ σπάθη ἢ μάχαιρα
ζιβύννια· λογχίδια μικρά
Ζιβυ.θίδες· αἱ Θρᾷσσαι, ἢ Θρᾷκες γνήσι
ζίγγος· ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος, ἢ τῶν ὁμοίω
ζίγλας· κῶλα
ζίγνις· ἡ χάλκη σαύρα
ζίεται· ζητεῖ(ται)
ζικνῶσαι· σκυθρωπάσαι
ζίλαι· ὁ οἶνος παρὰ Θρᾳξί
ζιραί· χιτῶνες ἀνάκωλοι
ζιτᾶνα· καταπύγονα

SCR. 40. fr. 635 p. 226 Nck. 41. Arist. Ach. 1008 Eurip. Med. 60 Isocr. Panath. p. 287 C. ubi cod. Urbin. *ζηλῶ σε καὶ μακαρίζω*. 43. e. g. Aesch. Pers. 710 Eur. fr. 671. 46. *B* 49. 49. Eupol. fr. XLVI vol. II 1 p. 563 Theopomp. com. fr. I vol. II 2 p. 816. 52. Iesai. II 4. 56. Arist. HA. VIII 24. 60. Eupol. fr. ap. HIacobi V p. LXXXVII (Nauck trag. Gr. fr. p. XI).

ADNOT. 36. *ζῆλον* cod., em. Salmasius. Pierso deleto *ζῆλον* voc. *ζηλοτυποῖ* praecedentibus annectit. 37. Sic codex, *ζηλότυπος* Mus. 38. *ἀντιλῶν* cod., *ἀντιζηλῶν* Mus., *ἀντιφιλῶν* Meinekius. 39. *ζηλοῦ* Phot. 53, 18. 45. *ζηνίφορος* cod., em. Mus. 46. Phot. 54, 3. 47. *Ζεῦ* cod., em. Phavor. 48. *ζητόρων· ζητητῶν* Phot. 54, 7; codex *ζητητόραον*, *ζητητόρων* Mus. „*ζητόρων analogiae adversatur*‘ Lob. Parall. p. 13. 49. *ζητρ.* ... cod., in quo plures literas una cum scribendi compendio delevit et *ζητρεῖον* scripsit Musurus. Cf. Poll. III 78 VII 19 EM. 411, 33 Phot. 54, 6 Suid. Eustath. 837, 44; 1411, 32; *ζητρεῖον* Orus. In Bekk. I 98, 4 *τὰς βασάνους καὶ τᾶς πληγὰς ζάτρειον* (cod. *ζάγριον*) *λέγει*. 51. Sic codex, *ζεία* (pro *ζειά*) Mus. 53. *ζιφύνια* cod. em. Mus. 54. *Θρᾷκες*] Tum scribendum *Ζιβυνθίδαι*. 56. *ἐνώτια?* pro *σίγλας*. 57. Libri *ζιγνίς ζίγνης ζιγνύς ζυγνίς διγνύς δειμνύς δυγνίς*. Malim *χαλκίς. σαύρα*. 58. *ζητεῖται* EM. 411, 51 Lobeck. rhem. p. 18. 86. 59. *ζιγνῶσαι* EM. 411, 52 C. 39 Lob. rhem. p. 60. Alludit ad *στυγνῶσαι*. 60. *θρ. ξί* cod„ literam *ᾱ* expunxit et *Θρῃξί* scripsit Mus. *ζειλά· τὸν οἶνον οἱ Θρᾷκες* Phot. 51, 22. *Ἔστι γὰρ ὁ ζελᾶς τοῦ ζελά (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκας ὁ οἶνος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εὑρίσκεται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ ῑ. συστεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ ᾱ οὐ προσέγραψε τὸ ῑ, οἷον Ταὐτὸν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελά σὺν γὰρ κεραννοῖς* (l. *συγκεραννύς*) Choerob. p. 1187 Bekk. = p. 124, 11 Gaisf. *ὁ ζήλας· τοῦ ζήλα. οὕτως δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκας ὁ ὄνος* (sic) *καὶ τούτου εὑρίσκεται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ ῑ διὰ τὸ μέτρον. ἐκεῖνος γὰρ βουλόμενος τὸ ᾱ συστεῖλαι οὐ προσέγραψε τὸ ῑ*. Cobeti excerpta e cod. Marcian. 489. „*Zelen: ὄμφαξ, uva immatura*‘ Miklosich lex. ling. Sloven. vet. dial. p. 50, quod si verum est *ζήλας* i. q. *ὀμφακίας*. 61. *ἀνάκολλοι* cod., em. Salmas. 62. *καταπυγ. . α* cod. *καταπύγωνα* Mus. qui duas aut tres literas erasit. *Ζιτᾶνα* pro *Τιτᾶνα* positum esse statuunt Albertus et Cobet N. Lect. p. 176.

ζοᾶς· σεβέσεις
* ζόες· ζῇ
65. ζόασον· σβέσον
ζοάσω· ζήσω
ζόη· τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος
ζόης· ἰσχυρός. ἢ σφοδρῶς πνέων
ζοπαδασπίδας· λαθροφάγους
70. ζόρ(ξ)· ἡλικία ἐλάφου, ἢ δορκάς
ζορωτέρα· ἀκρατεστέρα
ζούγωνερ· βόες ἐργάται. Λάκωνες
ζουΐον ἢ ζοῦον· θηρίον. ἢ ἐρυσίπελας
ζοῦσαι· δραχμαί
75. ζούσθω· ζωννύσθω
ζόφεον· μέλαν. σκοτεινόν
ζοφερή· σποτεινή
ζοφοδορπίας· σκοτόδειπνος, λαθροφάγος
ζοφοειδές· σκοτοειδές
80. ζοφομηνία· ὅταν κρυβῇ τι ἡ σελήνη
ζόφον ἠερόεντα· τὸν ἀΐδου τόπον ὁμιχλώδη. Λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος, καὶ τὴν δύσιν, ζόφον
ζόφος· σκότος, ἀχλύς, ὁμίχλη. δυσθυμία. δύσμη
ζυγά· τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων. καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, εἰς οὓς οἱ κόλλοπες ἐνίενται
ζύγαινα· βοῦς θήλεια. καὶ ἰχθύς ποιός. [ἔστι δὲ ἐν τῇ (ι′) τῆς Ἰλιάδος. καὶ τὸ κατὰ μετώπου τοῖς χοροῖς τοῖς τραγικοῖς τάγμασι
85. ζυγάστρ(ι)ον· κιβώτιον
\- ζύγαστρος· κιβωτός. (σ)ορὸς ξυλίνη
ζυγείς· γαμήσας
Ζυγία· ἡ Ἥρα. καὶ εἶδος κώπης

SCR. 69. 78. Alcaei fr. 38. 79. Hippocr. 604, 22. 81. O 191. 83. ADN. 84. Arist. HA. II 16. 85. 86. Soph. Trach. 692 Eurip. fr. 1110 p. 551. 88. Panyas. fr. XXXIII p. 69.

ADNOT. 63. 64. ζοᾶς· σεβέσεις, ζόες, ζῇ cod. ζοάσεις· σεβέσεις. ζόε· ζῇ Mus. 64. ζόει HSt. ζόε, ζῇ ζῆθι Lobeck. rhem. p. 20 coll. Simonid. ap. Stob. Flor. 98, 16. 17. Theodorid. A. P. XIII 21. Coni. ζόες· ζῇς vel ζόης· ζῇς. Valde enim incerta est imperativi forma in ες velut ἄγες, ζατές (Koen. Greg. Cor. p. 620). 65. σέβεσον cod. σβέσον HSt. et Vossius. De ζβέσον constat ex Eustathio, σ̄ igitur locum literae β̄ vel potius *F* obtinet, ut in δοάν = δήν, Ὄαξος = Fάξος (Ahrens Dial. II p. 51). Agnoscere mihi videor dialectum Creticam, cui proprium est ᾱ pro ε̄. 66. σβέσω Thes. LGr. 67. Eustath. 906, 52. Cf. ζώη. 68. Pro ζαής aeolice? 69. L. ζοφοδορπίας· λαθροφάγος ut infra. Cf. gl. 178. 70. (ξ) Salm. Lobeck. Parall. p. 76. δορκός cod. em. Faber. Vid. Nauck. Ar. Byz. p. 112. 124. 71. ζορωτέρα· ἀκροτερεστέρα cod. ζωρότερα· ἀκρατερέστερα Mus., em. Bergk. reliq. com. Att. p. 252. C. 171. 72. ζουΐωνερ' βόες cod. Mus. Vide ζύγωνερ et Ahrens Dial. II p. 72. 96. 125. 73. Potest Thessalorum esse, nisi Cyprium est, ut ἀλουά· ὁ κῆπος supra habuimus pro ἀλωή. 74. Syriace זוז et Chaldaice זוזא *drachmam* significat. δραγμαί cod., em. Mus. 75. Lobeck. rhem. p. 20. 77. Apoll. lex. 81, 4. 78. ζοφοδερκίας cod. C. 39. ζοφοδερκέας· σκοτοδείπνους λαθροφάγους male Mus., em. HSt. Ahrens Dial. I p. 47. Cf. gl. 69. 80. κρύβητι ἡ ☾ cod. κρυβῇ ἡ Mus. — κρύβηται Bekk. 261, 22 C 171, qui ἢ ἡ σκοτοῦσα τὸν νοῦν ὀργή adicit. 81. ἐν Ἅιδου Apoll. lex. 81, 5. ζόφον...... cod., in quo scriptum erat ζοφονη αἱροντα; plures literas delevit et ἠερόεντα scripsit Mus. 83. Schol. Il. I 187: vid. 84. 84. ζύγαινα· βοῦς θήλεια ἢ ἰχθύς C. 171; recte igitur Musurus pro ὀχθῶν (cod.) restituit ἰχθύς. De explicatione priore cf. Lob. Proll. p. 34, alteram firmabant Sopingus et Arnaldus appositis Oppian. Hal. I 367 V 37 Basil. M. I p. 69 B Gl.: *ballena*· ζύγαινα. — Reliqua a gl. 83 male divelli vidit Albertus. ἐν τῇ ✝ τῆς Mus., ἐν τῇ (ι′) scripsi; μετώπους cod. μετώπου Mus., non liquet. De re cf. Polluc. IV 108 Phot. lex. 54, 17. 85. (ι) Kusterus. 86. EM. 412, 28 Phot. 54, 12 unde ζυγός in ξυλίνη mutavi. — ζύγαστρος cod. malim ζύγαστρον. Cf. Lob. Aglaoph. p. 846. 88. Poll. III 39 Nonn. Dionys. XXXII 57 Mus. 275.

Ζύγιος· Ζεύς. καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ τρίτος ἐρέτης
90. ζυγκλεῖ· μύει. ὁρμᾷ. σκυθρωπάζει
ζυγόδεσμον· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν ἔνιοι ζυγοδέτην
ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι. ἢ ἀπληστεύεσθαι
* ζυγοήσεις· βότρυς
* ζυγόθρισον· ζύγωσον. ἢ κινήσας διάστησον
95. ζυγός· τρυτάνη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων
ζυγούμενον· ἐξισούμενον
ζυγοφορούμενον· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενον
ζύγωνερ· τοὺς ἐργάτας βοῦς. Λάκωνες
ζυγώσω· δαμάσω. κλείσω. καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ σατυρικῇ
200. ζύθιον· ἀλφίτου πόσις
ζύθος· οἶνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος
* ζυγητή· ἡ κλείς
ζύμη· φύραμα
ζυμίης· ἄρτος. Ἀθήνησι ζυμίτης ἄρτος οὕτως καλεῖται
5. ζωάγρια· λύτρα θανάτου ζωῆς, ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ (ὀδοντάγρα καὶ) κρεάγρα καὶ πυράγρα, οἷς λαμβάνεται πῦρ, ὀδούς, κρέα
ζωάγρια τίνειν· τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα παρέχειν
ζωαρκές· ἀρκοῦν πρὸς ζωήν
ζωᾶς· ζωῆς
ζώγη· εἶδος βοτάνης
10. ζωγορίτης· ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου
ζώγρει· ζῶντα λάμβανε, ἄγρευε
ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει
ζωγρεῖται· ζῶν πιάζεται, λαμβάνεται
ζωγρήσεται· ζωογονήσεται
15. ζωγριαί· θῆκαι νεκρῶν
ζωγρίαν· ζῶντας

SCR. 89. Eur. I. A. 221 et ADN. 92. Menand. fr. CXXVII vol. IV p. 264. 94. Ar. Nub. 745. 99. fr. 110. 206. Σ 407. 8. Pind. Nem. IX 68. 11. Z 46. 14. LXX (Num. XXXI 15. 18. Ios. IX 20).

ADNOT. 89. *ἵππος*] Schol. Ar. Nub. 122. *ἐρέτης*] Poll. I 87. 120. Phot. lex. 54, 15. 90. *ζυγηλεῖ* cod. *ζυγκλεῖ* ordo. Vide gl. ε 4789. 90. Lob. rhem. p. 60. *Ὁρμᾷ* obscurum. *σκυθρωπάζει* ad *ζικνοῖ* vel *ζιγνοῖ* refero. — *ξυγκλείει* (sc. *ὀφθαλμούς*) et *ξυνέλκει·* (sc. *ὀφρῦς*) *σκυθρωπάζει* confundi suspicatur Mein. 91. *ζυγόδεσμος* cod., em. Apoll. lex. 81, 8. — *ζυγοδέτιν* cod., em. Mus. 92. Ruhnk. Tim. lex. p. 130. 93. *ζυγόεις· βούτυρος* C. 171 suo loco ante *ζυγομαχεῖν*. 94. L. *ζυγώθρισον* ut Kusterus ex Arist. Nubb. 745 Poll. X 26 restituit, a *ζύγωθρον vectis*, quo de Eustath. 1550, 13 C. 39. *ζυγωθρήστων· συνάρμοσον σύμπηξον* C. 39. 95. *παρακείμενος* cod., em. HSt. coll. schol. Ar. Lys. 418 Pausan. Eustath. 956, 6 Phot. 54, 19. *ζυγόν* Poll. VII 81. 96. *ζηλούμενον* cod., em. C. 63. 39 ubi tamen *ἀξισούμενος* scribitur. 97. C. 39. 171. 98. *ζυγόνερ* cod., em. Ahrens II 72. 96. Lob. Proll. p. 43 cum *ζύγαινα* componit. Vide *ζούγωνερ* quod praefero. 99.
κ
Pausan. Eustath. 956, 7 Lob. rhem. p. 161. *κιρκησατυρι* cod. *Κίρκῃ σατυρικῇ* Mus. Malim *σατυρικῷ*. 202. *ζυγωτήρ* Hemsterh. Videtur de *iugulo* loqui. 3. Thom. M. p. 908. 4. *ζυμήεις* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 546. 5. *τὰ τῆς ζωῆς ἀγρεύματα* Apoll. lex. 81, 9. *ζωῆς θάνατου ἀγράμματα* cod., em. Phavor. *ὀδοντάγρα* quo iure inseruerim patet e sequentibus *ὀδούς — κρέα* (*ὄδοις — κρεῶν* cod. *ὀδόντες, οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ ἢ τὰ κρέα* male Mus.). 6. *τονεῖν* cod., em. Mus. 7. *ζωανηρές· ἀνήρ* cod. em. C. 11. 63. 171. 39. Cf. Bast Greg. Cor. p. 112. 776. 8. Lexicis e C. 171 adde *ζωαρχέτην· ζωοποιόν, ζωῆς ἀρχηγόν*. 9. *ζυγίς* nota ex Athen. XV p. 681 F Eustath. 1295, 18 Diosc. III 46. 10. *βαλσάμου* HSt. 11. Apoll. lex. 81, 10. 13. *βιάζεται* Meineke. 15. Forte *ζώγρια* vel *ζωγρεῖα*. 16. Nihil mutandum. *Ζωγρίας δὲ ἔλαβε δισχιλίους* e. g. Diod. Exc. vol. II p. 510, quem locum apposuit GDindorf. Thes. IV c. 53 D. — *ζῶντα* Mus.

* ζωή· ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία
ζῶγρον· ἐγρήγορον
ζῶγρος· τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται
20. ζωγὺς ἢ ζωτύς· θώραξ
ζωδιωτός· χιτών
ΖΩΗ· τὸ μέλι(τι) ἐφιστάμενον καὶ τῷ γάλακτι, ὃ καλεῖται γραῦς. καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. ἢ χρόνος τοῦ εἶναι
ζωήν· οὐσίαν
ζωθάλμιον· ζώσιμον. βιώσιμον. ζώπαρ. ν. θάλλειν ποιεῖν
25. ζώιλλος· [στρόφη
ζῶμα· θώραξ, χιτών
ζῶμα φαεινόν· τὸν χιτῶνα. ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι τὸν θώρακα, οἱ δὲ (κυρίως) τὸ ζῶμα
ζωμεύματα· ὑποζώματα, σχοινία κατὰ μέσην τὴν ναῦν δεσμευόμενα
ζωμήρυσις· ζωμάρυστρις
30. ζωμίλη· ἄνηθος
ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων· ἀντὶ τοῦ αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω
ζώνη· ὁ ὑπὸ τὴν γαστέρα τόπος. καὶ ὁ τόπος, ὃν ζωννύμεθα. καὶ τοῦ θώρακος ἡ λεγομένη θωρακοζώνη
* Ζώϊλλος· ὄνομα κύριον
ζώνιον· γυναικ(ε)ῖον ζῶμα
35. ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι
ζωννύσκετο μίτρην· ζωννύσκετο τὴν χαλκῆν λεπίδα
ζωνογάστριες· οἱ τὰς γαστέρας ζωννύμενοι
ζώντιον· τὸν μύλωνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον
ζωογόνος· ζωοποιός
40. ζωοδότειρα· ζωὴν παρέχουσα
ζωόν· ζῶντα
ζώοντες· ζῶντες
ζωοπώλας· ὁ τὰ ἱερὰ ζῶα πιπράσκων. καὶ ὁ τόπος ζωοπώλιον
ζωοτρόφος· ζωοποιοῦσα
45. ζωοφόρος· καὶ σαλαμάνδρα. καὶ ἀγγεῖον νεκροῦ
ζώπισσαν· τὴν ξηρὰν ῥητίνην

SCR. 23. ξ 96. 24. Cf. Pind. Ol. VII 20. 27. ξ 482. 28. Ar. Eqq. 279. 29. Philem. fr. I vol. IV p. 68. 31. Aeschyl. Suppl. 466. 32. Ξ 181 Λ 234. 36. Ε 857. 38. Aristoph. fr. XXXI p. 983, ubi ζώστειον probatur VVDD. 41. Ε 515. 42. Ζ 138.

ADNOT. 17. Apoll. lex. 81, 9. 18. L. ζώπυρον. Cf. ζωπυρήσεις· ἐγερεῖς. 19. ἐκβάλλεται cod., em. Salmas. Cf. Schol. Nic. Ther. 825. 20. ζωεύς cod. ζωγύν· θώρακα C. 63, unde Hesychii glossam praeeunte Vossio corr. Thes. IV c. 70 D. ζωτούς pro ζωτύς in Ald. vitium. Malim θωρακισμός vel θώρηξις. 21. De tunica belluata sive sigillata cf. Poll. VII 55. 22. μέλι ἐφιστάμενον καὶ τῷ cod. μέλι ἐφιστάμενον τῷ Mus., em. Salmas. Cf. Eustath. p. 906, 52 Apoll. lex. 81, 9. Confundit ζώη vel ζόη et ζωή. 24. βρώσιμον cod., em. Guyetus. Deinde a capite legitur in codice ζώπαρ. ν. θάλλειν ποιεῖν pro quo ζώπυρον — ποιοῦν Mus. Signum divisionis sustulerunt Vossius et Arnaldus Lectt. Gr. p. 63 coll. schol. Pind. Ol. VII 20 χάρις ζωθάλμιος· ἡ θάλλειν αὐτοὺς ποιοῦσα. 25. Lege Ζωΐλος· ὄνομα κύριον (cf. 233) et στρόφη (h. e. στρόφιον) ad gl. 234 refer. 27. οἷον Hes., οἱ δὲ κυρίως recte Photius. 28. Gl. Victor. l. c. Boeckhius *Urkund.* p. 134. 29. ζῶμα ῥυστρί cod. ζωμοῦ ἀρυστρίς Mus. 31. ἀϊσζώννυμαι cod. + Mus., em. Salmas. συζώννυμαι Faehsius. 32. Apoll. 81, 13 schol. Λ 234. 33. Ζωΐλος? 34. γυναίκιον cod., Ammon. p. 65 Poll. VII 67 C. 171. Huc refer e gl. 225 vocabulum στρόφη h. e. στρόφιον. 35. Apoll. lex. 81, 16. 36. ζωννυσκέτω bis cod., em. C. 171 Mus. 37. ζωνογάστριαι cod. ζωνογάστριες Mus. Lob. Parall. p. 213. Ζωνογάστορες? 40. C. 39. 171. 43. ζωοπύλας — ζωόπωλις cod., ζωοπώλας (Dor. pro ζωοπώλης) Mus. ζωοπώλιον GDindorf. Thes. IV c. 64 A. 45. Confundit ζωοφθόρος· ἡ σαλάμανδρα Bekk. 261, 23 et Nicomedes Iatrosophista ap. Ducangium et ζωοφόρος *feretrum*. 46. ῥητήνην cod., em. Mus. Plin. HN. XVI 12. XXIV 6 Dioscor. I 99.

ζωπύρα· βοτάνη, ὑπὸ ἐνίων κλινοπόδιον. ἢ ἀνθρακιά. φυσητῆρα(ς)
ζώπυρα· φυσητῆρας, [ζωτικάς] ὅθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι
ζωπυρεῖ· ἀναζῆν ποιεῖ
ζωπυρήσεις· ἐκκαύσεις
ζωπυροῦν· ἐξάπτειν ποιεῖν
Ζωπύρου τάλαντα· Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. Ζώπυρος ὁ Πέρσης, βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτόν, τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα, προὔδωκε τὴν πόλιν
ζωρόν· ἄκρατον
ζωρός· ἐνεργής. ταχύς
ζωρότερον· ἀκρατότερον. ἔνιοι δὲ τάχιον, καὶ ἄμεινον ἐπιστ[ρ]εφέστερον νοεῖν
* ζώσατο· τὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφὺν ἔσφιγξε. κατὰ γὰρ τοὺς Ὁμήρου χρόνους οὐδέποτε γυμνοὶ ἠγωνίζοντο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ιε' Ὀλυμπιάδος
* ζωστάς· ζώνας
ζῶς. ζῶντας
Ζώστειρα· Ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν Βοιωτίᾳ
Ζωστήρ· ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος ἐχρῶντο. ζώνη, ζῶμα. περίζωμα, τὸ ἀπὸ τῶν μηρῶν καὶ μέχρι τῶν βουβώνων συζευγνύμενον τῷ θώρακι. καὶ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ τόπος, ἔνθα Λητὼ ἐλύσατο τὴν ζώνην. καὶ τὸ φῦκος
ζῶστρα· τὰ ζώματα, καὶ ζώνας. ἢ χιτῶνας ζωστούς, ἢ χλαίνας ἀνδρείους. τινὲς δὲ τὰ ἐνδύματα
Ζωτεάτας· Ἀπόλλων ἐν Ἄργει, ἀπὸ τόπου
Ζωτελιστής· Ἀπόλλων ἐν Κορίνθῳ
ζωτικός· οἷος τηρεῖν
ζωυφίοις· μικροῖς ζώοις. ἢ κνωδάλοις. ἢ πτηνοῖς. ἢ σφηξίν
* ζωροπόται· μεθυσταί. ἀκρατοπόται
ζωώσας· ζωοποιήσας

SCR. 50. Ar. Lys. 682. 52. fr. XII vol. II 1 p. 115. 56. *I* 203. 57. *σ* 66. 62. *ς* 38.

ADNOT. 47. *καινοποδίων* cod., em. HSt. coll. Plin. HN. XXIV 15. — *φυσιτῆρα* cod., *φυσητῆρα* Mus., male *φυσητέρα* Ald. Confundit *Ζωπύρα* et *ζώπυρα*. 48. *ζωπύρας* cod., em. Thes. IV c. 67 B. Pro *ζωτικάς*, quod post *ἐκφυσῶσι* collocaverim leg. *ζωτικά*. — *φυσιτῆρας* — *ἐκφύσουσι* cod., em. Mus. nisi quod per errorem *ἐκφυσσῶσι* dedit. *ζώπυρα· φυσητῆρες* — *ἐκφυσῶσιν* C. 39. 171. 49. Male *ἀναζεῖν* Mus. Recte C. 171, nisi *ζωπύρει· ἀναζῆν ποίει* malis coll. Comic. ap. EM. 413, 4 cod. Par. 2630. (Menand. fr. VII vol. IV p. 90). 51. *ζωπυῤῥοῦν* — *ποιεῖ* cod., *ζωπυροῦν* — *ποιοῦν* Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 546. 52. *ζωπύρου* — *πύλαια* — *Ζωόπυρος* cod., em. Mus. 56. Apoll. lex. 81, 17. De signif. *ταχύς* cf. Aristot. de poet. c. 25. *ἐπιστρεφέστερον* (em. Fungius) *νοεῖν* cod. *νοοῦσι* Mus. 57. *οὐδέπω* — *πέντε καὶ δεκάτης* Mus. Illustrat Boeckh. C. I. p. 454 sq. 58. 59. Separavi. — *ζωστάς· ζῶντας* (? *ζῶς· τοὺς ζῶντας*) Cyr. *ζῶστρα· ζώνας* Thes. IV c. 69 B. 59. Descendit a nom. *ζώς*, gen. *ζῶ*. 60. *καὶ Ἀθηνᾶ ζώστειρα* (cod. *ζωστῆρα*, em. Meinekius) Bekk. 261, 30. *τιμᾶται καὶ Ἀθηνᾶ ζωστηρία ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδίοις* Steph. Byz. Paus. IX 17, 3. Hes. *Θωστήρια*. 61. *ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος ᾧ χρῶνται* Apoll. lex. 81, 18 Lehrs Arist. p. 125 sq. — Meinek. Euphor. fr. LXXXIX p. 122. Nostrum expressit lex. Bekk. 261, 30. — Plin. HN. XIII 25 Theophr. HPl. IV 6, 1. 62. Apoll. lex. 81, 24. 63. 64. Coagmentandas esse censet Meinek. Philol. XII p. 610 hoc modo: [ζω] *Τενεάτας· Ἀπόλλων ἐν Ἄργει ἀπὸ τόπου καὶ ἐν Κορίνθῳ*. Vid. interp. Zenob. III 96. An sub *Ζωτελίστης* latet *Τεμενίτης*? 65. *οἰοστερεῖν* cod. *οἷός τε ζῆν* Pearso. 66. *κνωδάλοια* cod. *κνωδαλίοις* Mus. 67. Ordo *ζωωροπόται* requirit. Phot. 56, 18 C. 171.

Η.

Ἠ· ψιλούμενον καὶ περισπώμενον σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή. καὶ ἀντὶ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἆρα. καὶ ῥῆμα ἴσον (τῷ) ἔφη· ἦ....... Ὅμηρος μὲν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ δηλοῦν τὸ ἔφη

ἢ· ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν, καὶ συναπτικὸν (ἴσον) τῷ εἰ

ἣ· δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν προτακτικόν· καὶ ἀντωνυμίαν ἀναφορικήν· καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας τῆς ἐμή, σή, δηλοῖ

ᾗ· δασυνόμενον καὶ περισπώμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν δοτικῆς πτώσεως σημαντικόν· ᾗ καὶ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ ἑῇ

5. ἥ· ἥτις

ἦ· εἶπεν. ἀληθῶς, ὄντως. ἦ γένηται. ἦ ἔφη. ἤμην

ἦα· ἤμην καὶ ἐγενόμην. ἦ ἦλθον. ἦ ὑπῆρχον

ἦαρ· αἷμα. ψυχή

[ἥιατο· ἐκάθετο]

10. ἡβᾷ· ἀκμάζει

ἡβαιόν· μικρόν, οἷον ἄβαιον, (οὗ) οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι διὰ σμικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον. τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βαιόν

ἡβᾶν· ἀκμάζειν, νεάζειν. εὐωχεῖσθαι, μεθύσκεσθαι

ἡβάσκοντες· ἐκ δευτέρου νεάζοντες, ἢ αὐξάνοντες

ἥβη· νεότης, ἀκμή·

> καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος

καὶ ἡ θεός·

> μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη

ἔστι δὲ Διὸς καὶ Ἥρας θυγάτηρ, γυνὴ Ἡρακλέους. καὶ ἀκολασία. καὶ ἄμπελος

15. ἡβήσας· τριχώσας

ἡβητής· ἀκμάζων, νεανίας, ἧλιξ

ἡβολεῖν· ἀργεῖν

* ἡβητήρια· ἑστιατήρια. καταλύσεις

SCR. 1. δή] *Α* 169. 518. ἆρα] *Ι* 339. ἔφη] *Α* 528. 2. *Β* 253. — εἰ] *Γ* 215. 3. *Χ* 151 — *Α* 2. 4. *Α* 162. *Ξ* 67 — *Ξ* 163. 6. Vid. Cobet Nov. Lect. p. 187. 7. *Ε* 808 — Plat. Theaet. p. 130. 9. *Ω* 89, ubi εἵαθ' Aristoph. Byz. (p. 41 n. 38 Nck.) alii εἴαθ' (cf. *Β* 137 *γ* 8 *υ* 106 schol. *Ο* 10). Praestiterit ἥατο. 10. Aesch. Ag. 584 Eur. Or. 685. 11. *Β* 380. 12. Scol. 8 p. 1019 Bgk. Xen. Anab. IV 6, 1 ponit ἡβάσκοντος. 14. *Ν* 484. — *Δ* 2 — Pind. Pyth. VI 48.

ADNOT. 1—4. Apoll. 81, 27 — 82, 8. 1. ἴσον τὸ δή — ἀποῤῥηματικοῦ cod. — ἴσον ἔφη ἦ Ὅμηρος μὲν cod. ἴσον (l. ἴσον) τῷ ἔφη. Ὅμηρος γοῦν Mus. Correxi. Excidit post ἦ: καὶ κυανέῃσιν ὑπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. 2. (ἴσον) Alb. 3. ὑποτακτικόν Mus., προτακτικόν cod. Apoll. 82, 3. — ἐμῇ σῇ δηλοῖ cod., ἐμὴ σὴ ἡ δηλοῖ Mus. 4. ἦν cod. ἑῇ Mus. 6. ἦ γένηται ἦ ἐφήημεν cod., om. Mus. Correxi. 7. ἦλθεν ἢ ὑπῆρχεν cod., em. LBos. Confundit ἦα et ἤϊα. 8. Vide ἔαρ. εἶαρ. ἀεροβλεῖ. ἠεροπότης. 9. Sic cod., ἥιατο· ἐκάθητο Mus. L. εἵατο· ἐκάθηντο. Supra αἶᾶται, εἵατο. 11. (οὗ) Mus. — βέβαιον cod. βαιόν Palmer. 12. Cf. Herod. (II 133) ap. Ath. X p. 438 B. ὅπου πύθοιτο ἡβητήριον εἶναι μεθύσκεσθαι. 13. ἀνηβάσκοντες Meineke; Hes. exprimit C. 171. 39. 14. Apoll. 82, 9. ἄμπελος] Ex Hom. ε 69 nota est ἡμερὶς ἡβώωσα; sed h. l. respici dixerim Theocr. V 109 μή μοι λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος. ἐντὶ γὰρ ἅβαι. 15. Eustath. 581, 10 C. 171. 16. ἧληξ cod., ἧλιξ Mus. — ἡβήτης cod. 17. C. 39. Zon. Lex. de spir. p. 222. Cod. Paris. 1270. Cf. Lob. Path. El. 42, n. qui *feriari* interpretatur. 18. ἱστηατήρια κατάλυσις cod., em. Mus. et HSt. Male ἡβήτριον· κατάλυσις C. 39.

ἤβολον ἦμαρ· καθὸ ἀπα(ν)τῶσιν εἰς ταὐτόν. ἢ εὔκαιρον. ἱερόν
ἡβόωντα· ἀκμάζοντα
ἢ βρέτας· ἀνδρὸς ἄγαλμα, ξόανον
ἡβώοιμι· ἀκμάζοιμι. [ἀκμάσεσιν]
ἡβώωσα· ἀκμάζουσα, θάλλουσα
ἠγάζοντο· ἐθαύμαζον
ἠγαθέοισι· τοῖς πάνυ θείοις
ἠγάθεον· ἄγαν θεῖον. εὔδαιμον, μακάριον
ἠγαλέον· κολοβόν. κατεαγός. κοῖλον. εὔθλαστον
ἠγάλλοντο· ἐγαυρίων
ἠγάμαν· ἀπεδεξάμην
ἠγάνεα· πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου
ἠγανές· καθαρόν. νέον
ἠγάν(ε)ος· νεανίσκος
Η ΓΑΡ· [τί δέ.] αὕτη γάρ. ὄντως γάρ
ἦ γάρ· ἐπεὶ ἄν
ἦ γάρ κεν δειλός· ὄντως (γὰρ ἂν) δειλός
ἦ γάρ με· ὄντως γάρ με
ἦ γὰρ δΐομαι· ὑπολαμβάνω γάρ
ἠγάσ(σ)ατο· ἐξεπλάγη
ἠγαλλιάσατο· ......
ἠγάσθη· ἐθαύμασεν. [ἐχάρη.] δυσηρέστησεν
ἠγαστό· ἐνεμέσησεν, ἐφθόνησεν, ὠργίσθη. ἐθαύμασεν. ἐνετράπη
ἠγ(γ)υᾶτο· ὁ λαμβάνων [ἤγετο]
ἥ γε· αὕτη. ἥτις
* ἠγε[ι]ρέθοντο· συνηθροίζοντο. συνήγοντο
ἡγεῖ· ἄρχεις
ἤγειρεν· ἀνέδειξεν. ἀνέστησεν
ἡγεῖσθαι· δοκιμάζειν. δοκεῖν
ἡγείσθη(ν)· ἦρχον......
ἡγεῖτο· ηὐθέντει. ἦρχεν
ἡγεμάχος· πολέμαρχος
ἦγέ μιν· ἤγαγεν αὐτόν
ἡγεμονεύεσθαι· ἄρχεσθαι
Ἡγεμόνη· Ἄρτεμις. καὶ Ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται

SCR. 20. *I* 464. 22. *H* 157. 23. ε 68. 26. Θ 133. 28. Herod. I 143, 11. 29. Xen. Symp. VIII 8. 32. ‚*Finxit poeta Alexandrinus ad analogiam Homerici* ἠγάθεος.‘ Mein. 34. ADN. 35. *A* 293. 36. *A* 355. 37. *A* 78. 38. *Γ* 181. 44. *B* 304. 45. Apoll. Caryst. fr. 2 IV p. 445 M. 46. β 28. Luc. I 69. 48. ADN. 49. Non respic. *B* 567 sed Sapient. VII 12. 52. Thuc. III 61. 53. Nicandr. Metam. fr. 1 (38 OSchn.) Callim. h. Dian. 227.

ADNOT. 19. (ν) Mus. recte coll. ἀβολεῖν. Vid. Lob. Path. El. p. 42. 20. Sic cod. ἡβῶντα Mus. Imo ἡβώοντα. 21. ἡβρήτας cod. ἡβρέτας Mus. ἢ βρέτας Pearso. Lob. Path. El. 66. Cf. ἰοβρέτας. 22. ἀκμάσεσιν om. Mus. Refer ad 15, ubi ἡβήσας· τριχώσας, ἀκμάσας C. 171 porrigit vel potius ad haustam aliquam glossam ἡβήσασιν· ἀκμάσασιν. 23. ἡβόωσα cod., em. C. 39. 24. C. 11. 26. Apoll. 82, 11. 27. EM. 418, 7 Lob. Proll. 100. 29. Phot. 58, 5 EM. 418, 9. Est imperf. Dor. ab ἄγαμαι pro ἠγάμην. 30. ἠγανέα cod., em. Meinek. 31. Lob. Proll. 185. Vide δεηγανές· λαμπρόν. 32. (ε) Meinek. 33. τί δέ idem refert ad τί γάρ. 34. ἦ γάρ ἄν· ἐπεὶ ἄν e *B*. 242? 38. (σ) Pearso. 39. 40. Separabat Pearso haud dubie ut Albertus, ἠγαλλιάσατο· ἐχάρη ad Ioann. VIII 56 referens. 42. ἠγγύα· ὡμολόγει δώσειν. ἠγγυᾶτο· ὁ λαμβάνων Phot. 58, 10. ἐγγυᾷ ὁ διδοὺς ἐγγυᾶται ὁ λαμβάνων Ammonius p. 46. 43. Huc refer ἤγετο coll. Phot. 60, 5 ἦγεν· ἐν Τιμαίῳ ἡγεῖτο. Nec displicet Taylor Lect. Lys. p. 704 λαμβάνων. ἤγετο· ἦγε, ἦγε κτλ.; nisi ἥγε· τὸ ἦγε καὶ αὕτη ἥτις placet. 44. [ι] Mus. ἀνήγοντο cod. em. Alb. 45. ἡγῆ Mus. 48. ἡγείσθη: εἶχεν cod. + Mus., em. Alb. Sumptum videtur ex *B* 731 aut ξ 470. Fortasse δυϊκῶς excidit. 49. Gloss. l. c. 51. ἡγέμην cod., em. C. 171 Mus. 53. Paus. III 14, 6 VIII 37, 1. 47, 6 Anton. Lib. c. 4. Polymen. VIII 52. Orph. Arg. 907. — Boeckh. *Urk.* p. 83 et 87.

ἡγεμονικόν· ὁ νοῦς
55. ἡγεμών· ἄρχων. ὁδηγός
ἦγεν· ἔφερεν
ἡγεόμην· ἡγούμην. ἠρχόμην
ἡγερ(έ)θοντο· ἠγείροντο. συνηθροίζοντο
ἡγερέ(ε)σθαι· συναθροίζεσθαι
60. ἠγερθεν· συνηθροίσθησαν
ἡγεσ[κ]ίης· ὁδηγ[ησ]ίας
ἥγεσθ' αἰεί· ἐφέρεσθ' ἀεί
ἤγετο· ἦρχεν. ἤρξατο
ἡγήλασαν· συνήγαγον
65. ἡγελάζει· ἄγεται. ἐλαύνει. ἐπιμελεῖται. θεραπεύει. ἀγ[χ]ει
ἡγηλάζειν· ἄγειν. ἐλαύνειν
ἡγήσατο· ἦρξεν. ὁδηγὸς ἐγένετο
ἡγητηρία· παλάθη σύκων· ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ [παρα] Πλυντηρίων φέρουσι παλάθην συγκειμένην ἐξ ἰσχάδων διὰ τὸ τοὺς αὐτόχθονας ἥμερον καρπὸν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων· παρὰ τὸ ἡγήσασθαι οὖν τῆς τροφῆς κέκληται ἡγητηρία
ἡγητήρ· ἡγεμών. ἄριστος
70. ἡγήτορες· ἡγεμόνες. βασιλεῖς. ὁδηγοί. ἄρχοντες
[ἡγιᾶτο· ἐνεκάλει]
[ἡγιλάζει· διάγει]
ἡγίνεον· ἦγον
ἠγκάζοντο· ἐλάμβανον
75. ἠγλαϊσμένον· φωτεινόν, λαμπρόν
ἠγμένος· τεθηρευμένος. πειθήνιος
ἠγμένους· ἀγομένους
ἡγνικότες· καθαρίσαντες
ἠγνόει· ἠπείθει. ἠγανάκτει
80. ἠγνοίεις· ἠπείθεις
ἠγνοίησεν· ἠπείθησεν. ἠγνόησεν. ὡς (τό·)
Ἕκτωρ δ' οὔτ[ο]ι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν
ἤγνωσεν· ὠδυνήθη
ἤγομεν· ηὔξομεν
ἠγόν· κατεαγός
85. ἠγωνίασεν· ἐφοβήθη
ἤγοντο· ἐλαύνοντο
ἡγόμην· διῆγον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ δευτέρῳ

SCR. 56. *Ι* 89. λ 323. 57. *Ε* 211. 58. *Β* 304. 59. *Κ* 127. 60. *Α* 57. 63. δ 10. 65. ρ 217. 67. *Α* 71. 69. Cf. Soph. OC. 1521. 70. *Β* 79. 73. Σ 493. 78. I Petr. I 21. 81. *Β* 807. 87. fr. 234 Nck.

ADNOT. 54. C. 171. Phot. 60, 1. 58. *ἠγέρθεντο* cod., em. Mus. 59. *ἠγέρεσθαι* cod., em. C. 171. 39. EM. Suid. 61. *ἡγεσκίης ὁδηγησίας* cod. *ἡγησίης· ὁδηγίας* et *ἡγεσίαις· ὁδηγίαις* (η supra ε) C. 171. 39. Videtur igitur *ἡγεσκίης* h. e. *ἡγεσηΐης* natum ex *ἡγεσίης*. 64. *ἠγέλασαν* vel *ἐγείλασαν* q. v. vel *ἠγήλασαν· συνηγήλασαν* Meinek. XIII p. 533. 65. [χ] Heins. Apoll. 82, 12. 67. Sic C. 171. 68. Ath. III p. 74 D Eustath. 1964, 11 EM. 418, 19 Phot. 60, 15 ubi recte *πλυντηρίων*. Porphyr. de abstin. LII p. 130. 71. *Ἡιτιᾶτο* Kuster. Boeckh. C. I. II p. 933. 72. *ἡγηλάζει* Mus. 73. *ἡγύρον· ηὖχον* cod. *ἡγίνεον· ἦγον* Apoll. 82, 13 et sic Pearso, *ἤρυγον· ἤχουν* Ruhnk. male. 74. V. *ἀγκάζοντο*. 75. C. 171. 76. *πειθηνίης* cod. *πειθήνιος* Mus. *παντὶ πειθαρχῶν* Phot. 60, 9. 78. *ἢ κεκαθαρμένοι* addit C. 171. 79. *ἠγνοίει?* 80. *ἠπείθης* cod., em. Mus. 81. *τό* addidit Mus. [o] Iunius. 82. *ἀγνώσσει· δυσχεραίνει* confert Alb. Vid. 85. 83. *ἀνηγμένον· ηὐξημένον* conf. Kusterus. 84. *ἦγον* cod., *ἠγός (ἐαγός)* Alberti Lob. Path. El. 59 n., nisi adiectivum exstitit *ἠγός* = *ἠγαλέος*. 85. Iungit haec Teles Stobaei Flor. tit. 108 p. 576.

ἠγόρευεν· ἐδημηγόρει
ἠγορόωντο· διελέγοντο
90. ἡγοῦ· παρακελευ(σ)τικῶς· ἄρχε, ἡγεμόνευε, διάκρινε
ἡγοῦμαι· ἡγεμονεύω. νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι. προκρίνομαι
ἤγουν· ἤτοι. ἤγουν ἡγοδαίμων: β'.
ἤγρετο· ἠγέρθη
ἠγροικισάμην· ἀγροίκως ἔπραξα
95. * ἥδω· εὐφραίνω. τέρπω
ἠδαίμων· αἰγιδίων
ἠδ' αἰγῶν· ἢ αἰγιδίων. ἠδαιμόνουν
ἠδ' ἄκρας· καὶ τὰς ἐξοχάς
ἥ δ' ἄν· ᾗτινι δὲ ἄν
100. ἠδαξήσατο· ἐκνήσατο
ἠδάφωται· κατῴκισται
ἠδέ· ἀντὶ τοῦ καί·
ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ αὕτη. ἔφη δή.
ᾔδεα· ᾔδειν, ἐπιστάμην
ἦ δὲ βίηφι· τῇ αὐτοῦ ἰσχύι
5. ἤδεε· ᾔδει, ἠπίστατο
ἤδεε μαντοσύνας
[ἢ μάται(ε)]
ᾔδεες· ᾔδεις
ἥδει· τέρπει
ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν· τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν τὴν παροιμίαν λέγεσθαι
ἠδ' ἐπίκουροι· καὶ βοηθοί
10. ᾔδεσαν· ἠπίσταντο, ἐγίνωσκον
ἠδέσθη· ἐπεθύμησεν
ἥδεται· εὐφραίνεται, τέρπεται
ἠδὲ τοκήων· καὶ τῶν γονέων
ἤδη· ἐπὶ μὲν παρῳχημένου χρόνου ἀορίστου·
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος·
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι

SCR. 89. *Δ* 1. 97. *Α* 41. 102. *Δ* 258. 3. *Ξ* 71. 4. *Χ* 107. legitur ἦφι βίηφι, alibi passim ἠδὲ βίηφι. 5. *Β* 832. 9. *Β* 815 *Γ* 456. 13. *Γ* 140. 14. *Λ* 260 *Ο* 110.

ADNOT. 90. (σ) Arnald LGr. p. 64. Vide ἄγεο. 92. ἡγ' ὁ δαίμων δεύτερος Mus. Non expedio, nisi ad Anaxandr. fr. vol. III 181 spectat: τὸν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα. 93. C. 171. 39. 94. ἠγροκησάμην· ἠγροίκως cod., em. EM. C. 11. (171.) 95. εὐφραίνομαι cod. Correxi. Habet C. 171 sed suo loco fol. 189, 21 post ἡδῶ· τόξω. 96. ἠδ' αἰγῶν Mus. Latet aliud; vid. 97. 97. Sic cod. Mus., ἢ in Ald. omissum, καὶ Heinsius. — ἠ δαιμόνουν quid sit, non liquet. Dicam tamen, quid mihi videar eruisse. Deletis, quae e margine sunt ἠδ' αἰγῶν· ἢ (καὶ) αἰγιδίων, una cum dittographia αἰγιδίων, restant ἠδαίμων· ἠδαιμόνουν h. e. αἰδήμων· ..... et ἠδημόνουν· ..... vel ἠδήμουν· ἠδημόνουν coll. ἀδημεῖν. 97. 98. Separavit Phavorin. 99. ἔντινι cod. et C. 171. 39 addentes ἢ οἷα δὴ ἄν. Forte ᾗ σ' ἄν· ἐν ᾗτινί σε ἄν Hesiod. Opp. 206. 100. Phot. 60, 20. 2. Apoll. 82, 25. Verba καὶ αὐτὴ αἰφνιδή om. Mus. Correxi. ἠδὲ δέ. αὕτη δέ C. 171 ἠδὲ καὶ ἡ δὲ (sic) ἀντὶ τοῦ αὕτη C. 39 (l. ἠδέ· καί. ἥδε· ἀντὶ τοῦ αὕτη). Confundit igitur et noster ἠδέ, ἥδε et ἦ δέ· ἔφη δή. 5. ἡ δὲ αἱ μαντοσύναι cod., em. Mus. male pro ἢ μάται corrigens ἤγουν μαντείας. Scripsi ἢ μάταιε, quod ad ἠλεέ pertinet. 7. C. 39. 8. ἥδει cod. ἡδύ Mus., em. Diog. V 1 Zenob. IV 19. Hoc loco complures Homericas glossas inserit C. 171: ἡ δ' ἐλεαίρει. ἠδ' ἔτι δώσει. ἠδ' ἔτι λύσει. ἠδὲ φίληθεν. ἠδὲ χατίζει. 11. Imo ἥσθη coll. ἡδονή· ἐπιθυμία. 13. τοκέων cod. 14. Apoll. lex. 82, 16. — ἀρειοσύνη περ cod., em. Mus.

ἤ δή· ἀληθῶς δή. καὶ (δή)
ἤ δηθὰ στρεύγεσθαι· ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι
ἤδη μοι· πρὸ τούτου μοι
ἠδημόνησεν· ἐξεκάκησεν
ἠδημόνως· αἰδεσίμως
ᾔδησθα· ᾔδεις
* ἡδέα· γλυκέα
ἠδίκησεν· ἔβλαψεν
ἠδικηκότες· ἀδικήσαντες
ἠδικτόν· συνδοκτικόν
ἡδίονας· ἡδυτέρας
ἥδιστα· ἡδέα
........· ἡδέως. εὐθύμως. γλυκέως. ἢ καταθύμιον
* ἡ δόκωσις· ἡ στέγη
* ἠδολέσχουν· ἐμερίμνων. ἐμελέτων
(*) ἥδομαι· τέρπομαι. ἐσθίω
ἡδονή· ἐπιθυμία
ἥδονται· τέρπονται
ΗΔΟC· ἡδονή. καὶ ὄφελος. καὶ ἔφη ἐκεῖνος. καὶ ὄξος
* ἦδ' ὥς· κατὰ τοῦτο δέ, οὕτως. ὠφέλημα. ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἥδειν· τινὲς δὲ ἡδονήν. καὶ ὄξος
ἥδρασα· ἐθεμελίωσα, ἐστήριξα, ἔπηξα
* ἠδώ· ἶρις, ἤγουν τόξον
ἡδυεπής· ἡδυλόγος
ἡδυεποῦς· τοῦ γλυκεροὺς λόγους ἔχοντος
ἡδύκωμος· εἶδός τι ᾠδῆς
ἡδυλίσαι· συνουσιάσαι
ἡδυλισμός· συνουσία
ἥδυμον· ἡδύ. εὐῶδες. τερπνόν
ἡδυνέον· ὁ σικυός
ἡδυνθείη· γλυκανθείη
ἡδυντῆρες· οἱ ἅλες. Ἐρατοσθένης

SCR. 16. *O* 512. 17. *Z* 361. 20. *τ* 93. 28. Eccles. X 18. 29. Psalm. LXXVI 6. 30. Arist. Pac. 291? 33. *Σ* 80 *Λ* 576. Plat. Republ. init. — Antiph. Com. fr. II 4 vol. III p. 75. 36. Iob. XXXVI 30 ubi varia lectio exstabat אורו pro אידו. 37. *Λ* 248. 42. Simonides ap. schol. Il. *B* 2. 44. Psalm. CIII 35.

ADNOT. 15. Schol. Hom. *Λ* 573 schol. Aesch. Cho. 740. — ἠδεῖ cod., em. Mus. 16. ἤδη θαστρεύεσθαι cod., em. Mus. Cf. θαστρεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι. 19. Male pro αἰδημόνως. 21. Ordo ἡδία requirit, h. e. ἡδεῖα· γλυκεῖα. 24. ἴνδικτον (iota a rubricatore)· συνοδικὸν ἢ συνδεκτικόν C. 171. „Consentit Lex. Gr. MS. gloss. vett. verb. iuris ἔδικτον. Vide Ducang. Gloss. Gr. v. ἔδικτον et ἴδικτον ubi et ἤδικτον. Cf. infra συνδοκτικόν“ ALB. Vide et γάδιξις. 26. Excidit glossa ἡδομένως e Xenoph. Cyr. VIII 4, 9 sumpta: ἡδίως enim, quod Vossius propter ordinem restitui voluit, nihil est. Pro εὐθύμως ex ipso Xenoph. l. l. malim προθύμως. 33. καὶ ἐφ' ἐκεῖνος cod. καὶ ἦ δ' ὃς ἔφη ἐκεῖνος Mus., em. Schow. Confundit ἦδος· ἡδονὴ ὄφελος. ἦδ' ὅς· ἔφη ἐκεῖνος et ἦδος· ὄξος. De spiritu diverso cf. Herodian. prosod. Il. *Λ* 576 EM. 429, 29 Apoll. Rhod. I 1294 et Dionys. Eustath. 1417, 21 qui ἦδος Atticis tribuit cum Athen. II p. 67 C. Polluc. VI 65, licet proprie sit Chalcidensium et Cyrenaeorum testibus schol. Plat. p. 9 et Zonar. c. 1457. Vide ἄδος ἀδύθεμον et γάδος. 34. Confundit ἦδ' ὥς· καὶ ὥς, ἦδος· ὠφέλημα (Apoll. lex. 82, 20) ἥδυσμα ἡδονήν. ἦδος· ὄξος. 36. ἠδῶ· τόξον C. 39. 171 ὁ Ἑβραῖος ἔχει ὠρώ schol. Iob. XXXVI 30 ἕτερα δὲ ἀντίγραφα ἀντὶ τοῦ ἠδώ· τόξον Chrysostom. in Nicet. Caten. p. 525. — ἦρις cod., em. Mus. 39. ἡδυκῶμος cod., em. Ath. XIV p. 618 C. Eustath. 1237, 57 Poll. IV 100 IX 11. 40. Cf. Phot. 62, 19 Eustath. 1417, 12. 41. Eustath. l. c. 42. ἡδύμων cod., em. Mus. 43. L. ἡδύγεων vel ἡδύγαιον coll. Heraclide Tarentino ap. Ath. III p. 74 D. 45. Poll. VI 71 Phot. 62, 24 Tryph. ap. Walz. Rhett. Gr. VIII p. 756, 6.

ἡδύοσμος· ὁ ἀρωματίτης κάλαμος
ἡδὺ πῆμα· ὁ θάνατος
ἡδυπαθεῖ· μιαίνεται ἡδονῇ
ἡδυπαθής· φιλήδονος. πάθει χαίρων, καὶ ἡδόμενος τῷ πάθει
50. ἡδυπαθῶν· ἐν ἡδονῇ ὤν
ἡδυπνοΐδης· πόα. καὶ ἡ λιβανωτίς
ἡδύπνουν· νεογνὸν καὶ ἁπαλὸν πρόβατον γαλαθηνόν, τὸ μήπω πόας γευσάμενον, Πολέμων φησὶν ὑπὸ τοῦ Πυθίου κληθῆναι
ἡδυπότις· ἔκπωμα ποιόν. καὶ τὸ κρόμμυον
ἡδύραβδον· κινάμωμον
55. ἡδύς· γλυκύς
ἡδύσματα· ἀρτύματα
ἡδυσμός· ἡδισμός
ἡδύτεραι· αἱ τρυγόνες
ΗΕ· ἤϊε. ἥτις αὐτόν
60. * ἧττω· ἧσσω
* ἦες· ὑπῆρχες
ἠέ· βαρυνομένης μὲν τῆς προτέρας ἀντὶ τοῦ ἢ συνδέσμου δηλοῖ διαζευκτικόν·

ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ

περισπωμένης δὲ ἀπορηματικὸς ἔσται σύνδεσμος·

ἠε ἑκὼν μεθίεις

ἦεα· ἀγαθά
63b. ἦει· ἐπορεύετο, ἤρχετο
ἠείδετο· ὡμοιοῦτο
65. ἠεῖδος· πνῖγος
ἠείδει· ἐγίνωσκεν
ἤεικτο· ὡμοίωτο
ἤειρεν· ἐβάσταζεν
ἠέλδεται· ἱμείρεται
70. ἠελέεσσιν· ἀντὶ τοῦ ἐλεοῦσιν
ἠέλμεθα· συνήμμεθα

SCR. 49. Antiph. Com. III p. 50. 52. Polem. p. 148 Preller. 53. Epigen. III p. 539 fr. II, Cratin. min. III p. 379 fr. III. 56. Hippocr. p. 670, 37. 59. *M* 371. 62. ϑ 507 — δ 372. 64. *K* 286. 66. ι 205. 6. 67. δ 796. 71. *Ω* 662.

ADNOT. 46. Calamintha? — *εἶδος βοτάνης* C. 39. 47. *ἡδύπημα* cod., expressi Alberti coniecturam Thes. LGr. IV c. 103 probatam. Nisi forte mavis *ἡ δύη· τὸ πῆμα, ὁ θάνατος.* 51. Suspectum — *ἡ καί?* 52. *ἢ ὁ ῥέμων* cod. [ἡ] *ὁ Ἕρμων* Sopingus, em. Vossius. — Ante *κληθῆναι* excidisse *ἡδύχρουν* suspicabatur GDindorf. Thes. IV c. 103 D coll. Phot. 63, 1: *ἡδύχρους· τὸ ἐν γάλακτι ὑπάρχον ἀρνίον. καὶ μήπω γεγευμένον πόας. ὃ καὶ ἡδύπνουν λέγουσιν.*' Sed vide adn. ad gl. α 1217. Pro *Πυθίου* Lobeck. Aglaoph. p. 847 [9] dubitanter *Πυθέου* coniecit, cum alio rediret *θέμησις (θέμισσις)· δικαιοσύνη παρὰ Πυθίᾳ.* 53. Poll. VI 96. Ath. XI p. 469 B — „*Λ* 629" Guyet. 54. *κιννάμωμον* Mus. 56. Erotian. p. 172 Thom. Mag. p. 416. 57. *ἥδυσμα* GDindorf Thes. IV c. 106 D, *ἡδυλισμός* AMeineke. 58. Suspectum. *λαλίστεραι τρυγόνος?* 59. *ἠ ε· ἤϊε* cod. *ἦ εν· ἤϊεν* Mus. — Huc retraxi a gl. seq. *ἥτις αὐτόν*, quod ad *ἤ ἕ* spectat. 60. Post *ἧσσω* in codice verba *ἥτις αὐτόν* comparent, quibus Mus. ✝ apposuit. 62. Apoll. lex. 82, 21. *σύνδεσμον δηλοῖ* et *ἀποῤῥηματικός* Mus., alterum sine caussa, alterum pessime. 63. Cf. *ἐά*. Malim *ἠέα, ἤϊα* Vossius et Pearso. 64. Rectius *ἐείδετο* vel *Fείδετο.* — *ὡμοιοῦται* cod., em. Mus. 65. Supra *εἴδεος ἐνδίοιο* et *εἴδεος ἧκε σέλας* habuimus; infra *ἴδεος· πνίγους* et *καταδίψιον εἶδος καύματος* habebimus. Lob. Path. El. p. 66. 66. *ἤειδεν* cod., correxi ex EM. 419, 55 ‚*οὐδέ τις ἄλλος* (l. *αὐτὸν*) *ἠείδει δμώων.*' Similiter Valckenar. ad Il. *X* 280 p. 55. 67. *Fέϊκτο* Meineke; idem *Fεῖδος.* 68. *ἤειρι* cod., em. Mus. Cf. schol. Callim. h. Iov. 23. Possis etiam *ἠώρει* e C. 39. 69. *ἐέλδεται* Kuster. Lobeck. Path. El. p. 65. *Fέλδεται* Meineke. 70. E loco mendoso sumptum videbatur Lobeckio l. c., *ἠδ' ἐλεαίρει* C. 171. — *ἠελέεσσιν* cod. *ἠελεοῦσιν* Mus. ‚*Fελέεσιν· — ἔλεσιν*' Meineke. 71. *ἐέλμεθα* Kusterus. Lobeck. l. c.

ἠὲ κολοιῶν· ἢ τῶν κολοιῶν. εἶδος ὀρνέου, καὶ ἰχθύος
ἠὲ κροσσόν· λοξόν
ἠελίοιο πύλας· τοὺς κύκλους, δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ ἥλιος. οἱ δὲ ἀλληγορικῶς τοὺς ὀφθαλμούς
75. ἠελίου αὐγή· ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου τόπος. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τοῦ πυρός
ἠέ μιν· ἢ αὐτόν
ἦεν· ἦν, ὑπῆρχεν
ἠέξετο· ηὔξετο
ἢ ἔπει· ἢ λόγῳ
80. ἠέ πη· ἤ πῃ, ἤ που
ἡ ἐπιοῦσα· ἡ αὔριον ἐρχομένη
ἠέρα· ἀορασίαν. ὀμίχλην. σκοτίαν
ἠερέθοντο· μετεωρίζοντο, ἐκρεμῶντο
ἠέρθη· ἠγέρθη. ὥρμησεν
85. ἠέρι· ἀορασίᾳ. ἀέρι
ἠερίη· ἑωθινή, ὀρθρινή. βλάβη
ἠέριοι· ὀρθρινοί
ἠέριον· μέγα. λεπτόν. μέλαν
(*) ἠερέθονται· μετέωροί εἰσιν, εἰς ἀέρα αἴρονται. ἢ ἐρεθίζονται. ὁρμῶσιν. [ἀθροίζονται]. αἰωροῦνται. πλανῶνται
90. * ἠερέθοντο· ἠωροῦντο. καὶ τὰ ὅμοια
* ἠέρεθον γάρ· εἰς ἀέρα. [δι]αίρονται
ἠεροειδέα· μέλανα, ἢ ἀναπεπταμένον. σκοτεινόν
ἠεροειδές· ἀερῶδες. μέγα. διὰ τοῦ ἀέρος ἔκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες, καὶ σκοτεινόν, καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ
ἠερόεν· ἀερῶδες. σκοτεινόν
95. ἠερόεντα· σκοτεινόν. ἀερώδη
ἠερόποιταν· ἐπιτιμῶσαν
ἠερόπομπα· κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα
ἠεροπότης· αἱμοπότης
ἠεροφοῖτις Ἐρινύς· ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἢ ἀέρα ἠμφιεσμένη, ἢ ἀοράτως φοιτῶσα, ἢ ἀεροπλάνος. οἱ δὲ ὅτι ἐν ᾅδου ἐν σκοτίᾳ
200. ἠ(ε)ροφώνων· μεγαλοφώνων. πληρούντων φωνῆς τὴν ἀέρα
ἤερτο· ἐκρέματο

SCR. 72. *P* 755. 74. *ω* 12 ὀφθαλμούς] Pythagoras. 75. *P* 371 *Θ* 480 — *I* 206 *Σ* 609. 77. *A* 381. 79. *A* 395. 80. *Ω* 381. 81. Proverb. XXVII 1. 82. *ϑ* 50. 83. *B* 448. 85. e. g. *Π* 790. 86. *A* 497 ἠερίη δ' ἀνέβη. 87. *ι* 51. 89. *Γ* 108. 92. *Ψ* 744. 93. *E* 770. 95. *Θ* 13. 99. *I* 571 *T* 87. 200. *Σ* 505, quem imitatur Oppian. Hal. I 620.

ADNOT. 72. κωλέων — κολέων cod., em. Mus., ἠή Aldina. 74. Vide Casaub. ad Diogen. Laert. VIII 29 p. 104. 75. τὸ πυρὸς (αὐγή)? 76. ἠεμὴν cod., em. Mus. ἑαυτόν cod., em. C. 171. 79. ἤεπη· οἱ λόγοι cod., em. Alb. 80. ἠεπῆ cod., em. Voss. ἢ ποῦ ἤ που cod., em. Meinekius. 81. C. 171. 82. ἀορασία· ὀμιχλησκοτία cod., em. Mus. 84. ἠέρθη· ἐπήρθη? Cf. ἀέρθη. 86. Apoll. lex. 82, 26. βλάβη] κηρί. 88. μέγα] πολὺ καὶ δαψιλές schol. Apoll. Rhod. IV 1239 ad ἠερίη ἄμαθος. 89. διασείονται Apoll. lex. 82, 27. — μεταίωροι — ἑωροῦνται cod., em. Mus. — αἴρονται. ἠερεθίζονται· ὁρμῶσιν cod. Mus., em. Kuster. coll. schol. *Φ* 12. — ἀθροίζονται refer ad ἠγερέθονται. 90. ἠερέθονται· εἰς ἀέρα[δι] Arnald. Lectt. Gr. p. 64. 92. Apoll. lex. 82, 27 schol. Il. *Ψ* 744, unde ἀναπεπταμένα et σκοτεινά correxi. 93. Schol. l. c. 96. Recte, ni fallor ἠεροφοῖτις· ἔμπουσα C. 171. 97. φερόμενα? 98. Imo εἰαροπότης, nisi e dialecto est. 99. Apoll. lex. 82, 28. — ἐρινῦς cod., ἐριννύς Mus. Correxi. 200. Apoll. lex. 82, 29. 1. Cf. ἔερτο et ἦρτο.

ἠερτίζων· αἴρων
ἠέρχαται· ὡμοίωται
ἤεσαν· ἐπορεύοντο, ἤρχοντο
ἠέ τευ· ἤ τινος
ἠέ τῳ· ἤ τινι
ἠέψεα· οἱ δὲ γῆ τι ἀκάρπα
Ἠζακας· γένος στικτὸν παρὰ Πάρθοις
ἠζάνθη· ἐξηράνθη
ἤην· ἦν, ἤμην
ἠήρ· ὀμίχλη
ἠήτει· ἐπίφθεγμα
ἠθάδες· συνήθεις. τιθασοί
ἠθάς· τιθασός. γνώριμος, συνήθης
ἤθατο· ἐπεκαίετο. ἐμελαίνετο
ἤθε· μακάρι. ὄφελον
ἤθεα· τοὺς συνήθεις τόπους, καὶ διατριβάς
.ἤθεα διφῶν· ὄστρεα ζητῶν
ἠθεῖ· προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον. οἱ δὲ ἀδελφέ, ἥδιστε, φίλτατε
ἠθεῖε· ὦ θεῖε, ὦ θαυμάσιε
ἠθείη· ὡραία
ἠθεῖος· ἀδελφός. συγγενής. φίλος. ἢ καὶ πηός. [ἀδελφός.] ἢ σεπτικὴ προσαγόρευσις πρὸς πρεσβύτερον . . . . .
ἠθικῆς φιλοσοφίας· διορθωτικῆς ἠθῶν
ἠθικόν· κατηχητικόν
ἢ θέμις· ὡς δεῖ, ὡς δίκαιον, ὡς πρέπει, ὡς χρή
ἤθεος· ἤθους
.ηθέσ(σ)ει· ἀηθεῖ. ἀγνοεῖ. παρορᾷ
* ἦ θήν· ἀληθῶς δή. ἀλλ' ὅμως. πλήν. ἀλλ' οὖν
ἠθημένος· δ(ι)υλισμένος
* ἤ θήν μιν· ἤπου αὐτόν
ἠθήνιον· ἠθάνιον. ἠθμός. [ἠθημένος]
ἤθησεν· ἐφθάρη
ἤθιραι· τρίχες

SCR. 2. Callim. fr. CCXI. 5. *N* 252. 6. *N* 327. 8. Cf. Herod. V 6 et Hesych. *Μαζάκις*. 10. *Λ* 807. 11. Hippocrates. 14. Soph. El. 372. 17. *Z* 511. 18. *Π* 747. 19. ADN. 21. *Ψ* 94 ADN. 25. *B* 73. 27. *Λ* 365. 29. fr. I vol. II 2 p. 889. 30. *O* 288.

ADNOT. 2. *ἀερτάζων*, quod e Callimacho affert schol. Apoll. Rhod. I 1243. 3. Sic codex, *ἠέρχαται· καθειργμένος ἦσαν* Mus. Vide *ἤρχατο· καθεῖρκτο; ἐέρχατο* (*κ* 241) Kuster. et Lob. Path. El. p. 65 admissa Musuri interpolatione. An *κεκλοίωνται*? 4. Infra *ἤϊσαν*. 7. Sic codex, *γήτει' ἄκαρπα* Mus. *Γήτια* si verum est pro *κάπρα* possis *κάπια* q. v. 9. Cf. *ἀζάνθη* et *ἐζάνθη*. 12. Glossa corrupta; *ἰήϊε* coni. Reiskius; *ἠήζεὶ* h. e. *ἠὴ λέγει* (Arist.) Meinekius. Vide *ἠτίζειν*. 13. 14. *τιθασσοί* et *τιθασσός* sine caussa Mus. 15. *ἤθετο*? 16. Restitui codicis lectionem; *ἤθε. ὤφελον* Mus. Cf. gl. ε 800. 17. Apoll. lex. 82, 30. 18. Imo (*τ*)*ήθεα* pro *ἤθεα*. 19. *ἤθει* cod. *ἠθεῖε* Mus., *ἠθεῖ'* scripsi. Cf. *X* 229. *Z* 518. — Apoll. lex. 82, 31 Phot. 63, 17. 21. *ἠΐθεοι· οἱ ὡραῖοι, φασί, γάμου* Eustath. 1166, 34. L. *ἤθεος* ex Eupolid. fr. XL vol. II p. 561. 22. *πατρὸς ἀδελφός* ut *θεῖος* et *ἠθεῖος* confundi viderentur, coni. Valesius sine caussa. Pro *ἀδελφός* malim *πρεσβύτερον ἀδελφόν*. 24. Mira interpretatio, sed convenit gl. 245 *ἠθῶν κατηχήσεων*. 27. *ἠθέσει· ἀνθεῖ* cod., em. Bentl. ad Mill. p. 36. 29. *δυλισμένος* cod., em. Mus. et Photius qui *οὕτως Ἐπίλυκος* addit. (Ath. I p. 28 E.) 30. *ἠθημὲν* cod., *ἤ θ' ἡ μὲν* Mus., em. Cyrillus, qui per *ἤπου αὐτήν* (*αὐτόν* Albertus) explicat. Hoc igitur pro *ὅπου αὕτη* recepi. 31. Apud Hellanicum Ath. XI 470 D est poculi genus. Vide EM. 422, 33 Lobeck. Proll. p. 186. — Verba *ἠθμός* [*ἠθημένος*] in cod. singularem glossam constituunt, em. Albertus. 32. Supra *ἔθει· φθείρει*. 33. Sic codex, *ἤθειρα*, Mus. Pro *ἔθειραι* vel *ἤ 'θειραι*.

ἠθλίομαι· ἀκολάστως διαγήοχα
ἠθμάριον· δινλιστήριον
ἠθμούς· καμίνους
ἠθολόγος· θεατριστής
ἠθοποιεῖ· λόγους ἁρμόζοντας ἢ ἤθη ποιεῖ
ἠθοποιΐα· πρὸς ἦθος μιμήσασθαι
ἦθος· γνώριμος τρόπος, ἀναστροφή
ἤθροιζεν· [ἐθρύβει.] συνῆγεν
ἦθυρον· ἔπαιζον
ἤθυσσεν· ἐρ(ρ)ίπιζεν. ἔνυσσεν
ἢ θωήν· ἢ ζημίαν
ἠθῶν· κατηχήσεων
ἤϊα· βρώματα·
θώων πορδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται
καὶ ἄχυρα
ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
καὶ ἐφόδια .... καὶ ἐπορευόμην·
ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος
ἠΐδει· ᾔδει
ἤϊεν· ἐπορεύετο
ἠΐδημεν· ἠπιστάμεθα, ᾔδειμεν
ἠΐθεοι· ἄφθοροι. παῖδες ἄγαμοι
ἠΐθεος· ὁ ἀκμάζων νεανίας. ἀγένειος. [πατρὸς ἀδελφὸς καὶ μητρὸς φίλος.] νέος, ἄπειρος. ἄγαμος. παρθένος
[ἠΐθισας· ἔδοξας. ἐπύθου
ἠΐθεσαν· ἐπορεύοντο. ἐπυνθάνοντο]
ἠικανός· ὁ ἀλεκτρυών
ἤϊκτο· ἐφίετο. ὡμοίωτο
ἠίλλοντο· ἐστράβιζον. ἤλλοντο
ἤϊμεν· ἐπορευόμεθα
ἤϊξεν· ὥρμησεν
ἠϊον· ἐπορευόμην. καὶ παρειάν, ἢ γνάθον

SCR. 44. θωήν *N* 669. 46. *N* 103 — ε 368— (ε 267 δ 410) — δ 433. 47. ι 206, indicavit Pearso. In Herod. I 45 ᾔδεε Bekkerus, alii ἤειδε. 48. *Δ* 47. 50. Σ 593. 51. *Δ* 474 — Eupol. II p. 561 fr. XL. 56. δ 796. 57. ADN. 58. *Δ* 78. 59. ADN.

ADNOT. 34. ἠθλίωμαι Mus. κεχλίωμαι Ruhnken. ἠλιθίωμαι Meineke. 35. ἠθμάρην cod., em. Mus. Fortasse ἠθμάριν novitium. 36. καμίνους cod., κημοὺς Salmas. HA. T. II p. 756 coll. schol. Ar. Eqq. 1147, malim cum Florente κοσκίνους. 37. C. 39. 171 Phot. 64, 2 Cic. de Or. II 59. Vide Salmas. HA. II p. 530 Vales. Ammian. Marc. XXVIII 4 p. 405. 40. ἁρμοζόντως τῷ ἤθει melius C. 171. 41. ἐθορύβει Mus., imo ἐθρύβη. Coaluerunt ἤθροιζεν· συνῆγεν et ἠθρύβη· συνέαγεν. 43. ἤθυζεν· ἐρύπιζεν cod., em. THemsterh. 45. Vid. gl. 224. 46. Apoll. lex. 82, 33 sq. — λυκωτήιαπελων — θιμωνατινάξι — νοούμενος cod., em. Mus. nisi quod τινάξει pro τινάξῃ scripsit. — Lacunam indicavi. — ἐπορευόμην] Schol. Plat. Apolog. 47, 18. 47. ἠιδεῖ cod. ἠείδει Mus.; ᾔει, δεῖ Aldus, ἤιδη ex *N* 355 pro ᾔδη Albertus. Recte Mus.; cf. 166. 49. ἤιδεμεν? 51. Confundit ἠΐθεος et θεῖος. παρθένος] ἡ ἐπίγαμος Phot. 64, 9. Hoc sensu Atticam formam ἤθεος ante oculos habuit. 52. Pro ἠισθησας Kusterus accipit, ἤϊσας ab ἀΐω Reiskius. 53. Confundit ἤιεσαν· ἐπορεύοντο et ἤϊσαν· ἐπυνθάνοντο. 54. Cf. κίκκα κίκκος κίκιρρος. Forte κικκάν ut Δαρειάν Πυρράν μεγιστάν ξυνάν εὐνάν ἐρετάν. 55. Alterum ab ἀΐσσω, alterum ab ἐΐσκω. 56. L. ἤλλοντο· ...... [η]ἴλλωπτον· ἐστράβιζον coll. ἰλλώπτειν· στραβίζειν. — ἤλλοντο pro ἥλλοντο h. e. Fίλλοντο· ἐξεκλείοντο. 57. L. ἤομεν vel ἤιομεν ex Hom. κ 251 λ 23. 58. Imo ἀνήϊον ex Odyss. κ 146. 274. — παρειάν] ad παρήϊον refert Kusterus, male. Cf. EM. 423, 5 ἠϊών· — λέγεται δὲ καὶ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα (Lobeck. Path. p. 66 et Poll. II 71) unde ad ἠϊόνα referendum esse patet.

ἠϊόεντι· ἠϊόνας ἔχοντι. ἢ ἰοειδεῖ. ἢ καλὰς ἔχων φωνάς
ἠϊόνα· ἀκτῖς, αἰγιαλλός
ἠιόνες· ἀκταί, αἰγιαλοί. ὀφθαλμῶν τὰ ὑποκάτω. διὰ τὸ (δι' αὐτῶν) φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ κατὰ τῶν τῆς θαλάσσης αἰγιαλῶν τὰ κύματα
ἠιονῆσαι· καταντλῆσαι
ἠϊος· πορεύσιμος. παιανιστής
ἠιόσιν ἁρματεύσας· τῷ ἅρματι σύρας, ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐλαύνων
ἤιρει· κατελάμβανεν
ἠϊερέθησαν· ἐκρέθησαν, ἐκρεμάσθησαν
ἤϊσαν· ἐπορεύοντο
* ἧισι· (ἐν) ταῖς ἑαυτῶν
ἤϊσεν· ἦσεν
ἤισιν· ἰδίαις αὐτῶν
ἧσιν ἐνὶ φρεσίν
ἠΐστ(ωτ)ο· ἔφθιτο
ἠιστωσας· ἀφανῆ ἐποίησας
ἠισχυνεν· ἐπαροίνησεν. ἐλυμήνατο. ἐπαρῴνει
ἠϊχθήτην· ἐφάνησαν. ὥρμησαν
* ἠϊόεντι· ἀφρώδει
ἠϊώμεθα· πεπληρώμεθα. ἐπισεσιτίσμεθα
ἠϊών· ἀκτή. ψάμμος. ὄχθη
[ἠϊθόμην· ἤκουσα]
ΗΚΑ· πράως, ἡσύχως. προῆκα, ἔπεμψα
ἠκάδα· ἠνδρωμένην γυναῖκα
ἤκαιον· ἀσθενές
* ΗΚΕΝ· ὄντως γάρ. ἢ ἐνέβαλεν, ἢ ἔπεμψεν
ἧκαῖος· ἀριστερίας. ἰσχυρός
ἦκαχεν· ἔβλαψεν. ἐλύπησεν
ἠκαλέον γελόωσα· πράως, οὐκ ἐσκυθρωπακυῖ
ἦ κεν· ὄντως ἄν
ἠκέα· ὀξέα
ἥκει· ἔρχεται. ἢ ἦλθεν. ἢ ἥχεῖ
ἧκεν· ἀφῆκεν, ἔβαλεν, ἔπεμψεν, ἐπαρῆκεν

SCR. 60. *E* 63. 65. Eur. Or. 989. 66. *Δ* 23. 68. *K* 197. Arist. Geryt. fr. XXII p. 1012. 69. *Σ* 430. 73. Soph. Aiac. 515. 74. *Σ* 24 Aesch. Agam. 401. 75. *Ω* 97. 80. *Γ* 155 *E* 125. 83. *Δ* 293. 382. 85. *Π* 822. 90. *Δ* 382.

ADNOT. 60. ἰοειδῆ cod., em. Kuster. (refer ad ἢ ἰόεντι). ἔχοντι φωνάς Mus. Forte φωλεάς. 61. Sic codex, ἠϊών Mus., ἀκτή αἰγιαλός IFGronovius. L. ἠϊόνα(ς)· ἀκτάς αἰγιαλούς ex ε 418. 62. Vide 59. δι' αὐτῶν ex EM. l. c. addidit Kusterus. 62. L. aut αἰονῆσαι· καταντλῆσαι aut ᾐόνησε· κατήντλησε. 64. ἰήιος· παιανιστής. Vid. schol. *O* 365 et var. lect. in Eur. Phoen. 1043. 67. ηιερέθησαν Mus. L. [ηιερέθησαν] ἠερέθησαν· ἐκρεμάσθησαν. 69. ἤισίην cod. ἤισι Mus. Correxi. Cf. 71. 70. L. ἄϊσεν Boeotice vel ἤισεν. 71. ἤϊσιν cod., em. Mus. Idem exemplum Homericum quod in codice post ἔφθιτο legitur huc inseruit. 72. (ωτ) Mus. Malim ἠίστωτο. 73. ἠΐστωσας cod., correxi. 74. ἠΐσχυνεν — ἐπαρήνει cod., em. Mus. 75. In l. l. nunc ἀϊχθήτην. 76. ἠϊωέντι ordo. ὀφρυόεντι Dorville ad Charit. p. 360; ὀφρυώδει Lobeck. Path. El. p. 66. 77. *Cibariis ad iter necessariis instructi sumus.* 78. ὄχθα cod., ὄχθη Mus. 79. ᾐσθόμην recte Kusterus. 80. Confundit ἦκα et ἧκα. Vide Apoll. lex. 83, 5. 81. ἠνδρωμένην Mus. ἠνδρομένην codex. Coni. ἠβάδα ut μαινάδα, λυσσάδα φοιτάδα sim. An λαικάδα a. ληκῶ? 82. ἠβαιόν?
ε
83. ἤκαιεν h. e. ἤκαιν cod. Confundit ἦ κεν· ὄντως ἄν et ἧκεν. Post ἔπεμψεν Musurus perspicuitatis caussa addiderat δασυνομένως. 84. δραστήριος Kusterus. Quidni ἠβαῖος· ἰσχυρός et σκαιός· ἀριστερός? 85. Apoll. lex. 83, 6. 86. Cf. EM. 424, 16. 88. Lobeck. Parall. p. 162. 89. ἦλθεν] Ahrens Dial. I p. 95. ἠχεῖ] forte ἔχει e. g. εὖ ἥκει pro εὖ ἔχει. Meinekius ἢ ἦλθεν ad 90 trahit et ἢ ἠχεῖ ut dittographiam ad ἥκει delet.

ΗΚΕC· ὀξύ. ἢ ἦλθες

ἠκεσάμην· ἐθεράπευσα

ἠκέσ[σ]ατο· ἰάσατο, ἐθεραπεύετο

ἠκέστας· ἀκεντρίστους. ἀδαμάστους

ἠκή· ἀκωκή, ἐπιδορατίς, ἀκμή

ἥκιστα· οὐδαμῶς, οὐδ' ὅλως. ἐλάχιστα

ἥκιστος· ἐλάχιστος. ἐλάσσων. βραδύτατος

ἥκοντα· παραγενόμενον, ἐλθόντα

ἠκριβωμένος· ἔμπειρος

ἠκρίβωτο· ἀκριβῶς ᾔδει

ἠκρωτηριασμένον· τῶν ἄκρων ἀφῃρημένον

ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ· παροιμία, πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέρους ἐῶντας

ἠλαιέ· μάταιε

ἠλαίτερον· τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον

ἠλαίνει· μωραίνει

ἠλακάτη· τὸ δεκτικὸν τῶν ἐρίων ἐργαλεῖον

ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶ......

καὶ ἄτρακτος·

ἠλάκατα στρωφῶσα

καὶ τὸ βέλος, ἐν συνθέτῳ·

χρυσηλάκατος κελαδεινή

διὰ δὲ τοῦ ε *ἠλεκάτη*

ἠλακατῆνες· θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις

ἠλακάτη· δόναξ. ὁμοίως καὶ *πολυηλάκατα* τὰ τῶν ποταμῶν χείλη· ἔνιοι δὲ κοινῶς τὰ γόνατα ἔχοντα, ὡς στάχυν, ὡς κάλαμον

Ἠλακάτεια· ἀγὼν ἐν Λακεδαιμόνι ἀπὸ Ἠλακάτου, ὃς ἦν ἐρώμενος [ἠρώμενος] Ἡρακλέους, ὥς φησι Σωσίβιος

ἡ Λακεδαιμονίων· ἡ Μεσσηνία τῇ Λακεδαιμονίᾳ προσετέθη

ἡ λάλη[σα]· ἡ λάλησις

ἤλαλκεν· ἤμυνεν, ἐβοήθησεν

ἠλασάμεσθα· ἠλάσ[σ]αμεν, ἐπὶ ἀπελάσεως

ἤλασαν· ἔσκαψαν. ἀπήλασαν

ἤλασεν· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ὤρυξεν

ἠλασκάζει· ἐκκλίνει. κρύπτεται. πλανᾶται περὶ τὸν αὐτὸν εἰλούμενος τόπον

SCR. 93. *E* 402. 901. 94. *Z* 94. 95. Archiloch. fr. 42. 97. ADN. 303. β 243. 6. δ 135. ρ 97. *Y* 70. 7. Mnesimach. vol. III p. 569 Menand. fr. V vol. IV p. 154. 13. *Λ* 682, non Eur. Or. 278, ubi ἠλάμεσθα. 14. *M* 6. 15. *Δ* 279. 16. ι 457.

ADNOT. 91. Lobeck. l. c. Cf. ἠκές et ἦκες. 92. [σ] delevi. 94. Lobeck. rhem. p. 121 Pausan. Eustath. 1473, 46 p. 28 M. 95. κογκῇ· ἐπιδοματίς cod., ἀκωκή. ἐπιδορατίς Mus. λόγχη ἐπ. Schow., ἡ ὄγκη? Cf. EM. 424, 18 et supra ἄκα· τὸ ὀξύ, ubi non est cur aeolicam formam ἄκα in ἀκὰ mutemus. 97. Apoll. lex. 83, 1 schol. Ψ 531 EM. 424, 29. 302. App. prov. II 61 p. 363 Pro ἐν τῇ Meinek. mavult ἐπί. 4. ἠλαιθερές pro εἱληθερές. Cf. ἀλαιθερές. 5. Vide schol. Callim. Dian. 251. Hesych. s. v. ζάλαινε. 6. Apoll. lex. 83, 8. — ἰοδνεφέεσι cod., ἰοδνεφὲς εἶδος ἔχουσα Mus. — Vide schol. Thucyd. VII 25. — στροφῶσα cod., ubi haec verba novum constituunt articulum, em. Mus. 7. Pausan. Eustath. 1423, 12 p. 28 M. Athen. VII p. 304 D Herodian. π. μ. λ. p. 17, 8. 8. Phot. lex. 65, 15 Theophr. HPl. II 2, 1. Errat Nunnes. ad Phryn. p. 112 Lob. 9. Ἠλακατοία cod., Ἠλακάτοια Mus., Ἠλακάτια editiones. — Λακεδαιμονίᾳ ποιηλακάτου ὡς cod., Λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ Ἠλακάτῳ, ὃς Mus., qui ἠρώμενος eliminavit. Correxi, nisi ποιώς, ἀπὸ malis. Vide OMueller Dor. I p. 451, 4. 10. ἠλακεδαιμονίων ἡ μεσινία cod., em. Voss. Salmas. 11. ἠλάλησα cod., ἡ λαλιά σου Matth. evang. XXVI 73. 13. ἠλασσάμεθα cod., em. Iensius. 14. Apoll. lex. 83, 13. 16. Apoll. lex. 83, 16 ubi ἡγούμενός pro εἰλούμενος (sic Mus. .λούμενος codex.) — ἠλυσκάζει male Mus.

ἠλάσκειν· κρύπτειν. ἀποδιδράσκειν. πλανᾶσθαι
ἠλάσκουσι· περὶ τὸν αὐτὸν εἱλοῦνται τόπον, ἐν κύκλῳ πλανώμενοι
ἠλάσκωσι· πλανῶνται
ἠλάστει· ἐχαλέπαινεν
ἠλάστεον· ἐχαλέπαινον, ἐδεινοπάθουν
(ἠλάστρουν·) περιφέροντο
ἦλατο· ἐπλανᾶτο. ἔδραμεν, ἐπήδησεν
ἤλαυνε· τὸν στρατὸν ἦγεν
ἠλαύνομεν· ἐκακολογοῦμεν
ἤλγησεν· ὠδύνησεν, ἐλύπησεν
ἤλδανεν· [ἠλλοίου.] ηὔξανεν
ἠλδόμεναι· ἐφιέμεναι
ἤλεγξεν· ἤσχυνεν
ἠλεέ· [τὸ ἐκ] ,φρένας ἠλεέ' μωρέ, ματαιοποιέ
* [ν]ἠλεός, ὅστ' ἐφέηκε·........
ἤλ[ε]ιτεν· ἥμαρτεν
ἠλεκάτη· ἐργαλεῖον γυναικῶν
ἤλεκτρον· ἀλλότυπον χρυσίον
ἤλεκτρος· μέταλλον χρυσίζον. Φασὶ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Κελτικῇ χώρᾳ Ἠριδανοῦ τοῦτο κομίζεσθαι. τῶ(ν) αἰγείρω(ν) τὰ δάκρυα τῶν Ἡλιάδων (σταζουσῶν)
ἠλέκτωρ· ὁ ἥλιος ἐπιθετικῶς. ἤτοι ὁ λαμπρός, παρὰ τὴν τοῦ ἠλέκτρου οὐσίαν, περὶ οὗ φησιν· χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε. ἢ οἷον ἀλέκτωρ, ἄλεκτρος, ἀμέτοχος τῆς κοίτης
ἠλέλιζον· ἐτίνασσον
ἠλέματος· μάταιος
ἠλεμίστρια· θρηνήτρια
ἠλέμνια· ἡ φαρμακός
ἠλενομένῳ· ὀδυνομένῳ
ἠλεής· ἄφρων, ἠλίθιος
ἠλεός· ὁ μωροποιός. μάταιος, ἄφρων, ἠλίθιος
ἠλεύατο· ἐξέκλινεν, ἀπέφυγεν. ἐφυλάξατο· ὑπεχώρησεν

SCR. 18. *B* 470. 21. *O* 21. 22. Eur. I. T. 934. 971. 23. *γ* 302. 27. *σ* 69. *ω* 368. 28. *Ψ* 122. 30. *O* 128. 31. *ξ* 464. 32. *I* 375. 34. Soph. Ant. 1038. 36. *T* 398. 40. Demosth. c. Aristog. I p. 500. 43. *ξ* 464. 44. *N* 184.

ADNOT. 20. *ἤλασται* cod., em. Iensius. 21. *ὠργίζοντο* explicat Apoll. lex. 83, 18; *ἠλάστρεον· ἐδεινοπάθουν* C. 39. Post *ἐδεινοπάθουν* codex pergit *περιεφέροντο*. Separavi et glossam Euripideam addidi. 23. Confundit *ἠλᾶτο* et *ἥλατο*. Duas glossas ponit C. 39. Locum unde manavit *ἥλατο* exhibet C. 171 *ἥλατο σκιρτῶν· ἐπήδα ἀγαλλόμενος*, idem *ἠλάστρεον· ἤλαυνον* (Eur. I. T. 971). 25. *ἠλαύνομεν·* sc. *κακοῖς*. — *Traducere* confert Albertus. 26. *ἤλκησεν* recte, ut infra legitur, Reiskius. 28. Pro *ἐελδόμεναι* Lobeck. Path. El. p. 58. 30. Sic codex, *ἠλεμάτους· ἄφρονας* Mus.; *τὸ ἐκ* quid sit nescio: *φρένας* (*ἠλεέ*) sunt verba Hom. Il. XV 128. 31. *νήλεος* — *ἐφεῆκε* cod., em. Mus. (*ὅς* Ald.) Cf. Apoll. lex. 83, 19. 32. Sic codex, Alb., *ἤλιτεν* Mus. 33. Vide *ἠλακάτη*. — *ἡ λεγομένη ἀνέμη* C. 39. 34. *ἀλλότυπον χρυσίον* quid sit docet Suidas s. v. *χαλκολίβανον*. 35. (*ν*) bis Mus. Pro *τοῦτο* malim *ποταμοῦ*. 36. *ἠλέκτρων* — *οὐσίαν ἢ ἡ ἠλέκτωρ περὶ οὗ φησιν χρῆσις τῆς ἠλέκτρου τε οὐσίαν, ἢ ὁ ἀλέκτωρ* cod., *ἠλέκτρων* — *οὐσίαν ἢ ὁ ἀλέκτωρ* reliquis exclusis Mus. *ἠλέκτωρ* — *οὐσίαν, περὶ οὗ φησιν „ἠλέκτωρ ὑπολάμπεθ'" ἢ οἷον ἀλέκτορος* Apoll. lex. 83, 20. Emendavi sic ut vocabuli *ἠλέκτρων* correctionem *ἢ ἠλέκτωρ* una cum dittographia *οὐσία* proscriberem. Versus est *δ* 73. 37. *ἠλήλιζον* cod., em. Vossius. 39. Infra *ἰηλεμιστρίας· θρηνητρίας*. Lobeck. Path. El. 70 Proll. p. 158. 40. *ἡ Λεμνία· ἡ φαρμακίς* C. 171 *ἠλέμνιαν· ὁ φάρμακος* C. 39. *ἡ Λεμνία· ἡ φαρμακός* lex. MS. Alberti. Cum C. 171 lectione cf. *Δελία* pro *Δηλία*. 41. Sic codex, *ἠλαινομένῳ· ὀδυνωμένῳ* Mus. Forte *ἠλκωμένῳ· ὀδυνωμένῳ*. 42. *ἠλίθεος* cod., em. Mus. Pessime Phot. lex. 66, 4 *ἤλεις· ἤληθες*.

45. *ἠλεώτερος*· ὁ μάταιος
ἠληθμῷ· κηληθμῷ
ἠλήλατο· ἐπεπήγει. ἐμπέπηγεν. [ἦλθε, παρεγένετο
ἠλιάδες· αἱ κατάχρυσοι κλῖναι
ἠλιαίης· θέρμης. αὐγῆς
50. *ἡλιαία*· τὸ δικαστήριον. διαφέρει δὲ ἐκκλησία καὶ βουλὴ καὶ ἡλιαία
ἡλιάσαι· ἐν τῷ ἡλίῳ ἁπλῶσαι, ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ
ἠλίβατον· ὑψηλήν, ἄβατον, ἧς ἐστιν ἀλιτεῖν βαίνοντα, δυσπρόσβατον. ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει. οἱ δὲ τὴν ἀλὶ βεβηκυῖαν. Στησίχορος δὲ *Τάρταρον ἠλίβατον* τὸν βαθὺν λέγει. ἔνιοι ἡλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίῳ φαινόμενον
ἠλίβατος· ὑψηλή
ἠλιβάτοισιν· ὑψηλοῖς
55. *ἡ λιγνύς*· ὁ καπνός
ἠλίζοντο· ἠθροίζοντο
ἠλίηνεν· κατέκλυσεν
ἤλιθα· ἀθρόως, δαψιλῶς, χύδην. παρὰ τὸ *ἅλις*. οἱ δὲ μάτην, εἰκῆ
ἠλίθιον· μάταιον, ἀναίσθητον, μωρόν, ἀνόητον, ἄφρονα
60. *ἠλιθιότης*· (ἡ) παντελῶς ἀπόγνωσις
ἥλικα· ἴσα τῷ χρόνῳ
ἥλικες· ὄρχεις
* *ἥλισκεν*· ἔπεσεν
ἡλίκην· μεγάλην. τηλικαύτην
65. *ἡλικία*· μέγεθος σώματος. μέτρον τι
ἡλίκον· ποταπόν. μέγα. ὁποῖον
ἠλίνδησε· κατεπ(άλ)αισεν
ἠλινδημένη· γεγυμνασμένη
ἧλιξ· ἡλικιώτης
70. *ἡλιόκαυστος*· κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ
Ἦλις· ὄνομα πόλεως
Ἥλιος· ὁ θεός. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ ἡ αὐγή. καὶ τόπος, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. διὰ δὲ τὸ μέτρον τρισυλλάβως ἐνίοτε· τὸ γὰρ πλεῖστον τετρασυλλάβως *Ἠέλιος*
ἠλισγημένους· μεμολυσμένους. ἠρτυμένους
ἡλίσκοντο· ἐλαμβάνοντο. εὑρίσκοντο
75. *ἤλιτεν*· ἥμαρτεν, ἠδίκησεν, ἠσέβησεν
ἠλιτήσας· ἁμαρτήσας
ἠλιτόμηνα· ἠλαττωμένα τοῖς μησίν
ἠλιτόμηνις· ὁ μάτην ἐγκαλῶν

SCR. 46. λ 333. 47. *E* 400. 52. Stesich. fr. 83 p. 759. 53. *O* 619. 54. Aesch. Suppl. 356. 58. ε 483. 59. Aesch. Ag. 366 Plat. Phaed. p. 95 C. 60. Plat. Theaet. p. 176 E. 65. Matth. VII 27 Luc. XII 25. 71. *B* 615. 73. Malach. I 7. 75. *Γ* 375.

ADNOT. 46. Suspectum Lob. Path. El. p. 107. 47. *ἠλίλατο* cod., em. Mus. *ἐνεπάγη* C. 39. Suid. 48. EM. 427, 23, ubi recte *κλῖναι* pro *καιναί*. 50. Ordo *ἡλιαία*· *τῷ δικαστηρίῳ* (Arist. Eqq. 847) requirit. 52. Apoll. lex. 83, 25 Phot. 66, 14 EM. 427, 48. — *ἀλὴ βεβηκυῖαν* — *ἠλιφαινόμον* cod., em. Mus. — Malim *ἣ* — *βαίνοντα* vel *ἧς* — *ἐπιβαίνοντα*. 54. Vide *πέτραι ἠλίβατοι* et *πετρέμβατοι*. 55. *ἠλίγνυς* cod., em. Kuster. 57. *χλίηνεν* (vel *ἠλίηνεν*)· *κατέκαυσεν* coni. Meineke. 58. Apoll. 83, 26. *ἀλὺς—μετὰ τὴν* cod., em. Mus. 60. *ἠλιθιώτης* cod., em. Mus. — *παντελῶς* etiam supra s. v. *εἰλιθιότης*. 62. Cf. *γίτονας*. 63. *ἤμυσε*· *ἔπεσε* C. 171; *ἤριπε* Ruhnk. 67. *κατέπεσεν* cod., em. Meineke. 72. Cf. Eustath. p. 161, 13. — *ἥλιος* apud Homerum dictio solitaris θ 271. 75. 76. *ἤλητεν* et *ἠλητήσας* cod., em. Mus. 75. L. *ἠλίτηκας*· *ἡμάρτηκας*, quamquam *ἁμαρτήσας* reperitur apud sequiores. Lob. Phrynich. p. 735. 77. *ἐλαττόμενα* cod., *ἐλαττώμενα* Mus. Imo *ἠλαττωμένα* vel *ἐλαττούμενα*.

ἠλιτόμηνον· πρόωρον. ὠμόν. οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα· λιπόμενον, τὸν ἀλιτόντα, καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν ἐν τῇ κυήσει

80. ἠλκάζοντο· ἠμύνοντο

ἥλκησεν· ἡλκοποίησεν. ἥλκωσεν. καὶ ὠδύνησε τὴν ψυχήν· ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο

ἤλλαξεν· ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν

* ἥλους· ἥλους. λόγχας. καρφία. κέντρα

ἠλόα· ἔτυπτε, δράγματα ἔτριβεν

85. ἧλοι· περόναι. [ἐπίβουλοι]

ἧλον· κατακεκαυμένον. λάγνον

ἧλοι· καρφία σιδηρᾶ

ἧλος· τόπος οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ τὸ μαινόμενον. καὶ ἐπίβουλον. καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γενόμενον

ἦλυ...· ἐφοίτα

90. ἠλύγη· σκιά. καὶ ἐπηλυγισμὸς ἐπισκιασμός, σκότος

ἠλυγισμένος· κεκρυμμένος. ἐπεσκιασμένος. ἠλύγη γὰρ ἡ σκιὰ καὶ τὸ σκότος

ἠλυγ(ί)ων ὀρέων· ἐν σκότῳ κατεχομένων

* ἠλυκῦσαι· σπαράξαι. φράξαι

ἤλυθον· ἦλθον, παρεγένοντο

95. ἤλυξεν· ἐξέφυγεν. ἐξέκλινεν

[ἠλύξων· φυγών]

ἠλύσθη· ἔπεσεν

ἠλυσίη· ὁδός

ἠλύσιον· μακάρων νῆσος. εἴρηται δὲ ἐν ἴσῳ τῷ οὐ λύσιον· ὅπου οὐ διαλύονται ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί. καὶ οἱ μέν φασι περὶ Αἴγυπτον εἶναι, οἱ δὲ περὶ Λέσβον. Ἄλλοι κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα εἰσιν ἄβατα, καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια· Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸ κατασκηφθὲν χωρίον ἢ ἱερόν. Καὶ παράδεισος

400. ἤλυσις· ἔλευσις. πορεία. σύνοδος

ἦλφεν· εὗρε τιμήν

ἦλφον· εὗρον

SCR. 79. *Τ* 118. 81. λ 579. 90. Arist. Ach. 684. 94. *Α* 152. 95. *Λ* 476. 97. *Ψ* 393. 99. δ 563. 400. Eur. Hec. 66 et ionicus scriptor ap. Stob. Flor. XXVIII 17 (p. 357, 32) ex emend. Meinekii. 2. *Φ* 79.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 83, 27. λειπόμενον Mus. 80. Cf. EM. 66, 10. 83. Exciditne proverbium ἧλον ἥλῳ? 85. περῶναι cod., em. Mus. ἐπίβλαι Sopingus; ἐπίουροι, q. v., Salmasius. L. (φ)ηλοί· ἐπίβουλοι Cf. Hesych. φῆλον (l. φηλόν e Theognost. 61, 11 Lob. Path. p. 123)· ἐπίβουλον. Vide gl. 88. 86. Confundi non tam ἔφηλον quam κηλόν (vel κῆλον)· κατακεκαυμένον et κήλωνα (imo ἠλόν)· λάγνον auctore Reiskio statuit etiam Lobeck. Path. El. p. 107. 88. γεννᾶται pro φύεται C. 171. ‚*Videtur idem esse locus, qui ab aliis* Ἅλος *vocatur. Vide Steph. Byz. v.* Ἅλος‘ Kust. — μαινόμενον spectat ad ἠλός (ἠλεός) quod *O* 128 cum μαινόμενε iungit Homerus; cum ἐπίβουλον cf. gl. 85. σύμπτωμα] Schol. Nicand. Ther. 272 a Kustero indicatus. 89. Sic codex ordine favente; ἤλυθεν recte correxerat Musurus, at delevit, quod typothetam latuisse videtur. 90. ἠλυγή cod., em. Arcad. 105, 8. Erotian. p. 168, 3. Lobeck. Path. El. p. 68. — ἐπιλυγισμός cod., em. Guyetus. 91. ἠλυγισμένην· μελαινομένην. C. 171. 92. (ι) IGSchneider Suppl. Lexx. p. 98. Infra ὠλυγίων· σκοτεινῶν. 93. ἠλυκῦσαι cod., ἠλυκῆσαι Mus., [η]λυκῶσαι Kusterus coll. λελυκωμένα πρόβατα· τὰ λυκόσπαστα. Alii alia coniecerunt, veluti Ruhnkenius ἑλκῆσαι: σπαράξαι, Faehsius ἠλυκῆσαι· ἁρπάξαι. Mihi κυκῆσαι· ταράξαι et κυκλῆσαι· φράξαι confundi videntur. 95. Apoll. lex. 83, 29. 96. Om. Mus. 97. Vide ἐλίσθη ἐλιάσθη ἐλύσθη. 98. EM. 497, 9. 99. ἴσῳ τὸ cod., em. Reiskius. — ἐμπλύσια cod., em. EM. 428, 29 ubi haec exstant: ἠλύσιον οὖν ἡ μακάρων νῆσος. λέγεται δὲ ἠλύσιον καὶ ἱερὸν πεδῖον περὶ Ῥόδον, οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον ἢ Λέσβον καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν (sic et codex Hesychii, em. Kuster.) χωρίον καλεῖν. Hinc καὶ ἄλλους τινὰς — (καλεῖν) corrigunt Cf. gl. ε 3021. Pro εἰσίν coni. ἐστίν. 401. 2. ἦλφεν. εὗρε τιμὴν. ηὗρον, ἦλφον cod., em. Heinsius.

ἤλω· ἐλήφθη, ἐκρατήθη. ἐφωράθη, ἐκλάπη.
ἤλωκεν· ἥττηται
5. ἠλώμην· ἐπλανώμην
Ἠλώνη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ
ἤλωσαν· ἐνικήθησαν. ἐλήφθησαν
ἦμα· ἀκόντισμα
Ἠμαθίη· Μακεδονία
10. Ἠμαθία· τὸ αὐτό
ἠμαθόεις· ἀμμώδης
ἠμαθόεντος· τὸν ψαμμώδη, ἤτοι πολλὴν ἄμαθον ἔχοντα· ἐξ οὗ ὁ πολύαμμος δηλοῦται. ἢ παρ' ὃν ῥέει Ἠμαθόεις ποταμός. ἢ μεσημβρινοῦ. ἢ ἀπὸ Ἠμάθου ἥρωος
ἠμάθυνε· διέφθειρε. κατέσκαψεν
ἧμαι· κάθημαι
15. ἤμα(ι)θον· ἡμιωβόλιον. διώβολον παρὰ Κυζικηνοῖς
ἦ μάλα· ὄντως λίαν
ἠμαλάψαι· κρύψαι, ἀφανίσαι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ
ἠμάλδυνεν· ἠφάνισεν
ἠμάλιζεν· ἠώρει. ἔπνιγεν
20. ἠμάλιον· μέγα
ἦμαρ· ἡμέρα
* ἦ μάν· ἀληθῶς δή
ἦμαρ ἀ(να)γκαῖον· τὴν εἰς ἀνάγκην δουλείας ἄγουσαν, τουτέστιν ἀναγκαίαν, ἢ κίνδυνον
ἤμαρτεν· ἀπέτυχεν. ἠγνόησεν
25. ἡμάρτανεν· ἀπετύγχανεν
ἡμάρταζεν· ἐστέρησεν. ἡμάτου
ἤμασιν· ἀκοντίσμασιν. ἡμέραις
ἤματα· δασέως μὲν βλήματα, ῥίμματα, ἀκόντια· ψιλῶς δὲ ἡμέρας, ἡμέραι
ἤματα πάντα· πάντα χρόνον
30. ἠματίη· δι' ὅλης ἡμέρας
ἠμάτιοι· ἡμερινοί, αὐθημερινοί
ἤματι τῷ· ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἤματος· ἡμέρας
ἠμαυρώθη· ἠβλύνθη. ἠμφανίσθη
35. ἤμβλυνεν· ἐτύφλωσεν

SCR. 3. *χ* 230. 5. *δ* 91. 6. *B* 739. 8. *Ψ* 891. 9. *Ξ* 226. 13. Tragicus quem imitatus est Lycophr. 79. 14. *Σ* 104. 15. Casaubonus hanc gl. referri iubebat ad Phoenic. Coloph. fr. I 3. ed. Meinek. 16. Homerus. 17. fr. 423 p. 185 Nck. 22. *N* 354. 23. *Π* 836. 25. *K* 372. 27. *Ψ* 891. 29. *Θ* 539. 30. *β* 401. 31. *I* 72? 32. *Φ* 5. 33. *κ* 86.

ADNOT. 4. *ἤλακεν* cod., em. Vossius. 8. C. 39. Lob. Parall. 441 Path. El. 71. — *ἶημα· τὸ ἀκόντιον* C. 39 alio loco. 11. *ἡμαθώης* cod., em. Mus. 12. *ἠμαθόεντα* male Mus., *ἠμαθόεντος* cod. Apoll. lex. 83, 30. Supple *λέγει*. *ἀμαθίαν — ἢ παρορέει ἢ μαθόης ποτε ἢ* cod., *ἄμαθον — ἢ παρ' ὃν ῥέει Ἄμαθος ποταμός, ἢ* Mus. *ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ὁ Μαθόεις ποταμός* Apoll. lex. l. c. *Ἠμαθόεις* schol. *B* 77 Orio Etym. 70, 6. Aliter Strab. VIII p. 344. 15. *(ι)* ordo. *ἡμιωβέλιον — π Κυζικῆναι* cod., em. Salmasius et Musurus. 16. C. 39. 17. *ἠμάλαπτεν· ἔκρυπτεν ἠφάνιζεν* Photius. Legendum aut *ἀμαλάψαι* aut *ἠμάλαψε* (Lycophr. 34)· *ἔκρυψε ἠφάνισε*, quod praestat. 19. Conferunt *ἀμαμίξαι, ἀμμιάξαι, ἀμμάξαι* et *ἀμματίζει*. An ab *αἱμός· τραχηλός*, quod vide, *ἠμαλίζεν*? 20. Vide *ἱμάλιον* et Boeckh. C. I. II p. 406. Vox est Cretica. 21. Apoll. lex. 83, 32. 23. Supple *ἡμέραν*. *(να)* Mus. 26. *ἐμάτησεν· ὑστέρησεν ἥμαρτεν* et *ἤμερσεν· ἐστέρησεν — τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτιζεν* Hes. — *ἐστέρησεν ὀμμάτων*? 31. *ἀνθημερινοί* cod., em. Mus.

* ἤμβλακεν· ἠγνόησεν. [ἐτύφλωσεν]
ἤμβροτον· ἥμαρτον
ἤμβροτεν· ἀπέτυχεν, ἥμαρτεν
ἤμβροτες· ἀπέτυχες τοῦ σκοποῦ
40. ἡμέας· ἡμᾶς
ἡμεδαποί· ἐπιχώριοι. ὁμφῶνοι. ἐνθάδιοι
ἡμεδαπῆς γῆς· ἡμετέρας γῆς
ἡμεδαποῖο· ἡμετέρου
ἡμεδαπόν· τὸ ἀντικείμενον τῷ ἀλλοδαπῷ. τὸ ἐπιχώριον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον
45. ἠμείβετο· ἀπεκρίνετο
ἠμείφθη· ἠλλάχθη, ἠλλάγη
ἤμειψα· ἤλλαξα
ἠμελημένω· ῥαθύμω
* ἤμειβον· ἤλλασσον
50. * ἥμεθα· καθήμεθα
* ἡμεκτεῖ· δυσφορεῖ
ἦμεν· εἶμεν. ὑπάρχειν
ἡμένη· ἐν κόποις καθημένη. βαστάζουσα
* ἦ μεν· ἄν
55. ἡμένη πελειάς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων, κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτρίας πελειάδας
ἦ μὲν κλέος ἦδὲ καὶ ἦσθα· παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ
ἦ μέν μοι· ὄντως μέν μοι
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο· οὕτως ἔφη, ἤτοι ἐπεὶ τὰ φύλλα τὰ αἰγείρου ἀλλήλων ἐπέστραπται, οὕτω καὶ (αἱ) Ἀλκιν(ό)ου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς ἔργοις πάνυ, ἀλλήλων ἀπεστραμμέναι· ἢ ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐκαθέροντο
ἢ μεμάασι· προθυμοῦνται
60. ἥμενον· καθήμενον
Ἡμέρα· Ἀρτέμιδος ἐπίθετον
ἡμέρα· τὰ γενέθλια
ἡμέριον· ἄνθρωπον. ἢ ἀνθρώπινον
ἡμερίς· ἄμπελος· ἀπὸ τοῦ ἐξημεροῦν ἡμᾶς. καὶ ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν

SCR. 37. η 292. 38. φ 421. 39. *E* 287. 40. Θ 221. 45. *Α* 292. 50. *O* 740. 51. ADN. 52. *Α* 688 et Epicharmus. 57. *Α* 77. 58. η 106. 59. *K* 208. 60. *Α* 330. 62. Iob. III 1. 64. ε 69. Ar. Ach. 997 teste Photio.

ADNOT. 36. Sic etiam Ibycus pro ἤμπλακεν. Vid. Schneidewin. Ibyc. p. 214. 41: ὁμόφρονοι cod., em. Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 4. 42. Vide ἄμμε λάγην et μηδαπὴ γῆ· ἰδία. 48. ἠμελημένας· ῥάθυμος cod. C. 39, correxi. Utrumque iungit Basil. II p. 435 A. 51. Simplicis verbi exempla nulla sunt; nam gloss. Herod. p. 610 Greg. Cor. p. 501 C. 39 Suid. ad Herod. p. 20, 68 περιημεκτέων spectat. 52. Ahrens II p. 322. — ἦμεν (ἢ) εἶμεν· ὑπάρχειν Meineke. Idem mox ἐν κόπροις ut glossa pertineat ad Simonid. Amorg. 7, 5 p. 578. Tum βαστάζουσα alio spectat aut corruptum est. 53. κόλποις Mus. sic. 54. ἦκεν· ὄντως ἂν Mus. — ἡμέναι an ἦ μεν· εἶναι? 55. πηλειάς cod., em. Mus. Append. prov. III 11 p. 417. 56. Eadem Phot. Suidas. 58. Codicem expressi; φύλλα τῆς — ἀπέστραπται — (αἱ) Ἀλκίνου θεράπαιναι — ἐθέροντο Mus. ἐνθέροντο Aldus. Forte ἐκαθέζοντο. — ἀλλήλαις ἀντεστραμμέναι et ἀλλήλαις ἀντέστραπται e schol. l. c. et Eustath. 1571 Heinsius. 61. „*Callim. h. Dian.* 236, *ubi schol. alia utitur forma* ἡμερίης. *Pausan. VIII,* 18 τὴν Ἄρτεμιν ταύτην ἡμερασίαν (ἡμεροσίαν *cod. Mosq.*) καλοῦσιν οἱ Κλειτόριοι. *Quod fortasse* ἡμερίαν *est scribendum. Dianae* ἠπιόνης *cognomen comparat Spanhemius.*“ GDindorf. Thes. IV c. 153 D. Cf. Gerhard Myth. § 333, 3 i. 388, 3 b. 7 c. 62. Fortasse ἡμέραν. Vide SCR. 64. Apoll. lex. 84, 1. — κνίδος cod., em. Suidas.

65. ἡμερίσιν· ἀμπέλοις
ἡμερίων· ἀνθρώπων
ἡμερόδρυς· εἶδος δρυός
ἡμεροδρόμος· ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος
ἡμεροῖ· πραΰνει
70. ἡμερόκαλ(λ)ες· τῶν σπορίμων ἄνθος. ἢ στεφάνωμα. οἱ δὲ ἐρίου βάμμα φοινικοῦν. οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον. οἱ δὲ τὴν νάρκισσον βοτάνην
ἡμερόκοιτος· ὁ κλέπτης
ἡμερολόγιον· μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν
ἥμερον· τὸ ἔλαιον
ἥμερος ὕλη· ἡ λεπτόφυλ(λ)ος δρῦς
75. ἡμερότητος· πραΰτητος
ἡμεροῦν· Κράτης. τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. τιθέασι δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν
ἤμερσεν· ἐστέρησεν. ἀφείλετο. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτιζεν
[ἡμερτόν· ἐπέραστον]
ἡμερωλίας· τοὺς ἐν αὐλῇ διακόνους
80. ἡμερωρεῖν· ἡμεροφυλακ[τ]εῖν
ἡμερωσάμενοι· πραΰναντες
ἡμέων· ἡμῶν
ΗΜΗΝ· ἀλλ' οὖν. ἀλλ' ὅμως. ὄντως δή. ἢ ἐκαθήμην
* ἤμυνεεν· ἤμαξεν
85. ἡμιάρτ(ι)ον· εἶδος ἄρτου ἡμικυκλῶδες
* ἠμείβετο· ἀπεκρίνετο
ἡμιδαής· ἡμίκαυστος
ἡμιδανάκιον· νόμισμα ποιόν
[ἡμιδαπός· ἐπιχώριος. ἡμέτερος]
90. ἡμιδεᾶ· τὰ οὐχ ὁλόκληρα
ἡμιδιπλοΐδιον· ἱμάτιον μικρόν· οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον, ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν
ἡμιδωδέκατον· τὸ ἡμίχουν
ἡμίεκτον· τὸ τετραχοίνικον, ὅ ἐστιν ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ· οὕτως ἕκτον ὀκτὼ χοίνικες. καὶ τὸ ἡμιωβόλιον

SCR. 66. Soph. Ant. 789. Ai. 398. 70. Cratin. I 5 vol. II 1 p. 73. 71. Hesiod. Opp. 605. 75. Plat. Rep. III p. 410 D. 77. *ϑ* 64? h. Cerer. 312. 78. *B* 751. 82. *Γ* 101. 83. *I* 57 — *Z* 336. 85. Sophro fr. 56. 57. (Ahrens p. 471.) 87. *Π* 294. 91. ADN.

ADNOT. 67. Appellata et *ἡμερίς* et *ἐτυμόδρυς* ap. Theophr. HPl. III 9 ubi I. Th. Schneider pro *οἱ δὲ τὸ μύδιον* corr. *οἱ δ' ἐτυμόδρυν*. Vide et gl. 74. 63. EM. Suid. Phot. C. 39. 171. 70. *ἡμεροκαλές* cod., corr. Lob. Aglaoph. p. 702. Illustravi Didym. fr. 12 p. 37. 71. *κλέπτης* et *λῃστής* explicant Suid. C. 39. 171. ‚*ἡμερόκοιτος· dormitator, fur nocturnus.*' Glossae. Cf. schol. Oppian. Hal. II 408. 72. *κύστην* cod., em. Mus. 74. (*λ*) Phavorinus. Conferenti mihi C. 39 *ἡμερίς· ἄμπελος ἢ ἐλαία καὶ πᾶσα ἥμερος ὕλη οὕτω καλεῖται* haec ad gl. 67 referenda videntur sic *καὶ ἐλαίαν* (*καὶ πᾶσα*) *ἥμερος ὕλη. ἢ ἡ λεπτόφυλλος δρῦς.* 75. *ἡμερότητος· πραΰτητος* ordo; *ἡμερώτατος· πραΰτατος* cod., C. 39. 76. Grammaticum intellegit Meinek. Com. II 1 p. 251. 78. Om. Mus.; leg. *ἱμερτόν.* — *Ἡμερτής· φαεινός ἀληθινός* C. 171 pro *νημερτής*. 79. Non liquet. ‚*Tagediebe? quales fere sunt in regum aulis ministri*' Meinekius. 80. [*τ*] Suid. Phot. 69, 3. Eustath. 1535, 19. 84. *ἤμηνεν· ἤμαξεν* Vossius. Forte *ἐμίηνεν· ἤμαξεν.* 85. *ἡμίαρτον* cod., em. Ath. III p. 110 D. 86. *ἡμίβετο* propter ordinem Vossius. 87. *ἡμιδακίς* (h. e. *ἡμιδαίς* [η]) cod., em. Mus. C. 39. 171. 89. Sic codex, *ἡμεδαπός* Mus. 90. *ἡμίδεα* cod., corr. Pearso. 91. Schol. Ar. Eccl. 318 Lex. rhet. ap. EM. 430, 46. Cf. Piers. Moer. p. 276. 92. Vigesima quarta pars medimni, qui XII congiis constabat. 93. *τετραγώνικον* — *ἕκτεος* — *κυνίκων μὴ* — *ἐκ τῶν χοινικῶν* cod., *τετραχοίνικον* — *ἕκτου* — *χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ* — *ὀκτὼ χοίνικες* Mus. recte, sed *ἑκτέως* de meo dedi. *ἡμιωβέλιον* cod., quod ferri potest. Exhibui Salmasii lectionem. Cf. Hes. *μυσημίεκτον*.

ἡμικόλλιον· μέτρον οἴνου. οἱ δὲ ἡμιχοίνικον

95. ἡμίκοπον· ἡμίπλευρον

ἡμίκρανα· ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἥμισυ

ἡμικύκλιον· ἡμισφαίριον

ἡμίκυπρον· ἥμισυ μεδίμνου

Ἡμιλάμιον· μέρος Μεσαπίων

500. ἢ Μιμαλλόνες· μαινάδες νύμφαι, αἱ βάκχαι

ἡμιμέγιστον· ἡμιμναῖον

ἡμίμι[κ]τρον· ὕφασμα, ᾧ ἐκαλύπτετο......

ἡμίνα· κοτύλη

ἥ μιν ἀνώγει· [ἥτις αὐτόν

5. ἡμῖν ἀπό· ἀφ' ἡμῶν

* ἡμῶν· ἡμῶν. λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς

ἡμιόγδοον· οἱ δύο χοεῖς

ἡμιολία· ἡ δίκροτος ναῦς. τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου

ἡμιόλιον· πλοῖον μικρόν

10. ἡμιόλιος· δρικητής. καλεῖται δὲ καὶ ἀριθμός τις, καὶ λόγος ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων.....

ἡμιόνιον· πόας εἶδος. καὶ ὄρνις ποιός

[ἡμίονος· μουσμῶν ἢ μοῦλα]

ἡμίοποι· οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων

ἡμίοπος· αὐλὸς ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος

15. ἡμιπέλεκ(κ)α· τὰ μὴ ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα

ἡμιπέλεκ(κ)ον· τριμναῖον ἢ τετραμναῖον ἢ πεντάμνουν· τὸ γὰρ δεκάμνουν πέλεκυ καλεῖται παρὰ Παφίοις

* ἡμιπέλεκ(κ)α[ς]· πελέκεις μονοστόμους

ἡμίπολον· τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου [ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ]

ἡμίσ.ας· τὸ ἥμισυ μέρος

20. ἡμισάλευτος· ἐξ ἡμίσεος σεσαλευ[ο]μένον. σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις. τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων

ἡμισίκλιον· νομισμάτιον

ἥμισυ, ἢ ἥμισυ· τὸ ἡμίεκτον· καὶ συνημμένως ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον. ἔστι δὲ καὶ νόμισμά τι

SCR. 98. Hipponax l. c. 503. Epicharmus et Sophron. 4. IV 329. 5. *Α* 67. 11. Theophrast. IX 19. [XVIII 7]. 13. Anacreo fr. XVIII 2. Aeschyl. Ixion. fr. 86 p. 23. 15. *Ψ* 883.

ADNOT. 94. *ἡμικόριον* coll. Hoseae c. III 2 Albertus; *ἡμικάδδιον* Pearso. 96. Phynich. Ecl. p. 328. 98. Poll. IV 164 X 113. 99. *ἡμιδάμιον* Reiskius, parum probabiliter. Cf. *Καλαβρία*. 500. *ἡμιμάλλόνες* codex Phot. 69, 16. Correxit Pearso. Pleonasmum agnoscit Lobeck. Path. El. 69. 1. *ἡμιόμναιον* cod., em. Mus. Cf. Poll. IX 56. 2. [κ] — ᾧ Kusterus, coll. Poll. X 191. Adde *τὰ ἱερὰ κανᾶ* vel *τὰ ἄρρητα* vel tale quid. 3. Ath. XI 479 B Bekk. I 99, 1 Boeckh. Metrol. p. 203. Cf. Hes. *ἰν ἡμίνᾳ*. 4. *ἥ — ἀνοίγει* cod., correxi. Interpretatio *ὅπου αὐτὸν ἐκέλευσε* deest. Nam *ἥτις αὐτὸν* ad *ἥ μιν* pertinet. 6. Om. Musurus. An *ἥ μιν· ἡμῖν*? 7. *χορεῖς* vitium typoth. 8. Phot. 69, 24: *ἡμιόλια* hoc sensu accinit C. 171. 10. *δίκροτος* parum probabilis Musuri coniectura est. Idem *τὸ ἓν καὶ ἥμισυ* scripsit. Scribendum e Photio 70, 1 *ἔχων καὶ ἄλλον ὅλον*. 11. Diosc. III 151. 12. *ἡμίονος ὀρεὺς* Mus. *οὖλα βόρδων* C. 39, *μοῦλα καὶ βουρδῶν* C. 171. 13. Athen. IV 177 182 C. Polt. VI 161. 14. *ὁ ἐλάσσων* pro *θράσος* corrigi iubet LDindorf. 15. *(κ)* Mus. Apoll. lex. 84, 3. 16. *(κ)* Mus. Idem *πέλεκυς*, q. v. 17. *(κ)* Mus. — [α] et *πελέκεις* pro *πελέκας* HSt. Codicem exhibet etiam C. 171, sed HStephano favet Phot. 70, 4. 18. *ἄνου* cod., em. Mus. 19. *ἡμίσ.ας* (scriptum erat *ἡμισίας*) cod., *ἡμισέας* Mus. Lego *ἥμισα* a nom. *ἥμισος, α, ον* qua forma Tyrtaeus usus est. 20. *ἡμισάλεκτος — σεσαλευομένον* cod., em. Mus. Deinde conicio *τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων· σαλεύονται* (*σαλεύοντες* cod., em. Mus.) *γὰρ αἱ κινήσεις* (*τούτων* add. Meineke.) 22. *νομίσματα* cod., em. Mus. Videtur de *μυσημιέκτῳ* loqui.

ἡμισύθλαστον· ἡμισύσταυλον
ἥμισυ τρίτον· δύο ἥμισυ. Ἀρχίλοχος
ἡμιτιεύς· ἡμισευτής
ἡμίτιον· τετράχουν
ἡμίτομος· ἔκπωμα
ἡμιτύβιον· λινοῦν ἔνδυμα, ἢ σινδόνιον δίκροσσον
ἡμιτύγια· τὰ ἡμισυδελφάδη. Λάκωνες
ἡμιτυμπάνιστος· ἡμιθανής
ἡμιφάριον· ἥμισυ ἱματίου
ἡμίφατον· ἥμισυ
* ἡμί· φημί. ἐνίημι
[ἡμίφθη· ἠλλάχθη]
ἡμίφλεκτος· ἡμίκαυστος
ἡμιφωσ(ών)ιον· σινδόνων ῥάκ[κ]ος
ἡμίχα· ἡμιστατῆρα
ἡμίχους· μέτρον μεδίμνου (εἰκοστὸν) τέταρτον
[ἥμιψα· ἤλλαξα]
ἡμι(ω)βόλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ
* ἡμίοπον· ἐξωμίδα
ἡμμένοι· συνημμένοι. κατέχοντες
ἡμοιρικοί· μὴ μετέχοντες
ἥμονες· ἀκοντισταί. ῥήτορες. ὀρχησταί
ἡμορίς· κενή. ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ
ἡμόριξεν· ἄμοιρον ἐποίησεν
ἥμορος· ἄμοιρος
ἦμος· ἡνίκα, ὁπηνίκα, ὅτε
* ἤμων· ἐθέριζον
ἡμοσύνη· βλῆσις, ἀκόντισις. ἐμπειρία
* ἤματι τῷδε· ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἤμπισχε[το]· περιέσχε. περιέβαλεν
ἡμπίσχετο· ἐνεδύσατο. ἐφόρησεν. περιεβάλλετο

SCR. 24. fr. 167 p. 572. 28. ADN. et Sapph. fr. 146 p. 693. 32. ἥμισυ] ἡμίθυτον coni. Meineke. 36. Aristoph. fr. inc. CLXX. 44. Ψ 886 (male ῥύτορες Hemsterh., alii ἀφήτορες). 45. fr. 160 p. 41. 48. Α 475. 49. Σ 551. 51. υ 116.

ADNOT. 23. ἡμισύθλαστον· ἡμισύκλαστον Guyetus. Videntur duae glossae explicatione carentes ἡμισύθλαστον et ἡμισύτραυλον vel ἡμισαυλάσταυρον. 24. ἡμισύτριτον cod. Cf. Didym. Priscian. II p. 395 Kr. — Archilochi nomen corruptum videtur Thes. IV c. 172 B. 25. Non liquet. 26. ἡμίεκτον· τετραχοίνικόν Kuster. 27. Pamphil. Athen. XI 470 D. 28. Schol. Ar. Plut. 729 Poll. VII 71 Galen. lex. p. 480. 29. ἡμιτέγια a τέγος tegus. „Glossae: ἡμίχοιρον· tegus et ἡμίτομον χοίρου tegus. Tum ἡμισυδελφάδι pro ἡμισυδελφάδιον Graecoromaice" Salmas. Cf. δέλιχρα. 30. Sic C. 39; ἡμιτυμπάνιστος rectius Poll. VI 160. 31. Sic Suidas, ἡμιφόριον Phot. 70, 7. 32. Conferunt δίφατον τρίφατον et Terent. Phorm. IV 2, 4 ‚Vixdum dimidium dixeram.' Contulerim potius μυλήφατον, ἀλήφατον, ἀρείφατον. 34. Codicis scripturam Vossius divinabat, ἡμείφθη Mus. 35. Poll. VI 160. 36. Poll. VI 161 VII 71. — (ων) Heinsius; ῥάκκος cod., em. Mus. 37. ἥμιχα Albertus: non liquet; neque ἡμιστατῆρα an ἡμιστάτηρα voluerit patet. 38. Em. Kusterus. 39. Sic cod. Voss., ἥμειψα Mus. 40. (ω) Salmasius. 41. Infra Μεντίοπον· χλανίδα. 43 Lege ἡμοιρηκότες coll. Phot. 70, 9 aut ἥμοιροι· οἱ μὴ μετέχοντες. 44. ῥήτορες codex et Cyrilli porrigunt, ad ῥήμονες pro ῥ' ἥμονες (schol. Venet.) spectantes. In Apoll. lex. 84, 10 duo postrema verba desunt, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου addunt Cyrilli. — ὀρχισταί cod. C. 171, em. Mus. Vide Lobeck. Parall. p. 441 Path. El. p. 71. 46. ἤρμοξεν cod., ἡμόριξεν Phot. 70, 12. 46. 47. ἐποίησεν ἄμορος ἄμοιρος cod., em. Mus. Phot. 70, 11. 49. Phot. 70, 13 C. 171 suo loco. 50. ἐμπορία cod., em. Vossius. Ad (δα)ημοσύνη referendum esse vidit Meineke. 52. ἡμπιέχετο cod., ἡμπίσχετο Mus., em. Meinckius. ἡμπείχετο Phot. 70, 15 ἡμπίσχετο· ἐνεδύετο ἡμπείσχετο· καὶ ἡμπέσχετο ὁμοίως C. 39 ἡμπέσχετο (Ar. Thesm. 164) C. 171. 53. ἡμπιέσχετο cod. ἡμπίσχετο Mus. Vid. Elmsl. Eur. Med. 1128.

ἠμπισχόμενον· περιβαλλόμενον
ἤμπλακεν· ἠδίκη(σ)εν. ἥμαρτεν
ἤμπλακες· ἀπέτυχες. ἠδίκησας. ἥμαρτες
ἠμπολημένον· ὠνητόν
ἠμπόλησεν· ἀπέδοτο
ἠμύει· κλίνεται. πίπτει. πνίγει
ἠμύνατο· ἐτιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν
ἠμύνοντο· ὑπερεμάχουν
ἠμύσειε· κλιθείη. πέσειεν
ἠμφιγνόουν· ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι
* ἤμυσαν· ἐξέκλιναν
* ἠμφιάσαντο· ἐφόρησαν
ἠμφίσταντο· περιίσταντο
ἠμωδίαν· αἱμωδίαν
ἠμωδίασαν· ἐνάρκησαν. αἱμωδίασαν
ΗΝ· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον ῥῆμα σημαῖνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. [ἣν] δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν· καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου
69b. ΗΝ· τὴν ἑαυτοῦ. ἤμην. ἐάν
ἣν ἀρετὴν διαείσεται· τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται
ἦνας· (ἔ)κοψας
ἤνασ(σ)εν· ἐβασίλευσεν
ἣν ἄτην· τὴν ἑαυτοῦ βλάβην
ἥνδανεν· ἤρεσκεν, [ηὔξανεν] ὡς τὸ·
ἥνδανε θυμῷ
ἤγουν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ
ἦν δ' ἐγώ· ἔφην τό(τ') ἐγώ
ἠνδραποδίσατε· κεκλόφατε
ἠνδρωμένη· ἀνδρὸς πεπειραμένη·
ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστίν, ὡς ἠνδρωμένη
ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί
ἠνέγκατο δόξαν· ἠγάγετο δόξαν
ἠνείκαντο· ἤνεγκαν
ἤνεις· ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ. ἀδαμάστους. ἀνιῶνται γὰρ δαμαζόμεναι

SCR. 56. Eur. Alc. 435. 59. *B* 148. 60. Actt. Ap. VII 24. 61. *M* 179. 62. *B* 373. 63. Xen. Anab. II 5, 33. 64. ADN. 65. Psalm. LXXII 6. 68. Ierem. XXXVIII 29. 70. *Θ* 535. 72. *K* 33. 73. *A* 412. 74. *A* 24. 75. e. g. Arist. fr. VI vol. II 2 p. 1131. 77. Cratin. vol. II 2 p. 1230. 78. Psalm. XXVIII 2 XCV 7. 79. ADN. 80. *Z* 94.

ADNOT. 54. *ἠμπεσχόμενον* cod., em. Kusterus. 55. *ἤπακεν* error in Aldina: *ἠδίκηκεν* Mus., correxi. 56. Cyr. 39. 171. 59. *κλίνει* cod. C. 171. Correxi. 60. C. 39. 171. 62. *ἠμυσείη* cod., em. C. 171 Mus. Cf. Apoll. lex. 84, 12. — *πέσειεν* est ab *ἔπεσα* forma Byzantinae aetatis; *πέσοι* C. 171 Mus. 63. *ἠμφαγνόουν* cod. *ἠμφηγνόουν* Valcken. Ammon. p. 69 *ἠμφεγνόουν* Buttm. Gr. Gr. I p. 345 et AM. *ἠμφιγνόουν* Pearso et Krueger. — *γνώμῃ*? 64. *ἤμυσεν· ἐπέκλινε* C. 171 schol. *Θ* 308. 65. C. 171. 67. Moer. Att. *ἐπὶ* p. 179 C. 63. 68. *ἠνάρχησαν* cod. *ἐνάρχησαν* Mus. 69. Ab *ἣν δασυν.* in codice novus incipit articulus. Copulavi praeeunte Apoll. lex. 84, 14 — 17. *ἢ μὴ ἐάν, ἣν — διακίσεται* cod. *ἢ τὴν ἐάν· ἣν — διαείσεται* Mus. Disiunxi et correxi ope Phot. 70, 18 unde conicias excidisse praeterea *ἦσαν*. 70. Vide 69. 71. *ἦνας· κόψας* cod. Cf. Phot. lex. 71, 4 Galen. lex. Hippocr. p. 480, 3. Supra *ἄναντα. ἄφηνα. ἤνεις.* 72. *(σ)* Mus. 73. Pertinebant ad 69. Vide Apoll. lex. 84, 16. 74. Confundit *ἥνδανεν* (cod. *ἤνδανεν*) cum *ἤλδανεν*. Hinc editi ex interpolatione Musuri praebent *καὶ ἤλδανεν ηὔξανεν*. 75. *(τ')* IFGronov. 76. *ἠνδραποδίκατε*? 77. *ἠνδρωμένος* cod., em. Mus. — Poll. III 14 Phot. lex. 71, 7. 78. *ἐνέγκατε δόξαν· ἀγάγετε*? 79. *ἠνείγκαντο* (h. e *ἠνείκαντο*) cod., *ἠνέγκαντο* Mus., em. Albertus ex Hom. *I* 127 coll. Eustath. p. 740, 52. 80. Lobeck. Phryn. p. 326.

ἠνεκές· μακρόν. δι' ὅλου
ἠνεμ(ο)ειδές· ἠχῶδες
ἠνεμόεν· ὑψηλόν, μετέωρον
ἠνεμόεσσα· καταπνεομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων
85. ἠνεμόεσσα· ὑψηλή. καταπνεομένη ἀνέμοις
ἤνεμος· ἄνεμος
ἡ νεοθηλής· (ἡ) νεωστὶ βλαστήσασα
ἤνεον· ἐπῄνουν, συγκατετίθεντο
[ἠνέπατι· ἐνέπληξεν]
90. ἤ νέρθεν· κάτωθεν
ἤνεσσε· συγκα[τα]τέθετο, ἢ κατέθετο
ἠνέσχετο· κατεδέξατο
ἠνήνατο· ὑπερηφάνησεν
ἡνίαι· λῶρα χαλινοῦ. ἐξουσία
95. ἠνιάθη· ἐλυπήθη. ἐθλίβη
ἡνίαις· [χώροις. τόποις. ἢ] λώροις τῶν χαλινῶν
ἡνία σιγαλόεντα· λῶρα πεποικιλμένα
[ἡνιδάικτος· ἡμιθανής]
ἡνίκα· ὅτε, ἢ ὅταν
600. ἠνίξατο· ὑπεσήμανεν
Ἠνιοπῆα· ὄνομα κύριον
[ἠνιόπι· λαμπρῷ]
ἤνιος· τελείου. νέου. παρὰ τὸ ἦνις
ἡνιοχαράτης· διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων. Λάκωνι
5. ἡνιοχεῖς· ἐλαύνεις, ἵππους ὁδηγεῖς
ἡνιόχησον· διοίκησον, οἰκονόμησον, κυβέρνησον
ἠνίπαπε· διὰ λόγων ἔπληξεν, καὶ καθήψατο, ἐλοιδόρησεν
ἦνις· ἐνιαυσίας. ἀδαμάστους
ἤνοιγεν· ἐκέλευσεν
10. ἤνοισται· προσηνέχθη, προσ(εν)ήνεκται
ἦνον· ἤνυον
Ἤνοπα· λαμπρόν. πάνυ ἔνηχον. διαφανῆ. καὶ ὄνομα κύριον
ἠνορέην· ἀνδρείαν, εἶδος ἀρετῆς
ἠνορέηφι· τῇ ἀνδρείᾳ
15. * ἠνόησεν· ἀνδρεία. ἤνορον. ἦλθον

SCR. 81. Nic. Alex. 517. 83. Soph. Ant. 354. 84. 85. *B* 606. 88. *Γ* 461. 89. *B* 245. 91. *Ω* 30? ubi ἤνησ'. 92. Ar. Eqq. 541. 93. *Σ* 450. 97. *E* 226. 99. *χ* 198. 601. *Θ* 120. 2. *Σ* 349. 7. *B* 254. 8. *Z* 94. 11. *γ* 496. 12. *Ξ* 445. 13. *Z* 156. 14. *Δ* 303. 15. ἦνθον Callim. h. in Cer. 74.

ADNOT. 81. Lobeck. Parall. p. 166. 85. ἠνεμείδες cod. ἠνεμῶδες Mus. 83. ἠνεμὸν — μεταίωρον cod., em. Mus. 85. ἠνεμόησσα cod., em. Mus. 86. ἢ 'νεμος? 87. ἠνεοθηλής cod. ἡ νεοθαλής C. 39. 63. Infra νεοθηλής· v. βλ. 89. ἠνέπατι cod. ἠνίπαπεν recte Mus. contra ordinem. 90. ἤνερθεν cod. 91. [τα] Alb. Praeterea ἢ κατέθετο malim abesse. 92. Moer. Att. p. 176. 96. χώροις, cuius synonymum τόποις, corruptum e seq. λώροις. 97. ἡνιάσειγαλοῦντα cod., em. Mus. 98. Sic codex pro ἡμιδάϊκτος, quod Mus. reposuit. 601. ἠνιοπήϊα cod. Ald., corr. Mus. ἠνίοπα· ὄνομα κύριον C. 171. 2. ἤνοπι recte Mus. contra ordinem. 3. ἴνιος ab ἶνις? an τελείας, νέας? 4. Utrum pro ἡνιοχάρτης dictum sit necne, in vocis ambiguitate incertum relinquit Boeckh. C. I. n. 45 I p. 72. 89. Forte leg. ἀνιοχαγρέταρ ut ἱππαγρέτης παιδαγρέτης. 8. ἠνὶς cod. ἤνεις Mus., em. Heinsius. 9. ἤνωγεν Arnald. LGr. p. 66. Vide ἤ μιν ἀνοίγει. 10. ἀνώϊσται ab οἴσω, ut οἰσθήσομαι, ἀνῷσαι, οἰστός, ἀνῷστος. Infra παροισθέντι· παρενεχθέντι. 11. ἦνον· ἤνοον cod., em. Mus. 12. Apoll. lex. 84, 18. Inepte ἔνιχοι pro ἔνιχον (h. e. ἔνηχον) Mus. 13. ἠνὸρ cod., ἠνορέην Mus. 15. ἠνόησεν ἀνδρεία om. Mus., ἠνορέησιν· ἀνδρείαις Schow. et mox ἦνθον· ἦλθον laeso ordine Pierso Verisim. p. 118. Conicio: ἦνσον· [ἀνδρεία. ἤνορον] ἦλθον. [ἦν ῥα· ἤντινα δή], licet ἦνθον et ἦλσον puriores Laconismi fontes sola praebeant.

ἦν ῥα· ἤν τινα δή
ἧνται· κάθηνται
ἤντεον· ἀπήντων
ἤντετο· ἀπήντησε, συνήντα, ἤντησεν
ἤντησα· συνήντησα, ἀπήντησα
ἠντία· ἀντεῖχε. συνήντα
ἠντιάσας. συναντήσας, ἀπαντήσας
ἤντησεν· ἀπήντησεν. ἱκέτευσε. Θουκυδίδης δὲ τὸ ἠντιώμεθα ἐπὶ τῷ ἐναντιώμεθα
ἠντιβόλει· παρεκάλει
ἤν τινα· ἐάν τινα
ἥντο· ἐκαθέζοντο
ἤν τοι· ἐάν σοι. ἢ ἄντι. τινά σοι
[ἤντοτε· ὑπήντησεν]
ἦντ᾽ ὁπότ᾽ ἦσαν· ἔν τινί ποτε ἦσαν
ἦ νυ· ἦ ἄρα
ἦ νῦν· ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἤνυσα· πεπόρευμαι
ἤνυσεν· ἐπέρανεν, ἐπέρασεν. ἐτέλεσεν. ἐξέτεινεν. κατέβαλεν
ἤνυστρα[ι]· αἱ κοιλίαι τῶν βοῶν, ἢ τὸ παχὺ μέρος αὐτῶν
ἤνυστρον· ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκαζομένων ζώων. οἱ δὲ (ὑπο)-γάστριον ἡδυσμένον. οἱ δὲ τὸ κόλον
ἤνυτον· ἤνυον. ἐτέλουν
ἠνώγεα· ἐκέλευον
ἠνώγει· ἐπιτάσσει, κελεύει
ἤνωγον· ἐκέλευον
ἦνωρ· ἄρχων
ἧξις· εἰσέλευσις, παρουσία
* ἠνῶσθαι· συνῆφθαι
* ἥξει· ἐλεύσεται. ἔλθη
* ἦξεν· συνεπείσθη, ὑπήκουσεν
* ἠξίου· παρεκάλει
ἠξίωσε ναίειν· ἄξιον ἡγήσατο οἰκεῖν
ἢ ὁδόν· ἢ ἐπὶ ὁδόν· ἢ εἰς ἐνέδραν
ἤ οἵ· οἵτινες ἀληθῶς
ἠοῖ· τῇ ἡμέρᾳ
ἠοῖαι· ὁ κατάλογος Ἡσιόδου

SCR. 18. ADN. 19. *Δ* 133. 20. *Δ* 375. 23. Thucyd. II 40 legitur *ἠναντιώμεθα*. 25. *Η* 39. 26. *Γ* 153. 28. = 19. 31. *Α* 27. 33. δ 357. 34. Dioxipp. vol. IV p. 541. 35. Arist. Eqq. 356. Alexid. fr. III p. 504. 37. ι 44. 38. *Ζ* 170. 39. *Ι* 574. 43. Gloss. Hebr. X 37. 45. Actt. Apost. XV 38. 46. Eur. Alc. 587. 47. *Α* 151. 49. *Η* 331.

ADNOT. 18. *ἀπήντουν* cod., em. schol. *Η* 423. 22. *ἀντιάσας*? 23. *ἠντίασεν* Pearso, coll. *ἀντᾶν· ἀντιάζειν ἱκετεύειν*. 26. *ἧντο· ἐκαθέζετο* cod., em. C. 11. 27. *ἢ κτλ.* om. Mus. Coni. *ἢ ἀντὶ τοῦ ἤντινά σοι*. 28. Sic cod., *ἤντετο* recte Mus. 29. *χρόνῳ* post *τινὶ* inseri voluit Meinekius Philol. XIII p. 564 admissa Musuri coniectura *ἦν ὁπότ᾽ ἦσαν* pro *ἦντ᾽ ὁπότ᾽ ἦσαν*. *Ἔν τῳ ποτ᾽ ἦσαν* Schowius suaserat. 33. *διεπέρασεν*? 34. *ἠνύστραι* cod., em. Albertus. 35. *μηρυκαζομένων — (ὑπο)* Mus. 36. *ἠτέλουν* cod., forte *ἢ ἐτέλουν*. 40. *ἦνωρ· ἄρχων εἰςέλευσις παρουσία* cod. Separavi et correxi. Atque *εἰσέλευσις παρουσία* Pierso etiam Veris. p. 118 ad *ἧξις* refert, quod ad Eur. Tro. 396 pertinere, ubi nunc *ἴξις* legitur, ex Bekk. 99, 4 patet. — „*ἦνωρ in recto casu inveniri negat Eustath. Il. Θ p.* 594." Voss. Lob. Parall. p. 157 Aglaoph. p. 846 n. 43. *ἔλθη* cod. C. 39, om. Mus., *ἔλθοι* C. 171 ut Mus. correxerat. 44. Sic codex, *ἦξεν ἢ εἶξεν· σ.* Mus. 46. C. 171. 48. *ἢ οἱ* cod., *ἢ οἳ* Pearso. 50. *ἠοιαι· ὀκτάλογος* cod., em. Mus.

ἠοίην· ὀρθρίαν. ἢ τὴν πρὸς ἀνατολήν. ἢ τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι καὶ ὥρας χρόνον
Ἠοίην· τὸν Ἄδωνιν. Πανύασις
ἤομεν· πορευόμεθα. ἢ ἐπορευόμεθα
ἠόνητο· ἑλέλοντο. καὶ ἠντλεῖτο
55. ἠόνησας· κατήντλησας
ἠοῦς· ἡμέρας
ἦ οὐχ ἅλις· ἢ οὐχ ἱκανόν
ἠπανᾷ· ἀπορεῖ. σπανίζει
ἠπανία· ἀπορία. ἀμηχανία
60. ἠπανεῖ· ἀπορεῖ. σπανίζει. ἀμηχανεῖ
θ
ἧπαρ· ἔξω τοῦ σπλάγχνου, ἡ βαθύγειος γῆ. [καὶ ἀλη]
ἠπά[ν]τηνται· πεπλάνηνται
ἠπατικός· ὁ τὸ ἧπαρ ἀλγῶν
ἤπαφεν· ἠπάτησεν. ἐχλεύασεν. ἐπλάνησεν
65. ἠπεδανός· οἷον ἀπέδανος· ἤγουν ἄπους. χωλός. ἀσθενής. ἀναίσθητος. ἠλίθιος
ἠπεδίζειν· ὁμαλίζειν. ἐδαφίζειν
* ἤπια· μαλθακά, προσηνῆ, ἥμερα
ἠπείθησαν· οὐκ ἐπείσθησαν
ἠπείθησεν· ἀντεῖπεν
70. ἠπείλησεν· ηὔξατο. ἐκαυχήσατο. ὡρίσατο
ἠπ[ε]ιόδωρος· ἤπ[ε]ια καὶ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν τροφήν
ἠπείροιο μελαίνης· τῆς Ἀκαρνανίας
ἤπειρος· γῆ. χέρσος. πᾶσα ἡ ἔρημος. καὶ ὁδὸς ἄπειρος
ἠπειρώτης· ὁ ἐν γῇ οἰκῶν
75. * ἠπεροπεύειν· ἐξαπατᾶν, καὶ ψεύδεσθαι, ἤτοι παραλογίζεσθαι
[ἤπερ· ὄπα]
ᾗπερ δή· ὃν τρόπον δή
ἠπερόπευεν· ἐξηπάτα
ἠπεροπεύοντα· ἐξαπατῶντα
80. ἠπεροπεύσας· ἐξαπατήσας
ᾗ περ οὖν· ὥσπερεί, καθάπερ οὖν
ἤπετο· ἠκολούθει
ἢ πέφαται· ἢ πεφόνευται
* ἠπειγμένως· συντόμως. σπευδόντως

SCR. 51. δ 447. 52. Panyas. fr. XIV p. 50 Tzsch. 53. κ 251. 56. Θ 508. 57. Ε 349. 64. ξ 488. 65. ϑ 311. Θ 104. 67. Δ 361. 68. Rom. XI 31. 69. IV Regg. V 16. 70. Ι 678. Α 388. 71. Ζ 251. 72. ξ 97 φ 109. 75. Γ 399. 76. λ 363. 77. Ι 310 80. Hesiod. Opp. 55. 83. Ο 140.

ADNOT. 51. καὶ cod. μεσημβρινῆς Mus. ἕκτης? 52. πάννασις cod., em. Mus. Meinek. Anal. Alexx. p. 282. 54. κατηντλεῖτο Pierso Moer. Att. p. 73. 55. ἠιόνησας cod. Pearso, ἠόνησας male Mus. 56. ἀττικῶς addit C. 171. 57. οὐκίκανον cod., em. Mus. 58—60. σπάνις addit EM. 433, 17. πανία = πλησμονή Messapiis tribuit Ath. III 111 C. Cf. Ahrens Dial. II p. 393 Lobeck. Path. El. p. 69. 61. γῆ] Agroetas ap. schol.
θ
Apoll. Rhod. II 1248. καὶ ἀλη] καὶ ὕπαρ ἀλήθεια Mus. Confundit sane ὕπαρ et ἧπαρ. 62. [ν] Mus. Phavor., correctionem neglexit Aldus. 63. πάσχων C. 39. 171. 65. ἢ λίθος (l. ἠλίθιος) ἀναίσθητος C. 171. 66. ἠπέδιζεν· ὡμάλιζεν ἠδάφιζεν HSt. 67. ἤπεια C. 39 Voss. 70. διωρίσατο? Sed nostrum exprimit C. 171. 71. ἠπιόδωρος — ἤπια Mus. Codicis lectio in C. 39 quoque exstat. 73. Apoll. lex. 84, 20 Phot. 72, 11, qui Euripidis versum laudat ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα. — καὶ ὅλως Meineke. 75. Apoll. 84, 22. 76. Sic cod., ineptit Schowius. Lege ἠπεροπῆα sine explicatione. 77. ἤπερ δη cod., em. Mus. 81. ἤπερ οὖν ὥσπερ ἢ cod. C. 171, em. Mus. 82. Sic cod. C. 39. 63. 171. 84. Ordo ἠπειγμένως requirit. Cf. gl. ε 4547 C. 171.

85. ἤ πή με· ἀρά με. ἤ ποῦ με
ἤπια· πραέα, προσηνῆ, μαλθακά, ἥμερα, χρηστά
ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ οἱ ψυχροί
ἠπιαλῶν· ῥιγῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος ἠπίαλόν φασιν
ἠπιάργυρον· τὸ βάλσαμον
90. ἠπιήθη· ἐταπεινώθη
ἠπιόδωρος· ἤπια, καὶ χρηστά, καὶ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν τροφήν
ἠπιόλιον· ῥιγοπυρέτιον
ἤπιον· προσηνές, πρᾶον, ἥσυχον, μαλθακόν, ἐπιεικῆ, ἥμερον
* ἠπίτρια· ῥάπτρια
95. ἠπιότητι· πραότητι
ἠπίταδες· ἐπίτηδες
ἠπιστάμην· ἠδυνάμην. ᾔδειν
ἠπίστησεν· ἠπείθησεν. οὐκ ἐπείσθη
ἠπίως· πράως
700. ἠπιωτάτως· πραοτάτως
ἤπλακεν· ἥμαρτεν
ἢ πληθύς· οἱ ἐν τῷ πλήθει. ἢ πλῆθος
ἢ ποθέν· ἀντὶ τοῦ ποῦ
ἠπορεῖτο· ἠμηχάνει
5. ἤ που· ὄντως ποῦ
ἠπύει· φωνεῖ
ἤπυεν· ἔκραξεν, ἦχει, ἐκήρυσσεν
ἠπύτα· φωνητής, βοητής, κῆρυξ μεγαλόφωνος
* ἢ πυμάτη θέεν· ἥτις ἐσχάτη περιέτρεχεν
10. * ἤπυσεν· ἤχησεν. ἐσάλπισεν
Ἠπυτίδης· Ἠπύτου υἱός
ΗΡ· τὸ ἔαρ. καὶ τὸ πρωΐ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρα. καὶ ἦρα τὸν ἀέρα. καὶ τὴν γῆν. ἢ ἀλκή. καὶ οἶνος
ΗΡΑ· ἤτοι ὄντως. ἢ χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίας·
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρων Διΐ
ἢ ἔφη

SCR. 85. Γ 400. 86. = 67. 87. Arist. fr. XVII vol. II 2 p. 1086 Bgk. 88. Ar. Ach. 1164. 91. = 71. 93. κ 337 99. Plat. Lys. p. 211 E teste Priscian. XVIII 1202. 702. Β 278. Ο 305. 3. Aristoph. fr. inc. CLXXI p. 1211. 4. LXX (Genes. XXXII 7. I Regg. XXX 6). 5. Γ 43 6. Ξ 399. 7. ι 399. 8. Η 384. 9. Ζ 118. 11. Ρ 324. 12. ἔαρ] Alcm. fr. 72. ἄρα] Alcm. fr. 54. 13. Α 578 (φέρειν).

ADNOT. 85. ἢ πη cod., em. Albertus. 87. Inexplicabile visum est Lobeckio Proll. p. 94. Pro οἱ ψυχροί conioiat aliquis αἱ ψυχαί sc. αἱ πετόμεναι et referat ad ἠπίολος Arist. HA. VIII 26 p. 605 B. 88. ἠπιάλων· ῥίγων cod., em. Salmasius. 90. ἠριπώθη? 91. παιδοτροφίαν Apoll. lex. 84, 23. 94. Recte Musurus ἠπήτρια sed invito ordine. ἠπήτρια· ἠράπτια (sic) C. 39. Cf. κωβελίνη. 95. C. 39. 96. ἢ 'πίταδες Thes. IV c. 191 A. 97. ἰδεῖν cod., em. Is. Vossius. 99. ἐπιεικῶς addit C. 39. 700. ἠπιοτάτως cod., em. Thes. IV c. 191 A. 2. ἢ ἐν τῷ πλήθει codex. 3. πόθεν codex. Vide HIacobi com. dict. ind. V p. 71. 5. Vide schol. Plat. Euthyphr. 19, 16 ed. ster. 6. ἠπύη· φωνή cod. ἦπυς vel ἠπύς Lobeck. rhem. p. 255, iure improbante Thes. IV c. 191 A. Recte ἠπύει· φωνεῖ Pearso, ut est ap. Apoll. lex. 84, 24 C. 171. 7. Apoll. lex. 84, 25. Cf. Hes. νηπυῖα βοητὰ κῆρυξ μικρόφωνος ubi Lobeck. Parall. p. 183 νήπυτα κῆρυξ· βοητὰ μικρόφωνε coniecit. 9. ἠπυματίθησεν cod., em. Mus. 12. ἠ.., τὸ — καὶ ἐπὶ — καὶ ἦρα, τὸν δ' ἔρα καὶ τὴν cod., ἦρι (primum ἠὰρ aut ἠὲρ in ἠέρι mutaverat) τὸ — καὶ ἢ ῥᾶ, ἐπὶ — καὶ ἦρα τὸν ἀέρα. καὶ Ἥραν τὴν Mus. NSchowio tota appendix a verbis καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρα (imo ἆρα) ad finem usque e margine intrusa videbatur. Confusa sunt ἦρ, ἢ ῥ' (vel ἦρα cf. Apoll. Dysc. p. 490 Bekk.) ἠέρα (sed ἦρος· ἀέρος et ἠρόεντα· σκοτεινά C. 171), ἔρα (cf. tamen etiam ἤραθεν = ἔραθεν EM. 436, 26) et ἥρως. Nam ἀλκὴ καὶ οἶνος ad εἶαρ male refert Albertus: debebat corrigere Ἀλκινόοιο e ζ 302. 13. ἦρα. ἤτοι ὄντως ἢ χάριν — ἐπικουρίας — ἐπὶ ἦρα — Διῒ ἢ ἔφη cod., ἢ ῥᾶ. ἤτοι ὄντως. ἢ ἔφη. καὶ ἦρα, ἢ χάριν — ἐπικουρίαν — ἐπίηρα — Διῒ male Mus. Ante ἐπικουρίας excidit μετὰ sc. χάριν· μετ' ἐπικουρίας. Cf. Buttm. lexil. I p. 153.

ἦ ῥ α ἄ ν· ἄρα ἄν
ἠ ρ ά β η σ ε ν· ἤχησεν
[ἠ ρ α ί ν ε ι· ληρεῖ]
Ἥ ρ α ι ο ν· Ἡρακλέα
ἦ ῥ α κ α ί· δὴ οὕτως εἶπεν
ἦ ῥ α, κ α ὶ ἐ ξ ὀ χ (έ) ω ν· οὕτως εἶπεν, καὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων
ἤ ρ α κ ε ν· ἠνίασεν
Ἡ ρ ά κ λ ε ι α· λίθος, ἣν ἔνιοι μ α γ ν ῆ τ ι ν λέγουσιν· οὐκ ὀρθῶς. διαλλάττουσι (γάρ.) καὶ ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ. ὥστε Πλάτων ἁμαρτάνει τὴν αὐτὴν ὑπολαμβάνων μαγνῆτιν καὶ Ἡρακλείαν ἐν Ἴωνι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἀλλαχοῦ ἑτέρως καὶ ἑτέραν φησί. κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας, τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λ υ δ ί α ν λ ί θ ο ν αὐτὴν καλεῖ, οἱ δὲ σιδηρῖτιν, οἱ δὲ Ἡρακλεῶτιν
Ἡ ρ ά κ λ ε ι α λ ο υ τ ρ ά· Ἡρακλεῖ πολλὰ μογήσαντί φασι τὴν Ἀθηνᾶν θερμὰ λουτρὰ ἀναφῆναι, οἷς χρήσασθαι αὐτόν· τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα κατασκευάσαι φασὶν ἑαυτῷ τὰ λουτρὰ θερμά· ἄλλοι δὲ Νύμφας αὐτῷ ποιῆσαι ἐν Σικελίᾳ
Ἡ ρ α κ λ ᾶ ν· ὡς καλὸν τὸν Ἡρακλέα εἰς βοήθειαν λίθον γενομένης βίας
Ἡ ρ α κ λ έ ο υ ς θ υ σ ί α· παροιμία, ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς θυσίαις χρωμένων
ἠ ρ α ν έ ω ν· βοηθῶν. χαριζόμενος
ἠ ρ α ν ί σ θ η ν· ἔρανον συνήγαγον
ἤ ρ α ν ο ς· βασιλεύς, ἄρχων. σκοπός, φύλαξ
ἤ ρ α ν τ ο· ἤροντο. [ἠρώτων]
ἦ ῥ ά ν υ· ἄρα γε
ἦ ῥ ά ν ύ τ ο ι· ἀληθῶς δή σοι
ἤ ρ α ξ ε ν· ἔσχισε. συνέτριψεν. ἔῤῥηξεν
ἤ ρ α ρ ε ν· ηὐφράνθη. ἥρμοσεν. εὐτρέπισεν
ἠ ρ ά ρ ο μ ε ν· ἡρμόσαμεν. ἠρήσαμεν

SCR. 14. η 22. 21. Plat. Ion. p. 363. Soph. fr. 728. 30. Κ 401. 32. Δ 110 δ 777.

ADNOT. 14. Pertinet ad η 22, ubi Aristophanes et Aristarchus pro οὐκ ἄν μοι legebant, si fides codd. Pal. Harl. Cram. A. P. III p. 451, ἦ ῥά μοι. *Exspectabamus*, inquit Nauckius Ar. Byz. p. 38, *cum Nitzschio erkl. Anm.* II p. 136 ἦ ῥά νύ μοι. Imo ἦ ῥ' ἄν μοι. Hinc pro ἄρα scripsi ἆρα. 15. ἀράβησεν? 16. ἠραινεῖ cod., ἠραίνει Mus. Interpretes componunt ἤ ρ η ς· ἄφρων, Lobeck. Path. p. 111 ληραίνει conicit. Imo κ ρ α ί ν ε ι· πληροῖ. 17. *Iunonium* vertit Albertus; cave credas. Ἥ ρ ω α· τὸν Ἡρακλέα λέγει post gl. ἦρα porrigit C. 171 recte. Cf. e. g. Apoll. Arg. II 766. Hinc in gl. 712 irrepserunt verba aptiore loco hic ponenda καὶ Ἀλκινόοιο. 18. 19. ἦρα καὶ δὴ οὕτως εἶπεν. ἦρα καὶ ἐξόχων cod., ἦ ῥά. καὶ δὴ οὕτως εἶπεν. Ἦ ῥά, καὶ ἐξ ὀχέων Musurus. ἠ ρ α κ ε δ ῆ· οὕτως εἶπεν C. 39; ἦ ῥα καί· κτλ. cum Vossio scripsi et separavi. 18. Forte pro δή legendum δ' (Il. Δ 419.) 19. Emendate C. 171. 20. 'Forte „ἦρά κεν ἐν δεσμοῖς"·......, an ἤ α κ ε ν· ἠνιάθη ab αἰάζω? ἤκαχεν coni. Ruhnken. 21. Ἡ ρ α κ λ ε ί α, λίθος τὴν ἔνιοι Μαγνίτην — om. γὰρ — μαγνήτην — ἐνίοτε — ἐλύδιε (h. e. ΕΛΥΔΙΑΙ) — σιδερίτην — ἡρακλεώτην cod., γρ. ἐν Ἴωνι Ἡ ρ α κ λ ε ί α λ ί θ ο ς· ἣν ἔν.οι μαγνίτιν — γὰρ — μαγνῆτιν — ἐν Ἴωνι — ἐν Λυδίᾳ — σιδερίτιν (σιδηρίτιν Ald.) — ἡρακλεῶτιν Mus. Vide Plin. H.N. XXXVI 16 Ranke Hes. p. 35. 22. Vide Preller Myth. Rom. p. 522 et 656. Schneidewin ad Ibyc. fr. XXX Mueller Dor. I p. 247. 23. Sic codex, ἠ ρ ά κ α λ ο ν· τὸν Ἡρακλέα εἰς βοήθειαν ἐκάλουν γ. β. Mus. + Aldus. Imo: Ἡ ρ ά κ λ ε ι ς (ἄ ν α ξ)· ἐκάλουν τὸν Ἡρακλέα εἰς β. γ. β. Similiter E de Leutsch Philol. Suppl. 1859 p. 130 n. 294: Ἡ ρ ά κ λ ε ι ς· ὡς Ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ εἰς βοήθειαν [λίθον] γ. β. coll. schol. Ar. Ach. 283 Rann. 300. 24. Vide Zenob. V 22 et εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ. 25. ἠ ρ α ν ε ῖ ν· ἐπικουρεῖν καὶ χαρίσασθαι schol. Δ 419. 27. Schol. Apoll. Rhod II 515 EM. 436, 28. 28. ἠ ρ ά μ η ν· ἠρώτουν (sic) C. 171. 30. ῥάνυτοι cod., em. Alb. 31. ἔρριξεν cod., em. Mus. 32. ἤρμωσεν εὐπρέπειαν cod., ἥρμοσεν εὐπρέπησεν Mus. εὐτρέπισεν Kusterus. 33. ἠ ρ ά ρ ω μ ε ν· ἡρμώσαμεν cod., em. Mus. Deinde ἤρσαμεν Albertus ἠρέσαμεν Kusterus.

ἤραρον· ἔφραξαν. ἔδησαν. ἥρμοσαν
ἠρασάμην· ἠράσθη(ν)
Ἠράσιος· μὴν παρὰ Λάκωσιν
ἦ ῥά τί μοι· ἀληθῶς δή μοι. ἀρά τί μοι
ἦ ῥά τί οἱ· ἀρά τι αὐτῷ
ἦ ῥά τι...· οὐχ ὅτι δήποτε
ἤρατο· προπαροξυτόνως μὲν ἔλαβεν, ἀπηνέγκατο· προπερισπωμένως δὲ ἠρᾶτο ηὔχετο, κατηρᾶτο
Ἠρᾶτον· τὸν Ἠρέαστρατιόν
ἠργάνθη· ἐλευκάνθη. ἐπιάνθη
ἠργμένον· ἀρξάμενον. [εἰργόμενον. κωλυόμενον
ἠρδαλωμένος· λεπρός. μεμιασμένος
ἠρέα· ἡσυχῆ. πράως. ἱλαρῶς
ἦρει· ἄρχει. κατελάμβανεν
ἡ ῥεῖ· ἥτις ῥεῖ, ἥτις ῥέει
ἤρειδε· σφοδρῶς κατηγόρει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων
ἠρεῖτο· ἠγάπα
ἠρέμα· ἀτρέμα. ἡσύχως. σχολαίως
ἠρεμεῖ· ἡσυχάζει
ἤρεμον· ἥσυχον. πρᾶον, ἥμερον
ἠρεμῶν· ἡσυχάζων
ἦρεν· ἐπῆρεν
ἤρεσεν· ἠπείλησεν
ἤρεσθαι· κόπτεσθαι τὰς τρίχας
Ἠρεσίδες· κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἥρᾳ
ἦ ῥ' ἐτεόν γε· ὄντως [μεγάλως] μετ' ἀληθείας
ἠρετισάμην· ἠγάπησα, ἐπεθύμησα, ἠθέλησα, ἠράσθην
ἤρετο· ἠρώτα, ἐπύθετο
ἠρεύγετο· ἐμυκᾶτο. ἔβρυξεν
ἠρέχθεται· πλανᾶται. ἀμηχανεῖ
ἠρήκασιν· [εἶπον] πεπορθήκασιν

SCR. 35. Ξ 317. 37. Ε 421. 37. Ξ 190 legisse videntur ἦρά τί μοί νυ πίθοιο. 40. Ξ 510·Ε 114. 44. Siracid. XXII 1? 46. Δ 23. 47. Ar. Eq. 933. 48. I Sam. XIX 2. 55. ADN. 56. Refero ad Eur. Tro. 279 ἒ ἕ, ἄρασσε κρᾶτα κούριμον. 58. Ο 53. 59. Ps. CXIX 30. CXXXI 14. 60. Α 513.

ADNOT. 34. ἥρμωσαν cod., em. Mus. Apoll. lex. 84, 26. 35. (ν) Mus. ἠρασάμην· κατηρασάμην C. 39; ex C. 171 autem apparet excidisse ἠράσατο· ἠράσθη. 36. Cf. Lobeck. Path. p. 426 CFHermann *Griech. Monatsk.* p. 60. 37. ἦ ῥατιμοι· ἀλ. δήμοι περί τι μοι cod., partim Iensius Lucubr. p. 111 partim ego emendavimus. 38. ῥατί — ἄρα τὶ cod., correxi. 39. οὐκ inserit Iens. l. c. 40. C. 11. 39. 171. 41. Sic codex, ἤρανον· τὸν βασιλέα στρατηγόν audacter Musurus. Ἧρα τὸν Φοῖβον, quod ap. Alcman. fr. 54 legitur, huc non pertinet. Ἀρητόν· τὸν Ἡρόστρατον vel Ἡρᾶν· τὸν Ἡρέαν Στράτιον Meinek. Philol. XIII p. 546. Latetne sub στρατιὸν Stratonis comici memoria? tum possis: ἀρητ]ῆρα· τὸν ἱερέα. Στράτων. An Ἰατρόν· τὸν ἥρωα ἰατρόν? 43. Ab εἰργόμενον· κωλ. quae om. C. 171 novus incipere videtur articulus: ἠργόμενον = ἐεργόμενον. 44. C. 39. Phot. 74, 11. C. 171. 45. ἠρέμα Mus. Neque ego [η] ῥέα correxerim. 46. ἡγεῖ· ἄρχεις, q. v. et ἦρει· κατελάμβανεν? 47. Phot. 74, 17. 48. σχολεῶς cod., corr. Mus. 52. Vide Nauck. Ar. Byz. 46 n. 54 (C. I. n. 2059) progr. Berol. 1855 p. 5. — καὶ εἰρηνικόν (vide ἦρον) addit C. 171. 54. C. 39. 55. ἤρεσσεν Mus. Cf. Soph. Ai. 251 et Meinek. Philol. XIII p. 546. 56. ἤρεσθαι Meinekio nunc ex κείρεσθαι corruptum esse videtur. 58. Sic etiam C. 171 explicans ὄντως δὴ ἀληθές. ἦρ' (θ) cod., lege δή ῥ'. Μεγάλως natum ex μετ' ἀλη. 61. Vid. ἠρύγετο et ἠρεύγετο. ἔβρεξεν cod., em. Pearso. 62. ἠερέθεται Meineke. 63. ἠρήκασιν κτλ. cod. ἠρ. πεπορθήκασιν καὶ εἶπον διὰ τῆς ει Mus. — Confusa sunt εἰρήκασιν et ἠρήκασιν. — Εἶπον et mox εἰπόντων om. C. 171.

ἠρηκότων· πεπορθηκότων. [εἰπόντων]
65. ἠρηκώς· νενικηκώς. [εἰπών]
ἠρημένοι· ἐκλελεγμένοι. θελήσαντες. ἐπικριθέντες
ἤρηντο· ἁρμόστως πράττειν
ἠρήρει· ἐκράτει
ἠρήρειστο· ἥρμοστο. ἤριξεν. ἐπέπηκτο
70. ἤρης· ἄφρων
ἠρήσατο· ηὔξατο. κατηράσατο
ἤρθρωσας· ἐτράνωσας
ἦρι· πρωΐ. αὔριον. ἔαρι. ὄρθρῳ
ἠρία· μνημεῖα
75. ἠριγένεια· ἡ τὴν ἡμέραν γεννῶσα· ἢ τῷ ὄρθρῳ, ἢ τῷ ἦρι γεννωμένη. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ λέαινα ἠριγένεια ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι
ἠριγέν(ε)ιον· τὴν ἠρύγ(γ)ιον πόαν
Ἠριδανός· ποταμός
ἠριεργής· τυμβώρυχος
ἠριεύς· νεκρός
80. ἠριθεύετο· εἰργάζετο
ἠριθευμένων· πεφιλοτιμημένων
ἤρικεν· ἐῤῥάγη, διεσχίσθη. [ἔπεσεν]
Ἠρικεπαῖος· ὁ Διόνυσος
ἦρι μά(λα·) ὄρθρου....
85. ἤριμον· νέον
ἤριμος· ὀρθρινός
[ἤρινε· χώριζε]
ἠρισάλπιγξ· ὀρνέον τι εἶδος
Ἦριν· τὴν Ἶριν
90. ἠρινόθεμον· τὸ ἄνθεμον
ἠρινολόγοι· οἱ τέττιγες
ἠρινοῦ πόκου· ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ φόρους τελούντων [ἔαρι]

SCR. 68. *Μ* 56. 69. *Γ* 358 *Η* 252. 71. Herod. III 124, 21 *Α* 351. 73. *υ* 156 Ibyc. I 1. 75. fr. 418. p. 95. Nck., nisi hic *ἠϋγένεια* dixerat. 77. Eubul. (Philipp.) Com. vol. III p. 237 = 246. 80. Tobiae II 11. 82. *Ρ* 295 — *Δ* 642. Utitur voc. *ἤρικεν* et Soph. fr. 158 et Alex. Aetol. 84. *Ι* 360. 87. *Β* 362. 92. Com. anon. fr. CXXX[a].

ADNOT. 64. *ἠρηκότων κτλ.* cod. *ἠ. π. καὶ διὰ τῆς* $\overline{ει}$ *εἰ.* Mus. 65. *ἠρηκώς κτλ.* cod. *διὰ τῆς* $\overline{ει}$ sub finem add. Mus. 66. *ἠρημένοι* cod. Mus. 67. Om. Mus. *ἤρην· τὸ* Schow. 68. *ἠρήρει· ἥρμοστο ἠσφάλισται* C. 171; conici multa possunt velut *ἠράνει· ἐκράτει* vel *ἠρήρει κρατί·* .... *κραίρῃ· κρατί.* 69. *ἠρηρίετο — ἤριξεν* cod. *ἠρήρειστο — ἐστήριξεν* Mus. 70. Comparant *ἠραίνει· ληρεῖ; νάρη· ἡ ἄφρων καὶ μωρά.* Contra [*φρεν*]*ήρης* legit Kusterus. Quidni *παρήρης*? 72. *ἤρθρωσεν* |*εν* C. 171. 73. *ἤριον* cod., em. Mus. 75. *ἠριγένιαν — ἡλέ.να* cod. (*ἡλέενα* Schow.), em. Mus. *γεννῶντα* cod., em. IFGronov. Apoll. lex. 84, 28. — *γενομένη* cod., em. Apoll. — *ἠρίγενιαν· τὴν τῶν ὄρθρον γεννῶσαν* C. 39. 76. *ἠρύγιον* cod. *ἠρύγγιον* Kuster. Dioscor. IV 61. 77. *ἐν τῇ Ἀττικῇ, οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς τῶν Διοχάρους πυλῶν* Phot. 75, 4. 78. *τυμβόρυχος* cod., em. Mus. 82. *ἔπεσε*] ad *ἤριπε* refer. Cf. Apoll. 84, 29. 83. Lob. Aglaoph. p. 479. *Ἠρικέπανος* cod., em. Sopingus, alii *Ἠρικαπαῖος*. 84. *ἠρίμα* cod., em. Mus. Excidit *πάνυ*, quod habet C. 171. 85. Coni. *ἠρινόν* = *ἐαρινόν*. Vide *ἐρινάς· νέας βοῦς*. 85. 86. Vide Lob. Proll. 245. 87. *Κρῖνε* Voss. Cobet Var. Lectt. p. 218 Meinek. Philol. XIII p. 544. 88. *ἦρι σάλπυγξ — τὸ* cod., em. Mus., *ἐρισάλπιγξ* Callim. schol. Arist. Avv. 884. 89. *ἦριν — ἦριν* (*ἶριν* Mus.) cod. Cf. *ἔρις* et *εἶρις*. 90. Cf. *βηράνθεμον*. 92. *ἠρινο τόκου· — κατεοφόρους τελούντων ἔαρι* cod. *κατ' ἔαρ φόρους τελούντων. ἦρι· ἔαρι* Mus. *Ἠρινο τόκου·* (*ἠρινοῦ τόκου* Porso, *ἠρινοῦ πόκου* Dobraeus Adv. I p. 593) *ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο* Phot. lex. 75, 7. *Ἠρινοῦ πόκου· ἀπὸ* (*ἐπὶ* Kuster) *τ. π., τῶν συμμάχων κατ' ἔτος* (vel *ἔθος*) *φόρον τελούντων ἔαρι* Mein. Com. IV p. 637.

ἠρινῶς· ἐαρινῶς
95. ἠρίον· μνῆμα. τάφος
ἤριπε· κατέπεσεν
ἠριπότην· ἡμέραν ἐξ ἡμέρας......
[ἤρισεν· ἔσχισεν, ἔῤῥηξεν. ἔπεσεν. ἠγάπησε. συνέζευξεν, ἥρμοσεν]
ἠρισμένος· ἐστηριγμένος
800. ἠρίστριον· ἱμάτιον ἠρινόν, [ἠπίστρεον]
ἠρίφακον· θαμνίσκον. Λάκωνες
ἤριψε καὶ ἤριξεν· κατέβαλε. κατέπεσε
ἠρ[ρ]ίχθη· ἐῤῥάγη
ἠρίομεν· ἐζητοῦμεν
5. ἤρκεσεν· ἐβοήθησε. καὶ ἤρκεσεν
ἤρκται· ἦρξατο
ἠρμαλώσατο· συνέλαβεν
ἠρμανίζετο· οὐκ ἦν ἁρμόζων
ἤρμαξεν· ἐσκέπασεν. ὠχύρωσεν
10. ἠρμένος· [ἐπικριθείς]. κρεμασθείς
ἡρμοσμένον· εὖ κατεσκευασμένον
ἤρξατο· συνεφώνησεν
ἤρυ(ε)υεν· ἐκυβίστα
ἤρυυντο· ἐποίουν
15. ἠροικάκαι· κοιλώματα τῆς γῆς
ἠροίησεν· ἀπεσόβησεν
ἠρόμην· ἐρώτησα
ἦρον· εἰρήνην
ἤροντο· ἠρώτων
20. [ἠροπᾶν ἦμαρ· δι' ὅλης τῆς ἡμέρας]
ἦρος· συνθήκη. ἐκεχειρία. ἔαρος
ἤροσα· ἠροτρίασα
ἠροσάνθεια· ἀνθολογία. ἑορτὴ γυναικεία λαμπρά, ἀγομένη ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ
ἤροσεν· ἐγέννησεν
25. ἠρόχια· τὰ θεοδαίσια. οἱ δὲ ἑορτήν· οἱ δὲ ἱερά
ἦρον· ἠρώτησας

SCR. 95. Ψ 126. 96. Δ 462. 805. Eur. fr. 284, 18 Z 16. 6. Iob. XVII 15. 12. ψ 310. 20. T 162. 21. ἔαρος] Lyrici. 24. Soph. OT. 25. Hecataeus et Callimachus fr. ; CIII p. 356 nisi sub Hecataeo latet ἐκ ᾱ αἰτίων.

ADNOT. 94. ἦρις· ὡς ἐαρινῶς cod. ἠρινός· ἐαρινός Mus. Exhibui C. 171 lectionem. Fallitur Lob. Proll. p. 242. 95. Apoll. lex. 84, 30. 97. πίνοντα supplet Meinekius. 98. Confundit ἤριξε· ἔσχισε. ἔῤῥηξεν. ἤριπε· ἔπεσεν. ἠρέτισε· ἠγάπησεν. ἤρσεν· σ. ἥρμοσεν. 99. Pro ἠρεισμένος vel ἐρηρεισμένος. 802. Imo ἤριψε: κατέβαλε et ἤριπε· κατέπεσε. 3. ἐῤῥάχη cod., em. Mus. L. ἠρίχθη ab ἐρίκω. 4. ἠρείομεν Mus. Imo ἐρείομεν· ζητήσομεν ex A 62. 5. H. e. καὶ ἀρκετὸς γέγονεν ut porrigit C. 171. 6. C. 39 Gloss. l. c. 7. 8. ἀνηρθμίζετο Ruhnken. in Auct. Emend. ἠρπαλίσατο et οὐχ ἡρμονίζετο Lobeck. Parerg. p. 622; οὐκ ἠρμενίζετο ab ἄρμενον, ut ἀσμενίζω ab ἄσμενον coni. Meinekius. Vide et ἀριμάζει· ἁρμόζει, ubi nunc καρικάζει· βαρβαρίζει malo. 9. Ab ἑρμάζειν est ἥρμασεν ut minus recte pro ἥρμαξεν scripsit LDindorfius Thes. III c. 2035. 10. Refer ad ἠρημένος. 12. ἡρμόξατο· συνεφώνησεν Meineke Philol. XIII p. 547. 13. ἤρυυεν ἠκυβίστα cod., em. Kuster. Vide Lobeck. rhem. p. 204. 15. ἦροι· χειαὶ coll. ἄρος Voss. ἦροι· συνθῆκαι Pearso, ἠροχόοι coll. Κόοι Kuster. — Scribendum videtur ἠρύκακε. Reliqua ad ἦροι (l. σιροί) refer. 16. ἐροίξησεν· ἀπεσόβησεν? 18. 21. Lob. Prol. p. 194. Vide ὖναν. 20. πρόπαν ἦμαρ recte Florens Christianus. 23. Phot. 75, 13. ἠροάνθια (ια cod.) ἑορτὴ γυναικεία, ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ. Vide EM. Ζευξιδία 409, 28, unde conicias Ἥρας ἄνθεα. 24. ἤρωσεν cod., em. Mus. 25. Boeckh. C. I. II p. 415 Unger Parad. Theb. p. 456 cui ἱερά pro ἔρια debemus.

ἠροῦ· κατηροῦ
ἠρούσταζον· ἐνήδρευον
ἠροῦτο· ἠροτριᾶτο. ἐ(σ)πείρετο
Ἡροφίλη· Σιβύλ(λ)ης ὄνομα
ἠῤῥε[ε]ν· ἀπώλλυτο
ἤῤῥηκεν· ἧκει. ἀφῖκται. παρ' Ὁμήρῳ δὲ μετὰ δυσχερείας·
ἔῤ(ῥ)' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζ(ω)όντων
ἤρσεν· ἥρμοσεν
ἦρσαν· ἐπότισαν. ἥρμοσαν
ἤρτα· ἐκρεμάν(ν)υεν
ἠρταλέοντο· ὡπλίζοντο
ἠρτάμησεν· ἐτάραξεν. διοίκησεν. ἤρτυσεν
ἤρτηται· κρέμαται
ἠρτ[αρ]ιάζομεν· ἐπαίζομεν
ἠρτήσαντο· ἐτάραξαν. ἡρμόσαντο
ἤρτισται· ἥρμοσται. ἀνήρηται
ἦρτο· ἀντὶ τοῦ ἐπῆρτο
* ἤρτυε· παρεσκεύασεν
(*) ἠρτύνετο· παρεσκευάζετο, ἡτοιμάζετο. ἡρμόζετο. κατηρτίζετο
ἠρτυμμένος· ἠρτυμένος
* ἠρύγμεν· αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν. καὶ πύας εἶδος
ἠρυγγαίνετο· δεδάσυντο
ἠρύγγιον· λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς σωροὺς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τοῦ σίτου
ἤρυγεν· ἐμυκᾶτο. ἔπτυεν
ἠρύγετο· ἐπτύετο. ἐμυκᾶτο
ἠρυγκήμεθα· ἐμπεφορήμεθα. εἰλήφαμεν
[ἠρύγων· μυκώμενος]
[ἠρυθεύετο· ἐφιλονείκει]
ἠρυθροδάνωται· πεπύ(ρ)ρωται. κεκοκκίνωται
ἠρύκακεν· ἐκώλυεν
Ἡρύκαλον· τὸν Ἡρακλέα Σώφρων ὑποκοριστικῶς
ἤρυκεν· ἐκώλυεν

SCR. 32. κ 72. 34. Coni. ἦρσεν· ἐπότισεν ex Herod. V 12, 5. 38. Plat. Legg. 631. 39. Ar. Plut. 817. 43. Σ 379 π 448. 44. Β 55. 49. Υ 403. 50. ι 374. 54. Exod. XXV 5. 55. Ε 321. 56. Sophro.

ADNOT. 27. Malim ἠρῶ· κατηρῶ ab ἀράομαι. 28. L. κρουπτάζων· ἐνεδρεύων vel potius κρουπτάξων· ἐνεδρεύσων Laconice. Vide κρυπτεύομαι· ἐνεδρεύομαι. quod ad Eur. Hel. 542 spectat. 29. (σ) Phavor. 30. (λ) Mus. Vide Paus. X 12, 1 Heracl. Pont. ap. Clem. Alex. Strom. I p. 384. 31. ἤῤῥεν LDindorf Thes. III 2056 C pro ἤρρηεν· ἀπόλλυτο ut habet codex; ἤρρεεν· ἀπώλλυτο Mus. 32. ἤρρηκεν· εἰκῆ cod., ἤῤῥ'· ἧκεν εἰκῆ Mus., em. Alb. ἐκνήσου — ζόντων cod., em. Mus. Typotheta correctionem neglexit et τωόντων dedit. Cf. ἔῤῥικεν. 33. Supra male ἤρισεν. 34. Vide ἆρσαι· ἁρμόσαι, ποτίσαι. 35. (ν) Mus. 36. Supra ἀρτέονται· ὁπλίζονται. Vide Lob. Proll. p. 86. 37. ἐτάραξεν διοίκησεν cod. ἐτάραξε διῴκησεν Mus., ἐτάρεξε Ald. — διέσχισε Meinek. Phil. XIII p. 546. 38. δέδεται addit C. 171. 39. ἠρταριάζομεν (h. e. ἀρ
ἠρτιάζομεν) cod., em. Mus. ἔπαιζον] sc. ἀστραγάλοις. 40. ἠοργήσαντο (l. ἐοργίσαντο)· ἐτάραξαν et ἠρτίσαντο· ἡρμόσαντο confundi monet Kusterus. 41. ἀνήρτηται Kusterus. 44. Apoll. lex. 84, 31. 45. ἠρτυλιμένος cod. ἠρτυλημένος Lob. Proll. p. 127. Imo ἠρτυμμένος cum Meinek. Philol. XIII p. 547. 46. Alludit ad ῥοικός. 47. ἐδάσυντο Mus. Non expedio. 48. ἠρύγγη Phot. lex. 75, 23; idem καὶ pro τί. 50. ἐρεύγετο· ἐπτύετο. ἤρυγε· ἐμυκᾶτο. 51. ἠρύγμεθα recte Albertus, nisi ἠρυγήμεθα fuerit ab ἐρυγᾶν. 52. ἐρυγών. 53. ἠριθεύετο Kusterus. 54. (ρ) Salmasius; ut noster C. 171. 39. 56. Ἥρυκλον coni. Valcken. Adoniaz. p. 201, Ἥρυλλον Salmasius, quod malo. Ἡρύκαλον — ἐπικοριστικῶς (ὑποκ. Mus.) codex. 57. 59. C. 171.

Ἥρυλλον· ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα
ἠρύσατο· ἤντλησεν
60. [ἤρυσεν· ἐβόησεν ἢ ἐβόα. ἐμυκᾶτο. ἰδίωμα φωνῆ(ς)
ἤρυτο· ἐρύσατο]
ἤρυτεν· ἐπὶ τῶν λουομένων. ἤντλει
ἤρχατο· καθεῖρκτο
ἦρχεν· ἡγεῖτο. κατῆρχεν. ὠφέλει
65. ἦρχεν· ἐπὶ τοῦ ἤρξατο, χειρῶν ἀδίκων
ἦρωαι· αἱ λεγόμεναι Ἔννοιαι
ἡρώειον· μνημεῖον
ἥρωες· οἱ διαφέροντες ἀρετῇ. ἡμίθεοι. ἄνδρες γενναῖοι
ἠρώησαν· ἀνεχώρησαν, ὑπεχώρησαν, ἐξεχώρησαν
70. [ἠρωήσουσιν· μεθύσουσιν]
ἠρώπτει· σκώπτει
ἥρως· δυνατός, ἰσχυρός. γενναῖος. σεμνός
ἥρως ποικίλος· ἐπὶ τῶν μεμαστιγωμένων. ἢ ὄφεις
ἠρώτιζον· ἠρώτων
75. ἡρώων· πάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν·
τοῖσι(ν) δὲ κρητῆρα κεράσ(σ)ατο Μούλιος ἥρως
ἧς· ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν, ἀντὶ τοῦ τῆς σύναρθρον ἀντωνυμίαν δηλούσης·
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν
καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτῆς·
ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων
ἧσαι· παύσαι. καθέζη
ἧσαν· ὑπῆρχον. [ἐκάθισαν. ἢ ἔασαν]
ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων
80. ἥσας· ἡδύνας. [ἢ ἰάσασθαι καὶ θεραπεῦσαι]. ἢ χάριν ἐποίησας
ἥσατο· [ἔκτισεν, ἱδρύσατο. ἐκήδετο, ἐτεχνάσατο.] ἥσθη, εὐφράνθη, διεχύθη

SCR. 58. Trag. adesp. fr. 490 Nck. 65. Lysias Or. III p. 48. 67. Herod. V 47. Hippocr. 69. Ψ 433. 70. Ξ 101? 75. σ 422? — (ἐπὶ) πάντων coni. Meineke. 76. Τ 222, unde pro κατὰ (cod.) recepi καλάμην χθονί. — ι 34. 77. Β 254. 78. Β 487. 79. Anacreo. 80. Attici. 81. ι 353.

ADNOT. 58. Ἥρυλλον cod., em. EM. 437, 25 Suid. Eustath. 989, 47. 60. Conferunt ἀρύει· βοᾷ (l. ἀρήγει· βοηθεῖ) aut coniciunt γήρυσεν. L. ἤρυγεν e C. 171 coll. ἐρυγεῖν. 61. H. e. εἴρυτο vel ἔρυτο. 63. ἐέρχατο Lob. Path. El. p. 58. 65. ἤρχθη ἐπὶ — χαίρων cod. ἤρχθη ἀντὶ — χειρῶν Mus. ἦρχεν Meineke. 66. Ἠοῖαι coni. Valesius; sed tum ἠρῷναι scribendum. 67. Imo ἡρώϊον Ionice vel ἠρίον. 69. Apoll. lex. 84, 33. 70. ἐρωήσουσιν· μεθήσουσιν Phavor. probante Meinekio. 71. ἠρόπτει· κόπτει EM. 427, 27. Infra θρώπτει· σκώπτει. θώπτει· σκώπτει θεραπεύει. κρούπτει· σκώπτει. Lob. rhem. p. 43 et hoc et δρώπτω et λώπτω pari omnia obscuritate sibi involuta esse fatetur. 72. ἡρῶς· δυνατῶς ἰσχυρῶς γενναίως σεμνῶς cod., em. Suid. Phot. lex. 76, 3. 73. ἡρῶς ποικίλως cod., em. Phot. 76, 1 hac addita explicatione τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἥρωας καλεῖσθαι. Hinc malim ὄφις. 75. τοῖσι — κρατῆρα — κεράσατο cod., em. Iensius et Mus. Cf. Apoll. lex. 84, 32. 76. ἧς. τοῦτο ἄρθρον ὑποτακτικὸν καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν (δηλοῖ). τὸ μὲν οὖν ἄρθρον „ἧς τε πλ. — ἔχευεν." τὴν δὲ ἀντωνυμίαν „ὡς — τοκήων Apoll. lex. 84, 34—85, 2. 77. πέπαυσαι Mus. Cf. εἴσηται· παύσηται. 78. Confundit ἦσαν· ὑπῆρχον. ἵσαν· ἐκάθισαν. ἔησαν· ἔασαν. Cf. ἔησον· ἔασον, ubi dele verba *ceterum vereor* et q. s. 79. Sic Phot. 76, 6. Vide interp. Gotting. ad Zenob. V 80 vol. I p. 152. 80. Phot. 76, 9. ἧσας· χάριν ἐποίησας ἢ ἐδόξασας C. 171. 39, ubi et ἧσις· ἡ τέρψις. Explicat Lob. Path. El. p. 71. Ceterum verba ἢ — θεραπεῦσαι ad gl. 77 (ἀσκ)ῆσαι retrahi malim; male
ϊ
ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι Mus. 81. ἡἵσατο h. e. ησατο codex. Confundi ἵσατο· ἔκτισεν ἱδρύσατο. μήσατο· ἐτεχνάσατο. ἥσατο· κτλ. (Apoll. lex. 85, 3) monuerunt THemsterhusius et Kusterus.

ἤσειν· πέμψειν. θεραπεύειν. ἀφήσειν. τέρψειν. κορέσαι
ἦσεν· ὕμνησεν
ἧσεν· εἴασεν. ἐκάθισεν
85. ἦσθα· ἦς, ὑπῆρχες
ἦσθε· ὑπήρχετε. καθέζετε
ἡσθείς· τερφθείς, χαρείς
ἥσθετο· ἐπειράσθη, ἔγνω. ἐθεώρει
ἥσθην· ἐχάρην. ἐκαθέζοντο, δυϊκῶς
90. ἦσθου· ἐνόησας, ἔγνως
ἠσὶ ἦ φησί, λέξει, ὑπάρξει
Ἡσίοδος· ποιητοῦ ὄνομα
ἥσκαιρεν· ἐσκίρτα
ἤσκει· ἐθεράπευεν. ἐπονεῖτο. ἐκόσμει, [ἐμελεῖτο] ἐπεμελεῖτο. εἰργάζετο
95. [ἤσκειν· ἐργάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι]
ἠσκημένος· μεμελετηκώς. πεπαιδευμένος
Ἡσιονεῖς· οἱ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες Ἕλληνες
ἡσίπεπον· εὐτραφές
ἥσιχερ· δαψιλής
900. ἠσμένισαν· ἐχάρησαν
[ἡσμά· νόστιμα]
ἧσο· καθέζου
ἧ σοί· ἄρα σοί
ἤσπαιρεν ἐσκάριζεν· [ἔστιλβεν, ἔλαμπεν. ἀπέπνιγεν]. ἔσπαιρεν·
5. ἠσπικότες· βοηθήσαντες
ἡσσήθη· ἡττήθη
* ἡσσόνων· ἐλαττόνων
ἡσσωμένων· ἐλαττόνων. ἡττόνων. ὑστέρων
ἧσσον· ἧττον, χεῖρον. ὕστερον

SCR. 82. ϑ 203. 85. *Η* 898. 86. ε 94. 87. Eur. fr. 187. 89. Ar. Eqq. 704. *Δ* 21. 91. ϑ 580. Hermipp. Min. nat. fr. VI. 92. Alexis Com. III p. 444. 94. *Γ* 388. 97. Callinus l. c. 900. I Sam. VI 19. 2. *Δ* 412. 3. Soph. Ai. 1133. 4. ADN. Cf. etiam Cratin. fr. IV vol. II p. 33. 7. ADN. 8. ADN.

ADNOT. 82. *θεραπεύσειν — κορέσειν* Mus. Sed interpretationes sunt suspectae, licet tueri possis illud gl. 80, hoc gl. *ἄσαι· κορέσαι.* Vide num *ΑΚΕΕΙΝ* cum *ΗCΕΙΝ* confusum sit; supra *ἀκέουσα· θεραπεύουσα* habuimus. 83. *ἦισεν* codex, em. C. 171: *ἦσεν· ἔψαλλεν* (sic) *ὕμνησεν. προηγόρευσεν* (sic) *ἢ ἐλάλησεν ἢ ἐβόησεν.* 84. *ἐκάθισεν* huc a seq. gl. revocavit Mus. Pro *ἧσεν· εἴασεν* malo *ἕησεν* coll. *ἔησον· ἔασον ἧσαν· ἔασαν.* (*ἧσω· ἐάσω*) ubi similis medela admovenda est. 85. *ὑπῆρχες ἐκάθισεν* cod., vide 84. Ceterum non *ἧσεν· ἐκάθισεν* verum esse sed *ἷσεν* monuit Kusterus. 86. *ὑπάρχετε* cod., em. L. Bos Obss. critt. p. 164. 88. *ἥσθατο* cod., em. Mus. C. 171. 89. *.σθαι* cod., *ἥσθην* Mus. *ἧσθαι· ἡσθῆσθαι* C. 39, qui supra s. v. *ἡσθείς* addit *θεραπευθείς.* 90. *ἦισθω* cod., em. Kusterus. 91. Sic codex, *ἠσί· φησί, λέξει, καὶ ἦσι, ὑπάρξη* Mus. Inutilem Musuri interpretationem *καὶ ἦσι* typotheta recepit, *ὑπάρξη* vero omisit. Confundit *ἦσι· ἦ* (ϑ 580) *ὑπάρχῃ* et *ἠσί· φησί λέγει;* nisi credideris forte *ἤσει* pro *φήσει λέξει* in usu fuisse. 93. In suspicionem adductum a Valcken. Herod. VIII 5 defendit Lobeck. Path. El. p. 14. 94. *ἤσκει* cod. Mus. C. 171; *ἤσκειν* Aldus; deinde *ἐμελεῖτο* a Mus. in *ἐτημελεῖτο* mutatum proscripsi. 95. Om. Mus. L. *ἀσκεῖν*, vel uno tenore *εἰργάζετο. ἀσκεῖν γὰρ τὸ ἐργάζεσθαι.* 97. Strab. XIII p. 627. 98. *εὐτραφές* cod. Kusterus, *ἐντραφές* Mus. — *ἠσὶ πέπον* Meinekius. 99. *ἠσίχηρ* cum *ἀσιχήρ· δοτικός* componunt Hemsterhusius et Lob. Parall. p. 208. Non liquet. 900. Infra *οὐκ εἰσμένισαν* et *οὐκ ἠσμένισαν.* 1. *ἡσμά· νόστημα* cod., *νόστιμα* Mus. Cf. gl. ε 6285, unde h. l. *ἥσμια*, quod ordine requiritur, corrupte pro *ἔσμια* scriptum fuisse perspicuum est. 2. Male *ἐκαθέζου* Mus. 4. *ἤσπαιρεν· ἐσκάριζεν* cod. Cyrilli, expressi Kirchhoffii et A. Nauckii praef. I p. XXIV coniecturam haec verba ad Eurip. Elect. 841 referentium, ubi nunc *ἤσπαιρεν ἠλάλαζεν* nullo sensu legitur. Ceterum *ἤσπαιρεν* *N* 573 legitur. — Proscripta ad *ἤστραπτεν* et *ἀπόερσεν* spectant. 7. Gl. in Iobum V 4. 8. Malo *ἡσσημένων* ex Aeschyl. Sept. 516, quod ordine etiam requiri videtur.

ἡσσόνων· ἐλαχιστοτέρων
ἧς οὔτι χάριν ἴδε· παρ' ἧς οὐδὲ μίαν χάριν ἔσχεν, οὐδὲ παιδοποιΐας, οὐδὲ συμβιώσεως
ἥστην· [ἐκαθέζοντο, δυϊκῶς.] ὑπῆρχον
ἡστήνειν· ἐρᾶν. ἐρᾶσθαι
ἡστύν· ἡδύ
ἧστο· (ἐ)καθέζετο
ἠστόχησεν· οὐκ ἐπέτυχεν
ἡσυχία· γαλήνη, ἠρεμία
ἥσυχος· ἀπράγμων
ἤστραψεν· ἔλαμψεν
* ἧ σφιν· ἥτις αὐτοῖς
* ἡσύχ[α]ιον· τὸ μεθ' ἡσυχίας
Ἡσυχίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν
ἤσχαλ(λ)ον· ἐλυποῦντο
ἠσχάτισεν· ὑστέρησεν
ἠσχολήθημεν· σχολὴν .. ἐποιήσαμεν
* ἡσσόνων· ἡσσωμένων
ἥσω· ἀφήσω. ἐάσω. ἀκοντίσω
ἠτάκτησεν· μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν
ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶ· ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτῃ
ἦτας· ἤλγυνας
ἦτ' ἄν· ἐπεὶ ὡς
ἤτασεν· ἐβασάνισεν
ἢ τάχα· οὕτω γὰρ ἴσως
ἢ τάχα κεν· ἢ τάχα ἄν, ἴσως ἄν
ἥ τε· ἥ τις
ἤτεεν· ἤτησεν
ἤτει· παρεκάλει
ἢ τεόν· ἢ τὸ σόν. ἀληθές
ἡτέρα στροφή· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἑπομένων ἐν τοῖς μέλεσιν
ἡ τετράγωνος ἐργασία· οἱ ἑρμαῖ
ἤ τ' ἐφάμην· ὑπέλαβον
ἠτιγόνιον· τέττιγι ὅμοιον. καὶ ὁ κέρκωψ

SCR. 11. *Λ* 243. 12. Vide gl. α 4459. 15. *Λ* 512. 20. Homerus. 21. *Φ* 598? 22. Callimachus l. c. 24. Iudic. V 28. 27. *P* 515. 29. Laconicum dictum. 31. *E* 201. Ar. Ran. 34. 32. Genes. XII 17 Esth. II 23. 33. Theocr. XXI 55. 34. 35. Hom. 36. *E* 358. 38. ADN. 40. Thucyd. VI 27. 41. *Γ* 366.

ADNOT. 10. Om. Mus. Habet C. 11. 11. οὔτι — οἶδε cod. οὔτοι — οἶδε Mus. Correxi. 12. Em. C. 63. Confundit ἥσθην et ἥστην. Similiter lapsus est Apoll. lex. 85, 4. 13. *EICΠNEIN* Albertus. 14. EM. Suid. C. 39. 63. I. q. ἡστικόν. 20. Rectius ἧ σφιν· ἥτις αὐτοῖς pro ἢ σφιν· ἢ τοῖς αὐτοῖς C. 171. 21. Aut ἡσυχαῖον scribe aut cum Pearsone ἡσύχιον ex *Φ* 598. 22. Vide Polemon. et Callimach. ap. schol. Soph. OC. 489 Prusinowsky de Erynium relig. p. 79. 23. (λ) Mus. 24. ἠσχάτησεν· ἐστέρησεν cod. em. C. 171. 11. Suid. 25. Excidit particula negativa. 27. Vide η 884. ἐάσω om. C. 171. 29. ἤτ' ἄν, ἔπειτ' ἂν ἢ ταύτην, ἐπὶ ταύτην cod., ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν· ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην Mus. Ἤτ' ἄν. ἐπὶ ἂν ἢ ταύτην ἐπὶ ταύτην ἢ ἐκείνην ἐπεκείνην C. 63. ἤτ' ἂν ἐπιτ' ἄν: ἢ ταύτην ἐπιταύτην ἢ ἐκείνην (ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην. ἐκείνην. Porso) Phot. 76, 21. ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν· ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτῃ. γυνὴ Λάκαινα τῷ παιδὶ δοῦσα τὴν ἀσπίδα τοῦτο εἶπεν Suid., em. AM. 30. ἦτας cod., em. Lobeck. rhem. p. 231 n. post Kusterum. 36. ἤτεεν· ἤτεσεν cod., ἤτειν· ἤτησεν Mus. 38. ἢ τεον cod. ἢ ἐτεόν Mus. ἢ τ ε ό ν· ἢ τόσον Aldus. Confundit ἢ τεὸν et εἰ ἐτεόν (*A* 138 et *B* 300). Vide gl. ε 791. 42. Aut sermonis popularis vocabulum est τιγόνιον ut πάζιον = τοπάζιον aut scriptura vitiosa pro τιτιγόνιον. Cf. EM. τιτιγόνιον Eustath. p. 229, 7. 395, 41 sq. et Hesych: τιγόνιον· εἶδός τι Ἀριστοτέλει. Idem κερκώπη (κέρκωπι?) μικρὸν τεττίγιον τὸ καλαμαῖον λεγόμενον.

ἠτιήθη· ἐκνίσθη
ἠτίζουσιν· αἰτιῶνται. ἐπιφημίζουσιν
45. ἠτίμασεν· ἄτιμον ἐποίησεν
ἠτιμωμένων· ἠφανισμένων
* ἠτίμασεν· ἠτίμασεν. ὕβρισεν
ἤτιος· βολῆς
ἥτις· ὅστις (τ 238?)
50. ἤτοι· σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μὲν χρῶνται
ἤτοι· καὶ δὴ οὕτως
ἤτοι ὅ γε· οὗτος δέ
ἤτοι ὁ μέν· καὶ δὴ οὗτος
ἦτορ· ἡ ψυχή, θυμός. στῆθος
55. ἠτρεμεῖ· ἡσυχάζει
ἦτρον· ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν
ἤτριον· ὕφος λεπτόν
ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι· παροιμία ἐπὶ τῶν ἢ ἐπιτυγχανόντων ἢ ἀποτυγχανόντων. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς οἱ νῦν, δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία
ἧττα· ἡ τροπή
60. ἧττον· μικρότερον. ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως
ἥττονες· καταδεέστεροι
ἥττοσιν· ἐλάσσοσι. καταδεεστέροις
ἠΰ· ἀγαθόν. ἰσχυρόν. [τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς]
ηὖγει· ἔλαμπεν
65. ἠϋγένειος· μέγα τὸ γένειον ἔχων. ἢ εὔτονος. ἢ εὔγονος. ἢ εὐγενής. ἢ καλογένειος
ηὖδα· ἔλεγεν, εἶπεν
ηὐδάξατο· ἔχρησεν. εἶπεν
ηὐδόκησεν· ἐθέλησεν
ἠϋθέμιλον· εὐθέμιλον
70. * ηὐθύνθη· ὑπὸ ἔγκλημα ἔπεσεν
ηὔθυνεν·.....
ἠΰκομος· καλή, ἀπὸ μέρους. εὔκομος, καλλιπλόκαμος. [εὔκομος, καλή]
ηὔληται· πεφύσηται. [λελύπηται. τετάρακται. στρέφεται]
ἠϋκόμοιο· καλλικόμοιο
75. ηὐλίσθησαν· ἐσκήνωσαν. ᾤκησαν
ἠΰν· ἀγαθόν, καλόν

SCR. 45. 47. *Α* 11, ubi ante Bekk. ἠτίμησ' legebatur. 50. *Α* 68. 52. *Α* 68. 54. *Α* 188. 56. Ar. Thesm. 509 Plat. Phaed. 118 A Hippocrates passim. 57. Theocr. XVIII 33? Plat. Phaedr. 268 A. 58. Pherecrat. com. II 1 p. 315. 59. Plat. Lach. p. 196 A. 63. *P* 456. 64. Iob. XXIX 3. 65. Theocr. XIII 61. 66. ε 89. *Α* 92. 67. Herod. V 51. 69. Cf. Hom. hymn. 29, 1. 70. Iudith. XIV 7. 71. *Α* 36. 74. *Β* 688. 75. Nehem. XIII 20. 76. *Ε* 628.

ADNOT. 43. ἠτίηθι cod. ἠτιήθη Mus. ἠνιήθη? 44. *αἰτιάζουσιν* et *ἰύζουσιν* confundi suspicatur Ruhnken. Cf. Lob. Path. El. p. 68. Ὑητίζουσιν· ἐπιφημίζουσιν ab Ὕης? — ἠήζουσιν Meincke. 48. Pro ἤσιος Pearso. Ac ἤτιος etiam scribit Lobeck. Parall. 441 Path. El. p. 71. 49. Om. Mus. 50. Apoll. lex. 85, 5. τὸ δὲ cod., em. Mus. 55. L. ἀτρεμεῖ vel ἢ 'τρεμεῖ. 57. ὑψηλὸς ἔλαφος cod., em. Ruhnkenius. Cf. ἄτριον· ὕφος λεπτόν. 58. ἤτρις, ἐξήτρις cod. ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρὶς Mus. Cf. Zenob. IV 23 Diogen. V 4 II 60. 63. ὡς ad ἠΰτε refer. 64. ἤγει cod., em. Cyr. 63. ἐλάμπρυνεν C. 171. 65. Vide εὐγένιος. 69. Ἠϋθέμεθλον Meineke. Coni. ἠϋθέμηλον vel ἠϋθέμειλον· εὐθεμέλιον. 70. ηὐθήνθη cod., em. Mus. 70. 71. ἔπεσεν. ηὔθυνεν cod., separavi. 72. Apoll. lex. 85, 8. 73. L. ἑόληται; sed vide εὔλητο. Corruptus etiam Photius 77, 15 ubi ηὐλήσαντο· ἐταράχθησαν ἐστράφησαν πεφύσηνται interpretatur. 75. οἰκίωσαν cod., em. Cyrill. et Gl. MSS. in Psalmos.

ηὕνασας· ἐκοίμισας. ἔπαυσας
ηὐπόρησεν· ἐπλούτησεν
ἠΰς· καλός, ἀγαθός. μέγας. γενναῖος. ἀνδρεῖος
80. ἢ ὕστερον· μετὰ ταῦτα
ἠΰτε· καθάπερ. ὥστε. ὥσπερ, ὡς. ὅτε. καθά
* ἠΰθ' ὁμίχλη· καθάπερ ὁμίχλη, σκοτία, ὑδατώδης ἢ παχὺς ἀήρ
ηὐτομόλησαν· προσέδραμον τοῖς πολεμίοις
ηὔχει· ἤλπιζεν
85. Ἡφαιστία· Ἀθηνᾶ. καὶ πόλις τῆς Λήμνου
Ἡφαιστιάδαι· Ἀθηναῖοι
ἡφαιστόδαπτα· πυρίκαυτα
Ἡφαίστοιο· τοῦ πυρός
Ἥφαιστος· ὁτὲ μὲν ὁ θεός·
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδ(υ)ίησιν πραπίδεσ(σ)ιν
ὁτὲ δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ. παρά τισι δὲ ὁ ἥλιος
90. ἤφασ(σ)εν· ἐψηλάφα
ἠφειδηκότες· μὴ φεισάμενοι. καταπτύσαντες
ἠφείδουν· οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα, οὐκ ἐφείδοντο
ἠφείθη· ειάθη. συνεχωρήθη
ἠφερ.φων· ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν στεγάζων
95. ἠφίαλεν· ἐπεχείρησεν
ἠφίει· ἔπεμπεν. ἀπέλυεν
ἠφίεσαν· ἔπεμπον. εἴων
[ἠφιστοῖο· τοῦ πυρός]
ἠφρο(ν)εύσαντο· ἐμώραναν
1000. ἠφυσάμην· ἐφειλκυσάμην
ἤφυσεν· διέτεμεν κόλον. ἀπήντλησεν. διέκοψεν. ἔπιεν. ἐξεφύσησεν. ἐξήνθησεν
ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία
ἤχανεν· εἶπεν -
ἠχεῖ· φωνεῖ, ψοφεῖ
5. ἠχεῖον· τὸν χαλκόν. οἱ δὲ μουσικοὶ τὸ πρὸς τῇ μαγάδι χάλκωμα
ἠχέτα· ἠχητικός
ἠχέται· ἡδύφθογγοι τέττιγες
ἠχή· φωνή, ἦχος, βοή
ἤχησεν· ἐψόφησεν
10. * ἠχήεσσα· ἠχώδης, εὔηχος. θορυβώδης
ἠχηταί· κήρυκες. κρᾶκται. ᾠδοί. τέττιγες ἡδύφθογγοι
* ἠχήεντα· εὔηχα

SCR. 78. Sapient. X 16. 79. *B* 653. 80. *A* 27. 81. *B* 87. 82. *A* 359. 83. Ios. X 1, 4. 84. Aeschyl. Suppl. 334. 85. Hyperides l. c. 88. *I* 468 ω 71. 89. *Y* 12. 99. Ierem. X 21. 1000. η 286. 1. *N* 508. 4. Soph. Tr. 866. 6. Hesiod. Opp. 580. 8. Eur. Phoen. 1387. Hom. *B* 209 teste Apoll. lex. 85, 15. 10. *A* 157.

ADNOT. 79. Apoll. lex. 85, 9. 81. Idem 85, 10. 82. ἠῦ ἦυτε ὁμίχλη cod., em. Mus. 85. Gerhard Myth. § 265 2 g. — Dionys. Chalcid. ap. Harpocr. 94, 9 Steph. Byz. 86. Imo pagus Atticus. Cf. Ἰφιάσται (l. Ἰφιστιάδαι) Boeckh. C. I. vol. I p. 402. Ἡφαιστιάδες cod., em. Mus. 87. ἡφαιστόδαμα· περίκαυτα cod., exhibui GDindorfii et Salmasii coniecturas. 89. (υ) et (σ) Mus. Cf. Apoll. lex. 85, 11. 90. ἤφασεν· ειήλαφα cod. + Mus., em. Sopingus coll. ἀφάσσειν· ψηλαφᾶν. 94. Sic codex, in quo ἠφερόφων legere sibi visus est Schowius, ἠμφερεφῶν Mus. L. ἀμφερέφων. 95. Cf. ἐφίαλεν. Leg. ἢ 'φίαλεν. 97. εἶον cod., em. Mus. 98. Om. Mus. 99. (υ) Mus. C. 39. 171. 1001. Apoll. 85, 14. Coni. ἐξήφυσεν ἐξήντλησεν. Πόλον cod., em. Meinek. 2. Zenob. VI 40 App. prov. II 71, ubi pro Ἀριστοφάνης κακῶς conicio Ἀριστ. ἐκ πλήρους. 3. Vide ἔχανεν et χάνοιμι. ἠχάνω· πτωχεύω C. 39. Suid. ἠχάνων· πτωχεύω ἢ ἦχον ἀποτελῶν C. 171. Coni. ἢ 'χανεν. 5. μουσικόν — μεγάδι cod., em. Reiskius et Mus. Cf. κώδων. κάλαμος. κάλλιμος. — τὸ χαλκίον Meinekius. 8. Moeris p. 175.

ἠχῆνες· κενοί. πτωχοί
ἦχθαι: τεθηρεῦσθαι
ἤχθαιρεν· ἐμίσει
ἤχθηρεν· ἐμίσησεν
ἤχθετο· ἔβριθεν. ἔτεμνεν. ἠνιᾶτο. ἐβαρύνετο
ἠχθισμένην· βεβαρημένην
ἦχι· ὅπου. ἵνα. ἐνθάδε, ἐν ᾧ τόπῳ
ἤχλαν· τὴν λυπηράν
ἤχλυσεν· ἐσκότισεν. ὁμίχλης ἐπληρώθη, ἐκαλύφθη ἀχλύϊ
* ἤχθετο· ἐλυποῦτο. ἐθυμοῦτο
ἦχος· φωνή. κτύπος. ἐκφώνησις
[ἦχου· ἐνθάδε]
ἠχώ· μακρὰ φωνή, ἀνακλωμένη ἀπὸ στεῤῥῶν καὶ ἀντιτύπων, ἐπὶ τὸν προέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα
* ἠ χροΐ· τῷ ἑαυτῆς χρωτί
ἠχὼ πετραίαν χυτρόπωλιν· λέγει [οἱ] δὲ τὴν Αἴγιναν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστι· νῆσος γὰρ ἡ Αἴγινα
ἥψατο· ἐλάβετο. προσέφυγεν. παρεκράτησεν
ἠψήσατο· ἑψητῷ βάμματι ἐβάψατο
ἥψησεν· ἐμαγείρευσεν
ἠώα· ἡ κέδρος, ἐθνικῶς
[ἠωήματι· μίᾳ ἡμέρᾳ]
ἠῶθεν· πρωΐ, ἅμα ἡμέρᾳ, ὄρθρῳ
ἠῶθι πρό· ὑπ' αὐτὸν τὸν ὄρθρον. πρὸ ἡμέρας, πρὸ τῆς ἀνατολῆς
ἠωκοίτων· ὀρθρινῶν ὕπνων
ἠών· παραθαλάσσιος (τόπος)
ἠῷος· ὀρθρινός
ᾐωρεῖτο· ἐκρέματο. ἐκινεῖτο
ἤωρτο· ἀπεκρεμνᾶτο. ἀπήρτητο
ἠώς· ἡμέρα, τὸ πρῶτον φῶς, ἤγουν αὖγος. φῶς. ὄρθρος. τὸ αὖγος. ἀνατολή. ἡμέρα. καὶ ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας χρόνος·

ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀ(έ)ξετο ἱερὸν ἦμαρ

καὶ ὅλη ἡμέρα·

...... ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼς [ἡ] ἑνδεκάτη

καὶ τὸ λυκόφως·

παννυχίη μέν ῥ' ἦγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον

SCR. 15. 16. *P* 270. 17. *Λ* 274. 19. *Λ* 607. 21. *μ* 406. 23. Hippocr. 149 C. 26. *Ξ* 164. 27. Com. anon. CXXXb. 28. *Λ* 512. Thuc. I 97. 29. Com. Gr. IV p. 680. 30. I Regg. IX 24. 32. *Z* 422. 33. *H* 372. 34. *Λ* 50. 40. Θ 66 — *Φ* 155 — *β* 434.

ADNOT. 13. *ἠχῆνας· τοὺς πτωχούς* C. 171. Vid. *ἀεχῆνες, ἀχῆνες. ἀπτάν* et *κτεανήχης*. 14. Phot. 78, 7. 15. 16. Separavit Albertus. 17. Coni. *βέβριθεν* et cum Reiskio *ἔτεμεν*. 18. *καταβεβαρημένην* Phot. 78, 8, Vid. gl. ε 4530. 19. *ἧχί που* cod., em. Apoll. 85, 16. 20. Corrupta. 21. Apoll. lex. 85, 17. — *ἤχλησεν·* — *ἀχλάϊ* cod., em. Mus. 22. (*ἤχνυτο·*) *ἤχθετο?* 24. *ἦχου ἐνθάδε ἠχώ, μακρᾶ — ἐπανιοῦται* cod., *ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ, μακρὰ — ἐπανιοῦσα* Mus., *ἦχι· (ὅπου) ἐνθάδε· ἠχώ· μακρά — ἐπανιοῦσα* Albertus, *ἦχι· οὗ* Meineke. 26. *χρωῇ* cod., em. Meinekius. 27. *ἠχωπτερέαν* cod., em. Phot. 78, 10. Cf. Poll. VII 197. Praeterea *χυτρόπολιν* suasit Meinekius et *οἱ* cum OMuellero Dor. II p. 545. expunxit. Vid. et Steph. Byz. 698, 15 M. 28. Apoll. lex. 85, 19. *προσέφυγεν*] ‚*Refer ad phrasin illam Homericam ἥψατο γούνων*' KUST. 32. Om. Mus. L. *ἰῷ ἤματι· μιᾷ ἡμέρᾳ*. 34. *ἠῶθι* cod. *ἠόθι* Mus. Correxit Kuster. 35. *ἠώκοιτος· ὁ πρώϊνος ὕπνος* C. 171. Suid. *ἠώκοιτος ὕπνος· ὁ πρωΐνος* C. 39. 36. *ἠιῶν* cod., em. Thom. M. p. 429. 37. *ἠιῶος* cod., em. Vossius. 38. *ἠώρετο* cod. *ᾐωρεῖτο* Mus. *ἠώρητο* C. 171. 39. Cf. *ἔωρτο*. 40. Apoll. lex. 85, 21. — *ἤγουν αὐγή* Mus. Coni. *ἤγουν λυκόφως*. — *ἄξετο* cod., em. Mus. — *ἤδεδεμοινεν ἠὼς ἡ ἐνδ.* — *παννυχὶ ἡμέρηγε* cod. *ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδ.* — *παννυχίη μὲν ἦγε* Mus.

θέλειν· δύνασθαι
θέλεμον· οἰκτρόν. ἥσυχον
θελέμως· ἡσύχως. οἰκτρῶς
θέλεμνον· ὅλον ἐκ ῥιζῶν
θελερόν· θελεκτόν. καὶ τὸ θέλ(γον) τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει
θελητής· προαιρετικός
θέλκαρ· θέλγμα
θέλκτρον· φίλτρον. χαρά. θαυμαστόν. καὶ τὸ ἐφηδῦνον μετά τινος ἀνάγκης
θελκτήριοι· θεραπευτικοί, ἄγοντες εἰς ἀπάτην
θέλξας· καταπονήσας
Θελξινία· (ἡ) Ἥρα τιμᾶται παρὰ Ἀθηναίοις
θέλω· χρῄζω. βούλομαι. εὐδοκῶ
θέμα· ἕξις. τόπος. στάσις. μνῆμα
* θεμάν· ἄνεμος νότος. ἢ ἀνατολή
θεματίζει· ἀποτίθεται. κυβερνᾷ
θέμεθλα· ἕδραι. βάθρα
* θεμε(ί)λια· θέσεις. ῥίζαι
θέμ(ε)ιλα· θεμέλιοι
θεμελιωθέντα· ἐκ ῥιζῶν ἀρθέντα
θέμεναι· καταβαλοῦσαι
θέμενος· ἐνθείς. καταβαλών
θεμέρη· βεβαία. σεμνή. εὐσταθής
θέμερον· σεμνόν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θεμερύνεσθαι
θεμερόφρονας· συνετούς, σώφρονας
θεμερῶπις· ἐρασμία. ἀγχόνη
θέμις· δίκαιον. ἄξιον. πρέπον. καὶ δίκη, ἣ προσήκει. καὶ ἡ τιμή. καὶ τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἁρμόζον·
ἣ θέμις ἐστί
καὶ νόμος
θεμιζέτω· μαστιγούτω, νομοθετείτω. Κρῆτες

SCR. 13. Aesch. Suppl. 1028 (997 GHerm.) 17. Glossa sacra videtur. 19. Cf. Soph. Tr. 585. 20. Eur. Hipp. 480. 25. LXX. 28. Ξ 493. 29. Μ 28. Ψ 255. 32. ι 171. 36. GHermann. l. c. 37. Λ 73.

ADNOT. 12. Apoll. lex. 86, 33. 13. Cf. Lob. Proll. p. 158. — θελεμόν· ἥσυχον i. q. ἐθελημόν videtur interpretibus; de accentu vid. EM. 103, 48 Arcad. 61, 3. Sed alteram significationem οἰκτρόν quomodo habere possit non liquet. Dicerem confundi θάλαμον· οἰκητήριον et θελεμόν· ἥσυχον, nisi mox οἰκτρῶς ad explicandum adv. θελέμως (θελεμῶς?) recurreret. — θέλημος· ἥσυχος Phot. 82, 18. θηλημοί· ἥσυχοι C. 171. θήλυνοι· ἥσυχοι Phot. et Zon. Bachm. I 256, 13. 15. Alludit ad προθέλυμνον. Inferius θεμέλια· ῥίζαι. Coni. ἐκ θεμέθλων. 16. Sic cod., θελερόν· θελκτόν — θέλγον Mus., qui exitum in θέλγον delevit. Correctionem typotheta non animadvertit. Ordo θέλεον· θεληματικόν poscit. Reliqua ad 19 refero. 17. C. 39. 171: θελήτας· ἐγγαστριμύθους (cd., Compl. II Regg. XXII) θελητὴς δὲ ὁ προαιρετικός. 18. θέρκαλ, em. HSt. coll. ἄλκαρ. Infra θέρκταρ· θέλγμα. 19. θέλητρον cod. θέλγητρον Mus. Correxi. Cf. 216 et Lobeck. Phrynich. p. 134. 21. Cf. ἔθελγεν. 22. Θελξινόη? — Θελχινία Meineke. 24. πῆξις βάσις C. 63. βάσις θεμελίου ἢ πρᾶγμα καὶ ὁρισμός C. 171. 26. ἀποτίθεται h. e. ἀποθησαυρίζει. 28. θέμεμα cod., em. Salmasius. Sed ordo praeterea θεμείλια poscit, vocabulum Homericum. 29. θέμιλα cod., θέμειλα Mus. Exempla formae θεμέλιος porrigit Thes. IV c. 284 A. 30. θεμειλωθέντα cod., em. Is. Voss. 34. Lobeck. Path. El. p. 102 Proll. p. 261. θεμαρύνεσθαι cod., em. Poll. VI 185. 36. θεμερόπις cod., em. Salmasius. Pro ἀγχόνη Sopingus αἰσχύνη coniciebat referens ad Aeschyl. Prom. 134, Bentleius ἐρασμία ἁρμονίη suasit in epist. ad. Mill. p. 76 coll. Empedocle ap. Plut. de tranq. anim. p. 474 B. 37. Deest ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς κτλ. Apoll. lex. 86, 34. 38. Cf. Lob. rhem. p. 243. θεμισσέτω Is. Voss. coll. Pausan. ap. Eustath. p. 1699, 34 et 735, 69 Phot. 82, 26, ubi pro αἰκιζέτω malim δικαζέτω.

* θέμησις· δικαιοσύνη, παρὰ Πυτίᾳ
θέμιστα· ἔννομα, νόμιμα
θέμιστας· νόμους. δίκας
θέμιστες· μαντεῖα, χρησμοί. δίκαια. νόμοι
θεμιστεύει· ἄρχει, κελεύει ἃ βούλεται, δικάζει
θεμιστευτόν· νομοθετητόν
θεμιστεύοντα· δικάζοντα
Θέμιστι· τῇ Δίκῃ
Θε[μι]στιάδες· Νύμφαι
θεμίστε(ι)ον· δίκαιον
θεμιστ(οπόλ)ος· δίκαιος. βασιλεὺς ὅσιος
* θεμινήσασα· πρακτική, ἀνυσίμη, ἀποτελεσίμη
* θεμιστισία· ὁσία
θεμιστοπόλοι· ἄρχοντες. δίκαιοι
θεμιστόρων· συνετῶν
θέμηλα· [θεμέλαι] ἕδραι, βάθρα, θεμέλια
θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χειρός, καὶ τοῦ ποδός
θεμούς· διαθέσεις. παραινέσεις
θεμῶν· θελήμων
θέμωσεν· ἤγγισεν. ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἠνάγκασεν
θεναρίζει· τύπτει
θένει· κόπτει, τύπτει
θένιοι· οἱ προσήκοντες
θεοβλάβειαν· οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν
* θεοδέκτορα· θεὸν δεδεγμένην
Θεοδαίσιος· Διόνυσος
θεοδμήτων· ὑπὸ θεοῦ δεδομημένων, θεοκτίστων, ᾠκοδομημένων
θεοδόσια· ὑπὸ θεοῦ δεδομένα
θεόδυτα· ἱερόθυτα
Θεόδωρος· Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς πρωκτούς, ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας χρησαμένου
θεοειδὲς τέρας· θεῖον εἶδος ἢ ὁμοίωμα
θεοειδής· καλός, θεοῦ εἶδος ἔχων

SCR. 40. *E* 761? 41. *A* 238. 42. ι 112. 43. ι 114. 45. λ 568. 46. *Y* 4. 48. ADN. 52. ‚Hesiod. schol. Lycophr. 284.' RUHNK. 55. *E* 339. 58. ι 486. 60. ADN. 62. p. 72, 32. 65. *Θ* 519. (66. *θεόσδοτα* Hesiod. Opp. 318.) 67. Cratin. CXXXII vol. II p. 215. 68. Com. anon. CXXXIa IV p. 637. 70. *B* 623.

ADNOT. 39. *Πυτίᾳ* cod. *Πυθίᾳ* Mus., quod placet Lobeckio in Aglaoph. p. 847, *Κρησί* et in ipsa glossa cum Is. Vossio *θέμισις* GDindorf. Thes. IV c. 284 D. — *θέμις· ἡ δικαιοσύνη* C. 39. Coni. *παρὰ (Κρατίνῳ ἐν) Πυτίνῃ* vel *Πυλαίᾳ*. 40. *θεμιστά?* 46. *θεμιστῇ* cod., em. Sopingus. 47. *Θεμιστιάδαι* cod., em. Salmas. 48. (*ι*) Schrewelius coll. Pind. Ol. I 18. De accentu schol. l. c. — Ordo *θεμίστιον* requirit, quo nomine appellatus est Iupiter, ut iustitiae praeses ap. Plut. Mor. 1065 E. 49. *(οπολ)* Ruhnken, *θεμιστός* codex. 50. Non liquet. 51. *Θέμιστα· ὅσια* GDindorfius Thes. IV c. 288 D. 53. Fortasse *[θεμ]ιστόρων· συνετῶν;* nisi *θ.* (a *θεμός*) intelligit *legum* (*θεσμῶν, νόμων*) *peritum*. 54. Detorta est e 227. 229. 56. Lob. Parall. p. 393 n. 3. 57. *θεμῶν· θεσμῶν* GDindorf l. c. *θέμιος· νόμιμος* C. 171. 58. Lob. rhem. p. 161. Cf. *ἐθέμωσεν*. 59. Vide *ἐνθεναρίζει*. 60. Schol. Aesch. Sept. 388 Lob. rhem. p. 121. Interpretatio requirit praesens *θείνει;* vel leg. *θενεῖ· κόψει τύψει*, nisi ipsius Hesychii error est. 61. Imo *ΟΘΝΕΙΟΙ: οὐ προσήκοντες*. 64. A Cretensibus cultus. Cf. Boeckh. I. C. II p. 407. Cf. Hesych. *Ἡρόχια· τὰ θεοδαίσια*. — *Θεοδέσιος* cod., em. Thes. Cf. Hermann *Griech. Monatsk.* p. 62. 65. *ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδ.* Mus. 66. Cave *θεόσδοτα* rescribas. Vocabulum enim est linguae hellenisticae. 67. *θεόθυτα* recte Phot. 83, 17 Phrynich. p. 159 Lob. Phrynich. app. soph. p. 42, 21. Cf. Schleussner in Friedem. et Seebod. Misc. crit. 1 p. 537. 68. *οἰκονομικοί* cod., em. Mus. Idem improspere *εὐρυπρώκτους* et *προστησαμένου*. Cf. Meinek. hist. crit. p. 524 et Hesych. s. v. *Ἀριστόδημος*. 69. *θεοειδεστέρας* codex, correxi. — *ὁμοίωμα ἐχούσας* male Mus.

ϑεοείκελα· ϑεῖα, ϑαυμα(σ)τά, ϑεοῖς ὅμοια
* ϑεόϑεν· ἐκ ϑεοῦ
ϑεοεπεῖς· ἐκ ϑεοῦ ἑπόμενοι, ἢ λεγόμενοι
ϑεοὶ Μολοττικοί· ἤτοι διάφοροι οἱ κύνες οἱ Μολοττικοί· ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν Μολοσσοῖς
75. ϑεοίνια· ϑυσία Διονύσου Ἀϑήνησι. καὶ ϑεὸς ϑέοινος Διόνυσος
ϑεοὶ ξενικοί· παρὰ Ἀϑηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί
ϑεοῖο· τοῦ ϑεοῦ
Θεοκήρυκες· γένος τὸ ἀπὸ Ταλϑυβίου, παρὰ Ἐλευϑερίοις
ϑεοκλυτεῖται· παρὰ ϑεοῦ ἀκούει
80. ϑεοκλυτήσαντες· ϑεοῦ ἀκούσαντες. ϑεὸν ἐπικαλεσάμενοι
ϑεοκλυτοῦσαι· ϑεὸν ἐπικαλούμεναι
ϑεοκόλος· ἱέρεια
ϑευκυδῆ· δόξαν ϑείαν ἔχουσαν
ϑεομητεῖ· ϑεοφορεῖται, ϑεῖα φρονεῖ
85. ϑεόμορος· [σώφρων]
ϑέοντες· τρέχοντες
ϑεοξένια· κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς ϑεοῖς......
ϑεόπαιστος· ὑπὸ ϑεοῦ παιόμενος. ἢ κιϑάρα ὑπὸ ϑεοῦ διδομένη
[ϑεοπίς· ἀληϑής. ἡδεῖα. ἀγαϑή. ἰσχυρά]
90. ϑεοπλάκτως· δεισιδαίμονας
ϑεοπομπεῖν· ἐνϑουσιᾶν
ϑεοπρεπεῖς· ϑεῷ ἁρμόζοντας
ϑεοπρόπιον· μαντεῖον ἐκ ϑεοῦ
ϑεόπροποι· προφῆναι, μάντεις, ἐκ ϑεοῦ προλέγοντες
95. ϑεαπτίαν· ϑεοφανίαν
ϑεοπτίας· ϑείας ϑεωρίας
ϑέορτος· ὁ ὑπὸ ϑεοῦ παρορμώμενος
ϑεό[ρ]υτον· ἐκ ϑεοῦ προϊόν, ἐρχόμενον
ϑεός· σημεῖον. [ἡ ἀρχή]

SCR. 71. *A* 131? 72. *π* 447. 75. Lycurgus l. c. et Aeschyl. fr. 397 p. 92 Nck. Cf. Archil. fr. 104 p. 561 Bgk. 76. fr. III vol. II 2 p. 881. 77. *A* 28. 86. *Ψ* 38. 93. *A* 85. 94. Apud Homerum non occurrit, nisi in singulari. 97. Aesch. Prom. 764.

ADNOT. 71. ϑαύματα cod., correxi. 73. L. ϑεσπέσιοι coll. Apione ap. Apoll. lex. 87, 26. 74. ἦται ὅτι Mus. ψυχοπόμπιον cod., em. Mus. et Phot. 84, 1 unde supplendus noster est sic: ἢ οἱ χϑόνιοι, ὅτι ψ. κτλ. — Collata Append. prov. III 18 p. 419 leg. videtur ἤτοι οἱ κύνες. διάφοροι γὰρ οἱ Μολ. 75. Harpocr. 95, 10. — ϑεοίνιος cod., em. Harp. l. c. et schol. Lycoph. 1247. — διόνης cod. em. Mus. 76. Vid. Phot. p. 616, 15 Lob. Aglaoph. p. 628. et Schoemann. prolusion. de religionibus exteris ap. Athen. Gryphisw. 1857. 78. ϑεοκή-ρυϑες — ἀποταλουβίον π cod., em. Mus. Ἐλευϑεραίοις, Cretenses intellegens, coni. Hemsterhusius comparato Ἱεροκηρύκων nomine. 79. ἀκούεται C. 63. 171. Hinc Θεοκλυτεῖτε· — ἀκούετε Meinekius; Lob. rhem. p. 19. 80. Confundi ϑεοκλυτήσαντες et ϑεοκλητήσαντες cave credas. Cf. Phot. 84, 3. 82. ϑεόκολος cod. Accentum correxit Thes. IV c. 271 D s. v. ϑεηκόλος. Cf. Lob. Phryn. p. 652. 83. ϑεοκυνεῖ cod., ϑεοκυνῆ Mus. Cf. ϑεοσκυνεῖ. Scripsi ϑεοκυδῆ a κῦδος· δόξα. 84. ϑεοκλυτοῦμαι· ϑεοφοροῦμαι Phot. 84, 4, unde ϑεοκλυτεῖ conicias. ϑεόμητι· ϑεόφρονι ϑεοβούλῳ Suid. Phot. 84, 13. ϑεόμητον (l. ιν) ϑεόβουλον C. 171. Idem ϑεοδμῆτι· ϑεόφρονι κτλ. 85. σώφρων ad ϑέμερος recte Ruhnkenius retulit. Interpretatio genuina excidit. 87. Athen. IX p. 372 A. 88. Confundi videntur ϑεόπαιστος et ϑεόπαστος (ab ὀπάζειν = διδόναι). 89. ϑέσπις Kuster et Cobet Nov. Lectt. p. 179. 90. ϑεοπλάκτας cod., ϑεοπλάκτως Dorice pro ϑεοπλήκτους Hemsterhusius probante Thes. IV c. 303 A. 91. ϑεοπεμπεῖν cod., em. Salmas. ad Ach. Tat. p. 626. 93. ϑεοπρέπειον cod., em. Apoll. lex. 87, 4 Mus. 95. 96. Suid. C. 171. 98. Ordine ϑεόρυτον requiritur, ut est in C. 63. Pro ἐρχόμενον placet Cyr. 171 lectio προχεόμενον. 99. σημεῖον] sc. ἐν ϑυτικῇ. Stat. Theb. V 176 *in nullis spirat Deus integer extis*, ubi vetus interpres: *Est quoddam in extis signum, quod* Deus *appellatur, quod si integrum apparuit propitium numen ostendit.* Cf. Hesych. s. v. ἐπίϑεος.

300. θεόσδοτος· ἐκ θεοῦ δεδομένος
θεὸς θεός· ἔθος ἦν, ὅτε κατάρχοιντό τινος, λέγειν θεὸν ἐπιφημιζομένοις
θεόσεπτον· εἰς σεβασμόν
θεοσέπτωρ· θεοσεβής
θεοσκνεῖ· θεοὺς τιμᾷ
5. θεοστυγεῖς· μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ
θεοταρπές· θεὸν τέρποντες
θεότευκτον· θεοκατασκεύαστον
θεουδέα· θειώδη
θεουδής· δίκαιος. εὐσεβής. εὐγνώμων. θεοῖς ἀρέσκων
10. * θεο.ίσσωτον· θεοτίμητον
θεουδής· θεῷ ἀρέσκων
* θεουδέσι· ὑπὸ θεοῦ δεδομένοις
* θέουσα· τρέχουσα
θεουργική· θεοὺς ποιοῦσα
15. θεοφάντορας· ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένους, θεολόγους
* θεώμενα· ἐκ θεοῦ μένοντα
θεόφατα· ἐκ θεοῦ σημαινόμενα
θεόφατα· λόγια, πεπρωμένα. πολλά. ἄφατα. ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένα
[θεοφατίζει· μαντεύεται. περιττολογεῖ]
20. θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος· θεοῖς ἴσος ἐν τῷ βουλεύεσθαι
θεόφιν· θεοῖς. ἐκ θεοῦ. τὸ γὰρ σχῆμα τοῦτο πληθύει· πασσαλόφιν, ζυγόφιν
θεόφοβος· θεοσεβής
θεοφρα(δία)· θεοῦ γνώμη, ἢ φράσις
θεοφραδίαις· θεοῦ γνώμαις, λόγοις, φράσεσι
25. θεόφρονος· θεῖον
θεοφροσύνη· αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαί· καὶ οὐ μαντεῖαι
θέπτανος· ἁπτόμενος
θεραπαινίς· δούλη
θέραπες· ὁμιλητῆρες
30. θεράπευσία· θεραπεία. ἱκετεία
θεραπευτής· ἰατρός

SCR. 302. Cf. Ar. Nubb. 293. 3. Eur. Hipp. 1355. 4. Aeschyli? 5. Rom. I 30. An θεοστυγεῖ (Eur. Cycl. 598)· μισουμένῳ? 6. θεοτερπές legitur ap. Philox. fr. II 9 p. 988 Bgk. θεοτερπέος· θεὸν τέρποντος nescio unde habeat C. 171. 8. τ 364. 9. 11. ξ 121. 10. Aesch. Prom. 643. 13. Z 394. (16. Eur. Or. 843?) 20. H 366. 21. θ 67 — T 404. 25. Thebaid. cycl. scriptor ap. Ath. XI p. 465 F., quod non fugit Th. Bergk. Anacr. p. 76. 29. Eurip. Ion. 94 Suppl. 762.

ADNOT. 301. θεὸν λέγειν ἐπευφημιζομένοις cod., corr. Lob. Parerg. p. 597. Cf. Pausan. Eustath. p. 258, 28 p. 28 Meier, qui ἐπευφημιζόμενοι praefert. 2. Addendumne ἥκοντα vel ἄγοντα? 4. θεοσκνεῖ cod. θεοσκυνεῖ Mus. Lobeck. Phrynich. p. 649 Dindorf. praef. ad Aeschyl. ed. 3 p. XXXVI, aliter Ahrens Philol. suppl. 2. 6. θεοταρπεῖς· οἱ pro θεορτάρτεσοι Hemsterhusius, θεοτερπεῖς· οἱ Albertus, θεοάρεστοι Lobeck. Parerg. p. 620. Expressi formam severioris Doridis, cui correptionem syllabae finalis propriam fuisse docet Ahrens Dial. II p. 174 appositis exemplis ἱαρές, βιοπλανές al. 9. 11. Apoll. lex. 87, 5. 10. Sic codex; θεοίσσωτον Mus. θεόσσυτον· θεόπεμπτον Meinek. Philol. XIII p. 547 (Abreschius θεόσσυτον). 11. θεουδιής cod. θεουδής Mus. Buttm. lexil. I p. 172. 12. θῦ δέσι cod., θεουδέσι Mus. Non liquet. An θεοῦ δόσις· ὑπὸ θεοῦ δεδομένα? 16. θεώμονα Mus. θεομανῆ· ἐκ θεοῦ μανέντα Albertus. 17. θέσφατα Cobet Nov. Lectt. p. 179. 18. θέσφατα Mus. 19. L. θεσφατίζει. Cf. θεσφατοῦται. 20. θεοφήτωρ per errorem C. 171. 23. θεόφρα cod. θεόφρονα Mus. θεοφραδία Kusterus. 26. οὐ μαντεῖαι] θεομαντεία vel θεολάτρεια? 27. ὀπταλέος· ὀπτώμενος Kusterus, ὀπτανός· ὠπτημένος Meineke. Sed cf. ἔμμα ἐξεψάμενος πανέψιον. 30. L. θεραπουσία Lob. Phrynich. p. 5.

θεραπίς· θεραπεύουσα
θεραπηΐας· τὰς βωμολοχίας
θεράπναι· αὐλῶνες. σταθμοί
35. θεραπ[αι]νίδες· ἔριθοι
35a. θεραπν[ατ]ίδια· ἑορτὴ παρὰ Λάκωσι
35b. * θεράπνη· θεραπαινίς, δούλη
θεράπνιον· θεραπαινίδιον, δουλίδιον
θεράποντες Διός· βασιλεῖς
θεράποντες· οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι· ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν· δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται
θέραψ· θεράπων, οἰκέτης, δοῦλος, ἀκόλουθος
40. θέρει· πρωΐ. θερμαίνει
Θερελίμιον· τόπου ὄνομα. καὶ Ἀπόλλων. καὶ Ζεύς
θέρεσθαι· θερμαίνεσθαι, καίεσθαι, θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι
θερέσιμον· θερεστικόν
θερήγανον· μέρος τῆς ἁμάξης· οἱ δὲ τὴν ἅμαξαν τὴν ἄγουσαν τὰ θέρη
45. θέρηγνον· τὸ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν παράπλεγμα, τὸ ἐπὶ τῇ ἀσταχύων παρακομιδῇ γινόμενον
θέρηται· [θέρεται.] καίηται
θερίζει· ἐνδιατρίβει τῷ θέρει, καὶ ἀλοᾷ
θερίκλειον· ποτήριον. κόνδυ
θερινή· θέρος
50. θερίσας· τὸ θέρος ἀγαγών
θέριστ(ρ)ον· λεπτὸν ὕφασμα, θερινὸν ἱμάτιον
* Θερσίτης· ὄνομα κύριον
* θερσίχθων· θερμαίνων, γῆν καίων
θέρμα· πυρετός. ἄδεια. καὶ ἐκεχειρία
55. θερμαστ(ρ)ῆθεν· ἐκ καμίνων. [καὶ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ πάντων
* θέρκταρ· θέλγμα

SCR. 32. Plat. Menexen. p. 244 E. 34. Eur. Herc. f. 370. 37. λ 254. 38. *E* 48. 42. τ 64. 46. Z 331 non Plat. Phileb. p. 46 C. 50. Soph. Ai. 239? 51. Genes. XXIV 65. 52. *B* 212. 53. Cf. epic. anon. ap. Suid. s. v. ἔνδιος. 54. Menand. fr. VII vol. IV 98. Aristoph. II 2 p. 1191.

ADNOT. 34. Phot. 85, 6. 35. *θεραπνίδες* propter ordinem Vossius. 35a. *θεραπνίδια* propter ordinem idem. Sed defendi posse etiam *θεραπνεατίδια* censeo analogia Laconicorum *Δεραῖος — Δερεάτης* all. De re cf. Mueller Dor. I p. 94. 36. *θεραπνίδιον* HSt. et Albertus. 38. Apoll. lex. 87, 15. 39. Creticum est teste Bekk. III p. 1096 C. 39. 40. *πρωΐ* ad *ἦρι* refert Kusterus. 41. Supra *Ἐρεθύμιος· ὁ Ἀπόλλων* et *Ἐριδίμιος· ὁ Ζεύς* habuimus. *ΘΕΡΕΜΝΑΙΟΝ* = *Θεραπναῖον* s. *Θεραμναῖον* Meinekius Philol. XIII p. 547 sq. coll. Ross *Italiker und Graeken* p. 9, n. 1. Vid. et Unger Parad. Theb. p. 431. — An de Thersilio loquitur quo de vid. Paus. VIII 32, 1? 42. *χναίνεσθαι* cod., em. Mus. Apoll. 87, 18. 43. *θέρσιμον· θεριστικόν* Lobeck. Proll. p. 166. 44. EM. 447, 14 Hesych. s. v. *θρήττανον* et *μόργος*. In Cyr. 171 *θητῆρα· ἅρμα* invenio. 46. *καίεται* cod., em. Verweius. Pro *θέρεται* possis *θερμαίνηται*. 47. Phrynich. app. soph. 43, 1. 48. Sic et C. 171 *θερίκλειον· ποτήριον ὑέλινον*. $\overline{E}$ pro $\overline{H}$ habuimus etiam supra s. vv. *Ἀθέναζε Δελία ἢ Λέμνια*. 49. *ὥρα*. 51. *(ρ)* Guyetus. In C. 171 haec exstant: *θέριστρα κατάκλειστα σινδόνια. διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κατακλίνεσθαι. θέριστρον· περιβόλαιον γυναικεῖον. ἢ μαφόριον. ἢ θερινὸν ἱμάτιον πολύμιτον. ἢ εἶδος μαχαίρας, ὃ καλοῦμεν δρέπανον*, confundens *θέριστρον* et *θεριστήριον*. Similia e C. 63 Gl. MSS. Voss. in XII Proph. attulit Albertus. — *θέριστον καὶ θέριστρον* Phot. 85, 11. 52. Ordine requiri vides *Θερ[ε]ίτης* (Lucian. V. H. I 20) et mox *θερ[ε]ίχθων*. Sed retineo *Θερσίτης*, qui in proverbium abiit. Cf. App. Prov. III 19 p. 419. 54. Phrynich. p. 331. — *ἄδεια*] Ad formam Eleam *θέρμα* pro *θεσμά* referunt Boeckh. C. I. I p. 28 Ahrens Dial. I p. 227 coll. Paus. V 15, 4 Mueller Dor. I p. 252 MCrain Philol. X p. 583. Incertam hanc coniecturam dicit GDindorf. Thes. IV 329 D. Fallitur GCurtius *Grundz. d. gr. Etym.* p. 222. 55. *(ρ)* Kuster. — *καὶ — πάντων* ad *θέριστρον* refer, quod vide. 56. L. *θέλκταρ*.

θερμα(ν)στραί· κάμινοι
θερμα(ν)στρίς· σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοῖ. καὶ ὄρχησις ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα
θέρμει· θερμαίνει
60. θέρμεσθαι· θερμαίνεσθαι
θέρμης· ὁ θέρους πνέων
θερμόν· τὸ θέρος. Βυζάντιοι
θερμόπλα· ἵππου νόσημα περὶ τοὺς πόδας
θερόμενος· θερμαινόμενος
65. θέρονται· καίονται. χλιαίνονται, θερμαίνονται
θέρος· σῖτος. τοῦ θερίζειν ἡ ὥρα
θερσόμενος· θερμανθησόμενος. ἀπὸ τοῦ θέρω ἐνεστῶτος
θερουρότερος· ὁ χλωρὸς σῖτος ἀμηθής
θερτήρια· ἑορτή τις
70. θέσαι· θησαυρίσαι
[θέσατο· ἐνεδύσατο]
θέσθαι· ὑποθέσθαι. θησαυρίζεσθαι
θέσθω· εὐτρεπιζέσθω
θέσκελα· θαυμαστά. θεοείκελα. ἢ θεοκέλευστα. θεῖα. θαυμάσια
75. θέσεις· πράξεις. καὶ θεῖναι ποιῆσαι
θέσμιον· δίκαιον
θεσμοθέται· ἄρχοντες. νομοθέται. νομοφύλακες, οἱ τῶν νόμων ἐπιμεληταί
* θεσμόν· θεῖον νόμον. ἔθος νόμων
θεσμοῖς· νόμοις
80. θεσμοποιεῖς· νομοθετεῖς
θεσμούς· νόμου(ς) θείους. ἢ τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων
θεσμοφόρια· τὰ μυστήρια τῆς Δημήτρας. ἢ ὄνομα ἑορτῆς
θεσμοφόρος· ὁ θεσμοὺς φέρων, ἤτοι νόμους
* θέσπιν· θείαν φωνήν
85. θεσπέσιον· θεῖον, παραγώγως. ὅταν δὲ λέγῃ·

γνώσεαι εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις·

τῇ θεότητι λέγει, εἰ μὴ κατὰ συνεκδοχὴν ἀκούοιμεν θεσπεσίῃ, τῇ ἐκ θεῶν βουλήσει
θεσπέσιος· θεῖος. θαυμαστός
* θεσπεσίῃ· μεγάλῃ, πολλῇ. θείᾳ. τῇ ἐκ θεοῦ βουλήσει

SCR. 57. Callim. h. in Del. 144. 60. Homerus (θ 436. Σ 348). 67. τ 506. 72. *M* 411. 73. *B* 382. 74. *Γ* 130. 76. Aesch. Ag. 1564. 78. ψ 296. Nam Soph. Ant. 799 ordinem confundit. 79. Aristot. de mund. c. 5. 80. Eur. Phoen. 1647. 81. Aesch. Eum. 571. 84. *α* 328. 85. *B* 367. Cf. Lobeck. Parall. p. 361. 87. ADN.

ADNOT. 57. Scripsi; *θέρμαστραι* codex. 58. Correxi. Confundit *θέρμαστρις· σκεῦος κτλ.* et *θερμαυστρίς· ὄρχησις κτλ.* De saltatione concitata cf. Ath. XIV p. 629 E Eustath. 1601, 27 Poll. IV 102 Phot. 86, 13. 59. *θερμεῖ* cod., em. Iensius. Lobeck. rhem. p. 119. 61. *θερμίης* an *θερμίας*? 62. *Βυζάντιον* cod. Ald., em. Mus. 63. *θερμόπλησις* ungulae calor audit ap. Hippiatr. p. 163, 29. 164, 13, quos locos Is. Vossius notaverat. Coni. *θερμοπλᾷ* vel *θερμοπλᾶν*. — *νόσιμα* cod., em. Phavor. 64. Moer. Att. p. 183. 65. *χναίονται* cod., em. Mus. 67. *τῶν θέρων* cod., *τοῦ θέρω* Mus. om. Apoll. lex. 87, 19. 68. Comparativos *θερειότερος* et *θερείτερος* nec ordo nec addita interpretatio admittit. Conicio *θέρους· ὅτε (τὸ θέ)ρος, ὁ — ἀμηθῆ.* — *ὀχμωρός* cod., em. Mus.; *ἀμηθής* cod., *ἀμηθείς* Schrewelius. 69. *Ἄνθε στήρια* coni. Meinekius. 71. *ἐέσατο* Albertus. Cf. gl. ε 590. 72. *Phot. 86, 19.* Apoll. 87, 21. 75. Lobeck. rhem. p. 191 n. 78. *θεσμῶν· θείων νόμων* cod., em. Pearso. Pro *ἔθος νόμων* Kusterus suasit *ἐθισμῶν;* possis *θέσιν νόμων*. 81. (ς) Mus. 82. *Δήμητρος* Mus. 84. Apoll. lex. 87, 24. 85. Apoll. lex. 87, 26. — *εἰ θεσπεσίην — ἀλωπάζεις* cod., em. Mus. 86. *θείως* cod., em. Ed. Hag. 87. *πόλει* cod., *πόλις*, deinde *πολλῇ* corr. Mus. *θεσπεσίῃ πόλιν*, quae Homeri sunt verba *B* 367, Schowius p. 358 latere suspicabatur.

θεσπεσιώτερον· ἀξιολογώτερον
θεσπιαοιδός· ποιητής
90. * θεσπέσιοι· θεῖοι
θεσπιδαές· θείως καιόμενον, ἢ δαιόμενον
θεσπιδαὲς πῦρ· τὸ θείως καιόμενον πῦρ
θέσπιδες· θυσίαι. θεοσέβειαι
θεσπίζει· μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθ(ε)άζει. νομοθετεῖ
95. θέσπιν· θείαν, ἡδεῖαν, θαυμαστὴν φωνήν
θεσπιόφημον· παροιμίαν τινά
θεσπίσαι· προστάξαι. μαντεύσασθαι
θέσπισμα· θεῖον δόγμα. νομοθεσία
θεσπίσματα· μαντεύματα. καὶ τὰ ὅμοια
400. * θέσπις· ἀγαθή. ἀληθής. ἰσχυρά. ἡδεῖα
θεσπιῳδός· ἀληθὴς μάντις
Θέσπιος· ποταμὸς Βοιωτίας
Θεσπρωτοί· ἔθνος παρὰ Θεσσαλίᾳ
Θεσσάλαι· αἱ Κῶαι παρὰ Φιλήτᾳ. καὶ αἱ φαρμακίδες
5. Θεσσαλὸν......· τοῦτο παροιμιῶδες, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης
Θεσσαλιώτας· ἐναγι[α]σμός τις παρὰ Λάκωσι
θέσσαντο· ἐξήτησαν. [ἐκάθισαν.] ἱκέτευσαν. [ἐνεδύσαντο]
θέσσεσθαι· αἰτεῖν. [καθῆσθαι.] ἱκετεύειν
θεσσόμενος· δεόμενος. ζητούμενος. ἱκετεύων
10. Θεστορίδης· Θέστορος παῖς ὁ Κάλχας
θέσφατα· θεόφατα. μαντεύματα ἐκ θεοῦ λεγόμενα. εἱμαρμέναι ἐκ μαντείας λεγόμεναι
θέσφατον· πολύφατον. ὑπὸ θεοῦ πεφατισμένον. θεῖον. μέγα. ἀργόν. ἄπρακτον. τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα. προφητεία
θεσφατοῦται· θεσφατίζει, μαντεύεται. περισσὰ λαλεῖ
θετή· ποιητὴ θυγάτηρ
15. θετήρ· τολμητής. πράκτης
θέτης· ὁ προθέμενός τι
θετικῶς· τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι
Θέτις· ἡ μήτηρ Ἀχιλλέως. καὶ ἡ θάλασσα. ἡ δὲ γῆ λέγεται Τηθύς
θετόν· εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον

SCR. 91. 92. *M* 177 δ 418 al. 95. α 328. 98. Eur. Ion 405. 99. Aesch. fr. 81 p. 22. 403. ξ 315. 5. Eur. Phoen. 1416. 7. Pind. Nem. V 18, ubi schol. ηὔξαντο explicat. 10. *A* 69. 11. λ 297. 12. Θ 477 Eur. I. T. 121? 16. Isae. 82, 18. 18. *A* 413. 19. Pind. Ol. IX 95.

ADNOT. 88. καλλιώτερον βελτιώτερον addit C. 171, qui porrigit etiam θεσπιστέον· ἀξιολογώτερον ἢ ἀργόν, ἄπρακτον e schol. Eur. I. T. 118, 121 petita et ad πειστέον — ἄκραντον θέσφατον (cf. gl. θ 412) referenda. 89. Cf. 401 et Hesych. s. v. Κουρήτων στόμα. 91. 92. Apoll. lex. 87, 25. — θεσπιδαπῦρ cod., em. Mus. 94. (ε) Mus. 96. Num κατὰ παροιμίαν τινά? Fortasse proverbium erat στόμα θεσπιόφημον. 402. Θεσπιαί· πόλις Meineke. Idem in praec. gl. προοίμιόν τι, i. e. *initium prooemii* suasit. Θεσπιζός· ποταμὸς καὶ ἔθνος ἐν τῇ Θράκῃ C. 171. 3. Θεσσαλίας cod., em. Mus. 4. Θέσπαλαι cod., em. GDindorf. Thes. IV c. 345 C. Κῶαι] Vide num huc faciat Ἀστυπάλαια· πόλις ἐν Κῷ Steph. Byz. — Cf. schol. Ar. Nubb. 747. 5. Excidit σόφισμα (cf. Zenob. IV 29 p. 92) vel νόμισμα (Suid.) 6. Θεσσαλῶπις ἐναγιασμός cod., em. Meinek. Phil. XIII p. 547. 7. ἐζήτησαν cod., correxi. ἐκάθισαν et ἐνεδύσαντο ad ἔσσαντο refero cum RBentl. Callim. Cer. 48 p. 469. Cf. etiam θησάμενοι θησόμενοι θήσω quod Cretensibus et Boeotis vindicat schol. Apoll. Rhod. I 824 et Lob. rhem. p. 99. 8. καθῆσθαι ad ἕσσασθαι refer. 9. Malim ἐξαιτούμενος. 11. Apoll. lex. 87, 29. 12. Post μέγα excidit, ni fallor, glossa θέσφατον ἄκραντον (Eur. I. T. 121), quam explicat ἀργὸν ἄπρακτον τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα. Cf. θ 388. 13. Hinc nata gl. θεοφατίζει. 15. Lobeck. rhem. p. 191 n. 16. ὑποθέμενος Hemsterh. 17. θετικόν Mus. sine caussa, et Hesychianae consuetudinis immemor.

20. *Θετταλικὰ πτερά*· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας. *Πτέρυγες* δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι

Θετταλικὴ ἔνθεσις· ἡ μεγάλη

Θετταλικὸς δίφρος· διάφοροί εἰσι τῷ κάλλει οἱ Θετταλικοὶ δίφροι· ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν κατεσκεύασται

θετταλί[α]ς· ὑπόδημα ποιόν. Κρῆτες

Θετταλὸν σόφισμα· παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη καὶ μὴ ε(ὐ)θυμαχούντων

25. *θεῦ*· δεῦρο. τρέχε

θεύγεσθαι· θέλγεσθαι. Κρῆτες

θευμορία· ἀπαρχή. θυσία. ἢ ὃ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας, ἐπειδὰν θύηται. θεοῦ μοῖρα

θευμοριαζέτω· θεῷ γέρας ἀναφερέτω

θευξένια· Ἀπόλλωνος ἑορτή

30. *θεύσεσθαι*· δραμεῖσθαι. διώξεσθαι

θεύσεαι· δραμεῖ

θευσόμεθα· δραμούμεθα. φευξόμεθα. πλευσόμεθο

θεῦτιν· σκαράδιν. Ἱππῶναξ

* *θέων*· βαδίζων, τρέχων

35. *θεώματα*· τὰ περικαθαρτήρια

θεῶν ἀγορά· παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν ἐν τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπον. καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ συναγερθῆναι προσαγορευθείς

Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ· τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας ὑψηλός

θεῶν ἐν γούνασι κεῖται· παράκειται τῷ θεῷ, καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐξουσίᾳ κεῖται

θεωρία· ὄψις, θέα

40. *Θεωρίδες*· αἱ περὶ τὸν Διόνυσον Βάκχαι

θεωρικὰ χρήματα· τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς Παναθηναίοις καὶ Διονυσίοις. ἅτινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο, καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου συνήγετο ἀπὸ μισθωμένου τόπου

θεωρικὸν ἀργύριον· τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον, θεωρίας ἕνεκα, τοῦ καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωριῶν. καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἐλέγετο

θεωρικῶς· ὡς θεωρὸς ἐστεφανωμένος· θεωρ[ικ]οὺς δὲ ἐκάλουν τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας. ἐστεφάνουν γὰρ οὗτοι τὰς ἀπήνας

SCR. **21.** Hermipp. fr. IV vol. II 1 p. 399. **22.** Eupol. VI vol. II 2 p. 442. Critiae eleg. fr. I, 4. **23.** Lysipp. com. fr. II vol. II 2 p. 744. **24.** Eur. Phoen. 1422. **30.** *Λ* 700. **31.** *Ψ* 623. **32.** Ad Menandr. ap. Bekk. 428, 3 refert Ruhnken. **33.** fr. 115 p. 612. **34.** Z 54. **37.** *Υ* 53. **38.** *P* 514, al. **42.** Theophil. com. vol. III p. 631 *τὸ θεωρικὸν ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν.*

ADNOT. **20.** Diogen. V 20 p. 255. **21. 22.** Eustath. p. 331, 13. **23.** *Θετταλίδας* male Mus. — [α] Phot. 88, 12. **24.** (υ) Mus. Cf. Zenob. IV 29 p. 92. **25.** Cf. *οὖνει.* Conicias *θεῖ.* — Huc Meinekius referri iubet voc. *Κρῆτες*, quod post gl. 423 minus apte ponitur. **26.** Ahrens II p. 111. **27.** *οὐσία* cod., em. Albertus. **30.** Apoll. lex. 87, 30. **31.** *θεύσεε· δραμεῖ* cod. *θεύσεαι· δραμῇ* Mus. *δράμῃς* schol. l. c. **33.** *θεύτιν* cod., em. Vossius = *τευθίδα; σκαράδιν* corruptum. **36.** Reduxi codicis scripturam *ἐν τοῖς* a Musuro improspere in *ὥς αὐτοὶ* (Alb. *αὐτοί, ὥς*) mutatam. Deinde *συνεργεθῆναι προσαγορεύεσθαι* cod., *συναγερθῆναι προσαγορευόμενος* Mus., *συνεργηθῆναι προσαγορευθείς* Zenob. IV, 30 p. 92. Cf. Phot. 90, 18. Hesych. gl. α 702. **37.** *κάλλει κόλωνι* cod., em. Mus., *θῶν ἐπὶ ἀλλικολώνῃ* incuria typoth. Ald. **38.** *Θεῶμενγούνασι* cod., em. Mus. **40.** Lobeck. Aglaoph. p. 285. **41.** Cf. Harpocr. 96, 27 Bekk. 264, 7 schol. Demosth. Bavar.

ἐ

Phot. 89, 1 sqq. Schoemann Antiq. I p. 343. 440. — *π ἀθηναίοις — μισθομένου* cod., em. Mus., nisi *παρ' Ἀθηναίοις ἐν τοῖς Διονυσίοις* scripserat. **43.** Revocavi codicis scripturam, *θεωρικὸς* Mus. Iunge *θεωρικῶς ἐστεφανωμένος.* — [ικ] HSt.

Θεώριος· ὁ Ἀπόλλων
Θεωρίς· κύριον ὄνομα. καὶ Θεωρία. καὶ ἡ Σικυωνία τὸ γένος...... ἐρωμένη
Θεωροί· οἱ θεοπρόποι. καὶ οἱ θεώμενοι, ἢ οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. [λέγουσι δὲ καὶ τὴν ὁδόν, δι' ἧς ἴασιν ἐπὶ τὰ ἱερὰ Θεωρίδα· καὶ τὰ διανεμόμενα ἀργύρια ἐν ταῖς ἑορταῖς
Θεωρούξ· θεωρητάς, ἐπόπτας
Θηβαῖος· ἔθνος
Θηβάνας· ἄνεμος
Θῆβανις· [Θήρα] ἐκ τοῦ Πλακίου κόλπου πνέουσα
Θήβη· πόλις Βοιωτίας. [καὶ κιβώτιον]
Θῆβος· θαῦμα
Θηγάνει· ὀξύνει
Θηγάνεαν· ὀξύ, ἠκονημένον
Θηγάνη· ἀκόνη. λέγουσι δὲ καὶ θήγανον
Θήγειν· ἀκονᾶν, ὀξύνειν
Θήγεια· θαυμαστά, ψευδῆ
...Θηγή· θήκη. θέσις. τάξις
Θηγόν· οἱ δὲ ..... ὀξύ, ἀκονητόν
* Θήγει· ἀκονᾷ, ὀξύνει
Θηεῖσθαι· θαυμάζειν
Θηεῖτο· ἑώρα. ἐθαύμαζε
Θηεύμενοι· θεωροῦντες

SCR. 45. Cf. Nauck. progr. Berol. 1855 p. 35. 47. II Macc. IV 19. 50. ADN. 53. ADN. 54. ADN. 56. Eur. Or. 1036. 58. Democritus. 60. *N* 474, nisi glossa nata est ex ἀκονᾷ· θήγει ὀξύνει quod vide. 62. ε 75. 63. Herod. VII 146, qui I 10 ἐθηεῖτο habet.

ADNOT. 44. Pausan. II 31, 6 Θεάριον appellat Apollinem. 45. κύριον ὄνομα] Philoch. ap. Harp. 97, 21. Deinde conicio καὶ θεωρίδα (νῆα Herod. VI 87). — Σοφοκλέους inserit Meinck. Phil. XIII p. 547. — Σηκιωνία cod. Σικυνωνία Ald., em. Mus. 46. θεοπρεποὶ cod., em. Mus. qui post ἑορταῖς addidit θεωρικά. Viam per quam theori eunt Pollux II 55 θεωρικὴν vocatam esse scribit. Mihi verba λέγουσι κτλ. aliunde irrepsisse videntur. 49. 50. Cf. H. C. G. *über die Windscheiben der Alten* in Fr. A. Wolf Lit. Anall. IV p. 479. θηβανῖς: ἄνεμος. θήβανα· θήρα ἐκ τοῦ πλαγίου κόλπου πνέουσα codex, quae ita corrigenda esse, ut feci, perspicuum est ex hisce locis: Aristot. vent. nom. p. 973, 8 οὗτος (Caecias ventus) ἐν μὲν Λέσβῳ καλεῖται Θηβάνας (Θήβανα sive Θήβαννα, ut σέλαννα coni. Meinek.)· πνεῖ γὰρ ἀπὸ Θήβης πεδίου τοῦ ὑπὲρ τὸν Ἐλαιατικὸν (Ἐλαΐτικὸν id.) κόλπον τῆς Μυσίας, ἐνοχλεῖ δὲ τὸν Μιτυληναίων λιμένα, μάλιστα τὸν Μαλόεντα et mox τινὲς δὲ αὐτὸν Καικίαν οἴονται εἶναι Θηβάναν προσαγορεύοντες. Hinc profectus THemsterh. admisso Salmasiano αὔρα: ἐκ τοῦ Ἐλαιατικοῦ vel Ἐλαΐτου κόλπου πνέουσα coniecerat. Steph. Byz. 25, 10. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ δ' τῆς καθόλου „τὸ Ἄδανις καὶ Θήβανις θηλυκὸν τὸν Αἰολίδος ἔσχεν. ἐπίσταμαι δὲ ὅτι καὶ ἀρσενικόν ἐστιν. οὕτως δὲ ἄνεμος καλεῖται ἀπὸ Θήβης πόλεως πνέων τῆς Ἠετίωνος, τοῦ πατρὸς Ἀνδρομάχης,“ q. l. haec adnotat Meinekius „Θήβανις RV Θήμανις R Θημαλίς A cf. Arcad. 32, 24 τὸ ἄδανις προπαροξύνεται, καὶ τὸ Θήβανις. *Hesychius* Θηβανίς—πνέουσα: *quae ita corrigenda et ad unam glossam coniungenda existimabam* Θήβανις: ἄνεμος αὔρα ἐκ τοῦ Πλακίου κόλπου πνέουσα. *ac de* Πλακίου, *quod etiam B(erkel) coniecit non dubitandum est; ita enim rectissime sinum dicit eum, cui Thebae Hypoplaciae adiacebant. Ad* Θῆβανις *quod attinet rarissimum est, venti nomen terminari in* ις, *cuius rei unum praeterea exemplum habeo* Ἴδυρις.“ θήρα cur hamulis sepserim patet ex Hesychii glossa a Pergero dudum adscripta αἰβάνη· θύρα, quam hic male cum θῆβανις confundit. 51. Θήβα cod., corr. Is. Voss. De altera interpretatione θήβα· κιβώτιον h. e. תיבה conf. R. Unger Parad. Theb. p. 73. 52. Id. p. 74. Lobeck. rhem. p. 294 G. Curtius *Grundz. der gr. Etym.* p. 218. θοίηβος· θαῦμα C. 171. 53. θηγγάνει· ὀξύνει ἀκονᾷ Cyr. Voss. Cf. Schneidew. ad Aesch. Ag. 413 p. 214 et 1502, ubi codd. θιγγάνει. 54. Vulgo θηγαλέον. Cf. Lob. Proll. 101 Ahrens ad Epicharm. fr. 68 p. 447. 55. Θηγάνη· ἀκόνη? e Soph. Ai. 820. 57. Cf. θηπόν et θηταλά. Lego θηητά. 58. θήγη cod. L. διαθηγή coll. Suida s. v. ῥυσμός. 59. θηκτόν supplebat Kusterus. Lob. rhem. p. 277. 62. Apoll. lex. 87, 31. 63. θηέμενοι cod., corr. Mus. θεεύμενοι edd. vett. l. c.

θηεῦντο· ἐθαύμαζον
65. θήῃ· ποιήσῃ
θήῃς· ποιήσῃς
* θήημος· ἔθιμος
* θηήμων· ἐθίμων
θηήσασθαι· θεάσασθαι. θαυμάσαι
70. θηήσεται· θαυμάσεται
θηητήρ· θαυμαστής. θεατήρ
θηητής· [ἀπατεών.] θεωρός;
θηητόν· θαυμαστόν. καλόν. καταθύμιον. περικαλλές. σύμφορον
θηητός· θαυμαστός
75. θῆκαι· οἱ ἀπόθετοι νόμοι. ἢ σοροί
θήκατο· ἐπέθηκεν
θηκία· τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρόν. καὶ τάφον. κα[μ]ψίον. γλωσσοκομεῖον
θηκτόν· ὀξύ, ἠκονημένον
θηλαί· τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα. καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπτυσσόμενα
80. θηλαμινοῦ· νεογνοῦ
θηλαμών· τροφός
θήλαντο· ἐθήλασαν
θηλάστρια· τροφός. ἔστι δὲ Ἴα[κ]κόν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ
θήλεα· ἱμάντων τὰ τετρημένα, εἰς ἃ διωθεῖται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν σπονδύλων τὰ κοῖλα
85. θηλή· μαστός
θηλητήρ· κυνηγός
θῆλυ· ἀσθενές. γυνή
θηλυγενής· ὁ ἐναντίος τῷ ἀῤῥενωπῷ
θηλυδρίας· ὁ τεθηλυ(μ)μένος
90. θηλυδριῶδες· τὸ κατακεκλασμένον
θηλυμανεῖς· πόρνοι
[θηλύματα· μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα]
θηλύνει· μαλάσσει
θῆλυς ἐέρση· ἡ τὰ φυτὰ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος, καὶ θρεπτική

SCR. 64. *Η* 444. 65. *Μ* 26 *ο* 51. 66. *Ζ* 432, ubi Aristarchea lectio erat θήῃς. Cf. *Π* 96. 71. *φ* 397. 75. Thuc. III 104. 76. *Κ* 31. 78. Eur. Med. 40 Ion. 1063. 81. Lycoph. 31. 83. fr. 95 p. 120 Nck. 84. Cf. ἄρρενα et gl. ε 2315. 85. Plat. Cratyl. p. 414 A. 87. Suspicor haec ad Eur. Med. referenda esse 928: Γυνὴ δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ. 88. Eur. Bacch. 117. 89. Herod. VII 153. 90. Ar. Thesm. 131. (91. Antimach. fr. 16 p. 488 Bgk. non respicitur.) 94. ε 467.

ADNOT. 64. θηεύοντο cod. probante Schow., em. Mus. 65. θηηποιῆσαι cod. θείη· ποιῆσαι Mus. L. θήῃ· ποιήσῃ et vid. Franc. Spitzner exc. ad Iliad. I vol. II p. VI. 66. θηησποιήσεις cod., θείης· ποιήσαις Mus. Correxi. 67. ἔθημος Lob. Paral. p. 398. 68. ἐθήμων Lob. l. c. 72. Confundit θηητής cum θηπητής. 73. καταθύμιον Mus. κατὰ θυμὸν cod. 74. θηϊστός codex. 75. νόμοι? — σωοί cod., em. Phav. 77. Suspectum. Malim θῆκαι. — θήβη· ἢ καψίον ἢ τριγλωσσόκομον C. 171. — τάφον] Λάκωνες τὸ θάπτειν τιθήμεναί φασι schol. Hom. *Ω* 83 EM 442, 56. 78. Cf. 459. 80. θηλαμόνος Lob. Proll. p. 201, nescio quid agens. Latere videtur ἡλικίας ὀνομασία: θηλαίου (?)· ἀμνοῦ νεογνοῦ. Cf. Arcad. 47, 23. 81. τάφος cod., em. coll. Eustath. 83, 30 EM. Sopingus. Sic etiam C. 63. 82. θήσαντο, coll. C. 171. Apoll. 88, 4 Hes. ἐθήσατο θῆσαι θήσασθαι et τεθήσατο, Kusterus probante Thes. IV c. 358; tuetur Lobeck. rhem. p. 115 ad θάλλω referens. Cf. τεθηλάμεθα· ἀνεφύημεν. 83. Ἴακκον cod. Ἰακκῷ Mus., em. Casaub. Athen. VIII p. 483 Bergk. Com. Att. rel. p. 253. Usi hoc voc. sunt etiam Cratin. ap. Phot. 90, 23 et Eupolis ap. Poll. VII, 50. Moer. Att. p. 189. 84. τετριμμένα cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 533. Illustrat hoc voc. Lobeck. Proll. 27 coll. Poll. II 178. 86. Θηρητήρ coni. HSt., θηρολέτηρ Hemsterhusius, uter rectius non liquet. 88. θηλυγένειος coni. Meinekius. 91. C. 171. 11. 92. L. θυλήματα. 93. θήλυσε ἔρση cod., em. Mus.

95. Θηλύτεραι· αἱ γυναῖκες
Θηλυτεράων· θηλειῶν, τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. „μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔγκυαι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν“
θηλυφόν(ον)· τὸ ἀκόνιτον
θηλώ· τροφός, τήθη
θῆμα· θήκη. τάφος. ἀνάθημα. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ
500. θημονιαί· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων
[θημοσύνη· ἀπόθεσις]
θημών· πᾶν τὸ σεσωρευμένον, οἷον ἀχύρων ἢ πυρῶν
θημῶνες· θημονιαί
θήν· διὰ ἤ που
5. θήνιον· γάλα
θῆξαι· ὀξῦναι, ἀκονῆσαι
θῆξις· ῥοπή. στιγμή. τάχος
θηπαλέος· βωμολόχος
θήπει· ψεύδεται
10. θηπητής· ἀπατεών
θηπόν· καταθύμιον. θαυμαστον
θήπω· ἐπιθυμῶ. θαυμάζω
θήπων· ἐξαπατῶν, κολακεύων. θαυμάζων
θήρ· θηρίον. ὁ λέων· ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν
15. θήρα· κυνηγία, ἄγρα
θήραμα· εὕρεμα
θηρᾶν· ζητεῖν. εὑρεῖν. μηχανᾶσθαι
θῆρας· τοὺς σατυρί(σ)κους
θήρατρον· δέλεαρ. ἄγκιστρον
20. θηράτρων· θηρατικῶν
[θήραυλος· ἀγρός τις]
Θήρεον πέπλον· τὸ ποικίλον. οἱ Ἀττικοί· δοκεῖ δὲ ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου προσηγορεῦσθαι
θηρ[ε]ία· τὰ ζῶα. καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγουσι
* θηρητήρ· κυνηγός
25. * θηρί· λέοντι
Θηρίκλεια· κυλίκων εἶδος· ἀπὸ Θηρικλέους κεραμέως

SCR. 95. *Θ* 520. 96. *ψ* 165. 99. fr. 495 p. 199. 500. LXX. 2. *ε* 368. 4. *P* 29. 7. Glossa sacra? 13. Hipponact. fr. 14. 14. *O* 586. Cf. Galen. vol. V p. 446 A. 24. Cf. *E* 51. 25. 449. 26. Cf. Iacobi. Com. Lect. ind. I p. 463. Ad *Θηρικλέους* Theophil. com. fr. I vol. II p. 803.

ADNOT. 95. Apoll. lex. 87, 32. 97. *ἀκίνητον* cod., *ἀκόνιτον* Diosc. IV 77 Plin. HN. XXV 10. XXVII 3 Theophr. HPl. IX 9 Hesych. s. v. *σκορπίον*. 99. *ἄνθημα* cod., em. Thes. IV c. 363 D. — *Σαλμονεῖ* cod., em. Mus. 500. Rectius *θημωνιαί*. 1. *θημονιά* Salmasius. 3. *θημόνες* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 88, 1. 4. Sic *ἤ που* codex, *διὰ τοῦ ἢ τὸ αὐτό* inepte Mus. Pro *διὰ* aut *δὴ* aut *νὴ Δία* legendum; nisi *Ζῆν· Δία* et *θήν· πού* confundit. Cf. Apoll. 88, 2. 5. Sic C. 39. 7. ,*θῆξει·* (= *ὑπὸ θῆξιν*) momento' Glossae. 8. *θηπάλαιος· βομολόκος* cod. *βωμολόχος* Mus., em. Lob. Parall. p. 127. 9. Lobeck. rhem. p. 35. 10. Vide *θηητής*. 11. *καταθυμίαν* cod., em. Mus. Supra rectius *θηητόν* cum eadem interpretatione habuimus, nec non *θήγεια· θαυμαστά, ψευδῆ*. Cf. Lob. rhem. p. 277 et *σεπτά*. 13. *θηπῶν* cod. 14. Apio ap. Apoll. lex. 88, 3. 18. *σατυρικοὺς* cod., em. Arnald. Lect. Gr. p. 68. *σατύρους* Heinsius. 19. C. 171. Hesych. *ἄγκιστρον*. 20. *θήρατρα· δίκτυα παγίδες* et *θήραγρα* (sic) *θηρατικὸν ἄγκιστρον* C. 39. 21. L. *θύραυλος· ἀγρώστης*. V. Steph. Byz. v. *αὐλή* et Casaub. Exerc. in Baron. p. 173' Ruhnk. Tim. p. [106] 145. 22. Sic codex, quod propter ordinem intactum reliqui. Corrigendum vero est *Θήραιον* vel *Θηραῖον*. Cf. schol. Ar. Lys. 150 Poll. IV 118 VII 48 Ath. X p. 424 F. Phot. 91, 9. 23. *θήρεια* cod., em. Heinsius. *ἵππων*] Serv. Verg. Aen. V 818 Auson. Epist. 24. 17. 24. Supra male *θηλητήρ*. 26. *Θηρίκλειο, κυλικῶν* cod. *Θηρίκλειος· κύλικος* Mus. Correxi. — *Θηρακλέους* cod., em. Mus. Cf. Athen. XI p. 470 sq.

θηρίον· πάθος τι σώματος, ὃ καὶ καρκίνος καλεῖται
Θηρίτας· ὁ Ἐνυάλιος παρὰ Λάκωσιν
θηριώδης· ἀγριαινόμενος
30. θηροειδεῖς· ἐφαπτίδες ποικίλως διηνθισμέναι
θηροθῆραι· θηρευταί
θηρόλεξις· ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος
θηρολέτης· κυνηγός
θηρός· λέοντος
35. θηροσύνας· κυνηγίας
θηρο.΄τις· θηρεύτρια
θηροφόνος· θηροκτόνος. Ἄρτεμις
* θηρώμενοι· θηρῶντες, ἀγρεύοντες
θής· δοῦλος, μισθωτός. παράσιτος. ἢ ὁ τὴν μερητικὴν ἐργαζόμενος παρὰ Ἀθηναίοις
40. * θὴρ ὥς· ὡς θήρ
θῆσαι· θρέψαι, θηλάσαι
θησαίατο· θαυμάσειαν
θησάμενοι· αἰτησάμενοι. Κρῆτες
θήσαντο· ἐθαύμασαν
45. θήσασθαι· θεάσασθαι. θηλάσαι. [εὐωχηθῆναι. μεθυσθῆναι]
θησάσθω· κοιμηθήτω
θῆσ.αν· δουλικήν
θήσατο· ἐδούλευσεν
θησαυρίσασαν· συνάξασαν
50. θησαυρός· εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων [ἢ] ἱερῶν ἀπόθεσιν οἶκος
θήσει· ὑποθήσεται. ποιήσει
Θησεῖα· ἑορτὴ Ἀθήνησι
Θησεῖον· νεὼς Θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιόν· καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ Ἀθηναίοις
55. θήσεται· ποιήσεται
57. θήσω· ἥσω. αἰτήσω. Βοιωτοί
56. θησόμενοι· αἰτούμενοι

SCR. 27. Hippocr. 418, 43. al. 34. *K* 184. 37. Eur. Herc. f. 378. 38. Ar. Eq. 860? 40. Eur. Hec. 1173? 42. σ 190. 43. Cf. Archiloch. fr. 11. 47. Eur. Alc. 2. 48. Si post ἐδούλευσεν, ut suspicor, ἐθήλασεν excidit respicit Ω 58. 49. LXX. 52. Ar. Plut. 627? 53. Arist. fr. II 2 p. 1172. 55. Eur. Ion. 75.

ADNOT. 27. Galen. lex. Hippocr. p. 480. 28. Pausan. III 19, derivari nomen a *Θηρώ, Martis nutrice* dicens. 30. ἐφεπτίδες cod., ἐφαπτίδες Mus. An ἐφεστρίδες? διηνυσμέναι cod., em. Is. Voss. Cf. Aesch. Cho. 232. 32. Θηρολέξης cod. Suid. Zon. 1041 Cyr. i. q. aliis λεξιθήρας θηρολέκτης λογοθήρας ὀνοματοθήρας λεξιθὴρ λεξίθηρος dicitur. — Θηρόλεξις Lob. Parerg. p. 628. 36. θηρότις cod. θηρολέτις Albertus. 39. Vid. Lob. Parall. p. 47. — γῆν μεριτικήν Coray ad Isocr. II p. 229, ἔκτῳ μέρει τὴν γῆν OSchneider *N. Jen. LZ.* 1848 p. 978. 40. ὁ θηρτιῶς cod., θηριωδῶς Schow., θὴρ ὥς Mus. θηρὶ ἐοικώς C. 171. 41. θήσαιτο coni. Lobeck. rhem. p. 5 n. 43. Cf. θέσσεσθαι. G. Curtius Etymol. p. 221. 44. I. q. θηήσαντο vel ἐθηήσαντο, qua forma utitur Herod. III 23 IV 87; sed cf. Homerica θησαίατο et θηοῖο (Ω 418) et Hesych. θήσασθαι. 45. θεάσασθαι] cf. 44. — θηλάσαι] θῆσθαι exstat ap. Hom. δ 89 C. 39, quo de Ath. IX p. 396 F θήσασθαι ap. Oppian. Hal. I 661. Homericum ex Ω 58 γυναῖκά τε θήσατο μαζόν, quod respicit noster s. vv. ἐθήσατο, τεθήσατο et θήλατο, imitatus est Callim. Iov. 48. Cf. Lobeck. rhem. p. 5. — εὐωχηθῆναι κτλ.] Cf. θώσασθαι Lob. rhem. p. 108. Ceterum in cod. a θηλάσαι novus incipit articulus, quod fieri posse recte negavit Vossius. 47. θῆσσαν Mus. Locum respectum indicant C. 171 Phot. 91, 15 θῆσσαν τράπεζαν· δουλικῆς τροφῆς ἢ μισθωτικὴν εὐτελῆ. Vidit et N. Bondt., 48. Lobeck. rhem. p. 6. Cf. gl. ε 677, et Tab. Heracl. p. 226, ubi θῆσαι h. e. *in servitutem redigere* exstat. 53. Θήσειον accinit Herodian. Cram. Oxx. III p. 252, 16 EM. 451, 48. De templo Thesei cf. schol. Ar. Eq. 1312 Schoemann Antiq. II p. 185 et P. Foerster de asylis Graecorum ps. I p. 43 sqq. Vratisl. 1847). — φυτόν] EM. Casaub. ad Timachid. Ath. XV 10 p. 969 Theophr. HPl. VII 12, 3 Plin. HN. XXI 17 XXII 22. 54. θήσομαι· ὁρίσω ποιήσω ἀναδείξω C. 39 Phot. 91. 57. Lobeck. rhem. p. 99.

* *θήσω*· ποιήσω
θηταλά· θαυμαστά, ψεύδεσιν ὅμοια
θητεῖαι· μισθώσεις, μισθοδουλ[ε]ίαι
θητεύει· δουλεύει (ἐπὶ) μισθῷ
θητικόν· τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ Ἀθηναίοις
θητόν· βωμόν
* *θῆτας*· μισθωτούς
[*θίασε*· χόρευσε]
θιαγόνες· ἄρτοι, οἳ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς
θ]ιάκχα· ἄνθη ἐν Σικυῶνι
θιάλλαι· θῆμνες
θιάρατος· εὔητος
θιάσαι· χορεῦσαι
θιασεῦσαι· σπεῖσαι. προσενέγκαι
θίασον· εὐωχία(ν). καὶ πλῆθος, οὐ μόνον τὸ Βακχικόν, ἀλλὰ (καὶ) τὸ ἐργατικόν
θίασος· χοροῦ σύστασις, ἢ σύλλογος. καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ Βακχικόν· ἢ ἑσμὸς γυναικῶν
θιασῶνες· οἶκοι, ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι
θιασῶται· χορευταί
θίβεις· γυναῖκές τινες
θίβη· πλεκτόν τι κιβωτοειδές, ὡς γλωσσοκομεῖον
θίβηνος· κιβωτός. Κύπριοι
θιβρήν· φιλόκοσμον, καλλυντικήν, ὑπερήφανον, καταφερῆ, καὶ θρασεῖαν. καὶ παρὰ μὲν Νικάνδρῳ τὴν ἔμπυρον, καὶ καυστικήν· τινὲς δὲ χαλεπήν
θιβρόν· τρυφερόν. καλόν. σεμνόν. ἁπαλόν
θίγειν· ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι
θιγμάτων· μιασμάτων
θίγωνος· κιβωτοῦ
θίημι· ποιῶ
θιδρακίνη· θίδραξ καὶ θρίδαξ

SCR. 58. I Cor. IX 18. 60. Forte ex Soph. OT 1029; sed tum *θητείᾳ*· μισθώσει κτλ. legendum. 62. Aristot. Polit. II c. 10. 64. Herodot. VIII 137; ap. Hom. δ 644 *θῆτες* exstat. 75. Ar. Ran. 326. 77. ADN. 79. ADN.

ADNOT. 59. Suspectum. Forte *θητά*· τὰ = θηητά, θεατά ut θήσασθαι = θεάσασθαι. 62. Timae. p. 212. 63. *θυτήριον* coni. Ruhnken. Inexplicabile est, ut *ὀρτός* et *φορτός*· βωμός. — *θητός*· ὄφις (*θητύς*· ὄψις?) C. 171. 64. Apoll. lex. 88, 8. Cf. *θᾶτας*. — *μισθωτάς* cod., em. Valesius. 65. Sic codex, *θίασον*· χόρευσον Mus. L. *θιάσαι*· χορεῦσαι e C. 171. Ordo *θίαγε* requirit. 66. Nicand. Athen. III p. 114 C. (fr. 136 p. 205 ed. OS.) Lobeck. Aglaoph. p. 1071. 67. *συκιῶνι* cod., em. Mus. — Vera scriptura *Ἴακχα* est de qua liquet ex Ath. XV 678 A. Itaque non *θιακχά* (cod.), sed *θ]ιάκχα* scripsi, quod ex *ΕΙΑΚΧΑ* natum est. Sed cf. Lobeck. Path. El. p. 103. Apud Hesych. gl. ι 5 scribendum *ἰάκχα*· τὸ στεφάνωμα. 68. *θιάλλαι*· θῆμνες codex, *θημῶνες* Guyetus. Glossa corrupta, pro qua infra *θίλα*· ὁ θημών legitur. L. *θῖνες*. 69. *Εὔητος* cod., conicio *εὐκτός*. Similiter formatum est *θεοκατάρατος Σουνιάρατος* Ar. Eqq. 560. 70. Cf. 65 et gl. ε 3650. 4820. 72. *εὐωχίαν* scripsi et cum Musuro inserui *καί*. — *ἐρωτικόν* pro *ἐργαστικόν* suasit Abresch in Misc. Obss. X 1 p. 6. 73. *σύλλογος μαθητῶν* C. 171. 39. 75. Moer. Att. p. 186. 76. ‚*θιβεῖς*· γόητές τινες. Dicebantur etiam *θίβιοι*' Salm. Exx. Plin. p. 47. Illustravi haec in Didym. reliq. p. 370 sq. Cf. et Olahn *Ueber den Aberglauben des bösen Blicks bei den Alten. Bericht d. sächs. Gesellsch. d. Wiss.* 1855. p. 28. 110. 77. Error a lexicographis fere omnibus propagatus ex uno loco Exod. II 3. 5 natus est, ubi *θήκη* cod. Venet. porrigit. *Θίβην* qui probarunt ex Hebr. תיבה derivarunt. Cf. Unger parad. Theb. p. 59. 73. 75. Gesen. Monum. p. 390. 78. *θίβωνος*· κιβωτός cod., *θίβονος*· κιβωτός Voss., *κιβωτοῦ* coll. 83 Albertus. Conieci *θίβηνος* (h. e. *ΕΙΒΗΝΟC*)· κιβωτός. Infra *ἴβηνοι*· κιβωτοί *βῆνος*· κιβωτός (gl. β 571), quae contulit Lob. Path. El. p. 76, *ἴβην*· σορόν. 79. *καὶ ἀρρυντικήν* cod., *ἁβρυντικήν* HSt., *καλλυντικήν* Hemsterh. — Lob. rhem. p. 136. Vid. schol. Nic. Ther. 35 Alex. 537. 80. Theognost. Canon. 15, 20. 81. Confundit *θιγεῖν* et *θίγειν*. De *θίγειν* C. 39. 171 vide Lobeck. rhem. p. 50. 83. *fiscus*. 84. Lobeck. rhem. p. 191. 85. Vid. *ἀγαμεμνόνη*. Simili modo fluctuant dialecti inter *νάθραξ* et *νάρθηξ*.

θιήιον· θεῖον τὸ ὀρυκτόν. Κρῆτες

θιῆσαι· ποιῆσαι. φιλῆσαι

θικέλιον· τὴν γογγυλίδα. Λάκωνες

θίλα· ὁ θημών

90. θιμῶνες· θιμωνιαί

θίν· ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι. καὶ θῖν' (ἄλ)ὸς πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει. καὶ ἀρσενικῶς Ὅμηρος ὁ θίν, καὶ ὁ σωρός·
— πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς
καὶ ἄμμος

θῖνες· ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι. καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί

θινί· αἰγιαλῷ

θ.ινομένη· τυπτομένη

95. θινῶν· αἰγιαλῶν. ἢ σωρῶν πυρῶν

θίξεσθαι· ἅψεσθαι

θίξις· ἔφαψις

θιός· θεός. Κρῆτες

θιπόβρωτος [κακῶς δίχα τοῦ ῥ λέγεται] καὶ θριπόβρωτος· ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος

600. θίς· ὄχθος. βουνὸς ἀμμώδης. αἰγιαλός. θάλασσα. σωρὸς κυ[μ]μάτων. τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης. ἢ ὀστέων σωρός

θίς· ἀνάχωμα σωροειδές

θισπῶσαι· εἰκάσαι

θλαδίαι· εὐνοῦχοι. [καὶ οἱ τῆς ψάμμου σωροί

θλάσας· κλάσας, συνθλάσας

5. θλάσπις· πόα· ἣν ἔνιοι σαύριον

θλίβει· ὠθεῖ, πιέζει

θλίβεται· πατεῖται. τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς λέγεται [γὰρ καὶ ὅτε τις ὀλιγωρεῖ]. πιέζεται

θλιβίας· θλαδίας. σπάδων

θλῖψις· στένωσις. λύπη

10. ..θνάναι· ἀποθανεῖν

θνητίδια· νεκριμαῖα

SCR. 91. μ 45. 93. Δ 248. 94. Α 588? 95. Genes. XLIX 26. 99. Lycophr. 508? 600. ADN. μ 45. 5. Hippocr. de nat. mul. p. 222, 7. 6. Ar. Pac. 1239. 9. NT. 10. Fortasse in Aesch. Ag. 539 τεθνάναι pro τε θνάναι accepit.

ADNOT. 86. θίκιον· — ὀρεκτόν cod., θίειον· — ὀρυκτόν Pergeri coniectura adiutus Hemsterhusius. Em. Valcken. Theocr. Adon. p. 186 C. Ahrens Dial. II p. 122. 192. 87. φιλῆσαι quo referam non habeo. Cf. Lobeck. rhem. p. 191. 88. Affine est Boeotorum ζακελτίδες q. v. 89. Suspectum non minus quam quod supra legimus θιάλλαι· θῆμνες. θῖνα· θημῶνα recte ni fallor Arnaldus Lectt. Gr. p. 68. 90. Satis sanum videtur Berkelio ad Anton. Lib. p. 288 coll. κηκίω = κικίω al. 91. γίνεσθαι καὶ θίνος cod., θίνεσθαι καὶ θίνος (θινός Cyr. 63) Mus. Correxi, ut potui; nisi malis τείνεσθαι. ἀμφοστροφύνθις — ἄμμως cod., corr. Mus., ἀμφοστρεόφιν error Aldi. 92. θιναί· ψάμμαι cod., illud a Thes. IV c. 387 B hoc a Mus. correctum. 94. Sic C. 171. L. θεινομένη. 95. σορῶν cod., em. Mus. 96. ἅψασθαι cod. 97. ἔποψις cod., em. Meibomius et Arnald. Lectt. Gr. p. 68. θίξις· ἀφή C. 39. 98. θῖος cod., em. Ahrens II p. 121. 99. θιπόβρωτὸς κακὸς — θιπόβρωτος — σιτῶν cod., σητῶν Mus., correxi Hemsterhusium fere secutus. 600. [μ] Mus. Cf. Euphron. ap. schol. Arist. Vespp. 694. 1. θίσανα· χῶμα cod., em. Hemsterh., qui huc pertinere vidit καὶ οἱ τῆς ψάμμου σωροὶ (gl. 603). 2. θεσπίσαι· δικάσαι? At infra σιπτῶναι (?)· ἀπεικάσαι. 3. Vid. 601. 5. Galen. lex. Hipp. p. 482. Dioscor. II 186. 204 Plin. HN. XXVII 18. In codice male θλασπίς. 7. ὀλιγορεῖ cod. ὀλιγωρεῖ Mus. Non liquet. πιέζεται ὡς ἐπὶ σταφυλῆς. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμούντων C. 39. Similiter 171. 9. φυλακή, ἀλύσεις ἐξορίαι ζημίαι C. 39. 10. C. 11. 171 θνάναι h. e. (τε)θνάναι, codex θλάναι. 11. θνητίδια Mus., θνιτίδια codex. „θνητίδια *si recte legitur pro* θνησείδια, *comparandum* θνητάδιος *ap. Herod.* πμλ. p. 18, 8: *quemadmodum* μοιράδιος *et* μοιρίδιος *dicitur*“ GDindorf. Thes. IV c. 390 D.

θνήσκοντας· ἀποθνήσκοντας

θοάζει· τρέχει. μαίνεται. σκιρτᾷ. κτείνει. σπεύδει. ταράττει. κάθηται. χορεύει. ἀνύει. ἥδεται. τελεῖ. πλάττει. φοβεῖται. πλανᾶται. θεοφορεῖται

Θόαξος· Ἀπόλλων

ΘΟΑC: ὀξείας. ταχείας. [τῆς Λακωνικῆς] ὁρμάς. ἡ ἡγεμὼν Αἰτωλίας. [ἢ ἐπὶ νῆας], ἢ τὰς ταχείας ναῦς

θοή· ταχεῖα, ἡ νὺξ μέλαινα. δεινή. ὀξεῖα. ἰσχυρά

θοὴν διὰ νύκτα· θείαν. ταχεῖαν. ὀξεῖαν

θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα· τὴν ἀγαθήν

θοηρός· τεταραγμένος ἐστίν

θοῇσι· ταχείαις·
νηυσὶ θοῇσιν
ὅταν δὲ εἴπῃ·
νυκτὶ θοῇ
[ταῖς στειναῖς, ἢ τ(ρ)αχείαις· ἔνιοι δὲ κατὰ σχῆμα ὀξεῖα(ι).] τῆς γὰρ γῆς σκιά ἐστιν ἡ νύξ· αὕτη γὰρ κωνοειδής. τὸ δὲ θοός ὀξύνεται

θοιά· ζεῦγος ἡμιόνων

θοἰμάτιον· (τὸ) ἱμάτιον

θοινᾶται· εὐωχεῖται

θοινᾶσθαι· εὐωχεῖσθαι

θοίνη· εὐωχία, τροφή, καὶ τρυφή. ἡ τράπεζα

θοινητήριον· κατάβρωμα, τροφή

θολ[ε]ία· πέτασ[σ]ος εἰς ὀξὺ συνηγμένος. σκιάδ(ε)ιον

θολερεῖν· ταραχίζεσθαι

θολερόν· ταραχῶδες. ἀκάθαρτον, βορβορῶδες, τεταραγμένον

θολερῶς προβαίνει· μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών

θολερόφρον· μέγα ......

SCR. 13. Eur. Tro. 307. Bacch. 65. 15. Δ 527 — Α 12 (cf. ἐπὶ νῆας). 17. Ω 366 Κ 394. 18. θ 38. 20. Ν 84 ADN. 22. Attici. 23. Eur. fr. 790. 24. Eur. Alcest. 545. 25. e. g. Xen. ΚΡ. IV 2, 39 Epicharm. fr. 99, ubi Ahrens θοίνα. 26. θοινατήριον Eur. Rhes. 515. Eodem refer gl. α 3775 ἀμπείρας· διχάσας. 29. Thucyd. II 102. 30. Com. anon. fr. CXXXI p. 638.

ADNOT. 13. Lob. rh. p. 23. — Pro κτείνει Ruhnken. ep. ad Valcken. p. 78 ed. Mahn. coni. ἀκταίνει; atque hoc aut κινεῖται verum est. — ταράττει μαίνεται χορεύει agnoscit etiam C. 171. Cf. tamen θιάσαι et ἐπιθιάσας. Sed ἥδεται et πλάττει qui sibi velint, non assequor. 14. θ' Ὀάξιος, ab oppido Cretico sic dictus? Vereor tamen ne τῆς Λακωνικῆς e gl. seq. huc sint retrahenda, ut nil inepti moliri videantur, qui Θόρναξ· — ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Λακωνικῇ conferri iubeant. 15. Lego cum C. 171 θοάς (ὁρμάς)· ταχείας ὁρμάς. Codex ὁρμᾶς, em. Mus. — Ἰταλίας cod., em. Valesius coll. Hom. Δ 527 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλός. — ἐπινήας cod., em. Mus. appicto ✝. ἢ ἐπὶ νῆας aut e margine sunt aut legendum cum C. 171 θοὰς ἐπὶ νῆας· ἐπὶ τὰς ὀξείας (vel ταχείας) ναῦς. 16. Apoll. lex. 88, 7. 18. ἀλεγύνεται δαῖταν cod., em. Mus. Haud spernenda C. 171 glossa: θοή· ταχεῖα ἢ ὀξεῖα, θόη δὲ ἡ θυσία λέγεται, qua utemur s. v. θύη. 19. EM. 453, 20 Lobeck. rhem. 23. Cf. θολερός. 20. Pro ναυσὶ reposui νηυσί. Deinde codicis lectiones hae sunt: νυκτὶ θοῇσι ταῖς τιναῖς ἢ ταχείαις. ἔνιοι δὲ κατὰ σχῆμα ὀξεῖα. τῆς γὰρ γῆς σκιά ἐστιν αὕτη γὰρ ἠνοειδής, quas Musurus immutavit sic: νυξὶ θοῇσιν — πτηναῖς — ὀξείαις — ἐστιν. ἡ νύξ. αὕτη γὰρ κωνοειδής. Explicari et νυκτὶ θοῇ (Μ 463) et νήσοισιν — θοῇσι (ο 299) vidit Heinsius. Legendum vero: νηυσὶ θοῇσιν καὶ νήσοισι θοῇσι ταῖς στειναῖς ἢ τραχείαις. ἔνιοι δὲ κατὰ σχῆμα ὀξεῖαι. ὅταν δὲ εἴπῃ νυκτὶ θοῇ· ..... τῆς γὰρ κτλ. Sic fere R. Merkel ad Apoll. Rhod. Argon. Δ 1230. Cf. schol. Vict. Hom. Il. Κ 394. 21. σεσημείωται τὸ θοιόν ὀξυτόνως· θοία (scr. θοιά) ζεῦγος ἡμιόνων Theognost. ap. Cram. Anecd. Oxx. II p. 20, 20; θοία· ζεῦγος ἡμιόνων C. 171 Suid. θοῖα Zonar. c. 1050, θοιά Cyr. et Lex. Reg. Alberti. Creticum videtur pro δοιά, ut θάπτα = δάπτα. 27. θολεια· πέτασσος cod., em. Mus. Codicis scripturam divinavit Vossius. Cf. σαλία Poll. VII 174 X 127 schol. Theocr. X 39 Eustath. 1934, 9. 28. Suspectum est. Conf. θολερήν· ταραχθεῖσαν. 30. Zenob. IV 31 EM. Suidas. 31. θολερόχρουν· μέλαν Ruhnken. ad Tim. p. 143, vereor ut recte. Lacunam indicavi. — θολερόφρονα· μετὰ (ταραχῆς φρονοῦντα) Meineke.

ϑ' ὁλκάζει· χαλιναγωγεῖ
ϑολόν· τεταραγμένον
ΘΟΛΟϹ· στρογγυλοειδὴς οἶκος, δι' ὀστράκων εἰλη[μ]μένος. ἢ τὸ τῆς σηπίας μέλαν
35. ϑόλος· κυρίως μὲν καμάρα· καταχρηστικῶς δὲ οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένος· ἢ ὅπου οἱ πρυτάνεις καὶ ἡ βουλὴ συνε(ι)στιῶντο. ϑηλυκῶς δὲ ἔλεγον τὴν ϑόλον. καὶ τόπος, ἐν ᾧ τὰ συμποτικὰ σκεύη ἀπόκειται
ϑολοῦσα· σκοτοῦσα
ϑολῶσαι· πληρῶσαι. στεγάσαι. ταράξαι. σκοτίσαι
ϑονανία· ὀξεῖα
ϑοόν· ὀξύ. λαμπρόν. σκοτεινόν. ἰσχυρόν. ταχ[ε]ινόν
40. [ϑορᾷ· κατεπήδησε]
ϑοράνας· τὸ ἔξω. Πάφιοι
Θοράτης· Ἀπόλλων παρὰ Λάκωσιν
ϑόρε· ἐπήδησεν
ϑορεῖν· πηδῆσαι, ὁρμῆσαι. ὀχεῦσαι
45. * ϑορινεῦσαι· ὁ ξιφίας ἰχϑύς
Θορικός· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. ὠνομάσϑη δὲ ἀπὸ Θορίκου [Κύπριοι
Θόρναξ· ὑποπόδιον. ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Λακωνικῇ· ἀπό τε Θόρνακος Θορνάκιος Ἀπόλλων
ϑόρνυσϑαι· γεννᾶν, μίγνυσϑαι. ὀχεύεσϑαι, σπερμαίνειν, [γεννᾶν]
* ϑόρισμα· δέλεαρ ἰχϑύσι
50. ΘΟΡΟϹ· βάτης, ἀφροδ[ισ]ιαστής. ὀχεία, ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος
ϑό[ρ]ροιο· ὀχε(υ)τοῦ
ϑόρ.βος· ζάλη, ταραχή
ϑορών· πηδήσας, ὁρμήσας, δραμών
ϑοῦ· ϑές. ἐπίστησον
55. Θουκυδίδης· ἱστοριῶν συγγραφεύς. ὄνομα κύριον
ϑουλκότατον· βαρύτατον
ϑοῦπος· λόγος, μῦϑος. ἑστίασις

SCR. 34. Cf. χ 442. 39. Λ 533. 40. ϑόρε (sic corr. Meinek.) Θ 320. 43. Θ 320. 44. Cf. τεϑορεῖν. 46. Isaeus. ap. Harp. s. v. ADN. 48. Poeta ap. Eustath. 1057, 4. 52. Soph. Philoct. 1263. 53. Κ 528. 54. Psalm. CXLI 3. 55. Thucyd. I 1.

ADNOT. 32. ϑολκάζει cod., em. Bentl. ad Mill. p. 35 probante Lobeck. Pathol. El. p. 103. Cf. ὁλκάζει. 33. Eadem praecipit Choerob. ap. Cram. Anecd. Oxx. II p. 220, 13. 34. Confundit ϑόλος et ϑολός. Vid. Lob. Path. El. p. 102. 35. κατασκευασμένος — συνεστόηντο cod., em. Mus. 36. C. 171. 38. ϑηγανέα Ruhnken. ϑοὰ ἀνία· ὀξεῖα vel ϑοὰν ἰάν· ὀξεῖαν coni. Meineke Philol. XII p. 610. Forte ϑοὴν νῆα· ὀξεῖαν. 40. Om. Mus. 41. Cf. Philol. XIII p. 219. Conicio ϑοράνδις, ut χαμάνδις Ὀλυμπιάνδις ἀγοράνδις, quae adverbia commemorat Theognost. Oxx. II 163, 31. Mox ϑύρδα· ἔξω Ἀρκάδες habebimus. 42. Conferunt Lycophr. 352 τὸν ϑοραῖον ϑεόν, quod schol. interpretatur σπερμογόνον καὶ γεννητικόν. — Θοράτις cod., Θοράτης Mus. recte, ni fallor, sed ad analogiam cognominum Κερεάτας Λευκάτας Μαλεάτας Ὀγκαιάτας Ὑλάτας Τενεάτας scr. Θοράτας. Fallitur Gerhard *Myth.* 304, 2 f 308, 3 d. 45. Sic cod. ϑορηνεύς Mus. ‚*Tomus Thurianus, quem alii* Xiphiam *vocant*' Plin. HN. XXXII c. ult. 46. Θόρυκος cod. EM. 453, 22 et Thucyd. VIII 95 optimi codices, em. Theognost. 60, 9. *Κύπριοι* quo pertineat quaerendum; post ὑποπόδιον inserit Albertus, (Pearso) probante Thes. IV c. 401 A. 47. ὑποπόδιον] pro ϑρόναξ = ϑρόνος, ut βῶμαξ λίϑαξ al. Lobeck. Parall. p. 126. Literae ρ metathesin eandem observavimus in Cyprio vocabulo ἄρπιξ pro ἀπρίξ. — ἀπὸ Θόρνακος. Θόρναξ· Ἀπόλλων Mus. ἀπὸ τεϑόρνακος. Θόρνακις· Ἀπόλλων codex. Correxi et ad unam glossam coniunxi. Possis et ἀπό τε Θόρνακος (ἐν) Θόρνακι ὁ Ἀπόλλων. Cf. Herod. I 69 Steph. Byz. 315, 10 schol. Theocr. XV 64 Paus. II 36, 1. III 10, 8. 49. Cf. αἶϑμα sive ἆσϑμα. 50. [ισ] Mus. Similiter C. 171. 39. Confundit ϑόρος et ϑορός. 51. ϑορροῖο cod., ϑόροιο Mus. recte. — ὀχετοῦ cod., em. HSt. 52. ϑόρυβος ordo. 56. Vide ὁλκός· — βαρύς. 57. Ad τοῦπος et δόρπος referunt Guyetus et Reiskius. Quidni ϑῶπας λόγους (Plat. Theaet. p. 175 E)· μύϑους?

θουραίη· ὀρεκτικῶς ἔχουσα, καταφερής. καὶ θουραία

θουραίην· ἀνδρείαν. θρασεῖαν. ἰσχυράν

60. θουρήεντος· λάγνου

θούρην· βάτην

θουρηταῖς· αἱ τῶν ζώων μίξεις

θούρητρα· ὀχεῖα

θούριδες· νύμφαι. μοῦσαι. Μακεδόνες

65. θούριδος ἀλκῆς· τῆς πολεμικῆς. ἀπὸ τοῦ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδῆσαι· ἀφ' οὗ καὶ θοῦρος Ἄρης

θουριομάν(τεις)· τοὺς περὶ Λάμπωνα. φασὶν γὰρ εἰς Σύβαριν τὴν ἀπο(ι)κίαν Λάμπων(α) ἀγαγεῖν· τινὲς δὲ..... μάντιν ὄντα

θουριῶν· ἐνεργῶν

θοῦρον· πηδητικόν, ὁρμητικόν. πολεμικόν. θρασύ. μέγα. ἐῤῥωμένον

θούσχοινοι, ἢ θόσχοινοι· ἅρπαγες. πλανῆτες

70. [θοωθείς· πλασθείς]

θοώκους· συνέδρια

θοωθείς· [πλησθείς. ἑστιαθείς]. παροξυνθείς. [εὐωχηθείς]

θοῶς· σφοδρῶς. ταχέως

Θόωσα· μήτηρ Κύκλωπος

75. θοῶσαι· ὀξῦναι. λαμπρῦναι. ποιῆσαι. πυρῶσαι

θοώτατος· ταχύτατος, τάχιστος

θραίειν· λοιδορεῖν. Λάκωνες

Θραικιά· Ἀφροδίτη

* θραννομένη· προορῶσα

80. * θραν[ε]ύεται· συντρίβεται

θρακτικόν· πορευτόν

θραμβόν· καπυρόν

SCR. 58. Lycophr. 612 θουρὰς κύων, ubi schol. κατωφερής. 65. Δ 234 — Eur. Suppl. 579. Ο 127. 66. ADN. 68. Ο 127. 71. Θ 439. 73. Γ 325. 74. α 71. 75. ADN.

ADNOT. 58. θουρά· ἡ cod., em. Meineke. 59. Lobeck. Parall. p. 319. 61. θοῦρ.., βατ.. cod. θούρην· βάτην Mus. Lob. Parall. p. 134. ‚*Exitum vocum delevit Mus., in posteriori compendium litt.* ην *agnosco*‘ Schow. — θούρην (l. θοῦριν)· ἐνθουσιαστικὴν ὁρμητικήν. C. 171. 62. Sic codex; θουρήτιες vel θουρήσιες coniciebat Meineke; θουρηταί· αἱ Mus. 63. θουρήτρα cod. 64. Μακεδόνες vix sanum. Dialectus enim Macedonica θ non admittit; cf. Δάρρων, δάος, δανόν, δάλαξα pro Θάρρων θώς θάνατον θάλασσα. — Βρουσίδες = Ἠμαθίδες? 65. Apoll. lex. 88, 10. θῆρες cod., em. Mus. 66. Schol. Arist. Nubb. 332 Suid. Phot. 93, 13. — Θουριομάν..., — Λάμπωνα φασίν. εἰς γὰρ — ἀποκίαν Λάμπων cod., Θουριομάντεις — Λάμπωνα φασίν. εἰς γὰρ ἀποικίαν λέγεται Λάμπων Mus., correxi. Ante μάντιν deesse nomen proprium Reiskius conicit. 67. A θουριάω, pro quo Lycophr. 85 θουράω usurpavit. 68. ἠρρωμένον cod., em. Guyetus; θρασύν, μέγαν scribamus non opus. 69. θοόσχοινοι Salmas. 70. L. θωχθείς· πλησθείς. 72. Confundit θοωθείς et θωχθείς. 73. Cf. ὀθῶς. 74. Schol. Hom. Od. α 71. 75. Apoll. 88, 6. ποιῆσαι] supple ὀξύν aut lege θιῆσαι· ποιῆσαι. πυρῶσαι] refer ad θειῶσαι s. θεῶσαι. Θεώσειν καὶ θεῶσαι· κατ' ἔνδειαν τοῦ ι, τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι. Ἀραρὼς Καμπυλίωνι Bekk. AG. I p. 99, 32. 76. θοότατος cod., em. Voss. 77. θεραίειν cod., θραίειν Voss. h. e. θραύειν, quod pro conviciari dicitur ut et alia verba tundendi, de quibus cf. Lob. rhem. p. 9. Laconicum δειριᾶν· λοιδορεῖσθαι contulit Albertus. 78. Θρακία Pearso. Fugit hoc cognomen Veneris Gerhardum. 79. θραινομένη Albertus, quod ad θρεῖν refert Lobeck. rhem. p. 66. — Non liquet. 80. L. θρανύεται, Cretice. Vid. Ahrens II 35, 1. θρανεύομαι· συντρίβομαι, συγκόπτομαι Phot. τεθράνευμαι· σιγκέκλασμαι (?) ἀπὸ τοῦ θραύω Hes. θρανεύσεται (Ar. Eqq. 369) εἰς ὑποπόδιον σταθήσεται et θράττομαι· συντρίβομαι C. 171. Cf. schol. Lycophr. 664. Lobeck. rhem. p. 246. 81. Dorice pro θρεκτικόν. Cf. Ahrens Dial. II p. 117. πορευτικόν Pierso Moer. p. 187. Cf. θραξεῖται. Nisi θρακτόν· τορυνητόν (a θράσσω) legendum sit. 82. κάπρον Albertus. κραμβόν coll. κραμβότατον· καπυρώτατον Hemsterhusius. *Fragilis, aridus* vertit Lob. rhem. p. 12, καπυρὸς et εὔθρυβής a scriptoribus saepe coniuncta esse monens.

θραμίς· κριός
θρανίαι· θρόμβοι
85. θρανίον· δίφρος. ὑποπόδιον. πάσσαλος. θρόνος. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φατνώμασι σανίδωμα. καὶ λάσανα. καὶ νεὼς μέρος. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν τι
θρανογράφους· τοὺς εὐπρεπεῖς τοιχογράφους
θ(ρ)ᾶνον· δίφρον
θραν(ί)τιδες κῶπαι· αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί
θρᾶξαι· ταράξαι. λυπῆσαι. Εὐριπίδης Πειρίθῳ
90. θραξεῖται· ταράξεται. πορεύσεται
θρασεῖαν· ὀξεῖαν
θράσις· θραῦσις. φθορά. θάνατος. ἀῤῥωστία. ἧττα ἐν πολέμῳ
θράσκειν· ἀναμιμνήσκειν
* θρασύτην· τὸ ἀποδημοῦντα θρασύνεσθαι
95. θράσος· δαίμων. ἀλαζον(ε)ία, φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη
θρασυκάρδιος· εὔτολμος, θρασύς, τολμηρός
θρασυμέμνονα· θρασὺν κατὰ τὸ μένος. γενναῖον. εὔτολμον, τολμηρόν. ἀλαζόνα. τραχύν. σκληρόν. ἀπηνῆ. φλύαρον, ταραχώδη. ὑβριστήν
θράττειν· ἐνοχλεῖν, ταράττειν
θράττης· ὁ λίθος ὑπὸ Θρακῶν
700. θράττ[εύ]ομαι· συντρίβομαι, συγκόπτομαι
θράττον· ὕπερον, κόλουρον
θραύει· συντρίβει
θραῦλον· κόλουρον. ἄπυρον
θραῦρον· (τ)ραγανόν. θραυόμενον
5. θραύσει· πραΰνεῖ. ἀμήσει. ἀπολεῖ
θραῦσις· ὀργή. πληγή. σφῦρα ἡ τοὺς βώλους θραύουσα
θραῦσμα· λύπη. πληγή. κατάπτωμα γῆς. καταστολή. παῦσμα, παῦσις
θραχθείς· ταραχθείς
θρεκτικώτατος· ὀξύτατος

SCR. 85. Ar. Ran. 121. 87. Hippocrates. 89. fr. 603 p. 434 Nck. 95. Ξ 416. 96. *K* 41. 97. *E* 639. 705. ADN. 6. *ὀργή*] Numer. XVI 49.

ADNOT. 83. Cf. gl. ε 701. 84. *θρανία· θρόνοι* parum probabiliter Arnaldus Lectt. Gr. p. 69. Fortean: *θρανίαι, ῥόμβοι·* ..... e loco comici alicuius poetae, pisces enumerantis. 85. *σανιδόμενον* cod., em. Mus. — *νεὼς μέρος*] Vid. *ἐπιθράνιον*. — *τὸ ὑπὸ*] *τῶν ὑπὸ* ? 86. *εὐτελεῖς* corr. Meineke Philol. XIII p. 539. 87. *θᾶνον· δίφρων* cod., *θράνων· δίφρων* Mus., em. Voss. 88. (*ί*) Scaliger. Cf. Phot. 94, 9 EM. 454, 12 Eustath. 1400, 24 schol. Ar. Ran. 1106. 89. Vide *ἐπιθρᾶξαι*. — *θράξαι* cod., em. Buttm. Lex. I p. 212. Cobet Nov. Lectt. p. 655. Cum Hesychio facit schol. Aesch. Prom. 628. 90. Utrumque Doricum: *θραξεῖται· ταράξεται* = *θράξεται* et *θραξεῖται· πορεύσεται* = *θρεξεῖται*. Vide Ahrens Dial. II p. 117. 92. Lobeck. rhem. p. 12. Sed *θραῦσις· πληγὴ πτῶσις ὀργὴ φθορὰ ἢ ἧττα ἐν πολέμῳ ἢ θάνατος ἢ ἀρωστία* est in C. 171. 93. Lob. rhem. p. 65. 94. *θρασυξενεῖν* coni. Albertus coll. Plat. Legg. IX p. 879 E. — *τὸ* cod. *τὸν* Mus. male. 97. Apoll. lex. p. 88, 12. *ἀπεινῆ* cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 69. — *θρασύμνονα* cod., em. Mus. 98. Lob. rhem. p. 103. 99. *θρακίας λίθος* Diosc. IV 146 Plin. HN. XXXIII 5, 30. schol. Nic. Ther. 45. 700. Cf. 680. *θράττομαι*, ut C. 171, recte Voss. propter ordinem. 1. *θράττον* vel *θρᾶττον* si recte habet, *ὕπερον* dicit mortarium, *τὸ ταράττον ὄργανον*. Sed *κόλουρον* (*κολουστόν* ?) referendum videtur ad *θραττόν* = *θραυστόν* Doricam mutationem *τοῦ σ̄τ̄ εἰς τὸ τ̄τ̄* passum. An *Οὐραγῶν· ὕστερον ἀκολουθῶν*. 3. *ὕπερον* Mus., coni. *ἀνάπηρον*. 4. *ῥάγανον* cod., em. Lobeck. rhem. p. 12 Proll. p. 182. 5. *θραύει* cod.; *πραΰνεῖ* schol. Ar. Avv. 466. — *ἀπώλλει* cod., em. Mus. ‚In *ἀμήσει* respici videtur ad *θερίσει*' ALB. 6. Cf. gl. θ 692 gl. MSS. in Psalm. CV 30 Cram. Anecd. Oxx. II p. 450, 2. — *βόλους* cod., em. Salmasius. 7. Cf. gl. ε 695 et *τραῦμα*. 8. *τὸ συνεχύθη ἐθράχθη* Sophocles ap. Bekk. Anecd. I 352, 16. 9. Moer. Att. p. 187.

10. θρέκτος· δρόμος, ταχαῖος. ἀπὸ τοῦ θρέξαι καὶ δραμεῖν
θρέειν· θροεῖν
14. θρεομένη· θρηνοῦσα
θρέμματα· βοσκήματα, πρόβατα. τέκνα
θρέξαντες· ἐλαφρῶς ἐπελθόντες
15. θρεόμενον· ὀλοφυρόμενον
θρέπτα· τροφεῖα. τροφῶν ἀμοιβαί
θρεπτῆρες· τρεφόμενοι·
θρεπτήρια· ......
...... · τροφός
20. θρεπτός· τρόφιμος, ὑπὸ τῶν τρεφουσῶν
* θρεκτοῖσι νόμοις· ἀντὶ τοῦ τροχαίοις Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ κρεκτοῖσ(ι)
θρέξατο· ἐφυλάξατο. ἐσεβάσθη
θρεσκή· ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη
θρεσκός· περιττός. δεισιδαίμων
25. θρέττε· τὸ ἀνδρεῖον. ἢ θρασύ
θρεφθῆναι· τραφῆναι. παγῆναι
θρέψαι· πῆξαι. ἐκτρέφειν. καὶ τὸ σύνηθες
θρηνεῖ· πενθεῖ, ὀλολύζει, ὀλοφύρεται
* θρῆνυν· ὑποπόδιον
30. * θρηϊκή· ὑποδημάτων εἶδος Περσικῶν
θρῆνος· γόος
[θρής· ἡμίονος]
θρῆνυν ἐφ' ἐπταπόδην. τόπος τῆς νηὸς βάσιν ἔχων
θρῆνυς· ὑποπόδιον. καὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανίς, ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον
35. θρησκεία· σέβασμα
θρησκεύει· σέβεται, θεραπεύει. προσεδρεύει. ὑπηρετεῖ, τῷ θεῷ λατρεύει
θρησκός· ἑτερόδοξος. εὐγενής
θρήσκω· νοῶ
θρησόμενος· θερισόμενος. θερμανθησόμενος

SCR. 14. Eur. Med. 51. Vid. GDindorf, ad Aeschyl. ed. 3 praef. p. XII. 12. Aesch. Sept. 182. Ioann. IV 12. 13. Lycophr. 108. 16. *P* 303. 21. fr. 424 p. 185 Nck. 25. Aristoph. Eqq. 17. 27. Hom. 28. Aeschyl. ap. Bekk. 349, 7. 29. Ξ 240. 33. ο 28. 35. Epist. Iac. I 27.

ADNOT. 10. θρεκτὸς· δρόμος Phot. 94, 15. L. ὀρεκτὸς δρόμος· ταχινός vel τροχαῖος)· ἀπὸ τοῦ ὀρέξαι. Ac fortasse etiam ὀρεκτικώτατος· ὀξύτατος legendum est. θρεκτὸς δρόμος· ταχινός vel θρεκτύς· δρόμος Meinekius. 11. Lob. rhem. p. 14. — An θρέει· θροεῖς? 13. Excidit θρέξαι· δραμεῖν Apoll. lex. 88, 1, et fortasse glossae a C. 171 servatae θρέξας et θρέξασκον. 16. ἀμοιβῶν cod., ἀμοιβά (αἱ?) Mus. Idem καὶ θρεπτήρια adiecit sine caussa. Ceterum θρέπτα pro θρέπτρα grammatici ipsius error est; θρέπτρα C. 171 Eudemus. 17. Imo τρέφοντες. — 17. 18. 19. θρεπτῆρες· τρεφόμενοι. θρεπτήρια· τροφός cod., θρεπτῆρες· τρεφόμενοι τροφεῖς Mus., qui θρεπτήρια ad gl. 716 retraxit. Correxi; legendum est θρεπτήρια· τροφεῖα θρέπτης· τροφός. Cf. gl. ε 5739. 40. 21. τροχαῖος cod. τραχέσι Mus., em. Schow. Fallitur Pierso l. c. Cf. Aesch. Choeph. 822. Detortam ex hac glossa esse 715 vix crediderim. 22—24. Lob. rhem. p. 65. Supra gl. ε 4756 ἐρεσκίη habuimus; θρεσκεία in Bekk. AG. I 9, 26 notatur. 25. θρέται cod., θρετόν Mus., em. Schow. Cf. θρίτται· ἀνδρεῖον, θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. 26. πατῆσαι cod., em. Pearso. 27. θρέψας· πῆξας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σύνηθες Apoll. lex. 88, 14. 30. θρηγκή vel θρηνκή propter ordinem Valesius. Mihi *ΘΡΗΙΚΗ* transpositione literarum natum videtur e *ΠΕΡCΙΚΗ*. Cf. Steph. Byz. 519, 3. ὑπὸ δημάγων codex, ὑποδημάτων Mus., Περσικόν Fungius, coni. εὐτελῶν. 32. L. θρῆς· ἡμίονοι. ὀρεύς Salmasius. Infra θρεῖς· ἡμίονοι. θρέα· ἡμίονον. 33. 34. Apoll. lex. 88, 15. — ἐφαπταπόδην cod., em. Mus. 37. θρῆσκος — εὐγενής cod., εὐσεβής vel θεαγενής Albertus; Lob. rhem. p. 65. Ἑτερόδοξος interpretantur etiam Phot. 94, 20 C. 171. 38. Lobeck. rhem. p. 62. 65. 39. Lobeck. rhem. p. 136. — θερσόμενος Albertus l. v. Ruhnkenio arbitro θερισόμενος non explicatio est sed emendatio.

40. θρήττανον· τῆς ἁμάξης, ἐφ' ᾧ τὰ ἀγόμενα ἐπιτίθεται

θρῖα· φύλλα συκῆς, ἢ ἀμπέλου· καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς δεσμούμενα βρώματα

θριάζειν· φυλλολογεῖν. ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ

θριαί· αἱ πρῶται μάντεις. καὶ νύμφαι. καὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι

θριαμβεῦσαι· θορυβῆσαι. βοῆσαι

45. θριαμβεύσας· πομπεύσας

θρίαμβος· πομπή. ἐπίδειξις νίκης. ἢ Διονυσιακὸς ὕμνος, Ἴαμβος

* θριάτιον· ἁπαλωτέρα τροφή

Θρ[ια]ιάσιαι· πύλαι οὕτω καλοῦνται Ἀθήνησιν

θριγκός· ἡ στεφάνη τοῦ τείχους. περίφραγμα, ὡς περίβολος. ἤγουν τὸ ἀνάστατον τοῦ τείχους, [οἰκοδομῆς] ἐφ' οὗ καὶ ἡ στέγη κεῖται. καὶ ὁ ὑπὸ τὸν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος. ἢ περιχαράκωμα. καὶ τριγχός

50. * θριγκοῖς· φραγμοῖς

θριδακίναι· εἶδος μάζης παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ἤτοι μαϊούλια

θριῆσαι· καπρίσαι

θριληδεῖν· θρυλλεῖν

θριήλοοι· ἱερεῖς

55. Θρινακία· ἱερὰ Ἡλίῳ, ἡ νῦν Σικελία, τρία ἄκρα ἔχουσα [Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωριάδα· ἐν ᾗ φασι τὰς Ἡλίου βοῦς εἶναι]

θρῖναξ· πτύον σίτου. ἢ τρίαινα

θρινία· ἄμπελος ἐν Κρήτῃ

θριμμός· γογγυσμός

θρῖον· βρῶμα σκευαστόν. διττὴ αὐτοῦ ἡ σκευασία· ἡ μὲν διὰ ταρίχου, ἡ δὲ διὰ ᾠῶν ἐπιχεομένου μέλιτος. συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ ἐπετίθετο· ἔχουσι γάρ τινα ὀσμήν. διὸ καὶ θρῖον ἐκλήθη

60. Θριοῦς· δῆμος φυλῆς Οἰνηΐδος

θριπόβρωτος· οἱ Λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο, ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινομένοι[ς] ὁπότε βούλοιντο. Φιλοστέφανος δέ φησι πρῶτον Ἡρακλέα χρήσασθαι

SCR. 41. Euang. com. IV p. 572, 7. 42. fr. 481 p. 404 Nck. fr. 425 p. 185. 43. Callim. h. in Apoll. 45. 46. Cratin. vol. II p. 36. 49. η 86. 50. ρ 267? 55. λ 106.

ADNOT. 40. Cf. θερήγανον. 41. Cf. schol. Lucian. in Lexiph. p. 39. Codex θρία. 42. Cf. ὀρθιάζειν. — λυκυμνίῳ cod., em. Mus. 43. Preller Myth. Gr. I p. 249. — μάντις Aldi typotheta. 44. θριαμβάσαι cod., em. Mus. 45. στηλιτεύσας παραδειγματίσας C. 171. 63. 46. Phot. 94, 24. 25. 47. Obscura et ob ordinem suspecta. 48. Phot. 95, 1 Plutarch. Pericl. c. XXX. — Θριαιάσιαι cod., em. Mus. 49. θρι..ός cod., θριγγός Mus. Idem ἀνάστατον in ἀνώτατον et οἰκοδομῆς in οἰκοδομή mutavit. ἢ περίβολος C. 171. Vid. Apoll. lex. 88, 19 et Hesych. s. v. στριγχός. 50. θριχθοῖς cod., θριγγίοις C. 171., leg. θριγκοῖς vel θριγχοῖς. 51. Athen. III p. 114 F Poll. VI 46 Hellad. Phot. Bibl. p. 532, 13 Choerob. Cram. Oxx. II 218, 22. — μαρούλλιν C. 63 μαρούλλην Gl. iatr. MSS. 52. De suibus venereae libidinis furore percitis accipit Thes. IV c. 434 D. Coni. θρίσαι· καρπίσαι. 53. θριλιδεῖν cod. θριληδεῖν Mus. θρυλλίδδην Ahrens Dial. II 96, Ruhnkenium secutus. 54. Possis θριηβόλοι vel θριηκόλοι; sed praefero θυηχόοι. Eustath. 1601, 3 θυηχόος· ἱερεὺς ὁ ὑπὲρ ἄλλων θύων. Post ἱερεῖς in codice leguntur haec manifeste e margine petita: ναύβαιον, σαυύνον, πελωριάδα, ἐν ᾗ φασι τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι, quae Musurus emendate sic scripta: Λιλύβαιον Πάχυνον Πελωριάδα κτλ. sequenti glossae subiecit. 55. ἥλιος cod., em. Mus. Cf. 54. 56. θρίναξ cod. θρῖναξ· σκεῦος γεωργικόν. ὃ καὶ λέγεται λικμητήριον. ἐπειδὴ τριαινοειδής ἐστι καὶ οἱονεὶ τριόνυξ. ἢ πτύον τοῦ σίτου ἔχον ὀδόντας πέντε ὃ καὶ λέγουσι πεντοδάκτυλον ὅ ἐστι λικμητήριον C. 171. 57. Infra ὀρινίαι· ἀναδενδράδες. Utrum rectius non liquet. 58. Infra τρυσμός· γογγυσμός Lob. rhem. p. 86. 59. Schol. Ar. Eqq. 951. — ἁπλῶς pro ἁπαλά coni. Fritzsche ad Ar. Ran. p. 87. 60. Genetivus est a recto casu Θριώ, pro Θρίας vel Θρίης a Θρῖα. Cf. Steph. Byz. p. 317, 10 M. 61. θριπτόβρωτος cod. θριππόβρωτος Mus. Vide θιπόβρωτος. — Φιλοστέφανοι δὲ φασί cod., em. Mus. Illustrat Krausius in Pyrgotel. p. 132.

* θρίσκειν· τὸν θροῦν
* θρισκεία· λατρεία
[θρόα· ἄνθη. ἀπὸ τοῦ θορεῖν ἄνω]
65. θριπήδεστον· ξύλον ὑπὸ θριπ[τ]ῶν βεβρωμένον. οἱ γὰρ ἐν τοῖς ξύλοις σῆτες οὕτως ἐκαλοῦντο
θρίττε· ἀνδρεῖον. θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον
θρίψ· γλίσχρος, φειδωλός
Θριώ· λίπος. ἑορτὴ Ἀπόλλωνος· καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ
Θριῶζε· εἰς Θριάσιον πεδίον
70. θροεῖ· λαλεῖ. ψοφεῖ. θορυβεῖ. ἠχεῖ
(θροεῖται·) ἐκπλήττεται
* θρόδακα· θρίδακα. [Κύπριοι
θρόμβοι· αἷμα παχὺ πεπηγὸς [ὡς βουνοί]
θρόνα· ἄνθη. καὶ τὰ ἐκ χρωμάτων ποικίλματα
75. θρονίτις· πρώτιστος
* Θρόνιον· πόλις
θρόνον· τετράπουν. καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον. καὶ ἐκπεποικιλμένον
θρόνος· ἀνάκλιτος δίφρος
θρόνωσις· καταρχὴ περὶ τοὺς μυουμένους
80. 81. θρόος· σκληρὰ φωνή. λαλιά. θροῦς. θόρυβος. φθόγγος. ψόφος. ἡ τεθραυσμένη φωνή
[θρώσκει· πηδᾷ, σκιρτᾷ
θρύμβος· ὑψηλὸς τόπος]
θροῦς· ὁ διὰ στόματος ἦχος. λαλιά. ψιθυρισμός
85. θρυαλλίς· ἐσχάρα. λύχνος. ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τι, ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται. ἢ στυπίον ἐκ βοτάνης. ἤγουν τὸ ἐλλύχνιον
* θρίαμβοι· τρόπαια
θρυασμός· φωνή

SCR. 66. Ar. Eqq. 17. 69. Thuc. I 114. 70. e. g. Soph. Ai. 864. 72. Tragici. 74. *X* 441. 76. *B* 533. 77. Anaxil. fr. I 25 vol. III p. 348 respicitur. 79. Plut. Euthyd. p. 277 D. 80. *Δ* 437. Pind. Nem. VII 119. 84. Xen. Cyr. VI 1, 37. 85. ἀκτίς] Ar. Nubb. 585. λύχνον et θρυαλλίδα iungit Philyll. com. vol. II 2 p. 866.

ADNOT. 62. Sic cod., θρίσκον Mus., θρισμόν Albertus. Coni. θρησκὴν τονθρύν· ..... 63. Sic codex, θρησκεία Mus. 64. Apoll. 88, 20. schol. Theocr. II 59 schol. Nic. Ther. 413. θρόνα[ς]· βοτάνας C. 171. Vitiosum θρόα ante oculos habuit etiam schol. B ad *X* 441. — θρόα — δρᾶν cod., corr. Mus. et HSt. (Meinek. Philol. XII p. 611.) 65. Ni fallor haec cum gl. 61 copulanda sunt. θριπηδεστόν — θριπτῶν cod., accentum ego correxi, alterum vitium Sopingus sustulit. Cf. Cobet Nov. Lectt. p. 403. Fallitur Valcken. Amm. p. 104. 66. θρίτται cod. θρίττον Mus., corr. Schowius. Cf. θρέττε. Verba ἔστι δὲ ἀμετάφραστον Didymum sapiunt. 68. λίπος] λίθος an δῆμος. Cf. Θρῴ· λιμός, ubi Θριώ· δῆμος suasit Reiskius. — Ῥοιώ? 69. Θρίωζε codex. 70. 71. ἠχεῖ. ἐκπλήττεται codex, em. Albertus; nisi ἠχεῖ. ἐκπλήττει mavis. 72. θριδακίνη· — σημαίνει δὲ καὶ λάχανον ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ θροδάκιον λέγεται Choerob. Cram. AOxx. II 218, 22. Videtur igitur vocabulum Byzantinae graecitatis qua caussa commotus improbo nunc a me scripta in Philol. XIV 1 p. 206 atque Κύπριοι ad Θρόνα retraho. Cyprios enim τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια sic vocare tradit schol. Theocr. II 59. 73. Cf. θρωσμός. 74. Θρόν, ἄνθη — ποικιλμάτων cod., em. Mus. Supra 64 θρόα corrupte; infra τρόνα. 75. θρονίτης Mus., θρανίτης Taylor Lectt. Lys. c. 9 p. 701 B et Hemsterhusius. θρονίτης· χρωτιστός Pearso. Non liquet; suspicor tamen θρονῖτις (ἐμπολή) per ῥωπικὸς φόρτος interpretari nostrum. 76. Om. Mus. Θρονεῖον cod., correxerat Mus. Θρόνιον, recte. 77. θρόνον τετράπουν· τὸν Hemsterh. coll. Poll. X 47. 80. 81. θρόον· σκληρὸς φωνή, λαλιά. θροῦς· θόρυβος cod. θρόον· σκληρὰν φωνήν, λαλιάν. θροῦς· θόρυβος Mus. Correxi et copulavi. 82. Non dubito, quin in codice exstiterint θρόσκει et 83 θροσμός, quae Is. Vossius restitui iubebat. Ab 83 aberrarunt verba ὡς βουνοί ad 72. Non audiendus enim videtur C. 171 haec porrigens θρόμβοι αἵματος· βουνοὶ αἵματος ἢ πῆγμα ὡς ὀρόβου τὸ μέγεθος. αἷμα παχὺ πεπηγός. 85. στυπίον cod. στυππίον Mus. C. 171, qui et θρύα· καλάμη εἰς καῦσιν ponit. — θριαλλίς cod., em. Salmas. 86. θρύαμβοι ut ordo postulat Guyetus. 87. Hanc gl. a praecedente separavit Palmerius. Pro voc. suspecta coni. ὠρυθμός, vel θρυλισμός

θρυγανᾷ· κνᾶται. ξύει

* θρυαρίς· ψιασθής

90. [θρύδεσα· ἀπὸ τῆς Θρύου πόλεως]

θρυλ[λ]εῖ· ταράσσει, ὀχλεῖ

* θρυλλήματα· ἄσημοι φωναί

θρυλ[λ]ίχθη· συνετρίβη. συνεθραύσθη. ἀπεδρύφθη

θρῦλ[λ]οι· ψιθυρισμοί. ὁμιλίαι

95. θρυ.ματίς· ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐνθρυ.ματίς

θρυμίς· ἰχθὺς ποιός

θρύμματα· κλάσματα ἄρτου

Θρύον· πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἣν [ὁ]θρυόεσσαν Ὅμηρος λέγει. καὶ εἶδος βοτάνης

Θρυόνιον· πόλις Λοκρίδος. ἢ Θρόνιον

800. θρύπτακον· κλάσμα ἄρτου. Κρῆτες

θρύπτεται· μαλακίζεται, τρυφᾷ, στρηνιᾷ. κλᾶται

* θρημνεύεται· ὑπερηφανεύεται

θρύψαι· θραῦσαι. κόψαι. κλάσαι. καὶ ἀνακλάσαι. μαλάξαι

θρύσκα· ἄγρια λάχανα

5. θρύψιχος· τρυφερός, μαλακός. αἰσχρός. χαῦνος

θρυψίχρως· τρυφερός

θρώσκει· πηδᾷ, ἀφάλλεται. κολυμβᾷ

* Θρώ· λιμός

θρῶναξ· κηφήν. Λάκωνες

10. θρώπτει· σκώπτει

12. θρώσκει· πηδᾷ, σκιρτᾷ. τρέχει. ἄλλεται. πίπτει. ὀχεύει, ἔγκυον ποιεῖ, γεννᾷ

11. θρῶσις· διαίρεσις. σπαρτίον, σειρά. καὶ ἡ κάτω σχοῖνος τοῦ δικτύου

θρώσσει· γεννᾷ. φοβεῖται

θρώσκω γνώμα· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν

SCR. 90. *Λ* 710. 92. Iob. VII 6. 93. *Ψ* 396. 95. Antiph. com. fr. V, 4 vol. III p. 101. 97. Aristoph. ap. Polluc. X 91. 98. *Β* 592 *Λ* 710. 99. *Φ* 351.

ADNOT. 88. Cf. Hes. θυργανᾶν· κρούειν. Suid. s. v. τρυγονῶσα Theognost. 20, 23 et schol. Ar. Eccl. 34 θρυγονῶσα· ἡσύχως κνῶσα. 89. Sic codex, θρυαρείς· ψιασθείς Mus. Coni. θρύα· ῥιπίς, ψίαθος, vel θρυΐνη ῥιπίς· ψίαθος. 90. θρύδεσα cod. θρύεσσα Mus. θρυηόεσσα C. 171. θρυόεσσα recte Albertus. Deinde Θρυοῦ Theognost. 20, 25. 91. Supra θράττει habuimus cum iisdem explicationibus. L. θρυλεῖ. θρυλλῶ· θορυβοῦμαι, ὀχλοῦμαι C. 171. 92. θρύλλημα cod., em. Guyetus. 93. θρυλλύχθη cod. θρυλλίχθή Mus. θρυλίχθη Apio ap. Apoll. lex. 88, 21 C. 171. Ac θρυλιχθῆναι etiam Theognost. 20, 24. Lobeck. rhem. p. 243. 94. θρῦλοι GDindorfius rectius pro θρύλλοι (cod.) 95. Sic Theognost. Can. p. 20, 24; θρυμματίς recte Albertus. 802. βρενθύεται Ruhnkenius. Coni. κλᾶται στρηνύεται. (vel σεμνύνεται). ὑπερηφανεύεται, ne ordo confundatur. 3. Lob. rhem. 48. 4. Imo ἔνθρυσκα. 5. θρυψικός cod., em Theognost. Can. 20, 23, ubi pro φοβερός leg. τρυφερός. 6. θρυψιχρῶς· τρυφερῶς cod., θρυψίχρως· τρυφερός Mus. τρυφερόχρως HSt. tacite. 7. θρώισκει propter ordinem Albertus, quod recte factum videtur; nam sequens glossa mendi suspecta (cf. Schwenck Mus. Rhen. V p. 159 Lobeck. Parall. p. 120) arguta Reiskii coniectura Θριώ· δῆμος sanata est. 9. Alludit ad vernaculum *Drohne* sive *Throne*, *fucus*. Cf. καφάν. 10. Cf. δρώπτει ἠρώπτει θώπτει κρούπτει. 11. 12. θρῶσις· σπαρτίον Theognost. 20, 28. Idem θρωμός· ᾦα δικτύου. Cf. θώμιγγες. 13. θρώσσει· ἅλλεται Theognost. 20, 28. Cf. Lobeck. rhem. 101 sq. Ordo θρώσκει postulat ab Arnaldo Lectt. Gr. p. 69 refictum. — φοβεῖται] cf. Θροεῖ. Supple φόβῳ, *exsilire metu*. 14. ὀρόσαι cod., ὁρῶσαι Mus. ὁρῶ [σαι κτλ] Hemsterh. „*Quod addit* τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν *suspicionem affert scripturae ancipitis ΘΡΩCKOYCAI, quod Callistratus pro dativo accipiebat* θρωσκούσᾳ γνώμᾳ, *alii pro nominativo pluralis* θρώσκουσαι γνῶμα *vel* γνώμᾳ." Lobeck. rhem. p. 65, 31. Aliam viam Hemsterhusium et Boeckhium secutus ingressus est R. Schmidt de Callistr. p. 24 n.

θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων, καὶ σπερματίζων. γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ
θρωσμός· ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ' οὗ καταβαίνοντα θορεῖν ἔστι
* θρύσσον· ὄξενον
θύα· ἀρτύματα. Κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα. Καλλίμαχος. Εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα τὴν θεήν
θυαλόν· τὸ θυτοῖς διαλαβεῖν. θυμιᾶσαι
θυάματα· τὸ θύμον. καὶ θυμιάματα
θυᾶν· καπρᾶν. ἐπὶ ὑός
θύανον· τὴν θυώνην. πέμμα δέ ἐστιν ἀντὶ βοός
θυά(ρ)παξ· ἱερόσυλος
θύας· πηδήσας
θυγατριδῆ· ἐγγόνη. θυγάτηρ θυγατρός
θυγατριδοῖ· τέκνα θυγατρός
θύει· μαίνεται. ἀπάρχεται. ἐνθουσιᾷ
θύειται· εὐθύνει. εὐφραίνεται. θύηται
θυ.εις· τεθυωμένος. τεθυμιαμένος
θύελλα· ἀνέμου συστροφή, καὶ ὁρμή, ἢ καταιγίς
θύελλαι· τῶν ἀνέμων καταιγιδώδεις πνοαί, καὶ συστροφαί
θύεσσι· θυσίαις. ἢ θυμιάμασι
θύεστον· ποτὸν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων [ὡς Ἡρόδοτος
θύεται· ἱεροσκοπεῖ[ται]
θυέων· θυσιῶν
θύη· θυάματα. ἀρώματα
θυηέντων· εὐόδμων
* θυηλάς· ἀπαρχάς. ἢ τὰς διὰ θυμάτων μαντείας
θυηκόοι· ἱερεῖς
θυηλήν· θυσίαν
[θυ.ήματα· τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν]

SCR. 815. fr. 15 p. 6 Nck. 16. *Λ* 56. 18. ADN. 27. *Λ* 341. 30. *Ψ* 366. 31. δ 727. 32. ADN. 35. ADN. 36. Aesch. Eum. 835. 38. Hes. Theog. 557. 39. *I* 220.

ADNOT. 16. Apoll. lex. 88, 23 Lobeck. rhem. p. 66. 17. Sic codex, ἄξενον Mus. Abusus hac gl. est RM ad Aeschyl. Eum. 166. 18. ἀρτώματα cod., ἀρτύματα Guyetus. — τὴν θεήν cod., ταῖν θεαῖν Mus. — Eupolis fr. XXII vol. II 1 p. 470 θύη πέττειν τινὰ dixit, quo respicere nostrum animadvertit Meinekius; Cypriorum esse θόη supra demonstravi apposito C. 171. Tamen θύα non sollicitaverim, cum Theognost. Can. p. 130, 2 haec praecipiat: θύον ὃ καὶ θύος λέγεται. 19. θυαλοῦν· τὸ Mus., θυαλοῦντο Aldus. Glossa obscura. 20. Cf. θυήματα et θύωμα. 21. ‚*Subare, surire*' Lobeck. Path. p. 103. De hoc et similibus nuperrime dixit Pottius in AKuhn et Schleicher *Ztsch.* II 1 p. 44. — Male θ' ὑᾶν Reiskius; Θύαν· κάπραν cod., em. Salmasius. 22. Cf. gl. β 973. 985 et σελήνη Lob. Proll. p. 179. — Θυώναν· τὴν Θυώνην an Θυάναν· τὴν Θυώνην Dorice? 23. (ρ) HSt. 24. θύασσε· ἐπήδησε C. 171. Forte θόασσε· ἐπήδησε. Hoc apud Cyrillum est, θοάσσας· πηδήσας ap. Hes. 25. Poll. III 17 Phot. 96, 3 C. 171. 26. θυγατρι cod., em. Mus. 27. θύη cod. em. Schrewel. 28. θύειται· ἐνθύνει, εὐφραίνεται, θύηται cod., θύεται· εὐθύνει, εὐφραίνεται nihil amplius Mus., θύνεται· (θοινᾶται?) ἥδεται Theognost. ap. Bekk. Anecd. III p. 1382; εὐθηνεῖ vel εὐθυμεῖ Albertus, cuius coniectura admissa fortasse gl. 27 sic continuanda est: εὐθουσιᾷ θύεται εὐθηνεῖται εὐφραίνεται. 29. θύεις cod., θυόεις Mus. 30. 31. Apoll. lex. 88, 25. 32. θυέεσσι Mus. Apoll. 88, 24, ut respiciatur Hom. *I* 495. Sed θύεσσι, quod ordo requirit, legitur ap. C. 171. Hesiod. Opp. 337. 33. θυεντός· οὐξόμβρων ποταμός Theognost. p. 20, 17. — Ἡρώδης? Haud affirmaverim, sed verba ὡς Ἡρόδοτος ad gl. 834 retraxerim coll. Herod. VII 167. 34. [ται] delevit Pierso Moer. p. 281. 35. θυσῶν cod., Θυσῶν· Θυιῶν GDindorf. Thes. IV c. 465 B. em. Albertus, ex Hom. Odyss. ο 261. Apoll. 88, 27. 36. θαύματα cod., θύματα Mus. L. θυάματα vel θυώματα. Cf. 818. 39. Boeckh. C. I. I p. 281. 85. Cf. θυοχόχθεις. 41. Imo θυλήματα. Nam θυήματα sunt ἀρώματα. In θυήματα· θυμιάματα. Ἄλφιτα δέ ἐστι ταῦτα οἴνῳ καὶ μέλιτι δεδευμένα Timaeus etiam Lex. p. 143. confundit utrumque. Cf. schol. Ar. Plut. 678 Hes. s. v. θηλύματα θυμέλαι σεμέλαι.

θυηπόλος· ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος ἱερεύς
Θυιάς· Βακχή· οἱ δὲ Μαινάς
Θύϊος· Ἀπόλλων ἐν Μιλήτῳ
θυϊόεν· πλῆρες
θυϊόεντες· ἀνθοῦντες
θυϊωθείς· μανείς. ὁρμήσας
θυλάκια· ἀσκοὶ δερμάτινοι
θυλακίζειν· τὸ ἀπαιτεῖν τι ἑπόμενον μετὰ θυλάκου. Ταραντῖνοι
* θύλαξ· προσκεφάλαιον
θυλακοτρώξ· μῦς. οἱ δὲ ἀκρίς
θυλακοφόροι· οἱ μεταλλεῖς, θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις· ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πηροφόροι
θυλήματα· βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα, ἢ θυμιάματα ἐπὶ βωμῶν
θυλίδες· οἱ θύλακοι
θύλλα· κλάδους, ἢ φύλλα. ἢ ἑορτὴ Ἀφροδίτης
θυλλίς· θύλακος. γωρυτός. ἔλυτρον
[θύλον· ὀλέθριον. ὅριμον]
θῦμα· ἱερεῖον, σφάγιον, ὁλοκαύτωμα
θυμαδέων· ἀθυμῶν
θυμαίνεται· ὀργίζεται
θυμαλγέα· λυπηρά, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα, χαλεπόν
θυμάλωπες· οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σπινθῆρες
θυμάλωψ· ἡ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ ξύλον κεκαυμένον, δαλόν
θυμαμοργάς· ἡ νόσος. Ἐρετριεῖς
θυμαρέα· τῇ ψυχῇ ἀρεστά
θυμαρές· εὐάρεστον. εὔκρατον
θυμάρμενον· καταθύμιον. ἡδύ
θύματα· σφάγια. ἀπαρχαί. ἱερεῖα. ὄργια
Θύμβρα· τόπος τῆς Ἰλίου παρὰ τὸν Θύμβρον λεγόμενον ποταμὸν οὕτως ὀνομασθεὶς τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίους δέκα, ὅπουγε καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Θυμβραίου

SCR. 45. Herod. III 105. 52. Arist. fr. inc. CLXXV vol. II 2 p. 1211. 53. Ar. Pac. 1039. Plat. com. fr. II 18 vol. II p. 675. 58. Eur. I. T. 596. 61. Herod. I 129. — Δ 513 I 261. 561. Non recte igitur Mus. *χαλεπά* scripsit. 62. Ar. Ach. 320. 65. I 336 ψ 232. 66. ρ 199; *εὔκρατον* pertinet ad *θυμῆρες κεράσασα* in κ 362. 67. Nic. Alex. 590. 68. Thucyd. I 126 Soph. El. 634. 69. K 430.

ADNOT. 42. Theognost. p. 20, 18. 43. *θ'..ας· βάκχ.* cod., *θυιάς· βακχίς* Mus. Correxi, nisi propter accentum praestat *Θυῖα*. 47. *θυιωθείς* Mus. *θυωθείς* cod. 49. Supra mendose *θαυλακίζειν*. Cf. Gesner Quinct. VIII 2, 43 Lob. Aglaoph. p. 1033. Infra *σουλάδ· περιέχεσθαι*. L. *σουλακίδδην· περιέρχεσθαι*. 50. *τύλαξ* = *τύλη* Hemsterhusius. 51. Arcad. 19, 12. 52. *μετάλλοις* cod., em. Mus. *Θυλακοφόροι· οἱ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφόρουν* Phot. 94, 16. Deinde *ἀρώματα* cod., *βρώματα* Askewius, *ὀρύγματα* Meinek. Philol. XIII p. 548 coll. Poll. VII 100. X 149. Sed fortasse nihil mutandum, modo scribas *ἢ θυλάκοις* coll. Suida, qui *θυηλάς* dicit *θυλάκους, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται*. *πυροφόροι* cod., *πηροφόροι* Iunius. Quidni *πυρείοις* et *πυρσοφόροι*? 53. Schol. Ar. Pac. 1040. C. 171. Cf. *θυήματα* et *θηλύματα*. — *βεβρηγμένα* cod. 54. *θυλί* (κ) *δες· αἱ θύλα* cod. Voss., *θυλλίδες· αἱ θύλακοι* Mus. *θύλαβοι* error in Aldina. Recte sed invito ordine *θυλλίδες* scripsit Mus. 55. Cretice ut *ὀθρύν, ὀθρυόεν, ἐλαθρά*? an = *θύσθλα*? 56. *θύλλεις* cod. *θύλλης* Mus., em. Albertus. Arcad. 30, 12. *ἔλιτρον* cod., em. Mus. 57. *οὖλον* recte Vossius. — *ὥριμον* Mus. 59. *εὐθυμῶν* Pearso Albertus. — *θυμαχέων· ἀθυμῶν* Meineke. 60. *θυμαίνει*? *θυμαίνοντος· ὀργιζομένου* C. 171. 62. Schol. Ar. Ach. 320 Poll. X 101. Phot. 96, 21. 63. *λιγνιώδης* cod., em. Mus. 64. Cf. gl. α 3592. — *θυμαμόργας* cod. — *Ἐρετριεύς* (sc. *Ἀχαιός*) Meineke. 65. 66. Apoll. 88, 29. 67. *θυμαρμένον* cod., em. Albertus. Cf. Lobeck. Proll. p. 267. 69. *περὶ — ὀνομασθέντα* cod., em. Meinek. Philol. XII p. 610. — *Θύμβριν* corrigunt coll. Steph. Byz. 319, 18 ‚*οὗ ποταμὸς Θύμβρις, ἀφ' οὗ Ἀπόλλωνος Θυμβραίου ἱερόν*.' — *Θυμβράκου* cod. em. Iunius, alii. De re cf. Dionysiodor. ap. schol. ad Eur. Rhes. 504 Strab. XIII p. 598 Hesych. s. v. *πεδιάτιδες πύλαι*.

70. Θυμβ(ρ)αῖος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἀπὸ τόπου
Θύμβρις· ὄνομα ποταμοῦ
θυμβροφάγος· ἀντὶ τοῦ δριμυ[φάγο]ς· ἡ γὰρ θύμβρα δριμύ ἐστι βρῶμα
θυμέλαι· οἱ βωμοί. καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα
θυμέλη· οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τῆς θ(υ)ηλῆς τὸν βωμόν. οἱ δὲ τὸ ἐπίπυρον, ἐφ᾽ οὗ ἐπιθύουσιν, ἢ ἔδαφος ἱερόν
75. θυμηγερέων· ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν, καὶ τὸν θυμὸν συλλέγων
θυμηδέα· θυμῷ ἀνδάνοντα
θυμηδία· ἡδύτης, τέρψις, ἀρέσκεια. παρὰ τὸ ἡδύνειν
θυμη.έα· καταθύμια, ἀρέσκοντα
* Θυμιοτάδης· δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος τῆς Ἀττικῆς
80. θυμήρης· ἡδύτερος, ἀρέσκων ψυχῇ· θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή
θυμία· προθυμοῦ. ὀργίζου
θυμικώτερος· ὀργιλώτερος μετὰ θυμοῦ
θυμιχθείς· πικρανθείς
θυμοβόρον· χαλεπόν. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐσθιόμενον, ἢ τὴν ψυχὴν κατεσθίοντα
85. θυμοβόροιο· ψυχοφθόρου
θυμοδακής· [λεοντόψυχος] ἀψικάρδιος. λυπῶν τὴν ψυχήν
θυμοειδής· ὀργίλος. θυμοειδής
θυμολέοντα· γενναῖον, ἤτοι ἀνδρεῖον κατὰ τοὺς λέοντας, ἢ λεοντόθυμον
θυμόμαντις· ὁ τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων. ψυχόμαντις. καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα
90. θυμὸν ἔδων· λυπούμενος πάνυ, καὶ δακνόμενος τὴν ψυχήν.
θυμὸν ἀχεύ(ων)· τὴν ψυχὴν λυπούμενος
θυμοραϊστέων· τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν. ἀνθρωποφάγων
θυμοραϊστής· θυμοφθόρος· ῥαῖσαι γὰρ τὸ φθεῖραι καὶ ῥῆξαι
θυμός· ψυχή. ἢ προαίρεσις. ὀξύτης. πνεῦμα. ἐπιθυμία. ὀργή. λογισμός
95. θύμον· τὸ σκόροδον
θυμόσοφος· ὁ ἐκ φύσεως εὐμαθής, καὶ εὐφυής, ὀξυμαθής, ἐκ φύσεως σοφός
θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν διαφθείροντα
θυμῷ· ἐν ψυχῇ

SCR. 70. Eur. Rhes. 224. 504. 72. Arist. Ach. 253. 73. Pherecrat. fr. inc. LXIII p. 353. 75. η 283. 76. π 389. 77. Eupol. fr. V vol. II 1 p. 488. 84. Cf. Aesch. Ag. 111. 85. Η 301. 86. Θ 185. 87. Plat. Rep. II p. 375 A. 88. Ε 639. 89. Aesch. Pers. 229. 90. κ 379. 91. Σ 461. 92. Σ 220. 93. Π 414. 95. Antiph. com. fr. II 7 vol. III p. 133. 96. ADN. 97. Ζ 169. 98. Α 24 β 192.

ος

ADNOT. 70. (ρ) Phavor. 71. Θύμβρις codex Rhediger. Steph. Byz. l. c. Tiberim an Thymbrum dicat, ambiguum est. 72. Phrynich. app. soph. 43, 5. Phot. 96, 25. — δριμύ[φαγο]ς? 73. θυμάλαι cod., em. HSt. ex ordine. Illustrat hanc glossam Phrynich. app. soph. 42, 23 νῦν μὲν θυμέλην καλοῦμεν τὴν τοῦ θεάτρου σκηνὴν καὶ ἔοικε παρὰ τὸ θύειν κεκλῆσθαι ὁ τόπος οὗτος. Φερεκράτης δὲ τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ. Cf. Phrynich. Ecl. p. 163 Lob. 75. Apoll. lex. 88, 29. 76. ἀνδάνουσα cod., em. Sopingus. 77. ἀρεσκία cod., em. Mus. 78. θυμηρέα recte Mus. 79. Sic codex. L. Θυμαιτάδης. 80. Excidisse videtur θυμηρέστερος· ἡδύτερος, vel θυμηδέστερος. Cf. Aesch. Suppl. 962 Phot. 97, 2. 81. Suspectum. 82. Cf. Cic. ad Attic. X 11. 83. Lob. rhem. p. 243. 85. Apoll. lex. 88, 30. 86. λεοντόψυχος om. Mus. postquam glossam in θυμολέων mutaverat. 87. ὁ. θυμώδης Meinekius. 89. Phot. 97, 10. 91. ἄχευ cod., em. Mus. ἀχεύων Cyr. Marinus, ἀχέων C. 171. 92. φθαρτικόν, ἀνθρωποφάγον cod., em. Mus. 93. θυμορέστης — ῥῆσαι cod., θυμοῤῥαίστης — ῥαῖσαι Mus., em. Apoll. lex. 88, 31. C. 171. 94. λογδομός cod., λογισμός Mus. 96. Schol. Ar. Nubb. 875. C. 171. Append. prov. III 22.

θυμώδης· [θυμῷ ἀρέσας καὶ] ἰσχυρῶς θυμούμενος

900. θυν.άσαι· τέμνειν, κόπτειν ἀφειδῶς

θυνᾶται· εὐωχεῖται. κατεσθίει

θῦνε· ὅρμα. ἄγ[αγ]ε

θύνει· ὠθεῖται. φέρεται. τρέχει. χαίρει. ὁρμᾷ

θυννάδες· τεμάχη ταρίχου

5. θυννάζοντες· κεντοῦντες. τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδουσιν ἐλάμβανον

* θυνάσαι· ἀπολαῦσαι. ἐνθουσιάσαι

θυννίδες· θύννων τεμάχη, ὑποκοριστικῶς

θύννον· τὸν ὄρκυνον λέγουσι· τὴν δὲ πηλαμίδα θυννίδα

θῦν[ν]ον· (ἔ)σπευδον. ἔτρεχον

10. θῦνος· πόλεμος. ὁρμή. δρόμος

θυοδόκοι· βωμοί, οἱ τὰ θυμιάματα δεχόμενοι

Θυόει· χωρίον ἐν Εὐβοίᾳ

θυόεν· εὐῶδες. τεθυμιαμένον

θυόεν νέφος· ἀνεμῶδες. τεθυμιαμένον, εὐῶδες

15. θυοκόχθεις· μάντεις

θύον· ὄνομα δένδρου

θύος· ἱερὸν θῦμα

θυοσκεῖν· ἱεροῖς παρέχεσθαι, ἢ θεοῖς

θυοσκόος· εἶδος μάντεως διὰ σπλάγχνων τὸ μέλλον δηλοῦντος. οἱ δὲ τὸν δι' ἐμπύρων ἱερῶν τὰ σημαινόμενα νοοῦντα

20. θυοσκόπος· ὁ διὰ τῶν σπλάγχνων ἢ θυμάτων μαντευόμενος

θύπτης· ὁ τυρός

* θύραθεν, θύρασιν· ἔξωθεν, ἔξω

θύραζε· (εἰς) τὰ ἔξω τῆς θύρας, ἐπὶ θύρας, ἢ εἰς τὴν θύραν. [ἢ εἰς τὴν γῆν]

SCR. 902. *E* 250. 5. Arist. Vesp. 1087. 7. 8. Iacobi Com. lect. ind. I p. 469. 9. *B* 446. 11. Eurip. Ion. 513 al. 13. 14. *O* 153. 16. ε 60, unde θύου malim. 17. Aesch. Ag. 1409. 18. ADN. 19. χ 318. Pearso, qui hunc locum attulit, cum θυοσκεῖν φυγόσκειν· φεύγειν (Lob. rhem. p. 249) comparari iussit. 21. Thespis personatus.

ADNOT. 99. θυμοδίσας cod. θυμηδήσας Mus. Confundit θυμαδής (= θημηδής)· θυμῷ ἀρέσας et θυμώδης· ἰσχυρῶς θυμούμενος. 900. Cf. 905. 1. Codicis scripturam Salmasius et Vossius divinabant; θοινᾶται Mus. Dialecti Boeotica et Laconica θύναρχος θυναρμόστρια pro θοίναρχος θοιναρμόστρια porrigebant. 3. θύναε cod., em. Albertus. — Cf. οὖνει· — δράμε οὖνον· — δρόμον. — χείρει] σκαίρει? Nam θύνεται· ἥδεται ap. Theognost. Bekk. p. 1382 e θοινᾶται natum esse nobis videri diximus. 4. Mox θυν-a νίδες· θύννων τεμάχη habebimus, θυννίδος epit. cod. Paris. Ath. VII p. 303 F. 5. Schol. Arist. Vesp. 1087 Phot. 97, 15 Suid. Diogen. prov. V 22 p. 255, ubi editores laudant Blomfield ad Aesch. Pers. gl. 430 Boettiger Amalth. II p. 302 sq. Cf. gl. θ 900. 6. Confundit ὄνασθαι· ἀπολαῦσαι, quo de Lobeck. ad Phrynich. p. 12, et θυάσαι· ἐνθουσιάσαι. 7. Cf. gl. θ 904. 8. Athen. VII p. 303 E. — ὄρκινον cod., correxi. 9. θύννον· σπεῦδον cod., em. Mus. 10. θυνοσπόλεμος cod., em. Mus. Lobeck. rhem. p. 146 et 276. Huc respiciunt Herodian. πμλ. p. 53, 15 Arcad. p. 193, 17. — Detorta hinc gl. οὖνον· δρόμον videtur, licet aliam in sententiam abeat ThBergkius de voc. ἐριούνιος etymo disputans. 11. θυοδόκον· τὸν τὰ θ. δ. C. 171. 12. Sic codex, Θυόεις Mus. Infra Ὀρέστη· χωρίον Εὐβοίας. 15. Hoc velle videtur μάντεις et θυηκόοι et θυηχόοι dici. Vide Hes. θυηκόοι et Eustath. 1601, 3 Boeckh. C. I. I p. 281. 85 θυηχοῦ. 17. θῦος codex, correxi. 18. ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς fortasse recte Blomfield Aesch. Ag. 86. Cf. Lob. Phryn. p. 523 et Karsten ad Aesch. Ag. p. 131. Supra θεοσκνεῖ· θεοὺς τιμᾷ habuimus. 19. Apoll. lex. 88, 33. 20. Phot. 97, 17—19. Vereor tamen ne legendum sit θυοσκόος. 21. L. χθύπτης· τυρός. Vide Bentl. ad Mill. p. 48 et Hesych. ζβίχ· λευκόν. 22. θύρα, ἐν θύρεσιν· ἔξωθεν, ἔξω cod., θύραθεν, ἐκ θυρῶν, ἔ. ἔ Mus. θύραθε, θύρεσιν· ἔ. ἔ. Cyr. Marinus. Correxit Meineke Philol. XII 610. 23. (εἰς) Mus. εἰς τὴν γῆν recte ad ἔραζε refert Reiskius.

θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια· παροιμία, ἥν οἱ μὲν διὰ τὸ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων

θύραθεν· ἔξωθεν.....

θυραία· ἀλλοτρία, ξένη

θυραία· καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα

θυραιός· εἶδος ἀσπίδος. καὶ ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος, καὶ ὁ ἐξωτικός

θυραίων· ἀλλοτρίων, καὶ μὴ συνοίκων

θυράγματα· ἀφοδεύματα

θύραν· τὴν πτύχας ἔχουσαν

θύραξ· πύργος. χιτών

θύραυλοι· τῶν ποι[ου]μένων οἱ ἀπόκοιτοι

* θυράξαι· ἔξω τῆς θύρας

* θυραυλοῦσι· πρὸ θυρῶν διατρίβουσι

θυργανᾶν· κρούειν

Θυργωνίδης· δῆμος .... τῆς Ἀττικῆς

θύρδα· ἔξω. Ἀρκάδες

θυρεατικοί· στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις

θύρεθρα· θύραι. [θυρεός]

θυρεός· ἀσπίς, [ἢ σκουτάριον]. καὶ ὁ ἐπικείμενος τῇ θύρᾳ τοῦ Κύκλωπος λίθος ἀντὶ θύρας

θύρετρα· θυρώματα

[θύρετραι· θύραι]

θυρετρεᾶς φλιᾶς

θυρηβόλιον· τὴν ἐπ' ἀγρῷ οἴκησιν

θύρηθ' ἔα· ἔξω ἥμην

θυρίς· ὀπὴ μικρά. Θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτυχάς. καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον

θυροιγόν· θυρωρόν

θυροκοπιστικὸν ἢ θυροκοπικόν· οὕτως ἐκαλεῖτο....

Θυροποιός· οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀριστομένης, ὁ κωμικὸς ποιητής, σκωπτικῶς

θυρουλλεῖν· ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι

SCR. 24. Comic. anon. IV p. 676. 27. Menand. fr. XI vol. IV p. 184. 28. Aesch. Cho. 113. Eur. Andr. 423. (35. Philo vol. I p. 306.) 41. ι 240. 42. Β 415. 46. ξ 352.

ADNOT. 24. *Κάρες παροιμία οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια* cod., *Κάρες* [imo *Κᾶρες*] *οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια, παροιμία* Mus., quod recepi, nisi potius tale quid scriptum fuerit: *Κᾶρες. παροιμία, τὸ δὲ πλῆρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.* Deinde *τῶν Καρικῶν* et *εὐωχουμένων* pro *εὐωχούμενοι* Mus. Cf. Zenob. IV 35 p. 93. 25. Append. prov. III, 23. 27. Ammon. p. 71. 72 Phot. 98, 5. 28. *καὶ θυραῖος ὁ ξένος* Mus. Confundit *θυρεός* (sic recte sed invito ordine Mus.) et *θυραῖος*. 30. Fallitur Lob. rhem. p. 240. — *θυράματα* propter ordinem Vossius; *σύρματα*? — *φυράματα* vel *φυράγματα* Meineke. 33. [ου] Mus. Cf. *θήραυλος*. 34. *διατρίψαι* adiecit, Mus., *διαῤῥῖψαι* Lobeck. rhem. p. 240. — *θύραζε· ἔξω τῆς θύρας* Meinekius. 35. *θυραυλᾶσι* cod., em. Mus. 36. *κρίνειν* cod., *κρούειν* Th. Bergk. praef. ad Aristoph. ed. 2 p. XX post Thes. IV p. 460 A, *κνύειν* Meinek. Vid. *θρυγανᾷ*. 37. *Θυργανίδης* codex, cuius lectio si sana est pro Dorica accipienda ut *ἀβρανίδας*, q. v. pro *Ἀβρωνίδας;* exhibui Vossii coniecturam et lacunam indicavi. Cf. Phot. 591, 14 Bekk. 308, 16 Harp. 38. Ahrens Dial. I p. 233. Cf. *θοράνδις*. 39. Athen. XV p. 678 B ,Viscont. Mus. Pioclem. t. III p. 74, n. 4.' BHase. 40. *θυρεός* bene reiecit Mus.; sequentem enim glossam *θυραιός* olim in margine emendabat. 41. *θυραιός* cod., em. Sopingus. Apoll. lex. 89, 3. 43. *θυρετρέας* vel *θυρετρᾶς* Meineke. 45. *ἐπαίρω* cod., *ἐπάνω* Mus. Correxi. Cf. EM. 459, 13: *θυρηβόλιον· ἡ ἔπαυλις.* 46. *θυρηθέα* cod., *θύρηθεν* Mus., em. Heinsius. Apoll. lex. 89, 1. 47. *γραμματείων* vel *γραμματιδίων* Hemsterh. — *τρίπυλον* cod, em. Salmas. 48. *θυρουρόν* cod., em. Mus. 49. Mutilus hic est Hesychius. Adde *αὐλήσεως εἶδος* vel *τὸ κρουσίθυρον* vel tale quid, coll. Ath. XIV p. 618 C Eustath. p. 1236, 56. — *θυροκοπητικόν* Heinsius. 50. Meinek. Hist. Crit. com. p. 212. 51. H. e. *θυραυλεῖν*.

Θύρσος· ῥάβδος, βακτηρία βακχική, ἢ κλάδος. καὶ αὐλητὴς οὕτως ἐκαλεῖτο

Θυρσοπλῆγες· οἱ ἐν τοῖς Βακχείοις ἐ(ν)θεαζόμενοι

Θύρσος· αὐλητὴς ἣν γυναῖκα ἔχων ἑταίραν

55. Θύρσου γονή· Ἀριστοφάνης ἐν Νήσ(οις) οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους

Θύρσῳ· κλάδῳ. [λαμπάδες, λύχνοι]

Θυρῶνας· τὰς σανίδας. καὶ τὰς εἰσόδους

Θυρωρός· ὁ παράνυμφος, ὁ τὴν θύραν τοῦ θαλάμου κλείων

Θῦσαι· ἀπάρξασθαι. θυμιᾶσαι. θυσιάσαι

60. Θύσανοι· κροσσοί. κόρυμβοι

Θυσάνουρος· δασύκερκος. ἄρσην

Θύσθλα· αἱ κράδαι. ἔνιοι μὲν τὰ φερόμενα τοῖς βωμοῖς Βακχικά. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. ἄλλοι κλάδους. οἱ δὲ ῥάβδους, νάρθηκας, θύματα, χοάς

Θυσιάδες· ἔνθεοι. τὴν τῶν Βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν. ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ τῇ Περσεφόνῃ ἱερούμεναι

Θύσκα· κύρια

65. Θυσπολίαι· θυηπολίαι

* Θυσανόεσσα· κροσσωτή. αἰθερία· θύσ[σ]ανος γὰρ ὁ κροσσός

Θυσ[σ]άνοισι· κροσσοῖς

67a. [Θύσσα· ὅπλα νήϊα]

..Θύσσεται· τινάσσεται

..Θυσσόμεναι· σειόμεναι, τινασσόμεναι

70. Θύστα· Θυῖα

[Θυσῶν· θηριωδῶς ὁρμῶν]

Θυστάδες· Νύμφαι τινές, αἱ ἔνθεοι, καὶ Βάκχαι

SCR. 52. Eur. Bacch. 80. 54, 55. ADN. 59. Eur. Bacch. 188? 57. Soph. El. 328. 59. *I* 219. 60. *B* 448. 62. *Z* 134. 66. *E* 738.

ADNOT. 52. *κλάδος ἐλαίας* C. 171. 53. *βακχιοῖς ἐθεαζόμενοι* cod., em. Mus. 55. (52. 54.) *θυρσουκύνη — νήσ..* codex *Θύρσου κυνῇ — νήσοις* Mus. „*Recte fabulae nomen restituit Musurus: at Θύρσου κυνῇ ferri nequit. Videtur in illo loco dittographia fuisse Θύρσου γυνή, quam ad Thyrsi tibicinis uxorem referebant,* (*de qua vid. gl.* 54) *et Θύρσου γονή h. e.* germina, folia tenera. Sepiam, *Thyrsi uxorem restitui Archippo fr. II p.* 719. *vid. Comment. p.* 379" Th. Bergk. Com. II 2 p. 1113. 56. *θύρσοι· κλάδοι* cod., correxi et ordinem literarum restitui. *λαμπάδες*] Phot. 98, 12; sed leg. *πυρσοί· λαμπάδες λύχνοι.* 57. Poll. I 77 Bekk. 265, 1. Ulpian. in Demosth. p. 191 B. — *κατὰ?* 58. Poll. III 42 Tim. lex. p. 157. 59. Phrynich. app. soph. p. 42, 14. schol. Hom. Il. I 219, schol. Arist. Plut. 137. Lehrs Aristarch. p. 92. — Divisionis notam post *ἀπάρξασθαι* sustulit Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 8. 60. Apoll. lex. 89, 5. 62. Apoll. lex. 89, 6. — *δικράδαιαι*
E
ἔνιοι codex, h. e. *ΑΙΚΡΑΔΑΙΑΙΝΙΟΙ*, ut perspexit Schowius, ✝ Mus., em. Suidas. — *κακχικά* cod., em. Mus.; sed *τὰ φερόμενα τοῖς βωμοῖς* licet in eandem sententiam dicta accipi possint, quam Apollonius verbis *τὰ εἰς τὴν θυσίαν ἐκφερόμενα* expressit, malo tamen scribi *τὰ φερόμενα ἐν τοῖς κώμοις Βακχικά.* — *θύμα* cod., *θύματα* Mus. 63. Imo *θυστάδες*, q. v. *Θυστάδος βοῆς* verba sunt Aesch. Sept. 269. — *Ἱερωμέναι* Meinekius. 64. *θυσκάρια·* (*θύσκοι μικροὶ εἰς θυμάτων ἀποδοχήν*)? an *θύσκαι· θυσκάρια?* 66. *θυσσανόεσσα* propter ordinem Mus., sed idem mox *θύσανος* pro *θύσσανος.* 67a. L. *οὖσα. Οὖσα· τὰ σχοινία. παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω οἶσα καὶ ἰωνικῶς οὖσα* schol. Lycophr. 20. Hinc Hesych. *οἶσον· — σχοινίον* et *οὖσα· σχοινία, νεὼς ὅπλα.* 68. 69. *αἰθύσσεται* et *αἰθυσσόμεναι* corr. Ruhnken. Cf. Lob. rhem. p. 101 Proll. p. 171. 70. *θύστα· θυσία* cod., *θυστά· θυσίαι* coni. Albertus probante Thes. IV c. 467 C. coll. *ἄθυστος* et *πολύθυστος.* Malo *Θύστα· Θυῖα.* Cf. Bachmann ad Lycophr. 106, ubi in optimo cod. Paris. *θύστησιν* legitur pro *θύσησιν.* De *Θυῖα* cf. Strab. X p. 468 Boeckh. Antig. 1152 Arcad. 97, 23. Minus recte quod supra legitur *θυσῶν· θυσιῶν* a GDindorfio Thes. 456 C. in *Θυσῶν* (imo *Θυστῶν*)· *Θυιῶν* mutatum est. Etiam in Eurip. Palamed. ap. Strab. X p. 470, ubi libri BCDhl *οὐ σὰν* habent, malim *Θύσταν* restitui, quam *Θύσαν* (sic ANauck. progr. Berol. 1855 p. 44). 71. *θυσσῶν* Mus. Lob. rh. 101. L. *θύων* vel *θωύσσων.* Infra *θωύσσειν· — θηριωδῶς ὁρμᾶν.* 72. Cf. *θυσιάδες.*

θύστας· ὁ ἱερεὺς παρὰ Κρησί
θυστηρίοις· θυμ(ι)ατηρίοις
75. * θύστινον· τρίχινον. οἱ δὲ μεσοτρίβῆ
θύτης· μάντις, ἱεροσκόπος
θῦψαι· τὸ ἐπικαῦσαι· ἀφ' οὗ τὸ τεθυμ[ο]μένον. ἄλλοι τυφ[λ]ῶσαι, καῦσαι
θύψαντα· πῦρ ἀνάψαντα
θυώδεα· εὐώδη, εὔοσμα, θυμιάματος ὀσμὴν ἔχοντα
80. θυῶεν· εὐῶδες.
θύωμα· μύρον. ἄρωμα
θύων· σπεύδων. θυσιάζων
[θυωθείς· εὐωχηθείς]
Θυώνη· ἡ Σεμέλη
85. Θυωνίδας· ὁ Διόνυσος παρὰ Ῥοδίοις. τοὺς συκίνους φάλητας
θυωρεῖσθαι· θυωθεῖσθαι. εὐωχεῖσθαι
θυωρίτης· τραπεζίτης
θυωρόν· τράπεζαν τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν. καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ μυρεψοὺς οὕτω
* Θωμᾶς· ἄβυσσος. ἢ Δίδυμος
90. ΘΩΑΣ· [ταχείας.] ζημίας. θῆρας ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γιν[ωσκ]ομένους
θῶες ὄρεσφιν· θηρία μικρὰ ἐν τοῖς ὄρεσι
θωή· ζημία, βλάβη, ὅθεν ὁ ἀζήμιος ἀθῷος
θωθῆναι· φαγεῖν. γεύσασθαι
θωκεῖ· κάθηται. ὁμιλεῖ
95. θῶκος· καθέδρα, θρόνος. σύλλογος
θῶμα· θαῦμα
θωμένους· θοινωμένους, εὐωχουμένους
θωμεῦσαι· συμμῖξαι. συνταγεῖν
θῶμιγξ· λεπτὸν σχοινίον
1000. θώμιγγες· δεσμοί, ὁρμιαί, σχοινία, χορδαί, σπαρτία κανάβινα
Θῶμις· ὁ Κάνωπος πόλις

SCR. 79. ε 264. 82. Φ 234. 84. 85. ADN. 87. 88. ADN. 89. Ioann. XI 16. 91. Λ 474 Apoll. lex. 89, 10. 92. N 669 Apoll. lex. 89, 11. 94. Cf. ADN. 95. Θ 439 Apoll. lex. 89, 12. 96. Herodotus passim. 99. ADN. (Oppian. Hal. 3, 27).

ADNOT. 73. Lobeck. Parall. p. 432. Doricum est pro *Θύτης*. 74. *θυτηρίοις* cod., em. Lob. l. l. — *(ι)* Mus. Phot. 98, 21. C. 171. An *θυσιαστηρίοις?* 75. *τρυχίνοις* Salmasius. Glossa obscura. 77. *θῦσαι — ἐπικλύσαι* cod., *θύψαι — τεθυμμένον* Mus. Correxi. „*Glossa extra seriem est, mihique suspecta. Sub θῦσαι tacite explicatur θύψαι, quod series literarum hic proprie exigit. Voci θῦσαι respondent τὸ ἐπικλύσαι, ἀφ' οὗ τὸ τεθυμένον. Ad θύψαι spectant τυφῶσαι κτλ.*“ Schow. 78. Lob. rhem. p. 45. — *πύρα ἄψαντα* cod. *πῦρ ἅψαντα* Mus. Correxi. 79. Apoll. lex. 89, 8. 83. Supra *θοωθείς· εὐωχηθείς*. Utrobique legendum *θωχθείς*. 84. *ἡ σεμνὴ* codex, *ἡ Σεμέλη* Mus. ‚*docte quidem, nescio tamen an vere*‘ Schow. Imo verissime; cf. schol. Pind. Pyth. III 176 Valcken. Diatr. Eurip. p. 154. Tzschirner Panyas. fr. 56. Vide et *θύανον*. 85. Cf. Meinek. ad Com. vol. II 1 p. 469. 70. 86. Corrupta videntur. 87. Cf. EM. 457, 50. C. 171. Lycophr. 93. 88. Schol. Callim. h. Dian. 134 Diog. La. I 119. — Nic. Ther. 108. — *μυρετοὺς* cod., em. Mus. 89. ‚Totidem verbis in Martianaei fragm. lib. nom. Hebr. I p. 115 fr. II p. 123, item lex. Orig. p. 209.‘ ALB. 90. Confundit *θοάς θωάς θῶας*. — [*ωσκ*] Mus., *γεννωμένους* Schow. 91. *μικτά* Kuster. 93. Ahrens II p. 344. Vide *θοωθείς* et *θυωθείς*, glossas aut ex *θωθείς* aut *θωχθείς* depravatas. 94. Ionice pro *θακεῖ; θωκέοντα* Herod. II 173: *θακεῖ* Soph. OT. 20. 95. Koen. Greg. Cor. p. 420. Cave *θώϋμα* corrigas. 96. *Θωμάνους· θοινομένους* cod., em. Mus. Ahrens Dial. II p. 343. 98. *συναγαγεῖν* Meineke. 99. Schol. Aesch. Pers. 461. 1000. *ὁρμί.. — κανάβηνα* cod., em. Mus. eraso exitu vocis *ὁρμιαί*. *θώμιξ· σπάρτος κανάβινος ἢ κιθάρα* C. 171. Cf. *θρῶσις*. 1. *κανωπ* codex, *κανωπ* Mus., *ὁ Κάνωπος, πόλις* Schow. coll. Strab. VII p. 800 (Diod. I 19 Steph. Byz. 320, 26 M.), a quibus *Θῶνις* dicitur.

θωμίσσει· νύσσει. δεσμεύει

θώμισσον· τὸν μισθόν

θωμιχθείς· μαστιχθείς

θωμός· σωρὸς σταχύων, ἢ κορμός

θῶνται· θοινῶνται, εὐωχοῦνται. εὐθηνοῦνται

θῶξαι· μεθύσαι. πληρῶσαι. [θηριωδῶς βοῆσαι]

θωός· ὄρνις ποιός

θῶπες· κόλακες. εἴρωνες

θωπικός· κολακευτικός

θωπεία· κολακεία

θώπτει· σκώπτει. θεραπεύει

[θωρακτάων· ὁπλιτῶν]

θώραξ· ὅπλον. πύργος. χιτών. στῆθος. σῶμα. λωρίκιον. σφραγιδοφύλαξ. καὶ ἔρεα στέμματα. καὶ τὸ στῆθος ἡμῶν

θώρηκες· τὰ αὐτά

θώρηκος γύαλον· περιφραστικῶς τὸν θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος. Γύαλον δὲ λέγεται τὸ κοῖλον. [θωρηκτῆσι· τεθωρακισμένοις] Ζητοῦσι δέ, πῶς πληγέντος κατὰ τοῦ ὤμου τοῦ Διομήδους φησί· θώρηκος γύαλον; πρὸς οὓς λεκτέον, ὅτι πᾶν τὸ κοῖλον γύαλον λέγεται. τὸ δὲ θώρηκος γύαλον, ὅτι ἁλυσιδωτοί, ἢ λεπιδωτοί. ἀνάγκη γὰρ τοὺς λεπιδωτοὺς καὶ κοίλους λέγειν·

τό(ν) ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι

θωρη(κ)τῆσι· τεθωρακισμένοις

θώρηξις· οἰνοποσία. καθόπλισις

θωρήσ(σ)εσθαι· καθοπλίζεσθαι, ἀπὸ μέρους [τοῦ θώρακος.] μάχεσθαι. ἑτοιμάζεσθαι

θωρηχθῆναι· καθοπλισθῆναι

Θωρυκίων· οὗτος τελώνης ἦν

θώς· εἶδος θηρίου, λύκῳ ὅμοιον

θώσασθαι· εὐωχηθῆναι. [μεθυσθῆναι]

θῶσθαι· δαίνυσθαι. θοινᾶσθαι. εὐωχεῖσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς

SCR. 1004. Anacreo fr. 21, 10 p. 780. 5. Cf. Aesch. Ag. 295. θωῦξαι Eur. Hipp. 219. 10. θωπικαί Ar. Lysistr. 1037. 11. θωπεία Eur. Or. 669. 12. θῶπτε Aesch. Prom. 936. 13. *M* 317. 16. *E* 99. *O* 530. 17. *Φ* 429. 18. Hippocr. Aphor. 2, 21 (Eustath. p. 166, 18). 19. *N* 301. 20. *Λ* 226. 21. Arist. Ran. 363. 381. 24. fr. 48 Nck.

ADNOT. 2. Lob. rhem. p. 243. Ἐθώμιξεν· ἐπέδησεν supra Hesych. θωμίζει· τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει καὶ τὸ μαστίζει Phot. 99, 2. θωμίζω· δεσμεύω σχοινίοις Suid. EM. — De forma Tarentina in ισσω vide Ahrens II p. 283. 3. θωμίσσον· τὸ νύσσον Hemsterhusius. Non liquet; θώμισυ· τὸ ἥμισυ? 5. κορμῶν malebat Arnaldus Animadv. p. 130. 6. θοίνονται cod., em. Mus. Idem male εὐθυνοῦνται. Cf. Ahrens Dial. II p. 343. 7. Supra θᾶξαι. Lob. rhem. 20. 108 Ahrens l. c. et II p. 182. Postrema explicatio ad θωῦξαι pertinet. 9. ἥρωνες cod., em. Mus. 12. σκόπτει cod., σκώπτει Mus. Cf. θρώπτει. 13. θωρακτάων cod., em. Mus. C. 171 θωρηκτάων. 14. σφραγιδοφύλαξ (καρδιοφύλαξ Salmas.) κτλ. om. C. 171 Cf. θύραξ. — σῶμα cod. ζῶμα anonymus. — κατὰ τὸ στῆθος? coll. Galen. XII p. 493. 15. θώρικες cod., em. Mus. 16. θώρικος cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 89, 14. ποικίλον cod., κοῖλον Schrewelius. θωρικτῆσι — ζητήσουσι — τὸ cod., em. Mus. Praeterea in codice a θωρηκτῆσι novus incipit articulus; coniunxit Hemsterhusius. Pro γύαλον. οἱ δὲ, ἁλυσιδωτοί scripsi γ. ὅτι ἁ. 17. (κ) Mus. 18. Sic codex, θόριξις· οἰνοποσία καὶ θώρηξις καθόπλησις Mus. male. — καθόπλισις Albertus. — Cf. Erotian. p. 178, ubi θώριξις MSD. 19. θωρῆξαι· ἀφ' ἑνὸς μέρους τοῦ σώματος καθοπλίσασθαι Apoll. lex. 89, 19. — (σ) Mus. 21. Θωρηκίων cod., em. Heinsius. 23. Cf. Lob. rhem. p. 108; μεθυσθῆναι recte proscribit Ahrens Dial. II p. 343. 24. δύνασθαι. θωνᾶσθαι· εὐωχεῖσθαι cod., distinctionis notam removit Albertus. Non obtemperavit Bastius ad Greg. Cor. p. 358 θῶσθαι· θοινᾶσθαι. θωρᾶσθαι· εὐωχεῖσθαι proponens coll. cod. Paris. EM. 460, 31. Nos locum admissis Pergeri et Salmasii coniecturis δαίνυσθαι et θοινᾶσθαι ita scriptum exhibuimus, ut ab Ahrente etiam l. c. (Lob. rh. p. 20) exaratus est. — Δικτυούλκοις cod., em. Mus.

θωστήρια· εὐωχητήρια. καὶ ὄνομα
θωτάζει· ἐμπαίζει, χλευάζει
θῶται· εὐθηνεῖται. θοινᾶται. [τρέχει]
θωΰσσειν· βοᾶν. μέλπειν. κηρύσσειν. θηριωδῶς ὁρμᾶν
θωχθείς· θωρηχθείς. μεθυσθείς. Σοφοκλῆς Διονυσιακῷ
θώψ· κόλαξ, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἐγκωμιαστής
θώψεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ
θώων· εἶδος θηρίου, ὡς λύκος

I.

ΙΑ· μία, καὶ μόνη, καὶ αὕτη. καὶ φωνή, καὶ βοή. καὶ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ. [ἢ βέλη]
Ἰά· δασυνόμενον τὸ ἄλφα, καὶ ὀξυνόμενον τὸν θεὸν σημαίνει καθ' Ἑβραίους
* *Ἰάκωβος*· πτερνιστής. πόνος. καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος Βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς
* *Ἰακάρ*· ὁ κύων ἀστήρ
[*ἰάγχειτον*· στεφάνωμα
ἰάδει· καθεύδει
ἰάδος· στρεβλός
ἰαειδοῦς· ἄνθος βοτάνης
[ἰ]*άειρε*· πρόσφερε
ἰάζετο· ἵδρυτο]

SCR. 29. fr. 176 p. 135 Nck. 30. Cf. Eurip. fr. 688. 31. fr. 230 p. 59 Nck. 32. *N* 103.

I 1. *Φ* 569. — Aesch. Pers. 937 Eur. Rhes. 553. — Carm. popul. fr. 12 p. 1030 Bgk. — *Y* 68. 3. Marc. III 17. 8. ,*Ἰοειδοῦς* Od. ε, 56 corrupte scriptum. Sed eum locum non respicit' Pearso.

ADNOT. 25. *ὄνομα ἑορτῆς* Reiskius. Imo *Ἀθηνᾶς*, quod ad *Ζωστηρία* refero. 26. Cf. *ἐπιθωτάζοντες*. 27. *εὐθύνεται θυνᾶται* cod., em. Hemsterh. et Gesner. *τρέχει* ad *σῶται* refert Ahrens Dial. II p. 343. 28. Cf. gl. α 4317 ε 4838 ϑ 971. 1007. EM. 461, 3 *τὸ θηριώδει φωνῇ χρῆσθαι*. 29. Phot. 99, 13. Lobeck. rhem. p. 108 Ahrens Dial. II 182. Cf. Hes. *θοωθείς* et *θυωθείς*. De *θωρηχθείς*, quo usus est Theognis 507, vid. Phrynich. app. soph. p. 43, 12. 31. *σεισύφω πετρακυλισθεὶς* cod., *Σισύφῳ πέτρᾳ κυλισθείς* Mus., em. Meursius.

I. 1. Confundit *ἴα· μία καὶ μόνη καὶ ἡ αὐτή* et *ἰά· φωνὴ καὶ βοή*. Cf. Apoll. lex. 89, 20 et Apoll. Dysc. in Bekk. AG. II p. 554, 29. A nom. sing. *ἴον* descendit *ἴα· τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ* quod C. 63 per *ἄνθη, κρίνα* (l. *ἄνθη ἠρινά*) explicat; sed *βέλη* iterum ad *ἰά* pertinet, *ἴα* C. 39. Cf. *Γία* et *λία· κρίνα ἄνθη ἴα* post *λίθων χοαί* et de *ἰά· βέλη* Tzschirner ad Panyas. p. 66. 2. ,*Ita Symmachus posuit pro* Hebr. יָה, *Ps.* 67, 4 (*Hebr.* 68, 5) *quod est nomen Dei.*' Dahler. 3. *βοανεργές* cod. *βοανεργεῖς* male Mus. *Βοανεργές· υἱοὶ βροντῆς ἢ ὑψίστου* Origen. Lex. p. 195, quem de *Ἰάκωβος* cf. p. 211. 4. Ordine requirente Vossius *ἰαβάρ* scribi iubebat; *Ἰκάρου κύων· ὁ ἀστήρ* Hemsterhusius; *Ἰαάρ* pro *Σιαήρ*, ut in Tabulis Persicis ,*Σιαήρ· Sirius*', Pearso. Canis maior Arabibus audit *elhabor* vel potius *elchabar* teste Scalig. not. in sphaer. barb. M. Manil. p. 438, quod nunc huc faciat, nescio. In C. 63 invenio *ἰάκρος* (sic) *φωτισθείς*. Ceterum coni. *κύων ὁ ἀστήρ*. 5. Om. Mus. Cf. gl. ϑ 567. 6. ,L. *ἰαύει*' Is. Voss. 7. *ἰλλός* Parisienses in Specim. MS. Heringa Obss. p. 218. Cobet Nov. Lectt. p. 179. 8. ,Notum est *ἰοειδής*' Thes. IV c. 482 A. Coni. *ἴα· εἶδος ἄνθους ἢ βοτάνης*. 9. *ἰάειρε* etiam C. 171. Pro *ἄειρε* esse volunt Sopingus et Pergerus. Recte Lob. Soph. Ai. p. 313 et Path. El. p. 73 *ἰῶτα* extrinsecus adiectum esse contendebat. Nimirum *Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρε Λ* 637. Legendum igitur *εὐκόλως ἔφερε*, nisi sufficit *προσέφερε*. 10. *ἵζετο* Albertus.

* Ἰαζήρ· ἰσχύς

* ἰακλητί· πλευρά

ἰα[η]θενεῖ· διαπορεῖ ἐπί τινι κακῷ. Κῷοι

ἴαθος· πρόθυμος

15. ἰαθμός· κοίτη. ὕπνος. καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται. καὶ αὐλή. οἱ δὲ (ἰ)αυθμός

ἰαίνεσθαι· διαχεῖσθαι

ἰαίνεται· χολοῦται, [ἐ]πικραίνεται. παρὰ τὸν ἰόν. Φρύνιχος Αἰγυπτίοις

ἰαίνομαι· εὐφραίνομαι

[ἰαιφόνος· μιαιφόνος

20. ἰακαῖς· βοαῖς]

ἰάκχα· στεφάνωμα εὐῶδες ἐν Σικυῶνι

ἰακχάζει· φυλλολογεῖ. καταβοᾷ

Ἴακχον· τὸν Διόνυσον....... ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. καὶ ἡ ᾠδή, ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι· καὶ ἥρως, (οὗ) καὶ ναὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Διόνυσον οὕτως ἔλεγον

ἰᾶλαι· εὑρεῖν, ἐντυχεῖν, πέμψαι

25. [ἰάλασι· δεσμοῖς]

ἰαλεμίζειν· θρηνεῖν

ἰάλεμοι· θρῆνοι. ὀρφανοί, στερόμενοι. θρηνητικοί. ἄνανδροι. δυστυχεῖς

Ἰάλεμος· υἱὸς Καλλιόπης. καὶ ὁ κακοδαίμων. [καὶ ὁ καλός]. καὶ ὁ στερόμενος, καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ οὐδενὸς ἄξιος. [καὶ ἰάλεμος χρόα. οἱ δὲ οὐδενὸς ἀξία]

ἰαλεμώδη· ψυχρά, οὐδενὸς ἄξια. καὶ παροιμία· ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος Ἰαλέμου

30. ἰαλέμων· θρήνων. δυστήνων, ἀθλίων

[ἰαλία· φωνή. Κρῆτες]

SCR. 17. Phrynich. fr. 1 p. 557 Nck. 18. τ 537. 19. Ε 844. 23. ADN. 25. Ν 572. 30. Eur. Or. 1382.

ADNOT. 11. Procop. in Esai. p. 240, Basil. Caten. ad Ies. XVI 9, ubi יַעְזֵר urbis in Moabitide mentio fit. 12. Latet fortasse ἰὸν ἀβλῆτα et ἀπὸ νευρῆς vel simile quid. An ἰόβλητοι πλευραί? ἰῷ βλητῇ πλευρά? 13. ιαηθένει codex. Infra ἰηθενέουσα· — ἀπο-ροῦσα. Probabiliter igitur Albertus ἰαθενεῖ· διαπορεῖ ἐπί τινι κακῷ. Κῷοι corrigit; κακῶς Κῷοι codex. Sed cf. ἰσθμαίνων. 14. ,H. e. ἰήθοος (=βοήθοος)‚ ut Δάϊθος pro Δαΐθοος et similia' Mein. 15. κοίτη εὔπνους scribamus non opus videtur. Sed pro αὐλός et αὐθμός cum Alb. αὐλή (vel ἔπαυλις) et ἰαυθμός scribere malui. Ceterum dubites, Ἰαθμός sitne ex CΤαθμός an Ἰαυθμός corruptum. Cf. ἰαυθμός et ἴαυος. Valcken. epist. ad Roever. p. XLIV. 16. Cf. Apoll. lex. 89, 23. 17. πικραίνεται Iunius ἐπιπικραίνεται Vossius. 19. Iure suspectum est Lobeck. Path. El. p. 114. 20. Imo ἰαχαῖς sive ἰακχαῖς. Certe ἰωκαῖς minus placet. Si mendo caret pro Macedonico habendum est. 21. συκιῶνι cod., em. Mus. Cf. Timachidan et Philetam Ath. XV p. 678 A et Hesych. s. v. θιακχά et ἰάγχειτον. 22. φιλολογεῖ coni. HSt. IV c. 484 A, frustra. ἰακχάζω· καταβοῶ Theognost. Can. p. 18, 3. Cf. Gloss. Herod. p. 610. 23. Lacunam explebis ope Suidae I 2 c. 926 Phot. 100, 4. schol. Ar. Ran. 623. — (οὗ) Salmas. Exx. Plin. p. 528 B. — ἥρως] Lob. Aglaoph. p. 822. 24. ἰάλαι cod. Cf. πεδιᾶλαι. 25. L. ἰλλάσι cum Kustero ad Suid. II p. 112 Cobet Nov. Lectt. p. 179. 26. EM. 463, 17. 27. ὀρφανός] Phot. 100, 1. ἄνανδρος] C. 63 171. Cf. etiam Moer. Att. p. 190. p. 199 schol. Eur. Rhes. 895. 28. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 185. κακὸς cum Guyeto e Phot. 100, 1 refingenti Bernhardyo ad Suidan, qui ὑστερούμενος offert, cave accedas. Nam ὁ καλός ad ἰδάλιμος spectat. — Postrema verba ex ἰαλεμώδη· (ψυ)χρά. οἱ δὲ οὐδενὸς ἄξια corrupta videntur. Ἰαλυσός· χώρα Wassius ad Thucyd. VIII 44. 29. Ἰαλέμου ᾠδή cod. EM. 463, 15; em. Phot. 100, 2. ἀξία cod. — cf. Zenob. IV 39 p. 95. 31. Lob. Proll. p. 98. 158. Conicio ἴα· μία. φωνή. [Κρῆτες], licet infra exstet ἰωλία· φήμη.

ἰάλιον· ἐρέβινθον. ἢ τὴν θάλασσαν. Κρῆτες
[ἰαλλίς· χι(τ)ὼν ἐθνικῶς]
ἴαλλε· πρόπεμπε
ἰάλλει· παρέχει. ἐκτείνει. πέμπει. ἐπιβάλλει. εὑρίσκει. δίδει
ἰάλλοις· ἐμβάλλοις. πέμποις
ἴαλλον· ἔπεμπον. ἔκτεινον. ἐξέτεινον
[ἰάλοι· θάλαμοι]
Ἰαλύσια· τὰ ἐν Ἰαλυσῷ νομίσματα
ἰάλλω· προπέμπω
ἴαμα· θεραπεία
ἰαμβαυλεῖν· τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβίζειν [ἐν] τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ
Ἰάμβη· γυνή τις, ἐφ' ᾗ ἡ Δημήτηρ ἐγέλ[οί]ασε πενθοῦσα. ἀφ' ἧς ἰαμβίζειν
* ἰαμβίζειν· τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν· ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδόρου
ἰάμβηλος· λοιδορητικός
ἰαμβίς· Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῄει· καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες
ἴαμβοι· ῥυθμοί τινες, καὶ μέλη, καὶ δάκτυλοι, καὶ στίχοι. εἶδος ποιήματος
Ἴαμβος· ὄνομα πόλεως περὶ Τροίαν
ἰαμβῦκαι· ὄργανα μουσικά, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβύκη ἕτερον ὀψὲ εὑρημένον
* ἰάμοι· ἐβόα
ἰαμεναί· οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι, καὶ πόαν ἔχοντες· ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην. τενάγη, τέλματα
ἰαμενάς· τὰς πόλεις
ἰαμενῇ· καθύδρῳ τόπῳ
ἴαμνοι· θάμνοι. κοῖται. νομοί
ἴανα· τὰ βαλλόμενα· ἀπὸ τοῦ ἱέναι
ἰάνθη· ἐχάρη. διεχύθη. ηὐφράνθη
ἰάνθην, ἰάνθης· τὰ αὐτά

SCR. 37. *I* 91. 41. Aeschyl. ap. Plut. Mor. p. 106 C. 43. Nic. Al. 132. 44. Gorgias ap. Ath. XI p. 505 D. 46. fr. 76 p. 20. 49. Eupol. fr. III vol. II p. 481. 53. *Δ* 483. 54. Nicander passim. 56. *O* 103. 57. *ψ* 47.

ADNOT. 32. Obscura glossa; cf. *Γάλινθοι*. Cretenses tamen ciceres *ῥαβίνθους* vocabant (Hermann *Griech. Monatsk.* p. 78). — *θάλασσα*] Videtur *ΙΑΛΙΑ* ex *ΠΛΑΤΑ* natum. Cf. tamen *κατιαλίζειν· καταδύνειν* Phot. 149, 22. 32. Imo *ἄλλιξ· χιτών* pro quo barbari *Γάλλιξ*. Cf. Lob. Path. El. p. 91. Ac *χιτών* hariolabatur etiam Hemsterhusius. 35. *δίδει* recte codex. *δίδωσι* Mus. Nisi *ἰάλλει* cum *ψάλλει· ᾄδει* (*ΑΙΔΕΙ* = *ΔΙΔΕΙ*) confundit. 37. Confundit *ἴαλλον* et *ἴαλον· ἔκτεινον*. Cf. Apoll. lex. 89, 30 schol. Il. *I* 91. 38. *ἴαλοι* coni. Thes. IV c. 486 D. coll. *ἴανος* et *ἰανθμός*. Imo *ἰλεοί* = *εἰλεοί· θαλάμαι*; nec displicet *ἰλλοί· ὀφθαλμοί*; (cf. *ἴδοι*). Voc. *ΘΑΛΑΜΟΙ* et *ΟΦΘΑΛΜΟΙ* permutatorum exempla non desunt. C. G. Cobet. Nov. Lectt. p. 611. 39. *Ἰαλύσαι* cod. *Ἰαλύσῳ* Mus. 42. *ἰαμβουλεῖν* — *παραβιάζειν* cod., em. Mus. *αὐτοῦ* cod., em. Sopingus. 43. [οι] Guyetus. Ordo postulat, ut altero *ἰαμβίζειν* verbisque supervacaneis *ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδόρου* proscriptis Hesychii manum restituamus sic: *ἀφ' ἧς ἰαμβίζειν· τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν*. 45. Vox nihili. Veram formam *ἰαμβύλος* ab Arcadio 57, 10 servatam restituebant GDindorf Thes. IV c. 487 C. et Lobeck. Proll. p. 112. Eadem vox restituenda videtur Suidae et EM. 463, 9 pro *ἴαλλος* et Eustath. Il. *Δ* p. 884, 26 pro *ἰάμβους*, nisi Suidae et EM. menti obversabatur *σίλλος*. 46. *ἰσθμίας ταῖς* cod., em. Mus. *καὶ δάκτυλοι καὶ στίχοι*] *καὶ δακτυλικοὶ στίχοι*? 48. ‚Cf. *Ἀμβώνιον*' ALB. — *Ὑάμιον* Steph. Byz. 644, 8. 49. Phot. 100, 8—13, ni fallor ab auctoritate Didymi *ἐν ταῖς πρὸς Ἰώβαν ἀντεξηγήσεσι* pendens. 50. Obscurum. Apud Theogn. p. 18, 3 invenio *ἰάβει· βοᾷ* (l. *ἰΰζει*). Sed cum ordo *ἰάμει* requirat conicio *ἰάλλει* (sc. *φωνήν*)· *βοᾷ*. 51. Cf. gl. ε 720. 722. Pro *ὑλώδεις* et *τὴν ὕλην* Guyetus coniecit *ἑλώδεις* vel *ἰλυώδεις* et *ἰλύν*. 52. *πόλεις* cod., *πόας* Heringa Obs. p. 218 *ποώδεις* Guyetus. 53. *εἰαμενῇ* est in *Δ* 483. 54. *ἴαμβοι* cod., em. HSt. Cf. Lob. Proll. p. 242. 55. *ἴαννα* cod., *ἴκνα* HSt. Lob. Proll. p. 178. Pro *ἰά* (*Y* 68).

ἴανθον· ἄνθος, καὶ χρῶμά τι πορφυροειδές

Ἴαννα· ἐν μὲν Αἰχμαλώτισι Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνική, ἐπ(ε)ὶ Ἰᾶν[ν]ας τοὺς Ἕλληνας λέγουσιν· ἐν δὲ Τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἴωνας λέγουσι [μὲν]. καὶ ἐν Τρωΐλῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαί. ἢ ὄνομα γυναικός

60. *ἰανοκρήδεμνος· ἰοῖς ὅμοιον τὸ ἐπικράνισμα.....*

ἰανόκροκα· λεπτά

ἰανόν· ἱμάτιον

Ἰαξάρτης· ὁ Τάναϊς ποταμός. ἔστι δὲ τῆς Σκυθίας, ἐμπίπτων εἰς Μαιῶτιν λίμνην

Ἰάονες· Ἀθηναῖοι. οἱ Ἴωνες, ἀπὸ Ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. ἔνιοι καὶ τοὺς Θρᾷκας καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Βοιωτοὺς Ἕλληνας

65. *Ἰαπετός· ἐπὶ διασυρμῷ, πρεσβύτερος, ἀρχηγός*

ἰάπτειν· σπαράσσειν, αἰκίζεσθαι. βοᾶν. βλάπτειν

ἰάπτεις· βλάπτεις

ἰᾶπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός

ἶαρ· αἷμα. ἢ μοῖρα

70. *[Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ Θαδδαῖος, καὶ Λευὶ παρὰ τῷ Μάρκῳ. παρὰ δὲ τῷ Ματθαίῳ Λεβαῖος. παρὰ δὲ Λουκᾷ Ἰούδας Ἰακώβου]*

[Ἰασούβ· ἐπιστρέφων]

ἱάραξ· ἰχθύς ποιός, Δωρικώτερον· διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ πτηνῷ. καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά

Ἰάρδανος· ποταμὸς ἐν Πελοποννήσῳ, ἢ Ἀρκαδίας. ἢ Ἠλείας... παραῤῥέει τὴν Πυλίων χώραν

ἱαρεῖον· πρόβατον. βοῦς

75. *ἰαριγμόν· χαράν. καὶ θροῦν. Κρῆτες*

ἰαροπότης· αἱμοπότης

ἰαροχρείαν· τὴν ὀσφῦν. Ἰταλοί

SCR. 59. fr. 53 p. 112. fr. 555 p. 212. fr. 474 p. 195. fr. 569 p. 214. 60. 61. Alexandrinus ni fallor poeta. Voc. *νηῶν ἰθυκρηδέμνων* usus est Pamphos ap. Paus. VII 21, 9. 64. *N* 685 Arist. Ach. 106. 65. Ar. Nubb. 994. 68. ADN. 70. Marc. II 14 Matth. X 3 Luc. VI 16. 71. LXX. (Iesai. VII 3). 72. Epicharm. fr. 45. 73. *H* 135.

ADNOT. 58. Theognost. p. 18, 2 Plin. HN. XXI 6. 8. 59. *Αἰχμαλώτησι — ἐπὶ* cod., em. Mus. nisi quod *Αἰχμαλωτίσι* scripsit. — *Ἴαννας τοὺς* cod., *Ἰάονας* Casaub. (cf. schol. Ar. Ach. 106), *Ἰᾶνας* Lobeck. Proll. p. 32 Thes. IV c. 490 A recte. Idem cur *Ἰάνη* pro *Ἴαννα* malit, nescio. — *λέγουσι μὲν καὶ (μόνον. καί?) ἐν Τρ.* cod., *λέγουσιν. ἐν δὲ Τρ.* Mus. Praeterea et h. l. pro *Ἴωνας* malim *Ἰάονας* vel *Ἰᾶνας*. — Verba *τὸ ἰαί* eliminat Thes. l. c. 60. *ἰανοκρίδεμνος — ὅμοιον* cod., *ἰανοκρήδεμνος — ὅμοιος* Mus. Excidit *ἔχουσα*, vel *ἔχων*. — *Ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν* Suid. 62. *ἴανὸν* cod., *ἰανόν* Lobeck. rhem. p. 191. Supra *εἰανόν* et *ἑανόν* habuimus. 63. *βοτάναις ποταμοῦ* (h. e. *ὉΤΑΝΑΙΣΠ*) cod., *βοτάναι ποταμοῦ* Mus., *ὀτάνας ποταμός* C. 39, em. Suidas al. — *Μαιώτην* cod., em. Mus. 64. Apoll. lex. 89, 31 recte *Ἰάονες· οἱ Ἀθηναῖοι* quod nostro etiam ordine requirente pro *Ἴωνες* Sopingus restituit. 65. Phryn. app. soph. 43, 29 Hemsterh. ad Lucian. DD. II 1. — *ἀρχαῖος* Suidas. 66. *βοᾶν*] sc. *λόγοις ἰάπτειν*. 68. Phot. 100, 14 C. 171. C. 63. Aristot. de mund. c. IV Gellii NA. II 22. — *λαβρός* coni. AM. 69. *ἴαρα* codex, correxi. *Εἶαρ* quae vera vocabuli forma est, in *ἔαρ ἦαρ ἶαρ* abiit ap. Hesychium. — *μοῖρα* cum dicit *ἶαρ* confundit cum *Ἶρα* vel *Εἶρα*; Irae a Thriis non differunt. 70. Lego: *Ἰάκωβος Ἀλφαίου. καὶ Θαδδαῖος ὁ καὶ κτλ.* Similiter cod. MS ap. Coteler. ad Lib. II Constit. Apost. c. 63 p. 264 ed. Cler. 71. „*Iasub: revertens*“ Hieronymus. *Ἰασούβ· ἐπιστροφή* Lex. Orig. Colb. cod. p. 259 Basil. in Esai. T. II p. 181 B Procop. in Iesai. p. 110. 72. Ahrens Dial. II p. 115. — Athen. VIII p. 356 A. 73. *ἠλείας* cod., em. Musurus, qui et *παραῤῥέων* scripsit. 74. *ἰάρειον* cod., corr. Ahrens Dial. II p. 115. Cf. gl. *β* 236. 75. „*Vernationem*“ vertit Albertus. *Ὀαρισμόν*? 76. Imo *εἰαροπότης*. Cf. Philol. XIV 1 p. 204 et Hes. gl. *ε* 724 *η* 198. 77. *ἰαροχρῆ* coni. Thes. IV c. 493 A ad Hemsterhusium significationis rationem his verbis reddentem provocans: „*Carnes lumborum aris imponendorum erant purae aptaeque ad rem divinam faciendam si sanguineo colore florerent.*“

ἰαροχρής· καθαρός. θύσιμος
ἰαρπάλαμος· ἀκρόχειρος
80. ἰάρωμα· κοσμάριον παιδικόν. μηνίσκοι, καὶ τὰ τοιαῦτα
ἰάσθων· ἀφελόμενος
ἰάσιμα· δυνατὰ ......
ἴασιν· [ἴσασιν] οἴχονται
ἴασις· θεραπεία. [γνῶσις]
85. ἰάσκειν· ἄγειν
Ἴασον Ἄργος· ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἰάσου βασιλέως. καὶ ἡ Ἀχαΐα
ἰάσπιδος· εἶδος λίθου (ἡ) ἴασπις
ἰασσεῖν· θυμοῦσθαι. δάκνειν
Ἰαστί· Ἑλληνιστί
90. Ἰασώ· παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι Ἰασώ
ἰατύς· θεραπεία
ἰα(ττα)ταιάξ· φεῦ
ἰᾶται· θεραπεύει
ἴατρα· μισθοὶ θεραπείας
95. ἰατροί· νύμφαι τινὲς καλοῦνται. καὶ περὶ ἠαείαν θεράποντες
Ἰατρός· θεραπευτής. ἢ ἐφαπτίς, ἢ ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος. καὶ ὁ Ἀπόλλων
ἰαύει· κοιμᾶται
ἰαυθμοί· ὅπου τὰ κτήνη αὐλίζεται. καὶ κοίτη. καὶ ὕπνος
ἰαύειν· ἀναστρέφεσθαι. κοιμᾶσθαι. διατρίβειν. νυκτερεύειν
100. ἴανον· ἐκοιμῶντο. ἢ ἐκοιμώμην
ἰαύεσκον· ἀνεπαύοντο. ηὐλίζοντο
ἴανος· κοίτη. ἀπὸ τοῦ ἰαύειν

SCR. 82. Plat. Gorg. p. 525 B. Philem. fr. XXVII[b] IV p. 43. 83. *Π* 160. 86. *σ* 245. 87. ἰάσπιδας? Plat. Phaed. p. 110 D. 90. ADN. 92. Arist. Eqq. 1. 94. Exod. XXI 19. 96. ADN. 97. Eur. Rhes. 740. 98. Lycoph. 606. 99. *T* 71. Soph. Ai. 1203. 100. *I* 320 — *ξ* 16 *ω* 208. 1. *ι* 184.

ADNOT. 78. ἰαρόχρης cod., ἰαρόχρους Mus., ἰαροχρής Thes. l. c. coll. μελαγχρής; ἰαροχρής Ahrens Dial. II p. 115 addens: „μελαγχρής et ἀχρής pro μελαγχροιής et ἀχροιής. *Lob. Parall. p.* 256.' 79. ἀκρόχειρος· ἀνδροφόνος Hesychius. Ἰαρπάλαμος igitur pro ἱαροπάλαμος est qui sanguine infectas habet manus. 81. Sic codex, ἰάσκων invito ordine Mus. Truncatam glossam esse ex ἀπαφίσκων parum probabilis est Ruhnkenii coniectura, innisa gl. ἀπαφίσκειν· ἀφαιρεῖσθαι. Hebraicum est ἰασσών. 82. ἰάσημα· δυνατά et 83 ἴασιν· ἴσασιν οἴχονται cod., ἰάσιμα· δυνατὰ λαβεῖν ἴασιν. Ἴασιν· οἴχονται Mus. 83. ἰᾶσι πέμπουσι, ἴασι πορεύονται (sic enim legendum) Theodos. Bkk. 1046, 9. Cf. EM. 467, 15 et Hesych. infra ἴσασι· οἴδασι — πορεύονται. 84. γνῶσις] Supra εἴδησις· γνῶσις. Potest tamen et οἴησις cum ἴησις confundi videri. 85. Tenebras non discutit Lobeck. rhem. p. 249. Corrigendum βάσκειν vel ἴσκειν· λέγειν. 86. Lehrs Aristarch. p. 233. 87. (ἡ) Mus. 88. ἰώσσειν = ἰοῦσθαι, unde ἰώθη· ἐχολώθη? 90. Ἀμφιαρώου cod., em. Mus. Φιλάρου Suidas; sed vid. schol. Arist. Plut. 701 Paus. I 34, 2 Th. Bergk. Arist. fr. II 2 p. 955. 91. ἰατοί· θεραπεῖαι codex. ἰαταί· ἰατροί C. 171. Possis igitur ἰαταί· θεραπευταί. ἰατύς· θεραπεία coni. Meinekius; idem nunc malit ἰατυῖ· θεραπείᾳ. 92. L. ἰατταταιάξ pro ἰαταιάξ. Haec et praecedens glossa post ἰατρός· θεραπευτής κτλ. collocandae videntur. Sunt enim genuinae. 93. ἰατρία C. 11; ἰατρεῖα Poll. VI 186 et Thes. IV c. 498 C. Coni. λάτρα. 95. Sic codex. Ἰατροί (vel Ἰάτριαι)· νύμφαι τινὲς καλοῦνται περὶ Ἠλείαν. (Ἰατροί)· θεραπ(εύ)οντες Meinek. Philol. XII p. 602 coll. Paus. VI 22, 7 Nicand. Ath. XIV p. 635 A. 96. ἐφαπτρίς vel ἐφεστρίς ad ἰστρίς refero coll. Ἰστρίδες. — ἥρως] Bekk. Anecd. I p. 262, 16: ἥρως ἰατρός· ὁ Ἀριστόμαχος, ὃς ἐτάφη ἐν Μαραθῶνι παρὰ τὸ Διονύσιον καὶ τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, quocum cf. schol. Demosth. π. παραπρ. 419, 22 Phot. p. 75, 24 et Demosth. de cor. p. 270, 10. — Ἀπόλλων] Lycophr. 1207. 1377 Arist. Avv. 584. 97. ἰαὺ, ἐγκοιμᾶται cod., em. Mus. Fortasse excidit ἰαῦ· μίμημα συριγμοῦ (Ar. Ran. 271). 98. Cf. gl. ϑ 15. 99. ἐνδιατρίβειν Suidas. 102. Lobeck. rhem. p. 274. Nisi additum viderem ἰαύειν, conicerem ἰλυός = εἰλυός s. εἰλυθμός: sed forte εἰλύειν pro ἰαύειν legendum. Cf. mox ἰλύαι· ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φωλεοί.

ἰαύων· κοιμώμενος. διάγων, διατρίβων
ἰαφθείς· φθαρείς
ἰαφθῆναι· ἀποθανεῖν. πεσεῖν. φθαρῆναι
ἴαχε· φώνει, ψόφει, ἤχιζε
ἰαχνόν· θαλπ(ε)ινόν. σαπρόν
ἴαχεν· ἤχησεν, ἐβόησεν, ἐκραύγασεν
ἰαχήσω· θρηνήσω
ἰαχρόν· εὐδιεινόν
ἰάψαι· φθεῖραι
ἰάψειεν· προβάλοιεν. φθείρειεν
ἴαψε· προύθηκεν. [ἰαχῆς· φωνῆς, βοῆς, κραυγῆς.] ἔπεμψεν. ἔβαλεν. ἔδωκεν. ἔδεισεν. ἔφθειρεν. ἐνίκησεν
ἰάψεται· νικήσει. βλάψει
Ἰαωλκός· πόλις Θεσσαλίας
ἴβα· σιώπα
ἰβανᾷ· ἀντλεῖ
ἰβανατρίς· σχοινίον ἱμητήριον
ἰβάνη· κάδος, ἀντλητήριον
ἴβανον· κάδον, σταμνίον, χαλκίον
[ἴβην· σορόν]
ἰβάρβιον· χαλεπόν. ἀνυπόστατον
ἴβηνα· τὸν οἶνον Κρῆτες. οἱ δὲ βῆλα
ἴβηνοι· σοφοί, θῆκαι ὀστράκιναι. κιβωτοί. εὔθυμοι. νοεροί
ἴβηνος· πλησμονή
ἴβηρ· χερσαῖόν τι θηρίον· ἀφ' οὗ καὶ Ἴβηρες
ἰβίβυος· παιανισμός

SCR. 3. Σ 259. 6. ἐφώνει ἐψόφει legit et ad Α 482 refert Pearso Adv. I p. 380, 11. 8. Α 482. 15. Β 712.

ADNOT. 3. Apoll. lex. 89, 27. 5. Hinc in C. 171 ἰαύει· ἀπέθανε corrige ἰάφθη· ἀπέθανε. 7. ἰάχεον· σαλπινον cod., em. Hemsterhusius ope EM. 479, 22 probante Lobeck. Proll. p. 190. θαλπνόν idem rhem. p. 125 n. 25. — Ἰάχνων· θάλπειν C. 63. 10. εὐδιινόν cod. εὐδιηνόν Mus., em. Arnald. Lectt. Gr. p. 72. 11. Cf. Apoll. lex. 89, 28. 13. προύθηκεν. Ἰαχῆς· φ. β. κραυγῆς. ἔπεμψεν cod., κραυγῆς. Ἴαψεν· ἔπεμψεν Mus. Remoto additamento marginali ἴαψε· προύθηκεν ἔπεμψεν et q. s. ad unam glossam coacervavi. Pro ἔδεισεν Arnaldus l. c. ἔσεισεν suasit, ἔδησεν Lobeck. ad Soph. Ai. p. 326. 16. „*Ad silentii imperandi sensum confer in hoc lexico voces* ἀγαθᾶ δηγῆ ῥίγα ἴγα σῆγα σίπτα“ ALB. diversissima miscens, nec quidquam ad rem facientia. Ἴγα enim unde ἀγαθᾶ corruptum esse dixi Cyprii, ῥίγα Elei, σίπτα (pst!) Messapii dixerunt, ἴβα vero ne Graecum quidem est, sed teste Cyrillo meo s. v. διάστημα i. q. סֶלָה pausa, intermissio cantus qua sola instrumenta musica audiuntur. 17. 18. 19. 20. Lob. Path. El. p. 76. Proll. p. 176. Adludunt ad ἱμᾶν sive ἱμῆν et ἱμονιά (κατ)ιμονεύειν. 17. ἰβανεῖ cod. Correxi. 18. ἱμήτριον cod., em. Albertus. 19. ἀντιπλήριον cod., ἀντλήριον Mus., em. Martin. Ad analogiam cf. περόνη περονάω περονατρίς. 20. Vellem ἰβανῶν· κάδων σταμνίων χαλκίων. 21. Forte pro Θίβην, quod barbaries graecissans pro θήκη adscivit. Sed cf. 124. 22. βριαρόν et ἀβερβηλόν ab Alberto apposita parum nos adiuvant. E dialecto videtur pro ὑπέρβιον. Confer interim βαρμιγκαλλής pro περικαλλής sive ὑπερκαλλής. 23. Uti poterant hac glossa Kuhn et Pott, quos G. Curtius *Grundz.* p. 358 vênas (Sanscr.) et apoŷnas (Lithuan) cum *vinum* οἶνος comparasse narrat. Infra Λειβῆνος· ὁ Διόνυσος. Mihi Κρῆτες. ἢ λέβητα scribendum videtur (τρ]ιβῆνα = λέβητα), nisi latet oppidi Benae mentio: Λίβηνα — Κρῆτες, οἱ δὲ Βῆνα. 24. Cf. βῆνοι λίκηνον et Lobeck. Path. El. p. 76. εὔθυμοι νοεροί quo referam, non habeo. 25. πανία· πλησμονή apud Messapios dicebatur teste Athen. p. 111 C. Unde corrigendus noster πανία· ἡ πελοπόννησος porrigens. 26. Idem haud dubie animal quod Hebraei שָׁפָן vocabant, a quo fuerunt qui Hispaniae nomen inditum esse putarent. 27. Videtur cum Hemsterhusio ἰβιβύς potius quam παιανισμοῦ legendum esse.

ἰβηκτήρ· ὁ παρὰ Κρησὶν Ἴβριος. ἐμβατήριον ποιησάμενος, ὅπερ ὁ ᾄδων οὕτω καλεῖται
ἴβινος· ἀετός
ἰβρίκαλοι· χοῖροι
ἰβύ· τινὲς τὸ βοᾶν· οἱ δὲ τὸ πολύ. ἔστι δὲ Λυδῶν
ἰβυδῆνας· τοὺς εὐφημοῦντας· ἰβὺς γὰρ ἡ εὐφημία
ἰβύει· τύπτει. βοᾷ
ἰβύκη· εὐφημία
ἰβυκινῆσαι· ἐπευφημῆσαι, βοῆσαι
ἰβυκινήσαντες......... ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰβῦ παρῆκται ἡ λέξις. καὶ ἔστιν Ἰωνικὸν ἐπίῤῥημα, καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ καὶ μέγα. τινὲς δὲ τὸ βοᾶν· οἱ δὲ τύπτειν. οἱ δὲ εὐφημεῖν. οἱ δὲ δηλοῦν. ἔστι δὲ καὶ ὅρκος Ἰωνικός
ἰβύκχα· σεμνότης. ἡ σωρὸς κρεῶν
ἴβυξ· ὀρνέου εἶδος. καὶ ἶβις
ἴβυς· εὐφημία. στιγμή
ἰβῶν· εὐφημῶν. στάζων
ἴγα· σιώπα. Κύπριοι
ἴγγια· εἷς. Πάφιοι
ἴγγι τινί· ἐπιθυμίᾳ τινὶ ἑλκομένη
ἴγδην· ἄρσην
ἴγδις· θυ[ε]ία
ἰγδόλης· ὁ ἐπὶ μέρει γεωργῶν. [ἢ ἰκμαλός].
ἴγκρος· ἐγκέφαλος
ἰγμαλέην· ὑγρήν, δίυγρον
ἰγμή· βοή

SCR. 44. Antiph. Vol. III p. 69. Solon. fr. 39 p. 351 Bgk.?

ADNOT. 28. ἰβικτήρ h. e. ἰβυκτήρ ordo. Deinde Ἴβιος Salmas., Ἴβικος vel Ἴβυκος Vossius probante Schneidewino Ibyc. p. 11. — Ἰβιάκτηρ· ὁ παρὰ Κρησὶν Ἴβριος Lex. Gr. MS Alberti. — Locum OMuellerus Dor. II p. 336, 5 sic refingere malebat: Ἰβυκτήρ· ἣν παρὰ Κρησὶν Ἴβυκος — ἐκαλεῖτο. Mihi sub Ἴβριος latere Ὑβρίας videtur nomen poetae Cretensis hucdum ex Athenaeo tantum XV p. 695 F cogniti. Scripserim igitur Ὑβρίας ἐμβατήριον ἐποίησε μέλος, ὅπερ κτλ. 30. C. 39. 171. Nauck. Arist. Byz. p. 125 n. 31. ἴβρι codex, ἰβύ quod suadente literarum serie Is. Vossius reposuerat offert Phot. 100, 18. ἰβύ· μέγα......... ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα. οὕτως Τηλεκλῆς (corrigunt Τηλεκλείδης Meinek. Com. II 1 p. 376). 32. Ἰβυδῆνας cod., ἰβυλήνας, quod Albertus e lexico suo MS notavit, etiam C. 171 porrigit: ἰβυλῆνας· τοὺς εὐφημοῦντας. ἴβος (sic) γὰρ ἡ εὐφημία. ἴβης] ἦβος MS. lex. Alb. ἰβύς· εὐφημία mox noster. Flectebatur igitur ἰβύς ἰβύδος. 35. ἰβυκηνίσαι et mox ἰβυκηνίσαντες Thes. 503 B. recte ni fallor, ex EM. 464, 45; ἰβυκινίσαι EtGud. 268, 47. 36. Lacunam explebis Photii verbis supra appositis: ἀναφθεγξάμενοι μέγα. Cf. Schneidew. Ibyc. p. 3. 37. ἰβύηχα cod., ἰβύκχα Is. Voss. Hemsterhusius σεμνότητα intellegit gravitatem et modestiam sacri silentii, dum res divina fit, et amplectitur Martin. coniecturam σορὸς νεκρῶν. 38. Choerobosc. Bekk. III p. 1382. 39. στιγμή quid? 40. ἰβύων· (ἐπ)ευφημῶν et ἴβων· στάζων (= εἴβων, ut infra λίβων pro λείβων) confundi animadvertit Pearso. Subnotabo h. l. obscurissimam glossam C. 171 ἰβῆς· ψυχῆς ζωῆς ἀρετῆς εὐδαιμονίας. 41. Recte. Sic ἰπύα ἴφλημα ἀγάνα Ἴμυρα al. pro σιπύα σίφλος σαγήνη Σίμυρα. Sed de spiritu non constat. 42. Infra ἰττόν· ἕν. Κρῆτες. Cf. Lob. Path. El. p. 43 n. Adludit ad singuli. 43. Sic cod., ἴϋγγι Mus. Apposite Albertus: ‚Ap. Pind. Nem. IV 55 ἴϋγγι ἕλκομαι ἦτορ, schol. exp. ἐπιθυμίᾳ.' 45. Mox ἴγνην· ἄρσην habebimus. Coni. ἴγδιν· ὄρχησιν. Poll. X 103. Ath. XIV 629 F et adnot. ad EM. p. 899. Atque hoc ipsum vel ἄρσιν suasit etiam Pearso. Nisi adverbium latet in γδην, ut λίγδην αἶγδην μίγδην σπέργδην. 45. ἴγδης· θυῖα cod., ἴγδη· θυεία Mus. Corr. Thes. IV c. 503 D coll. Phrynich. Ecl. p. 164. 46. ἰκμαλός ad gl. 48 recte retrahit Albertus. — Ante μέρει excidit numeri signum. 47. Lobeck. Parall. p. 30, 8 coll. Arcad. 74, 6. I. q. ἔγκαρος. 48. Huc a 46 revoca ἢ ἰκμαλὸς (l. καὶ ἰκμαλέος ὁμοίως). Ἰγμαλέην etiam C. 171 63. et lex. MS. Alberti. 49. ἰΰγμή Guyetus.

Ἴγνητες· οὕτως ὠνομάζοντο οἱ μετὰ τοὺς Τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν Ῥόδον
ἰγνύα· [ψυχή. ἢ] τὸ τοῦ γόνατος ὄπισθεν μέρος
ἰγνύι καὶ ἰγνύη· τὸ αὐτό. ἤγουν τὸ ἀντικνήμιον
[ἴγνυντο· ἠνοίγοντο]
* ἴγνην· ἄρσην
ἴδα· τὸ εἰκῆν ἐν τῷ ἀστραγαλίζειν
ἴδα· μάχη
Ἰδαία· ἡ Δινδύμη, ἀπὸ τῆς Ἴδης
Ἰδαῖοι Δάκτυλοι· οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Φρυγίας, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κρήτης αὐτοὺς ὠνομάσθαι φασὶν Ἴδης
Ἰδαῖος· ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο Ζεύς, ἀπὸ Ἴδης τοῦ ὄρους Τρωϊκῆς. καὶ κύριον ὄνομα τοῦ Τρώων κήρυκος. καὶ τοῦ Δάρητος, τοῦ ἱερέως τοῦ Ἡφαίστου υἱοῦ
ἰ[ν]δάλιμον· εὐειδές
ἰδάλιμον καῦμα. τὸ ἱδρωτοποιόν
ἰδαλίς· ὄρνις ποιός
[ἰ.δάλλεται· φαίνεται
ἰδάλτα. ἴδιά τινα]
ἰδανή· τρυφερά. εὐπρεπή(ς)
ἰδανόν· εὐειδές. καὶ τὸ ἡδύοσμον. καὶ Ἀχίλ(λε)ιον ῥιζίον
ἶδαρ· βρῶμα
Ἰδάρνας· ὁ ἐκτομίας. οἱ δὲ βάρβαρον· οἱ δὲ μάντεως ὄνομα· οἱ δὲ πόλιν τῆς Καρίας εἶναι Ἰδάρνην, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι
ἴδας· εἶδος. καὶ πάντα τὰ ὑψηλά
ΙΔΕ· ἰδού. ἐθεάσατο
ἰδέα· ἡ ὁμοιότης, μορφή, εἶδος. καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα. θεωρία
ἰδέ· ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί
ἰδέατος· καλὸς ἀνήρ. Σικελοί

SCR. 50. Simmias Rhod. ap. Clem. Strom. V p. 674. 51. ἰγνύην *N* 212 ADN. 53. *B* 809 *Θ* 58. 58. Crobyl. com. IV p. 568. fr. I. 59. *Π* 605. — *Γ* 248 — *E* 10. 61. Hesiod. Opp. 413. 63. *γ* 246. Plat. Theaet. p. 189 E. 64. Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 98. 65. τὰς ἰδανὰς Χάριτας Callimach. l. c. 68. R. Schmidt de Callistr. p. 330 [24]. 70. *E* 241. 71. Ex Alcibiade Platonis teste Phot. 100, 25. 72. *E* 3.

ADNOT. 50. Ἴγνητες codex, Ἵγνητες Apoll. Dysc. de pron. p. 70 Lobeck. Parall. p. 308 Path. El. p. 74. 51. ψυχή. ἢ proscripsi. Respicit enim ad III Regg. XVIII 21, ubi LXX ἰγνύαις, alii τῇ ψυχῇ; nisi cum Pergero malis ψύα. Certe lex. MS eundem haud dubie locum respiciens ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος. ἤγουν τῆς ψύαις. 52. ἰγνύει — ἰγνύην cod., em. Lobeck. Phrynich. p. 302. Alii aliter, ἰγνύα καὶ ἰγνύη Heinsius, ἰγνύην καὶ ἰγνύν Vossius. 53. ἥγνοιντο· ἠνοίγοντο C. 171. L. ὠΐγνυντο. 54. Cf. gl. ι 144. 55. Sic codex, ἴδειν — εἴκειν coni. Mus., recte ἀστρωγαλίζειν in ἀστραγαλίζειν corrigens. Conicio ἴσσα· τὸ εἰκῆ. An huc κίλλαι· ἀστράγαλοι faciunt? 56. δαΐ· μάχη probabiliter Ruhnkenius. 57. Δινδυμηνή Albertus, sine caussa. Cf. Diod. Sic. III 57. 58. Κρητικῆς Mus. 59. ἰδίστου — τρυγωϊκῆς cod., em. Mus. 60. ἰδάλιμον· εὔηθες. ἰδάλιμον· εὐειδές C. 171. 63. Similiter Phot. 100, 21 Suid. Bachm. Anecd. 259, 26. Ἰδάλιμον· δίησον ἢ εὐειδές C. 39. Ipse noster ε 742 εἰδαλίμας· καλάς εὐώψεις. ἐπὶ τοῦ εἴδους εὐμόρφους εὐπρεπεῖς. Lob. Proll. p. 98. 61. In Aldina culpa typothetae et h. l. ἐνδάλιμον. Infra καύματος ἰδαλίμου· — ἱδρωτοποιοῦ. — ἱδρωτοποιές cod., em. Mus. 62. ἰδάλιμος cod., correxi. Supra εἰδαλίς· ὄρνις ποιός. 63. L. ἰνδάλλεται, ut recte infra legitur. Cf. εἰδάλλεται. In C. 171 inter ἴγνοιντο et ἰδάλιμον legebatur δάλλεται· φαίνεται, cui a rubricatore ἰν praefixum est. 64. ἰδαλτά. ἴδια. τινά C. 171 et lex. MS Alberti; em. Is. Vossius ἴδι' ἄττα. — Ἰδάλ(μα)τα· εἴδη ἅτινα coni. Mein. 65. ἰδάνη — εὐπρεπῆ cod., em. ope Herod. π. μ. λ. p. 7, 22 et schol. Il. Ξ 172 Thes. IV c. 506 B. 66. (λε) Mus. Cf. φίδνα. 67. Imo εἶδαρ. 68. Ἰδαρναῖοι· μάντεις ἀπό τινος Ἰδάρνου μάντεως. οἱ δὲ ἀπὸ πόλεως Καρικῆς. Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας Phot. 100, 22. 69. εἶδος ad ἰδέας refer. 71. ἐλάχιστον corruptum; κάλλιστον? 72. ὅπως] Haec spectant ad ὡς ἴδε = ὅπως ἴδε. — Apoll. lex. 89, 32. 73. καλός. ἀνὴρ Σικελός cod., corr. Pearso. Cf. ἰδήρατος.

ἴδεν· ἰδεῖν. ἐθεώρησεν
75. ἴδεος· πνίγους
* ἰδὲ νυοί· (κ)αὶ σύννυμφοι
ἴδε πῦρ ἀφύη· παροιμία. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀξὺ τέλος λαμβανόντων· ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀφ(ύ)ην τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει
ἰδέρως· ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν
ἰδέσθαι· ὁρᾶσθαι, ἰδεῖν
80. ἴδεσκεν· ἔδερκεν
ἰδέ σοι· καὶ σοί
[ἰδέω· γνώσομαι]
ἰδέων· φαινόμενος. καὶ εἶδος ἀετοῦ
Ἴδη· θεάση. ἢ ὄρος Τροίας. ἢ ὕλη. [παρὰ δὲ Ῥοδίοις τὸ ξηροκόπιον]. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον. [καὶ μορφήν.] Ἴωνες δὲ δρυμῶν ὄρος
85. ἴδημα· ὅραμα
ἰδήμων· ἔμπειρος, γνωστικός
Ἰδουμαία· τόπος. φησὶν γὰρ ‚ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου‘ τουτέστιν· ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν
ἰδήρατος· καλός, ὡραῖος
Ἴδηφιν· Ἴδης. Βοιωτοί. καὶ ὁ ἡδυλάλος διὰ τῆς διφθόγγου
90. ἰδεχθής· ἀπρεπής. ἀσθενής
ἴδια· τὰ ἰδιωτικά
ἰδίων· ἰδιωτικῶν
ἰδιάζεται· νοσφίζεται. μόνῳ προσφωνεῖ
ἰδίαζον· κατ' ἰδίαν ὡμίλουν
95. ἰδιαίτατος· ἴδιος, ὑπερθετικῶς
ἰδιάσαι· κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι
ἰδῖ ἄττα· ἴδιά τινα
ἰδίει· ἱδροῖ. ἀγωνιᾷ. δέδοικεν
ἰδίειν· ἱδροῦν
200. ἰδικῶς· καὶ ...... καταμόνας
ἰδιόκοιτον· ἰδιόρ(ρ)υθμον
ἰδιόξενοι· οἱ κατ' ἰδίαν ξένοι τινῶν, ἢ πάλαι, ἢ ἀπὸ πατέρων ὄντες ξένοι

SCR. 76. Ω 166. 79. Γ 194. 81. Thespis personatus. 87. Psalm. LX 10. 92. Plat. Legg. XII p. 960 B. 97. Cratin. l. c. 98. Arist. Ran. 238.

ADNOT. 75. Naek. Opusc. I p. 67. Cf. εἴδεος et ἠεῖδος. 74. ἴδεν. ἰδεῖν codex, ἴδεν· [ἰδεῖν] Mus. male. Confundit Homericum ἴδεν· ἐθεώρησεν et Doricum ἰδέν· ἰδεῖν. 76. αἱ cod., καὶ Heinsius. Pessime Cyr. 171 ἰδέννιοι· αἱ σύννυμφαι, vitiose etiam aliud Cyr. exemplar ἰδενύοι· καὶ οἱ σύννυμφοι. 77. ‚Mirere ἴδ' dictum, non εἶδ' vel εἶδεν‘ Bernhardy ad Suid. I 2 p. 938. Cf. Interp. Zenob. I 77 p. 27 II 32 p. 41 Diogen. II 41 p. 201 Ath. VII p. 285. — (υ) Iunius. 78. Phot. 100, 26 Suid. Secundum illud ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνεται βροτοῖς ἐρᾶν. 80. ἔβλεψεν C. 171. 82. Imo εἰδέω. 83. ἰδεῶν· φαινομένων et ἰδεών (ab ἴδα)· ἕδος ἀετοῦ? 84. Confundit ἴδῃ Ἴδη ἴδη ἴγδη et ἰδέα. Recte enim Salmasius παρὰ δὲ Ῥοδίοις τὸ ξηροκόπιον (codex ξηρόκοπτον) ad ἴγδη retulit. — ψιλόν cod., em. Abresch. Obss. Misc. X 1 p. 8. — Pro δρυμῶν' vellem δρυμῶνα. An δρυμόνιον ὄρος? 85. Suspectum. Fortasse leg. οἴδημα· ὄγκωμα vel οἴδημα· ἔπαρμα. 86. Imo εἰδήμων vel ἴδμων. 88. Cf. ἰδέατος. 89. Ἰδῆφιν· ἴδες codex. Exhibui coniecturam Ahrentis Dial. II p. 522; nisi ἴδαις malis. Βοιωτοί ad εἰ δή φιν spectat. Verba διὰ τῆς διφθόγγου probabiliter ad seq. gl. retulit Thes. III c. 198 B. Praeterea hariolabar Ἡδύλος [δ. τ. δ.] 90. εἰδεχθοῦς· κακομόρφου C 171, ubi ε addidit rubricator. — ἰδεχθής ἢ εἰδεχθής Mus. 91. 92. Separavit Albertus. 93. ἰδιάγεται cod., em. Mus. 95. ὑπερθετικός cod., em. Mus. 96. ἰδιάσαι· τὸ ἰδιολογήσασθαι Phot. 101, 1 respiciens ad Philon. I p. 197, 1. 99. Apoll. lex. 90, 2 ubi pro τὸ ἴδιον lege τὸ ἰδίειν. Cf. gl. ε 772. 200. Insere ἰδίᾳ et leg. ἰδίως. 1. Cf. gl. 206. — ἰδιόκοιτον cod., ἰδιόκριτον Hemsterh. — (ρ) Mus.

* ἴδιον· οἰκεῖον
ἰδιόξενος· ἴδιος φίλος
ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει. ἡσυχάζει
ἰδιόρρυθμον· ἰδιότακτον
ἰδιοσυστάτως· καθ' ὑπόστασιν ἰδίαν
* ἰδιωτ(ε)ίας· ἀγροικίας. ἀμαθίας
ἰδῖσαι· ἱδρῶσαι
ἰδίως· ἰδικῶς
ἰδιώτας· πολίτας. [ὁπλίτας] ἀπείρους
* ἰδίους· ἀφρονεστάτους
* ἴδιος· ἰδιώτης. αὐτὴ πολυειδῶς
ἴδμαι· γινώσκω, οἶδα
ἴδμεν· οἴδαμεν
ἴδμεναι· εἰδέναι
ἰδμήν· φρόνησιν
[ἴδμων· κάμπτων]
ἴδμων· ἐπιστήμων, ἴστωρ
ἰδνώθη· ἐτανύσθη. ἐκάμφθη
ἰδνωθείς· καμφθείς. τανυσθείς
ἴδοι· ὀφθαλμοί
ἰδοίατο· βλέψοιεν
[ιδοιδοπεῖ· ταράσσει]
.ἰδομαλί[ά]δαι· οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι
[Ἰδουμαίαν· τόπον]
ἰδόμην· ἐθεασάμην
ἴδονται· φαίνονται
ἰδός· ὁδός. σῶμα
ἰδρείῃ· ἐμπειρίᾳ
ἴδρῃ· σοφίᾳ
* ἴδρις· ἐπιστήμων, ἔμπειρος
ἴδριες· ἔμπειροι
ἴδρις· ἔμπειρος
ἵδρυε· κάθιζε, ἕδραζε
ἱδρύεσθαι· ἐπὶ τῇ ἱδρύσει στῆσαι χύτραν
ἱδρύεται· καθέζεται, ἑδράζεται. ἀνακαλεῖται

SCR. 209. ἴδισαν ἱδρῶτα Aristot. HA. III 19. 11. Thucyd. teste Phot. 101, |20. 13. *A* 124 Soph. Ai. 23. 16. *N* 273. 20. *B* 266. 21. *M* 205. 23. *Σ* 524. 25. Alcaeus com. ap. Eustath. p. 1571, 43 (Iacobi Com. V p. CXXI.) Alcaeo lyrico vindicat Th. Bergk. *Beitr. zur Monatsk.* p. 15 n. 30. *Π* 359. 33. Soph. Trach. 649 *η* 108. 34. Soph. O. T 1086 *ζ* 233. 35. *B* 191. 36. ADN.

ADNOT. 4. Nauck. Arist. Byz. p. 191 sq. 6. (ρ) Mus. Ἰδιορυθμία· ἰδία τάξις Cyrillus. 7. Suicer Thes. eccl. 8. *ἰδιοτεία* Suidas, quomodo *ἰδιοτίαις* h. l. ob seriem adscripserat Vossius. (ε) inserui. 9. *ἰδίσαι* codex. 11. Cf. Tittm. Zonar. 1086. 12. *ἰδιωτάτους* Vossius; *ἀπείρους. ἰδίους. ἀφρονεστάτους* sublata divisionis nota Abreschius. 13. *Πολυείδῳ* coni. Albertus. Ordo *ἰδιῶτις* postulat proscripto *ἴδιος*. 14. Imo *ἴσαμι*, q. v. 17. Infra *ἰσμή· φρόνησις* habebimus. *ἰσθμήν· ἡ φρόνησις* Theognost. fol. 15. Cf. Lobeck. Parall. p. 395. 18. ‚Imo *ἰδνῶν*' Voss. recte. 20. Apoll. lex. 90, 3. Schol. Il. *B* 266. Lobeck. rhem. p. 161. 22. Om. Mus. Agnoscit Lobeck. rhem. p. 278. Malim *ἰλλοί· ὀφθαλμοί* vel *ἰλυοί· θαλάμαι*. Cf. gl. ι 38. Audaculum est Schowii *ἴδοι· βλέποι*. 24. *ἰδοιδοπεῖ ἢ κυδοιδοπᾷ* (*κηδοιδοπᾷ* Aldus) Mus. Legendum potius *κυδοιδοπᾷ* pro vitioso *ἰδοιδοπεῖ*. 25. Vitiose pro *εἰδομαλίδαι*. Vid. Nauck. Arist. Byz. p. 166. 26. Om. Mus. 28. *εἴδονται* vel *ἴδωνται* Lob. rhem. p. 72. 67. Cf. 253. 29. ‚*Moschopul. et Thom. M. ἰδέα· ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τούτου ἰδέαι· αἱ ὁδοί etc. Ceterum ἴδος pro εἶδος* (·σῶμα) *habet Alex. Cod. Ezech. VIII 2*' Alb. Coni. ἸΔΟC. *ἱδρώς. σῶμα*. 30. *ἰδρείει* cod., em. Salmas. 31. *ἰδρείη* Mus.; *ἰδρίῃ* Mein. 36. Schol. Ar. Plut. 1198 Suid. *χύτραις ἱδρυτέον*. 37. *ἀνακαλεῖται* cod., *ἀνάκειται* Iensius Lucubr. p. 119. Malo *ἀνακλίνεται*.

ἱδρύματα· καθίσματα
ἱδρυμένους· τεθεμελιωμένους
ἱδρυμένα· ανατεθέντα. ἢ ἠσφαλισμένα. τεθεμελιωμένα. κατεσκευασμένα
ἱδρῶ· ἱδρῶτα κατ' ἀποκοπήν·
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο
[ἱδρῶνα]
ἱδρῶν· νο[η]τῶν
ἰδυῖοι· μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορας
ἰδυίῃσιν· ἐπιστημονικαῖς
* ἰδύβολαι· προφαίνεται
ἰδύλευμα· μάθημα
ἰδυλιτρίχες
ἰδυναγής· μάντις
ἰδύ.ους· μάρτυρας. συνίστορας
ἰδών· θεασάμενος. ἀποψηφισάμενος
* ἴδωμαι· θεάσωμαι
ἰδωνόν· ὅμοιον
ἴδωνται· φαίνωνται
ἴε· βάδιζε, πορεύου
ἵει· ἀφίει. ἀπέπεμπεν
ἰείη· πορεύοιτο, διὰ ψιλῆς
ἱεῖας· τὰς κυρίας. οἰκογενεῖς. [ἢ ἀπέπεμπεν]
ἱείς· βάλλων. ἢ πέμπων
ἱεῖσα· ἀποβάλλουσα
* ἰέζεο· ἐκαθέζου
ἴελος· ὁ τῶν ἐντέρων ταραγμός
ἵεμαι· προθυμοῦμαι, βούλομαι. ὁρμῶ. τὰ αὐτὰ καὶ ἱεμένη
ἱεμένη περ· καί περ προθυμουμένη, ὁρμωμένη, [καθημένη]
ἵεν· [ὑπάρχοιεν] ἴεσ[σ]αν
ἰέναι· πορευθῆναι
ἱέντα· πέμποντα

SCR. 38. Aesch. Pers. 811 Eur. Bacch. 949. 41. *Λ* 620. 43. Aristoph. fr. XV 3 vol. II 2 p. 1031. 44. *Ζ* 482. *Σ* 380. 50. *Λ* 330. 51. *Λ* 262. 55. *Λ* 479 *Γ* 221. 56. *Τ* 209. 58. Soph. Ai. 154 Ar. Eqq. 525 Eur. I. T. 298. 59. Eur. Hec. 338. 60. *Γ* 162. 61. Comoedia Dorica. 63. *χ* 409. 64. *Μ* 33. 65. *Λ* 227.

ADNOT. 39. Sic C. 171. 63. ἱδρυμένος· τεθεμελιωμένος Phot. 40. ἀνατεθέντα ad ἱδρυθέντα referendum. 41. Apoll. lex. 90, 4. Choerob. ad Theod. p. 1197. — ἱδρῶνα cod., om. Mus., ἱδρῶτα Schow. 42. ἰδρίων· νοητικῶν Ruhnken. Correxi; possis quoque νοτιῶν. 43. ἰδυίαι cod., em. Sopingus. Cf. Ael. Dionys. et Paus. Eustath. 1158, 20 Phot. 102, 2 Cyr. Ahrens Dial. II p. 47. 44. Apoll. lex. 90, 5. — ἰδυίαισιν cod. ἰδυίῃσιν Mus. 45. ἰδύβολαι cod., ἰδυβολᾶ Mus. Non expedio. 46. Alludit ad εἴδυλος. ἴδμεναι· μαθεῖν C. 63. 47. ‚Cyr. Lex. MS. ἰδύαι· σημαίνει τὰς τρίχας. Corruptum utrumque ex ἴουλοι, quod Vossius voluit consentiente Hemsterhusio.' ALB. Possis quoque οὐλότριχες (Herod. II 104) vel ἰθύτριχες (Herod. VII 70) sine explicatione. Sed vereor ne αἰδοῖαι· τρίχες scribendum sit sc. αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων, ut Hesych. s. v. κρόβαλος. Cf. etiam πύλιγγες, αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες καὶ ἴουλοι βόστρυχοι καὶ κίννοι (sic.) μάλλυκες· τρίχες. 48. Cf. Ἰδάρνας. 49. Imo ἰδυίους. Cf. 43. 52. Admittit Lobeck. Path. Proll. p. 230. Ἴδωλον pro εἴδωλον, quod Hes. supra per ὁμοίωμα interpretatur, GDindorf. Thes. IV c. 526 C. Alius malit ἰδών· ὁμοίως. 53. Cf. gl. 228. 54. Nauck. Ar. Byz. p. 161 n. 55. ἱεον (sic) codex, ἵεν Mus., em. Apoll. lex. 90, 7 schol. *Γ* 221. 56. πορεύεται. δαψιλῶς cod., πορεύεται διὰ ψιλῆς Mus., em. Apoll. lex. 90, 8. 57. Vitiosum. 60. ἵζεο Sylburgus. — Cf. gl. ε 795. 61. Pro εἴελος (cf. gl. ε 788. 871) quo Syracusanos uti solere annotat Suidas s. v. εἰλιγγιῶ. 63. Malo ἱεμένην. — καθημένη ad ἡμένη refer. 64. ἵεν ἢ εἶεν Mus. Confundit εἶεν et ἵεν. Vid. Apoll. lex. 90, 15 EM. 467, 23 schol. *Μ* 33.

* ἰεννά· πορφυρᾶ
ἴενται· ὁρμῶσιν
* ἰένεσθαι· εὐφραίνεσθαι
70. ἱέντας· ἀφιέντας. ἐξάγοντας. ἀκοντίζοντας. [ἢ παραγινομένους]
ἱερά· θυσία. κειμήλια. ἡ συκῆ ἐν τῇ εἰς Ἐλευσῖνα ἀγούσῃ ὁδῷ
ἱεράγγελοι· θεωροί, ἀγγέλλοντες τὰς πανηγύρεις
[ἱεράθετα· ἅγια ἐπιθύματα, μηρία, καὶ ὅμοια θυσίαις θύματα]
ἱεραί· ἄρχουσαι
75. ἱεράμοιβοι· προφῆται θεῶν
ἱερὰ νόσος· ἐπιληψία
ἱεραοιδός· ποιητής
ἱερὰ παρθένος· ἡ Δημήτηρ
[ἱέρας· σημεῖον]
80. ἱεράς· ἁγίας
ἱερᾶσθαι· ἱερουργεῖν. καὶ τὸ ἱερωσύνην ἔχειν
ἱερᾶται· ἱεροσκοπεῖ
ἱερεῖα· θύματα
ἱέρεια· ἁγία, ἣ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα, παρθένος
85. ἱερείαν· θυσίαν, θῦμα
ἱερεῖον· πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ......
ἱερεῖτιν· καθαρμοῦ δεομένην. ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίωνι
[ἱερένα· ἁπαλά]
ἱερεύει· σφάζει
90. ἱερεύς· ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος
ἱερεῦσαι· θυσιάσαι
ἱερεὺς Διονύσου· Εὔπολις Αἶξιν, Ἱππόνικον σκώπτων, ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει
ἱέρευσεν· ἔθυσεν, ἐθυσίασεν
* ἱερῶσαι· ἀφιερῶσαι θεῷ
95. * ἱερή· μεγάλη. ἀγαθή
* ἱερῆα· ἱερέα.
* ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο· ὁ Τηλέμαχος. εἴρηται δὲ περιφραστικῶς
* ἱερήν· ἱεράν. μεγάλην
* ἱερήϊον· κώδιον
300. ἱερῆς· ἱερεῖς
[ἱερεῖ· ἀέρι
ἱεριαί· θυσίαι]

SCR. 68. χ 304. 80. *Ε* 499. 81. Thucyd. V 1. 83. ξ 250. 85. IV Regg. X 20. 86. Arist. Lysistr. 84. 87. fr. 88 Nck. 90. *Α* 370. 92. fr. XIX p. 433. 93. *Β* 402. 95. *Ο* 39. 96. *Δ* 23. 97. β 409. 98. *Δ* 99. 99. *Χ* 159. 300. Attici.

ADNOT. 66. 67. L. ἰόεντα, quod cum ἱέντα confundit. Itaque sublato distinctionis signo scribendum videtur: ἱέντα· πέμποντα [πορφυρᾶ]. 69. ἰαίνεσθαι recte Mus. 70. Confundit ἱέντας et ἰόντας. 71. ἔλευσιν ἄγουσιν cod., Ἐλευσῖν' ἀγούσῃ Mus., em. Heinsius. Cf. Phot. 102, 12 EM. Philostr. V. S. I c. 20 p. 602. Athen. III p. 74 D. 73. ἱερόθυτα Albertus. 76. Cf. νόσος μεγάλη, μεγάλη νόσος et Thes. IV c. 543 BC. 78. ἡ Ἄρτεμις Ruhnken. an ἡ Δήμητρος? 79. τέρας recte Is. Voss. ἱερᾶς· σημεῖον Cyr. MS. 81. C. 39. 171. 82. ἱεροσκοπεῖ· ἱερᾶται codex. Correxi. 83. 84. Separavit Heinsius. 84. ἱερεῖα· ἅγια codex. ἣ — παρθένος cod., ἣ — παρθένον Mus., em. Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 10, praeeunte Valesio. 85. Ignotum fuisse hoc vocabulum Herodiano p. 456 ed. Lob. animadvertit GDindorf. Thes. IV c. 532 A. Cf. 302. 86. Adde πλὴν ὗός ex Moeride Att. p. 192. 87. ἱερείτην cod. C. 39, ἱερεῖτιν h. e. ἱερῖτιν Mus. Cf. C. Keil sched. epigraph. p. 19, qui laudat titulos et Lobeck. Pathol. p. 387. 88. Sic etiam Cyrillus; τέρενα recte Soping. 90. Apoll. lex. 90, 1. 92. εὔπολισαἶξινιππόνικονκόπτων cod., em. Mus. 99. ἱερηΐ cod., h. e. ἱερήϊον quod reposuit Mus. 300. ἱερεῖς· ἱερεῖς cod., ἱερῆες· ἱερεῖς Mus., em. Voss. 1. 2. Om. Mus. Correxerat ἱερεῖαι; cf. gl. 285. 1. ἠέρι Schowius.

ἱεροῖς· θείοις

ἱερόμας· τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος

5. * ἱεροῖο δόμοιο· ναοῦ. μεγάλου οἴκου

7. ἱερομηνία· ἑορτάσιμος ἡμέρα. ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα

6. ἱερόλας ἴσισυς· Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροιδὰν ἢ γεροῦντος λέγει

ἱερομνήματα· ὀχυρώματα

ἱερομνήμονες· οἱ πεμπόμενοι εἰς Πυλαίαν ἱερογραμματεῖς

10. ἱερομύστας· ἱερὰ μ[αντε]υομένους

ἱερόν· ἔννγρον. ἀγαθόν. μέγα. θεῖον. καὶ ναός

ἱερὸν ἡ συμβουλή ἐστιν· παροιμία, ἐπὶ τῷ δεῖν καθαρῶς συμβουλεύειν

ἱερὸν ἰχθύν· τὸν μέγαν καὶ ἄνετον λέγει· ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα

ἱερὸν ὀστοῦν· τὸ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν μετὰ τοὺ(ς) σπονδύλου(ς) κείμενον

15. * ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο· ὁ Ἀλκίνους

17. ἱεροποιοί· ἐπιμήνιοι

16. ἱερὸν πόλεμον· ὃν ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ Φωκεῦσιν Ἀθηναῖοι καὶ παρέδοσαν τὸ ἱερόν

ἱεροπρεπῶς· θεοπρεπῶς

* Ἴεσσα· γεγουνῖα ἐντολὴ καθ᾽ ὑπόκρισιν

20. ἱερός· σεμνός. ἥμερος. ἀγαθός

ἱερὸς ἀκτή· ἄλφιτα

Ἱερὸς γάμος· ἑορτὴ Διὸς καὶ Ἥρας

ἱερὸς λόχος· ἐν τοῖς τακτικοῖς. ἡ πρώτη ἀπολο γ

ἱερόσυλος· τὰ ἱερὰ κλέπτων

SCR. 5.* Z 89. 7. Demosth. 715. 6. fr. 54 p. 112. 9. Aristoph. Thesm. fr. XI. 12. Epicharm. fr. inc. 44 Polm. Aristoph. fr. XXII p. 959. 13. Π 407. Cf. Apoll. lex. 90, 12 et Tryph. Alex. p. 68 ed. Velsen. 15. η 167. 17. Demosth. passim. 16. Ar. Avv. 557. 19. Iesai. XV 4. 21. Hesiod. Op. 466 et orac. ap. Herod. VIII 77. Λ 631. 22. Anaxand. fr. II 2 vol. III p. 177 Menand. fr. II vol. IV p. 162.

ADNOT. 4. Sic cod., ἱεροκόμος Mus., ἱεροκόμας Thes. IV c. 536 D. Sed cf. 306. 6. Exhibui lectiones codicis; ἴσισυς et γεροῦντα Mus., ἱερεύς — γεροίταν ἢ γεροντίαν Heringa Obss. p. 219, ἱεροίτας et γεροίταν Pearso et Lobeck. Path. Proll. p. 387, ὡς καὶ τὸν γερόντα γηρόλαν λέγει probabilius GDindorf. Thes. IV c. 536 D, cum parum credibile sit Sophoclem Creticas glossas adscivisse. Parilia sunt κοιόλης (Lob. Proll. 129) ὀπυιόλης σιφόλης σκωπτόλης κορυπτόλης μαινόλης. Utut est gl. 4. 6. copulandas esse arbitror, sic ut Sophoclis nos verba tenere appareat: ἱερόλας· τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. ,ἱερόλας ἴσισυς' Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι, ὅς (sic) καὶ τὸν γηρῶντα γηρόλαν λέγει. Inde haec tria frugi reportamus, primum ut verba ἢ γεροῦντος correctionem marginalem esse pateat, deinde ut γηρόλαν a verbo (γηράω) ut reliqua eiusdem terminationis vocabula, non a nomine proveniat, denique ut ἱερόλαν ab ἱεράομαι derivandum esse tute pronunciare possimus. 8. Idem habes post ἱεροφάντης. Utroque loco ἴωροι· μνήματα ὀχυρώματα suasit Hemsterh. 10. ἱερομύστους cod., em. HSt. — [αντε] om. C. 63. 11. Lobeck. Path. El. p. 96. — ὅσιον cod. Correxi. Infra τὸ ἱερόν· τὸ θεῖον. 12. συμβουληστὴν — ἐπὶ τῷ ἴδει cod. συμβουλή — ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ Mus., em. Meinek. Philol. XII p. 612, Epicharmum ἱαρὸν ἁ συμβουλία 'στίν dixisse monens. Cf. interpp. Zenob. IV 40 p. 96. 13. Ordo ἱερὸν ἰχθύν postulabat. ἱερὸς ἰχθύς codex. 14. (ς) bis Hemsterhusius. 17. Boeckh. C. I. I p. 221 a. Locus insignis est EM. 468 sq. Bkk. 265, 22 Phot. p. 103, 24. 16. Schol. Ar. Avv. 557 Thuc. I 112. Ad. Tschepke de bello sacro Phocensi Vrat. 1841. 8. 19. καὶ ἰασσὰ εἰ καὶ δοκεῖ γεγουνῖα ἐντολὴ εἶναι ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ἐντολή κτλ. Basil. in Ies. XV 4 p. 603 E. ἰασά· γεγουνῖα ἐντολή Origen. Lex. Nom. Hebr. p. 211. ἰεσσά· ἔνθα Σηὼν βασιλεὺς τῶν Ἀμοῤῥαίων ἐκπολεμεῖται. Μέμνηται αὐτῆς καὶ Ἡσαΐας κτλ. Euseb. de loc. Hebr. p. 453 ed. Mart. 23. Sic codex, ἀπολοχία Mus. Non liquet.

ἱεροσυλημάτων· τῶν κλοπῶν τοῦ ἱεροῦ
* ἱερώτατος· θειότατος. ἅγιος
ἱερουργεῖ· θύει. ἱερὰ ἐργάζεται
ἱερουργοῦντα· προσφέροντα θυσίαν
ἱεροφάντης· μυσταγωγός, ἱερεὺς ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων
* ἱερομνήματα· ὀχυρώματα
ἱέρωμα· τὸν κόννον Λάκωνες, ὃν τινες μαλλὸν (ἢ) σκόλλυν
ἱερώματα· θυσίαι θεῖαι, θαυμασταί
ἱερωμένη· ἱερατεύουσα
ἱερῶν· θείων. Ἀττικῶς ἐπὶ τῶν μελλόντων βουλὴ λέγεται. καὶ ἐκκλησία
ἱερῶν δάνη· ἀπὸ τῶν θυσιῶν μερίς
ἱερῶσθαι· θύειν καθαροὺς ὄντας
ἱερώσυνα· τὰ τῷ ἱερεῖ διδόμενα ἱερεῖα
ἵε[σ]σαν· ἐπορεύθησαν
ἵεσσα· βαδίζουσα
* ἵεσθαι· προθυμεῖσθαι. χωρεῖ(ν)
* ἱέσθην· ἐπεθύμουν
* ἵεται· βαδίζει. προθυμεῖται. πορεύεται. θέλει. ἐπείγεται. ὁρμᾶται
ἰέττας· πατέρας. Κρῆτες. ἢ τοὺς ἀγρίους τράγους
ἰζάνει· ἐπικάθηται
ἵζανον· ἐπέσπιπτον. ἐκάθιζον
ἵζει· καθίζει
* ἷζεν· ἐκάθισεν
ἰζέλα· ἀγαθὴ τύχη. Μακεδόνες
ἰζέλος· ὁ θαλάττιος σκορπίος
ἵζεο· ἐκαθέζου
ἰζίνες· οἰωνοί, ὄρνιθες, προχόοι, λέβητες, τρίποδες
ἰζίσαντα· καθίσαντα
ἰζοῦνα· βοόστασις
ἶζνο· κάθισον

SCR. 25. II Macc. IV 39. 28. Rom. XV 16. 23. II Macc. XII 40. 33. Thucyd. II 2. 36. Thucyd. V 1. 41. Σ 501. 42. β 327. 44. Κ 93 Sappho fr. 2, 3. 45. ω 208. 46. Ν 281. 47. Β 53. (50. Γ 162).

ADNOT. 26. ἱ[ε]ρότατος? 30. ἴωρα· μνήματα h. l. et gl. 308 Hemsterhusius. 31. ἱερόβατον· κόνον — μᾶλλον cod., em. Hemsterhusius. Idem dubitanter ἱερόβοτον κόννον, ut sit cincinnus, qui deo sacer pascebatur. ἢ addidi. Cf. et κρόβαλος et κρωβύλος. 32. θύματα coni. Albertus. Sed vid. ἱρά. 34. ,ἱερῶν· θείων forte ex Hom. Od. κ 351. *Cetera nondum satis expedio.*' ALB. Possis etiam ἱερῶν (καὶ) ὁσίων. Ἀττικῶς. ,ἐκκλησία] Tunc scriptum ἱράων. Infra ἱράων· ἐκκλησιάων' Sopingus. Restant verba ἐπὶ τῶν μελλόντων, quae non dubito, quin proverbio explicando inserviverint. Iam vero, cum proverbia apud nostrum saepissime ordinem confundant, nihil impedit, quominus h. l. inseramus (ἱερὰ ἄγκυρα·) ἐπὶ τῶν μελλόντων (ἐπιχείρημα εἰπεῖν πάντων μέγιστον) λέγεται. Cf. not. crit. Diogen. V 29 p. 256. 35. ἱερωνδάνη cod. ἱερωνδάνος Mus. Correxi, nec opus est ut μερίδες scribatur. Cf. gl. δ 220. 36. Phot. 104, 16. 37. ἱερῷ cod., em. EM. 468, 41 Bekk. 266, 7. Cf. Phrynich. app. soph. 44, 9. 38. [σ] C. 11 = ἤεσαν. Cf. ἐπίεσσαν. 39. Imo ἴασσα (Cf. Meinek. ad gl. Ἐπίασσα) vel potius ἴασα et ἶᾶσα. Vid. Ahrens II p. 323. Cf. tamen κύεσσα. 43. Recte Τέττας (male aliquotiens τέτλας scriptum) restituit Taylor ad Lys. p. 443. 700 coll. τέττα. τοὺς ἀγρίους τράγους ad ἰτθέλας (ἰττέλας) referebat Vossius; forte τοῦ ἀγρίου τράγου δοράς. Ἰττέστας Pollux VII 211, ubi ἰπτέλας h. e. ἰττέλας cod. Falckenburgi, ἰττέλας Bekker. — Ab hac glossa pendet emendatio gl. κίτται· πρόγονοι (l. τέτται). 45. Confundere videtur ἰζάνον· ἐπεσπίπτον et ἵζανον· ἐκάθιζον. 48. Forte i. q. ἐσλά. Supra ἄζερος vel ἄζειρος· ἀγαθός; at hoc ex ἀζιέρως corruptum videtur. 50. καθέζου Cyr. 63 EM., ἐκαθέζου retinendum censet Hemsterhusius. 51. 52. Sic codex, ἰζήσαντα Mus., ἰζῆνες et ἰζήσαντα Vossius. 51. Cf. vol. I p. 297 ἀσβηνοί· ὄρνιδες et ἀζηνοί (sic cod.)· κύκνοι, nec non infra τίβηνος (τριβήν Meinek.)· τρίπους λέβης. 53. ἴζουνα Lobeck. Proll. p. 226. 54. ἴζνο cod. Vossius, ἵζεο Mus., l. ἷζεν.

55. .ἴζυομεν· ἰακῶς. κακὰ ὑπομένωμεν·
ἰζῶς· σχῆμα ὀρχήσεως
ἴη· μία. μόνη
ἰή· φωνή, βοή
ἰηγορεῖν· ἐγρηγορέναι. Λάκωνες
60. ἰηδόνες· εὐφροσύνη. ἐπιθυμίαι. χαραί
ἰηθενέουσα· ἐκπεπληγμένη, καὶ ἀποροῦσα
[ἰήθεος· ἔφηβος. ἄγαμος]
ἰήϊος· δασέως μὲν ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ τῆς ἀφέσεως καὶ τῆς (τ)οξείας. ψιλῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἰατρὸς γὰρ ὁ θεός. Ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ καὶ Ἴων Εὐρυτίδαις· ὡς αἴλινον, ἰάλεμος
ἰήους καμάτους· τοὺς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ ἰᾶσι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς πόνους· ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ
65. ἴηλα· [ἀκρόδρυα]
ἴηλεν· ἐπέβαλεν. περιέβαλεν. ἔδησεν. ἔγραψεν. ἔπεμψεν
ἰηλεμίστριας· θρηνητρίας
ἰηλενές· πορφυροῦν. μέλαν
* ἰῆς· μιᾶς
70. ἰήλ[λ]ω· ἐπιβάλω
ἰήνῃ· διαχέῃ. εὐφράνῃ
ἰ[η]ότητι· βουλήσει
ἴησιν· ἀπίῃ
ἰητήρ· ἰατρός
75. ἰητῆρος· ἰατροῦ
ἰήτης· τοξότης, ἰοβόλος
ἰήτωρ· ἰατρός
ἰητορίη· ἰατρική
ἴθα· ἡ θήλια τῶν ὑδάτων φύσις. καὶ ὀρθή. μακρά. στενή. δικαία
80. ἰθαγενής· αὐτόχθων. γνήσιος
ἰθαγενέ(ε)σσι· γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς, οὐκ ἐκ παλλακίδος
ἰθαίνειν· εὐφρονεῖν
Ἴθακος καὶ Νήριτος καὶ Πολύκτωρ· υἱοὶ Πτερελάου

SCR. 55. Ξ 89. 58. Orac. ap. Herod. I 85. 63. Ο 365. 64. OR 174. 66. ϑ 417; quod praecedit ἴηλα legitur Ο 19. 67. Ex Aesch. Cho. 424 petitam esse animadvertit Hermann. Opusc. IV p. 338. 69. Π 173. 70. β 316. 71. Ω 119. 72. Ε 874. 73. Ι 697. 74. Δ 190. 75. Δ 194. 80. Aesch. Pers. 306. 81. ξ 203. 83. ρ 207.

ADNOT. 55. ἰζυομενίω καὶ cod., ἰζύομεν· ἴωμεν καὶ Mus., ἰζύομεν· κακὰ Hemsterhusius coll. schol. Ξ 89. Correxi; ὀϊζύομεν enim ἰακῶς, οἰζύομεν ἀττικῶς. 56. Ἰξῦς? forte ἀπὸ τῆς περιφορᾶς τῆς ὀσφύος. 59. Γρηγορεῖν? Λάκωνες ad ἰζῶς retulerim. 60. Cf. Lobeck. rhem. p. 125. — εὐφροσύναι Mus. Supra ἀηδόνα· εὐφροσύνην (l. ἰηδόνα). 61. Cf. ἰαηθένει. 62. ἠΐθεος vel ἤθεος Guyetus, alii. 63. ὀξείας — αἰλίνων ἰάλεως cod., em. Mus. Idem recte Εὐρυτίδαις pro Εὐρύτιδες, in Aldina per errorem ἐρυτίδαις. — Cf. Apoll. lex. 90, 30. 64. ἰήους — τινοὺς cod., em. HSt. Ἡδύποδι cod., em. Mus. Cf. Didym. fr. p. 98. 65. Vide ἦλα. μῆλα. οἴμηλα· οἰμίηλα. Cf. Seleucum Philol. III p. 449. Lectio ἴηλα nata ex ipso loco Hesychii modo allato, sic emendando: οἴμηλα· οἶμαι ἦλα. ἀκρόδρυα. Nimirum Demetrius Ixio in etymologia ἦλα δὲ οἷον μῆλα dixerat. 67. Supra ἠλεμίστρια· θρηνήτρια. 66. ἔγραψεν] sc. literas misit. 68. ἰοδνεφές Voss. 70. [λ] Voss. 71. ἰηνῆ διαχέει ἐύφράνθη cod., em. Iensius, nisi quod εὐφραίνῃ scripsit. 72. Sic cod., ἰήτητι Voss., em. Mus. 73. ἐπίει cod., em. Albertus. 76. Lobeck. rhem. p. 191 n. 3 in medio relinquit sitne ἰήτης scribendum an ἰήτης. In Parall. p. 398 ἰήτης praefert. Cf. eiusd. Path. El. p. 71. 78. ἰητηρίη cod., correxi. 79. θήλεια Mus. ‚*Postremae interpretationes clarum faciunt de ἰθεῖα hic agi.*' GDindorf. Thes. IV c. 555 D. Idem animadverterat Albertus. 81. (ε) Voss. 82. εὐφρονεῖν cod., εὐφραίνειν Guyetus et Lob. Proll. p. 37, rhem. p. 125. ἰαίνειν Thes. IV c. 556 C praeferre videtur. 83. ἠδὲ Πολ. in Hom. Od. ρ 207.

ἴθανα· σχοινία

85. ἶθαρ· εὐθέως, ταχέως

ἰθαραῖς· ταχέσιν. ἱλαραῖς. καλαῖς. καθαραῖσ[ι]. κούφαις. (γ)λ[ε]υκείαις. ταχείαις

Ἰθάς· ὁ τῶν Τιτάνων κῆρυξ Προμηθεύς. τινὲς Ἴθαξ

ἰθεῖα· ὀρθή

ἰθείη· ἅμαξα. Θεσσαλοί

90. ἰθέως· ὀρθῶς

* ἰθείην· εὐθεῖαν. θαυμαστήν

ἰθή· εὐφροσύνη.

ἶθι· πορεύου, ἧκε, ἔρχου

ἰθίτας· ὁ βλέννος καὶ μωρός

95. ἰθμαίνων· ἀσθμαίνων

ἴθματα· ὁρμάς. βήματα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἰέναι. καὶ ἴχνη

ἰθμία· ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος

[ἰθμίν· περιστόμιον. περιτραχήλιον. ἢ στεφανίς]

* ἰθαίνεσθαι· θερμαίνεσθαι

400. ἶθρις· σπάδων, τομίας, εὐνοῦχος

ἰθύ· εὐθέως

* ἰθύς· ἐπ' εὐθείας. καὶ εἰς ὀρθόν, μεθ' ὁρμῆς

[ἰθυγενές· εἰς εὐθύτητα τεταμένον]

ἰθύει· βούλεται. ἐφορμᾷ, φέρεται

5. ἰθυκτέανον· τὸ ἰθὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον

ἴθυμβος· γελοιαστής. καὶ τὸ σκῶμμα. ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα. καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαιος

ἰθύν· ὀρθόν. φρόνησιν. τρόπον. ὁρμήν. βούλησιν. διάνοιαν

ἰθύνει· ἀπορθοῖ, ἐξισοῖ. διοικεῖ, εὐθύνει, κυβερνᾷ

ἰθυνομένων· κατ' εὐθὺ προϊεμένων, καταστοχαζομένων

10. ἰθυνοῦμεν· εὐθυνοῦμεν

ἰθυπετεῖν· ἐπ' εὐθείας ὁρμῆσαι

ἰθύντατα· ὀρθότατα, δικαιότατα

SCR. 85. *M* 353, unde etiam gl. *ἰκιών* fluxit. 88. *Ψ* 580. 90. Herod. II 121, 3. 93. *Α* 32. 96. *Ε* 778. 98. *σ* 299. 401. *Ξ* 430 *Υ* 99. 4. *Δ* 551. 7. *Ζ* 79 *δ* 434 *π* 304. 8. *Ρ* 632. 9. *Ζ* 3. 12. *Σ* 508.

ADNOT. 84. Lob. Proll. p. 176 n: cum *ἰβανατρίς* comparat. Hebraice אטון est *funiculus*. 85. Lob. Proll. 256. — *εἶθαρ* Cobet, sed vide Apoll. lex. 90, 24. 86. ‚*Prima significatio ab ἶθαρ repetenda, secunda ad ἴθη· εὐφροσύνη vel ad verbum ἰθαίνω convenit, tertia aptior est loco Simmiae Anthol.* XV 22 *κρηπνᾶν ἰθαρᾶν quod Palat. suppeditavit pro καθαρᾶν.*‘ Lob. Proll. p. 256. Cf. Salmas. ad Simm. Secur. p. 204. *ταχέσιν*] hoc delendum, vel scr. *ἰθαροῖς· ταχέσιν. ἰθαραῖς· κτλ.* — *καθαραῖς ἢ* Mein. — *λευκείαις* cod., em. Lobeck. 87. Cod. *τιτήνων.* — Cf. *Οἰοθόρ* et *τίταξ.* 89. Infra *ὀθέτη· ἅμαξα ἡμιονική* et *ὄθιξα· ἅμαξα.* Sed probabilius est *Θεσσαλοί* pertinuisse ad *Ἰθάς. ἰθύνοι ἅμαξαν Ω* 149. 91. *θαυμαστήν* ad *θείην* vel *ἠθείην* refer. 92. *ἴθη* cod., *ἰθή* HSt. Lob. rhem. p. 125 Proll. p. 37 n. Coni. *ἰθύν· φρόνησιν.* 94. Alludit ad *βλιτάς* et *Μελ]ιτίδας.* 95. Vide *ἰσθμαίνων* et *ἰσμαίνει.* 96. Apoll. lex. 90, 18. *ὁρμάς*] cf. *οἴθματα.* 98. Sic cod., *ἰθμήν* Mus., *ἴθμην* Lobeck. Parall. p. 395. Recte Thes. IV c. 663 B *ἰθμίον* vel potius *ἴσθμιον* scribendum esse monet. 99. Lobeck. rhem. p. 125. Imo *ἰαίνεσθαι.* 400. Sic C. 39 Zon. c. 1097, *ἔθρις· τομίας* supra Hes. *ἄθρις* margo Suidae, *ἴθρης· ὁ τομίας. παρὰ τὸ θρίσαι ὅ ἐστι πρίσαι* C. 63 *ἶθρις· ὁ ἐκτομίας. ἀπὸ τοῦ θερίζω θερίσω θερίς καὶ θρὶξ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ ἶθρις* Psell. ap. Boisson. Anecd. III p. 220. Cf. Iacobs AP. 6, 219. Notum illud Archilochi *ἶνας δὲ μεζέων ἀπέθρισε.* 401. Apoll. lex. 90, 28. 2. *εὐθεῖαν* idem. Fortasse 401. 2 copulandae sunt. 3. *ἰθυτενές* recte Albertus. 5. *ἰθὺ κτέανον* cod., em. Salmas: Cf. gl. ε 6897. 6. Poll. IV 101. 104. — *ὑπόκυνος* cod. *ὑπόκενος* Mus. *ὑπόσκαιος* Phot. 105, 2. Nisi latet [*καὶ ἀπόκινος*], quod saltationis genus commemorat Pollux. 7. Apoll. 90, 19. 10. *ἰθυνοῦμεν· ἰθυνοῦμεν* cod., om. Mus., em. Meinek. Philol. XII p. 612. 11. Sic codex, *ἰθυπετεῖν* Mus.

ἰθυντήρ· χαλινός. πηδάλιον. ὁδηγός. ὁρμηστής. καὶ εἴ τι ἰθῦνον, κανονίζον, καὶ ἰσότητα παρέχον
* ἰθυνθήτην· ἐπ' εὐθείας ἐγένοντο
(*) ἰθυπτίωνα· τὴν ἐπ' εὐθείας πετομένην καὶ κατ' ἀντικρύ. καὶ ὀρθόβο[υ]λον, κατ' εὐθὺ φερομένην
ἰθυντήριον· ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης
ἰθύρ· τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον
ἰθύς· εἴθε, μακάρι, αἴθε
ἰθύς· εὐθύς. ὀρθός
ἴθυσεν· εἰς ὀρθὸν ὥρμησεν
ἰθὺς νηῶν· εὐθεῖαν, ὡς.... ἐπὶ τὴν πόλιν
ἰθὺς τετρα(μ)μένος· ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν
ἰθυτενές· ἐπ' εὐθεῖαν τετ[ρ]αμένον
ἰθύφαλλοι· οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ, γυναικείαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δὲ ὅτὲ μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον· ὅτὲ δὲ τὸ ποίημα τὸ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενον
ἰθύω· ἐπιβάλλομαι
ἰθών· πυγή. λαγαρός. καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ ἀλλ' αὐτά
Ἰθών· ἡ πόλις Θεσσαλίας
ἰκάζει· στοχάζει. ἀπολαμβάνει
ἵκανε· παρεγένετο
ἱκάνει· καταλαμβάνει
ἱκανέμεν· ἱκετεύειν
ἵκανεν· κατελάμβανεν. ἤρχετο, παρεγένετο, ἀφίκετο
ἱκάνετον· ἀφίκεσθον
ἱκάνῃ· λάβῃ. παραγένηται
ἱκανήν· ἀρκοῦσαν. πολλήν
ἱκάνομαι· ἱκετεύω. ἀφῖγμαι
ἱκανόν· διαρκές. δόκιμον
ἵκανον· παρεγένοντο
ἱκανότης· δύναμις, ἰσχύς
ἱκανοῶν· ἐπιθυμῶν
ἵκαντι· ἥκουσιν

SCR. 14. *Π* 475. 15. *Φ* 169. 20. *Z* 2. 21. *M* 254 *Φ* 540. 22. *P* 227. 27. Ἰθώμη *B* 729. 29. *B* 17. 30. *Λ* 254. 31. *δ* 29. 33. *I* 197. 36. *Σ* 457. 38. *Γ* 145. 39. Lysias ap. Bekk. 100, 20. Poll. IV 23. 40. *ϑ* 288.

ADNOT. 13. Phot. 105, 5. C. 39. ubi *κυβερνήτης* pro *ὁρμηστής*. — *ἁρμοστής* Hemsterh. — *ἰθυντήριον· κανονίζον* C. 39. 12. Apoll. lex. 90, 21. 14. *ἰθυντητήν* cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 120. 15. Apoll. lex. 90, 22. — [υ] HSt. 16. Post *δάφνης* collocari malim verba ad gl. 413 relata *καὶ εἰ — παρέχον*. Albertus conferri iubet Casaub. Theophr. c. 16 p. 289 et Ez. Spanh. ad Callim. p. 399. 17. I. q. Poll. I 145 *γάρνον ἢ δέστρον* vocari tradit. Laconicum videtur *ἴτυρ* = *ἴτυς* = *ἐμπυελίς*. Idem est *κίδα* Ducang. App. p. 101. Vide Hes. *γάρνον* et *τόρμος*. Lob. Parall. p. 217. 18. *μακάρι* expunxit Mus. Glossa ex *εἴθ' ὕσ(τατα?)* corrupta videtur. 20. *ἴθυνεν* cod., correxi. 21. Om. Mus. Habet Apoll. lex. p. 90, 26 (Meinek. Phil. XII 632), unde lacunam a me indicatam exple verbis *ἰθὺς πόλιος*. 22. (*μ*) Mus. 23. Cf. 403. *ἰθυτανές· — τετραμένον* cod. *ἰθυτενές· — τετραμμένον* Mus., em. HSt. Ineptit Schowius, qui *ἰθυτανές* retinendum censet. 24. *ἐπίορκοι* Phot. 105, 9—15. *οἱ ἔφοροι Διονύσου*. Suidas. Forte *οἱ ἐπὶ ὀρχήσει κατακολουθοῦντες*. — *ὅταν* (em. Phot.) *μὲν τετραμένον τὸ ἐν αἰδοῖον* cod., em. Mus. 26. *λαγαρός*] Tum scribendum *ἴθων*, ut *καταπύγων πόσθων σάθων ψώλων βλίτων* al. — *λαγαρόπρωκτος* coni. Hemsterhusius. — *ἀλλᾶντα* pro *ἀλλ' αὐτά* Mus., *ἄλλ' ἄττα?* 27. H. e. *Ἰθώμη· πόλις* vel *Ἴτων*. 28. L. *εἰκάζει. Ἀπολαμβάνει* ad *ἱκάνει* refert Alb. 29. Apoll. lex. 29, 1. 33. *ἱκάνεθον· ἄφεφθον* cod., em. Mus. 34. *ἱκάνει* cod., em. Mus. 34. *ἱκάην* cod., em. Mus. 36. *ἱκετεύειν* cod., *ἱκετεύω* Mus. 40. *ἱκανόων ἢ ἰσχανόων* Mus., *ἱκάνων* GDindorf. IV c. 567 B. Imo *ἰχανόων*, ut *ϑ* 228 teste EM. 478, 44 nonnulli libri habebant pro *ἰσχανόων*. 41. Perfectum Doricum est. Ahrens Dial. II p. 345.

ἰκάντιν· εἴκοσιν
ἰκάνω· καταλαμβάνω. ἱκετεύω
ἱκανῶς· δυνατῶς. ἀρκετῶς
45. ἶκαρ· ἐγγύς, καὶ παρ' ὀλίγον τοῦ ἐφικνεῖσθαι
Ἰκαριῆς· δῆμος Ἀθήνησι, φυλῆς Αἰγη[ν]ίδος
Ἰκάριον· ὄνομα πελάγους
Ἴκαρ[ι]ος· υἱὸς Δαιδάλου. [οὗτος, φασίν, ἐτεχνάσατο τὴν τεκτονικήν· ἐποίησε δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πτερὰ ξύλινα, καὶ ἐκόλλησεν αὐτὰ κηρῷ, καὶ ἐπετάσθη κατὰ τοῦ ἡλίου, καὶ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τὸν κηρόν, καὶ ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἐπνίγη. ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος Ἰκάριον πέλαγος.]
ἰκασθείς· ὁμοιωθείς
50. ἵκατο· ἐλάβετο
ἵκει· ἥκει
ἵκειν· ἐληλυθέναι
ἰκέλη· ὁμοία
ἴκελον· ὅμοιον
55. ἰκενάς· ὀρχήσεις
[ἰκεοβολίας· ματαιολογίας]
ἱκέσθαι· παραγενέσθαι. ἱκετεῦσαι
ἱκεσίας· πρεσβείας. ἱκετηρίας. παρακλήσεις, δεήσεις
ἱκέσιος· ἱκέτης, πρόσφυγος, ὡς ἱερὸν καταφεύγων δοῦλος
60. ἱκέτευσεν· μετῳκίσθη. ἱκέτης ἐγένετο
ἱκέτην· πρόσφυγον, ἀξιοῦντα, δεόμενον
[ἱκέτης· παῖς, δοῦλος. παράσιτος]
ἱκετηρία· παράκλησις
ἱκετήσιος· ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν Ζεύς· ἢ ὁ τοὺς [ο]ἱκέτας ἐλεῶν
65. ἵκετο· παρεγένετο. ἥψατο
ἱκετορεύσομεν· ἱκετεύσομεν
ἱκετώσυνα· καθαρτήρια, λυτήρια. ἱκέσια
ἵκηαι· παραγένῃ
Ἰκιάδες· αἱ ἐξ Ἰκοῦ τῆς νήσου
70. ...ι κιών· πορευθείς
ἰκμάδα· σταγόνα, ὑγρασίαν
ἰκμάζει· κατασκευάζει. κατασκελετεύει
ἰκμάζειν· κατασκελετεύειν
ἰκμαζομένην· ὑγραινομένην. μαλασσομένην
75. ἰκμαίνει· ὑγραίνει. μαλάσσει
ἰκμαλέον· χλωρόν. ὑγρόν. στερεόν
ἰκμᾶν· λικμᾶν, σῖτον καθαίρειν

SCR. 43. *Ν* 449. 44. Herod. VII 11. 47. Soph. Ai. 702. 51. *Θ* 192 Sappho fr. 2. 53. *Δ* 86. 54. *Ε* 450. 57. *Α* 19. 59. Soph. Ant. 1230. 60. *Π* 574. 61. *Ω* 570. 64. *ν* 213. 65. *Λ* 362. 66. Sophocles. 68. *Ζ* 143. 70. *Μ* 353. 71. Arist. Nubb. 233 Herod. III 125.

ADNOT. 42. Sic codex, *ἴκατι* ἢ *εἴκατι* Mus. Ahrens Dial. II p. 280. 45. Imo *ἴκταρ*. V. Lobeck. Parall. 140. 46. *Ἰκαριεύς* cod. *Ἰκάριος* Mus. quo ordo pessum datur. Correxi. [ν] Mus. Cf. Meinek. hist. crit. p. 30. 47. *Ἰχάριοι* cod., em. Mus. 48. [ι] Heinsius. — *φησὶν τε* † *ἰχνάσατο* cod., em. Salmasius. Divisionis nota cum seq. *ἰ* dormitanti rubricatori deberi clarum est. Ceterum consarcinatoris additamentum confodit Hemsterhusius. 49. *ἰκασθείς* ἢ *εἰκασθείς* Mus. Cf. Cobet. Var. Lect. 88. 50. Mein.: „*ἵκετο*? e. c. *γοῦνα* i. e. *ἐλάβετο γονάτων*.“ 52. *ληλυκέναι* cod., em. Mus. 55. Cf. *σικανοί* et *σίκιννυς*. 56. *εἰκαιοβολίας* Salmasius, *εἰκαιοβουλίας* Thes. IV c. 569 A. 61. *ἱκέτιν* Mus. 62. *οἰκέτης*. 66. Infra *ἰκτορεύσομεν* (*ἰκτερεύσομεν* cod.), rectius. 69. *Ἴκου* cod., em. Albertus. 70. *ἰκιών* cod. et Lex. MS. Alberti; *κιών* vel *ἰκών* Lobeck. Path. El. p. 76. Imo *Αἰάντεσσ*]ι *κιῶν* ex Hom. *Μ* 353. 72. Sic etiam Ç. 11, *κατασκεδάζει* Hemsterhusius qui *κατασκελετεύει* ad *ἐξικμάζει* refert. Quidni *ἰσχνάζει* unde *ἰσχνασμός* ap. Hippocr. p. 762 A, vel *ῥικνάζει*? 77. Lobeck. Path. p. 110.

ἰκμάρ· νοτίς

ἰκμάς· νοτίς, ὑγρασία, ὑγρότης, ὑγρὰ σταγών

80. ἰκμασία· ὁ ἔνδροσος ἀήρ, ὑγρασία

* ἰκμάσαι· ἐφορμῆσαι

ἴκμενον· εἰ μὲν δασέως τὸν ἱκτικὸν λέγει, οἷον πορευτικόν, τὸν ἱκνεῖσθαι ποιοῦντα, ὅ ἐστι πορεύεσθαι. εἰ δὲ ψιλῶς τὸν ἰκμαδώδη καὶ ἔνικμον, οἷον ἔνυγρον

ἴκμη· φυτόν τι γενόμενον περὶ τὸν Ὀρχομενόν

ἰκμῶντο· ἐσείοντο. ἐπνέοντο

85. ἰκνά· τροφεῖα

ἱκνεῖται· ἔρχεται. νοσεῖ. καθάπτεται. δεῖται, ἱκετεύει

ἰκν[ε]ίαν· τροφ[ε]ῖαν. [κονίαν]

ἴκν[ε]ιος· τροφεύς. Ῥόδιοι

ἰκνοτέρους· ἐσταλμένους

90. ἱκνοῦμαι· ἱκετεύω. ἔρχομαι. παρακαλῶ

ἱκνουμένως· προσηκόντως

* ἱκνῶμαι· ἱκετεύσω

ἴκνυον· κονίαν. σμῆμα

ἵκοιτο· φθάσοι. παραγένοιτο

95. ἱκόμαν· παρεγενόμην

ἱκόμενον· ἱκετεύοντα, παραγενόμενον

.ἴκοντες· ὑπακούοντες. παραχωροῦντες

ἵκοντο· ἱκέτευον. παρεγένοντο

.ἰκός· τάχα, ἴσως

500. .ἰκόσιν· εὐπρεπέσιν

ἰκρία· ἡ καθέδρα τοῦ κυβερνήτου. οἱ δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ μακρὰ σανιδώματα τῆς νεώς. ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ξύλοις κατασκευαζόμενα θεωρεῖα. καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τῆς πρύμνης καὶ πρῴρας, καὶ τὰ καταστρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλινα, οὕτως ἐλέγοντο Ἀθήνησιν, ἀφ' ὧν ἐθεῶντο, πρὸ τοῦ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον γενέσθαι

ἰκρίον· σαν(ί)δωμα. ἢ ξύλον, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξέονται

ἰκτᾶ· ἥκει, ἦλθεν

ἰκταίνοντο· ἠσθάνοντο

5. ἴκταρ· ἐγγύς. ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι. πρόσφατον, ἄρτι, ταχέως. πυκνῶς. ἐξαπίνης. καὶ παροιμία· (οὐ) δ' ἴκταρ βάλλει

SCR. 79. *Ρ* 392 Aesch. fr. 216 Ddf. 82. *Λ* 479. ‚Ter in Odyss.' Iens. Luc. Hes. p. 120. 90. Soph. Ai. 587. Eur. Or. 672. 91. Herod. VI 65. 93. *Γ* 233. 98. *Λ* 432. 501. *Ο* 676. 729 ε 162 Ar. Thesm. 395. 4. ψ 3. 5. Plat. Rep. IX p. 575 C. Hesiod. Theog. 690.

ADNOT. 78. ἴκμαρ cod. Lob. Parall. p. 205; ἰκμάρ Casaub. ad Ath. VIII p. 352 A Laconice pro ἰκμάς. 81. ἐφορμίσαι? Sic Hom. ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν. An αἰχμάσαι? 82. ἰκματώδη cod., em. Martinius. 83. παρὰ τὸ cod., παρὰ τὸν Mus., em. Guyetus. Bodaeus a Stapel ad Theophrast. H. Pl. IV 11 p. 453. 7. 84. Lob. Path. El. p. 110. 86. νοεῖ Albertus coll. ἐφικνούμενος — νοῶν; νοστεῖ Ruhnken. 87. Sic codex, τροφὴν διακονίαν Musurus male. *Κονίαν* e gl. 493 perperam repetitum est. Coni. ἰκνίαν· τροφίαν ab ἰκνίας· τροφίας e. g. ἵππος. 88. Imo ἴκνιος vel ἴκνειος ut ὄμπνιος ὄμπνιος ab ὄμπνη. Codex ἰκνεῖος. Ἰκνή utrum cum εἴκνον, αἶκνον, αἶκλον cohaereat necne, ambiguum. — Ἴκταιον· τὸ τρόφημον (sic) Theognost. Can. p. 15, 33. 89. ῥικνοτέρους· συνεσταλμένους contractos HSt. 92. ἱκετεύσω cod., ἱκετεύω Mus. Coni. ἴκωμαι· ἱκετεύσω e schol. *Χ* 123. In gl. praec. ἐλλοτέρους (Sophro ap. schol. Ar. Thesm. 846) ἐστραμμένους non ausim. 93. Cf. 487. Hesych. λίγδα et κονία. — κόνιον cod., correxi. 97. Pro εἴκοντες. Cf. ὑπείκει. 99. ἰκὸς ἢ εἰκός Mus. — ἴσος cod., em. Mus. 500. Pro εἰκόσιν. 1. Boeckh. *Urkund.* p. 105. — ἀφ' — ἐθεῶντο et Διονύσου pro ἐφ' — ἔθεον (s. ἐθέων) et Διονύσῳ Scaliger et HSt. 2. ἴκριον accinit Arcad. 119, 18. 3. ἵκται recte ni fallor Meibomius. 4. Cf. Lobeck. rhem. p. 238. Conicio ἠσθένουν. 5. Galen. lex. Hipp. p. 484 Phot. 106, 6 Eustath. 1936, 12 Ruhnk. Tim. p. 149. Moer. Att. 190 Zenob. V 55 p. 143. — ἴδικταρβάλλει cod., em. Mus. et ῐ literam erasit.

ἰκτάρα· ἐθνικῶς ἰχθύς
ἰκτέα· ἀκόντιον
ἴκτερος· πόνος ὠχροειδής, ἀπὸ θυμοῦ ἐπεγειρόμενος
ἴκτευ· κρατεῖς. Λάκωνες
ἱκτῆρες· ἱκέται. θαλλοί
ἵκτης· ὁ ἱκέτης, πτωχός. ἔπηλυς. οἱ δὲ ἱκτήρ
ἰκτίς· ὁ ἰκτῖνος. Περγαῖοι
ἱκτορεύσομεν· ἱκετεύσομεν. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις
ἵκωμαι· [ἱκετεύω.] παραγένωμαι·
ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι
καὶ ἱκετεύσω·
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλέησει
ἰλάγματα· ἱμάτια
ἰλαδόν· ἀθρόως. κατὰ τάξιν, κατὰ σύστημα ἐπορεύοντο
ἱλάειρα· σελήνη
ἰλάεος· ἱδαρός
ἱλᾶντες· ἐξευμενιζόμενοι, ἐξιλεούμενοι
[ἱλαόμοιος· λιταῖς]
ἵλαον· ἵλεων, εὐμενῆ
ἱλάονται· ἱλάσκονται
ἱλάως· ἱλέως, ἱλαρῶς, εὐμενῶς
ἱλαότι· ἱλαρῷ, ἱλέῳ
ἰλαπίνας· θυσίας. ἑορτάς
ἵλαρ· ἀσφάλεια. κώλυμα. φυλακή
ἱλαρός· περιχαρὴς τῇ ὄψει
ἱλαρῶς· εὐθύμως. φαιδρῶς
ἱλάσκεσθαι· ἐξιλεοῦσθαι
ἱλασμός· εὐμένεια. συγχώρησις. διαλλαγή, καταλλαγή. πραότης
ἱλάσσεαι· ἐξιλεώσῃς

SCR. 7. Eur. Suppl. 695. 8. Hippocr. passim. 10. ADN. Soph. OT. 143. 13. fr. 55 p. 113 Nck. 14. *A* 139 *X* 123. 16. *B* 93. 17. Empedocles. 21. *I* 635. 22. *B* 550. 24. Cf. Lobeck. rhem. p. 193. 28. Xenoph. Apol. Socr. 33. Iob. XXII 6. 29. *A* 386. 31. *A* 147.

ADNOT. 6. Callimach. Ath. VII p. 329 A Eustath. 1936, 12 Hesych. κτάρα. Lobeck. Parall. p. 206. 7. ἰτέα haud improbabiliter coni. GDindorf. Thes. IV c. 576 A. 720 CD. Cf. ἀκτέα· δοράτιον, κάμαξ. 8. ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων (sic) ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται addit C. 11. 9. Cf. Boeckh. C. I. vol. I p. 79. — ἴκτευ· κράτει Hemsterhusius, ἰκτεῦ· κρατεῖς (?) Heringa Obss. p. 219. ἴκτεις· κρατεῖς Buttmannus, ἴκτω pro ἔχω dictum esse coniciens ut τίκτω pro τέκω. Laconicum est ἴκχευ = ἴσχεο, ut αἰκχούνα = αἰσχύνη, ἐκχάρεον = ἐσχαρεῖον, ἀκχάνθαρ = ἀσκάνθης. 10. θαλλοιεταί cod., θαλλοί Mus. Ἱκτῆρες θαλλοί· ἱκέται probabiliter Schowius; ἱκτῆρι θαλλῷ Eurip. Suppl. 10. Cf. λιτῆρα θαλλόν. 11. οἰκέτης cod., em. Guyet. Sic ἵκτης· ὁ ἱκέτης Theognost. p. 15, 33; ἵκτης ut codex probat schol. ρ 352. 12. οἰκτῖνος cod. ἰκτῖνος Mus. em. Schow. Pro ἰκτός ordo poscit ἰκτίς vel ἰκτίν. Sic Sopingus probante Lobeck. Parall. p. 171. 13. ἰκτερεύσομεν cod., em. Is. Voss. Cf. ἱκετορεύσομεν. — Malim Αἰχμαλώτισιν, sed nil muto. 14. ἵκομεν καὶ ἱκετεύσομεν μνήμην cod., em. Apoll. lex. 90, 32 Mus. Cf. 492. 15. εἰλύγματα vel ἐλίγματα Hemsterhusius. εἰλίγματα· ἱμάντια Meineke. 16. Apoll. lex. 91, 2. — κατ' ἀξίαν cod., em. C. 11. 17. Verba esse Empedoclis ap. Plut. de facie in orbe lunae II p. 920, ubi Xylander pro ἐλαῖνα correxit ἱλάειρα, animadvertit Sopingus coll. Simplic. in Aristot. Phys. 2 fol. 74b. Cf. Meinek. Steph. Byz. p. 149, 17. 18. Sic cod., ἵλαος· ἱλαρός Mus. L. ἵλλεος· ἱλαρός h. e. ἔλλεος aeolice, ut ἔλλαθι pro ἵλαθι. Cf. mox gl. 535. 19. ἱλάντες codex, em. Lob. rhem. p. 193 coll. Choerob. Bekk. III p. 1186 et Thes. IV c. 582 coll. Arcad. 21, 26 Cramer An. Oxx. II p. 295, 15. Deinde ἐξιλευόμενοι. ἱλαόμοιος· λιταῖς codex, ἐξιλευόμενοι λιταῖς Mus., [ἐξιλευόμενοι] ἱλαόμενοι λιταῖς Schow. male. Cf. gl. seq. ἐξιλεούμενοι Albertus. 20. L. ἱλασμοῖς· λιταῖς. 25. L. εἰλαπίναις. 26. L. εἶλαρ. Ἵλαρ· κώλυμα φυλακή C. 39. Idem ἱλαρός· εὔχαρις ἀστεῖος. 31. ἐξιλεῶσαι cod., em. Martinius et Misc. Obss. III 3 p. 331.

ἱλαστήριον· καθάρσιον. θυσιαστήριον
Ἰλάων· ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Ἱλάονας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡσεὶ ἔλεγε Τιτυο(ύ)ς ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν
[ἱλέοντο· ἐστρέφοντο
35. ἴλεον, ἴλαον, ἴλλεον· τριχῶς, τὸ ἱλαρόν
ἰλεθμός· ἀθροισμός]
ἴλαξ· ἡ πρῖνος, ὡς Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες
* ἵλεως· εὐμενής. ἱλαρός
ἵλεοι· εὐμενεῖς. καὶ σταφυλῆς εἶδος
40. ἰλεός· θηρίων φωλεός. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀλωπέκων. ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός
* ἰλικρινεῖς· καθαροί
ἰλέωσιν· ἴσχωσιν
Ἰλήϊον· τὸ Ἰλιακόν, ἀπὸ Ἴλου· τὸ τῆς Ἰλίου πεδίον
ἵληθι· χαῖρε, ἵλεως ἴσθι
45. ἱλήκοις· ἵλεως εἴης
ἱλήκοι· ἐν εὐμενείᾳ ἔστω
[ἴλιλον· ἀθρόον. ἀθρόως]
ἴλην· ὄχλον συναναστροφὴν ἐν τάξει ἱππικῇ
ἴλια· δῶρα γυναικεῖα
50. Ἰλιάδης· ὁ Ἰλέως παῖς
Ἰλιάς· τὸ Ὁμήρου σωμάτιον. καὶ ὄρνις, ἡ κίχλη· Ἀριστοτέλης
[ἰλίγγη· συστροφή. καὶ τὰ ὅμοια]
ἰλιγγιᾶν· τὸ ἐσκοτῶσθαι. καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι, κύκλῳ συστρέφεσθαι
ἰλιγγιᾶν· συστροβεῖσθαι. σκοτοῦσθαι
55. ἴλιγγος καὶ ἴλιξ· ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος ἰλεὸς λέγεται, ὁ σπαραγμός. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν
. ι λιγύφθογγοι· ἡδύφωνοι
56a. Ἰλίεια· ἑορτὴ ἐν [Ἀθήναις. ἐν] Ἰλίῳ Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀγών

SCR. 32. LXX passim. 33. fr. XIV. 42. *Β* 294. 43. *Φ* 558. 44. *γ* 380. 45. ἱλήκησι· ἵλεως ᾖ? *φ* 364. 46. Aratus. 50. Pind. Ol. IX 120. *Ν* 203 lectio Zenodotea cf. Duentzer Zenod. p. 51. 51. ADN. 55. Nic. Ther. 248.

ADNOT. 32. C. 39. 33. τριφάλη — τιτύος — θρον cod. τριφάλητι — τιτύους — θεόν Mus., τριφάλιτι Aldus. 34. εἰλέοντο. 35. ἴλλεον] ἵλεων Pearso et Albertus probante Thes. IV c. 580 B. Cf. gl. 518. De ἵλεος cf. Boeckh. C. I. II p. 411 B. 36. ἰληθμός = εἰληθμός recte Albertus. Cf. gl. ε 764. 37. ἴλεξ Mus. male. Cf. Dracon. 18, 24. 51, 6. Parile est δίλαξ q. v., φίλαξ et φίναξ. Vid. Lobeck. Parall. p. 101 Path. El. p. 99. 39. Confundit ἵλεοι et εἰλεοί, quo de cf. Ath. I p. 31 B Ἱππίας δ' ὁ Ῥηγῖνος τὸν εἰλεὸν καλούμενον ἄμπελον Βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι. 40. ἰλεώς· θερίον φολεός cod., ἰλεός· θηρίου φωλεός Mus., correxi. Cf. Phot. Theocr. schol. XV 9. — σπαραγμός] Sub v. ἴελος legitur ταραγμός. Ἰλεούς· στρόφους ἐντέρων Gl. iatr. MSS. — ἀλωπέκων] haec ad σταφυλῆς εἶδος illud refero, quod ἀλωπέκεως dicebatur. Itaque ἀλωπέκεω scribo. 41. L. εἰλικρινεῖς. 42. εἰλέωσιν, quod supra explicat συνέχωσιν, Albertus, recte. 47. ἰληδόν recte Vossius. 49. Forte Φ]ίλια δῶρα· γυναικεῖα Pind. Ol. I 75 „Φίλια δῶρα Κυπρίας.“ — Μόρια pro δῶρα suadet Meinekius. 51. σωμάτιον] Longin. sect. IX p. 68 Toll. Mar. Victor. p. 1512. ὄρνις] Casaub. in Ath. p. 134 ad II p. 65 A. Aristot. HA. IX 20. Eustath. p. 834, 40. 947, 3 1769, 35 Hesych. ἴχλα· κίχλη q. v. 52. Tuetur Pierso Moer. p. 196. L. ἴλιγγι vel ἑλιγῇ· συστροφῇ. 54. συστροφοῦσθαι cod. 55. Lobeck. Parall. p. 145. ἴλιξ — ἴλεος — ὡς παραιμὸς cod., em. Is. Vossius. Cf. gl. ε 896—902. 56. μελίφθογγοι Albertus, λιγύφθογγοι vel ἰυγγίφθογγοι Ruhnkenius, ἢ λιγύφθογγοι GDindorf. Thes. IV c. 585 A. Similiter ...ι λιγύφθογγοι Meineke. Codex ἰλιγγίφθογγοι. 56a. ἰδίῳ cod., em. Mus. De re cf. Ath. VIII p. 351 A Eustath. 444, 13; 878, 33. Bernhardy Suid. p. 986. Ἐν Ἀθήναις ad [Διπο]λίεια refert Meineke.

.ἰλικρινές· ἄμικτον
ἴλιξ· συστροφὴ ὑδάτων
Ἰλιόθι (πρό)· πρὸ τῆς Ἰλίου πόλεως
60. * ἴληοι· θηρία διὰ φρυγάνων, ἢ σκώληκες ἐν ταῖς δρυσίν, οἷς χρῶνται εἰς δέλεαρ. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ ζώων τὸν καλούμενον μῦν ἐλειόν
* Ἴλιον εἴσω· εἰς Ἴλιον [εἴσω]
ἴλιον· τὸ τῆς γυναικὸς ἐφήβαιον δηλοῖ. καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ Κώοις
ἴλιος· μῦς τις
ἰλίς· .....
65. * ἰλικρινῶς· ψιλῶς. οὐ καλυψάμενος
ἰλίσσαι· κατωχῆσαι
ἰλισπῶντες· συνε(ι)λοῦντες
.ἰλιτενής· κισσὸς ἄκαρπος
ἰλιμένοι· διωκόμενοι
70. ἴλκα· γλοιός. ῥύπος
ἰλλάδας γονάς· ἀγελειάς. καὶ τὰς συστροφάς. Εὐριπίδης Φρίξῳ, καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ
ἰλλάδας· σειρὰς ἐξ ἱμάντων ἢ σχοίνων. παρὰ τὴν εἴλησιν
* ἴλλαι· τάξεις. συστροφαί. δεσμοί. ἀγέλαι
ἰλλάζει· δεσμεύει. συστρέφει. ἀγελάζει·
75. [ἰλλαοιδός· ἐπιμυλίδιος ᾠδός]
ἴλλικον· τὸν τραγίσκον. ἐθνικῶς
ἰλλίς· στρεβλή, διεστραμμένη
ἰλλός· στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος
* ἰλύει· στρέφει. κρύπτει
80. Ἰλλυρὶς γονῇ· ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρὶς γονέα. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γύη, ἀντὶ τοῦ γῇ· χρῶνται γὰρ οὕτως. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ
ἰλλώπτειν· στραβίζειν, ἀπὸ τῶν ἴλλων τῶν ὀφθαλμῶν. ἐμβλέπειν. τὸ καταμύειν

SCR. 59. Θ 557. 61. Α 71. 68. ADN. 71. fr. 73 p. 115 fr. 834 p. 479. 72. Ν 572. 78. Ar. Thesm. 846. 80. fr. 541 p. 210 Nck. ‚Tragicos non τὴν γύην sed τὸν γύην dicere docuit Elmsleius in Eur. Heracl. 839.' Hoc non reputavit Callistratus p. 24 [330] ed. RSchmidt.

ADNOT. 57. εἰλικρινές. 58. H. e. εἶλιγξ. Lobeck. Parall. p. 145. 59. (πρὸ) Heinsius. 60. Cf. gl. ε 936. 1984. ἄρυσιν — μυνέλειον cod., em. Albertus. 61. 62. Seiunxit et εἴσω induxit Heringa. Cf. Aristonic. ad Il. Α 71 et paraphrast. l. c., qui εἰς τὴν Ἴλιον vertit. 62. Phot. p. 107, 1. Cf. ἴλια. — ἐφήβεον cod., em. Mus. 63. μύστης cod., ἰλιός (= ἐλειός)· μῦς τις Arnaldus Lect. Gr. p. 73. 64. Om. Musurus. L. ἰλλίς, q. v. 65. Sic recte codex, ψιλῶς. Ἰλισάμενος· ἐγκαλυψάμενος parum acute Musurus. 66. κατωχῆσαι cod., κατοχῆσαι Mus., εἴλησαι· κατόρχησαι Hemsterhusius. Latet aliud quid, velut οἱ λίσποι κάτω κυσοί. Nam ordo ἰλίσπαι requirit. 67. ἰλισπᾶν etiam Moer. Att. p. 204, 5 (pro ἰλυσπᾶν vel εἰλυσπᾶν), q. l. Hudson συνειλοῦντες recte corrigit pro συνελοῦντες. Cf. Didym. p. 46. 68. εἰλιτενής Salmas. adscripto Theocr. XIII 42. Vid. etiam schol. Soph. Ant. 826 Br. 69. Sic codex et Hemsterhus. h. e. εἰλημένοι perseguendo convoluti; ἰλούμενοι Mus. 70. Theognost. Can. p. 15, 20. Corruptum videtur e Γλία i. q. ἰξός, quod supra γλοιός ῥύπος explicat. 71. ἀγελειάς cod., ἀγελαίας Mus. Ἰλλάδας γονάς· ἀγελαίας [καὶ τὰς συστροφάς] LDindorf, boves aratores intellegens. Forte ἰλλάδας γονάς· τελείας, de partibus conceptis, quos menses volventes maturarunt; ἀγελαίας enim magis convenire voc. ἰλάδας (ab ἴλη) recte monet Thes. IV c. 580 A. An πελειάς? 72. Apoll. lex. 91, 3. 73. ἰλμή· δεσμὸς σειρὰ Theognost. fol. 15 p. 15, 22. Confundit ἰλλαί (?) et ἶλαι. 75. ἱμαοιδός Voss. Deinde malo ἐπιμύλιος. Cf. Phot. Poll. Poll. IV 53 et Hesych. s. v. ἱμάοιδος. 76. Hoc quoque Callimachi ἐθνικαῖς ὀνομασίαις sublectum videtur, ut ἰκτάρα et ἰνουλεοῦς. 78. Moer. Att. p. 205. Eustath. p. 206, 28. 79. εἰλύει. 80. γονή — γονέα codex. Itaque scripsi Ἰλλυρὶς γονῇ. γονή — γενεά Mus., probante Meinekio. 81. Aelius Dionys. Eustath. 206, 13.

ἰλός· ἰλύς. βόρβορος. γλοιός
.ἰλούμενος· περιστρεφόμενος
Ἴλου σῆμα· Ἴλου μνῆμα
85. .ἰλύαται· περιειλημένοι (εἰσίν)
.ι λυγ[γ]ιζόμενον· συστρεφόμενον
* ἰλύαι· ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φωλεοί
ἰλύει· [κοιμᾶται.] κρύπτει. συστρέφει. [διατρίβει]
ἰλύθματα· πέταλα
90. ἰλύμενον· ἐρχόμενον, προβαίνοντα
........· ἰλυώδεσι. βορβορώδεσιν
ἰλύωμαι· ἐρρύπωμαι
ἰλύς· πηλός. ὑποστάθμη
ἰλύος· πηλώδους ὑποστάθμης πόταμοῦ
95. ἰλύσαι· κρύψαι, καλύψαι
ἰλυσπᾶσθαι· τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσιν ἢ σκώληξιν ἰέναι, κυλίεσθαι, εἰλεῖσθαι
ἰλύσω· ἰλύϊ περικαλύψω, κρύψω
ἴλυται· κέκρυπται, καλύπτεται
* ἱμαλίς· ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή. ἢ σταφυλῆς εἶδος
600. ἱμαῖος· ᾠδὴ ἐπιμύλιος, καὶ ἐπαντ(λ)αῖος, καὶ ἐπίνοστος
ἱμαλιά· τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων. ἐπιγέννημα ἀλετρίδος. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς
ἱμαλίην· ἱκανήν. καὶ περιουσία
ἱμαλίοιο· πολλοῦ, δαψιλοῦς
ἱμάλιον· πολυφόρον. καρποφόρον. νόστιμον. καὶ σταφυλῆς εἶδος
5. ἱμαλίς· νόστος. δύναμις. ἐπικαρπία. ἡδονή, ἀπαρχὴ τῶν γινομένων
ἱμᾶν· ἀντλεῖν· ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἄντλημα
ἱμαντάρια· ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖται τινά
ἱμάντες· λῶροι, κάλοι ναυτικοί. καὶ ἔθνος οὕτως προσαγορευόμενον. καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν σιδήρια
ἱμάντιον· τῆς ἐν τῷ στόματι κιονίδος ἔκτασις

SCR. 84. *Λ* 166. 85. *M* 286 υ 352. 94. *Φ* 318. 97. *Φ* 348. 600. Callim. ap. schol. Ar. Ran. 1332.

ADNOT. 82. L. *Γλιός* = *γλοιός*, quod gl. γ 638 e C. 171 restitui. E margine videntur *ἰλύς· βόρβορος*. — Possis et *πηλός· ἰλύς κτλ.* 83. *εἰλούμενος*. 85. *ἰλύατε· περιιλημένε* cod., *ἰλύαται· περιειλημένοι εἰσίν* Mus., *περιειλυμένοι* Aldus. — L. *εἰλύαται*. 86. *λυγιζόμενον* vel *ἢ λιγυζόμενον* GDindorf. IV c. 585 B. Codex *ἰλιγγιζόμενον*. 87. Cf. gl. ι 38. 102. Legendum certe *ἰλυοί*. Quod vero supra legitur *δυθίλαι· θαλάμαι καταδύσεις* nunc mihi ex *ἰλυθμοί* = *εἰλυθμοί* depravatum videtur. 88. Confundit *ἰαύει· κοιμᾶται διατρίβει* et *εἰλύει· κρύπτει* (sic Alb., *κτυπεῖ* cod.) *συστρέφει* (correxi, *ἐκτρέφει* cod.) 89. Imo *ἰλύματα* pro *εἰλύματα*. 90. *ἰλυόμενον* pro *εἰλυόμενον* = *εἰλυσπώμενον* an *κινύμενον*? 91. *ἰλυώδεσι* cod., *ἰλυόδεσι* Vossius. Excidit, quod ordo et metrum postulare videntur, *ἰλυόεσσι*. 92. *ἰλύοσμαι· ἐρρύποσμαι* cod., *ἐρρύπωσμαι* Aldus, em. Mus. Fortasse tamen 91, 92 *ἰλυώδεσι* et *ἰλύωμαι* ante *ἱμαλίς* collocandae sunt. 94. *ὑλώδους ἢ σύσταθμις ποταμός* cod., exhibui Musuri emendationem. *πηλώδους* vel *ἰλυώδους* Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 163. *ἐλώδους*? 96. Didym. reliq. p. 46. 97. Apoll. lex. 91, 5. 99. Pollux IV 53 ex emendatione Kuhnii *ἐπιμύλιος ᾠδὴ ἱμαῖος καὶ ἱμαλίς, ὁ δὲ ᾄδων ἱμαοιδός*. Cf. gl. δ 1143. ι 604. 600. (λ) Casaubonus Salmasius alii. 1. Lobeck. Path. El. p. 77. 1. 2. Verba *ἱμαλίην· ἱκανήν*, quae novam constituere glossam vidit Albertus, in codice post *ἀλετρίδος* collocantur. 2. „*Suspectum est ἱμαλίην ex errore natum, ut videtur grammatici vel librarii, qui adiect. ἱμάλιον et substant. ἱμαλιάν vel ἱμαλιήν confunderet.*‘ Thes. IV c. 589 C. Forte *ἱμαλιήν* = *ἁρμαλιήν· ἱκανὴν τροφήν*. Phot. 107, 17. 4. Ad *καρποφόρον* cf. Boeckh. C. I. II p. 406 CFHermann *Griech. Monatsk.* p. 64. 5. Cf. *ἰναία* et *ἰομαλίς*. — „*Ἱμαλίς· δύναμις i. q. νόστος* (*Gehalt des gemahlenen Getraides*).“ AM. 8. *ἔθνος*] Fortassis ii sunt, qui Plin. V 8 *Ἱμαντόποδες* audiunt. An [*Γαρ*]*ἱμαντες*? De funibus nauticis cf. Boeckh. ad inscr. naval. p. 148 sqq.

ἱμάντωσις· σύνδεσμος τῶν κορυγίων τοῦ ὑποδήματος
ἱμαοιδός· ὁ πρὸς τῇ μύλῳ καὶ τῷ ἀντλήματι ᾄδων
ἵμαόν· πάταξον
ἱμάς· λῶρος·
οἱ δέ (τ' ἔ)νερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι
καὶ ἐπὶ τοῦ κανονίου τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν·
παρὰ κληῗδος ἱμάντα
ἐπὶ τῶν μυρμήκων·
δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο
καὶ τὰ ὅπλα, οἷς τὸ κέρας ἀνάγεται τῆς νεώς
ἵμασεν· ἐμάστιξεν
ἱμάσθλας· μάστιγας
ἱμάσθλη· μάστιξ. ἀπὸ τοῦ ἱμάσσειν, ὅ ἐστι τύπτειν τῷ ἱμάντι
ἱμᾶσι· λώροις
* ἱμάσαι· πατάξαι, πλῆξαι, μαστίξαι
ἱμάστα· μάστιξ
ἵματα· ἱμάτια
* ἱμάσσω· ἱμάντι πατάξω. ἐλάσω
ἵμβηρις· ἔγχελυς. Μηθυμναῖοι
Ἴμβριος καὶ Λήμνιος· οἱ τὰς διαίτας ὑποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν Λήμνῳ ἢ ἐν Ἴμβρῳ εἶναι. Ἴμβρος δὲ νῆσος Θρᾴκης
ἱμείρει· ἐπιθυμεῖ, θέλει
ἱμείρεται· ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ, ποθεῖ
[ἱμείρους· ἔρωτας, πόθους]
ἱμερόεντα· ἐπέραστα
ἵμεροι· ποθεινοί, ἐπιθυμητοί. ἀγαθοί. ἐραστοί, ἀγαπητοί. ἀγαστοί
* ἵμεν· βαδίζειν, πορευθῆναι
* ἵμενος· πολύσαρκος
* ἱμερτόν· ἐπέραστον, καλόν, ποθεινόν, ἐπιθυμητόν, ἐράσμιον
Ἱμερτή· τὸ πάλαι ἡ Λέσβος
ἱμέρων· ἐρασμίων, ποθεινῶν
* ἵμερα· τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα
ἵμεστος· δίκη Σικελή
ἱμητόν· ἀντλητόν

SCR. 13. ι 385. δ 802. Ψ 684. 14. ε 380. 16. Ψ 582. 17. Ψ 362 Soph. El. 747 al. 21. Ο 17. 25. α 41. 27. Γ 397. 29. Λ 170. 31. Β 751.

ADNOT. 10. *Corrigiarum* Sopingus. Glossae: *Corrigiam· ἱμάντα Loramentum· ἱμάντωσις.* 11. *ἱλάοιδος — μῦα* cod., em. Mus. — *αὐλήματι* cod., *ἀλήματι* Is. Vossius fortasse recte, exhibui Lindani emendationem. 12. *ἵμαον* codex, ordine requirente, *ἵμασον* Mus. male. Dialectus est Cypria. Mox *ἰμπάταόν ἰνκαπάταόν ἱμίτραόν κάκλαόν* habebimus. Supra *γίαἱ* habuimus. 13. *δὲ νέρθεν ὑποσείσεσιν ἱμάντι — κανονίου — παρακλήϊδας* + *ἱμαντίς — μυρμήκων, δοκεῖν — εὐδημήτουν* cod., *ὑποσείουσιν — μυρμήκων. Δοκεῖν — εὐτμήτους* Mus., *δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμᾶσιν — κανόνος — παρὰ κληῗδος ἱμάντα — μυρμήκων δῶκεν — εὐτμήτους* Apoll. lex. 91, 7. — *αἱ κεραῖαι ἀνέλκονται* Bekk. I p. 100, 26. Boeckh. *Urkund.* p. 149. 16. Idem p. 91, 6. 18. *ἱμάσσαι* Vossius, sed cf. *γιμάσαι.* 21. *εἵματα* Cobet ‚Laconice. Clem. Alex. 177 C 294‘ Pearso. *Ἵμασιν* invenio etiam in Simonid. Amorg. fr. 21 p. 585, 23. *Ἴμβριοι· οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκέπτοντο ἐν Ἴμβρῳ εἶναι* Phot. p. 107, 22 ex Ael. Dionys. ap. Eustath. p. 1222, 32 p. 5 Meier. Hinc nostrum vitio *ἀποφεύγοντες* liberavimus. Apposite Valesius Polluc. VIII 7 et Isaeum de Philoct. hered. init. p. 52 [Orat. V p. 453] laudat. Cf. Interp. ad Zenob. I 32. 28. Rarior vocis huius pro adiectivo nomine usus videtur; coni. *ἱμερτοί* vel *ἐφίμεροι.* 30. *ἴκμενος* coni. Vossius. An *πιμελής?* 32. Eustath. 741, 32. 33. *ἱμερτῶν* Pearso. 34. Cf. *ἴσμερα* et Theognost. Canon. p. 24. 35. *δίκη. Σικελοί* Palmerius. *Θέμιστες· δίκη. Σικελοί* Pearso; qui si verum vidit, *Σικελοί* ad *ἱμίνα* retrahendum erit. Cf. *ἐς μέσον.*

ἱμῆσαι· ἀντλῆσαι. ἑλκύσαι

ἱμί(ν)α· χοῖνιξ

ἱμίνη· κοτύλη

ἱμιτραόν· ὑπόζωσ[τ]ον. Πάφιοι

ἱμμούς· βοῦς. Λυδοί

ἱμονιά· ᾗ χρῶνται πρὸς τὰς ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων. Κύπριοι δὲ ἵμας, ἤγουν τὰ σχοινία τῶν ἀντλημάτων

ἵμοροι· πόλεμοι

ἱμπάταον· ἔμβλεψον. Πάφιοι

ἱμπόλης· λῃπτής

ἱμφθείς· βλαφθείς. θαμβηθείς. νυχθείς

ἵμψας· ζεύξας. Θετταλοί

Ἵμψιος· Ποσειδῶν ὁ ζύγιος

ἶν· αὐτῇ. αὐτήν. αὐτόν. Κύπριοι

ΙΝΑ· ὅπου. ὅπως. καὶ ἐπίῤῥημα. ἢ νεῦρον

ἵνα γνώωσιν· ἵνα ἐπιγνῶσιν

ἰναία δύναμις

ἰν ἀκριΐαν· εἰς ἀκρισίαν

ἰνάμμανιν· ἔκκρισιν. [ἵνα λέγωσιν] [ἰνώδης]

ἰν ἀνάτοις· ἐν ἀπορίαις

ἰνάρει· μαστεύει

ἰνάρετος· ἱκανός. ἐνάρετος

ἶνας· νεῦρα

ἰνάσ[σ]αι· καταχέαι. καταπλάσαι. καταβαλεῖν

ἰνάσ[σ]ατο· κατέχεεν. ἐκάθαρεν. [ἐκαθάρθη]

ἰνᾶσθαι· ἐκκενοῦσθαι. καὶ πρσίεσθαι

ἰνατί· διὰ τί. ἔς τι

ἰνατέρων· συννύμφων. [λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτεραι]

ἶν αὐτῷ· αὐτὸς αὐτῷ

SCR. 41. Hipponactis? 42. Com. IV p. 438? 50. ὅπου] Κ 127. ὅπως Λ 203. ἐπίρρημα Κ 127. νεῦρον]. Ρ 522. 51. Ψ 610. 58. Archil. fr. 137. 62. Arist. Pac. 409. Psalm. II 1. 63. Ζ 378. 64. Hesiod. l. c.

ADNOT. 37. κλύσαι cod., ἑλκύσαι Pierso Moer. p. 71. Cf. Lobeck. rhem. p. 241. 38. 39. Separavi. Codex ἱμία, χύνιξ ἱμίνη κοτύλη, Mus. ἱμίνα ἢ ἡμίνα· χοῖνιξ ἢ κοτύλη. Cf. ἰν ἱμίνᾳ. 40. ὑπόζωστον cod., correxi. Ἱμίτραόν = ἱμμίτράον = ἰπαμίτραόν = ὑπομίτρασον. Philol. XII p. 589. 41. Ordo ἱμμούς pro ἱμβούς requirebat; fortasse ἱμμοῦς = εἰς βοῦς. 42. ἴβας coni. THemsterh. coll. ἰβανᾷ. Mihi Κύπριοι δὲ ἵμας ad glossam praecedentem, ἤγουν — ἀντλημάτων ad ἱμονιάς (Apollod. Gelous ap. Ath. III p. 125 A) pertinere videntur. ἱμόνια — ἀνεμήσεις cod., em. Mus. 43. ἰόμωροι· πολεμικοί Meinekius; (quidni πεπονημένοι?) (ἐγχεσ)ίμωροι ego conieceram. 44. Lobeck. rhem. p. 8 pro ἔμπτασον dici voluit a πτάω. Cf. Philol. XII p. 589 et ἰνκαπάταόν. 45. Cf. ἐμπολαῖος. 46. θαμβηθείς] ad λαμφθείς sc. θαύματι retulerim. 47. Lob. Soph. Ai. p. 313. 326 rhem. p. 42 n. (Theognost. p. 137). Supra γιμβάναι· ζεύγανα. 49. αὐτῇ om. Mus., immemor mox recurrere ἶν αὐτῷ. Supra εἶν· ἐκεῖνος. Itaque ἶν. ἱ. q. ἵ de quo vid. schol. Il. Χ 410 Apoll. de pron. p. 330 B. Hermann. ap. Schaefer ad Greg. Cor. p. 85. 50. Confundit ἵνα et ἶνα. Cf. Apoll. lex. 91, 11 Phot. 108, 5. 52. Cf. EM. 471, 13 Lob. Parall. p. 318. Supra ἱμαλίς. 53. ἰνακρίαν cod., ἰν ἀκρισίαν Salmasius, analogiae rationi satisfieri si legeris ἰν ἀκριυίαν ab ἀκριωής vel ἰν ἀκριτίαν censet Hemsterhusius. Correxi. 54. ἵνα λέγωσιν ad ἵνα γνώωσιν, ἰνώδης ad ἰναία δύναμις pertinere vidit Pergerus. — ἰνάμμανιν· ἔκκρισιν cod., + Mus., ἴναμα· τὴν ἔκκρισιν Sopingus ἰνάμασιν· ἐκκρίσεσιν Voss. Latet aliud. Explicatio erat εἰς κρίσιν. 55. ἰν ἀβάτοις Meineke. An ἐν ἀνα(νύ)τοις? 56. Infra νάρειν· ζητεῖν. Lobeck. rhem. p. 132 coni. Γνάρει. 57. εἰνάρετος HSt. sine caussa. 59. [σ] delevi. Cf. Lob. rhem. p. 172. 60. [σ] delevi. 61. Phot. p. 108, 7. 62. ἔστη cod., em. Salmasius. 63. συμφώνων cod., em. Valesius. Reliquam glossae partem induxit Nauck. Ar. Byz. p. 137. — εἰνατέρων Cobetus. Cf. Lobeck. Parall. p. 181. 64. ἶν' αὐτῷ cod., em. Albertus. τῇ τίν σύζυγος ἢ ἶν, τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίοδος· ἶν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης (cod. ἣν δ' αὐτῷ, em. Ruhnk. epist. int. p. 114) Apoll. Dysc. de pron. p. 106 A 9 ed. Bekk. schol. Apoll. Rhod. IV 57.

65. Ἰνάχ(ε)ια· ἑορτὴ Λευκοθέας ἐν Κρήτῃ, ἀπὸ Ἰνάχου
Ἴναχος· ποταμός
ἰνδάλλεται· ὁμοιοῦται, φαίνεται, δοκεῖ. στοχάζεται. ἰσοῦται. σοφίζεται
ἰνδάλλετο· ὡμοιοῦτο
ἰνδάλλονται· φαίνονται καὶ τὰ ὅμοια
70. ἰνδάλματα· φαντάσματα. ἀφομοιώματα, εἰκόνες
ἰνδέα· μεσημβρία. Μακεδόνες
Ἰνδός· ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας
ἴνδουρος· ἀσπάλαξ
ἴν᾿ ἔκδηλος· ἴν ἐπίσημος ῇ
75. ἰν᾿ ἔκεσθαι· μαθεῖν
ἶνες· νεῦρα
ἰνεύει· τείνει
ἰνηθεῖσα· καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα
[ἰνία· λῶρα]
80. ἰνιμίνα· ἐνήμισυ
ἰνίον· τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον, καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας. ἢ μέτρον. ἢ υἱόν
ἰνιπίσας· κρούματα ποιά
ἶνις· υἱὸς νέος, παῖς, βρέφος, ἀπόγονος, νήπιος
ἰνκαπάταον· ἐγκατάβλεψον
85. ἰνκαφύτευε· ἐνκαταφύτευε
ἰννήν· κόρην μικράν· καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
ἴννοιεν· ἐκαθέζετο
ἰννός· ὁ πῶλος, ὁ ἐξ ἵππου πατρὸς καὶ μητρὸς ἡμιόνου, ἄλλοι δὲ ὄνου. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἰννὸν ἡμιόν(ε)ιον ἄρσεν[α], τουτέστιν ὀρέα, τὸν ἐπὶ θηλείας ἀναβαίνοντα· (γ)ίννον δὲ ἐξ ἵππου νο(σ)ήσαντος. ἄλλοι δὲ ἡμιόνιον ἢ ἱππάριον ἀναυξές. Ἀριστοφάνης δὲ τοὺς ἰννοὺς γίνεσθαι ἐξ ἵππου πατρός, ὄνου δὲ μητρός
* ἰνουλεοῦς· νεβρός. ἑνικῶς
90. ἰννούς· παῖδας

SCR. 67. γ 246. 68. P 213. 70. Sapient. XVII 3. 72. I Macc. VI 37. 74. E 2. 76. λ 218. 78. Hippocratea videtur. 80. Sophroni vindicat GDindorf, Rhinthoni vel Epicharmo Albertus. 81. E 73. 83. Eur. Tro. 570 Aesch. Eum. 323. 86. Ad Eur. I. A 119 refert N. Bondt. 87. Hippocratea? 88. Hist. An. VI 24.

ADNOT. 65. Ἰναχία cod., em. Meinekius. Cf. C. F. Hermann *Griech. Monatsk.* p. 68. 68. Apoll. lex. 91, 14. 71. ‚*Pro* ἐνδία‘ Salmas. 75. μιν εἴσεσθαι· μαθεῖν (αὐτόν)? 76. Apoll. lex. 91, 16. 77. ὀνεύει coni. Hemsterhusius coll. Galen. lex. Hippocr. p. 534 ὀνεύεσθαι· ἤγουν δι᾿ ὄνων ἐπιστροφῆς τείνειν. 79. H. e. ἥνια. 80. ἰνιμίνα· ἐνημίσυ cod., ἰν ἡμίνα· ἐν ἡμίσει Mus., ἴν ἰμίνα· ἴν ἥμισυ Schowius nescio quid agens. — ἓν ἥμισυ? 81. Apoll. lex. 91, 15. — συναγωγή] συναφή? Cf. κυνίας et χύνιν. — μέτρον] Galen. de mensur. vol. XIII p. 982 καλεῖται δὲ παρὰ Αἰγυπτίοις ὁ ξέστης ἴνιον. Υἱόν pertinet ad ἶνιν. 82. Non liquet. 84. Lobeck. rhem. p. 8. Codex. ἰνκατάπαον, correxi in Philol. XII p. 589. Cf. 644 et gl. α 4911. 85. ἰνκαπφύτευε et in praec. glossa ἰνκάππαον Hemsterhusius minus recte. Glossam Cypriam sanissimam esse clarum est e permutatione literarum ῡ et ō, qua de dixi Philol. XIII p. 219. XIV p. 205. Exemplis ibi collectis adde ἐπίσκορος ἐπτόκασε γορός ἐράτοθεν εὐτρόσσεσθαι Θόανα (= Τύανα) θόη (= θυσία) κρόσταλλος Ζῶρος (Carthaginis conditor). 86. ἴννην cod., ἰννήν Meinekius. 87. ἴννυεν recte Lobeck. rhem. p. 207. 88. ἡμίονον ἄρσενα Mus. — ἰννὸν δὲ — νοήσαντες — προγόνου cod., γίννον Nauck. Arist. Byz. p. 108, reliqua Heinsius et Palmerius emendarunt. Error fluxit ex abbreviatione ΠΡΟCΟΝΟΥ. Cf. νίννον. 89. νευρός codex, em. Scaliger. Reliqua templare nolui, quamquam in promptu est ἐθνικῶς, ut Callimachi ἐθνικαὶ ὀνομασίαι intellegantur. Sed potest et ἑνικῶς verum esse. Glossae *Inuleus*· νεβρός, unde ἰνουλέους Salmasius, ἰννουλέους Thes. IV c. 608 C. 90. ἴννους cod., ἰννούς· παῖδας (μικρούς vel μικράς) Meinekius.

ἰννοῦνται· ζῶσιν

ἰνπροαγόρας· ἐναντίος

ἴν τυῒν· ἐν τούτῳ

ἰν[ν]ύεται· κλαίει, ὀδύρεται

95. Ἰν[ν]υκῖνος οἶνος· ἀπὸ Ἰνύκου τῆς Σικελίας. ἔστι δὲ πολίχνιον εὔοι(ν)ον

Ἰνύνια· ἑορτὴ ἐν Λήμνῳ

ἴνυξ· ὄρνεόν τι, ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες

ἰνύρετο· ἐμύρετο

* ἰνύεσθαι· κοσμεῖν. ἱδρύνεσθαι

700. ἰν φάος· εἰς τὸ φῶς

ἰνῶδες· ἰσχυρόν, εὔτονον, νευρώδη. ἰσχνόν

Ἰνώ· Κάδμου θυγάτηρ

ἰνώμενος· ἐξελών. ἐκκενούμενος, τουτέστι προϊέμενος, ἀφ' οὗ καὶ ὑπέρινος λέγεται

ἰνῶνται· ζῶσιν

5. [ἰνώσατο· ἔπιεν. ἐδέξατο. κατέπιε. κατεκαύθη]

ἴξ· θηρίδιόν τι, ἀμπέλους ἐσθίον

ἶξαι· διηθῆσαι. ἥκειν

ἰξαλῆ· αἰγὸς δορά. ἡ πηδητική

ἰξάλου· πηδητικοῦ, ὀξέος· ἀπὸ τοῦ ἶξαι καὶ τοῦ ἅλλεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ὀξέως ἀλλομένου

10. [ἰξάνει· ἐπικάθηται]

ἶξε· παρεγένετο. ἐνέβαλεν. ἦλθεν

ἰξευτής· στρουθοπιάστης

* ἶξις· παρουσία. ἄφιξις. ἱκετεία

SCR. 703. Hippocr. epid. VI p. 517, 49 de loc. in hom. p. 74, 34. 5. ἐδέξατο] Hoc refero ad Hom. Od. ε 461 αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ δέξατο χερσὶ φίλῃσιν. Iam vero cum Ino h. l. sit pro maris unda, vides, apte phrasin explicari vocc. ἔπιεν κατέπιεν κατέκλυσε. 6. Alcman. fr. 34 p. 642 Bgk. 8. Hippocr. de fract. p. 770 A. 9. Δ 105. 10. Sappho fr. 2, 3. 11. ε 442. 13. Eur. Tro. 398.

ADNOT. 91. Infra ἰνῶνταί· ζῶσιν ab ἰνῶ· τὸ ἐνδυναμῶ καὶ ἰνόω Herod. epim. p. 49, quod minus accurate traditum est a Suida EM. 100, 49 C. 39 ἰνάσσω ἰσχὺν παρέχω. Sed fortean h. l. ἰννύονται vel ἴννυνται (ἰννύαται)· ἵζουσιν scribendum sit, quamquam duplicem errorem commisit lexicographus, dum pro composito καθίννυσθαι simplex ponit et decipi sese forma nihili ἴννυμαι passus est. Genuina enim est καθίγνυσθαι, ab ἰγνύα. Cf. tamen gl. γ 363. 92. Suspicor in archetypo exaratum fuisse ἰνπροάγ^{ορας} h. e. ἰν πρῴραις vel ἰν προίραις· ἐναντίος. Notum proverbium est κίνδυνος ἡ 'ν πρῴρᾳ (πρῴραις male Hesych.) σελίς. 93. Koen. Greg. Cor. p. 369. Infra τοῖιν· ἐκείνου. 94. [ν] Voss. Conferunt ἰνύρετο. Κνύζεται an Ψίνδεται? 95. Ἰννύκινος cod., Ἰνύκιος Phot. p. 108, 16, em. Bochart. Geogr. S. P. II L. I c. 29 p. 557. Cf. OABSiefert Zankle Messana Alton. 1854 p. 14 n. 41. πολύχνιον εὔοιον cod., em. Soping. 97. I. q. ἴυγξ, nec cum ἴδυξ et ἴτυξ confundendum. 98. μινύρετο vel κινύρετο suasit Lobeck. Path. El. p. 107. Cf. ἐνυρήσεις et ὀνυρίζεται. 99. κοσμεῖν ad ἐντύεσθαι refero, ἱδρύνεσθαι ad ἱγνύεσθαι. Ordo enim ἰνύτεσθαι requirit. Cf. Lobeck. rhem. p. 207. 700. ἴνφαος cod., em. Salmasius. 2. Ordo suadet, ut Ἰνὼ Κάδμου θύγατερ pro poetae tragici verbis integris accipiamus. 3. ὑπέρηνος cod., em. Mus. Hippocratem composito ὑπερινώμενος usum esse apparet ex Erot. lex. Hipp. p. 372 et Galen. lex. p. 582. 4. Cf. 691. 5. οἰνώσατο· ἔπιεν, κατέπιεν Perger, quod οἰνώθη dicendum erat. V. SCR. 6. ἴξ Grammaticus Hermanni p. 434. Herodian. π. διχρ. p. 345. C. 39 Bergk. *Beitr. z. griech. Monatsk.* p. 30 adn. 7. ἶξαι· δεηθῆναι ingeniose Hemsterhusius. Tuetur διηθῆσαι Lobeck. Path. El. p. 111 vertens *eliquare*. Forte (ὑλ)ἶξαι· διηθῆσαι. 8. ἰζάλη cod., ἰξάλου (αἰγὸς Διός) Mus., emendavit et πηδητικός simul in πηδητική (sic C. 39) mutavit Salmasius. 9. Cf. Apoll. 91, 17. ἰζάλου cod., em. Mus. Cf. λωφάξαλος· ἐμπηδήσας h. e. λόφῳ ἴξαλος ἐμπηδήσας·.... ex incerto poeta epico. 10. ἰζάνει HSt. 12. Infra καλαμοτύπος· ἰξευτὴς Λάκωνες. στρουθοπιάστης (στρουθοπαγιστής?) ex EtMS. profert etiam Ducangius. 13. Cf. ἧξις.

ἰξίας· κιρσὸς ὁ ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις. καὶ πόα τις. ἢ χαμαιλέων. καὶ ἔ[ν]τερα, ἀφ' ὧν καὶ ἰξός
ἴξινα· νεῦρα
ἰξοί· οἱ γλίσχροι, καὶ φειδωλοί
ἵξομαι· παραγενήσομαι
ἱξόμεθα· ἱκετεύσομεν
ἷξον· ἀφίκοντο, ἦλθον
ἰξός· εἶδος φυτοῦ. καὶ κάλαμος ἰξευτικός
ἰξοφόρους δρύας· τὰς ἰξὸν φερούσας. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ
ἰξύας· ἰχθύς τις
ἰξυῖ· ὀσφυΐ. λαγόνι
ἰξύος· ὀσφύος
ἰξύς· ὀσφύς
[*ἴξων*· φέρων]
Ἰόβακχος· ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τῆς βακχείας
ἰόβας· κάλαμος παρὰ Κρησίν
[*ἰοβηλαῖος*· χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα]
ἰοβλέφαροι· καλλιβλέφαροι
ἰοβόρον· παλίγκοτον, ἤγουν ὀργίλον. σκολιόν. ἐχθρόν
ἰοβρέτας· ἀπὸ ἰοὺς τοὺς βροτοὺς ἔχουσα
ἰοβρυχέουσα· ἀνιωμένη, πικραινομένη
ἰογλῆναι· μέλαινας γλήνας ἔχουσαι
ἰοδνεφές· μέλανι ἄνθει παραπλήσιον· οἱ δὲ πορφυρίζον
ἰοδόκον· τὴν φαρέτραν, τῶν ἰῶν[ων] οὖσαν δεκτικήν
ἰοειδές· μέλαν, ἢ ἀνθηρὸν ἐν τῷ ὁρᾶσθαι· πορφυροῦν
ἰοειδέος· μέλανος
ἰοδόχη· βελοθήκη
ἰόζωνος· πορφυρόζωνος
ἰοί· τὰ βέλη. ἀπὸ τοῦ *ἰέναι*· ἢ ἀπὸ τοῦ *ἰοῦ*. ἐχρίοντο γὰρ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν
ἴοι· ἀπέλθοι[το], πορεύοιτο. εὐκτικῶς
ἰοῖσιν· ἰοῖς, βέλεσιν
ἴοιτο· πορεύοιτο
ἰολάδα· ἰοειδῆ χρώματα
ἰομαλίς· δύναμις

SCR. 16. Aristoph. fr. CLXXVII. 17. Ζ 367. 18. Malo *ἱξόμεσθα* ex Aesch. Suppl. 158 *ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις*. 19. Ε 773. δ 1. 21. fr. 369. (Ξ 398). 23. ε 231. 29. Levit. XXV 10. 30. Sic Venerem celebravit Pindarus Lucian. Imag. c. 7. 35. δ 135. 36. Θ 444. 38. ε 56. 41. Λ 387. 43. Γ 80. 44. Attici.

ADNOT. 14. *ἰξία* ap. Poll. IV 196 Phot. 108, 20. — *χαμαιλέων*] Diosc. III 10. VI 21 alii. — *ἔντερα* cod., corr. Sopingus. 15. Supra *ἀπυξίνου*· *ἀπονεύρου Τιμοκλέους*, unde hacc detorta videri possit. Coni. tamen *πυξίνου Τιμοκλέους*· *ἀπονεύρου*. 16. *ὀγλίσχροι* cod., em. HSt. Cf. Phrynich. app. soph. 43, 44 et Hes. *θρίψ*. 20. Cf. *ἄστυλις*. 21. Eustath. 994, 41 Agathoclem sic scripsisse narrat in Ξ 398. 22. Suspectum mihi est. 23. *ἰξυΐ* cod., correxi. 25. De accentu Herodian. ap. Choerob. p. 1195 Bkk. 26. Imo *ἄξων* coll. *ἄξω*· *φέρω*. An ab *ἴσκω*· *τὸ κλέπτω*? 29. *ἰοβιλαῖος*· *ὁ μθ' ἀριθμός* C. 11, *ἰοβηλαῖος*, *ὅ ἐστιν ἔτος πεντηκοστόν. εἰς ἄφεσιν* Constit. apost. p. 319 C Cotel. 31. *ἰοβόλον* malim cum GDindorfio Thes. IV c. 618 A, ac deinde *σκληρόν* pro *σκολιόν*, nisi forte *ἰοβόρον σκολιόν* iuncta reperit in loco aliquo epici poetae draconis epitheta. 32. *τὸ βρέτας*· *ποιοῦς τοὺς βροτοὺς ἔχουσα (εἰκών)*? 33. *ἰὸν βρύκουσα*? 34. *ἰόγληνοι*? 35. Apoll. lex. 91, 20. *μελαίνει* cod., em. Mus. 37. Idem 91, 21. 39. Sic C. 63, *ἰοδόκος*· *ἡ ὀδοχῆ* (sic) *ἰοχέα*· *ἡ φάρετρα* C. 39; *ἰοδόκη* Phot. Suid. Cf. gl. α 7102. 40. Nisi valebat *οἰόζωνος*. 41. Apoll. lex. 91, 22. 45. *ἴωλα*· *τὰ* voluisse videtur Albertus coll. *ἴωλον*· *μέλαν* quo de Lobeck. Proll. p. 134. 46. Cf. *ἰμαλίς*.

ἰόμωροι· ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες, καὶ δι' αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν μόρον, ὅ ἐστιν θάνατον, ἐπιφέροντες. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι ἤτοι πεπονημένοι

ΙΟΝ· ἀφίκοντο. ἄνθος. [πρόβατον.] εἶρπον. καὶ βέλος τοξικόν. καὶ μόνον

ἰονθάδος αἰγός· Ἀπίων τῆς ἰούσης θοῶς· ἢ ἰόνθους ἐχούσης, οἷον ἐκφύματα σκληρά. [ἢ σκώληξ

50. [*ἰονέντα*]

Ἰόνιον πέλαγος· ὁ νῦν Ἀδρίας

ἰόντα· παραγινόμενα. ἐπανερχόμενα

ἰοπλόκαμος· μελανόθριξ

ἰοπλόκος· ἰόπεπλος. ἀπὸ τοῦ χρώματος

55. *ἰόππα*· μιξύδης

ἴορκες· τῶν δορκάδων ζώων. ἔνιοι δὲ ἡλικίαν ἐλάφου

ἰότητι· βουλήσει, θελήσει. αἰτίᾳ. ὀργῇ. χάριτι

ἰότητ[υ]ος· βουλήσεως

ἰοτόκος· ὁ κατασκευάζων ὀργήν. καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία. καὶ ὁ τὴν οἰκείαν βουλὴν ἱστῶν

60. *ἰού*· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ὡς τὸ φεῦ, καὶ τὸ παπαί

* *Ἰουβάλ*· κύριον ὄνομα τοῦ καταδείξαντος κιθάραν

* *ἴουκαι*· πεπόρευται

ἰοὺ γέρον· ....

* *Ἰούδας*· ἐξομολόγησις θεοῦ

65. *ἴουλοι*· αἱ πρῶται τῶν τριχῶν ἐκφύσεις. ἀπὸ τοῦ *ἰέναι αὐτὰς οὔλας*. *Ἴουλοι* δὲ καὶ *οὖλοι* αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγόμεναι δέσμαι. καὶ ζῶον πολύπουν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ὄνον. τινὲς δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον ὄνον πολύποδα καὶ συστρεφόμενον *ἴουλον* καλοῦσιν

ἰούσης· πορευομένης

Ἰοφῶσσα· ἡ Χαλκιόπη, ὥς φησι Φερεκύδης

ἰοχέαιρα· τοξοφόρος. ἢ ἰοὺς χέουσα. ἢ ἰσχυρά. ἢ βέλεσι χαίρουσα

Ἰόψαφος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον

SCR. 47. *Δ* 242. 49. *ξ* 50. 50. *Ψ* 850. 52. *Α* 27. 54. Alcaei fr. 55 p. 720 Bgk. 57. *Ε* 874 al. 61. Genes. IV 21. 64. Genes. XXIX 35. 65. *λ* 718. 66. *Α* 482. 68. *Ε* 53.

ADNOT. 47. Apoll. lex. 91, 24. Cf. 643. 48. Imo *προβάτων* = *οἰῶν*. 49. *Ἀπίων — θοώσῃ* cod., *Ἀππίων — θοῶς. ἢ* Mus. Cf. Apoll. lex. 91, 70. — *σκώληξ* ad glossam praecedentem pertinet: intellege aeruginem vermicularem, *σκωληκίαν*. Eadem mens fuisse videtur Iensii Luc. Hes. p. 122: *σκώληξιν ὁμοιωθέντα* conicientis. 50. *ἰόεντα σίδηρον* Apoll. lex. 91, 23. 51. Infra *Ἰώνιος. πέλαγος, ὁ Ἀδρίας* ‚*quam scripturam convellunt exempla poetarum.*‘ GDindorf. Theb. IV c. 620 C. Cf. Strab. VII p. 317 Agathem. Geogr. I 3 Harpocr. Steph. Byz. — *ἀνδριάς* cod., em. Mus. 52. *παραγενόμενον ἐπανερχόμενον* schol. *Α* 27 Cyr. Lex. MS. 54. *ἰόπεπλος* Alberto caput articuli videtur. 55. *μίξοδος?* Corruptum esse arbitror ex *ὀπλίας*, q. v. 56. *διὰ ὀρκάδων* cod., *δορκάδων* Mus. Infra *ἴυρκες· ἄγριαι αἶγες, ὑστριχίδες*. ‚Fidem formae asserit Oppianeum (Cyn. II 296 III 3) *ἰόρκους*.‘ Nauck. Arist. Byz. p. 125. 57. Apoll. lex. 92, 1. 58. *ἰοτήτυος* cod., *ἰότητος* scripsi cum HSt. 59. *ἰοτόκοισι· πεφαρμακωμένοις* Gloss. gr. Rutgersii p. 48 ed. Strunz. *τοῖς τίκτουσι τὸν ἰὸν* schol. Oppian. Hal. II 366. Tertiam explicationem ad *οἰοβώτας* retulerim. 62. *ἴου· βαῖνε πορεύου* vel tale quid. 63. Sic codex, *ἰού γερον* Mus. Vocis divisionem typotheta neglexit. ‚*Est iugerum, sed expositio non apposita*‘ Salmasius. *Ἰοὺ γέρον* Vossius, quod non displicet. 64. Philo p. 233 Lex. Orig. p. 213 ed. Mart. alii. 65. *ἔκφφ — ἀπὸ* cod., *ἐκφύσεις — ἐπὶ* Mus. *ὑπὸ* Hemsterh. Illustravi haec in Didym. p. 66 sq. 66. *χάλκιος* cod. *χάλκειος* Mus., em. Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 10 coll. schol. Apoll. Rhod. II 1149. 1123. 67. Apoll. lex. 92, 2. — *ἔχουσα* cod., em. Phavor. 69. *ἰόψοφος* Salmas. et HSt. Nisi nomen ei inditum a sortibus fatidicis violaceis vel nigricoloribus. An *ἰσόψαφος*?

ἴπαμα· κάμνη

ἶπες· θηρίδια σκωληκοειδῆ, ἃ κατεσθίει τὰ κέρατα καὶ τὰ ξύλα

ἰπνή· ἐφιππίς. Σικελοί

ἴπνια· τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ

ἰπνασία· γαστὴρ παρὰ Ταραντίνοις

ἰπνοδόμαν· τὴν φρυγίαν. Κρῆτες

ἰπνοκήϊον· φρύγιον. οἱ δὲ τὴν ὑπόκαυσιν τοῦ ἰπνοῦ

ἰπνός· κάμινος. φοῦρνος. φανός. κλίβανος. μαγειρ(ε)ῖον. καὶ μέρος τι νεώς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν

ἶπο[ύ]ς· τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον

ἱππαγρέτας· ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπιλέκτων ὁπλιτῶν

ἱππάδα· τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ στολὴν ἱππικήν. καὶ θυσίαν, ἣν τοῖς ἱππεῦσιν ἀπένειμον. καὶ πύλαι Ἀθήνησιν Ἱππάδες ἐκαλοῦντο

ἱππάερον· τὸν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ἔρωτα. Ἀριστοφάνης. ἢ ἵππερον

ἱππάκη· Σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος. οἱ δὲ ὀξύγαλα ἱππεῖον, ᾧ χρῶνται Σκύθαι. πίνεται δὲ καὶ ἐσθίεται πηγνύμενον, ὡς Θεόπομπος ἐν τρίτῳ αὐτοῦ λόγῳ. καὶ μάνδρα ἵππων παρὰ Λάκωσιν

ἱππαλεκτρυών· τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα, ἢ τὴν γραφόμενον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιστρώμασι. γράφονται δὲ οἷ(ον) γρῦπες. ἔνιοι γῦπα

ἱππάριον· ὄρνεον ποιόν, παραπλήσιον χηναλώπεκι

* ἵπαρος· πάθος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἴκτερον συμβαινόντων

Ἱππάρχειος Ἑρμῆς· Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ, ἃς ἀνέστησεν Ἵππαρχος στήλας ἐ(γ)γράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ ὧν ἔμελλον βελτίους οἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι

ἵππαρχος· ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσιν

ἱππάρχου πίναξ· ἐπεὶ οἱ ἱππάρχαι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα τῶν ἀτακτούντων γράφοντες παρεσημειοῦντο

SCR. 71. φ 395. 73. Callimach. fr. 216. 77. φανός] Arist. Pac. 839. μαγειρεῖον] Arist. Plut. 815. κοπρῶνα] fr. IX p. 1095. 79. ADN. 80. στολὴν] Herod. I 80. 81. Nub. 74. 82. Aeschyl. fr. 192 p. 51. 83. Ar. Ran. 932. 86. Plat. Hipparch. p. 228 C. Com. anon. fr. CXCI vol. IV p. 651. 88. Epicharmi? nam παρὰ Συρακουσίοις post ἔνιοι inserit Zenobius.

ADNOT. 70. Non liquet. 71. Apoll. lex. 92, 3. σκληροειδῆ cod., em. Guyetus. 72. Utrum de ἐφιππίῳ loquatur, an de veste equestri (ἱππίς) non liquet. 73. κατάγματα cod., em. Florens Christianus ope schol. Arist. Vespp. 832. Suid. 74. Quod cibi sumpti in ventre quasi in furno coquuntur. De forma vero suspecta est glossa ordinem confundens. 77. κολάκῳ — τὸ κοπρόνα cod., em. Mus. — μαγειρίον cod., em. Valesius; et sic porrigunt scriptum schol. Arist. Vesp. 139 Aesch. Prom. 395 Phot. κοπρῶνα] Pollux V 91. 78. ἰπούς cod., correxi. De accentu Arcad. p. 66, 18. 79. ἱππέων pro ὁπλιτῶν Gesner de Quadruped. I p. 582. — Boeckh. C. I. II 850 B Ahrens Dial. II 112. Schneider ad Xenoph. de rep. Lac. IV 3 conferri iubebat Hes. ἵππαρχος et παιδαγρέται (?) Phot. Tim. Eustath. 727, 23 Xenoph. Hell. III 3, 8 Stob. Flor. XLI p. 269. 80. τιμήματα] Poll. VIII 130. 1. Isae. p. 67, 23 Plut. Sol. c. 18. — θυσίαν] cf. mox ἱππάς. — ἵπποις cod., correxi. — πύλαι] Plut. Mor. p. 849 C. 81. Forma vitiosa nata ex ἵππαρον. 82. Malim ἵππων γάλακτος aut ἱππείου γάλακτος. Atque sic locum exhibet Aelius Dionys. Eustath. p. 916, 16, formae ἱππάκης unicus testis. Casei huius equini mentio fit ap. Hippocr. 291, 44 508, 45 Theophr. HP. IX 13, 2 Diosc. II 80 Philo in Math. vett. p. 86. Phot. lex. 109, 19. 83. Phot. 109, 21 schol. Arist. Ran. 963. Pac. 1177. — δὲ οἷον (οἱ cod.) γρῦπες. ἔνιοι γρῦπα coni. Fritzsche ad Arist. Ran. 932 p. 307, Vossium secutus. οἷον verum videtur. 84. χαναλώπηκι cod., em. Mus. 85. ἵππαρος ordo, ἵππερος recte Gesnerus. Cf. 781. 86. (γ) Valesius Meurs. Att. Lect. V 7 Pisistr. 12. — De accentu cf. Arcad. p. 45, 3, de re Boeckh. C. I. I p. 32. 87. Cf. 779. 88. ἔνιοι cod., ἐπεὶ οἱ recte Zenob. IV 42 p. 93 ed. Gott., unde ἱππάρχων πίναξ et ἵππαρχοι simul recipiamus fortasse non opus. Cf. OMueller Dor. II p. 163.

ἱππάς· παρὰ Ἀθηναίοις μερὶς τῆς πολιτείας διῃρημένης εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον....καὶ αἱ θυσίαι δὲ αἱ περὶ τῶν ἱππέων ἐπιτελούμεναι ἱππάδες ἐλέγοντο. καὶ ἡ εἰς τὴν θυσίαν λαμβανομένη βοῦς ἱππάς· καὶ τὸ τέλος, ὃ ἐτίθεσαν οἱ ταύτης τῆς τάξεως, ἱππάς ἐκαλεῖτο

90. ἱππαστὶ καθίζειν· ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθέζονται

ἱππείαν· τὴν ἵππον. ἔνιοι δὲ τὴν τόξων νευρὰν τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν

Ἵππ[ε]ιον· τὸ Ἄργος. ἀπὸ Ἵππης τῆς Δαναοῦ

ἵππειος δρόμος· τετραστάδιός τις

Ἵππειος Ποσειδῶν· φυσικῶς φασι. διὰ τὸ λέγειν ποιητήν·

αἶθ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται

ἢ κατὰ τὸν μῦθον, ὅτι ἵππους ἐγέννησε Ποσειδῶν, [95. ἱππεῖς· ἔφιπποι, ἵπποι] Ἀρίωνα Σκύφιον Πήγασον

96. ἵππερον· ἱππικῆς ἔρωτα

ἱππετοῦμαι· ἠγώνισμαι. Λάκωνες.

ἱππεύς· φυγάς. καὶ εἶδος κοροσκομίου. καὶ ὁ [ἐπὶ] ἱππικῆς ἐπιστήμων

* ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· οἱ γὰρ ἱππεῖς μετ' ὀλίγον ἐπορεύοντο καὶ σχολαίως μετὰ τῶν πεζῶν

800. ἱππέω(ς)· ἀναβάτου, ἐπιβάτου

ἱππηλάτης· ἵππον ἐλαύνων

11. ἱππικός· φυγάς

12. ἱππικώτατος· εὔδρομος

(ἱππήλατος)· πλατεῖα ὁδός, καὶ λεῖα, εὐρύχωρος, καὶ ἡ μεμαλαγμένη

ἱππημολγῶν· ἵππους ἐλαυνόντων, ἢ ἀμελγόντων· διὰ τὸ τροφῇ χρήσασθαι τῷ γάλακτι

ἱππῆς· Ἱππεῦσιν·

ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι·

σύστημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵππους τρεφόντων. [Λέγονται καὶ μύρμηκες οὕτως.] Φιλόχορος δὲ ἐν τετάρτῳ εἴρηκε, πότε κατεστάθησαν χίλιοι. διάφορα γὰρ ἦν ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον Ἀθηναίοις

SCR. 92. Eur. T. I. 700. 94. δ 708. 96. Ar. Nubb. 74. 99. Λ 52. 801. Aesch. Pers. 124. Δ 387? 12. Ar. Lys. 678. 2. δ 607 V 242. (ὁδοὶ ἱππήλατοι Pollux IX 37.) 3. Ν 5. 4. Eqq. 225.

ADNOT. 89. πεντακοσιομέδιμνον cod, πεντακοσιομεδίμνους ἱππέας ζευγίτας θῆτας Heinsius, et sic Phot. lex. 110, 8 Aristoteli denuncians testimonium. 91. ἵππον cod. Explicat verba ἱππείαν (δύναμιν). 93. ἵππιος δρόμος Poll. III 147 ἱππεῖς (sic)· ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος Phot. 111, 4. Cf. Plut. Solon. c. 23. 94. ποῦ τήντ' cod. Mus., ποιητὴν Heinsius; malim τὸν ποιητήν. ποῦ τὴν Τηλεμάχου (μητέρα) coni. Schow. Suppl. p. 381, 15. — αἰθαλός cod. Mus., em. Heins. Idem ἤ, ab Aldo omissum, in codice ante ὅτι collocatum, recte transposuit. — ἱππεῖς· ἔφιπποι, ἵπποι. Ἀριωνασκυφὶ πήγασον cod., Ἀριωνά φασιν ἢ Πήγασον nihil amplius Mus., emendavi. Cf. Preller Myth. I p. 369***. Verba, quae cancellis sepsi, videntur singularem glossam constituisse, ordini satis convenientem. 97. ἵππευμα· ἀγώνισμα Meinek. 98. [ἐπὶ] induxi. — Cf. 814. 99. Ex hoc articulo novam constitui glossam. — ἱππίκατο δ' ὀλίμετ' ἐσκίανθον codex, em. Mus. 800. (ς) Mus. 1. ἱππήλατος cod., rescripsi ἱππηλάτης. Debebam fortasse ἱππηλάτα ex. Apoll. lex. 92, 8. 11. 12. Hae glossae, infra suo loco inserendae, in codice cum praecedente coaluerunt sic: ἐλαύνων ἱππικὸς φυγάς, ἱππίκωτατος, εὔδρομος, πλατεῖα κτλ. Confusionem animadvertit etiam Albertus, qui 802 (ἱππήλατος) inseruit. 12. ἱππικώτατα cod., em. Mus. 2. ὁδῷ cod., em. Mus. 3. ἱππιμόλγων cod., ἱππῇ μολγῶν Aldus, em. Mus. 4. ἱππήν, ἵππευσιν — εἰπεῖς — χειμών — φιλόχωρος cod., ἱππῆς· ἱππεῖς — ἱππεῖς — χιλίων — Φιλόχορος Mus., cuius emendationem perfecit Albertus. Fortasse excidit Ἱππηνοί, de quibus cf. Berkel ad Steph. Byz. et Tzschuck. ad Pomp. Mel. I 17 p. 521. Certe Theopompum passim respicit noster. — Ἱππεῦσιν Schowio debetur. — μύρμηκες] imo cancri. Cf. Plin. HN. IX 31 Arist. H. A. IV 2; nisi ἱππῆς et ἱμάς confundit.

Ἱππία· Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή

ἱππίδιον· ἰχθύς ποιός

ἱππικὴ βάσις· ἡ νευρὰ τοῦ τόξου, διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι νευρῶν. οἱ δὲ θώμιγγα νευρῶν πικὴν καλοῦσιν

ἱππικὸν τόρμον· ὁ καμπ(τ)ήρ

ἱππικὸν χλίδος· Ἴων Ἀγαμέμνονι. ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα. οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις ἐχρῶντο κόσμου χάριν πλατέσι χιτῶσιν, ἃς καλασίριδας καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν

ἱππικόν· τὸ στάδιον

ἱππιοχάρμης· ὁ ἐφ' ἵπποις χαίρων, ἢ μαχόμενος· χάρμη γὰρ ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη

ἱππίσκος· ἐπίθεμα κεφαλῆς. ἢ γυναικεῖον κόσμιον

ἱππίτας· ἱπποφορβός

ἱπποβάτης· ἱππεύς

ἱπποβότοιο· ἱππικοῦ

ἱππόβοτον· ἵππους βόσκειν δυνάμενον. μεγαλόβοτον. καὶ εὔγειον. τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται

ἱπποβουκόλους· τοὺς ἵππους νέμοντας

ἱππογνώμων· ἵππους διαγινώσκων ἐγκύους ἢ μή

ἱπποδαμάντ(ε)ιος· οἶνος ποιὸς ἐν Κυζίκῳ

Ἱπποδάμεια· ἡ Βρισηΐς. καὶ Ἀφροδίτη

ἱπποδάμνων· ἐφίππων

ἱππόδαμοι· ἔφιπποι. ἢ πωλοδαμασταί. ἢ ἵππους ἐλαύνοντες

Ἱπποδάμου νέμησις· τὸν Πειραιᾶ Ἱππόδαμος, Εὐρυβόοντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίοις. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουριακούς, Μιλήσιος ὤν

ἱπποδασείης· ἱππείων λόφον ἐχούσης τριχῶν

SCR. 7. ADN. 9. fr. 3 p. 567 Nck. 13. *Ω* 257. 14. Cratin. min. fr. II vol. III p. 376. 16. Eur. I. A. 1059? 17. *B* 287. 18. *Γ* 75. 19. Eur. Phoen. 28 Soph. fr. 949. 23. *B* 230. 24. *Δ* 509. 26. *Γ* 369.

ADNOT. 6. Athen. VII p. 304 E. 7. *τάσις* male coni. Scaliger Coniect. ad Varr. p. 145. *νευρῶν — θεόμιγγα — πικὴν* cod., *τριχῶν — θώμιγγα — ἱππικήν* Mus. Phot. 111, 6: *ἱππική· αἱ ἐξ ἵππων. ἱππικαὶ νευραί* et Hes. gl. 791 nihil nos adiuvant. ‚*Extrema verba fortasse sic scribenda: οἱ δὲ θώμιγγα ‚νευρὰν ἱππικήν' καλοῦσιν. Cf. Attius Philoct. p.* 176 *Ribb. Verg. Aen. IX* 622.' Nauck. adesp. fr. 173. 174 p. 681, admissa Musuri emendatione *τριχῶν* pro *νευρῶν*. At nervi cum non solum ex setis sed etiam tendinibus et nervis equinis fierent, reducere codicis lectionem malui, quam verissimam esse ipsa poetae verba *ἱππικὴ βάσις* clamant. Reliqua intelleges, si probaveris sub *καλοῦσιν* latere lectionis discrepantiam: *κάσιν* (*γράφουσιν*). Trimeter enim hic fuit: *θώμιγγα νευρῶν, ἱππικὴν βάσιν* ⏑ –, ab aliis sic scriptus *θώμιγγα, νευρῶν ἱππικῶν* (*πικρὰν*?) *κάσιν*. Cf. Aesch. Ag. 494 *κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις*. Pers. 461 *τοξικῆς ἀπὸ θώμιγγος*. Sept. 494 *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν*. Hipponact. fr. 33. 68. Anth. Pal. 6, 248. 8. (*τ*) Mus. 9. *ἱππείοις — πλατύσι — αἷς καλὰς εἴριδας* cod., em. Mus. Lob. rhem. p. 308. 10. Cf. gl. 793 Plut. Sol. c. 23. — *τὴ* cod. *τετρα(στάδιον)* Meurs. Solon. c. 19 p. 68; *τὸ* Petit. Legg. Att. V 1 p. 387. 13. Apoll. lex. 92, 9. 14. *γυναικείου* cod., em. Mus. Cf. 798. 15. *ἱπποφορμός* cod., em. Mus. 16. *ἱπποβότης* vel *ἱπποβώτας* Thes. IV c. 637 D. 17. *ἱπποβάτοιο* cod., em. Verweius. 18. *ὀνομαστὶ τοῦ* cod., *ὄνομα ἀντὶ τοῦ* Mus. Correxi. Cf. Apoll. lex. 92, 11. 22. *Ἱπποδαμία* cod., *Ἱπποδαμεία* Mus. *ἔοικε πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν σχηματίζειν ὁ ποιητής, καὶ οὐ κυρίως. ὡς γὰρ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσιν, ἡ μὲν Ἀστυνόμη ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Ἱπποδάμεια* schol. AD. *Α* 392. 23. *ἱπποδάμων* Thes. IV c. 639 A., *ἱπποδάμνοις* cod., *ἱπποδάμνων* Mus. 25. *Ἱπποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιεῖ: ἦν δὲ Ἱππόδαμος Εὐρυκόοντος Μιλήσιος. ἢ Θούριος μετεωρολόγος. οὗτος διένειμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἱπποδάμεια· ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ Ἱπποδάμου τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως ὁδούς* Phot. 111, 11—17. Harpocr. 102, 3. Cf. Xenoph. Hell. II 4, 11 Demosth. 1190, 27 Andocid. 7, 8. Aristot. Polit. VII 11. schol. Ar. Eqq. 372. Egregie de h. l. disputat Freimundus in *Philol. Blätter* Fasc. II p. 178—185 (Vratisl. 1817) *Εὐρυφῶντος* Heinsii et pro *σατυρικούς Θουριακούς* recte Valesii emendationes probans. — Cf. et Leake Topograph. p. 275. *διῆλας* cod., *διεῖλεν* Mus. 26. *ἵππειον — τρίχας* cod., em. Mus.

Ἱπποδέτης· Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγχηστῷ τιμώμενος· οἱ δὲ ἐν Θήβαις

ἱπποδιώκτας· ἡνιόχους

ἱπποδρομία· ἀγὼν Ἀθήνησι Θησεῖ ἀγόμενος

30. ἱπποζώνη·....

........· ἡ τοὺς ἵππους θηλάσασα.........

ἱππόθοος· ἱπποδιώκτης

ἱππόθορος· ὄνος ἵππους βιβάζων

ἱπποθορονήμην· τὴν μεγάλην εὐωχίαν

35. Ἱπποθοώντειον· τὸ τοῦ Ἱπποθόωντος ἡρῷον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος

ἱππόκαμπτος· στρουθίον τι

ἱπποκάμπα· στήλην λίαν μεγάλην ἵπποις κεκαμμένην. [οἱ δὲ ζῶον]

ἱπποκέλευθος· ἵπποις κελεύων. ἱππεύς. ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος

ἱπποκένταυρος· ἱππόμορφος ἄνθρωπος

40. Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν

ἱπποκόμων τρυφαλειῶν· ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχουσῶν

ἱπποκορυσταί· ἵππους ὁπλίζοντες, ἱππικοί

ἱπποκόρυστοι· ἐν ταῖς περικεφαλαίαις τρίχας ἵππων ἔχοντες

ἱπποκρατ[ε]ία· τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν

45. Ἱπποκο(ύ)ριος· ἥρω[ο]ς

ἱππολήπτρας· τὰς τριχίνους σειρὰς Πάρθοι οὕτω καλοῦσιν

ἱππολούστρας· ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον

ἱππομανές· τούτῳ χρῶνται πρὸς τὰ φίλτρα αἱ φαρμακίδες

[ἱππόμαχοι· ἀπὸ τῆς κόρυθος ἐπεὶ ἵππουρις]

50. ἵππον· τὸ μόριον καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός. καὶ τὸν μέγαν θαλάσσιον ἰχθύν

ἱππόνομα· μισθὸς ἱππικός, καὶ τῶν ἡμιόνων

ἱπποπόλων· τῶν ἡνιοχούντων, ἢ ἐφ' ἵπποις πολουμένων, ἢ περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων, ἱππικῶν

SCR. 28. ADN. 33. Anacr. fr. XXXII p. 137 Bgk. probans in sqq. Pergeri coniecturam ἱπποθόρον ἥβην· τὴν μεγάλην ἐποχείαν. Malo ἱ. ἥβ. τὴν μεγάλως ἔνορχιν. 36. Comic. vol. V p. 241. 38. *Π* 126. 39. Plat. Phaedr. 229 D. Xen. Cyr. IV 3, 17. 40. fr. inc. CLXXX. 41. *Μ* 339. 42. 43. *Β* 1. 44. Xenoph. *ΚΠ* I 4, 24. 48. Theocr. II 48. 52. *Ν* 4.

ADNOT. 27. Ἱπποδίτης cod., em. Albertus ex Pausan. IX 26, 1. 28. ἡνίοχος coni. Albertus coll. Theocr. XIV 13. Cf. Meinek. p. 292. 29. ἱπποδρομεῖ cod. ἱππόδρομος Mus., em. GDindorf. Thes. IV c. 640 B. Thuc. III 104. 30. 31. Separavi et lacunas indicavi. 31. Refer ad ἱπποθήλης. 32. ἱπποθῶος cod., em. Mus. Possis et ἱπποσσόος. 34. ἱπποθοίνην Sopingus. Vid. SCR. 35. Ἱπποθόοντος cod., em. Thes. IV c. 641 B. Phot. 111, 23. 36. Coni. ἱπποκάμπιον· στροβίλιόν τι inaure. 37. ἱπποκαμπάς· ὕλην — ἱπποκελεκεμμαίνην codex, signum + Mus. apposuerat. Ἱπποκάμπα (Dorice)· στήλην — ἵπποις κεκαμμένην (haec posteriora dubitans) Meinekius. Eidem verba οἱ δὲ ζῶον ad superiora pertinuisse visa sunt. Infeliciter locum aggressus est Heringa Obss. p. 222. 39. ἀνθρώποις cod., em. Mus. 40. κακοσχόλη cod., em. Mus. Phot. 111, 25. 41. ἱππόκομον τρυφάλειαν — ἔχουσαν Mus., em. Apoll. lex. 92, 17. Hoc ipsum innuit codicis lectio ἱπποκόμων, τρυφαλίων — ἐχούσης. 42. ἱπποκρισταὶ cod., em. Mus. Apoll. lex. 92, 14. 43. ἱπποκόριστοι cod., ἱπποκόρυστοι Mus., nisi plane haec vox inducenda sit. Post ἔχοντες Musurus e sequentibus huc revocavit verba ἱππόμαχοι. ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις: recte quidem sed vanam marginali additamento operam impendens. 45. ἱπποκόριος· ἥρωος cod., Ἱπποκούριος· ἥρως coll. Pausan. III 14 Heringa Obss. p. 222. 46. ἱππολήμπρα cod., em. Meinekius. 49. Cf. 43. 50. Aristot. HA. VI 18 Aelian. N. A. IV 11. Cf. supra Ἱπποκλείδης. — Athen. VII 304 E Plin. HN. XXXII 11. 52. πωλουμένων male Mus.

ἵππ[οπ]ορ· τόν τε ἵππον, καὶ τὸν τετράχαλκον. καὶ τῆς ὄρνης τὸ στῆθος. Λάκωνες

ἱππύπορι· κοιλάς. αὐλή. δῶμα

55. ἱπποσσόον· ἱππαστ(ῆ)ρα

ἵππος· λιμένος ὄλεθρος. μάστιξ

ἱππόσυνα· τὸ ἱππεύειν

ἱπποσύνῃσι· ταῖς ἱππικαῖς ἐμπειρίαις

ἱππότα· ἱππότης, ἱππικός. οἱ δὲ νεώτεροι φυγάς. οὐκ εὖ. κάλλιον γὰρ ἐπιστήμων ἱππικῆς, ἱππικώτατος. ἄλλοι ἱππηλάτης

60. Ἱπποτάδης· Ἱππότου υἱός

ἱπποτακτικά· ἵππων τάξεις μισθοφόρων

ἱππουδάμος· ἵππους δαμάζων

Ἱππουκρήνης· τῆς ἐν (τ)ῷ Ἑλικῶνι, ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Πηγάσου ἵππου, ὃς διψήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὁπλῇ· ἡ δὲ τὴν πηγὴν ἀνῆκεν. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ

ἱππότης· ἱππεύς

65. ἱπ[π]οῦμεν· πιέζομεν

ἱπ[π]ούμενος· πιεζόμενος........ ἢ τὸ ἐμπίπτον ξύλον τοῖς μυσίν

ἵππουριν· ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένη, ἡ τὸν λόφον ἔχουσα περικεφαλαία τοιαύτη κατεσκευασμένη. καὶ πόας εἶδος

ἵππου τροχός· τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις ἐχάραττον ἐπὶ τὴν γνάθον σημεῖον, τροχοῦ σχῆμα ἔχον. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τρυσίππιον

ἱπποφορβός· ἱπποτρόφος

70. ἱπποφόρβιον· καπίστριον. ἢ ἀγέλη ἵππων

ἱπποχαίτην· ἐξ ἱππείων τριχῶν

[ἶπτα· ὁ δρυ[μ]οκόλαψ ἐθνικῶς. καὶ Ἥρα

ἵπταται· πέτεται

ἰπύα· σιπύα

75. ἴπφαρμος· ἀρχή τις

ἱρά· θύματα. [συνέδρια. τιμαί.] θυσίαι. [θαύματα]

ἵρανες· οἱ εἴρενες. οἱ ἄρχοντες ἡλικιῶται. Λάκωνες

SCR. 56. ADN. 57. ADN. 58. Ψ 289. 59. Ξ 117. 60. κ 2. 63. Theog. 6. 64. Aesch. Sept. 80. 65. Cratin. fr. X vol. II 71. 66. Ar. Eqq. 924. Aesch. Prom. 364, ubi al. ἰπνούμενος. 67. Γ 336. 70. Herod. IV 110. 71. Ζ 469? 76. Β 420.

ADNOT. 53. Sic codex, ἱππόποοις et ὄρνης Mus. Ex adiecta interpretatione τὸν ἵππον patet, agi de Laconica glossa ἵππορ. — τῆς πόρνης τὸ ἦθος (σχῆμα Meinek.) scorti equientis mos, unde ἱπποπόρνη vocabatur meretrix prostitutissima. 54. ἱππόποοις Mus. Non expedio. — κοῖτος? 55. ἱππόγοον· ἱππάστρα cod., exhibui Vossii coniecturam etiam Alberto et Thes. IV c. 647 A probatam. Huc etiam μάστιξ e gl. 56 refero. 56. Coni. ἵππος λειμῶνος ὄλεθρος· .... ex epico aliquo poeta. De μάστιξ cf. gl. 55. et Hes. s. v. βοοσσόος μάστιξ. 57. ἱπποσύνα si ad Eur. Or. 1392 spectat, explicatio excidit una cum seq. glossa ἱπποσύνη. Ἱπποσύνη corr. Albertus. 58. ἱπποσίνησιν cod., em. Mus. 59. Apoll. lex. 92, 4. Quod idem 92, 21 habet ἱπποσυνάων deest h. l. 62. Sic codex Laconice, ἱπποδάμος Musurus invita serie. 63. πησάσαρ cod., em. Mus. 65. [π] Sopingus. 66. [π] Gesner. — ἢ τὸ cod., ἶπος γὰρ ἡ παγίς, ἢ τὸ recte Albertus. 67. Diosc. IV 48 Plin. XXVII 13. — ἵππουρις Mus. 68. ἱππότροχος· τὸ τρυσίππιον Phot. 112, 16. Hes. s. v. τρυσίππιον. et Zenob. IV 41. 70. καπίστριον refer ad φορβειά. 71. Sic cod., ἱππιοχαίτην Mus. 72. ἵππα cod. ex ordine em. Vossius, δρυοκόλαψ Salmasius. Schneidero eadem videtur esse quam Boeo ap. Anton. Liber. c. 21 ἴπνην vocat. At infra σίττη· — οἱ δὲ δρυοκολάπτης. Cyprium igitur ἶττα· δρυοκόλαψ, et pro ἐνικῶς legendum ἐθνικῶς. — Ἥρα] ad Ἱππία referendum: Pausan. V 15, 5. 73. ἱππᾶται· πέταται cod., ἵπταται Mus. 74. Cf. Lob. Phrynich. p. 301. Est Cypria glossa. Cf. ἴγα. 75. Coni. ἰπφαρμοσ(τάρ). Laconice pro ἱππαρμοστής. 76. Confundit ἱρά· θύματα θυσίαι, ἶραι· συνέδρια, γέρα· τιμαί, τέρα· θαύματα. 77. εἴρωνες codex. Cf. de Fίρανες Boeckh. C. I. I p. 104 Ahrens II 116 Leutsch. Philol. X p. 431. 607, et qui pro διώκοντες restituit Λάκωνες Nauck. Ar. Byz. p. 97, n.

ἰράων· ἐκκλησι[ά]ῶν. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς εἰρεῖν, ὅ ἐστι λέγειν
* ἴερον· δουλείαν. οἱ δὲ ἴρεργον· διὰ τὸ κωλύεσθαι τοὺς δούλους λέγειν
80. [ἴρες· λόγοι]
ἴρεσσιν ἐοικότες· (οὐ) τῷ χρώματι, ἀλλὰ τῷ σχήματι. ὅλοι γάρ εἰσι συνεστραμμένοι
ἱρεύει· μαγειρεύει. [λέγει]
ἱρεύς· ἱερεύς
ἱρεῖν· λέγειν. καὶ ἔρις δὲ ἀπὸ τούτου
85. ἴρεται· εἰσείρεται. συνάπτεται
ἴρη· ἱρά. ἐρώτησις
ἴρηκος· ἱέρακος
ἴρηξ· ἱέραξ
ἱρήτε(ι)ρα· ἱέρεια, θύτις
90. ἱρικάν· ἵππος οἰνωπὸς χρώματι
[ἱρίνες· μελλέφηβοι]
ἴριον· τράγος. κριός
Ἶρις· ἡ θεὸς ἄγγελος. καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ζώνη. καὶ ἡ ἔρις. καὶ φήμη. καὶ ποπάνου τι εἶδος. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ περὶ τὴν κόρην κύκλος. καὶ τῶν λίθων τις κρυσταλλώδης. καὶ ἀρωματική τις πόα
ἴρισ(σ)ι· ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ
95. ἱρίσειν· ἐκωλύοντο
ἱρμός· ἀκολουθία
[ἱρμοσάμην· ἐνυμφευσάμην]
Ἶρος· ἀπαγγέλλω(ν). πτωχός, πένης, γυμνός, μηδὲν ἔχων
Ἶρος ἄϊρος· ὁ ἀτυχὴς Ἶρος
900. Ἶρος ἀλήτης· Ἶρος πένης, ἐκ πλάνης τρεφόμενος
ἱρῶ· ἐρῶ. λέγω αι
ἱρωσινοῖς ἄδοις πεσίν
ἱρῶν· εὐχῶν
ἱρωνεία· ὑπόκρισις
5. ἱρωστί· θεοπρεπῶς
ἴς· ἰσχύς, δύναμις. νευρά. βία

SCR. 78. Σ 531. 79. Θ 529. 81. Λ 27. 83. Π 604. 86. ἱρή] Δ 413. 87. Φ 494. 88. Σ 616. 49. Λ 27. 97. II Cor. XI 2. 98. σ 5 — 7. 99. σ 72. 900. σ 25. 3. Ε 178? 5. Anacr. fr. CXVIII p. 254 Bgk. Theocr. XVIII 48. 6. σ 3.

ADNOT. 78. Apoll. lex. 92, 22. 79. Sic codex, ἱεροδουλείαν male Mus., ἴερον· δουλεῖαν Apoll. lex. 92, 23 quem non fugit varia lectio εἴρερον. Leg. igitur ἴρερον· δουλείαν· οἱ δὲ εἴρερον. Cf. gl. γ 627 ε 1021. 22. 80. ἶρες Thes. IV c. 655 A ἶραι Lobeck. Parall. p. 76 Aglaoph. 816 (Eustath. 1160, 35). ἶραις· λόγοις AM. 81. τῷ χρώματι, ἀλλ' οὐ cod., em. Apoll. lex. 92, 29. 82. λέγει e gl. ι 884 per errorem natum, aut scr. Γηρύει· λέγει. 84. Cf. Thes. III c. 283 B. Emendationibus ἴρειν (εἴρειν) — ἶρις minime opus est. 85. Lob. rh. p. 67.— εἰςιέρεται cod., ἤ εἴρεται Mus., corr. Schow. 86. Sic codex; confundit aut ἱρή· ἱερά et ἴρη· ἐρώτησις, aut leg. ἴρη. ἴρα. ἐρώτησις. 89. (ι) Mus. A Stephani emendatione ἀρήτειρα defendit Lobeck. rhem. p. 197. 90. Cf. gl. γ 112. 91. Imo μελλ]ίρανες. Certe ἴρηνες scribendum. 92. Imo ἱρήιον; addere poterat etiam βοῦς πρόβατον alia, coll. Hes. ἱαρεῖον. 93. EM. 475, 34 — 44, ubi θεῶν ἄγγελος legitur. λίθων] Plin. HN. XXXVII 9. πόα] Theophr. VII 12 all. Sopingo a ξιρίς, ξειρίς non diversum videtur. 94. (σ) addidi. Cf. 81. 95. Sic cod., ἱρύσειν Mus., ἱρύσαντο pro εἰρύσαντο Heinsius. Videtur potius ἐκωλύοντο a Graeculo quodam additum esse, qui non intellexisset, ΙΡΙCΕΙΝ vel potius ΙΡΙCCΙΝ emendationem esse praecedentis glossae. 96. H. e. εἱρμός. 97. ἡρμοσάμην corr. Guyetus. 98. (ν) Palmer. 900. ἀλιτόβρος cod., em. Mus. ἀλήτης μολοβρός Schowius Homero neglegenter inspecto. 1. Confundit ἱρῶ et ἴρω. 2. Om. Mus. Non expedio; videor tamen mihi agnoscere ἴρασιν· νέοις — παισίν. 3. Ἀρῶν? 4. Cobet. Var. Lect. p. 88. 5. ἱρῶς τι cod., em. Is. Vossius. Cf. Theognost. Can. p. 160, 2 Apoll. Dysc. de adverb. p. 572, 15 gramm. Hermanni p. 448 Schol. Il. Σ 26. 6. Apoll. 92, 32. νεῦρα codex.

* . ἰ ς ἅ λ α · ἐς θάλασσα(ν)
ἰ σ ά ζ ω ν · ἴσον ποιῶν. ὁμοιούμενος
ἰ σ α ί α · μερίς. οἱ δὲ ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα
Ἰ σ α κ ί ῳ · ἀνδρείῳ
ἴ σ α ι ψ ῆ φ ο ι · ἀπολύονται οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴσων γενομένων ψήφων
ἴ σ α μ ι · ἐπίσταμαι. Συρακούσιοι
ἰ σ ά μ μ ο ρ ο ς · δύσμορος
ἴ σ α ν · ἐπορεύοντο. ᾔδεσαν
ἰ σ ά ν α ν · ἰσάνιον. ῥητίνην
ἴ σ α σ ι ν : οἴδασι, γινώσκουσι. [πορεύονται]
ἴ σ α τ ο · ὡμοιώθη
[ἴ σ ε ο ν · γνωστέον. ἰστέον]
ἴ σ η · μοῖρα. ἡ τῆς αὐτῆς. ὁμοία
ἰ σ η γ ο ρ ε ῖ · ἐπ' ἴσης λέγει, [ὁμοτίμως] · ἰσολογεῖ
ἰ σ ή ϊ · ἰσοῖ, ἰσάζει
*·ἰ σ η γ ο ρ ί α · ἰσολογία
ἴ σ η μ ο ῖ ρ α · ἀγαθὴ μερίς. καὶ κύριον ὄνομα, ἡ τοῦ Ἡλίου γυνή
ἰ σ ή μ ο ρ τ ε ν · ἀπέθανεν
ἴ σ θ ι · γίνωσκε, γνῶθι, ἐπίστασο
ἴ σ θ ι · [γινώσκων] ἔσο, γίνωσκε
ἰ σ θ λ ή · αἰγ(ε)ία μηλωτή. ἀμιρίς
ἰ σ θ μ ι ά σ(α)ι · παροιμία ἐπὶ κακοῦ βίου. ἐπίνοσος γὰρ ὁ καιρός, ἐν ᾧ τὰ Ἴσθμια ἄγεται
ἴ σ θ μ α · ἆσθμα. [καὶ κόσμιον περὶ τράχηλον]

SCR. 7. *Λ* 314. 9. ADN. Callim. h. Iov. 63. 10. IV Macc. VII 14. 11. Aeschin. Ctesiph. § 252 teste Harp. 102, 11. 12. Epicharm. fr. 98 Ahr. 13. Homerus bis. 14. *Δ* 772. *Γ* 8. 16. *Ζ* 151. 17. *Β* 791. 19. ADN. 20. Polybius teste Suida. 22. Demosth. 555, 16. 23. *Ι* 328. 25. *β* 356.

ADNOT. 7. ἴ σ α. ἅλες. θάλασσα. οἱ δὲ — μοῖρα cod., correxi praeeunte dubitanter Alberto, et οἱ δὲ κτλ. ad gl. 909 revocavi. 8. ὀχούμενος cod., em. Meineke. 9. ἰσαῖα male cod., em. Phrynich. app. soph. p. 73, 32 schol. Ther. Nicand. 359. Cf. 907. 11. Cf. Harpocr. et Hesych. κἂν ἴσαι. Append. prov. III, 30. 42. 12. EM. 476, 28 Ahrens Dial. II p. 345. 13. Inepte Thes. IV c. 658 D interpretatur τὸν τῷ ἀμμόρῳ ἴσον. Pro *ΙCΑΜΜΟΡΟC* rescribe *ΚΑΜΜΟΡΟC*, unde et κ ά σ μ ο ρ ο ς · δύστηνος detortum videtur. Arcad. 71, 21. 16. Apoll. lex. 92, 33. — πορεύονται refer ad ἴασιν. 17. ὁμοιώθη cod., em. Albertus. Cf. εἴσατο, quod reponi iubet Cobet. 18. ἴ..ον codex, h. e. ἴσεον; nam duas tantum literas erasit Musurus, qui postquam scripsit ἰστέον mutavit in ἰσγέον. Codicis lectionem divinabat Maussacus. Ἰστέον est vitiosae glossae correctio. 19. ἴση, μοίρα ἢ τῆς αὐτῆς ὁμοία codex, ἴση μοίρα· ἡ τῇ αὐτῇ ὁμοία Mus. male. Copulatae sunt duae glossae ἴση· μοῖρα. ὁμοία et ἴ σ η ς · τῆς αὐτῆς, quarum illa respicit ad Il. *Ι* 328, haec ad *Λ* 705 ἵνα μή τις ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. Huc etiam retrahe e sequentibus ὁμοτίμως, quo ἐπ' ἴσῃ explicatur. 20. ὁμοτίμως om. Phot. C. 39. Cf. gl. praec. — ἐφ' cod., ἐπ' Meibomius citra necessitatem ut Hemsterhusio visum. 21. Ἰσεῖ codex. Forma verbi suspecta. Ordo ἰσήϊ formam Boeoticam pro ἰσαίει requirit. 22. Moer. Att. p. 203, sed spuria est, ut Moeridea apud nostrum omnia. 23. ὄνομα] Fortasse de Maera cogitandum est. 24. ἴση 'μορτεν (voluitne ἴς ἤμορτεν, defecerunt vires?) Hemsterh. coll. ἔμορτεν, quod ἤμορτεν scribi a Lobeckio Path. El. p. 37 n. (h. e. τοῦ ζῆν ἥμαρτε) dicere memini. Corr. κ ἤ μ ο ρ τ ε ν · (καὶ) ἀπέθανεν. Cf. gl. ε 2411. 26. Post ἴσθι codex habet γινώσκων, delevit Nauck. Ar. Byz. p. 217. Fluxit ex Arist. Byz. ap. Eustath. 1680, 23. 27. Pro ἀμιρίς Vossius et Bochart. Hieroz. II 42 vol. I p. 419 coniciunt Ἀμερίας, in quo falsos esse ipsa vocabuli forma domonstrat. Certo tenemus formas vocabuli ionicam ἰξαλῆ, boeoticam ἰτθέλα quae fidem asserit formae ἰσθελῆ, aeolicam ἴσκλη vel potius ἴσκλα, unde de ecthlipsi literae ε etiam in voc. ἰσθλῆ constat, noviciam ἰσάλη s. ἰσαλῆ qua de dixit Casaub. ad Theophr. Charact. p. 147, denique creticam ἰττέλα (Poll. VII 211) ab Hesychio in ἰέττας corruptam. Reliquas ἰσσέλα et ἰσσέλη, quarum ap. nostrum et in Theognost. Canon. p. 14, 25 mentio fit, num Koen. ad Greg. Cor. p. 435 recte Doriensibus vindicarit, non liquet. Atticos ionico ἰξαλῇ usos esse novimus e Poll. IV 118 Eustath. 450, 23. — ἰσθλή αἰγία cod., αἰγεία. Mus., forte ἰ σ θ λ ῆ · αἰγεία μηλωτή. νεβρίς. 28. (α) Heringa coll. Suida.

ἰσθμαίνοντα· ἀγωνιῶντα, πνευστιῶντα
ἰσθμαίνων· ἀσθμαίνων. φροντίζων, ἀνιώμενος
ἴσθμια· περιτραχήλια
Ἴσθμια καὶ Πύθια· πανηγύρεων ὀνόματα
ἴσθμιον· περιτραχήλιον κόσμημα. περιστόμιον. καὶ γῆ στενὴ μεταξὺ δύο θαλασσῶν· ὅθεν λέγονται τὰ τοῦ ἀνθρώπου παρίσθμια μεταξὺ ὄντα κεφαλῆς καὶ κοιλίας, αὐχήν τε καὶ τράχηλος. [καὶ στενὸν χωρίον μεταξὺ δύο θαλασσῶν]
ἴσι· γνῶσιν
[ἰσιγέον· πορευτέον]
ἴσ[ι]κε· ᾔκαζε. ὡμοίου
ἰσινδίη· καθίνη
ἴσιον· ἴσον. ἄμεινον. μεριστόν
Ἶσις· ἔνιοι ὀμνύντες τὴν Ἶσιν ἐξ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν Ὠφελί[μ]ων (διὰ) τὸ συνεχὲς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει
ἰσκάνδιον· σαλπίγγιον
ἰσκανδοτόν· σαλπιγγωτόν
ἴσκει· ἐφ' ᾧ εἰς τόπον οἰκίαν ἔχοντι
ἴσκλαι· κίχλαι. καὶ αἱ αἴγειαι μηλωταί
.ισκός· κλέπτης
ἴσκω· εἰκάζω. ὁμοιῶ
ἴσμα· ἵδρυμα. κτίσμα
ἰσμαίνει· ἀναψύχει. ὄζει. ἀποψύχει
Ἴσμαρος· πόλις Θράκης, ἡ νῦν Μαρώνεια[ς]
ἴσμασιν· ἀναψύξασιν
ἴσμερα· τὰ εἰς τοὺς καθαρμούς ....
ἰσμή· πρόφασις. σύνεσις, φρόνησις
[ἰσμῆναι· θῆκαι. ἀκόλουθοι]
Ἰσμήνιος· ὁ Ἀπόλλων

SCR. 34. σ 299. 37. τ 203. 40. ADN. 43. ADN. 47. ADN. 49. ι 41. 54. Pind. Pyth. XI 10.

ADNOT. 30. 31. ἰσθμαίνει· τὸ ἀγωνιᾷ καὶ αἰσθάνεται Theognost. p. 14, 22 ἰσφαίνει· μεριμνᾷ ἀγωνιᾷ id. p. 14, 27. Hinc videtur ἰαηθένει et ἰηθενέουσα emendari posse. 32. Apoll. lex. 92, 24. Phot. 114, 12 Eustath. 1847, 44. 34. Moer. Att. p. 193. Phot. 114, 13 Hes. s. v. ἰθμίν. — γῆς γένη cod., γῆς στενά Mus., em. Meinek. — Infra παρίσθμια· τὰ περὶ τὴν φάρυγγα. 35. Sic codex, ἴσθι· γνῶθι Mus. Latetne forma Dorica ἴσης· γνῷς, vel ἰσ(ᾶντ)ι· γνῶσιν? an εἴσει· γνώσῃ. 36. Sic codex, ἰτητέον Mus. ἰσιτέον = εἰσιτέον correxisse etiam Meinek. Philol. XIII p. 528 video. 37. ἴσικε· εἴκαζε, ὁμοιοῦ cod., ἴσκε Mus., reliqua ex Apoll. lex. 92, 35 emendavit Albertus, ex schol. Apoll. Rh. I 834 LBos. Obss. critt. p. 165; ᾔκαζεν scripsi. Cf. ἰάσκειν. 38. + Mus. Ἀσαναία· ἡ Ἀθήνη? 40. Ἴσις — Ἴσην — ὠφελίμων τὸ συνεχός cod., Ἴσις — Ἴσιν — ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχές Mus., em. Meinek. praef. ad Menand. p. XI et vol. III p. 381. De Isidis iuramento morborum caussa vide eund. ad Philem. p. 430. 41. 42. ἰσκάνδιον· σαλπιγγωτόν Theognost. Can. p. 14, 23. σαλπιγγοτόν cod., σαλπιγγωτόν Mus. IC = K male repetitum videtur, reliqua in κώδωνι· σάλπιγγι correxerim. 42. κωδώνισον· σάλπιγξον? 43. Sic codex, ἴσκεν· ἔφη εἰς τόπον οἰκίαν ἔχοντα Mus. Conieceram ἴσκουσα (δ 279) φωνὴν ἐκτόπως ἐοικυῖαν ἔχουσα. Nunc malim (ἢ) ἴσκεν φωτὶ ἔκτοπον αἰκίαν ἔχοντι ex δ 245 sqq. 44. Cf. 927. κίχλαι] cf. ἰλιάς et ἴχλα. 45. Hoc et ἴσκῳ· κλέπτῳ C. 39. Cf. Lobeck. Path. El. p. 108. Cum infra occurrat κικκός· κλέπτης, apparet legendum esse κισκός, quod Laconice dicendum erat κικκόρ. Cf. κιξάλης. Fallitur igitur Salmasius λεπτός corrigens. 47. δρύμα male Theognost. p. 14, 24. Vid. EM. 477, 3 Lex. de spirit. p. 230. Lycophr. 731 ab Eustath. 607, 8 appositus. 48. ὄζει] ὀσμαίνει? 49. ἡ cod. 50. ἀναψύξεσιν Is. Voss., ἰσμάνασιν Hemsterh. quorum illud probatur Thes. IV c. 662 A. 51. Cf. ἵμερα. 52. Cf. ἰδμή et Lob. Parall. p. 395; ἴσθμη male Theognost. p. 14, 23 fol. 15. 53. Ἰσμήνιαι· Θῆβαι speciosius quam verius coni. Unger, cum non meminisset, dudum h. v. Thes. IV c. 667 B retulisse ad σμῆναι· θῆκαι alvearia, probante Lobeck. Path. El. p. 76. — ἰσπίλαι (s. ἰσπῖλαι)· ἀκόλουθοι Theognost. Can. p. 14, 25, cf. Lob. Proll. p. 111. ἰσπνῆλαι? 54. Paus. IX 10, 2.

Ἰσμηνός· ποταμός
ἰσόβοιον· ἄνθος ὅμοιον μήκωνι
ἰσοβόλων· ἰσοστασίων. ἔνιοι δὲ διπλῶν
Ἰσοδαίτης· ὑπ' ἐνίων ὁ Πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός
ἰσοδίαιτος· ὁ αὐτοῦ κοινωνός
ἰσόζυγ[ι]ον· ἴσον ζυγῷ, ἀντίσηκον
ἰσόθεος· ψυχὴ ἀθάνατος
[ἰσόκεν· ἕως ἄν]
ἰσοκλέα καὶ ἰσοκλῆ· ἰσόδοξον
ἴσομαι· γνώσομαι
ἰσόκτιτον· ἴσον κατεσκευασμένον
ἰσομάτωρ· ὁ τῇ [Δή]μητρὶ ἴσος. Κρῆτες
ἰσομοιροῖ· ἰσάζοιτο, μερίζοιτο [ἢ μερίζεται,] καὶ ἰσότητα ἐξ ἴσου ἔχοι
ἰσομοιροίη· ἰσάζοιτο
ἰσομόρῳ· ἰσομοίρῳ
[ἰσ..ομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες]
ἶσον· ὅμοιον. καλόν
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι· ἴσον ἐμοὶ εἰπεῖν
ἶσον ἔχω γέρας· ἴσην τιμὴν ἔχω
[ἰσονία· ἰσοτίμημα]
ἰσονόμον· ἰσομερές
.ἴσονται· ἱδρύσονται. πορεύσονται
ἴσοξ· ἰχθὺς ποιὸς κητώδης
ἰσοπαλεῖς· ἐς ἴσον ἐμμένοντας. ἴσους
ἰσοπαλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος........
ἰσόπαλοι· ἴσοι
ἰσόπεδον· ἴσον τῇ γῇ, ὁμαλὸν ἔδαφος, ἰσόχωρον
ἰσοπέλεθρον· μέγα. ἰσόμηκες
ἰσόπτεροι· ἰσότιμοι
ἰσόρροπον· ἰσοβαρές. ἴσον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόντων ζυγῶν. καὶ ἰσόσταθμον, ἢ ὅμοιον
ἰσοσθενές· ἰσοδύναμον
[ἰσόσμοσις· συνωμοσία]
ἰσόσταθμος· ἴσος σταθμῷ
ἰσοστάσιον· ἴσον τῷ σταθμῷ
ἰσοστάσιον μύρον· ἡ στακτή, σμύρνα
ἰσοστάσιος· ἴσος χρυσῷ κατὰ ὁλκήν, τίμιος
ἰσοτάλαντον· ἰσόζυγον

SCR. 58. Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης teste Harpocr. 61. α 324 all. 72. Α 187. 73. Α 163. 74. Arist. Pac. 1226. 78. Thuc. II 39. 81. Ν 142.

ADNOT. 55. Ἰσμῆνος cod., em. HSt. 57. ἔνιοι κτλ. om. Photius. 58. Ἰσοδέτης Hes. codex, ut cod. A Harpocrationis. em. Phot. 116, 17 Bekk. 267, 3. Cf. Plut. Mor. p. 389 A a Lobeck. Aglaoph. I p. 621 laudatum. 59. σίτου Mus. Hesychius locum ante oculos habuit, in quo ἰσοδίαιτος αὐτῷ scriptum erat. 60. ἰσοζύγιον cod., em. Hammond. in epist. ad Philipp. II 20. ἀντίσιχον cod., em. Mus. 62. L. εἰσόκεν. 63. ἰσόκελον cod., em. Salmasius. 64. ἢ εἴσομαι inseri voluit Mus. 65. ἰσοκτητον· ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευήν Phot. 114, 24. 66. [Δη] del. Ruhnken. 67. ἔχει codex. 70. ἰσχνομυθοῦντες Ruhnken, q. v. C. 39. 74. Sic et Suid. Phot., em. Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 10 et interp. Poll. VII 15 ἰσωνία. 76. Confundit ἴσονται et εἴσονται. 77. ‚*Idem procul dubio qui* Esox *Plinio HN. IX* 15.' HSt. ἴσοξ ὄνομα ἰχθύος [ἔθνος cod.] Suidas. — κοιτώδης cod., em. Sopingus. 78. ἰσόπαλις cod., em. Mus. 79. ἰσοπάλη· ἴσα cod., ἰσοπάλη· ἴσος Mus., em. C. 39 Phot. p. 115, 1, unde supple γὰρ ὁ κλῆρος. 86. κόσμος. ἡ σύνολος οὐσία? vel tale quid. 87. σταθμός cod., em. AM. 89. ἰσόστασις, μύρον ἰσακτὶς σμύρνα cod., ἰσόστασις· μύρον ἡ στακτὴ ἢ σμύρνα Mus., ἰσοστάσιον μύρον· ἡ στ. ἢ σμύρνα Suicerus praeeunte Salmas. ad Vopisc. p. 391 [546] Plin. Exx. p. 709. Cf. Didym. p. 305.

ἰσοτέλεια·.....
ἰσοτελεῖς· μέτοχοι. ἴσα τοῖς ἀστοῖς τέλη διδόντες
ἰσοτελής· ὁ ἐξελεύθερος, καὶ μετέχων τῶν νόμων μετοίκιον δὲ οὐ φέρων
95. ἰσότης· φιλότης, διὰ τὸ ἰσότητι τὴν φιλίαν ἕπεσθαι
ἰσουργά· ἴσα ἔργοις, ἴσα ἐργαζόμενα
ἰσοῦται· ὁμοιοῦται
ἰσοφαρίζειν· ἰσοῦσθαι, ἐξ ἴσου τινὶ φέρεσθαι
ἰσοφαρίζοι· ἐξισοῖτο
1000. ἰσοφόροι· ἴσον ἔχοντες, κατ᾽ ἴσον ἕλκοντες
ἰσοφυᾶ· ἴσα
Ἴσσα· ἡ Λέσβος τὸ πρότερον
ἰσσᾶσθαι· κληροῦσθαι. [Λέσβιοι]
ἰσσέλα· διφθέρα
5. ἴσσος· γαλήνη
Ἰσσωρία· ἡ Ἄρτεμις. καὶ ἑορτή. καὶ τόπος ἐν Σπάρτῃ
ἰστάκη· δρέπανον. Βοιωτοί
ἱστάμεθα· δανειζόμεθα
ἱσταμένοιο· ἐνεστῶτος, ἢ ἀρχομένου
10. ἱστάνειν· δανείζειν
* ἵστακεν· ἵστατο. ἔστη
ἵστασθαι· δανείζεσθαι
ἵστασο· ἀνεγείρου
ἴστε· γινώσκετε. οἴδατε
15. ἰστέον· γνωστέον. [πορευτέον]
ἰστ.έων· ἐστ.ῶν
* ἰστιῶ· ἐξιῶ
ἵστημι· ἐξίστημι
ἴ[σ]την· ἐπορεύοντο
20. ..ιστήρ· σφῦρα
ἱστία· ἐσχάρα. καὶ τὰ ἄρμενα τῆς νηός
ἱστία· ἡ ὑφαίνουσα γυνή. καὶ οἰκία. καὶ δεῖπνον
ἱστιάτορες· οἱ δειπνίζοντες
ἱστιατόρια· δειπνητήριον
25. [ἵστινος· ῥύπος]
ἱστίον· ἄρμενον
ἱστιοφόρος· ἀρμενοφόρος. καὶ ἱστοφόρος
ἱστοβοεύς· δεσμὸς ζυγοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ. ἄλλοι δὲ μέρος αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὀρθὸν ἑστὼς ὥσπερ ἱστός

SCR. 98. Z 101. 99. I 390. 1000. σ 372. 5. ἶσος ἀέλλῃ? Λ 297. 9. ξ 162. 14. B 485. 16. Herod. I 176. 19. Λ 347. 21. τ 304. Λ 480. 28. Hesiod. Opp. 429.

ADNOT. 92. 93. Separavi. — μέτοικοι Mus. Nauck. Ar. Byz. 193 sq. 96. ἐν ἔργοις HSt. εἰς τὰ ἴσα ἐργαζ. C. 39. 98. Apoll. lex. p. 92, 36. Lob. rhem. p. 132. 1000. Apoll. lex. 93, 1. 1. Cf. ἀνισοφυές. 2. Strab. I p. 60. Lycophr. 219 Steph. Byz. 3. ἴσσασθαι cod., em. Schneider. Derivatum est ab ἴσσα quo de cf. Phot. 114, 7. Suid. 4. ἰσσέλη Theognost. fol. 15. Cf. 927. 5. Non liquet. 6. Paus. III 14, 2. 25, 4. Plut. Ages. 32. Polyaen. II 14. Steph. Byz. 7. Cf. βίσβη. — Βοιωτοί omisit Theognost. p. 14, 26. 11. Imo ἱστάκει i. e. εἱστήκει. 13. ἀνεγείρῃ cod., ἀνεγείρου Mus. Forte ἵστασαι· ἀνεγείρῃ. 15. ἰστέον et ἰτέον (cf. ἰσιτέον) confunduntur. 16. (ι) bis inseruit Albertus; ἐστιῶν pro ἰστιῶν de meo dedi. 17. ἐστιῶ an ἐσσίω· ἐξίω? 19. ἴστην cod. Vossius, ἴτην recte Mus. 20. ῥαιστήρ Lob. Path. p. 120. Idem voluit Albertus adscripto ῥωστήρ ἢ ῥαιστήρ· σφῦρα. 22. ἵστρια Wakefield, sed cf. γιστίαι· ἱστουργοί. 25. Hoc est πίνος cum var. lect. σπῖλος. Supra gl. α 7787 post ἀσπιστάων * legimus ἄσπιλος χείμαῤῥος, ὑπὸ Μακεδόνων, recte, modo χείμαρος scribas eo sensu quo εὐδιαῖον et τρῆμα dicitur, foramen navigii, unde sentina effluit. Hoc ipsum etiam ψιμαρόν· εὐδιέων (l. ψίμαρον· εὐδιαῖον) vocari noster scribit. 28. ἑστὸς cod. ἑστώς Mus. sine caussa. Poll. I 152. Eustath. 623, 35 Tzetz. Hes. Opp. 429.

ἱστοδόκη· ἱστοθήκη. τὸ διὰ μέσου...νεὼς φράγμα, εἰς ὃ κατακλειόμενος ὁ ἱστὸς ἐντίθεται

30. ἱστὸν ἐποιχομένην· ὑφαίνουσαν. ὀρθαὶ γὰρ ὕφαινον

ἱστοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός

ἵστορας· ἐμπείρους. μάρτυρας. συνετούς. συνθηκοφύλακας. [ἔρωτας]

ἱστορεῖ· μαρτυρεῖ. μυθεύει. ἐρωτᾷ. ἐρᾷ. πύθεται, ἀνακρίνει. ὁρᾷ

ἱστορία· μαρτυρία. καὶ τὰ ὅμοια

35. * ἰσόρκον· μύρου εἶδος

Ἱστός· τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεώς. καὶ τὸ ὑφαντικόν· ἀπὸ τοῦ ἑστάναι. καὶ νῆσος

[ἴστραξ· ὄρνις ποιός]

Ἰστριανά· Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι, ἐστιγμένα

Ἰστριάνιδες· αἱ Σκυθικαὶ στολαί. καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ

40. ἰστρίδες· ἐσθῆτές τινες οὕτω λεγόμεναι

Ἴστρος· ποταμὸς ὁ καὶ Δανούβιος

ἰστυάζει· ὀργίζεται

[ἰστυλόν· τὸ στυχηδόν]

ἴστω· γινωσκέτω, γνωριζέτω

45. ἵστωρ· συνετός, σοφός, ἔμπειρος. μάρτυρ. συνθηκοφύλαξ

ἰσφαίνει· μεριμνᾷ. ἀγωνιᾷ

ἴσφατον· βίαιον πεπραγμένον

ἴσφωρες· λησταί. κλέπται. Λάκωνες

ἰσχάλειν· τὸ ἐν τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ' ἑκάτερα ἐγκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι

SCR. 30. *Α* 33. 32. Hippocr. iusiur. init. Eur. I. T. 1431. ἐρωτᾷς] Eur. Or. 380 Soph. Tr. 418. 36. μ 410. 38. fr. III p. 974. 43. Ad *B* 92. 93. 44. *H* 411. 45. Soph. El. 850.

ADNOT. 29. μέσης τῆς Apoll. lex. 93, 4 qui et κατακλινόμενος habet, ἐν μέσῳ τῆς EM. — Ammon. p. 76 κατακλίνεται. Codex κατακλειόμενος. 31. ἀπὸ τῆς τρόπεως Apoll. lex. 93, 3; ἀπὸ τῆς τρόπιδος Suidas. Cf. Eustath. 1710, 28 et Naumachica Basilii Patricii ap. Fabric. BGr. VIII p. 140, unde nihil mutandum esse constat. 32. ἔρωτας refer ad ἱστορεῖς· ἐρωτᾷς schol. Soph. OT. 1154. 33. ἐρᾷ in ἐρεῖ mutat Abresch. Misc. Obss. X 1 p. 10 nisi delendum. ὁρᾷ ad Aesch. Ag. 68 refert Arnald. Lect. Gr. p. 74. 35. ἴσορκον Salmasius coll. ἰσοστάσιον. Mihi ICOPKON depravatum videtur e KPOKON; κρόκινον μύρον nemo ignorat. 36. Apoll. lex. 93, 6 cum gl. 1030 coniunctam habet. — νῆσος] Steph.

ε
Byz. 340, 14. 37. Τέτραξ coni. Meinek. 38. ἰστρίανα φησὶν — π τῷ — φικοῦντες cod., περὶ — οἰκοῦντες Mus., em. Heinsius. Idem πρότερον τις — ἐλέγεται — εἰρῆσθαι suadebat, recte εἰρῆσθαι pro εἰρήσθω, reliqua citra necessitatem. δεῖ νοεῖσθαι male Musurus. 39. Ἰστρηνίδες Theognost. fol. 15, mox Ἰστρίδες. Operculum a Polluce X 191 ἰστριανὸν vocatur. Cf. ἡμίμιτρον. 40. Cf. σφετρίδες et ἐφεστρίδες. 42. στυγνάζει Ruhnken. 43. Sic codex, τὸ στοιχηδόν Mus., τὸ στοιληδόν Aldus. Fallitur Thes. IV c. 702 B. Glossa Homerica sic scribatur oportet ἐστιχόωντο (ἰλαδόν)· στοιχηδόν. Scrupulos omnes eximet tibi comparata gl. ἐστιχόοντο (sic cod.).....στοιχηδόν. 45. μάρτυρος οἰκοφύλαξ cod., em. Salmas. 46. Sic etiam Theognost. l. c. pro ἰσθμαίνει, q. v. 47. ἰσφάτατον· βίαιον corrupte Theognost. Canon. p. 14, 27. Πεπρωμένον (sic) ad Θέσφατον refero. 48. ,I. e. φῶρες βίαιοι' Guyetus. Haud credam; ισ aliunde adcrevit, ut ἀπὸ in ἀποφῶρας. 49. ἰσχιάζειν· τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἑκατέρωσε ἑαυτὸν ματαφέρειν Phot. 116, 20 Suid. Hoc Lacones dixerunt ἰσχιάδδεν; huc igitur revoco Λάκωνες. ἐπὶ τῇ — ἐκκλίνειν cod., em. Meinek.

50. ἰσχαλέον· λεπτόν. ξηρόν. ἰνῶδες
* ἰσχανόν· ἰσχυρόν. ῥικνόν.
ἰσχαλεῦσαι· θηλάσαι
ἰσχαλωμέναι· δεδερματωμέναι
ἰσχανάα· ἐπιθυμεῖ. ἢ ἰσχνὸν ποιεῖ. κατέχει, κρατεῖ. κωλύει
55. ἰσχανάασθαι· ἀπέχεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
ἰσχανέονται· κατέχονται. ἐπιθυμοῦνται. κωλύονται. καὶ τὰ ὅμοια
ἴσχανον· ἐκώλυον. καὶ τὰ ὅμοια
ἰσχανόωντο· κατείχοντο. ἐκωλύοντο
ἴσχε· κάτεχε, κράτει
60. ἴσχειν· κατέχειν, κρατεῖν
ἴσχεο· ἀπέχου. ἀνάσχου. κάτεχε. κώλυε. παύου
ἰσχερῷ· ἑξῆς
ἴσχεσθαι· παύεσθαι
ἴσχεται· ἐπίσχεται
,αἰδὼς | καὶ δέος .... ἀλλήλοισιν‘
65. ἴσχι· ὀσφύς
ἰσχία· τὰ ὑπεράνω τῶν μηρῶν, καὶ τὰ κοῖλα τῶν γλουτῶν, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται
ἰσχναῖς· λεπταῖς. ξηραῖς
ἰσχναλέον· λεπτόν. ξηρόν
ἰσχνεῦσαι· ὑφεῖναι. θηλάσαι
70. ἰσχνῆς· λεπτῆς. ξηρᾶς
ἰσχνίδες· ἄγκυραι ἰσχάδες. καὶ φιλήματος εἶδος
ἰσχνομυθία· λεπτολογία
ἰσχνομυθοῦντες· λεπτολογοῦντες. ἀκριβολογοῦντες
ἰσχνόφωνος· λεπτόφωνος. ἐπεχόμενος τὴν φωνήν
75. ἰσχνός· λεπτός. δυσθεώρητος
ἰσχυρίζεται· βεβαιοῦται
ἰσχυρόν· στιβαρόν. ταχύ. βέβαιον
ἰσχύς· δύναμις. καὶ μύρμηξ
ἴσως· τάχα
80. Ἰταβύριον· ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὰ θηρία πίνει. ἔστι δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐν Ἰουδαίᾳ

SCR. 50. τ 233? Hippocrates? 54. *P* 572. 56. ADN. 57. Eur. Or. 298. 58. *M* 38. 59. *O* 657. 60. *I* 256. 61. *A* 214. 63. σ 346. 64. *O* 657. Supple ἴσχε γάρ. 66. Θ 340. 74. Exod. IV 10. 76. Thucyd. III 44. 80. Ose. V 1.

ADNOT. 50. Similiter Galen. lex. Hippocr. p. 488. — ἰνῶδες in proximam glossam transferri vult Thes. IV c. 703 C. At rectius ni fallor utramque gl. copulaveris in unam sic [ἰνῶδες] ἰσχνόν. [ἰσχυρόν] ῥικνόν. Cf. 1068. Ἰνῶδες et ἰσχυρόν ad εὐίσχιον vel ad κάμινον spectant. 52. Conferunt ἰσχνεῦσαι et σχαλίσαι. Vide Ranke Hesych. p. 41. Lob. Path. El. p. 77 et gl. α 5224. 53. δεδαρματωμέναι cod., em. Mus. 54. Cf. Steph. Byz. p. 151, 21 W. 55. ἰσχανάασθαι· ἀπέχεται cod., em. Apoll. lex. 93, 8. 56. Recte ἰσχανόωνται Albertus coll. η 161, ubi schol. κατέχονται. 58. Apoll. lex. 93, 9. 61. Idem p. 93, 7. 62. ἰσχερῷ cod., ἐπ]ισχερώ supra, ἐνσχερώ Lobeck. Path. El. p. 74. 64. αἰδὰς καὶ δέως ἀλλήλων cod., om. Mus. Correxi in Mus. Rhen. 1856 p. 307. 65. Sic codex, ἶσχις Mus., ἰσχί(ον) Lob. Path. El. p. 84. 68. Cf. 1050. 69. ἰσχνεύειν cod., ἰσχνεῦσαι Theognost. p. 14, 28. Cf. 1052. 71. Corrigo ἐχενηΐδες vel ἰσχενηΐδες. Punctum post ἄγκυραι sustuli: ἰσχάδας enim σιδηρᾶς Lucianus Lexiph. c. 15, ἰσχάδα νηός Sophocles ap. Ath. III 99 D Eustath. 1944, 26 dixerunt anchoram. Cf. ε 5312. ,φιλήματος] *quando iunctis labiis oscula figunt lascivientes*‘ Alb. 73. Cf. 970. 74. ἀπεχόμενος cod., ἀπηχούμενος Heinsius, em. HSt. 77. ,ἰσχυρὸς δρόμος pro ταχύς Albertus; παχύ Triller Emend. Hesych. p. 20. E. g. ap. Xen. R. Ath. I 14 οἱ πλούσιοι καὶ ἰσχυροὶ ἐν ταῖς πόλεσιν sunt οἱ παχεῖς. 78. μύρμηξ sitne intellegendus πυκτικὸς ἱμάς an rupes submarina non liquet. 80. Sic Cyr. Os. V 1 Gl. MSS in XII prophet. ad calc. C. 63. Lex. Origen. p. 215.

Ἰταία· εἶδος δένδρου. καὶ δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος
Ἰταῖος· ὁ Ἄδωνις
ἴταλα· ἱστία, εἰς ἃ τοὺς ἱστοὺς διατείνουσιν
Ἰταλός· Ῥωμαῖος. ταῦρος
85. *ἰταλιάξειν·* ἐν Ἰταλίᾳ διατρίψειν [δεδεμένον
Ἰταλιώτης·
Οὐδ' Ἰταλιώτης, οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς
ἐπεὶ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ διέτριβον, ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι
ἰταμός· θρασύς. ἀναίσχυντος. ἰσχυρός
ἴτας· ὅρκος. καὶ ὁ ᾁδής
* *ἴτω·* πορευέτω
90. * *ἴτε[ν]·* πορεύεσθε
* *ἰτέον·* πορευτέον
ἰτέαι· αἱ ἀσπίδες· διὰ τὸ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης χρήσασθαι κατασκευασθῆναι
ἴτη· συρισμός. ῥοῖζος
ἴτηλον· τὸ ἔμμονον, καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ
95. *ἴτην·* ἐπορεύοντο. δυϊκῶς
ἴτης· ἰταμός. θρασύς. ἰσχυρός. ἢ ἵστωρ. καὶ ἐπιστήμων
ἴτθαι· καθῆσθαι
ἰτθελᾶν· διφθέραν
ἰτλαί· οἷς (ἐν)τείνουσι τὰς ὤας τοῦ ὑφαινομένου μυγελεῖς. οἱ δὲ τοὺς μίτους
1100. *ἴτρια·* δῶρα. κλάσματα. ἢ καπυρώδη πλάσματα. [ἢ τὰ ὑπογάστρια], πέμματά τε καὶ τραγήματα
ἴττεον· οὐσία. Ἠλεῖοι
ἴττον· ἕν. Κρῆτες
ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος

SCR. 81. *κ* 510 a Theophr. CPl. II 9, 14 appositus. 86. fr. anon. CXXXII p. 638. 89. *H* 75. 90. *A* 325 Soph. OT 1413. 92. Euripides passim et Aristoph. teste Dionys. Eustath. 911, 63. (fr. VI vol. II 2 p. 974 Bgk.) 94. fr. 41 Nck. 95. *A* 347. 1100. Ephipp. vol. III p. 327.

ADNOT. 81. Sic codex et Vossius, *ἰτέα* Mus. recte. Cf. Steph. Byz. 342, 1 M. 82. Cf. gl. *α* 968. 83. Cf. *ἰτλαί*. 84. G. Curtius *Grundz.* p. 177. Cf. Tzetz. in Lycophr. 1232. 85. *ἰταλιάζειν* — διατρίβειν Mus., διατρίψειν codex. Correxi et δεδεμένον quod abest a Photio 117, 13 induxi. 86. *Ἰταλιώδης·* ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν. διὰ τὴν Σύ[μ]βαριν ὁ λάγνος et *Ἰταλιώτης·* Πυθαγόρ(ε)ιος. ἐκεῖ γὰρ διέτριβον Phot. 117, 13—16. In versu comici poetae οὔτ' — οὔτ' GDindorf. Thes. IV c. 719 C praefert, sine caussa. 88. Sic cod., ἀναιδής Musurus usus ni fallor schol. ad Arist. Nubb. 445, qui *ἴτης* interpretatur ἀναιδής, δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων. Cf. *πανείτας*. Deinde pro ὅρκος e Suida (C. 39) Albertus restitui iubebat ὁρμητικός, ut *ἴτας* Doricum sit pro *ἴτης*, conferens tamen et *σίτας·* ὄρνις. 90. *ἴτεν·* πορεύεσθαι cod., em. Mus. 92. *ἰταῖαι* cod. Mus., em. Heinsius. χρήσασθαι om. Mus., forte πρώταις — κατασκευασθείσαις. 93. Recte *ἰυγή* Ruhnken. Vid. schol. Opp. Hal. I 565. 94. Phot. 118, 3 τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. — ἄιτηλον Meinek. 96. ἱστῶν cod., em. Guyetus. 97. *εἶτθαι* Ahrens I p. 177 *ἧτθαι* idem II 103 coniecit. Legendum est Boeotice *ἴτθαι* et pro καθίσαι καθῆσθαι; $\overline{\tau\theta} = \overline{\sigma\theta}$ non minus Boeotis proprium quam $\bar{\iota}$ pro $\overline{\epsilon\iota}$: cf. *γῖξαι γῖο γῖπον*. 98. Boeotice pro *ἰσθελῆν*. Cf. 927. *Ἰτθέλαν* cod. 99. Cf. *ἴταλα*.— (ἐν) Meinekius, qui gl. 83 et 99 ex *ἴτταυα* (h. e. *ἴσταυα* pro *ἱστία*) detorta esse monet, coll. Lob. Proll. p. 175 sqq. 1100. *ἴτρια* Arcad. 119, 18, *ἰτρία* codex alii. τὰ ὑπογάστρια ad *ἦτρον* spectare vidit HSt., δῶρα (l. δορά) ad 1098 revoco. Reliqua illustrant schol. Ar. Ach. 1091 Athen. XI p. 472 E XIV p. 646 D Phot. 118, 5. 1. In h. gl. aliisque id genus ἐποντίς ἄβοντον καυτόν ὑσμῆθες pro *οὐσία* potius *θυσία* legendum videtur. 2. Et haec glossa et quam supra habuimus *ἴγγια·* εἷς Πάφιοι suspectae mihi sunt. Cretenses enim ἕνς pro εἷς dixisse scimus. 3. Corruptum videtur ex *ἀτυζηλά*, quod supra *ἀττυζηλά* scriptum est.

ἴτυλος· μόνος, ὀρφανός. νέος, ἁπαλός
ἴτυς· ἡ ἐσχάτη ἀψίς, ἢ περιαγὴ τῆς ἀσπίδος, καὶ τοῦ τροχοῦ, καὶ παντὸς περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος
ἴτω· ἔστω, γενέσθω. πορευέσθω, ἀποχωρείτω
Ἰτωνία· Ἀθηνᾶ ἐν Βοιωτίᾳ
* Ἰϋγγίης· ὁ Διόνυσος
ἴϋγγι· ἐπιθυμίᾳ
ἰυγ[γ]οδρομεῖν· ἐκβοηθεῖν. Βοιωτοί
Ἰύγγυϊ· ὁ Διόνυσος
ἰυγή· φωνή, κραυγή, βοή
ἰυγμός· τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτό
ἰυγκτόν· τορόν
* ἰυγμῷ τε· ποιᾷ φωνῇ
ἴυγξ· φίλτρον· ἀπὸ ἴυγγος τοῦ ὀρνέου. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτό φασιν εἶναι ἐπιτήδειον εἰς τὰς μαγγανείας. καλεῖται δὲ καὶ κιναίδιον. φασὶ δὲ καὶ Ἀφροδίτην αὐτῷ χρῆσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρνέου καὶ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς ἔρωτας ἴυγγας καλοῦσιν
ἰΰζει· κραυγάζει, βοᾷ. ποιῶς φωνεῖ
ἴυρκες· αἶγες ἄγριαι. ὑστριχίδες
ἰυχμῷ· ἰαχῇ, φωνῇ
* ἶφι· ἰσχυρῶς. μεγάλως
ἰφθίμη· ἀγαθή. ἰσχυρά. μεγάλη. ἰσχυρόψυχος. ἀνδρεία
ἶφι· ἰσχύτητι
ἴφια· μεγάλα μῆλα. ἰσχυρά. ἀπὸ τοῦ ἰέναι σφοδρῶς, ἢ σκιρτᾶν
Ἰφίαλος· ὁ Ἐφιάλτης
Ἰφιάνασσαν· οἱ νεώτεροι ταύτην Ἰφιγένειαν λέγουσιν
[Ἰφιάσται· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς]
Ἰφιγένεια· ἡ Ἄρτεμις
ἰφικρατίδες· ὑποδήματος εἶδος
ἴφικλος· δυσχερής
ἰφίν· καλήν

SCR. 4. Sic nonnulli appellative acceperunt Odyss. τ 521 παῖδ' ὀλοφυρομένη ἴτυλον φίλον. 5. *E* 724. 6. ADN. 9. Ar. Lysistr. 1110. Pind. Nem. IV 55. 11. Orac. ap. Herod. IX 43. 15. Σ 572 teste Apoll. lex. 93, 17, ubi praecedit ἰΰζουσι· ποιῶς (sic) φωνοῦσιν. 19. Σ 572. 20. Homerus. 23. *E* 556. 30. Iphis Patrocli concubina ap. Hom. *I* 677 audit Ἶφις ἐΰζωνος h. e. καλή ipso Hesychio teste. Sed vereor ne legendum sit [ἀγλα]ΐφη (sic supra) h. e. [ἀγλα]ΐηφι· κάλλει.

ADNOT. 4. ἴτολος cod., ἴτυλος Suidas C. 39. Infra μίτυλλος et μύτιλος similiter explicat. 5. ἡ περὶ αὐτῆς ἀσπίδος cod., ἡ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος Mus., correxi. Cf. Apoll. lex. 93, 12. 6. Cave ἴττω· ἴστω [γενέσθω] corrigas. ἔσθω cod., em. Mus. De Attica formula ἴτω = ἔστω γενέσθω cf. Elmsl. Eur. Med. 780 Soph. Philoct. 120, ubi recte vertunt: ‚*fiat.*' 7. Schol. Apoll. Rhod. I 551 p. 332 HK. 8. Cf. 1111. 9. Cf. ἴγγι, ἴνυξ, τυΐγγα. 10. Cf. β 780. 11. Cf. 1108. Omisit Mus. Forte utrobique Ἰυγκτής legendum, quasi *ejulator*. 12. ἴυγι cod., em. Mus. schol. Soph. Phil. 752 schol. Nic. Ther. 400 Oppian. Hal. 565 Bekk. 267, 12 Phot. 118, 9. 13. αὐτά codex. 14. τυρόν cod., em. Meineke Philol. XII p. 622. Τυρόν si recte habet lege *ΠΗΚΤΟΝ*, vel *ΕΥΠΗΚΤΟΝ*. 15. ἰυγμωεῖται· ποιὰ φωνή cod. Correxi. 16. κηναίδιον cod., κυναίδιον Aldus, em. Suidas. 17. ποισσῶ cod., om. Mus. — ἰΰζεῖ κραυγαγεῖ cod., em. HSt. 18. Cf. ἴορκες. 19. Imo ἰυγμῷ. 21. μεγάλη + ἰσχυρόψυχος· ἀνδρεία codex. Possis quidem ope Apoll. lex. 93. 18 ἰφθίμους· ἰσχυροψύχους, ἀνδρείας (*A* 3) sed simplicius visum notam separantem tollere, id quod Vossio etiam placuit. 22. ἰσχύτης cod. ἰσχυρῶς Mus., ἰσχύτητι Meinekio debetur. 23. ἐν τῷ σκιρτᾶν Apoll. lex. 93, 19. 24. Cf. gl. ε 4625. De *incubone* loquitur. 25. Schol. Il. I 145. Distinxit ab Iphigenia Soph. El. 157. 26. Ἰφιστιάδαι corrigit Boeckh. C. I. I n. 295. 27. Paus. II 35, 1 templum eius Hermionense memorat. Gerhard Myth. I p. 366. 28. ἰφικρατῆρες codex, em. Poll. VII 89 Phot. 118, 24 Suid. Bachm. Anecd. II 319, 1. Originem nominis explicat Diod. Sic. XV 44; cf. Alciphr. III 57. 29. Ordo ἴφικτος poscit; est vero (δυσ)έφικτος i. q. δυσχερής.

ἰφιντάν· κρύφα λαλοῦσαν, αἰνιγματώδως
ἴφιον· λιπαρόν
ἶφις· ταχύς
Ἰφίστιος· ἥρως τις Ἀθηναῖος· ἀφ' οὗ καὶ δῆμος Ἰφιστιάδαι
ἰφίτην· ἁγνίτην
ἴφλημα· τραῦμα
ἴφυα· ἡ λυχνίς, ἄνθος. ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄνθη ἄγρια τῶν σπειρομένων
ἰχανᾶ· ἐπιθυμεῖ
ἰχανᾶν· ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι, θέλειν, ἥδεσθαι
ἰχανόων· ἀσθμαίνων, πνευστιῶν. ἐπιθυμῶν, γλιχόμενος
ἰχ[θ]ανῶν· ἐπιθυμῶν
ἰχανῶσα· ἐπιθυμοῦσα
ἰχανῶ· ἐπιθυμῶ
ἰχθυᾶται· ἁλιεύει
ἰχθυοβολεύς· ἁλιεύς
* ἰχθυάα· ἰχθύας ἁλιεύει
ἰχθυόεν· ἰχθυοτρόφον. ἰχθῦς ἔχον
ἰχθυόκεντρον· τρίαιναν
ἰχθυολκός· ἁλιεύς
ἰχθυόνερ· ἰχθυαγωγοί
ἰχθυοπτίς· ἐσχάρα
ἰχθῦς· Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπώλια οὕτως ἔλεγον
* ἴχθον· ἄστρον. ἐγχειράδιον. ξυλοφάνιον
ἴχλα· κίχλα

SCR. 33. Ἶρις ταχεῖα Ar. Av. 1204 vix respicitur. 37. Aristoph. Phoeniss. fr. IV. 38. P 572? 40. ϑ 288. 42. Ψ 300. 45. Alexandrini. 46. μ 95. 51. ‚ἰχθυόπτις ἐσχάρα est trimetri finis' Meinekius. 52. Ar. Vespp. 789 Antiph. Ath. VII p. 287 E.

ADNOT. 31. Fuit cum hariolarer Φῖγα τὰν κρυφᾶ λαλοῦσαν· αἰνιγματώδως. Nunc latere voc. Cyprium ἰφᾶτιν = ὑποφῆτιν (cf. ἰμίτραδν) suspicor. κρυφᾷ codex. 32. Sic Suidas; ἴφιον· τὸ λυπορόν (sic) C. 39. 33. ὁ παχύς Suid. C. 39 Vossius coll. ἰσχυρός. L. ἴφιος· ὁ παχύς vel ἴφιος στάχυς..... 34. Cf. gl. 1126 et Boeckh. C. I. I p. 402. Quod in Diog. La. III 211 legitur ἐν Ἰφιστιαδῶν minime librarii error est. 35. In memoriam revocat ἱερῖτιν (cod. ἱερείτην)· καθαρμοῦ δεομένην. An Ἴφυν· Ἀγυιάδην? 36. Apposite Albertus „Vide num praeponenda litera Σ, ut sit Σίφλημα. [imo σίφλωμα] Infra Σιφλόν· πηρόν." Glossa est Cypria. 37. ἴφια cod., em. Casaubonus, alii. Cf. schol. Ar. Thesm. 910 Phot. Suid. Theophrast. VI 6, 11 (vol. III p. 521 Schn.) Lob. Phryn. 302. Confundi ἰφύα et ἴφυα ex casibus interpretationum adiectarum patet. — Λαβαντίδα] lavandulam. 38. Sic cod., ἰσχανάα Mus.; fortasse ἰχανάα legebatur in P 572. 39. Sic cod., ἰσχανάαν Mus. Cf. EM. 478, 44 Steph. Byz. v. Ἴχανα. 40. ἰχαρόων· ἀσθμένων cod., ἰχανόων· ἀσθμαίνων recte Mus., ἰσχανόων Aldus. Cf. schol. Od. ϑ 228: Γράφεται καὶ ἰχανόων. 41. ἰσχανῶν Mus. Delevi [θ]. 42. ἰσχανῶσα Mus., ἰχανόωσα C. 39 legendum videtur ἰχανόωσα ex Ψ 300. 43. ἰσχανῶ Mus. 45. [ο] abesse malim, licet consentiant C. 39 Suid. et Phot. s. v. ἰχθυουλκός. Mecum sentit Iensius coll. Callim. h. in Del. 15. 47. ἰχθυτρόφον· ἰχθυόεν, ἰχθύν cod., em. Pearso et Thes. L. Gr. IV c. 733 B. 48. ἰχθύκεντρον Poll. X 133, ut noster Paus. Eustath. 811, 41 Phot. Suid. 49. ἰχθυουλκός? 50. Sic codex, ἰχθυόνερες Mus. Glossa videtur Laconica (cf. ζούγωνερ.) pro ἰχθυῶντες. 51. ἰχθυοπέτης cod., ἰχθυοπτὸς ἐσχάρα Phot. 119, 4, ἰχθυοπτρίδες (l. ἰχθυοπτίδες) ἐσχάραι Poll. VI 88 X 95. Ἰχθυοπέπτης coll. μαζοπέπτης ἀρτοπέπτης λαχανοπέπτης χοιροπέπτης Triller Emend. Hes. p. 20, em. Albertus. Lob. Phryn. p. 255. 52. ἰχθῦς et ἰχθυοπώλια scripsi pro ἰχθῦς et ἰχθυοπωλεῖα. Sic ἔλαιον κρόμυα χύτραι pro loco ipso. Eustath. 1583, 28. Firmatur his Reiskii coniectura ἐς τὰ λάπια in superioribus. 53. ἐγχειράδιον cod. ἐγχειρίδιον Mus. Ordo ἰχθύων requirit, quod cum ἄστρον explicat, signum coeleste dicere videtur. Aliam viam ingressus Lobeck. ad Soph. Ai. 350 ἰχθύη (λ) (sic). ξύστρον ἐγχειρίδιον ξυράφιον coniciebat. Malim ἐγχειριδίων ξυλοφανῶν, ut mucrones (δόλωνες s. δολίσκοι) intellegantur ἐν ξύλῳ ἀποκεκρυμμένοι ut ipse noster s. v. δόλων loquitur. 54. C. 39. De hac specie turdi Lob. Path. p. 107. Cf. gl. 944.

ἰχάλη· ἧπαρ ὑός, ἐσκευασμένος ἰχθύς· ἢ κίχλη τὸ ὄρνεον
ἴχματα· ἴχνια
* ἴχνια· ὑποδήματα. σημεῖα
* ἰχνᾶται· ἰχνοσκοπεῖ
Ἰχναίην χώραν· τὴν Μακεδονίαν, ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ Ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται Ἰχναίη Θέμις
ἰχνεύει· ἐρευνᾷ, ζητεῖ
ἰχνευταί· οἱ νῦν ἰχ(ν)εύμονες λεγόμενοι
ἰχνηλατῆσαι· ἐκ τῶν ἰχνῶν ζητῆσαί τινα, ψηλαφῆσαι, ἢ τὰ ἴχνη ἐλάσαι
ἴχνιππος· ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται. ἀκόνη
ἴχνος· σημεῖον, ποδὸς τύπος
ἰχώρ· αἷμα. κατὰ συμβεβηκός, ἔμπνον, σηπεδών
ἴψ· εἶδος σκώληκος κερατοφάγον
ἶψαι· φθεῖραι, βλάψαι
ἴψαντο· ἔβλαψαν. ἐμίσησαν
ἴψαο· κατέβλαψας, ἔφθειρας
ἴψας· ὀδύνησας. καὶ τὰ ὅμοια
ἴψεται· βλάψει, κακώσει, ἐνοχλήσει. καὶ τὰ ὅμοια
ἴψεται· βλάψει
ἰψόμενον· φθίνοντα
ἰψόν· τὸν κισσόν. Θ(ο)ύριοι
* ἶψας· ἔβλαψας
ἴψον· δεσμωτήριον
ἰῷ· ἑνί
οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι —
καὶ τῷ βέλει. ἴω δὲ βαδίζω
ἰώ· ἡ δύναμις. βόη
ἰώγα· ἔγωγε. Βοιωτοί
ἰωγή· σκέπη. [ἡσυχία. φωνή. πνοή. βοή.] αἰγιαλός. καταγωγή
εὕδειν βορέῳ ὑπ᾽ ἰωγῇ
Ἀρίσταρχος σκέπη
ἰω(γ)μός· θόρυβος
ἰωεῖ· βέλει
ἰωή· ἀποφορά. πνοή. φωνή. αὐγή. ψυχή. καπνός. ὁρμή. κραυγή
ἰῷ ἤματι· ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
ἰωθείς· ὀξυνθείς

SCR. 56. *N* 71. 59. Hom. h. Apoll. 94. 61. Herod. II 67. 65. *E* 340. Hermann ad Aesch. Ag. 1448. 66. *φ* 394. 69. *Δ* 454. 71. 72. *B* 193. 77. *Z* 422 — *Π* 245. 79. Ar. Ach. 864. 80. *ξ* 533. 83. *K* 139. *Δ* 276. 84. *Z* 422.

ADNOT. 55. ἢ πάρυος cod., em. Salm. Voss. Praeterea ἴχλη Albertus propter ordinem; sed cf. κιχῆλαι. — ἐσκευασμένον, ἰχθύς? 56. Aeolicum est. Falso Matthiae Gr. Gr. § 15 p. 79 Doricum dicit. Cf. Koen. Gr. Cor. p. 218. Lob. Parall. 395. 57. Delet ἴχνια et ὑποδήματα (πατήματα Albertus) σημεῖα cum praecedentibus coniungit Vossius. 58. Suid. C. 39. 59. Ἰχνέμη cod., corr. Salmasius. Vulgo Ἰχναίη· Θέμις tanquam novus articulus, male. Cf. Strab. IX p. 435 et Hesych. Ἄχνη. 61. Phrynich. app. soph. p. 43, 25 Phot. 63. ἴχιππος Mus. Codicis lectionem praevidit Is. Vossius. 65. μετασυμβεβηκός cod., em. Heinsius. 67. Apoll. lex. p. 93, 27. 74. (ο) Mus. Lobeck. Path. El. p. 108 n. 76. ἶψον? et δεσμῷ τήρησον. 77. κιωνίματι cod., ἐνὶ ἤματι Mus., em. Apoll. lex. 94, 1 IFGronov. 78. βοή Thes. IV c. 740 A ad ἰωή refert, Lobeck. rhem. p. 302, 4 ad Hom. Il. *Λ* 601 ἰῶ κατὰ δακρυόεσσαν h. e. βοὴν = μάχην spectare vidit. 79. Ahrens I p. 207. 80. ἡ ὑποκάτω γῆ male Apoll. lex. 92, 27, pro ὑπαγωγή. — εὔδιν βορέων ὑπ.γωγῇ cod., εὕδειν βορέῳ ὑπ᾽ ἰωγῇ Mus., ἅδειν Aldi error, em. Valcken. Misc. Obss. VIII 1 p. 163. Confundit ἰωη σιωπή ἰωγή. 81. ἰωγμός pro ἰωχμός Vossius. 82. ἰωεῖ cod., ἰωῇ Mus., ἰῷ· βέλει Thes. IV c. 741 D. Fortasse ἰωῇ· μέλει. 83. ἀποφορά ὁρμή ad ἰωκή spectant, αὐγή ψυχή καπνός quo referam nescio. 84. ἰωήμαν — ἡμεῖς cod., em. Mus.

ἰώθη· ὠξύνθη. ἐχολώθη
[ἰωθῶς· συνήθως ἔθος]
ἰωκά· δίωξις. ὁρμή
* ἰωκάς· ὁρμάς. διώξεις
90. Ἰὼ καλλιθύεσσα· καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς
ἰωκάν· πολέμου ἐπιφοράν. καὶ παλινδίωκτον βοήν. πόλεμον
ἰωκή· δίωξις. μάχη. βοή
ἰωκαί· διώξεις. ὁρμαί
ἰῶλκα· αὔλακα
95. Ἰωλκός· πόλις Θεσσαλίας
ἴωλον· μέλαν
* ἰωλία· φήμη. δειλή
ἴωμεν· βαδίσωμεν, πορευθῶμεν, ἔλθωμεν
* ἰῷ ἐμῷ· τῷ ἐμῷ βέλει
1200. ἰών· πορευόμενος, βαδίσας, συντελικῶς ἐλθών
Ἴωνες· Ἀθηναῖοι. οἱ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. ἔνιοι καὶ τοὺς Θρᾷκας, καὶ Ἀχαιούς, καὶ Βοιωτοὺς...... Ἕλληνας. [ζήτει ὄπισθεν]
Ἰωνιά· ὥσπερ ῥοδωνιὰ λέγεται, ὅπου τὰ ῥόδα φύονται, οὕτως καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἴα φύεται. καὶ ὄνομα πόρνης ·
Ἰωνίδης· ἀπὸ δήμου. εἰσὶ γάρ τινες Ἰωνίδαι, φυλῆς Αἰγηΐδος
Ἰωνίδος· Ἑλληνικῆς
5. Ἰωνικόν· τρυφερόν· ἢ ἐπὶ τοῦ κατεαγότος, καὶ θηλυκοῦ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἴωνες
ἰωνός· ἰχθύς ποιός
[Ἰώνιος· πέλαγος, ὁ Ἀδρίας]
ἴωξις· δίωξις
ἴωπι· δεῦρο. Λυδοί
10. ἰωπάτερ· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα. Λάκωνες

SCR. 89. *E* 521. 92. *E* 739. 98. Carmen popul. fr. 18 p. 1031 Bgk. 1200. *Δ* 138. 1. Herod. I 147. 2. Ar. Pac. 775. 5. κατεαγότος] Hoc fortasse ad ἰωνόκυσος ad Cratin. ap. Phot. 119, 16 (fr. LXVIII vol. II 1 p. 200) spectat. — Menand. fr. I vol. IV p. 206.

ADNOT. 86. ἰώθην — ξύνθη cod., em. Mus. 87. Om. Mus., εἰωθῶς· (= εἰωθότως) συνήθως, κατ' ἔθος Schow. (τὸ ε)ἰωθός· σύνηθες ἔθος Mein. Cf. gl. ε 1222. 89. ἐδίωξας cod., em. schol. *E* 521. 90. ἰωκάλλιθύεσσα· καλλιθύεσσα cod., Ἰὼ καλλιθύεσσα· καλλιθύεσσα Mus. Ἰὸ καλλιθύεσσα· altero καλλ. omisso Aldus. — καλλίθυια et Ἥρας Ios. Scaliger ad Euseb. p. 24. Καλλιθόη, κλειδοῦχος — Ἥρης Ἀργείης memoratur a scriptore Phoronidis ap. Clem. Alex. Strom. I p. 418. Καλλ[α]ίθυαν — οἱ δὲ λέγουσιν Ἀργείαν εὐπρεπεστάτην Aristid. schol. vol. II p. 3, 8. Cf. Georg. Sync. p. 149 D Heyn. Apollod. vol. II p. 99. Ὑπερκάϋστρα conf. iubet Albertus. 91. ἰῶκα? 93. ἰωκαῖς cod., em. Mus. 94. ἰολκά cod., ἰῶλκα Mus. Suid. Lex. Reg. MS. ἰῶλκα καὶ ὦλκα· τὴν αὔλακα Cyr. 63. Cf. αὔλακα. ἄλκα (ubi nunc ἀλικά· ἀλυκά praefero) ἄλοκας. ἄλοξ. ὄλοκες. 95. ἰολκός cod., em. Mus. 96. Lobeck. Proll. p. 134. 97. φωνή Lob. Proll. p. 98. 135 coll. ἰαλία· φωνή Κρῆτες, quam ἴα· μία. φωνή [Κρῆτες] emendandam esse dicere memini. 99. Ordo ἰωμῷ poscit, h. e. τώμῷ = τῷ ἐμῷ. Cf. τἀμά· τὰ ἐμά τήμῇ· τῇ ἐμῇ τοὐμοῦ· τοῦ ἐμοῦ. Poetae verba fuerunt τώμῷ μέλει. 1200. ἴω cod., em. Mus. Apoll. lex. 93, 32 unde συντελικῶς pro συντόνως recepi. 1. καὶ (ἁπλῶς) πάντας addit Heinsius. Cf. Ἰάονες, quo nos remittit ζήτει ὄπισθεν. 2. Ἰωνία nomen pr. meretricis ap. Phot. p. 119, 13. 3. Phot. Steph. Byz. Boeckh. C. I. I p. 402. 4. Ἑλληνικῶς cod., em. Mus. 5. ἐκαμυδοῦντο οἱ ἶνες cod, ✝ Mus., em. Iunius Adag. I 19 Anim. p. 400. 6. ἰωνίσκος ab Ephesiis dicitur ὁ χρύσοφρυς teste Archestrato Ath. VII p. 328 C. Inde κίνωσις et ἰωνός corrupta. 7. Imo Ἰόνιος κόλπος. Lobeck. Phrynich. p. 713. 9. Cf. gl. *β* 273. Hipponactis videtur. 10. ,ἰώπαττερ i. e. ἰόπαστες per metaplasmum pro ἰόπαστα ab ἴον et πάσσω. Clavi intelleguntur coloris violacei seu purpurei.' Koen. Greg. Cor. p. 454. Non placet. Infra σφραγῖδες· — τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα. σφηρός (post σφραγίς) τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον. κύβος — καὶ οἱ Σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον. Cf. et σάμεα.

ἰωρός· τὸ ὀρ(ε)ινὸν χωρίον. καὶ τὸ ὄρος. καὶ οἶκος· καὶ ὁ τούτου φύλαξ
* *ἰῶτα*· τὸ στοιχεῖον. κεραία. καὶ γράμμα
ἰωχμός· μάχη. δίωξις, διωγμός. θόρυβος. ὁρμή. κοπή
ἶωψ· ἰχθύς ποιὸς παρὰ Καλλιμάχῳ
* *ἰῶ*· θεράπευε, ἰάτρευε
* *Ἰω....*· χάρις. ἡ ἐχαρίσατο
* *Ἰωαθάμ*· Ἰαὼ συντέλεια
* *Ἰωήλ*· ἀγαπητὸς Κυρίου. ἀρχή
* *Ἰωνᾶς*· ἑρμηνεύεται ὑψίστου πονοῦντος. ἡ περιστερά. προφήτης παρ' Ἑβραίοις.

Κααρτίας· βάτραχος
κα[ασ]σαυρ(ε)ῖον· πορνεῖον
κλάσσεται· ἄρχεται. Συρακοῦσαι
[*κάαυκα*· περιδέραια. πλόκια]
κάβαισος· ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν
καβάλλης· ἐργάτης ἵππος
καβάλλιον· καβάλλης. καὶ ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου κλίνη, διὰ τὸ ἀνάκλιτον
Κάβαρνοι· οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάρ[ε]
κάβασι· κατάβηθι. Λάκωνες
κάβ(β)αλεν· κατέβαλε
κά(β)βλημα· περίστρωμα. Λάκωνες

SCR. 12. Matth. V 18. 13. Θ 89. 14. Callim. fr. 38 p. 314. 15. Aesch. fr. 339 p. 82.

K. 5. Cratin. VII vol. II 2 p. 79. 8. ADN. 10. *E* 343.

ADNOT. 11. *ἴωρος* cod., em. Arcad. 72, 14. — (ε) Mus. — Cf. Phot. 119, 15 Suid. C. 39 Apoll. Dysc. de pron. p. 70 C. Proverb. Append. IV 39 p. 442 Gotting. 12. *κερέα* cod., em. Mus. 13. *ἰωχλός* cod., em. Mus. 14. De accentu Arcad. p. 94, 23. — Callim. Ath. VII 329 A. 300 F. Suid. 15 — 19. *‚Haec omnia usque ad finem additicia e lexicis Hebraicis.‘* Is. Vossius. 16. L. *Ἰωάννης*.

K. Collati sunt C. 11 39 et 63, sed parum mihi codices profuerunt in profligandis his glossis difficillimis, propter quas *τέταρτον* hoc *κάππα κάκιστον* per iocum appellare solebat Albertus. 1. Dubium mihi non est *κάρτας* = *σκάρτης* vel *κραγέτας*, *κράκτας* latere. 2. [*ασ*] induxi. *καασσαύριον* cod., *κασαυρεῖον* postulat analogia. 3. *βανάσσεται*? 4. *κάλυκα* vel potius *κάλυκας* Salmasius. 5. *κάβασον* Poll. VI 43 (sic B, *κέβασον* A, *κάβαισον* recte Bekkerus p. 238) et sic EM. 482, 21: *κάβαισος ὁ ἄπληστος διὰ διφθόγγου προπαροξύνεται παρὰ τὸν κάβον ὅ ἐστι μετασιτικόν* (l. *μέτρον σιτικόν*) *Κρατῖνος Μαλθακοῖς*. Similiter C. 39, Phot. 119, 20; cf. *β* 109 *βακάϊον· μέτρον τι* hinc emendandum. 6. Casaub. Pers. p. 7. Cf. *νέννος*. 7. *τρικλίνου καὶ μὴ* cod. *τρικλίνου τομὴ* Mus., *κλίνη* Meinekius Philol. XIII p. 513. — *καβαήλιον* cod. Mus., em. Guyetus. 8. *Πάρειοι* cod., em. Guyetus. *Parus olim Cereri sacra fuit, inde Δημητριὰς appellata et Καβαρνὶς Steph. Byz.* (507, 10 M.) *Cabarni posteros Ceres sacrorum suorum antistites constituit. Antimach.* (fr. LVII p. 76 ed. Stoll.) Ruhnken. hymn. in Cer. 496 Boeckh. C. I. II p. 347 n. 2384. Infra corrupte *Κάθαρνοι*. 9. *καβάσι* cod., em. Salmasii recte probat Ahrens Dial. II p. 69. 356. Cf. Alcm. fr. 29. 10. (*β*) Mus. Literam duplicem per se non necessariam requirit ordo. Cf. *κάμβαλεν* (sic enim gl. *κ* 583 cod.) defensum a CGKaysero in Philol. X p. 197 coll. lectt. cod. Syr. palimps. Il. Ψ 127. 683. 11. (*β*) addidit Pearso. — *περίττωμα* (stercus) nonnulli e Suid. II 1 c. 5, 4 reponi iubebant. Fortasse navium *καταβλήματα* intellegenda, de quibus dixit Boeckh. *Urk.* p. 161.

Καβείρια· ἑορτὴ ἀγομένη
[καββιόρνους· κατεσθίων]
Κάβειροι· καρκίνοι. πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοί· λέγονται δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες
15. * κάβειος· νέος. Πάφιοι
[κάβηλος· ὁ ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ ὄνος]
Καβησός· πόλις Θρᾴκης, ἡ καὶ Γάργαρος. [καὶ ἄπληστος]
* κάβηλος· πηλὸς πλεκτός
καβλέει· καταπίνει
20. * κάβις· στρωχωρία. κάβις
καβλής· μάνδαλος τῶν θυρῶν. Πάφιοι
21a. κάβος· μέτρον σιτικὸν χοινικαῖον. οἱ δὲ σπυρίδα
[καγαθῆσαι· νεκροῖς θῦσαι]
κἄγη· κἄν
καγκαίνει· θάλπει. ξηραίνει
25. * κάγκανα ξύλα· ξηρά, ἐλαφρά
καγκαλέα· κατακεκαυμένα
κάγκαμον· παρ' Ἰνδοῖς ξύλον δάκρυον, καὶ θυμίαμα
καγκές· πτύελος
καγκομένης· ξηρᾶς τῷ φόβῳ
30. καγκύλας· κηκῖδας. Αἰολεῖς
καγρᾶ(ς)· καταφαγᾶς. Σαλαμίνιοι
καγριλαί· χειμεριναί
καγχαλάα· χαίρει, γελᾷ, ἥδεται. ἀπὸ τοῦ ἐν χαλάσματι τὴν ψυχὴν ἔχειν
καγχαλάαν· χαίρειν. γαυριᾶν
35. καγχαλίζεται· χαίρει. ἱλαρύνει
κάγχαλος· κρίκος ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις. Σικελοί
καγχαλόωσα· χαίρουσα

SCR. 23. κἄγειν habet Arist. fr. VIII p. 1029. 25. σ 307. Φ 364. 37. ψ 1.

ADNOT. 12. κάββηρα cod., similiter erratum in C. 63 κάβηροι· δαίμονες. Emendavit Meurs. Graec. fer. IV p. 172. 13. Corrupte pro καμμίων = καταμνίων· κατεσθίων ut Photius explicat p. 139, 12. 14. καρκίνοι h. e. forcipes, πυράγραι. 15. Suspectum. Ordo κάβεος poscit h. e. κίβος = κέπφος, ἐνεός. — Κάβειρος· θεός malit AMeinekius. 16. Gravius etiam corruptum, quod infra legitur κάληβος. Recte Vossius βάκηλος. — ἀπεσκοληημένος — ὄνομα cod., alterum Musurus alterum Albertus correxerunt; confundit enim κανθήλιος· ὄνος et κάβηλος. 17. καὶ ἄπληστος ad κάβαισος trahendum esse vidit HSt. — Codex Καβησσός. 18. κάμηλος sive κάμιλος· σχοῖνος πλεκτός G. Dindorf. IV c. 749 A. Sed cum aperte χηλὸς πλεκτός legendum sit, glossam καὶ βῆνος corrigo. 19. De h. gl. disputavi in Philol. XIV 1 p. 284 et ad gl. ε 2288. Cf. καταβλέθει et Lob. rhem. p. 14 et 89. 20. Χαβόν· — στενόν conferri iubet Martin. et στενοχωρία corrigit. Coni. καλαβίς· [στρω]χορεία ἡ καλαβίς. 21. κάβλη cod., em. Guyetus. Cf. ἐπιβλής καταβλής καταλαβεύς προβλής. Lobeckius, postquam Parall. p. 83 minus accurate κάβλης scripserat, Guyetum secutus est in Proll. p. 36 n. 21a. καὶ οἰνικόν male codex, quod traiectione literarum ortum est e χοινικαῖον. 22. καθαγιάσαι· νεκροῖς θῦσαι Cyr. Alberti. Recte Vossius καθαγίσαι. 23. Possis κἄγειν· καὶ ἄγειν, nisi e κάγκανα detortum est. 27. Arrhian. Erythr. 2, 4, Dioscor. I 23 Plin. HN. XII 20, unde vitium codicis κάγκαλον sustulit Scaliger. Vide et κώμακον. Quod praecedit καγκάλεα cave in καγκανέα mutatum eas. Spuria potius est gl. Homerica ξύλα κάγκανα. 28. καγκές ab adiectivo καγκής vel potius.... καγκής derivandum eiusque στόμα significare videtur, cuius glandulae salivales prae metu humore (πτυέλῳ) carent, ἄπτυστον. Quod si recte statuo, legendum fortasse — καγκὲς πτυέλου· ἄπτυστον. Sic infra κενῶν φάους· τυφλῶν, supra εὔωρος γάμου. 29. A κάγκω = καίω derivat Lobeck. rhem. p. 60 coll. πολυκαγγέος et πολυκαγκέα. 30. κηκίδας cod. Cf. κογχύλαι. 31. κάγρακα· ταφυγάς. Σαλμηροί codex, κάγρα· καταφυγάς. Σαλμηροί Mus., corr. Meinekius et Scaliger. Cf. gl. γ 873 γρᾶ· φάγε. Κύπριοι et schol. Hom. Φ 12. 32. [κα]ῥιγηλαί? 34. καγχαμᾶν invito ordine codex. 35. Barker ad EM. p. 1128—30. 36. κίκρος cod., em. Mus. Recentiorum vocabulum κάγκελος comparavit Is. Vossius. Cf. Lob. Parall. p. 124 n. 37. Apoll. lex. 94, 2.

καγχαλῶ· χαλῶμαι. ὑπὸ χαρᾶς ἀνίεμαι
* *καγχαλόων· γελῶν, χαίρων*
40. * *καγχαλόωσι· χαίρουσι, γελῶσιν*
κάγχαμος· κισσὸς ὑπὸ Κροτωνιατῶν
κἄγχαρμον· τὸ τὴν λόγχην ἄνω ἔχειν. Μακεδόνες
καγχᾶται· γελᾷ ἀτάκτως
καγχλάζει· ἀθρόως γελᾷ
45. *καδαλίων· κωλοβαθριστής*
κάδαλοι· κοιλώματα. κωλόβαθρα
[*κάδαμος· τυφλός. Σαλαμίνιοι*]
καδαρόν· θολερόν
καδδέ· κατὰ δέ. [*κατῆλθε*
50. *κὰδ δ' ἔθορε· κατεπήδησε*[*ν*]..
κὰδ δέ κεν· κατὰ δὴ ἂν ἢ εὐχωλήν
κάδδιχον· ἡμίεκτον, ἢ μέτρον. καὶ οἱ τοῖς θεοῖς θυόμενοι ἄρτοι κάδδιχοι
* *καδδίαθε· κάθισον*
* *κὰδ δ' εἷσε· κατεκάθισε..*
55. *καδδῦσαι· καταδύνασ*[*θ*]*αι*
καδδραθέτην· ἐκοιμήθη(σα)ν (δυϊκῶς)
καδία· Σαλαμίνιοι ὑδρίας. [*Ἀττικοὶ δὲ κοιμηθῆναι*
καδίσκοι· σιπύα(ι), εἰς ἅ(ς) τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν. καὶ τὰ ἀγγεῖα, εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον

SCR. 39. *Z* 514. 40. *Γ* 43. 50. *Δ* 79. 51. *B* 160. 54. *Γ* 382. 55. *T* 25. 56. *ο* 493.

ADNOT. 38. Hoc quoque ex Apoll. l. c. 42. Cf. nos ad Hesych. gl. *α* 870 et
κ
Schneidewin. ad Ibyc. fr. LIII. *κάγχαρμον* codex, *κἄγχαρμον* scripsi; nisi *ἄγχαρμον* potius caussa erroris est, cum Macedones aspiratis abstinuisse constet. Cf. *κάλιθος· οἶνος. Ἀμερίας* h. e. *χάλις*. 43. 44. Fallitur Pierso ad Moer. p. 215. 44. De hac forma dubitare nos non sinere Athen. X p. 438 F Aquil. Iob. XLI 23 animadvertit Thes. IV c. 751 A. 45. 46. Infra *κάνδαλοι· κοιλώματα βάθρα κοιλόβαθρα*. Intellegendi sunt *καλοβάται* sive *καλοβάμονες* (Maneth. IV 287 V 146) h. e. *grallatores*, qui ligneis grallis subnixi gradiuntur; *colobathrarios* sive *calobathrarios* vocat Nonius p. 115, 20 a Salmasio ad Spartian. Caracall. c. IV T. I p. 713 appositus. Vid. Reiff ad Artemid. III 15 vol. II p. 414, Bernhardy ad Suid. II 1 p. 375, 7. Albertum, cum *σκανδαλοθρίστας* huic loco admoveret, fugit legendum esse *σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν*. 46. *κωλυβάθραι* cod., emendavi. Statim pro *κοιλώματα* malim *καλοβάτης* scriptum retrahi ad glossam praecedentem. Ipsa glossa haud dubie corrupta mihi equidem aeolica videtur, derivanda nimirum ab aeolico voc. *κάλλον* (male Hesychius *κάλαον*, *κᾶλον* GDindorf. falsus)· *καλόν* (hoc Dorice), *ὑποπόδιον*. 47. *Κυπρίων· ἀλαός· τυφλός* Bekker anecd. III p. 1095. Infra *καλαός· ἀλαός* (recte *κάλαός* GDindorf. Thes. IV c. 868 C et Meinek. Philol. III p. 321 ex Hom. *ϑ* 195.) Itaque non dubito quin haec ut alia complura e schol. Hom. ad h. l. fluxerint, nisi forte statuere mavis a Pamphilo ex ipsis Zenodoti glossis ethnicis recepta esse. *Σαλαμινοί* cod., em. Mus. 48. Fortasse Macedonicum est pro (*οὐ*)*καθαρόν*. Cf. gl. *ϑ* 38. Negationem saepissime supprimi ab Hesychio nemo nescit. *Ῥέει τε καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι* Herodot. IV 53. V. Phrynich. app. soph. 48, 46. 49. *κάδδα* cod., em. Mus. deleto *κατῆλθε*. Cf. tamen *Ω* 268 *κὰδ δ' ἀ*[*πὸ*] *κτλ*. 50. Apoll. lex. 94, 3. Huc aut ad *κάδδυ* = *κατέδυ* refer *κατῆλθε*. *κάδ' δέθορε* cod. 51. *ἢ εὐχωλίαν* om. Mus., nec reliqua vitia sustulit. *καδδέκεν· καὶ* enim cod. pro *κὰδ δέ κεν· κατά; καταλίποιεν δὲ ἂν καύχησιν* paraphrastes. 52. *καδδίχων δέκα* Tab. Heracl. p. 175. De terminatione Koen. et Bast Greg. Cor. p. 292. Eadem significatione dicitur *ἄδδιξ*. — *κόλλικες*? 53. ‚*Ut a κίω κιάθω sic καδδίαθε· ἐκάθισε* (sic) *Hesych. A themata εἴω ductum videtur, unde εἶσα.*‘ Lob. rhem. p. 233 n. 19, ut *κὰδ δ' ἵαθε* legisse videatur. 55. *καδδ..῀.αι· καταδυνᾶσθαι* cod., in quo *καδδοῦναι* scriptum erat, *καδδῦσαι· καταδῦσαι* Mus., *καταδύνασαι* Cyr. MS. et Hes. s. v. *μυῖαι καδδῦσαι*. 56. *ἐκοιμηθήτην* Mus., correxi. Cf. gl. seq. et Apoll. lex. 94, 5. 57. *ὑδρίαν* codex. *Ἀττικοὶ δὲ κοιμηθῆναι* cum superiori *καδδραθέτην* coniungenda et ex Apoll. l. c. emendanda sunt. Vid. *κολεός*. 58. *σίπυα εἰς ἃ — ψήφας* cod., illud Salmasius hoc Mus. correxerunt.

Καδμ(ε)ῖοι· οἱ Πριηνεῖς, ὡς Ἑλλάνικος· ἢ οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ Κάδμου. τὴν δὲ νίκην τὴν Καδμείαν ἀποδιδόασιν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης. οἱ μὲν ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες περὶ τῆς νίκης, ἀμφότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ ὅτι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες εἷλον τὰς Θήβας, ὡς ἔχειν αὐτοῖς ἀλυσιτελῆ ν(ίκην)

60. κάδμος· δόρυ. λόφος. ἀσπίς. Κρῆτες

κάδος· κεράμιον

* κάδης· ἁγιασμός

κάδουσα· εἶδος σταφυλῆς

καδρανές· κατωφερές

65. κάδρι· κάθισον

κάδυρος· κάπρος ἄνορχις

[κάεια· καλαμίνθα]

Κάειρα· Καρίνη

κα.έτην· ἔκαμον

70. καέκλετο· κατεκελεύετο

73. καθαγίσω· συντελέσω. καὶ καθιερώσω. [παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἐναντίων [ἐπὶ τὴν μιαίνουσαν] τέτακται]

κάζελε· κατέβαλε

κάηνα· τὰ εὖ καιόμενα ξύλα

καθαιρεῖ· καταλαμβάνει

75. καθαιρεθήσονται· καταστραφήσονται

καθαίρεσις· κατάλυσις, καταστροφή

καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δα(να)ΐσι

καθαιρῶν· καθιστῶν. καταδικάζων. οἱ δὲ μαστιγῶν

καθανύσαι· συντελέσαι

SCR. 62. Psalm. XXIX 8 teste Suida. C. 39 fol. 371. 68. Δ 142. 69. Δ 27? 70. Z 287? 73. Arist. Lysistr. 238. [Soph. Ant. 1081]. 77. fr. 44 Nck. 79. Xen. Hell. VII, 1, 15 ex emendatione Cobet. Nov. Lectt. p. 340.

ADNOT. 59. *Κάδμιοι — ἐμανικός* cod., *Ἑλλάνικος* Mus., statim *ἀλυσιτελεῖν* cod., *ἀλυσιτελῆ νίκην* Albertus. Cf. Strab. XIV p. 636, interpp. Zenob. IV 45 et Unger parad. Theb. p. 385. Idem e libris mss. diligenter discrepantiam *Κάδμιος* et *Καδμεῖος* enotavit. 60. Itaque *κάδμος* (a *κάζω*) intellegendum de toto ornatu bellico = *κόσμος ὁπλισμός σκεύη ἔντεα πανσαγία*. Cf. *κεκασμένον δόρυ* Aesch. Eum. 766 Nicet. Annal. p. 120 C *ὁπλισμοῖς ἐκπρεπέσιν ἐκάζοντο*. 61. *περ]κάζουσα* coni. Thes. IV c. 753 D. 62. *Δ* ex *Π* natum, ut inferius s. v. *κάκη πελία* ex *δειλία*. Leg. *καπρανές* = *καταπρανές*, quae forma Dorica est et Aeolica. Cf. tamen *κάπραινα*. Similiter GDindorf. Thes. IV c. 754 A praeeunte Ruhnken. Tim. p. 157. [221]. 65. Sic codex, *κάδρισον* Mus. *καθίδρυσον* Thes. IV c. 781 A. Coniciebam *κἀξίδρυσον* (Soph. O. C. 11)· *κάθισον* vel *χἤδρισο· καθῆσο* coll. *ἕδρισο· καθῆσο*. 67. *καιέτα* rectius infra et *κήτα*. *καιετας* (sic) *φυτὸν ἡ καλάμινθος* Apoll. lex. 99, 19. 68. *Καρική* Apoll. lex. 94, 7; non opus. Cf. 73. 69. Sic codex et Vossius qui e consequentia *ἔκαιον* coniciebat; *καμέτην* (ex Il. Δ 27, ubi schol. et paraphr. *ἐκοπίασαν*) Mus. 70. Sic codex, *κέκλετο* Mus. Cf. *κέκλετο· παρεκελεύετο*. Scribendum saltem *κατεκέλευε*. Nisi tale quid latet *κήκελήσατο· καὶ ἐκέλευσε*. 73. *τοῦ μιαίνειν* Mus., cuius interpolationem nollem probasset GDindorf. Thes. IV c. 755 D, de postremis his quae recentioris grammatici videntur, ceterum recte iudicans: „*Refer ad Soph. Ant.* 1081, *quos versus non esse scriptos a Sophocle animadvertit Wunderus.*" Verba *τὴν μιαίνουσαν εἶπε* (sic enim pro *ἐπὶ* lege) respiciunt Hom. Il. Δ 142: *φοίνικι μιήνῃ Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα*; adscripta igitur erant gl. 68. 71. *καζέλη· κατέβαλε* cod. *καθέλη· καταβάλῃ* Mus., ineptit Schowius p. 390, 15. *καζέλῃ· καταβάλῃ* Porso Eur. Phoen. 45, a *ζέλλω* = *βάλλω*. Vide gl. ε 600 ζ 105. Correxi, ac suspicor editionem Aeolicam sic scriptos eos locos Homericos exhibuisse, in quibus nunc *κάββαλε* vulgatur. 72. Sic codex, *κάγγανα* Mus. Similem terminationem habent *δαηρός δαϊνός ἀηνός*, quorum postremum fortasse e *καηνός* corruptum est. 77. *δαίσι* cod. *δαναῖσι* Mus. *Δαναΐ* Aldus. 78. Coni. *καδίσκων ὁ καταδικάζων* coll. Phot. 121, 1 *καθαιρων* (sic om. acc)· *σταμνὸς ἐν ᾧ (ὁ) καταδικάζων τὰς δύο ψήφους* (?) *ἔπεμπε*. Est igitur vas in quo damnatorii calculi coniciebantur, *ψῆφοι αἱ καθαιροῦσαι* ut Lysias p. 133, 11 inquit. Recte vero habet *μαστιγῶν*; cf. schol. Theocr. V 119 (Nubb. 1379), Koen. ad Greg. Cor. p. 275. modo ad *καθαίρων* referas. 79. Sic cod. et Albertus, *κατανύσαι* male Mus. Cf. Phrynich. app. soph. p. 14, 17. Greg. Cor. p. 71.

80. καθάπαξ· συλλήβδην, παντελῶς
καθάπτεσθαι· λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν. πραΰνειν. ἐφάπτεσθαι. ἐγγίζειν
καθάπτομαι· πραΰνω. ὀνειδίζω. ἐγγίζω
* κάθαμμα λύεις· ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι ἐπιχειρούντων λύειν
κάθαπτος, τῷ τύνῳ ὡς μόναρχος· λέγει δὲ τὸν καθημμένον, καὶ ἐπεῤῥαμμένας τὰς δορὰς καὶ τοὺς θύρσους ἐξεσφηκωμένους φοροῦντα
85. καθάρβυλος χλανίς· ποδήρης ἕως τῶν ἀ(ρ)βυλῶν
καθαρθῆναι· μαστιγωθῆναι
κάθαρμα· τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπ[ι]αῖς. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο
[Κάθαρνοι· ἱερεῖς Δήμητρος. ἢ σωροί]
καθαροποιεῖ· σαίρει
90. * καθαρίζων· κομψευόμενος
καθαρῶς· σαφῶς, ἀκριβῶς
καθαῦσαι· ἀφανίσαι
κάθε· ἐπίδος
καθ' ἑαυτό(ν)· αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ
95. καθεδεῖται· καθίσει
καθεδοῦμαι· καθεσθήσομαι
καθεδοῦνται· καθεσθήσονται
καθέδρα· θυσία Ἀδώνιδος
καθέδραι· πένθους ἡμέραι ἐπὶ (τε)τελευτηκόσι
100. καθέζεσθαι· ἱδρυθῆναι. καὶ οἰκῆσαι
καθ[ε]ι[ρ]γμένος· κατελθών
* καθήκει· πρέπει. ἢ ἔχασεν
καθ[ε]ίκεο[ς]· καθήψω. ὕβρισας
καθ[ε]ίκοντο· καθήψαντο

SCR. 80. φ 349. 81. Λ 582. 83. Eur. Hipp. 671. 84. Eur. fr. 752. p. 120. 200. 85. Sophocl. fr. 560 p. 213 Nck. 91. Ar. Vesp. 1040. 94. Act. Apost. XXVIII 16. 95. Ierem. XXX (Vat. XXXVII) 18. 96. Menand. fr. CCVII p. 280 Telecl. fr. XXIX p. 379. 97. Ezech. XXVI 16. 103. Ξ 104. [σ] e Θ natum, καθίκεο θυμόν.

ADNOT. 81. πραΰνειν] schol. Λ 582. 83. καθαμβαλύεις cod., h. e. κάθαμμα λύεις, ut recte scriptum est in Zenob. IV c. 46 p. 97. καθαπτὰ λύεις Mus. — δυσλύτων cod., em. Zenob. l. c. 84. καθήμενον, καὶ ἐπερραμένως — θυροὺς ἐξεσφηκομένους cod., καθειμένον καὶ ἐπερραμένον — θυρεοὺς ἐξεσφηκωμένους Mus., ἐπεῤῥαμένας — θύρσους Schowius, καθημμένον Lobeck. Parall. p. 487. Cf. schol. Aristoph. Ran. 1212: καθαπτος) Τιμαχίδας, ὡς ταρακτός (ἀτάρακτος Lobeck.), καθειμένος (καθημμένος id.), τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι. Eadem Suid. II 1 c. 13. 14 EM. 1, 39, unde compertum habemus locum Euripideum a Philoxeno quoque ad Λ 567 appositum esse. 85. Cf. καταρβύλοις χλαίναις, ubi καταρβύλοι χλαίνας codex. ἀβύλων codex, ἀρβύλων Mus., debebat ἀρβυλῶν. 86. Cf. 78. 87. ὃ cod., ᾧ Mus., ἐκτροπίαις cod., em. Valesius vertens in triviis. Ni fallor Didymi λέξις κωμική apposuerat Arist. Plut. 454 γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε. 88. Imo Κάβαρνοι. — ἢ σωροὶ ad gl. κ 3486 refero, ubi κορθέλαι κορθίλαι per σωροί explicantur. Cf. Boeckh. C. I. n. 2384. 89. Lob. Phrynich. p. 120. 200. 92. λέγει δὲ καὶ Ἀλκμὰν ‚τὰν Μῶσαν καταύσεις' ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις. εἰ δὲ τὸ μὲν αὖσαι δασύνεται, φησί, τὸ δὲ καταῦσαι ψιλῶς προφέρεται πολλὰ καὶ οὕτως ἐκφέρουσιν οἱ Ἀττικοί Eustath. 1547; quo cum Alcmanis loco Lobeck. ad Soph. Aiac. p. 357 comparavit Aristoph. Nubb. 972 τὰς Μούσας ἀφανίζων. 93. κάθες Guyetus. An (εἰ)κάθε· ἔνδος? 94. (ν) Mus. 95. κάθεται cod., καθίσει Moer. Att. p. 212: nec displicuerit καθεσθήσεται. 99. Bekk. 268, 19. — (τε) Mus. 100. Cf. Lob. Phryn. 269. De aoristo cf. Buttm. Gr. Gr. II p. 153, et Thes. IV c. 771 BC. Male Mus. ἱδρυνθῆναι. Lob. Phryn. p. 37. 1. [ρ] confodit Bielius, adscripto e C. 11: καθευγμένον (h. e. καθιγμένον)· κατελθόντα φθάσαντα. 2. καθείκει Vossius propter ordinem, monens καθήκει· πρέπει et καθῆκεν· ἐχάλασεν hic confundi. 3. καθεῖκρας cod., καθίκου Mus., καθείκου Voss. Correxi; ρο et εο permutata vidimus supra s. v. κάβεος. 4. καθείκοντες· καθήψαντες cod., καθείκοντες· καθάψαντες Mus. Correxit Ruhnken. in auctar.

κάθεικται· παραγένηται, παρεγένετο
καθεῖλες· κατέλυσας. ἀπέκτεινας. κατέβαλες.
καθειμένον· [κατερχόμενον.] κεχαλασμένον
καθ[ε]ιμήσαντες· καθέντες
* καθείμενον· κάθοδον
καθεῖναι· ..... κάτω ἀπολῦσαι
καθ[ε]ιξόμενον· καθαψόμενον
[κάθειπται· καθήψατο]
καθειργμένος· ἐγκεκλεισμένος
καθείργνυται· συγκλείεται
καθεῖρκται· [καθήψατο]. ἠσφάλισται
καθείρκτω· πεφυλακίσθω. παρὰ τὴν εἱρκτήν
καθειστόν· εἶδος φιλήματος
καθεκτόν· ἐφικτόν. καταληπτόν
καθελεῖν σελήνην· ἐδόκουν αἱ Θεττάλαι τὴν σελήνην κατάγειν
καθέλησι· κατενέγκῃ
καθέλκει· καταβάλλει
καθέλκομαι· παρασύρομαι
καθέντος· καταχαλάσαντος
κάθεμα· ὁ κατὰ στήθους ὅρμος
καθέμεν· χαλάσαι
καθέξει· κρατήσει
καθέξομαι· [ἀνέχομαι.] ἀνέξομαι
κάθες· χάλασον
καθεσάμενος· χαλάσας
κάθεσαν· κατέθηκαν
κάθεσιν· καταγωγήν. οἴκησιν
καθεστηκότος· παρεστηκότος
καθέστηκεν· ἔστη[ν]
καθεστός· παρεστός. αὐτόθεν ὑπάρχον. μόλιβδος
κάθετο· κατέθετο
καθεύδειν· κοιμᾶσθαι. ὑπ[ο]νοῦν
καθηγεμών· ὁδηγός. διδάσκαλος

SCR. 6. Philem. com. fr. XVIII vol. IV p. 40. 7. Ar. Nubb. 538. 14. Cratin. fr. IV vol. II 1 p. 64. 19. Ar. Nub. 747. 20. β 100. 21. Herodes. 24. Ies. III 18. Antiphan. Com. fr. LXXVIII vol. III p. 157. Itaque cave Anacreonteum κάθερμα latere credas. 26. Ο 186. 30. ϑ 135 τ 55? Sed quominus gl. 125 ad τ 4 referamus, impedimur explicatione. (35. Apoll. Rhod. III 867). 36. υ 141.

ADNOT. 5. Codicem expressi, καθῖκται· παρεγένετο Mus., quod typotheta neglexit. L. καθῖκται· παραγεγένηται. 6. καθεῖλας — κατέβαλας codex. 7. Infra καθιέμενον· κεχαλασμένον minus recte. Sed ad καθιέμενον vel καθιγμένον spectat κατερχόμενον. — καθημένον cod., em. Mus. 8. καθημήσαντες· καυθέντες cod., καθιμήσαντες· καθέντες Mus. Ordinem restituit Vossii lectio a me emendata. 9. Om. Mus. Cf. κάθομον. 10. ἐπὶ τὸ addit Phot. 121, 23. Phrasis nautica. Poll. I 103. 11. καθειζόμενον codex, ┼ Mus. ,*Infra* καθιζόμενον· καθαψάμενον, *Cyr. MS.* καθηξέμενον· καθηψάμενον. *Pro utroque ex ordine scribendum* καθειξόμενον *pro* καθιξόμενον' Alb. — καθαψάμενον cod., emendavi. 12. Sic cod., καθῆπται Mus., καθεῖπται Vossius. 15. καθήψατο a Mus. omissum iterum ad καθίκετο (α 342) spectat. 16. Duae videntur glossae καθεῖρκτο· (ἐπεφυλάκιστο sic C. 11) et (καθείρχθω sic Scaliger)· πεφυλακίσθω. 20. καθελεῖς· κατενέγκεις cod., em. Meinek. Philol. XIII 555. 24. κάθημα libri Pollucis V 98, cui κάθεμα restituit e nostro Bekkerus p. 214. Vide Hieronym. ad Iesai. III 18 Lex. Origen. p. 219 Cyr. 11. Cf. Lob. Phrynich. p. 249. 30. L. κά(τ)θεσαν· κατέθηκαν vel κάθεσαν (= καθεῖσαν· καθῆκαν. Sed fortasse forma severioris Aeolidis non temptanda est; cf. κάθετο. 34. παραστός — ὑπάρχων codex, correxi. Confundi καθεστός et κάθετος· μόλιβδος *perpendiculum* vidit Sopingus. 35. Sic codex, κάτθετο Mus. Cf. gl. 130. 36. ὑπονοῦν codex, em. Phavor.

καθ' ἡδυπάθειαν· τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν
καθῆκαν· κατέβαλον, ἐχάλασαν. ἐνέβαλον
καθήκοντα· προσήκοντα. ἀκόλουθα. ἁρμόζοντα
καθήκοντο· κατεβάλοντο
καθηκόντως· δεόντως, πρεπόντως, προσηκόντως
καθήκουσιν· ἁρμόττουσι
[καθήμενον· τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον]
καθήλωσε· τοῖς ἥλοις ἔσφιγξεν
[καθήμεισε· κατήνεγκεν. ἢ κατήντλησε]
καθήπτετο· ὕβριζεν, ὠνείδιζεν
[καθηρῶν· καταστρέφων]
κάθησο· καθέζου
καθῆστο· ἐκαθέζετο
καθιγμένον· κατελθόντα, καταντήσαντα. φθάσαντα. ἢ καταγενόμενον
κάθιδοι· ὑδρίαι. Ἀρκάδες
κάθιδρος· κεκμηκώς
καθιδρῦσαι· καθιερῶσαι. στῆσαι
καθιέμενον· καχαλασμένον
καθιέντος· καταχαλάσαντος
καθιεροῖ· θεῷ ἀνατίθησι
[καθιζόμενον· καθαψάμενον]
* καθέλοιμι· ἀπολύω
καθικέσθαι· ἐφάψασθαι. τύψαι
καθικνεῖσθαι· καθάπτεσθαι. καταβαίνειν
καθικομένοις· ἐλθοῦσι
καθίκοντο· καθήψαντο. [ἐχάλασαν]
[καθιλύσας· ἀθροίσας]
καθιμᾷ· καθίησι, χαλᾷ
καθιμείσθω· καθιστάσθω
καθιμονεύει· καθίησι[ς]
καθιμῶσι· χαλῶσιν
καθίξεσθε· καθάψασθε, κρατήσατε
κάθιξον· κάθισον

SCR. 49. *Α* 565 (non *Γ* 68). 50. *Α* 569. 53. ADN. 59. ADN. 65. Ar. Vespp. 396.

ADNOT. 38. καθηδυπάθειαν cod., em. Mus. 41. καθήκαντο Albertus. 44. καθειμένον recte Coray ad Heliodor. p. 65, cuius non obliti sunt edit. Thes. IV c. 779 D. 45. Veteris poetae loco sublegisse videtur Apollod. Bibl. I 9, 1 III 10, 2. 46. Sic codex, καθήμησε etiam Vossius propter ordinem; καθίμησε recte Mus. Cf. 109. 48. Sic cod. Voss., καθαιρῶν Mus. recte, nisi καθήρουν· κατέστρεφον malis. Boeotos καθηρῶν dixisse non affirmabit is qui meminerit, reliquorum Aeolensium esse propriam verbi huiusce formam καταγρεῖν, Laconum καсαιρέν. 49. κάθισον cod., κάθησον male Vossius nisi κάθησο scripserat. 52. κάθυδροι? κάθυδρος κρατήρ dixit Soph. OC. 158. 53. καθίδρως· κεκμηκώς Suid., κάθιδρος Phot. et LXX Ierem. VIII 9. 55. Imo καθειμένον. Sed et καθιέμενον· χαλώμενον recte habebit. 56. Interpretatio requirit aor. 2 καθέντος; nisi cum Mus. καταχαλῶντος praeferas. 58. καθιξόμενον· καθαψόμενον hic ut gl. 211 legendum. 59. καθέλοιμι· ἀπολύω codex. Coaluerunt duae glossae καθέλοιμι (νύκτωρ τὴν σελήνην) ex Ar. Nub. 748 petita et quam ordo postulat καθίημι· ἀπολύω. Cf. 110. 63. Imo καθῆκαν· τὸ ἐχάλασαν. 64. καθαλίσας vel καθίλησας pro κατειλήσας Albertus. Possis κάολλίσας; sed vide num κατιλύειν sit ἰλὺν ἀθροίζειν et ἰλύϊ περικαλύπτειν. 65. κάθιμαι cod., em. Mus. 66. καθιμήσθω? 67. [ς] Mus. Cf. κατιμονεύει. 69. καθίζεσθε cod., em. Is. Voss. „*Exod. XII 22 spectasse Hesychium non dubito. Inde et lex. MS. Octat.* καθέζεσθαι· καταθάψασθε (*sic*) ἢ κρατήσατε. *Cyr. Lex. MSS.* καθίζεσθαι· καθάψασθαι κρατῆσαι.“ ALB. 70. κάθιζον cod., em. Is. Voss. et Iensius Doricum esse monens pro κάθισον coll. schol. Theocr. I 12. Valcken. in Ruhnk. epist. ed. Tittm. p. 165.

καθίπταται· ἐπάνω πέτεται
καθίπταξις· πομπῆς ὄνομα παρὰ Λακεδαιμονίοις
καθῖσαν· καθίδρυσαν
καθίσατο· ἱδρύσατο
75. καθίστα· στῆσαι. ποιῆσαι
καθιστῶ· δείκνυμι. ποιῶ
καθόδοις· ἀγωγαῖς. κύκλοις
καθολικά· συγγενικά. Λάκωνες
κάθομα· κατὰ τὸ αὐτό
80. κάθομον· [κατὰ λόγον.] καθ' ὅμοιον. [καθ' ὁδὸν τὴν προσήκουσαν]
καθοπτεύει· καθορᾷ
[κάθοπτρον· ἀόρατον]
καθορίζει· ὁρίζει
καθόρμ(ι)α· τὰ ἐνόρμ(ι)α, περιθέματα ἀῤῥαβωνιακά, ἢ κόσμια περιτραχήλια
85. [κάθος· σπυρίς]
καθοσιωμένος· ἀνακείμενος
καθ' ὅσον· ὅσον
καθ' ὅσον οἷόν τε· καθόσον δυνατόν ἐστιν
κάθουριν· ἀλώπεκα
90. * καθίεψεν· ἐξέθετο
καθυλομανε(ύ)ντων· ὕλην ἐχόντων πολλήν
καθ' ὕπαρ· κατ' ὄναρ
καθ' ὑπερβολήν· ὑπερβαλλόντως
καθύπερθεν· ἄνωθεν, ὑπεράνωθεν
95. καθυπερτέρους· πλεονεκτοῦντας
καθυπισχνεῖτο· ὡμολογεῖτο
καθυφεῖναι· ἐνδοῦναι. ὑποχωρεῖν. καθυποβάλλειν
καθυφηκάμην· ἀφῆκα, ε(ἴ)ασα

SCR. 75. *I* 202. 77. Nehem. VI 4. 79. ADN. 84. ADN. 94. *B* 754. 97. Demosth. passim.

ADNOT. 71. *ἐπάνω* corruptum. *ὑπεράνω*? 72. *καθίππαξις* Ahrens Dial. II p. 91. Cf. ι 797 et *ὑπεριπτία* (*ὑπερίππια* Meinek.) 73. *κάθισαν* cod., Atticam formam restitui. Possis et *καθεῖσαν* sed invito ordine. 74. Cf. *ἐκαθίσατο· — ἱδρύσατο. Καθίσσατο* hoc sensu exstat ap. Apoll. Rhod. IV 1219, ubi e codd. Laur. Guelf. nullam lectionis discrepantiam enotavit R. Merkelius; *καθέσσατο* Anacr. fr. 111 Bgk. 75. *ποιῆσαι* cod., *ποίησον* Mus., *καθίστα· ἑτοίμαζε* C. 39, *εὐτρέπιζε* paraphr. Hom. *I* 202. Excidit, ni fallor, gl. *καθιστᾶν*, vel *καθίστη· ἔστησε ἐποίησε.* 77. *περιόδοις* Photius, Suidas alii. 78. L. *πατρικά.* — *καθολικά· γενικά. κάθομον· κατὰ τὸ αὐτὸ Λάκωνες* Ruhnken. in Auct. 79. Sic e codice restituit Schow., *κάθομον* Mus. Cf. *ὁμᾶ* et *ὁμόν.*, *κάθομα referendum ad Callim.* fr. 293' AM. 80. H. e. *καθ' ὁμόν.* — *κάθοιμον· κάθοδον* Phot. 123, 2 Cyr. Alberti, supra *καθείμενον· κάθοδον.* Quibus firmari videtur Alberti coniectura *καθ' οἶμον — κατ' οἶμον· κατὰ λόγον. καθ' ὁδὸν τὴν προσήκουσαν*, coll. Hes. *οἶμον· — ἔστι δὲ λόγος ὠφέλιμος καὶ ὁδός.* 81. *κατοπτεύει.* 82. L. *κάτοπτον· εὐόρατον.* 84. Cf. gl. ε 3262. — *κάθορμα· τὰ ἔνορμα* cod., *καθόρμια* Phot. 123, 3 Suid. C. 63 Gl. MSS in XII Prophetas; *ἐνόρμια* Heinsius; [α] Salmasius. Nisi ll. cc. obstarent scriberem *καθέρματα· ἐνόρμια* coll. Anacr. fr. 21, 12 p. 780 Bgk. 85. *κάλαθος* Albertus. Imo *κάβος* q. v. nisi et hoc ex mala pronunciatione pro *κάδος.* 86. *καθοσιωμένος* cod. Voss., *καθωσιωμένος* recte Mus. Phot. 123, 8. 89. *καθουφήν* cod. E *κιδάφην* corruptum esse suspicatur Albertus. Cf. et *κινδάφη, κινδάφιος, κίδαφος, κίνιφος, κίρα, κίραφος. σκιδάφη* Arcad. 115, 17. Sed obstant *κοθοῦριν· ἀλώπεκα* et *κολοβοῦρος* (leg. *κόθουρος*)· *ἀλώπηξ* comparandae cum *λάμπουρις· ἀλώπηξ* ap. Hes. et EM. 190, 17, et *κόλουρις* quo ad vulpem significandam utitur Timocreo ap. Plut. Them. c. 21 *οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις, ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.* Agnosco igitur Creticam voc. *κόθουρις* formam: *κάθουριν* (cf. *ἄναιρον* = *ὄνειρον.*) Sin mendum subest, leg. *καφώρην* coll. Aelian. N. A. VII 47 et Babria ap. Suid. II 1 p. 179, 9. Hes. *σκάφώρη* et GCurtius Etym. p. 136. 90. *κάθυψεν· ἔξαιθε*? 91. *καθυλομέντων* cod., em. Meinekius. 92. Lob. Phrynich. p. 422. 97. *καθυφαίνειν* cod., em. Cyrillus. 98. (ἴ) Mus.

καθυφῆκεν· ἐνδέδωκεν
καθυφῇς· προδῷς. καταλίπῃς
καθωμηρευμένα· καθ' Ὅμηρον εἰρημένα
καθ' ὥραν· ἐν πάσῃ ὥρᾳ. κατὰ καιρόν
καθώς· ὥσπερ, καθάπερ
καθωσίωσε· κατέθυσεν. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ
καὶ ἄλλως· καὶ ἄνευ τούτων
[καίεντο· ἐκαίοντο]
καίατα· ὀρύγματα. ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταῤῥαγέντα χωρία
καὶ αὖτις· καὶ αὖθις. καὶ πάλιν
καὶ αὐτῷ· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ
καὶ ἀχνύμενοί περ· περιλυπούμενοι
καὶ γάρ ῥα· καὶ γὰρ δή
καὶ δή: ἐπὶ τοῦ ἤδη
καὶ γάρ τοι· τοιγαροῦν
καὶ δή μοι· καὶ δὴ ἐμοί
καὶ ἕ· καὶ αὐτὸν
καὶ ἐν δαΐ· καὶ ἐν τῇ μάχῃ
καὶ ἐπεστήρισας· ὠργίσθης. ἢ ἐπεστήριξας
καιέτα· καλαμίνθη. Βοιωτοί
καὶ ἦ φησι· καθὼς λέγει
καικάσαι· καταγελάσαι
καικίνης· ὁ
Καικίας· ἄνεμος, ἀπὸ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ
καὶ κλάει· κατάζει
Κάϊκος· ποταμός
καικύλην· τὴν κεφαλήν
* Κάϊν· κτῆσις
* καὶ λεπτυνῶ· συντρίψω
* καίλ..· οὐρανούς. Ῥωμαῖοι
καὶ μάλα· καὶ λίαν, καὶ πάνυ
καὶ μάλα δικαίως· καὶ πάνυ εἰκότως
καὶ μάλ' ἐν δίκῃ· δικαίως

SCR. 201. Theocr. XVIII 12. 4. fr. p. Nck. 5. *I* 695. 6. ADN. 8. *A* 140. 9. *Z* 338. 10. *B* 270. 11. *A* 113. 15. *Γ* 408. 17. Psalm XXXVII 2. 24. Aeschyl. fr. 139. 140. 25. Callim. fr. CXL. 26. Genes. IV 1. XV 19. 20. 27. Psalm. XVII 42. 29. *A* 217. 30. Menandr. fr. II vol. IV p. 227 Nicol. Com. IV p. 579, 10. 31. Tragici?

π

ADNOT. 200. *καθυφεὶς — καταλι* cod., em. Mus. Sic Demosth. 343, 3 iungit *καθυφῇ καὶ προδῷ*. 4. *κατέλυσεν κατεύθυσεν* cod., *κατέθυσε* altero deleto recte Bentleius ad I. Mill. p. 33. 6. Ordo *καίαντο* h. e. *κείαντο* (Il. *I* 88) requirit, *καίοντο* ex *A* 52 coni. Pearso. 7. Cf. Lobeck rhem. p. 46 Boetticher Aric. p. 18 Bernhardy ad Suid. II 1 p. 181, 1. 190, 8 Kramer ad Strab. vol. I p. 369 (V p. 233 Cas.) GCurtius Etym. I p. 115. Legendum *καιάτας*, nisi *καίατα* a *καῖαρ* descendit. 8. *αὖθις — αὖτις* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 555 referens ad Il. *A* 140. 15. *καὶ ε* cod., em. Phavor. 16. *ἐνδαΐ* cod., em. Hag. ed. 17. *ἐπεστήριξας* Vatic., *ἐπεστήρισας* Alex. in Psalm. XXXVII 2. 18. *καὶ ἑ τὰ* cod., em. Mus. Cf. *κάεια* et *κῆτα*. 19. *ἦφησι* cod., em. Hagen. 20. *κηκάσαι* Ruhnk. et Lob. rhem. p. 221, 7; *καγχάσαι* Is. Vossius. Formam Boeoticam pro *κηκάσαι* non deleverim. 21. 22. Separavi. 21. Corrigo *κεκίνησο*. 22. Plin. II 47 EM. 497, 49 Phot. 123, 11. *Καιϊκοῦ* cod., *Καΰκου* Mus., *Καΰκου* Ald. em. Palmer. Salmas. Solin. p. 888. — Hesych. s. v. *Αἰολεύς Ἀνακαμψίπνοος* et Aristot. de mundo p. 98 conf. iubet Albertus. 23. *αἰάζει* coni. Albertus. — Si recte conicio *κατάσσει* legendum esse glossa e *καχλάει* = *καταχλάει* corrupta est. Cf. *κάχχλαδον*. 24. Om. Mus. *Καϊκός* codex. 25. *καὶ κύλην* cod., *καικύλην* Mus., *κεβλήν* recte Ruhnkenius Ep. crit. II p. 18. 26. 27. Separavit Albertus. 27. *καὶ λεπτυνῶ· καὶ συντρίψω* etiam Cyrillus. 28. Sic codex, *καιλόν* scriptum fuisse videbatur Schowio; *καίλους* Mus. 31. *καὶ μάλα ινδίκη* cod., h. e. *καὶ μάλ' ἐνδίκῃ*, *καὶ μάλα ἐν δίκῃ* minus recte Mus.

καὶ μέν μευ· καὶ δὴ ἐμοῦ
καὶ [καὶ] μέντοι· καὶ ἔτι. καὶ μήν
καὶ μὲν τῶν· καὶ τούτων μέν
καί με πρὸς μῦθον ἔειπε· καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ
καὶ μήν· καὶ ἔτι
* καίγε· καίτοι
καί μιν· καὶ πρὸς αὐτήν
καίνει· φονεύει. [ἐ]κτείνει
καινία· νίκη
καινίσαι· καινῶς χρήσασθαι. καὶ ἐγκαινίσαι
καὶνίτα· ἀδελφή
καὶνίτας· ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς
καινός· νέος, νεαρός
καινοτάφια· νεκροτάφια
καινοτομῆσαι· καινὸν ποιῆσαι
καινοτομεῖν· καινὴν λατομίαν τέμνειν
..καινουργηκότα· νέα πράγματα ἐργασάμενον
καί νύ κε· καὶ ἄν
καί νύ κεν· καὶ δὴ ἄν
καίνυσθαι· νικᾶν. [ἀφαιρεῖσθαι.] σχοινεύεσθαι. μετρεῖν ἀγρόν
* καινυμένα· διαφθείρουσα
καίνυται· νικᾷ. προφέρει
καινύτω· νικάτω
* καιόντων· καιέτωσαν
* καὶ οὐ διεφώνησεν· οὐ διέφυγεν
* καὶ πολλόν· καὶ πάνυ
* καί ποτέ τοι· καί ποτέ σοι
καίπετος· ἀξίνη
καὶ πρόκα τε δή· ἀντὶ τοῦ ἄφνω
καί ῥα· καὶ δή, αὐτάρ
καί ῥ' ἐπιεισαμένη· καὶ δὴ ἐπελθοῦσα
καίραμα· μέρος νεός. ἢ ἀμφίεσμα
Καιράτιοι· οἱ Κνώ(σ)σιοι, ἀπὸ ποταμοῦ
[καιρατιοῦσι· τοῖς κέρασιν πλήξουσι]
καίρια· τὰ μέρη τὰ λεπτά· βέβαια. ὠφέλιμα· ἢ ἐπικίνδυνα, θανάσιμα· ἢ ἐπιτήδεια

SCR. 32. *Α* 273. 35. *Β* 59. 36. λ 582. 38. *Α* 201. 46. ADN. 49. 50. μ 71. 55. Θ 521. 56. I Sam. XXX 19. 58. *Α* 213. 60. Herod. VI 134. 62. Φ 424.

ADNOT. 32. μὲν μεῦ· καὶ δι' cod. μέν μευ· καὶ δὴ Mus. 33. [καὶ] Mus. 37. Fortasse cohaerebat cum 36. 39. [ἐ] Heinsius. 40. ‚*Ex νικαία corruptum haberi posset, nisi καίνυσθαι et ἀποκαίνυσθαι per νικᾶν explicarent grammatici.*' Thes. IV c. 811 A. 41. καινῷ cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 556. 42. 43. Glossae Cypriae (Lacones enim κάσις dixerunt) pro κασιγνήτη et κασιγνῆτας | ήτας. Philol. XI p. 398. 45. Sic codex. Phot. C. 63 et Cyrilli duo Alberti, Salmas. et Voss., κενοτάφια Mus. 47. καίνειν. λατομεῖν cod., em. Phot. 123, 13. Cf. Poll. III 87 Xenoph. de vectig. 4, 27. 48. Imo κεκαινουργηκότα. 50. κεν cod. κε Mus. 51. ἀφαιρεῖσθαι ad [κ]αῖνυσθαι refer. Cf. ε 1234. 7147. 52. κναιομένα· διαφθαρεῖσα? 54. καινύσθω· νικάτω an καίνυτο· ἐνίκα. Cf. Apoll. lex. 94, 8. 58. καιποτέτοι· καιποτέσοι cod., distinxit Phavorinus et qui Hom. Il. *Α* 213 respici vidit Iensius Lucubr. Hesych. p. 126. 59. καίποτος Is. Voss. citra necessitatem. Alludit ad σκάπτω, unde σκαπάνη i. q. ἀξίνη. 60. καὶ προκατέδη cod., em. Is. Vossius. Locum Herodoteum indicavit Meinekius. 63. καὶ ῥάμα codex, em. Mus. I. q. καίρωμα. 64. καὶ ῥά..οι, οἱ Κνώσειω οἱ cod., em. Mus. Cf. Strab. X p. 476 schol. Callim. Dian. 44 Eustath. Dionys. 498. — (σ) duce codice inserui. Cf. Scalig. in Cirin p. 55. 65. κερατιοῦσι HSt. h. e. κερουτιῶσι.

καὶ .ροθέουσι· κρατοῦσι. προτρέχουσιν
καιρός· χρόνος. ἢ τόπος καίριος. ἢ ὁ τῶν ἑπτὰ ἀριθμός
καιροσ[σ]έων· μεμιτωμένων· καῖρον δὲ τὸν μίτον φασίν· οἱ δὲ τὰς παρυφὰς τῶν ἀμπεχόνων. οἱ δὲ εὖ κεκαιρωμένων, τουτέστιν εὖ ὑφασμένων· καιρώματα γὰρ τὰ διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλέγματα
καιρότερον· ἐνωρότερον. Ἀχαιός
[καιρῷ· ῥοπάλῳ]
καίρωσιν· τοῦ στήμονος τοὺς συνδέσμους
καιρω[σ]τρίδες· ἐργαστρίδες. ὑφαστρίδες
* καιροφυλακῆσαι· καιρὸν ἐπιτηρῆσαι
καισάραι· περικεφαλαίαι
καισεκπρώπιον· δρέπανον. ξηροκόπιον
* καὶ συμβιβάσεις· καὶ διδάξεις
καὶ σφῶϊν· καὶ αὐτοῖς
[καὶ τάν· στοάν] [καί τοι]
καὶ τί αἱρήσομαι; καὶ τί βουληθῶ;
καίτοι γε· ....
καὶ τοὺς εἰς ἕνην· καὶ τοὺς εἰς τρίτην
καίτρεαι· ὅπλα Ἰβηρικά· οἱ δὲ κυρτίας
καὶ τῶν· καὶ ἐκ τῶν, κατὰ συναίρεσιν κὠκτῶν
καὶ τὼ πόδε· καὶ τοὺς πόδας δυϊκῶς
καὶ χερσί· καὶ ἔργοις
καὶ ὥς· καὶ ὅμως
καὶ ὥς φησι· καὶ ὥς λέγει

SCR. 67. ADN. 69. η 107. 73. ADN. 76. ADN. 77. Deuteron. IV 9. 80. Epist. ad Philipp. I 22. 82. Ar. Ach. 171 non respicitur, idemque num supra εἰς ἕνην respiciatur nunc dubito. 85. ADN. 86. Α 71, ubi καὶ χερσὶν ἀρήξειν. Ad Eur. Hecub. 837 referunt edit. Gotting. Paroem. I p. 423. 87. Passim Hom. ἀλλὰ καὶ ὥς.

ADNOT. 67. καιροθεοῖσι· κρατοῦσι cod. καιροθέουσι· κρατοῦσι Mus. „*Duo latent verba κρατέουσι et προθέουσι: ad prius referendum κρατοῦσι, ad posterius προτρέχουσι.*“ KUST. Pearso καὶ ῥοθέουσι· κροτοῦσι. — Καὶ (π)ροθέουσι Th. Bergk, coll. Hom. Α 291. 68. Cf. Theologum. arith. p. 53. 69. καιροσσέων, μεμπτομένων — κεκαιρωμένον — καιρώματα — διαχωριστικά cod., μεμιτωμένων — διαχωριστηκά Mus. καιροσέων (recte) — κεκερωμένων· κέρατα γὰρ — τὰ διαχωρητικά Apoll. lex. 94, 9. Verba καιρώματα — πλέγματα transscripsit schol. Oribas. p. 157 ed. Cocch. De voc. καῖρος cf. Phot. 123, 15. Eustath. 1571 schol. Oribas. l. c. 70. ἐνωρώτερον cod., em. Mus. — ἀχαιεί cod., Ἀχαιοί ed. Hag., nisi forte hic latet Achaeus poeta tragicus. Sic Meinck. Com. V p. 48. 71. κριῷ Ruhnken., q. v. 72. Poll. VII 33 Tzetz. Hist. 10, 327. 73. καιροστρίδες cod., em. Bentl. ad Callim. fr. CCCLVI p. 419. Cf. EM. 498, 10 Eustath. p. 1571, 58 Lobeck. ad Phryn. p. 257. 74. Ordo καιροφυλακῆσαι requirit. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 574. 75. *Caesaries. Vid. Is. Casaub. ad Sueton. p. 5.* Sopingus. Καισαρία· περικεφαλαία Salmas. ad Spartian. p. 225. At καισάρη pro *caesaries* Constant. Manass. Chron. in Iulio Caesare. An κιδάρει· περικεφαλαίᾳ? 76. καισεκπρώπιον cod., καίσ' ἐκπρώπιον Mus., καισέη vel καίση· κρόπιον Salmasius; sed ita glossam glossa reddidisset Grammaticus. Infra κρόβον κρόπιον κρώπιον. Cf. Curtius Etym. p. 114. Ad κρώπιον referendas esse explicationes adiectas patet. Glossa ni fallor e comico poeta petita his verbis concepta erat: καί σ' ἐκ Κρωπιδῶν, et interpretatione sua carebat. Nisi placuerit ἔπαισε κρωπίῳ· δρεπάνῳ ξηροκοπίῳ quae verba sunt Pherecydis ap. Poll. X 128. 79. 80. in codice uno tenore sic scripta καὶ τ. στ. καίτοι καὶ τι αἱρ. καί τι βουληθῶ om. Mus., καὶ τὰν στοάν· καὶ τὴν στοὰν Meineck. Philol. XIII p. 536, falsus. Cf. κλῖτα· στοαί. — Καίτοι ad καίτοι γε refero. 81. 82. Separavi. 82. ἕρης cod., ἕνας Voss., ἕνην Pergerus. Res ad liquidum perduci nequit, cum de dialecto scriptoris respecti non liqueat. 83. καῖτραι vel κέτραι Palmer coll. κυρτίας· τὰς ἀσπίδας. V. Wesseling Diod. I p. 356. 84. 85. Omisit Musurus. 84. κἀκτῶν· καὶ correxerat Mus. contra seriem, quod nihilosecius amplecterer nisi latere videretur reconditius quid: κήττῶν Cretice pro καὶ ἐκ τῶν. Cf. ἐττῶν· ἐκ τῶν. 85. Infra iterum habebimus τὼ πόδε· τοὺς πόδας δυϊκῶς, a Mus. omissum, ex Arist. Thesm. 1183. 88. Om. Mus. ὅμως (vel οὕτως) λέγει Meinekius.

κάκα· κακία ἢ ὄρνεον
κάκαιοι· βολβοί
κάκαλα· τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ
κακαλίς· νάρκισσος
κακὰ μήσατο· κακὰ ἐβουλεύσατο
κακανδρ[ε]ίας· ἐπὶ κακῷ δυνάμεως
κάκας ἐπιβάθρας· τοὺς τῆς κακίας ὑπηρέτας· ἐπιβεβηκότας
κακειόντες· κατακοιμ(ηθ)ησόμενοι
κάκ᾽ ἐλέγχεα· κακὰ ἐλέγχη
(κ)ακέ.φατον· ἄδοξον, δυσκλεῆ
κακεστοῦν· κακὴν κατάστασιν. ἢ ἀπραγία
κάκη· δειλία. ἢ κακία
ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης
κακουχίας
κακήγορος· κακῶς λέγων, κακολόγος
* κακήν· κάκιαν
* κακίζει· κακολογεῖ
κακὴ κόνις· κακὸς ὄλεθρος
κακιζόμενος· ταπεινο(ύ)μενος
κακιθά· λιμηρά
κακιθής· ἄτροφος, ἄμπελος
κακιθές· χαλεπόν. λιμηρές
κακίμην· τὴν ἀτυχῆ
κάκιον· εὐτελέστερον
κακίω· ἱδροῦν ἄρχομαι. Λάκωνες,
κακκάβα· πέρδιξ
κακκάβη· κρίκον. ἢ χύτρα, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον

SCR. 91. fr. 161 p. 41 Nck. 93. *K* 52. 96. *A* 606. 300. Eur. Med. 1038. 6. Nisi obstaret gl. 308 scriberem κακήθεα τάπιμήνια et referrem ad Hippocr. p. 655, 21. 13. Aristoph. fr. VIII p. 1029.

ADNOT. 89. κακὰ cod. Confundit κάκα et κᾶκα (κῆκα). 90. κάκαι· οἱ βολβοί Pearso; καγάϊοι = καταγειοι Meineke coll. Ar. Nubb. 188. 91. Lobeckio Proll. I p. 94 inexplicabile visum est. Vide tamen: A. Kuhn *die Herabkunft des Feuers und des Göttertranks* p. 54. (Berol. 1859. 8.) Κάκαλον· τεῖχος Phot. 125, 5. 92. Lob. Path. El. p. 18. 26. Cf. Ἀκακαλίς. 93. κακὰ μήσατο cod., em. Mus. 94. κακανδρείας — κακά cod., em. Thes. IV c. 822 C et Hemsterhusius. 95. εὐσεβείας ἐπιβάθρας, quod legitur III Macc. II 31 (23) conferebat M. Meibomius. 96. Sic cod. et Voss., κακκειόντες Mus. — (ηθ) Albertus e Suida EM. schol. *A* 606. 97. κακελέγχεα — ἐλέγχει cod., om. Mus.. restitui et emendavi post Schow. p. 394. 98. (κ) Mus. κακέμφατον series postulat. Revocare tamen malo ad gl. 302: κάκην· κακίαν. ἄδοξον. δυσκλεῆ. (τὸ)κακέμφατον, ut confundantur κάκην κακήν et κάκκη. 300. πελιά cod., argute Pergerus κακηπελίαν scribit, quod ad 99 referebat, sed praestat Vossii emendatio δειλία coll. Eur. I. T. 676. Statim Ald. male κακουκίας. 2. Sic codex, possis κάκην· κακίαν ex Aesch. Sept. 192: sed ne sic quidem ordo non confunditur. 3. κακήζει pro κηκάζει coni. ANauck. Arist. Byz. p. 203. Sed cf. Herod. III 145. 4. Infra κάκονες· κακὸς ὄλεθρος, ubi Salmasius κακάνεξ coniciebat, habebimus. Utrobique fuit cum κακκονή = κατακονή legendum esse conicerem. Sed nunc nil mutandum censeo. 5. (υ) Mus. Cf. Thucyd. V 75. 6. κακιθός e κακηθός corruptum esse vidit Bernhardyus ad Suid. II 1 c. 31, 9. coll. Arcad. 49, 25 τὸ δὲ βοηθός καὶ κακηθός ὁ κάκιστος ὀξύνεται Choerob. Cram. An. Oxx. II 229, 22 κακῖθος (sic). ἴ. παρὰ γὰρ τὸ κακίζω κάκιστος καὶ ἐκεῖθεν κακῖθος. σημαίνει δὲ τὸ κολαζόμενος. Cf. EM. 484, 54 κάκιθος. Zon. 1145 Phot. 7. κακιθής ἄμπελος iungit HSt. Neque ego crediderim κακιθής et Σκιάθιος confundi. 8. κακήθης vocabulo Hippocrates 655, 21 (Erotian. p. 232 Galen. p. 488, ubi recte Foes. κακήθη restituit) et Nicand. Ther. 152. 360 usi sunt. Apud hunc tamen cod. *H* porrigit κακειθές *V* κακιδές in loco priore, in posteriore κακιθέα *H* κακίθεα *P*p. — Pro κακιθές· — λιμηρές scribendum videtur κακιθός (h. e. κακηθός)· λιμηρός vel κακιθαῖς (l. κακηθαῖς) λιμηραῖς. 9. Non liquet; κακίμηνον Mus. 11. κακιῶσαι Mus. Hinc Ahrens Dial. II p. 140. 156 κακίωσαι· ἱδροῦν ἀρχόμεναι coniecit. At in codice cum sit κακίω· — ἀρχόμεναι exhibui meam emendationem leniorem. 12. Sic cod. Mus., κακᾶβα editiones male. Cf. Athen. IX p. 389 F Eustath. 1290, 40. 13. κρίκος Mus. Vid. κάγχαλος.

κάκκαβος· ἡ λοπάς. [ἡ πέρδιξ]
κακκάζειν· τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας Ἀττικοί
* κακαλέα· κατακεκαυμένα
κακκεῖαι· κατακαῦσαι. (κατα)κοιμηθῆναι
* κακκείοντες· κοιμηθέντες, κοιμ(ηθ)ησόμενοι
κακκεῖναι· κατακόψαι. Πάφιοι,
κάκκαλον· κάταξον
κάκκη· κόπρος. ἡ κάθευδε. Λάκωνες
κακκόρ· ὁ μικρὸς δάκτυλος
κακκώνιον· σκαφίον
* κακορ(ρ)αφίῃσι· κακομηχανίαις
κακόβας· ἐπὶ κακῷ ἥκων
κακοδαιμονίαν· ἀτυχίαν
κακοδαίμων· ὁ θεῷ ἀπεχθής
κακοδεκτεύουσα· κακῶς δεχομένη
κακοδιάκονος· κακοικονόμος. Λάκωνες
* κακοεργός· ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος
* κακοείμονας· ῥακκοδύτους
* κακοηθ(ε)ίας· κακοτροπίας
κακοί· ἄνανδροι, δειλοί, δυστυχεῖς, κακοδαίμονες
κακόκνημας· κακόφθαρτος. κακόσιτος
κακο(κ)τερής· κακῶς θάπτων
κακολ(ά)ῆ· κακοδερκῆ
κακομήτης· κακόβουλος
κακομήχανος· κακόβουλος
κακόνοια· ὕβρις
κακόνο(υ)ς· κακονοῶν
κακοπινής· κακός. μεθυστής
* κάκονες· κακὸς ὄλεθρος
* κακοπάθεια· μοχθηρία
κακοπράγμων· πανοῦργος
κακοπραγοῦς· κακοεργοῦ

SCR. 14. Antiph. fr. I vol. III p. 99. 17. λ 74. 18. Α 606 al. 21. Ar. Pac. 162. 24. β 236. 27. Arist. Ach. 105, sed gl. 26 ad Ar. Plut. 501 non respicit. 30. σ 54. 31. σ 41. 32. Ep. ad Rom. I 29. 34. Callimachi? 41. Soph. Ai. 381?

ADNOT. 14. Imo κακκάβη· πέρδιξ. 15. Phot. 125, 3 Eustath. p. 1402, 53. 1786, 23 Zenodotus ap. Valcken. Anim. in Ammon. III 18 p. 231. 16. κακκαλέα = καγκαλέα Vossius. 17. (κατα) Apoll. lex. 94, 15. 18. (ηθ) Iensius Luc. Hes. p. 126. 19. Lob. rhem. p. 121. Pro κατακτεῖναι accipe. 20. κάκκλαον (imo κάκκλαςον) pro κατάκλασον a κατακλάω = κατάγνυμι scite Albertus; cf. καὶ κλάει. Sed cum ordo κάκκελον poscat, quod ipsum reponi iubebat Vossius fortasse mentem lexicographi assequere scribendo κάκκελσον = κατάκελσον *appelle, subduce navem*. 21. Pro κατάκεε Voss. quem laudat Lob. rhem. p. 14. Cf. Ahrens II p. 201. 308. 346. Tale quid latet sub lectione cod. Π κακὴ (reliqui κίῃ) in Nicandr. Ther. 127. 22. κακκός cod., correxi. Est enim Laconicum pro κασκός, q. v., ut ἀκκόρ pro ἀσκός, ut intellexerunt Salmasius et Ahrens Dial. II 104. Vid. ἀκαρές. 24. (ρ) Mus. — κακκοῤῥαφίῃσι Aldi typotheta. 25. ἠβῶν cod., non temptabat Lobeck. Phryn. p. 610, κακόβας — βαίνων vel κακάβας (Dorice pro καχήβης ut πρωθήβης) — ἡβῶν coni. Hemsterhusius, em. Nauck. *Ztsch. f. AW.* 1856 p. 14 Meinek. Philol. XIII p. 556. 27. ἐπαχθείς cod., ής Mus., em. Meineke. — κακοδαίδων cod., em. Mus. 29. κακοδιάβολος cod., em. HSt. 31. ῥακενδύτους Mus. 32. (ε) Albertus. 34. κακόσιτος ad κακόκμηνος refero, ut ἄκμηνος· ἄσιτος; alterum ad κνημόω κνημία pertinet re vera. 35. κακοτερής· κακοθάπτων cod., em. Salmasius, nisi praestet κακόταφος. Cf. ἀκτερής = ἀκτέριστος, ut ἀκορής = ἀκόρεστος. 36. κακολή· κακοδέρκη cod., A κακός et λάω h. e. δέρκω' ALB., em. Meinek. Philol. XIII p. 556. 40. (υ) Palmer. V. ad Greg. Cor. 481. 789. 41. μεθυστής monente Hemsterhusio coniectura grammatici videtur a πίνω derivantis. 42. Vide gl. 304.

κακόρας· κατακόψας. παρὰ Εὔκλῳ
κακόρδαζε· ἀπεχώρει
* κακορ(ρ)αφίας· κακοσυνθεσίας, κακοβουλίας
* κακορ(ρ)αφίῃ· κακομηχανία, κακοβουλία, κακουργία
κακορ(ρ)αφέας· κακοποιούς, κακοπράγμονας
κακοῤῥοθεῖ· κακολογεῖ, λοιδορεῖ, ὑβρίζει
κακός· δειλός. δεινός. πονηρός
κάκ᾽ ὀσσόμενος· δεινῶς ἐμβλεψάμενος
κακοσχόλου· κακοῦ κατὰ τὴν σχολήν
κακότατος· κακότητος
κακότης· κάκωσις, βλάβη
κάκουλοι· κακοί. σκληροί. κύαμοι
κακουργεῖ· κακὰ ἐργάζεται
κακοῦργος· δόλιος, κακὰ ἐργαζόμενος. κακοήθης. κακότροπος
κακουχία· ἀσθένεια. ἀμέλεια. ἀθεραπευσία
κακόχαρτος· ὁ κακοῖς χαίρων
κάκτανε· φόνευε, ἄνελε, κατάκτεινε
κάκτος· ἄκανθα, ὑφ᾽ ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρός, ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς
κὰκ τῶν· καὶ ἐκ τούτων
κακυκία· ὀψοφαγία
κακῦναι· ὀψοφαγῆσαι
κακυνεῖ· κακώσει
κακχαδίαι· ἰσχνόφωνοι
κακχάζει· ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπαιδεύτως
κάκχαρτος· κατάχαρτος
κάκχωρεῖ· δραπετεύει. κακουργεῖ
κακώτερον· χεῖρον]
κακώς· δειλούς

SCR. 48. *Ο* 16. 49. *μ* 26? 51. Eur. fr.[*] 713 et e parodia Arist. Ach. 577. 52. *Α* 105. 55. Sic legendum videtur Soph. El. 236 pro κακότητος ἔφυ. 58. Menand. vol. IV 245. 59. Menand. IV p. 253. 60. Alexid. fr. 3 III p. 415. 61. Hesiod. Opp. 28. 193. 62. *Ζ* 164. 63. Philetas ap. Ath. II p. 71 A. Cf. Antig. Caryst. hist. mir. c. 8. 64. e. g. Ar. Eqq. 769. Sophocl. Naupl. fr. 396, 5. 67. Eur. Hec. 255 apposuit Arnald. Lectt. Gr. p. 74, ubi κακύνει codicis recte in κακυνεῖ mutari iubet. 72. *ο* 342.

ADNOT. 46. Sic cod. Ald., κακκόρας Mus. Coni. κακορμιάς. Rationem reddidi in Philol. XII p. 589. — Εὐήλῳ cod., em. Salmasius. 47. L. κάποχαζε· ἀποχώρει. 48. 49. 50. (ρ) Mus. 49. Dativos requirit Albertus propter *μ* 26. 52. Apoll. lex. 94, 12. 53. Idem 94, 16. Lob. Phrynich. p. 560. 54. κακόσχολοι· ἐπὶ κακῷ ποιοῦσαι σχολάζειν schol. Aesch. Ag. 201. 55. Dorice. 57. Cf. καυνός. 59. ἐργαζόμενος. κακοήθης· κακότροπος cod., coniunxit Is. Vossius. 62. κάκτενε cod., κάκτανε Mus. 64. Vide καὶ τῶν. 65. καρυκεία· ὀψοφαγία infra legimus. Restituunt hoc voc. h. l. Parisienses in specim. MS. Pearso et Thes. IV c. 993 A. Sed quid κακῦναι? — κακυνία Salmasius, quod analogia caret. 68. κέκιλος comparabat, quod aliud est, et a seq. verbo derivabat Albertus; καχλαδίαι legit Adr. Heringa, καχλάζειν enim notare *acutum et tinnulum sonum reddere*. Falsus uterque. Emendationem pete ex altero Hes. loco: σχαῦδαι· ἰσχνόφωνοι h. e. ἰσχαῦδαι (ut ἴσχαιμοι) vel ἰσχναῦδαι. Itaque *ΚΑΚΧΑΔΙΑΙ* e *ΚΑΙΣΧΑΥΔΑΙ* corruptum, quod κίσχαῦδαι an καὶ ἰσχαῦδαι scribendum sit non liquet. 69. ἀσμένως cod., ἀσελγῶς vel ἀσέμνως malit Hemsterh. in auct. emend. Verbo κακχάζειν praeterea bis utitur noster s. vv. καφάζοι et καχνάζει; e probatis scriptoribus exempla desunt, nisi quod in Soph. Ai. 199 cod. Flor. cum βακχαζόντων porrigit κακχαζόντων voluisse videtur, monente GDindorfio. 70. κακόχαρτος HSt. minus recte. 71. Pro καὶ ἐκχωρεῖ accipit HSt. Coni. κακωρεῖ (with χ written above) — κακουρεῖ, de eo qui creditam sibi custodiam non agitat, sed aufugit. Sed et σκαιωρεῖ et σκαιουργεῖ dicitur. 72. κακχότερον cod., em. HSt. 73. κακούς cod., Doricam formam restituit Hemsterhusius.

* κακῶν δέ (κε) φέρτερον εἴη· [οὗ] τῶν κακῶν τὸ κρεῖττον
κακῶς· δεινῶς. ταπεινῶς
κάκωσις· ταπείνωσις. δείνωσις
ΚΑΛΑ· ὀξυτόνως τὸ σύνηθες, καὶ ἀντὶ ἐπιῤῥήματος τοῦ καλῶς· παροξυτόνως δὲ τὰ ξύλα
καλαβίς· τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία
καλαβοίδια· ἐν τῷ τῆς Δερεατίδος ἱερῷ Ἀρτέμιδος ᾀδόμενοι ὕμνοι
Καλαβρίαν· τὴν Μεσαπίαν χώραν. Ῥίνθω(ν)
* καλαβρισθείησαν· χ[ο]λευασθείησαν
καλαβρός· βάρβαρος
καλαβάς· καλαβώτης
καλαβύστας· τοὺς κωλώτας. Ἀργεῖοι
καλαδία· ῥυκάνη
* καλαβώτης· ἰχθὺς ποιός. καὶ σαῦρος
καλὰ δὴ παταγεῖς· καλὰ λαλεῖς
καλάζει· ὀγκοῦται. Ἀχαιοί
κάλαθα· λάλαβοι. οἱ δὲ ἄνθη
καλάθαρβα· παροινία
καλαθηφόροι· οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες
καλαθίσκος· εἶδος ὀρχήσεως. καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ Μενάνδρῳ
κάλαθος· ποτήριον, ὃ καὶ ψυκτήρ. καὶ τὰ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον μέρη. καὶ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον. καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων ἀπόθεσιν
Κάλαϊς· τὸ ἱστίον, καὶ ὄνομα κύριον
κάλαμα· ὄγκος. ἰχθύς
καλαμαία· εἶδος ἀκρίδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι
καλαμᾶται· τρυγᾷ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν

SCR. 74. *P* 105. 77. ο 10 — Hesiod. Opp. 425 Ion. Ath. X p. 411 D. Callim. fr. CCCCLXIX. 80. Rhinthonis nomen cur ad gl. praec. referat Ruhnkenius non intellego. Gl. 79. ad Eupolid. fr. XVII vol. II 1 p. 494 spectat. 81. Iob. V 4. 86. Aristoph. fr. XXIV vol. II 2 p. 994. 92. Menand. fr. CCCCVIII. Apollophan. fr. I vol. IV p. 879. — Eupol. fr. XXXV vol. II p. 520. 96. Cf. ADN. 97. Cf. Deuter. XXIV 22.

ADNOT. 74. κακὸν δὲ φέρτερον εἴη· οὗ τῶν (ἤγουν τῶν Mus.) cod., corr. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 164 Iens. L. H. p. 126. 77. αὐτὸ cod., ἀντὶ Mus. Apoll. lex. 94, 19. Pro παροξυτόνως Cobet. Var. Lectt. p. 392 προπερισπωμένως corrigit, nisi erravit Hesychius ipse, de prosodia securus. 78. 79. Separavi. 78. Imo καλλαβίς vel καλλαβίζειν. Phot. p. 126, 13 Athen. XIV 629 F. 79. καλαβοῦτοι cod., καλαβοῦσθαι Mus., quod verbum glossa valde suspecta συγκαρβαλώσας (συγκαλαβώσας Voss.) non confirmat. Fallitur Heringa Obss. p. 223. Καλαβίδες coni. GDindorf. Thes. IV c. 858 D. Em. Ahrens Dial. II p. 48, n. coll. καλασίδια. — αἰδόμεναι cod., em. Mus. 80. Μεσαντίαν — Ῥίνθω cod., Μεσαπίων — Ῥίνθων Mus., em. Schow. 81. [ο] Mus. Vide infra κωλαβρισθείησαν; κολαβρισθείησαν Gl. MSS. et Olympiod. Iob. V 4. κολοβρισθείησαν· περιῤῥαγείησαν χλευασθείησαν Lex. MS. Havniense Osanni, κολοβραθείησαν C. 39. 82. Mox καλλαροί· βάρβαροι. Forte κάρβανος. 83. καλαβύς Is. Voss. 86. Utrumque iungit Levit. XI 30, unde haec gl. fluxit. 87. καλάδη· πατατεῖς cod., + Mus., καλὰ δὴ παταγεῖς Phot. 126, 11 schol. Plat. ad Euthyd. 293 D p. 369 Bekk. Suid. Cobet Novv. Lect. p. 163. 88. Cf. κάλαμα· ὄγκος. V. Hering. Obss. p. 223. 89. κάλαθα· κάλαθοι Guyetus. λάλαβοι nescio quid sit, ἄνθη ad ΚΑΛΛΕΑ (= κάλλη) referendum est. 90. παροιμία cod., em. Hemsterh. Cf. σκαλαθάρβα. 91. μυστικά Meinek. Philol. XII 615 μυστηρικά id. XIII p. 556. Coni. δημητριακά. 92. Poll. IV 105 Ath. IV p. 629 F XI p. 467 F. — Poll. X 125; intelligitur calathus in quo lanam reponebant mulieres. 93. ποτήριον] Virg. Ecl. V 71. — παράθεσιν cod., em. Meineke. 94. Imo Κάλαϊς· ὄνομα κύριον Aquilonis et Orithyae filii et καλᾶις τὸ ἱστίον· .... h. e. χαλᾶς. 95. Cf. καλάζει. 96. Vid. Aristarch. ad Aeschyli Lycurgiam ap. schol. Theocr. p. 933 (X, 18) Kiessl.

καλάμη· τὸ τέλος φέρειν τοὺς παροίκους. δηλοῖ δέ, ὥς τινες, καὶ ἄκαρπον ἡλικίαν. ἄλλοι ἐπὶ τῆς εὐγενείας τοῦ σώματος· ἄλλοι τι λείψανον. ἔστι γὰρ καλάμη κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀμητῶν λείψανα, ἐξ ὧν περισσευμάτων ἔστι γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρπός

καλαμητρίδες· αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι

400. καλάμια· τὰ στελέχια

καλαμίνδαρ· πλάτανος ἡδονιεῖς

καλαμίνθη· πόα, ὁμοία ἡδυόσμῳ

καλαμίς· κοσμάριόν τι περὶ τοὺς πλοκάμους. ἔνιοι σύριγγα. ἄλλοι χρυσοῦν περιτραχήλιον καὶ γραφίων θήκη... δὲ τὸν τοῦ γάλακτος ταρσόν. καὶ ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. Κερυνῆται δὲ τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμί[ν]δας καλοῦσι

καλαμίτης ἥρως· τῷ Ληναίῳ πλησίον

5. κάλαμος· ὄροφος. Κῷοι. καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἠχεῖον. καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλός. καὶ αὐλός

καλαμοτύπος· ἰξευτής. Λάκωνες

καλαμώμενον· καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῶν τετρυγημένων ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν ἢ στάχυας

καλαμῶται· εἶδος ἐσχάρας

καλαοίδια· ἀγὼν ἐπιτελούμενος Ἀρτέμιδι παρὰ Λάκωσιν

10. κάλαον· καλὸν ὑποπόδιον

κ' ἀλαός· τυφλός

* κάλοι· σχοῖνοι

καλαρῖνες· ὀχετοί. Λάκωνες

καλαῤῥυγαί· τάφροι. Ἀμερίας

15. καλάσιρις· χιτὼν πλατύσημος, ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππικὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις

καλασίριτα· τὰ λοχία, ἃ καλοῦσιν ᾠά

καλαυνεῖ· τρυφᾷ. ἐμπίπλαται

καλαυρεῖ· τρυφᾷ

SCR. 98. ξ 214 *T* 222. 402. Arist. Eccl. 648. 4. ADN. 5. *ἠχεῖον*] Soph. fr. 36. 7. Cratin. fr. CXIX p. 213. 12. Cf. mox *κάλοι δ'ἐρόχθουν*. 15. Herod. II 81. — Arist. fr. VI vol. II 2 p. 1080.

ADNOT. 98. *ὃ φέρειν δεῖ* Hemsterh. — *συγγενείας* cod., *ἀσθενείας* Hemsterh., quod non debebat recipere Thes. IV c. 864 B, em. Apoll. lex. 95, 1. — *ἀλιτῶν* cod., *ἀλοητῶν* Mus., correxi ope Apoll. l. c. Pro *παροίκους* nescio an *ἀγροίκους* vel *περιοίκους* sit scribendum. 99. Poll. I 222 VII 141 Lobeck. ad Phrynich. p. 256. 401. ‚*Terminatio Laconica est. In ἡδονιεῖς aliud quid latet, quam quod Casaubono placuit ad Ath. p.* 352 *A οἱ Δωριεῖς*.' Thes. IV c. 864 D. Latet fortasse *Ἠδωνοῖς* Aeschyli fabula, e qua nescio quam praecedentium aut subsequentium glossarum petierit Didymus. — *Ἡσιονεῖς* Meineke. 3. *κοσμάριον — περιτραχήλιον*] Poll. V 96 „*Cf. καμακίς καμαρίς κάλυξ. Κάλαμος ap. Synes. Calv. p.* 65, 66" Thes. IV c. 865 D. — *γραφείων θήκην, καὶ τὸν* Mus., imo *θήκη. (οἱ) δὲ τόν*. — [*ν*] Salmasius. Hanc significationem v. *καλαμαῖον* Eustath. p. 396, 2; 1182, 52 tribuit. — *Κερυνῖται*? 4. *ληνῳ* cod., *ἡλισίῳ* Musurus teste Schowio, quem tamen *κλισίῳ* scripsisse suspicor ope Suid. (Demosth. 270, 10). Quidni *Ληναίῳ*? Cf. Apollon. in schol. Aeschin. vol. III p. 13. 5. Cf. *ὄροφος*. — *ἠχίον* cod., em. Mus. 6. *καλαματύπον* cod., *καλαμοτύπος* Mus., *καλαμοτύπορ*? 7. *ἀκολήμματα* cod., em. Mus. 9. Cf. *καλαβοίδια*. 10. Cf. gl. *κ* 46. Lego: *καλλόν· καλόν. ὑποπόδιον*, quorum prius est Doricum teste Apoll. Dysc. II p. 565, 13 Bekk., G. Curtius *Grundz*. p. 110, posterius Aeolicum pro *κᾶλον* et *κάλλον* accinendum. 11. De glossa hac a Musuro omissa cf. gl. *κ* 47. — *καλαός* cod., recte *κ' ἀλαός* GDindorf Thes. IV c. 868 C et Meinek. Philol. III p. 321. 13. Lobeck. Proll. p. 223 cum *καμαρίναι* componit. 14. *καλαῤῥιναὶ* vel *καλαῤῥῖνες* Hemsterhusius. 15. *ἡνοχικόν* cod., em. Mus. *πολεμικός* Phot. 126, 20. Cf. et Herodian. EM. 209, 33. — Pro *χιτώνιον ἰσχνόν* fortasse *χιτωνίσκον* legendum; *ποδῆρες χιτώνιον* HSt. 16. *ᾠάς* Mus. Non expedio. Videtur *Σκιρίτης λόχος* latere. 17. 18. Suspectae. Fortasse *ΚΑΛΑΥΡΕΙ* natum e *ΠΛΗΜΥΡΕΙ*.

καλαυρόφις· βακτηριοφόρος
καλαύροπα· ποιμενικὴν ῥάβδον, καὶ βουκολική
καλαύροπα· ξύλον, ᾧ τοὺς βόας βάλλουσιν
καλαῦροψ· ποιμενική.......
κάλαφος· ἀσκάλαφος. Μάγνητες
[*κάλεα· τὸ γένειον τοῦ ἀλέκτορος*]
καλεοίμην· κληθείην
κάλεον· ἐκάλουν
καλέοντι· καλοῦντι
καλεός· ὄνομα. καὶ μοιχός
καλεσ.αμένη· καλέσασα
καλέεσθαι· εὔχεσθαι. καλέσασθαι
καλέσ.ατο· ἐκάλεσεν. ἀνέλαβεν ἐκ λειποψυχίας
καλεύειν· λιθοβολεῖν
καλέχες· κατέκεισο. Πάφιοι
[*κάληβος· ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον*]
καλημνεῖ· καλεῖ σαφῶς
καλήν τ' Ἐπικάστην· ἥν οἱ μεθ' Ὅμηρον Ἰοκάστην καλοῦσιν
καλήτωρ· Ἰδαῖος κήρυξ
καλιαί· νοσσιαὶ ἐκ ξύλων. καὶ ξύλινά τινα περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων. δηλοῖ δὲ καὶ σκηνὴν (ἢ) οἰκ[ε]ίαν. [κυρίως νοσσιὰν ἐκ ξύλων]
καλλιγύναικα· καλὰς γυναῖκας φέρουσαν
καλίδια· ἔντερα. Κύπριοι
[*καλιδύη· περιβόλαιον βαρβαρικόν*]
* *καλλιερ[γ]εῖν· καλῶς τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι*
κα.λίζωνοι· ἀπὸ μέρους.....
καλιήν· τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον· κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα
κάλιθος· οἶνος. Ἀμερίας
κάλικον· βόθρον
κάλινα· ξύλινα
καλινδεῖσθαι· κυλίεσθαι
κάλινοι· δοκίδες

SCR. 20. *Ψ* 845. 25. *Α* 293. 26. *Δ* 477. 29. *Ξ* 188. 30. *η* 313. 31. *Α* 54. 35. *Κ* 125? 36. *λ* 270. 37. *Ο* 419. *Ω* 576. 38. Hesiod. Opp. 305. 39. *Β* 638. 43. *Η* 139. 44. Hesiod. Opp. 299. 372.

ADNOT. 19. Lobeck. Proll. 260. 21. *καλαύροπα* etiam h. l. Apoll. lex. Hom. 94, 22. Atque hoc vel *καλαυρόπιον* suasit GDindorf Thes. IV c. 869 C pro *καλαύροπον* (cod.) 22. *καλάβρωψ* codex, *καλαύρωψ* Phot. 126, 22. V. Lennep. ad Coluth. p. 69. 23. *μαγνή* (τ supra) cod. *μαγνήτης* Mus. 24. Omisit Mus. Correxerat *κάλαια* h. e. *κάλλαια*. 28. ‚*κ aliunde adhaesit, aut Καλεὸς* pro *Ἀλεὸς dictum ut Καυλωνία et multa eiusdem generis*' Meineke. *Κελεός?* 32. H. e. *καταλεύειν, καλλεύειν*. 33. *καλέχεο· κατάκεισο* Meineke Philol. XII p. 612. Cf. *λεύχεται· κοιμᾶται* infra et ap. Theognost. p. 139, quo de Lobeck. rhem. p. 68. 34. *ἀπεσκοληmμένος* cod., em. Mus. Glossa e *βάκηλος* est corrupta. Cf. *κάβηλος* et vitiosiorem etiam gl. Phot. 127, 4 *καλήβορον*. 35. *καλήμεναι· καλεῖν* (ex Hom. *Κ* 125) ope Suidae Iensius Luc. Hes. p. 127. An *κάλημι· καλῶ. Σαπφώ?* — *καλῆ· ὑμνεῖ. καλεῖ. Λάκωνες* Meineke. 37. *ἡδέως* cod., em. Mus. Apoll. lex. 94, 27. Eustath. 106, 40. 1366, 7. 38. Unger parad. Thebb. p. 82. — *οἰκείαν* cod., *ἢ οἰκίαν* Ruhnken. 39. *καλήγυναῖκα* cod., em. Mus. 40. Infra *σκαληνιεῖς· ἔντερα; Χαλάδες· ἔντερα* et *χολάδες· ἔντερα ἀπὸ τοῦ κεχαλᾶσθαι*. Supra *γάλλια· ἔντερα (παρὰ Λάκωσι)*. Meinekius *καλίνδινα* (a *καλίνδω*) suasit, ut *ἔνδινα* (*ἔντερα* ab *ἐνδίνω*). 41. Recte *ΚΆΝΔΥΝ* Ruhnk. 42. *καλιερεῖν* voluisse Vossius videtur, em. Palmer. 43. *καλαὶ* excidisse vidit Faber ad Anacr. p. 128. 44. *κάλα* cod. 45. Hanc glossam cur vitii suspectam dicant Thes. editores IV c. 873 D nescio. Recte Vossius *κάλιθος* i. q. *χάλις*. Macedones ignorant aspirationem. 46. *λάκκον*, an *καλίλακκον* = *οἰνοθήκην?* 49. *καλινοί* codex.

50. καλιοί· τὰ εὐτελῆ οἰκήματα

κάλιον· ξυλάριον. βακτηρίδιον

καλιός· τὸ δεσμωτήριον. καὶ ξύλον, ᾧ ἐδέοντο. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια

καλίς· σκέπαρνον

καλιστρεῖν· καλεῖν

55. καλίομαι· καλοῦμαι

καλιῶσαι· πρᾶξαι. πατάξαι

καλκαίνεται· φροντίζει. ταράττεται

καλλὰ ἢ κάννα· κάλαμος

κάλλαια· οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες. [καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις χρῶμα καλαϊνόν. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ μύρου. κ[αλλ]αὶ τὰ βαπτὰ ἔρια

60. Καλλαΐς· γένος ἰθαγενῶν

καλλαροί· βάρβαροι

* κάλλ[ε]ιπε· κατέλλ[ε]ιπεν

κάλλει· τῷ μύρῳ τῷ τῆς Ἀφροδίτης

κάλλ[ε]ιπον· κατέλ[ε]ιπον

65. κάλλη· ἄνθη. πορφυρᾶ........

κάλλη· (ε)ἶδος ἄνθους ποιὸν πρὸς βαφὴν ἁρμόζον

* Καλλιρόη· κρήνη

κάλλης· καρπίμου

καλλίαρ· πίθηκος. παρὰ Λάκωσι

70. Καλλίαρος· πόλις

καλλιβάντες· ὅμοια σμιλίοις καὶ ψαλίσιν, ἐν αἷς τὰς ὀφρῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες. [ἄνθη.] [ἢ γένος ὀρχήσεως ἀσχημόνως τῶν ἰσχίων κυρτουμένων]

Καλλιγένειαν· οὐ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν Δήμητραν. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μὲν τροφὸν αὐτῆς· οἱ δὲ ἱέρειαν· οἱ δὲ ἀκόλουθον

SCR. 52. Cratin fr. IV vol. II p. 63 — Eupol. fr. V vol. II p. 442. 54. Callim. h. Cer. 98. Dian. 67. 59. Ar. Eqq. 497. 62. γ 271 κάλλιπεν ut Mus. recte videatur κατέλιπεν correxisse. 63. σ 191. 64. Ι 364. 65. ποικίλα] Aesch. Ag. 932 ἐν ποικίλοις — κάλλεσιν. βαπτὰ ἔρια] Eupol. fr. XLV vol. II p. 563 βάπτειν τὰ κάλλη. 70. Β 531. 72. ADN. Scriptorem Atticum imitari videtur etiam Alciphr. II 4 III 39.

ADNOT. 50. Poll. X 161. 51. κυνάριον cod., em. Meinekius. 52. Phot. p. 127, 6. 7. Schol. Ar. Plut. 476. Poll. X 161. — Malim καλιοί pro καλιαί. Bergk. reliq. p. 18. 53. σκαλίς corr. Meinekius. Vid. Lob. rhem. p. 116 n. 55. καλίωμαι· κολοῦμαι cod., καλίομαι· κυλίομαι Mus. Conieceram καλίωμαι· καλῶμαι Dorice, exhibui tamen Meinekii coniecturam leniorem Philol. XII p. 616. 56. πρᾶξαι delet Hemsterh., ἀράξαι coni. Boeckh. in Plat. Min. p. 192. 57. Sic codex et Vossius. E dialecto pro καλχαίνεται (Mus.) aut inde corruptum. 58. ἡ κάννα (κάννη) Lobeck. Proll. p. 155. 59. κάλλαιοι cod., em. Phot. 126, 12 Sopingus. Quae post πώγωνες sequuntur aut ad κάλλεα spectant cum κάλλαια confusum, aut ad glossam 65 κάλλη post πορφυρᾶ sunt retrahenda. — μορίου cod., μύρου Mus. Sub Αἰγυπτίοις haud scio an Αἰσχύλῳ Αἰγυπτίοις lateat. Malim tamen παρ' Αἰγυπτίοις retrahi ad κάννα gl. 58 coll. κάνναι (קנה). 60. Καλλίας Thes. IV c. 875 BC. Forte Σελλάδαι. 61. κάρβανοι? Cf. καλαβροί. 63. τὸ cod., τῷ Mus. Apoll. lex. 94, 24. 65. Vid. 59. 66. καλλήϊδος· ἄνθους μίον cod., ἀνθούσμιον Mus., em. Bochartus Hieroz. P. II p. 730. 68. Forte καλλικάρπου voc. Aesch. Prom. 369 Eur. Herc. fur. 464 respicitur. Nec improbabile est: καμπῆς· καμπίμου (δρόμου). 69. Hellad. ap. Phot. cod. CCLXXIX p. 535, 11. Galen. vol. VIII p. 663 XII p. 259 Hes. s. v. δημοκαλλίας. Ahrens Dial. II p. 71. OIahn archäol. Beiträge p. 434, 2 (1847). 71. σμηλίοις et ὀσφῦς cod., em. Scaliger. — ἄνθη ad κάλλη, reliqua ad καλλαβίδες refert GDindorf. — κρατου | cod., em. AM. 72. ἀλλὰ τὴν Δήμητραν, γῆν cod., exhibui Heinsii coniecturam. — Καλλιγένειαν· Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν. οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. Phot. 127, 9. Δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν schol. Arist. Thesm. 299. Pro γερίαν scribendum ne sit θυγατέρα an quod Is. Vossio mihique placuit ἱέρειαν, non liquet.

* καλλιέπεια· καλλιλεξία
καλλιδώρα· καλλιονύμφη
75. καλλιερεῖν· θύειν, ἱερουργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν
Καλλικολώνη· χωρίον ἱεροπρεπές
καλλικόμων· εὐπρεπῶν
* καλλιέρημα· θυσία εὐπρόσδεκτος
καλλίκριτα· χελώνην. οἱ δὲ φώκην
80. κάλλιμος· κάλλιστος. [ἢ λύρας τὸ ἠχεῖον. οἱ δὲ κάλαμος]
Καλλίνικος· ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου ἀναγωγῇ. ἢ νικητής
καλλινοτάτη· κρήνη καλῶς ῥέουσα
καλλιπάρῃος· καλὰς παρειὰς ἔχουσα. εὐπρεπής
καλλίπρωρον· εὐπρόσωπον
85. καλλίπυργον· καλὰ τείχη ἔχουσα
καλλίπωλεε· ἱππ[ικ]ότα
Καλλιρόη· κρήνη
καλλιρόοιο· καλῶς ῥέοντος
Καλλίστη· ἡ Θήρα τὸ πρότερον. καὶ ἡ ἐν τῷ Κεραμ(ε)ικῷ ἱδρυμένη Ἑκάτη, ἣν ἔνιοι Ἄρτεμιν λέγουσιν
90. καλ[λ]ιστρεῖν· καλεῖν
Καλλιστώ· γυναικεία θεὸς ἐρωτική, διὰ τὸ κάλλος κληθεῖσα οὕτω.
καλλίσφυρος· καλή, ἀπὸ μέρους. εὔρυθμος
καλλιτόκου· καλῶς τεκούσης, εὐτόκου
καλλιφ[θ]εγγεῖς· λαμπροί
95. καλλιχέλωνος· ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην
Καλλίχορον· ἐν Κνωσσῷ τοῦ Ἀδριανοῦ τόπῳ
* κάλλειψιν· κατάλειψιν
καλλιώνυμος· εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον ἀνδρός τε καὶ γυναικός
κάλλος· τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον
κάλλει μέν οἱ ..... πρόσωπα
καὶ τὸ σύνηθες
500. καλλύνεσθαι· κοσμεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι
καλλυντήρια· κοσμητήρια

SCR. 76. Υ 53. 80. λ 639. Fortasse hinc aberravit ad 74 καλλίδωρα h. e. κάλλιμα δῶρα (θ 439), 81. Arist. Ach. 1231 — Eur. Med. 765. 83. ο 123. 84. Aesch. Sept. 533. 85. Ar. Nub. 1024. 88. ε 441. 89. ADN. 91. ADN. 92. ϵ 333. 95. Eupol. fr. IV vol. II 1 p. 482. 97. Ξ 89. 98. ADN. 99. σ 191.

ADNOT. 74. Forte Καλλιδώρα· [καλλι] ο νύμφης (ν above ο) h. e. ὄνομα νύμφης. 78. Suid. EM. Phot. C. 39. 79. ἁλικρᾶτα? 80. Cf. κάλαμος. 81. αὐλήσεως (σ above) Trypho Ath. XIV p. 618 C. 82. καλλιναωτάτη corr. Arnald. Lectt. Gr. p. 75. 85. ἔχου cod., em. Mus. 86. καλλιπόρε· ἱππικότα cod., ἱππικώτατε Mus., ἱππότα GDindorf. Thes. IV c. 886 D. Illud emendavit Arnaldus l. c. Explicatio deesse videtur. 87. De hoc fonte cf. Duker ad Thucyd. II 15. Audiebat idem et ἐννεάκρουνος et δωδεκάκρουνος. 89. Herod. IV 147 Pind. Pyth. IV 258 Paus. III 1, 7. 15, 6 VII 2, 2 Callim. epigr. 27. — Paus. I 28, 2 VIII 35, 8. — (ε) Mus. 90. [λ] Mus. 91. De voc. hoc Empedocleo cf. Lobeck. rhem. p. 319. 92. Apoll. lex. 94, 21. 94. [θ] Salmas. Solin. p. 377 F. 95. Poll. IX 74 Mueller Aegin. p. 95. 96. Καλλίχωρον Mus., ἀπὸ τοῦ Ἀδρ. τόπος Preller Demeter p. 102. Καλλίχορον· ἐν Κνωσσῷ, τῆς Ἀριάδνης χορός coll. Hom. Σ 590 et Paus. IX 11 coni. Meinek. Philol. XIII p. 556. 97. κάλλιψιν Voss. ,Imo καλλείψειν· καταλείψειν coll. schol. Ξ 89‘ ALB. 98. Phot. 127, 23 Arist. HA VIII 13 Aelian. NA. XIII 4 Hippocr. 357, 43. 543, 39. Hes. ψαμμοδύτης. ἁλοσσύριος. ὁλοθούριον. 99. Apoll. lex. 94, 24, qui οἱ πρῶτα πρόσωπα habet. 500. καλλίνεσθαι codex, em. Mus. 1. καλλιντήρια cod., em. Mus.

καλλυντής· κο[υ]ρεύς
κάλλυντρα· σκόλοπες, χάρακες. κοσμητήρια
καλλωπίζεσθαι· κοσμεῖσθαι
* κάλόϊς· βασιλεύς
* καλλιτέαι· φυτόν τι θαμνῶδες
κάλοι· τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνασπᾶται καὶ κατάγεται τὸ κέρας, καὶ τὸ ἄρμενον
* καλοκαγαθία· ἀγαθότης
κάλοι δὲ ἐρόχθουν· σχοινία δὲ ἐτίνασσον
καλοκοπῆσαι· ξυλοκοπῆσαι. ἢ σχοινο(κο)πῆσαι
[κ[α]λονέοντες· διώκοντες. θορυβοῦντες]
* καλλονή· εὐπρέπεια
καλόνης· εἴρων. Ῥόδιοι
κάλος· σχοινίον. καὶ καλώδιον....
* καλοπούς· εὐοφθάλμους
καλοτίθηνα· καλότροφα
καλότριχον· τὸ ἀδίαντον
καλοτύπος· ὁ δρυοκολάπτης
καλπάζει· ὀξυπόδης σακκάζει
κάλπη· ὑδρία, στάμνος
κάλπις· ἵππος βαδιστής. καὶ εἶδος δρόμου
κάλπος· ποτηρίου εἶδος
κάλτοι· ὑποδήματα κοῖλα, ἐν οἷς ἱππεύουσι
καλύβη· σκηνή. παστάς
[καλυβός· παστός]
κάλυγες· τὰ ἔμβρυα
* Καλύδαι· αἱ νῆσοι πλησίον Ῥόδου

SCR. 403. Levit. XXIII 40. 4. Xen. *ΚΠ* VII 4, 14. 9. Archilocho vindicabat Bergk p. 1085. ,Est Greg. Naz. carm. de vita sua 135' Hase. 11. Ξ 14. 14. ε 260. 20. η 20. 23. ADN. 24. Herod. V 16 Thucyd. I 133. 27. *B* 677.

ADNOT. 2. καλλυντίς cod., em. Mus. EM. 436, 6. 5. Cf. λαίλας. Infra κοαλδδεῖν· Λυδοὶ τὸν βασιλέα (sic) ubi ineptit, ut solet, Boetticher Aric. p. 45 κόαλοι δεῦν *populi regem* coniciens. 6. Cf. κολοίτεα· δένδρον τι (sic). Utrobique leg. κολοιτέα, qua de arbore in Lipara proveniente cf. Theophr. HPl. III 17. Reperiuntur et aliae formae Κολουτέα κολοιτία κοιλωτέα κολυτέα. 9. δρόχθουν cod., ἐρόχθουν Gregorius. 10. σχοινοπῆσαι cod. σκηνοποιῆσαι Mus., em. Schow. 11. [α] induxit Palmer. 12. καλονή ordinis caussa Voss. 13. Inexplicabile ut μαριδουνίζεις· εἰρωνεύεις et βελάς· εἴρων καὶ καταγελαστής. Sed cognatum videtur quod inferius legitur λόνδις· βωμόλοχος εἴρων. Dixerit igitur nescio quis e. g. αἶκα λόνδις. 14. Adde τὸ αὐτό. 15. καλυκωπούς Ruhnkenius, coll. καλυκωπός· εὐόφθαλμος, ut Heringa pro καλύκοντος restituit; κακωπούς HSt., quod qui admiserit, cum Is. Vossio statuat oportet, καλόπους· ὁ ξύλινος πούς (sic Cyr. 63) confundi cum καλωπούς· εὐοφθάλμους. Καλωπός si vox proba est, fortasse gl. α 3373 κάλωπός et καλωπός· εὐφανής varia lectio fuit in loco Sophocleo. 17. Imo καλλίτριχον. 19. Cf. σκαλαπάζει et σκαλαπάζειν. καλπάζειν· ἀβρῶς βαδίζειν. Suid. II 1 c. 52 quem ad locum mirum est G. Bernhardyi iudicium castigantis Zonarae c. 1171 lectionem ἄκρως. Καλπάζει· ὀξυποδεῖ Cyr. ἔστι δὲ σκιρτᾶν οὐ τὸ ἁπλῶς θέειν ἀλλὰ τὸ ἀνέτως καὶ δίχα ἐπιταγῆς καὶ πηδητικῶς καὶ οἷον ὀρχηστικῶς κατὰ τοὺς καλπάζοντας Eustath. Cf. Plut. Alex. c. VI Hippiatr. p. 120, 128 Philumen. Oribasii p. 66 ed. Mai. Salmas. ad Capitolin. Maximin. p. 11. — Vide mox gl. 521. 20. Sic Phot. 128, 16. Malim κάλπις. 21. Cf. gl. 519, ubi fortasse ὀξυποδεῖ ἀκρίζει legendum. Pausan. V 9 Plut. Sympos. V 2 p. 675 cursus hoc genus κάλπην vocant. Itaque non dubito quin gl. 20. 21. inverso ordine exhibendae sint sic: κάλπη· ἵππος βαδιστὴς καὶ εἶδος δρόμου. κάλπις· ὑδρία στάμνος. 22. Imo κάλπιον. Cf. Pamphil. Athen. XI p. 475 C Letronn. *Journ. des Sçav.* 1833 p. 400. 23. κάλτιον· τὸ ὑπόδημα Bekk. p. 101, 13, quod e Rhinthone affert Pollux VII 90. Itaque pro κάλτοι malim κάλτια. 24. σκληρή cod., em. Palmer. 25. Dittographiam gl. prioris censet GDindorfius posse tamen etiam καλυβίς· παστάς conici monens Thes. IV c. 906 A. 26. καλυγές cod., em. Alb. Lob. Parall. p. 124, 4. 27. Sic codex, Καλύδναι Mus., quem accentum probabat Apollodorus EM. p. 486, 27. Glossam Homericam aut e vitioso libro descripsit aut transcripsit vitiose; leg. Καλυδναί· νῆσοι (*NAI* pro *AIAI*).

καλυδίλα· γέφυρα
Καλυδναίη· παλαιά
Καλυδναῖον· ἀρχαῖον, παλαιόν
Καλυδναῖος· Ἀϊδωνεύς. καὶ πρωϊνός. καὶ ἀρχαῖος, παλαιός
Καλυδών· πόλις
Καλυδώνιος αἴξ
Καλυδώνιον· ...... ἔνδοξον ὗν. αἶγα δέ, διὰ τὸ ὀδωδέναι φαῦλον, δασὺν ὄντα
κάλυκα· κάλυξιν
κάλυκας· ὅρμους, περιτραχηλίους κόσμους
καλύκειος λίθος· ὁ ἐν ταῖς (σ)άλπαις γινόμενος
κάλυκες· γυναικεῖος κόσμος
καλυκίζειν· ἀνθεῖν
καλύκ(ι)ον· μικρὸν ῥόδον
καλύκων· τῶν ὀμματοφύλλων
καλυκωπός· εὐόφθαλμος
[κάλυντρα· κόσμητρα]
κάλυξ· τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου, τὸ μὴ ἐκπετασθὲν ἄνθος. ἡ νύμφη. καὶ τὸ ἐνώτιον. καὶ ἡ χρυσῆ σύριγξ ἡ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα. ἔνιοι ἔμβρυα ἀποδιδόασι κάλυκας, οἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν
καλύξεις· ῥόδων καλύκια
κάλυξις· κόσμος τις ἐκ ῥόδων
καλύπτειν· σκεπάζειν, κρύπτειν
καλύπτρα· [κόσμητρα.] κεφαλῆς κάλυμμα[τα]
καλύφιον· ξυλύφιον
[κάλυτρα· σπιλάδαι φοινίκων. σκόλοπες, χάρακες, σταυροί]
καλχαίνει· ταράσσει. πορφύρει. στένει. φροντίζει. ἄχθεται. κυκᾷ. ἐκ βυθοῦ ταράσσε[τα]ι
Κάλχας· Στράττις τὸν ποταμόν φησι(ν), ὅς ἐστι τῆς Χαλκίδος
κάλχη· ἀφθέρα. πορφύρα. βοτάνιον ἀνθοφόρον. μέρος κεφαλῆς κίονος

SCR. 32. *B* 640. 33. 34. Comicus poeta. 36. Σ 401. 48. ε 232. 50. LXX. 51. Tragici. 52. fr. IX vol. II 2 p. 790, ubi M. conicit *Κάλχις* vel *Καλχηδών*. 53. Alcm. fr. 30.

ADNOT. 28. *γέφυρα* fortasse ad *βαβύκη* spectat, quod h. l. cum *καλύβη* confundit. 29. *καλύδραι. ἡ* codex, correxi. Obscuriores sunt haec glossa et sequentes duae, non tamen iisdem tenebris involutae ac *πλέμνιον πληγεῖον πλημαινόν* et *πλήμνῳ*. Suspicor enim *Ἀόνιος* potius, quam *Ἀπόλλων* (Steph. Byz.) pro *Ἀϊδωνεύς* scribendum esse, et *καλυδναῖον* eodem iure *ἀρχαῖον* dici, quo *ὠγύγιον*. Antiquissimi enim Thebarum reges teste Tzetze ad Lycoph. 1209 fuerunt Calydnus Aonis (neque vero Urani, ut Steph. Byz. 232, 3 innuit a R. Unger Parad. Theb. p. 419 emendatus) filius et Ogygus Calydni in regno successor. — *πατρῷος*? 34. Illustrat Meinek. Philol. XIII p. 536 et post *Καλυδώνιον* inserit *αἶγα*. 35. *κάλυψιν· κάλυκα. ἀντιστρόφως* cod., em. Bentl. ep. ad Mill. p. 39 coll. *προσελθών*. Minus placet quod idem suasit *κάλυζιν* (h. e. *κάλυξιν*) *· κάλυκα*. 37. *ἄλπαις* cod., em. Hemsterh. coll. Arist. HA. VIII 19. 39. Synonyma sunt *κυπρίζειν κυαμίζειν*. 40. *καλυκόν* cod., em. Heinsius. 42. *καλύκοντος* cod., em. Heringa et Ruhnken. Cf. *καλοπούς*. 43. Imo *κάλλυντρα*. Cf. gl. 548. 44. *νύμφη. ἐνώτιον*] EM. 486, 38. *σύριγξ*] Suid. Phot. 128, 18. Cf. *καλαμίς καμακίς* et *κάαυκα*. *ἔμβρυα*] Cf. *κάλυγες*. *πορφύραν*] Hoc ad *κάλχη* referunt. 45. 46. Cf. *κάλυκα*. 48. *κάλυπτρα — καλύμματα* codex, correxi. *κόσμητρα* ad *κάλλυντρα* spectat, quod modo habuimus corrupte scriptum *κάλυντρα*. 49. *καλύριον· ξυλήφιον* cod., *καλύδριον* Meinekius. Nec displicet *καλύφιον*, quam Lobeckii Proll. p. 274 coniecturam ordo requirit. Eundem consule de *ξυλύφιον* Phrynich. p. 78. 50. Sic codex, *κάλυντρα* et *σκόλοπες* pro *σκόλωπες* Mus. Cf. *κάλλυντρα*. 51. *β. ταράσσεται* cod. Vid. *καλκαίνεται* et *καχλαίνει*. 53. Sic codex, *διφθέρα* quae explicatio voc. *μάλη* conveniret Musurus, ut vocabulo *μᾶλις* interpretatio *ἄφθα*. — *πορφύρα*] Strab. XI p. 529. — *βοτάνιον*] Ath. XV p. 682 A. schol. Nic. 640. — *μέρος κ. κ.*] Boeckh. C. I. vol. I p. 282 A.

καλώδια· σχοινία

κάλων· κάλον. ἀπ' εὐθείας τῆς κάλως λάμβανε. καὶ τὸ σύνηθες

κάμακας· κοντάρια ὀρθά, ἢ καλάμους ὀξεῖς

καμάκασος· ὡσεί τις λέγοι ἐν τῷ β(αρ)άθρῳ, ἢ τῷ κρημνῷ, ἢ δεσμωτηρίῳ

κάμακες· δοράτια ἱππικά. καὶ ὀρθὰ ξύλα ὑπὸ ταῖς ἀναδενδρά[σε]σι

καμακίς· κοσμάριον, ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σύριγγα

* κάμαξ· δόρυ. σχίζα. καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι ξύλα

καμάν· τὸν ἀγρόν. Κρῆτες

κάμαξι· τοῖς ὑποβαστάζουσι τὰς ἀμπέλους ξύλοις

καμάρα· κοιτὼν καμάρας ἔχων

καμάραι· ζῶναι στρατιωτικαί

καμαρεύουσα· φιλοπονοῦσα. πορίζουσα

καμαρεύω· σωρεύω. φιλοπονῶ. πορίζω. κακοπαθῶ. συνάγω

καμάρης· δέσμης

καμαρία· κοιτὼν καμάρας ἔχων

καμαρινῶς λέγει· παροιμιακῶς, λέγει ἀποτόμως, ἀνδρείως

κάμαροι· στῆλαι, ἐν αἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς Ἀσίας

* καμαρίς· κοσμάριον γυναικεῖον

* καμάρ· κοιτὼν καμάραν ἔχων

καμάσαι· σεῖσαι

καμάσσειν· κραδαίνειν, τινάσσειν, σείειν [τὰ μέσῳ

καμασῆνες· ἰχθύες

καμασός· βάραθρον

καμάσσονται· πτερύσσεται

καμαστίς· μέτρον τι. Ἀμερίας

κάματος· νόσος, κόπος, μόχθος, πόνος

καματηρ[ι]όν· ἐπίπονον, ἐπίλυπον

καματώδης· νοσώδης

καματῶν· κοπιῶν

κάμβαλεν· κατέβαλεν. [κατέλαβεν]

SCR. 54. Eupol. fr. XVIII vol. II p. 556. 56. Aesch. Ag. 66. Eur. El. 852. 60. Aristoph. fr. VII vol. II 2 p. 1119. 62. Σ 563. Hesiod. Scut. 298. 75. Empedocles l. c. 83. Vide gl. κ 10.

ADNOT. 54. Boeckh. *Urkund.* p. 146. 55. *καλῆς* cod., *κάλως* Mus. *λαμβάνεις τὸ* cod. 57. (*αρ*) Mus. ope ipsius Hes. s. v. *καμασός· βάραθρον. καμακὰς ὥς* Pearso, adverbialiter, ut *ἀνακάς; καμασοῖ* et *πρυμνῷ* Mein. 58. [*σε*] Mus. 59. Vid. * *καμαρίς καλαμίς κάλυξ*. 61. Pro *χαμάν* a *χαμά*, unde *χαμάνδις*. 63. Omisit Mus., *κριτῶν* codex, em. Schow. Cf. Arrhian. Exped. Alex. VII 24, 8 coll. 25, 5. 64. *σκηναὶ* Salmas. *ζῶναι* defendit Coray ad Strab. vol. IV p. 235, cuius haec sunt verba: *Κεμέρ τῇ Χαλδαίων φωνῇ λέγεται τὸ ζωννύειν. καὶ νῦν δὲ οἱ Τοῦρκοι κεμέρ καλοῦσιν οὐ μόνον τὴν καμάραν ἀλλὰ καὶ τὴν ζώνην.* 65. 66. Cf. *ἐκαμάτευσε*. „*Verbum e καματεύω corruptum videbatur Anglis. Σωρεύω tamen et συνάγω melius convenire videntur verbo a καμάρα ducto. An quarta Hes. glossa κομμαρεύων· θηρεύων μοχθῶν huc sit referenda, non liquet. Suspecta etiam alia καμμορέων· κακοπαθῶν quae ex κάμμορων corrupta videtur.*“ GDindorf. Thes. IV c. 915 AB. 66. Hae significationes omnes conveniunt quidem administrae rei familiaris. Sed *σωρεύω, συνάγω* referri ad *καταμάω* malim. 67. *κάμάλλης*? an *καρκάροις· δεσμοῖς*? 68. *καμαρία* codex, quae vox nihili est. Substituo *καμάρα* vel *καμάριον*. Cf. Phot. 129, 1. 2. 69. Non intellego. 71. Cf. *καμακίς* et *καλαμίς*. 79. Om. Musurus. Cf. 563. 568. 73. Cf. *ἐκάμαξεν· ἔσεισεν*, et *διεκάμαξε· διέσεισεν*, unde et h. l. malim *καμάξαι*. 74. Lob. rhem. p. 242. — *τὰ μέσῳ*] *παρὰ Βλαίσῳ*? an *κὰμ μέσσον* (*Λ* 172)· *κατὰ μέσον* excidit. 75. *καμασῖνες* cod., em. Sopingus alii. Cf. Athen. VIII p. 334 B Herodian. *πμλ.* p. 17, 7 Plut. Mor. 685 F Antip. Thess. in Anth. Pal. XI 20. Hes. *κεμασῖνες*. 76. Cf. 557. — *βάραθρος* codex, em. Thes. IV c. 916 C. 78. Cf. *κάμ(μ)αρψις καμ(μ)άστην* et *κάπετις*. 80. *καματηρόν* Pearso recte (vid. Lob. Proll. 281.) pro *καματήριον*. 82. *καματᾶν* ut *θανατᾶν*. 83. Sic codex Voss., *κάββαλεν* Mus. Vide nos ad gl. κ 10. Posterius *κατέλαβεν* delebat Albertus.

καμβατηθείς· καταπονηθείς

85. κάμβει· παύεται

καμβολίαι· κακολογίαι, λοιδορίαι

..κάμβρίζοντα· ἀμελοῦντα

κάμεν· ἐκοπίασεν

καμεῖν· κοπιάσαι. ἢ ὀκνῆσαι, νοσῆσαι. ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι

90. καμινοῖ· καμινευτρίᾳ. τινὲς κεκμηκνίᾳ τὰς ἶνας, ἀπογεγηρακνίᾳ· γρη(ῒ) καμινοῖ

καμεῖται κόπῳ· κοπιάσει

κάμετον· ἐκάμετον. δυϊκῶς

κάμινοι· εὔπλευροι βόες, ἰσχυροὶ καὶ εὐίσχιοι

κάμινος· μέρος τι τῆς νεώς

95. Κάμιρος· πόλις Ῥόδου

κα(μ)μάρψαι· καταλαβεῖν

κά(μ)μαρψις· μέτρον σιτικόν, τὸ ἡμιμέδιμνον. Αἰολεῖς

κα(μ)μάρως· τὰς ἐρυθρὰς καρίδας

* καμμάστην· μέτρον τι

600. κάμματα· φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδες

κάμμει· καθέζει

καμμένειν· καταμένειν. [Λάκωνες

κάμμερος· ἀχλύς

καμμονίην· τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην

5. κάμμορε· κακόμοιρε

καμμορέων· κακοπαθῶν

κάμνει· νοσεῖ. ἐργάζεται, κοπιᾷ. [ὀργίζεται]. ἀποθνήσκει

κάμορος· κλῆθρα τὸ δένδρον

καμπαλέας· καμπύλας

10. κάμπειος δρόμος· δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες

καμπεσίγοννος· ἡ Ἐρινύς, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων

SCR. 87. *Δ* 223. 88. *B* 101. *ο* 105. 90. *σ* 27. 91. *B* 389? 92. *Θ* 448. 95. *B* 656. 98. Epicharmi? 604. *X* 257. 5. *ε* 160 *λ* 215. 10. Cf. et Eur. I. T. 81.

ADNOT. 84. Boeotice pro καταπατηθείς. Delphi enim teste Plut. Quaest. Gr. p. 292 E βατεῖν pro πατεῖν dicebant. Infra ματεῖ· πατεῖ q. v. 85. Lobeck. rhem. p. 33. 86. „Pro καταβολαί" Alb. Quidni κερβολίαι vel σκερβολίαι? 87. καμβρίζοντα cod., em. Pearso Advers. vol. II p. 405, 1 Toup. ad Longin. p. 360 Em. III 408. 90. κάμινοι· (ordo καμεινοῖ poscit) καμινεύτριαι — κεκμηκυῖαι τὰς ἶνας ἀποβεβρηκυῖαι γρηκάμινοι cod., em. Musurus nisi quod ἀποβεβληκυίᾳ scripsit; ἀπογεγηρακυίᾳ Meinekius Philol. XIII p. 556. Cf. Apoll. lex. 95, 5. 91. κοποῖ cod., om. Mus., em. Meinek. Philol. XII p. 605. 93. A κάμνω et ἶνες. Cf. λαρινοί. 94. κάμιλος Hammond. Cf. Theophyl. ad Matth. XIX 24. 96 — 99. (μ) hic et in tribus seqq. inseruit Vossius. 97. Vide gl. 578 et 599. 98. καμάρους cod., ordine requirente correxi; κανίδας cod., em. Iunius. Cf. Ath. VII p. 306 C Hesych. s. v. κομμάραι· ἢ κομάραι. καρίδες. Μακεδόνες. Gloss. Vett: Καρίδες θαλάσσιαι· *Squillae cammari camari. Cammari:* Καρίδες. Galen. vol. VI p. 735, 17. Dorica accusativi terminatio Epicharmo vel Sophroni egregie convenit. 600. ψεστά cod., em. Mus. — καμματίδαι cod., em. Heinsius. Illustrat Athen. IV p. 140 F. — Huc refero Λάκωνες. 1. Lobeck. rhem. 118 καθίζει. Forte καμνίει· κατεσθίει. 2. Ahrens Dial. II p. 356. 3. Infra κέμμερος· ἀχλὺς ὁμίχλη. Κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην EM. 513, 50. 4. καταμόνας cod., κατὰ μόνας μάχης male Mus., em. Schow. ex Apoll. lex. 94, 29. 6. καμμόρων GDindorf s. v. καμαρεύω. 7. ὀργίζεται proscripsit Ruhnken. 8. κόμαρος? 10. Cf. gl. *α* 2258. — Κάμπιος Zenob. IV 47 Phot. Suid. schol. Arist. Pac. 904. 10. καμπεῖς cod., em. Mus. 11. ἐρινύς — καμπ" cod. ἐριννύς — κάμπτειν Mus.

καμπεσίγυια· κάμπτοντα τὰ μέλη· γυῖα γὰρ τὰ μέλη
[καμπισέγυα· ὁμοίως]
κάμπη· κῆτος παρὰ Ἐπιχάρμῳ
κάμπος· ἱπποδρόμος. Σικελοί
καμπούληρ· ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες
καμπυλόχοις ἀρότ(ρ)οις· ....
κάμπτειν· τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν
καμπτόμενος· ἐπικλινόμενος
καμπύλα· ἐπικαμπῆ, στρεβλά
κάμψα· θήκη, γλωσσοκομεῖον
καμψικίζουσα· βαρβαρίζουσα
καμψόν· καμπύλον
κἄν· καὶ δὴ ἄν. ἀλλά
* καμῶ· ἐργάσομαι
* καμψίον· ......
κανᾶ· κανίσκια
κανάβια· κυνηγετικά, ὡς γύργαθοι. ἢ ὑποδήματα ποιά
κανάβιος κηρός· ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν
κάναβοι· τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται
καναδόκα· χείλη ὀϊστοῦ. Λάκωνες
κάναδοι· σιαγόνες, γνάθοι
κάνακις· ξίφος
κανάξας· ταράξας
κάναστρον· ὄστρακον, τρυβλίον, κανοῦν
καναφόρος· μεσόδμη
καναχή· ψόφος. ὄγκος. ἦχος, κραυγή
καναχηδά· ἠχητικῶς
καναχίζει· οἰμώζει

SCR. 12. Orpheus ap. Clem. Alex. p. 15. ‚ἱππόκαμπτον *Epicharm. Herod.* π. μ. λ. 10, 29.' Meineke. 17. ADN. 18. Aristoph. Thesm. 58. 73 (cf. Philostrat. p. 180). 21. *E* 97. 25 *E* 233. 31. Aristot. HA. III 5 de gen. anim. II 6. 36. Nicoph. fr. II com. vol. II 2 p. 854. (Toup. Em. IV 210). 38. ξ 82. 39. Hes. Theogon. 367 Pind. Nem. VIII 25.

ADNOT. 12. καμπεσσύγυια cod., em. Soping. 13. Sic cod., καμπισίγυια Mus. καμπεσίγουνα Blomfield. 13. 14. Disiunxit Voss., em. Guyetus. 14. καμπικῆτος cod. Malim κάμπος (gen. neutr.) · κῆτος coll. schol. Lyc. 414 Wolf. Lit. Anal. 3 p. 64: sed cf. Diodor. III 71 Nonn. Dionys. XVIII 237 Apollod. I 2, 1. 15. ἱππόδρομος aut καμπός· ἱπποδρόμος requirit Lobeck. rhem. p. 48. 16. ‚*A crispo capillitio*' Is. Voss. Cave credas, sed cf. ἀστὴ ἐλαία et πάγκυφος. L. καμπουλίρ = καμπυλίς ut ἡμερίς. Cf. Ahrens II p. 125. 17. καμπυλόχοισι vel καμπυλόχρωσι ἀρότροις coll. Orpheo ap. Clem. Alex. V p. 675 coni. Hemsterhusius; καμπυλόχοις ἀρότροις· .... rectius Lobeck. Aglaoph. p. 838; καμπελόχοις· ἀρότοις codex. 18. Hinc καμπύλον μέλος ap. Simonid. fr. 43, 3 Schneid. 23. ‚*Idem est quod nos dicimus Kromtongen*' (h. e. *Krummzungen, radebrechen.*) ALB. 24. Lobeck. rhem. p. 283. 26. Futuri forma suspecta, nec Soph. Trach. 1215 satis munita. Coni. κάμω sive κεκάμω (e. g. *A* 168 *H* 5.) 27. Aliis καμψεῖον. Codex καμψίον· κανᾶ κανίσκια. κανάβια· κυνηγετικά, quae a Mus. male copulata in tres glossas divisimus. 27. καμψία Mus. 29. καννάβια inter γυναικεῖα ὑποδήματα recenset Pollux VII 94 p. 297 Bekk. 30. κανάβινος HSt. Pro κηρός Pollux habet πηλός. 31. Phot. 139, 15 κάναβος eo loco, quo κατάναβος ordo requirit. Poll. VII 164 X 189. Apud Suidan κίνναβος e κάνναβος corruptum esse animadvertit Schneider ad Arist. HA. vol. III p. 138. Vide σκοῖπος. 32. Vide κανδόχα. 33. κανάδοισι· ἀγῶνες cod., em. Mus. Glossa Macedonica videtur. 34. Forte κινάκης. Vide Adr. Hering. Obss. p. 225 et Lob. Path. El. p. 24. Proll. 312. 35. Imo καμάξας. Saepe κανάξαι *infundere* et καμάξαι *concutere* confunduntur. Vid. Lobeck. rhem. p. 241. 36. Poll. X 86 Phot. 129, 9. Letronn. *Journ. des Sçav.* 1833 p. 611. 37. Sic cod. Voss., + Mus. κανοφόρος mendum librorum editorum. Tignum dicit canephoris fultum. 40. δάκρυ καναχές ap. Aesch. Choeph. 150. 39. καναχίδα· ἠχητικήν cod. καναχηδά· ἠχητικῶς Mus.

κανάχιζεν· ἐψόφει, ἐφώνει, ἐκραύγαζεν
δ
* κάνδη· γυνὴ ἡ καν
κάνδαλοι· κοιλώματα, βάθρα, κωλοβάθρα(ι)
κάνδαρος· ἄνθραξ
Κανδαύλας· Ἑρμῆς. ἢ Ἡρακλῆς
κανδοφόρους· μελανειμονοῦντας
κανδόχα· κήλη. Λάκωνες
κάνδυλος· διὰ λαγῴων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον
κάνδυς· χιτὼν Περσικός, ὃν ἐμπορποῦνται οἱ στρατιῶται
κανδυτάναι ἢ κανδύλαι· ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλ(λ)ον
Κάνδωλος· κακοῦργος, λῃστής
κανεῖν· κτείνειν, ἀνελεῖν. ὅθεν τὸ κανοῦν, ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων
* κανέοισι· κανοῖς, μαγίσι, κανισκίοις
κάνεον· κανοῦν
κάνιτρον· κανίσκιον
κανηφόροι· ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν
κανηφόρος· ἀμφορεύς. τῶν νυμφῶν ἡ τὸ κανοῦν φέρουσα
κανθάρεως· ἀμπέλου εἶδος

SCR. 41. *M* 36. 45. Hipponact. fr. 1. 48. Aristoph. fr. CLXXXIII p. 1212. (V. Boettich. Aric. p. 44.) 49. Xenoph. *KΠ*. passim. 50. Diphil. vol. IV p. 393 Menand. fr. VIII vol. IV p. 92. 51. Aeschrio Sardianus l. c. 52. Theocr. XXIV 90? 53. *a* 148. 54. ADN. 56. Hermipp. fr. II vol. II 1 p. 389. 58. Theophr. l. c.

ADNOT. 42. Sic cod., *κανδ* □ Mus., *Κανδάκη· γυνὴ ἡ Κανδάκη* Albertus, quod non displicuisse videtur Thes. edd. IV c. 930 A qui Bionis ex Aethiopicis locum ap. Cram. Anecd. Oxx. III p. 415 afferunt: ‚*Κανδάκην Αἰθίοπες πᾶσαν τὴν βασιλέως μητέρα καλοῦσιν.*‘ Contra Meinekius *Κανδάκη*(?)· *γυνὴ ἡ Κανδαύλου* suasit in Philol. XIII p. 556. Mihi glossa e gl. 650 depravata videtur, et ab ipso tachygrapho post errorem animadversum imperfecta relicta. 43. *κωλόβαθρα* cod., *κοιλόβαθρα* Mus., em. Salmasius. Praeterea coni. *καλοβάτου βάθρα* h. e. grallae, quibus incedit grallator, *κλάπαι*. Cf. *κάδαλοι* et Lob. Proll. 392. 44. Lobeck. Path. El. p. 108 Proll. 255. Glossa mihi Macedonica videtur. — *Κανδάων· Ἄρης* Sopingi coniectura parum est probabilis. 45. *τὸ δὲ κανδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην* (*σκυλοπνίκτην* recte Chiliad. VI 483) *λέγει, ὥσπερ Ἱππῶναξ δείκνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ* (*ἰάμβων*?) ‚*Ἑρμῆ κύναγχα, Μῃονιστὶ Κανδαῦλα*‘ Tzetzes in Cram. Anecd. Oxx. III p. 351. — *ἢ Ἡρακλῆς* cur tollendum videatur GDindorfio, Schneidewino et Meinekio Hist. Crit. p. 385 non video, neque probarunt viri doctissimi sententiam suam Th. Bergkio PLG. p. 588 ed. 2. Cf. G. Curtii *Grundz. d. griech. Etym.* p. 128 et p. 204. 46. *κανδαροφόρους* coni. Martin. Quidni *κανθάρους* coll. Menand. fr. V vol. IV p. 138? 47. Supra *καναδόκα· χείλη ὀϊστοῦ.* Utrobique recte ni fallor Albertus *χηλή* h. e. *γλυφίς*, *crena*. 48. *διαλαγαῶν* cod., *διὰ ἐλαίου* Mus., em. Meinekius Philol. XII p. 613. Cf. Phot. 129, 15 schol. Ar. Pac. 122 EM. 488, 53 Ath. XII 516 C. 49. *ἐκπορποῦνται* cod., em. Iunius. Cf. Phot. 129, 10 Poll. VII 58. 50. *κανδύτανες* Poll. VII 79 Phot. 129, 13; *κανδύταλις* Poll. X 137. Vid. Lob. Proll. p. 126. — (λ) Mus. 51. Cercopem hunc *Κάνδουλον* Suidas, *Ἄνδουλον* Phot. 158, 3 *Ἀνδοῦλον* Harpocratio vocat. Cf. Lob. Proll. p. 134. 52. *κτενεῖν* Toup. Em. IV 66, bene monens *κανοῦν* illud explicare schol. Nic. Ther. 560. 53. *μαγείσι, κανοισχίοις* cod., em. Mus. 54. *κανόν* Mus. C. 39, codex *κανεῖν, κάνεον* propter ordinem Iensius. 55. *Κανήτιον* e Poll. VI 86 recte reponi iubet Hemsterhusius. Fortasse tamen scr. (*Κανήτιον·*) *κάνιστρον κανίσκιον.* Habet tamen etiam Photius *κάνιτρον· κανίσκιον.* 57. Glossa cur subobscura videatur Thes. IV c. 933 A non intellego; *ὁ κανηφόρος* est *ἀναφορεύς* sive *ἄσιλλα* canistris in pompa ferendis inserviens, *ἡ κανηφόρος* puella canistrifera. — *ἢ* cod., correxi. Sed ferri etiam *ἢ* potest, si statueris verba poetae alicuius haec *ὁ νυμφῶν· ἀναφορεὺς κανηφόρος* glossam peperisse *κανηφόρος· ὁ ἀναφορεὺς ὁ τῶν νυμφῶν.* 58. *κανθάριος* cod., em. cod. Urbin. Theophr. CPl. II 20.

κανθαρίς· χρυσοειδὴς ἰχθῦς. ἢ ζωύφιον λυμαντικὸν [ἢ] σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κήπων

60. κάνθαροι Αἰτναῖ(οι)· μεγάλοι, ἀπὸ τῆς Αἴτνης

κάνθαρος· ποτηρίου εἶδος, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. καὶ πλοίου εἶδος. ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν

κανθάρου σκιά· παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου

Κανθάρου λιμήν· οὕτω καλεῖται ἐν Πειραιεῖ

κανθήλιος· ὠμός. μωρός. ὄνος

65. Κανθήλια· τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα, τιθέμενα πρὸς σκηνοπήγια. καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων, καὶ τὰ τούτοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα. καὶ τῆς Βιθυνίας ὄρη

κανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις

κανθίαι· σπυρίδες

κανθίς· ονίς. καὶ ὄνο..

κανθός· ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος. καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς. τινὲς δὲ καπνοδόχην. καὶ μήποτε οἱ χυτρόποδες, Σικελοί. καὶ εἰς ὃ τὰς κάχρυς φρύγουσιν

70. κάνθωνι· κανθάρῳ

κἂν ἴσαι· παροιμία μετενηνεγμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων. ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγκλήματος, ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι

[κανίας· κάλαθος]

κάνκανον ὕλην· ξηρὰν ὕλην

κάν(ν)αβις· Σκυθικὸν θυμίαμα, ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζει(ν) πάντα τὸν παρεστῶτα. ἔστι δὲ φυτόν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ Θρᾷσ(σ)αι ἱμάτια ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος. τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν

75. κανναβισθῆναι· πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πυριασθῆναι

κάν(ν)αθρα· ἀστράβη ἢ ἅμαξα, πλέγματα ἔχουσα, ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ἑλένης ἀπίωσιν. ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἐλάφων ἢ γυπῶν

SCR. 59. ADN. 60. Aristoph. Pac. 72. Aesch. fr. 218 Soph. fr. 166. 61. κατασκευάσαντος] Philetaer. com. vol. III p. 293. De poculi genere locos ab Athen. allatos vid. ap. Iacob. Com. lect. ind. Vol. V 2 p. 510. — πλοίου] Nicostr. III p. 282 Menand. IV p. 174. 63. Ar. Pac. 145. 64. Lysipp. com. vol. II 2 p. 746. 65. Ar. Vespp. 169. 66. fr. 216 p. 46. 69. Callim. fr. CL Moschion. fr. 10 p. 634 Nck. 70. Ar. Pac. 82, unde κάνθων· ὦ κάνθαρε possis. 74. Herod. IV 74.

ADNOT. 59. ἰχθῦς] Numenius Athen. VII p. 326 F. ζωύφιον] schol. Nicand. Alex. 115, in quo σιτοφθόρα lege pro σιτοφόρα, Theophr. HPl. VIII 10, 1. [ἢ] Mus. 60. αἴτναι codex. Cf. schol. Ar. Pac. 72. 61. ποτηρίου] Athen. XI p. 473 sqq. ἰχθύς] Arist. HA. VIII 13. πλοίου] Ath. XI p. 473 D. ἱερέων Pergerus; cf. Aelian. N. A. X 15. An ἐν θυτικοῖς κάνθαρος dicebatur anulus (After) victimarum? 62. Diogen. V 88. 63. κανθάρων cod., κανθούρου Bekk. 271, 7. Cf. schol. Ar. Pac. 145. 64. κανθήλως cod., em. Sopingus. Statim pro ὄνομα scr. esse ὄνος viri docti intellexerunt; sed ὠμός abesse malim. 65. προσκηνοπήλια cod. πρὸς σκηνοποιΐαν Mus., em. Schow. 66. κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις κονθυλούμεναι· ἀνοιδοῦσαι inferius. Ordo κανθηλάς requirit. 67. ΚΑΝΘΙΑΙ e ΚΑΝΕΙΑ (κ 355) corruptum videri possit; sed vide ne σπυράδες voluerit noster; ad κανθίδες referendum. 68. Sic codex, ὀνίσκη, ὄνος male Mus. Pro ὄνομα fortasse ὄνθος scribendum. 69. πώποτε ὡς cod. + Mus., em. Meinekius. 76. κανθώνη· καθαρῷ cod. κάνθωνι· ὄνῳ C. 11; em. Guyetus. 71. κανίσαι cod., κἂν ἴσαι—ἴσαι Mus. Cf. ἴσαι ψῆφοι. 72. Ordo κανιτας poscit h. e. κάνητας· καλάθους. An σαλία· κάλαθος q. v.? 73. κάγκανον cod., em. Vossius. E consequentia pro ὕλην malim ὕλαν; nam κάνκανον Tarentinorum est, ut ἄνγαρος. 74. ἐξικμάζει — Φράσαι cod., em. Mus. — κάναμις cod., em. Sopingus. Fallitur Arcad. p. 29, 17 καννάβις inter barytona referens; in Poll. V 72 nunc e codd. κάνναβις restitutum, καννναβίδα vero in Herodoto libri tantum deteriores. 76. (ν) Voss. Cf. Didym. reliq. p. 76. Plut. Ages. c. 19.

κάνναι· ψίαθοι. καὶ τὰ Αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάνναθρα. καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου
κάννηκες· πλέγματα ταρσῶν
Καννώνου πανδόκιον·......
80. Καννώνου ψήφισμα· εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα, ὥς τε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι
κα[ν]νοῦν· κανίσκιον. δισκάριον
κάντορες· οἱ κρατοῦντες
κανών· κτείνας. ἢ τὸ ξύλον, περὶ ὃ ὁ μίτος. καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι, ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο
καπαλευτάς· ὀνηλάτας
85. * κάλος· ἐκαλοῦντο
καπαλίζει· ζευγηλατεῖ
καπαλαί· κάπηλοι. φάτναι
καπάνη· τριχίνη κυνῆ
καπάνια· ἀρπεδόνες
90. καπανικώτερα· ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα. καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσιν
καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι
κάπας· μεμβρίς· ἢ φάτνας
κάπατα· κατακόψεις. Πάφιοι
κάπατας· καθαρόν. παρὰ Εὔκλῳ
95. κάπειτα· κτηνῶν τροφή
καπεμβαφίζων· ὁ ἐπεμβάπτων
κάπεσε· κατέπεσεν
καπέτις· χοῖνιξ

SCR. 80. Arist. Eccl. 1090. 82. Eur. Herc. fur. 865. — Ψ 760 — Θ 192. 90. Aristoph. Tagen. fr. IV p. 1150. 91. Glossarum infra afferendarum quot Hipponact. fr. 1 spectent ambiguum est.

ADNOT. 77. *καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου* ad seq. gl. referenda sunt; confundit enim *κάννηκες* (*κάννητες* Salmas.) et *βάλληκες ballux, balluca.* 78. Cf. 77. 79. *Καννόνου πανδόκιον* cod., *πανδοκεῖον* rectius Mus. At *Καννώνου* (Arist. Eccl. 1089 Xen. HGr. I, 7 21) an *Καννωνοῦ* (Theognost. 68, 19) scribendum sit, non liquet. 89. *Καννόνου* codex. Novam hanc esse glossam, et priorem emendatione carere vidit Albertus. *διαλελημμένους* vel [*δια*]*δεδεμένους*? 81. [ν] Lex. MS. Octateuchi. 82. A *καίνω κάντορες peremptores*, ut *κραίνω κράντορες, σημάντορες* al. *κράντορες* coni. Scaliger ap. Wolf Anecd. Gr. IV p. 255 et Mein. 83. *ἐξῆπτεν* cod., em. Mus. Huc revocari possunt verba *κάος* (*κανόνες*) *ἐκαλοῦντο*, quae nunc gl. 85 constituunt. 84. *καπανευτὰς* coni. I. G. Schneider Lex. Gr. I p. 616 coll. Poll. I 142 *καπανῆται* Suid. II 2 c. 63, 15 sine explicatione, quae vox Bernhardyo ad aurigas Thessalos videtur referenda. Coni. *καπαλευτάς* (Dorice pro *καπηλευτάς*)· *ὀνθυλευτάς* h. e. *adulteratores.* Qui vinum adulterabant et *καπηλεύειν* et *ὀνθυλεύειν* dicebantur. 85. *κάος· ἐκάλουν τὸ....?* Cf. 83. 86. *καπανίζει* corr. I. G. Schneider l. c. 87. *καπάλαι* Lob. Proll. p. 90; *κάπαι·* [*κάπηλοι*] *φάτναι* Thes. IV c. 943 B, immemor voc. *καπηλᾶς* = *κάπηλος*, unde Dorice *καπαλαῖ· κάπηλοι.* (Lobeck. in FAWolf. Lit. Anal. 3 p. 52.) 88. *κυνῆ* corruptum videtur e *σκηνή*. 89. I. G. Schneider Lex. Gr. I p. 616 funiculos scorteos intellegit, quibus aurigae sedes sive tarrium alligabatur. — *καπάσια* cod., *καπάνια* Mus. 90. Athen. X p. 418 D. Ahrens Dial. II p. 134 Meinek. Exx. in Ath. II p. 19. — *μείζονος* cod., em. Mus. 91. *σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι. σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι.* (RHercher Philol. XI p. 588 *αἰωρῆσαι*); in Tzetze supra *σκαπαρδεῦσαι* glossa *συμμαχῆσαι* legitur. 92. *φάτρας* cod., em. Mus.: *μεμβρίς* corruptum; forte *μάνδρας*. 93. *κάπατᾶ* (sic h. e. *καπατάων*) cod., *κάπατα* Mus. L. *καπατάξ ς· κατακύψεις deorsum aspicies*, pro *καταπατάσεις*. Cf. Philol. XII p. 589, ubi iure negasse mihi videor *καπατάξες· κατακόψεις* legendum esse. 94. *κάπ' ἄτας* coniciebat GW(olff.) L. *καπατάς* (a *καταπάταμι*) *καθορῶν*, vel potius *καπατάων· καθορῶν.* — *Εὐηλῶν* cod. + Mus., em. Salmas. 95. Sic cod., *κάπετα* Mus. invito ordine. Infra *καπητόν* (*κάπητον* Lob. Proll. 378)· *παράβλημα ἀλόγων.* „*Pabula iumentorum, quae vulgo dictitant capita*“ Ammian. Marc. XXII 4. 97. Sic cod. Albertus, *κάππεσε* Mus. 98. Cum *καπίθη* comparabat Bernardus; Polyaen. IV 3, 32 apposuit Thes. IV c. 944 A. Cf. Lob. rhem. 85, Boettich. Aric. p. 18.

καπέτοιο· τῆς τάφρου, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι

700. κάπετος· τάφος, σορός. ὄρυγμα, βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν

Καπετώλιον· ὁ Ζεύς. ὄρος

κάπη· φάτνη

κάπησι· φάτναις. ἀπὸ το(ῦ) [σ]κάπτειν ἀπ' αὐτῶν

κάπηλα· ἡ κρεώπωλις ἀγορὰ παρὰ Ταραντίνοις

5. καπηλεύει· μεταπωλεῖ. οἰνοπωλεῖ. καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις

καπηλεύοντες· πραγματευόμενοι

κάπηλος· μεταπράτης, ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων· κάπη δὲ ἡ τροφή

καπήνει· ἐπήνει

* καπηλοδύτης· ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐζόμενος

10. * καπήλη· ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται. πάσσαλος, περὶ ὃν κατείληται τὰ σχοινία. καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα, ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται

[καπήλτια· γυναικεῖα ἱμάτια]

κάπηξ· ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον

καπητόν· παράβλημα ἀλόγων

κάπια· τὰ σκόροδα. Κερυνῆται

15. καπίθη· ἀγγεῖον, χωροῦν Ἀττικὰς κοτύλας δύο

Καπίων· κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα

* καπίστριον· φορβε(ι)ὰ ὄνου

Καπνίας· Ἐκφαντίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνιασμένος. καὶ κάπνεως ἄμπελος ἡ μέλαινα

* κάπνισαν· πῦρ ἀνῆψαν

20. καπνίσαντες· καπνὸν ποιήσαντες

καπνοκορτνάζεται· σκιρτᾷ. παρὰ Ἐπιχάρμῳ

καπνωμένας· καπνιζομένας

* καπνοόν, τὰ πνέοντα

κάποις· κήποις

25. * καπυκτά· πνέοντα

κάπος· ψυχή, πνεῦμα. καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιός, ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπός. καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις

SCR. 99. *O* 356. 718. Ar. Vespp. 151. 19. *B* 399, ubi *κάπνισσαν* scribitur. 22. *Θ* 434. 24. Sophoclis sunt verba *ἐν Διὸς κάποις*.

ADNOT. 700. Apoll. lex. 95, 8. Lob. Path. El. p. 125. 1. Duo sunt articuli *Καπετώλιον· ὄρος Καπετώλιος· ὁ Ζεύς*. 2. *κάπησι — τὸ σκάπτειν ἀφ' αὐτῶν* cod., *κάτησι — τοῦ κάπτειν* Mus., *ἀπ' αὐτῶν* Meinek. Philol. XIII p. 556. 4. *καπηλεῖα?* 9. *καπηλοδίτης* codex, em. Mus. *ἐρχόμενος* codex, *ἑζόμενος* Meineke. 10. Ordo *καπήνη* requirit. Vide *καπάνη· τριχίνη κυνῆ (σκηνή?)* Navis pars huic ex adverso posita vocabatur *τερθρωτήρ*. — Cf. Lob. Proll. p. 110. 11. L. *καππάτια* cum Sopingo. 13. Cf. gl. *κ* 695; quod praecedit *κάπηξ* forte pro *καταπήξ* accipiendum. — *νεὸς* cod., em. Mus. 14. H. e. *caepe* vel *porrum capitatum*. Lob. Proll. p. 91, 15. 15. Poll. IV 168 Lob. rhem. p. 85 Proll. p. 366. 16. Poll. IV 65 Plut. Mor. p. 1132 D 1133 C Clem. Alex. p. 3. 17. Glossa graecobarbara. Cf. EM. 139, 34. 18. *κεκαπνισμένος* Mus. Phot. 130, 24. *καπνὸς ἄμπελος* cod. Mus., correxi licet etiam *κάπνιος* possis coll. Prov. Bodl. 533 p. 64 ed. Gaisf. App. prov. III 43 p. 425 Gott. — Cf. Arist. Vesp. 151 c. schol. Suid. Phot. Ath. I p. 31 F. Schneider ad Columell. p. 44. 19. *καπνῆσαν* cod., em. Mus. 20. *καπνήσαντες* cod., em. Mus. 21. *καπνὸς κορθυάζεται* = *κορθύεται* coni. Hemsterhusius. 22. *Pro κεκαπνωμένας an καπνουμένας?* Meineke. 23. *καπνοόν, τὰ* cod. *καπνοτὰ* Mus., *καπόντα* Lobeck. rhem. p. 46. E *καπυκτά· πνέοντα* corruptum videtur Thes. IV c. 954 D. L. *καπύοντα· πνέοντα*, vel *καπνέοντα* ≐ *καταπνέοντα*. 25. Lob. rhem. p. 244. Vocabulum recte quidem formatum est, sed extra seriem legitur. 26. *ψυχὴ πνεῦμα*] Haec grammaticorum figmenta damnat Lobeck. rhem. p. 46. 307. Vide adnot. nostram ad *αἶπος* (*ἆπος*) Euripideum.

κάπουπλ(ος)· ῥάρυγξ
κάπουτις· κεφαλή. Ῥωμαῖοι
κάππα· [τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον. οὐκ εὖ γὰρ] καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ γράφεται κόππα, τὸ ἀνεστραμμένον P καὶ C χαρακτηρισμός
κάππαστον· ποικίλον
καππάτια· γυναικεῖα ἱμάτια
[κάππει· κατῆλθεν]
* *καππεδίον· κατὰ τὸ πεδίον*
* *κάππεσε· κατέπεσεν*
[καπητήρια· καταβατήρια]
Καπήτιοι· οἱ πριεινεῖς τῆς κρήνης
καππετών· καταπεσών. κείμενος
κάπρα· αἴξ. Τυῤ(ῥ)ηνοί
κάπραινα· ἡ καταφερ(ή)ς, ἀπὸ τῶν κάπρων
κάπρας· ἀκολασίας
[καπρία· εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου]
καπρίσκος· ἰχθῦς
* *Καπέρναούμ· χωρίον παρακλήσεως*
Κάπρονται· ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ Θρᾷκες
κάπρος· σύαγρος, ὗς ἄγριος. ἢ τὸν φάγρον ἰχθύν. καὶ νόσημά τι γενόμενον ταῖς μελίσσαις
[καπροσύρη· περικάθαρσις]
καπροφάγος· Ἄρτεμις ἐν Σάμῳ

SCR. 29. *Καλλίᾳ*? Cf. Athen. X p. 453 D. Bentl. Callim. fr. p. 418. 33. Z 201. 34. Δ 523 al. 39. Hermipp. fr. II vol. II p. 384 Phrynich. com. II p. 593 fr. III. 42. Crobyl. fr. II vol. IV p. 567. 46. Λ 423. Hesiod. Scut. 386. — Philem. 21 vol. IV p. 27.

ADNOT. 27. Sic codex, *κάπουπλος* Mus. Non intellego. Nam quod praeeunte Is. Vossio coniecit Valcken. ad Eur. Phoen. p. 322 *κάπου* vel *κάπους πλόος· φάρυγξ* verum esse tum credam, cum quis *κάπος* vel *κᾶπος* ab ullo Graecorum dictum esse demonstraverit. 28. Om. Mus. L. *κάπουτ· ἡ*. Suidas II 2 c. 66, 1. 29. *τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον. οὐκ εὖ*. Pergerus haud absurde ad *κάπος* gl. 26 retrahi iussit, coll. *ἔγκαφος· ἐλάχιστον*. *κάπος* autem et *κάφος* promiscue usurpari monet Eustath. 1280, 34. — Corrupti *γὰρ* correctio est sequens *γράφεται*. — *κόμπα — ρως δμυκτηρισμὸς* cod., *κόππα — ρ ὡς ὁ μυκτηρισμός* Mus., em. Bentl. l. c. Cf. Hes. *κοππατίας*, ubi *ἀπεστραμμένον* scriptum est. 30. *καππαστόν* cod., *κατάπαστον· πεποικιλμένον* infra. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 454. 31. Supra corrupte *καπήλτια* habuimus. 32. ✝ Mus. Recte *κατῆει* (*ΚΑΠΠΕΙ — ΚΑΤΗΕΙ*) Cobet Novv. Lectt. p. 479. Similiter dudum Parisienses in spec. ms. 35. *καντήρια* pessime Phot. 130, 17; *κατιτήρια* recte Cobetus. Vid. Hes. *κατιτήρια* Choerob. Cram. Oxx. II p. 232, 27 Piers. Moer. p. 223. 36. *πριεινεῖς τῆς .. ήνης* cod. *Πριηνεῖς τῆς Κυρήνης* Mus., *πρυτάνεις τῆς Κυρήνης* Palmerius. In codice tamen Schowio teste erat *κρηνης*. Cf. *Κάδμιοι. οἱ Πριηνεῖς*. *Κρήνης* fortasse pro *πρηνῆς* accipiendum, ut a gl. 34 huc aberraverit; *κάππεσεν πρηνῆς* Π 311 ε 374. 37. *καπητός· καταπεσιονημένος* cod. ✝ Mus. L. *καππετόν· καταπεσόν* Dorica forma est, qua de Ahrens Dial. II p. 64. Sub *ημενος* latere possit *κείμενον*, nisi *καππετών· καταπεσών, κείμενος* mecum praeoptes. 38. Mueller Etrusc. p. 64 Curtius *Grundz.* p. 112. Cf. 757. 39. (*ἡ*) Mus. Poll. VII 202. 203, Aelius Dionys. Eustath. 1183, 20 Hes. *λαίσκαπρος*. 40. Probat HSt. 951 D., *καπρᾶς· ἀκολαστεῖς* Salmas., *κάπραινα, κάπρα, ἡ καταφερὴς εἰς ἀκολασίας, ἀπὸ τῶν κάπρων* Hemsterh. malunt. 41. *καρπαία* Meurs. Orchestr. p. 33. Cf. Hes. *κάρπεα* Phot. 133, 7 Ath. I p. 15 F ad Xenoph. Anab. VI 1, 7 respicientes. 42. Idem qui et mys appellabatur, Ath. VIII 355 F. Formatum est ut *ἰωνίσκος. γλαυκίσκος*. 43. Lex. Orig. p. 217. 44. *Καπρῶντες· ἐκωμῳδοῦντο τοιοῦτοι οἱ Θρᾷκες*? Fuit cum haud displiceret. Nunc mihi persuasum est glossam sic scriptam: *καπρῶντες· ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ (σκύ)θρακες* ex Aristophanis Byzantii Laconicis vel *ὀνομασίαις ἡλικιῶν* repetendam esse. *καπρῶντες* proprie sunt *οἱ ὁρμητικῶς ἔχοντες πρὸς συνουσίαν*. (*κάπρου· αἰδοίου* schol. Ar. Lys. 202.) Componenda videtur cum altera glossa Laconica et ipsa de mendo suspecta *κατράγοντες οἱ βουάγοι*; quam *καττραγῶντες hirquitallientes* corrigo. 45. *ἰχθῦς*] Ath. VII p. 288 F 305 D — F Arist. HA. IV 9, 3. 46. *κοπροσύρη* Ruhnken. Cf. *κοπροσύρα* (sic GDindorf. Thes. IV c. 1817 B.)

κάπτει· ;καταπέση......

κάπτοντες· ἀποδεχόμενοι. ἐσθίοντες

50. κάπνιοι· ἀκόλουθοι

* κάπυς· πνεῦμα. κῆπος

καπυρός· ......

καπύσσων· ἐκπνέων

κάπφαγε· κατάφαγε

55. Κάρ· θάνατος. φθείρ. πρόβατον. γένος Καρικόν.

κάρα· κεφαλή. τοῦτο Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγουσιν, Ὅμηρος δὲ Ἰακῶς κάρη

κάρα· αἴξ ἥμερος Πολ[λ]υῤῥήνιοι. ὑπὸ Γορτυνίων [ἄλλοι] δὲ ἡ συκῆ. Ἴωνες τὰ πρόβατα. καὶ τὴν κεφαλήν

καραβαία· δίκρουν ξύλον

καραβίδες· γρᾶες. [Μεθυμναῖοι

60. κάραβος· ἔδεσμα, ὥς φασιν, ὠπτημένον ἐπ' ἀνθράκων. ὑπὸ δὲ Μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια. καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον

κάραγος· ὁ τραχὺς ψόφος, οἷον πρι(όν)ων

καραδάλη· ἁρμενοθήκη

καραδοκεῖ· προσδοκᾷ, ἐκδέχεται. ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος

κάραι· συκαῖ

65. Καραιός· Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται· ὥς μέν τινές φασι διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα

καράμα πείθω

[καράμα· ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή]

SCR. 56. e. g. Soph. Ant. 1.— *B* 259. 60. Comici locis innumeris. 63. Cf. Eur. Tro. 93. 65. Cratin. fr. X p. 85 vol. II 2.

ADNOT. 48. Mihi nec *καταπέσσει*, nec *καταπίνει* placet, quae Vossii et Hemsterhusii sunt coniecturae pro *καταπέσῃ*. *καπτῇ* Lob. rhem. 107. Imo *καπέτῃ* vel *καππέτῃ* Dorice, ut *καππετών* gl. 37, quod hic 'cum κάπτει· *ἐσθίει* confundit. 49. Sic Gloss. Herod. p. 610. 50. Cur Thes. IV c. 653 D signum dubitationis posuerit, nescio. *Καπύνιοι* a καπύω· *πνέω* sunt *ἐρασταί*, *εἰσπνῆλαι*. Cf. Hesych. ἰσπνῆλαι (cod. *ἰσμῆναι*, Theognost. ἰσπίλαι)· *ἀκόλουθοι*. 51. *κῆπος*, inquit Thes. IV c. 954 CD, corruptum ex *κάπος*. Imo κᾶπος· *κῆπος*. Ceterum κάπυς· *πνεῦμα*, quae seriem turbant, ad gl. 53 revoca coll. ἐκάπυσεν· *ἐξέπνευσε. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα*. 52. 53. Separandas esse vidit Pauwius ad Quint. Calab. VI 523. 52. Supple *εὔπριστος* vel tale quid. 53. καπύων mavult Thes. IV c. 954 D, citra necessitatem. Curtius Etym. p. 111. A *καπύς* descendit *καπύσσω*, et a *πινύς πινύσσω*. 54. Infra *νίρνος* et κάρνος· *φθείρ* et κάρ· *φθείρ. προβάτου εἶδος*. Lobeck. Paralipp. p. 73. — *φθεῖρον* cod., em. Guyetus. Ceterum *φθείρ* fortasse rectius scribetur *φθίρ*, nec tam de pediculo intellegendum erit quam de cono pineo, unde nomen inditum *Φθιρῶν ὄρει* ap. Hom. *B* 572 (Φθίρ· *ὄρος Καρίας* Steph. Byz. 664, 4 Meinek.) et *θύρσῳ*. 57. Cf. 738. *πολυῤῥήνιος* Mus. Codicis lectionem divinabat Sopingus. Deinde ante *ὑπὸ Γορτυνίων* excidisse aliquid statuamus necesse est, nisi *Πολυρρήνιοι* loco suo motum est, aut *ἄλλοι* delendum. — Infra καρανώ· *τὴν αἶγα Κρῆτες*. (Lob. rhem. p. 320) et κάραι· *συκαῖ*. φάλα· *ἡ μικρὰ κάρα* (*φάλαξ* = *φήληξ*?) Sed et *Καρικὰς συκᾶς* et *κράδας* conferunt. 58. I. q. *γράβια*, quod s. v. *γοβρίαι* illustravimus? — Lob. Paral. p. 318. 59. *Μηθημναῖοι* cod., em. Mus. Glossam non una caussa singularem dicit Ahrens Dial. I p. 40. Hesych. infra κηραφίς· *κάραβος* (cf. *χήραβος*). κωρίδες· *γρᾶες, ζῶον θαλάσσιον*. σκωρίδες· *γρᾶες*. σμαρίδες· *γρᾶες*. καυρίδες· *καρίδες κτλ*. Locustae genus esse vult Hemsterhusius; imo cancri. Epicharm. Ath. VIII 318 E Arist. HA. VIII 17 p. 642 Schneid. Artem. II 14 p. 166 Rff. Thes. II p. 747 C. — 60. Ath. III 104 D. — Arist. H. A. VIII 5, 19. — Plin. IX 31 Arist. HA. IV 2. 61. *θρασύς* cod., em. Guyetus. *πρίων* cod., *πριόνων* Pergerus et Ruhnken., qui *κάραβος* vel *καραγμός* suasit; *κάρκαρος* Meinekius coll. *καρκαίρω*. 64. Cf. 57. 65. Meinek. Com. II 2 p 85, Unger Parad. Theb. p. 463. *Κάριος* Phot. p. 132, 8 minus recte. 66. 67. Separavit Vossius. 66. *κεραμεία πίθον* (Zenob. III 65) an κεράμῳ· *πίθῳ E* 387? Ac καράμᾳ· *πίθῳ* dudum Mus. 67. L. *καμάρα*, ut Hemsterh. et GDindorf. suaserunt coll. Arrhian. VII 25, 5. Cf. Boettich. Aric. p. 56.

καράμβας· ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν Μυσοὶ συκαλόβον
καρανοῦσθω· τελειούσθω
70. κάραννος· κεκρύφαλ[λ]ος. κρήδεμνον. ἢ ἔριφος. ἢ ζημία
καρανῶ· τὴν αἶγα. Κρῆτες
καρανώσει· κορυφώσει
κάραξι στ(αυ)ρώσω·.......
κ[αρ]άρα· κεφαλή
75. καραρύες· οἱ Σκυθικοὶ οἶκοι. ἔνιοι δὲ τὰς κατήρεις ἁμάξας
καράς· ὁ ἀποσπερματισμός
καραταί· κεφαλαί
* κάρη· ἡ κεφαλή
* καρή· ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον
80. καρατομῆσαι· ἀποκεφαλίσαι
καρβάζοντες· βαρβαρίζοντες
καρβαΐζει· Καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως
καρβανίζει· βαρβαρίζει
κάρβανοι· τὰ τῶν σφενδονῶν καφία, ὡς Σέλευκος
85. κάρβανοι καὶ Πέρσαι[οι], οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες. Ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς Κᾶρας
καρβάρεοι· κάραβοι
καρβατίνη· μονόπελμον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν
κάρβις· μαστροπός
* καρβίναι· βαρβαρικαί
90. κάρδακες· οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι ὑπὸ Περσῶν. καὶ ἐν Ἀσίᾳ οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου ....
κάρδαμα βλέπειν· .....
καρδαμάλη· μάζα

SCR. 87. Xenoph. An. IV 5, 14. 90. Theopompus. 91. Ar. Vespp. 453.

ADNOT. 68. V. κεραυλογία, γάρκαν et γάρρα. καράμβαν Mus. In συκάλοβον syllaba συ dittogr. videtur. 69. Phot. 134, 4. 70. Suspecta propter confusum ordinem; [λ] Mus., κρήδεμνος cod., em. Thes. Intellegerem κάραννα aeolice pro κάρανα, κάρηνα (ut ἀπάννα = ἀπήνη, ἀγάννα = σαγήνη)· κρήδεμνα. Nostrates etiam *Haube* ab *Haubt*. ἔριφος] cf. κάρα et καρανῶ. ζημία] Infra κάρνη· ζημία, supra αὐτόκαρνος· αὐτοζήμιος et ἑκατονκάρανοι· (ἑκατόνκαρνοι an ἑκατοντάκαρνοι?) ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι. κάρνη γὰρ ἡ ζημία. Cf. GCurtius *Grundz*. p. 117 sqq. 71. Lobeck. rhem. p. 320. et gl. κ 1936. 73. κάραξι· στρώσω cod. καράξω· στρώσω Mus. Fortasse κάραξι Macedonica dialectus pro χάραξι poscebat. Pro ϛρώσω absque dubio ϛρώσω h. e. ϛαυρώσω legatur necesse est. Itaque κάραξι σταυρώσω scripsi; licet possis etiam κάραξι (κάμαξι vel χάραξι)· σταυροῖς. 74. [αρ] delevi. κραῖρα Ruhnken. 75. κατηρεφεῖς Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 369. 77. Conici multa possunt. Recte habet κάρα· αἱ κεφαλαί numero plurali, cf. hymn. Hom. in Cer. 12 Sannyrio fr. II vol. II p. 873, nec non καρήατα· κεφαλαί. Lenissima correctio fuerit κάρα τε· κεφαλαί, sed magis placet καρήατα coll. κάρη· κάρα, κεφαλή. καριᾶται· (l. καρήατα) κεφαλαί. 79. Vocabulum a grammaticis fictum ut videtur commemorant EM. 497, 52 Arcad. 113, 20. 118, 115. 80. ἀποκεφαλῆσαι cod., em. Mus. 82. καρβάζει? 83. Cf. ἐκαρβάνιζεν. 84. καρφία Mus., non expedio. 85. Περσαῖοι cod., em. Sopingus, nisi κατὰ Πέρσας malis, vel παρὰ Πέρσαις. (גָּרָב et גָּרָם *psora, scabies*.) Lobeck. Proll. p. 181. 86. Lobeck. Proll. p. 141, 10. 87. μόνη πέλλον cod., μονόπελλον Pearso μονόπελμον Sopingus coll. Hes. s. v. καρπάτινον. Poll. VII 88 Phot. 131, 7 schol. Lucian. Philops. T. II p. 36. Voss. ad Catull. p. 327 Salmas. Tertull. Pall. p. 384 Lobeck. Parall. p. 332, 8 Proll. p. 221. 88. ‚*Carissa lena*‘ Glossae. 89. Καρίναι Thes. IV c. 958 D. Lob. Proll. p. 221. 90. εἰς Ἀσίας — οὐκ ἀπὸ — τόπῳ cod., εἰς Ἀσίαν — [οὐκ] ἀπὸ τόπου Mus., ἐν Ἀσίᾳ Schowius, locum lacunosum e Strab. XV p. 734 et Dionys. ap. Eustath. 368, 37 supplendum esse monens, sic fere ἀλλ' ὅτι κάρδα τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικόν vel ἀλλ' ὅτι πάντα τὸν ἀνδρεῖον καὶ κλῶπα κάρδακα λέγουσιν. Cf. et Phot. p. 131. 9 Polyb. V 79, 11. 82, 11 Boetticher Aric. p. 19. 91. καρδαμ .., βλέπειν (scriptum erat καρδαμ h. e. καρδαμεῖν) cod., κάρδαμον βλέπειν Mus. κάρδαμα βλέπειν (Ar. Vespp. 453)· δριμύ Palmer. 92. Athen. III p. 114 F Poll. VI 76 Phot. 131, 11; καρδαμύλη Eustath. 743, 17; 1414, 31.

καρδαμίνη· τὸ ῥεῖον, ὅ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ· γίνεται δὲ ἐν ὕδασι
Καρδαμύλη· πόλις
95. καρδάμυσσε· κατάπιε
Καρδίαι· οἱ Ἕλληνες παρὰ Σκύθαις· διὰ τὸ πόλιν αὐτοὺς Ἑλληνίδα Καρδίαν διαρπάσαι
* καρδίας θαλάσσης· τοῦ βυθοῦ
καρδιαλγίαι· λῦπαι καρδίας
καρδίη· καὶ ὁ λογισμός, καὶ τὸ σύνηθες
800. καρδιοβολεῖσθαι· λυπεῖσθαι
καρδιοῦσθαι· καρδιουργεῖν, ἐπὶ τῶν ἱερείων
καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ναυτιᾶν
καρδιουλκίαι· πύλαι καρδίας. τὰς καρδίας εἷλκον τῶν θυμάτων
καρδοπ(ε)ῖον· τῆς καρδόπου τὸ πῶμα. Κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα, ἤγουν ἡ κάμπτρα, ὅπου τὰ ἄλευρα μ[αλ]άσσουσιν. ἤτοι ἀβάκην
5. καρδόπῳ· μάκτρα κατακ(ν)αίει
Κᾶρες· ἔθνος βαρβαρικόν
καρέντα· καταβρωθέντα
κάρη· κάρα, κεφαλή
καρήατα[ι]· κεφαλαί. τάξεις
10. καρηβαρεῖ· βαρύνεται κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρην δὲ κεφαλήν
καρηκομόωντας· τὰς κεφαλὰς κομῶντας
κάρηνα· ἄκρα. κεφαλαί. κορυφαί. τείχη
καρήνων· κορυφῶν. ἄκρων
Καρησσός· πόλις. καὶ ποταμός
15. καρθμοί· κινήσεις
κάρθμοιο Μυρίνης· τραχὺς τόπος
Καρι(ᾶ)ται· ἱππεῖς πειραταί. Κᾶρες

SCR. 94. *Ι* 150. 97. Ion. II 4 ut patet etiam e Gl. MSS. in XII Proph. 'καρδίας θαλάσσης· τοῦ βυθοῦ. 98. 702. Locos Hippocrateos collegit Eustachius l. c. p. 195. 802. Epicharm. l. c. Cf. Ahrens II p. 101. 4. Comici passim. 5. Plat. Phaed. p. 99 *B*. 6. *Κ* 428. 8. Homerus. 9. *Λ* 309. 11. *Β* 11. 12. *Β* 869. 13. *Λ* 44. 14. *Μ* 20. ubi *Κάρησος* placuit Aristarcho. 16. *Β* 814.

ADNOT. 93. *τὸ ῥεῖον* cod., + Mus., *τὸ (σισύμβ)ριον* ex Paulo Aegin. 7 et Oribas. Collect. Med. 12 supplet Palmer. 94. *Καρδαμύνη* cod., em. Mus. 95. *κατάμυε* Arnald. Lectt. Gr. p. 226. Cf. Erotian. p. 194. Cod. *κατάπιε*. 96. *Καρδιανοί* Pearso. Locus mutilus videtur sic refingendus: *Καρδιανοί· οἱ Ἕλληνες παρὰ Σκύθαις. διὰ δὲ τὸ πόλιν αὐτοῖς Ἑλληνίδα (κτίσασι κόρακα) καρδίαν ἁρπάσαι (ἐκαλεῖτο Καρδία)*. Cf. *ἐκ δὲ Καρδίας*. — *περὶ* Aldus. 97. *θάλασσα* cod., *θαλάσσης* Mus. recte. 98. et 702. Erotian. p. 194. 196. 801. *καρδιωσάμενοι· τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ πιμελῇ καλύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρὶ* Caecilius ap. Bkk. 275, 10 EM. Suid. 2. Cf. 98. Ael. Dionys. Eustath. 1508, 52. Poll. II 217 Phot. 131, 16: *καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. Σικελιῶται. ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν ϛ´ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸ* (*τῷ* cod.) *τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν* (*λέγει* cod.) *ὅπερ βουλιμιᾶν*
μι
(*βουλιᾶν*. cod.) *λέγει Ξενοφῶν, κτλ.* 3. Phot. 131, 15, ubi *πύλαι καρδίας* (*χαρδίας* cod.) desunt. Ac videntur sane e *λῦπαι καρδίας* corrupta, licet in extispiciis *ἥπατος πύλας* etiam locum habuisse haud ignorem. 4. *καρδόπιον — πόμα* cod., illud Heinsius hoc Mus. correxerunt; *κάμπτρα* etiam C. 11; [*λα*] Soping. Cf. *κάρποδος*. 5. *κατακαίει* cod., *καυκίῳ* coll. schol. Nic. Ther. 528 coni. Arnald. Lectt. Gr. p. 76. 9. *καριᾶται* cod., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 164 alteram explicationem *τάξεις* ad Il. *Λ* 309 effictam esse monens. 10. Malim *κάρη γὰρ ἡ κεφαλή*. 11. *καρηκωμόωντας — κωμῶντας* cod., em. Mus. De *κάρη* Apoll. lex. 95, 15. 15. Lob. Path. El. p. 125. In C. 39 *καρθμός· ὁ πούς*; nec *σκαρθμοί* scribatur necesse videtur. 16. Om. Mūsurus verba in cod. sic scripta *κάρθμοιο, μύρινες τραχεῖς τόπου*, a Meinek. Philol. III p. 321 emendata. 17. *καρῖται* cod., rescripsi quo ordo flagitabat *καριάται*. *Κᾶρες* etiam de meo dedi, *κάραις* cod., *κάρες* Mus. Ceterum malim *Καριᾶται ἱππεῖς· πειραταὶ Κᾶρες*.

Καρικὰ μ(έ)λη· ἐλέγετό τις Καρικὸς ῥυθμὸς ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος

καρίκη· ἀσύν[θ]ετος. καὶ ἄμπελος

20. *Καρικόν·* εὐτελές, μικρόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν

* *καρικάζειν·* βαρβαρίζειν

Καρικοὶ τράγοι· ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ· εἰ μὴ ἄρα εἶπε συγχέων τοὺς Κιλικίους

Καρικῷ πλοίῳ· ....

Καρικῷ σχήματι· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολάστων σχῆμα Καρικόν

25. *καριμοίρους·* τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ. ἢ μισθοφόρους, διὰ τὸ τοὺς Κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι

Καρῖναι· θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἳ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες

καριῶσαι· ἀποκτεῖναι

κάρκαιρε· ἰδίωμα ἦχου

καρκαίρει· ψοφεῖ

30. *καρκανήρ·* τάξις

κάρκαρα· οὖλα ὁ διήτω. καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ ἐπιτυρὰ παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔνιοι τοὺς μάνδρας. Ῥίνθων ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι

καρκαρίς· ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον. ἢ δεινή

κάρκαροι· τραχεῖς. καὶ δεσμοί

καρκίνος· τὸ νῦν *καρκίνωμα* λεγόμενον. καὶ ὑποδήματα κοῖλα. καὶ δεσμός τις. καὶ ἡ πυράγρα, ἢ εἶδος ζῴου. καὶ ἄστρον

35. *καρκινοῦται·* ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος, καὶ σκληρύνεται

καρκώ· λάμια

κάρμα· γλεῦκος. τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν. καὶ κούρευμα

Κάρμηλος· ὄρος ἐν τῇ Φοινίκῃ

κάρμορον· τὸν κηρὶ [γ]μεμορημένον

SCR. 18. Plato com. fr. I 12 vol. II 2 p. 638. 22. fr. 496 p. 199. 24. Macho Ath. XIV 580 D. 28. *Υ* 157. 34. Pherecr. fr. inc. LXXV p. 356. — Eur. Cycl. 605 (vid. Pearson. Advers. T. II p. 409, 3). 35. Theophr. C. Pl. I 13. III 21, 5.

ADNOT. 18. *καρικαμ'.λη* cod., em. Mus. 19. *καρίκη* cod., *Καρική* Mus.; non liquet. Recte tamen *καρική· ἀσύνετος* Heinsius. Cf. *βάρβαρα*. 21. I. q. *καρίζειν* (Diogen. prov. VII 65) *καρβάζειν καρβανίζειν*, modo sana sit lectio. Cf. 623. 22. *ὑποσυγχέων* cod., em. Meinekius. Vide *κορσάκις τράγος*. 24. *ἀπὸ* cod., em. Schrewel. Glossam a praecedente separavit et interpretationis defectum indicavit Meinek. Philol. XIII 555, cui *ληστρικῷ* deesse videtur. 26. Lobeck. Proll. p. 220. Cf. *καρβίναι*, Phot. p. 133, 3 ubi Platon. Legg. VII p. 800 D interpretatur. 27. Ahrens Dial. II p. 140. Supra *ἐκαρίωσας· ἀπέκτεινας* habuimus.
28. *καρκέραι· — ἤ* (χ supra ἤ) cod., em. Mus. Apoll. lex. 95, 9. 29. Hainebach de redupl. p. 7. 30. Non intellego. 31. *οὖλα ὁ διήτω — ἐπιτυρὰ — Σιμωνίδει — ῥινθόνταὶ* cod., *πίτυρα — Σιμωνίδῃ — Ῥίνθων, ταὶ* (+) Mus. *,Locus certo corrigi vix potest.'* Bergk. PLGr p. 587; eundem infeliciter aggressus est Hainebach l. c. — *οὖλα ὀδόντων* Heinsius et Valesius; atque *οὖλα* firmatur gl. *κ* 1064, *ποικίλα* gl. *κερχνωποί*. — *πίτυρα* furfures porrigo? — *Ῥίνθωνι* propter *μάνδρας* testimonium denunciari statuit Ahrens Dial. II p. 393. 32. *δίνη* Albertus probante Mein. 33. *κάρκαρον· τὸ δεσμωτήριον. οὕτως Σώφρων* Phot. 132, 24. Ad *τραχεῖς* cf. *κάρχαροι*. 34. *ὑποδήματα*] Poll. VII 90. *δεσμός τις*] sunt fasciae quae ad capitis vulnera dantur. *τῇ πάρυγρος*] cod., em. Florens Christianus ad Eur. Cycl. 605 Phot. 132, 16 Cyr. 11; *πανοῦργος* C. 39 (l. *πάγουρος* ex | EM.) quod ad *εἶδος ζῴου* pertinet. 35. Harpocr. 106, 2 Suidas. Similiter *κέρχανα· — ῥίζαι ὀδόντων*. 36. Thesauro suspectum est. At vide Coraem ad Xenocr. p. 73 Lobeck. rhem. p. 320. 37. *κάρκα· λεῦκος* cod., em. Is. Voss. et HSt. Hoc etiam series postulat. 39. *κηριγμεμορημένον* cod., em. Mus. Fictum ex Homerico *ἐν καρὸς αἴσῃ* ut *καρίμοιρος* ideoque neque in *κάμμορον* neque *κάσμορον* mutandum.

40. καρνεᾶται· οἱ ἄγαμοι· κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ..... ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν
κάρνη· ζημία
Καρνησσόπολις· Λύκτος ἡ Κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο
κάρνον· τὴν σάλπιγγα. Γαλάται
(*) Καρνεῖος· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· ἴσως ἀπὸ Κάρνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης
45. κάρνος· φθείρ. βόσκημα, πρόβατον
καρνοστάσιον· στάβλος. ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται
κάρον· μεγάλη ἀκρίς
κάροπερ· ἔπακμος παῖς
ΚΑΡΟϹ· κωφός. οἱ δὲ σκοτόδινος. βόσκημα. ἐγκέφαλος. ὠνή. καιρός. ἡ φθορά
50. καρὸς αἴσῃ· καρὸς μοίρᾳ, οἷον θανάτου μοίρᾳ. (ἢ) διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους Κᾶρας γενέσθαι, μισθοφόρου μοίρᾳ
* καρορύς· ὕδρα. Κρῆτε(ς)
κάρου· τῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πλησμονῆς. [κάρου]
κάρουα· κάρυα. Λάκωνες
καρούμενος· ὠνησάμενος
55. καροῦσθαι· ὠνεῖσθαι
καροῦχος· εὐχερής, εὔκολος
* καρπαλίον· κάρπημα
Κάρπαθος· νῆσος
καρπαλίμοισι· ταχέσι
60. καρπάλιμον· ταχύ
κάρπαθος τὸν μάρτυρα· παροιμία. Καρπάθιος δὲ λαγὼν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο. διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ἐπηγάγοντο αὐτοί, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα

SCR. 44. Callim. h. in Apoll. 71. 50. *I* 378. 59. *Π* 342. 60. fr. 151 p. 570.

ADNOT. 40. *ἐπὶ τοῦ καρθείου* cod., *ἐπὶ τὴν τοῦ Καρνείου* Mus. De re cf. *ἀγητής* et *σταφυλοδρόμοι*. 41. Cf. gl. 670 *κάραννος*. 43. *κάρνυξ* schol. Σ 219 Eustath. 1139, 57 Wesseling Diod. V 30 p. 533. 44. *Καρνειός* cod., em. Mus. *Κάρνειος* schol. Theocr. V 83, q. v. 45. Cf. Lob. Parall. p. 74 Path. El. p. 108 Proll. p. 74. *φθείρ*] cf. *νίρνος* sive *νίρμος* et gl. 655. *βόσκημα*] *Hornvieh*. Curtius Etym. p. 116, et h. gl. uti poterat et *κάρτην· τὴν βοῦν. Κρῆτες*. 47. Sic codex, *κὰρ* Aldus. Quod inferius legitur *κέρκα* alienum videtur, nec *ἄχηρον· ἀκρίδα*. *Κρῆτες* advocari possumus ex *ἄχηρον* (= *ἄχερδον*, ut *πῆριξ* = *πέρδιξ*) *ἀχράδα* corruptum. Alludit ad *ἀκορνός*, *ὀκορνός*, *πάρνοψ* et *καρνός* = *ἀκαρνός* scribendum videtur. Cf. et *πρανώ*: 48. Sic codex, *καρόπαις* Mus., *κορόπαις* vel *κουρόπαις* Lob. Proll. p. 54 male; *καρόπαϊρ* Thes. IV c. 974 C. — *ἔξακμος* Pierso Moer. p. 97, sed Moeridi potius *ἔπακμος* restituendum esse vidit LDindorfius. — Infra *κόριψ· νεανίσκος*, itaque *κόριπερ· νεανίσκοι*. Cf. et *κέστερ· νεανίας. Ἀργεῖοι* (Lob. Parall. p. 208.) 49. *κωφός*] Cf. *ἄκαρον· τυφλόν* quod *κάρον· τῦφον* scribendum videtur, nam *τῦφος* i. q. *σκοτόδινος* sive *σκοτοδινία*. — *βόσκημα*] Scribe aut *βοσκήματος* aut refer ad *κάρνος*. — *ἐγκέφαλος*] Pertinet ad *ἔγκαρος*, *ἴγκρος*, q. vide. Cf. Hemsterh. ad Ar. Plut. p. 8. — *ὠνή*] Sic recte pro *ὢν ἡ* Albertus. Cf. gl. κ 754. 55, et de errore palaeographico notam ad gl. δ 2338. Latet ni fallor proverbium *Καρὸς ὠνή*, ut *ὠνὴ Σικελική*, *Αἰγυπτιασμένη στάσις* (Hes., ubi *ἡ περὶ ὠνίων* suasi.) Cares non emunt; sed rapiunt. — *καιρός*] EM. 497, 53 et supra *καρή· ἡ ὥρα ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον*. Cf tamen 892. — *φθορά*] imo *καταφορά*. 50. *καροσαίσῃ· καροσμοίρα* cod., em. Mus. Apoll. lex. 97, 11. — (*ἢ*) inserui. 51. *ὑδρακρῆτε* cod., em. Mus. ut potuit. Nam ipse glossa ordinem confundit. Cf. *κορκορόα· ὑδρορύα* (sic enim Lobeck. Phrynich. p. 492 Proll. 271). 53. *καρούα· καρῶα* cod., *καρούα· κάρυα* Mus. Correxit Ahrens II p. 125 licet et *καρούα· καρύα* possis. Glossam Laconicam tradi vidit Salmasius. Cf. *καρυήματα*. 54. 55. Vide *καρός· ὠνή*. 57. Sic cod., *κάρπωμα* Mus. Sed *κάρπημα* videtur potius *κάρπιμα* legendum esse. — *Καρπάδιον* propter seriem Vossius. Quidni [*εὖ*]*καρπα· λίαν κάρπιμα*? 58. *Κάρ..πάθος* cod., unam aut duas literas delevit Mus. et *Κάρπαθος* scripsit. Forlasse *Καράπαθος* exaratum invenerat h. e. *Κράπαθος* (*B* 676). 61. *δὲ λαγών* suspectum; forte *δὲ λαγὼν λέγεται*. Nam ad Archilochi parodiam illustrandam glossa scripta est. Cf. Zenob. IV 48.

καρπαστῖναι· σκορπισθῆναι
καρπάτινον· ἀγρο(ι)κικὸν ὑπόδημα μονόδερμον
καρπεῖν· πληώττειν
κάρπεα· ὄρχησις Μακεδονική
κάρπεσθαι· καθαίρειν
κάρπη· τὰ σπέρματα. καὶ τήγανα ὀβελίσκους ἔχοντα
καρπία· κλάνια
καρπίζεσθαι· προσοδεύ[σ]εσθαι
καρπίζουσι· ποτίζουσιν. εὔκαρπα ποιοῦσι
κάρπιμα· δένδρα καρπὸν ἔχοντα
καρποβόλον· τὸ σιτοβόλον ἀγγεῖον
[κάρποδος· κάμπτρα, ὅπου τὸ ἄλευρον μ[αλ]άσσεται]
καρποῖς· βλαστήμασιν
καρπομανής· εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς Τυροῖ α'
* καρπωμένη· καρπῷ πλήθουσα
καρπὸν ἔδουσιν· σῖτον ἐσθίουσιν
καρπός· τὸ ἄρθρον τῆς χειρός. καὶ σῖτος. καὶ τέκνα. καὶ τὰ ἔρια
καρποῦ δίκη· τῷ βλάψαντι καρπὸν οὕτως ἐδίκαζον
καρποῦμαι· τρυγῶ
καρπύραι· ξύλων ξηρῶν κοῖται
καρπῶ· καρπιοῦμαι
καρπωθέντα· τὰ ἐπὶ βωμοῦ καθαγισθέντα
κάρπωμα· κέρδος. γένος, σπέρμα. προσφορά, δῶρα, θυσία
κάρπωσις· θυσία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθοῦντι
καῤῥαβάζ· καιρίως
κάῤῥαξον· Πάφιοι κρᾶξον
* καῤῥέζουσα· καταψῶσα, καταψαύουσα
καῤῥέξαι· [καταῤῥάξαι]. πρᾶξαι. καταψῆσαι
κάῤῥον· βέλτιον
κὰρ ῥόον· κατὰ τὸ ῥεῦμα, κατὰ τὸν ῥόον
καῤῥός· φυτόν. ἢ καιρόν. [κρεῖττον. ἢ ἰσχυρόν

SCR. 69. Theopomp. Ath. VI p. 261 A. 70. Eur. Bacch. 401. Huc referunt Thes. IV 977 D Kirchhoff et Meinek. l. c. 71. Theophr. HPl. III 2, 1. 75. fr. 586 p. 217. 76. *καρπουμένη* Dem. 419, 19 non respicitur. 77. *Z* 142. 78. *ἔρια*] Xen. Cyr. I 1, 2. 84. *προσφορά*] Exod. XXIX 25. 86. *κάρ ῥα Υ* 421? 88. *E* 424. 91. *M* 33.

ADNOT. 62. Sic codex, *καρπασθῆναι* Mus. Conferunt *ἐγκαρπασθέντας*, cui longe diversam significationem tribuit Hes. Coni. *καρριπτασθῆναι*, a *καταρριπτάζω*, q. v. 63. (*ι*) Mus. Cf. 687. 64. *πλήττειν* Mus. Lob. rhem. p. 36; *εὐκαρπεῖν· πληθύειν* coni. Mein. Philol. XIII p. 555. 65. *καρπαία* corr. Soping. Cf. *καπρία* et G. Curtii Etym. p. 113. 68. Lobeck. l. c. 67. Lobeckio rhem. p. 298 vox suspecta est. Cf. *κοιπποίβα*. 68. *κλονία* cod., em. Scaliger, *κλωνία* HSt. 71. *καρπνά — κάριτον* cod., correxerunt illud Mein. Philol. XIII p. 555, hoc Mus. 72. *ἱστόβολον ἄργιοι* cod., *Ἀργεῖοι* Mus., corr. Pearso et Meinekius p. 554. 73. Sic Voss., *κάρδοπος* recte sed extra seriem codex. Cf. *καρδόπον*. 75. *Τυριλάω* cod., *Περιλάῳ* Mus., em. Nauck. l. c. Minus certe placet *Τρωίλῳ*. 76. Ordo *καρπομένη* requirit, quod nihil est. (*κε*)*καρπωμένη* Meinek. l. c. 79. Harp. 106, 12 Phot. 133 sq. Cf. Meier et Schoem. *Att. Proc.* 531. 749. 81. *κοποί* cod., em. Voss. coll. *καρφυλαί* (l. *καρφυραί*)*· αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων κοῖται*. — *Καρπυραί* aut macedonicum est, aut pro *ΚΑΡΠΗΥΡΑΙ* accipiendum. 82. *καρπῶ* in *καρπώσομαι* mutat Meinekius. 84. C. 39. 86. Forte *κάρανος· κύριος* quo de cf. Lobeck. Proll. p. 180. 87. Hinc declarari mensuram voc. *κρᾶζω* putat Lobeck. Parall. p. 403. Sed dubito num scribendum sit *κάῤῥαξον· κατᾶξον* = *κατάῤῥαξον* q. v.; *κάκραξον* Mein. 88. *καράξουσα* cod., em. Mus. Cf. schol. *E* 424. Apoll. lex. 95, 24. 89. *καρράξαι* cod., *καρρέξαι* Mus. ut ordo postulat. Confundi *καῤῥέξαι* et *καῤῥάξαι· καταῤῥάξαι* vidit Arnald. Lectt. Gr. p. 76. 90. Doricum teste Memnone in Phot. Bibl. p. 716. Cf. Ahrens Dial. II p. 103 n. 91. *καῤῥόον* cod. Apoll. lex. 95, 28. 92. Imo *κάρος· φυτόν, ἢ κάριον* coll. Diosc. 3, 66, utramque enim formam libri mss. norunt. Cf. 849. — *κρεῖττον ἢ ἰσχυρόν* ad 890 pertinent.

κάρσιον· πλάγιον
κάρτα· πάνυ, λίαν, μεγάλως
καρταίνειν· κρατεῖν
κάρταλλον· τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς. κλοβός
καρτάζεσθαι· κρατύνεσθαι. διϊσχυρίζεσθαι. καὶ διαμάχεσθαι
κάρτει· δυνάμει
Καρτεμνίδες· οἱ Γορτύνιοι. Κρῆτες
καρτερία· ὑπομονή
καρτερός· κραταιός, ἰσχυρός. ἐγκρατής. κρατῶν, καὶ ἰσχύων
κάρτη· εἶδος ἱματίου παρὰ Ἰώβᾳ ἐν ιε´ περὶ ὁμοιοτήτων
κάρτην· τὴν βοῦν Κρῆτες. καὶ τὸν οἰκέτην οἱ αὐτοί. ἢ πάνυ
κάρτιστοι· ἰσχυροί, κράτιστοι, δυνατοί. ἔνδοξοι
καρτοί· κεκουρευμένοι
καρτομιστής· χλευαστής
καρτύνεσθαι· ἀσφαλίζεσθαι. διϊσχυρίζεσθαι
Καρύαι· τὰς ἀμυγδάλους, καὶ καστάνους. καὶ τόπο[υ]ς. Ἀρτέμιδος καὶ ἑορτὴ Καρύα
Καρυάτεα· θυσία. Λάκωνες
Καρυᾶτις· ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ ἱερόν
[καρυβοᾶν· τὸ ὑπὸ ἤχου καὶ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν, καὶ ἰλιγγιᾶν]
κάρυδοι· καρυδαλοί
καρυήματα· κάρυα. Λάκωνες
καρυκάζειν· ταράττειν
καρυκεύει· ἀρτύνει, ἡδύνει
καρυκευμάτων· ἀρτυμάτων, τραγημάτων πολυτελῶν
καρύκη· περίεργος ζωμός. βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον, ἀφ' οὗ τὸ συνταράττειν καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί
καρυκεία· ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν, ὀψοφαγία
καρυκείαις· μαγειρεύμασιν, ἀρτύμασι. ταραχαῖς

SCR. 96. Deuteron. XXVI 2. 98. Θ 226. 901. Λ 178. 4. Λ 266. 17. Pherecr. fr. III p. 341 fr. LXXXIX p. 359. Verbo utitur Menand. IV p. 222 fr. I.

ADNOT. 93. C. 39. gl. ε 4848. 96. Sic codex, κάρταλον male Mus. — κλοβός in κλωβός sine caussa mutant Salmasius alii; utroque utuntur Byzantinae aetatis scriptores. καρτάλῳ· κλωβῷ ξυλίνῳ C. 11 κλεβῷ ἢ ξυλίνῳ σπυριδίῳ Gl. MSS. in Siracid. 98. κάρτεϊ Iens. Luc. Hes. p. 128 probabiliter. 99. Nihil huc facit Κορύστιοι Hes. et Κρημνία antiquum Gortynis nomen ap. Steph. Byz. 212, 5. Saepius observavimus mutationem literarum γ̄ in κ̄, ō in ā Creticam. Sic βαῖκαν = αἶγα, ἀκαθός = ἀγαθός, κλάγος = γάλα, φαίκανον = πήγανον, κλαυκιᾶν = γλαυκιᾶν all. — Καρτεμνίδαι? 801. Apoll. lex. 95, 12. 2. Ιὼβ — ιέ cod., Ἰὼβ — πεντεκαιδεκάτῳ Mus., Ἰόβᾳ Scaliger. Intellegenda praetexta virilis, ut apparet e glossa parthica κόρτη. 3. κάρ· τὴν [τὴν] βοῦν male Albertus et Lobeck. Parall. p. 74; Κάρτης = κεράστης κερατίας cornutus. Οἰκέτην vereor ne ex οἰκιστήν corruptum sit et ad Κάρτυν = Γόρτυν spectet. Denique πάνυ ad κάρτ' ἦν respicit. 6. κερτομιστής Palmerius. Sed vide καμβολίαι quod καρβολίαι = κερβολίαι sive σκερβολίαι scribendum videtur. 7. κρατύνεσθαι cod. + Mus., sed signum postea delevit; em. Vossius. 8. Ἀρτέμιδος καὶ ἑορτὴ Καρύα cod., καὶ Ἀρτέμιδος ἑορτή [Καρύα] Meinekius. 9. καρυατόα cod., correxi. Dorienses enim in talibus terminationem vulgarem εια in εα mutant (cf. Κάρυεα Theocr. V 83) vel in ηα ut Ἠλακάτηα. 10. ἱέρεια? Sed non opus. Egregie de Caryatibus disputat Meinek. Anall. Alexx. p. 361 sq. 11. Sic codex, in quo emendatio a prima manu est; καρηβοᾶν Mus. 12. Pro κόρυδοι· κορυδαλλοί; καρύδαλοι cod. 13. Eandem terminationem habuimus in voc. Laconico ἐριφιήματα. 15. 16. Vitiose καρυκκεύει et καρυκκευμάτων Mus. Vid. schol. Ar. Eqq. 342. καρυκεύματα· πολυτελῆ ἀρτύματα Cyr. Marini. 17. καρύκη — καρυκεύειν cod., vitiose scriptura per duplex κ Musuro placuit. Cf. Boetticher Aric. p. 45 Didym. p. 28. 18. 19. Ordo καρυκία et καρυκίαις requirit. 18. Cf. κακυνία. 19. καρυκκείαις Mus.

καρυμνόν· μέλαν
κᾶρυξ· κῆρυξ. ἢ καυλός
καρύσσωσι· κηρύσσωσι
καρυστεῖναι· κεκραγέναι. Λάκωνες
Καρύστ[ε]ιος· οἶνος. καὶ εἶδος λίθου
Κάρυστος· πόλεως Εὐβοίας .....
καρυτίζεσθαι· εὐφραίνεσθαι
καρυχροῦς· καρυοβαφοῦς
καρύων πλακοῦς· ἔχων κάρυα
καρφαλέα· κατακεκαυμένα. ξηρά. ὀξέ[ι]α. κατάξηρα
καρφαλέην· κατάξηρον
καρφαμάτια· ἐν οἷς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς στάχυας
κάρφεος σκωρία· δέσμη χόρτου
κάρφεται· ξηραίνεται
κάρφη· ξύλα λεπτά, καὶ ξηρά
κάρφην· φορυτόν
κὰρ Φθείρ· προβάτου εἶδος
κάρφος· ἄχυρον, χόρτος. κεραία ξύλου λεπτή
καρφόμενος· ξηραινόμενος
καρφυκτοί· φρύγιοι. Ῥόδιοι
καρφύνεσθαι· ξηραίνεσθαι. φθείρεσθαι
καρφυραί· νοσσιαί. θάμνοι
* κάρφυροι· νεοσσοί
καρφυραί· αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται. Εὐριπίδης Ἴωνι
κάρχαι· καρκίνοι. καὶ ὄχλοι. Σικελοί
καρχαλέοι· κατάξηροι. στρογγύλοι
καρχαρίας· ὁ θαλάσσιος κύων. καὶ ἰχθύος εἶδος
καρχαρόδουν· τραχεῖς, ὀξεῖς ὀδόντας ἔχον
καρχαρόδοντας· ὁμοίως. καὶ ἀμφώδοντας· ἀντεμβάλ(λ)οντας εἰς ἀλλήλους τοὺς ὀδόντας
κάρχαροι· οἱ ἔσχατοι ὀδόντες, τραχεῖς τε καὶ [ὀδόντες] ὀξεῖς

SCR. 21. Timothei lyr. fr. 9 p. 1003. 24. Alcman. fr. 115. 25. *B* 539. 33. Archiloch. fr. 98 p. 559. 34. Arist. Av. 641. 35. Xen. Anab. I 5, 10. 43. v. 175. 45. *Φ* 541. 46. Sophron. fr. 1 p. 464 Ahr. 48. *N* 198.

ADNOT. 20. *κάρυμνόν* vel potius *κάρεμνόν* Ruhnken. et Meineke, *καρύκινον* GDindorf. coll. EM. p. 492 extr. ex cod. Paris. emendato ap. Ruhnk. praef. p. IX: *φησὶ γὰρ ἐν τῇ κωμικῇ λέξει ὅτι ἐστὶ καρύκι(ν)ον καρυ(κ)οβαφὲς καὶ καρύ(κιν)ος ῥόος οἷον μελανὸς ῥόος.* 21. *κάρυξ· αὐλός?* 23. *τετρακῖναι* Lobeck. Proll. p. 218 pro *κεκραγέναι* suasit parum probabiliter. Latet *κ(λ)αμυστῆσαι.* 24. [ε] delevi. *Ἔστι καὶ Κάρυστος τόπος τῆς Αἴγυος πρὸς Ἀρκαδίαν ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν ἔφη καθὰ Στράβων δεκάτῃ* (p. 446). *τῆς προτέρας τὸ ἐθνικὸν Καρύστιος, ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων.* Steph. Byz. 363, 2. Strab. IX p. 437. 25. *πόλις* Mus. Supple *ὄνομα.* 26. *καρυατίζεσθαι* coni. I. G. Schneider. Cf. Nicet. Chon. Annal. p. 150 A. 27. *καρυχρ..* cod., *καρυχροῦς* Mus., *καρυκοχροῦς· καρυκοβαφοῦς* (male *καρυοβαροῦς* codex) GDindorf. Thes. IV c. 994 A, nisi grammatici nomina haec a *κάρυον* derivarunt. 32. *σκωρία* corruptum. Coni. *κάρφεος κωρέα.* Infra *κωρέα· — δέσμη.* 35. *φορητόν* cod., em. Mus. 36. *Καρφθείρ* cod. Divisis vocibus legit Bochart. Hieroz. I p. 429. coll. *κάρ.* Correxi; intellegendae sunt oves Caricae in Phthirum montibus pascentes. 38. *καρφώμενος* cod., em. Mus. 39. *καρφυκτοι· φρῦνοι* cod., *κάφρυκτοι* Meineke, *φρύγιοι* ego. 41. *καρφύραι* cod. 42. *καρφότηροι* coll. *δεμνιοτήρης* coni. Meineke. 43. Cf. *καρπύραι.* — *καρφυλαί* cod., em. Arnald. LGr. p. 77 Lobeck. Parall. p. 311 Proll. 135 Kirchhoff l. c. 44. *ὄχλοι* de *turbulenta concione* intellegit Meineke coll. *τετρήχει δ' ἀγορή.* Malim *κόχλοι*, quos sic dici potuisse propter asperitudines testarum non negabis. Cf. Lob. Prol. p. 208. 45. Apoll. lex. 95, 14. 46. Cf. O. Schneider ad Nicand. fr. 137 p. 205. 47. *καρχαροδεῖν· — ἔχειν* cod., em. Thes. IV c. 999 A, coll. Arist. H. A. II 1. 48. Apoll. lex. 95, 10. — *ἀμφόδοντας* cod., em. et mox (λ) inseruit Mus.

καρχήματα· θέλγητρα
καρχήσιον· εἶδος ποτηρίον. καὶ τὸ ἐπικείμενον τῶν στοῶν ξύλον. καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν δελτοειδές
κάρχησι.· τὰ κέρατα τὰ ἐπάνω τῶν καταρτίων τῶν πλοίων. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν
κάρχνη ἀργυρίς· ......
καρχῶδες· τραχύ
κάρψαι· ξηρᾶναι. ῥυ[σ]σῶσαι. ἀφανίσαι. γεροντοποιῆσαι
καρωθείς· τὴν κεφαλὴν σεισθείς. μεθυσθείς. ἢ βα(ρη)θείς
κάς· Κύπριοι ἀντὶ τοῦ καί· οἱ δὲ δέρμα
* κάσα· οἰκία, καλύβη, οἴκησις. παρὰ Ῥωμαίοις
κασαλβάς· πόρνη. αἰσχροποιεῖν, ἀπὸ τοῦ καλεῖν, καὶ (σ)οβεῖν
κασά[ρ]νεις· ἀνύεις. Λάκωνες
κάσαργε· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνάστρεφε
κασαύρα· κασωρίς. πόρνη
κασαυρείοις· οἴκοις, ἐφ᾽ ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον
κασέ(λ)α· καθέδρα
κασελατίαι· καθίσαι. Λάκωνες
κασεύδει· κοιμᾶται
κασέρηνον· κάθελε. Λάκωνες
κάσης· ἡλικιώτης
Κασθανέα· πόλις Θεσσαλίας
κάσιάλ(ω)τος· χωρὶς σιάλου
κασιγνήτοιο (φίλοιο)· ἀδελφοῦ ἰδίου. καὶ κασίγνητος ὁ ἀδελφός, οἷον ὁ κατ᾽ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς
κασιοβόρος· ἐν κασίᾳ γινόμενος σκώληξ
κάσιοι· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγέλης ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοί. καὶ ἐπὶ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον Λάκωνες. καὶ Εὐριπίδης Ἑκάβῃ .....
κασκαλίζεται· γαγγαλίζεται

SCR. 52. Antiph. fr. I 4 vol. III p, 132. 59. Arist. fr. IX p. 1144. 69. ADN. 71. Δ 155. 73. v. 361.

ADNOT. 50. Sic et Cyr. MS. Alberti. Angli *χαρήματα* coniciebant; forte *κηλήματα*. 51. *κάρχηστον* cod., em. Mus. Ath. XI p. 475 A. — *ἱστῶν* Palmer, alii. — *ὄργανον*] Vitruv. X 22. 52. Sic cod., Mus. literam delevit et accentum retraxit. *Κατάρτιος* secundum glossas est *arbor navis, malus navis*. 53. *κάρχνη· ἀργυρῆ* cod., Meinekii Phil. XIII p. 556 coniecturam exhibui. An *καρχήσιον ἀργυροῦν* quo de cf. OMueller *Handb. d. Arch.* § 299 a? 54. I. q. *κερχώδης* et *κερχνώδης*. 56. *σιασθεὶς — βασθείς* cod., *σιασθείς — βιασθείς* Mus., *σεισθείς — βαρηθείς* C. 11. Fallitur igitur Bastius, cum *βα(πτι)σθείς* corrigit ad Greg. Cor. p. 560. 57. Confundit *κάς* et *κᾶς* (= *κῶας, κῶς*). Lob. Parall. p. 80. — *κάς*] *κάς·* — *καὶ (ἐς)* Albertus; imo *κὰς* = *κατὰ*, ut pro *καὶ* restitui in Philol. XIV 1 p. 207. Cf. *κάστι δέ*. 59. Sic codex, *αἰσχροποιός* Mus. Coaluerunt ni fallor duae glossae: *κασαλβάζειν· αἰσχροεπεῖν* (cf. Eustath. 741, 31 schol. Ar. Eqq. 355) et *κασαλβάς· πόρνη κτλ.* (EM. 493, 28). 60. *κασαρνεῖς* cod., em. Lobeck. Parall. p. 80 et Ahrens Dial. II p. 69. *Κασάνεις*, a *κατὰ* et *ἀνύω*, = *καθάνεις*. 61. *κᾰσαιρε — ἀνέστρεφε*? 63. [ε] ope Suidae delevit Heinsius. 64. (λ) HSt., atque *κασέλα* vel *κασέλλα* etiam Ahrens Dial. II p. 69 suasit. 65. *κασελάτιαι* cod., *κασελατίσαι* Mus., quod Ahrentem induxit, ut *κασελᾶσαι* scriberet. Musurum sequitur Lobeck. rhem. p. 112. Correxi ita ut a codice non recederem, nisi accentus ratione habita praestat *κασελάτιε· ἐκάθισε*. 66. *κασεύρει* cod., em. Guyetus et Vossius. 67. *κασερῆόν* vel potius *κασαιρῆόν* pro *καθαιρῆσον* em. Koen. Greg. Cor. p. 301 adstipulante Lobeck. parerg. p. 717 Ahrens. Dial. II p. 69 at 77. 68. Sic codex requirente serie, *κάσις* Mus. 69. Phot. 134, 13 *Μακεδονίας* (corrigunt *Μαγνησίας*). Formam per σθ pro στ etiam libri Herod. VII 183. 188 praebent; sed saltem *Κασθαναία* scribendum pro *Κασθανέα*. 70. *κασίαλτος* cod., em. Meineke Philol. XII p. 613. 71. *φίλοιο* propter *ἰδίου* addidit Meinek. l. c. p. 614. 73. Restitui codicis lectionem, quae novissimos etiam Thes. editores fugit; *κάσις* male Mus. Parile est *χάσιος*, unde *χάϊος χαῖα*, ut a *κάσιος* fieri vidimus *καίνίτας* et Romanorum Gaius, Gaia. — Lacuna hausit verba *κάσιν τὴν ἀδελφήν*.

75. κάσκανα· κασσύματα
κασκάνδιξ· ἡ γηθυλλίς
κασκός· ὁ μικρὸς δάκτυλος
κάσμορος· δύστηνος
Κάσος· νῆσος περὶ Κῶαν
80. κασπέλη· στορνύει
κάσσαν· κοττιστὴν πτωχὸν ὑπὸ Ἀχαιῶν
Κασσάνδρα· Ἀλεξάνδρα ἐν Λακεδαιμονίᾳ
κασ(σ)ᾶς· ἀμφιτάπης. καὶ πιλωτά
κάσσει· κάθες
85. (*) κασπολέω· ὑποστορέσω
κάσσει· νεοσσ[ε]ιᾷ
κάσσον· ἱμάτιον, παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον
κάστανα· Διὸς βάλανοι, Εὐβοϊκὰ κάρυα
κάστελλος· ὄνομα τόπου, ἄνω [φέροντος καὶ] κάτω φέροντος καὶ μερίζοντος τὸ ὕδωρ
90. κάστι δέ· καὶ τόδε
κάστον· ξύλον. Ἀθαμᾶνες
καστόριαι· εἶδός τι κυνῶν
καστορνῦσα· καταστρωννύουσα
καστρήριαι· τήῤῥιγγες. ἐρείσματα. περιπι...
95. κάστρωμα· περίστρωμα. κλυ (σ)
κάστωρ· ζῶον. ἀφ' οὗ ὄρχεις καστόρ(ε)ιοι
* κάσσυμα· δέρμα

SCR. 79. *B* 676. 85. ADN. 92. Xenoph. Cyn. II 1. 93. ρ 32.

ADNOT. 75. Lobeck. Parall. p. 80. 76. *γυθυλλίς* cod., em. Mus. Coni. *Χάσκανδιξ· (καὶ) ἡ γηθυλλίς.* 77. Cf. *κακκόρ.* 78. Sic Cypriacam Homeri editionem pro *κάμμορος* habuisse suspiceris. Nam *κὰς* Cypriis i. q. *κατά*, *κάμμορος* vero teste Arcad. p. 71, 28 pro *κατάμορος*. 79. *π κόαν* cod., *περὶ Κῶν* Mus., em. Meinekius. 80. *κασπέλλει* Ahrens Dial. I p. 41, *καστέλῃ· στορνύῃ* (dorice pro *καταστέλλῃ*) coni. Lobeck. Parall. p. 80. Verum vidit Ahrens et ante eum Seidlerus in Niebuhr. Museo Rhen. vol. III p. 299, qui *κασπέλλῃ* scripsit. 81. *κοττιστήν*] *aleatorem.* 82. *κάσας* cod., *κάσσας* postulat literarum series et Pollux VII 68 p. 298. Accentum correxi ex Arcad. p. 24, 1 nisi *κάσσας* forma aeolica est. — *ἀμφιτάπις* cod., em. Mus. 84. *κάσσει* defendit Lobeck. Parall. p. 80; *κάσσευ* Koen. Greg. Cor. p. 362; *κασίη· καθίει* Ahrens Dial. II p. 69. Quibus non accedo. *Κάσσει* Laconica forma est imperfecti a *καταθέω*, *decurro*, *aggredior*, quod severioris Doridis dialecti in *κασσέω* mutabant. Nam imperativus sonabat *κάσση* ut *κάκκη· κάθευδε. Λάκωνες.* Scribendum igitur *κάσσει· κατέθεε* (*κατέθει*) vel *κάσση· κατάθεε.* 85. Laesus ordo transpositione sanandus est. Glossam enim tenemus mere aeolicam, eamque e Sapphone petitam. *ὑποστρέφω* codex, em. Seidlerus in Mus. Rhen. Niebuhri III p. 299 probante Ahrens Dial. I p. 41. 77; *ἐπιστορέσω* malebat Hermannus Opusc. VI p. 130. 86. Non expedio, neque *νεοσσιᾷ* an *νεοσσίᾳ* voluerit liquet. — *κάσση* = *κάσῃ*, quod Alberto placuit, displicet. Cf. adn. ad *κόσκικοι.* 87. *κασσον* cod., em. Arcad. p. 76, 17, a Salmasio ad Solin. p. 678 b allatum. Vid. Lob. Parall. p. 80 et gl. ε 6360. 88. *εὔβοια* cod., em. Salmas. 89. ‚*Dividicula antiqui dicebant quae nunc sunt castella, ex quibus a rivo communi aquam quisque in suum fundum ducit.*' Festus. 90. Ab h. v. novum inchoandum articulum esse vidit Iens. Luc. Hes. p. 129. — *Κὰς τί δέ; καὶ τί δέ;* coni. Pearso coll. *κάς· καί*, qui cur *κὰς τόδε· καὶ τόδε* spreverit nescio. Sed omnino leg. *κἄστι δέ· καὶ ἔστι δέ* vel *κἄτι τοῦδε· καὶ τοῦδε ἔτι* ex Aesch. Prom. 989. 91. Forte a *κεάζω, κεαστόν, καστὸν scissile.* Cf. *ἄκαστος· ἡ σφένδαμνος* (*ἀκέαστος* Meineke). 92. *καστόριοι* cod., correxi. Cf. Poll. V 37. 39. 93. *καστόρνυσα* cod., *καστρόννυσα* Mus., em. Apoll. lex. 95, 34. 94. Sic codex, *στήριγγες — περιπις...* Mus. Infra *στήριγγες· ἐρείσματα.* Forte: *καστηρίξαι· στήριγγας, ἐρείσματα περιπῆξαι; καστήριγγες· ἐρείσματα περιπήγματα* Meineke. An *κραστήρια* latet? 95. Glossa e *κατάστρωμα* corrupta videtur GDindorfio. — *κλυ* cod., *κλύσεις* Mus., *κλίσις* Guyetus. *Εὔκλος?* — *κλεισίον* Meineke. 96. Ordo *κάσυμα* postulat. 97. Ordo *κασύας* requirebat.

κασ[σ]ύας· ὄρκυνος. Περγαῖοι
* κασανδήριον· ἰκτῖνος
1000. κασύτας· Συριακὸν βοτάνιον
κασφυράσσεται· κατασπείρει
κάσχετο· κατέσχετο
Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις
κασωρίδες· πόρναι
5. κασώρεῖον· πορνεῖον
κᾆτα· καὶ εἶτα
κατά· πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐξ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς
κατὰ ἀγυιάς· κατὰ ἀμφόδους
καταβαλεῖ· ἀποκτενεῖ. καταλύσει. νικήσει. ῥίψει. ἀφῇ
10. καταβαικά(λαόν)· Λάκωνες. κοίμησον
καταβάπτει· κατερυθραίνει ἐρυθρῷ βάμματι, ἢ ποντίζει
καταβάτης· ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης
καταβιβάζοντες· κατασπῶντες
καταβλακεύειν· [καταβλαβεῖν.] ῥαθυμεῖν. ἢ δαπανᾶν ῥαθύμως
15. καταβλέθει· καταπίνει
καταβλής· μάνδαλος
καταβλώσκειν· κατατρέχειν, ὑποφεύγειν
καταβοή· καταβόησις, κραυγή
καταβολάδας· κλάδους
20. καταβολή· θυσία, τελετή
κατὰ βοὸς εὔξασθε· εὔχεσθε κατὰ βοός
καταβόσκονται· τρέφονται. νέμονται. δαπανῶσιν
καταβραβεύεται· κατακρίνεται. καταγωνίζεται
* καταβοᾷ· κατακράζει
25. καταβρίξας· κατακοιμηθείς
καταβρόξαι· καταπιεῖν
καταβρόξειε· καταπίοι

SCR. 1000. ADN. 2. Λ 701? 3. fr. 83. 8. Ζ 391. 9. Dan. XI 12. 18. Thuc. I 73. VIII 75.

ADNOT. 99. κάσυν· θηρίον (lupus) ordine requiritur. 1000. καδύτας Theophr. CPl. II 23, cassytas Plin. XVI, 44 (al. casytas, cadytas) Salmas. Exx. Plin. p. 682 b. Hyl. Iatr. c. 64. 1. Cf. φύραμα· σπέρμα et σφύρωσις· διάρσσις. Lob. rhem. p. 240. 2. κάσχεθε· κατέσχε Apoll. lex. 96, 1. — κατάσχετο cod., em. Albertus. 4. κασωρεῖς cod., κασωρίς· πόρνη C. 39, quod reposuissem, nisi ordo κασωρίδες postulare visus esset. 5. κασωρεῖον cod., κασώριον ordo. 7. Apoll. lex. 96, 14 laudans Ε 140. Ζ 128. Α 424. Λ 252 Χ 355. 8. κατ' ἀγυιάς rectius sed ordine invito Iensius p. 129. 9. κατάβαλε· ἄφες ῥῖψον Phot. Suid. C. 63. — ἀφεῖ cod. ἀφῇ Mus., h. e. aut ἀφήσει aut καταβάλῃ· ῥίψῃ ἀφῇ. — ἀποκτυνεῖ cod., em. Mus. 10. ἐκοίμησεν cod., ἐκοίμισεν Mus. In vulgus nota sunt βαυκαλᾶν et βαυκαλίζειν. Itaque non dubito quin glossa compendiose sic scripta καταβαικαλὰ Λάκωνες κοίμισον (h. e. καταβαικάλαόν), postquam syllaba λὰ vicinia voc. Λάκωνες hausta sit, in κατάβαικα (cod.) corrupta fuerit. An καταβαύβαόν? 11. καταρυθραίνει cod., em. I. F. Gronovius. Infra κατερυθραίνει· καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι. 12. Plat. Critia p. 119 B. 14. καταβλαβεύειν· καταβλαβεῖν cod., καταβλακεύειν· καταβλακεῖν Mus. Corr. GDindorf. Thes. IV c. 1027 D. 15. Fortasse non tentandum, utpote e βλέω natum. Malim tamen καταβλέει. Supra καβλέει· καταπίνει habuimus, formam Aeolicam, quam mallem καβλέῃ· καταπίνῃ scriptam. Dentalis apparet etiam in derivatis βλέτυξ βλίτυξ. 16. Cf. καβλῆς καταλαβεύς παράπαγος. — κοταβλής· μάνδαλως cod., em. ed. Hagen. 18. De voc. hoc Thucydideo Dionys. Hal. de propr. Thuc. § 3 Suid. Poll. II 126 V 160 Bekk. I p. 104. 19. Coraes Heliod. II p. 129. 20. Schol. Plat. Hipp. min. p. 372 E Suid. Sic καταβάλλειν ἱερεῖον dicitur. 21. βοὺς εὔξ. Aldi error. Cf. Kuster. ad Arist. Eqq. 660 Valcken. schol. Eur. Phoen. p. 769. interp. Diogen. V 90 p. 268. 25. καταβρῶξαι et mox καταβρώξοι cod., καταβρῶξαι et καταβρώξειε Mus., em. Apoll. lex. 96, 4. Cf. schol. δ 222.

καταβωσομένους· περιβοησομένους
καταγαγεῖν· καταφέρειν
30. καταγγέλλεται· κηρύσσεται
κατάγειν· ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἄγειν, ἢ καταλῦσαι
καταγεῶται· οἱ θάπτοντες τοὺς τελευτῶντας. οἰκοῦσι δὲ ἔξω τῶν πόλεων
καταγινώσκω· μέμφομαι
καταγλῆν[ησ]αι· καταναλῶσαι
35. καταγλυπτόν· εἶδος φιλήματος
καταγλωττίζειν· βλασφημεῖν. καὶ .... τὰ ἐρωτικὰ καὶ περίεργα φιλήματα
κατάγματα· μηρύ[γ]ματα ἐρίου [ἢ καταπάσματα
καταγνῶναι· ἐπιγνῶναι. μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α'
κατάγραπτος· ποικίλος
40. καταγραφή· καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ κατάγραφον καὶ κατατομή
κατάγρει· καθαιρεῖ. καταλαμβάνει
* καταγοητεύων· ἀπατῶν
κατάγχει· πνίγει. κωλύει. κατέχει. ἀνακρούει
καταγωγή· κατάλυσις, κατάλυμα, πανδοχεῖον, οἴκημα
45. καταγωγίς· ἱμάτιον ποιὸν παράπηχυ γυναικεῖον. καὶ σκεῦος πεντηρικόν. καὶ κράσπεδον. καὶ παράλωμα
καταγωνίζεται· νικᾷ
κατάγωσις· .....
κατὰ δάκρυα λ(ε)ίβεις· καταστενάζεις μετὰ δακρύων. κλαίεις
καταδαρδάπτουσι· κατεσθίουσιν
50. καταδαρθάνοντα· κατακοιμώμενον
καταδαρθεῖν· κοιμηθῆναι
καταδεᾶ· ἐλάχιστα
κατα(δε)δάρθηκεν· καθύπνωκεν
* καταδάψαι· καταδαπανῆσαι
55. καταδέδασται· καταβέβρωται. καταμεμέρισται
καταδεδίττεσθαι· καταφοβεῖσθαι
καταδέδρομεν· κατέδραμεν
καταδεέστεροι· ταπεινότεροι. ἐλλιπέστεροι. μικρότεροι
καταδεικνύων εἴδη κατέβης· τουτέστιν ......

SCR. 28. Herodot. VI 85. 30. Actt. Apost. XIII 38 Rom. I 8. 31. *E* 26 cf. Apoll. lex. 96, 32. 41. Sappho. 44. Plat. Phaedr. p. 230 B. 48. ,κατὰ δάκρυον εἴβεις *Π* 11' Iens. Luc. Hes. p. 129. 54. *X* 339. 59. Incertus epicus.

ADNOT. 32. Vide ἐργατῶνες ἠριεργής. 34. καταγλῆ, νῆσαι cod. καταγληνῆσαι Mus. Collatis γέγλανται et διαγλαίνειν scribendum videtur καταγλῆναι. Καταγληνίσαι· καταγανῶσαι Mein. 35. Suspectum. Forte κατα(γλώττισμα· γιγ) γλυμόν κτλ. 36. Vide κατεγλώττιζε. Lacunam voc. καταγλωττίσματα expleri iubebat Heinsius. Nam κατάγλωττον, quod Salmas. H. A. I p. 154 pro καταγλυπτόν suasit, nusquam lectum. 37. [γ] quod habet C. 63 delevit Florens Christianus. Verba ἢ καταπάσματα ad καταγλωττίσματα referenda videntur. Sic enim Suidas καταγλωττίσματα· περίεργα φιλήματα καταπάσματα (καταπλάσματα coni. Bernhardy.) κτλ. Sed κατασπάσματα, quod Vossius e C. 63 aliis restituit, ferri potest. 40. κατάγραψον cod., em. Salmasius. 41. καταγρεῖ· καθαιρεῖ (καθαίρει male Mus.)
ε
cod., em. Ahrens Dial. I p. 25. 74. 45. πηῆχυν cod., ut infra s. v. παραπῆχυν, περὶ πῆ-
ἑ
χυν Mus., em. Salmasius. Deinde πλωμα cod., παρανάλωμα Mus. Voluit ni fallor παράλωμα; cf. Poll. VII 49. — Meinekius suasit καταγκωνίς (ut κατωμίς). Sed vide παραγωγάς (h. e. παραγαύδας.) 47. Om. Mus. Fuit procul dubio varia lectio praecedentis καταγωδίς. 48. (ε) Mus. καταστενάζει, κατὰ δακρύων cod. καταστενάζεις μετὰ δακρύων Mus., καταδακρύεις, κλαίεις Schowius. Correxi. 53. καταδάρθηκεν cod., κατεδάρθηκεν Mus., em. Albertus. 55. Cobet Var. Lectt, p. 363. 57. καταδέδρομε Mus. 58. C. 39. 59. καταδεικνύων· εἴδη κατέβης. τουτέστιν codex, κατὰ δ' ἥνυον ἤδη· τουτέστιν κατέβησαν Meineke.

60. καταδείσας· φοβηθείς
[κατ αδήδωκε· καταβέβρωκεν]
κατ αδημοβορῆσαι· μερίσαι δήμῳ
κατὰ δ' ἔστυγον· ἐμίσησαν
κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν· ἐμίσησε. κατεφρόνησεν
65. καταδηοῦν· κατακόπτειν
κατὰ δ' ἤρεεν· κατελάμβανεν
[καταδήσας· φοβηθείς]
καταδ(η)ώσαντες· πολεμήσαντες. πορθήσαντες. παιδεύσαντες. 'καταιφανίσαντες
κατὰ διάτασιν· κατ' ἔκτασιν
70. * κατὰ διάστασιν· κατὰ χωρισμόν
καταδιελέσθαι· καταμερίσασθαι
καταδιϊστᾶσι· καταχωρίζουσι
καταδίκη· κατάκρισις
κατάδικος· κατακεκριμένος
75. [καταδιχμᾶσαι· κατασχεῖν]
κατὰ δίψιον εἶδος καύματος· ....
καταδουπήσειε· καταψοφήσειε
* καταδρύπτοντες· σπαράττοντες
κατάδουπος· ὀργίλος. καταῤῥάκτης
80. καταδράθοι· καθυπνώσαι
καταδρομή· ἁρπαγή
καταδρύλην· κατέσχεν
* καταδραθέντες· κατακοιμηθέντες
καταδύεται· κρύπτεται. βυθίζεται
85. καταδυ[έ]ντος· βυθισθέντος.
καταδύ(να)μεναι· λάθρα ὑπεισελθεῖν
καταδυναστεύω· βιάζω
καταδῦσα[σα]· εἰσελθοῦσα
καταδύσεις· οἱ λάθριοι τόποι, καὶ βαθεῖς
90. καταδυσωπῆσαι· παρακαλέσαι
καταείμενοι· κατακείμενοι. περιεχόμενοι. κατάσκιοι. ἢ κατάστ(ε)γοι
καταείνυον· κατεκάλυπτον
καταείσατο· κατῆλθεν
καταείσατο γαίῃ· κατέδυ, καὶ κατεπλήγη εἰς τὴν γῆν. ἢ κατεφάνη
95. καταέσ[σ]ας· κατακοιμηθείς

SCR. 61. Antiphan. Stob. Flor. CXVI 26. 62. Σ 301. 63. κ 113. 64. δ 258. 66. Φ 327. 76. Epicus incertus. 81. Thucyd. I 142. 84. Plat. Republ. 85. Γ 241. Sed explicatio alium locum respici docet. 88. Θ 375. 91. καταείμενον ν 351. 92. Ψ 135. 93. 94. Λ 358.

ADNOT. 60. βοηθήσας cod., em. Suid. Cf. 67. 61. Sic cod., κατεδήδοκε recte Mus. Moer. Att. p. 221. 62. καταδημομερίσαι cod., em. Soping. 63. κατὰ δεσταγὸν cod., κατὰ δ' ἔστυγεν Mus., em. Iensius. Idem ἐμίσησαν scripsit pro ἐμίσησεν. 64. φρονεῖν — μετεφρόνησεν cod., em. Mus. 66. καταδήνεον cod., κατὰ δ' ἤνεον Mus., em. Alb. et Valcken. Misc. VIII 2 p. 164. 67. Cf. 60. 68. καταδ.'ωσαντες cod., em. Mus. 71. καταδιέλεσθε· μερίσατε Suid. Cf. κατεδιείλοντο. 72. Phot. Suid. 75. Sic codex; καταδιγμάσαι error in editis. Cf. κατεχμάσας· κατασχών. Corrigendum igitur κατὰ δ' ἐχμάσαι vel κατὰ δ' ὀχμάσαι. 76. καταδίψιον· εἶδος καύματος codex, καταδίψιον εἶδος· καῦμα vel κατὰ δίψιον εἶδος (h. e. ἴδας) | καύματος· ..... Meinek. 78. καταδρυποῦντες· ταράττοντες cod., correxi. 79. καταῤῥάκτεις cod., em. Mus. 82. κατάδρυλλεν Mus. καταδρύφην· καταισχυν(θῆναι) Meineke. 85. [έ] Mus. 86. [να] Mus. 90. Supplex obsecro deum. 91. κατάστ. γοι cod., em. Mus.; κατακείμενοι aut delendum aut scribendum περικείμενοι coll. Apoll. lex. 96, 33 καταείμενον· περικείμενον καὶ περιχεόμενον. 92. Apoll. lex. 97, 4. Eustath. 1925, 27 Lob. rhem. p. 125. 209. 94. γαίης? 95. Infra κατεάσας male, ut supra ἐάσαι; corr. Ruhnken. Etiam συνδέσαι· συγκοιμηθῆναι habebimus quod ex συναέσαι corruptum esse viderat Lobeck. rhem. p. 35 ante Cobet Nov. Lectt. p. 195.

* καταέλξαι· κατακλεῖσαι
καταζήνασκε· κατεξήρανεν
καταζῶσται· ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες
κατὰ ἤθεα· κατὰ συνηθείας
1100. καταήσεται· καταπνεύσει
καταῆ(σ)ται· καταλελάληται
* καθάπαξ· συλλήβδην
κάτα.θε· κατάκαιε
καταθεῖν· κατατρέχειν
5. καταθεῖναι τὴν τιμήν· ἐνλυπῆσαι τὴν τιμήν
καταθείς· λεχθείς, λαληθείς
καταθελγόμενα· καταπραϋνόμενα
καταθέοιτο· βλέποι[το]
καταθεώμενοι· καθορῶντες
10. καταθεῷτο· βλέποι
καταθῆξαι· παροξῦναι
καταθλήσαντες· καταγωνισάμενοι
καταθοινήσαντες· καταφαγόντες
καταθρασύνοντα(ι)· κατατολμῶσι
15. καταθρέξαι· καταδραμεῖν
καταθρῆσαι· κατασκοπῆσαι, κατανοῆσαι, κατιδεῖν
καταθρῆσ(αι) ῥᾷον· κατιδεῖν εὐχερῶς
καταθύμια· ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα, εὔθυμα, ἢ κατὰ νοῦν
καταθύσασθαι· μαντεύσασθαι
20. καταθῶμαι· ἀναπαύσωμαι. ἀπερείσωμαι
κατ' αἰάν· κατὰ τὸ πρέπον
Καταιβάτης· Διὸς ἱερόν
καταιβολή· ἡ περιοδικὴ νόσος
καταιγίς· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη
25. κατ' αἶγας ἀγρίας· παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν, μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν
καταιγίσας· κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέσχιζον αὐτά, ἵνα μὴ ἀρθῶσι παρά τινων
καταιγ(ισμούς)· καταιγίδας
* κατ' αἰγίλιπος· κατὰ τῆς ὑψηλῆς, ἧς καὶ αἲξ ἀπολείπεται

SCR. 97. *Λ* 586. 99. *ξ* 411. 1117. ῥᾴδιον — εὐχερές Meineke. 18. Theognid. 617 Herod. IX 45. 23. cf. Demosth. 118, 20. 26. Alexid. fr. 1 vol. III p. 403. 27. Epicurus Ath. XII p. 546 E. 28. *I* 15.

ADNOT. 96. καταέλξαι cod., καταέλσαι Albertus. L. κατάθέλξαι· κατακηλῆσαι. 97. καταξένασκε cod., em. Heins. Vid. ἀζήνασκε. 99. καταήθ..α cod., em. Mus. 1100. Lobeck. rhem. p. 4. 144. 1. H. e. καταῆσται vel κατῆσται a κατᾴδω. Codex κατάηται. 3. κάταιθε recte Mus. 5. ἐκλυτρῶσαι coni. Meinek. Philol. XIII p. 556. Vid. Thes. IV c. 1268 BC. 6. Suspectum. Cf. 1101. 8. Lob. rhem. p. 14. — καταθέοιτο· καταβλέποι C. 63. 10. Phot. Suid. Lobeck. l. c. 11. κατθᾶξαι· παρακονῆσαι infra. 14. καταθαρσύνοντα cod., καταθαρσύνονται Mus. Ordo et aeolicam formam καταθορσύνονται et καταθρασύνονται (Voss.) admittit. 17. (αι) Mus. Nisi scribendum καταθρῇς ῥᾷον· κατίδῃς εὐ. 18. καταθύμα cod., em. Mus. 21. καταιανὸν cod., κατ' αἰανὸν Mus. Lectio haec e compendio male intellecto nata est; leg. κατ' αἰάν Laconice pro κατ' αἶσαν. 22. Cf. Clearch. Ath. XII p. 522 F Apollod. ap. schol. Soph. OC. 705. Lycophr. 1370 Poll. I 24 Pausan. V 14, 10. — κατεβάτης cod., em. Mus. 23. κατεβολη (sic) cod., καταβολή Mus., correxi. Forma tertia est κατηβολή qua de cf. Lobeck. ad Phryn. p. 699. Cf. Phot. 134, 22. 149, 1 Ruhnk. Tim. p. 154. Fortasse huc pertinent verba gl. 1125 μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν. 25. Cf. Diogen. V 49 p. 261 et V 87. — τροπεῖν cod., em. Mus. nisi quod sine caussa τρέπειν (τὰς νόσους) scripsit. 26. Phot. 136, 25. 27. Scripsi; κατάιγγας scriptum in codice videbatur Schowio, καταῖγας Mus. Non displicet tamen * κατάϊκας· καταιγίδας, quod coni. Thes. IV c. 1078 A. 28. καταιγίλειπτος cod., em. Mus.

καταιήδεσα· κατήσχυνα
καταιθαλωμένα· κατεσποδημένα
καταῖθυξ ὄμβρος· ὁ καταιθύσσων. γράφεται δὲ καὶ καταῖφλεξ· καταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων
καταΐκες· καταπνοαί
καταινέ[υ]σαι· συγκαταθέσθαι
καταῖξ· κατάσεισις. ὁρμή
καταιονεῖ· καταντλεῖ
καταίρεσιν· κατάλυσιν
καταίροντες· καταπλέοντες
κατ' αἶσαν· κατὰ μοῖραν
καταίσια· καταίσιμα. ὅθεν καὶ καταισίμους ἐπευφημιζόμενοι λέγουσι τὰς ἐπ' ἀγαθῷ μαντείας
καταιτιῶμαι· μέμφομαι
καταῖτυξ· εἶδος περικεφαλαίας
κατὰ κάθετον· ἐξεναντίας
καταχαίειν· καταφλέγειν
καταχαινιῶ· ἀποκτενῶ
κατὰ καίριον· εἰς καίριον τόπον
κατὰ καιρόν· κατὰ χρόνον
καταχαλοῖτο· κατακοσμοῖτο
κατακαλύπτων· κατακρύπτων
κατὰ κανδόν· κατὰ θανάτου
κατέκανε· ἀπέκτεινον
κατακάνεον· φίλτρον
κατάκαπρον· ἐπιτήδειον
κατάκαρπος· πλούσιος
κατακάρφει· ἀφανίζει. ξηραίνει
κατακάρψεις· καταφλέξεις
κατακάσαι· κακοδαίμονες. καὶ αἱ διὰ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπ' οἰκίας μένουσαι, ἢ ἄξιαι κεκαῦσθαι

SCR. 38. Γ 59. 41. Κ 258. 45. Λ 439. 53. Zachar. II 4. 55. ADN.

ADNOT. 29. καταιήδεσσα Mus. καταιδεῖ· καταισχύνει Phot. 437, 1. Leg. καταιήδεσα h. e. κατήδεσα vel καταίδεσα (η), nisi glossa e scriptore ionico petita sit. 30. κατέσπονδόμενα cod., em. Mus. Forte κατηθαλωμένα. 31. καταιθύξομβρος, ὁ καταιθυσσῶν γὰρ φαίνεται cod., καταῖθυξ ὄμβρος· ὁ καταιθύσσων. φαίνεται Mus., [γὰρ] φέρεται Lob. Parall. p. 278, em. GDindorf. Thes. IV c. 1077 A. 33. [ύ] Voss., em. Photius 137, 2. Cf. tamen etiam καταvεῦσαι· συγκαταθέσθαι, cuius forma poetica esse possit καταννεῦσαι vel καταινεῦσαι. In Soph. OC. 432 quoque fluctuat lectio inter κατήνυσεν κατήνυσεν et κατήνεσεν. 34. καταῖξ Mus. κάταιξ codex. 35. κάταιον ... cod. Forma minus probata, sed passim in libris obvia, pro καταιονᾷ debetur Musuro. Cf. epit. Ath. II p. 41 B Aelian. NA. XI 31 Hes. κατεωνεῖ et κατεωνᾶσθαι. 41. Apoll. lex. 96, 22. 42. καταχάθετον cod., em. Mus. κατὰ κάθετον· τὸ ἀφ' ὕψους εἰς βάθος διάστημα recte C. 63 h. e. *ad perpendiculum.* 44. κατακαίνω· ἀποκτέννω coni. GDindorf. Thes. IV c. 1080 D. An κατακεντιῶ? 45. καταχαίριον cod. Apoll. lex. 97, 2., κατὰ καίριον nunc editum Λ 439. 47. Sic cod. Mus. καταχαλεῖτο error Aldi; κατεκαλλύνετο· κατεκοσμεῖτο Albertus. Coaluisse videtur glossa explicatione sua destituta et alterius elapsae interpretatio. Καταχαλοῖτο (Dorice pro καταχηλοῖτο) *ad modestiam revocetur* Meinekius. 49. κατὰ κανδόν· κατὰ cod., κατακανδόν (ut ἀναφανδόν) Pergerus. Deinde μετὰ malim. 50. De h. aoristo LDindorf. Xen. Anab. I 6, 2. Hes. κατέκανον, quod nunc Soph. Ant. 1340 est restitutum. Cobet Novv. Lectt. p. 391. 426. 51. Obscura. κατὰ κάνεον φίλτρον· ..... an κατάκανε φίτρον? 52. κατάκαρπον Salmas., forte κατὰ καίριον. 53. Sic gl. MSS ad Zachar. II 4 κατακάρπως· πλουσίως MS. Voss. Cf. Barker ad calcem Arcad. 278. 55. Aut κατακᾶσαι aut κατάκασαι scribendum esse e versu Callimachi ap. EM. 819, 4 Suid. patet. Cf. EM. 494, 38.

κατακαχρύσω· ῥήξω· ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δὲ συνταράξω, καταχώσω

κατακεντεῖ· τιτρώσκει

κατακερματίζει· εἰς πολλὰ ἀναλίσκει, διατέμνει, ἢ λεπτύνει, ἢ μερίζει

60. κατακερτομεῖ· χλευάζει, φλυαρεῖ

* κατακεχρημένη· κατακεχυμένη

* κατακεχρῆσθαι· κατακεχύσθαι

* κατάκ[αί]ρησον· κατάχεον. [καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι

κατακερχνοῦται· τραχύνεται, διὰ τὴν οὐλότητα. ἔνθεν καὶ κερχνῶσαι τὸ καταστίξαι, καὶ οἷον τραχῦναι· καὶ πίνακες κερχνωτοί· καὶ ὄσπριον κέρχνος

65. * κατακείσῃ· κατακλιθήσῃ

κατακηλούμενοι· ἐξοιστρούμενοι, καταθελγόμενοι

κατακισσᾶν· προσποιεῖσθαι

κατακλαήδειν· συλλήβδην

κατάκλειστοι· ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραί τινες

70. κατακλησία· ὅταν μεῖζόν[ων] τι δέῃ πρᾶγμα ἐπικρῖναι, κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων

κατάκλιτος· τελευταία

κατακνῆστις· τυροκνῆστις

κατ᾽ ἄκνηστιν· κατὰ τὴν ῥάχιν, ἣν μὴ ἔστι κνήσασθαι ῥᾴδιον

κατακοιμίζει· καταπραΰνει

75. κατακοιρανέοντα· κατακοσμοῦντα

κατακόκκας ἢ κατακίκκας· κατάπλασμα.

Κατάκομον· ....

κατακονά· διαφθορά

κατακορής· ὀχληρός

80. κατακορμίσαι· κατακόψαι .....

κατὰ κόῤῥης· κατὰ τοῦ κροτάφου ἢ κατὰ τῆς σιαγόνος πλῆξαι

SCR. 73. κ 161. 77. Eur. Bacch. 1185. Sed fortasse personam comicam intellegi voluit, qua de Poll. IV 139. 78. Eur. Hipp. 821, ubi alii *κατακονᾷ* scribebant. 79. Hippocrates? Habet tamen Phot. 137, 21 *κατακορὴς ξυνουσία.*

ADNOT. 57. κατακαχρίσω· *ῥίξω* cod., em. Mus. Cf. Pausan. Eustath. 1835, 42 Phot. 137, 11. 61. 62. 63. *κατακεκαχρυμένη* etc. Albertus. Latere videntur verbi *κατακεράννυμι* formae Ionicae *κατακεκρημένη* pro *κατακεκραμένη; κατακεκρῆσθαι,* quod cum *κατακεχρῆσθαι* confundit quando *ἀποχρήσασθαι* explicat; et *κατάκρησον.* Concedo tamen Pearsoni Advers. I p. 413 etiam *κατακεχριμένη* et *κατακεχρῖσθαι,* quae passim *κατακεχρειμένη* et *κατακεχρεῖσθτι* scribuntur, commode *κατακεχυμένη* et *κατακεχύσθαι* explicari posse. 63. Scripsi κατάκρησον· *κατάχεον* [*καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι*]. Cf. Hesych. κρητήριον· *ἐπίχυσις· καταχρῆσαι* (*ἐπικρῆσαι* Phot. 178, 10) *γὰρ τὸ καταχέαι.* Phot. 178, 2 κρῆσαι· *καταχέαι· καὶ* ἐπικρησαμένη· *καταχεαμένη.* Codex noster: κατακαίρησον· *κατέχον.* 64. Recte igitur supra κάρκαρα· *οὖλα.* Vitiose κατακέγχρυται· *τραχύνεται. καὶ ἐντεῦθεν καὶ κέγχρος* Phot. 137, 17. — Cf. *κερχνωτοί.* 65. κατακείσῃ· *κατακληθείσῃ* cod. κατακείσῃ· *καταβληθήσῃ* Mus., em. Schow. Ordo *κατακήσῃ* flagitat. 67. *κατακίσσαν* codex, *κατακκίσσασθαι* Mus. em. Meineke. 68. *κατακλήδην* recte, ni fallor, Pearso et Iensius Luc. Hes. p. 129; h. e. convocatione multitudinis facta et oppidanorum et rusticorum. 69. De hierodulis Veneris interpretatur Casaubonus Exx. Antibaron. I 23 p. 108. 70. *ὁ τῶν μειζόνων τὶ δὲ ἢ* cod., correxi. Cf. Poll. VIII 116 Valcken. Ammon. I 17 p. 72. — *ἐπικρόναι* cod., *ἐπικρᾶναι* Pearso Voss., em. Heins. 71. Coni. καταληκτικός· *τελευταῖος.* 73. κατάκν.στις — *κνίσασθαι* cod., em. Mus. 75. Poeta, cui hanc glossam debet, scripserat haud dubie *κάτα κοιρανέοντα.* 76. *κατὰ κόκκας* Mus. 77. A praecedente gl. separavi. 78. *κατακόνα* cod., conf. Lob. rhem. 121. 260 Cobet Var. Lectt. p. 322. — Vid. EM. 50, 25 Eustath. 381, 22 schol. Eur. Hippol. 821. 79. Phrynich. app. soph. p. 48, 13. 80. κατακορμῆσαι· (l. *ίσαι*) *κατακόψαι ξύλον* Photius p. 138, 2. Eustath. 1291, 53. Hesych. s. v. *κακόρας.* — *κατακορμάσαι* cod., em. Sopingus. 81. *κατὰ κόῤῥης* Mus., *κατακόῤῥης* codex.

κατὰ κόσμον· κατὰ τρόπον, ἐν τάξει, κατὰ τὸ δέον, κατὰ τὸ καθῆκον
κατ᾽ ἄκρας ἑλεῖν· τὸ ἐξ ἐφόδου, καὶ τὸ αἰφνίδιον
* κατακρατήσατε· νικήσατε
85. κατὰ κράτος· ἰσχυρῶς. τελείως. ἀντιστάντος
κατακρέη· κατάκριτος
κατὰ κρῆθεν· κατὰ κεφαλῆς. καταδικασθέν
κατ᾽ ἄκρης· κατὰ κορυφῆς. κατὰ κρατός
κατακρημνίζων· κατακρημνῶν
90. κατακριδεύσει· καταλαλήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες πολύφωνοί εἰσιν. ἢ καταναστήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ καταγελάσει
κατάκριμα· κατάκρισις, καταδίκη
κατακρίτη· κατάδικος
* (κατάκρως·) ἄρδην. φοράδην. πάντελῶς. σφόδρα
κατακροτεῖ· ἄγαν ἐπαινεῖ, κατευφημεῖ
95. κατακτάμεναι· ἀποκτεῖναι
κατάκτενος κόμη· κατεκτενισμένη
κατάκτρια· ἐριουργός
κατακυνῶν ἢ κατακύων· ὅταν τὸ σχοινίον ἑλίγκας τῶν ἄκρων προσκατακλείσῃς
κατακυριεῦσαι· κατακρατῆσαι
1200. κατακρωθείς· κατακριθείς
κατακωκῦσαι· καταθρηνῆσαι
κατακωλῦσαι· [θρηνῆσαι]
[κατακωμᾷ· καταγελᾷ]
καταλαβεῖς· πάσσαλοι
5. καταλαβέσθαι· κατανοήσασθαι. φθάσασθαι. ἀφελέσθαι
καταλαγνευθείς· εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς
καταλαθισταί· ἐξηγηταί. ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια

SCR. 82. *B* 214. 83. Thuc. IV 112. 84. Ierem. L 15, ubi alii κατακροτήσατε. 87. *Π* 548. 88. *O* 557. 91. Sirac. XXXXIII 12. Rom. VIII 1. 93. Byzantinae graecitatis. 95. *Γ* 379. 96. Comicus incertus. 99. LXX. 1200. Eur. Or. 1011.

ADNOT. 82. κατακόσμον cod., em. Mus. 83. κατάκρας cod. Aldus, κατ᾽ ἄκρας Mus. Interpretatio convenit Plut. Caton. min. c. 62, ubi κατὰ κράτος corrigit GDindorf. Thes. IV c. 1106 A quod cum κατ᾽ ἄκρας confundi ab Hesychio censet HSt. 85. κατα- ος κράτως cod. a pr. m., κατακράτος Mus., κατακράτως etiam Cyr. LMS., em. Alb. 86. κατακρέης Mus., κατάκρης· κατὰ κράτος Salmasius. Coni. κατὰ Κρεήτης· κατὰ Κρήτης. 87. κατακριθέν cod., em. Mus., qui tamen καταδικασθείς deleri voluit, cum non intellexisset, confundi κατακρῆθεν et κατακριθέν· καταδικασθέν. 88. Explicationes cum ad κατὰ κρῆς tum ad κατ᾽ ἄκρης spectant. — κατάκρης· κατακορυφῆς, κατακράτος cod., divisim Mus. et Iensius. 89. κατακρυμνίζων· κατακρυμνῶν cod., em. Mus. 90. ἀκρίδαι codex bis, totidem em. Mus. Postrema interpretatio, quam om. Phot. p. 138, 3, a Boeotico voc. κριδδέμεν s. κρίζειν pro γελᾶν (Ath. XIV 622 A Valcken. ep. ad Roev. p. LXXVI) pendet. 92. Sic cod., κατάκριτος Mus. Idem in locum glossae ante ἄρδην elapsae, κατὰ κράτος substituit et duos articulos constituit. Debebat etiam ordine iubente κατάκρως. 96. κατεκτενοκόμη cod., κατακτενοκόμη Mus., κατακτενομένη Schow. Recte κατάκτενος κόμη Pergerus. In loco respecto haud dubie κόμη κατάκτενος invenit noster. 97. ἱερουργός cod., em. Salmasius. *Deducens fila* Catull. LXIV 312. Valcken. Ammon. II 9 p. 117. 98. ἑλίξας Mus. Non liquet. 1202. Glossa aut una cum interpretatione ut dittographia delenda est, aut sua interpretatione caret. Phot. 138, 6. 3. καταμωκᾶται Valcken. ad schol. Eur. Phoen. p. 50; alii καταμωκᾷ· καταγελᾷς. 4. καταλαβεὶς· πάσσαλος cod., em. Photius. καταλαβεύς ordo non admittit. Cf. καβλής. 7. Illustrat Doricum hoc vocabulum Hemsterhusius ap. Ruhnk. ad Tim. p. 113, ἐξηγητὰς intellegens *interpretes prodigiorum somniorum cett. veridicos, alterum qui peregrinis adsunt publicorum operum rerumque antiquarum monstratores.*

καταλαλάζειν· κατεύχεσθαι. ἢ πολεμικῶς βοᾶν
καταλαπάρην· κατὰ τὴν λαγόνα
καταλαπριώσει· ἀποκτενεῖ. καταδέξεται. κατατρυπήσει. ἢ καταπερ(ή)σει[ς]
[καταλαχισμός· τάξις]
* καταλαλιᾶν· ....
καταλγύνεσθαι· λυπεῖσθαι
καταλεάναντες· κατατρίψαντες
καταλεγείς· καταλεχθείς
καταλέγεσθαι· ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα
καταλείβεται· καταρεῖ
κατάλειμμα· ὑστέρημα. μέρος
* καταλαγνώσας· καταλέξας
καταλειφθέντες· ὑστερηθέντες
καταλεῖναι· καταμῖξαι
καταλέξας· κατακοιμήσας. καταριθμήσας. ἀπαρτίσας
καταλευγαλέα· κάθυγρος. κατ.λημμένη
καταλεύει· λιθοβολεῖ
καταλεῦσαι· ἐκκλῖναι. λιθοβολῆσαι
καταλευσέσθω· λιθασθήτω
καταλευόμενοι· εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι
καταλήγει· παύεται
καταληΐζεται· διαρπάζει
καταληϊσάμενος· λαφυραγωγήσας. καταπατήσας
καταλήξομεν· καταπαύσομεν
κατάληξις· παραχώρησις
καταλ.ιαινούσης· καταπραϋνούσης
* καταλειβόμενον· καταστάζον
καταλιπαίνειν· λιπαροποιεῖν
* καταλίβῃ· καταδύνῃ
κατᾶλιψ· μεσόδμη
καταλλάγδην· ....
38b. (καταλλαγήν)· τὴν ἀντί τινος διδομένην δωρεάν
καταλλαγή· εἰρήνη, φιλία
καταλλαγὴν δορός· ἀνάπαυλαν. μεταλλαγήν. κατάλλαγμα
κατάλληλον· ἁρμόδιον. ὁμαλόν

SCR. 8. Cf. Psalm. CXLVI 7. 9. Z 64. 12. I Petr. II, 1. 17. Hesiod. Theog. 786 Eur.. Tro. 601. 18. I Regg. XIII 16. 22. Sine exemplo. 39. Ar. Avv. 1588.

ADNOT. 8. πολιτικῶς cod., em. HSt. 9. καταλαπάρην cod., em. Mus. 10. ἀποκτονεῖ καταδέξηται — καταπερ.σεις cod., em. Mus. et καταπερήσει coniecit. Glossa ipsa de mendo suspecta. 11. Sic codex, emendate καταλοχισμός contra seriem Mus., καταλογισμός Aldus incuria typothetae. 12. 13. Separavi. 12. καταλαλιᾶν cod., correxi. Excidit κατάῤῥησιν, q. v. 15. Phrynich. app. soph. 48, 11 Moer. Att. p. 207. 16. Corruptum; κατάλεγμα ap. Symmach. Ezech. II 10 pro cantu lugubri. 17. κατειλείβεται cod., h. e. καταλείβεται suprascripto κατείβεται, em. Mus. 19. καταλεγνώσας coni. Salmasius, coll. λεγνῶσαι. Sed quid tum καταλέξας. 21. καταλῖναι· καταλῖψαι absque accentibus Photii codex. Hinc καταλεῖναι· καταλεῖψαι coni. Albertus coll. ἀλῖναι ἀλεῖναι ἐπαλεῖναι, sine caussa. Cf. Lob. rhem. p. 238. 22. Sic recte codex, κατακοιμίσας καταρρυθμήσας Mus. Cf. κατέλεξας· κατεκοίμησας κατέβαλας (ες Mus.) — In codice et ap. Musurum duo erant articuli. 23. λευγαλέον· ὑγρόν Cyrill. Scriptum erat κατηλημμένη, κατειλημμένη Mus. καταληλιμμένη Meinekius. Cf. Soph. fr. 712. 26. καταλευσθήτω Meineke. 33. Pro καταλειαινούσης vel καταλιπαινούσης. 36. καταλείβῃ Mus. καταλίβῃ· καταδεύῃ Abresch. Obss. Misc. Nov. I p. 67. 37. Cf. κατῆλιψ, cuius est forma Dorica. 38. 38b. Disiunxit Meineke. 40. δοροσανάπαυλαν cod., em. Mus.

κατάλληλος· ἁρμόζων
καταλλήλως· ἀκολούθως ἁρμοζόντως
καταλογάδην· πεζῇ, ἢ τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα
45. καταλογή· τὸ τὰ ᾄσματα μὴ ὑπὸ μέλει λέγειν
καταλογισθεῖεν· Ἀττικώτερον
ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί
* καταλογιεῖται· καταριθμήσει
καταλογισμῷ· καταριθμήσει
κατάλογον· ἀρίθμησιν
50. κατάλογος· ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἐξαρίθμησις. Κατάλογον· τὸ μύρτον
καταλούς· ληστεία
καταλοφάδ(ε)ια· κατὰ τοῦ αὐχένος· λόφος γὰρ ὁ αὐχήν. ἢ κατὰ κεφαλήν· ὡς κατωμάδια καὶ κατωμαδὸν καὶ κατὰ τῶν ὤμων καὶ τοῦ τραχήλου
[καταλογισμῷ· περὶ τῆς γεννήσεως]
κατ' ἀλλοθρόους· κατὰ τοὺς ἀλλοδαπούς, ἢ πόῤῥω ὄντας
55. καταλυγίζεται· δεσμεύεται. στρέφεται
κατάλυμα· οἴκημα, καταγώγιον
καταλῦσαι· ἀπολαῦσαι, εὐωχηθῆναι. καταμεῖναι. καταβαλεῖν. ἢ τὸν ἀπαγξάμενον, οὐχὶ δὲ κα(τενεγκεῖν). ἢ τὸ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπιάσαι
καταλύτου· ξένου, παρόδου. καθαιρέτου
καταμαλάσσοντα· κατασκληραίνοντα
60. καταμαλθάσσων· καταπραΰνων
κατ' ἁμαξιτόν· τὴν κατημαξευμένην ὁδόν, καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται
καταμάρψαι· καταλαβεῖν
καταμεμυκέναι· ὑποπτῆξαι, κατὰ μέρος
καταμήσας· καθάπαξ
65. κάταμήσατο· ἐπεσώρευσεν. ἐπεσπάσατο· ἀμὴ γὰρ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπισπώμεθα, καὶ ἀμητῆρες οἱ θερισταί
καταμηλῶσαι· τῇ μήλῃ χρήσασθαι, καθεῖναι

SCR. 44. Plat. Sympos. p. 177 B. 48. Esdr. 3, 5, 39. 52. ϰ 169. 53. Esdr. III 5, 39. 54. α 183. γ 203. 56. Exod. XV 13 teste Lex. Armach. 57. δ 28. 58. ADN. 61. Χ 146. 62. Ζ 364. 65. Ω 165. 66. Cf. Ar. Eqq. 1150.

ADNOT. 45. Imo παρακαταλογή. 46. καταλογισθίειη, ἀττικότερον — σὲ cod., καταλογισθιείη. Ἀττικώτερον Mus., Ἀττικώγηρον error libb. edd., em. Schow. p. 412, 1. Cobeti in Var. Lectt. p. 328 n. errorem castigat Meinek. Philol. XII p. 619. 48. κατὰ ἀριθμῷ cod., [κατὰ] ἀριθμῷ Mus., em. Schow. 50. κατὰ λόπον τὸ μυρτίον·..... Meinekius; de puella matura. 51. κατάπλους? Infra τεγοῦν· Λυδοὶ τὸν ληστήν. (l. τε Γλοῦν coll. Herodian. πμλ. p. 14, 26 Ath. VI p. 256 C.) 52. καταλοφαδία — κατωμαδία — κατώμαδον cod., κατὰ λοφάδια — κατωμάδια — κατωμαδόν Mus., em. Phot. 138, 27. Τελλοφάδεια Theognost. p. 164, 27, em. Lob. Parall. p. 154. Cf. et gl. α 3187. 53. καταλοχισμῷ Musurus male h. l. ordini prospiciens. Vid. gl. 1148. 54. καταλλοθρόους cod., recte Mus. 57. καταλαῦσαι· ἀπολαῦσαι εὐωχηθῆναι Kusterus, quam coniecturam valde dubiam reddi Suidae gl., qua καταλύσας exp. per καταστρέψας ἀφανίσας ἢ εὐωχηθεὶς monet Thes. IV c. 1120 D. Καταλῦσαι est *delectari in diversoriis* aut legendum καταπολαῦσαι. — ἀρξάμενον — δέκα codex, em. Phot. 139, 1 — 6. Hoc vult de laqueo suspensi solvendo Graece καταλῦσαι dici, neque vero κατενεγκεῖν vel καθελεῖν. 58. Confundit καταλύτου (a καταλύτης) et καταλυτοῦ. Παρόδου alludit ad locum Sapient. V 15 ὡς μνεία καταλύτου — παρώδευσε. 59. ἀποσκληραίνοντα Vossius; καταπραΰνοντα Thes. IV c. 1138 D. 61. καταμαξιτόν. τὴν κατημαξευμένην cod., em. Mus. 62. Supra aeolice καμάρψαι. 63. ἀποπτῆξαι cod., em. Lobeck. Soph. Ai. p. 238. 64. Forte καταμάκις. An καταμήσας· καθάπαξ...... (a καταμάω, *demeto*). 66. καθῆναι cod., em. Mus. Huc refer ζητεῖν, quae est interpretatio elapsae glossae καταμηλοῦν.

καταμηνύειν· κατακηρύσσειν. [ζητεῖν
* καταμηγγές· παρακμὴ σώματος
καταμιεῖ· καταπίνει. κατεσθίει. Μιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν
κατὰ μικρόν· κατὰ βραχύ
κατὰ μόθον· κατὰ τὸν πόλεμον
κατὰ μοῖραν· κατὰ τρόπον, κατὰ καιρόν, ἢ νόμον
καταμόνας· τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον
κατάμ[ο]υσον· κατάκνιψον
καταμφωτοί· αὐλοί τινες οὕτω καλοῦνται
καταμωκᾷ· καταγελᾷ(ς)
καταναᾶ· κατὰ νοῦν
καταναλίσκων· ἐσθίων, δαπανῶν
κατανάξαντες· [ἀ]νάξαντες, εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες
κατανδρίσασθαι· καταπαλαῖσαι
κατανεανιευόμενος· κατακαυχώμενος. κατισχύων
κατανεμηθείσης· καταλαβούσης
κατανέναι· κατανεῦσαι
κατανένοχε· συνουσίακεν
κατανενυγμένα· ἀμυχὰς ἔχοντα
κατάνεται· κατανύεται. ἀναλίσκεται
κατανεύοντα· κατανοοῦντα. θεωροῦντα
(κατανεῦσαι·) συνθέσθαι. ἐπινεῦσαι. συγκαταθέσθαι
κατανήσῃ· αὐξηθῇ
κατανθρακῶσαι· κατακαῦσαι. κατοπτῆσαι
κατανίφεται· καταφθείρεται. καταχιονίζεται
κατανομεύς· καταπηθής
καταν(ο)οῦντι· καταβλέποντι
κάταντα· κατωφερῆ
κάταντες· ἐπὶ τὰ ἔμπροσ(θεν)

SCR. 67. Herod. VII 30? 68. ξ 214. 71. Σ 159 Φ 310. 72. Α 286. 79. Herod. VII 36. 86. β 58. 88. Α 558. 93. Iacob. I 23. 94. Ψ 116. 95. Xen. Hell. III 5, 20.

ADNOT. 67. Vide gl. 1166. 68. Corrige mecum καλάμηγ γέ σ'· παρακμὴν σώματος. Locus Homericus exstat ξ 214. 69. καταμνίων Phot. 139, 13. Noster inferius utrumque porrigit et μνίειν et μίειν. Cf. καταπίει. 71. καταμόθον cod., em. Mus. 72. καταμοίραν cod., divisim cum pravo accentu Mus. 73. Fortasse τὰς κατὰ μῆνας μισθώσεις innuit. 74. κατάμουσον cod., em. Phavor. Laconica forma certe non κατάμουσον sonaret, sed κάμουόν. 76. κατακωμᾷ· καταγελᾷ supra habuimus. Utrobique aut καταμωκᾷ· καταγελᾷς aut καταμωκᾶται· καταγελᾷ scribendum est. 77. κατὰ νᾶν· κατὰ ναῦν Salmas. Exx. Plin. p. 110 (78) quod amplecti nemo dubitaret, nisi supra legeretur ἐγκατάνα· κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν et ἄνορ· νοῦς παρὰ Σκύθαις. Cf. gl. ε 200. 79. [ν] delevi. Confundit κατανάσσειν = νάσσειν et κατανάγειν. 80. κατανδρίσεσθαι cod., κατανδρίσσεσθαι Mus. κατανδρίζεσθαι· καταπαλαίειν Phot. Suid. Phav. Lex. Gr. MS., em. Thes. IV c. 1152 C. 82. κατανεμεθείσης cod., em. Albertus. Supple e. g. τῆς νόσου. 83. Sic cod., κατανεῦαι Mus. At glossam Laconicam κα(τα)νεῦαί non admittit ordo. Corrigendum est: κατανε h. e. κατᾶναι· κατανύσαι, nisi archetypus ΚΑΤΑΝΕΝΑΙ praebebat, quod eodem redit. 84. Sic codex, κατενήνοχε, unde καταφερῆς πρὸς συνουσίαν, male Mus. Κατανενύχευκε Mein. 85. καταμεμυγμένα Phot. 139, 7. 86. Apoll. lex. 96, 6. 87. Sic cod., κατανεῦντα· κατανοοῦντα Mus., cui non paruit typotheta. L. κατανοεῦντα· κατανοοῦντα. 87. 88. Separavit et lemma addidit Mus. Cf. καταινεῦσαι. 89. κατανηθῇ Meinek. 92. † Mus. Possis κατάνομος· καταπειθής. An latet κατὰ νόμους· κατὰ τὰ ἤθη? Cf. et Hom. κατά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων? 93. (ο) Phavor. 94. κατανταᾶ· καταφέρει cod., em. schol. Ψ 116. 95. Cf. Apoll. lex. 96, 31. — Imo (ἐς τὸ) κάταντες ut ap. Xen. Hell. III 5, 20. — ἐμπρός ... cod., ut passim Hesychius ἐμπρός pro ἔμπροσθεν, quod Mus. ubique restituit, e Byzantina Graecitate arripuit.

κατάντης· ῥᾴδιος, εὔκολος. ἢ κατάκρημνος. καταφερής
καταντήσας· λαχών, κληρώσας
καταντησάτωσαν· φθασάτωσαν
κατάντησ(τ)ιν· κατεναντίον
1300. κατ᾽ ἀντιβολίαν. κατ᾽ ἀντίβλησιν
κατάντικρυ· ἐναντίον
[καταντήσειν· κατέναντι, ἐξ ἐναντίας]
* κατανένυγμαι· ἡσύχασα. λελύπημαι
κατανύγητε· ἡσυχάσατε. λυπήθη[σα]τε
5. κατάνυξις· ἡσυχία. ἢ λύπη
κατανύουσι· καταναλίσκουσι
κατανύσαι· συντελέσαι
καταξανεῖ· κατατρίψει. βασανίσει
κατ᾽ ἀξίαν· κατὰ δόξαν
10. καταξόμενα· καταλυσόμενα
καταορᾷ· καταντεῖ
καταπαίει· μαστίζει, τιμωρεῖται
καταπάλμενος· καταπηδήσας
καταπάλτης· βέλη. ποιητικόν. ὄργανον. καὶ τὸ ἀφιέμενον βέλος
15. κατὰ πάντα· ὑπὲρ πάντα
κατάπαστος· πεποικιλμένος
[καταπάτιον· ἀσαλές. ἢ ἀθροῦν]
καταπειρ(άσ)αντες· καταδήσαντες
κατὰ πέλλας· κατὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα
20. καταπελτάσονται· καταδραμοῦνται. ἀπὸ τῶν πελταστῶν
καταπέλτης· εἶδος βασανιστηρίου, ὡς ὅπλον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι
καταπεπεμμένα· καθειμένα
καταπέπυθα· κατερρύηκα
* καταπεπελ(μα)τωμένα· καταπεπιναρωμένα

SCR. 98. II Regg. III 29. 99. υ 387. 1300. Eupol. vol. II 1 p, 555. 1. κ 559. 2. υ 387. 3. Iesai VI 5. 4. Psalm. IV 5. vol. II p. 38 Tischend. 5. Rom. XI 8. 8. Iudic. VIII 7. 16. 13. Δ 94. 15. Thucyd. VII 28. 16. Ar. Eqq. 502. 19. Π 642. 20. Ar. Ach. 160. 24. Ios. IX 5, ubi καταπεπελτωμένα cod. Oxon. καταπεπελματωμένα cod. Vat.

ADNOT. 96. εὔμολος cod., em. Mus. Deinde κατὰ κρημνὸν ad praec. gl. refert Alb., nisi κατάκρημνος (sic Pearso) corrigendum sit. 98. φθονησάτωσαν cod., em. Bielius. 99. κατάντησιν· κατεναντίον cod., divisim scribebat Mus. κατάντηστιν Thes. IV c. 1158 A. Toup. Em. III p. 422. 1300. καταντιβολίαν· καταντίβλησιν cod., divisim Mus. Cf. Eustath. 1406, 27, ubi κατὰ δέησιν explicatur. 1. κατ᾽άντικρυ Mus. 2. Hoc etiam ex κατάντηστιν corruptum. 4. [σα] Mus. 8. παρατρίψει cod., em. Phot. 140, 1. 9. καταξίαν cod., em. Mus. 10. κατάξεται· καταλύσει Phot. 140, 2. 11. καταιονᾷ· καταντλεῖ Kusterus, κατάορα· κατάντη Lob. Proll. p. 276. 13. κατεπάλμενος recte Mus. Idem vitium insidet Leonid. Tar. AP IX 326. 14. καταπάλτις· βέλει cod., βέλος Mus. καταπάλτῃ· βέλει. (καταπάλτης)· πολιορκητικόν Meinekius. Quidni καταπάλτης· βέλη προετικὸν (pro βελῶν πρ.) ὄργανον? 15. κατάπαντα cod., em. Mus. 16. Codex καταπαστός accinit, κατάπαστος Mus. Cf. καππαστόν. 17. καταπάγιον corr. Is. Voss. Malim κἄτα πάγιον vel tale quid, ac deinde ἀσφαλές. Infra πάγιον· ἀσφαλές. 18. καταπείροντες cod., καταπείραντες· κατακεντήσαντες coni. Albertus. Correxi. Cf. ἐμπεπείρακται quod ab ἐμπειράζω (πεῖραρ) derivandum esse vidit Meinekius. — κατα(πε)δήσαντες? 19. καταπελλὰς cod., em. Mus. Vid. schol. Π 642. 21. De hac significatione cf. Thes. IV c. 1171 B. 22. καταπεμπάμενα· καθημένηα cod., καθειμένα Mus. Possis κατάπεμπτα· καθειμένα, sed praefero GDindorfii coniecturam Thes. IV c. 1171 — 72: καταπεπεμμένα a καταπέμπω. 23. καταπέποιθα cod., em. GDindorf. c. 1169 C. 24. καταπεπολτωμένα· καταπεπινακόμενα cod., καταπεπινακωμένα Mus., καταπεπελτωμένα· καταπεπιναρωμένα C. 11 et similiter Lex. MS. Alberti, C. 63; καταπεπελτωμένα· καταπεπινακωμένα vel πεπινακομένα Gl. MSS in Prov., -πεπελτωμένα· πεπιναρωμένα Photius. Cf. Toup. Em. III p. 541.

25. (*) καταπεπληγώς· καταπεπτηχώς
* καταπέφνῃ· ἀποκτείνῃ
κατάπεμνοι· καθαπτόμενοι
καταπεφρικότες· δειλιῶντες
καταπέμψαι· καταπραῦναι. ἢ ἐν αὐτῷ κατασχεῖν. μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν πεσ(σ)ομένων σίτων
30. καταπημήνειεν· καταβλάψειεν
[καταπίει· καταπίνει]
καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι
32b. κατὰ Πίνδαρον· ....
κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα· κατέκαυσα τὰ λιπαρὰ μηριαῖα ὀστᾶ
καταπιρητηρίῃ· .... τόπους βαθεῖς πειράζοντες. καὶ ἡ λεγομένη βολίς
35. καταπλαγέντα· θαυμάσαντα
καταπλακών· [καταπλήξας.] διαμαρτών
καταπλεκεῖσι· συνδεθεῖσι, περιπεπλεγμένοις
καταπλήξ· καταπεπληγώς
* καταπλάσαι· μολῦναι
40. καταπλήσσει· καταταράσσει, φοβερίζει, κατεξανιστᾷ
καταπλήττεται· φοβεῖται, δειλιᾷ
καταπλιγήσει· κατακρατηθήσῃ. τὸ βῆμα γὰρ πλίγμα λέγουσι. τὸ οὖν κατακρατῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ τοῖς ποσὶ κατ[ατρ]εχόντων οὕτως φασί
κατὰ πόδα· παρ' αὐτά. κατὰ τάξιν. ἢ ὀπίσω
καταποθῇ· καταναλωθῇ
45. καταπολεμῶ· νικῶ
καταπονουμένους· πειραζομένους
κατὰ πορθμόν· στενὴν θάλασσαν
καταπόσον· πλεονάκις
καταπρανοῦς· κατωφεροῦς
50. καταπραϋνεῖς· ἡμεροποιήσεις. σιωπήσεις
κατάπρεμνος· κατάκλαδος

SCR. 26. Γ 281. 29. Α 81. 32b. ADN. 33. Α 40. 34. Herodot. II 5 et 28. 40. Xen. ΚΠ III 1, 24. 42. Aristoph. fr. XIV p. 1033. 43. Plat. Sophist. p. 243. D. Legg. XI p. 918 A. 44. II Cor. II 7. V 4. 50. ‚Recte refertur ad Ps. LXXXII 1 ubi sensus postulat, ut aut καταπραϋνθῇς scribatur aut καταβραδύνῃς. Scriptura corrupta καταπραΰνῃς utitur Suidas.' G. D.

ADNOT. 27. Imo καταπετόμενοι· καθιπτάμενοι. Quod Ruhnkenius suasit καταπεπεμμένοι' κατοπτωμένοι ordo respuit. 29. [μ] — (σ) Mus. Apoll, lex. 96, 7. 30. καταπιμίνιεν cod., em. Mus. 31. Imo καταμιεῖ vel καταμνίει q. v. 32. καταπιμπρᾶσθαι cod., em. Mus. 32. 32b. Disiunxit Heringa Obs. p. 225. Verba κατὰ Πίνδαρον sunt Platonis in Phaedro p. 227 B. Fallitur igitur, qui ad gl. 1229 retrahenda esse suspicabatur Albertus coll. Olymp. I 87. 34. καταπιρ.τῇ, ρίῃ — πειράζοντες cod., καταπειρητῆρι· — πειράζοντι Mus., em. GDindorf. Thes. IV c. 1170 C. Lacunam verbis ᾗ χρῶνται exple. 36. καταπλακών confundi cum καταπτακών· καταπτήξας vidit Lobeck. Parall. p. 541; Hermann Aesch. Eum. 251. 37. καταπλακεῖσι male Alb. 40. καταπλάσσει cod., em. Mus. 41. δεδιᾶ cod., δέδιε Mus., correxi. 42. καταπληγκμήσει — φασὶ κατακρατηθεί cod., καταπληκμήσει Mus. Statim καταπλῆγμα — καταθῆσαι — κατατρεχόντων codex, πλίγμα — καταπλίξαι — κατατρεχόντων GDindorf. Thes. IV c. 1184 A, qui κατακρατηθήσει post φασὶ non movet loco suo; γὰρ πλίγμα — κατακρατῆσαι — κατεχόντων Cobetus Orat. p. 152 Var. Lectt. p. 135 Novv. Lectt. p. 181, qui κατακρατηθήσῃ post καταπλιγήσει collocari iubet. — καταπληγήσῃ Galen. lex. Hippocr. p. 406. 43. παρ' αὐτὰ κατ' ἀξίαν cod., em. Salm. Phot. Cyr. Suid. nisi quod παρὰ τὰ Cyr. Marin. — καταπόδα cod., divisim Cyr. Marin. Mus. Vid. not. critt. Diogen. V 95 p. 269. 44. καταποθεῖ· καταμαλωθεῖ cod., em. Mus. 49. ἠρεμοποιήσεις Add. ad Thes. vol. IV. et IV c. 1191 AB. 50. σιωπ(ᾶν ποι)ήσεις Meinekius.

καταπρηνές· κατὰ πρόσωπον, ἐπὶ στόμα, κατωφερές

κατὰ προΐθην· κατὰ πρεσβυγονίαν. ἔνιοι τὸ κατὰ δαίμονα

καταπροϊξάμενος· καταφρονήσας, καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας

55. *καταπροίξει[ς]· καταφρονήσεις. ἢ δωρεὰν γελάσεις*

κατὰ πρόσκλισιν· κατὰ χάριν. [κατὰ πρόσκλησιν.] καθ' ἑτεροβάρειαν

κατὰ πρότμησιν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν

κατὰ πρωτίρα(να)ς· ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτίρ(αν)ες παρὰ Λακεδαιμονίοις

καταπτή σ(σ)ει· δειλιᾷ, φοβεῖται

60. *καταπτήτην· ἔπτηξαν, ἐφοβήθησαν. δυϊκῶς*

κατὰ πτόλιν· κατὰ τὴν πόλιν

κατάπτυστον· ἐξουθενημένον

καταπτώσ(σ)ει· φοβεῖται, δειλιᾷ. ταπεινοῦται

καταπυγοσύνη· ἡδονὴ μεγάλη

65. *καταπύγου· κιναίδου, ἤγουν ἀσελγοῦς*

καταπύγων· ὁ μέσος δάκτυλος. καὶ ὁ κατωφερής

καταπύει· ἐνέπλησε. κατ.γνόει

καταπύθεται· εὐρωτιᾷ

καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός, Σοφοκλῆς Λα(ο)κόωντι. καὶ τὰς ἁρπυίας, ἐν Φινεῖ

70. *καταράξαι· κατᾶξαι*

καταραπτίτης· Γόργων ἐν τῷ περὶ θυσιῶν

καταράσσειν· κατακλάνεσθαι

καταρᾶσθαι· ἀρᾶσθαι θεοῖς

καταραψῳδῆσαι· φλναρῆσαι

75. *καταρβύλοι(ς) χλαίνα(ι)ς· ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ*

SCR. 53. ADN. 55. Arist. Eqq. 436 al. (Toup. III 513). 56. I Timoth. V 21. 57. *Λ* 424. 59. Proverb. XXIX 9. 60. *Θ* 136. 61. Aeschyl. Sept. 6. 62. Demosth. 236, 22. Eur. Tro. 1018. 64. Arist. fr. XVII p. 1000. 65. Comici. 68. *Ψ* 328. 69. fr. 346 (cf. Eustath. Opusc. p. 345, 46) fr. 643. 75. fr. 560 p. 213.

ADNOT. 53. *κατὰ προΐθην* Mus., *καταπροΐθην* codex. Cf. Phot. 140, 17. Coni. *κατὰ πρέσβιν· κατὰ πρεσβυγένειαν* (Hymn. in Merc. 431). 54. *ποιήσεις* cod., *ποιήσας* Mus. 55. *καταπροίξεις — ὕδωρ ἐὰν* cod., *ἢ δωρεὰν* Mus., em. HSt. Bekk. AG. I p. 275, 30. 56. *καταπρόκλησιν· καταχάριν, καταπρόσκλησιν, κατετεροβαρεῖαν* cod., *κατὰ πρόκλησιν· κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. κατέντερον· βαρεῖαν* Mus. *κατὰ πρόσκλησιν· κατὰ χάριν. κατὰ προσωποληψίαν. καθ' ἑτεροβάρειαν* Cyr. Marin. Brem. *κατὰ πρόσκλησιν* (cod. m. pr., *πρόσκλισιν* Porso)· *καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομερίαν* Phot. 140, 20. Recte Schowius ‚*κατὰ πρόσκλησιν varia Gl. lectio fuit.*' 57. *καταπροτμιστὴν* cod., *κατὰ προτμηστὴν* Mus., em. Heinsius. 58. *καταπρωτείρας — πρωτεῖρες* cod., *κατά πρωτῆρας — πρωτῆρες* Mus. *Καταπρωτείρας· πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι* Phot. 140, 21; em. Ernestus Leutsch Philol. X p. 431. Illustrat idem ibid. p. 607. 59. (*σ*) Mus. 61. *καταπτόλιν* cod., em. Mus. 63. (*σ*) Mus. 65. *καταπύγους· κιναίδους* Phot. 141, 1. 66. *καταπυγ.ˋς* cod., scriptum erat *καταπυγός* aut *καταπυγείς* teste Schow. p. 415, 13; *καταπυγής* Mus. imo *καταπύγων*, coll. Poll. II 184 Phot. 141, 2. 67. *κατ.γνόει* cod., legebatur *κατεγνόει; κατηόνει* Mus. Possis *κατ(έπνσε)· πύει ἐνέπλησε*, sed quid tum *κατ. γνόει?* Conicio igitur *κατακαπύει· ἐμπνεύσει καταγνύει spiritu disicit, difflat*. 68. *ἐρωτᾶται* cod., em. Bruno. *Καταπεύθεται· ἐρωτᾷ* non ausim. 69. *Λακόοντι καὶ ταρπυίας ἐν φίνῃ* cod., *Καταῤῥάκτης — Λαοκόοντι καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν Φινεῖ* Mus. — *Καταράκτης· εἶδος ὀρνέου θαλασσίου* Suidas; cf. schol. Ar. Avv. 888 Plin. HN. X 44. 70. *καταῤῥάξαι* Mus. male. Cf. Hipponacteum ap. Ath. XI p. 495 D *κατήραξε*. — *κατάξαι* codex. 71. *καταῤῥαπτίτης* Mus. — *Γόργων* recte supra s. v. *Ἐπιπολαῖος*, *Γοργὼν* codex. *Γεωργὸς* (l. *Γόργων*) *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν* laudatur ap. Athen. XV p. 697 A. Fortasse *καταραπτῖτις* scribendum, sc. *θυσία*; coll. *ἐπουτίς*. 72. *καταῤῥάσσειν* Mus.; *κατακλάνεσθαι* (l. *ειν*), quod temere mutant, tuetur Lobeck. rhem. p. 131. 75. Cf. *καθαρβύλοις*. — (*ς*) et (*ι*) Mus.

κατάρδειν· εὐφραίνειν. ποτίζειν
κατ' ἄρ' ἕζετο· ἐκαθέσθη
καταρέξαι· [καταρῆξαι.] καταψῆσαι
* καταρέκτης· ὁρμητικός
80. καταρεπές· ἑτερορεπές. ἑτεροκλινές
καταρέσθαι· καταλύει
καταριπτάζονται· σκορπίζονται
καταριστήν· ὀρθὴν δουριστήν. παρὰ Κα(λ)λιμάχῳ τὴν χάλαζαν
* καταῤῥήσσων· ἐπικροτῶν, ἐπιψοφῶν
85. κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου· τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι
καταῤῥάσσειν· καταρίπτειν
* καταράσσοντες· περικτυποῦντες
καταῤῥάξαι· καταβαλεῖν. [ἢ καταψῆσαι]
καταῤῥεῖν· ἀναλίσκεσθαι
90. κατάῤῥησιν· κατηγορίαν, καταβόησιν, καταλαλιάν, κακολογίαν
κατάῤῥυτα· ἀρδεύσιμα
καταρτίσαι· κατασκευάσαι. τελειῶσαι. στερεῶσαι
καταρυβδήσας· καταπιών. ῥοφήσας
καταρυῆναι· καταπεσεῖν
95. καταρυθμίζεσθαι· κατευθύνεσθαι, κανονίζεσθαι
* κάταρσον· κατάκλεισον
καταρχής· ἀσφαλής. τέλειος
καταροΐζομαι· ῥευματίζομαι
καταρῶμαι· εὔχομαι. προσκυνῶ
1400. * καταρόγεα· γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον
κατὰ σαυτόν· ἐπὶ σοῦ
κατὰ σέ· ὅμοιός σοι
κατασείειν· ταράσσειν
κατασέσας· σβέσας
5. κατασεσασμένα· κατασεσεισμένα

SCR. 77. *A* 68. 79. Forte *κατάρης* scribendum et referendum ad Sapphon. fr. 160 p. 700. Alcaei fr. 136 p. 723, laudata ab Aristoph. Byz. p. 273. Cf. Lob. Proll. 269. 83. fr. CCCLVII. 87. Sapient. XVII 4. 89. Samuel. I 2, 35. 91. Eur. Tro. 1061. 92. Gl. sacra. 1401. Callim. epigr. I 12 *τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.* 2. ADN.

ADNOT. 76. *ὑγραίνειν* vel *ὑδραίνειν* coniecerat Meinekius Com. III p. 55. Sed non temptandum esse voc. *εὐφραίνειν* et Meinekius ipse Com. V p. 75 et Lobeck. Proll. p. 37 n. intellexerunt. Cf. Toup. IV 121. 77. *κατερέξατο* cod., em. Iens. Lectt. Lucian. I p. 11. 78. *καταράξαι* cod., correxi. Confundit *καταρέξαι· καταψῆσαι* et *καταράξαι· καταρῆξαι.* 79. *καταράκτης* Triller Obss. Critt. p. 7. 81. *καταλύει* cod., *καταλύειν* Mus., *κατελθεῖν*? 82. Cf. *καρπασθῆναι.* 83. *καταρ(Α)Κτην* Sopingus, *Κ* = *ΙC.* — (λ) Salmas. 85. *κατάρξασθαι τῶν τριχῶν· ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερείου* Phot. Cf. Kuster ad Ar. Av. 960. 88. *καταψῆσαι* ad *καταρέξαι* refer. Cf. gl. *κ* 789. 89. Ulpian. Demosth. Olynth. II p. 23 init. 90. Habent glossam Mus. Phot. Suid. Cyr., in Aldina omissa est. 91. *καταῤῥυτά· ἀρδεύσημα* cod., em. Mus. C. 39. 92. *καταρτῆσαι* cod., *καταρτύσαι* Mus., em. Bernardus. 93. Imo *καταρ(ρ)οιβδήσας*, ut HSt. proposuit. An *καταχαρυβδίσας*? 95. *καταριθμίζεσθαι* cod., em. Mus. 96. Glossa integerrima est. *Κατάκλυσον* Meinekius. 97. *καταρχής· ἀσφαλής* recte habet; *τέλειος* alludit ad *κατηρτυκώς* vel *καταρκής.* Atque *καταρκής· ἀσφαλής τέλειος* coni. I. G. Schneider probante Thes. IV c. 1202 B. 1400. *καταρώγεα* Mus. *κατάρρωγα*? ut *πυκνόρρωξ.* 1. 2. Disiunxit Bielius, qui alteram gl. ad Iob. XI 6 respicere putat. Sed fortasse *ὁμοίους* scribendum, ut respiciatur Chionides ap. Poll. X 43 *πολλοὺς ἐγῷδα κοὐ κατὰ σὲ νεανίας.* Ac codex *κατὰ σέ,* non *κατά σε* praebet. Praecedens glossa Callimachea est in codice *κατασαυτόν*, a Mus. divisim scripta. 3 Cf. 1409. 4. *κατασβέσας* Salmas. probante Thes. IV c. 1218 B. Verumtamen, cum ordo *κατασέσας* requirat, dubito, num *κατασέσας* e dialecto sit pro *καταξέσας.* 5. *κατασεσα(λα)γμένα* Albertus, *κατασεσαγμένα* Lobeck. Proll. p. 87 contra ordinem. Forte *κατασεσασμένα· κατασεσησμένα*, alterum a *σάω* alterum a *σήθω.*

κατασημήνασθαι· κατασημειώσασθαι
κατασίνεσθαι· καταβλάπτειν
* κατασείειεν· καταταράσειεν
κατασκαφής· κατεσκαμμένος
κατασκάφιλος· καταισχύνων τοὺς φίλους
κατασκάψαι· κατορύξαι
κατασκεδάσαι· καταχέαι
κατασκέλ(λ)ειν· κατασκελετεύειν. τὰς σάρκας καταφαγεῖν
κατασκευή· διασκευή
κατασκιδναμένης· κατασκορπιζομένης
* κατασκῆψαι· κατασπεῖραι
κατάσκιος· πάντοθεν σκιὰν ἔχων
κατάσκοποι· κατοπτεύοντες. ἐπίβουλοι. ἢ δόλων ἐξιχνευταί. δολεροί, δόλιοι
κατασμύξαι· μαρᾶναι. καῦσαι, ἐμπρῆσαι
κατασοβεῖται· καταδιώκεται
κατασοφισθεῖσα· χλευασθεῖσα. τεχνασθεῖσα
κατασπᾶν· χαλᾶν. ἢ σιαλίζειν ἑτέρου ἐσθίοντος ἢ περὶ δεῖπνου διαλεγομένου. καταπίνειν τὸν σίαλον
κατασπαταλᾷ· τρυφᾷ
κατασπερχωτήν· ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἢ ἐπὶ τὴν ἑστίαν κεκαυμένη
κατασπερχόμενος· ἐπειγόμενος. καταπλησσόμενος
κατασπιλάζων· μολύνων
κατ' ἀσπίδα· ἐπ' ἀσπίδα
κατασπλεκῶσαι· κατελάσαι
κατασπόδησον· κατέλασον
κατὰ στάθμην· κατ' ὀρθόν. [κατ' ἔπαυλιν
κατάστασις· ἀποδοχή. ἢ κόσμος. ἢ ἦθος
καταστατήρια· ἀποπεμπτήρια· ἐν οἵῳ τρόπῳ λέγομεν ἀπόπεμψον κατάστησον. ἢ καταπαυστήρια, κατάστασιν ἔχοντα, ἀπόπεμπτα, καθεσταμένα
καταστέλλει· περικαλύπτει
καταστέλξαι· καταγαγεῖν τὸν βοῦν

SCR. 6. Plat. Legg. VI p. 756 C. 9. Soph. Ant. 891. 16. ADN., sed ordo κατασκίμψαι requirit. 19. *I* 649 Nic. Ther. 860. 23. Proverb. XXIX 21. 27. *E* 347. 30. ἐπὶ στάθμην Hom. ε 245.

ADNOT. 6. κατασημείνασθαι cod., em. Mus. 7. καταβλάπτειν cod., em. Phot. 141, 23 Suid. 8. καταταράσειεν cod., καταταράξειεν Mus. Corruptum est e gl. 1403. 10. καταισχόφιλος Thes. IV c. 1222 A. 12. Piers. Moer. p. 216. 13. κατασκελεῖν cod., em. Heinsius. Cf. Lobeck. rhem. p. 148. 16. Coni. καταφθεῖραι et refero ad Eur. Med. 94. 19. Infra σμύξαι· φλέξαι, ἐμπρῆσαι, μαρᾶναι. 20. Hoc et κατασοβήσονται· καταδιωχθήσονται Phot. p. 142, 15. 21. κατεσοφίσθη· ἐπλανήθη inferius. Cf. Phot. 142, 16. 17. 22. π δείπνου cod., παρὰ δείπνῳ male Mus. Infra σιαλίζειν· ὅπερ ἴσον τῷ (τὸ cod.) κατασπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος ἢ καὶ περὶ δείπνων (δεῖπνον cod.) διαλεγομένου (cod. | ους Mus.) καταπίνειν τὸν σίαλον. Albertus etiam ἐνίσπεσθαι· ὁ νῦν μὴ καταπίνων conferri iubet, ut ibi ἐνισπέσθαι (?)· ὃ νῦν ἡμεῖς καταπίνειν coniecisse videatur. 24. κατασπέρχω τὴν [ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἢ] ἐπὶ τὴν ἑστίαν κεκαυμένη vel κεκαυμένην Meinek. Philol. XIII 558. 25. Cf. schol. Thuc. IV 126. 26. Duo videntur articuli κατασπιλάζων· (κατακρύπτων. ἀπροσδοκήτως φαινόμενος) et κατασπιλῶν· μολύνων. 27. κατασπίδα cod., em. Mus. 28. Schol. Ar. Plut. 1083 Lob. rhem. p. 161. — κατασπλυκῶσαι cod., em. Salmas. 30. καταστάθμην — ἐπαύλην cod., em. Mus. Refer ad κατὰ σταθμόν. 32. καταστῆρας cod., καταστατήρια recte ut videtur Salmasius. 33. καταγέλλει cod., em. Mus. 34. Nonne καταστέψαι? Sertis enim coronatam hostiam aris imponebant. Καταστεῖλαι τὸν βοῦν· κ. Meineke.

κατὰ στεφάνης· ὄρους ἐξοχῆς, ἀκρωρείας. Στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν, ἢ περικεφαλαίας. ὡς Ὅμηρος·
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου
κατάστημα· ποίημα. στάσις. ὁρμὴ νηῦς
καταστίζων· βεβαιῶν. καταψηφίζων· παρ' ὅσον τῶν ἀτακτούντων τὰ ὀνόματα παρέστιζον καὶ ἐζημίουν
κατάστικτον· ποικίλον. καὶ Σώφρων κεντήματά φησι
καταστίλβει· καταυγάζει. καταλάμπει
κατὰ στίχας· κατὰ τάξεις
καταστολήν· περιβολήν
κατὰ στόμα· κατὰ τὴν ἀρχήν. μεταφορικῶς
καταστομίς· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. τὸ ἐνόλμιον
καταστοχάζεται· κατὰ σκοποῦ βάλλει
καταστρέφει· σκαλεύει
καταστροφῆς· ἐρημώσεως
καταστρώματα· τῆς νεὼς μέρος, ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν
καταστύξαι· [κατασῦραι. συλλέξαι.] μισῆσαι
καταστυφέλου· καταξήρου
κατάστυφλον· κατάξηρον. καὶ ἡμεῖς δὲ τὰς ἀνεργάστους χώρας καὶ σκληρὰς στυφλὰς καλοῦμεν
κατὰ συνδ(υ)ασμόν· κατὰ κοινωνίαν. κατὰ σύμπραξιν
κατὰ συγκυρίαν· ......
κατασῦραι· ἑλκύσαι σαγήνην
κατὰ σφέας· καθ' ἑαυτούς
κατὰ σφέων· κατ' αὐτῶν, ἢ καθ' ἑαυτούς
κατασφήκωνται· καθήλωνται
κατασχάσαι· κατατυχεῖν. ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι
κατασχεῖν· κατακρατεῖν. κατοικεῖν
κατὰ τάξιν· κατὰ κόσμον
κατὰ ταυτό· οἷον ὁμονοοῦσιν
κατατεθήπειν· θαυμάζειν. δειλιάζειν. ἐκπλήττεσθαι

SCR. 35. *N* 138. *H* 12. 38. Menand. CCCLX. 40. ADN. 42. *O* 389. Rhes. 511. 46. I Macc. II 49. 49. Hesiod. Theog. 806. 51. Luc. X 31. 52. Luc. X 41. 53. *B*, 366. 59. Gl. sacr.

ADNOT. 35. *καταστεφανὴς — ἀκρωρίας* cod., em. Mus. 36. Sic codex, *νηῦς* om. Mus., *ὅρμισις νηὸς* Schow. p. 417, 16. Infra *στῆμα· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται.* 37. *παρέστιζον κτλ.* in codice h. l. desunt, huc traxit Mus. — *βεβαιῶν* ad *καταστηρίζων* retulerim; forma activa *καταψηφίζω* rarissima. 38. *πάρεστι δὲ καὶ ἐζημιοῦν* post *ποικίλον* habet cod., em. et transposuit Mus. 39. *καταγάγει. καταλάμπει* cod., *καταγάγη, καταλάμπη* Mus., *καταυγάζει* Heinsius et Perger, idem vel *καταυγεῖ* Triller Obss. Crit. p. 291. 40. *στίχους* cod., recepi *στίχας* Alberti coniecturam (Hom. *E* 590). Observatione tamen dignum est, in Aristoph. Babyl. fr. VII p. 974 legi *κατὰ στοίχους*. 41. *καταστοχήν* cod., em. Salmasius. 42. *καταστόμα* cod. Mus., em. Suidas Salmas. 43. *ἐνόλβιον* cod., em. Voss. et Triller Obss. critt. p. 291 coll. Hes. s. v. *ὑφόλμιον*. 44. *κατασκοπεῖ* cod., ope C. 63 Phot. Suidae em. Voss. et Alb. 48. Proscripta singularem glossam constituunt. 51. (υ) C. 11. Idem cum Phavor. et lex. MS. Alberti in voce *σύμπραξιν* desinit et *κατὰ συγκυρίαν*, quod recte exponi posset *κατὰ συντυχίαν* (*casu, fortuna* vertit Mich. Apost. Lex. MS.), novam glossam esse iubet. 54. *κατασφᾶ* cod., *κατὰ σφᾶς* Mus., em. Cyrillus Phot. 143, 7 Suid. 55. *κατὰ σφέων* Mus., *κατασφεῶν* codex. *καί σφεων*? cf. Bekk. III p. 1146. 56. *κατασφίκωνται* cod., em Mus. Sic infra *κατεσφήκωνται· καθήλωνται.* — *καθέλωνται* cod., em. Salmas. 57. Vid. Lob. Phrynich. p. 219. — *κατατυχεῖν* ad seq. gl. refert Albertus. An ex *καταννύττειν* vel *καταμύττειν* corruptum? Hoc vel *καταμυγεῖν* a barbaro et byzantino aoristo *ἤμυγον* etiam Meinekius invenit. 58. LXX Genes. XLVII 11 *ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ* h. e. *κατοικεῖν γῆν*. Atque *κατάσχεσιν* malim pro *κατασχεῖν*, cum per praesentia explicet, non per aoristos, ut solet. 60. *κατ' αὐτό* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 513 requirente vel ordine. 61. *κατατεθηπέναι* vel *καταθήπειν* post Thes. IV c. 1072 C Meinek. Philol. XIII p. 557, nisi perfecti forma sit Dorica (imo Aeolica).

κατατεθήπεισαν· κατεθαύμαζον
κατατεθηπότες· ἐκπεπληγμένοι
κα(τα)τεθηπώς· δειλιάσας
* κα(τὰ) τέκν' ἔφαγ(ε)· κατέφαγε τὰ τέκνα
κατατείνεται· ἐφαπλοῦται
κατα[τί]θέσθαι· συναινέσαι
κατὰ τὸ αὐτό· ὁμοῦ
κατατοξεύω· ....
κατὰ τὸ κρῖμα· κατὰ τὴν τάξιν. ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα
κατατρίχιον· λεπτόν
κατάτροπον· κάταντες, πρόστροπον δὲ τὸ ἐναντίον
κατατρυφῶ· κατασπαταλῶ
κατατρύχει· λυπεῖ. καταπονεῖ
κατατοιόντα· κατασκευάζοντα
κατατυχεῖν· ἐπιτυχεῖν
κατὰ τῶν συῶν· κατὰ τῶν χοίρων
καταυγάσας· φωτίσας
κάταυλον· κατηυλημένον. ἀναπεπταμένον
καταῦσαι· καταντλῆσαι. καταδῦσαι
καταυστής· καταδύστης
κατ' αὐτόν· ὅμοιον αὐτῷ
καταφάγῃ· κατεσθίῃ
κατὰ φάλαρα· κατὰ μετωπί(α)
καταφάναι· κατειπεῖν
καταφατικήν· δυσκάθεκτον
[καταφήσας· ἀπορήσας. ἀνιάσας]
καταφ(θ)ατουμένη· καταντωμένη. κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως
καταφιλοσοφήσαντες· διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες
καταφλάσαι· κατακόψαι
καταφοιτῆσαι· παραγενέσθαι
καταφορήν· ὕπνον

SCR. 65. *B* 317. 68. Act. Ap. XIV 1. 69. Gl. sacr. 70. Ps. CXVIII 132 all. Paral. II 30, 16. 74. Theocr. I 58. 76. Demosth. 288, 2. 77. Cum verbo iurandi iunctum fuisse videtur in loco aliquo comici poetae. 80. Alcman. 82. Iob. I 8. 83. Antidot. com. vol. III 529. Mnesim. vol. III 578. Sin καταφάγοι· κατεσθίοι legendum, respicit Menand. IV p. 175. 88. ADN.

ADNOT. 62. κατατεθήπησαν cod., κατατεθήπεσαν Mus., em. Thes. l. c. pro κατετεθήπεισαν. 64. (τα) Albertus. 65. κατεκνέφαγ. cod., legebatur κατεκνέφαγο, κατεκνέφαγε Mus., em. Iensius Luc. Hes. p. 131. 66. ἐφηπλοῦται cod., em. Mus. 67. Imo (συγ)καταθέσθαι. 68. κατατοαυτὸ cod., divisim Mus. 72. κατατρόπον, κάταντις, πρὸς τρόπον cod., κατάτροπον· κάταντες. πρόστροπον Mus. Cf. κάτροπον· κάταντες πρόστροπον· πρόσαντες. Coni. κάτοπτον· κάταντες. κατὰ τρόπον quid sit docet Cobet Nov. Lectt. p. 87. 73. Supra inverso ordine κατασπαταλῶ· κατατρυφῶ. 75. Sic cod., καττύοντα male Musurus. Ordo κατατύοντα requirit; h. e. καταρτύοντα. 79. καταυλημένον cod., em. HSt Thes. 80. καταυλῆσαι cod., καταῦσαι (sic) καταντλῆσαι Phot. 144, 7. Vid. Lobeck. Soph. Ai. p. 346 rhem. p. 12 Hesych. s. v. καθαῦσαι. 81. καταδυστής cod. Thes. IV c. 1067 D. Vid. Lob. Paralt. p. 432. 82. αὐτοῦ cod., αὐτῷ Mus. 83. καταφάγει· κατεσθίει cod., em. Mus. 84. καταμετωπίδα cod. κατὰ μετωπίδια Mus. κατὰ προμετωπίδια paraphr. p. 753 Bekk. Ex interpretatione glossae Hom. *Π* 106 κὰπ φάλαρα· κατὰ τὰ φάλαρα κτλ. glossam finxit. 85. Phot. 144, 9. 86. Suspectum. 87. Dorice pro κατηφήσας. Infra κατήφησας· κατηνίασας. κατηφήσας· κατανιαθείς. Significationis tamen transitivae, quam huic voc. tribuere videtur, desiderantur exempla. 88. καταφατουμένη· κατακτωμένη cod., em. Heinsius et Pergerus. Cf. ψαέναι. ψατᾶσθαι. φθατήσῃ. Lobeck. rhem. p. 170 et Aesch. Eum. 390 edit. Goth. 89. Phot. 144, 13 Suid. 92. καταφορεῖν· ὕπν.ν cod., καταφορεῖν· ὑπνοῦν male Mus. Correxi; attica forma Heinsio placebat.

καταφορικῶς· γαστέρας ποιῶν
[κατάφορον· ἐληλεγμένον. φανερόν. ὑπεύθυνον. ἢ καταφανῆ γενόμενον]
95. καταφορτικός· σφοδρός
καταφράκτοις ψυχαῖς· ταῖς ἐπεσκοτισμέναις, καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυίαις. Ἴων Ἀλ(κ)μήνῃ. καὶ εἴδη πολεμικῶν, ὡς καταφράκτου
κατὰ φρένα· κατὰ διάνοιαν
κατὰ φρήτρας· κατὰ φρατρίας
καταφρονεῖ· ὑπερηφανεῖ
1500. [καταφρονέων· καταβουλευόμενος]
καταφρυγήσεται· καταξηρανθήσεται
καταφρύσ(σ)ει· καταξηραίνει
καταφυέν· γεννηθέν
καταφυλαδόν· κατὰ ἔθνη
5. καταφύξει· κατασβέσει
κατάφυτος· σύνδενδρος τόπος
καταφωνεῖ· ταράσσει
καταφωραθείη· καταγνωσθείη
καταφωρᾶν· ἐρευνᾶν, ἐπιζητεῖν
10. κατάφωρος· φανερός
κατὰ φῶτα· κατὰ ἄνθρωπον
καταχαλῆ· καταβραχύ
καταχέει· κακολογεῖ
κατὰ χεῖρα· ἕτοιμα, εὐχερῆ. ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα καὶ εἰς πολλὰ χρ[ον]ήσιμος οἰκέτης
15. καταχή(νη)· καταχάσμησις. κατάγελως
καταχήνῃ· καταγελάσῃ, μυκτηρίσῃ, ἐξουθενίσῃ. [καὶ ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμ(α)ία ἐμφερὲς ζῷον, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὁποῖα τὰ πρὸς βασκανίαν
κατάχθονος· ὁ λιπαρός. ὁ τρόφιμος
κατάχρεως· ἐπαρκῶν εἰς μαρτυρίαν
* καταχθόνιος· κατὰ τῆς γῆς. ἢ ὁ ᾅδης,

SCR. 96. fr. 6 p. 568 Nck. 97. Homerus passim. 98. *B* 362. 99. Eur. Bacch. 503. 1500. Homerus. 2. Cf. ADN. 4. Vid. *B* 362 Oppian. Hal. III 644. 9. Thucyd. I 82. 13. Iob. XLI 44. 14. Siracid. XXV 26. 15. Arist. Eccl. 627. Vespp. 573.

ADNOT. 93. πλύνων Mus.; καταφορικῶς γαστέρα λύων Meinek. Philol. XIII p. 558, cui favet Ath. II p. 53 D κοιλίας καταφοραί. Malim (αὖ) καταφρονητικός· πᾶν τέρας ποιῶν, qui nil non admiratur. 94. κατάφορον· ἐλλιλεγμένον cod., em. Mus.: κατάφωρον· ἐληλεγμένον, sed ordine invito. 95. Corrigunt καταφορικός. 96. ἐπεσκοτ. σμέναις — ἀλ. μηνη (legebatur ἀλαμήνη) cod., em. Mus. Idem sine caussa πολεμικοῦ. Supple ἱππέων vel νεῶν, nisi εἴδη πολιμικῶν νεῶν κατάφρακτοι (κατάφρακτος MMeibomius) malis. 97. καταφρένα cod., em. Mus. 98. καταφρίτας· καταφατρίας cod., καταφρήτρας· κατὰ φρατρίας Mus., divisim Phavor. 1500. ‚Incertum quo sensu‘ TH. Coni. κακὰ φρονέων· κακὰ βουλευόμενος. 2. καταφρύσσει Mus., καταφρύγει HSt. coll. Arist. Nubb. 396. 3. Phot. 144, 16. Infra κατέφυ· ἐγεννήθη. 4. καταφυλάδων cod., em. Mus. 5. καταφθύξει spuendo exstinguet? — καταψύξει Pearso. 10. Cf. 1494. 11. καταφῶτα cod., em. Mus. 12. κατ' ἀκαρῆ· κατὰ βραχύ Albertus; καταχαλᾷ· καταβρέχει Wakefield; κατ' ἀχανῆ Mein. 14. καταχεῖρα — [ον] cod., em. Mus. κατὰ χεῖρας· εὐκόλως Phot. 144, 17. 15. (νη) Phot. 145, 1 EM. 495, 47. C. 63 al. Huic gl. adicienda esse καὶ ὑπὸ Πεισιστράτου κτλ. animadvertit Kühn Poll. II 97. Rem explicuit Lobeck. Agl. p. 970 sqq. Welcker *Gr. Götterl.* II 1 p. 153. Cf. Hes. s. v. κραυγή. 16. (α) Sopingus. 17. Interpretationes suadent ὁ κατὰ χθονός h. e. *deus subterraneus foecunditatis auctor.* 17. κατὰ χθονός· .... 17b. .... ὁ λιπαρός, ὁ τρόφιμος suadet Meinekius. 18. Vulgo κατάχρεως est *aere alieno pressus.* Itaque, nisi locus corruptela affectus est, h. l. derivandum est a καταχρᾷ *sufficit.* Malim tamen καταχρέων ionice pro καταχράων, ut ἀποχρέων. 19. Vide Χθόνιος. Nisi haec omnia a gl. 17 aberrarunt.

20. καταχρήσει· ἀρκέσει
καταχρηστικῶς· ὅταν καταχρῆ[ζε]ταί τις ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα
καταστοχαζόντως
καταχρᾶται· κακῶς χρᾶται
καταχρυσῶσαι· καταλιθῶσαι·
κατάχυσις· ἀήρ
25. καταχύσματα· τραγήματα. ἔθος γὰρ εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κάρυα καὶ ἰσχάδας καταχέειν τῶν νεωνήτων δούλων παρὰ τὴν ἑστίαν καθισάντων. κατεχεῖτο δὲ καὶ τοῦ νυμφίου. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ζωμοῦ
κατάχυτλον· τὸ βαλανευτικὸν σκαφίον.
κατὰ χώραν· κατὰ φύσιν. ἢ ἀκίνητον
καταψαίρουσι· κινοῦνται
καταψέφει· κατασκοτίζει· ψέφας γὰρ τὸ σκότος· παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι, τὸ μεταμελεῖσθαι καὶ οἷον σκότος περιτιθέναι τοῖς λεγομένοις. [τὸ καταψέφειν] ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγουσιν
30. καταψηφίζεται· κατακρίνει
καταψήχων· κολακε(ύ)ων. ἡσυχῆ τρίβων
καταψιλωθήσεται· ψιλὸν γενήσεται
κατεαγότα· κατενηνεγμένα. κατ(ατ)εθλασμένα
κατεάσας· κατακοιμηθείς
35. κατεά(χ)θη· κατεθλάσθη
κατεβάλλετο· ἐτίθετο
κατέβασκε· κατέβλαψεν
κατεβαυκάλησε· κατεκοίμισεν
κατέβαψε· κατέλαβεν
40. * κατεβήσατο· εἰσῆλθεν
κατεβρότωσεν· ἐμόλυνεν
κατεβρόχθισε· κατέπιεν
* κατεγνωσμένος· κατακεκριμένος
κατ' ἔγκλησιν· κατὰ μέμψιν. κατὰ πταῖσμα
45. [κατεγοήτευσεν· ἠπάτησε. κατεμάντευσεν

SCR. 20. Phoenic. Coloph. fr. I 21 p. 140 Meinek. 25. Arist. Plut. 768. Philonid. fr. III vol. II p. 424. Theopomp. fr. III vol. II p. 797. 26. Eupol. fr. XIII vol. II p. 541. 27. Herod. IV 201. 33. Mnesimach. fr. I vol. III p. 577. 35. Ierem. XLVIII 25. 38. Comic. inc. LXIV vol. IV p. 621. 40. ο 99. 42. Hermipp. fr. III vol. II p. 399. 43. Galat. II 11.

ADNOT. 20. καταχρήσῃ cod. em. Thes. IV c. 1304 D. 21. καταχρήζεται cod., em. Mus. 23. ‚Non inepta interpretatio erit si lapides intellegantur ‚pretiosi.' Thes. IV c. 1307 D. 25. πε̇ρὶ pro π Mus. παρὰ Valcken. Cf. Phot. 145, 1—17. Suid. Harp. 108, 1 Lex. Bekk. 269, 9. Ammon. p. 78. 26. Phot. 145, 18. Poll. X 63. 28. Phot. 145, 19. In codice καταψέρουσι est, em. Mus. Idem σκαφίον pro ... φίον (legebatur σφίον) scripsit. 29. καταψεφεῖ — ψεφάς cod., em. Albertus. Cf. μεταψέφειν. ἀψεφές et Lob. rhem. p. 39. — Inclusa proscripsit Thes. IV c. 1312 D. 31. καταψίχων· κολακέων cod., em. Mus. 32. γενέσθαι cod., em. Thes. IV c. 1315 A. 33. κατενενεγμένα κατεθλασμένα cod., em. Mus. Possis et καταπεννυγμένα. 34. Imo καταέσας. Vide καταέσσας. 35. (χ) HSt. 35. 36. Separavit Albertus. 37. κατεβάσκηνε coni. Meinekius. Sed vide ἀάσκει· βλάπτει, cuius glossae immemor erat etiam GDindorf. Thes. IV c. 1025 A cum κατεβάσκηνε corrigi iuberet. 38. κατεβαυκάλησε· κατεκοίμησε cod., em. Mus.; κατεβαυκάλισε· κατεκοίμησε Phot. 146, 1 Suidas et hoc recte. Nam et καταβαυκαλᾶν et καταβαυκαλίζειν dicebant. 39. κατέβαλεν Vossius. Praeoptaverim κατέβραψε (= κατέμαρψε)· κατέλαβεν. Nec obstat series, cum sequens glossa sit Homerica. 42. κατεβρόχθησε cod., em. Mus. Forte κατεβρόχθισα· κατέπιον legendum coll. Ar. Avv. 503. 43. καταkεκρυμμένος cod., em. Bos. Anim. p. 129. 45. κατεμαγγάνευσε Ruhnken.

κατέδαπτε· κατήσθιε μετὰ σπαραγμοῦ
κατέδαρθε· κατεκοιμήθη
κατ' ἐδάφους· ἐπὶ γῆς]
* κατέδευσας· [κατέφαγας.] ἔβρεξας
κατεγλώττιζε· διέβαλλε, κατηγόρει
κατεγκονῶν· ἐπειγόμενος
κατεγγυπ[τ]ωμένον· τὸ ....
κατεγγυπῶσθαι·
* κατέγραψαν· κατέξυσαν
κατέγνωσαν· κατέλεξαν
κατεγυμνάσατο· ἐπὶ γυμνασίαν ἀνάλωσεν
κατεδάη· κατεκάη
κατέ(δα)ρθεν· ὕπνωσεν
κατεδάωσε· κατέκαυσεν. ἐπολέμησεν
κατέδευσε· κατέβρεξε. κατέφυρσε. καὶ [ὁτὲ μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν, ὁτὲ δὲ τὸ κατηφῆ εἶναι.]
κατεδηδεσμένον· καταβεβρωμένον
κατεδήδοκε· καταβέβρωκε, κατέφαγεν
κατεδηδοκώς· καταβεβρωκώς
κατεδήουν· κατέκοπτον
κατέδησα· κατεδέσμευσα. [κατήσχυνα]
κατεδιήτησε· κατέκρινεν
κατέδουπεν· τέθνηκεν
κατέδουπον· (ἐ)τεθνήκεισαν
κατέδραθον· κατεκοιμήθησαν
κατεδρύπτετο· κατεκόπτετο. κατεξύετο
κατέδυ· κατεπόθη, κατεποντίσθη
κατέδων· κατεσθίων
κατεζώμευεν· ἐτύρευεν, ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφήσας, τὸ γάλα
κατεδιείλοντο· κατεμερίσαντο
κατέθορε· κατεπήδησεν
κατεθήπει· ἐπτοεῖτο

SCR. (46. Cf. Quint. Smyrn. IX 361.) 47. Aristoph. fr. I 11 vol. II 2 p. 1148. 49. *Ι* 486. 50. Arist. Ach. 379. 54. I Maccab. XIV 26. 57. Aristoph. Com. II 2 p. 1148. 60. κατεδηδεσμένοι Plat. Phaed. p. 110 F. 61. Antiph. Stob. Flor. 116, 26. 62. Ar. Pac. 388. 64. Ap. Hom. *Θ* 434 al. κατέδησαν. 68. Sin κατέδραθον· κατεκοιμήθην scribendum respicit η 285. 70. *Α* 475 Thuc. VII 34. 71. *Ζ* 202. 73. Ioel III 2.

ADNOT. 46. κατήσθιως μὴ cod., em. Mus. 47. κατεδοάρθαι· κατακοιμᾶσθαι cod., em. GDind. Thes. IV c. 1055 A, coll. Phot. p. 146, 12; similem medelam glossis corruptis ἐδάρθη ἐδράθη κατεδάρθη afferens. 49. κατέφαγες Mus. Ad omissam glossam κατέδαψας referebat Albertus. Convenit tamen haec interpretatio etiam aliis glossis e. g. κατεδήδοκας. κατεδαίσαο. κατεδείπνησας. 50. κακηγόρει Nauck. Ar. Byz. p. 179. 52. κατεγγυπτωμένον. τὸ κατεγγυπῶσθαι codex. Separavi et lacunam indicavi, ope EM. 236, 40 Phot. 146, 7 et ipsius Hesychii gl. γ 734 facile explendam. — [τ] Albertus. 52. 53. Huc trahe cum Pearsone et Meinek. Philol. XIV p. 32 quae mox post κατέφυρσε leguntur: ὁτὲ μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν ὁτὲ δὲ τὸ κατηφῆ εἶναι. 57. κατέρθεν cod., em. Mus. Cf. gl. 1547 et 1568. ὕπνωσεν cod., ὕπνωσαν Toup. Em. III 332. 58. κατεδάωσε cod., corr. Thes. IV c. 1059 C. Forma Dorica est pro καταδηίωσε. 59. κατέφρυσε cod., em. Perger. — ὅτε — ὅτε cod., correxi. Cf. gl. 1553. 64. Posterior interpretatio pertinet ad κατῄδεσα, quod alicubi vitiose καταίδησα scriptum in κατέδησα male correctum fuit. Cf. supra καταιήδεσα et infra κατῄδεσαν. 65. Poll. VIII 64 Phot. 146, 11. De duplici augmento cf. Thes. II c. 1165 A. 67. (ἐ) Mus. 68. κατέδραθεν codex. Cf. schol. Plat. Apolog. p. 77, 13. 70. κατεπόθει cod., em. Mus. 72. τροφήσας vel ἐτρόφησε coni. Meinekius Philol. XIII p. 558 ‚*lac ad iusculi densitatem constipabat.*‘ 75. κατεθύπει cod., κατετεθήπει Mus., tacite Schrewel. κατεθήπει.

κατεθύσθη· κατεκλείσθη
κατέθυψας· περιέπλευσας
κατείβετο· διεφθείρετο. κατέῤῥει
κατειβόμενον· διαφθειρόμενον. καταρ(ρ)έον
80. κατεικής· ἐπιεικής
κατειλάδα· ἡμέρα(ν) χειμερινή(ν)
κατεῖλε· κατέλεξεν. ἐποίκιλεν
κατ.είλεον· συνέστελλον
κατειλεῖν· κατέχειν. καταβαλεῖν
85. κατειληθέντας· συσχεθέντας. καταληφθέντας
κατειλῆφθαι· προκαταλαμβάνεσθαι
κατείλια· τὰ ἐσώτερα οἰκήματα. Ἐρυθραῖοι
κατείλοχε· κατέλεξε
κατειλυσπᾶσθαι· εἰλούμενον σπᾶσθαι
90. κατειλυσπωμένην· ὁ μὲν Λυκόφρων καταρτωμένην. Ἐρατοσθένης δὲ συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι
κατείλυται· κεκάλυπται
[κατειλωπτεῖν· καταβλεφαρίζειν]
κάτειμεν· κατερχόμεθα
κατειπών· διαβαλών
95. κατείργει· ἐκώλυεν
κατειργάσατο· [ἐκώλυσε.] κατηγωνίσατο
κατειργμένος· ἐγκεκλεισμένος
* κατείρα· ἀσπίς. πέλτη
κατεῖρες· κατηρτισμένον, εὐήρετμον
1600. κατείρηκεν· λάθρα διαβέβληκεν
κατειρωνεύεται· μέγα φρονεῖ. ἢ στραγγεύεται
κάτεισι· κατέρχεται
κατεκαμάρωσεν· κατέβρυεν

SCR. 78. ε 152. 79. Ο 37. 85. Cf. Herod. III 13. 90. ADN. Vid. Didym. reliq. p. 46. 94. Eur. Ion. 1345, sed aliena ab h. l. est interpretatio, nisi δηλώσας excidit. 96. Xen. *К. П.* IV p. 112 teste Poll. IX 153 ubi cf. Hemsterh. 99. ADN. 1600. Plat. Theaet. p. 125 A. 2. Eur. Alc. 74.

ADNOT. 76. κατεκαύσθη Vossius probante Meinekio l. c., qui a καταθύω derivandum esse vidit (ἄθυστος = ἄθυτος, Θύστα all.) non a κατατύφω. 77. περιέκαυσας Voss. περιέφλευσας Lobeck. rhem. p. 45 n. 79. (ρ) Mus. 81. κατουλάδα — (ν) bis Mus. „κατειλάδα *etymologiae caussae scriptum*" Thes. IV c. 1367 B. Cave credas; cf. gl. ε 863 εἰλάς· σκοτεινή κηλάς· ἡμέρα χειμερινή, περιειλάς. Lob. Proll. 440, 5. 82. ἐποίκιλλε Mus. Κατεῖλλε· (a κατείλλω) ἐποίκιλλε vel κατεῖλε (a κατέλλω) ἐποίκιλε Lobeck. rhem. p. 125 n. qui per *decepit* explicat. Albertus κατείλοχε· κατέλεξε voluisse videtur. 83. κατ.είλεον cod., καταείλεον Mus. qui literam erasit. L. κατείλεον. 84. κατείλλειν — καταλαβεῖν Thes. IV c. 1319 A, κατίλλειν Cobet Var. Lectt. p. 361. Correxerim: κατίλλειν· κατέχειν κατακλείειν. 85. καταβληθέντας cod., καταληφθέντας GDindorf. 87. Sic codex, ut series requirit; κατείλεα Mus. Sunt penetralia domus calidiora, cubicula tepida. 90. Schol. Ar. Lys. 722. — τῇ λέξει cod., em. Mus. 91. Infra κατιλύσαντες· περικαλύψαντες. 92. κατειλώπτειν Phot. h. e. κατιλλώπτειν. 95. Interpretatio κατεῖργεν requirit, series κατείργαθε· ἐκώλυσεν. 96. Confundit κατείργαθε· τὸ ἐκώλυσε et κατειργάσατο· κατηγωνίσατο. Cf. κατηγάσατο. 97. Infra κατεῖρξε (cod. κατῆρξε) συνέκλεισε. 98. Lobeck. Proll. p. 262. Traiectione literarum natum videtur e καιτρέαι (καῖτραι vel κέτραι Palmer) quod ὅπλα Ἰβηρικά reddit Hesych. Idem κυρτίας· τὰς ἀσπίδας, *cetras*. 99. Sic codex, κατῆρες Mus. recte sed ordine invito. — ||οι ἐν ἐρήμῳ cod. Mus., ἐν τῷ ἐρέσσειν Ruhnkenius coll. Herod. VIII 21; κατηρτισμένον, εὐήρετμον Seidler Eurip. El. 493. Cf. Hermann ad Eur. I. T. p. 150. 1601. κατειρωνεύεται· μεγαλοφρονεῖ ὑποκρίνεται δολιεύεται. κατειρωνευσάμενοι· καταῤῥαθυμήσαντες καὶ στραγγευσάμενοι. ὅθεν καὶ εἴρωνα τὸν ἀργὸν λέγουσι Phot. 146, 20. Similiter C. 63. Supra εἴρων· ἀργός. Infra corrupte κατηρομάει· μεγαλοφρονεῖ. — στρατεύεται codex. 3. κατενήβρυνεν Mus., κατεύρυνεν? e. g. οὐρανόν, dilatavit coeli fornicem.

κατέκανον· κατέκτεινον
κατεκείαθεν· κατεκοιμήθη
κατεκερμάτισεν· συνέθραυσεν
κατέκηλε· σιωπῶν ἥδυνεν
κατεκήλησε· κατεπράϋνεν, ἔθελξεν. Κηλεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγεσθαι
κατεκλάδανεν· ἀνεῖλεν
κατεκλάζετο· κατεκέκλειστο, κατακεκλεισμένως εἶχεν
κατεκλάσθη[ν]· ἐνέδωκεν
κάτεκν· ἀπέκτεινεν (with "α" printed above the line)
κατεκνίδευεν· κατέξυεν
κατεκόπησαν· ἐφονεύθησαν
* κανέκταν· ἀπέ(κ)τειναν
[κατέκπλησαν· κατεπράϋναν]
κατελάσαι· καταπῆξαι
κατελεγχέτω σε· ......
κατελέγξαι· καταλέξαι
κατελέξαντο· κατεκοιμήθησαν
κατελελιβάδατο· κατεμερίζοντο
κατέλεκτο[ν]· κατεκοιμήθη
κατέλεξας· κατεκοίμισας. κατέβαλες
[κατέλεσα· ἐλέπτυνα, συνέτριψα]
κατέλευσαν· λίθοις ἔβαλον
κατέληξεν· ἐπαύσατο
[κατεμαξευμένην· κατατετριμμένην]
κατέμαρπτε· κατελαμβάνετο

SCR. 4. Soph. Ant. 1340. 11. δ 538. 15. Δ 319, qui locus si respicitur interpretationem ἀπέκτεινα poscit. 18. Hesiod. Opp. 712. 17. κατελάσαι· καταπῆξαι si verum esset, respicere possent h. v. ad Arist. fr. IV p. 1027. 22. Ι 658. 23. Ι 145. 24. Deuteron. IX 21? 25. Herodotus passim e. g. I 167. 28. Ε 65.

ADNOT. 4. Cf. gl. κ 1150. 5. Ad analogiam voc. μετεκίαθεν a κατακείω dormiendi caussa recumbo est effictum. Non ausim ex Herod. VII 229 κατεκείατο vel potius κατεκέατο· κατεκοιμήθησαν rescribere. 7. κατεκῆδε cod., κατέκηλε Mus., κατεκήλει· δι' ᾠδῶν vel δι' ἐπῶν ἥδυνεν Meinekius. Mihi etiam excidisse aliquid videtur e. g. κατεκήλει· κατῆδε. 8. κατεκήλισε cod., em. Mus. — μετεπράϋνεν cod., em. Phot. 146, 23. 9. κατεκλάδανεν· ἀνεῖλεν cod., cuius vitia a Thes. IV c. 1088 B non sublata esse miror: Phot. 146, 24 κατεκίκλασκε· κατέκλα. Pro κατέκλα apud nostrum forma Graecobarbara κατέκλανεν (cf. supra καταρράσσειν) apparet. 10. Sic codex, κατεκλάξατο· κατέκλεισε κατακεκλεισμένην εἶχεν Valcken. et Dorvillus referentes ad Theocr. XVIII 5, ubi codicum variantes lectiones sunt hae: κατελέξατο κατεκλίνετο κατελάγητο κατεγλάγετο. Theocritum respici etiam Fritzschius de poetis bucolicis p. persuasum habet. Ahrens vero Dial. II p. 141 κατεκλάξατο dicit corruptissimum, affirmatque κατεκλάζετο (rectius iota subscripto instruendum) non minus formam recentioris Dorismi esse, quam κλῄζω pro κλῄω. Cf. eund. II p. 347. — κατεκέκλειστο Mus., κατεκέκλητο (η in ras.) cod. 11. κατεκλάσθη· ἐνέδωκε Mus. (with "α" printed below "κλά") 12. κάτεκν cod., κατέκτα Mus. e Β 662, κατέκνα (a κατακνάω iubente serie) Schow. Quidni * κατέκανε vel κάτα τέκν' ἔφαγε, quod supra habuimus corrupte scriptum? 13. κατέκνιδδεν Albertus, sine caussa. Si quid mutandum, κατέκνηθε scriberem. 15. (κ) in codice et edd. omnibus praeter Schrewel. exstare videtur. 16. L. κατεκήλησαν, q. v. Atque ita em. Iensius Luc. Hesych. p. 131. 17. Nihil mutandum, licet certatim VVDD (v. Toup. III 217) corrigant καταπῆξαι καταπλῆξαι. Thema est κατελάω (a Fέλα) sole liquefacere; fugit Cobetum Philostr. p. 21. 18. 19. κατελεγχῶσαι· κτλ. cod., separavit et em. Thes. IV c. 1322 B. 21. κατελελίβαντο cod., κατελελίβοντο Mus., exhibui Meinekii Philol. XIII p. 559 coniecturam. Explicat hic per: guttatim dividere. Sed cf. κατεδιείλοντο. 22. [ν] Mus. 23. De glossa hac suspecta cf. gl. κ 1222. κατεκοίμησας. κατέβαλας codex, κατεκοίμισας (sine caussa) κατέβαλες Mus. 24. Sic codex, h. e. κατήλεσα, κατέλευσα male Mus. 27. κατημαξευμένην recte Mus.

κατέμαρψε· κατέλαβεν. [ἢ κατέβαλεν]
κατ' ἐμαυτόν· κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ
κατ' ἐμαυτοῦ· κατὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως
κατεμεγαλαυχήσατο· μεγάλως ἐκαυχήσατο
* κατενάρκησα· ἐβάρυνα
κατένασ(σ)ε· κατῴκισεν
κατενέκουσιν· ἔρχονται
κατενεμήσατο· κατέφαγεν, ἀνήλωσεν
κατένευσεν· ἐπένευσεν. ὑπέσχετο
κατενήρατο· ἀπέκτεινεν
κατεντευκτήν· κατεντυγχάνοντα
κατ' ἔντευξιν· κατ' ἐντυχίαν
κ(ατ)εντευχθέντα· κατεντυχηθέντα
κατενύγησαν· ἐλυπήθησαν
κατ' ἐνῶπα· κατ' ἐναντίον. κατ' ὄψιν
κατεξανίσταται· κατεπαίρεται
[κατεξανιει· διεσθίει]
κατεξευμαρίζοντος· κατευθύνοντος
[κατεξήνασκε· κατεξήρανεν]
κατεπάδεσθαι· καταπραΰνεσθαι
κατεπάδω· γοητεύω. πραΰνω
* κατ' ἐξορίας· ἔξω τῶν ὅρων
κατεπάλμενος· καθαλλόμενος
κατέπαλτο· καθήλατο
κατεπάσατο· κατεκτήσατο
κατεπείγει· κατασπεύδει
κατέπεφνε· κατέσφαξε. κατεφόνευσε
κατεπερπερεύετο· ἐχαριεντίζετο
κατε..πια· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν μέρος
κατεπιάνθη· ἐλιπάνθη, ἐτράφη· πίων γὰρ ὁ λιπαρός
κατεπιφύεται· κατατρέχει
κατεπλάγη· κατέσκληκεν
[κατέπλατο· καθήλατο]
κατεπλατύνετο· καθυπερηφανεύετο
κατέπλησαν· ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν

SCR. 29. Pind. Nem. III 60. 30. *Α* 271. 33. II Cor. IX 8. 34. Hesiod. Opp. 167. 36. Ps. LXXIX 14. 27. *Β* 112. 38. *λ* 518. 39. Iob. VII 20. 41. Sacra? 42. Genes. XXXIV 7 Actt. II 37. 43. *Ο* 320. 47. *λ* 586. 49. Cf. Plat. Menon. p. 80 A. 51. *Λ* 94. 52. *Τ* 351. 55. *Ζ* 183. 57. *Θ* 435. An κατ' ὀπαῖα? 61. *Τ* 351.

ADNOT. 29. ἢ κατέβαλεν om. Alb. 30. 31. ἢ κατὰ — δυνάμεως om. Mus. Varia praecedentis gl. lectio videtur. 33. κατενάρκησα· κατεβάρησα C. 63 Lex. reg. MS. Glossae Corinth. II 9, 8. Cf. οὐ καταναρκήσω. 34. (σ) Mus. 35. Suspecta glossa Lob. rhem. 57. — Κατανήκουσιν coni. Albertus. 36. κατηνάλωσε Gl. MSS. in Psalm. LXXIX 14, κατεβοσκήθη C. 11. 38. Cf. ἐνείρατο. 39. Sic Gl. MSS. Iob. VII 20; similiter κατεντευκτής· κατεντυγχάνων, κατήγορος C. 11. 41. κεντευχθέντα cod., κατευχθέντα· κατευτυχηθέντα Mus., em. *Phot. Suid., illustrat adscripto Theodoret. IV p.* 1140 GDindorf. Thes. IV c. 1324 C. Interpretare: *accusatum*. 43. Sic Aristarchus accinit Lehrs de Arist. p. 311, Lobeck. Paral. p. 169. — κατενῶπα cod. 45. καταξαίνει video nunc etiam Toup. Em. III p. 217 corrigere. κατεξανύει Meinekius. 47. Sic codex, κατεξήνασκε Mus. Vide καταζήνασκε. 50. κατεξωλίας cod., κατέξω λείας· — ὅρων *Mus.* 51. *Supra male* καταπάλμενος. 57. κατ' ἐνώπια Parisienses in spec. ms. *59.* κατεφύοντο· κατέτρεχον Phot. 148, 10. καπιδύεται *de fonte* coni. Meinekius. *60.* κατεπάγη Albertus. 61—63. Sic Iens. Luc. Hes. p. 132 et Meinek. Philol. XII p. 632. Codex: κατέπλατο· καθήλατο. κατεπλατύνετο· κατέπλησαν. καθυπερηφανεύετο. ἀνέπλησαν ἀνεπλήρωσαν; Mus.: κατέπλατο· κ. κ. κατέπλησε. κ. ἀνέπλησεν. ἀνεπλήρωσεν. 61. L. κατέπαλτο.

κατεπόθησαν· κατεποντίσθησαν. κατέπεσαν
κατεπτηχέναι· φοβηθῆναι
κατεπτήχεισαν· τῷ φόβῳ ἐταπεινώθησαν
κατεπτηχότα· καταπτήσσοντα
[κατεργόν· πεπαλαιωμένον]
κατέρεαι· κάθισαι. Πάφιοι
κατέρ(ε)ικτα· τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα, οἷον κυάμους· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς πυρούς. οἱ δὲ κατεῤῥωγότα ἱμάτια
[κατέρεζε· καθέζου]
[κατερέζετο· ἐκαθέζετο]
κατέρεξε· κατέψηξεν
κατερίκνωσε· .....
κατέρειξεν
[κατέροντες· καταπλέοντες]
κατέῤῥαξε· κατέβαλεν
κατεῤῥηγότας· διεῤῥηγμένους
κατεῤῥινημένοις· εὐτελέσιν
κατεῤῥινωμένον· καταπεπυκασμένον. καταδεδερματωμένον
κατεῤ(ῥ)ύηκεν· ἐσάπη
κατερύκει· κατέχει
κατέρυκεν· ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν
κἀτέρωτα· καὶ ἄλλοτε
[κατερυθραίνει· καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι]
κατέσκαψε· κατώρυξεν
κατεσκιῤῥωμένης· πεπαλαιωμένης
κατεσκληκότα· [κατεσκληρωμένα
κατέσπασε· κατέπιεν
κατεσοφίσθη· ἐπλανήθη
κατεστάμενος· καταθύσας
κατεστέμμεθα· ἐστεφανώθημεν
κατεστήριξεν ἀρχῇ· νόμον ἀπέδειξεν, [ἀπέδωκεν.] κατεστηλίτευσεν
κατεστιγμένος· πεποικιλμένος

SCR. 64. Ps. CXL 7. 70. Arist. Ran. 505. 73. *Α* 361. 77. Sirac. XLVI 9. 80. Cf. Suppl. Aesch. 755. 82. *ο* 73. 83. *δ* 284. 84. Sappho. 87. III Macc. IV 1. 89. Soph. fr. 752.

ADNOT. 64. *κατέπεσον* Mus. sine caussa. 65. *κατεπτεχέναι* cod., em. Mus. 66. *κατεπτήχησαν* cod., em. Thes. IV c. 1194 B. 67. *κατεπτήσοντα* cod., *κατεπτήσσοντα* Mus. 68. Infra *κατοργῶν· πεπαλαιωμένος*, rectius. Nec laudandus Alb., qui *κατεργόν* per *senio confectum* interpretatur. 69. *κατ' ἄρ' ἕζεαι* (Od. *κ* 378)· *καθῆσαι* coniciebat nescio quis, ac *ἕζε· κάθισον. Κύπριοι* Bekk. AG. III p. 1095. Sed dubito num *κτερεῖαι· καθαγίσαι Πάφιοι* scribendum sit. 70. *ἐρεικώμενα* male Mus. — *κατέρικτα* male Poll. I 247 VI 61. Cf. Phrynich. app. soph. 10, 13. 71. 72. *κατ' ἄρ' ἕζεο* et *κατ' ἄρ' ἕζετο* scribi debere, nemo non videt. 73. *κατέψησεν* cod., em. Mein. 74. 75. *κατερίκνωσε· κατέῤῥιξεν* cod., *κατέῤῥηξεν* HSt., quod fateor me non intellegere. Duae sunt glossae explicationibus carentes *κατερίκνωσε* et *κατέρειξε* pro *κατήρειξε*. 76. Recte Albertus *καταίροντες*, q. v. 77. Cf. *καταράξαι*, quae verbi forma usitatior aor. *κατήραξα* format. 78. *διαρερηγμένους* cod., em. Mus. 79. *κατερρινιμένην* cod., Mus. *κατερρινημένοις*, deinde *κατερρινωμένοις* correxit. Illud verum, cf. Phot. 147, 11. Suid. schol. Ar. Ran. 931. 81. (*ρ*) Mus. et Cyr. Marinus. 84. *κατέροτα* cod., *κἀτέρυτα* Koen. Greg. Cor. p. 586 literarum ordine deceptus, *κἀτέρωτα* idem recte p. 187 Ahrens Dial. I p. 152 qui tamen *κἀτέροτα* excusari posse putat. Vocalem longam poscit Sapphonis fragmentum. 85. Haec e gl. 911 nata sunt. 87. *κατεσκηρωμένης* cod., em. Is. Voss. 88. *κατεσκληρωμένα* lexicis ignotum, nec glossae convenit. 90. Cf. *κατασοφισθεῖσα*. 91. Forte *κατεστεμμένος καταθύσας*. 93. *κατεστήριξεν· ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν* cod., em. Hemsterhusius, nisi quod *κατεστήλιξεν* ausus est.

95. κατεστόρεσε· κατέστρωσεν. [ἐθεάσατο]
κατεστρατοπέδευσε· κατεπολέμησεν
κατέστυγε· κατεστύγνασεν
κατέστυγον· κατεπλάγησαν. ἐμίσησαν
κατεστυγημένος· μεμισημένος
1700. κατέστυψεν· ἐσάρκωσεν
κατεσφηκωμένον· περιεχόμενον
κατεσφήκωνται· καθήλωνται
κατεσφραγίσθη· ἀπεκλείσθη. ἐσφραγίσθ.
κατέσχες· κατῆλθες. περι(ε)κράτησας
5. κα(τε)τεθήπε(ι)σαν· ἐθαύμαζον
[κατέταρπον· κατεκοιμήθησαν]
[κατετήρυεν· κατεῖχεν]
κατετλᾶτο· κατετολμᾶτο
κατετυμβοχόησα· ἔθαψα
10. [κατέτυξ· γένος περικεφαλαίας]
κατευγμ(ά)των· καταρῶν
κατευθικτήσας· ἀψάμενος
κατ' εὐθύ· κατ' εὐθεῖαν
κατευθυνομένη· διοικουμένη
15. κατευκτόν· τὴν ἐπί τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν
κατευμαρίζοντες· εὐχερίζοντες. καθιστῶντες.
κατευμεγεθεῖν· καταδυναστεύειν. [ὑπερβάλλων. νικῶν
κατευμεγεθ(ήσ)ειεν· καταδυναστεύσειεν
κατευνάζει· κοιμίζει
20. κατευνάζεσθαι· κοιμίζεσθαι. πραΰνεσθαι
κατεύξασθαι· κατά τινος εὔξασθαι
κατευρύνεται· μεγαλύνεται, πλατύνεται
[κατευρίσκοι· κωλύει]
κατεύχομαι· καταρῶμαι
25. κατεύχου· καταρῶ
κατεφοίνιξας· ἔβαψας
κατέφυ· ἐγεννήθη
κατεφωράθη· ἠλέγχθη
κατεφωρᾶτο· ἠλέγχετο
30. κατέχειν· κρατεῖν. κωλύειν. συνέχειν
κατεχειροῦτο· ἐνίκα. ὑπέτασσεν

SCR. 96. II Macc. IV 22. 95. Cf. Ω 798. 97. P 694. 98. κ 113. 1703. Sapient. II 5. 7. ι 31. 9. αἰνοδρυφὴς δὲ τάλαινα τεοῦ κάτα τυμβοχόησα (Antimachus? ap.) Apollon. Dysc. p. 96 C Bekk., ubi κατετυμβοχόησα corr. Valcken. Theocr. Adon. p. 324. 11. Eur. Hipp. 1170. 12. II Maccab. XIV 43. 19. Soph. Trach. 95. 25. Eur. I. T. 536.

ADNOT. 95. κατεστόρησε cod. (etiam in Phot. 147, 22 secundum ε ex em. pro η) κατεστόρεσε Mus., qui recte quidem ἐθεάσατο ad καθιστόρησεν retulit, sed hoc ipsum minus recte post κατέστρωσε interpolavit. 99. κατεστυγμένως· μεμισημένως cod., em. Phot. Suid. 1700. κατέστηψεν cod., em. Pergerus. 2. κατεσφήκονται cod., em. Mus. Supra κατασφήκωνται. 4. (ε) Mus. — ,κατῆλθες] cf. Plut. Thes. p. 9 D. Alb. 5 (τε) et (ι) inserui. 6. Coniciunt κατέδαρθον. Sed latere potius videtur formula (εἰς εὐνὴν) τραπεῖν. Cf. Odyss. ε 294. 7. κατερήτυεν recte sed extra seriem Mus. 8. κατέτλα· κατετόλμα? 10. καταῖτυξ recte sed invito ordine Mus. 11. (ά) in rasura Mus. 12. ἐπιτυχών Phot. 148, 2. Suid. 16. Phot. 148, 2. 17. Sic codex, κατευμεγεθῶν· καταδυναστεύων Mus. Sed nobiscum facit Phot. 148, 4. Excidit igitur κατευμεγεθῶν. 18. (ήσ) Meinekius. κατευμεγεθεῖν· κατεδυναστεύειν Toup. Em. IV 302. 23. κατερύκει vel κατερύκοι· κωλύοι Alb. 27. Cf. καταφύεν. 30. Schol. Soph. Ai. 416.

κατέχεσθαι· θεοφορεῖσθαι
κατέχευε· κατέβαλεν. κατέθηκεν. ἥπλωσεν
κατεχθαίροντα· μισοῦντα
35. κατεχμάσας· κατασχών
[κατέχμασον· καταφόνευσον]
[κατεωνᾶσθαι· καταντλᾶσθαι]
[κατεμνεῖ· καταντλᾷ]
[κατεωνῶσι· καταμάσσουσιν]
40. κατεώρηται· ......
* κατέχευε· [δοξάζουσιν.] ἥπλωσεν. ἐπέβαλ[λ]εν. ἐπέθετο. κατέρριψεν
κατηβολή· τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ καὶ Πελιάσιν. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος. καὶ ὁρμή. καὶ μερίς. καὶ ἱερὰ νόσος. καὶ τέλος τῶν χρεῶν. τὸ καθῆκον. θυσία. τελετή. τὰ νομιζόμενα.
[κατηγάσατο· κατηγωνίσατο]
κατηγλαϊσμένα· κατακεκοσμημένα
45. κατηγορευκότα· κατειπόντα
[κάτηδα· καταβεβρωμένα]
κατήδεσα αὐτόν· αἰσχυνθῆναι ἐποίησα[ν] αὐτόν
κατῄθαλωμένη· τεφρωθεῖσα
[κατηθάτην· καθωμιλησάτην]
50. κατ[είθ]ῆκα· κατέθηκα
κατήκιζον· ὕβριζον. ἔξεον
κατηκισμένους· βασανισθέντας. ὑβρισμένους
κατηκίσατε· εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσατε
κατήκισται· αἰκίᾳ καὶ βλάβῃ συνέχεται
55. κατηλαζονεύετο· κατεπαίρετο αὐτοῦ
κατῆλιψ· μεσόδμη. μεσότοιχον. δοκός, ἡ ὑπό τινος βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ· ὃ καὶ βέλτιον
* καθηλέτης· ἐπήκοος
κατήλυσις· κατέλευσις

SCR. 33. Γ 10. 42. fr. 750. 617. 48. Cf. Eur. Tro. 60. 54. π 290 τ 9.

ADNOT. 32. κατέσχετε cod., em. Phot. 148, 24. 33. Seiuncta copulavi. 34. κατεχθαίνοντα cod., κατεχθραίνοντα Mus., corr. Thes. IV c. 1339 B. 35. Vide κατὰ δ' ἐχμάσαι. 36. καταίχμασον Albertus. 37. Sic cod., καταιωνεῖσθαι Mus., imo pro καταιονᾶσθαι· καταντλεῖσθαι. 38. Sic cod., καταιονεῖ· καταντλεῖ Mus. Imo καταιονᾷ· καταντλεῖ, vel καθιμᾷ (καθιμονεύει)· καταντλεῖ, quod ionice κατ(ε)ιμᾷ scriptum alicubi invenerit. 39. Om. Mus. L. καταιονῶσι· καταπλάσσουσιν *perfundunt et cataplasma imponunt*. Utrumque saepe iunctum in medicorum libris Thes. IV c. 1078 B. 40. 41. Separavi. 40. καταιώρηται cod., καταιόνηται Mus., em. Schow., nisi quis ope Phot. 149, 1 κατεώρυκτο· κατορωρυγμένον ἦν restituere malit. 41. ἐπέβαλλεν ἐπέθετο cod. Mus., ὑπ | bis Aldus. Lege ἀπέβαλλεν ἀπέθετο. — δοξάζουσιν quo referam nescio; affinia tamen sunt αἰωρεῖσθαι suspensum esse et δοξάζειν, ut possis κατεώρηται· δοξάζουσιν. 42. κατηβόλη cod, καταβολή Mus., em. Sopingus. — πελίασιν cod., em. Mus. Verba λέγεται δὲ οὕτως, quae codex habet post νομιζόμενα huc traxit Albertus. Cf. schol. Plat. p. 334. Phot. 149, 1. — περίοδος] Galen. Gloss. p. 496 Lob. Phrynich. p. 699. Cf. καταιβολή. — τέλος] Glossae: καταβολή· ἀπόδοσις *solutio, pensio*. 43. Pro κατηργάσατο h. e. κατειργάσατο, q. v. 46. κατεδηδεσμένα. 47. κατήδεσαν Mus. In Cyr. Marino et κατήδεσα et κατήδεσαν κτλ. explicantur. Fortasse in Hes. coaluerunt duo articuli. 48. κατειθαλωμένη· ταφρωθεῖσα cod., em. Mus. 49. κατησάτην· infra recte. 50. Ordo κατήθηκα requirit h. e. κατῆκα, ionice pro καθῆκα. Cf. Herod. VII 76. 51. κατείκιζον cod., em. Mus. 55. κατηλαζωνεύετο cod., em. Mus. 56. Supra κατᾶλιψ habuimus formam Doricam. Vide schol. Ar. Ran. 564 Choerob. ap. Bekk. III p. 1200 (Lob. Parall. p. 290) Phot. 149, 7, ubi κατήλιψ. — ὑπό τινος corruptum. Forte ὄροφον ὑπό τινων (λέγεται). 57. Mox κατημελής· κατήκοος.

* κατηλέποντα· φροντίδας ποιοῦντα *

60. κατηλόκισται· κατατέτριπται

κατημαξευμένα· κοινά. καταπεπατημένα, κατατετριμμένα

κατημελής· κατήκοος

κατήμυσσον· κατέξυον. κατεσπάραττον

κατημύχθη· ἐσπαράχθη

65. κατήναρε· κατέκτεινε

κατηναρισμένα· ἀπολωλότα. ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ

κατηνδράφυξας· κατέκτεινας

κατήνοκα· κατενήνοχα

κατηντιβόλουν· παρεκάλουν

70. κατήνυσεν· ἀνάλωσεν

[κατηπείθοντο· κατεπραΰνοντο]

κατηπιόωντο· ὁμοίως

κατήραμεν· ἤλθομεν

κατηρεγμένος· πεπτωκώς. καμπτόμενος

75. κατηργμένος· κατηπειγμένος. κατεστιγμένος

κατηρέθετο· παρωξύνθη

κατηρεφέας· καταστέγους

κατηρεφές· κατεστεγασμένον· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ταπεινῶν στεγῶν κατηρειφέας. οἱ δὲ πέ(τ)ρας

κατηρεφέστερον· κατεστεγασμένον μᾶλλον

80. κατήρειν· κρεμαμένην

κατηρείκοντο· κατεσχίζοντο

κατήρειξεν· ἀνήλεσεν

κατήρη· τὸν κεκαλυ(μ)μένον. καὶ κατεχόμενον

κατήριπες· κατέπεσας, πέπτωκας

85. * κατηρτίσω· ἐποίησας. ἐτελείωσας

κατήροσας· ἐφύτευσας. ἐγέννησας

[κατῆρξε· συνέκλεισεν]

κατηρτυκώς· τέλειος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, ὅταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας

κατήρυδες· αἱ βρίθουσαι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους, παρόσον οὐκ ἐκλαδεύοντο

SCR. 60. ADN. 65. Callim. Apoll. 101. 66. Soph. Ai. 26. 70. Vid. Eur. Or. 89 El. 1164. 71. 72. *E* 417. 73. Eur. Bacch. 1293 (cf. Theopomp. ap. Bekk. AG. I p. 104, 15). 77. *Σ* 589. 78. *ν* 349. 81. Herod. III 66. 83. Eur. Suppl. 122. 85. Ps. LXXIII 16. 88. Aesch. Eum. 476.

ADNOT. 59. *κατηλέγοντα* Albertus coll. *ἀνηλεγές· ἀφρόντιστον*. *κατηλόηται* Hemsterh. ad Poll. X 160 p. 1346 coll. Suida: *κατηλοημένη· συντετριμμένη*. Atque *κατηλόηται· κατατέτριπται: κατηλόκισται·*..... etiam Parisienses in Spec. ms. Ad Sophocl. fr. 21 p. 107 referebat ANauck. in progr. Berol. p. 12. 61. *κατηλεξευμένα* cod., em. Mus. Cf. *κατ' ἀμαξιτόν* et *κατεμαξευμένην*. 62. Phot. 149, 15. Non liquet. 63. *κατήμασσαν* cod., em. Alb. 66. Didym. fragm. p. 96. 67. Lob. rhem. p. 106. — *κατηνδράφαξας* Alb. coll. *ἀνδραφάσσειν* et *ἀνδραφυστεῖν*. 69. Cf. *κατ' ἀντιβολίαν*. 71. *κατηπείθοντο* cod., *κατηπιῶντο* Mus. minus probabiliter. *Θ* ex *O* corruptum. 74. *κατηρειμμένος· πιπτωκώς* et *κατηρεμμένος· καλυπτομένος* (alterum ab *ἐρείπω* hoc ab *ἐρέφω*) confundi censebat Albertus. Imo *κατερηρειμμένος· πεπτωκώς*, et *κατερηριγμένος· κοπτόμενος* confunduntur. 75. Non expedio. Cf. tamen *κατοργᾶν·* τὸ *κατεπείγειν* s. v. *ὀργᾶν*, unde *κατωργημένως· κατηπειγμένως* possis. 76. *παροξύνθη* cod., em. Mus. 78. *ταπεινοστεγῶν* cod., em. HSt. Thes. — (τ) idem. 80. Sic cod., *κατήρη* Mus. L. *κατῆορον*. Ad Eur. Suppl. 112 referebat Toup. III 382. 82. *ἀνήλασαν* cod. *κατήρειξαν· ἀνήλωσαν* Mus., em. Meineke. 83. *κατηρυτὸν* cod., *κατήρυτον* et (μ) Mus., em. Musgrav. ad Eur. Heracl. 633. 86. *κατήρωσας* cod., em. Mus. 87. *κατεῖρξε* Albertus. 88. *τελείως* cod., *τελειώσας* Mus., em. schol. Aesch. Eum. 476. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 100 sq. 89. Lobeck. Parall. p. 254.

90. κατῆσε· κατεκήλησε. καθωμίλησε
κατησάτην· κατεκηλησάτην. καθωμιλησάτην
κατηφέα· κατηφῆ, στυγνά
κατήφεια· στυγνότης, ὄνειδος, αἰσχύνη, αἰδώς, ἀνία
κατήφησας· κατηνίασας
95. κατηφήσας· κατανιασθείς
κατηφίη· αἰσχύνη. στυγνότης
κατηφόνες· καταίσχυντοι. κατηφείας ἄξια πράττουσαι
κατηχίζειν· νουθετεῖν. ἐνηχεῖν
* κατηχούμενος· διδασκόμενος
1800. κατηχήσω· οἰκοδομήσω
κατηχθίζετο· ἐμισεῖτο
κατηχθημένον· βεβαρημένον
κατηχούμενος· παιδευόμενος
κάτθανεν· ἀπέθανεν
5. κατθᾶξαι· παρακονῆσαι. μεθύσαι
κατθέμεν· θεῖναι
κάτθεο· κατάθου
κάτιδε· ὅρα
κατιλλάνθη· κατεμυκτηρίσθη
10. κατιλλώπτω· καθορῶ
κατιλύσαντες· περικαλύψαντες
κατιμονεύει· καθιεῖ
* κατιβόμενον· καταρεόμενον
κἀτίναξ(ε)· παρέσει(σε)
15. [κατηρομάει· μεγαλοφρονεῖ]
[κατισχαρομένης· πεπαλαιωμένης]
κατίσχεαι· κατέχης
κατισχνοῦν· καταλεπτύνειν
κατιτηρία· ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία

SCR. 92. Hippocr. Epid. VII 1121 D. ὄμματα κατηφέα. Ad Sapient. XVII 4 refert Chr. Gryphius. 93. Cum ὄνειδος iungit Hom. *P* 556. 95. *X* 292. 96. *Π* 498. Rhian. p. 199, ubi ante Brunck. legebatur κατηφίη. 97. *Ω* 253. 99. 1803. Rom. II 18. 1804. Alcaeus. 6. *τ* 4, ubi schol. rectius καταθεῖναι. 8. Arist. Eqq. 170. ,Deuteron. XXVI 15' Thes. IV. c. 1318 A. 10. Philem. com. fr. XXXI IV p. 45. 17. *B* 233.

ADNOT. 90. κατῆσαι· κατακηλῦσαι, καθωμιλῆσαι cod., κατῆσαι· κατακηλῆσαι. καθομιλῆσαι Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 559; κατᾶσαι coni. Thes. IV c. 1068 C. 91. καμηλησάτην cod., καθομιλησάτην Mus., em. Albertus. Cf. καθητάτην. 94. 95. Cf. καταφήσας· — ἀνιάσας. 95. κατανισθείς cod., em. Mus. 96. Apoll. lex. 96, 19. 97. Apoll. lex. 96, 26. — κατήφονες· κατησχύνοντο. κατηφείας· ἄξια πράττουσαι cod. κατηφόνες. καταίσχυντοι, κατηφείας ἄξια πράττοντες Mus. De accentu Lob. ad Soph. Ai. p. 173. 1802. κατηχθισμένον cod., em. Phot. 149. 21. 5. κατθάξαι· πκονῆσαι (ε) cod., κατθίξαι Mus., καθίξαι Aldus; em. Ahrens II p. 343. Recte tamen animadvertit Thes. IV c. 1072 B posse et κατθάξαι· παρακονῆσαι scribi. 9. κατηλλάνθη cod., em. Mus. κατεμυκτήρισεν cod., em. Alb. 10. κατηλλωπτ.˜ cod., κατιλλοπτῶ Mus., em. Arnald. Lectt. Gr. p. 79 praeeunte etiam HSt. 11. κατηλύσαντες cod., em. Mus. Suppleo cum Toupio Em. IV 29 ἰλύϊ. Alii a κατειλύω derivari volunt. 12. κατημενεύει cod., † Mus., em. Vossius. 13. Sic cod., κατειβόμενον Mus., sed tum καταῤῥέον scribendum fuisse vidit Albertus; κατιμώμενον Vossius; mox κατοιβώμενον· κατερυπώμενον. 14. κατίναξ· παρέσει cod., correxi. 15. Ordo κατιρομάει requirit h. e. κατειρωνεύει, q. v. 16. Sic cod. κατεσχαρωμένης Mus., emendate supra κατεσκιρρωμένης (h. e. προκατεσκιρρωμένης e III Maccab. IV 1). 17. κἀτέχεις cod., em. Albertus ope schol. *B* 233. 18. Phot. 149, 24. 19. Sic codex, κατικτηρία Mus. Cf. Piers. Moer. p. 130, 17. Male Phot. 130, 17 καντήρια et Hesych. supra καπητήρια. Apud Choerob. Cram. AOxx. II p. 232, 27 legendum κατιτήριον δὲ ὁ τοῦ νεκροῦ ὀβολός (vel βολός) pro βόλος. Cf. interp. Moer. p. 222.

20. * κατηφθείμενον· κατακείμενον
κατ' ἴχνος· κατακολουθήσας τῷ ἴχνει
κατιώθη· ἐρυπώθη
κατίωται· ἐρ(ρ)ύπωται
κατ[ο]ι[β]ωμένον· κατερ(ρ)υπωμένον
25. κατ' οἶκον· κατὰ τὸν οἶκον
κατοικ..αι· κατάχαλκα σκεύη
κατοιμώζοντες· στενάζοντες
[κατοινύσαι· κατακρύψαι]
κατοιόμενος· ὁ μετὰ πληροφορίας πιστεύων. ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος. καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος
30. κατοίσεται· κατάξει
κατοιχο[υ]μένων· νεκρῶν, τεθνεώτων. ἀπελθόντων. ἀποθανόντων
* κατοιόμενος· ὑπερορῶν
κατοκωχή· κατοχή
35. κατ' ὀλίγον· κατὰ μικρόν
36. κατόλισθον· κατέπεσον
34. κατοκώχιμον· κατόχ(ιμ)ον. ἐ(νέ)χυρον
38. κατοπάζῃ· ἀκολουθῇ
39. κατοπάζων· διώκων
37. κατολοφυρόμενοι· θρηνοῦντες
40. κατόπιν· ὕστερον. ὄπισθεν
κατόπταν· κατάσκοπον
κατοπτεύω· ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω, [ἢ καθορᾶν]
κάτοπτον· κάταντες. ἢ φανερόν. ἢ ἄντικρυ(ς)
κάτοπτρα· ἀόρατον
45. κατοπτρίζεται· ἐν αἰσθήσει φαντάζεται, ἢ ὁρᾷ
κατοργᾶν· ὑπερακμάζειν

SCR. 20. Eur. Rhes. 378. 21. Eur. Hec. 1050. 23. Siracid. XII 11 (13) Iacob. V 3. 25. *κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ* Archilochus et Eur. Androm. fr. 136 p. 319. — Ad Actt. Apost. II 46 refert Reinesius. 29. 32. Abacuc II 5. 30. *X* 425. 33. ,*Aetatem tulit apud Platonem duobus locis: in Phaedro p.* 245 *A, ubi in plerisque libris est manifesta interpolatio κατοχή, et in Ione p.* 536 *C, quamquam tralaticium vitium κατακωχῇ in longe plurimis apparet*' CGCOBET. 37. ,*Perite Isaeo* [de Menecl. hered. p. 23 Bekk.] *restituit Dobraeus in Advers. I p.* 288 *et GDindorf ad Thes.* [IV c. 1114 C] CGCOBET. 38. Hesiod. Opp. 320. . 40. Ar. Eqq. 632 fr. VI vol. II 2 p. 1151. 41. Eur. Rhes.* 134. 558? 43. Aesch. Ag. 307 Lysias p. 110, 41.

ADNOT. 20. Sic codex, om. Mus., *κατιφθίμενον* poscit ordo, h. e. *ΚΑΠΦΘΙΜΕΝΟΝ*, quod restitutum nunc est Eur. Rhes. 378 in choriambis. 23. *κατιῶται· ἐρύπωται* cod., em. Mus. 24. *κατοιβώμενον· κατερυπώμενον* cod., *κατοιβωμένον· κατερρυπωμένον* Mus., em. Is. Vossius, nisi latet decompositum ab *οἰσυπόω*. 26. Sic codex, in quo duas literas erasit Mus. et *κατοικίαι* scripsit. Ordo potius *κατοικυῖαι* quam *κατοικεῖαι* requirit; non expedio. 27. Cf. EtGud. 308, 18. Eur. Andr. 1160. 28. Imo *καταεινύσαι*. Notum est *θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον*. 29. *ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως* C. 11 Phot. Suid. C. 63 39. Glossae mss in XII Proph. 32. *κατοιώμενος*, (quod h. l. ordo poscit) *ὑπερορῶν ὑπερηφανευόμενος ἀπατῶν* Vossian. MS Gloss. in XII Prophet. 33. Cobet. Novv. Lectt. p. 169. 35. *κατολίγον* cod., em. Mus. Cf. Iacobs Achill. Tat. p. 663. 36. Infra *κατωλισθών· καταπεσών* (sic). *κατόλισθον· κατέπεσον* C. 63 ,*κατολισθών conlapsus*' Glossae. Albertus h. l. *κατολισθών· καταπεσών*, infra *κατώλισθον· κατέπεσον* corrigit. Praetuli *κατόλισθον* (cf. Apoll. Rhod. I 390) pro *κατώλισθον*. Possis et *κατολισθόν· καταπεσόν*. 36. (34.) *κατοκώχημα· κάτοχον, ἐχυρόν* cod., dubitabat Piers. Moer. p. 220, em. Cobet. Novv. Lectt. p. 169. 494. 38. *κατοτάει* cod., *κατοπάζει* Mus., correxi et *ἀκολουθεῖ* (cod.) in *ἀκολουθῇ* mutavi. 40. Moeris Att. p. 240. 42. *καθορῶ* Mus. Abieci additamentum aut praecedenti glossae adscriptum, aut ad *κατοργᾶν* spectans, quod cum *κατορᾶν* confundit. Supra vitiose *καθοπτεύει*. 43. Cf. gl. 1472. 44. *κάτοπτον· εὐόρατον* h. l. et supra pro *κάθοπτρον· εὐόρατον* restituit Thes. IV c. 1362 B. 46. Phot. 150, 7 Suid. Hes. *ὀργᾶ·* — *δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμάζειν*.

κατοργῶν· πεπαλαιωμένος

κάτοῤῥα· ἡ καταρόα. βωμὸς ἐνόδιος

κατοῤῥωδῶ· φοβοῦμαι, πτοοῦμαι, πτήσσω

50. κατορουβάν· ἡ ἀγορά

κατορύχάς· θησαυρούς

κατορφνᾶται· σκοτεινὴν ποιεῖ

κατορχούμενος· καταπαίζων

κατορώρυκται· κατακέχωσται

55. κατ' ὄσσων· κατ' ὀφθαλμῶν

κατουδαῖοι· νεκροί. κατώγειοι

κατουλάδα· τὴν κατίλλουσαν, καὶ εἴργουσαν. βέλτιον δὲ τὴν κατόλεθρον, ἢ ζοφώδη, καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων

κατ' οὐράν· κατ' ὀπίσω

κατουρίσας· ἀθρόως πάντα κάλων καθείς, καὶ μὴ διαμελ(λ)ήσας

60. κατοφρυώμενος· μεγαλοφρονῶν

κάτοχα· τοῦ τρυπάνου τὸ κατεχόμενον

κατόχιμοι· κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων

κάτοχοι· λίθοι, οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς Ἑρμοῦ. καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι. ἢ ἐνθουσιῶντες, ἢ ἔνθεοι

* κατατραχαᾶν· καταμωκήσασθαι

65. κατρεύς· ὄρνις ποιός

κάτροπον· κάταντες

[κατρός· κακός]

[καταρίζει· οἶον ποτηρίῳ ῥίπτει]

κατράγοντες· οἱ βόαγροι. Λάκωνες

70. κατευκανάθη· ἐῤῥάγη

καττύειν· συῤῥάπτειν

καττύεται· συντίθεται, τὸ τῶ(ν) βυρσῶ(ν) περικόσμιον συσκευάζεται, ὡς ἐκ τῶν κασ(σ)υμάτων

SCR. 54. Plat. Euthyd. p. 288 E. 55. ‚Eur. Hipp. 1396 al.‘ Abresch. Misc. Obss. Nov. I p. 73. 56. Hesiod. ap. Harpocr. s. v. 57. Soph. fr. 397. p. 179. 59. Soph. OT. 695. 62. Levit. XXV 46. 65. Clitarchus l. c. 72. 73. Ar. Eqq.

ADNOT. 47. Cf. *κατεργόν*. — *πεπαινόμενος* Toup. Em. IV p. 281. 48. *βώμενος ἐνόδειος* cod., *βωμὸς ἐνόδιος* haud dubie recte Mus. Haec verba nisi adderentur, nemo non reponeret *κατάρροι· ἡ κατάῤῥοια;* nunc auctor tibi sum, ut scribas *κἀγοραίου· ἐν ἀγορᾷ βωμὸς ἦν ὁ Διὸς (Ἀγοραίου λεγόμενος)*. Cf. tamen *πλατορόα· θυσία. Λίνδιοι.* 49. *κατοῤῥοδῶ* cod. Cyr. Marinus, em. Mus., cuius correctionem typotheta neglexit. 50. *κατοροὺβάν* cod., + Mus. — *Ὀροῦα* quod confert Albertus alienum puto. Forte *κατόρουσαν εἰς ἀγοράν.* 51. An *κατώρυχας θησαυρούς·* ....? 52. *κατοφνᾶται* Aldus. 53. Phot. 151, 10. 54. Phrynich. soph. app. p. 20, 2. Moer. p. 240. — *κατακατέχοσται* cod., em. Mus. 55. *κατόσσων* cod., em. Mus. 56. *κατάγειοι* Mus., sine caussa. 57. *κατουλλάδα· τὴν κατιλοῦσαν* cod., *κατουλάδα· τὴν κατιλλοῦσαν* Mus.; imo *κατίλλουσαν* vel *κατειλοῦσαν*, atque *κατίλλουσαν* e Pausania Atticista ap. Eustath. 1769, 34 Photius 150, 10. Ex eodem *πανώλεθρον* malim pro *κατόλεθρον* (*κατώλεθρον* HSt.) nusquam lecto. Cf. etiam schol. Apoll. Rhod. IV 1697; et Hes. *εἰλάς. κατειλάδα.* 58. *κατουράν· κατοπίσω* cod., em. Mus. Cf. *ἐσόρα*. Phot. 150, 18. 59. Eustath. p. 1452, 46 schol. Soph. Trach. 829. — (λ) Hemsterh. ad Lucian. Nigrin. p. 49. 60. *κατοφρυόμενος* cod., em. Mus. Nec displiceret *κατωφρυωμένος*. 61. *κατωχάνης· ὁ κάτοχος* (rectius hoc) *τοῦ τρυπάνου κυρίως* infra. 62. C. 63 Lex. ms. Octat.; *κατόχιμος·* *fanaticus* Glossae. 63. Boeckh. C. I. nr. 539 vol. I p. 488. 64. *κατατραχαὰμ* cod., *κατατραχαᾶν* Mus., *κατραχαᾶν* Voss., *καταχανεῖν*? 65. Strab. X p. 718 Aelian. N. A. XVII 23. 66. Cf. *κατάτροπον* et *κάτοπτον*. 67. ‚Imo *καῦρος*, mutato *Y* in *T*, ut saepe. Cf. *καυαρόν· κακόν. καυνός· κακός.*‘ ALB. 68. *κρατηρίζει* coni. Ruhnken., quod potius *compotandi* significationem habet. L. *κοτταβίζει· οἶνον ποτηρίῳ (ἀνα)ρίπτει.* 69. Pro *κατατραγόντες* dictum putant Pergerus et Ahrens Dial. II p. 356. Ordo tamen *καττράγοντες* aut *καττάγοντες* requirit. Emendatio incerta, cum non liqueat *βόαγροι* an *βουαγοί* sit ab auctore lexici profectum. Hoc posterius si statuas possis *καττραγῶντες* *hirquitallientes* vel *κατάρχοντες*. 70. *καττυκανάθη* a *τυκάνη*, an *καῤῥυκανάθη* a *ῥυκάνη*? 72. (ν) bis Mus. addidit. Idem *κασυμάτων* (cod., correxi) in *καττυμάτων* mutaverat.

κάττυμα· ἀπάτη, δόλος. σύσκευασμα. δολιότης
καττύν· ἀπότριμμα δερματίου
75. κατώδυνος· λυπηρά
κατωθήσαντος· καταβαλ[λ]όντος
κατωθούμενος· ἀνατρεπόμενος
κατώκλαξας· ἐπὶ πτέρναν ἐκάθισας
κάτω κάρα· κάτω κεφαλὴν ἔχοντα
80. [κατωλιγωρήσαντες· ἀμελήσαντες
κατωλισθών· καταπεσών]
κατώλυξα· κατέξανα
κατωμαδίοιο· κατὰ τοῦ ὤμου βαλλομένου
κατωμαδόν· κατὰ τῶν ὤμων
85. [κατώμαλον· κατὰ τῶν ὤμων]
κατωμιστής· ὁ ἀπορίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος
κατώμορξεν· κατεσπάραξε. κατέψησεν
κατωνάκη· ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος προσερραμμένον, ὅ ἐστι μηλωτή. Δοκοῦσι δὲ τοῦτο ἀμφιέσασθαι Ἀθηναῖοι τῶν περὶ Πεισίστρατον τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστυ οἱ πολῖται
κατωπιάσαι· κατηφῆσαι
90. [κάτω πόδε· καὶ τοὺς πόδας. δυϊκῶς]
κατωραΐζεται· σεμνύνεται
κατωρής· κάτω ῥέπων
* κατωρυγῶσιν· ταφῶσιν
κατώρυχες· κατωρυγμένοι
95. κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν
κατωτίδες· ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα
κατωφερής· ὁ κάτω φερόμενος
κατωχάνης· ὁ κάτοχος τοῦ τρυπάνου, κυρίως
κατωχεύει· πηδᾷ. ἐπικάθηται

SCR. 74. Aristoph. fr. VII p. 1061. 75. I Samuel. I 10. 79. Ar. Ach. 945 Pac. 153. Comic. Vol. V 103. 80. Lysias p. 166, 8? 83. Ψ 431. 84. 85. *Ο* 352 Ψ 500. 88. Theopomp. fr. XXVI vol. II 2 p. 821. 93. Ierem. XXV 33 Amos IX 2. 94. Aesch. Prom. 451. 95. Zachar. XII 10.

ADNOT. 74. *καττῦν* cod., em. Mus. *κάττυμα* Toup. Em. III p. 543. IV 114 coll. Arist. Eqq. 315, ubi *κάττυμ'* legitur. *Καττυν* (sine acc.)· *ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στειλειάν, ὅταν μὴ σφίγγῃ.* Similiter Poll. X 166. 75. Lobeck. Phrynich. p. 712. 76. [λ] Perger. 78. *κατωκάεξας* cod., em. Ruhnken. Est aoristi forma Dorica. 79. *κατωκὰρ* cod., *κατωκάρα* Mus., em. GDindorf. ope Io. Alex. *τον. παραγγ.* p. 29, 24 in Thes. IV c. 1373 B. Cf. Phot. p. 151, 4. 80. *κατολιγορήσαντες* recte Mus. 81. Sic cod. Is. Voss, *κατολισθών* recte Mus. *κατώλισθον· κατέπεσον* Phot. Suid. Cf. 1836. 82. *κατώλυψα* Hemsterh. aeolice pro *κατώλοψα*. An *κατωνύχιξα*? 85. *κατώμαλον* cod., *κατωμαδόν* correxerat Musurus, qui etiam supra *κατωμαδόν* pro *κατωμαδών* scripsit; postea eiecit. 84. 85. *κατὰ τῶν ὤμων* Phot. 151, 8 *κατὰ τὸν ὦμον* schol. Hom. Ψ 500. 86. *ἀπὸ τῶν ὤμων ῥίπτων* Mus. male, idem recte *ἐπί* pro *ἀπό*. 88. *ῥάκος προσερραμένως — ἐπ Πεισιστράτου — κατιῶσιν* cod., em. Mus., *παρὰ Πεισιστράτου* Schow. Cf. schol. Ar. Eccl. 755. Lys. 1150 Moer. Att. p. 224. 89. *κατωπιᾶσαι* cod., *κατωπιάσαι* scripsi. 91. *καθωραΐζεται* loco non suo Phot. 151, 9. Forma ionica est. Praecedens glossa Musuro omissa dicta videri possit ut *κάτω κάρα*, sed a loco aberrat et corrigenda est *καὶ τὼ πόδε*. Sic Schow. p. 426, 16 GDindorf. Thes. IV c. 1373 B Nauckius coll. Ar. Vespp. 608. Cf. *καὶ τὼ πόδε* et *τὼ πόδε* (Thesm. 1183) a Musuro deletas. 92. *κατωρίς* Aldus. HSt. *κατήρης* conferri iubet, *κατωφερής* coni. ANauck. Ar. Byz. 273 immemor eorum quae Boeckh. C. I. I p. 235 A de h. voc. disputavit. Cf. Lobeck. Path. El. p. 269 Proll. p. 275. 93. C. 11. L. *κατορυγῶσιν*. 96. Vitiose pro *κατωμίδες* quod restituit Iunius de pict. Vet. I 4 p. 25. Cf. Valck. Ammon. III 9 p. 195. 97. Cf. Phot. 144, 12, hanc significationem voc. *καταφερής* tribuens. 98. Cf. *κάτοχα*. 99. *κατοχεύει* et *ἐπικάθηται* pro *ἐπικάθεται* Mus.

1900. κατώχοντο· κατέβησαν. κατεγένοντο
καυάζοντα· ἀποσκάζοντα
καναλέον ἢ καναλές· ὑπὸ Αἰολέων τὸ αἶθος. ἢ κατακεκαυμένον, (κα)πυρόν, ξηρόν, θερμόν
καναλός· μωρολόγος
κάναξ· λάρος
5. καυάξαι(ς)· συντρίψαι(ς)
καναρόν· κακόν. καπυρόν
καυκαλίας· ὄρνις ποιός
καυκίαλος· βοτάνη τις, ὁμοία κορίῳ. καὶ ὄρνις
καυκᾶνον· καυλίον. καὶ ἄγριον λάχανον
10. Καύκωνες· ἔθνος βάρβαρον
(*) καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἀπωξυμ(μ)ένον, εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος. τὸ σύνηθες, ἐπὶ τῶν φυτῶν
καυλίον· ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες. καὶ τῶν κιόνων μέρος
καῦμα· κατάκαυμα. ἢ θῦμα. ἢ πύρωσις
καύματος ἰδαλίμου· τοῦ θερμοτάτου. ἢ ἱδρωτοποιοῦ
15. καυνάκαι· στρώματα, ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλ(λ)ῆ
Καύνιος Ἔρως· ἐν Καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός
Καυνός· [κακός.] [σκληρός.] κλῆρος. καὶ πόλις Ῥόδου
καῦρος· κακός
καυσαλίς· ἡ μέλαινα. καὶ ὑπέρυθρος
20. καυσμένης· ἔνυδρος
καῦσος· ὁ πυρετός
Καΰστερ(ρ)ος· ποταμός

SCR. 1905. ADN. 8. ADN. 10. Κ 429 all. 11. Ν 162. 12. ADN. 14. Hesiod. Opp. 413. 15. Ar. Vespp. 1132. Menand. fr. DIX. 16. Aristot. rhet. II 25. 17. Cratin. II 1 p. 130 Arist. II 2 p. 1199. 19. Ad Trachin. 958 respici credit Nauck. fr. 951 p. 276. Rectius idem ap. Solon. fr. 11, 6 ubi testes inter κοῦφος et χαῦνος fluctuant, legebat καῦρος.

ADNOT. 1901. Lobeck. Path. El. p. 128. — καυάξαντα· ἀποκλάσαντα latere vix credam. 2. ἔθος et πυρὸν cod., ἄνθος — καπυρόν Mus., posterius haud male, prius aperte falsum; em. GDindorf. Thes. IV c. 1376 D. De καπυρόν cf. καναρόν· — καπυρόν et Lob. Proll. p. 273. — Ceterum καναλέον (Lob. Proll. p. 100) pro κήλεον ut ἀυάτα pro ἄτη, δαβελός pro δαλός, θάβακος pro θᾶκος all. 3. βάβαλος coni. Albertus. Forte χαῦνος. Videant alii. 4. κάναξ Dorice pro κήξ, κῆϋξ, καύηξ, καύης. 5. (ς) bis addidi. Cf. Tzetz. ad Hesiod. Opp. 690. 663 Koen. Greg. Cor. p. 612. 6. Ad κακόν cf. καῦρος, κατρός: ad καπυρόν cf. καναλέον, κραῦρος, κράμβος, κραμβαλέος. Confundi igitur videntur καῦρον et κραῦρον. 7. Geo. Curtius Etymol. p. 122. 8. καυκιάλης cod., em. Salmasius probante Lob. Proll. p. 97, Thes. IV c. 1378 D. — κωρίῳ cod., em. Pergerus. De re cf. Schneider Theophr. III p. 594 (VII 7, 1) Plin. HN. XX 10 Diosc. II 169 Nic. Ther. 843. 892 Athen. IX 371 D. 9. Sic cod., in quo literae καυκ.˜νον supersunt, καυκόν Mus., qui literam α erasit. Cf. Plin. HN. XXVI 7. 11. Apoll. lex. 97, 8. — ἀποξυμένον cod., ἀπεξυμμένον Mus., em. Vossius. 12. κατανέμοντες cod., em. Heinsius. Cf. Aristot. HA. VIII 2. 13. θέρμα coni. Thes. IV c. 1381 D. 14. ὑδαλίμου cod., em. Mus. 15. (λ) Mus. — Boetticher Aric. p. 19. 16. καυνίς· ὁ ἔρως cod. probante Schowio, em. Mus. Cf. Diogen. V 71 p. 265. — Fortasse ἐν Καύνῳ τιμᾶται etiam supra restituendum est s. v. Ἐφόρκιος Ζεύς, ubi nunc κιτάνῳ intactum reliqui. 17. ‚Prima explicatio ad καῦρος [vel χαῦνος] referenda; σκληρός manifesto delendum. [Sic Heringa Obs. p. 226.] Substantivum καυνὸς est ap. Arcad. p. 64, 6. Fortasse haec sic differunt, ut καυνὸς sortem Καῦνος Caunum significet.‘ GDind. Cf. Lobeck Proll. p. 187, 29 schol. Ar. Pac. 1081 Hesych. διακαυνιάσαι. 18. καυρός cod. Phot. 151, 14 qui οὕτω Σοφοκλῆς addit; rectum accentum servant Arcad. 69, 21 Suid. EM. 493, 52 Helladius ap. Phot. Bibl. p. 530, 38. Cf. Hes. αὖροι. 19. 20. 21. καύσαλις· ὁ πυρετός. καυσμένης· ἔνυδρος. καῦσος· ἡ μέλαινα καὶ ὑπέρυθρος cod., mediam glossam om. Mus., reliquas emendavit Lindanus. Praeterea καυσαλίς oxytonum scripsit Lobeck. Proll. p. 97 et qui huc revocat [καυχαλίς] φλύκταινα GDindorf. Thes. c. 1383 D. 20. κεκλυσμένος? 21. Vid. κραῦσον· τὸ πῦρ (leg. τὸν πυρετόν). 22. Καΰστερος cod., καΰστρεος Mus. Imo aeolice Καΰστεῤῥος scribendum, ut μέτεῤῥα pro μέτρια, τέρτος pro τρίτος.

καυστηρῆς· καυστικῆς, θερμῆς. ὀξείας, δριμείας. διαπύρου

καῦστις· ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ εὔστρα, καὶ στρῶμα

25. καῦ τινα· καὶ εἰς τοὐπίσω

καυτόν· θυσία τις, οὕτω καλουμένη. καὶ ἐσχάρα, καὶ ἑστία, ἔνθα καίουσιν

καυχαλίς· φλύκταινα

καυχᾶται· κομπάζει

κάφα· λουτήρ. Λάκωνες

30. * καφάσιος· μήν

καφάζειν· γελᾶν

καφάζοι· καχχάζοι. γελᾷ

καφάν· κηφήν

κάχαρις· δαγύς. καὶ πλαγγών. καὶ χρυσαλλίς, τὸ κοροκόσμιον. ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὔχαρις

35. [καχίλα· ἄνθη. Κύπριοι]

καχλάζει· ψοφεῖ. τρύζει

[καχλαίνει· ἐκ θορύβου ταράσσει

καχλίς· συμβολή]

καχλάζει· κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ. τετάρακται. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων. ἐπαίρεται, φλεγμαίνει

40. κάχληκος· τοῦ κόχλου

καχνάζει· καχχάζει

καχρυδίων· πεφρυγμένων κριθῶν κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη ἡ λιβανωτίς. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. καὶ πυροί τινες

κα[τα]χρύσω· συγχεῶ. ταράξω. καὶ κατα(κα)χρύσω ὁμοίως

καψάκιον· γλωσσόκομον

SCR. 23. *Δ* 342. *M* 316. 24. fr. inc. XXX p. 186. 34. Sappho fr. 43. 36. Aesch. Sept. 110. 42. *καχρύων* ut h. l. corrigi malim Ar. Vespp. 1304. — Cratin. fr. CXXXIX[a] p. 217.

ADNOT. 23. *καυστηρῆς· — δρ. μείας* cod., *καυστηρῆς· — δριμείας* Mus., *καυστείρης* recte, sed invito ordine I. Th. Schneider ad Nic. Ther. 924. Ineptiunt Arcad. 71, 22 (cf. Lob. Proll. 262) EM. 493, 44 Eustath. 481, 12. 513, 24. 24. Cf. *α* 4033. 25. *καῦτις* Is. Voss., *κἀνόπιν* Koen. Greg. Cor. p. 202. Ego pro *καύτινα* ne una quidem litera mutata scripsi *καῦ τινα*, licet *τινα* verum esse non affirmaverim. Cf. *αὖ ἐρύοντα· εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα.* Latet fortasse sub *τινα: ˝τεινα.* 26. Illustrat Phot. 151, 17 *καυστόν· καρπωτόν, ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν.* 27. *φυλακταίνα* cod., em. Mus. *Καυχαλίς* e *καυσαλίς* corruptum (Pierso ad Moer. p. 398) eiciendum esse et interpretationem ad gl. 1919 retrahendam vidit GDindorf. l. c. 29. *καφά* cod., em. Lobeck. Path. El. p. 125 Ahrens Dial. II p. 110. 30. Corruptum esse ex ordine laeso clarum est. *Καφίσιος?* 31. 32. Ex dialecto dictum videbatur Hemsterhusio, *τύχοι τύφοι σίφα, σίχα, ζοφός ζοχός* ap. Eustath. p. 927, 37 comparanti. Cypria videtur glossa, conf. *λόφνος* pro *λύχνος.* — *καχχάζει* cave temptes. Ter eo usus Hesychius, semel ut videtur Sophocles. 33. Vide gl. *θρῶναξ.* 34. Confundit *κάχαρις* et *κᾰχαρις.* — *δασύς — χρυσαλλίς* cod., *δαγύς* Salmasius *χειράλυσις* Barker in Wolf lit. Anal. IV p. 544. 35. E *κάλχαι* corruptum esse vidit Is. Voss. 37. Imo *καλχαίνει· ἐκ βυθοῦ ταράσσει.* 38. *κάχλης· συμβολὴ λίθων* Cyrillus 11, unde supplendus Hesychius. Utrique autem *κάχληξ* restituendum vidit Thes. IV c. 1391 B. Infra *κλάβακος· ὁ κάχληξ.* 39. GDindorf. praef. Aesch. p. XXII. 40. *κάχλικος* cod., em. Palmer., alii. 42. *λιβανοτίς* cod., em. Mus. Ceterum vereor, ne scribendum sit *καὶ κάχρυς· βοτάνη, κτλ.* Cf. de roremarino gl. *κ* 1945 Theophr. HPl. IX 11, 10 schol. Nic. Ther. 40. Plin. HN. XXVI 8. XXIV 11 Diosc. III 87; de pilula quae in arboribus gignitur Theophr. HPl. III 5, 5 al. Plin. HN. XVI 8. — Occasione data subscribam C. 39 glossam propter testimonium Paxamo denunciatum: *καχρυδίας ἄρτος. ὁ ἐκ κριθῆς. Παξαμάδας* (sic). 43. Sic cod., *καταχρίσω* Mus. male. — (*κα*) HSt. Cf. *κατακαχρύσω ἐκκαχρύσω* Lobeck. rhem. p. 206. interp. Moerid. p. 213.

καψάμενος· ἐλάττωμα ἵππου
καψιδρώτιον· εἶδος χιτωνίσκου
καψιπήδαλος· ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα καὶ μὴ διδόντων ἀλόμενος
καψοί· οἱ τοῖχοι
* κέαρος· ὄρτυξ
κεάζω· διασχίζω. ἢ κλῶ
κέαθοι· βοηθοί
κέαρ· ψυχὴ διῃρημένη
κέαρνα· σίδηρα τεκτονικά, ἢ σκυτινά. ἢ ἀξίνην
κεάσαι· σχίσαι. καῦσαι
κεάσθη· ἐκλάσθη
κεάσματα· κλάσματα, ῥήγματα, διαῤῥήγματα
κεάσ(σ)αι· διελεῖν. συγχέαι
κέαται· κεῖται
κεβαλή· κεφαλή. κύλιξ
κεβλήνη· ἡ ὀρίγανος
κέβλος· κυνοκέφαλος. κῆπος
κέγχει· ἐπιδάκνει
κεγχραμίς· τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον
ω
* κεγν· τέτρωται
* κεγνώσειν· τεθραῦσθαι. τετρύσθαι
κεγχρανοπώλης· τραγηματοπώλης

SCR. 46. Comic. anon. fr. CCCXXIII vol. IV p. 683. 47. Sophron? 52. Eupol. fr. II vol. II p. 457. Arist. Ach. 5 dictionem haud dubie tragicam imitantes. 54. Hippocr. p. 658, 14. 55. Υ 387 et poeta ap. Suidan s. v. στυφελισμούς: καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη. 56. V. Coraem ad Hippocr. p. 345. 57. Callim. l. c. et ο 321. 58. Archilochus. 63. Arist. HA. V 17.

ADNOT. 45. Coniciunt καψάνεμος. Cave credas. Glossa haec, vel potius verba glossae speciem prae se ferentes, ad κάχρυς pertinent et post λιβανωτίς inserenda sunt. καψάνεμα enim est rosmarinum teste Dioscor. III 87; ἐλάττωμα (περίττωμα Toup.) quid sit nescio; sub ἵππου latet ἰπνοῦ, ubi torrentur hordea. 46. καψιδρόκιον cod., em. Sopingus ope Poll. VII 71. Cf. Salmas. Solin. p. 852 HA II p. 584. 47. Sic codex, καὶ om. Mus. — καψικίδαλος· (sic Sopingus) ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα διαδιδόντων ἀλώμενος Lobeck. Aglaoph. II p. 1034. Idem Proll. p. 93, n. 21 „*mendosam inquit scripturam interpretatus est ut potuit.*" Καψιπήδαλος· ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα ἐχόντων καὶ μὴ διδόντων ἀλλόμενος GDindorf. Thes. IV c. 1394 C, qui Luciano etiam ἐγκαψιπήδαλος reddendum esse censet. Vide Didym. fr. p. 58 sqq. 48. 49. Obscurae. κεραός· ὄρυξ? καμψοὶ τοῖχοι? 51. Supra habuimus ἐκήθεον· ἐβοήθουν a κηθεῖν· βοηθεῖν συντρέχειν. Etiam κηθοί· βοηθοί Hesychius alicubi invenit, et κήθευον· συνεπορεύοντο. Denique κεκησᾶς· βοᾷς huc mihi pertinere videtur. 53. Sic codex, σκυτινά (inepte Schow. σχύτινα) — ἀξίνη Musurus, σκυτικὰ Aldus. Cf. Lob. Path. El. p. 125. Proll. p. 280 Rhem. p. 264. GCurtius *Grundz. d. Elym.* p. 115; cf. κέρνα et σκέπαρνον. Huc retulerim κέαρος (?)· ὄρυγξ, si tamen ὄρυγξ scribendum. 54. Apoll. lex. p. 97, 17 schol. Odyss. XV 322 Lobeck. rhem. p. 15. 56. διαρήματα cod., em. Mus. 57. (σ) Bentl. Callim. fr. CCLXXXIX et Albertus συγχέαι ad κεράσαι referens. 58. Facillima sane foret correctio κεῖνται; sed crediderim nostrum in vitiosam scripturam incidisse κέαται pro κέεται (Herod. IV 62). Saepissime enim κέαται librariorum errori est imputanda monente Lobeck. in Add. ad Buttm. Gr. vol. II p. 487. 59. Glossa Macedonica teste EM. 194, 38. Altera forma est κεβλή (sic enim accinendum duce Arcad. 20 p. 107, 26 ubi voc. in κελή corruptum est) qua de schol. Nic. Al. 423 schol. Ar. Av. 304 EM. p. 498, 41. Lob. Proll. p. 140. Κύλιξ cum dicit confundit κελέβη in κεβέλη corruptum, ut vidit Salmasius. — Cf. Lob. Proll. p. 140. 60. Lob. Proll. p. 194. 61. κῆτος cod., em. Palmerius. Idem animal est atque κῆβος simia, cuius caput caninum est. 62. Ignotum Lob. rhem. p. 68. Corrigo κήγχει vel ἔγχει πιθάκνῃ. 64. 65. κεγυ (ω supra scr.) et κεγυώειν· — τετρύσθαι codex, κέγνωται et κεγνῶσθαι· — τετρῆσθαι Mus. κέκνωται et κεκνῶσθαι I. Th. Schneider probante Thes. IV c. 1676 D. et Corae in Stochasm. ad Plut. T. III p. 4. Secus visum Lobeckio rhem. p. 21. Latet phrasis κόντῳ τέτρωται, vel tale quid. 66. κεγχρινοπώλης I. Th. Schneider.

κεγχρήδιον· σπερμάτιον ὅμοιον κέγχρῳ
κεγχρής, τριόρχης· ....
κεγχρίλης· ὁ καρπός ....
70. κεγχρίνη· τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα
κεγχρίς· ὀρνέου εἶδος
κέγχρος· εἶδος βοτάνης. καὶ σπερμάτιον μελίνῃ ἐμφερές
κεγχρώμασι· ταῖς περιφερείαις. καὶ τοῖς καταστρώμασιν
κεδάσας· διασκορπίσας
75. κέδασαν· διεσκόρπισαν
κεδᾶται· σκεδάννυται
κέδματα· αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις νόδεις περὶ τὰ ἄρθρα περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια, οἱ δὲ ἱππόκοτα
κεδνά· ἀγαθά. συνετά. πιστά. φροντιστικά. κόσμια. σεμνά. σώφρονα. καλά. τίμια
κέδρακε· ῥιγοῖ, πέφρικεν
80. * κεδράντης· τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο, τὰ κερσαῖα
κεδρίδες· ὁ καρπὸς τῆς κέδρου
κέδριον· εὐῶδες
Κεδρύσιες· οἱ Κυδωνιᾶται
κέδρον· Ἀττικοὶ οὐδετέρως [δάνειον]
85. κέδρος· ῥάβδος. κιβωτός, λάρναξ. ἢ δένδρον ἄκαρπον
κέδροπα· τὰ ὄσπρια

SCR. 68. 69. *κεγχρής, τριόρχης* sunt verba Aristoph. Av. 1181 revocanda fortasse post gl. 71 *κεγχρίς·* (sic) *ὀρνέουεἶδος, κερχνής, τριόρχης*', nisi diversa est avicula *κεγχρίς* memorata Aelian. N. A. XIII 25, ut visum Schneidero. 73. Eur. Phoen. 1391. 77. Hippocrat. de loc. in hom. p. 412 de aere aquis p. 292, 52. 78. *α* 428 Hesiod. op. 697. Eur. Alc. 608. 80. Matth. V 26. 81. Arist. Thesm. 486. 82. Ad *Ω* 192 refert Pearso. 85. *λάρναξ*] Eur. Tro. 1141 Alc. 366. *δένδρον*] Ps. XXVIII 5. 86. Ap. Hippocr. varia lectio.

ADNOT. 67. *κιγχρηδῶν· σπερμάτων ὅμοιον κεγχρῷ* cod., *ὁμοίων κέγχρῳ* Mus., *κεγχρειδῶν* (h. e. *κεγχροειδῶν*) Meibomius, atque hoc vel *κεγχρίδων* vel *κεγχριδίων* etiam GDind. suasit in Thes. IV c. 1398 A. Corr. *κεγχρίδιον· σπερμάτιον ὅμοιον κέγχρῳ.* 68. *κεγχρής* (genet. *κεγχρηίδος*) sive *κερχνής* illa avis vocatur ap. Plin HN. XXIX c. ult. Arist. HA. VI 1 II 12 Gen. Anim. III 1 Lob. Proll. 476, quam Graeci accipitrum generis faciunt. Memoratur etiam apud Arist. Avv. 1181. 588 ubi schol. recte annotat, non *κερχνίς* sed *κερχνή* (leg. *κερχνής*) scribendum esse, ap. Ath. II p. 65 B Aelian. HA. II 43 XII 4. Vitiosae formae in libris obviae sunt *κέγχρης κεγχρίς κερκνῆς* (*κέρκνος* Hes.) *κεγχρίνης*, quarum postremam Salmasius Hesychio intrudere non dubitabat. Cf. *βελλούνης.* 68. 69. *κεγχρίλης· τριόρχης. κέγχρης· ὁ καρπός* codex. Correxi. 69. Vitiose pro *κεδρίδες· ὁ καρπὸς* (*τοῦ κέδρου*) q. v., nisi *κεγχρίδες· ὁ καρπὸς* (*τοῦ κέγχρου*) malis, ut *δαφνίδες, ἀμυγδαλίδες.* 71. Vitiose pro *κεγχρής.* Sed cf. SCR. 73. Infra *κερχνώμασι.* 76. Infra *κιδιᾶσθαι* (l. *κίδνᾶσθαι*). 77. Exhibui codicis lectiones; *νόσοι — οἱ δὲ περὶ —* [*οἱ δὲ* om.] *Ἱπποκράτης* Mus. quem sequitur Thes. IV c. 1401 A, nisi quod *οἱ μὲν — οἱ δὲ.... Ἱπποκράτης* scripsit. Sub *νόδεις* latet adiectivum in *ώδεις* veluti *νοσώδεις*, sub finem *οἱ δὲ ὑποκάτω* scripserim, quibus verbis si quis Hippocratis nomen subiecerit, non obstantem me habebit. Cf. Lob. rhem. p. 15. 78. Apoll. lex. 97, 18. 79. Corrupta. 80. Cf. Hesych. *κοδράντης· τὸ πᾶν κτλ.* Similiter glossae cod. 2062 apud Ducang. Interpretatio illa *τὸ πᾶν* (aliae glossae *τὸ πανὸν*) ad *τὸν ἔσχατον κοδράντην* Matth. V 26 spectat. — *χερσαῖα* cod., *χηραῖα* Vales., *κερσαῖα* Salmas. 81. Plin. HN. XXIV 5 Galen. vol. XIII p. 187. 82. *κέδρινον* scribatur non opus. 83. Non liquet. *Κυδωνιᾶται* pro *Κυδωνιάται* scripsi. *Κερδισὸς* inter oxytona in *ισός* ap. Arcad. 77, 17. 84. (*ὡς*) *δάνειον* Sallier ad Moer. p. 232, q. v. *οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα* Phot. p. 152, 7. Quidni *κέρδος· δάνειον?* 85. *δέδρον* cod., *δένδρον* Mus. Varia lectio a prima manu est. *κέδρους· τὰ ἄκαρπα δένδρα* Gl. MSS. in XII Prophetas. Suid. Respicit Ps. XXVIII 5. — Cf. schol. Theocr. VII 81. 86. Mox *κέρδοπα* habebimus. Apposite Erotian. p. 392 *τὰ ὄσπρια οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ̄ γράφουσι κέδροπα.* Phot. 152, 9 ubi Nauck. Ar. Byz. p. 228 corrigit *κέδροπα· ὄσπρια καὶ χέδροπα, οἷον χερόδροπα.* Formis *χέδροψ κέδροψ χέδροπον* accedant *χίδρα* et *κίδνα*, quarum posterior Phrygia est; *χιδά· φρικτὰ* e *χίδρα· φρυκτὰ* corruptum.

κεῖα· καθάρματα
κειάμενοι· καύσαντες
κειανθί· καίοντες
90. κεί[ν]ας· καύσας
κεία[ν]το· ἔκειντο
* κεένσεο· τῇ μάστιγι νύξας
* κεθμῶνες· φωλεοί
[κείδεα· κακά]
95. κεῖεν· ἐπορεύοντο
κείθι......· ἐκεῖσε. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον
[κείηε· τέθνηκεν]
κεικύνη· σικάμινος
κειμήλια· τὰ απόθετα χρήματα, ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι· καὶ τὰ ἐν παραθέσει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ σώματι τίθεται
2000. κείνῃ· ἐκείνῃ. κενῇ
κείνης· ἐκείνης
κεινῇσι· ματαίαις, κεναῖς
κεινόν· κενόν. ἢ ἐκεῖνον
κείν' ὄχεα· ὅταν κενὸν ἅρμα ᾖ
5. κείοντες· κοιμηθησόμενοι
[κεῖρα· γενεά. ἢ ἡλικία]
κείρει· τέμνει. κατεσθίει
Κειριάδαι· δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος
κειρίαι· κειραιαί
10. κείριδες· [κηρία]. ὄρνεα
[κειριόνου· ἐπίκερός ἐστιν ὁ τόπος]
κεῖρις· ὄρνεον. ἱέραξ. οἱ δὲ ἀλκυόνα
κείροντες· ἀναλίσκοντες, ἐσθίοντες

SCR. 88. *Ι* 234. 89. *ι* 231? 91. *Λ* 162. 92. *Ψ* 337. 94. *Β* 15. 95. *Β* 565 an 509? 96. *Γ* 402? 99. *Ι* 330. 2000. *β* 124 *Γ* 376. 1. *Ε* 894. 2. *Δ* 181. 3. Com. anon. CCCXCIV vol. V p. 123. 4. *Λ* 160. 5. *Φ* 204. 7. *Λ* 559. 8. Demosth. 1358, 22. Isaeus Harp. 109, 5. 9. Ioann. XI 44. Legitur tamen etiam in Ar. Avv. 817. 13. *Φ* 204.

ADNOT. 87. Infra *κήϊα* supra *ἐξήϊα*. Hinc dictum *κειώσασθαι* suffiendo purificare. Cf. Boeckh. C. I. I p. 811 Lobeck. rhem. p. 274. 89. *κειανθί* cod. *κείαντες* Mus., quod legitur *ι* 231 *πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν*, sed non poterat per praesens *καίοντες* explicari. Itaque aut *κείαντες· κέαντες* scribendum aut *κειανθί* h. l. pro *κιανθείς* scriptum q. v. Nam *κάοντες· καίοντες* respuit ordo. 90. [ν] Voss.; *N* natum ex *H* suprascripto. 91. [ν] Munker et schol. *Λ* 162. 92. Sic cod., *κένσας* Mus. Respicit *κένσαι ὁ(μοκλήσας)* *Ψ* 337, quod infra et recte scriptum et in *κενίσαι* detortum recurrit. Proinde *νύξαι* reponendum. 93. L. *κευθμῶνες*. 94. Sic codex, *κήδεα* recte sed invito ordine Mus. 95. Sic cod., *κίον* Mus. Possis et *κίεν· ἐπορεύετο*. 96. *κείθι..*, cod., in fine compendium cuius prima litera *ε* erat delevit Mus. et *κεῖθι* scripsit. Probabiliter igitur *κεῖθι· ἐκεῖ (καὶ κεῖσε) ἐκεῖσε κτλ.* Albertum coniecisse dicerem, nisi accentus suaderet, ut *κείθια· τρυβλία* excidisse suspicaremur, quo de voc. cf. Eustath. 1259, 36. 97. *κείηε* cod., *κεῖε* Mus., probante Lobeck. rhem. p. 14, vereor ut recte, licet *κεῖσθαι* dici mortuos notissimum sit e. g. ex Hesiod. Scut. 175 *κείατο τεθνηῶτες*. Ne *κείη* quidem pro legitimo *κέῃ· τεθνήκῃς* reponendum putarim, sed *κέκηφε*, q. v. 98. Indene *Cicynnenses* dicti? — *κίκυνα* Theognost. p. 101, 7. 99. Apoll. 97, 19. 2002. *κεινήσει* cod., em. Mus. 3. Confundit *κεῖνον* et *κεινόν* ut supra *κείνῃ* et *κενῇ*. 4. *κεινοχέα* cod., *κεῖν' ὄχεα* Mus., correxi. 6. *κεῖρα* Cyrill. 63. Est vox Byzantinae aetatis, de qua cf. Ducang. Heins. Exerc. Sacr. p. 228. Alii eodem significatu usurpant *κῆρα*. 8. Harpocr. Steph. Byz. Phot. Suid. — *ἱπποθοόντιδος* cod., em. Mus. 9. *κειρέαι* cod., em. Heinsius. Interpretationem *κηρεῖαι* fuisse suspicor, quod infra *ἐπιθανάτια ἐντετυλιγμένα* (*ἐνειλίγματα* Meinek.) reddit. Cf. *πάννυσσα*. *Κειρίαι· ἐπιτάφιοι δεσμοί* C. 63, 39. 10. *κειρίδες* codex, correxi. *Κηρία* Meinek. Philol. XIII p. 559 ad *κηρίς* (*μελικηρίς*) refert. 11. *καίριον· οὐ ἐπίκαιρος* Lindanus. 12. Lob. Proll. p. 123.

Κειρύλος· τοῦτον ἔνιοι κήρουν λέγουσι. ἔστι δὲ ὄρνεον. ὁ δὲ Ἀντίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄῤῥενας κηρύλους φησί
κεῖσε· ἐκεῖ. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον
κεῖσθαι· ὑποκεῖσθαι ἐνέχυρα
[κεισιβδηλευμένοι· νόθροι]
κείσομαι· τεθήσομαι
κεισός· βοτάνης εἶδος
κεῖσσα· κίσσα. Λάκωνες
κεῖται· ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται τοῦτο, ἢ θανάτου, ἢ ἀπραξίας
κεῖτο· (ἐ)πεπτώκει
κ[ε]ίχῃς· καταλάβῃς
κειῶδες· εὐῶδες
κείων· κοιμηθησόμενος
κειώσασθαι· καθήρασθαι
* κεκαδησόμεθα· διασκορπισθησόμεθα. χωρισθησόμεθα
κεκαδεῖν· χωρίσαι. στερῆσαι. σκεδάσαι
κεκαδέσθαι· φείδεσθαι. ἐντραπῆναι
κεκαδῆσαι· βλάψαι, κακῶσαι. φείσασθαι. στερῆσαι
κεκαδών· χωρίσας. στερήσας. φροντίσας
κεκαινοτόμηται· νεωτέρισται
κεκαλαμινθευμένοι· καλάμη γεγονότες
κεκάλακας· καλὴ γέγονας. ἢ ἐκάλεσας
κεκαλμένον· ἐπὶ γῆς ἐκπεπτωκός
κεκρανίς· τράγου δορά
κεκαρμένον· περικεκο(μ)μένον. [ἢ κεκοσμημένον]
κεκάρπωκε· τετελείωκε. καὶ ἀπέκαυσε

SCR. 14. Arist. Avv. 300. 15. Γ 410. 16. Ε 685. 18. Σ 121. 21. Σ 20. Thes. IV 1409 BÇ. 22. Β 688. 25. ξ 425. 532. 27. Θ 353, ubi a κηδέω derivat Eustathius. 31. Λ 334. 37. Cf. Archiloch. fr. 36. — κεκοσμημένον, quod [etiam Pearso ad κεκασμένον referebat, Albertus ad δ 725 trahit. Habent etiam Aesch. Eum. 766 Ar. Eqq. 685.

ADNOT. 14. κείρυλος — κήρουν codex, Κειρύλος — κουρέα? Sporgilum enim [intellegit. ὁ σὲ cod., ὁ δὲ Mus. 17. νωθροί male Mus. Recte infra κεκιβδηλευμένοι· νόθοι. 19. Cf. gl. κ 2520. 20. Infra κεκεῖνα· κισσός (κείσσινα ἔρνη· κίσσα Meineke). 22. (ἐ) addidi. 23. κείχεις· καταλάβεις cod., κίχοις· καταλάβοις Mus. Correxi; recte haberet etiam κιχείς· καταλαβών. 24. Vide κεῶδες et κηῶδες. 25. κεῖ cod., κείων Mus.; infra κέων habebimus. Cf. Lob. rhem. p. 14. 192. 26. Lobeck. rhem. p. 273. Cf. κεῖα κήϊα κεώσατο κεῶδες. κοιώσατο κοιᾶται κηῶεν (unde κήνεον corruptum) κοίης al. 28. χωρῆσαι cod., em. HSt. — κεκάδειν cod., κεκαδεῖν Mus. 29. κεκάδεσθαι cod., κεκαδέσθαι HSt. KWKrüger *Gr. Spr.* II 1 p. 126. 30. G. Curtius *Grundz.* p. 207. 31. φροντήσας cod., em. Mus. Apoll. lex. 97, 20. 32. νενεωτέρισται Iensius Luc. Hes. p. 133. 33. καλαμίνθη vel κεκαλαμευμευμένοι Albertus. Neutrum verbum agnoscit Thes. Duo articuli coaluisse videntur. 34. καὶ καλακήσας· καὶ ἂν ἐγεγώνησας Meinekius Philol. XIII p. 559. Refero ad Sapph. fr. 29, 3 αἴδως κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππα καί κ' ἔλακες περὶ τῶ δικαίως, ubi, ut reliquas lectiones discrepantes partim e glossematis natas mittam, nunc ὄμματ' ἀλλ' ἔλεγες legitur. — κεκάληκας· καλὸς γέγονας Phot. 152, 15, sed indidem κεκάλακας· λαλὴ (sic) γέγονας enotabat Albertus, quod e λελάλακας· λάλη corruptum esse videri posset. 35. κεκελμένον Albertus, κεκλιμένον Meinekius l. c. Ordo poscere quidem κεκαλιμένον videtur a καλίω, κυλίω, secundum Homericum ἐκ δίφροιο κυλίσθη? Sed recte Meinekius, nisi quod κεκλαμένων· — ἐκπεπτωκότων debebat. Respicit enim λ 194 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαί, quod Eustath. 1679, 4 et κε-
υ
κλαδευμένων (hoc ad var. lect. κεκλαμένων refer) et πεπτωκότων explicari perhibet. 36. Ordo κεκαρανίς poscit, quod ad καρανώ· τὴν αἶγα. Κρῆτες adludit. Non dubito quin aut καὶ καρανῆ legendum sit aut καὶ καρανακίς, ut ἀρνακίς = ἀρνέα, ἀρνῆ. 37. (μ) Mus. Favet haec interpretatio coniecturae Meinekii κείρεσθαι pro ἤρεσθαι· κόπτεσθαι. 38. ἀπέλαυσε haud male sed sine caussa Iens. Luc. Hes, p. 133 Triller Emend. Hes. p. 21; nam καρπῶσαι est etiam arae imponere.

κεκάσθαι· κατεσκευάσθαι. κεκοσμῆσθαι

κεκασμέναι· κεκοσμημέναι. δεδοξασμέναι. τετελειωμέναι

κέκασται· κεκόσμηται. κατεσκεύασται. κρατεῖ. ὑπερέχει. ὥπλισται. τέτακται. πέποιθε. δεδόξασται

* κεκαυτηριασμένοι· βεβασανι[α]σμένοι, μὴ ἔχοντες τὴν συνείδησιν ὑγιῆ

κεκαφηότα· ἐκπεπνευκότα. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα· καὶ κῆπος ὁ περιπνεόμενος καὶ εὐήνεμος τόπος. [ἔνθεν καὶ καπήλατος, ἀπὸ τοῦ διασείεσθαι αὐτοὺς τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας ὑπὸ τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ κεφαλὴ ὑπὸ Ῥωμαίων κάποντ κέκληται, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέραν εἶναι τοῦ ἄλλου σώματος αὐτὴν πεπνεῖσθαι]

κεκαφηότι· ἐκπεπνευκότι

κεκεῖνα· κισσός

κεκεπφωμέναι· ἐπηρμέναι

κεκερτόμηται· κεχλεύασται

κέκενται· κέκρυπται

κέκηδε· φροντίζει. ἀλγεῖ

κεκηλίδωσαι· μεμίανσαι

κεκῆνας· λαγωούς. Κρῆτες

κεκηρωμένη· κεκακωμένη

[κεκησᾶς· βοᾷς]

κέκηφε· τέθνηκεν

κεκιβδηλευμένοι· ἄτιμοι. ἀχρεῖοι. ἀδόκιμοι, νόθοι

κέκιλος· ἰσχνόφωνος

[κεκλεγμένος· ἐπικαλούμενος]

κεκλα(σ)μένον· κεκλαδευμένον. ἐκλελυμμένον. ἀποκεκλασμένον

κέκλεο· κάλεσον

κεκλεῖ· καλεῖ. κελεύει

* κέκληται·........

κέκλετο· παρεκελεύετο. ἐκάλει, ἐβόα. παρεκάλει

κεκλήατο· συγκεκλημένοι ἦσαν

SCR. 40. κέκασμένε? Δ 339. 41. Eur. El. 616. 42. I Timoth. IV 2. 43. Ε 698. 49. Tyrtaeus fr. 13, 28 p. 324 Bgk. 50. Ierem. II 22. 55. Ar. Ran. 733. 57. Soph. OT 159. 58. λ 194. 62. Ζ 278. 63. Κ 195.

ADNOT. 39. κεκαῦθαι cod., em. Palmerius. 42. βεβασανισμένοι Mus. Cyr. Marinum laudat Schow. Suppl. 429, 9. 43. Lobeck. rhem. p. 46. — Ineptum additamentum, quocum cf. κάποντ, ad fidem codicis exprimendum curavi. — καπίλατο — οὖσαν τοῦ ἄλλου — περιπνεῖσθαι Mus., ὅθεν καὶ καπίλλους τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας, ἀπὸ κτλ. Salmasius, Καπετώλιον — αὐτοῦ — coniecit Meinekius Philol. XIII p. 559. 45. ΚΕΙϹϹΙΝΑ pro ΚΕΚΕΙΝΑ Meinek. Philol. XIII p. 559 coll. κεῖσσα· κίσσα Λάκωνες, q. v. 46. κεκεπφομέναι cod., em. Mus. 47. κεκερτομοῦται cod., em. Bekk. AG. I 274, 10 ubi πέπαικται additur. 49. κέκει cod., scripsi κέκηδε quod ordo postulat. 50. μεμιάνασαι cod., em. Mus. 51. A radice ‚çaç salire' derivat Legerholz Zf. vgl. Sprachf. VII 6 p. 436. Σκίνακες· ἐπὶ τῶν λαγωῶν (Lob. Path. El. 21 schol. Nic. Ther. 577) comparabat Albertus. 53. Referebam ad κηθεῖν· βοηθεῖν. Sed praestat κέκρηγας· βοᾷς, vel potius κέκριγας· βοᾷς, nisi cum Meinekio κηκᾷς praeferas. 54. Lobeck. rhem. p. 46. 55. Supra male κεισιβδηλευμένοι. 57. L. κεκλόμενος. Cf. ἐπικεκλομένα. 58. κεκλαμέναν, κεκλαδευμένον. κεκλυμμένον· ἀποκεκλασμένον cod., coniunxi et correxi. Cf. Phrynich. p. 172 Moer. p. 229. Tenendum tamen κεκλαμένον (l. ων)· κεκλαδευμένον (l. ων) spectare ad λ 194 coll. Eustath. 1679, 4. Cf. κεκαλμένον, h. e. κεκλαμένον. 60. κεκλεῖ cod., κέκλει Lob. Parall. p. 557 rhem. p. 112 recte coll. Eustath. 1306, 12. 934, 60 Arcad. 158, 27. Sed κικλεῖ quod Lob. rhem. p. 15 pro κικλαίει· καλεῖ scribi iubet vox nihili est. Nam ordo ibi κιλαίει requirit h. e. κλαίει· κλάει vel potius κλάει· κλαίει. — Malim tamen κέκλει vel κέκλῃ· καλεῖς, κελεύεις. 61. Separavit Albertus, coll. schol. Κ 259; nisi κελεύει κέκληγε scribendum. 63. κεκλείατο· συγκεκλειμένοι cod., corr. Mus.

κεκληγός· ψοφοῦν

65. κεκληγώς· ψοφῶν. βοῶν, φωνῶν, κραυγάζων. ἐπικαλούμενος

κεκλίαται· συνεληλασμένοι εἰσίν

κεκλιμένοι· περικεκλεισμένοι. περιεχόμενοι. κεκλειμένοι. προσανακείμενοι

κέκλεινται· κεῖνται

κεκλόμενοι· κελεύοντες

70. κέκλον· κάλεσον

κέκλυθι· ἐπάκουσον

κέκλυτε· ἀκούσατε, ἀκούετε

κέκλυτέ μευ· ἐπακούσατέ μου

κεκλωσμένου· διανενησμένου

75. κεκμᾶται· κεκοπίακεν

κέκμηκε· πεπόνηκε. τέθνηκεν. ἀπείρηκε. κεκόπωται

κεκμήκει· ἀπειρήκει ὑπὸ κακῶν

κεκμηκώς· κεκοπιακώς

κεκμηῶτες· οἱ κεκοπιακότες

80. κέκνακεν· ὑπὸ κακῶν ἀπειρήκει

κεκνιπωμένοι· καρποὶ ὑπὸ ἐρισύβης διεφθαρμένοι. ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς

κεκοισυρωμένη· ἐκπεπληγμένη. περιεσταλμένη

κεκοκκυγωμένον· κεχρισμένον χρώμα(τι) κοκκυγίνῳ, ὅ ἐστι πορφυροῦν· ἀπὸ κοκκυγέας δένδρου

κεκολαμμένη· γεγλυμμένη

85. κεκολάσθαι· μώλωπας ἔχειν

κεκολλυρωμένον· λευκῷ κεχρισμένον

κεκομψευμένης· κομψὸν τὸ σεμνόν, ἢ ἀστεῖον· ὅθεν λέγεται τὸ ῥῆμα

κεκονδυλωμένον· διηρθρωμένον

κεκό(νη)κεν· ἔγνωκεν [ὅτι]. κεκακούργηκεν. ἢ πεφόνευκεν

90. κεκονι[α]μένος· κεκονιορτωμένος

κεκόπακεν· ἐπαύσατο

κέκοπας· ἔκοπας. [ἢ κονδύλους ἔχων

κεκορυθμένος· καθωπλισμένος, ἀπὸ τῆς κόρυθος

SCR. 65. *B* 222. 66. *Π* 68. 67. *O* 740. 69. *Θ* 346. 71. *K* 284. 72. *Γ* 86. 74. *Γ* 86. 74. Exod. XXVI 1. 90. *Φ* 541. 91. Genes. VIII 8. 92. ADN. 93. *E* 562.

ADNOT. 66. *συνελιλασμένοι* cod., em. Mus. Egregie de hac forma disputat Cram. A. Oxx. I p. 226, 5. 224, 21. Confer futurum *κατακλιῶ* ab Eupolide usurpatum. 67. In codice duae sunt glossae: *κεκλιμένοι* et *κεκλειμένοι*. 68. Sic codex, *κεκλίαται* Musurus male. 72. *κέκλυται* cod., em. Mus. 74. *κεκλησμένου* cod., em. Mus. 79. Scripsi, *κεκμηωτοί· κ.* codex. Possis etiam *κεκμηῶτι· κεκοπιακότι* ex Aesch. fr. ap. Harp. 123, 12. 80. Dorice *κεκμάκη* pro *ἐκεκμήκει*. 81. *κεκνιπόμενοι — ἐρίσβης — κνιπνοὶ* cod., em. Mus. 82. ‚*Scr. ἐμπεπλεγμένη, nisi forte confundat κεκοισυρωμένη et κεκηριωμένη. Ἐκκεκηριωμένη et κηριοῦσθαι per ἐκπεπληγμένη et ἐκπλήττεσθαι explicat Hesychius.*' Ruhnken. 83. *χρῶμα* cod., em. Iunius. 86. Imo *κεκολλυριωμένον* h. e. albo collyrio inunctus. Codex *κεκολλυρόμενον, κεκολλυρωμένον* Mus. 88. Huc revoca *ἢ κονδύλους ἔχων*, quae nunc gl. 92 adhaerent. 89. *κέκοκεν* cod.. *κεκόηκεν* Toup. Em. IV 204; *κεκόνεν* et *κεκόηκεν* confundi Cobetus Var. Lectt. p. 322 et Lob. rhem. p. 121 statuebant. Uterque falsus; confunduntur enim *κεκόννηκεν· ἔγνωκεν* a *κοννέω = κοάω*, et *κεκόνηκεν· πεφόνευκεν* a *κονέω*. Ne dubites cf. *διακονῆσαι· κατεργάσασθαι ἀπολέσαι βλάψαι*, quam glossam male supra aggressus sum, et *ἐπικεκόνημαι· ἐξέφθαρμαι, ἀπόλωλα.* Hinc adiectiva *τρικόνητος* similia. 90. [α] GDindorf. Thes. IV c. 1800 C. 91. Cf. gl. ε 1569. 92. L. *κεκοπώς· κόψας* vel *κεκοπώς· κεκοφώς* *N* 59. V. La Roche Didymus p. 8 (Triest. 1859). Proscripta ad 88 trahenda esse vidit Albertus. 93. *καθοπλισμένος — κορύθου* cod., em. Mus. Apoll. lex. 97, 22.

κεκορυσμένα· μεμετεωρισμένα. ὡπλισμένα
95. κεκόσμηται· τέτακται. κεκάθαρται
κεκοτηότι· ὠργισμένῳ, κεχολωμένῳ
κεκράανται· ἐπιτετέλεσται
κεκραγήσει· κραυγάσει
κεκραγῖναι· ἄγριαι θρίδακες
2100. κεκραμένας· κεκαρμένας. ἢ εὐκράτους
κέκρανται· τετέλεσται
κεκραιπαληκώς· εὐφραινόμενος, ἢ εὐφραμμένος
κέκρηται· ἥρμοσται
κεκριγότα· κεκραγότα
5. κεκριμένη· διακεχωρισμένη. τεταγμένη. σαφής. εὔδηλος. ἐπιλεκτή
* κέκραγε· βοᾷ. φανερῶς διαμαρτύρεται
Κεκροπίδας· Ἀθηναίους, τοὺς ἀπόκιδας
κεκρουμένῳ· ἐνδεεῖ, καὶ οὐ πλήρει
[κέκροψ· ἀπατεών. ἢ πίθηκος]
10. κεκρυμμένην· ἐπιμόνως κειμένην
κεκρύφαλος· εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων. σαβακάθιον δεσμότριχον
κεκρυφάλους· τοὺς τῶν ἵππων κορυφαστῆρας, καὶ κορυφάντους
κέκτικε· τέτοκεν
κεκτισμένοι· πεφημισμένοι. κατεσφραγισμένοι
15. κεκύθωσι· κρύψωσι
κεκυπτάκασιν· ἀσχολοῦνται
κέκυλτα· δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα
κεκύκη· καμπύλη
κεκυσῶσθαι· ἐκτετιμῆσθαι
20. κεκυφότα· ταπεινοῦντα

SCR. 94. Γ 18. 96. Φ 456. 97. δ 616. 2101. Eur. Ion. 1010. 2. Ps. LXXVII 71. 5. Κ 417. 6. Philemon. com. vol. IV p. 45. 10. Aristot. H. A II s. f. — X 468 Aristoph. fr. IV p. 1079. 15. ς 303.

ADNOT. 94. Forma aliunde non cognita. 96. ὀργισμένω cod., em. Mus. 97. ἐπιτετέλεσθαι cod., em. Mus. Mox κέκρανται· τετέλεσται. 98. κραυγάσεις? 99. τετρακῖναι coni. Lobeck. Proll. p. 218. Vocabulum Thes. incognitum. 2100. Metathesis literarum Siculis Rheginis al. propria cf. ἀκοράζεσθαι, ἔφρασαι. 1. Cf. 2097. 2. κεκραιπαλικός cod., κεκρεπαλικῶς Cyr. Mar. ap. Schow. p. 430, em. Mus. et Gl. mss. Psalm. LXXVII 71. 3. Nihil mutandum, κέκρηται forma ionica (e. g. φιλία) pro κέκραται a κεραννύω. 4. Defendere codicis lectionem κεκρηγότα ausus est Lobeckius comparato κέκληγα. Suadente literarum ordine post Pearsonem correxerunt GDindorf IV c. 1910 A et Meinek. Philol. XII p. 614. 5. Apoll. lex. 97, 24. 6. κέκροyε ordo h. e. κέκρωγε a κρώζω requirit. 7. ἀπώκιδας Mus., Ἐπιεικίδας Is. Voss. Ineptit Toup. Em. 3 p. 328. 467. Confundit, ni fallor Κεκροπίδας· Ἀθηναίους et κερκωπιδέας· ἀλωπεκιδέας. 9. Imo κέρκωψ. 10. ἐπιμ. νῶς cod., ἐπιμόνως Mus. Legebatur ἐπιμενῶς, h. e. ἐπιμελῶς. 11. σαβακάθιων δεσμώτριχον in Ald. vitium. 12. κορυφιστῆρας HSt. — κορυφάντους cod., em. Albertus. Cf. Eustath. 1380, 59. 13. κέκτηκε cod., em. Mus. Cf. Aesch. Suppl. 171: — κεκύηκε malit Meineke. 14. L. [K]EKTICMENOI. 15. κεκυθῶσι cod., em. Mus. Iensius Luc. Hes. p. 134. 16. κεκρυπτάκασιν cod. κεκυπτάκασιν Phot. 153, 11 teste Porsone, κεκυπτάχασιν Albertus enotaverat. 17. ἔσκυλται δορά Cobet Var. Lectt. p. 256, cuius vestigia nollem pressisset Meinek. Philol. XIII p. 561, qui scriptoris Dorici fragmentum esse contendit his verbis conceptum κέκυλται δορὰ τᾷ χειρὶ (χηρὶ?) ἑλκομένα. Cum λ ordo requirat κέκυστα patet κέκυλτα natum esse ex κεκυστά h. e. ἑλκυστά· λῶρα. τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα, vel cum crasi attica χἄλκυστά. 18. κεκύπη (a κύπτω)· καμπύλληται vel καμπύλος ῇ? — κεκύνη, quod ordo requirit, forte *baculum* e ramo sycamini notare monet Heringa Obss. p. 226 coll. κεικύνη· συκάμινος. 19. κεκυρῶσθαι· ἐκτετιμῆσθαι? 20. Cf. κύπτον· ταπεινούμενον (κυπτὸν cod.)

κεκωδωνισμένοι· πεπειρασμένοι, καὶ ἐξητασμένοι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων, καὶ τοῖς κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ οἱ πρώτως ταῖς φυλ(ακ)αῖς τεταγμένοι ἐγρηγόρασι
κεκωδώνισται· πεπείρασται, ἐξήτασται, δεδοκίμασται
κεκώνισται· πεπίσσωται. κέκλυσται
κεκώπευται· στρατός, ὁ ἐπὶ κώπης
25. κεκώπηται· ἡ ναῦς. καὶ τὸ ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν τὰ ξίφη
κελαδεῖ· βοᾷ
κελαδεινή· κραυγή, βοή. ἢ κυνηγός, ἐπιθετικῶς
κελαδεινῆς· θορυβώδους
κελάδησαν· ἤχησαν
30. κέλαδος· ἦχος μουσικός, κραυγή, βοή, θόρυβος
ΚΕΛΑΔΩΝ· ἠχῶν, μέλπων. καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας
κελαινεφές· ὁ μελαίνων τὰ νέφη
κελαινεφὲς αἷμα· μέλαν [παραγώγως ἢ συνθέτως, ὁ κελαινὰ συνάγων τὰ νέφη
κελαινή· μέλαινα
35. κελαιν(ι)όων· μελαινόμενος
κελαινόν· μελαινόν
κελαινόλωτα· κεράσια
κελαινῶπα θυμόν· τὸ μὴ φανερόν. τὸ δόλιον. καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν
κελαιούς· ἡσύχους. ἤχους
40. κελαρύζει· ἠχεῖ. φωνεῖ. ἢ συνεχῶς ῥεῖ. ἔστι δὲ ἰδίωμα ἤχου
κελαρύξεται· μετὰ (ποιᾶς) φωνῆς ἠχήσει
[κελάρυξιν· ἰδίωμα ψόφου]
κέλε· τέρπε
κέλεαι· κελεύεις

SCR. 21. Arist. Ran. 722. 25. ADN. 26. Theopomp. II p. 801. 27. Υ 70. 28. Π 183. 29. Ψ 869. 30. Aesch. Pers. 388. 31. Φ 16 Pind. Pyth. II 115 κελαδέων pro μέλπων. — Callim. h. in Dian. 107 Theocr. XVII 92. 32. Β 412. 33. Δ 140. 34. Ε 310. 36. Λ 303. 38. Soph. Ai. 954. 40. Φ 261. 44. 45. Α 74.

ADNOT. 21. ἢ οἱ — ἐγρηγορέναι cod., εἰ οἱ — ἐγρηγόρασι Mus., φυλακαῖς Sopingus. 22. ἐξίτασται cod., em. Mus. 23. κεκώνηται recte cod., κεκόνισται Mus.; κέκλυσται explicat Meinek. Theocr. p. 176. 24. Aut glossae κεκώπευται στρατός explicatio ὁ ἐπὶ κώπης non integra est, quae sententia fuit GDindorf. Thes. IV c. 2207 C, aut legendum [κε]κωπευσταί· στρατὸς ὁ ἐπὶ κώπης coll. Welcker Trilog. p. 312. Tum intellegendi sunt remiges Argus, fabulae Aeschyleae. 24. Fallitur GDindorfius l. c., cum κεκώπηται ἡ ναῦς pro glossa accipit. Hoc enim vult Hesychius κεκώπηται (a κωπάω), ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασι obvium, significatum habere navem remis instruendi. Quae sequuntur ad Eurip. Or. 1282 pertinent, ubi ἐκκεκώφηται est in libris AFcC Clement. Strom. II p. 175 Eustath. Il. p. 964 Odyss. p. 1539; ἐκκεκώφωται ξίφη lectio Aristoph. Byz. ap. schol. h. l. in cod. A fol. 67a. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 62, 85. Hes. gl. ε 1440. 27. κελαδίνη cod., em. Mus. — Eustath. 474, 18. 1063, 52. 1249, 40. 28. κελαδίνης cod., em. Mus. 29. Infra male κηλάδησαν. 30. Lob. rhem. p. 115. 31. Fluvius audiebat Κελάδων, ap. Paus. VIII 38, 9 Κέλαδος. 32. καλενεφὲς cod., em. Mus. 33. καλενεφὲς ἅμα μέλαν — κέλαινα cod., κελαινεφὲς ἅμα μέλας — κελαινὰ Mus., em. Heinsius. Pro ὁ h. l. et 2132 fortasse ὤ scribendum. 35. (ι) HSt. 36. De μελαινόν Lobeck. Parall. p. 139; μέλαν C. 11 Suid. schol. Λ 303; μελανόν malo. Cf. Apoll. lex. 97, 27. 37. κελαινόλωπα Sopingus, a λῶπος, λέπυρον, probante Meinekio. 38. κελαινοπάθιμον cod., em. Albertus. 39. Alludit ad ἀκαλούς ἐκήλους ἠκαλέους. — ἤχους ad κελάδους spectat aut inducendum. 40. Apoll. lex. 97, 29. 41. κελαρύζεται cod., κελαρύσεται HSt., em. Meinekius, qui et ποιᾶς inseruit. 42. Cave credas, licet recte formatum sit: nec corruptum est ex κελάρυξεν quod ad Simonid. Plutarchi p. 409 respicere putabat Toup. Em. IV 325, sed ex Apoll. lex. 97, 29 κελαρύζειν· ἰδίωμα ψόφου. Ceterum codex bis per ι κελαρίζει et κελαρίζεται habet, em. Mus. 43. κήλει Guyetus, quod sane ἀρχαία σημασία ΚΕΛΕ exarabat. 44. κέλαιε cod., em. Mus.

45. κέλεαί με· κελεύεις με
κελέβη· ποτηρίου εἶδος θερμηροῦ. καὶ ποιμενικὸν ἀγγεῖον
κελεῖς· ἀξίνη
[κελεβρά· λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη]
κελένδρυνον· δρύϊνον. κελέων. λέγεται δὲ καὶ μυσκέλενδρον. καὶ τὸ μακρόν
50. * κελαινόν· σκοτεινόν. μέλαν
κελεόν· ὄρνιν ποιόν
κελέοντας· τοὺς ἱστόποδας. καὶ τὰ ὁπωσοῦν μακρὰ ξύλα, δοκούς, ἱστούς, καὶ πτῆρα αὕτω φασ[ιν]σί. κελοὶ γὰρ τὰ ξύλα
Κελεός· ἥρως Ἀθηναῖος
κέλεται δέ.. θυμός· παρεκελεύεται ἡ ψυχή
55. κέλευθοι· ὁδοί
κελευθείας· τὰς ἐνοδ[ε]ίους δαίμονας
κελευθείοντες· ὁδεύοντες
κελευθιόων· πρὸς ὁδὸν ἔχων τὴν διάνοιαν
κέλευθος· ὁδός
60. κελεύθρας· κελεύσεως
κέλευσον· πρόσταξον
κέλευστρα ἢ κελεύστα· ἅμαξα ἡμιονική
κελευστιόων· κελευστικῶς ἔχων
κελεύματα· παιδιᾶς εἶδος. καὶ ἀγάλματα
65. κέλετρον· ᾧ τοὺς ἰχθύας θηρῶσιν ἐν τοῖς ποταμοῖς
[κελεθίζειν· τοῖς ἵπποις ἐπιβαίνειν]
κελημοσύναις· κελεύσεσιν
κέλης· ἵππος, καὶ ἱππαστής. καὶ μέρος. καὶ εἶδός τι τῆς νεώς. καὶ μονάτωρ
κεληττιᾶν· κελητίζειν. ἱππεύειν

SCR. 46. Anacreo. Antimach. fr. XVII. 51. Arist. HA. IX 40 VIII 3. 52. Arist. fr. CLXXXVII Theocr. XVIII 34. 54. *K* 354. 55. *K* 66. *γ* 71? 61. *η* 163. 63. *N* 125. 68. Ar. Pac. 900. Xen. Hell. I 6, 26. 69. *O* 629.

ADNOT. 45. κελέαιμεν· κελεύειν μεν cod., κέλεαί με· κελεύεις με Mus. 46. κελεύη cod. EM. 502, 14., em. Mus. — μελιτηροῦ OSchneider ad Nicand. fr. 138 p. 205, sed cf. Pamphil. Ath. XI p. 475 D. qui idem poculum θερμοπότιδα dici adnotabat. Fortasse igitur μελιτηροῦ. θερμοπότις. π. ἀ. scribendum. 47. Lobeck. rhem. p. 116 n. 48. Imo κενέβρεια. κενεβρά Pierso ad Herodian. p. 466. Sed λεπτὰ cum dicit σκελιφρά in mente habuit. 49. κελαιόν cod., em. Thes. IV 1419 D; μισκέλενδρον Aldi error. — κελενδρυονα (sic, om. acc.) κιχήσιππον (?) ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ τῆς δρυός, ὡς μακρὸν καὶ δασύ Phot. 154, 4. 50. κελανόν Cyr. 39; κελεινόν propter seriem Vossius probante GLegerlotz in *Zeitschr. für vgl. Sprachf.* VII 6 p. 437. κελαιννόν ap. Arcadium κελαδεννόν est. — μέγα cod., em. Heinsius. 51. κελαιόν cod., em. Cyr. 63 EM. Suid. 52. Ael. Dionys. et Paus. Eustath. 384, 18. Bekk. 271, 17. — πέτευρα Voss. — φασίν. σικελοί cod.
ε
53. Heyn. ad Apollod. I 5, 1 p. 26, 27. 54. κέλετο, δὲ θυμός· πκελεύεται cod., παρεκελεύετο male Mus., *K* 534 recte adscripsit IFGronov. 55. κέλευθα Vossius secundum seriem recte, nisi hoc ipsum ante κέλευθοι excidit. 56. Cf. Paus. III 11, 4, qui tamen locus haud scio an non huc pertineat; κευθῆνας· οἱ καταχθόνιοι δαίμονες Suidas. Vide gl. *α* 2316. — [ε] Mus. 57. κελευθίοντες cod., κελευθείοντες Mus., κελευθιόωντες Thes. c. 1420 D. Musuri coniecturam admittit Lobeck. rhem. p. 92. 57. 58. Utraque gl. mihi suspecta; exspectabam formam desiderativorum in σείω. 62. Vide ὄθιζα ὀθέτη ἰθείη. 64. παιδιᾶς] Galen. vol. II p. 11. παιδιᾶς τοιαύτης γενομένης, ὡς ἕκαστον ἐν μέρει προστάξαι τοῖς συμπόταις, ἃ βούλοιτο. — ἀγάλματα] ἀγγέλματα? 65. κήλητρον Guyetus, δελήτιον? δέλετρον Meineke. 66. κελητίζειν. 67. κελιμοσύναις cod., em. Mus. κελευσμοσύνη usus est Herodotus I 157. 68. Cf. Eustath. 1038, 8. 1539, 21. — Pro μέρος evitandae ambiguitatis caussa malim μόριον (γυναικεῖον) quo sensu vocabulum a comicis usurpari tradit Eustath. l. c. — μονάτωρ] κέλητα· μονάτωρα lex. ms. ap. Cangium. κέλητα· μονάτορα ἵππον κτλ. C. 63.

70. κελλάς· μονόφθαλμος
κέλλειν· τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέναι τὴν ναῦν. καὶ ἐξοκέλλειν
κέλλικας· δημότας
κελλίων· ἡ τῶν ὅλων φύσις
κελλόν· στρεβλόν. πλάγιον
75. κελλῶσαι· πλαγιάσαι
κε[λ]μάς· θέρμη. ἢ νεβρὸς ἐλάφου
Κελμίς· παῖς. ἢ λύκιθον. καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων
κελοίμην· κελεύοιμι
κελόμην· ἐκέλευον
80. κέλομαι· κελεύω
κελόν· κελεύω ἢ ὅμοιον
κέλσαι· ἐκκ(ε)ῖλαι. ὁρμ(ί)σαι. καταλαβεῖν. εὐτρεπίσαι. ἐξοκεῖλαι. [συγκλεῖσαι. εἰλῆσαι]
Κελτοί· ἔθνος ἕτερον Γαλατῶν
κελύφανα· λεπίσματα
85. κέλυφος· ὀστέον λεπτόν. κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας, καὶ τῶν δένδρων
Κελχωναεῖς· ἔθνος Σκυθικόν. ἢ Κελχοί
κελῶ· ὁρμήσω
[κελωῒ πυρί· τῷ καυστικῷ]
κέλωρ· ἔγγονος, υἱός. ἐκτομίας, γάλλος, σπάδων
90. κελώριον· παιδίον
* κέλωρ· φωνή
κελωρύειν· κεκραγέναι, βοᾶν
κελωρύσας· φωνήσας, βοήσας
κεμάς· νεβρὸς ἔλαφος. τινὲς δὲ δορκάς
95. [κεμασῖνας· ἰχθύας]
* κεμαντά· καθαρά. εὐώδη

SCR. 77. Sophocl. fr. 335 D. 78. *Ω* 297. 79. *Α* 386. 80. *Σ* 254. 82. *κ* 511 Aeschyl. Suppl. 15. 89. Eur. Androm. 1033. 94. *Κ* 361.

ADNOT. 70. Viris doctis alludere ad *cocles* visum, conferentibus etiam *κέμων*, de quo cf. *γιλός*. Quaerendum tamen, num lateat compositum quoddam cum *ὀκέλλω* verbo rarissimo, quo de cf. Meinek. ad Stob. Flor. *ΞΕ* 17 et Philol. XIV 3 p. 470. 71. *κελλεῖν* cod., em. Mus. *ἐξωκείλλειν* cod., em. Albertus. Cf. Lob. Path. El. p. 80. 72. *μέλλικας* Lob. Parall. p. 129. Vide *μέλαξ·* — *δηλοῖ δὲ τὸν δημοτικόν*. 73. Non liquet. Forte *ἡ τῶν ἰούλων ἔκφυσις*. 74. *σκελλόν· διεστραμμένον* infra pro *σκαληνόν*. Lobeck. Path. El. p. 128. *Κυλλόν* et mox *κυλλῶσαι* Thes. IV c. 1426 B. 76. *θέρμη*] ad hebr. חַמָּה calor aestas refert Pergerus. — *νεῦρον* cod., em. Palmerius. Cf. *κεμμάς* et *κεμφάς*. 77. *Κέλμις* et *λήκυθον* Mus. Cum interpretatione *παῖς* Suidae glossam *κέλκοις·* — *καὶ ὁ παῖς* contulit Kusterus. *Κέλμις* unus e Dactylis Idaeis memoratur a Zenob. IV 80 Strab. X 473 Clem. Alex. p. 362 C. I. II p. 300, 22. 313 Plutarch. prov. XI. 78. *κελοῖμι* codex, quod unicum activi exemplum esset. *κελοίμην* (*Ω* 297) Mus. 81. Conicio (ἴ)*κελον·* [*κελεύω ἢ*] *ὅμοιον*. 82. *ἐκκίλαι* — *ἐξοκ.˜λαι* cod., in quo *ἐξοκῆλαι* scriptum fuisse videbatur Schowio; *ἐκκεῖλαι* — *ἐξωκεῖλαι* Mus. Malim *ὀκεῖλαι* — *ἐξοκεῖλαι*. Deinde *ὁρμίσαι* pro *ὁρμῆσαι* scripsi licet invito Lob. rhem. p. 117. Cf. *ἐκέλσαμεν· ὡρμίσαμεν* et *ἔκελσε· κατέλαβε*. — Quae proscripsi ad *εἷλσαι* referenda sunt. 84. *τῶν τραγημάτων* addit Phot. p. 154, 12 Ammon. p. 81. Cf. *γολύριον*. 85. *ὀστρέων τὸ λέπυρον?* — *τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ* C. Dresd. EM. 502, 53. 86. *Κελλωναεῖς* Mus. invito ordine. 87. Possis *ὁρμίσω*, sed *ὁρμήσω* tueare Eur. Hec. 1048 *πᾶ κέλσω*. 88. Imo *κηλέῳ* aut *κηλείῳ* — *κέλωι* Mus. 89. *κελώρ* cod. C. 39, em. Mus. Poll. 3, 19 Cyr. Marinus. 90. *κελλώριον* cod. Mus., *κελώριον* typotheta Aldi. 91. A thematico *ΚΕΛΩ* de quo Arcad. 158, 28. Sic etiam EM. 502, 54. Atque hac significatione femininum cognatum videtur Lobeckio Parall. p. 220 rhem. p. 115 cum *κελαρύζω*. Apud Cyr. Dresd. invenio *κέλλωρ· ὁ κέλαρις*, quod *κέλωρ· ὁ κελαρυσμός* scribendum videtur. 92. Phot. 154, 14. Thes. IV c. 1428 CD vocabulum de forma suspectum, quod *κελωρεύειν* scribendum videtur, ut *πελωρεύειν* a *πέλωρ*. 94. *νευρός* cod., em. Mus. *νεογνός* schol. Odyss. D *κ* 361. 95. Imo *καμασῆνας*, q. v. 96. Explicationes voc. *κηώεντα* aptas esse monet GDindorf. Thes. IV c. 1428 D.

* κέν· ἄν
κεμμάς· ἔλαφος νέος
κέμμερος· ἀχλύς, ὁμίχλη
2200. κέμμης· ὅριον
Κέμμις· πόλις ἐν Αἰγύπτῳ
κέμμορ· μέγα κῆτος
κεμπός· κοῦφος, ἐλαφρὸς ἄνθρωπος
κεμφάς· ἔλαφος
5. κέμων· ἑτερόφθαλμος
κενά· ἀπόκενα. ἄκυρα
κενεά· κενά, μάταια. Κύπριοι δὲ ἀναδενδράδας
κενέαρος· κενός. ἐλαφρός
κενεαυχέες· μάταια καυχώμενοι. καὶ κενῶς αὐχοῦντες
10. κενέβρεια· τὰ θνησίδια, καὶ νεκριμαῖα κρέατα
κεν(ε)ῆς· ματαίας. [κενῶς]
κενέθας· σπόγγος
κενεμβατεῖ· ματαίως πατεῖ
κενεόν· κενόν. ἄπρακτον
15. κενεῶνα· τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον. τὸ διάκενον μέρος τῶν ὀστῶν. ἀρσενικῶς
κενὴ δόξα· κενοδοξία
κενίσαι· κεντρίσαι
κεν οἶο· αὐτοῦ
κενόν· τὸ κενωθέν. μάταιον
20. κενοφωνίας· ματαιολογίας
κέν πως· ἄν πως
* κενῶσι· κενεῶσι. λαγόσι
κένσαι· κεντρίσαι. κτίσαι. κελεῦσαι
[κενταυρίσκος· ἀγροῖκος, ἄγριος]
25. κενταυρικῶς· ἀγροίκως, ἀγρίως
κένταυροι· λῃσταί. καὶ οἱ Αἰνιᾶνες. καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄῤῥου

SCR. 2200. Comicus. 1. ADN. 6. χ 249 Psalm. II 1. 7. Pind. Ol. X 11. 8. Θ 230. 10. Arist. fr. inc. CIV. 14. Β 298. 15. Ε 856. 20. *κενοφωνίας* I Tim. VI 10 II Tim. I 16. 23. Ψ 337. 24. 25. Arist. Ran. 38.

ADNOT. 98. Eustath. 812, 9 Quint. Smyrn. I 587 VI 140. 99. Cf. *κάμμερος* et Lobeck. Proll. p. 261. Apposite EM. 513, 50, ubi de λ 14 agit: *ἔνιοι δὲ Κεμμερίους. κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην.* Fortasse legendum *κέμμερος ἀχλύς· ὁμίχλη.* ut *κίμμερος σκιά* ap. Lycophr. 1427. 2200. Coni. *κέλης· μόριον pudendum muliebre*, q. v. Cf. gl. γ 755. 1. *Ἔστι δὲ Χέμμις πόλις κτλ.* Herod. II 91. 2. Lobeck. Parall. p. 216. Cf. adnot. ad gl. δ 622. 3. I. q. *κέμφος, κέπφος* quae tractaverat Aristoph. Byz. p. 84 Nck. Hemsterh. Arist. Plut. p. 311. 5. *κέλλων* ab *ὀκέλλω*? Cf. *κελλάς*. 6. *ἀπόκηνα* cod., *ἀπόκενα* Mus. 7. Verba *Κύπριοι δὲ κτλ.* Guil. Dindorfio ad aliam glossam quae excidit referenda videntur in Thes. IV c. 1431 B. 8. *κενεαγόρος*? 9. Cf. *αὐχέες*. *Κεναῦχες* cod., em. Mus. 10. Male Musurus *κενέβρια*. Cf. Phot. 154, 18 schol. Arist. Av. 538 Erotian. Hipp. p. 204 Aelian. NA. VI 2 Tzetz. Chil. VIII 160. 11. (ε) Vossius; *κενῶς* om. Mus. Possis *κενωθείσης*. 12. ‚Cyr. lex. ms. *κενέφας*, ut et alterum meum.' ALB. *κενέφας* C. 63, *κένφας· σπόγγος* C. 39. Vereor ne *κνέφας· σκότος* scriptum fuerit. 13. *κενεμματεῖ* cod., em. Mus. 15. *κενεών· ὁ τῶν περὶ τῶν λαγόνων τόπων* cod., *κενεών· ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος* Mus., *κενεόνα· τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον* Cyr. Marin. ap. Schow. Suppl. p. 432. Correxi. 16. *κενὴν δόξαν· κεκενομένην δόκησαν* (sic) C. 63. 17. *κένσαι* Albertus. Imo *ἀκαινίσαι*. 18. *κενοῖο* cod., correxi. Glossam omisit Mus. 22. *λαγῶσι* cod., em. Mus. 23. Lobeck. rhem. p. 28. 121 Ahrens Dial. II 110. — Pro *κτίσαι* conicio *χρῖσαι*. 24. ‚*Ordo literarum κενταυρικός postulat, ac videndum ne haec proximae glossae dittographia sit.*' GDindorf. IV c. 1436 D. 26. *αἰνίανες* cod., *Αἰνιᾶνες* Mus., *Τιτᾶνες* haud inficete Albertus. — *παιδαράσται* cod., em. Mus. — „*Extremam glossam iunges sequenti et scribes: ἀπὸ τοῦ ὄρρου κεντεῖν. ταῦρος γὰρ ὁ ὄῤῥος*" Heinsius, haud immerito probante Thes. IV c. 1437 B, collatis post Albertum Phot. 155, 1 et Eustath. 1910, 10 *ὅτι δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον δηλοῖ ὁ κένταυρος δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ φέροντες καὶ χρῆσιν Θεοπόμπου εἰς τοῦτο. πικρότερον δὲ τούτου εἰς σκῶμμα τὸ εἰρῆσθαι κένταυρον, ὃς κεντεῖ ὄρρον τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ.*

κένταυρος· ὄρρος
27. κεντήματα· ζημιώματα
Κεντόριπα· χωρίον τι
* κέντορες· κεντρισταὶ ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἐλατῆρες
30. Κεντριάδαι· τῶν περὶ τὰ μυστήρια
κεντρῖναι· φωνήν. γένος τι ζῷον
* κεντρηνεκέας· εὐπειθεῖς, ταχεῖς, καὶ διηνεκῶς κεντριζομένους, καὶ τοῖς κέντροις εἴκοντας, καὶ πειθομένους
κέντρον· δόρυ. μάστι[γ]ξ. καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον
κεντρότυπος· μοχθηρός. φαῦλος. ἢ κεντροποιός. πανοῦργος
35. * κεντυρίων· ἑκατόνταρχος
κέντωρ· ἡνίοχος
* κενωθῇ· ματαιος ἀποφανθῇ
[καραϊσταί· κομῆται. πολεμικοί
καραϊστής· κομήτης. ἁλιεύς. εἶδος ὄφεως. καὶ ὁ κέρατα ἔχων]
40. κενῶν φάους· τυφλῶν
κέοιτο· κεῖτο
κέπφος· εἶδος ὀρνέου κουφοτάτου, περὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος, ὃ εὐχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται. ἔνθεν λέγεται ὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος κέπφος
κεπφωθείς· ἐπαρθείς. ἀπατηθείς
κέρα· κέρατα. τρίχες
45. κέρα ἀγλαέ· τὴν τρίχα λαμπρέ. τῷ τόξῳ ἀγαλλόμενε
κεραία· ἐν τῷ πλοίῳ οὕτω τι καλεῖται
κεραΐδες· τῶν προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα
κεραΐζειν· κτείνειν. πορθεῖν. διαρπάζειν. διαφθείρειν
κεράϊζον· διέφθειρον
50. κεραΐζων· ἀναιρῶν. πορθῶν. φθείρων

SCR. 28. ADN. 29. *E* 102. 31. ADN. 32. *E* 752. 34. Novicium videtur. 37. I Cor. I 17. ἀσεβέσιν ἤγουν αἱρετικαῖς addit C. 63. 42. Arist. Plut. 912. 43. Proverb. VII 22. 44. 45. *Λ* 385. 46. Aesch. Eum. 557. 48. Apud Hom. *Π* 830 *Θ* 516 κεραϊζέμεν exstat. 49. ADN. 50. *Π* 752.

ADNOT. 28. Κενταταπίτη codex. Κενθίππη· τόπος Ἄργους διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν Πήγασον ἵππον Βελλεροφόντην EM. 503, 33 apponit Alb. Scripsi postulante etiam ordine literarum Κεντόριπα. Siciliae oppidum est cuius meminit Thucydides VI 94. 29. ἔλαυνεν cod., em. Mus. 30. πατρὰ Κηρύκων Phot. 155, 3 Porphyr. de abstin. 2, 30 p. 158. Cf. Bossler de gentibus Atticae sacerdotalibus p. 16. 31. κεντρῖναι qui tandem sint docet Aristoteles Athen. VII p. 294 D Aelian. N. A. I 55 et Theophrast. H. Pl. II c. ult. a Plin. NH. XVII 27, compilatus. Possit igitur sub φωνήν latere ψήνων γένος videri; sed praestat, ni fallor, retrahere hoc vocabulum ad proximam glossam post voc. πειθομένους. Nam κεντρῖναι φωνήν dixisse quempiam pro κεντρῖναι τὴν γλῶσσαν (cf. Eustath. Opusc. 30, 20) non affirmaverim. — Cf. Lob. Proll. p. 215. 32. κεντρινεκέας — ἥκοντας cod., Vossius, em. Mus. 33. ἀδαμάντινον] Huc refer quae narrant Theophr. HPl. V 2, 3 Plin. HN. XVI 39. XXXVII 9, 39. 34. κεντροτύπος codex, accentum correxit Bernhardyus. Deinde κεντροποιήσω cod., κεντροποιός Mus. — Solum μοχθηρός posuit Phot. 155, 4 ubi κ. proparoxytonon est. 38. καραΐσταί cod., κεραϊσταί Mus. hoc etiam contra ordinem. Prior explicatio ad Ceratiam, cometam Plin. HN. II 22, posterior ad κέρας· πολέμου μέρος spectat. 39. καραϊστής cod., κεραϊστής Mus. Explicationes aptae sunt voc. κεράστης. Ἁλιεύς cum dicit, de cornu hami piscatorii cogitavit. 40. κενόν, φάους τυφλῶν cod., τυφλόν Mus., em. Suidas. 41. Haec non intellego. Κέειτο· κεῖτο C. 63. Si quid video huc pertinet Hesych. ὑποκέοιτο· ὑποκείσεται. 42. κουφωτάτου cod., [em. Mus. παρά mallet Schowius. 45. Apollon. lex. 98, 11. 46. Moer. Attic. p. 211. 47. κεράδες Aristophanes Byz. ap. Eustath. 1625, 45. Quae si vera vocabuli scriptura est, ut visum Valckenario et A. Nauckio p. 111, praecedens glossa pro inserta habenda erit, ut Moerideae sane fere omnes. Atque analogia reliquarum vocum μηκάδες κηλάδες κατοιάδες ἐνοιάδες ἰονθάδες ὑννάδες μναάδες νιβάδες favet certe formae κεράδες. 48. Apoll. lex. p. 98, 6. 49. κεράϊζαν· διέφθειραν codex, κεράϊσαν Mus. Correxi ex Herod. VII 125. 50. ἁρπάζων αἰχμαλωτίζων addit C. 63.

[κεραϊλέα· τὴν κόμην καλλοπιζομένη
κεραιέλοντα· ὁ εἰς κέρατα ἔλαιον ἄγων
κερέεσιν· ἄδουσιφθοραῖς]
κέραινε· κεράν(ν)υε, κέρασον
55. κεραιοῦχον· δικαιοδότην. ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς π(λ)οίοις κεραιούχου
κέραιρε· κέρασον
κεραΐς· κορώνη
* κέραιος· σταυρός
κεράμβηλον· κήπου προβασκάνιον. καὶ θηρίδιόν τι, ὃ περὶ τὰς συκᾶς δεσμευόμενον ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κνῖπας. ἔνιοι τοὺς κανθάρους, ὡς κέρατα ἔχοντας. τὸν Κ(έ)ραμβον
60. κεράμβυξ· ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον
κεράμεα· ὁ παντοδαπὸς κέραμος
κεραμεῖα· ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται
κεραμεικαί· πλατεῖαι πληγαί. ἀγὼν γὰρ Ἀθήνησιν εὐτελὴς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν
κεραμεοῦν· ὀστράκινον
65. κεραμεύς· ὁ Λυκοῦργος
κεραμ[ε]ικὴ μάστιξ· τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι· μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμ[ε]ικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι
* Κεραμεικός· τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ πόρνοι προεστήκεσαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός
κεραμίνας· δημησίους
κεραμ[ε]ίνῳ· εὐτελεῖ. ἢ ἀπὸ κεράμου
70. κεράμιον· τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σταμνίον
κέραμος· πίθος. καὶ πᾶν ὄστρακον. καὶ δεσμωτήριον. καὶ ὀχύρωμα. καὶ πόλις Καρίας. ἥδε δὲ ἐπὶ χρώματος

SCR. 51. *Λ* 385. 54. 56. *I* 202 ubi in probatioribus libris *κέραιρε*, in quibusdam exemplaribus *κέραινε* reperitur. 62. Aeschin. p. 70, 22. 64. Nico Ath. XI p. 487 C. 66. Com. IV p. 638. 70. Ierem. XXXV 5 Marc. XIV 13.

ADNOT. 51. Vitia codicis fideliter expressi; *καλλοπιζομένην* Mus. *κέρ' ἀγλαέ· — καλλωπιζόμενε* recte Ruhnken. 52. Coni. *κηρέλαιον· τὸ εἰς κηρὸν ἔλαιον ἀγόμενον.* 53. *ἄδουσιφθοραῖς* cod., *ᾅδου συμφοραῖς* Mus., *κήρεσσιν ᾅδου· συμφοραῖς* Ruhnkenius. *Κήρεσσι διδοῦσι· φθοραῖς?* nisi redditur etymon voc. *κεραΐζουσι: κέρασι διδοῦσι. φθοραῖς.* 54. (*ν*) Mus. 55. *ποιοῖς* cod., em. Palmerius. 56. *κέραινε* cod., reposui quod ordo postulat *κέραιρε.* 57. *κέραις* cod., em. Guyetus. 58. *κεραός· ταῦρος* Sorberi coniectura probatur Thes. IV c. 1446. Aliter sentit Lobeck. Parall. p. 318. *Κερααὶ βόες* exstat ap. Eryc. Anth. Pal. VII 174, *κεραaῖσι βόεσσιν* apud Theocr. XVI 37. 59. De hoc vocabulo, quod Lobeckio Proll. p. 109 a *κέρας* propagatum videbatur, insignis locus est a Wesselingio ad Diod. I p. 252, 58 et Pearsone appositus, schol. ad Ieremiae epist. v. 70 ad verba *ὥσπερ ἐν σικυηράτῳ προβασκανίῳ: προβασκάνιον καὶ κεράμβηλα* (*κεράμβυλον* Verheykius) *Ἑλλήνων οἱ λόγιοι καλοῦσιν ἅτινα ἱστῶσιν οἱ ἀγροφύλακες πρὸς φόβον ὀρνέων ἢ καὶ ἀνθρώπων. ταῦτα δὲ καὶ μορμολυκεῖα καλοῦνται.* Illustrat etiam Eustathius in Ioannis Damasceni hymn. pentec. ap. Maium in Spicil. Rom. V p. 315, in Thes. omissus. De Cerambo vide Muncker ad Anton. Lib. 22 p. 146. — *κέραμβον* Mus. Scriptum erat aut *κάραμβον* aut *κώραμβον.* 60. Vox Thessalorum teste Nicandro ap. Anton. Lib. l. c. 61. *κεραμεᾶ?* 63. Phot. schol. Ar. Ran. 1125. 64. Pierso ad Moerid. p. 226. 65. *λυχνουργός* Meinek.
νον
V. Com. I 190 II 573. 66. *ὀστράκιον* cod., em. Mus. — [ε] bis deleri iubebat GDind. Thes. IV c. 1447 D. 67. *αἱ πόρναι* Mus. 68. „Forsan quod plebeiorum sit uti figlinis" HSt. Coni. *περγαμίας* q. v. — *δημοσίους* Mus. 69. [ε] Mus., cuius correctionem typotheta neglexit. 71. *δεσμωτήριον*] Apoll. lex. 98, 4 EM. 98, 30, schol. Dion. Chrysost. in notis Morelli p. 45, schol. Hom. *E* 387 Eustath. p. 425, 16, Theo Soph. c. 13, Gesen. Monum. p. 401. Minus accurate C. 63 *τὸ δεσμωτήριον παρὰ τοῖς γλωσσογράφοις παρὰ δὲ Κυπρίοις τὸ ἀγγεῖον, παρὰ δὲ ἀριστάρχῳ ὁ πίθος.* Urbs Carica memoratur a Pausan. VI 13, 3 Strab. XIV p. 656. *ἢ δὴ δὲ ἐπὶ ὀχυρώματος* parum probabilis coniectura Wesselingii est ad Hierocl. Synecd. p. 483 Bonn., *χώματος, δώματος χρυσώματος* alii; Plinium HN. XXXVII 10 de gemmis agentem: *Ceramites testae colorem habet* Albertus apposuit et *χρώματος* Toupius tuetur etiam schol. Apoll. Rh. IV 1348. De voc. *ἤδη* cf. gl. *κ* 3435.

κερανίξαι· κολυμβῆσαι. κυβιστῆσαι
[κεράν(ν)υε· κέρασον]
κεραννύντος· κιρνῶντος
75. * κεραόν· τέλειον. ἢ κέρατα ἔχοντα
* κεραοξόος· κερατοποιός
* κεραὸς ἔλαφος· ὁ εὔκερως
κέραξ· θρίξ. τόξον. καὶ αἰδοῖον
κέρας· κεφαλή. θρίξ. σάλπιγξ. δύναμις. ἢ πολέμου μέρος. καὶ ἡ ἐξοχή
80. κεράσαι· μῖξαι. ἑνῶσαι. συνάψαι
κερασβόλα· ἄκαρπα, τὰ (μὴ) ἑψητὰ ὄσπρια. οἱ περὶ τῶν κεράτων βοῶν δεσμοί. καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι
κέρας ὄρθιον· ἡ νευρά. Εὐριπίδης λέγει Αὔγῃ
κερασός· δένδρον, ὃ φύεται ἐστραμμένοις. σχοινίον δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀντὶ νεύρων δεσμεύουσιν
Κεραστιάς· ἡ Κύπρος ποτέ
85. κερασφόρος· κερατοφόρος
κεράσχειλοι· οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη
κέρατα· τῆς φάλαγγος τὰ ἄκρα. καὶ μετώπου μέρος. καὶ ἡ τῶν κεράτων χρῆσις
κερατεσσεῖς· οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων. καλοῦνται δὲ καὶ κεραελκεῖς
κερατουργός· ὁ ταῖς κιθάραις κέρατα ποιῶν
90. κέρατος φυτόν· ᾧ πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο
κερατωνία· συκῆ Αἰγύπτου
* κεραβλογία· τὸ λαγωβόλον
κεραυνίας· ὁ κεκεραυνωμένος
κεραύνιος· ἐμβρόντητος. καὶ Ζεὺς ἐν Σελευκίᾳ. καὶ ἱμάτιον ποιόν

SCR. 75. 77. Γ 24. 76. Δ 110. 82. fr. 280 p. 349 Nck. 85. Cf. Sophocl. fr. 78.

ADNOT. 72. Infra κρανίξαι· ἐπὶ κεφαλὴν ἀποῤῥῖψαι. Forte utrobique κρανίξαι legendum. 73. Nata haec glossa ex 2254. 77. κεραός· ἔ. ἢ cod., em. Heinsius. 78. διδοῖον cod., em. Mus. Cf. κήδαλον. 79. κέρας· ἡ δόξα ἐστὶν καὶ ἡ δύναμις πολλάκις C. 11. τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δόξαν Cyr. Voss. — ἐξοχή Wesseling Diod. I p. 235. In C. 63 praeter explicationem μέρος πολέμου etiam significationem τοῦ θυσιαστηρίου τὸ ἄκρον habet. 80. Supra corrupte ἐρᾶσαι· κενῶσαι et κεάσαι· συγχέαι. 81. μὴ Kustero debetur, δυσέψητα Toup. Cf. Phot. 156, 6 schol. Plat. p. 454 Bekk. (p. 232). περὶ τῶν κεράτων βοῶν cod., περὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν Mus. Cum non appareat, quomodo hae duae explicationes huic adiectivo tribui potuerint, probabile est aut ante οἱ περί glossam ipsam esse elapsam, aut verbis δεσμοί — κόλλαβοι ad κέρατα tractis reliqua sic fere redintegranda esse οἷον προσπίπτοντα κέρασι βοῶν. — Vocabulo δεσμοί explicando adest voc. κερόδετον. 82. ἢ codex, em. Meinekius; δὲ αὐγὴν cod., ἐν Αὔγῃ Mus., δὲ Αὐγῇ.... Nauckius. Correxi. 83. κέρασος cod., em. Arcad. p. 76, 22. ἐστραμμένοις corruptum; ἐστραμμένως Heinsius, Toupius. 84. Κεραστίας codex, Κεραστία Sopingus et Heinsius, em. Steph. Byz. 396, 5 ed. Mein. 85. C. 63. 86. κερασχίλοι cod., em. Mus. 87. φάραγγος cod., em. Salmasius. Post χρῆσις retrahendas videri quae glossae 2281 adhaerent explicationes postremas supra monui. 88. κερατοσσεῖς Coray ad Heliod. II p. 358 qui multus est de Thessalis equitibus tauros per circi spatia agentibus. Cf. etiam Boeckh. schol. Pind. 319 C. I. n. 3212. — κερεαλκέες Bentleius pro κεραελκέες restituit in Callim. h. Dian. 179. Sed haec nihil ad rem. 89. κερατοποιός cod., em. Meinekius Philol. XII p. 612. 90. ὃ codex e more Hesychii, ᾧ Mus. τοξικά Thes. IV c. 1457 C. 91. Iones teste Theophr. HPl. IV 2, 4 Plin. XIII 8 ficum Aegyptiam et Cypriam appellabant κερωνίαν, q. v; κεράτωνία est siliqua. 91. 92. Separavit Iunius. 92. Si quid video glossa Archilochea κεραύλης (ordo enim κεραυλ — pro κεραβλ — postulat) et alterius glossae elapsae explicatio coaluerunt. Hanc ΚΕΡΑΥΛΗ (h. e. ΚΟΡΔΥΛΗ, q. v.) fuisse suspicor. Cf. 3561. 3571. — λαγοβόλον cod., em. Mus. 93. κεραυνόμενος cod., κεκεραυνωμένος Mus, sufficit κεραυνούμενος. 94. ἐμβρόντιστος cod., em. Bast. Greg. Cor. p. 429. ἱμάτιον] Hanc significationem Phot. p. 156, 16 tribuit voc. κεραυνός. Cf. Boeckh. C. I. n. 3446.

95. κεραυνός· ψόφος, κτύπος. βροντή. ἀῤῥωστία. καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἀμυντήριον. καὶ καύστρα
κέραφος· χλευασμός, κακολογία
κερβαλά· ἀσθενῆ. μεγάλα
κερβέριοι· ἀσθενεῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Κιμμερίους Κερβερίους· καὶ τὴν πόλιν οἱ μὲν Κερβερίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ Κιμμερίη· ἄλλοι δὲ Κιμμη...· ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου Κερβέριος. [τρικάρηνος
κερβεροκίνδυνος· τάρταρος ὠχρός. καὶ κύων μέγας ᾅδου
2300. κερβολ(ο)ῦσα· λοιδοροῦσα, βλασφημοῦσα. ἀπατῶσα
κερδαίνει· πορίζεται
κερδαῖος· τὸ ἐπικέρδη τοῖς παθοῖσι, καθόσον ἐκβέβρασται
κερδαλέος· πανοῦργος. ἐπικερδής. συνετός
κερδαλέον· δόλιον, πανοῦργον. ἢ κέρδη περιποιοῦντα (καὶ) ὠφελείας. [ἢ ποικίλος
5. κερδαλεώτερον· ἐπικερδέστερον
κερδαλεόφρων· ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν διὰ δόλου. κερδοῦς φρόνημα ἔχων, τουτέστιν ἀλώπεκος, ὅθεν ὁ δόλιος
κερδαλῆ· ἀλώπηξ
κέρδεα· πανουργία
κέρδεσι· πανουργίαις
10. κερδ[ει]ίαν· ἀλωπεκίαν
κέρδιον· συμφορώτερον, ὠφελιμώτερον
κέρδιστος· συνετώτατος. φρόνιμος. πανουργότατος
κέρδοπα· ὄσπρια
κέρδος· σύνεσις. τέχνασμα. ὠφέλεια
15. κερδοσύνη· σοφία. τέχνη. σύνεσις. πανουργία
κερδώ· κερδίστη. ἀλώπηξ
[κερέα· ἀρχή. γράμματα
κέρεζε· πορθεῖ]
κερεῖ· ξυρεῖ

SCR. 2303. Lectio codicis κερδαλέης cum respiciat θ 548 κερδαλέης βουλῆς suspicio suboritur locum esse mutilum; κερδαλέος exstat ν 291. 4. K 44. 5. Herod. IX 7, 1. 6. Α 149. Δ 339. 7. Archiloch. fr. 88 a 5. 8. Ψ 709. 9. ν 298. 11. Homerus passim. 12. Ζ 153. 15. δ 251 Χ 247. 16. Arist. Eqq. 1068. 18. Β 860.

ADNOT. 95. ἀῤῥωστία et καύστρα suspectae sunt Thes. IV c. 1464 D. Videndum tamen ne illud de viribus animi fulminis ictu debilitatis intellegi possit, hoc bidental significet. 96. Cf. σκέραφος et σχέραφος Lobeck. Path. El. p. 128. 97. Non liquet. Pergeri ineptias Thes. IV c. 1466 A non debebat recoquere. 98. Κιμμερίην, pro quo rectius e Photio 156, 23 Κίμμερον vel ex ipso Homero λ 14 Κιμμερίων reposueris, et Κίμμη retracto accentu Musuro debentur; Κιμμερίη — Κιμμη... codex, Κύμη Meinek. Philol. XIII p. 542. Cf. schol. Ar. Ran. 187 EM. 513, 43 Plin. HN. VI 6. Deinde a verbis κερβέριος· τρικάρηνος (τρικάρινος cod. Cyr., em. Mus.) novum articulum constituit Fritzschius Ar. Ran. p. 121. Distinguendum esse, ut feci, apparet e Cyr. 39. 63 κέρβερος· κύων ἐνάδου τρικάρινος (sic.) Atque τρικάρηνος a proxima glossa huc aberrasse dudum vidit Albertus. — Ceterum ἔστι idem valet atque πέπλασται. 99. Pro voce nihili κερβεροκίνδυνος scribo κέρβερος· κίνδυνος, ac deinde τάρταρος. ὠχρός. καὶ κύων μέγας ἐν ᾅδου τρικάρηνος. Cum κέρβερος· ὠχρός conferas κίβεῤῥοι· ὠχροί Μακεδόνες. 2300. (ο) Mus. Cf. σκερβολεῖ et Lobeck. Path. El. p. 128 Proll. p. 129. 1. πορίζει cod., em. Meinekius. 2. τὸ ἐπικέρδη cod., ὁ ἐπὶ κέρδει Mus., forte τὰ ἐπικερδῆ. Apte his verbis explicari poterant κερδαῖος θησαυρός. Sub παθοῦσι latet vitium; possis πλέουσι vel ἐπιοῦσι. 3. κερδαλέης cod., em. Mus. 4. (καὶ) — ποικίλον Mus. Apoll. lex. 98, 1. ἢ ποικίλος ope Cyr. Marini ad gl. 2303 retrahendum. 6. Apoll. lex. 98, 23. 7. κερδάλη cod., κερδαλέη C. 63. 39. recte sed ordo requirebat alteram formam contractam. V. Iacobs ad Anthol. 6 p. 175. 8. κερδέα codex, correxi nisi quod πανουργίαν malim. 10. κερδειίαν codex; κερδίαν ordo postulabat, quod utrum a κερδίας, ὁ an κερδία (Phot. 156, 25) declinatum sit non liquet. 11. C. 63. 12. Apoll. lex. 98, 1. 13. κερδοπά Mus. Cf. gl. κ 1986. Lob. Path. El. 506. — ὄσπρεα cod., em. Mus. 16. Eustath. 1268, 8; 1495, 8. 17. Imo κεραία. 18. Sic codex ex ordine, κεράϊζε· πόρθει Mus. Legendum κεράϊζε· ἐπόρθει. Vid. κόραξε.

κερεῖς· θερίσεις

κερητίζει· βασανίζει

κέρκα· ἀκρίς

* κερδάλια· ἐπιτάφια, ἐντάφια

κερκάς· κρὲξ τὸ ὄρνεον

κέρκαξ· ἱέραξ

κέρκαφα· ἐγγύη

κερκέτης· τὸ μικρὸν πηδάλιον. ἀπὸ τῶν εὑρόντων

Κερκέται· ἔθνος Ἰνδικόν

κερκί(δ)ας· δονακίνας. ἐπ(ε)ὶ ταῖς ἀνθήλαις ἐχρῶντο εἰς κερκίδας

κερκιθαλίς· ἐρῳδιός

κερκίς· ἡ τῆς πίτυος κορυφή, ἢ α(ἴ)γειρ(ος). καὶ εἶδος ὄρνιθος

κέρκνος· ἱέραξ. ἢ ἀλεκτρυών

κέρκος· θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον. καὶ οὐρά. καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ἢ ἀλεκτρυών. ἢ ἀρουραῖος μῦς

κέρκουρος· εἶδος πλοίου. καὶ ἰχθῦς

* κέρκωψ· παιγν(ι)ώδης. ἢ εἶδος θηρίου, μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος

κέρκυ· διπλῆ αὕτη, καὶ δικέλαδος, καὶ διθύσανος. ἐχρῆτο δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν Κῷ πρύτανις

Κέρκυρα· νῆσος

Κερκυραία μάστιξ· περιττήν τινα τὴν κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες. οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας καὶ τῷ μεγέθει περιτταὶ ἦσαν. ὑπερηφάνους δὲ [καὶ] εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης [ποιεῖσθαι, ἢ] γενέσθαι

Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς· τὰ Ἀδριανὰ κεράμια

κέρκωπες· ποικίλοι. πονηροί. πανοῦργοι

κερκωπίζοντες· κατασκώ(πτο)ντες

κερκώπη· μικρὸν τεττίγιον τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. εἶναι γὰρ τρία γένη τεττίγων φασίν. οἱ δὲ τέττι[γ]ξ θήλεια μὴ φωνοῦσα

SCR. 38. Ar. Avv. 1463 Lycurgus ap. Plut. X Or. p. 842 D. 39. Phrynich. Satyr. fr. II p. 597 Meinek. 42. Aristoph. II 2 p. 961 Alexis et Epilycus.

ADNOT. 21. Quidni *πειρητίζει*? 22. Lobeck. Parall. p. 145. Cf. *βερκνίς*. 23. *κέρχανα* Phot. 158, 12, *κηδάλια* GDindorf. Thes. IV c. 1486 B. Imo corruptum est ex *τέρχανα*. Cf. *ταρχάνιον τάρχανον στέρχανα* et *τέρχνεα*. 24. Lobeck. Parall. 101. El. 499. 25. Lob. Parall. p. 126. 27. *Κερκῖται ἔθνος Ἰνδικὸν ὃ χρῆται μακρῷ* (*μικρῷ* Pors.) *πηδαλίῳ, ὃ καλεῖται κερκέτης* Phot. 157, 9. *ὁ δελφὶς ὁ καλούμενος κερκέτης ἐστὶ μηχάνημα σιδηροῦν ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεὼς ὅταν ᾖ ἄνεμος πρὸς τὸ ἀντέχειν.* Pausan. Eustath. 1221, 8. 28. *Κέρκεται* cod., *Κερκῖται* Phot. l. c., em. Mus. Vid. Tzschuck. ad Pomp. Mel. I 19, 14. — *Σινδικόν* Sorberus. 29. (δ) → (ε) Mus. — *δονακίτιδας*? 30. *κερκιθαλλίς* Mus. Codicis scripturam laudat Lobeck. Proll. p. 97. 31. *ἄγειρ* cod. *αἰγείρου* Mus. Scripsi *αἴγειρος* ope Phot. p. 157, 8 *κερκίς· φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον.* Cf. *κίρκος κοκκίδα γάργα τιλίαι*. Cum *quercus* comparat Lud. Ross, cui favent *ἀκιρός* aquilo, *ἀκυλέης* aquila. 32. *κέρκος* Heinsius, vereor ut recte. Videtur potius e dialecto esse pro *κέγχρος*. — *ἀλεκτρυών*] imo *ἀλκυών*. 34. *κερκοῦρος* cod., em. Arcad. 73, 12. Cercuron invenisse Cyprios auctor est Plin. VII 56. Piscem memorat Oppian. Hal. I 141. Cf. *κόρκορος*. 35. (ι) Mus. Cyr. Marinus. — *κέρκοψ* Vossius propter ordinem. 36. Sic codex, *κέρκος* Mus., *κερκυραία* GDindorf. Thes. IV c. 1475 C. Idem *αὕτη* pro *αὐτή* recte scripsit et pro *δικέλαδος* malit *δίκλαδος*. 38. *κερκυραία* recte Schrewel pro *κερκυραῖα*. — *καὶ εὐπραγοῦντας* et *γενέσθαι* cod., [*καὶ*] et *γίνεσθαι* Mus. De re cf. Interpp. Zenob. IV 49 p. 98 Nauck. Ar. Byz. p. 239 sq. et Ios. Ianskium de rebus Corcyraeorum Vratisl. 1849 p. 24, 17. — *τὰ μεγέθη* cod., em. Zenob. l. c. Verba absona *ποιεῖσθαι ἢ* vide ne corrupta sint e *πολιτειῶν η'*. 39. *Κερκυραϊκοὶ ἀμφορεῖς* Aristot. mirab. auscult. vol. I p. 881. Cf. Osann Philol. III p. 327. 41. *κερκοπίζοντες· κατασπῶντες* cod., *κερκωπίζοντες* Mus. *ἀπατῶντες* Ruhnkenius, *κατασκώπτοντες* post Toup. Em. 3 p. 466. Meinek. Philol. XIII p. 599. Ego *ἀπατεῶνες* conieceram. 42. *γῆν γὰρ γένα* cod., *γῆν γὰρ γένναν* Mus., *εἶναι γὰρ γ' γένη* GDindorf. Thes. IV p. 1476 B. — [γ] Mus.

κερκώπων· δολίων. πονηρῶν. σπόντων. κακούργων. τεττίγων
κέρματα· χρήματα. θραύσματα
45. κέρματα· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. ἤγουν, εἰς μικρὰ συντρίβει
κέρμηλος· ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται
κέρνα· ἀξίνη
κέρνεα· τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα
κέρνος· στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ
50. κερνοφόρος· ὁ τὰς θυσίας ἄγων
κεροβάτης· ὁ Πάν· ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἱονεὶ κερατοβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην
κερόδετα τόξα·.......
κεράμεναι· λυπο(ύ)μεναι. καὶ ὥσπερ παιόμεναι. [ἔπειτα κατὰ τράγου ἔχειν
κεροπλάστης· λεπτουργός. ἢ τριχοκοσμητής
55. κερουλκός· ὁ τοῖς κέρασιν ἕλκων τὸ ἄροτρον. καὶ ὁ κεραιοῦχος κάλως
κερουτιᾷ· γαυριᾷ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων
* κερεκόψαι, ἢ σχίσαι ξύλα
κέρσα· Ἀσιανὸν νόμισμα
κέρσαι· κόψαι, τεμεῖν. κεῖραι. γαλλίσαι. καὶ δραστήρια
60. κέρσης· γάμος
Κέρτα· πόλις, ὑπὸ Ἀρμηνίων
κερτομεῖ· χλευάζει, γελᾷ, ὑβρίζει
* κερτομίας· ἐρεθιστικο(ὺ)ς (λόγους)
κερτομία(ι)· παίγνια. προβασκάνια. ἐρεθισμοί. παραλογισμοί
65. ....· ψεῦσται, καὶ γελασταί
κερύχρη· εἶδος πλακοῦντος
κερχαλέον· σκληρόν. ξηρόν. διψαλέον
κέρχανα ἢ κερχάνεα· ὀστέα, καὶ ῥίζαι ὀδόντων
κέρχνει· τραχύνει

SCR. 51. Ar. Ran. 231. 52. Eur. Rhes. 33. 53. Salom. Prov. XXVI 22. 54. Archiloch. fr. 59 ap. schol. *Ω* 81. 56. Cf. Arist. Eqq. 1343. 63. *Υ* 202 *υ* 263. 67. Hippocrates p. 1211 E. 69. Idem 553, 52.

ADNOT. 43. Confundit *κερκώπων* et *κερκωπῶν· τεττίγων* (Lobeck. Parall. p. 145). *σπόντων* cod., *κατασπώντων* Mus. *ἀπατώντων* Ruhnken. *σκωπτῶν* Meineke. 45. Explicari videtur phrasis *εἰς κέρματα διαιρεῖ*. Nec tamen displicet IFGronovii coniectura *κερματίζει*, cui favent Suidas et Phrynich. app. soph. 47, 24. 47. *κέαρνον* Lob. Path. El. p. 125 Proll. 280 rhem. p. 264. Cf. *κέαρνα*, unde *κέ(α)ρνα· ἀξίναι* possis. 48—50. Cf. Lob. Aglaoph. p. 24. 27 COMueller *Handb. der Arch.* § 300. 425, 1 Letronn. *Journ. des Sav.* 1833 p. 733. 49. *κεράμεα* cod., em. Mus. — GCurtius Etym. p. 117. 51. Hes. *κεραβάτης* schol. Ar. Ran. 230. *Cornipedem* recte reddidit Hemsterh. ad Lucian. I p. 271. 52. *κεροδέκα* cod., em. Heinsius. 53. *λυπόμεναι* quod in codice scriptum erat Musurus litera ō deleta in *λυπούμεναι* mutavit et + apposuit. *κερόμεναι* (pro *κειρόμεναι*) Vossius favente et ordine et interpretatione. Alius malit *κεχαρμέναι*. Reliqua expositionis pars obscura ad 51 referenda et sic corrigenda: *ἐπεὶ τὰ κάτω τράγου εἶχεν*. 54. Poll. II 32. 55. *κάλος* cod., em. Mus. 56. *κερουτίαι γαυριαὶ* cod., *γαυρίαι* Mus. V. Lob. Proll. p. 386. *κερουτιᾶν· γαυριᾶν* Phot. 158, 4, em. Palmerius. 57. Sic codex, *κέραι· κόψαι* Mus. Lobeck. rhem. p. 264. 58. Persicum et Arabicum *Kers* comparat Salmasius de usur. p. 581, *νόμισμα* quod Aegypti *κερσαῖον* vocant Relandus Diss. VIII p. 158. 59. *γαμῆσαι* cod., em. Meinekius. 60. *κέρσις* Thes. IV c. 1413 A. Imo *κέρσης· γάλλος*. Cf. gl. *γ* 185. 61. Per *κτίσμα* explicat Steph. Byz. 274, 20 Mein. 63. *ἐρεθιστικός* cod., em. Albertus e schol. *Δ* 6; *κερτόμιος· ἐρεθιστικός* Suidas. 64. (*ι*) Thes. IV c. 1480 C. 64. 65. Separavit Heinsius. Excidit *κέρτομοι* vel *κερτομισταί*. 67. *κερχάλεον* codex, *κερχναλέον* Galen. lex. Hipp. p. 500. 69. *κερχνεῖ* cod., *κερχνει* (*κερχνοῖ* male Porso) Phot. 158, 13, em. Albertus. In Photio 154, 22 pro *κέννκω· πεινῶ* et 158, 16 pro *κερχνω· πινω* legerim *κέρχνῳ· πίνῳ*.

70. κέρχνη· τὸ ἐκ τῆς μελ[α]ίνης ἕψημα. ἢ τὰ (ν)ῶτα τῶν ἰχθύων. καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ ἡ μελίχρους

κερχνώμασι· τραχύσμασι. κυκλώμασι. γαργαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτηρίων ἐπιχείλων. λέγονται δὲ καὶ νικακίδες

κερχνωτά· τετορνευμένα ἐπὶ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ κερχνώδη. ποικίλα. τραχέ[ι]α. πολύπαστα

κερῶ· κεράσω. τελειῶ

κερωνία· δένδρον. ἢ συκῆ Αἰγυπτία

75. κέρως· κέρατος

κερῶνται· κιρνῶνται

κέσκε[ι]το· ἔκειτο

κεσκίον· στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ

Κέσκος· πόλις [κέσκον οὐκ ἔχουσα] καὶ .... ποταμὸς Κιλικίας. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε· [πόλις] Κέσκον οὐκ ἔχουσα. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ν(ο)ῦν μὴ ἐχόντων. καὶ Σκυβελίτης οἶνος, ἀπὸ Σκυβέλων, τόπου Παμφυλίας

80. κέστερ· νεανίας. Ἀργεῖοι

κεστὸν ἱμάντα· τὸν ποικίλον ἱμάντα. ἢ χιτῶνα ποικίλον. ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱμάντα. καὶ ὁ διακεκεντημένος χιτών

κέστρα· ἀμυντήριον ὅπλον. σφῦρα. καὶ εἶδος ἰχθύος

κεστρεύειν· κεχηνέναι π(ε)ινῶντα

κεστρεῖς· τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον· τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον

85. * κέστρα σιδηρᾶ· ....

SCR. 71. Eur. Phoen. 1391. 76. Δ 260. 77. φ 41. 78. Herodis choliamb. fr. I. 79. Comici. 81. Ξ 214. 84. Aristoph. fr. IV p. 1007. 85. Sophocl. l. c. (Nauck. progr. Berol. p. 12).

ADNOT. 70. ὦτα cod., em. Meinek. κέρχνος· τραχύ τι ἐν ταῖς ἐνωτίοις Phot. 158,15. — Avis non κέγχρη dicebatur sed κεγχρῆς, quod Phot. 158, 14 porrigit. [α] Salmasius. 71. γαργαλισμοῖς cod. Heinsius, γαλισμοῖς Aldus per errorem, γναλισμοῖς Toup. Male igitur σιαλισμοῖς Salmasius in Solin. p. 241 A et in HA II p. 851 A. Idem ἐπὶ χειλῶν (sed in HA l. c. retinet ἐπίχειλον) et πινακίδες coniecit, quorum prius fortasse reponendum est favente codicis scriptura ἐπιχείλων a Musuro in ἐπίχειλον mutata. 72. ἐπὶ — χενχρωιδῆ cod., ἀπὸ — κεγχροειδῆ Mus., ἐπὶ κερχνώδη GDindorf. Thes. IV c. 1483 D non improbans tamen Schowii coniecturam κεγχρώδη. Sunt igitur κερχνωτά *caelaturae exstantes labris poculorum insculptae*, parvuli ornatus qui prominent et bibentium labris asperitatem obiciunt. 74. Cf. gl. κ 2291. 75. κέρωτος cod., em. Pierso ad Moer. p. 165. Thes. IV c. 1456 A. 76. κρίνονται cod., em. Abresch. Misc. Obss. nov. I p. 75. 77. [ε] Heinsius. 78. κεσκι. cod., κεσκίον Musurus qui compendium scribendi in fine vocis delevit. 79. γέγος codex, γέγονε Mus. e Zenobio IV 51 p. 99 ubi locus in vulg. sic scriptus circumferebatur ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε· πόλις Κέσκος νοῦν οὐκ ἔχουσα. ἐπὶ κτλ.; ἀφ' οὗ παροιμία· πόλις Κέσκον οὐκ ἔχουσα B. 538; ὅθεν παροιμία γέγονε· Κέσκον οὐκ ἔχουσα Gaisf. (ἔχεις Gottingenses.) — ἀπὸ τῶν νῦν cod., em. Mus. Reliquis Dindorfius Thes. IV c. 1485 A violentius sic mederi conatus est: Κέσκος· πόλις Κιλικίας Νοῦν ἔχουσα ποταμὸν παρακείμενον. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε. Κέσκον οὐκ ἔχεις. Cf. RStiehle Philol. X p. 227. Leniore adhibita medela scripseris: Κέσκος· πόλις [κέσκον οὐκ ἔχουσα] καὶ Νοῦς ποταμὸς Κιλικίας. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε· [πόλις] Κέσκον οὐκ ἔχεις. εἴρηται δὲ κτλ., nisi forte παροιμίαι· ‚Κέσκος πόλις' καὶ ‚Κέσκον οὐκ ἔχεις' verum est. — Verba καὶ Σκυβελίτης (Σκυβέντης cod.) quomodo cohaereant cum antegressis non video. Κεσκυβελίτης· οἶνος ἀπὸ Κεσκυβέλων conierat Valesius. 80. Lobeck. Parall. p. 208. 81. Apoll. lex. 98, 17. Lobeck. rhem. p. 121. 82. Lob. rhem. p. 98. 121. — De pisce cf. Poll. VI 50 Dorion. Ath. VII 323 B. Hes. σφύρα. 83. (ε) Mus. 84. πίνοντας Zenob. IV 52 p. 99 πεινῶντας Phot. 158, 22. Ἀθηναίους] gl. ε 1367. Ar. Eqq. 1263 c. schol. 85. κεστρίαι· σιδηραῖ codex, em. Hemsterh. Polluc. X 160, laudatus Toupio Em. IV 239. Aberrarunt huc a gl. 2382.

Κεστρινικοὶ βόες· οἱ ἐν Χαονίᾳ. ἡ γὰρ Χαονία πρότερον Κεστρίνη προσηγορεύετο· ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς

κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων. καὶ ἀκόντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης

κέστρωσις· βαφικὴ μιμουμένη

κεστρωτὸν ξύλον· βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον. οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων, ἕνεκα τοῦ πεπωρῶσθαι πυρίκαυστα

90. *κεῦθε*· κρύπτε

κεύθεα· κοῖλα. κρύφια

κευθμός· κατάδυσις. πυθμήν. θησαυρός. κοῖλον, ἢ κοιλάς

κευθμῶνες· καταδύσεις· ἀπὸ τοῦ *κεύθειν*, ὅ ἐστιν κρύπτειν· κρύφιοι τόποι

κέφαλα· κεφάλαιον. ἢ κόσμος τῶν νέων. ἢ κεφαλή. ἢ συναρίθμησις. ἢ ζήτημα ἄκρον

95. *κεφαλαίωσον*. συντόμως συνάγαγε

Κεφαλίδαι· γένος Ἀθήνησιν

* *κεφαλή*· τὸ σύνηθες. καὶ ὄνομα. σῶμα. ψυχή. ὕψος

κεφαλῖνος· ἰχθύς ποιός

κεφαλῖται· οἱ γωνιαῖοι λίθοι

2400. *Κεφα(λ)λῆνες*· ἔθνος περὶ τὴν Ἰθάκην

κέφαλοι· τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται

κέφαλον· μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα

κεφωθείς· καταγελασθείς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγου δίκην ἀνοήτως συνεπαγομένων

κέχανδε· χωρεῖ. διὰ πλῆθος ψοφεῖ

5. *κεχανδότα*· χωροῦντα

κεχάνια σῦκα· τὰ αὐτόματα κεχηνότα

κεχαραγμένος· ὠργισμένος

[*κεχάραντο*· ἐχάρη(σαν) [ἢ ἐχώρησαν]

κεχάρημαι· χαίρω. [ἢ χωρῶ]

SCR. 90. ϑ 548. 91. *X* 481. 92. *N* 28. 93. κ 283. 95. Sirac. XXXII 9. 2400. *B* 631. 1. Aristot. HA. V 11 VIII 2. 4. *Ω* 192. 5. δ 96. 7. ADN. 8. *Π* 600.

ADNOT. 86. Vitiose schol. Ar. Pac. 924 *κεστρίνους βοῦς* et Suidas s. v. *λαρινοί κεστρινούς* h. e. *κεστρινικούς*. 87. *ἀκόντισμα*] Livii XLII 65 Polybius (?) ap. Suidan. Hinc *κεστροσφενδόνη* et *κεστροφύλακες* ap. Boeckh. C. I. I p. 372. 4. 388. 88. *βαφικὴ* ἡ *τὴν γραφικὴν μιμουμένη* Salmas. ad H. A. p. 393 C. Solin. p. 231 D. De pictura encaustica cf. Plin. HN. XI 37 XXXV 40, 41. 89. *πεπολῶσθαι πυρίκαυστοι* cod., *πυρίκαυστον* Mus., *πεπιλῶσθαι* Pearso, *πεπωρῶσθαι* Heinsius, *πυρίκαυστα* Vossius. Placet etiam *αὔων* Heinsii; licet *αὐτῶν* retineri queat. 91. Lobeck. rhem. p. 96. 93. Male supra *κεθμῶνες*. 94. *κεφάλαιον· ζήτημα ἄκρον* etiam Lex. MS. Alberti. *κεφάλαιον· ἀρχή* (l. *ἀρχαῖον*) *ἢ τὸ ζήτημα* Zonar. 1192. Duo videntur articuli *κέφαλα* sua explicatione indigens et *κεφάλαιον*. 95. *συντόμησον* C. 11. Phot. Suid. Glossae mss. in Siracid. XXXII 9; quod praefero. 96. *Κεφαλεῖδαι* male propter ordinem Vossius. 97. *ὄνομα*] sc. *δήμου*, nisi ad *Κεφάλης* (Choerobosc. Bekk. III 1189 vel *Κέφαλος* respicit. An *ὄμμα*, ut innuatur phrasis *τίειν ἶσον κεφαλῇ* = *τίειν ἶσον ὄμμασιν*? 98. *κεφαλῆνος* codex. Imo *κεφαλῖνος*, quem memorat Dorio Ath. VII 306 F. 99. *κεφαλῆται* cod., em. Lobeck. Phrynich. p. 700. *γωνίαροι* (cod.) defendit idem Proll. p. 257, *γωνιακοὶ* suaserat Hemsterh., *γωνιαῖοι* Meineke. 2400. (λ) e C. 63 Albertus, postulante vel ordine. 3. Sic codex, *κεπφωθείς* Mus., *κεφφωθείς* Cyr. 63. *τὸν — συνεπαγόμενον* cod., em. Mus. 4. Recte ni fallor Pearso et Iensius Lucubr. Hesych. p. 135 e *Ω* 192 reposuerunt *κεχάνδει*, quod cum *κέχλαδε* vel *κελαδεῖ* confundit lexicographus. 6. *χάσκανα* et *αὐτομάτως*? *κεχανότα* Meinek. 7. „Nihil muto. Pertinet huc locus Herodoti l. VII in princ. *μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι Ἀθηναίοισι*“ Albertus. 8. Imo *κεχάροντο*. Ἐχάρη cod., em. Mus.

κεχαρηότα θυμῷ· χαίροντα τῇ ψυχῇ
κεχαρειότα· χαίρειεν. ἥσειεν
κεχαρισμένα· ἄριστα. προσφιλῆ
κεχαρισμένος· ἄριστος. προσφιλέστατος. μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν
κεχαροίατο· χαρεῖεν]
*κεχειροτόνηται· προβέβληται
κεχειρωμένοι· ἡττημένοι. κεκρατημένοι
κεχήλωμ(αι) πόδας· δέδεμαι συνεῤῥαμ(μ)ένος τοὺς πόδας· χηλεύειν γὰρ τὸ ῥάπτειν, καὶ χηλινὸν τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων, καὶ χήλευμα τὸ ὀπήτιον. Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ ἢ Σφυροκόποις
κέχηνεν· ἔχασκε, τὸ στόμα ἤνοιγε. προσεδόκησε. ῥέμβεται
κεχηνότας· χαύνους, χαίνοντας. ἐνεούς
κεχιλιῶσθαι· χίλια ἐξημιῶσθαι
κεχλαδότα· ἀνθοῦντα
[κεχλάνδαν· χάσκειν
κεχλαδοῦσι· χάσκουσι]
κεχληδέναι· ψοφεῖν. προσλαλεῖν
κεχλίαγκα· τεθέρμαγκα
κέχλοιδεν· διε(ί)λκετο
κεχλοιδιαμένους· διε(ι)λκυσμένους
κεχμάζει· ἀνθίζει, ἀνθεῖ. ἵσταται
κεχολωμένον· πικρόν, ὠργισμένον
κεχολώσεται· ὀργισθήσεται
κεχραμαί· εἶδος πορνείας
κεχραμένη· ῥερυπωμένη. παραγαπωμένη. πικραινομένη
κεχρηματεῖσθαι· πεφρύχθαι. Αἰσχύλος
κεχρημένος· ἐνδεὴς ὤν, χρήζων. ἢ πεμφθείς

SCR. 10. *Η* 312. 11. *Α* 256. 12. *Υ* 298. 13. β 54 *Ε* 243. 17. fr. 442 p. 189 (cf. Th. Bergk in EGerhard *Archäol. Zt. N. F.* 1847 p. 48). 18. Ar. Eqq. 765. 21. ADN. 29. *Α* 217. 30. *Α* 139. 33. fr. 421 p. 95. 34. Hesiod. Opp. 478. *Τ* 262.

ADNOT. 10. 11. κεχαροίατο· χαίροιεν ἡσθεῖεν Mus. Legendum est: κεχαρηότα· χαίροντα. κεχαροίατο θυμῷ· χαρεῖεν ἡσθεῖεν τῇ ψυχῇ. 12. 13. ἀρεστά et ἀρεστός probabiliter Salmasius, χάριτος pro χαρᾶς Hammondus. 14. χάροιεν cod., em. Mus. 17. κεχήλωμ.., πόδας δέδεμαι, συνεῤῥαμένος cod., συνέῤῥαμαι Mus., qui exitum glossae delevit et κεχήλωμαι scripsit, em. Th. Bergk *Ztschr. f. AW.* 1855 p. 109. καὶ ηλινὸν — σπ.΄τιον codex, in quo καὶ κηλινόν et σπήτιον scriptum fuisse Schowius testatur, καὶ χηλινὸν et σπαρτίον Mus., correxi coll. Hes. χηλεύματα ἐλέγοντο οἷον ἠπύτια (vid. Lob. Proll. p. 218) οἷς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν, ubi ὀπήτια *subulae* HSt. ὡς mea emendatio est, ὅ codex. Anacreontis enim verba teste Poll. VII 172 sunt χηλινὸν ἄγγος. Χήλωμα pro χήλευμα Brunck. 18. κέχηναν. ἐχάσκει codex. Recepi Musuri coniecturam, licet persuasum mihi sit κεχηνέναι· χάσκειν. κέχηνε· τὸ στόμα κτλ. scriptum fuisse. 21. Glossam κεχλιδότα (codex) seriei repugnantem ad Aeschyl. fr. 172 referebat Nauckius. κεχλαδότα recte ni fallor Abresch. Obss. Misc. nov. I p. 76. 22. Sic codex, κεχλαδᾶν Musurus litera ν cum accentu deleta. Videtur aoristi χανεῖν tradi forma Ionum more reduplicata κεχανεῖν, ut mox κεχανοῦσι pro χανοῦσι. 24. Lobeck. rhem. p. 77. 26. Lobeck. rhem. p. 72. 27. κεχλοιδιάματα codex, h. e. κεχλοιδιάμ[τ] pro κεχλοιδιάμ[ν]. Recte igitur Mus. κεχλοιδια[σ]μένους. 28. ἀκμάζει et αἰχμάζει confundi suspicatur Albertus, probante Thes. IV c. 1503 A. κεχμάζει ex καικμάζει h. e. κἀκμάζει natum esse vidit Meincke, monens in seq. gl. κεχραμμένη et κεχαραγμένη confundi videri. 32. κεχραμμαίνειν· πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγκρούεσθαι Phot. p. 160, 8, cuius posterior interpretatio apta est voci τετρεμαίνειν. κεχραμένη· ἐρρυπωμένη (ῥερυπωμένη cod., em. Iens. Luc. Hes. p. 135) a χράω = χραίνω derivandum recte habet, pro παραγαπωμένη malim παραπατωμένη *oraculo decepta*; denique πικραινομένη ad παρακεχρημένη retulerim (sc. ψυχῆς cf. Herod. IV 159 VII 223), nisi quis παραχραινομένη malit. 33. Sic codex, κεχρηματίσθαι Mus., κεχρωματίσθαι recte ni fallor Dindorfius. Ordo enim postulat κεχρᾶσθαι (a χράω χραίνω)· κεχρωματίσθαι, πεφύρθαι. Αἰσχύλος. 34. πεμφθείς] non liquet.

35. κεχρη(σ)μῳδημένα· μεμαντευμένα, προφητευθέντα, λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως
κέχρικεν· ἐγκέχρικεν. ἐκονίασεν. ἢ ἐγκεκέντρικεν
κεχρῖσθαι· πεπλῆχθαι
κεχρισμένα· ἠλειμμένα
κεχρυσωμένος· τετιμημένος
40. κέω· σκέψει. Λάκωνες
κεώδης· καθαρός
κεῶεν ὄζει· εὐωδεῖ
κέων· κοιμ(ηθ)ησόμενος
κεωρεῖν· πασχητιᾶν
45. κεώσατο· κ(αθ)ήρατο
κηδάζει· καθαίρει. κηδαλίζει
[κηδαίνει· μεριμνᾷ]
κήδαλον· αἰδοῖον. κέρας. σκάλαθρον
* κήδεα· λῦπαι
50. * κήδεεν· ἠνία, ἔβλαπτεν
* Κηδάρ· πένθος
κήδεα[ι]· μέριμναι, λῦπαι, ἀνίαι χαλεπαί, καλὰ ἢ κακά
κῆδε δέ· ἐλύπει δέ
κήδει· λυπεῖ
55. κηδεία· οἰκειότης
κήδειν· κακοποιεῖν, ἀνιᾶν, λυπεῖν
κηδείαν· ταφήν
κήδειος· προσήκων. φροντιστής
κηδείους· τοὺς προγενεστέρους, ἢ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείους, ἢ συγγενεῖς
60. κηδεμόνες· φροντισταί, εὐεργέται. καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι, ἢ συγγενεῖς
κηδεύς· κηδεύσιμος, ὑπὸ κηδεμονίαν πίπτων, καὶ φροντίδος ἄξιος
κήδεσθαι· φροντίζειν. λυπεῖσθαι
κηδεσταί· πενθεροί, οἱ τῆς κόρης γονεῖς. καὶ οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι ἐκδιδόντες, καὶ συγγενεῖς, καταχρηστικῶς

SCR. 43. *η* 342. 51. ADN. 52. e. g. *Α* 445. 53. *Ε* 400. 54. *Ρ* 550. 55. Aesch. fr. 159. 56. Callim. Del. 231. *Ι* 611. 57. II Macc. IV 49. 59. *Τ* 293. 60. *Ψ* 674. 61. *Ψ* 159. 62. *τ* 23. Plat. Rep. I p. 344 E.

ADNOT. 35. (σ) Phot. Cyrilli et Vossius. 36. *ἐκονίασεν* codex, malim *κεκονίακεν*. 37. *κεχρῆσθαι* cod., em. Salmasius, postulante ordine quoque. 40. „*Ad explanandum σκέπω Schneiderus* (Is. Vossius) *fingit cascum quoddam σκέω neglecta Hesychii glossa κέω· σκέψαι, quae tamen, ut nunc est, nullum usum praebet.*“ Lobeck. rhem. p. 37. 41. *κηώδης* Vossius coll. *κειῶδες* et *κήνεον· καθαρόν. κηῶεν· καθαρόν*, igne expiatum. 42. Sic codex, *κεῶεν· ὄζον, εὐῶδες* Mus. Pro *εὐωδεῖ*, nisi vox lexicis ignota recte habeat, lege *εὖ ὄδωδε* vel *εὖ ὄζει*. 43. *κεῶν· κοιμησόμενος* cod., em. schol. *η* 342. Lob. rhem. p. 192. 44. *κνεωρεῖν* Lobeck. Parall. p. 80, pro *κνησιᾶν*. 45. (αθ) Is. Vossius, coll. *κειώσασθαι· καθήρασθαι*. 46. *κακοπαθεῖν* cod., em. Meineke. 47. Imo *κηραίνει*. 48. Lobeck. Proll. p. 93. 264. Cf. Hesych. *κρίθων*. *Κήδαλον· Penae* (l. penis) Gl. 50. *κήδαιεν — ἔπλαψεν* cod. *κήδεεν· — ἔβλαπτεν* Mus., *κῆδε* Albertus. 51. Significat quidem *κηδεύειν* etiam *πενθεῖν*, at accentus in ultima indicio est agi de voc. Hebr. קדר (Psalm. CXX 5), vid. Ernesti Gl. sacr. p. 300, non de graeca *κῆδαρ*. Ac *κηδάρ· σκοτεινὸν τόπον* interpretantur Cyrillus EM. et Suidas. Infra *κῦδαρ· τάφος*. 52. [ι] et *καλὰ ἢ κακά* proscripsit Mus. Vid. Apoll. lex. p. 98, 27, schol. Nicand. Ther. 2. 54. *κηδεῖ* cod., em. Alb. Cf. Bergk. ad Soph. Ai. 403. 56. *κηδεῖν* cod., em. Albertus. 58. *φροντιστής* Thes. IV c. 1504 C, *φροντιστέος* cod. 59. *προγόνους* Mus. 60. *οἰκείους* Aldi typotheta. 61. *κήδιος* cod., correxi. Lob. Path. El. 241. — *κηδεμονίαν* Mus. et Apoll. lex. 98, 33. 63. *πενθερεῖς* cod., em. Mus.

κήδεται· φροντίζει, ἐπιμελεῖται. βοηθεῖ
65. κηδεύειν· φροντίζειν. ἐνταφιάζειν. ἐπιμελεῖσθαι. βοηθεῖν
κηδεύοντα· ἐπιστατοῦντα, κηδόμενον
κηδεύσομαι· ἐπιμελήσομαι, θεραπεύσω
κηδέων· ἀνιῶν
κήδιστοι· φίλτατοι. φροντιστικώτατοι. ἀναγκαιότατοι
70. κήδομαι· φροντίζω, οἰκτείρω, λυποῦμαι, ἀνιῶμαι, ὀργίζομαι
κῆδος· κηδεία. πένθος, λύπη. φθορά. συγγένεια. νηστεία. θεραπεία. φροντίς
κήδων· ἀνιῶν, κακοποιῶν
κη..· τάφος
κήθεια· κηθάρ[ε]ια. τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον
75. κηθεῖν· βοηθεῖν. συντρέχειν
Κηθείδης· διθυράμβων.......
κήθενον· συνεπορεύοντο
κηθοί· βοηθοί
κήϊα· καθάρματα
80. κηκαδεῖ· λοιδορεῖ. χλευάζει
* κήκραν· ἐκεκράγ.σαν
κηκάς· κακή. τιμωρός. κακολόγος. δύσφημος
κῆκες· λάροι
κηκίει· πηδᾷ, πιδ[ε]ύει
85. κηκίειν· ἀναφέρεσθαι. καὶ διϊδροῦν
κήκιεν· ἀνεφέρετο, ἀνεπήδα
κηκίς· ἀτμίς. στύμμα. καὶ ὁ καρπὸς τῆς δρυός. Κῷοι δὲ καὶ τοὺς ἀκάρπους στάχυας, καὶ στερητικούς
κῆλα· βέλη θεῖα. σημεῖα. ξύλα· ὅθεν καὶ καλόπους καὶ κηλώνειον. καὶ ἱερὰ ἀγάλματα. καὶ πυρετός
κηλάδες· αἶγες, αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλοειδές
90. κηλαίνειν· θέλγειν. νοσεῖν
κηλάς· νεφέλη ἄνυδρος. καὶ χειμερινὴ ἡμέρα. καὶ αἴξ, ἥτις κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές
κηλάστραι· σκαφίδες, ἀγγεῖα ποιμενικά. ἢ δένδρα
κηλεῖ· πραΰνει, θέλγει, πείθει. καταμαραίνει

SCR. 64. *B* 27. *Λ* 663. 65. Eur. Rhes. 983. 66. Eur. Or. 875. 69. *ϑ* 582. 70. Herod. III 40. 71. Plat. Rep. X p. 605 D. 72. *Ω* 542. 76. Arist. Nubb. 981 Cratinus. 86. ε 455. 87. Soph. Ant. 1008. 88. *Λ* 53. 91. Theophr. de sign. pluv. II 6 p. 791. 92. Theophr. HPl. I 15. III 6 *κήλαστροι*.

ADNOT. 64. Apoll. lex. 98, 28. 71. *ἀγχιστεία* pro *νηστεία*? Cf. schol. Nic. Ther. p. 4, 1. 72. *κηδῶν* cod., em. Albertus. 73. *κη..*, codex, *κῆθα* Musurus qui duas literas delevit et circumflexum in priore syllaba posuit. Scripturam deletam non agnoscebat Schowius. „*Sepulcrum κήθιον dici potuit: vitiosum vero videtur κῆθα, quod ex κηθάριον truncatum videtur.*“ GDind. c. 1510 C. Cf. *κύδαρ*; *κῆδαρ* Lob. El. 529. 74. De *κηθίῳ* Hasius conferri iubet Letronn. *Journ. des Sçav.* 1833 p. 611. [ε] Mus. 76. *Κηδίδης· διθυράμβων ποιητὴς ἀρχαῖος* Phot. p. 160, 19. Rectius Pergerus *Κηκείδης διθυράμβων ποιητής* coll. schol. Ar. Nubb. 981; at cf. Schneidewin in Mus. Rhen. 1847 V 2 p. 289 sqq. Nauck. ibid. 1848 VI 3 p. 431 sqq. 78. Cf. *ἐκήθεον κέαθοι*. 79. Boeckh. C. I. I p. 811. Vid. *ἐξήϊα* et *κεῖα*. 80. Lobeck. rhem. p. 81. 152. — *κηκάζει· λοιδορεῖ χλευάζει* Thes. IV c. 1511 A post Is. Vossium coll. Phot. p. 161, 3 Hes. *κακήζει* et Eustath. 1786, 22. Malo *κηκάδι·* (*λοιδόρῳ* e Callimachi fr. CCLIII et *κηκάζει*) *λοιδορεῖ χλευάζει*. Similiter Toup. Em. IV 62. 81. *κήκραν ον· ἐκεκράγεισαν* Mus., qui literas *ον* fini glossae adnexuit, et in expositione literam Schowio *η* visam delevit. 82. EM. 510, 9 C. 39 in quo pro *κηλάς· ἀλώπηξ* e Nicand. Al. 185 leg. *κηκὰς ἀλώπηξ*. 83. Lobeck. Parall. p. 102. 84. *πηδεύει* cod., em. Ruhnken. Tim. p. 30. 86. *ἀνεφέρειο* cod., *ἀνέφερεν* Mus., em. Schow. 88. Apoll. lex. 99, 2. 89. Fallitur Ruhnken. ep. crit. p. 134. 90. *νοσεῖν* codex, forte *νόσον*. 91. Cf. *εἰλάς* et *κατειλάδα*. 92. Confundi *κοιλάστραι* et *κήλαστρος* opinatur Meinek.

* κηλάδησαν· ἤχησαν. ἐβόησαν

95. κηλείῳ· καυστικῷ, θερμῷ. λαμπρῷ

κηλέῳ· ὁμοίως

κήληθρα· φίλ[η]τρα. παραμύθ[ε]ια

* κηλ(η)θμῷ· [θέλγω, τέρπω] τέρψει, χαρᾷ

κηλήνη· μέλαινα

2500. κηλήτειρα· ἡσυχάστρια

κηλητηρίους· τὰς ψυχὰς θεραπευούσας

κήλησις· ἡ δι' ᾠδῆς ἡδονή

κηλῖδες· μολυσμοί

κηλίς· ἕλκος. οὐλή. ὄνειδος. ῥύπος. καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ

5. κηλόν· ξηρόν

* κηλοῖ· εὔχεται θεῷ

κηλούμενος· ἐν ἱματίῳ τερπόμενος

κηλοῦν· εὔ.εσθαι

[κήλυγμα· ἀχρεῖον. ἀσθενές]

10. κηλών(ε)ια· ἀντλητήρια ξύλινα

κηλώνειον· ξύλον, ἐν ᾧ ἕλκεται τὸ ὕδωρ

κήλων· ὁ ἐν τῇ νηῒ λεγόμενος. καὶ ὀχευτὴς [πεῦσις]. καὶ ἄντλημα

κήμιψ· φλὲψ γεῶδες ἐν μέτραις

κημός· πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ λαμβάνουσι τὰς πορφύρας. ἔστιν δὲ ὅμοιον ἠθμῷ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ δέλεαρ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ τῶν δικαστῶν ὑδρίᾳ πεπλεγμένον πῶμα, παρόμοιον χώνῃ. καὶ ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις, εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ εἶδος χαλινοῦ

15. κημός· στομὶς τῷ χαλινῷ ἐμφερής

κήμωσις· φίμωσις

κήνεον· καθαρόν

SCR. 95. Θ 217. Ο 744. 98. λ 333 ν 2. 2500. Hesiodus. 1. Eur. Hec. 531. 2. Plat. Euthyd. p. 290 A. 3. e. g. Aesch. Eum. 787. 4. e. g. Soph. OC. 1134. 9. ADN. 10. 11. Herod. IX 119 Aristoph. fr. XL p. 1185. 12. Archiloch. fr. 95 p. 559. 14. ADN. 15. ADN.

ADNOT. 94. κελάδησαν Phot. 153, 17. 95. 6. Apoll. lex. p. 99, 7: κηλείῳ — κηλέῳ· ὁμοίως, quod ordine requiritur; κηλέῳ — κηλείῳ· ὁ codex. Cf. κέλωϊ et Arcad. p. 44, 8. 97. κήλιτρα cod., κήλητρα Mus., ordo κήληθρα postulat quam formam memorat Phrynich. app. soph. p. 46, 25. π[ε]μύθεια cod., em. Mus. 98. κηλ.θμῷ cod., literam expunxit et κηληθμῷ scripsit Mus. Vide ἠληθμῷ. — τέρψις.χαρά cod., correxit IFGronovius; cf. Apoll. lex. 99, 1. Post χαρᾷ perge (κηλῶ γὰρ τὸ) θέλγω τέρπω. 99. Sana videtur Lobeck. Proll. p. 193, nec ut Guyeto pro κελαινή scripta. 2500. εὐκηλήτειρα Lobeck. Path. El. p. 54. 4. Cf. μόψος. 5. Cf. εὔκηλον. κηλός· θερμός C. 39. Forma vocis est Ionica, pro καυαλέον quod Aeolensibus recte tribuit noster. Similiter κήξ pro κάναξ. 6. Imo κηλεῖ. 7. κηδούμενος· τερπόμενος Cyr. 63, κηλούμενος lex. ms. Alberti. Comparant κηλίς et μόψος, nec non κηλωστά h. e. *lupanaria* ap. Lycophr. 1387, ubi libri quidam habent κηλωτά (Eustath. p. 70). Sed a κηλίς fit κηλιδούμενος, *maculatus*, *dehonestatus*. Itaque eo inducor, ut ἐν ἱματίῳ e superioribus irrepsisse credam. Cf. Phot. 161, 10 κηλούμενος· — τερπόμενος οἷον αὐλοῖς κτλ. 8. εὔχεσθαι Mus., qui literam erasit. Cf. κηλοῖ. 7. κήνυγμα Phot. p. 161, 18 explicat σκιὰ καὶ εἴδωλον. Vitiosa scriptura etiam haec et κήρυγμα quod mox habebimus pro κίνυγμα vocabulo Aeschyleo Prom. 157, quo de cf. schol. et Eustath. 472, 44. 805, 28. Similiter lapsus noster in κηνυσσόμην· εἴδωλον ἐγενόμην pro 'κινυσσόμην, quo idem Aeschylus usus est in Cho. 196. 10. (ε) addidi. 12. πεῦσις] ἵππος Sopingus. Cf. EM. 185, 27 Eustath. 1597, 28. Ordo genetivum κήλωνος poscit. 13. γεώδης ἐν πέτραις Trillerus Obss. crit. p. 430. Possis etiam φλέψ· γεῶδες ἐν πέτραις. 14. Schol. Arist. Eqq. 1158. 15. κημοστόμης — ἐμφερὴς Mus. (ἐμφερ.·ς codex), em. GDindorf. Thes. IV c. 1517 B. Nisi κημοὺς στόματος· — ἐμφερεῖς malis, quae verba sunt Aeschyli ap. schol. Aristoph. l. c. 16. κίμωσις infra. 17. κηῶεν Is. Vossius probabiliter.

[κηνσήτωρ· ὁ τὴν γῆν μετρῶν]

κηνούει· ἐκεῖ

20. κηνσός· βοτάνη τις. [τὸ δὲ τέλος κινσὸς διὰ τοῦ ι]

κήνυγμα· τὸ κενὸν τοῦ σώματος, οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα, ἀσθενές, καὶ ἀχρεῖον

'κηνυσσόμ(ην)· εἴδωλον ἐγενόμην

κηνύει· καλεῖ

κηνῶ· ἐκεῖ

25. κήξ· ὁ λάρος κατὰ Ἀπίωνα. λέγεται δὲ καὶ καύηξ. τινὲς καὶ αἴθυιαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ κέπφον· οἱ δὲ διαφέροντα ἀλλήλων

Κήπιδος σκέλος· παροιμιῶδες ἦν (κατὰ) τὸ πέρδικος σκέλος

κηπεύωνος· κηπεῦον κηδομένως

κηποκόμος· κηπουρός

κῆπος· παράδεισος παρὰ Πέρσαις. ἢ εἶδος κουρᾶς, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ. καὶ τὸ ἐφήβαιον τῶν γυναικῶν. καὶ ζῶον ὅμοιον πιθήκῳ

30. ΚΗΡ· περισπώμενον καὶ οὐδετέρως λεγόμενον ἡ ψυχή· ὀξυτονούμενον δὲ καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον ἡ θανατηφόρος μοῖρα, ἢ θάνατος

κῆρ[α]· ψυχή. θάνατος

κηραίνει· φθείρει. μεριμνᾷ, φροντίζει. δυσθανατεῖ

κηραίνοντα· βλάπτοντα

* κηραίνειν· βλάπτειν

35. κῆρ ἀπινύσσων· παραφρονῶν

κῆρας· ἀκαθαρσίας, μολύσματα. βλάβας

κηραφίς· κάραβος

κῆρες· ψυχαί. συμφοραί, μοῖραι θανατηφόροι

κηρέσιον· ὀλέθριον νοσηρόν

40. κηρεσσιφορήτους· τοὺς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένους ἀπωθησομένους ἐνθένδε ὑπὸ τῶν μοιρῶν

κηρί· εἱμαρμένη

κῆρι· ψυχῇ

SCR. 21. Aesch. Prom. 157. 22. Aesch. Cho. 196. 25. ο 478. 29. Eur. Tro. 1175. 30. Δ 44. 228. 35. Ο 10. 37. ADN. 40. Θ 527. 41. γ 410. 42. Δ 46.

ADNOT. 18. *Censitores:* agrimensores. Isidori glossae. 19. Cf. κηρούει et κηνῶ. Κηνοῦϊ Ahrens Dial. II p. 271 Koen. Greg. Cor. p. 351. 20. Supra εὐάν· ὁ κίνσος ὑπὸ Ἰνδῶν codex. Nisi literae νσ in mendo cubant, dialectus Argivorum vel Cretensium assumebat κενσός pro κεισός, quod supra per βοτάνης εἶδος interpretatur Hesychius. — Infra κίνσος (cod. κένσος)· εἶδος νομίσματος, vulgo κῆνσος *census*. 21. Imo κίνυγμα; cf. 2509. 22. (ην) Musurus, qui compendium in codice delevit. Scripsi 'κηνυσσόμην h. e. 'κινυσσόμην. 23. Infra χανύειν· βοᾶν. χανύσσει· βία (sic) καλεῖ. χηνυστρεῖς· βοᾶς. 24. κήνω cod., κηνῶ Mus. GKoen. ad Greg. Cor. p. 353. — κήνῳ· ἐκείνῳ Pearso, ἐκεῖθεν Ahrens Dial. II p. 271. 25. Apoll. lex. 99, 8. — κάνηξ — ἐφυῖαν — κεπφ., οἱ δὲ διαφ(ε) cod., em. Mus. 26. (κατὰ) Meinekius exx. in Ath. I p. 2 Com. Gr. V p. 120. 27. κήπου ὧρος· κήπων κηδόμενος (Mus.) Meinek. 29. ἢ εἶδος κουρᾶς, παρὰ Πέρσαις cod., transposuerunt Valesius et Hemsterh. Poll. IX p. 984. De tonsurae genere vide schol. Vat. Eur. Tro. 1175 Hesych. s. v. μιᾷ μαχαίρᾳ. Poll. II 29 IX 13 schol. Ar. Avv. 807 Ael. Dionys. ap. Eustath. 907, 40. 1292, 62. De pectine testantur Phot. 161, 21 Suid. μυσαχνή Eustath. 536, 23. 1572, 15. Hinc μανιόκηπος γυνή et βορβορωπὸν κῆπον. Animal e simiarum genere aliis κῆβος dicebatur. 30. Apoll. lex. 99, 12. 31. ψυχὴν θάνατον Mus. Correxi. 35. κηραπινύσσων cod. κῆρ' ἀπινύσσων Mus., em. Albertus. 36. κήρας cod., em. Thes. IV c. 1522 C. 37. κήραφις codex, quod e Nicandri Alex. 394 (ubi cod. *Π* legit καὶ ῥαφίδος) correctum est a Thes. IV c. 1523 A, ad Schneiderum ad l. Nic. et Opp. Hal. p. 387 provocante. Idem esse videtur χήραβος quod e Sophrone et Archilocho memorat Athen. III p. 86. Cf. Hes. καραβίδες. 39. ὄλεθρον, νοσηρίον cod, νοσητήριον Mus., illud in Thes. l. c. hoc a Meinekio Philol. XIII p. 560 emendatum est. 40. κήρεσι φορητούς — ἀπεωσθησομένους cod., em. Mus. κερεσσιφορήτους in Aldina culpa typothetae. Cf. Apoll. lex. 99, 15.

* κηρείαις· ἐπιθανάτια ἐντυλίγματα
κηρῖναι· μάστιγες γίνονταί τινες κηρῖναι, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι κηρίονες ......
45. Κήρινθος· ἡ λεγομένη ἐριθάκη. ἔστι δὲ τροφή, ἣν παρατίθενται ἑαυταῖς αἱ μέλισσαι. καὶ πόλις Εὐβοίας. καὶ ἕλκος ποιόν
κηρίον· τὸ τῶν μελισσῶν. καὶ εἶδος πλακοῦντος
κηριοῦσθαι· ἐκπλήττεσθαι
κηρίφατοι· ὅσοι νόσῳ τεθνήκασιν
κηρίῳ βύσασα· εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐτίθεσαν κηρίον, ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν ὁπότε ὑποβάλλοιεν
50. κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι
κηρίωμα· ὁμίλημα. ἔστι γὰρ τὸ κηρίον, ᾧ προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Φιν(ε)ιδῶν
51a. κηρόθι· ἐκ ψυχῆς
κηρόν· λεπτόν. νοσηρόν
κηροπάζουσα· βαστάζουσα
κηροσσαίων· παλαιῶν
55. κηρούει· ἐκεῖ. Κρῆτες
Κηρουχίδαι· γένος ἐν Μιλήτῳ, ἀπὸ Κηρούχο
κηρόφιν· ἐκ τῆς ψυχῆς
κήρτεα· τὰ κέρδη
Κήρυκες· οἱ ἄγγελοι, οἱ διάκονοι, οἱ τὰς ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες πράξεις. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ γένος ἰθαγενῶν, ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Φανίας. καὶ τοὺς ἐρινάζοντας τοὺς ἐρινοὺς κήρυκας λέγουσι
60. κηρυκίνη· ἡ καταρωμένη
κηρύκ(ε)ιον· σκῆπτρον. καὶ (λίθος) ἐφ᾽ ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει
* κήρυγμα· ἀχρεῖον. ἀσθενές
Κηρύκιον· ὄρος τῆς Ἐφέσου, ἐφ᾽ οὗ μυθεύουσι τὸν Ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γονὰς Ἀρτέμιδος
κηρύλος· ἄρσην ὄρνις συνουσιαστικός. τινὲς δὲ ἀλκυόνα
65. κῆρυξ· ἄγγελος, διάκονος, πρεσβευτής
κήρυξας· ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας
κησσόν· εὔοδμον
κῆτα· καλαμίνθη

SCR. 43. Ioann. XI 44 ubi MS. Alex. κηρείαις pro κειρίαις habet. 45. Aristot. HA. IX 40. *B* 538 Theogn. 894. 49. Arist. Thesm. 506. 50. fr. Soph. 644 p. 228. Vidit hoc Pergerus. 51. *I* 300. 56. Archilochi fr. 88 a 1 p. 556? 59. *A* 391. 62. Aesch. Prom. 175. 64. Alcman fr. 21 p. 639. 65. *B* 184. 66. ADN.

ADNOT. 43. ἐντυληγμένα cod., ἐντετυλιγμένα Mus., em. Abresch., ἐνειλίγματα Meinekius. 44. Accedit Phot. p. 162, 5 qui post κηρίωνες (κηρίονες cod.) pergit εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ ἢ διπτύξιναι. 45. ἕλκος]. Hoc κηρίον est, *tumor in cute consistens eamque foraminibus perrodens e quibus humor melli similis excernitur.* Cf. Plin. XX 2. 47. Cf. ἐκκεκηριωμένη et ἐκηριώθη. 49. βῦσαι Phot. p. 162, 7. 51. κηρίωμα — ὃν — φιν. δῶν cod., ᾧ — φινειδῶν Mus., κηρίωμα Salmasius et pro ὁμίλημα vocabulo corrupto ἡ λήμη GDindorfius Thes IV c. 1525 D coniecerunt. Malim κήρωμα· σμῆμα. In codice legebatur φινιδῶν. 51a. κήρωθι cod., em. Mus. 52. Vide κηρέσιον. σκληρός et σκληφροί. 53. χηροπτάζουσα· διὰ χειρὸς ἔχουσα infra noster, ubi Ruhnkenius χειροπτάζουσα conicit, χειραπάζουσα Thes. IV c. 1527 A, κηρ᾽ ὀπάζουσα Meinek. Philol. XIII p. 560. 54. καιροσέων ἀπ᾽ ἔλαιον, ad Hom. Od. η 107 imitationem compositum? 55. Supra κηνούει, q. v. 56. Κηρουχῆδαι cod., Κηρουχίδαι Mus. 57. κηρόφην cod., em. Mus. 58. Fortasse Creticum, ut πῆριξ pro πέρδιξ similia. 59. Bossler de gent. et fam. sacerd. p. 27. — χρείας pro πράξεις Apoll. lex. 99, 14. 60. Lobeck. Proll. 216. 61. κηρύκειον e Suida correxerat Mus., sed postea damnavit. Supplementum Meinekio debetur Philol. XIII p. 560 subaudienti nunc κῆρυξ. 62. Imo κίνυγμα. 63. Theognost. 129, 8 om. ἐφ᾽. 64. κήρυλος ἄρσεν — ἀλκύωνα cod., em. Mus. Cf. Ahrens Dial. II p. 162. 66. „κηρύξας ἔχω“ — ἐκήρυξα Soph. Antig. 192. Meineke. 67. κνισσὸν Meineke. 68. Cf. κάεια et καιέτα, nec non κητώεσσα.

κήτει ἐνευναίων· ἐρημίᾳ. στερήσει
70. κητεῖν· θυννῶν φορά
Κήτειοι· γένος Μυσῶν· ἀπὸ τοῦ παρα(ρ)ρέοντος ποταμοῦ Κήτεος. ἢ μεγάλοι
κητήνη· πλοῖον μέγα ὡς κῆτος
κήτιον· μέγαν. [καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις]. καὶ ἐμετήριον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ ἀντὶ πτερῶν καθίεσαν εἰς τὸ στόμα, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις σημαίνει. καὶ ἥδυσμα. καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον. [ἔνιοι μέλος τι·] οἱ δὲ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συνθέντες διὰ τοῦ γ̄ φασὶ γήτιον
κῆτος· θαλάσσιος ἰχθῦς παμμεγέθης. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορίαν
75. κητώεσσα· ὑγρά. κοίλη. μεγάλη. εὔυδρος. καλαμινθώδης. οἱ δέ, ὅτι ἐκεῖ ἡ θάλασσα συνεχῶς κήτη ἐκβάλλει
κηφή(ν)· μυῖα ἄκεντρος, ἀργή, μὴ γεννῶσα
κηφῆνας· τοὺς ἄῤῥενας τῶν μελισσῶν, ἀπράκτους
κηφηνώδεις· τετυφωμένοι. κατασεσιγασμένοι
Κηφισιεῖς· γένος ἰθαγενῶν
80. Κηφισίς· λίμνη
Κηφισός· ποταμός
[κηχί· ῥύπος
κήχρα· δανείζει]
κῆχος· τόπος. καὶ ποῖ κῆχος· ποῖ γῆς. ἄλλοι κῆγχος
85. κηώ· σύνθεσις
κηώδει· εὐώδει, τεθυμιαμένῳ, ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα. ἔνθεν τὸ δυσῶδες
κηῶδες· τεθυμιαμένον, εὐῶδες, εὔπνουν. φωτεινόν
κηῶεν· μέλαν. καθαρόν. εὔοδμον, τεθυμιαμένον
κιανθείς· ἑταίρα κιανγάλη
90. κιάντωρ· κιναιδῶς
κίασθαι· κεῖσθαι

SCR. 69. ADN. 71. λ 520. 73. Com. II 1 p. 165. 74. ε 421. 75. δ 1. Eur. Troad. 191. 80. *E* 709. 84. Pherecr. fr. inc. XXIII. Aristoph. fr. inc. LXXVIII. 86. *Z* 483. 88. *Γ* 382.

ADNOT. 69. *ναίει* cod., em. Meinekius adscripto π 35. 70. *κητῶν* invito ordine Mus., *κητεία· θυννῶν φορά* Meinekius. 71. (ρ) Mus. Fluvium *Κήτειον* dicit Strab. XIII p. 616. Cf. 620 et XIV p. 678. 680. — Cf. Apollon. lex. p. 99, 23. 72. (*μεγα*)-*κήτη νῆα* vel *κητήρεα νῆα· πλοῖον* Meinekius. 73. *μέγαν*] Cf. 2581 et Toup. Em. IV p. 154. — ὃ cod., ᾧ Mus. Mox *πτερῶν* pro *πυρῶν* HSt. — *ἥδεσμα* cod., quod *ἥδυσμα* esse potest (Mus.) et *ἔδεσμα*. Denique *ὀψαρτειτυκά* cod., *ὀψαρτητικά* Mus., em. ed. Hagen. et Salmasius. Diversissima confundi monet CGLucas Cratin. p. 23; induxi, quae ad *κήθειον* et *κηπίων* spectant. 74. *Χῆτος* HSt. sine caussa iudice Lobeck. rhem. p. 84. Cf. 2579. 75. *κητόεσσα* cod., em. Mus. Apoll. lex. 99, 16. schol. Nicand. Ther. 60. 76. (ν) Mus. Cf. *ἀρχή* (leg. *ἀργή*), *θρῶναξ*, *καφάν*. 78. *κηφηνώδεις* Hemsterhusius, *κηφιώδεις* codex. 79. *Κήφισι, εἰς* cod.. em. Mus. 80. *Κήφισις* cod., correxi. 82. *κηχή* C. 63 *κῆχυ* C. 11 *κῆχι* Cyr. Alberti. Recte Adv. Heringa Obss. p. 226 et Albertus *κηλίς*. 83. L. *κιχρᾷ*, quod Musurus recte sed invito ordine restitui iubebat pro *κήχρα*; nam *κηχρᾶ* a typotheta habemus. 85. Lobeck. rhem. p. 320. 87. *δυσῶδες* cod.. *εὐῶδες* Mus. Forte *ἐνίοτε τὸ δυσῶδες* (*brannstig*); nam *καὶ ὅταν ἡμεῖς λέγωμεν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ δυσῶδες* etiam Apoll. 99, 21, qui locus impedimento est, ne *κηῶδες* et *κυθῶδες* confusa esse dicamus. 88. Cf. *κήνεον* et *κησσόν* inde corrupta. *Μέλαν* ad *ἴόεν* referre malim. 89. 90. *ἑταίρα. Κιάν· γαλῆ. Κιάντωρ· κίναιδος* Mus. Verum videtur *κίναιδος*, et *κιανθίς· ἑταίρα;* pro *κιανγάλη* Meinekius coni. *λίαν καλή* referens ad n. pr. *Ἰανθίς*. Idem *μιάντωρ* pro *κιάντωρ* suadet. In Cyrillis meis et Zonar. 1210 longe diversa traditur significatio *κία· ἡ μέθη*. 91. Lobeck. rhem. p. 192 sq.

κίατο· ἐκινεῖτο

κίβαλος· διάκονος

κίββα· πήρα. Αἰτωλοί

95. κιβδηλιᾶν· ὠχριᾶν

κιβδηλιῶντας· ὠχρούς, ὑπὸ τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κίβδηλις ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς πᾶν φαῦλον κίβδηλον, μοχθηρόν, φλαῦρον, ψεῦ(σ)μα, νόθον, ἀδόκιμον

κίβδης· κακοῦργος. (κά)πηλος. χειροτέχνης

[κιβικία

κιβίνδα· κατὰ νώτου]

2600. κίβισις· πήρα. Κύπριοι

κιβλεῦραι· στοχάσασθαι

κίβον· ἐνεόν. Πάφιοι

κιβώριον· Αἰγύπτιον ὄνομα, ἐπὶ ποτηρίου

κιβωτός· λάρναξ ξυλίνη. ἢ σορός

5. κίγκασος· κυβευτικός τις βόλος

κιγκλίδες· θύραι, ἃς ἡμεῖς καγκελλωτὰς λέγομεν

κιγκλίζειν· κινεῖν. πειράζειν

κίγκλος· ὄρνεον πυκνῶς τὴν οὐρὰν κινοῦν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κιγκλίζειν, ὅ ἐστι διασεί[σ]εσθαι. τινὲς δὲ σ(ε)ισοπυγίδα

κίγκρα· κίρνα

10. κιγκράμας· ὄρνεον

[κίγκρεται· κνίζεται. ὀδύρεται]

κιγχάνειν· εἰσπράττειν. λαμβάνειν

κιγχάνω· τυγχάνω

[κιγχλίζει· σαλεύει. μοχλεύει. κινεῖ

15. κιγχλίς· ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγγελος]

κιγχλισμός· αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας

κίδαλον· κρόμμυον

SCR. 96. Bis usus h. v. Aristoteles Probl. II 1, 5. 2607. Theognis 303. 10. ADN. 13. Eur. Alc. 480.

ADNOT. 92. Lob. rhem. 117. 193, cuius haec sunt verba: „*Si omnia integre et incorrupte scripta sunt duo exponuntur verba sono eodem intellectu contrario, unum cum κίω κινέω coniugatum, alterum cum κεῖμαι eiusque themate κέημι. Hinc κίημι effingi potest ut θίημι et κίαμαι. Sed si quis κεῖσθαι in κινεῖσθαι aut ἐκινεῖτο* [cum HSt.] *in ἔκειτο mutaverit utrique glossae unum idemque verbum subest.*" 93. *κασμῖλος* ingeniose Ruhnkenius. Significationes *διάκονος* et *λῃστής* (Suidas) latinum *latro λάτρις* complecti monet Lob. Proll. p. 97. *Κιξάλης κιττάλης κόβαλος* comparat Thes. IV c. 1540 B. 94. Vide *κίβισις κίρβα κύβεσις κύμβη*. 96. *κηβδηλίς* — *παμφύλλον κίβδηλλον* — *φαῦλον* cod., *κίβδηλις* GDindorfius *Παμφύλιοι κίβδηλον* Mus. (σ) Iunius. 97. *πηλός* cod., *κάπηλος* Heinsius. 98. 99. Separavi. Prior glossa e κιμβικεία· (*σκιφία. μικρολογία* addiderim) corrupta est, posterior e *κυβησίνδα*, quod Phot. 183, 8 per *ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νώτου* interpretatus est. 98. κυβεία· *πανουργεία* C. 39. 99. *νότου* cod, em. Mus. 2600. *κίβησις* Suid. Orio p. 87, *κίβισις* EM. 512, 54. Cf. 2574, Schneidew. ad Zenob. I 41 p. 16 Lob. Proll. 391. 416 et Gesen. Monum. p. 401. 1. Non liquet. 2. Infra κέφος (cod. *κίφφος*)· *μανικός*, supra κάβειος· *νέος Πάφιοι* q. v. Etiam σκίμβολος· *ἠλίθιος* (Lob. Proll. p. 129) huc traxerim, nec dubito quin *κέπφος κέμπος κέμφος κέφος κέφφος κίκος* huc pertineant. 3. Ath. III p. 72 C XI p. 477 E. 5. *κιβευτικός* cod, em. Mus. *ὀβολοῦ* (l. *βόλου*) *ὄνομα* Phot. p. 164, 19. Cf. Hes. s. v. *κίκκασος*. 6. *καγγελωτὰς* cod., em. Albertus. 8. [σ] Mus. Idem *σεισοπυγίδα* pro *σισοπύγιδα*. 9. κιγκρᾶ· *κιρνᾷ* codex et Lob. rhem. p. 6. Κίγκρα· *κίρνα* recte Ahrens Dial. II 346. 10. Cf. *κεχραμαί*, ubi κεχράμας· — *ὀρνέου* lege, et *κύχρανος, κύχραμος* Plinius HN. X 23, ex Aristot. HA. VIII 12, ubi *κύχραμος* (alii *κύγχραμος* cum HSt. Thes. IV c. 2063 D) editio Bekkeri p. 597, 17, annotatis ex tribus codicibus *κίχραμος κέχραμος κεχράμος*. 11. *κίγκρ.ται* cod. in quo *κίγκριται* scriptum fuisse videtur, *κίγκρεται* Mus. Coni. κινύρεται· *κνύζεται; πίπραται* Meineke. 14. Imo *κιγκλίζει*. 15. Imo *κιγκλίς* et *κάγκελος*. 16. Imo *κιχλισμός*, quod vide. Diverso modo scriptum hoc vocabulum reperitur *κικλισμός κιχλισμός κιγχλισμός γιγγλισμός*. 17. Lob. Proll. p. 93. Cf. *κισσουάλλα* et *καψιπήδαλος*.

κίδαρις· πῖλος βασιλικός, ὃν καὶ τιάραν· ἔνιοι δὲ κίταριν διὰ τοῦ τ̄. ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. ἔστι δὲ ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου. ἡ δὲ λάβυζός ἐστι πολυτιμοτέρα αὕτη τῆς σμύρνης καὶ ὄζει ἥδιστον καὶ θυμίαμά ἐστιν κάλλιστον παρὰ βασιλεῖ· ἐκ τούτων ἡ κίδαρις πέπλασται. ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα, ἢ περικράνιον περίθεμα κεφαλῆς εὐκόσμιον, καλὸν εἶδος καμελαυκίου. τινὲς δὲ περικράνιον πίλιον

κιδαφεύειν· πανουργεῖν· κιδάφη γὰρ ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν κιῶν

20. κιθαφίων· πανούργων· κιδάφην γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν. ἔνιοι δὲ παρὰ τοὺς [σ]κίας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα

κίδαφος· δόλιος. καὶ ἡ ἀλώπηξ

κίδνασθαι· σκεδάννυσθαι, σκορπίζεσθαι

κιδνόν· ἐνθάδε. Πάφιοι

κιδνοτέρους· ἀσθενεστέρους

25. κίδρα· αἱ ἐγχώριοι πεφρυγμέναι κριθαί

κίε· βάδιζε. παρεγένετο

κίειν· πορεύ[σ]εσθαι

κιέλλη· φέγγος, αὐγή, φῶς. πάχνη. ὀμίχλη

κίεν· ἐπορεύετο, παρεγένετο

30. [κίενεν· ἐπετέλεσεν]

κίες· θηρίδια σιτοφάγα

κίθαρις· κιθάρα. κιθάρισμα

κιθαριστήριοι· αὐλοί τινες

κίθαρος· στῆθος. πλευρά. καὶ ἰχθῦς

35. κίθων· πῶμα πίθου

Κιθωνέα· ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

κικαῖος· ἴσον ἐλλύχνιον τὸ τῶν καρπῶν λέπος

κίκαμ[ί]α· τῷ λαχάνῳ καυ(κα)λίδι ὅμοιόν τι

κίκι· φυτόν

SCR. 26. *Γ* 423. 29. *Λ* 348. 32. *ϑ* 248. 33. Hippocrates passim p. 409—415. 39. Herod. II 94.

ADNOT. 18. *πολυτιμωτέρα — πήλιον* cod., illud em. Mus. hoc Cyr. Marin. — *καμαλαυκίου* cod., em. Bodaeus a Stapel ad Theophr. p. 308 B. De labyzo Ath. XII 574 A. 19. *σκιδάφη· ἡ ἀλώπηξ* Arcad. p. 115, 17, *κινδάφη· ἀλώπηξ* Hesych., nec non *κινάδρα* (l. *ΚΙΝΔΑΦΑ*) *κίρα* et *κίραφος*. *Καθσυφήν* vero quod e *κιδάφην* corruptum esse suspicabatur Albertus supra temptavimus. Cf. Lob. Path. El. p. 126 Proll. p. 292. 20. *σκίας — πεποιεῖσθαι τῇ λέξει* cod., em. Mus. Infra *κινδαφίων· πανούργων, ἀλωπέκων*. 21. Infra *κίραφος· ἀλώπηξ*. 22. *κιδιᾶσθαι* cod., em. Is. Vossius. 23. *κιδνοῖ* Koen. ad Greg. Cor. p. 367. „*Non male Pergerus ἀσθενῆ. Pari tamen iure conicias recte legi ἐνθάδε, excidisse autem glossam cuius haec interpretatio est.*“ GDindorf Thes. IV c. 1546 D. 24. *κιδνωτέρους· ἀσθενεστέρους* cod., *κιδνοτέρους ἢ ἀκιδνοτέρους· ἀσθενεστέρους* Mus., qui bene vidit *κιδνοτέρους* grammatici errore pro *ἀκιδνοτέρους* positum esse. Vide Lobeck. Path. El. p. 18. 25. Ordo pro *κίδναι* (sic cod. Mus.) *κίδραι* requirit, quod vereor ne *κίδρα* scribendum sit, e dialecto pro *τὰ χίδρα* dictum, ut *κῆτος* pro *χῆτος*. 27. [σ] Mus. 28. Vocabulum Thes. editoribus c. 1546 D. et Ruhnkenio ad Tim. p. 70 suspectum visum e *κίειν* = *κινεῖν* et *ἕλη* compositum videtur, ut *κιναύρα* e *κινεῖν* et *αὔρα*. Cf. *βέλα*. — *Βείλλη* coniecerat Ruhnken., qui *πυκνὴ* pro *πάχνη* volebat et *ὀμίχλη* ad *ἄελλα* pertinere suspicabatur. 30. Imo cum Ruhnkenio lege *κρήηνεν*. 32. *κιθάρισμα* vocabulum Platon. Prot. p. 326 B fortasse novum constituebat articulum. 33. Athen. IV 182 C. XIV 634 E Poll. IV 77. 81. 34. *κιθαρός* cod., ac *κιθαρόν· θώρακα* (*κιδαρόν* MS. Dorv.) Galen. lex. 500. Sed Erotian. p. 213 *κίθαρος· παρὰ Δωριεῦσιν οὕτως ὁ θώραξ καλεῖται*. De pisce Arist. HA II 17 Plin. HN. XXXII 11, 53 Ath. VII p. 306 Xenocr. I 27 Aelian. NA XI 23. 35. *κιθών* pro *χιτών*? 36. Vid. Mueller Dor. I p. 381 Meinek. exx. I p. 45. 37. *ἐλλύχνιον* cod., *ἐλλυχνίῳ* Salmasius. IGSchneideri coniecturam *κίκκος* probat Lob. Proll. p. 254. 38. Cum glossa ad Nic. Ther. 841 spectare videretur, ubi *P* exhibet *κίμαμα* proscripsi [ί] et Is. Vossio (*κα*) inserenti parui. Rationes ex ipso loco Nicandreo patent.

40. * κίκελος· τροχός
κίκιμον· τῆς κοράνης τὸ κύπριον
* κίκερος· ὁ χερσαῖος κροκόδειλος
* κίβεῤῥοι· ὠχροί. Μακεδόνες
Κικινῆς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
45. κικίννα· τριχόπλαστος
κικιρδής· σύκη
κίκιῤῥος· ἀλεκτρυών
* κικκάβιν.· ἐλάχιστον. οὐδέν
κίκκα· ἀλεκτορίς
50. κίκκασος· ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἱδρὼς ῥέων. καὶ βόλου ὄνομα
κίκκη· συνουσία. ἡ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσοσμία
κικκίδαι· μινδῶνσ..
* κοκκιλόνδις· παιδὸς ἀφόδευμα
κικκός· ἀλεκτρυών. κλέπτης. διαχώρησις
55. κίκλην· τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον. Φρύγες
κικλήσκει· καλεῖ
κικλισμός· γέλως
Κίκονες· γένος Θρᾳκῶν
κικνία· μικρὰ φθειρία
60. κίκνωψ· θηρίον
κικοβαυλιτίδες· κογχυλίον τι γένος μέλαν. καὶ τὰ ἐκ στέατος σκωλήκια
κίκους· ὁ νέος τέττιξ
κικριβιντίς· ἀνδράχνη
κικυμῆις· γλαῦξ
65. κίκυμος· λαμπτήρ. ἡ γλαυκός. ὁμοίως καὶ κίκυβος
κικυμώσσειν· δυσβλεπτεῖν
Κικυννῆς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς

SCR. 44. Ar. Nubb. 210. 55. Callim. Choliamb. p. 161? 56. χ 397. 58. *B* 846. 67. Ar. Nubb. 210.

ADNOT. 40. Lob. Proll. 140, 8. — Possis *κρίκελλος*, sed ordine *κίκιλος* requiritur, quod *κύκλος* esse videtur. Infra κύκλοι· τροχοί. 41. Im[illegible] *κίκκιμον*. Cf. Lob. Proll. p. 161. 42. Cf. *δενέρμωρ*. Vocabulum fortasse literarum traiectionem perpessum *κερκύ(δειλ)ος* scribendum est. 43. *κίκεῤῥοι* (h. e. *κιῤῥοί*) Is. Vossius et Heringa Obs. 227, q. v. Cf. κέρβερος· — ὠχρός. 44. Corrupte pro *Κικυννῆς*. schol. Ar. Nubb. 134. 214. 45. *κικιννάτος* Hemsterh. Poll. IX 81, 56. An *κικιννίας*? Κικιννεύς vel κικιννοπλάστης· τριχοπλάστης Meinek. Philol. XIII p. 560 coll. Archilochco *κεροπλάστης*. 46. *κικιρδῆ*? Alludit ad *κράδη*. Huccine facit *Ζεὺς ἐπικιχράδας*? 47. Lobeck. Proll. 271. Cf. *κίκκα, κίκκος, ἤκανος*. 48. Sic codex, *κικκάβινον* Mus. Forte ex ordine leg. κικκά· βαιόν (cf. *οὐ μάλα κικκά*) vel *κικκαμινόν* ut *οὐδαμινόν*? Vid. *κύκκαρος*. *Ciccum* (Plaut.) *γρῦ κόκκος*. Gloss. HSt. 50. Vide *κίγκασος* et Lob. Proll. 456. 52. *κικκίδαι, μινδῶνσ..* cod., quod *κίκκι δὲ μίνθος* esse videtur, κικκιδῶσαι· σμινθῶσαι Mus. *μινθῶνσαι* Aldus, *μινθῶνες* Mein. 53. *κικκιλονδίς* Mus. Cf. διχόνδυς· ἀπύγων et Lob. Proll. p. 161. 54. *ἀλεκτρυών*] Cf. *κίκκα* et *κίκιῤῥος*. *κλέπτης*] Supra ἰσκός· κλέπτης (male Salmasius *λεπτός*) habuimus, eiusdemque stirpis est κιξάλης· φὼρ κλέπτης ἀλαζών. Horum vocabulorum primum Aeolicam, tertium Ionicam, hoc de quo agimus Laconicam dialectum sapit. *διαχώρησις*] Non *excrementum* sed *discrimen* vertit Albertus allato Varron. LL. VI p. 80 „Cicum *dicebant membranam tenuem, quae est in malo Punico* Discrimen et q. s." 56. *κικίσκει* cod., *κικλίσκει* Mus., em. Sopingus. 57. Imo *κιχλισμός*. 60. Lob. Parall. p. 118. — [κι]κνώψ? 61. Lob. Proll. 96. Comparant *κηκιβάλους* Epicharmi fr. 23 p. 439 Ahr. — *κογχιλίου* cod., em. Mus. 62. *κίκκος* contra seriem Musurus. Cf. *κίξιος* et *κιλλός*. Mihi κίβος· ἐνεός et κίκος(?)· τέττιξ confundi videntur. 63. Infra legitur pro eodem κιχληβῶτις· ἀνδράχνη. Utrum an neutrum verum sit non liquet. 64. *κικυμῆις* HSt. Malo *κικυμίς*, quod et Iensio visum in Luc. Hes. p. 137. 66. κικυμώειν· δυσβλέπειν cod., κικυμώττειν· δυσβλέπειν Mus. *δυσβλεπτεῖν* Meursius. Cf. *κιχυμεῖν*. 67. *Κικυν..ς* codex, *Κικιννεῖς* Mus., qui literam erasit. *Κικινεῖς* in Aldina culpa typothetae. Correxi praeeunte Meinekio.

κῖκυς· δύναμις

Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυθάονος ἦν, οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων

70. * κικλαίει· καλεῖ

κιλάριος· ὁ ἥλιος

κιλίας· στρουθὸς ἄρσην

Κίλικες· οἱ Ὑποπλακίους Θήβας οἰκοῦντες, ἢ δημόται

κιλικίζεσθαι· κακοηθίζεσθαι

75. Κιλίκ[ε]ιοι ἄρτοι· ῥυπαροί, μεγάλοι

Κιλίκ[ε]ιοι λόγοι· οὗτοι ἀναφέρονται εἰς κύρβασιν, ἢ κνάρβασιν. ἢ τράγοι δασεῖς. καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια

Κιλίκιος ὄλεθρος· πονηρός. πονηροὶ γὰρ οἱ Κίλικες

Κιλικίους· πικρὰς τιμωρίας

* Κίλικι λιμῷ· ὀλέθρῳ. ἔλεγον γὰρ Κιλίκιον ὄλεθρον

80. * κιλιβοῦς, τὸ ἓν κέρας εἶχον ἀπεστραμμένον

Κίλλα· πόλις, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος

κίλλαι· ἀστράγαλοι. ἢ ὄνοι

κιλλακτήρ· ὀνηλάτης, κυνηγός

κιλλαμαρύζειν· κατιλλώπτειν

85. Κίλλεια· εἶδός τι λαχάνου. ἢ ἀκάνθαι τῶν ἐχίνων. ἢ πηγή, ἢ κρήνη. ἢ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν Κάλλιον· οἱ δὲ Κυλίαν· ἄλλοι Κύλλ(ο)υ πέραν

κι(λ)λίβαντες· τραπεζῶν βάσ(ε)ις καὶ ὑποθέματα, ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι

Κιλλικύριοι· οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον

Κιλλικ[illegible]της οὕτως ἐπωνομάζετο, Ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, Κιλ[illegible]ε ἐπικαλούμενος, ὃς Μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρα[illegible]γοῖς

SCR. 68. λ 392. 69. Hipponact. fr. 2. 73. Z 396. 75. Plato comicus l. c. 81. Δ 38. 85. Aristophanes et Cratinus. 86. Ar. Ach. 1122. 87. Herod. VII 155. 88. Ar. Pac. 362 c. schol.

ADNOT. 68. κικὺς cod., κίκυς Mus., em. Thes. IV c. 1553 Alex. Apoll. 99, 27. 70. κικλεῖ Lob. rhem. p. 15. Cave credas, cum videas ordine requiri κιλαίει· καλεῖ h. e. κλαίει· κλάει vel potius κλάει· κλαίει. 71. Κλάριος· Ἀπόλλων Pergerus, Κιλλαῖος· ὁ Ἀπόλλων Meinekius Philol. XIII p. 560. Possis etiam ΚΙΔΑΦΙΟΣ : ΔΟΛΙΟΣ. 73. Vid. κέλλικας. 74. Cf. ἐγκιλικίζεται. 75. Ath. III p. 110 D. 76. Pro κύρβασιν ἢ κνάρβασιν Meinekius Κυβίσσην suadet. τράγοι] Vitiose Phot. 164, 9 Κιγκιόπραγοι· ἀντὶ τοῦ δασεῖς. Rectius Gloss. Basilic. Κιλίκιοι· τράγοι τῆς Κιλικίας οἱ δασεῖς· πάνυ γὰρ ἐκεῖσε ὑπάρχουσιν οἱ τοιοῦτοι τράγοι, ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα Κιλίκια λέγονται. Diogenian. prov. V 54 p. 262. 77. Zenob. IV 53 p. 100 Phot. 165, 7. 9. 79. Phot. 165, 17 κιλικιαίνω — ὀλέθρῳ. Ordo κιλικίῳ· δεινῷ requirit. 80. Sic codex, κίλλιξ· βοῦς — ἔχων Mus. Infra κίλλιξ· στάμνος ἢ βοῦς κτλ. Cf. Lobeck. Path. El. p. 107. 83. κιλλαγατήρ Theognost. p. 15, 23 κιλλαγητήρ Zonar. c. 1209, uterque vitiosam lectionem secutus. Recte Poll. VII 56 κίλλον γὰρ τὸν ὄνον οἱ Δωριεῖς καὶ κιλλακτῆρα τὸν ὀνηλάτην, et mox 185 καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ὀνοκίνδιοι καὶ κιλλακτῆρες. — Κυνηγός a Salmasio in ὀνηγός versum Pergerus ad σκυλλακτήρ referebat. 84. κιλαμαρίζειν· κατιλλόπτειν cod., em. Albertus. Vide Lobeck. Path. El. 125 Proll. 87 rhem. p. 232. 85. Κιλλεία· πρὸς τῷ Ὑμηττῷ δασύ· οἱ δὲ κρήνην. Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ. Εὐφρόνιος δὲ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων Phot. 165, 10. — Κυλύπεραν codex, ύλλου πήραν KGDindorfius Thes. IV c. 1555 A (Lehrs. ad Herodian. dict. solit. 11, 18), correxi ex ipso Hesychio Κύλλου πήρα· — ἔστι δὲ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς (sic scr.) καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη. Priora duo nomina suspecta. In transcursu moneo locum ab Herodiano l. c. 11, 23 ex Agroetae primo Libycorum transscriptum inservire corrigendae glossae Hesychianae Ἀραυκιλις· ἡ νῦν Αἴγυπτος, ubi ordo Ἀραυκιλις postulat. L. Ἀραραύκηλις. 86. κιλιβάντις — βάσις cod., em. Salmasius. Poll. I 143 X 146. 163. Lob. Proll. 289. 87. Phot. 165, 14 Lex. rhet. ap. Eustath. 295, 31 Zenob. IV 54 Suidas. Hesych. s. v. ἐκκεκιλλικύρικεν. 88. Κιλλικών — ὡς μιλητῶν, prius Verweius posterius Musurus correxerunt. Cf. editores Gottingenses ad Zenob. I 3 p. 2.

κίλλιξ· σκάμνος. ἢ βοῦς τὸ ἓν κέρας ἔχων διεστραμμένον
90. κιλλόν· εἶδός τι χρώματος φαιοῦ
κίλλος· ὄνος. καὶ τέττιξ πρωϊνὸς [ὑπὸ Κυπρίων
κίλλ(ο)υρος· σ(ε)ισοπυγίς
κίμαι· χυμὸς πύρινος
κιμαός· χυλὸς μορέας
95. κιμβάζει· στραγγεύεται
* κίμβαζε· στραγγεύου. [κίμβαξ γὰρ ἡ ἀσπίς]
κιμβερικόν· χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὃ λέγεται στατός
κιμβεύει· ὁδοιπορεῖ
κιμβικεία· πανουργία. ἐνεασμός
2700. κιμβ(ε)ία· σκιφία. μικρολογία
κίμερος· νοῦς. Φρύγες
Κιμμερὶς θεά· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν
* Κιμμέριοι· Σκύθαι. καὶ ἔθνος περὶ τὸν ὠκεανόν
κίμμυρος· μικρολόγος. [ἢ μακρολόγος]
5. κίμψαντες· ἐρ(ε)ίσαντες, στηρίξαντες
* κιμήλια· σκεύη, δῶρα, καὶ τὰ ἀπόθετα χρήματα
* κίμωσις· φίμωσις
κιμών(ε)ια ἐρ(ε)ίπια· ἔνθα ἡ σχημόνουν περαινόμενοι
κιναβεύματα· πανουργήματα
10. κινάβρα· δυσωδία[ν] τῶν τράγων

SCR. 97. ADN. 2700. Aristot. de virt. et vit. p. 226, 24 Sylb. ' 3. λ 14. 8. *Cratinus ap.* schol. Vind. [Lucian. Alex. c. 4. 9. Aristoph. Thesm. fr. XVII (Bekk. 415, 29) CVI.

ADNOT. 89. *ἔχον* cod., em. Mus. Cf. gl. *κ* 2680 Lob. Path. El. p. 107. — *ἀμνὸς* ed. Hag. et HSt. 90. *εἶδος τριχώματος* cod., em. Alb. ope Poll. VII 56 et Photii p. 165, 18 (*κίαλον* corrupte 163, 5). *Κίλον· βιανόν* Zonar. c. 1214; cf. Eustath. 1057, 56. 91. *κιλλός* codex. Cf. *κίλλαι* et *κιλλακτήρ*. Lob. Agl. 848. — Cf. *κίκκος* et *κίξιος*. 92. *κίλλυρος· σισοπύγις* cod., *σεισοπυγίς* Mus., *κίλλουρος* Vossius, quod non necessarium ducit Lobeck. Proll. p. 277. Cf. Lobeck. rhem. p. 117. 93. *χυλλός* cod., *χυλός* Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 561. *Κίμαι* (*κιμαί*?) non templaverim, sed *ὑπὸ Κυπρίων* huc traxerim. Eandem enim generis enallagen observavi in glossis Cypriis *βάλλαι* pro *βηλοί*, *μύθα* pro *μῦθος* et *ἄρμυλα* pro *ἀρβύλαι*; atque *ι* pro *υ* item assumpserunt e. g. in praepositione *ἰπά* pro *ὑπό*. 94. *κιμά· ὁ χυλὸς* (vel *χυμὸς μορέας*?) *μοραίας* cod., em. Thes. IV c. 1556 B. 95. Infra *ὀκιμβάζειν· διατρίβειν καὶ στραγεύεσθαι* et *κιμβάζειν· στραγεύεσθαι* Phot. 166, 13. Recte igitur Salmasius *στρατεύεται* codicis in *στραγγεύεται* mutavit. Cf. Lob. Path. El. 82. 96. *στράτευε* cod. Explicationi *κίμβαξ γὰρ ἡ ἀσπίς* nihil omnino tribuendum esse arbitror. *Κιλλίβας* enim, quod sciolus noster alicubi vitiose scriptum *κίμβαξ* invenerit, lignum est tribus suffultum cruribus, quibus *clypeos* imponebant qui belli laboribus defessi *interquiescere* volebant. 97. Cf. Poll. VII 49 schol. Ar. Lys. 45 Suid. Phot. 165, 22, cuius lectionem *κιμμερικόν* praefert nunc GDindorf., repertam etiam in duobus codd. Ar. Lys. 52 et quattuor codd. Ar. Lys. 45. 98. *κιξαλλεύειν*? 99. *κιμβηκία* codex. 2700. *κιμβία· σκιφία* recte codex, nisi quod *κιμβεία* praestat, *σκυφία* Mus. *Κίμβικα· σφικία* [*ἡ μέλισσα*] *ἡ μικρολογία ἡ διαστροφὴ* Phot. 165, 19 Suid. quae tractavit Hemsterh. Arist. Plut. p. 191. Fortean gl. 2699. 2700 propter ordinem copulandae sint. 1. Vide ne huc faciant verba Antig. hist. mir. c. 123 *ὅτε Κίμβρος καλούμενος ὁ περὶ Φρυγίαν βόθυνος, ὡς Εὔδοξός φησιν.* 3. *ἴχνος* cod. *ἔθνος περιοικοῦν* schol. Hom. Od. λ 14. 4. Suspectum. Alludit quidem ad *κίμβιξ*, sed videtur potius e *κύμινον* detortum esse, quod infra etiam male scribitur *κύμβινον· τοῦτο ἐπὶ μικρολόγου.* 5. *Lob. Path. El. p. 126.* (*ε*) Mus., qui literam unam in codice erasit. Scriptum erat *ἐρίσαντες.* 6. *κειμήλια* Mus. 7. *κήμωσις· φίμωσις* recte Salmasius. 8. *ἐρείπια* Mus., *Κιμώνεια* in Phot. 166, 1 recte a manu antiqua e *Κιμώνεα* factum. Cf. Bergk Com. Att. rel. p. 183. HSauppe Act. Soc. Gr. II 433 Meinek. Com. V p. 20. 9. *κιναβευμάτων· πονηρευμάτων* rectius ponit Phot. 166, 3. Ceterum cum codex *κιναβεῦμα· πανουργεύματα* offerat (nam *κιναβεύματα* a Musuro profectum est) vereor ne idem voluerit Hesychius. 10. *κινάβραν* Mus., qui recte pro *τραχίων* rescripsit *τράγων*. Vid. Poll. II 77 EM. 515, 1. Phot. p. 166, 4 diversissima miscet cum docet *κινάβρα· μικρολογία* (hoc dicitur *κιμβεία*). *οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα. οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην* (cf. Hes. *κινναβρεύματα* et *κίδαφος κίνδαφός*) *κιναβρεύεσθαι· τὸ σκευωρεῖσθαι* (*κιναβεύεσθαι*?)

κίναδος· θηρίον. ὄφις
κιναθίας· κρυπτός
κιναθίζειν· ἰδιάζειν, ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι μιννρίζειν. καὶ κινεῖν
κινάθισμα· κίνημα πλήθους, παραγώγως· ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται, ὑπακούεται
κιναίδ[ο]ιον· ὄρνεον, ἴυγξ
κίναιδος· ἀσελγής, πόρνος
* [κινάκεσθαι· μικρολογεῖν]
* κινάδρα· ἀλώπηξ
* κίναρχος· ἄψυχος
κιναρύζεσθαι· θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν. καὶ κινεῖσθαι
* κιναουϊδές· ἰχθῦς
κιναύρου ψῦχος· τὸ ἅμα ἡμέρᾳ. Κύπριοι
κιναφεύειν· πανουργεύεσθαι
κίν..δ.α· πορν(ικ)ὴ ἀσχημοσύνη
κίνδαξ· εὐκίνητος
κίνδακας· εὐκινήτους
κινδαύει· κινεῖται. κεραΐζει
κινδάφη· ἀλώπηξ
κινδαφίων· πανούργων. ἀλωπέκων
Κινδαψοί· ὄρνεα. καὶ ὄργανα κιθαριστήρια. καὶ Ἰνδοί
κίνδυνος ἡ 'ν πρώρᾳ σελίς· οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρώραν εὐθέως ἐφάλλονται. Σελὶς δὲ ἡ καθέδρα
κίνερμοι· οἱ μικροὶ ἰχθύες
κίνημα· κίνησις, ταραχή, ὁρμή. χόλος, κότος, ἢ ὀργή
* κινῆδος· ἀσελγής
κιννάβαρις· εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον· καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις
* κιναβρεύματα· ἀποκαθάρματα ὄζοντα
* κιναθίδα· χρῖσμα γυναικεῖον

SCR. 11. Soph. Aj. 103 Andocid. p. 13, 23. 14. Aesch. Prometh. 124, ubi conicio var. lect. exstitisse ἀ..αγμα. Cf. Hesych. gl. α 2404. 22. Eucli? 35. ADN.

ADNOT. 13. ἰδιάζειν] h. e. ἰδιοποιεῖσθαι. μιννρίζειν] cod., em. Sopingus. Cf. κιναρύζεσθαι et κινύρεσθαι. ἀποθησαυρίζειν] κιναθισμόν· οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν Phot. 166, 11. 14. Schol. Aesch. Prom. 124. πλῆθος, ὃ παραγίνεται, ἐξακούεται vel πλῆθος παραγίνεσθαι probabiliter Heinsius et Pearso. 15. [ο] ed. Hagen. Phot. 118, 14 Suid. Hes. ἴυγξ. Cf. schol. Theocr. II 17, ubi κίναδος Can. Vulc. κιναδος Gen^b. teste Ahrente. 17. Imo κιμβικεύεσθαι. Similiter in C. 39 κίαμιξ ὁ φιλοχρήματος e κίμβιξ detortum. 18. ἀλόπηξ cod., em. Iunius. Κινάνδρα Phavor. 1055, 55 e coniectura ni fallor, ut ordini succurreret; coni. κινδάφα (Dorice), nisi quis suspicari malit κινάδρα pro Κυνάδρα absque explicatione poni et ἀλώπηξ ad κιναίδιον vel potius κινάδιον esse referendum. Siculos enim vulpeculam κινάδιον dixisse testis Suidas. 19. E 2722 depravata. 20. Vid. κινύρεσθαι et κιναθίζειν. 22. Sic codex, nisi quod ψύχος exhibet, κιναύρα male Mus. Cf. ἄγχουρος (h. e. ἄγχαυρος)· ὄρθρος et αὐρίζειν. 23. Supra κιδαφεύειν et κιναβευμάτων habuimus. 24. κίνδα· πόρνη cod. Mus. κίναιδα ἡ πόρνη καὶ ἡ ἀσχημοσύνη schol. Plat. p. 353 Bekk. (p. 121) κίναιδα καὶ κιναιδία Suidas, κιναιδία· ἡ πορνικὴ ἀσχημοσύνη Schleussnerus et GDindorf. — Malit tamen alius Κύννα· πόρνη(ς ὄνομα) coll. Hesych. et Arcad. p. 96. Κύννα· ἡ πόρνη. 25. Male Phot. p. 166, 14 κίνδαξ· κίνδυνος. κίνδας· εὐκίνητος pro κίνδυν· κίνδυνος. κίνδαξ· εὐκίνητος. 25. 26. Leporis est epitheton. Σκίνακες ἐπὶ τῶν λαγωῶν Hesychius infra schol. Nicand. Ther. 577 Lob. Path. El. p. 21. 28. Cf. κιδάφη. 29. Cf. κιδαφίων et κίνιφος· ποικίλος Suid. Zon. c. 1210. 30. EM. 514, 34 Suid. 31. ἡ ἐν πρώραις cod., em. Meinekius Zenob. IV 55 Diogen. V 55. 34. Sic cod., κίναιδος Mus. 35. κιννάβαρι Mus. citra necessitatem. Κιννάβαρις· ἀρσενικῶς Ἀναξανδρίδης Γεωγράφῳ Bekk. 104, 33 καὶ ἀρσενικῶς εὑρέθη ὁ κιννάβαρις. εὕρηται γὰρ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν Choerob. p. 1208. 36. κινναβρεύματα ordo. Cf. Phot. 166, 4. 37. κινναθίδα ordo. σχίσμα Guyetus.

κιννάμωμον· ἓν τῶν λιβανωτῶν, ἢ τῶν ἀρωματικῶν, λιβάνιον. καὶ ὄρνις. καὶ πόα εὐωδεστάτη
κιννυρίδες· τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια
κινούρας· τοὺς κακούργους ἵππους
* κινηθέντος· ὀργισθέντος
* κίνσος· εἶδος νομίσματος. ἐπικεφάλαιον
κινύρα· ὄργανον μουσικόν, κιθάρα. οἰκτρά
Κιν[ν]υράδαι· ἱερεῖς Ἀφροδίτης
Κιν[ν]ύρας· Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνά(κης) παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων
κινύρεσθαι· θρηνεῖν, κλαίειν
κιν[ν]υρή· ἁπαλή, νέα. λεχώ. οἰκτρά, θρηνητική
κιννυρόν· λεπτόν. καπυρόν. ὀξύ. οἰκτρόν
κίνυσθαι· κινεῖσθαι. ἐγείρεσθαι. ἄρχεσθαι. ἰδεῖν. διανοεῖσθαι. αἰδεῖσθαι. ὁρμᾶν
κίνυται· τὰ αὐτά
κινύτιδος· κινητικός. χαραδριός
Κινύφ(ε)ιον· τὸν Ἀνταῖον. ἀπὸ Κινύφου τοῦ ποταμοῦ
κινώ· κίνησις. Δωριεῖς
*κίνωσις· χρύσοφρυς
κινώπετα· κ[ι]νώδαλα, θηρία
κιξάλ(λ)αι· κλέπται
κιξάλ(λ)ης· φώρ, κλέπτης. ἀλαζών
κιξαλλία· πᾶσα κακοτεχνία
[κ]ίξαντες· ἐλθόντες. πορευθέντες
κίξατο· εὗρεν. ἔλαβεν. ἤνεγκεν
κίξιος· τέττιξ
κιονίδα· σταφυλήν

SCR. 41. *A* 47. 42. Matth. XXII 19. 43. I Samuel. X 5 pro κινύρα Compl. κιθάρα. 45. *Λ* 20. 47. *P* 5. 53. Empedocles. 54. 55. ADN. 56. Democrit. Stob. XLIV 19.

ADNOT. 38. ὄρνις] Aristot. HA. IX 13 Antig. Car. c. 49 *Cinamologum* vocat Plin. X 39. 39. Rectius fortasse κιννυρίδες a κινύρομαι *querula stridulaque voce melos modulantes*. 40. Schneider ad SRR IV 2 p. 15, cui haec e libro Simonis περὶ ἱπποτροφίας petita videbantur laudato s. v. παρώπαλα et σφυρήματα. 41. Ordo postulat κινυθέντος, sed glossa observantibus Pearsone et Meinekio est Hom. *A* 47. 42. κένσος Mus. Cf. κῆνσος et Arcad. 75, 11, ubi lege Ἶσος τὸ κύριον (Hom.), *Κῖσος* (Strab. X 481, κίνσος codd.) *Κρῖσος* τὸ κύριον (Paus. II 29, 4) *Πῖσος* τὸ κύριον (Paus. V 17, 9) τὸ δὲ *Λισὸς* ὀξύνεται καὶ τὸ *Μυσὸς* (μεσός codd.) ἐθνικόν (Herod. π. μ. λ. 38, 25). 43. οἰκτρά ad κιννυρά refer. 44. [ν] Is. Vossius schol. Pind. Pyth. 2, 27 a Boeckhio hinc correctus. 45. *Φαρνα*.. cod., exitus compendium delevit et *Φαρνάκης* scripsit Mus., *Φαρνακῆς* Aldo debetur. *Φάρμη* vitiose Append. prov. IV 68 p. 450, in Apollod. III 14 Suid. 46. Hinc profecit schol. Callim. Apoll. 20. 47. κιννύρη cod., em. Mus. Apoll. lex. Hom. 99, 38. Significationes ἁπαλὴ νέα λεπτόν ad μινυρή μινυρόν referendae sunt, pro quibus κιννρόν dici poterat ut pro μινύρεσθαι κινύρεσθαι. 49. ἰδεῖν διανοεῖσθαι αἰδεῖσθαι fortasse ad πίνυσθαι pertinebant. 51. Glossa corrupta. Accentum voc. χαράδριος mutavi. 52. (ε) inserui; nam hanc adiectivi formam tuetur versus Lycoph. 885. *Κίνυφος*, non *Κίνυψ*, etiam Strab. XVII p. 835. 53. Lobeck. rhem. p. 319 Ahrens Dial. II p. 389. 54. χρυσόφρους cod. χρύσοφρυς Mus. Glossam ex *ΙΩΝΙCΚΟΝ* corruptam et ad Archestratum Ath. VII 136 p. 328 C referendam esse persuasum habeo. Archestrati haec sunt verba: Χρύσοφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε, ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον. Male Ἰωνός· ἰχθὺς ποιός etiam supra noster. 55. Schol. Callim. Iov. 25. Nic. Ther. 26. [ι] Mus. 56. Κίξας· τοὺς ἐν ὁδῷ λῃστάς corrupte Photius p. 167, 4. Cf. Koen. Gr. Cor. p. 435 Boeckh. C. I. II p. 630 n. 3044. Lob. Path. El. p. 108 Proll. p. 97. Iones teste Ioanne grammatico pro κιξάλης vel κιξάλλης dixerunt κιττάλης, Lacones κικκός, Aeoles (κ)ισκός. Cf. κιμβεύειν. Vide quae de ἴξαλος diximus. 59. 60. Lob. rhem. p. 67 confert κιχείς· καταλαβών. ἀπέκιξαν Ar. Ach. 869 per ἀπέβαλον explicat schol., per ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν Hesych. gl. α 5925 Bekk. 420, 25. I. q. ἤνεγκε est ἔκιξε in Simmiae Ovo. Cf. Buttm. schol. Od. λ 579. 61. Cf. κίκους. 62. H. e. *uvam, oris columellam*, γαργαρεῶνα s. ἱμάντιον.

κίουρος· ἐμβολεὺς οἰσύϊνος, κόφινος, ᾧ τὸν σῖτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί. ἢ μέτρον τι
[κίρα· ἀλώπηξ.] Λάκωνες
65. κίραφος· ἀλώπηξ
κίρβα· πειρά. φθηρά
Κιρβιαῖον· ἔθνος ἐχόμενον Λυδῶν
[κίρεται· φθείρεται. δαπανᾶται]
κίρις· λύχνος. ὄρνεον. ἢ Ἄδωνις. Λάκωνες
70. κίρκασμα· τοὺς βότρυας
κίρκοι· κρίκοι. ἁρπάγαι. καὶ πάντα τὰ ἐπικαμπῆ κίρκοι λέγονται
κίρκος· κρίκος. ἱέραξ. κωπηλάτης. καὶ τῆς αἰγείρου ἡ βλάστησ(ις)
κιρνᾷ· οἰνοχοεῖ
κιῤῥά· ἰχθῦς ποιός
75. κιῤῥόν· πυρ(ρόν). ἐρυθρόν. ξανθόν
κίῤῥος· ὄρος. καὶ αἷμα. καὶ πῶμα γάλακτος. Λάκωνες
* κίρυλος· ἰχθὺς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος
κιρσός· πάθος τι περὶ τὸ σῶμα, ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν· ἄλλοι κρισσόν
κίρων· ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν. καὶ αἰδοίου βλάβη. καὶ ἀπε(σ)κολλυμμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος, καὶ ἐντεταμένος, ὁ γυναικίας, καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι
80. κίς· ζωΰφιον ἐν τοῖς ξύλοις καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον
κίσθος· θάμνος, ἧς τὸ μὲν ἄῤῥεν, τὸ δὲ θῆλυ
κίσιρνις· ὄρνις ποιός
κίσπρα· πικρὰ τὸ ἦθος, παλίγκοτος. Κῷοι
κίσσα· ἐπιθυμία. ὄρνεον. καὶ ἰχθῦς ποιός. καὶ γυναικεῖον πάθος
85. [Κισσίνη· πόλις καὶ ὄρος ἐν Θρᾴκῃ]
Κίσσιοι· ἔθνος Περσῶν
* κίσσηρις· βούνευρον
κισσός· ὁ κιρσός. Ἀχαιοί
* Κισσοέτιοι· οἱ Κνώσιοι
90. κισσός· εἶδος φυτοῦ. ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον

SCR. 73. Herod. IV 66. 75. Nicand. Alex. 44. 80. Sapph. ap. schol. Pind. Pyth. IV 408. 81. Eupol. Com. II 1 p. 426. Mnesim. Com. III p. 570. 84. Ar. Avv. 302. 85. Cratin. fr. V p. 137. 90. e. g. Soph. Ant. 826.

ADNOT. 64. 65. Recte in unam glossam coniungit GDindorf. Thes. 1578 C, qui, cum *κίραφος* pro *κίδαφος* scriptum esse monet, obnitentem habet Lobeck. Proll. p. 292, q. v. 66. Sic codex, *πήρα* Mus., *πήρα* [*φθηρά*] Thes. l. c. „*Apud Arabes Κίρβα est Pera*“ Alb. Cf. *κινάβρα* EM. 515, 1 et Hes. *κίββα*. 67. Meinek. Vindic. Strab. p. 198 conferri iubet Alcman. *κερβήσιον μέλος* et Strab. XII 580 (586, 23). 68. *κ(ε)ίρεται*. 69. *κιρίς* codex, ut supra *ἀκιρίς· λύχνος*; confundit *Κῖρις* et *κίρις*. *Κίρρις εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίρρις ὁ Ἄδωνις. παρὰ Λάκωσι δὲ ὁ λύχνος* EM. 515, 12. *Κῖρις ἔστι δὲ εἶδος ἱέρακος κτλ.* similiter Choerob. in Cram. An. Oxx. II p. 228, 8. Eustath. 391, 36. Lob. Path. El. p. 26 Rank. Hesych. p. 47. Malim igitur *λύχνος. Λάκωνες. ὄρνεον. ἢ Ἄδωνις* (*Κύπριοι*). Cf. etiam *Κύρις· ὁ Ἄδωνις*. 70. *κιρκώματα· βόστρυχας*? 71. *ἅρπαγες* cod., *ἁρπάγαι καὶ* Coray Plut. II p. 414 Bast. Greg. Cor. 764. 72. *κίρκος· ὁ κοπολάτης* C. 39 *κίρκον· — κωπηλάτην* Phot. 167, 9. — Cf. *κερκίς*, et Apoll. lex. 99, 29. 75. *πῦρ* cod., Cyr. 11 Phot. 167, 10 Suid. 76. *ὄῤῥος* HSt. 77. Supra *κειρύλος* et *κηρύλος*. Lobeck. Proll. p. 123. 78. *κρῶσσον* cod., *κρωσσόν* Mus., em. Is. Voss. 79. Cf. *ἀκηρῆ· ἀσθενῆ. οὐκ ἐπιτεταμένα*, ubi ordo *ἀκιρῆ* poscit. — (*σ*) Mus. 81. Theophr. HPl. VI 1, 4. 82. *κίσσιρις* Suid. *κίσινδις* (vulgo *κίμινδις*) codd. Rav. et Ven. schol. Ar. Av. 1181. 85. *Κισσηνὴ* olim ap. Suidam, ubi nunc *Κισθήνη* e cod. Leidensi. Idem voluit Hes. a Valesio correctus. Cf. Phot. 167, 15 Harp. 112, 1. Bergk. comm. de com. Att. rel. p. 44. 87. Sic etiam C. 39. Zonar. c. 1212, addens significare etiam *εἶδος ὁμαλιστηρίου*. *Βούνεβρον* (imo *βούνεβρος*) Is. Vossius coniecit, sed quomodo haec significatio voc. *κίσηρις* convenire queat non intellego. 88. L. *κ(ρισσός)· ὁ κιρσός. Ἀττικοί* vel *Ἀχαιοί* alio refer.

Κισσοῦς· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ. καὶ πόλις Θρᾴκης
* Κισσηΐς· Κισσέως θυγάτηρ
* κισσουάλλα· κισάλα. κρόμμυα
κισσύβιον· τὸ ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον. καὶ ὁ σκύφος
95. κίσταμα· τόξευμα. ὀϊστός
κιστέρνα· λάκκος φρέατος. βάραθρα. ἢ βυθός
κίστας· κυρτός
* κισετή· τέλη
κίστη· ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο καὶ ἱμάτια. κιβωτός. ἢ ἁπαλός
2800. κιτρίον· τὸ Ἰνδικὸν μῆλον
κιτταί· πρόγονοι
κιττᾶν· γλίχεσθαι· ἐπὶ τῶν γυναικῶν· ἐπιθυμεῖν
(*) κίτταλος· μυῤῥίνη
κιττάναλον· ἡ κρησέρα
5. κίττανος· ἡ κονιακὴ τίτανος
κίτταρις· διάδημα, ὃ φοροῦσι Κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες κίτταροι λέγονται
κίττεα· ἄκιτος. Λάκωνες
κιττόν· καλόν. Λάκωνες
κίττυλα· τὰ κελύφη τῶν καρπῶν
10. κιττῷ· καλῷ, χρηστῷ, ἀγαθῷ
κιτύμινα· γλαυκά
κιφφός· μανικός
κιχάνειν· εὑρίσκειν. καταλαμβάνειν. εἰσπράττειν
κιχεῖν· κιχῆσαι. καταλαβεῖν. εὑρεῖν. ἐνέγκαι
15. κιχείς· καταλαβών
κιχείω· τὸ καταλαμβάνω, καὶ καταλήψομαι
κιχῆλαι· αἱ κίχλαι, τὰ ὄρνεα
κιχῆναι· κιχήσασθαι. λαβεῖν
κιχήσατο· εὗρε. κατέλαβεν
20. κιχήσεσθαι· καταλήψεσθαι
κίχησις· ἡ λῆψις
κιχητός· ὃ ἐμβάπτεται ὁ λιβανωτός. Κύπριοι
κίχλη· ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ ὄρνις

SCR. 92. *Z* 299. 44. *ι* 346. 99. *ς* 76. 2813. *P* 478. 14. *ω* 283. 15. *Π* 342. 16. *Λ* 26. 17. Arist. Nubb. 339 Epicharm. Ath. II p. 64 F. 18. *π* 357. 19. *X* 226. 20. Z 341. 23. *χ* 468.

ADNOT. 91. Proscripto *Κισσοῦς* legendum videtur *ἑλισσόμενον καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πόλις* [*Θρᾴκης*]. Cf. Strab. VII p. 330. Nic. Ther. 804 Lycoph. 1237. Certe montis nomen est *Κισσός*, urbi fuisse nomen *Κισσοῦς* non negaverim. *Θρᾴκης* e gl. 2785 irrepsit. 93. Supra *κίδαλον· κρόμμυον*. 94. *κισσίβιον* cod., em. Apoll. lex. 99, 30. 95. L. *οἴστευμα*. 96. *κιστ.ρνα* cod., legebatur *κιστάρνα*, em. Mus. *βοή* cod., em. Mus. 97. *κίστας· κύρτους* Albertus. 98. *κισέτη* Mus. Possis *καὶ ἰσοετῆ τέλη·* ... vel *κίστη· τελετή* (*τελεστική*?). 99. Apoll. lex. 99. 24. — *ἁπαλός*] *κάλαθος* vel *τάλαρος* legendum. 2801. Cf. *ἴετταῖ. κοκκίαι. κυκοίας*. Nisi leg. *κιττᾷ πρὸ γόνων·*..... 3. Vide *ἀκερσίλα*. Laesus ordo fortasse transpositione sanandus. 4. Suspecta. *Κρήσερα* cod. 7. Sic codex, *κίττεορ· ὁ κιττός* Musuri est coniectura parum probabilis, *κίττορ· ὁ κίστος* Ahrens Dial. II p. 72. 8. Non liquet. 9. Lob. Proll. p. 136. Alludit ad *κύτταροι*. 10. *ciprum* Sabini *bonum* dicebant. 11. *κικυμίδα· γλαῦκα?* 12. Vide *κίβος*, ubi oblitus sum glossae a Cyrillis meis traditae *γίμφιος* pro *κέπφος*. 14. *καταλα* cod., *καταλαμβάνειν* Mus., correxi. Praeterea *κιχῆναι* malim. 15. 16. Apoll. lex. 99, 31. 17. Vide *ἰχάλη* Lob. Proll. 141. 19. Cf. *κίξατο*. 22. *εἰς ὃ ἐμβάλλεται* Mus. 23. Apoll. lex. 99, 32.

κιχλίζουσι· γελῶσι, μειδ(ι)ῶσιν
* κιχληβῶτις· ἀνδράχνη
κιχλισμός· γέλως σφοδρός
κιχόρια· λαχανίδια ἄγρια
κιχρήσει· δανείσει
* κιχυβεῖν· δυσωπεῖν νυκτιλωπεῖν
κίψει· κακοποιεῖ
κίων· ὁ στῦλος. καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι, ὃ καλεῖται σταφυλή
κιών· ἐλθών, βαδίζων, πορευθείς
κλαγγή· φωνή, ἠχή, βοή. [ἡ κλαγγὴ ὀρνέων
κλαγγηδόν· μετὰ κραυγῆς
κλα[γ]γεῖν· κλάγξαι, φθέγξασθαι
κλάγξαντος· κράξαντος
κλά[γ]γος· γάλα. Κρῆτες
κλάδα[ν]· κλάδον. ῥάβδον
κλαδεῖ· σείει, κινεῖ
κλδαρό(μ)ατοι· εὔσειστοι τὰ ὄμματα
κλαδαρὸν κλάδον· ......
κλαδαρόρυγχος· τροχίλου εἶδος
κλαδάσαι· σεῖσαι
* κλαδάραχοι· φραγμοί
κλᾶδες· ζυγά. Αἰολεῖς
κλαδόνες· κλάδοι
κλάδος· ὄζος
* κλαδεῖ· λοιδορεῖ. φθέγγεται
κλάει· δακρύει. κλαίει
Κλαζομένιοι· οὕτω κωμῳδοῦνται. δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προστιλᾶν
Κλαζομένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαῦς καλούμενος
κλάζοντες· κραυγάζοντες

SCR. 26. Ar. Nubb. 1073. 27. Aristoph. 33. Homerus passim. 34. *B* 463. 36. *K* 276. 52. Aesch. Ag. 48.

ADNOT. 24. μειδῶσιν Mus., qui literam expunxit; scriptum erat μεδῶσιν aut μηδῶσιν; em. Phavor. Pro κιχλήσκουσι cum Pierson. Moer. p. 213 scripsi κιχλίζουσιν, quod cum κικλήσκουσι confundit. 25. Supra κικριβιντίς scriptum est, utrum rectius non liquet. 26. κίχλησμός cod., em. Salmasius et sic C. 63 alii. 27. κιχώρια cod., e C. 63 corr. Is. Vossius probante Thes. IV c. 1592 C. Schneiderus etiam Theophr. vol. V p. 414 ubique fere codicem Urbinatem κιχόρια praebere docet. 28. δανείσῃ cod., em. Albertus. 29. Glossa ex κικυμώσσειν corrupta. — νυκτιλλωπεῖν Mus., νυκταλωπεῖν Salmasius, (νυκτί.) ἰλλώπτειν? 30. κίψει? Cf. γίαψ. — ἴπτει Ruhnk. Ep. Crit. II p. 18. 35. κλαγγεῖν cod., κλαγεῖν Meinek. Delect. p. 153. Uti poterant Buttm. et Lobeck. Gr. Gr. II 219. 37. κλαγγός cod., em. Albertus. Vid. Lob. Parall. p. 95 Ahrens Dial. II 109. 38. [ν] Sopingus. Cf. Herodian. π. διχρ. p. 352. 39. Series postulat κλαδάει h. e. κραδάει, ut visum Piersoni ad Moer. p. 229. 40. (μ) Mus. Clem. Alex. Paed. 3 p. 293. 294 conf. Hemsterh. 41. κλαδαρῶν· κλάδων codex, vocabulum agnoscit Lob. Proll. 254; κραδαλῶν· κλάδων malebat Pierso l. c. Scripsi κλαδαρὸν κλάδον· ...... 42. Aelian. N. A. XII 15. 43. κραδᾶσαι Pierso. l. c. Sed cf. Lob. rhem. p. 242. 44. Cf. gl. ε 5659. 45. κλᾶδες cod., κλᾷδες vel κλᾴδες Ahrens I p. 86. 48. κηκαδεῖ· λοιδορεῖ (vel κυδάζει) et κελαδεῖ· φθέγγεται confundi vidit Pierso l. l. 49. Vide κιλαίει· καλεῖ quod hinc detortum esse monui. 50. πρὸς τιλάν cod., προστιλλᾶν Mus., em. Palmerius. οὗτοι Meinek. Com. V p. 119, idem mox Κλαζομένιος — βαῦς καλούμενος. Glossis denique 50. 51 copulatis Th. Bergk. PLGr. p. 1048 [Κλαζομένιος] οὕτως Ἡρ. ὁ Κλ. ὁ (καὶ) β. κ. scripsit.

κλάζων· βοῶν. διασχίζων. καίων. ἢ κέλευθον· ἀντὶ τοῦ σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν
κλαήσει· κλαύσεται
55. κλαιόν· τὸ κανοῦν. καὶ
κλᾶϊς· μοχλός
* κάβακος· ὁ κάχληξ
κλάκαι· κλεῖσαι
κλαμαράν· πλαδαράν. ἀσθενῆ
60. κλαμμίς· ἀναδενδράς
κλαμυστῆσαι· βοῆσαι, καλέσαι
κλᾶν· κάμπτειν. ἐμποδίζειν. τέμνειν ἀμπέλους, ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν
κλανία· ψέλλια βραχιόνων
κλαπάζειν· χρονίζειν
65. κλαραγεῖ· ἐλαφρῶς καθεύδει. Σικελοί
κλάρας· φοίνιξ, τὸ δένδρον
κλάρες· αἱ ἐπὶ ἐδάφου(ς) ἐσχάραι
κλαρία· κληρία. κλήματα ἀμπελόφυλλα. ἢ χωρίον. κλῆροι
Κλάριον· ἀμπελόφυτον. καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
70. * κλάριοι· κλάδοι. [δοῦλοι
* κλαρά· ψέλια
Κλαρῶται· εἵλωτες
κλάσθεον· κ(λ)εῖθρον
κλάσματα· συντρίμματα. θρύμματα
75. κλαστήριον· δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου (φύλλα τέμνον)
κλάστης· ἀμπελουργός
[κλαυκίθων· λαμπρυνόμενος τὰς ὄψεις]
κλαυθμυριζομένων· κλαιόντων
κλαυμαριόμενον· κλαίοντα. Ταραντῖνοι
80. κλαυμαρεῖται· [ἢ] κλαίει
κλαῦσιν· ἀγῶνα. ἄνθος τι
κλαντάν· ποιὰν φωνήν

SCR. 53. Soph. Ant. 112. 54. Demosth. 546, 21. 83. *I* 189.

ADNOT. 53. *διασχίζων*] Ad *κεάζων* haud male refert Albertus, qui mox *κλαίων* suasit. Aliter Lobeck. rhem. p. 76. — *Κλάζων κέλευθον* (male Mus. *κελεύθων*) poetae sunt tragici nescio cuius verba, quae recte videtur explicasse sic *σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν*. 55. 56. Separavi. 55. *κανόν?* 56. *κλαῖς* cod., em. Ahrens I p. 86. II p. 140. Cf. *πλαῖσι*. 57. Ordo *κλάκος* postulat. 58. *κλᾶξαι* Mus. Thes. IV c. 1615 D. *κλάκαι* cod. h. e. *κλαῖσαι* Ahrens II 91, 2. 140. 60. Cf. *ἀταισόν. βῆκα. ἔρνατος. κενεά. μαματίδες. πεταιτά.* 61. L. *καλιστρῆσαι* aut *χαννστρῆσαι*. Cf. *χηνυστῆσαι*, quod a Lob. rhem. p. 245 n. emendatius scribitur *χηνυστρῆσαι*. 62. Cf. gl. 2871. „Lex. ms. *κλάρια· ψέλια βραχιόνων*, pro quo Cyr. Lex. ms. *κλανία*. Cf. *καρπία*. Gloss. Lat. Gr. *Viriola κλανίον. ψέλιον* et q. s.“ ALB. 64. *κ̄* aliunde adhaesit. Vide *λαγγάζει* et *λογγάζει*. Idem est *κυπτάζειν*. 65. *κλαραγείων* cod., *κλαραγεῖ* Mus. 67. Lobeck. Parall. p. 74. — (ς) Mus. A *κλάρας· φοίνιξ·* vide ne *Κλάρος* dictum sit Ioniae oppidum et Apollo Clarius, a *κλάρες* vero Iupiter *κλάριος* ap. Tegeatas (Paus. VIII 35, 9) et Aesch. Suppl. 360. 68. *κληρία*] Plut. Agid. c. 13. 69. *ἀμπελόφυλλον?* 70. Non uno nomine suspecta. *δοῦλοι* ad 2872 retraho. 71. *ψέλλια* Mus. Glossam vitiose scriptam pro *κλανία* agnoscit Cyr. Dresdensis. 72. Ath. VI p. 263 E EM. 660, 25 Poll. III 83. Eustath. 1090, 49. 73. (λ) Mus. pro litera erasa. *Κλᾶθρον· κλεῖθρον* Ahrens II p. 140 pro *κλάϊστρον* quo utitur Pind. Pyth. I 16; *κλᾶσθρον* HSt. c. 1613 A favente ordine. 74. *θρέμματα* cod., em. HSt. c. 1602 B. 75. Sic Mein., cf. schol. Arist. Eqq. 166. 76. Lobeck. rhem. p. 219. 77. *Κλαυκιόων* pro *γλαυκιόων* recte Sopingus. 79. Forma iniuria suspecta Thes. IV c. 1603 B. Cf. Lobeck. Proll. p. 276. Ahrens Dial. II p. 209 Meinek. Philol. XII p. 616. 80. [ἢ] proscripsi; sed excidit fortasse *κλαυσιᾷ* vel simile quid post ἤ. 81. Non expedio; *ἄνθος τι* ad *βαλαύστιον* refero. An *ΚΛΑΥΞΙΝ: ἄνθεσι?*

κλέα· τὰς ἀνδραγαθίας. Κλέος γὰρ ἡ δόξα, καὶ ἡ φήμη, καὶ ὁ λόγος
κλέα Γῆς· βο[ηθ]ήματα. ῥήματα
85. [κλεαινόν· ὀνομαστόν
κλεαινῶν· ὀνομαστῶν, ἐνδόξων]
κλεῖδα· ὑποδήματος εἶδος. Κρῆτες
Κλεῖδες· ἄκρα τῆς Κύπρου
κλ[ε]ιθῆ· περιτραπῇ
90. κλεῖθρα· μοχλοί. ἀσφάλειαι. πύλαι
* κλέει· νεοσσεία
* κλεηδόνα· κληδόνα, φήμην, δόξαν
* κλεῖ· ἐπαινεῖ, ὑμνεῖ
* κλειδοῦχος· γυνή
95. * κλούς· κλ[ε]ινάριον μικρόν. Λάκωνες
κλειμάζειν· παλαίειν. σκ(ε)λίζειν. ἀπατᾶν
Κλ[ε]ίμακα· χωρίον Εὐβοίας
κλ[ε]ιμακτήρ· κλῖμαξ, βαθμός. ἢ χωρίον
κλείματα· ὑποδήματα
2900. * κλεινός· ὡραῖος. ἔνδοξος, ὀνομαστός
κλεῖν· κλεῖδα. λέγειν, ἐπιφημίζειν
κλεινοί· οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες
κλείοιμι· ᾄδοιμι
κλείομαι· ἐπικαλοῦμαι
5. κλείουσαι· ὑμνοῦσαι
[κλειόων· πυλῶν, ὅπου ζεύγεσιν ἦν τόπος εἰς στάσιν]
κλείπους· κόσμος τις τοῦ καλουμένου γεισοῦς
κλεῖρος· κλειδίον
κλείσατε· εἴπατε
10. * κλέσις· ἡ σκηνή
κλ[ε]ισμός· θρόνος. κλίνη, κλιντήρ
[κλείτα· μέρη. καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος]

SCR. 85. Simonid. Anth. Pal. 7, 514. 88. Herod. V 108. 90. Tragici passim κλῆθρα. 96. Dinarch. l. l. 2901. Demosth. 247, 11. 5. Eur. I. A. 1046? 6. ω 207, ubi recte GDindorfius κλισιῶν θέε πάντη.

ADNOT. 84. κλεάγης κτλ. cod., male Mus. λόγος. βοηθήματα. ῥήματα eiecto voc. κλεάγης; em. Meinek. Philol. XIII p. 561. — βοήματα etiam Albertus suaserat. 85. 86. Imo κλεεννόν et κλεεννῶν. 87. Cf. κλείματα κλίματα et κλήματα. 88. ἀκρατεῖς Κύπριοι cod., em. Meurs. Cypr. I c. 27 p. 37. Cf. Herod. V 108 Strab. XIV 682 Theodorid. Anth. Pal. VII 738. 89. κλιθῆ Mus. Deinde pro περιτραπῇ malo παρατραπῇ. 90. ἀσφαλείας cod., em. Cyr. Phav. alii. 91. Sic codex, καλιά· νεοσσιά Mus. audacter. Infra κλητή· νεοττεία, unde utrobique κλειτά· νεοσσιά scribendum videtur. 92. Ordo κλειιδόνα requirit, quod sane vitiosa est voc. κλεηδόνα vel κληηδόνα scriptura. 93. Dubitat Matthiae ad Eur. Alc. 461, defendit Lobeck. rhem. p. 15. 94. Infra κληδοῦχος pro quo ordo h. l. postulat κλειιδοῦχος. 95. κλά· κλινάριον Mus. Cf. Lob. Parall. p. 120. — Ordo requirit κλειδοῦς· κλειδάριον (sic Meineke) vel ΚΛΕΙΘΥC h. e. κλιτύς· κλῖμά τι μικρόν. 96. Imo κλιμακίζειν, licet in Harp. Phot. Suid. Bekk. 221, 19 etiam inhaereat vitiosa lectio κλιμάζειν — (ε) Mus. 97. Recte codex κλείμακα porrigit, a Musuro in κλείμακαι, a Thes. c. 1646 in κλίμακες mutatum. Cf. Meinek. Philol. XIII p. 531. 99. Cf. 2887. 2901. Cf. 2893. 2. Strab. X 484 Ath. epit. p. 782 C. Eustath. p. 1300. 3. αἰδοῖμι cod., em. Mus. 6. L. κλεισίον (vel potius κλισιῶν)· πυλών sive πυλῶνες. 7. γείσου Mus.; κλινόπους pro κλείπους Albertus. 8. Forte κλεῖθρον Eliace. 9. Imo κλείσατε vel κλήσατε. 10. κλεῖσις Vossius, at hoc clausionem vel claustrum denotat. Glossa profecta est e gl. κλισία, q. v. 12. κλίτος· μέρος πλάγιον Suidas. ἄρκτος] Hoc non cum κίκλην comparandum sed referendum ad locum similem his: βόρειον ἐς κλίτος Anth. Pal. VII 699 ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου III Regg. VI, unde apparet pro κλεῖτα scribendum esse κλείτεα, ut voluit Meinek. Phil. XIII 561. Idem ὄρη.

Κλειταγόρα· ᾠδῆς τι εἶδος. καὶ Λεσβία τὸ γένος
κλεῖται· λέγεται, ὑμνεῖται, ᾄδεται
Κλειτόεν ὕδωρ· ποταμὸς Ἀρκαδίας. Κλείταιόν φασιν εἶναι οἱ Κρῆτες
κλειτῄ· κλίματι. γωνίᾳ. ἢ ἀγαθὴ δόξα. ἢ ὀνομαστή
κλειτορίς· τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἡ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτ(ορ)ιάζειν τὸ ψηλαφᾶν
κλειτός· ὁ ἔνδοξος
* κλέζω· καλῶ, φωνῶ
* κλέθος· κληδόνα
κλεμμάδιον· κλοπαῖον
κλέμμιν· δίφρον ἀνακλιτόν
κλεμμύς· χελώνη
κλεμμύειν· κηρύσσειν
κλέομαι· ἐπικαλοῦμαι. εὔχομαι
κλέος· δόξα, τιμή. φήμη ἀγαθή. ὅ ἐστιν ἔπαινος. ὄνειδος
κλέπας· νοτερόν, πηλῶδες, ἢ δασύ, ἢ ὑγρόν
κλέπει· πορεύεται. ἐπιθυμεῖ. ἐξαπατᾶται
κλέπτεσθαι· θέλειν. ἐπιθέσθαι. πορεύεσθαι. ζητεῖν. ἐπιθυμεῖν
κλέπος· ὑψηλόν. νοτερόν. δασύ. καὶ φώριον, κλέμμα
κλέπτε· παραλογίζου
κλέπτε νόῳ· παραλογίζου τῇ διανοίᾳ
κλεπτομένου· χλευαζομένου
κλεύθωμαι· κελεύθωμαι. παραγένωμαι, ὁδεύω
[κλεύσομαι· κελεύθωμαι. ὁδεύσω]
κλευσόμεθα· ἀκούσομεν. φθεγξόμεθα
κλευτόν· τλευτόν
κλέψαι· κλέπτειν τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν

SCR. 13. Lysistr. 1237. 16. Alcm. fr. 91, ubi Th. Bergkium fugit GDindorfii coniectura: ἐν τῷ „Θεσσάλῳ (sic pro 'Θεσσάλου) κλείτει. 21. Plat. Legg. XII p. 955 B. 25. υ 298. 26. ὄνειδος] Arist. fr. inc. CLXXXVIII. 30. Solo. 32. Α 132. 34. 35. Ψ 244, ubi v. l. κεύθωμαι.

ADNOT. 13. Λακωνικὴ schol. Ar. Vesp. 1238 Lys. 1239, unde Suidas hausit. Post καὶ Heinsius ποιήτρια inserit. 15. Κλειτορίων? Cf. O. Mueller Dor. II 442. Forbiger Geogr. III p. 1010. 16. κλειτ.` cod., κλείτει Musurus, qui post ὀνομαστή adnexuit κλειτή. Confundit κλ[ε]ίτει· κλίματι, γωνίᾳ et κλητή· ἀγαθή, ἔνδοξος ἢ ὀνομαστή. Habet tamen etiam Suidas κλῆτος· δόξα. Cf. Lob. rhem. p. 293. 17. κλείτορες — αἱ ὑποδορεῖς — κλειτιάζειν cod., em. Mus., nisi quod e Polluce II 174 ἐπιδερίς malim. In vet. gloss. exstat: Rima κλειθρία (l. κλειτορίς.) Lob. Proll. p. 272. — κλειτορίζειν? 19. Pro inaudito hoc vocabulo (Lob. rhem. p. 79) cum VVDD κλῄζω aut κλεΐζω reponendum est, licet ordo κλείω requirat. 20. Vid. Lob. l. l. L. κλέος. 21. κλεψιμαῖον Phot. p. 168, 19. 22. Cf. de forma voc. τέμμειν· τιμᾶν. 23. Cf. Anton. Lib. c. 32 et ἐλλύες. 24. καμμηνύειν Ruhnkenius. 26. ὄνειδος vulgo voc. ἀγαθή adnexum huc revocavi. 27. πρότερον cod., em. Schrewelius. — κλέπας Aeolicum videtur pro κλέτας, ut πορύνα pro τορύνα, κλέπος pro κλεῖτος. Cf. tamen etiam λέπας. 28. Imo ἐκκλέπτει ἑαυτόν (vel πόδα)· πορεύεται λάθρα. Sed ἐξαπατᾶ[ται], ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖ ad κλέπτειν spectant. Lobeckii coniecturam πονηρεύεται in rhem. p. 55 propositam castigavi supra ad glossas ε 1447. 1489. Cf. etiam ἐπικλέπτοιτο ἐγκλεπίς ἐνηλεγείς κλέψαι κλωπᾶσθαι ἐκλέψατο. 29. θέλγειν Iensius Lucub. Hes. p. 138. Sed obstat gl. κλωπᾶσθαι. 30. κλεῖτος· (ὄρος) ὑψηλόν Meinek. Cf. 2927. κλέτας ὑψηλόν verba sunt Lycophronis 703, ubi vid. Bachm. — φώριον] Solo ap. Polluc. VIII 34 schol. Aesch. Prom. 400 Phot. 168, 22 (ubi vitiose κλέπτος). 32. Apoll. lex. 99, 33 schol. Soph. El. 56. 33. χαλεπτομένου Meinek. 34. Aristonicus (p. 330 Friedl.) ad Hom. Ψ 244: καὶ ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι οἷον πορεύωμαι et schol. min. εἰς Ἅιδου τὴν κέλευσιν ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι. 35. κελεύσομαι. ὁδεύσω Mus. Lob. rhem. p. 92. 36. κλυόμεσθα· ἀκούσομεν? κλαυσόμεθα· φθεγξόμεθα? κλεισόμεθα Meineke. 37. Sic codex, κλεῦτον· τλεῦτλον Mus. τεῦτλον Aldus. σεῦτλον· τεῦτλον, ut κ ex|ιc natum sit? 38. H. e. κλέψαι· (ἐπιθυμῆσαι)· κλέπτειν γὰρ κτλ.

κλεψίαμβοι· Ἀριστόξενος, μέλη τινὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι
40. κλεψίῤῥυτον ὕδωρ· τὸ τῆς κλεψύδρας. αὕτη δέ ἐστι[ν] κρήνη Ἀθήνησιν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων
Κλεψύδρα· κρήνη, ἥτις τὸ πρότερον Ἐμπεδὼ προσηγορεύετο. ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ἀνατελλούσας εἰς τὸν Φαληρέων δῆμον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκεῦος. ὡρολόγιον, ὄργανον, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται
Κλεωναῖαι· ῥαφανίδων τι γένος· ἀπὸ τοῦ ἐν Κλεωναῖς εἶναι
κλήδεα· φραγμοί
κλήδην· καλεῖν ἐξ ὀνόματος
45. κλήδην· ἐλθόντα ἐπὶ τὴν ἑκάστου σκηνήν. τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ κηρύσσοντα
κληδόν· σωρόν
κληδονίσαι· ἀκοῦσαι, φήμην τινὰ μαντεύσασθαι
κληδόνος· πρεσβεία[ι]ς
κληδοῦχος· γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν
50. κληδόσι· φήμαις
κληδών· κλέος, δόξα, φήμη
κληείδας· τὰς κλεῖδας
κλήθρη· δένδρον εἶδος
κληῖδες· τῆς νεὼς τὰ ζυγά, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες κάθηνται. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ κλεὶς κληΐς, καὶ θύραι· παρὰ τὸ ἐπικλείεσθαι. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπείου μέρους. καὶ παρὰ Ἐφεσίοις τῆς θεοῦ τὰ στέμματα
55. κληῖδα· τὴν κατακλεῖδα
κληϊζόμενος· φημιζόμενος
κληῖσι· ταῖς κατακλείσεσι τῶν πτερονῶν
κληϊσταί· κλεισταί. ἢ κλείθροις ἠσφαλισμέναι
κλῆμα· ὑπόδημα
60. κλημακόεσσαν· τραχεῖαν, καὶ ὀρθήν
κληματίδες· αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι
[κληνίδιον· κράββατος, ὑποκοριστικῶς
κλήνιος· ἔνδοξος
κλήομαι· καλοῦμαι]

SCR. 40. ‚*Callimachi?*‘ AM. 42. ADN. 46. *I* 11. 48. Eur. Andr. 550. 49. Aesch. Suppl. 299? 51. Herod. IX 101. 53. *ε* 239. 54. *μ* 215 *M* 456 *Ω* 318 teste Apoll. l. c. 55. *E* 146. 57. *σ* 294. 58. *β* 344. 60. *B* 729.

ADNOT. 39. Ath. IV p. 182 F XIV p. 636 B Poll. IV 59. 40. Ister ap. schol. Ar. Avv. 1694. Leak. Topogr. p. 126. 41. Vide *Πεδώ*, unde *μὲν Πεδώ* Tollius. Verba *σημαίνει — σκεῦος* in codice post *προσηγορεύετο* comparent. *Φαληρ..ν* cod., *Φαληρέα* Mus., *Φαληρέαν* Aldus. Musurus duas literas, quarum posterior *ω* fuit, delevit; em. Meurs. Pir. c. X p. 40. 42. *Κλεώνδαι — τὶ — Κλεώνδαις* cod., em. Ruhnkenius. *Κλεωναία ῥαφανίς* est ap. Theophr. HPl. VII 4, 2 Plin. HN. XIX 5. 43. Lob. rhem. p. 293. Supra *κλαδαράχοι* habuimus. *Χλήδεα* Ruhnkenius, nisi forte variaverit dialectus. 44. *κλήδων* cod., *κλήδην* Martin. Apoll. lex. 100, 6. Deinde male *καλῶν* Mus. Explicat enim phrasin *κλήδην κικλήσκειν*. 46. *χληδόν* Thes. IV c. 1628 B et sic Lex. Seg. Bachm. I 419, 6. Cf. Meinek. Com. Gr. V p. XLIX. Sed talia e dialecto esse possunt, ut *καννστρεῖν = χηνυστρεῖν, κνοή = χνοή*. 47. *ἀκοῦσαι φήμην τινά, μαντ.?* 48. *πρεσβείαις* in cod. scriptum erat priusquam Mus. exitu deleto *πρεσβείας* edi iuberet. 50. *κληῖδας* invito ordine Mus. 53. Apoll. lex. 100, 13. 54. *κληῖδες — κλεὶς κληῒς*
ἐ
— π τοῦ ἀνθρωπείου cod., *ἐπὶ τοῦ* Mus. Voc. *κλεὶς* a typotheta Aldi omissa est. Accentum correxi ex Apoll. lex. 100, 8. 55. *κληῖδα — κατακλῖδα* cod., *κατακλεῖδα* Mus. 57. *κληῖσι — κατακλήσεσι* cod. *κατακλείσεσι* Mus. 59. Cf. *κλεῖδες, κλεῖμα* et *κλίματα*. 60. Pro *κλιμακόεσσαν* vel potius *κλωμακόεσσαν*. *ὀρεινήν* mavult Albertus. 62. *κλινίδιον* Mus. 63. *κλείνιος* Mus., *κλεινός* Bentl. ad Callim. fr. CV. 64. *κλείομαι* Mus.

65. *κληπικοί·* ἰσχνοί. καὶ ἄσιτοι
κληροδοσία· κλῆρος. μερίς
* *κληρωδόσεται·* λαχμῷ δόσεται
κλῆρος· τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν. ἢ ψῆφος. ἢ οὐσία. ἢ μέρος. καὶ σκωλήκιόν τι (σ)μήνεσι (ἐγ)γινόμενον
κληροῦται· διαιρεῖται
70. *κληρουχία·* δεσποι(ε)ία
κληροῦχος· ὁ δεσπότης, καὶ ὁ γεωργός
κλήρων· μερίδων
κληρώσει· μερίσει
[*κλησιάδας·* τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
75. ..*κλησίασον·* σύναξον
κλησιάων· σκηνῶν
κλήτεσι· ταμείοις. σκηναῖς]
κλητεύει· καλεῖ εἰς δικαστήριον
κλητεύεις· μαρτυρεῖς
82. *κλητήρ·* ὁ εἰς δίκην καλῶν, ὁ κλητεύων, καὶ μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην
83. *κλητῆρα·* τὸν καλέσαντα. Ἴων Φρουροῖς
80. *κλητεύων·* μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσι δικάσασθαι
81. *κλητή·* νεοσσεία
84. *κλητῆρες·* μάρτυρες
85. *κλητόν·* κεκλημένον
κλητός· ὁ ἐξ ὀνόματος κεκλημένος. ἢ ὁ ἔνδοξος
κλητροί· κλήτορες
κλητρόν· καλούμενον. κλήοσιν
κλήτωρ· κῆρυξ. ἄγγελος. ὑπηρέτης. μάρτυς
90. *κλιδία·* τάριχος
κλίμακες· πάλης εἶδος
* *κλιματοφόρος·* ὁ ἐπὶ κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρόν
[*κλιμακίας·* τις τῶν πυρῶν]
κλιμακισμοί· πάλαισμα ποιόν
95. *κλιμακτῆρες·* οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί
κλίματα· ὑποδήματα
κλίναι· τροπαὶ τῶν μαχομένων. καὶ τὸ περιέχεσθαι ἔξωθεν ὑπό τινος. καὶ τὸ σύνηθες
κλῖναν· ἐτρέψα(ν)το, ὑπεχώρησαν

SCR. 67. 68. ADN. 71. Herod. V 77. 73. Iesai. XVII 11. 76. *B* 91. 77. Ps. CXXVIII 3. 80. Arist. Vespp. 1413 e coni. Th. Bergkii in Com. Gr. II p. 1105. 82. Ar. Avv. 1422. 83. fr. 49 p. 575 Nck. 84. Dem. 1147, 6. 244, 3 ubi peiores libri *κλήτορες*. 91. Soph. Tr. 525. 93. ADN. 95. LXX passim. 96. ADN. 98. ι 59.

ADNOT. 65. *ἰσχυροί* cod. Cyr. 63, correxi. Alludit ad *ἐσκληκότι·* *ἰσχνῷ, ἀσίτῳ*. 66. *κληροδόσια* cod. 67. *κλήρῳ δώσεται* — *δώσεται* Salmas., *κληροδοτήσετε·* *λαχμῷ δώσετε* (Esdr. IX 12) Martin. 68. (*σ*) Mus. (*ἐγ*) ego addidimus. Cf. Hesych. *σκληρός* Plin. HN. XI 16. 19 Aristot. HN. VIII 27. IX 40. 70. (*ε*) Mus. 71. Gloss. Herod. p. 610 Frz. 74. Imo *κλισιάδας*. 75. (*ἐκ*)*κλησίασον* recte Sopingus. 76. *κλισιάων* Mus. 77. *κλίτεσι* Mus. Posterius *σκηναῖς* ad *κλισίαις* refer. 81. Cf. *κλέει*. 87. 88. *κλῆσιν* Mus. Suspectae glossae. *κλητροί* (*κλητοί*) ad Hom. Od. ρ 386 retulerim ac deinde *κλήτορες·*...... scripserim. Similiter *κλητρὸν* ex *κλητόν* corruptum videtur. 90. *κλίδια* cod., scripsi *κλιδία* h. e. *κλειδία* a *κλειδίον*, iugula thynni piscis apud salsamentarios. Plin. HN. IX 15 Ath. VII 315 D. 92. *κλιματηφόρος* Mus., *κλιμακοφόρος* vel *κλιμακηφόρος* VVDD. 93. Ineptiunt h. l. editores. L. *καμακίας* e Theophr. H. Pl. VIII 7, 4. 94. *κλιμακίσκοι* cod., em. Albertus ope Suidae et ipsius Hesychii s. v. *διακλιμακίσας*. 96. Cf. *κλείματα* et *κλῆμα*. Utrobique *κλίματα* reponendum e loco Ierem. XLVIII 32 male intellecto: *κλίματά* (l. *κλήματά*) *σου διῆλθε θάλασσαν*. Monuit Bielius. 97. „*κλιναί* (diversum a *κλῖναι*)?" Meineke. 98. (*ν*) Verweius.

κλίνθη· κατεκλίθη. ἐπέκλινεν

3000. κλινθῆναι· ἀνακλιθῆναι. ἀνακλῖναι

κλινίς· ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα

* κλίνησι τάλαντα· μεταβάλλῃ τὰ ζυγά

* κλινθήτην· ἐκλίθησαν

* κλήθρα· εἶδος δένδρου. ἢ μοχλός

5. κλινοπετεῖς· ἐπὶ δίφρου καθήμενοι

* κλεινός· ἔνδοξος. ἀγαθός, καλός

κλινόστριχνον· τὴν ψαλίδα

κλιντήρ· δίφρος ἀνακλιτός

κλιντῆρες· δίφροι, κλῖναι

10. κλίνη· κράββατος

κλινίδιον· ὑποκοριστικῶς τὸ αὐτό

κλισία· κλίνη. σκηνή

κλισιάδες· αἱ δίπτυχοι θύραι. κλισίαι

κλισίαι· αἱ αὔλειοι πυλῶνες

15. κλισίη· σκηνή. καθέδρα. καὶ ἡ ἔπαυλις· ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ θρέμματα. καὶ πρόθυρον. Νίκανδρος

κλισίον· στήλη. οἱ δὲ κρηπῖδα, ἐν ᾗ οἱ θρόνοι ἔκειντο. Διονύσιος δὲ Ποσειδῶνος οἶκον

κλισίον· πανδοχεῖον. ἡ βάσις, ἐφ' ᾗ τίθεται ὁ θρόνος

κλισίον· προστάς. πρόστωον. καὶ βοῶν στάσ[ε]ις καὶ εἴσοδος. ἔνιοι τὰς τοῦ πυλῶνος θύρας πλατείας, εἰς ἃς δύναται ζεῦγος βοῶν εἰσελθεῖν

κλισμοί· θρόνοι. ἢ ἀνάκλιντρα

20. [κλίσις· ὀνομασία]

κλίτα· στοαί. ἢ σέλλας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι

κλίτος· τόπος κατωφερής

κλιτῦς καὶ κλιτύες· τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρῶν. ἢ τὰ καταφερῆ τῶν ὑδάτων. ἢ κλίμακες· ἢ ὀρῶν λόφοι. καὶ αὐλῶνας. καὶ φάραγγας

* κλιμαδόν· ὁ δερμάτινος δίφρος

25. κλοιός· μέρος τι τῆς νεώς. ἢ περιτραχήλιος δεσμός, κολλάριον, ἤτοι μανιάκης

κλοῖστρον· κλῷστρον

κλοιωτά· δεσμοῖς δι[εξ]ειλημμένα. Κλοιὸς γὰρ εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου

κλοιώτης· ὁ δεσμώτης

* κλοιτοιμωγεῖς· ἀκουσταὶ θρήνου

SCR. 99. Ψ 232. 3000. Ψ 335. 2. Τ 223. 3. Κ 350. 8. σ 190? 13. Herod. IX 9. 16—18. ω 207. 23. Π 390. 25. Ar. Vespp. 897.

ADNOT. 3001. Poll. X 33 Phot. 52, 23. 171, 9. 3. ἐκλίνθησαν Mus. 4. Confundit κλήθρη· εἶδος δένδρου et κλῆθρα· μοχλοί. 6. κλινός Salmasius. 7. ψαλλίδα Mus. Non expedio, sed κλινός (?) τριχῶν τὴν ψαλίδα voluisse videtur. 11. κλινήδιον cod. et Theognost. p. 122, 2, em. Palmerius. 13. κλεισιάδες corr. GDindorf. Thes. IV c. 1654 B. 14. „Hae non κλεισίαι sed κλεισιάδες dicuntur." idem l. c. Forsitan glossae in unam coniungendae sint omissis κλισίαι κλισίαι. 15. κλίσις cod. em. Apoll. lex. 100, 16. Fallitur Arcer ad Aelian. Tact. c. 24 p. 143 a. 16. κλισία cod., em. GDindorf. Thes. IV c. 1652 C. 17. Apoll. lex. 100, 19. 18. πρὸς τὰς πρὸς στοῶν cod. παραστάς, προβάτων Mus., em. GDindorf. Thes. IV c. 1654 A coll. Hes. s. v. πρόδομος. — στάσις Albertus. 19. Apoll. lex. 100, 15. ἀνάκλιθρα cod., ἀνάκλινθρα Mus. 20. Imo κλῆσις. 21. ἐλαίας cod., em. Salmasius. Cf. καὶ τὰν στοάν. 23. κλιτύς — ὠρῶν — ὀρολόφοι cod., ὀρῶν Mus., ὀρλόφοι Aldina; em. HSt. 25. Cf. κοινός. τὰ κοῖλα, venter navis? 26. Sic κλοιός et κλῳός πρoίρη et πρῴρα. 27. [ἐξ] Meinekius. 29. Sic codex, cuius scripturam Salmasius divinavit; κλυτοιμωγεῖς Mus. Glossam loco non suo insertam Nauckius in *Ztschr. f. AW.* 1855, 2 p. 115 correxit κλύετ' οἰμωγῆς· ἀκούετε θρήνου. Cf. tamen Apoll. lex. 100, 33 sq. s. v. κλυτόπωλος.

30. * κλοιῶν· εἶδος ὀρνέων
κλονεῖ· ταράσσει. φθείρει. φοβεῖ
κλονεῖται· φθείρεται. σπέρχεται
κλονέονται· ταράττονται
κλονέοντο· ἐθορυβοῦντο, ἐταράσσοντο. καὶ τὰ ὅμοια
35. [κλόνες· αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων]
κλόνιον· ἰσχίον. ῥάχις. ὀσφύς. τὰ τὰ δὲ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια
κλόνος· ταραχὴ πολέμου. ἢ σεισμός
κλονούμενος· ταρασσόμενος
40. κλοτοπεύειν· παραλογίζεσθαι. ἀπατᾶν. κλεψιγαμεῖν. στραγγεύεσθαι
37. κλονιστήρ· παραμήριος μάχαιρα. παρίσχιον
41. κλοτοπευτής· ἐξαλλάκτης. ἀλαζών
κλύδιον· πέλαγος
κλύδων· χώρα. καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορά, ἢ κυμάτων σφοδρότης
κλυδωνίζεται· ταράττεται. παρακρούεται
45. κλυδώνιον· πέλαγος. χειμών. καὶ θόρυβος πραγμάτων
κλύει· ἐπακούει
κλύειν· ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι
μάλιστα δέ (τ') ἔκλυον αὐτοί
κλύζει· πλημμυρεῖ, ῥέει. βρύει
κλῦθι· ἄκουσον
50. Κλύμενος· ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ κισσός, ὡς Ἀντίμαχος·
Κισσοῦ τε κλυμένοιο καὶ ἀμπελίνης
[κλύοις· δεσμοῖς]
κλύ.. μου· ἐπάκουσόν μου
κλυταί· ἔνδοξοι. ἀγαθοί, καλλοί. τίμιοι. πολλοί. ἢ πανταχοῦ κηρυττόμενοι
Κλυτίδη· Κλυτοῦ παῖ
55. κλυτοπώλῳ· ἐνδοξοπώλῳ. ἱππεὺς ἀγαθός
κλυτοτόξῳ· τῷ κατὰ τὴν τοξείαν ἐνδόξῳ
κλυτὸς ὄρνις· ὁ ἀλεκτρυών
κλυτοτέχνης· περιβόητος διὰ τὴν τέχνην
κλύων· ἐπακούων
60. κλωγμός· ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος, ὃν λάκησίν τινές φασιν, οἷον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρίως

SCR. 30. *P* 755. 31. *Λ* 526. 33. *Ξ* 59. 34. *E* 8. 37. *E* 167. 40. *T* 149. 42. πελάγιος κλύδων Soph. OC. 1686. 43. μ 421. 47. ζ 185. 50. Aristoph. fr. inc. CLXXXIX p. 1213 — Antimach. fr. LXXXI p. 89 ed. Stoll, qui Th. Bergk. κισσοῦται proposuisse narrat. 52. *A* 37 c. schol. 53. ρ 386. 54. *Δ* 302. 55. *E* 654. 56. *Δ* 101. 58. *Λ* 571.

ADNOT. 30. Sic codex, κολοιοί Mus. Respicitur *P* 755, ubi κ(ο)λοιῶν exstat. 32. Supra ἐκλόνεον· ἔφθειρον. Ἔρχεται cod., em. Meineke. 34. Apoll. lex. 100, 29. 35. Sic codex et Vossius; κλῶνες recte sed ordine turbato Mus. 36. τὰ [τὰ δὲ] Mus. Forte ταὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια κλόνις. Ceterum κλόνις, quo de cf. Antimachum Poll. II 178 schol. Aesch. Prom. 496, unice verum, κλόνιον per errorem inde fictum videtur Thes. c. 1658 C. Cf. G. Curtii Etym. p. 120. 38. Apoll. lex. 100, 29. 40. στρατεύεσθαι cod. et Apoll. lex. 101, 3, em. HSt. 37. Curtius l. c. 42. Conferunt κλυδώνιον; sed recte etiam habet κλύδιον a κλύζω ut βλύδιον a βλύζω. 43. κλυδών cod. Herodian. πμλ. p. 9, 5, em. Arcad. p. 11, 5. 47. (τ) Mus. — αὐτοῦ cod., em. Albertus. 51. H. e. κλοιοῖς. Musurus hanc glossam eiecerat. 52. Duas literas erasit Mus. et κλύε scripsit. L. κλῦθι ex *A* 37. 53. πολοί Ald., πολύ Albertus. — Omnino legendum κλυτοί — πολύ. 55. ἐνδόξῳ πώλῳ cod., em. Mus. Excidit glossa κλυτόπωλος. Vidit Heinsius. 60. λάχησι cod., λάχησιν Mus., em. Phavor. 1070, 33.

κλῶδις· κλέπτης
Κλωδῶνας· τὰς μιμαλ(λ)όνας, μαινάδας, βάκχας
κλώζειν· τὸ ἐκβαλεῖν ἐκ τῶν θεάτρων· κλωγμοὺς γὰρ ἔλεγον κατὰ μίμησιν τῶν γινομένων ἐν τοῖς στόμασι ψόφων, οἷς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ποιητῶν
κλώθει· κατασπᾷ. νήθει. ἐπιμερίζει. βλαστάνει, καλῶς αὔξεται
65. κλῶθες· μοῖραι
κλωκυδά· τὸ καθῆσθαι ἐπ' ἀμφοτέροις ποσίν
κλωμακόεν· κρημνῶδες. δύσβατον
κλωμακόεσσαν· πολλὰ ἀποκλίματα ἔχουσαν· ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὴν σημαίνει, ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον
κλῶν· συντρίβων. κατασπῶν
70. κλώνακα· ῥάβδον. [καὶ τὰ κλιμακώδη χωρία]
κλῶναξ· κλάδος
κλῶντες· σπῶντες. συντρίβοντες
κλωπᾶσθαι· ἐπιθυμεῖν. θέλειν. καὶ τὸ λάθρα καὶ ἀψοφητὶ ἰέναι καὶ πράσσειν, καὶ κλέπτεσθαι
κλώπεια· ὄρχησίς τις, ὡς Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατρικῶ(ν)
75. κλῶπες· κλέπται
κλωπωμένη· λάθρα καὶ ἀψόφως περ(ι)ϊοῦσα. καὶ ἐφιεμένη. παρὰ τὸ κλέπτεσθαι οὕτως τὸ προθυμεῖσθαι δὲ οὕτως ἔλεγον [?]
κλώσκων· ἐπικλώθων
κλωστήρ· τὸ κεκλωσμένον ῥάμμα
κλώψ· κλέπτης
80. κμητά· πεποιημένα, πεπονημένα.
κναδάλλεται· κνήθεται
κνάζει· βοηθεῖ
κνακός· ψαρός, ἵππος
κνακόν· λευκόν. πυ(ρ)ρόν
85. κνάμπτει· κάμπτει. [καταξαίνει.] κατίσχει
κνάξ· γάλα λευκόν
κνά[μ]πτομαι· κακοῦμαι. καταπονοῦμαι. καταξύομαι
κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν· συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν

SCR. 63. Demosth. 586, 17? 65. *η* 197? 68. *B* 729. 75. Eur. Rhes. 645 Herod. *I* 41. 78. ADN. 86. Thespidis personati. 88. Verba ex tragico aliquo senario excerpta arbitrabatur GDindorf., e satyrico Meineck. Com. Gr. V p. 119.

ADNOT. 61. Lob. rhem. p. 47. Forte *κλωπίδης* (Ar. Eq. 80). 62. *τοὺς μιμαλῶνας* cod., *τὰς μιμαλλόνας* Mus. Cf. Plutarch. Alex. init. Polyaen. IV 1 EM. 521, 48. 64. Vid. schol. Nic. Ther. 237 et Lobeck. rhem. p. 35, 36. 65. Pro *κατακλῶθες* a poeta Alexandrino dictum videtur, ut *αὐχέες ἀρκής κμητά* similia. Cf. Lob. Parall. p. 87. — *κλώθε.*, cod., scriptum videtur *κλώθεο*, em. Mus. 66. Infra *ὀκκύλαι· τὸ ὀκλάσαι καὶ ἐπὶ τῶν πτερνῶν καθέζεσθαι.* Atque hoc ipsum reponit Ruhnken. ap. crit. *ε* p. 80. Vid. vero Lobeck. Parall. p. 155 Prol. p. 122, 6. 67. *κρμνῶδες* cod., em. Sopingus. 68. Apoll. lex. 101, 4. — *κλωμακόεσσαι* et *ἔχουσαι* codex, correxi. 70. *κλημακώδη* codex. Haec interpretatio ad *κλώμακα* respicit. 73. Vide *κλέπειν.* 74. *Ἰοβᾶς* cod., em. Mus. qui in ultima voce unam literam erasit. 76. *κλωπομένη* Aldus. cf. Phot. 172, 16. (*ι*) Albertus. 77. Lobeck. rhem. p. 62. 91. 78. Schol. Ar. Rann. 1347. 80. Cf. 3065. Ante hanc glossam excidisse *κμέλεθρα· δοκούς* dixi in adnotatione mea ad gl. *κνίπειν.* Vid. Lob. Proll. p. 193. Reddidi h. v. Sotericho Oasitae 157 *Λύκου κμέλεθρα* (*καὶ μελοθρολύκου* cod.). 82. *βοήσει* C. 63 *κνῶζει· βοᾶ* (sic) C. 39. Coni. *κλάγξει· βοήσει*, vel *κεαθεῖ· βοηθεῖ.* 83. *ἵππος* aut cum *κνακός* copulandum aut ad elapsam glossam *Κνακίας* referendum est. De Cnacia equo Cleosthenis Epidamnii olympionice cf. Paus. VI 10, 7. 84. Schol. Theocr. VII 15. — (*ρ*) Salmas. in Solin. 629 A probante GD. in Thes. IV c. 1678 C, qui etiam adiectivum *κνηκοπύρρους* restituit Sopatro ap. Ath. XIV p. 649 A. Cf. Hes. *κνηκός.* 86. Lobeck. Parall. 96. Cf. Clem. Alex. Strom. V p. 675 Bentl. epist. ad Mill. p. 49.

κναπτόμενον· ξαινόμενον

90. κνᾶσαι· ὀλέσαι. λυπῆσαι

κναστήριον· ἐνήλατο(ν). Λάκωνες

κνάφοι· ἄκανθαι, αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια

κνάφον δίκην· ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον. ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες

κνεομένων· πονουμένων

95. κνέφα(λ)λον· τύλη. ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τυλ(ε)ῖον. καὶ π(τ)ίλον, καὶ προσκεφάλαιον, ἡ τύλη

κνέφας· ἑσπέρα, σκοτία νύξ, κενὴ φάους

κνέφος· σκότωσις

κνέωρον· φυτόν τι, ὃ τοῖς Θεσμ(οφ)ορίοις ὑποστόρνυνται, καὶ ᾧ εἰς κάθαρσιν χρῶνται. καὶ γυναικεῖον μόριον

κνῆ· κόπτει

3100. κνῆθος· κνηθός

κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· ζητοῦντές τι ἀκοῦσαι καθ' ἡδονήν

κνηκίς· κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις. καὶ δέῤῥις λεπτή. καὶ νεφέλιον λεπτόν. καὶ μελανία. καὶ ἔλαφος

κνηκὶς ἐπενήνοθε· μελανία τις τῷ σώματι. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον

κνηκόν· τὸ κροκίζον χρῶμα, ἀπὸ τοῦ ἄνθους· ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν

5. κνῆκος· λευκός. καὶ εἶδός τι σπέρματος. καὶ πυρός

κνῆμαι· τὰ διερείδοντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. αἱ κερκίδες. αἱ τῶν τροχῶν ῥάβδοι·

— χάλκεα ὀκτάκνημα

καὶ ὁδοὶ ἀνώμαλοι καὶ ἀναντώδεις. καὶ ἡμῶν κνῆμαι, ἤγουν τὰ σκέλη·

ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.

κνήμαργος· κνημώδης, παχύκνημος

κνήμη· μέρος ποδός

* κνημοῖσι· τοῖς τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις

10. κνημίαι· φθοραί. καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων, ὅπου ἐστὶν ἐπίκλιντρον

κνημίας· τὰ ἀντικνήμια. καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θρόνων ἑκατέρωθεν ξύλα διὰ τὴν καθέδραν πεπηγότα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁρματ(ε)ίοις τροχοῖς. καὶ τὰ τῆς ἁμάξης περιθέματα

SCR. 92. Herod. I 92. 95. Arist. fr. XIV p. 957 Bgk. Eur. fr. 677. 96. *Α* 475 et Tragici passim. 99. *Λ* 638. 3101. II Timoth. IV 3. 3. *οὐδέ ποθι κνηκὶς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ* Suidas. 5. Aristot. HA V 19. 6. *Ε* 723 — Υ 37. 7. Theocr. XXV 127? 9. *Β* 821.

ADNOT. 90. H. e. *κνῆσαι*. Inferius κνίσαι· ὀλέσαι λυπῆσαι. 91. Huic glossae quid obscuri inesse videatur Thes. IV c. 1673 D, non intellego. Recte Mus. *ἐνήλατον*; ipsa Glossa e *κραστήριον* corrupta est, quo de voc. cf. Hes. s. v. et Phrynich. p. 178 ed. Lob. *Λάκωνες* alio referendum. 94. *κνεόμενον* Photius 172, 24, *κναιόμενον* Suid. Cyr. recte. 95. Duplicato λ esse scribendum patet ex Herod. *πμλ.* p. 39, 15. Moer. Att. p. 229. *πῖλος* cod., supra γνάφαλλος· *πηλός* (*πῖλος* Salmas.) Utrobique nunc scribo *πτίλον*. 96. Cf. *κενέθας*. 98. Phot. 173, 5. — (οφ) Mus. Similia supra habuimus in glossa β 66 obscura *βαθύμαλλον*, ubi fortasse *βαθυμάλλου κνεώρου* legendum et de pudendo muliebri intellegendum est. 99. *κνεῖ* cod., em. Is. Voss. ex (Apoll. lex. 101, 6) Suida et EM. Cf. Lob. rhem. p. 28 Thes. 1676 C. 3100. κνηθμός· *κνησμός* Thes. 1677 C. 1. PRURIENTES AURIBUS: *qui libenter desiderant de alio mali aliquid audire.* Isidorus ab Alberto appositus. 4. *ὑπὸ — ἀπὸ* cod., *ἐπὶ — ἐπὶ* Mus. Correxi. 5. Confundit *κνῆκος* et *κνηκός*. Cf. *κνακός*. 6. *χαλκέας κατὰ κνῆμα — ὑποδεκτημαίρωνταράσσαι* cod., *χαλκέας κατὰ κνήμας — ὑπὸ δὲ κνήμησι τάραξε* Mus., em. Apoll. lex. 101, 10. 9. *κνήμεσι* cod., *κνήμησι* Mus., em. Iensius. 10. *ἐπὶ κλίνην* cod., em. Meinek. 11. *κνήμας* male Mus. (ε) Salmasius.

κνημοῦμαι· φθείρομαι
κνημούς· δασεῖς, τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους
κνημωθῆναι· φθαρῆναι
κνημῶσαι· περιχῶσαι, φράξαι. φθεῖραι. κλεῖσαι. ἐλθεῖν
κνηστήρ· φονεύς. ὀλετήρ
* κνῆν· κνήθειν
κνῆστις· κοπὶς σιδηρᾶ. ξυστήρ, ἐν ᾧ ξύουσι τὸν τυρόν. τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν. ἔνιοι τὸ ἀκνεῖν
κνηστός· ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος
κνῆ(σ)τ(ρ)ον· τὸ κνέωρον
κνίδαι· ἀκαλῆφαι. καὶ πόα τις
κνιδᾶται· δάκνεται. ἴσως ἀπὸ τῆς πόας
Κνίδος· νῆσος Ῥόδου
κνίζει· λυπεῖ
κνιδοῦντες· κνίδῃ μαστιγοῦντες
* κνίζων· [ἢ κνιζίων.] λυπῶν. ἢ συκάμινα τέμνων
κνιπά· πτιλή
κνιπεῖν· σείειν, ξύειν [μέλαθρα καὶ δοκούς]
κνῖπες· ὄμματα περιβεβρωμένα. καὶ ζωύφια τῶν ξυλοφάγων
κνιπίδος· πέρασμα δορᾶς
κνῖσα· ἀτμός, καπνὸς τῶν θυσιῶν. καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου. καὶ ἐπίπλους
κνίσ[σ]αι· φθεῖραι, ὀλέσαι. λυπῆσαι
κνισαλέῳ· περικνίστῳ
* κνίση(ς) τε· τῆς ἀναθυμιάσεως. ἢ τοῦ λίπους
κνισῆεν· εὐῶδες
κνισμός· ζηλοτυπία. ἢ μέλος τι κνισμῷ αὐλούμενον
κνισολοιχός· λίχνος
κνιστά· λάχανα συγκεκομ(μ)ένα
κνίφεα· κνίδας

SCR. 13. δ 337. 18. Λ 638. 20. Hippocr. 630, 3 al. 26. Amos VII 14. 29. Ar. Av. 590. 31. Λ 317 υ 45 γ 457. 34. υ 45. 35. κ 10. 36. Soph. fr. 504. 37. Sophilus et Amphis l. c. 38. Aristoph. l. c.

ADNOT. 12. 14. 15. Lob. rhem. p. 161. Cf. ἐκνημοῦντο ἐξεκνημώθη et διεκνημώσατο; κνημωθείς perdendi significatione dixit Hermesianax Ath. XIV 598 A. — Cf. κνυπώσσω· θριγκώσσω. 17. κνεῖν cod., em. Is. Vossius. Glossa Moeridea est p. 234. 18. κνηστίς· κοπίς cod., κνητσίς· κωπίς Mus., em. Salmasius. Apoll. lex. 101, 5. ἀκνεῖν] ἄκνηστιν? 19. Artemidorus Ephesius ap. Ath. III p. 111 D Eustath. p. 872, 9. 20. κνητόν· κνεωρόν codex, illud Salmasius hoc ego correximus. Supra etiam gl. β 66 κνεωροῦ legitur. 21. σκνῆφαι cod., em. Moer. Att. p. 67. Lob. Parall. p. 127. 22. κνηδᾶται cod. 23. ἐγγὺς Ῥόδου Cyr. Lex. ms. 25. κνίδοντες cod., κνιδῶντες Salmas., κνίζοντες Vossius, κνιδοῦντες (unde κνίδωσις) Lobeck. rhem. p. 72. 26. κνιζείων Mus., non legitur ap. Phot. p. 173, 10 quapropter del. Thes. 1685 C. 27. κνίπα· πτίλη cod., κνιπή· πτιλή recte Heinsius, modo ne formam Doricam adulterasset. 28. κνίπειν Lob. rhem. p. 35 Path. El. 432. coll. σκίπειν· νύσσει. Verba μέλαθρα καὶ δοκούς quid sibi velint patet ex iis, quae Herodianus EM. 521, 28 tradit Pamphilum ἐν ταῖς γλώσσαις afferre τὸ κμέλεθρα, quod significat τὰς δοκούς. Iam vero cum nihil id genus suo loco legatur, glossam κμέλεθρα· δοκούς quam a Diogeniano suppressam esse aegre credideris supra inserendam puto ante κμητά. 29. ‚*Cum priore significatione comparetur adiectivum κνιπός quod eum significat cui pili e ciliis perierunt.*' Thes., qui recte κνῖπες pro κνίπες exhibet. 30. πήρας μαδαρᾶς? 31. κνίσα codex. Cf. Apoll. lex. 101, 27. — λεῖπος cod., em. Mus. 32. Cf. κνάσαι. — [σ] Vossius. 33. κνισαλέω· περικν.'σω cod., scriptum erat περικνήσω., περικνίστῳ Mus. *Interpretatio suspecta, nam κνισαλέος fumosum potius significare* videtur. Thes. IV c. 1587 A. 34. κνίσητε cod., κνίσης Mus. Correxi, cum Odyss. υ 45 respiciatur. 35. κνισεῖεν cod., em. Mus. 36. Trypho Ath. XIV 618 C Eustath. 1236, 57 Poll. IV 100. 37. Eustath. 1817, 38 Ath. III p. 125 B IX p. 386 F. 38. Phot. 173, 13 Poll. VI 62Ath. IX 373 A. — (μ) Mus. 39. Lob. rhem. 293.

40. κνίψ· ζῷον πτηνόν, ὅμοιον κώνωπι
κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. τινὲς δὲ φασιν κνοῦν μὲν ἦχον, κνοὴν δὲ περὶ ὃ μέρος τοῦ ἄξονος, ἡ χοινικίς
κνῦ· τὸ ἐλάχιστον
κνύειν· κνήθειν, ξύειν
κνύζα· κν(υζ)ηθμός, ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι· ἐπὶ τῶν κυνῶν. καὶ ἡ κόνυζα κατὰ συγκοπήν
45. κνυζε(ῖ)σθαι· μοχθεῖν. κλαίειν. ἀφανίζεσθαι
κνυζηθμός· ἰδίωμα ἦχου φωνῆς, καὶ κλαυθμός
κνυζόν· ἀέρα ἐπινέφελον καὶ πνευματώδη
κνυζοί· οἱ τὰ ὄμματα πονοῦντες
κνυζούμενον· στένοντα. [ἡ φωνὴ κυνῶν, [ἢ κνυζιθμὸς] γοερὸν φθεγγομένων
50. κνυζώσω· συ[ν]σπάσω. κακώσω
κνύζωψ· λάχανον, ὅμοιον σελίνῳ
κνυθόν· σμικρόν
54. κνυπώσω· θριγκώσω
53. κνύθος· ἄκανθα μικρά
55. κνώδακες· οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί
κνώδαλα· κυρίως, τὰ θαλάττια θηρία· κινώθαλα γάρ ἐστιν τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ χερσαίου φησὶν κνώδαλον, θηρίον, ἢ ζῷον μικρόν
κνώδαξ· κέντρον ἄξονος, γνώμων. ὄργανον χρυσοχοϊκόν. καὶ χαλινόν
κνώδη· χωρία. θηρία
κνώδων· ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος
60. κνῶος· ἡσυχία πάντων
κνώσσειν· ὑπνοῦν, καθεύδειν, κοιμᾶσθαι. ῥέγχειν
κνώμενοι· κνηθόμενοι
κνωπεύς· ἄρκτος. ἔνιοι κνουπεύς
Κνωσός· πόλις
65. κνώσσοντι· καθεύδοντι
Κνώσια κῶλα· τὰ ὁρμητικά
κοᾷ· ἀκούει. πεύθεται

SCR. 41. fr. 233 p. 59. 44. Theocr. IV 25. 46. π 162. 53. ADN. 56. Post epicorum principes h. v. usi sunt Tragici Alcman alii. 59. ADN. 61. δ 809? 64. *B* 646. 65. Pind. Ol. XIII 100.

ADNOT. 40. *κνίξ* codex. 41. *κνομαιῆχον — χνόην δὲ περὶ ὃ μ. — ἢ χηνικῆς* cod., *κνοῦν μὲν ἦχον — χνόην δὲ μέρος — ἡ χοινικίς* Mus. Infra *χνόαι· αἱ χοινικίδες. αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες* et *χνόην· τὸν τῶν ποδῶν ψόφον.* 42. Pierso Moer. p. 331. *Ramentum* vertit Lob. rhem. p. 287. 43. Phot. 173, 17 Philoxenus Eustath. 1746, 7. 44. *κνύθα; κνηθμός* cod., *κνύζα* Salmasius *κνυζηθμός* ego. 45. *κνύζεσθαι* codex. Non multum huic glossae tribuit GDindorf. Thes. IV c. 1693 D, licet Lobeck. ad Soph. Ai. p. 180 barytonon agnoscat. Ordo et *κνυζᾶσθαι* et *κνυζεῖσθαι* admittit. 46. Vitiose infra *κνυζηθμός*. 47. 48. Cf. *σκνῖφος, σκνιφόν*. 49. *κνυζηθμός* Mus. Recte Schowius: *κνυζιθμός superioris* (3146) *varia lectio videtur: eodem pertinere reliqua suspicor.* Cf. Apoll. lex. 101, 14. — *κνυζώμενον* Phot. 173, 21 hoc quoque recte. 50. *κνύζωσεν* Odyss. ν 433. 52. Lob. rhem. p. 287. 53. *θρυγκώσω* cod., em. Mus. 54. Lobeck. l. c. et Parall. p. 406 n. 55. *φυσιτῆρσιν* cod., em. Mus. 56. Apoll. 101, 15. 57. *ἄξων* cod., em. Salmas. de mod. us. p. 103. 58. Suspectum. Lobeck. Proll. p. 90. — *χερσαῖα θ.?* 59. Schol. Soph. Ai. 1034. 60. 61. Lob. rhem. 109. 61. *κνωσσεῖν· ὑπνεῖν* cod., *ὑπνοῦν* Mus. qui accentum bene correxit. 63. Lobeck. Parall. p. 118. Infra *κυνοῦπες· ἄρκτος Μακεδόνες*, ubi Musurus *κυνοῦπις* pro *κυνῶπις* scripsit vereor ut recte. 65. *κνωσέοντι* cod., em. Heinsius. 66. *κνωσιάκωλα* cod., em. Salmasius. Cf. Meinek. Philol. XIII 514. Turbatus ordo transpositione sanandus videtur. 67. *κόα* cod., em. Mus.

κοάλεμος· ἠλίθιος, ἀνόητος
κοαλδδεῖν· Λυδοὶ τὸν βασιλέα
Κοαλιεῖν· βάρβαρον ἔθνος
κόαλοι· βάρβαροι
κόαξ· βάτραχος
κόαρον· ἐλάχιστον
κοᾶσαι· αἰσθέσθαι
[κοάχλικας· ἄρτους]
κόβακτρα· κολακεύματα, πανουργήματα
κόβαλος· πανοῦργος. κακοῦργος. στωμύλος, λάλος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κομψός. ἔνιοι μάταιος. ἄλλοι κροταφιστής, ἄσωτος, τωθαστής, ἀπατεών. κακό(σχολος)
κόβαρος· ὄνος
κόβειρα· γελοῖα
κύβειρος· γελοιαστής, σκώπτης, λοιδοριστής
κοβελίσκον· τρυβλίον
κόγκαλος· κονιορτός
κογκυλεύοντες· κογκύλιον ἐκπιάζοντες
κόγξ· ὁμοίως πάξ. ἐπιφώνημα τετελεσμένοις. καὶ τῆς δικαστικῆς ψήφου ἦχος, ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς βλόψ
κογχαλίζειν· πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων
κόγχας· καὶ χήμας. καὶ τὸ μέτρον
κόγχναι· αἱ ὄγχναι
κόγχην διελεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίως τι ποιῆσαι
κόγχης ἄξιον· ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς ἐτίθεσαν
κογχίτης· εἶδος λίθου
κόγχον διεῖλες· [ε]ἶσον ἐποίησας
κόγχος· κοχλίας
κογχυλαγόνες· γυναῖκες, νύμφαι
κογχύλαι· κηκῖδες

SCR. 68. Ar. Eqq. 198. 72. Ar. Ran. 209. 77. Comici passim. 86. Saepe ap. Hippocratem. 88. Teleclides Ath. III 87 A.

ADNOT. 69. Ineptit PBoetticher Aric. p. 45 *κόαλοι δεῦν populi regem* interpretans. Supra καλοῖς· βασιλεύς habuimus. Scriptum igitur erat supra *ΚΑΛΟΙΝ* (*Schönkraft?*) h. l. *ΚΟΑΛΛΙΝ*, utrum rectius non liquet. Cf. *Βαλλήν*. 70. κοαλιεῖς Mus., cuius correctionem typotheta non advertit. Possit κοαλιεῖν varia lectio praecedentis glossae videri; tum *βάρβαρον ἔθνος* ad seq. gl. trahendum. Sed cf. 3171. 71. κοάλεμοι Albertus *Κῶλοι* Vossius parum probabiliter. Cf. Lob. Prol. p. 158. Coni. *ΚΌΛΧΟΙ: βάρβαρον ἔθνος, βάρβαροι.* Sin *ΚΟΑΛΙΕΙΝ* detortum est e *ΚΟΛΧΙϹΙΝ* possis: *Κολχίσιν· βαρβάροις. Κόλχοι· βάρβαρον ἔθνος.* 72. *βατράχου φωνή?* 73. Pierso ad Moer. p. 331. 75. κόλλικας Salmasius. 76. κόβατρα Phot. 175, 21; κόβαλα utrobique GDindorf. 77. τοθαστής — κακό.... cod., compendium delevit et corr. Mus. κακόχολος Aldus. Cf. Didym. Ar. Ran. 104. 78. ἄνθρωπος cod., em. Lob. Proll. 256 n. Qui latine porcelliones et millepedae vocantur, antiquo nomine dicuntur ὀνίσκοι, novicio κουβάριδες. 79. κύβειρος· ἀνεδής (sic) C. 39. 81. *Glossa absurda fortasse e loco aliquo conficta, in quo ὀβελίσκος et τρυβλίον coniuncta fuerunt, ut ap. Arist. Avv.* 387. 388. GDindorf. Thes. IV c. 1699 A. 82. Lob. Proll. p. 104. Reperit alicubi κόνκαλος pro κονίcαλος scriptum, ut recte visum Ruhnkenio. 83. κογχύλιον? Intellegi de aperiendo sigillo potest vel de conquirenda purpura, unde Constant. de adm. imp. c. 52 conchyliarium κογχυλευτήν dixit. 84. ὄμπαξ cod., em. Lobeck. in Seebod. misc. crit. I p. 627 sqq. et Aglaoph. p. 779 sq. coll. πάξ. περὶ cod., emend. Phavor. 85. Idem ni fallor quod Hermippus κρεμβαλιάζειν dixit. 87. Lob. Path. El. p. 107. 88. κόγχειν, cod. em. Mus. Phot. 174, 5 Suid. App. prov. III 47 p. 426, ubi τῶν — ποιούντων legitur. 89. ἐπὶ τοῦ ἄξιον οὐτέλειαν cod., ἄξιον· ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς Casaubonus, τῆς εὐτελείας Heinsius. 90. Pausan. I 44, 6 COMueller *Handb. der Arch.* § 268, 1. 91. εἶσον cod., em. Append. prov. l. c. 92. κοχλιός cod. Mus., em. Aldus, nisi κοχλίς malis. 94. Cf. καγκύλας.

95. κογχύλιαι· τὰ ὄστρεα. καὶ πορφύραι
κογχυλίας λίθος· σκληρός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίου[ς] τύπους
κόδαλα· ἰχθῦς, κεστρεύς
κοδαλεύεσθαι· ἔνδον διατρίβειν
κοδαλεύομαι· ἐνδομυχῶ
3200. κοδαλευομένη· ἀρεσκευομένη. ἀπραγοῦσα
* κλαδομαί· αἱ φρυκτωρίαι
* κοδράντης· τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως, ἢ λεπτὰ δύο· τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νουμμίον ἓν ἥμισυ, ἢ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ κοδράντης νουμμία τρία. ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως
κοδομεύει· φρύγει τὰς κριθάς. καὶ ἔργον οἰκοδομεῖ
κοδομεύειν· τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινι ἀγγείῳ
5. κοδομεύς· ὁ ἐπιτάσσων τῷ φρυγεῖ, τὰς κριθὰς φρύγων
Κοδομή· ὄνομα θεραπαίνης. ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν
κοδομία· ἰπνία. φρυκτία. ἀλετρία
* κοδράντης· τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο· τὸ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου
κόδρους· οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντες......... Ἀθηναῖος, λαμπρὸς τῷ γένει
10. κοδύμαλον· τὸ στρουθίον, [μῆλον]. οἱ δὲ κυδώνιον. οἱ δὲ ἄνθους εἶδος. οἱ δὲ κόσμος περιτραχήλιος
κοδώνεα· σῦκα χειμερινά. καὶ καρύων εἶδος Περσικῶν
κοθεῖ· αἰσθάνεται, νοεῖ
κόθημα· ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. καὶ κότιλον ὁμοίως
κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον. τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸ κόθορνον
15. κοθοῦριν· ἀλώπεκα
κόθουρος· ἀργός, ἄκεντρος. κολοβοῦρος. σιτοκοῦρος. ἀχρεῖος. κακοῦργος. ἀλώπηξ
κοθώ· βλάβη
Κοθωκίδαι· δῆμος

SCR. 96. Aristoph. fr. XVI p. 1020. 3202. Matth. V 26. 10. Alcm. fr. 86. 14. Xen. Hell. II 3, 47. 16. Hesiod. Opp. 301.

ADNOT. 95. L. κογχύλαι vel κογχύλια. 96. κογχυλιάτην vocat Xenoph. Anab. III 4, 10 et Philostr. p. 71. [ς] HSt. probante Iungermanno ad Poll. VII 100 n. 55. 97. Nisi additum esset κεστρεύς conicerem κνώδαλα· ἰχθῦς. Nunc praestabit ἰχθῦς ὁ. 3201. κοδομαί· φρύκτριαι HSt. 2. φόλεως cod. φώλεως Mus., em. Salmasius. Reliqua vitia ἢ λεπτὸν — νόμισμα ἕν, ἢ — νομίσματα sustuli scribendo ἢ λεπτὰ δύο — νουμμίον ἓν ἥμισυ, ἢ — νουμμία. Cf. ἀσάριον. 3. Sic cod., ἔργῳ Mus. τὸ ἐργαλεῖον κοδομοῖον Heinsius. 4. ὕπνῳ cod., em. Mus. Lycii κάδρεμα dicebant, cum ρ Cretico epenthetico. 5. τῶ φρυγὶ cod., τῷ φρύγοντι Mus. Correxi. 6. Lobeck. Proll. p. 45. 7. ὑπνία cod., ἰπνία Mus. Κοδομεύτρια· ἰπνεύτρια φρύκτρια ἀλέτρια GDindorf. Thes. c. 1703 A. 8. τὸ δὲ Mus. 9. Κόδρ., — Ἀθηναῖο., cod. Κόδρους — Ἀθηναῖος Mus. qui in prima voce compendium delevit in Ἀθ. ultimam tantum literam. Cf. Phot. 176, 1 et supple Κόδρος δὲ vel tale quid. 11. Κυδωναῖα ficus hibernas ab Achaeis vocari tradit Pamphilus Ath. III p. 77 A auctorem citans Arist. Byz. p. 188 Nck., κωδωναῖα Eustath. 1964, 10 et cod. C Athenaei. 12. κοεῖ Ahrens Dial. II p. 85 n. 8, praeeunte Salmasio ad Simplic. p. 235. Sic infra loco non suo post κοῶν recte. 13. Cf. Lob. Proll. p. 93 n. 20 et 115, n. 8. Infra κοτίλλιν sed loco non suo et κόπελλα habebimus. ἀπὸ cod., ἐπὶ Mus. 15. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 117 n. et nos s. v. καθουφήν. — κοθοῦριος· (sic) κλέπτης C. 39. 16. Separatas glossas κόθουρος et κολοβοῦρος copulavit Salmasius. κοθοῦρος· ὁ κοῦνδαμος (sic) C. 39. 17. Infra κορθώ. Lobeck. rhem. p. 320. 18. Phot. 176, 10 schol. Ar. Thesm. 620.

* κωθωνίσαι· μεθύσαι. Κώθων γὰρ τὸ μέγα ποτήριον
* κώθων· περιφερὲς καὶ μέγα ποτήριον
* κοία· κλέψημα
κοῖ· τὰ κοῖλα
κοιάζει· ἐνεχυράζει
κοίας· σφαίρας. ἢ λίθους
κοίασον· σύν[η]θες
κοιᾶται· ἱερᾶται
κοίελος· τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον
κοΐζειν· τὰ χοιρίδια (μι)μητικῶς λέγεται
[κοίημα· γέννημα]
κοίης· ἱερεὺς Καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα. οἱ δὲ κόης
κόϊκες· ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος. καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί
κοικύλλειν· περιβλέπειν· κοῖλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον. ἄλλοι φθονεῖν
κοιλάδες· πεδία. λιβάδες
κοιλάς· τὸ εὔδιον. καὶ ἡ βαθεῖα γῆ
κοίλησι· βαθείαις
Κοιλία· ὀχετὸς ἐν Κυρήνῃ. [καὶ τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα]
Κοιλίς· δῆμος Ἀττικῆς
κοιλίσκον· κοῖλον......
* κοιλώμασι· ταπεινώμασιν
κοῖλον τοῦ ποδὸς δεῖξαι· ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων
* κοῖλον λόχον· τὸν δούριον ἵππον
* κοιλότερα· βαθύτερα
κοιλοπίτυξ· ὁπλίτης. τινὲς δὲ ὀϊστός
κοιλῶπαν· περίζωμα
κόϊλον· κοῖλον
κοῖλος· θυρεών, οὐκ ἔχων θύρας
κοῖλυ· τὸ καλόν

SCR. 24. Antimachus ap. EM. 770, 10 Cram. An. Oxx. I 401. 28. Ar. Ach. 746. 31. Pherecrates. 32. Ar. Thesm. 852. 35. *Α* 26. 41. δ 277. 42. ADN. 45. Alcaeus.

ADNOT. 19. 20. *κοθωνίσαι* et *κόθων* Salmasius propter ordinem. 21. Non expedio. 22. *κοιγὰ* codex, *κοιϝά* coll. *κοιφόν* Pergerus et Salmasius. Legendum videtur *κοῖ· τὰ κοῖλα* h. e. aut *κόοι*, q. v. aut apotroctum, ut *κρῖ δῶ θῶ κνῆ κρά* de quibus vide Lob. Parall. p. 116. 23. Cf. *κοῖον· ἐνέχυρον* (Lob. rhem. 279) *κῷα· ἐνέχυρα κῳάζειν· ἀστραγαλίζειν, ἐνεχυράζειν κῳαθείς· ἐνεχυριασθείς. κοῦα· ἐνέχυρα κουάσαι· ἐνεχυριάσαι. κώϊα· ἐνέχυρα.* 99. *κοιάς* cod., em. Arcad. 100, 17. Male *κοίας· ὁ στρογγύλος λίθος* ap. Herodian. epim. 74 C. 39 Suid. Moschop. *π.σχεδ.* p. 5 Boisson. Anecd. IV p. 384 Theognost. 21, 25, Hinc *κωαί· ἀστράγαλοι.* — Ne mireris omissam Macedonicam glossam *κοῖδος· ὁ οἰκονόμος* Arcad. 47, 28, sciendum *σκοῖδος* scribendam esse. 25. [η] Iensius. 26. Lob. rhem. p. 156. Cf. *κοιώσατο* et *κειώσασθαι.* 28. (μι) Mus. 29. *κύημα* Is. Voss. et Bentl. ep. ad Mill. p. 77. 30. Cf. *κοιόλης.* Gesen. Monum. p. 401. Hinc descendit *κώταρχος* in C. I. II p. 564. 1119. 2880 — 2 CKeil onom. p. 108 Lob. Aglaoph. II p. 1290 rhem. p. 273. 31. *κοῖκες*, ut supra *κοίζειν*, codex, em. Sopingus. Sub finem excidisse videtur *κοΐκινοι.* 32. *κῦλα* cod., em. Thes. 1705 B. Lob. Proll. p. 123 Hainebach de redupl. p. 11. 36. Confundit *Κοιλία* et *καλιά.* 37. *Ἀττικός* cod. *Ἀττικῆς* Mus. *Κοίλη* Thes. IV c. 1706 C et rectius mutato accentu *Κοιλή* (coll. *Steph. Byz. Ἀγγελή) Nauck. Philol. II p. 146, immemores dudum correctum hoc esse a Palmerio et Meursio pop. Att. p. 54.* — Suspicabar tamen (*θάλασσα*) *κοίλη· δῆμος Ἀττικός* scribi posse. 38. *κοίλισκον* codex, correxi. Post *κοῖλον* elapsum est vocabulum *ἐκκοπέα* h. e. *scalper excisorius.* 41. Cf. gl. δ 2289. 42. *κοιλοτέρα· βαθυτέρα* probabiliter Albertus adscripto Levit. XIII 30. 43. 44. Non liquet. Cum priore gl. cf. *κουλιβός· ἡ πίτυς*; posteriorem haud scio an sic scriptam voluerit auctor *κοιλωπά· περίστομα.* 45. *κοῖλον· κοῖλον* cod., om. Mus., habet ex Herodiano Arcad. p. 55, 22., corr. Meinek. Philol. III p. 321 Lob. Proll. p. 114. 47. *κοῖλον* pro *καλόν* HSt.

κοιλώτεα· δένδρον τι
κοιμάστριος· κοιτών
50. κοιμηθέντι· κατακλιθέντι, οὐ πάντως ὑπνώσαν
κοιμηθῆναι· κατακλιθῆναι. ὑπνῶσαι
κοιμίζει· κατακλίνει
κοινά· χόρτος. κοινή, δημοσία
κοινεῖον· πορνεῖον
55. κοινοβούλας· τοὺς συνέδρους
κοινοδήμιον· τὸ δημόσιον. ἢ τὸ δικαστήριον
κοινολογεῖται· κοινῇ διαλέγεται
κοινοκαθέτας· συνθηκοφύλακας
κοινόν· βδελυκτόν, ἀκάθαρτον
60. κοινός· δεσπότης. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. δῆμος. ἀδελφός. Σοφοκλῆς Ἀντιγόνῃ·

ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα

καὶ ἐν Ὑδροφόροις·

πολύκοινον Ἀμφιτρίτην

κοινῶνας· κοινωνούς
κοινῶσαι· προσανενεγκεῖν
κοινὸς Ἑρμῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων
κοῖον· ἐνέχυρον
65. κοιόλης· ὁ ἱερεύς
[κοιοφόρος· ἔγκυος, ἐγγαστρωμένη]
κοιπποίβα· πᾶν σπέρμα. Ἀχαιοί
κοιρανέων· κοιράνους καθιστάς. ἢ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν, κελεύων βασιλικῶς ἢ βασιλεύων
κοίρανος· ὁ ἐπικρατῶν, καὶ ἡγεμονεύων, βασιλεύς
70. κοίσκαι· δίκαιοι
κοισσοί. κορμοί
[κοῖται· γυναικῶν ἐπιθυμίαι]
κοιτάσαι· κατακοιμῆσαι
κοίτη· κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες
75. κοιτίς· ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ (ὁ) γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο
κοῖτον ἰαύει· εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται
κοῖτος· ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος. καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη

SCR. 50. υ 4 ψ 255. 51. η 343. 52. Eur. Hec. 473. 60. fr. 607 p. 222. 61. Xenoph. Cyr. VII 5, 35 ubi ex Suida *κοινῶνας* est restitutum pro vulgato *κοινωνούς*. Cf. Polluc. VIII 134: *οἱ κοινῶνες Ξενοφῶντος ἴδιον*. 62. Thuc. II 73. 67. *B* 207. 68. *B* 204. 76. Eur. Rhes. 740. 77. η 138?

ADNOT. 48. Cf. *κολουτέα*. 49. Coni. *κοιματήριον*. Cf. Ath. IV p 143 C. 50. Apoll. lex. 101, 32. 53. *κοιναχόρτος* cod., correxi. Accenseo hoc eidem translationis generi, atque *ἄφθονοι· ἅλες ἀδάπανον· ὕδωρ*. 54. *κοινίον· πορνίον* cod., em. Arcad. p. 121, 5 Phot. Cyr. 39. Lex. MS. Suid. Moschop. p. 5. 56. *κοινομήδιον καὶ κοινοδήμιον* cod. 58. Non intellego. 60. *Κοινὸν δεσπότην* Persarum regem vocatum ex Aristide I p. 221 et Heliod. V 9 comparat VD in Obss. misc. nov. I p. 82. *μέρος*] Cf. 3025, ubi *κοῖλον* coniecimus. *δῆμος*] Hoc potius *τὸ κοινόν* est, nisi *δήμιος* scribendum cum Heinsio. *ὡς* — *Ἰσμήνης* — *ὑδροφό..οις* (scriptum erat *ὑδροφόδροις*) *πολύκωνον* cod., *ὦ* — *Ἰσμίνης* — *ὑδροφόροις πολύκοινον* Mus. Cf. schol. Didymi ad Soph. Antig. 1. 63. Diogen. prov. V 38. 64. Vide *κοῖα*. 65. Lob. proll. p. 129. In *κοίολις* corruptum ap. Theognost. 21, 25. Cum forma vocis GDindorfius *ἱερόλας* confert, quod vide. 66. *ἐγκαστρωμένη* cod. *ἐγγαστρωμένη* Mus. *ἐγγεγαστρωμένη*? — L. *κυοφόρος*. 67. *κοιπποιβαπᾶν· σπέρμα* cod. *κοιπποιβάπαν* Mus. *κοιπποίβα· πᾶν* Salmasius. 68. *καθιότας* cod., em. Mus. 69. *ἐτικρατῶν* Aldus. 70. Infra *κόσκικοι· κατοικίδιοι ὄρνιθες*. An *Κόσσας. δίκαιος* Cf. Suid. II 1 c. 352. 71. Coniciunt *κόϊκες· φορμοί*. Dixerim non liquere. 72. Imo *κίτται*. 75. (*ὁ*) Mus. *ἀπετέθετο* cod., em. Coray ad Heliodor. p. 155. 76. *τὴν κοίτιν* cod., em. Mus.

κοιτών· τὸ δωμάτιον
κοιφόν· κοῖλον
80. κοιώσατο· ἀφιερώσατο, καθιερώσατο
κόκκαλος· ῥόμβος. στρόβιλος. πεύκη
κοκκίδα· αἴγειρον
κοκκόαξ· κορώνη
* κοκκοῦσα· συκῆ
85. κοκκοβάρη· γλαῦξ
κοκκοθραύστης· ὄρνις ποιός
κοκκόνοι· οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν
κόκκος· ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται. καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα. καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος
κόκκ.· τὴν τοῦ σίτου κεγχραμίδα. [καὶ ἐπιβόημα οἰονόμου
90. κοκκοχλύζειν· συλλαβίζειν
* κοκκοποιόν· κοκκοβαφές
κόκκυ· τὸ ἐλάχιστον
Κοκκυβίας· ὄνομα κύριον·
κόκκυγες(γ')· ἐπὶ ὑπονοηθέντων πλειόνων εἶναι, καὶ ὀλίγων ὄντων
95. κοκκυγίαν· ἄνεμον, οἱ Κροτωνιᾶται
κοκκύζει· ταράσσει. φωνεῖ ὀξέως
κοκκύμηλα· ὁ καρπός.......
κόκκυξ· τὸ ζῶον. ἢ τὸ ὄρνεον. καὶ ἡ βοτάνη. καὶ ὁ πρόβολος. καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις. καὶ λόφος, καὶ περικεφαλαία
κόκκυς· λόφος
3300. κόκκωνες· οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς. καὶ ὅθεν ἰξός
κοκρύνδακοι· κυλλοί
κοκρύδων· λῃστῶν. κλεπτῶν
κοκ[κ]ύαι· οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι

SCR. 78. Aristoph. ap. Poll. I 79. 81. Hippocr. 401, 46. 92. 94. ADN. 3300. Solon ap. Phrynich. p. 396.

ADNOT. 78. Lobeck. Phrynich. p. 252. 79. *κύφων· ξύλον* an *Κύφον· πόλιν*? Sed nil muto. 80. Lob. rhem. 172. Vide *κειώσατο*. 81. *κόγκαλος* cod., em. Heinsius. Cf. Ath. II 57 B Galen. lex. Hipp. p. 504. Lob. Proll p. 102. — *στρόβιλος πεύκης* probabiliter Salmasius. 82. Cf. *κερκίς* et *κίρκος*. 84. *κοκκοῦσσα* pro *κοκκόεσσα* coni. HSt. „*forsan quia fructus ficus multa habent granula.*" 85. Coaluisse duo videntur articuli *κοκκοβά· γλαῦξ* et *κοκκοβαφῆ·* ...... Ac videndum, ne quae infra leguntur turbato ordine *κοκκοποιόν· κοκκοβαφές* huc retrahenda sint *ἐξ ἀντιστροφῆς* scripta *κοκκοβαφές· κοκκοποιόν* (*χροιές*). Noctuam *κοκκοβόα κοκκοβά κουκουβά νυκτιβόα* vocari Bochart. Hieroz. II p. 287 Salmasius GDindorf. Thes. c. 1734 adverterunt. Adde *κουκούφας* ex Horap. Hierogl. I 55 p. 279—281 Leem. 87. L. *κόκκαλοι* vel *κόκκοι*. Vox nihili est *κοκκόνοι* cui in voc. *κοκκονάριον* nihil praesidii inest. — *πυρίνες* cod., em. Mus. 88. *μόριον*] *κόκκοι testiculi* in epigr. Stratonis in Anth. Pal. XII 222. Cf. *ἐπικόκκουρος*. Inepte schol. Ar. Av. 505 *κόκκυ* per *αἰδοῖον* explicat. Forsitan igitur *ἀνδρεῖον μόριον* scribendum fuerit. 89. *ἐπιβόημα*] Hoc ad *κόκκυ* referendum. *κόκκου* Mus., qui compendium aut literam fini vocis impositam delevit. 90. *σιλλυβίζειν*? scidas chartae pergamenae cocco infectas voluminibus agglutinare. An *κοκκύζειν· συλλαβίζειν*? 91. Cf. 3285. 92. Schol. Ar. Rann. 1384 per *ὀλίγον*, Bekk. 105. 22 per *βραχύ*, alii ut EM. Suid. C. 39 *ταχύ* interpretantur. Cf. *κίκκα· βαιόν, ἐλάχιστον, οὐδέν*. Huc retraho verba glossae 3289 annexa. 93. *Κοκκυγίας* GDindorfius. An *Κυκίβιος*; cf. ThBergk. *Ztsch. f. AW.* 1845 p. 975. 94. (*γ'*) debetur GDindorfio Thes. IV c. 1737 B. Cf. Ar. Ach. 598. 95. *κοκκυγία., ἀνέμων ἢ κροτονιᾶται* codex, in quo *κοκκυγίαι* legisse sibi visus est Schowius. *κοκκυγίαν· ἄνεμον. οἱ Κροτωνιάται* Mus. qui literam in fine vocis delevit. Ventorum terminatio in *ίας* cum sit notissima, non ausim *ἀνεμώνη*. *Κροτωνιᾶται* reponere. 97. *κοκκύμειλα* cod., em. Sopingus. 98. *ἢ* aut abundat, aut *τὸ ζῶον* cum dicit piscem vocalem intellegit, quo de cf. Arist. HA. IV 9, 3. *ὑγροῦ* cod., *ἱεροῦ* HSt. et Heinsius e Polluce II 183. — Schol. Theocrit. XV 64. 3301. Non liquet. 2. *κροκύδων λεπτῶν*·.....? 3. Sic codex, *κοκκίαι* Mus. em. Salmasius. Glossae Hesychii vitiose scriptae sunt *γυγαί· πάπποι, κουκᾶ· πάππων* et *κυκοίας· προγόνους*. Cf. Suid. EM. 524, 52 Anth. Pal. IX 312. Recte *κοκύας· ὁ πρόγονος* C. 39. 63. Zonar. c. 1228. Vocabulum a Lobeck. Proll. 488 tractatum Ionicum est.

[κόλα· ὀστᾶ. μέλη. ἢ ὅπλα. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, ὃ καὶ ξιφισμός]

κολαβρίζειν· σκιρτᾶν

κολαβρενομένη· κώλοις ἀλλομένη

κόλαβρον· τὸ χοιρίδιον

κολάζειν· περαίνειν, ὀγκᾶσθαι

Κολακοφωροκλείδης· Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν, Ἕρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνιχος δὲ ἐν Κωμασταῖς. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης Κ(λ)εώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας

κολάττη· κόλακα

Κολακώνυμος· Κλεώνυμος λέγεται Κολακώνυμος· κόλαξ γάρ

κολάπτει· κλώθει πρὸς τῷ γόνατι, ἢ γλύφει

κόλασις· τιμωρία

κολασσία· ἀνδριάντος σκιά. καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα

κολαφιζόμενος· ῥαπιζόμενος

κόλαφος· κόνδυλος. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀγρωστίνῳ καὶ παιδοτρίβου ὄνομα

κολέα· ποιά τις ὄρχησις

κολεάζοντες· ὠθοῦντες (εἰς) κολεόν[τες] περαίνοντες

[κολεάμος· ματαιόφρων]

κολεασμός· τὸ περαίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον· τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον

κολέαρχος· κακόσχολον ὄνομα

κολεῖν· ἐλθεῖν

κολεκάνοι· τοῦτο ἐπὶ μήκους σὺν λεπτότητι ἐτάσσετο. Στρά(τ)τις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ τοὺς τί οὐκ ἄξει τις ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολέκαν λέγων

κολεός· ἡ θήκη τοῦ ξίφους. καὶ λάρναξ. καὶ ὑδρία

SCR. 9. Com. Gr. vol. II 1 p. 394 fr. VI. p. 587 fr. IV. 11. Ar. Vesp. 590. 20. Voc. usus Alciphro I 38, ubi *κολάσμασιν* legebatur. 23. fr. VII p. 789. 24. Homerus.

ADNOT. 4. *κῶλα* cod., ordinem turbatum restituit Is. Vossius coll. Cyr. 63 *κόλα· σκέλη πόδας*. Confundit lexicographus *κῶλα· ὀστᾶ μέλη ὁπλαί* et *κολέα·* (sive *κολᾶ*) *εἶδος ὀρχήσεως*. Cf. *κολία κολιάσαι* et *κολαβρισμός* Poll. IV 100. 6. *κόλοις* cod., em. Mus. 7. *κοιλίδιον* cod., em. Heinsius. *κολοβρός* (hoc accentu rectius)· *ὁ μικρὸς χοῖρος* C. 39. Zonar. c. 1230. Illustrat haec Nauck. Ar. Byz. p. 118 sqq. 284. 8. Confundit *κολεάζειν· περαίνειν* sensu obscoeno et *κλάζειν· ὀγκᾶσθαι*. 9. (λ) Mus. *Κολακοφοροκλείδης* cod., *κορακοφοροκλείδης* quod infra legitur in glossa non integra praefert Dobraeus Ar. Nubb. 352, em. Meinek. Com. Gr. II 1. p. 394. 587. 10. Sic codex, *κολάττην* Mus. Ordo *κολάκτην* requirit, *κολάττην* si mendo caret Creticum est, ut *ὑφεττόν ἐργοδιώττας ἐττῶν Λυττός* alia id genus. 12. *γλύφει* recte habet; cf. *ἐνκολάψας κεκολαμμένη*. Reliqua non intellego. 14. Cave *κολοσσία* scribas. Similiter *Κολασσαεῖς* Xenophontis Suidae et in Pauli epistolis optimi libri tuentur. E contrario infra perverso literarum ordine legi *κολασσία* monet Is. Vossius. 16. *ἀγροστίνῳ* cod. Mus., em. Albertus, qui pro *παιδοτρίβαις* etiam recte *παιδοτρίβου* coniciebat. 17. *κόλεα* codex; cf. *κόλα* et *κολία*. 18. *κολεάζοντες· ὠθοῦντες. κολύοντες· περαίνοντες* cod. Mus. Recte eiecta divisionis nota haec coniunctim legerunt Salmasius alii, sed non emendarunt. Exhibui Cobeti emendationem Novv. Lectt. p. 428. 19. Imo *κοάλεμος;* vidit Albertus. 20. *κολεοῦ — κολεόν?* Sed potest etiam editum ferri. 21. *κολέαρχος* (*κολοιάρχους* Ar. Av. 1212?) cum de praesultatore recte dictum sit, nescio quomodo huic vocabulo obscoenam significationem tribuere possit. Fortasse haec *κακόσχολον ὄνομα* ad gl. praec. trahenda. 22. *μολεῖν* Guyetus. Cf. *ἐξῶκελλον*, ubi codex *ἐξώκολον* exhibet. Coniciat aliquis *κονεῖν* h. e. *currere, properare;* sed revocare conicientem potest Lob. Proll. p. 366. 23. Infra pro eodem habebimus *κολοκάνοι*. G. Curtius Etym. p. 122 comparat Sanscr. *Kṛças* (*macer*) latinum *gracilis* et obsoletum *cracentes*, quo usus est Ennius Ann. 497 ed. Vahlen. Meinekius *κολοκάνναβοι* coniecerat, assurgente Lobeck Proll. p. 286. *Στρατὶς* cod., *Στράτις* Mus., em. Maussacus. In ed. Schrewelii *τοὺς* ante *τὶ* (leg. *ποῦστιν;*) per errorem typothetae deest, revocavit Schowius p. 451. *λέγω* Pergerus. 24. Cf. *καδία*.

κολερά· νόθα, νωθρά. ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα

* κολεάσα· ἀναθήματα

* Κολαινίς· Ἄρτεμις ἀπὸ Κολαίνου τοὔνομα λαβοῦσα

κολετρῶσι· καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὃ δὴ λέγουσι κολετρᾶν. ἔνιοι δέ· ἐνάλλονται εἰς τὸ κόλον, ὃ δηλοῖ εἰς τὴν γαστέρα

κοληβάζει· ἐσθίει. καταπίνει

κολία· ὀρχήσεως εἶδος. καὶ ἐπικήδεια. καὶ μέτρον τι· καὶ τὸ ἡμικόλιον. καὶ τὰ ἐκ μέλιτος τρωγάλια

κολιᾶν· ἐρίζειν. ἀγνωμονεῖν

κολιάσαι· ὀρχήσασθαι

* κόλλεα· περιτμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός

[κόλλα· τοῦ βοὸς τὸ νωτιαῖον δέρμα, ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν]

κόλλαπες· οἱ κόλλαβοι, περὶ οὓς αἱ χορδαί· τὸ γὰρ νωτιαῖον, τὸ τραχηλιαῖον τοῦ βοός, κόλλοψ, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. καὶ τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ παρηβηκότας παῖδας ἐντεῦθεν κόλλοπάς φασιν

κολλήεντα· καλῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα

κολλητὰς σανίδας· τὰς θύρας, τὰ θυρώματα

Κολλίδαι· γένος Ἰθαγενῶν

* κόλιξ· τὸ γαρδούμενον

κόλλικας· εἶδός τι ἄρτου

κολλικοονόμον· τὸν κόρδακα κόλλικα λέγουσι καὶ κορδακίσματα

κόλλοπι· κολλάβῳ

κολλοπίζειν· καθέλκειν

κολλοπῶσαι· κατακολλῆσαι

[κόλλον· ἄρτος

κόλλωψ· τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον]

κόλλυβα· τρωγάλια

SCR. 26. Aristot. HA. VIII 10, ubi *κολέραι* in cod. legitur pro *κολεραί*. 28. ADN. 29. Nubb. 552. 36. *O* 389. 37. *I* 574. (Apoll. lex. 103, 20). 42. Arist. fr. inc. LXXII. 47. Coniunxit Ar. Plut. 768.

ADNOT. 25. *κόλερον* (sic) *τὸ ἀκούρευτον πρόβατον* Theognost. p. 131, 1. *τραχέα* suspectum, *ἄτριχα* Arnaldus, *βραδέα* Meineke. 26. *κολοσσιαῖα ἀναθήματα*? nisi e deminutivo *κολασσία* sit corruptum. 27. *κολεμίς ἄρτιμις — κωλένου* cod., *Ἄρτεμις — Κολέμου* Mus., em. Sopingus. Cf. Pausan. I 31, 5 et schol. Ar. Avv. 873. 28. *κολέτραν* cod., correxit Heinsius. Schol. Nubb. 552. 29. Vitiose infra *κολοιβάζειν*. 30. Glossa obscura. Saltationis genus innuit id quod supra *κολέα* et vitiose *κόλα* dixerat; mensuram *ἡμικόλλιον* habuimus supra suo loco, unde h. l. *μέτρον τι, ὅθεν καὶ τὸ ἡμικόλλιον* scribi malim (*κόλλαδον* etiam ap> Epiphan. t. 2 p. 184 C mensura liquidorum est); denique mox per *τρωγάλια* explicat *κόλλυβα*. Cf. Arist. fr. XVII p. 1123. Restat *ἐπικήδεια* quod quo referam non habeo. 31. Infra *κοσμᾶν· ἐρίζειν ἀγνωμονεῖν*. Utrumque e *κολοιᾶν* detortum videbatur Thes. IV c. 1746 D. *ἐρίζειν* possis-ad *κονίειν* referre, sed obstat Homer. Il. *A* 575 ubi *ἐριδαίνετον* et *κολῳόν* coniuncta. 32. Vide *κολέα κολία κόλα*. Emendationibus *ἀσκωλιάσαι* vel *βουκολιάσαι* non opus. 35. *κόλλ.πες· οἱ κολλάβοι — νωτιαῖον, τὸ*
ηβη
κόλλοψ — παρ.κηκότας codex, *κόλλοπες·* (recte) *οἱ κολλάβοι — νωτιαῖον ἢ τὸ — κόλλοψ* (*κόλλωψ* error Aldi) — *παρηβηκότας* Mus. In codice *κόλλαπες* et *παρηβηκότας* a pr. m. Ad rem cf. Bekk. p. 102, 33 Porson. ad Eur. Med. 139, XII Nauck. Ar. Byz. p. 170 Casaub. in Ath. VII 11 p. 519, 49 Eustath. 1915, 16 schol. Ar. Nubb. 348. 38. Infra *Κονείδη* (sic) *γένος ἰθαγενῶν*, ubi haud scio an sit *Κυννίδαι* legendum. Nihil huc faciunt *Κωλιεῖς*. Nostram vero glossam e Plut. Mor. p. 294 C in *Κολιάδαι* emendandam suspicor, et gentem Ithacensem intellego. 39. *γαρδούμιον* Cyr. Lex. MS. Bernardi. Malo *κόλλιξ· τὸν χόνδρινον* coll. Ath. III p. 112 A. 41. Sic codex, quod *κόλλικος νόμον* esse videtur; *κολλικονόμον* Mus. Pro *κορδακίσματα* mallem *κορδακισμούς*. 43. *καθέλκειν* quid sit nescio, *κολλοπίζειν* enim est *verticillis intendere*. Sed *κόρδακα ἕλκειν* Aristoph. Nubb. 540 dixerat. 45. Forte *κόλλουρα* Laconice pro *κόλλυρα*. *κόλλιξ· ἄρτος* C. 39. 46. Recte Mus. *κόλλοψ* sed invito ordine. 47. Cf. *κολία*.

κολλυβιστής· τραπεζίτης· κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς
κολλύρα· Θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκ τέφρας πεπλασμένων, ἢ ἐνέλκουσα
50. κολλυρίων· ὄρνις ποιός
κολ[λ]ύχνιον· καρύου λέπισμα
[κολοβάφινα· τὰ κολλοβαφῆ]
κολοβοῖ· ἐπικόπτει
κο[λ]λοβός· [κονδός.] σμικρός. ὀλιγοστός. ἢ ἐστερημένος. καὶ νόμος τις κιθαρῳδικός
55. [κολοιβάζειν· ἀτάκτως ἐσθίειν]
κολοίδιον· παραξιφίδιον
κολοίδορον· ξύλον μάχας ποιούντων ἐπεισφερόμενον
κολοιή· φωνή
κολοιοί· σκῶπες, μικραὶ κορῶν[ί]αι
60. κολοιός· ὃ οὐ τάχα ὁρᾶται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
κολοίπρημα· ἄπληστον κάθαρμα
κολοϊτέα· δένδρον τι
κολοιτύποι· κακοί
Κολοίφρυξ· Ταναγραῖος ἀλεκτρυών. καὶ ὄρος Βοιωτίας
65. κολοκάνοι· εὐμήκεις καὶ λεπτοί
[κολοκτρύων· ἀπὸ τοῦ κολονοῦ, ἀλεκτρυόνος μεγάλου γέγονεν]
* κολοιστι.· ξηρόν
κολόκυμα· τὸ τυφλὸν κῦμα. οἱ δὲ τὸν σκώληκά καλούμενον, τὸ μακρὸν κῦμα
κολοκώνας· τὰς βαλβῖδάς τινες
70. κόλον· κολ(ο)υστόν, μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα. καὶ ἡ τῶν κεράτων ἔκφυσις αὐτὸ μόνον ἔχον τὸ ζῷον, καὶ μηδέποτε εἰς τὸ τέλειον κερασφοροῦν. ταύτας δὲ καὶ στολόκρους ἔλεγον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔντερον, καὶ τὸ κολοβόν. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ τὸ κολοβόν, τὸ κεκολοβωμένον
κόλος· κολοβός. ἢ μάχη ἄκερος. [θόρυβος]. νοσώδης. πηρός. κολοβός

SCR. 50. Aristot. HA. IX 33. 59. *Π* 583. 66. ADN. 68. Ar. Eqq. 700. 69. Theocr. VIII 51.

ADNOT. 49. *ἐνέλκουσα* cod. *ἐν ἕλκουσα* Mus. Non liquet. 50. Infra *κορυλλίων· ὄρνιθος εἶδος*, ubi ante *κόρυκος* positum vitii suspectum est. Cf. Lob. Path. El. p. 514. 51. *καρίου* cod., em. Sopingus. Alludit ad *κολύφανον*. Vid. Lobeck. Proll. p. 344. Alterum λ delendum censui. 52. Imo *χολοβάφινα· τὰ χολοβαφῆ*, q. v. Correxit Salmasius. 53. *ἐπικόπτει*, non *ἀποκόπτει*, quod exspectabam, etiam Cyr. 63. 54. Reieci vocabulum recentioris graecitatis *κονδός* sive *κοντός*. Idem Arcadio 48, 11 exemit Meinek. Steph. Byz. 157, 5. 55. Imo *κοληβάζειν*. 57. *ἐπεσφαιρωμένον* Salmasius, quod verum puto. *μάχαιραι μετ' ἐπισφαίρων* memorantur a Polybio X 21. 58. *κολοίη* cod., em. Schneider. Buttmann. Lexil. I p. 160. (קוֹל *vox*). 59. *σκοπὶς — κορωνίαι* cod., em. Menagius in Amoen. I. C. c. 38 p. 308. 60. *ὃς* Mus., *ὃ* (sc. *ὄρνεον*) non facile cernitur Alexandriae; *ταχὺ* cod., em. Meineke. 61. *ἄπρηστα* h. e. *piamenta semiambusta*. 63. *κολοὶ τύποι* codex. 64. *ταναγραίως* cod., em. Mus. *κολόφρυξ* addita inepta etymologia EM. 526, 1. — *Ἀντικονδυλεῖς· οἱ ἐν Βοιωτίᾳ Κολοίφρυγες* (sic B, *κόλοι φρύγες* libri) *ὡς Ἀριστοφάνης ὁ τοὺς Θηβαίους ὅρους γεγραφὼς* Steph. Byz. 98, 14 Mein. „*Cur dicti sunt Colophryges obscurum est; fuisse videntur in vicinia Tanagrae gallis nobilitatae*“ Meinek. l. c. 65. *εὐμύθεις* cod., em. Sopingus. Cf. *κολεκάνοι*. 66. Pertinet ad Aristoph. Ran. 935 ubi in Ravennate *κολοκτρυόνα* pro *κἀλεκτρυόνα* exstat. Recte Fritzschio p. 310 perantiquum hoc videtur vitium quod inepte deluserit Alexandrinos interpretes. Reperit saltem h. v. scholiasta et Theognost. 29, 17 *κολουτρύων*. 67. *κολοίστιον* Musurus qui compendio deleto accentum retraxit. *κολουστόν· πηρόν?* 68. *μικρόν* cod., em. Guyetus. 70. *κολὺς τὸν* cod., *κολυστὸν* Mus., em. Verweius. In sequentibus non erat cur Musurus *κέρας φοροῦν* et *κολόκρους* scriberet. *Στόλοκροι* qui tandem dicti fuerint Hesychius suo loco docuit. *ἔχων* cod., em. Mus. nisi legendum *καὶ τὴν τῶν κεράτων ἔκφυσιν αὐτὸ μόνον ἔχει τ. ζ.* — *ταὐτὰ* vel *τούτους*. 71. Confundit *κόλος* et *κολῳός· θόρυβος*. Pro altero *κολοβός* possis *κονδός*, nisi cum Abreschio in Obss. misc. nov. I p. 83 *κόλος μάχη· ἢ κολοβὸς (ἢ) ἢ ἄκερος* malis.

κολοσσοί· ἀγάλματα ὑπερμεγέθη. ἀνδριάντες
κο.λόσταθμος· ἔπαυλις, καμαρωτὸν ἔχουσα τὸν πυλῶνα
κολοσσία· ἀνδριάντος σκιά. καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα
75. κολοσυρτεῖ· θορυβεῖ, ταράσσει
κολοσυρτός· θόρυβος. συρφετός. κονιορτός. ὄχλος. ἀναφορά
κολουᾶν· θορυβεῖν
κολούει· κατασεῖ. σάττει. κωλύει. ἐμποδίζει. κολοβοῖ
κολούεται· ἐλαττοῦται
80. κολουρέη· κολοβή. νεωτάτη
κολουρίᾳ· τῇ ἀποτομίᾳ
κολουρῖτις· γῆ. Σικελοί
κύλουρον· κολοβόν. μάστιγα
* κύλον· κώδιον. Λάκωνες
85. * κολουμβᾷ· θορυβεῖ
κόλους· ψωμούς
κολοῦσθαι· κολοβοῦσθαι
κολούσματα· κλάσματα
κολούων· μειῶν, ἐλαττῶν
90. Κολοφών· ὁ κολιός. καὶ ἰχθῦς θαλάσσιος. ἢ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. καὶ ἐπὶ παθῶν, ἤτοι συμφορῶν, λαμβάνεται. ἢ τὸ ὄνομα πόλεως. κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος, ἤγουν τὸ πέρας τοῦ πράγματος
κολοφώνια· ὑποδήματα κοῖλα. καὶ μεταλ(λ)ικόν τι
κολόχειρ· χείραργος
κόλπον ἀνιεμένη· τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα, ἵνα τὸν μαστὸν δείξῃ
κόλπος· κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος
95. κόλσασθαι· ἱκετεῦσαι
κόλυβος· ἔπαυλις
κολυκρίζοντες· ἐκτελοῦντες
κολυμβητάς· τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους
κολυμβίς· ὄρνις ποιός
3400. κόλυμβοι· αἱ κολυμβάδες, τὰ ὄρνεα. ἢ ζωΰφια ἐν κολυμβήθραις
[κολύρας· ἀρτίδια μικρά, καθαρά]
κολύμφατος· [φλοιός. λεπίδιον]

SCR. 76. *M* 147. 78. *κωλύει*] Eur. fr. 93. — *θ* 211. 89. Eur. fr. 374. 528. 93. *X* 80. 98. ADN. 99. Arist. Ach. 875.

ADNOT. 73. *κολοσταθμός* cod., h. e. *κοιλόσταθμος*, quo de voc. cf. Gl. MSS. in Proph. et Cyrill. Alex. in Agg. Proph. I 4 p. 630. Pro *καταβατὸν* igitur *καμαρωτόν* repo-*ειν* sui. 74. Cf. *κολασσία* et *κολέασα* (3326). 77. *θορειβᾶν* cod., em. Mus. Male Herodianus epim. p. 70 *κολούω· θορυβῶ*, (leg. *κολουῶ*), at *κολουᾶν* et *κολουμβᾶν* non depravatae formae sunt, ut GDindorfio visum in Thes. IV c. 1769 D, sed Cypriae et Pamphyliae. 78. *κουλούει* pro *κολούει* Aldi vitium. — *κατασεῖ* — *κόλύει* cod., *κατασείει* (malim *κατάσσει*) — *κωλύει* Mus. 80. *κολουραίῃ* Salmasius e Callimachi fr. (LXVI p. 322 Bentl.). Sed *νεωτάτη* quid? forte *μειωτῇ*. 82. *κολουρίτης* cod. *κολουρίτις* Mus. • 84. *κώδιον* est *σκύλον*, quod Lacones *κοῦλον* dixisse videntur. 85. Imo *κολουβᾷ* pro *κολῳᾷ*, ut *δρούβει*. 86. *κωλούς* cod., *ἀκόλους* Guyetus, quo magis nativum *κόλους* videbatur Lobeckio Path. El. p. 27. 87. *κολούεσθαι* non opus videtur. 89. *μ.ῶν ἐλαττόνων* cod., em. Musurus, qui unam literam expunxit. 90. *κολοιός* Mus. 91. (*λ*) Mus. 93. Apoll. lex 102, 9. 95. *κολπώσασθαι* Albertus. — *ΚΟΛΣΑΣΘΑΙ* corruptum videtur ex *ΙΛΕΟΣΑΣΘΑΙ* h. e. *ἱλεώσασθαι*. 96. Eadem origine qua *καλύβη*. 97. Hoc et quod mox gl. 3403 habebimus *κολυρίζοντες· ἐκκενοῦντες* scribendum videtur *κολλυρίζοντες*. Interpretatio corrupta. 99. Aristot. HA. VIII 3 Ath. IX p. 395 D. 3401. Imo *κολλύρας*. Pro *καθαρά* Stephanus et Theodorus in lex. ms. ap. Schow. p. 451 legunt *κιθαρᾶ*, quod in *κρίθινα* mutari iubet Schowius. 2. Explicatio absurda. Cf. Geopon. II 4, 1. Cf. 3405.

κολυρίζοντες· ἐκκενοῦντες
Κολυττός· ὄνομα δήμου
κολύφανον· φλοιός. λεπύριον
κολυφρόν· ἐλαφρόν
κολῶ· κολάσω
Κολῶναι· αἱ πόλεις Τροίας
κολωμένους· κολάσοντας
Κολωνός· παροιμία·
ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο
ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων
κολωνία· τάφος. Ἠλεῖοι
κολώνη· τόπος ὑψηλός, καὶ ἐπανάστημα γῆς βουνοειδές. ἡ πόλις μεγάλη
κολωνός· τόπος ὕψος ἔχων
* [κολῷον καὶ κολώϊον ἢ] κολῳός· θόρυβος, ἀταξία, ταραχή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ζώου
κολωνοῦ· τόπος ἐν τῷ ἄστει
κόλωψ· ἀμφιάτωρ
[κολωφών· πέρας, ἔσχατον τέλος
κολοτέα· δένδρον τι]
κομᾷ· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ. ἢ χλοηφορεῖ. ἢ ἀγάλλεται
κόμαι· τρίχες
κομαίθα· ἡ τυχοῦσα γυνή
[κομαίονται· κοιμηθήσονται]
κομάκτωρ· ἡ λέξις παρὰ Ῥίνθωνι ἐν Μηδείᾳ
κομανίαν· πορνί., δαψιλὴν ἀνίαν
κόμαρος· φυτόν τι, ὅπερ φέρει καρπὸν μιμαίκυλον
κομάς· θεραπείας. καὶ τὰ συοφόρβια
κόμβα· κορώνη. Πολυῤῥήνιοι
κομβακεύεται· κύμπους λέγει
κό[μ]βαλα· παίγματά τινα
Κόμβη· Κουρήτων μήτηρ

SCR. 3409. 8. ADN. 14. *Λ* 575. 19. Ar. Plut. 170. 25. Amphis Ath. II p. 50 F. Theophr. I 15. XIII 16.

ADNOT. 3. Vide 3397. 4. Imo *Κολλυτός*. 5. Cf. 3402. Rectius *κελύφανον*. 6. Infra *κορφῶς· ἐλαφρῶς*. Verte: *cortice levior*. 7. Phot. 85, 8. 9. *Κολῶναι* Paus. IX 14, 1 *Κολωναί* Thucyd. I 131 Xenoph. Hell. III 1, 13. Apio ap. Apoll. lex. 102, 7.
κολω
8. *κολώσαντας* cod., em. schol. Ar. Vespp. 244, ubi cod. Ven. *χολούμενος* scriptum habet. 10. *κολωνὰς* cod., em. Mus. Cf. interp. ad Append. prov. IV 49 p. 444. 11. Primam ultimae vocis literam delevit Musurus. De tumulo sepulcrali *κολώνης ἐξ ἄκρας* etiam Soph. El. 894 dixit. Eustath. p. 351, 9. 14. Unice verum est *κολῳός*. Per *κολῷον* (l. *κολῳόν*) et *κολώϊον* (l. *κολωιόν*) indicare videtur scripturae discrepantiam in Hom. *Λ* 575. De hac et praec. glossis cf. Apoll. lex. 102, 1—4. 15. *Κωλώπου* cod., correxi. Invenerat alicubi *ἐκ Κολωνοῦ*. 16. Non liquet. 17. *κολοφών* recte sed ordine perverso Musurus. 18. *κολωτέα* Is. Vossius propter seriem. Verum est *κολοϊτέα* quod supra etiam *κοιλωτέα* et *καλλαιτέα* scriptum habuimus, sed vitiose, cum non nisi tres huius voc. scripturae tolerari possint *κολοϊτέα κολουιτέα* et *κολοβιτέα*. 21. *Κυμαίθα* vel *Κωμαίθα*? cf. Meinek.
δ
Theocr. p. 226. 22. Infra *κωμαίνει· νυστάζει*. Adludit certe ad *κῶμα*. 23. *μη* cod., em. Mus. Glossas veteres, in quibus *Comactor· κωμάκτωρ, ἀνάγκως* (?) legitur adposuit Sopingus. Nisi potius *comissatorem* significat, ut *κωμάκτωρ* pro *κωμαστής* dixerit Rhintho. 24. Sic codex, *πορνεί̣δα, ψίλειαν, ἄνοιαν* Musurus, *πορνείαν δαψίλειαν ἄνοιαν* Heinsius. Forte *(γυναι)κομανίαν· πορνείαν*. 25. Lob. Proll. p. 254. 26. *κομιδάς*? 27. *πολυρίνιοι* cod., ✝ Mus., em. Sopingus. Lobeck. Proll. p. 148. 29. *κόμβαλα· πήγματα τινά* cod., em. Ruhnken. 30. Infra *Σωχός· ὁ τῶν Κουρήτων πατήρ*.

κόμβησαν· ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν
κομβολύτης· βαλαντιοτόμος
[κόμβομα· στόλισμα. σκήρωμα]
κομβίζων· φυσῶν
35. κόμβος· κύσυμβος. τὸ ἔκπωμα
κόμβους· ὀδόντας γομφίους
κομβώματα· τὰ ἐν ταῖς ῥάβδοις μικρὸν χρόνον ἔχοντα ὑπὸ πεταλαίων
κομβώσασθαι· στολίσασθαι
κομεῖν· ἐπιμελείας ἀξιοῦν
40. κομέε(ι)ν· κομεῖν. ἐπιμελεῖσθαι, θεραπεύειν. ὅθεν καὶ κόμη καὶ ἱπποκόμος
[κομενταρίσιος· τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος]
* κόμαι· αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. καὶ χωρίον
* κομιδή· ἡ ἐπιμέλεια, θεραπεία
* κόμης· ἄρχων, ἡγεμών
45. * κομβῆσαι· ἀναλαβεῖν
κομῆτα· αὐχητά
κομήτης· εὔθριξ, καλὰς τρίχας ἔχων. ἢ ἀστήρ
[κομία· εὐωχία
κομίατον· ἐξαίτησιν λαμβάνειν το(ῦ) ἀφεθῆναι]
50. κομιδῆ· ἄγαν, πάνυ, σφόδρα, παντελῶς. ἢ συλλογή. ἢ λῆ[μ]ψις. ἐπιμέλεια
κόμιζε· ἐπιμελείας ἀξίου
κομίζεται· νομίζεται. λέγεται. ὅπερ ἐστὶν ἡ Τυμπανιστρίαις
κομίζων· βαστάζων, ἐπιφέρων
κομίσαι· φέρε. σῶσαι. θρέψαι. ἀναλαβεῖν. ἀναγαγεῖν. ἐπιμελείας ἀξιῶσαι
55. κομιστάς· ἐπιμελητάς
κομίστρια· ἐπιμελήτρια. τροφός. [ἐμπλέκτρια]
κομιούμενος· ὠνησόμενος
κο[μι]στή· τροφή

SCR. 40. λ 249. 47. Phoenix Coloph. Ath. XII 530 F. 51. Z 490. 52. Nauck. fr. trag. p. 215. Eiusdem tituli comoediam scripsit Autocrates. 55. Eur. Suppl. 25.

ADNOT. 31. *βόμβησαν* coniciebat Albertus, licet non ignoraret in C. 63 etiam *κόμβησαν· ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν* tradi. Alius mallt *κονάβησαν*, sed non opus. 33. *κόμβομα — σκήρωμα* cod., *κόμβωμα — σκείρωμα* Mus., *περίζωμα* Toup. Emend. III p. 545, *σπείρωμα* Abresch. Misc. Obs. nov. I p. 83. Conicio *σκίρρωμα*. 35. „*ἐγκόμβωμα* pro *ἔκπωμα* corr. Sylburgus probante Iungermanno ad Polluc. IV 119: recte, nisi *κόμβος* (Cyprium) cum *κύμβος* confudit grammaticus.“ Thes. IV c. 1774 B. Lob. Proll. p. 148. 36. *ἄδοντας* cod., em. Scaliger. Cf. *κόμμοι κόμποι γόμφους μύλακροι*. Hinc pro *κομβίζων· φυσῶν* leg. *κομβίζων· φύων (ὀδόντας γομφίους)*. Cf. Lobeck. Parall. p. 355 n. 37. *τόρνον ἔχοντα ὑπὸ πεταλέων* Mus., *πετάλων* Salmasius. Legendum videtur *χρυσὸν* et *μεταλλέων (λέγονται)*; *ῥάβδοι* enim h. l. sunt venae, nodi in aurifodinis. 40. *κόμεεν* cod., em. Apoll. lex. 102, 10. 41. *κομενταρήσιος* est *commentariensis*. 42. Confundit *κόμαι* et *κῶμαι*. 44. H. e. *comes* de quo dixit Ducang. Gloss. p. 693 sqq. 45. *κομῆσαι* ordine requirente Vossius h. e. *κομίσαι*. 46. *κομητά* cod., em. Thes. IV c. 1777 B vocativum esse monens. 48. H. e. *κωμασία*. Ceterum *κόμος* saepissime scriptum in fictilibus pictis antiqui operis pro *Κῶμος*. 49. (ῦ) Mus., *τὸ* codex. Musuri emendationem confirmat Cyr. Marinus. 50. [μ] Mus. 52. *Τυμπανιστρίαις* cod., *Τυμπανισταῖς* Pricaeus. — *ἐν* pro *ἡ* Mus. 54. *φέραι* cod., em. Meinekius, qui *κόμισαι* et *κομίσαι* confundi monet. Cf. *κομβῆσαι*. 56. *ἐμπλέκτριαν* ad *κομμώτριαν* referendum esse animadvertit Pierso ad Moer. p. 238. 58. Vid. Lob. Parall. p. 351. — Leg. *κοστή· τροφή*. Sic enim schol. Hom. AL Z 506 p. 199, 56 *κυρίως δὲ αἱ πᾶσαι τροφαὶ ἀκοσταὶ καλοῦνται παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς καὶ Νίκανδρος*.

Κόμιτα· ἕνα τῶν ζ'
60. κόμμα καινόν· οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν καινῶν πολιτῶν
κομμάραι ἢ κομάραι· καρίδες. Μακεδόνες
κομμαρεύων· θηρεύων. μοχθῶν
κόμμοι· ὀδόντες γόμφιοι, ἢ κόμποι. ἢ κοπετοί
......· κρότος, κόσμος
65. κόμμον· ὡράϊζε τὸ σῶμα
κομμῶ· πλεκτάναι
κομμωθεῖσα· κοσμηθεῖσα
* κομμώ(τ)ρια· ἡ (ἐμ)πλέκτρ(ι)α
κόμμωσις· ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμός. καὶ ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν, ἡ τοῦ σμήνους διάχρισις
70. κομμῶσαι· κοσμῆσαι
κομμώτρια· ἡ κοσμοῦσα τὰς τρίχας καὶ ψιλοῦσα κουρίσ[ασα]
κομπάζει· καυχᾶται
κόμπαλος· παλαιστροφύλαξ
κομπολακήσει· προσαλαζονεύσει
75. [κομίζειν· καὶ καταλαζονεύειν]
κομπεῖ· μεγαλορ(ρ)ημονεῖ. ψοφεῖ
κόμποι· ὀδόντες γόμφιοι
κομποῖς· ὑπερηφάνοις
κόμπος· ψόφος, κτύπος, ἦχος ὀδόντων
80. κομπῶδες· ἀλαζονικόν
κομψά· τὰ στρογγύλα

SCR. 59. Callimachus ap. Bekk. III p. 1188? 60. ADN. 76. *M* 151. 79. *M* 149 ϑ 380. 80. Thuc. V 68.

ADNOT. 59. *Κόμητα* et *ἑπτά* ordine quidem perverso Musurus, sed aliam medelam adhiberi non posse docuit Meineck. Philol. XIV 1. Quaerendum tamen, num septem calculorum in ludo *κύων καὶ πόλις* adhibitorum unus dictus sit *Κόμης*, quemadmodum alium scimus appellatum esse *Βασιλέα*. 60. *κόμμα, κένθω — νομιστὰς* cod., + *κομμακένθω — νομιστὰς* Mus., em. Sopingus. $\overline{ΘΩ}$ ni fallor e *θεῶν* natum; cf. Ar. Ran. 917. 61. Cf. gl. *κ* 598. 62. Cf. gl. *κ* 566. Ad *θηρεύων* subaudi *κομμάρας*, *cammaros venari*. Parilia sunt *ἀσπαλεύω ἐλλοπεύω*. 63. *ἢ κόμποι* cum addit, significat variam lectionem se reperisse *κόμποι*, pro quo supra *κόμβους* habuimus. Cf. *κόμποι· ὀδόντες γόμφιοι*. *Κοπετοί* ad *κομμοί* pertinet. 64. Excidisse caput articuli *κομμός* observabat Vossius. Sed fieri potest ut scriptum fuerit *ἢ κοπετοὶ κρατὸς. κόσμος.— κομμός· περίεργος κόσμησις* Suidas. 65. *κόμμον* cod., *κομμοῦν* Mus. Reduxi codicis lectionem et pro *ὡραΐζειν* scripsi *ὡράϊζε*. Nisi forte duo articuli *κόμμον* et *κομμοῦν* coaluerunt. 66. Codicis scripturam a Musuro in *κομμώσεις* mutatam exhibui. Glossa fuisse videtur *κομμώ*, quod lex. rhet. Bekk. 273, 6 sic interpretatur: *ἡ κοσμοῦσα τὸ ἕδος τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια*. — *πλεκτάνη* (sic) ad *κομμῷ* retulerim. 67. *κομμωρία· ἡ πλέκτρα* cod. *κομμώτρια* Mus., em. Guyetus et Heinsius. Glossa e Moeride Att. p. 237 inserta est. Cf. Boeckh. C. I. I n. 1467. 69. ‚*διάχρισις*] Columella XII 50 *Gummitionem* appellat, Plin. HN. XI 7, cuius locus desumptus est ex Aristot. HA. IX 40 *Commosin*. Sed recte in Aristotele nonnulli libri *κώνησιν* praebent, minus recte alii *κώνυσιν* et *κόνισιν*‘ Thes. IV c. 1786 CD. 71. *φιλοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισσα* EM. 528, 4. L. *κουρίς* ope Hellad. in Phot. Bibl p. 530, 14. 74. *κομπαλικεύσει* cod., *κομπολακήσει* coll. Aristoph. Ran. 961 Lobeck. Aglaoph. p. 1322. 75. *κομπάζειν· καταλαζονεύειν* Bruno. 76. (ρ) Mus. 77. Lobeck. Parall. p. 355 n. Vide *κόμμοι* et *κόμβους*. 78. *κόμποις* cod., accentum auctore Arcadio p. 67, 2 correxi. Vide etiam schol. Eur. Phoen. 609 EM. 527, 47. 80. *ἀλαζωνικόν* cod., em. Mus. 81. *τὸ στρεβλὸν κομψόν* Erotian. lex. p. 222.

κομψεία· ποικίλη λαλιά, καὶ πανουργία. [ἢ οἱ σκόλυμοι. ἔνιοι τὰ τῶν κοσύφων κρέα. οἱ δὲ γένος λαχάνων, ὅπερ τινὲς ἱπποσέλινον καὶ σμυρνίον

κομψεύεται· κολακεύει. σεμνόνεται. πιθανοποιεῖ

κομψόν· ἔντιμον. σπουδαῖον. γελοιαστήν. τωθαστήν. πανοῦργον. λάλον. στωμύλον. σκωπτικόν. ἐπίχαρι

85. κομψότερον· βελτιώτερον. ἐλαφρότερον

κομψούς· βελτίστους. πανούργους. σπουδαίους. ἐντίμους. καλούς

[κομωδοῦντες· θριαμβεύοντες. πομπεύοντες

κομῶσα· γέμουσα

κοναβῆσαι· ἠχῆσαι, ψοφῆσαι

90. κόναβος· ἦχος, ψόφος, κρότος

κοναί· φόνοι

κονάριχον· γλαφυρόν

κοναρόν· εὐτραφῆ, πίονα. δραστήριον

κοναρώτερον· δραστικώτερον

95. κονάσσασιν· κονιορτὸν ἐγείρουσα

κόνδοι· κεραῖαι. ἀστράγαλοι

κόνδυ· ποτήριον βαρβαρικόν, κυμβίον

* κονδούκτωρ· μισθωτός

κονθυλίζει· κολαφίζει

3500. κόνδυλος· ἕτερόν τι τοῦ κολάφου

κονδυλούμεναι· ἀνοιδ[ήσ]οῦσαι· καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὑδάτων

κόνει· σπεῦδε, τρέχε

κονεῖν· ἐπείγεσθαι. [αἰσθάνεσθαι]. ἐνεργεῖν

Κονείδη· γένος ἰθαγενῶν

5. Κονείδης· Θησέως παιδαγωγός [καὶ μαΐστωρ]

κόνις· τέφρα, σποδός

κονηταί· θεράποντες

κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις

κονία· σμῆμα. σποδός

10. κονίαν· μαζονόμον

κονίασις· ἀσβέστωσις

κονιαταί· ἀσβεστήριοι, καὶ οἱ χρῖ(σ)ται

κονίζεσθαι· κυλίεσθαι. φθείρεσθαι. κονιορτοῦσθαι

SCR. 86. Plat. Rep. III 405 D. 90. κ 122. 97. Iesai LI 17. Cf. Boetticher Aric. p. 20.

ADNOT. 82. *πανουργία*] Erot. l. c. Phrynich. app. soph. 6, 19. Moer. Att. p. 239 schol. Ar. Av. 195 Suid. Reliquae interpretationes ab hac glossa prorsus alienae. *Τὰ τῶν κοσσύφων κρέα* (*κρέη* cod.) ad *κοψίχεια* referendum videri animadvertit Hemsterhusius. Addo olus atrum non *κομψεία* sed *κόψειον* vocari teste Anacreonte *ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῆς* ap. schol. Nic Ther. 599. Denique *σκόλυμοι* possit e *στωμύλοι* depravatum videri h. e. *κομψοί*. 84. *ἐπίχαριν* Mus. 85. *γλαφυρώτερον* et in schol. Ar. Av. 195 pro *κομψεία· ἐλαφρία γλαφυρία* coni. Ruhnkenius. 86. Moer. Att. p. 206. 87. *κωμῳδοῦντες* Mus. 91. *κόναι* cod., em. Cobet. Var. Lectt. 322 Lobeck, rhem. p. 121. 260 GD. Thes. IV c. 1798 B. 93. *Κοραρόν* cod., em. ed. Hagen. Vid. Lob. Proll. 338. Path. El. 406 n. Infra *σοναρόν· ῥωμαλέον*. *Δραστήριον* indicio est vocabulum derivandum esse ab intermortuo *κονεῖν famulari*. 95. Sic codex, *κονάσσουσα* Mus. Scribi possit Dorice *κονᾶσσα*, ut *δέκασσα Fεκᾶσα ἐπίασσα ἄσσα κύεσσα χαλκιθύεσσα* al. Sed praestat *κονίσασαν — ἐγείρουσαν*, quod suadet Meinck. 96. Infra *κωαί· ἀστράγαλοι*. Supra *κίλλαι*. 98. Om. Mus. 3501. [*ήσ*] Mus. 3. *αἰσθάνεσθαι* referendum est ad *κορνεῖν*. — Schol. Hom. Ω 648 EM. 268, 29. 4. Sic cod., *Κονειδεῖς* Mus., *Κυνίδαι* vel *Κυννίδαι* coni. GDindorf. Thes. IV c. 1805 C. 5. *Κοννίδας* audit ap. Plutarch. Thes. IV. — *καὶ μαΐστωρ* om. Mus. 7. *κονῆται* codex, *κονηταί* GDindorf. Thes. IV c. 1798 B. 8. *Κονδύλαι* Sopingus. Vide *κανθύλαι*. 9. Cf. *ἴκνυον*. *σμῖμα* cod., em. Mus. 10. Vide nos ad gl. *διακόνιον*.

κονίη· κόνις, ἄμμος. μάχη. ἀκαθαρσία
κόνιν αἰθαλόεσσαν· τέφραν. [μάχην]. [ἀγών. καὶ σποδός
κονίοντες· ἀνύοντες. λευκαίνοντες
κονίποδες· ὑποδήματα μοιχικά. κονιορτόποδες. ἀγροῖκοι. ἐργάται
κόνις· κονιορτός καὶ τὰ ὅμοια
κονῖσαι· ἀνύσαι
κονισάλεος· κεκονιορτωμένος
Κονίσαλοι· ἀφροδίσια
κονίσαλος· κονιορτός. σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα
κονίσασθαι· ἀγωνίσασθαι
κονίσουσι· κονιορτοῦ πληρώσουσιν
[κόννα· σποδός]
κον[ν]άβησαν· ἤχησαν
κον[ν]αβίζει· ἦχον ἐπιτελεῖ. δεσμεύει
κόνναρον· καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ
κοννεῖν· συνιέναι, ἐπίστασθαι
Κοννίς· αὐλητὴς πενίαν ἔχων καίπερ ὢν ἄριστος
κόννος· ὁ πώγων, ἢ ὑπήνη. ἢ χάρις
κοννοῦσι· γινώσκουσιν
κοννοφόρων· σκολλυ(ν)φόρων
Κόννου ψῆφον· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων
* κοννοειδῆ· εἰς ὀξὺ λήγων
κοννόφροσιν· ἄφροσιν
[κονσιστόριον· θεῖον συνέδριον
κονσουλάριος· ὑπατικός]
κοντίλος· εἶδος ὀρνέου, ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις
Κο[ν]τινοῦσ(σ)α· τὰ Γάδειρα οὕτως ἐκαλεῖτο
κοντός· δόρυ

SCR. 15. Σ 23. 16. ϑ 122 N 820. 17. Ar. Eccl. 848. 24. Ξ 145. 26. B 334. 29. Aesch. Suppl. 119. 34. Arist. Vespp. 673. 41. I Sam. XVII 7.

ADNOT. 14. *κονίη* recte Pergerus, *κόνι· ἡ* codex. Apoll. lex. 102, 12. 15. *ἀγὼν καὶ σποδός* ad 14 retrahe. 16. *λευκένοντες* cod., em. Mus. Confundit *κονίοντες· ἀνύοντες* et *κονιῶντες· λευκαίνοντες*. 17. Poll. VII 86 schol. Ar. Eccl. 848 Clem. Alex. Paed. p. 241. Suid. EM. In codice *κονίποδες* et *κονιορτόποδες* duos constituebant articulos, quos recte in unam glossam redegit Taylor Lectt. Lys. c. IX p. 704. — Cf. Plut. Proll. Gr. p. 291 E. 19. *κόνισαι· γυμνάσθητι* Suid. ex Ar. Eccl. 1212. 20. De accentu Arcad. p. 39, 3 Herod. *πμλ.* p. 4, 13. 21. Legendum videtur *ἀφροδίσιοι δαίμονες*. Cf. Strab. XIII p. 588 Synes. ep. 32 Ath. X p. 441 F. schol. Ar. Lys. 982 Suid. EGerhard Myth. I p. 534. 22. *αἰ*[δ] cod., em. Mus. EM. 528, 54. 23. Eustath. 1113, 63. 24. *κονίσασθαι* cod., em. Mus. 25. *κονία* Martin. 27. *δεσμεύει* suspectum. 28. *ὁμοίου* Casaub. ad Ath. XIV p. 649 F legere mavult. Ibidem plura de Connaro ex Agathocle Cyziceno. 29. Cf. *κονεῖν* et *κονωεῖν*. Supra etiam *κεκόνύηκεν* habuimus. 30. *Κοννίς· ἀλέτης* cod., *Κόννις· ἀλείτης* Mus., *Κοννᾶς· αὐλητής* recte Florens Christianus ad Ar. Lys. 981. Ego ne perverteretur ordo vitiosam lectionem servandam duxi. 31. *πώγων*] Lucian. Lexiph. c. 5. — *ἡ ὑπήνη* suasit Mus. — *χάρις*] Cf. *ἄκονδος· ἄχαρις· κονδάς γὰρ χάρις ἐστίν κυνδὸς* (l. *ἄκονδος*) *ἀπευκτός, ἀπαράλλακτος*. 33. *σκολλυφόρων* Mus. Possis *κοννοφορῶν· σκόλλυν φέρων*. 34. *Κόννου, ψήφων* cod., em. Mus. schol. Vespp. 673 Suidas. 35. Sic codex, cuius scripturam divinando assecuti sunt Salmasius et Vossius; recte *κωνοειδής* Mus. 36. *κεν(ε)όφροσιν* GDindorf. Thes. IV col. 1806 D. Fortasse *εὔφροσιν* a *κόννος· χάρις*. 39. *κόντιλος* cod., *κόντυλος* Eustath. p. 1817, 52. *Κόντιλος. Εὔπολις εἰ μὴ παίζει κτλ.* EM. 529, 8. Lobeck. Proll. p. 114. Serpens *ἀκοντίλος* dicitur. 40. Vid. Dionys. Par. 456 Tzetz. Chiliad. VIII 216. — Sic codex, *Κονοῦσα* Mus. ‚*Literarum ordo legendum monstrat Κοντινοῦσα pro Κοτινοῦσα*, (imo *Κοτινοῦσσα*), *quae menda non fefellit Holsten. ad Ortel. Thes. Geogr. p. 84.*‘ Hemsterh. ad Ar. Plut. p. 187. 41. *κόντος* cod., em. Arcad. 79, 13 EM. p. 529, 7.

[*κοντουβερνάλιος*· συστρατιώτης]
κοντῷ πλεῖν· προσηκόντως ζῆν
κόνυζα· βοτάνη ἄφυλλος. τινὲς δὲ φυτόν τι εὔφυλλον ἱκανῶς. διὸ καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν. ἔστι δὲ ὅτε ἐν ταῖς στέγαις ἐπέβαλ(λ)ον [ἐξ αὐτῆς] ἀντὶ (σ)ωλήνων. καὶ ἐπὶ τὰ σαρώματα
[*κονωεῖν*· συνιέναι, ἐπίστασθαι]
κόοι· τὰ χάσματα τῆς γῆς, καὶ τὰ κοιλώματα
κοπάδες· τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα
κόπανον· ξύλον. ὄργανον πληκτικόν
κόπασον· ἡσύχασον
κόπελλα· αἰδοῖα, καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος
κοπετός· κομμός. θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν
κόπηθρον· φυτὸν λαχανῶδές ἄγριον
κοπήσονται· φονευθήσονται
κοπίαι· ἡσυχίαι
κόπιες· κέντρα ὀρνίθ(ε)ια
κοπίζειν· ψεύδεσθαι
.*κοπιῆς*· ὑψηλοῦ τόπου
κοπίς· μερίς, δεῖπνον, μάζα, ἄρτος, κρέα, λάχανον, ὠμόν ζωμός, σῦκον, τράγημα, θερμός
(*) *κοπτά*· μελίπηκτα
(*) *κομπάτιον*· μονόφθαλμον
κοππατίας· ἵππος κεκαυμένος, ἐντετυπωμένον ἔχων σημεῖον τὸ κόππα, ὅ ἐστι ἀπεστραμμένον P καὶ C
(*) *κόπος*· κοπανισμός
κοπρεῦσαι· φυτεῦσαι
κόπρος· ἥ τε τῶν κτηνῶν ἣ εἰς τοὺς κήπους βαλλομένη·
τέμενος μέγα κοπρήσαντας
καὶ ἡ στάσις τῶν βοῶν. καὶ ἡ κόνις·
κυλινδόμενος κατὰ κόπ(ρ)ον

SCR. 47. Theophr. HPl. I 3, 3. 51. Eupol. in Et. MS. ap. Bekk. ad EM. 776. 53. Ierem. XLIV 5. 61. Ar. Nubb. 23. 64. ρ 299 *X* 414.

ADNOT. 43. *κόντῳ — πρὸσ.όντω ζεῖν* cod., literam expunxit Mus. et scripsit *πρὸς κόντῳ ζεῖν* cod., em. Sopingus, nisi quod *κοντῷ* debebat. In codice *πρὸς πόντῳ* exstabat. Cf. Append. prov. III 48. 44. *ὠλένων — δαρώματα* cod., em. Salmas. in Solin. p. 900. Reliquas maculas usus gl. *σκόνυζα* abstersi. Sub finem malim *ἔτι δὲ καὶ τὰ*. 45. *κονυεῖν*. 46. Infra noster *κῶς*· *εἱρκτή δεσμωτήριον*. *Κῶν*· *τὸ κοῖλον τὸ βαθύ* EM. 523, 15 coll. 396, 30. *Κῶς*· *τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν Κορίνθῳ, οὗ καθείργνυον τοὺς φῶρας καὶ τοὺς δραπέτας· λέγεται καὶ κῶος. κῶες δὲ οἱ ἐν ταύτῃ ἀνατραφέντες. κώους γὰρ τὰ κοιλώματα τῆς γῆς καὶ πάντα τὰ σπήλαια ἔλεγον* Steph. Byz. p. 402, 8 ubi vid. Mein. Cf. *κοῖ*· *τὰ κοῖλα* Lobeck. Path. El. p. 125 Curtius Etym. p. 127. 47. *κόπαδες* cod., em. HSt. 48. *ἔρεο.πλυτικόν* cod., *ἐρεπλυτικόν* Mus., *ἐριοπλυτικόν* Scaliger, em. Eustath. p. 1324, 32. 50. Cf. *κοτίλλιον* et *κόθημα*. 51. Male infra *κωπετός*. 54. Vide *εὐσωπία*. 55. *κέντροιο κοπίς* de aculeo scorpii Nic. Ther. 780. Vereor tamen ne recte HSt. *κέντρα ὀρνίθεια* coniecerit pro *κέντρα, ὀρνίθια*. *Κόπιες* videntur calcaria, quibus gallina virilis ova perfringit. 56. Scilicet nugatores et scurrae (*κόπις*) saepe mentiuntur. 57. Imo *σκοπιῆς*. 58. Verba sunt Molpidis Lacedaemonii ap. Didym. Athen. IV p. 140 B. — *κόπις* male Mus. 59. *κοπταί* vel *κοπτάς* Albertus. — *μελίπικτα* cod., em. Mus. 60. *κοππάτιον* Salmasius. Alludit ad *ὄππα*· *τὸ ὀφθαλμόν*, unde *μονόππατον* aeolice pro *μονόφθαλμον*. 61. Cf. *κάππα*. Copiose de h. l. disputat CEASchmidt in *Beiträge zur Geschichte der Grammatik* Hal. 1859. p. 49 — 51. 62. Lego *κοπτός*· *κοπανιστός pistillo tusus*; ordo enim *κόππος* requirit. 63. *φοιτεῦσαι* cod., em. Mus. 64. *κυλινδου...* cod., in quo Schowio *κυλινδουμένη* scriptum videbatur, *κυλινδό...* Mus., qui *κυλινδόμενος* voluisse videtur. Pro *κοπρήσαντες* in EM. 530, 43 *κοπρίσαντες* legitur, in ipso Homero nunc ex aliquot libris *κοπρίσσοντες* legitur. Cf. Apoll. lex. 102, 19.

κοπροσύρα· τὰ συρόμενα κόπρια
κόπτει· πενθεῖ
* κόπτε δὲ δεσμούς· τοὺς ἥλους κατεσκεύαζε καὶ ἐνήργει
* κόπρον· τῆς βουστασίας, ἣν ἔνιοι μάνδραν καλοῦσιν
κοπτή· θαλάσσιον πράσον
(*) Κόπρ(ε)ιος· τῆς Κόπρου
κόπ[τ]ριον· θάκων σκύβαλον
κοπτομένου· ταλαιπωρουμένου
κόπτων· τύπτων, ἐλαύνων
κοραγεῖν· τὸ ἀνάγειν τὴν Κόρην
κορακεύς· εἶδος ἰχθύος
κορακίας· ὁ μέλας [καὶ] κολοιός, καὶ κορακῖνος ὁμοίως
κορακῖνοι· εἶδος ὄρνιθος
Κόρακος πέτρη· τόπος ἐν Ἰθάκῃ κληθεὶς ἐντεῦθεν, ὅ(τι) Κόραξ παῖς ὢν Ἀρεθούσης διὸ....... θανεν. οὐ φέρουσα δὲ τὴν λύπην ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήγξατο. καὶ ἀπὸ τούτου Κόρακος πέτρα ὠνομάσθη, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς κρήνη τῆς Ἰθάκης Ἀρέθουσα
Κορακοφοροκλείδη(ς)· ..... ἔστι γὰρ Ἱεροκλείδης
κοράλλιον· λίθος θαλάσσιος ἐρυθρ[αῖ]ος
Κόραννος· βασιλεὺς Μακεδονίας
κόραξ· τὸ γινωσκόμενον ζῷον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν, καὶ ἰχθῦς ποιός. καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη
κοράξαι· ἄγαν προσλιπαρῆσαι. πεποίηται παρὰ τοὺς κόρακας
Κοραξοί· Σκυθῶν γένος. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον
κόραξ ὑδρεύσει· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶν τινων τυγχανόντων
κόρας· ὀφθαλμούς
κοράσσει· ὀρχεῖται. καὶ ἄκλητος ἐλήλυθε
κοράττειν· κορακεύεσθαι
[κοραύλη· ἀπόστημα. κορύνη. ῥόπαλον]
κόραφος· ποιὸς ὄρνις
κορβᾶ· ἡ τοῦ κόρματος καὶ κορυβαντίας αἰτία

SCR. 67. Σ 379. 68. Σ 575. 70. Ar. Eqq. 899. 73. σ 28. 78. ν 408. 86. Soph. fr. 634 Df.

ADNOT. 65. *κοπρόσυρα* cod., em. GDindorf. Thes. IV c. 1817 B. Supra vitiose *καπροσύρη· περικάθαρσις* habuimus. 66. Malim *πενθεῖς*, sed ferri potest etiam *πενθεῖ*. 67. *κόπτη* cod., em. Thes. Cf. Dionysium Uticensem ap. Ath. XIV p. 648 E. 70. *τῆς κύπρου* cod., correxi et pro *Κόπριος* dedi *Κόπρειος*. De pago hoc tribus Hippothontidis cf. Schoemann ad Isaeum p. 229. Boeckh. C. I. I p. 216 n. 145. 172 et add. p. 903 sq. Ceterum fallitur Thes. s. v. *Κόπρος*, ὁ pro *Κόπρος*, ἡ scribens, cum insula fuerit hic demus. 71. [τ] Salmasius. — *θακῶν* cod., correxi. Fortasse *κόπριον θακῶν· σκύβαλον* distinguendum. 74. *ἀπάγειν* — *κόρην* cod., quod de rapta abductaque Proserpina intellegit Wesselingus ad Diod. V 4. Emendavit Ebertus dissert. Sicul. p. 36 sqq. 76. [*καὶ*] Sopingus coll. Suida, in quo *ὁ μέλας (κολοιός)* corrigit. Vide Arist. HA. IX 24. 77. *κορακόνιοι* cod., em. Hemsterhusius probante Lobeck. Proll. p. 209. 78. Apoll. lex. p. 103, 3. — „*Versus unus inter scribendum fuit praetoritus: eum commodissime revocare licet, si ducem sequimur Eustath. Od. N. p.* 1746, 55 *ex scholiis amplioribus hausta proferentem: ἐντεῦθεν, ὅτι* (recte, ὁ cod.) *K. π. ὢν* (codex *ἦν*) *Ἀ διώ(κων λαγωὸν κατὰ κρημνοῦ ἠνέχθη καὶ ἀπέ)θανεν*.“ THemsterh. — *θάνεν* codex. 79. Vide *Κολακοφωροκλείδης*. — (ς) Mus. 80. [*αῖ*] Salmasius. Cf. Theophr. de lapid. c. 67. 81. *Κάρανος* Sopingus. Sapit Aeolismum. 82. *τί* codex. — De pisce cf. Diphilus Siphnius ap. Ath. VIII 356 A Plin. HN. XXXII 11. 84. Vide Meinek. ad Hipponact. fr. III. 85. Zenob. IV 56. 87. *κορασσεῖ· ἄκλητα* cod., em. Albertus (Lobeck. rhem. p. 242) et Salmasius. 89. *κοραύλη· ἀπόστημα. κορύνη· ῥόπαλον* cod., legendum esse *κορδύλη· ἀπόστημα κορύνη ῥόπαλον* vidit Hemsterhusius. *Ἀπόστημα* est *ἔπαρμα tuber*. cf. Bekk. p. 105, 3 schol. Aristoph. Pac. 500. 91. *κόρμα* (ex Athen. IV p. 152 C, ni fallor) Musurus. *Κόρβα* et *κόρβατος* Salmasius. Cypriorum videtur pro *κυρβᾶ*, nisi *Κόμβα* legendum *ἡ τοῦ Κύρβαντος (μήτηρ) καὶ κτλ.*

κόρδαξ· εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κομώσης
κορδακίζουσα· αἰσχρὰ ὀρχουμένη
κορδακισμοί· τὰ τῶν μίμων γελοῖα, καὶ παίγνια
95. κορδαξίας· ὀρχήσεως
κορδύλη· κορύνη. ῥόπαλον. ἢ τὸ ἐπάνω τῆς κασίδος. [ἢ πανοῦργος]
κορδύλος· ἰχθῦς ποιός
[κόρδυς· πανοῦργος]
[κύραξε· πόρθει]
3600. κορέει· πληροῖ, χορτάσει
Κόρεια· [θεραπεύεται, καλλύνει ἢ] θυσία τῇ Κόρῃ τελουμένη
κορεῖν· κοσμεῖν, καθαίρειν
κορεῖον· περικράνειον
κόρεν· κορυφή, ἔπαλξις καινή
5. κορέννυται· χορτάζεται
κορέσαι· διεργάσασθαι. πληρῶσαι, χορτάσαι
[κορέων]. κορέσκων· ἐξυβρίζων
κόρζ[ί]α· καρδία. Πάφιοι
κόρη· νύμφη, ἣν ταῖς παρθένοις ἔπεμπον. καὶ παρθένος. καὶ ἡ ὄψις
10. κόρην· παρθένον. ὀφθαλμόν. καὶ παῖδα
* κορθέλαι· σύστροφοι. σωροί
κόρημα· κάλ(λ)υ(ν)τρον, ὃ τινες σάρον
κορθίλας καὶ κόρθιν· τοὺς σωρούς. καὶ τὴν συστροφήν
* κορθέλαι· συστροφαί. σωροί
15. κόρθιλος· ὄρνις, ὃν τινες βασιλί(σ)κον
κόρθις· σωρός
κόρθυας· τὰ κατ' ὀλίγον δράγματα
κορθύεται· διεγείρεται, καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, μετεωρίζεται, φρίσσει, ὑψοῦται
κορθύεται· αἴρεται εἰς ὕψος
20. κορθώ· βλάβη
κοριάλαι· τρίγλαι, ἰχθύες

SCR. 92. Ar. Nub. 540. 97. Aristot. de part. anim. IV 13. 3600. Θ 379. 6. Soph. Philost. 1156. 7. Nicand. l. c. 11. Eupol. ap. Poll. X 28. 18. I 7.

ADNOT. 92. κομω cod., κομώσης Mus. ἀσέμνου κωμικῆς vel ἀσέμνως κινούσης (τὴν ὀσφῦν) Hemsterh. Malim ἄσεμνος κῶμος. Cf. Boeckh. C. I. II p. 1035 n. 2264. o. 93. ὀρχουμένως cod., em. Mus. 95. Hoc etiam κόρδαξ· εἶδος ὀρχήσεως scribendum videtur. Cf. κολλικοονόμον. 96. κασίδος plerique interpretantur *cassidis, galeae* coll. Creonte Cyprio ap. schol. Ar. Nubb. 10. Scribendum ni fallor pro *ΚΑCΙΔΟC* est *ΚΛΕΙΔΟC*; nam teste Suida κορδύλη est ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμός. — Cf. κοραύλη et κερδαλῆ. 97. κόρδυλος cod. Vid. Lob. Proll. p. 124. 98. Hoc nihil est. Lego κέρδισ(τος)· πανοῦργος q. v. Supra etiam pro κορδύλη legendum κερδαλῆ. 99. Imo κεραΐζε, q. v. 3601. κορεία· θεραπεύεται καλλύνη cod., θεραπεία, καλλονή Mus. Scripsi Κόρεια, quo de sacrificio cf. Plut. Dion. c. 56 schol. Pind. Ol. VII extr. Reiecta ad κορεῖ sunt referenda. 4. *ΚΟΡΕΝ* detortum est ex *ΚΟΡCΗ*. Pro καινή conicio κλῖμαξ. 7. κορέων· κορύσκων, ἐξυβρίζων cod., κορέσκων Arnaldus Lectt. Gr. p. 84, sublata dittographia κορέων em. GDindorf. Thes. IV c. 1829 D cum non probabile videretur grammaticum exquisitiore verbi forma κορέσκω (Nic. Alex. 225. 415 Hippocr. 271, 31) usum esse. 8. κορζία cod., κόρζα dubitanter coniciebat GDindorf. IV c. 962 B. Res dubio caret: aeolica forma κάρζα memoratur ab EM. 407, 21, eamque tribus Aeschyli locis restituit GDindorf., nec praetermisit ORibbeckius de Medientio sive Mezentio disputans.' 9. Ruhnken. ad Tim. p. 166. 11. Sic codex, om. Mus. Κορδύλαι Kusterus. 12. κόριμακ, ἄλυτρον, ὃ τινὲς σαρὸν cod., κόρημα· κάλυτρον Mus., em. partim Heinsius partim Iungermannus. Hic deest Apoll. lex. 103, 4 κορήσατε· καλλύνατε. 13. κοθίλας καὶ κόρτιν menda Aldinae. 15. βασιλικόν cod., em. Angli Thes. editores et Lob. Proll. p. 114. 16. κόρθυς Mus. κορθύς *acervus* Lob. Path. El. 108 n. 17. κατ' ὄγμον? 18. μεταιωρίζεται cod., em. Mus. 19. κορθύεσθαι cod., em. Mus. Apoll. lex. 103, 1. 20. Cf. κοθώ. 21. τρίγλ.αι cod., literam expunxit Mus.

κοϱίαννον· τὸ κόϱιον, καὶ γυναικεῖον κοσμάϱιον χϱυσοῦν
κοϱίζομαι· ὑποκοϱίζομαι
* κόϱιν· τὸ κοϱίανδϱον, ἢ μᾶλλον κοϱίαμβλον
κοϱικῶς· γυναι(κι)κῶς, ὡς κόϱαι
κοϱινθιάζειν· μαστϱοπεύειν, ἑταιϱεύειν
Κοϱίνθιαι· αἱ πέδαι, καὶ αἱ ἀπὸ Κοϱίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες
Κόϱινθος· πόλις Ἑλλάδος
Κοϱίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς ϱιπτούντων. [κοϱίννουσι· κονιοϱτὸν ἐγείϱουσιν] ἀπὸ τῆς παϱ' Εὐϱιπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελ(λ)εϱοφόντῃ ἐπιχευούσης. ὡς δὲ Ἄτταλος ἐν τῷ πεϱὶ παϱοιμιῶν, ἐπὶ τῶ(ν) ...., διὰ κάλλος ὡς ὁ Βελ(λ)εϱοφόντης
κοϱιοειδές· κοϱίῳ ἢ κόϱῃ ἐοικός
κόϱιον· μικϱὸν κοϱάσιον, ἢ κοϱίδιον. τὸ λάχανον
κοϱίς· ἰχθῦς ποιός. ἢ πόα, ἣν ἔνιοι χαμαίπιτυν
[κοϱίσαι· ὑψῶσαι]
κόϱιψ· νεανίσκος
[κοϱιῶντα· γαυϱούμεν(ον)]
κόϱκοϱα· ὄϱνις. Πεϱγαῖοι
κοϱκόδϱυα· ὑδϱόϱυα
κόϱκοϱος. εἶδος ἰχθύος. ἢ λάχανον ἄγϱιον
κοϱκοϱυγή· κϱαυγή, βοή, ταϱαχὴ μετὰ θοϱύβου
κοϱκυϱαία μάστιξ· δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι, καὶ παιδευομένων μάστιξ
κοϱκυϱεύεται· ἀπον(ο)εῖται
κοϱμάζειν· τέμνειν, πϱίζειν
κοϱμῆται· κοσμῆται
κοϱμός· πλάτη, ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκοϱμάσθαι· πλάτη δὲ εἶδος πλοίου. καὶ ἕδϱα. καὶ κώπη. καὶ τὸ εἰς βϱαχὺ συντετμημένον ξύλον
* κοϱκούτης· αἰδοῖον ἀνδϱῶν

SCR. 27. Eur. Med. 241. 29. fr. 667 p. 449 cum docta Nauckii adnotatione. 38. Ar. Vespp. 239. 39. Aesch. Sept. 351. 44. κώπη] Eur. Hel. 1617.

ADNOT. 22. Χ^p cod. χϱόνος Aldus, χϱυσοῦν Schow. p. 457, 9. Cf. Poll. V 101. — De coriandro Dioscor. III 71. 23. Phrynich. app. soph. p. 47, 31 Hesych. ἐκοϱίζετο. 24. κόϱιον Mus. Imo κόϱι teste Theognost. p. 79, 6. 120, 28. 25. (κι) Suidas. 26. κοϱινθιάζομαι· τὸ ἑταιϱεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κοϱίνθῳ ἑταιϱῶν. ἢ τὸ μαστϱοπεύειν. Ἀϱιστοφάνης Κωκάλῳ St. Byz. 374, 6. Κοϱινθιάζειν· τὸ καλλωπίζεσθαι schol. Leyd. Hom. Β 572. 27. Κοϱίνθιαι πέδαι· (....) καὶ Meineke. 29. ἀλλαγὰς — Βελεϱοφῶντι.π.χευούσης — ἐπὶ τῶ — Βελεϱοφόντης cod., in quo ἀποχευούσης scriptum erat teste Schowio; Βελλεϱοφῶντι — ἐπιχευούσης — τῶν — Βελλεϱοφόντης Mus.; παταγὰς Pierso Moer. p. 254, cui favet imitatio Cratini II 1 p. 179 et ipsum ἐπιχεούσης ab Hemsterhusio male in ἐπιβουλευούσης mutatum. Lacunam voc. θαυμαζομένων explet Fritzschius ad Ar. Thesm. p. 148. Forma Theocritea Βελλεϱοφῶντι Lexicographum usum esse parum probabile arbitror. De glossa per errorem inserta vid. Lob. rhem. p. 238, qui: „*nisi corruptum est*, inquit, *ut Albertus suspicatur, indicium praebet Aeoles* κοϱίννω *dixisse pro* κονίω *litera* ν *in* ϱ *mutata.*" 30. κοϱιοειδέες Epicharmi ap. Ath. VII 282 A 308 E comparat Schweighaeuserus. 31. κοϱίσιοὺ cod., κοϱίδιον vel κοϱίσκιον legendum. Cf. Lobeck. Phrynich. p. 74. 32. De pisce cf. Dorion Ath. VII p. 330 A, de frutice Plin. HN. XXVI 11. 33. κοϱθύσαι Albertus. 34. Infra κόϱυξ· νεανίσκος. Simile est πόϱιψ pro πόϱις, πόϱτις. 35. κοϱιωντα (sic) γαυϱοῦμεν cod., κοϱιῶντα· γαυϱούμενον Mus. Imo κοϱωνιῶντα cum Kustero. Vid. Lob. Proll. 148. 36. κοϱκόϱας Mein. 37. κοϱκοϱϱόα· ὑδϱοϱύα favente ordine coni. Lobeck. Parerg. p. 492 et Proll. p. 271. 38. Didym. p. 45. 39. κοϱκοϱύγη cod., accentum correxit Heinsius. 40. Κοϱκοϱαῖα cod. Cf. Plut. Vit. X Or. p. 842 Phot. Bibl. cod. CCLXVIII p. 497 Ianskium de rebus Corcyr. p. 24, 17 (Vratisl. 1847. 4). 41. κοϱκεύεται· ἀπονοεῖται Cyrill. Alberti, unde ἀπονοεῖται recepit Lobeck. Proll. p. 273 n. 42. πεϱιζεῖν codex, πεϱιδεῖν Mus., em. Meinekius. Cf. Herod. VII 36. 43. Dubitationis signum apposuerunt Thes. edd. IV c. 1838 B, immemores Eleorum dialecti, σ in ϱ mutantis in mediis etiam vocibus. Vide quae s. v. δέϱμα disputata sunt. 45. Neque hoc neque κοϱμούτης, quod ordine requiritur, mendo caret. Lege κέϱκος, vel κέϱκου.

κόρνος· κεντρο[ν]μυρσίνη. Σικελοί
κορνώπιδες· κώνωπες
[κοροήν· τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, ἢ κρικίον]
[Κόροιβος· ἠλίθιος καὶ μωρός. Ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν Κόροιβον, ἀπὸ Κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες, ὃν οἴονται τὸν Μυγδόνος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγός
50. κοροῖτις· ἀλώπηξ
κοροκόσμια· τῶν παρθένων.......
* κορωνίδας κακῶν· κεφάλαια κακῶν. καὶ [αἱ] εἰς ἀγαθὸν ὑπεροχάς
κόρος· πλησμονή, χορτασία, τρυφή. παῖς. κά(λ)λυντρον. καὶ μέτρον τι σιτικόν. καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον
[κορούεται· ὑψοῦται, κορυφοῦται]
55. κόρος· πλῆθος ἀνθρώπων. καὶ τὰ νέα βλαστήματα. καὶ μέτρον
κόρ(ρ)η· τράχηλος, ἢ τὸ ὀπίσω τοῦ τραχήλου, ἢ κρόταφος
[κόρριον· μικρὸν κοράσιον]
* κορσεύς· κουρεύς
* κοράφοις· ὑποπαργαίοις
60. κόρσαι· αἱ τῶν ὀφρύων τρίχες καταφέρουσαι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ γνάθοι. ἢ κορυφαί. ἄλλοι δὲ κεφαλάς, ἐπάλξεις, προμαχῶνας. στεφάναι πύργων. ἢ κρόταφοι. ἢ κλίμακες
κόρσακις· τράγος παρὰ Κρατίνῳ. Δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τῆς κόρσης· Κόρσαι γὰρ τῆς Κιλικίας
κόρση· κεφαλή. ἔπαλξις. κλῖμαξ. κρόταφος
κόρσ[ιπ]ιον· ῥίζα τις, ἢ νόμισμα παρ' Αἰγυπτίοις τὸ κερσαῖον λεγόμενον
κορσίς· πυγή
65. κορσόν· κορμόν
κορσοῦν· κ(ε)ίρειν
κορτεῖν· κροτεῖσθαι
κορσωτήριον· κουρεῖον

SCR. 53. Κορούς πλεκτοὺς ἀκραιφνεῖς μυῤῥίνης Lysippus (sic Meinek. Com. I p. 216) EM. 531, 55. 55. Hippocrates. 57. Theocr. XI 60. 61. fr. inc. LXI p. 198.

ADNOT. 46. κέντρον. μυρσίνη cod., em. HSt. probante Lobeck. Path. El. p. 126. Cf. σκόρνος. 47. Apud Oetaeos; vide Strabon. XIII p. 613. 48. L. κορώνην cum Salmasio. 49. οἷον cod., ὃν Nauck. Ar. Byz. p. 174. De re cf. Bernhardyi adn. Suid. II 1 c. 349. 50. Agnoscit Lob. Proll. 385. κόλουρις? 51. κοσμήματα e Suida supplet HSt. Cf. γλήνεα. ἱππεύς. κάχαρις. κομμωνία. πλαγγών. 52. ὑπεροχαί Mus. Malim αἱ inducere. 53. μέτρον] continet sex medimnos Atticos secundum Ioseph. A. I. XV 9, 2 Athan. II p. 77 EtGud. 54. Sic cod., κορθύεται recte Mus. 55. πλῆθος] Hoc fortasse e dialecto quadam pro χορός, nisi legendum πάθος. Cf. Il. Τ 221 πέλεται κόρος ἀνθρώποισι. βλαστήματα] Hoc κορός scribitur ap. Galen. lex. p. 504. Cf. Suidas et EM. 276, 26. μέτρα] cf. 3653. μέτρον Albertus. 56. (ρ) Vossius propter ordinem, et sic C. 63. 11. 57. De duplici rho quod etiam C. 39 praebet mira est observatio ap. schol. Dionys. Thr. ap. Bkk. 856, 22. κοράδιον cod., κορίδιον vel κοράσιον legendum vidit Sopingus. 59. Cf. 3590. Parum probabilis saltem Pergeri coniectura est ὑπὸ Περγαίων. 60. Ἀχαιοὶ cod., ἄλλοι Meineke. προμαχόνας cod., em. Mus. 61. Iis quae de gl. hac obscura disputavi in Didym. p. 30. sq. addo nunc Meinekium in Com. Gr. V p. XLIV et p. 23 amplecti Salmasii coniecturam κορσάτης et post κόρσης addere: ἄλλοι δὲ Κιλίκιος. Similiter Lobeck. Proll. p. 314 Κορσακής vel Κορσάτης suasit. Fieri tamen potest, ut nihil huc faciat Hesychii gl. καρικοὶ τράγοι — εἰ μὴ ἄρα ὑποσυγχέων εἶπε τοὺς Κιλικίους, siquidem sub τῆς Κιλικίας latere potest τις ἡλικία; quamquam ex his et similibus locis non efficitur, quod Lobeck. Path. Proll. p. 51 statuit, Didymum ὀνομασίας ἡλικιῶν scripsisse. 62. Apoll. lex. 103, 2. 63. κορσίπιον cod., em. Bodaeus a Stapel ad Theophr. HPl. IV p. 447 B laudatus a Wesseling. Diod. I 10 p. 13. Strab. XVII 629. Vide κέρσα. 65. Lob. rhem. p. 264. 66. (ε) Mus. 67. Cf. Meinek. Com. III p. 188 qui κορτεῖν· κροτεῖν καὶ.... suadet, et Lob. Path. El. 500.

κορτερά· κρατερά, ἰσχυρά

κόρτην· Πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι

κόρτος· ὁ ἐν τοῖς κυσὶ [κροτός]

Κορτύνιοι· οἱ Ἀρκάδες· ἡ γὰρ Κόρτυς τῆς Ἀρκάδων

κόρυ· περικεφαλαία

κορυβαντιᾷ· ἐντελετεῖ

κορυβαντιούσης· μαινομένης, ἢ ἐπιθετικῶς δαιμονιζομένης

κορυβαντισμός· κάθαρσις μανίας

Κορύβας· Ῥέας ἱερεύς

[κορυγγεῖν· κερατίζειν]

κορύγης· κῆρυξ. Δωριεῖς

Κορυδαλ(λ)ός· ἢ πτηνὸν ζῶον. καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἢ κόρυδος, παρ' ἐνίων

Κορυδεύς· ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ

κόρυζα· μύξα, κατάῤῥους. περὶ κεφαλὴν πάθος

κορυζᾷ· ξαίνει. μωραίνει

κορυζῶν· μεμωρα(μ)μένος

κόρυθα· περικεφαλαίαν

κορυθάϊκι· τῷ τὴν περικεφαλαίαν εὐκίνητον ἔχοντι, ἢ σείοντι, οἷον πολεμιστῇ

κορυθαίολος· μαχητής, ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν τὴν κόρυν, ὅ ἐστιν ἐπισείειν. ἢ ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν. ἢ εὐκίνητος

Κορυθαλία· δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ ὑπερόριον θεόν

κορυθαλ[λ]ίστριαι· αἱ χορεύουσαι τῇ Κορυθαλ[λ]ίᾳ θεᾷ

* κόρυθα περίδρομον· τὸν περιβόλαιον στέφανον

κόρυθες· περικεφαλαῖαι περὶ τὸ κάρα

Κορυθία· αὐλήτρια

κόρυθοι· περικεφαλαῖαι

SCR. 80. Theophr. Ath. IX p. 390 B. — Ar. Avv. 302. 85. *Λ* 375. 86. *X* 132. 87. *B* 816. 90. Incertus tragicus.

ADNOT. 69. Ahrens Dial. II p. 505. 70. Vide *κάρτη* et Boetticher Aric. p. 20. 71. [*κροτός*] codex, *κρότων* Mus. Idem sane animalculum est *κροτών*, sed vereor, ne *κροτός* illud non sit nisi lectio varia ipsius glossae. Hesychius ni fallor scripserat *ὁ ἐν τοῖς* (δ') *κυσὶ γιγνόμενος*. Cf. tamen *κρότονοι* et Lob. Path. El. 500. 72. *Ἀρκα* cod., h. e. *Ἀρκάδων* ut vidit Schowius, *Ἀρκαδίας* Mus. Vulgo *Γορτύνιοι* audiunt, sed cf. *Κορύστιοι* et *Καρτεμνίδες*. 73. Sic codex, *κόρυς* Mus. perverso ordine. 74. *ἐν τελετῇ*.... Thes. IV c. 1844 B. 75. Sic codex requirente ordine, *κορυβαντιώσης* Mus. recte. 76. *καθαρισμωνίας* cod., *κορυβαντισμῶν· καθαρισμῶν* Mus., em. Meinek. Philol. XII p. 613. 78. L. *κορύπτειν* vel *κορύττειν*. 79. Coniciebam *μῆρυξ. Δωρίων*, ut intellegatur Dorio, libri de piscibus auctor. Sed praefero *κορύψειν· κυρίξειν. Δωριεῖς*. 80. De duplici *λ*, quod Mus. restituit, cf. Ahrens II p. 102, de accentu Arcad. p. 54, 11. — *ἢ* ante *πτηνὸν* male om. Mus., qui recte *κόρυδος* pro *κορύδος* scripsit. Vid. Valcken. Ammon. p. 129 Lobeck. Phrynich. p. 338. Lob. Proll. p. 95. — *παρ' ἐνίων*] *ἐνίοις* vel *Ἴωνι* coni. Meinek. Philol. XII p. 613. *ὑπ' ἐνίων*? Sed infra s. v. *κόψιχος* recurrit *παρ' ἐνίων*. 81. *Κορυδέως εἰδεχθέστερος — αὐτοῦ, ὧν ἕνα τὸν Ἀρχέστρατόν φασιν* Zenob. IV 59 p. 101. 83. *κορύζει* cod., em. Martin. probante Hemsterh. ad Lucian. dial. sel. p. 28. De mirabili forma *μεμωραμένη* vid. Bernhardyum ad Suid. II 1 c. 350. Ad *ξαίνει* conf. *ἐς πῦρ κορύζομεν*. 84. *κορύζων* cod., em. idem. 86. *κορυθαϊκή* cod., em. Mus. 87. Apoll. lex. 102, 31. 88. *κορυθαλίς* EM. 276, 28 *κορυθάλεια* 303, 31 *κορυθάλη* 531, 53. Cf. Hes. *κυριττοί* et *κώμυθα* Zon. 1238 Suid. *ὑπερορίθεον* cod., *ὑπερόριον θεόν* Mus. quod ferri potest; sed non displicet Langbainii coniectura ad Longin. Sect. 13 p. 96 *ὑπερβόρειον θεόν*. 89. De Corythalia, quae est Diana apud Spartanos cf. Athen. IV p. 139 B. 92. 94. Obscurae glossae. *Κορινθιὰς αὐλήτρια* an *κορυθαλλίστρια*·....? 93. Lob. Parall. p. 181. Mox habebimus *κορύθους*.

κύρυθος· εἷς τις τῶν τροχίλων
95. κόρυθος φάλον· περικεφαλαίας
κορύθους· περικεφαλαίας
κορύθων· ἀλεκτρυών. αἱ νεανίδες
κορυλλίων· ὄρνιθος εἶδος
[κόρυκος· θυλάκιον, ἢ πήρα]
3700. κόρυμβα· τὰ ὑπ' ἐνίων ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια, τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν. τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα, καὶ ἐπικεκαμμένα, ἅ ἐστι (κατὰ) τὴν πρύμνην καὶ κατὰ τὴν πρῶραν
κόρυμβον· τὴν ἀκρόπολιν, ἐπειδὴ ἐφ' ὕψος ἐστί. τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρους ὕλην. καὶ καθόλου πάντα τὰ μετέωρα, καὶ εἰς ὕψος ἀνα[κ]τείνοντα κορύμβους λέγουσιν, ὅθεν κόρυς, κύρβις, κυρβασία
κόρυμβος· ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου
* κορυμβάσι· περιδρόμοις, δι' ὧν συσπᾶται γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί
κόρυμνα· κόσμός τις γυναικεῖος περιτραχήλιος
5. κορύναι· μύξαι
κορύνη· στερ(ρ)οβαρὲς ξύλον. οἱ δὲ ῥόπαλον. οἱ δὲ κολόροβον. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές
κορύνησις· βλάστησις
κορυνήτης· κορυνομάχος, ῥοπαλομάχος
κορυνθεύς· κόφινος, κάλαθος. ἀλεκτρυών
10. κόρυνθος· μάζης ψωμός *
10a. κορυνῶδες· ὀζῶδες
κόρυξ· νεανίσκος
κορυπτόλην· τὸν κερατιστήν
κορυπτόλης· κερατιστής
κύρυρ· θριγκός
15. κόρυς· περικεφαλαία
κορύσσει· κρύπτει. μάχεται. ταράσσει. αὔξει. καθοπλίζει
κορύσ(σ)εσθαι· ἐπαίρεσθαι
κορύσσεται· καθοπλίζεται. ὑψοῦται

SCR: 95. *Γ* 362. 3700. *Ι* 241. 1. Aesch. Pers. 661 Herod. VII 218. 6. *Η* 141. 7. Theophr. HPl. III 5, 1. Phanias Ath. II p. 61. 8. *Η* 9. 12. *κορυπτίλος* Theocr. V 147. 15. *Ξ* 420. 18. *Δ* 424.

ADNOT. 94. Aut *εἶδός τι — τροχίλων* aut *Κόρυθος· εἷς τις — τῶν Τελχίνων* legendum videtur. 95. *κόρυθος, φαλόν — περικεφα.* cod., em. Mus. *περικεφαλαίαν* malit Schow. 96. *κόρυθας* Mus. immemor gl. 3693. 97. Mox *κορυνθεύς· — ἀλεκτρυών.* Vide etiam *μακεσίκρανος.* Forte *κορύδων* vel *κορυδών.* Sic enim schol. ad Ar. Av. 303 *ὁ κορυδὸς παρ' Ἀριστοτέλει* (HA. IX 1, ubi *κορυδῶνες*) *κορύδων λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστιν. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα.* Recte gallum appellat alitem galeritum. — *αἱ νεανίδες* aut glossae elapsae (*κόρυκες*) est explicatio, aut glossae auctoris nomen depravatum. 98. Cf. gl. κ 3350, ubi *κολλυρίων* habuimus. 99. *κώρυκος* Mus. 3700. *κορυμβᾶ* cod., em. Mus. qui *κατὰ* inseruit. *ἐπικεκαμμένα* pro *ἐπικεκαυμένα* scripsit Salmasius Exx. Plin. 572. 1. *μεταίωρα* cod., em. Mus. Idem *πρύμναν.* 3. Coni. *κομβώμασι· — καὶ δεσμοῖς.* 5. *κόρυζαι* contra ordinem Guyetus. Legendum *κορῦναι· μάξαι* h. e. *τορῦναι* s. *πορῦναι,* aut *κροῦμαι· μύξαι,* q. v. 6. (ρ) Verweius. *κολόροβον* (*κολλοβόρου τι γένος* Apio Apoll. lex. 102, 33) significare videtur pedum *καλαύροπα.* Vocabulum hoc, quod Thes. ignorat, infra etiam s. v. *σκοιά* recurrit, et supra s. v. *καράμβας* restituendum videtur pro *συκαλόβον,* ubi *συ* e praecedentis vocis exitu *σοι* male repetitum est. 8. *κορυνίτης* cod., em. Schrewelius. 9. Vide *κορύθων.* 11. Supra *κόριψ.* Cf. etiam *σκύθραξ.* 12. *κορυπτόληπτον* cod., *κορυπτίλον· τὸν* Sopingus, *κορυπτόλην· τὸν* Salmasius probante Pierson. Moer. p. 230. Utrumque *petulcum* denotat. Cf. gl. *κυρίττολος* quod ex *κυρίττιλος* corruptum videbatur Valcken. Ep. ad Roev. p. XLII. 14. *θριγγός* codex. Glossa Laconica est. Cf. Lobeck. Parall. p. 217. 16. *κορύπτει* pro *κρύπτει* corrigit Strunz ad Gloss. Rutgers. p. 53. 17. (σ) Mus. 18. Apoll. lex. 102, 34.

κορυσσαμένη· καθοπλισαμένη
20. *κορύσσων*· ὁπλίζων. καὶ τὰ ὅμοια
κορυστής· ἀγαθός, ἢ ὁπλίτης
Κορύστιοι· οἱ Γορτύνιοι. [ἢ ὁπλῖται]
κορυ(σ)τόν· τὸ ἐπίμεστον
[*κορύτει*· τῇ κεφαλῇ]
25. *κορυφᾷ*· κορυφῇ, ἀκρωρείᾳ
κορύφαινα· ποιὸς ἰχθῦς
κορυφαῖος· τέλειος. ἡγεμών. [κόρυμβος. οἱ δὲ μᾶλλον τὰ τῶν παιδίων. [κορυφάνια
κορυφή· κεφαλή. λόφος, ἀκρωτήριον
κορυφιστής· κόσμον γυναικείον τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον, καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα
30. *κορυφοῖ*· [καταῤῥεῖ]
κόρυφος· κόρυμβος γυναικεῖος
κορυφοῦται· αὔξεται. ὑψοῦται
κορυφώσασαι· ἐκτελέσασαι
κορφῶς· ἐλαφρῶς
35. *κόρχορον*· λάχανον ἄγριον. καὶ στέαρ
κορωνά· ὑψηλά
κορώνεως· ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος
κορώνη· κόραξ. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, εἰς ὃ ἡ νευρὰ δέδεται. καὶ ὁ κρίκος τῆς θύρας. καὶ τὸ ζῶον. καὶ ὄρνεον. καὶ ἰχθῦς. καὶ λάρος. καὶ εἶδος στεφάνου
κορώνη τὴν σκορπίον· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων
40. * *κορῶναι*· ἁλίαι αἴθυιαι, κολυμβίδες. τὰ περιφερῆ σχήματα
* *κορωνίς*· τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα
Κορωνία· πόλις Βοιωτίας. [ἀκρώρεια. τέλος
κορωνίδες· καμπυλόπρυμνοι νῆες. καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένοι στέφανοι. κυρίως δὲ τὰ βλαστήματα
κορωνιδεύς· ὁ τῆς κορώνης νεοττός
45. *κορώνιος*· μηνοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς
κορωνίς· καμπυλόπρυμνος. ἢ στεφανίς

SCR. 19. *B* 273. 20. *Π* 603. 27. *ἡγεμών*] Demosth. Mid. p. 533, 25. 32. Pind. Ol. I 182. 38. Respiciuntur loci Homerici *μ* 418 *η* 90 *Δ* 111. 40. *ε* 66. 42. *B* 503. 43. *B* 392 et Stesichor. l. c. 44. Cratinus l. c.

ADNOT. 22. Cf. *Κορτύνιοι* et *Καρτεμνίδες*. 23. *κορυτόν* cod., em. Casaub. Charact. XI p. 253. *κορυστὸν μόδιον*· *cumulatum* Glossae Vossii. Cf. Boeckh. Oecon. II p. 361 C. I. I p. 168. 24. *κορύτῃ* Mus. *κορύτει* cod. Glossa imperfecta sic scribenda *κορύττει* (h. e. *κορύπτει*)· *τῇ κεφαλῇ πλήττει*. Fallitur Lobeck. Proll. p. 390. 1. 25. Dorio Ath. VII 304 C. 27. *κόρυμβος* et q. s. ad gl. 3731 pertinent. Coni. *μαλλὸν τῶν*. *κορυφάνια* quid sit nescio. 29. *κεκρυφάλου*] Illustrat Pollux V 31. Pro *κορυφιστής* haud scio an *κορυφιστήρ* scribendum sit. 30. *κορυφεῖ* codex. Ordo postulat *κορυφοῖ*· *κατερέφει* (Meineke). 34. Ordo etiam *κορυφῶς* admittit, quod aut *κούφως* legendum cum Pergero aut detortum haberi potest e *κολυφρῶς*, q. v. 35. Vide *κόρκορος*. 36. *κορυνά* cod., em. Salmasius. 37. *κορωναῖος* cod., em. Christianus Florens Ar. Pac. 627, ubi *Κορώναιον* codd. Rav. Ven. male. Vide Poll. VI 81. 82 Choerob. Bekk. III p. 1197. Ath. III p. 77 A. 38. Apoll. lex. 102, 22. *στεφάνου*] Silvestre de Sacy in *Journ. des Sçav.* 1830 p. 498. 39. Zenob. IV 60 p. 101 Gott. 41. Huc revoca *ἀκρώρεια, τέλος*. 42. *Κορώνεια* Mus. invito ordine. Exempla quaedam forma *Κορωνία* Steph. Byz. etiam memoratae, sed non optimae notae memoravit Wassius ad Thucyd. IV 93. 43. Apoll. lex. 102, 27. EM. 536, 41 Ath. III p. 81 D. 44. Bekk. 105, 23 Eustath. p. 753, 56. 45. *κερατοβοῦς* cod., em. Mus. Glossae forma suspecta; aliud est *κορωνίας* sive *κορωνίτης*. 46. *καμπύλος πρύμνη* cod., *καμπύλη πρύμνη* Mus., correxi.

κορωνισταί· οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, καὶ τὰ ᾀδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα
κορωνιῶν· γαυριῶν
κόρωνον· πονηρ (ὁ)
50. κορωνόπους· πόα τις, ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσιν
κορωνός· ὀρθόκερως ταῦρος
* κόρων· τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ
[κόσαι· κριθαί]
[κόσαβος· σκεῦος συμποτικόν, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες]
55. κοσάλανον· τὸ βραχύ, καὶ τὸ δίκαιον
κοσάλεφοι· κόλαφοι, ἢ κοσάλεφοι
κοσκινόρι(ν)ος· εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ῥινός
κόσκικοι· οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες
κοσκυλμάτια· τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια
60. κοσκυλματίοις· κολακευματίοις. ἢ παραλογισμοῖς. λιμμιδέρις
κοσμᾶν· ἐρίζειν. ἀγνωμονεῖν
κοσμεῖν· τίθεσθαι
κοσμῆσαι· διατάξαι. στῆσαι. στεῖλαι
κοσμησάμενος· παραταξάμενος
65. κοσμητής· Κουριεῖς ἐνταφιαστής
κοσμήτορες· ἡγεμόνες
κοσμίους· ἀνεπιλήπτους
κοσμιωτάτη· εὐκαλλώπιστος
κόσμος· καλλωπισμός, κατασκευή, τάξις, κατάστασις. στρατηγὸς κεκοσμημένος. κάλλος
70. κόσμου ἐμπύρωσις· ὄρχησις. ἢ ὑπόθεσις
κοσσάβους· κοττάβους
* κοσυμβωτόν· κροσσωτόν
κοσύμβη· δεσμός. ἀνάδεσμα, ἢ ἐγκόμβωμα. καὶ ὅπερ αἱ Κρῆσσαι φοροῦσιν, ὅμοιον ἀ(σ)πιδίσκῳ. καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον. καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι
κόσσυφος· ὄνομα πτηνοῦ

SCR. 51. Archiloch. l. c. fr. 38. 60. Ar. Eq. 49. 63. *B* 554. Sirac. L 16. 64. *B* 806. 66. *A* 16. 70. ADN. *72. Exod. XXVIII 4. 74. Matro Ath. IV p. 136 D.

ADNOT. 47. *ἀγείροντες* cod. recte, *ἐγείροντες* Mus., cuius correctionem typotheta neglexit. *διδόμενα* cod., em. Pamphilus Ath. VIII p. 360 B. 48. κορωνίων· γλαυρίων (σ) cod., κορωνιῶν· γλαυριῶν Mus., em. edit. Hagen. 49. Κόρωνον· πονηρ cod., κόρωνος· πονηρός Mus. Forte κορωνόν· πονηρόν laboriosum. 50. Plin. h. n. XX 16 Theophr. HPl. VII 9 Diosc. II 158. 51. *κόρωνος* cod., em. Arcad. p. 66, 9. EM. 530, 28. 52. L. *κορώνη*. 53. Sic codex Voss., *κόσταὶ* Musurus. Debebat *κοσταί* pro *ἀκοσταί*. Lobeck. Path. El. 27. 54. Imo *κόσσαβος*. 55. Lego *Κόσσα λόγον*. Cf. Suid. s. v. 56. Confeceram Κόσσοι· *κόλαφοι, alapae*. Nunc video Lob. Proll. 293 *κοσσοκόλαφοι* suasisse. 57. (ν) Mus. 58. Conicio *κόσσιχοι* pro *κόττιχοι* vel *κοσσίσκοι* a *κοττός*, quod gallum gallinaceum significat. Comparandae sunt glossae partim corruptae *κοττός κοττοβολεῖν κοτίκας κοττυλοιοί κοττάναθρον προκόττα ψηλαφηκότταμοι κάσσει*. 60. *κοσκυλματίους* cod., em. Mus. qui *λιμμοδέρις* (*λείμασι δέρων* sic Schow.) proscripsit. De voc. cf. GCurtius Philol. 3 p. 741. 61. Supra *κολιᾶν* cum iisdem interpretationibus. 63. 66. Apoll. lex. 103, 5. 65. *κοσμήτης* cod., correxi et *Κουριεῖς* male a Mus. in *κουρεύς* mutatum revocavi. Praestat *ἐνταφιαστής*. *Κουριεῖς*. Glossam habemus Cypriam. 69. De cosmis cf. Hoeck. Creta vol. III p. 46 — 53. 83 sq. Schoemann antiq. iur. p. 153. — Cf. etiam Apoll. lex. 103, 17. 70. *ἐκπύρωσις* Menippus Ath. XIV p. 629 E. 73. *κόσυμβεδεσμός* cod., κόσυμβος· *ἀνάδεσμος*. *ἀνεπίληπτος* Cyr. Marinus, ubi *ἀνεπίληπτος* ad *κόσμιος* pertinet. Em. Scaliger, cui etiam *Κρῆσσαι* debemus pro *κρισσαί*. — (σ) Mus. Cf. Diogen. ap. schol. Dion. Chrys. p. 789.

75. κοσταί· κριθαί

κόστος· εἶδος ἀρώματος

κοστίας· κοιλίας, κόμορος

* κόσβατοι· οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι

* κοσσύμβη καὶ κόσσυμβος· ἐγκόμβωμα. καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον. καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι

80. κοσώλυφος· βόθυνος, ὄχθος, ἀνάστημα γῆς. ἢ σπέρμα

κοτέει· ὀργίζεται. καὶ ὑπωπιᾷ

κοτεῖν· διεχθραίνειν, χαλεπαίνειν

κοτεῖται· ζηλοῦται, ἐπιθυμεῖται

κοτέοντες· ὀργιζόμενοι

85. κοτέων· ὀργιζόμενος

κοτεσσάμενος· μεμψάμενος, χολωθείς

κοτέσσεται· χολωθείη

κοτήεις· στέφανος ἐξ ἐλαίας. ἢ ὀργίλως διακείμενος

κοτιεῖ· φθονεῖ, ζηλοῖ

90. κοτίκας· ἀλέκτωρ

[κοτήλλουσα· τήλλουσα]

κότινος· ἀγριέλαιος, ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίας στέφανος Ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι

κότιξις· μέλους τι εἶδος

κοτίλλιν· αἰδοῖον ἀνδρός

95. κοτίς· ....

κότος· ὀργή, ἔχθρα, χόλος, ἔρις ἔμμονος, καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποιΐαν

κοτταβεῖα· πλινθεία, ἢ ληρωτηρία. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβίσαντι. ἕπεται γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τῷ ψόφῳ ἐνίκα

κοτταβίζει· οἶνον ποτηρίῳ ἀναῤῥιπτεῖ

κοτταβία· οὐλόθριξ

SCR. 75. Theophr. HPl. IX 7, 3. 77. ADN. 80. Hesiod. opp. 2, 5. 85. *Δ* 168. 86. *E* 177. 87. *E* 747. 88. *E* 191.

ADNOT. 75. Vid. *ἀκοσταί* (AHeringa p. 227), *γοιταί*, *κομιστή*, *κόσαι*. 76. *κοστός* codex; de accentu cf. Arcad. 79, 21. — *ὁράματος* cod., em. Hagen. editio. 77. *κόστας* (s. *κοστίας*)· *κοιλίας ἢ κάμμαρος* Casaub. in Ath. VIII p. 357 A (p. 623), ubi *κοσταί* memorantur a Diphilo Siphnio. 78. Ordo *κοσύατοι* postulat, quod ad *κοίης* adludit. 80. Forte *γεώλοφος· βουνός — ἢ ἔπαρμα*. *Βουνός* Guyeto *ἔπαρμα* Trillero in Obss. critt. p. 492 debetur. 81. *ὑποπιᾶ* cod., em. Mus. 88. Confundit *κότινος* vel *κοτινόεις* et *κοτήεις*. 89. Corrigunt *κοτέει*, et sic etiam Bernhardyus ad Suid. II 1 p. 359, 1. Forsitan tamen Aeolica forma *κοτήει* lateat. 90. Glossa vitiosa, sive a *κοττίς* sive a *κόττικος* derivaveris, e *κατοικάς* detorta videri possit. Agnoscit tamen Lobeck. Proll. 327. Gallos gallinaceos dici *κοττοὺς* Hesychius auctor est s. v. *προκόττα: καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ λόφον*. Idem mox *κοττός· ὄρνις* porrigit, indeque nata *κοττοβολεῖν κοττάναθρον* et fortasse *κροκόκοττος*. Supra *κόσκικοι* in *κόττιχοι* vel *κοττίσκοι* correximus, neque aliud latere sub voce *κοττυλοιοὶ κατοικίδιοι ὄρνεις* quam *κοττύλοι* vel *κόττιχοι· οἱ κατοικίδιοι ὄρνεις* affirmaverim. Cf. Lob. Proll. p. 296. 91. Sic codex, *κοτίλλουσα· τίλλουσα* coni. Mus. Forte *κωτίλους· ἀ(πα)τηλούς*. 93. *κόττιξις*? galli cantus. 94. Sic codex, *κοτίλλιον* Mus. Cf. *κόθημα· ἐπὶ τοῦ αἰδοίου καὶ κότιλον ὁμοίως. κόπελλα· αἰδοῖα*. Cum terminatione comparandum *βιλλίν* quo vocabulo Ephesios pudendum virile denotare narrat Arcad. 351, 21. 95. 96. Separavi et pro *κότις* scripsi *κοτίς* h. e. *κοττίς· ἰνίον, παρεγκεφαλίς* teste Galeno lex. Hipp. p. 506. 96. Apoll. lex. 103, 8. 97. *κοτταμία* cod. Mus., qui pro *ἀμείνω* recte *ἄμεινον* scripsit; em. Heinsius probante GDindorf. Thes. 1879 D. Idem pro *πλινθεία ἢ ληρωτήρια λεκάνια ἢ ποτήρια*, Meinekius *κυλικεῖα καὶ ποτήρια* coniecerunt. In seqq. *ἕπεται* (*ἔπαιζον γὰρ* Pierso Moer. p. 253) e *συμπόται* corruptum et enunciatum imperfectum videtur. 99. Suspectum, neque quidquam habeo quod admoveam, nisi *προκόττα*.

3800. *κοττάβινος*· ὑπόθεμα, Λάκωνες, ἐν ᾗ οἱ κότταβοι ἐγίνοντο
κότταβος· λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει. καὶ παιδιὰ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀπὸ Σικελίας παραδοθεῖσα
κόττανα· εἶδος σύκων μικρῶν. καὶ ἡ παρθένος παρὰ Κρησὶ κοττάνα
κοττάρια· τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου
κόττειν· τύπτειν, δορατεῖν
κόττικοι· αἱ περικεφαλαῖαι
κοττίδικα· πλατάγη, κρόταλον
κοττοβολεῖν· τὸ παρατηρεῖν τινα ὄρνιν
κοττάναθρον· ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται
κοττός· ὄρνις. καὶ ἵππων δέ τινες οὕτως ἔλεγον
κοττυλ.οί· κατοικίδια.ι ὄρνεις
κοτ[τ]ύβη· τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι
[*κοτύλαια*· μικρά· παρὰ τὴν *κοτύλην*]
κοτύλη· εἶδος μέτρου. καὶ τρώγλη. ἢ τὸ κοῖλον τῆς χειρός, καὶ πᾶν κοῖλον· ὅθεν καὶ εἰς ὅπερ ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐμβαίνει *κοτύλη* καλεῖται
κοτυληδών· πόας εἶδος
κοτυληδόνες· αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι
κοτυληδονόφιν· ἐπὶ τοῦ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν. αἱ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κοιλότητες *κοτυληδόνες* λέγονται
κοτυλήρυτον· πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι
κοτυλίσκος· κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται οἱ μύσται. καὶ τὸ κοίλωμα. τινὲς τὰ μόνωτα ποτήρια. καὶ πλακοῦντος εἶδος. ἢ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον

SCR. 3801. fr. 632 p. 439. 13. Aristoph. fr. Proag. VII. — Hippocr. 410, 54. 14. Nic. Ther. 681. 16. ε 433. 17. Ψ 34. 18. Aristoph. fr. III p. 1105.

ADNOT. 3800. *κοττάβινορ* Phavor. 1097, 49 haud dubie codicem secutus. — *ἐν ᾧ* HSt. dubitanter. 1. *λάδαξ — πληθενεῖ — παιδεία* cod., *τάταξ — Πλησθένει — παιδιὰ* Mus. 2. Schweigh. ad Ath. III 119 A IX 385 A et IGSchneider ad Pallad. p. 97 Plin. HN. XIII 1. V 10. *ἡ παρθένος*] Virginem dicat an Minervam non liquet. Infra *μαλκενίς*· *ἡ παρθένος παρὰ Κρησί. μέλκιον*· *νύμφη* et *μαλακίνυης*· *παρθένος*. Idem *μάρτις* significare volunt in voc. *Βριτομάρτις*. Denique Steph. Byz. 194, 6 *τὰς παρθένους γὰρ οὕτως Κρῆτες προσαγορεύουσι μαρνάν(ς)*. 5. *κοττεῖν* cod., em. Lobeck. rhem. p. 49. Hoc vocabulum cur suspectum videatur Thes. IV c. 1882 B non assequor. *Κόττειν* h. e. quatere e dialecto dictum est pro *κόπτειν κόσσειν*, unde *κόσσος* similia. — *Δόρατι* si recte coni. Salmasius malim *δόρατι κόττειν*· *τύπτειν*. 5. 6. Cf. Lob. Proll. 327. Inverso glossarum ordine, quem series alphabetica requirit, altera ope Galen. lex. Hippocr. 506, 1 corrigi sic poterit: *κοττίδι*· *παρεγκεφαλίδι* (*παρακεφαλίδι* Corn.). *Κότις* (leg. *κοττίς*) *ἐστὶ τῆς κεφαλῆς ἡ κορυφή* schol. Reg. MS. ad Hippocr. de morb. II p. 140. 144 ap. Foes. An de crepitaculo loquitur aeneo, quo Hercules Stymphalidas (*κοττοὺς*) fugavit (*ἔδικε*)? 7. Illustrat haec epigr. Anth. Pal. VII 546, q. l. cf. Iacobsium de *κορωνοβόλῳ* disputantem. 8. *κοττόβαθρον* (*κοττομέλαθρον*?) Is. Voss. Cf. *κουμᾶσι. πέτευρον*. 9. *ἵππον* coni. Iensius praeeunte Phavorino. Intellegendi fortasse equi *δεσπότην κεκαρμένοι*. 10. Sic codex; in ambabus vocibus literam expunxit Mus. et *κοττυλοιροὶ — κατοικίδιοι* scripsit. „Scri-
οι
ptum videtur in cod. *κοττυλειοὶ — κατοικίδιαοι* (h. e. *κατοικίδια*)“ Schow. Latet ni fallor deminutiva forma voc. *κοττός*: *κόττιχοι*· *οἱ κατοικίδιοι ὄρνεις*, vel *κοττύλοι*. Cf. *κόσκικοι*. 11. Ordo potius *κότύβη* postulat. 12. Imo *κοτυλιαῖα*. 13. Haec partim concinunt cum verbis Apollodori ap. Ath. XI p. 479 A schol. Hom. Ψ 34, cuius oblitus sum supra s. v. *ἀπόρραξις* Apoll. lex. 103, 9. 14. *κοτυλήδων* cod., em. Mus. Cf. Diosc. IV 92 Plin. HN. XXV 13. Nic. Ther. 681 Galen. XIII p. 195. 16. Vid. Apoll. lex. 103, 22. *κοτυληδόν*· *ὄφις* cod., *κοτυληδών*· *ὄφις* Mus., em. Iensius Luc. Hes. p. 143 Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 165. Cf. *πρῆθμα*. 17. *κοτύλη*· *ῥυτόν* cod., em. Mus. Apoll. lex. p. 103, 51. Cum rariora sint huius terminationis exempla mentionem facere liceat vocc. *εὐήρυτον* e Callim. hymn. Cer. 106, *ζωήρυτος πηγή* ex Andr. Cret. p. 57 Nil. in Combef. Patr. noviss. vol. I p. 347 B. *μελιήρυτον* et *κυλικήρυτον* Hes. 18. Nicander Thyatirenus ap. Ath. XI p. 479 C. Heracleo Ephesius ap. Ath. XIV p. 647 B. — *μόνον* cod., *μόνωτα* Mus. Sed offendit numerus pluritivus. — *ἐν τῇ γῇ* malit Hemsterh. ad Lucian. Necyom. p. 469.

κόττυνα· σκύβαλα
20. Κοττυτώ· ὁ μὲν Εὔπολις κατ' ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Κορινθίους φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται
κοῦα· ἐνέχυρα
κούαγμα· σχῆμα
κουανᾶ· μέλαν(α). Λάκωνες
κουάσαι· ἐνεχυριάσαι
25. [κουβηζός· στηβεύς]
[κουκᾶ· πάππων. ἢ κυκεῶνα]
κουλεόν· Ἰακῶς τὸ κολεόν
κουλεός· ξιφοθήκη
κουλυβάτ(ε)ιαν· κλητίαν, τὴν σιδηρῖτιν πόαν, ἥν ἑλξίνην ἔνιοι
30. κουλιβός· ἡ πίτυς
κουμᾶσι· τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα
κούνημα· κόκων, ἢ ὁ κύων
κούνουπες· κώνωπες
κουπήϊον· καμάρα, ἡ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη
35. κοῦραι· κόραι
κουράνια· ἐκ μελίνης ἄλφιτα
κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφή. ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλεται ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ
[κουράτεροι· νεώτεροι
κουράτωρ· τροφεύς, παιδοκράτωρ]
40. κουράων· παρθένων. θυγατέρων
κουρέων[ην]· τῶν [ἀκουντίτην] νακοτιλτῶν
κουρεύς· ὄρνις ποιός, ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἤχῳ γναφικοῦ μαχαιρίου
κουρεῶτις· μηνὸς τοῦ Πυανεψίωνος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας Ἀρτέμιδι θύουσιν
κούρη· κόρη

SCR. 20. fr. IX p. 450. 27. *Α* 220. 29. ADN. 35. *Β* 598. 27. fr. 138 ρ 35. 40. ζ 122. 41. Plat. Rep. II 373 C. 43. Plat. Tim. p. 21 B.

ADNOT. 20. *Κοτυττώ* vitium Aldinae. Vide Iuvenal. II 92 Synes. p. 178 A p. 184 D Lobeck. Agl. p. 1007. 21. Dialectus Thessalorum an Cypriorum sit, incertum est. Cf. gl. κ 3223. 22. *κήνυγμα· σκιά?* 23. *κούαμα· μέλαν* cod., *κουανᾶ· μέλαν(α)* pro *κυανᾶ* probabiliter Ruhnken. Fortasse praecedens etiam *κούαγμα* Laconicum est sic corrigendum *κούαμα· κύημα* vel *κοῦμα· κῦμα.* 24. Cf. 3223. *ἐνεχειριάσαι* cod., em. Salmasius. 25. *κουβιζός· στιβάς* Salmasius. 26. Sic codex, *κούκα· πάππον* (α superscr.) Mus. Corrigo *κουκαῶν· πάππων ἢ κοκυῶν*, quorum posterius est prioris correctio. Poeta genetivo *κοκυάων* usus erat. Vide nos ad *γυγαί* et *κοκύας.* 27. *κουδεόν* cod., em. Salm. 29. *κουλιβατίαν — σιδηρίτην — ὄνιοι* cod., *σιδηρῖτιν — ἔνιοι* Mus., em. Thes. IV c. 1888 coll. Nic. Ther. 589. 851, ubi libri *πουλυβάτεια πολυβάτεια κολλυβάτεια κουλυβότεια κουλυβάτεια* et *κουλυβατέρα* (sic *Π*) praebent. Pro *κλητίαν* coni. *κλύβατιν.* 31. Vide *κοττάναθρον.* — Boeoticum *κοῦνες* parum nos iuvat in solvendis glossae aenigmatibus. Si quid video sub *κόκων ἢ ὁ κύων* nihil aliud latet, quam *κόκων, κοκύων*, quae sunt variae lectiones vitiose scriptae praecedentis glossae (3826) *κοκυῶν.* 33. *κουνοῦνες* cod., em. Salmasius. 34. Schneidero videtur esse pro *κωπήϊον.* Vide Lobeck. Proll. p. 242 n. 36. *μελήνης* cod., *μελίνης* Mus. 37. *ὀροφήμασι — ἀμφιβάλλει* cod., cf. supra *ἐγκουράδες.* 38. *κουρότεροι* Mus., forte *κουροτέροις· νεωτέροις* ex Hom. *Δ* 315. 41. *κουρεώνην· τὸν ἀκουντίτην, ἢ ἀκοτιλτήν* cod., *κουρέην* et *ἀκοντίτην ἢ ἀ.* Mus., *κουρέα· τὸν νακοτίλτην* Thes. IV c. 1889 D Salmasii coniectura verissima *νακοτίλτην* adiutus. Malim *κουρέων· τῶν νακοτιλτῶν*, ut respiciatur Plat. Civ. II p. 373 C. 42. *γναφικῷ μαχαίρῳ* cod., em. Mus. 43. *ἐμῇ* cod., em. Mus. De re cf. EM. 533, 30 Poll. VIII 107 Procl. Plat. Tim. p. 27 Boeckh. ind. Berol. 1819.

Κουρῆτες· τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς περισπωμένης οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες, διὰ τὸ κουρικῶς ἀνα(δε)δέσθαι τὰς κόμας. Κούρητες δὲ προπαροξυνομένου τοῦ ὀνόματος νεανίαι. καὶ ἔθνος Κρητῶν

Κουρήτεσ(σ)ι· Κρησίν

Κουρήτων· ἔθνος Κρητῶν

Κουρήτων στόμα· ἐδόκουν εἶναι μάντεις.... θεσπ[εσ]ιῳδὸν στόμα

κουριᾶν· κομᾶν. κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι

[κουρίας· ὀροφικὸς πίναξ]

κουρίδες· καρίδες, ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους

κουριδίης· ἐκ παρθενίας γαμετῆς

κουρίδιον· παρθένιον, καὶ τὴν ἐκ παρθενίας ἄνδρα. Λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι. παρὰ δὲ αὐτοῖς τετράχειρον Ἀπόλλωνα

* κουρίξ· τῆς κόμης

* κουρίζων· ἀκμάζων, νεάζων, νέος ὑπάρχων

κουριζόμενος· ὑμεναιούμενος, διὰ τὸ λέγειν γαμουμέναις·

σὺν κούροις τε καὶ κόραις

ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται

κουρὶξ αἰνυμένους· τῆς κόμης λαμβανομένους. ἢ νεανικῶς, παρὰ τὸν κοῦρον· ἢ τῶν τριχῶν, παρὰ τὴν κουράν· ἢ τῆς κόμης ἀπρὶξ δράξασθαι, λίαν, καὶ βίᾳ. τινὲς δὲ ἀνδρικῶς καὶ νεανικῶς

κούριξαν· ἀπέκειραν

κούρ.ιον· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ·

ἡμιουτὸν κούριον ἡρέθη πόλει·
νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θυηπολεῖν
βρότειον ἀρχῆθεν γέρος τῷ Κρόνῳ

κουριῶν· κουρᾶς δεόμενος. καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν· κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην

SCR. 45. *I* 529 *T* 248. 46. *I* 547. 47. *I* 545. 51. Sophro l. c. 52. *A* 114. 53. *E* 414. 54. χ 188. 55. χ 185. 56. Aeschyli fr. 42 p. 11. 59. fr. 122 p. 125.

ADNOT. 45. *Πλευράναν — κώμας* cod., em. Mus. Apoll. lex. 103, 14. 46. (σ) Mus. 48. *οἷον* recte inserit Zenob. IV 61 p. 101. Vide *θεσπιῳδός*. 49. *κουρίαν, κομᾶν. κουρᾶς· ἐπιδεῖσθαι* cod., coniunxit et em. Mus. Cf. *κουριῶν* et Suidan s. v. *ἐκουρία*. 50. Imo *κουράσι· ὀροφικοῖς πίναξι*. *πίδαξ* cod., *πίναξ* Salmasius. 51. Ath. III c. 24 p. 106 E Hesych. *καμμάρους* et *χλωροκυρτίδες*. Cf. adnotationem ad gl. *καραβίδες*. 52. *κουριδίας* male Mus. 53. *καλοῦσι τὸν παρ' αὐτοῖς* Thes. IV c. 1893 A, nisi plura acciderunt. Apollinis huius Amyclaei mentio fit ap. Hesych. s. v. *κυνακίας* Zenob. I prov. 54 Liban. Decl. I p. 340 Rsk. Lobeck. Parall. p. 209 Gerhard Myth. I p. 317 § 313 c. 1. *τετραχείρ..* cod., *τετράχειρον* Musurus qui compendio deleto accentum retraxit. 54. *κούριξ* cod., em. Mus. Apoll. lex. 103, 10 Eustath. 1924, 10. 55. Hinc detortum *ῥιζῶν· νεάζων, Ἐρετριεῖς*, quod mirifice decepit interpretes. 56. *κουριζόμενος ὑμεναιόμενος* cod., *κουριζομέναις· ὑμεναιουμέναις* Mus. Deinde *ἐκκόρει* Salmasius, sine caussa. *Γαμουμέναις*, quod in codice voc. *διὰ* praecedit, Nauckio auctore transposui. 57. *κουριξαινομένους* cod., *κουρὶξ αἰνομένους* Mus., em. L. Bos. Obss. crit. p. 170. Idem pro *κόρης* aut *κόμης* aut *κόῤῥης* suasit, quorum prius ut Aristarcheum recepi. 59. Sic codex, *ἡμιουτονκούρειον* Mus. Victima dicebatur *κούρειον* (non *κουρίον*, ut cod. exhibet), quod tamen ordo hic non admittit. Locum Sophocleum qui restituerit novi neminem; *αἱμόρρυτον κούρειον* Scaliger, *ἱερόθυτον* MSchmidt Didym. p. 87, *ἡμῖν σύ τοι κούρειον ἡρέθης* GDindorf. fr. 132 coniecerunt; *τοῖς* deleri iubebat Nauckius; denique *γένος* Scaliger, *γέρας* Buttmannus proposuerunt, aliud latere mihi cum Nauckio persuasum est. In adornandis versibus fuit, cum Danielem Heinsium sequerer, hosce tres iambos agnoscentem: *νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ | θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γέρος* (?) sed fortasse verba *νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις* et *τῷ Κρόνῳ* ad numeros non sunt revocanda. Didymus enim, cuius hic est articulus, solebat solutae orationi versus immiscere. 60. *δεομένων* cod., em. Mus.

κοῦροι· παῖδες, νέοι, ἄρρενες
κοῦρος· παῖς, νέος, υἱὸς ἄῤῥην, νεανίας, νήπιον
κουροτέροισι· κούροις, νέοις
κουρότερος· νεώτερος
65. Κουροτρόφος· παιδοτρόφος. ὑφ᾽ ἑτέρων ἡ Δημήτηρ
κουρῶν· πρέπων
[κουστωδία· βοήθεια στρατιωτική
κουστωδίας· τοῦ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικειμένου στρατεύματος, ἢ συναγωγῆς]
κούταρον· τῶν ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα
70. κουτίδες· συκαλλίδες
κουτίδια· δίκτυα τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας
κοῦφα· τὰ μὴ βαρέα
κουφίζει· μετεωρίζει
κόφινος· μέτρον χωροῦν χοὰς τρεῖς
75. κουφικὸν τρόπον· τὴν κωμητικὴν ὄρχησιν
κουφολογία· φλυαρία
κοῦφον· κόπον. μετέωρον
κοῦφος· ἐλαφρός. ταχύς. γοργός. εὔ(σ)καιρος
κουφόσκευος· οὐ βαστάζων τὴν πανοπλίαν
80. κοῦχι[ον]· καὶ οὐχί
κοχλίαι· τὰ ἐσθιόμενα ζῷα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα
κόχλος· τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως. καὶ ὁ στρόμβος
κοχύ· πολύ. πλῆρες
κοχυδε(ῖ)· ῥεῖ ἰσχυρῶς καὶ μετὰ ψόφου καὶ λάβρως
85. κοχυδεῖν· ὑπερχέειν
κοχῶναι· τὸ ἱερὸν ὀστοῦν τὸ τῆς ῥάχεως πρὸς τῷ δακτυλίῳ. οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὰ ἑκατέρωθεν μέρη. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχίου
κοχώνα· τὰ ἰσχία, καὶ τὰ ὅμοια
κόψα· ὑδρ[ε]ία

SCR. 61. *Δ* 470. 62. *Δ* 321. 63. *Δ* 316. 65. *ι* 27. Ar. Thesm. 300. 67. Matth. XXVII 65. 66. 72. *N* 158. 73. Eur. fr. 577. 74. Strattis l. l. 76. Thuc. IV 28. 86. Aristoph. fr. XIV p. 1145 aliique poetae comici, nec non Hippocrates. 87. Ar. Eqq. 424.

ADNOT. 66. γυρῶν· τρέπων Albertus. Videtur ad κουρίξ· κούροις πρέπον referendum, quae Cratetis erat dictionis solitariae interpretatio. 69. ὀσπητίων codex, ὀπισθίων Mus., forte τὸ ὀπήτειον. τοῦ βοὸς κτλ. Vide Lob. Proll. p. 254. coll. Scaligero Coniect. in Varron. p. 225 Bip. 72. βαθέα cod., em. Meinekius. 73. μεταιωρίζει cod., em. Mus. 74. Ordo Κούφινος poscit, quam formam fortasse Boeoticam Is. Vossius etiam requirebat. Verba τρεῖς χοάς diductis literis exprimendos curavi cum sint non Didymi, sed Strattidis comici ap. Polluc. IV 169. Cf. κίουρος. 75. κομητικὴν cod., κωμητικὴν Meurs. Orchest. p. 38. Forte Κουρητικὸν τρόπον· τὴν Κουρητικήν. Mihi quidem κουφιστικὸν τρόπον, quod Thes. suasit, haud placet. 77. μεταίωρον cod., em. Mus. — ἄκοπον Ruhnken., an κέπφον, κομπόν? 78. εὔσκαιρος scripsi. Cum vero offendant rarioris usus vocabula εὔσκαιρος et γοργός vereor, ne Hesychius scripserit γοργός· (vel εὔσκαιρος·) κοῦφος ἐλαφρός. 79. δ' codex. L. κουφόσκευος· οὐ. 80. [ον] Scaliger. 81. χῶα cod., χόα Mus., ζῷα Scaliger. 82. πρώτης cod., em. Mus. Cf. schol. Eur. I. T. 293 vol. V p. 596 Matth. — Infra στρόμβος· — κόχλος. 83. κότυ: (κόκυ?)· ταχύ C. 39. — πλῆθος cod., em. Meineke. 84. κοχυδέρει cod., κόχυ (κῶχυ Aldus) δ' ἔρρει Mus. Fortasse κοχυδεῖ· ῥεῖ scribendum, nisi Theocriteum II 107 κοχύδεσκε latet, quem ad locum Ahrens Vol. II p. 119, 8 e scholiis haec attulit: [κατέτρεχε (om. Gen. b.)] κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει (ὁ ἱδρὼς Gen.?) ὁμοίως [καὶ κατ' ἴσον] ταῖς καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὠνοματοπεποίηται δέ. ἔρρεεν C. 5. E gloss. Cf. Eustath. 1095, 18. Ath. VI 269 D. 85. ὑπερζέειν coni. Meineke. 86. Lobeck. Proll. 230 GCurtius Etym. p. 123. 87. κόχωνα cod., em. GDindorf. dualem restituens.

κόψενα· παραστάτης, χαλκός
90. κόψεν· ἔπληξεν, ἐπάταξε τὴν θύραν, ἔκρουσε. κατέαξεν
κοψία· χύτρα
κόψεσθε· προσοχθιεῖτε
κόψιχος· εἶδος ὀρνέου, ὃ κόσσυφος παρ' ἐνίων λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου
κοῶ· αἰσθάνομαι
95. * κοεῖ· αἰσθάνεται
* κόν· εἰδός
κ(ο)ῶν· εἰδώς
κράανον· τέλεσον
κραᾶρα· κόσκινον. ἢ ὄρυγμα
3900. κράβος· ὁ λάρος
κράγιον· σύ[ν]στρεμμα ἐν κεφαλῇ
κραγόν· κραυγήν
Κράγον· βό[ήθ]ημα. καὶ ὄρος
κραγών· ἔνυδρον ζῶον. καὶ εἶδος καρίδος
5. κραγγών· κίσσα
κραδαίνειν· κραδεύειν, σείειν, τινάσσειν
κραδαί(ν)ει· σείει, τινάσσει
κραδαινόμενον· σειόμενον, τινασσόμενον, ταρασσόμενον
κραδαίνων· ὁμοίως
10. κράδαλοι· κλάδοι συκῆς
κραδάων· σείων
κράδεμνον· κάλυμμα. στεφάνη. μίτρα. τὸ ἐπικράνιον στεφάνωμα
κράδη· συκῆ. κλάδος. καὶ ἀγκυρίς, ἐξ ἧς ἀνήπτοντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι
κραδησίτης· φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος
15. κραδία καὶ κραδίη· καρδία
κραδίην ἐλάφοιο· δειλότατον
κραδίης· καρδίας
κραδίης νόμος· νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμάκοις, κράδαις καὶ θρίοις ἐπιραβδιζομένοις

SCR. 89. *M* 204 ADN. 93. Ar. Av. 806, Aristopho, Anaxilas alii. 3902. Ar. Eqq. 487. 4. Arist. HA. IV 2. 7. Ordo *κραδαίνοι* postulat, quod legitur ap. Aesch. Prom. 1049. 8. *P* 524. 9. Ar. Ach. 965. 11. *Π* 213. 12. Eur. Phoen. 1490. 14. Fortasse Hippocratea. 16. *Λ* 225. 18. Hipponax l. c.

ADNOT. 89. *κόφανα* Voss., *πυριστάτης χ.* Salmasius coll. *παραστατίς*. — Legendum potius *κόψεν, ὁ παραστάτης χαλκῷ* quod respicit ad Hom. *Π* 474. 92. *Succensebitis*. 93. Cf. 3555, ubi Meinekius *παρ' ἐνίοις* proposuit. Sed qui a verbo *χρῆσθαι* suspensum esse voluit accusativum plus uno loco, fortasse etiam *παρ' ἐνίων* scripsit. Cf. Moer. Att. p. 210 Moschop. *π. σχεδ.* p. 61. 97. *κόων* Lobeck. rhem. p. 21 minus recte, *κοῶν* Albertus, quod merito amplexus est Ahrens Dial. II p. 85. Indidem praecedens glossa detorta est, licet etiam *κου(νῶν)· εἰδώς* recte habeat. 98. Dorice pro *κρήηνον* vel *κρᾶνον*. 99. Suspectum est Thes. IV c. 1905 A, nescio quam ob rem. Laconicum est *κραᾶρα* pro *κρησέρα*, ε in ᾱ mutato ut in *ἱαρός, μέγαθος, γα, τράφω* aliis. — *ὀρύγματα* ad *καίατα* spectat. 3901. *σύνστριμμα* cod., *σύντριμμα* Mus., coni. *σύστρεμμα* h. e. *tumor*. Praeterea vide ne legendum sit *(ἐπι)κράνιον συστρεμμα· τὸ ἐν κεφαλῇ*. 2. *Ἀρίσταρχος ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἀττικῇ προσῳδίᾳ* schol. Ar. Eqq. 487. Arcadius p. 47, 4 emendatus substantivum *κράγος* paroxytonum, adiectivum *κραγὸς ὁ κραυγαστικὸς* ponit oxytonum. *Κλαγγὸν* Babrii confert Thes. Vide Meinek. Com. II 1 p. 544 Lobeck. rhem. p. 280, 17. 3. [ήθ] Triller Emend. Hes. p. 22. 5. Lob. rhem. 280. 324. Ordo *κραγών* requirit. 6. *κραδεύειν· κραδαίνειν* codex. 10. Pierson. Moer. Att. p. 229. 13. *ἀγγυρίς* cod. De re cf. Poll. IV 129 schol. Ar. Avv. 40 Pac. 626 Plutarch. II 16 p. 338 ed. Gotting. — *ἀνίπτοντο* cod., *ἐνίπτοντο* Mus., ineptit Schow. p. 462 cum *ἀνίπταντο* conicit. 18. Plutarch. de music. p. 1133.

κραδίης τυρός· ὁ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πησσόμενος
κραδοφάγος· συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον
κραι.ρα· κεφαλή. καὶ ἀκροστόλιον
κραίνειν· τιμᾶν. βασιλεύειν
κραίνουσι· πληροῦσι, παρέχουσι. τιμῶσι. βασιλεύουσιν
κραίνων· ὁμοίως
κραιπάλη· ἡ ἀπὸ τῆς χθιζῆς μέθης κεφαλαλγία
'κραιπαλώσας· μεθυσ(άσ)ας
κραιπνά· ταχέα, ὀξέα
κραιπνόν· ταχύ, ὀξύ
κραιπνοῖσι· ταχέσιν, ὀξέσιν
κραιπνότερος· ὀξύτερος, ταχύτερος
κραῖρα· ἡ κεφαλή, [ἢ κραέρα.] καὶ ἀκροστόλιον
κραῖροι· στόλοι νεῶν. μέτωπα. κεφαλαί
Κρακαλίδαι· τῶν Κρισσαίων βασιλεῖς. ἢ διάφορον γένος
κράμ[β]ατα· κεράσματα
κραμβατέλος· ξηρὸς καὶ καπυρός
κράμβαλα· μνημεῖα
κραμβαλίζουσιν· καπυρίζουσι. κατασείουσιν
κράμβη· ῥάφανος, καὶ ἕτερα λάχανα
* κρᾶμα· κέρασμα, καὶ εὔκρατον
κραμβ.ῖον· τὸ κώνειον
κράμβον· καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν. [ἢ τὴν κράμβην]
κραμβότατον· καπυρώτατον
κράμβωτον· ἰκτῖνος τὸ ζῷον
κράνα· κεφαλή
κρᾶναι· κρῆναι τέλειαι. καὶ αἱ τῶν ὑδάτων. καὶ ἐπιτελέσαι
κραναῆς· τραχείας
κραναοίκορον· μοῖρά τις τοῦ ἱερείου
κραναόν· ὑψηλόν. τ(ρ)αχύ
Κραναοῦ υἱός· Ῥαρός
κραναὴν πόλιν· τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Κραναοῦ
'κράνεα χηλευτά· πλεκτὰ ἐκ σχοίνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκια
* κραναῆ· τὰ προσκεκολλημένα συρίγγια, εἰς ἃ τὰ πτερὰ ἐμβάλλεται

SCR. 23. ϑ 391. 24. Soph. OC. 296, in quo 449 etiam κραίνειν legitur. Pind. Ol. III 19. 25. Ar. Ach. 277. 27. ρ 27. 28. ε 385. 29. Ρ 190. 30. Ψ 590. 33. ADN. 39. Tim. Locr. p. 95 E. 40. Hippocr. p. 644, 9. 42. Ar. Eqq. 539. 45. Aesch. Agam. 46. Γ 201. 50. Cf. Arist. Ach. 75 c. schol. et Ar. Avv. 123. 51. Herod. VII 89.

ADNOT. 20. κραδαφάγος cod., em. Cyr. Zon. Eustath. 1409, 63. 21. Sic cod., κραῖρα Mus. invito ordine. Litera erasa ᾱ fuisse videbatur Schowio. 23. ὑπάρχουσι schol. l. c. 26. (ασ) GDindorfius Thes. IV c. 1911 CD. 29. κραιπνοῦσι cod., em. Mus. 33. τῶν κρι..έ.. βασιλεῖς cod., τῶν κρίσεων β. Musurus, em. Sopingus. Ἀκραγαλλίδαι nunc legitur ap. Aeschin. c. Ctesiph. p. 68, 38. 43, Κραυγαλλίδαι Didymus (p. 317) ap. Harpocr. s. v., ubi codd. κραυαλίδαι κραυγαλίδαι κραυάλιων. Κραυαλλίδια ἢ Κραυγαλλίδαι Phot. 177, 14. 34. [β] Vossius. 35. κράμβα· γέλως Sopingus et Salmasius HA. tom. I p. 156 coll. gl. κράμβος et κρόμβος; κραμβαλέος Florens et HSt. 36. Forte κρέμβαλα· ἠχεῖα. 40. κραμβίον cod., κραμβεῖον Erotianus. 44. Lobeck. rhem. p. 128. Coni. κρᾶνα· κεφαλαί. 45. Confundit plur. num. Dorici voc. κράνα et infin. aor. 1, quo de Apoll. lex. 103, 30. — κρῆναι τέλειαι iterum coniunxit s. v. κροῦναι, ut non modo ab emendatione Sopingi τελέσαι abstinendum sit, sed etiam ab Ungeri Parad. Theb. p. 462 Ἠλεῖαι. 46. δ' Apoll. lex. 103, 27. 47. κραναὸν χορόν· — ἱεροῦ? Meineke. 50. κράνδην — κραν cod., κραναὴν — Κραναοῦ Mus., ordo Κραναῶν requirit et sic Ar. Avv. 123, unde hic locus desumptus videtur. 51. (κα)μηλαύκια?

κράνεια· λεπτοκάρυα
κρανέεσθαι· τελέσαι, τελειῶσαι
55. κράνεσι· περικεφαλαίαις
κρανέω· ἐπιτελέσω
κράνη· περικεφαλαῖαι
κρανία· τόξον. εἶδος δένδρου. περικεφαλαία
κρανίξαι· ἐπὶ κεφαλὴν ἀποῤῥῖψαι
60. Κράνιοι· τῆς Κεφαλ(λ)ηνίας αὗται τέσσαρες ..... Κράνιοι
Κράν.ιον· [πλατύ, ὑψηλόν. σεμνόν. ἰσχυρόν, ὀχθῶδες. καὶ ἡ κεφαλή. ἢ] γυμνάσιον
κράνος· περικεφαλαία
* κρανῶν· βασιλεύς
κραντῆρες ὀδόντες· οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες. οἱ δὲ τόπον Κεφαλληνίας
65. κραντήριοι· οἱ κραίνοντες, καὶ ἐπιτελοῦντες
κρᾶξαι· βοῆσαι, ἠχῆσαι
κράος· ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλλουσι. καὶ ἡ σκαλευομένη [ἀμπέλων ἢ] ἄμπελος·
Κράπαθος· ἡ Κάρπαθος
Κράπαθα· τὴν Κάρπαθα, νῆσον Ῥόδου
70. κραπαταλίας· ἀνεμώδης, καὶ ἀσθενής. καὶ ἀνίσχυρα λέγων. ἄμεινον δὲ ληρώδης
κραπαταλ[λ]οί· ἰχθύες τινές
κραπαταλ[λ]ός· παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός. ἢ νόμισμα
*καράρα· πέπονθε τὴν κεφαλήν. οἱ δὲ βοῶν πυρετός. καὶ ἀκροστόλια νεῶν
κρᾶς· κρέας. τινὲς δὲ κεφαλή
75. κράσβολα· κόλλαβοι δερμάτινοι

SCR. 54. *I* 622. 55. Ar. Pac. 1257. 60. Thuc. V 35. 61. Xenoph. Hell. IV 4, 4. 64. Arist. HA. II 4. 68. *B* 676. 72. Pherecr. ap. Poll. IX 83. 73. 74. ADN.

ADNOT. 53. *λεπτοκάρια* cod., em. Mus. 54. *κρανέσι* codex. 57. *κράνηος· ά περικεφαλαι* cod., *κράνεος· περικεφαλαίας* Mus. Correxi. 58. *τόξον κρανείας* ap. Eur. fr. 782 p. 481, quem respicit. — *κράνια* vero Boeotice pro *κράνεα* sunt *περικεφαλαῖαι*. 59. Cf. *κερανίξαι πράνιχθέντα* et Valcken. ep. ad Roev. p. LXVII. Doederleino in Synon. T. VI *cernuare* comparanti accedit Lob. Path. El. p. 413. 60. (λ) Aldus. Post *τέσσαρες* excidisse trium oppidorum nomina docent schol. Thucyd. II 30 I 27 et Steph. Byz.: *Κράνιοι· πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ. Τετράπολις δὲ ἡ νῆσος ἀπὸ τῶν Κεφάλου παίδων. Προνήσου Σάμου Πηλέως Κρανίου.* 61. *κρα...ν* cod., *κράνιον* Mus., qui duas aut tres erasit literas. Confundit *κραναόν*, *κρᾶνον· κεφαλή* (cf. Eustath. p. 701, 1) et *Κράνειον*. De gymnasio cf. Ruhnk. Tim. Lex. Plat. p. 157. Thes. IV c. 1917 AB. 63. *κρανῶν* cod., *κράντωρ* Mus. Legendum vel *κρανῶν· βασιλεύσων* vel *κραίνων· βασιλεύς*. An *ἥρανος*? 64. Cf. Poll. II 92 schol. Nic. Ther. 447 Cyr. 39. In Pselli gl. ms. male *κρατῆρας· τοὺς ὀδόντας*, quod in errorem induxit Albertum s. v. *κρατερώδοντες*. 67. Inclusa proscripsit Mus. — *σκάλλουσι* cod. Mus., *σκάλουσι* Aldus. Cf. *κράφα ἀγρίφη*. 69. *Κράπαθον* — *Κάρπαθον* Albertus, recte ni fallor. Nisi propter ordinem dativos praeferas. Lob. Path. El. 494. 71. *κραπάταλλον* cod., *κραπάταλλοι* Mus. De accentu constat ex Arcad. p. 54, 10 de simplici λ e versu ap. Ath. XIV p. 646 C; cf. Meinek. histor. Com. crit. p. 84. 72. *κραπάταλλος* cod., correxi. 73. *καράρα* cod., *καραρᾶ* Mus., *κραρᾷ* Aldus ordinis servandi caussa. Depravatum est e *κραυρᾷ* h. e. struma laborat, quo de morbo boves et sues tentante cf. Arist. HA. VIII 23. Idem *κραῦρος* et *κραῦρα* dicebatur, apud sequiores etiam *κράβα* et *κράβρα*. Postrema interpretatio ad *κραῖρα* vel *κραῖροι* referenda, prior apta etiam voci *καρ(ηβ)αρᾷ*. 74. *κεφαλή*] Choerob. ap. Bekk. III p. 1391. Nominativum *κράς*, cuius apud poetas veteres exempla nulla fuerunt, ex Simia Rhodio attulit Choeroboscus in Cram. Anecd. III p. 385 et in Bekk. Anecd. III p. 1181 Steph. Byz. s. v. *ἡμίκυνες* de quo vide Lob. Paral. p. 78. *κρέας*] Quae sit dialectus nescio. Dores enim et Iones dicebant *κρῆς* teste Arcad. p. 126, 10 Greg. Cor. p. 235 respicientibus ad Ar. Ach. 795 Theocr. I 6, ubi *κρέας* Heinsius et Ahrens, Sophron. Ath. III 87 A. 75. *κελλάβοι* cod., *κόλλαβοι* Mus. Cf. *κεράσβολα*.

κρασέρα· ἀλευρότ τησις
κρασίν· κεφαλαῖς. καὶ κράτεσφιν
κρᾶσις· κέρασμα
κράσπεδα· τὰ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου (κε)κλωσμένα ῥάμ(μ)ατα, καὶ τὸ ἄκρον αὐτοῦ
80. [κραστῆναι· διάκονοι γυναῖκες]
κραστήρια[ι]· τῶν ἐνηλά[κ]των αἱ κεφαλαί, καὶ συμβολαί, καὶ τὰ ἄκρα
κράστιν· Ἀττικοί. διὰ τοῦ γ οἱ νῦν γράστιν φασίν· ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος
κρα[σ]τόδετον· σφενδόνην δεδεμένην· τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν
κρᾶτα· κεφαλή(ν)
85. κραταιᾶς· ἰσχυρᾶς
κραταίγονον· βοτάνη μεθ᾽ ἧς πλέκουσιν
κραταιγός· δένδρον
κραταιγύαλοι· στεῤῥοὶ κατὰ κύτη[ν], τουτέστιν τὰ ὅπλα
Κράταιϊς· προπαροξυτονεῖται, τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς (Σ)κύλλης. τὸ δὲ (προ)περισπώμενόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Σισύφου προσηγορικόν
90. κραταίλεων· ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός
κραταίλεων· ἡ Νιόβη
κραταιόν· ἰσχυρόν
κραταίπεδον οὖδας· λιθόστρωτον ἔδαφος. [ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος]
κρατεῖ· [μένει.] κρύπτει. κυριεύει. [δυνάμει.] ἄρχει
95. κράτει· δυνάμει. [κεφαλῇ]
κρατέει· κρατεῖ, καὶ ἄρχει
κρατέοντα· κρατοῦντα, ἰσχύοντα
κρατερόν· ἰσχυρόν, δυνατόν
κρατεροφόρος· γενναῖος.

SCR. 77. *K* 152. 156. 79. Soph. fr. 558. 82. Arist. fr. CXCIV p. 1213. 84. ϑ 92. 85. κραταιαῖς? e Soph. Phil. 1011. 86. 87. ADN. 88. *T* 361. 89. μ 124. λ 596. 90. Aesch. Ag. 675. 91. Aeschyli in Niobe? 92. Aesch. Prom. 427. 93. ψ 46. 95. *H* 142. 96. *A* 79. 98. *A* 25.

ADNOT. 76. Scr. κρασέρα· ἀλευρότ τησις pro κράσσεα· ἀλευρωτίς. Patet e Galen. lex. Hippocr. p. 508 κρησέρα· ἡ τοῦ ἀλεύρου πτίσις (κνησέρα MS. Dorv. Mosq. vulg. ἡ ἀλευροπτίσις Dorv. ἡ ἀλευροπύϑσης Mosq.) ὀνομαζομένη. μάρσιππος δέ τίς ἐστιν αὐτὴ λίνους. Lobeck. rhem. p. 130 n. Proll. p. 261 n. Cf. κραᾶρα. 77. κρᾶσιν· κεφαλήν cod., κράασιν· κεφαλαῖς Mus., em. Albertus. 78. κράσις codex. 79. (κε) — (μ) Mus. 80. κρατῆναι Mus., quam correctionem typotheta omisit; δραστῖνοι coni. Lobeck. Proll. p. 210. Albertus hoc et δρηστῆναι ex δρήστειρα esse corrupta putat. 81. ἐνηλακτῶν cod., em. Mus. et κρατηρίαι scripsit pro κραστηρίαι. Em. Salmas. Lob. Phryn. p. 178. Cf. κναστήριον et καστρήριαι. 82. Cf. Choerob. Cram. Anecd. Oxx. II p. 232, 12 Poll. VII 142 Harp. Moer. Att. p. 211. 83. Sic cod. Voss., κρατώδετον Mus. (cf. 4013) et priores editiones excepta Schreweliana; κρα[σ]τόδετον σφενδόνην· δεδεμένην malim. 84. (ν) Mus. 86. Hac forma utuntur Plin. HN. XXVII 8 Dioscur. III 139 Galen. vol. XIII p. 196; κράταιον vocat Theophr. HPl. IX 18, 6. 87. κράταιγος accinit Theophr. HPl. III 15, 6 qui et κραταιγόνα dici tradit. Cf. Ath. II p. 50 C. 88. κύτην cod., κύτος Apoll. lex. 103, 32, κύτη Pearso. 89. (Σ) Mus. — (προ) CGGoettling. de acc. p. 271 Lob. Parall. p. 199. — Post Κράταιϊς excidisse videntur εἰ μέν. 90. Male κραταίλεον Mus. 91. κραταίλεων etiam hic codex, κραταίλεον Mus., κραταίλεως Schow. 92. 93. κραταιόν. οὖδας. λιθόστρωτον ἔδαφος. κραταίπεδον. ἰσχυρόν. ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος cod., em. Albertus. Cf. Apoll. lex. p. 103, 28. 94. Confundit κράτει· μένει, δυνάμει et κρατεῖ. Fortasse etiam ἀρχῇ pro ἄρχει scribendum et ad κράτει referendum est. κρύπτει] Hoc ad Aesch. Choeph. 78, ubi schol. καλύπτει, referre volebat Abresch. Misc. Obss. nov. I p. 84 (?). 95. Confundit κράτει et κρατί.

4000. *κρατερόφρονος*· βουληφόρου
* *κρατερόδοντες*· καρτερούμενοι
κρατερώματα· μίξις χαλκοῦ καὶ κασ(σ)ιτέρου
κρατερώνυχες· ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες
κρατευταί· ὀβελίσκοι
5. *κρατευτάων*· τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθε(ν)ται πρὸς ὄπτησιν
κράτει· νίκῃ. ἀρχῇ, ἐξουσίᾳ
κρατῆρες· σιτλία, σκυφία
κρατηρίσκοι· οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, (οἳ) καὶ *μήκωνες* λέγονται
κρατί· κεφαλῇ
10. *κράτιστα*· καλά. κρατούμενα
κρατιστεύει· δυναστεύει, κυριεύει
κράτιστος· ἰσχυρότατος, δυνατώτατος
κρατώδετον· τὰ ἄκρα τῆς σφενδόνης
κρατός· τῆς κεφαλῆς
15. *κράτος*· βασιλεία. ἰσχύς, δύναμις. δόξα. ἐξουσία
15a. *κρατὸς λιμένος*· τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος
κρατύνει· κρατεῖ
κρατύνεσθαι· ὀχυροῦσθαι
κρατυνάμενος· ὀχυρωσάμενος
κρατυνθέν· κρατηθέν, βεβαιωθέν
20. *κρατυντήρια*· κατισχύοντα
κρατύς· [ἄρχει, ἐξουσιάζει
κραναίνει· φροντίζει, ἐπιθυμεῖ]
κραύγαρ· ὁ ἰσχυρός
κραυγή· βοή. ἢ. νόσημά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει [τοῖς παιδίοις.] καὶ γὰρ ἡ γραῦς Σεριφία ἀκρίς ἐστιν ἡ λεγομένη βασκανία
25. *κραυγίας*· ἵππος, ὁ ὑπὸ κραυγῆς καὶ ψόφου ταρασσόμενος
**κραυγάζει*· βοᾷ, καλεῖ
κραυγός· δρυοκολάπτου εἶδος
κραυγόν· ποιὸς ὄρνις
κραυρότερον· ξηρότερον
30. * *καυροώς*· νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ (ἀ)ράχνας ποιήσῃ

SCR. 4000. *K* 184. 3. *κ* 318. 5. *I* 214. 6. *H* 142. 9. *E* 743. 13. *E* 7. 14. *A* 509 et epist. ad Hebrae. teste C. 63. 16. Aesch. Prom. 150. Suppl. 699. 20. ADN. 21. *Π* 181. 29. Plat. Tim. p. 60 C.

ADNOT. 4000. *βουληφόβου* cod., em. Mus. Praecedentem glossam *κρατερόφροσι*· *γενναίοις* scribere malim. 1. *κρατερώδοντες* Vossius. 2. (*σ*) Mus. Cf. Choerobosc. p. 76, 12 Gaisf. 5. Apoll. lex. 103, 24. (*ν*) Mus. 8. *οἳ* inseruit Mus., vereor ut recte. 13. Om. Mus. Cf. *κραστόδετον*. 18. Sc. *τὴν ἀρχήν*. 20. *κρατυντῆρα* Mus. male. Glossa videtur Democritea; cf. Diog. La. IX 47 Sext. Emp. p. 399 Suid. 21. *κρατύς*· *κραταιός*· *λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ* Apoll. lex. p. 103, 29. Neque aliud quidquam credibile est Hesychium h. l. habuisse. Quae in codice nunc leguntur a Musuro in *ἄρχων ἐξουσιάζων* corrupta aperte ad *κρατύνει* pertinent. 22. Sic cod., *κραναίνει* Aldus. Confusa sunt *κρατύνει* vel *κραίνει*· *ἄρχει ἐξουσιάζει*, *κροαίνει*· *ἐπιθυμεῖ* et *κηραίνει*· *φροντίζει*, quorum hoc a Ruhnkenio restitutum est. 23. *κραύγασος*· *ὁ ἰσχυρῶς* (*κραυγάζων*)? an *κρατύρ*· *ἰσχυρός*, Laconice pro *κρατύς*? 24. *κραυγή*· *νόσημα παιδίων* Phot. 176, 18. *γ.αῦς ἐριφιακρίς* cod., in quo *γλαῦς* legere sibi visus est Schowius, *κραῦξ ἐριφιακρίς* Mus., em. Salmasius. Lobeck. Parall. p. 100. 28. *κραυγών* Is. Vossius, *κραγών* vel *κραγγών* malim. 29. *καυρόρερον* cod., em. Mus. Phot. 177, 1 e Tim. lex. Plat. p. 168. 30. Sic aut *καυρωώς* cod., *κραυροᾶν* Mus. qui recte *ποιήσει* in *ποιήσῃ* mutavit. — (*ἀ*) Junius. Glossam non expedio (*κραυρῶ*?) *κραῦρα* enim suum morbus est.

κραῦσον· τὸ πῦρ
κράφα· ᾧ οἱ κηπουροὶ τοὺς βώλους ἀπάγουσιν
κρεάγρα· ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα. ἁρπάγη, καὶ λύκος, ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι
κρεάνας· ἐλπίδας
35. κρέας· καὶ τὸ σῶμα ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς Ἀρεοπαγίταις. ἡ γὰρ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ κρέας ἐλάμβανεν
κρέατα· κρέα
* κρέασι· συμποσίοις
κρεῖον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ κρέα βάλλεται
κρείουσα· καλλιστεύουσα
40. κρεῖσσον· κρεῖττον, βέλτιον, κάλλιον
κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακωτικοί τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ, Αἰσχύλος Αἰτναία(ι)ς
κρειττόνων· (ἐν)αρέτων
κρείων· βασιλεύων, ἄρχων, κρατῶν, ἰσχύων, ἡγεμονεύων
κρέκει· κιθαρίζει
45. κρέκελος· θρῆνος
κρέκοντα· κερκίζοντα
* κρεμῶ· κρεμάσω
* κρέμων· ἐκρέμασα
κρεμβαλιάζειν· κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκροτοῦντας εὔρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις
50. κρέμβολα· ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες
κρέμνον· κρόμνον
κρέξ· κορυφαία. καὶ ὄρνεόν τι, ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνί(ζ)εται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τριχός
κρήγυον· ἀγαθόν, ὠφέλιμον, ὑγιές
κρήδεμνα· τὰ χείλη
55. κρήδεμνον· ἐπιβόλαιον, ὅ ἐστι κεφαλόδεσμος, ᾧ χρῶνται αἱ γυναῖκες. κατὰ μεταφορὰν καὶ τὰ τείχη λέγεται κρήδεμνα. στεφανίς. καὶ κόσμος
κρήδεσμον· κεφαλόδεσμον

SCR. 33. Ar. Eqq. 772. 35. ADN. 37. *M* 310. 38. *I* 206. 39. *X* 48. 40. ζ 182. 41. fr. 10 Nck. 43. *A* 130. 47. 48. *H* 83? 49. Hermipp. fr. V p. 391. 53. *A* 106. 55. α 334 *Π* 100.

ADNOT. 31. Cf. gl. κ 1921. — τὸν πυρετόν. 32. βόλους cod. βώλους Valesius. Cf. Sext. Emp. 633, 12. 737, 29. 34. κραάνας ἐλπίδας· ......?. 35. Κρέας· τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρυμα. καὶ τὸ σῶμα· ,Τὴν περὶ τῶν κρεῶν' (Ar. Ran. 190). Ὁ δὲ Ἰξίων γράφει ,τὴν περὶ τῶν νεκρῶν' τῶν ἐν Ἀργινούσαις ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνῃρέθησαν οἱ στρατηγοί Phot. p. 177, 3. διάφοροι γραφαί· οἱ μὲν κρεῶν, ὥς Ἀρίσταρχός φησιν ἐπὶ τῶν σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ κτλ. schol. Rav. l. c. Cf. Fritzschii Comm. ad Ran. p. 123 Gerhard de Aristarch. p. 28. 38. Apoll. lex. 103, 35. 41. κακότυχοι cod., em. Phot. 177, 8, unde Hermannus. — βλαβοῦσι cod., em. Mus. Idem Αἴτνα pro Αἰτναίας scripsit, em. Soping. 42. ἀρετῶν cod., em. Mein. 45. Lob. Proll. p. 106. 46. κρέκαντα· κερκύζοντα cod., κρέκοντα· κερκίζοντα Lob. rhem. p. 63 n. ut HSt. exhibuit in Ind. 48. κρεμόω· κρεμάσω Albertus coll. schol. *H* 83. 49. ὄστ. μα (ὄστομα scriptum fuisse videbatur Schowio) — ἐρισμόν — τοὺς ἀρχομένους cod., ὀστᾶ ἅμα Mus., em. Sopingus restitutis Didymi verbis ap. Ath. XIV p. 636 D schol. Ar. Ran. 1340. Ex eodem Bruno malebat συγκρούοντας pro συγκροτοῦντας. 50. Obsoletum dicit Lobeck. Proll. p. 131. 51. Sic codex, κρέμμυον· κρόμμυον Mus. Glossa Boeotica videtur. 52. οἰωνιέται — ἐπίτροχος cod., οἰωνίζεται — ἐπὶ τροχοῦ Mus., em. Albertus. De ave cf. Schneider ad Arist. HA. IX 1, 17 vol. IV p. 113 Meinek. ad Euphor. p. 41. 53. κρήγιον cod. C. 39, em. Galen. lex. Hipp. p. 506. 54. κρημνοί indidem corrigas cave. Cf. Eustath. Od. *Γ* p. 1473 sub fin. ab Alberto appositum. Si quid mutandum, praestiterit τείχη coll. schol. *Π* 100. 56. Si mendo caret, ex inepta etymologia fictum est.

* κρήηνον· τέλεσον, ἐπιτελείωσον
* κρήηνεν· ἀπετέλεσεν, ἐτελείωσεν
κρηθεῖν· κακολογεῖν
60. κρῆθμον· λάχανον
κρήϊα· ζώδια
κρήϊ[ν]ον· κρεοθήκη
κρήϊον· ἐπίκοπον, κρεοδόχον λέβητα
κρημνοβάτης· νευροβάτης
65. κρημνός· ὄχθος, ἐξοχὴ πέτρας, καὶ ὄρους βάθος, χάος
κρηνάγγη· ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος
* κρηνῶν· πηγῶν, ὑδάτων
κρήνη· πηγή, ὕδωρ ἀγώγιμον
* κρήηνον ἐέλδωρ· τελείωσον τὸ ἐπιθύμημα
70. Κρηνιᾶς· τοὺς Κεφαλλῆνάς τινες
κρηνιῶν· καρηβαρῶν
κρηνοφύλαξ· ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων
κρηπίδων βάθροις· βωμῶν
κρηπίς· ὑποβάθρα, θεμελίωσις, ὑπόδημα. λέγεται δὲ καὶ τὸ περίθεμα τῶν ἐγχύτων πλακούντων. καὶ περὶ τὴν ἀρχιτεκτονίαν τῆς κτίσεως, ἐφ' οὗ οἱ στυλοβάται. ἀπὸ ταύτης οἱ ποιηταὶ τὰς καταρχὰς καὶ θεμελίους λέγουσιν
75. κρῆσαι· κεράσαι, ἐπιχέαι
κρησίαι· καλλίονες
κρησίπαιδα· ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρη ἱερείων λέγεται
Κρήσ(σ)ας· Κρητικάς, ἀπὸ Κρήτης
κρησφύγετα· τὰ πρὸς τῆς χειρὸς στεγνά. καὶ ὀχυρώματα. σπήλαια. διαλανθάνοντες τόποι
80. Κρῆτα τ(ρ)όπον· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι
Κρήτηθεν· ἀπὸ Κρήτης
κρητήρ· ὁ φάρυγξ. καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον

SCR. 57. *Α* 41. 60. Nic. Ther. 909 Hippocr. passim (572, 42). 67. Soph. OC. 1333. 68. *ζ* 292. 69. *Α* 41. 73. Eur. Tro. 16. 75. *ἐπικρῆσαι* Hom. 78. Herod. V 124. 80. ADN.

ADNOT. 57. *κρήϊνον* et mox *κρήϊνεν* cod., em. Mus. 59. Cf. *ἀκρηθής· ἄψεκτος*. 60. *κρηθμόν* cod., em. Arcad. p. 58, 14, ubi tamen *κριθμός* scribitur, et Eustath. p. 582, 16. 61. Cf. Philetan Ath. XIV 645 D, unde apparet *ζώδια* intellegenda esse placentas animalium formas repraesentantes. 62. *κρεωθήκη* cod., em. Mus. [ν] Thes. Ionica forma est voc. *κρεῖον*. 64. *κρημνοβάτης· νευροβάτης, ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν πλοίων διὰ τῶν σχοίνων ἀνερχόμενος* C. 11. 66. *κρηνάγχη· ἀρχή* Bergk. Com. Att. rel. p. 16. 69. *κρήϊνον, ἔλδωρ* cod., *κρήηνον ἔλδωρ* Mus., em. Alb. 70. *Κρηνίας* cod., *Κρηνεῖς* Berkel, em. Thes. IV c. 1916 C. 72. *λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης. δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις Ἀθήνησιν* Phot. 177, 22. Explanatius Poll. η 113 p. 348 Bekk.: *καὶ λέων δέ τις ἐκαλεῖτο κρηνοφύλαξ, χαλκοῦ πεποιημένος ἐπὶ κρήνης τινός, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. ἐπιμελητὴς δέ τις κληρωτὸς ἐγίνετο ὃς καὶ ἐκαλεῖτο ἐφ' ὕδωρ ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητα τῆς κλεψύδρας*. 73. *καὶ βάθρων* cod., em. Kirchhoff Eur. I p. 534. 74. *περὶ θεμάτων — στυλοβῶται* cod., *περίθεμα τῶν — στυλοβάται* Mus. Cf. Poll. VI 77. 75. *κρῆσαι· καταχέαι καὶ ἐπικρησαμένη· καταχεαμένη* Phot. 178, 2. 76. *Κρήσιοι· Καδμείωνες?* 78. (σ) — *Κρητικάς* Cyr. 63; *κρήσας. Κρητικός* cod. 79. *τοὺς χειμῶνας στεγανά?* Statim *οἱ διαλ.* Mus., (*οἱ δὲ εἰς οὓς φεύγουσιν οἱ*) *διαλανθάνοντες τόποι* Heinsius. 80. *ὅθεν καὶ κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα· Κρῆτα μὲν καλοῦσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν* Ath. V p. 181 B p. 412 Ddf., ubi *κρῆτα* VL *κρήταν* CP exhibent quorum prius etiam Plut. Quaest. Symp. p. 748 servavit, unde Simonidis nos fragmentum legere constat, alterum Eust. 1166, 49. Cf. *κουφικὸν τρόπον* et *Λακωνικὸν τρόπον*. *Κρητὰ τόπον — παιδικὴν* cod., *Κρῆτα, τόπον — παιδικοῖς* Mus. 82. *κρητηρά* cod., *κρητῆρα* Mus., correxi. *Φάρυγξ* cum dicit intellego foramen e quo ignis evomitur, montis fauces.

* κρατῆρας· τοὺς κρατοῦντας

κρητῆρα[ς] στήσασθαι ἐλεύθερον· εἰώθασι τῷ Διῒ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι

85. κρητήριον· ἐπίχυσις· καταχρῆσαι γὰρ τὸ καταχέαι

κρητίζειν· ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. ἔταττον δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ (τοῦ) τοὺς Κρῆτας ψεύστας εἶναι

Κρητικόν· ἱματίδιον λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα Κρητικὰ ἔλεγον. καὶ γένος ὀρχήσεως

Κρητικὸν μέλος· οὕτω Κρῆτες ῥυθμοὶ ἐλέγοντο ἀπὸ Κρητῶν. καὶ γένος ὀρχήσεως

κρῖ· κριθή. εἶδος ὀσπρίου. ἢ ἄλφιτα. ἢ γένος τι

90. κριδδέμεν· γελᾶν. Βοιωτία δὲ ἡ λέξις

κριβάνας· πλακοῦντάς τινας

κρίβανος· ὁ βαῦνος τῶν κριθῶν. κριθαῖς γὰρ τὸ πρότερον ἐχρῶντο, καὶ βαύνους τὰς καμίνους ἔλεγον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ λέβης

κρίγδανον· πέλτη, ἀσπίς

κριγή· ἡ γλαῦξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα

95. κρίδιον· ὁ μικρὸς κριός

κρίες· ἡ χελιδών

κρίζει· ὀξὺ αὐλεῖ

κρίζειν· κεκραγέναι

[κριζόν· ἐπίλεκτον, διάφορον]

4100. [κρίζαος· ψώρα. κρίζα]

κρίθα· κρίθινον. καὶ ἵππου ἀῤῥώστημα

κριθή· πυρόν. ἢ τὸ τοῦ ἀνδρὸς μόριον. ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς

κριθόγιτον· ἀπόβριμα κριθῆς

κριθόκανον· σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον

5. κριθοφυλακία· ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς ἢ σίτου

κρίθων· ἐπώνυμον ἀνδροκιδάλου

κρίκα· κρίκον

κριθῶν ὄχλος· ἐν Τροφωνίῳ· παρέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύριον

κρικάδεια· τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὥσπερ κρυβούς

SCR. 84. Z 523. 87: Eupol. fr. inc. XXXVI p. 560. 88. Cratin. fr. X vol. II 1 p. 144. 89. *E* 196. 90. Strattis Ath. XIV 622. 91. Alcman. 94. ADN. 4102. Ar. Pac. 965 — Hippocr. p. 1010 G. 8. Sc. Cratini.

ADNOT. 83. *κράτορας?* 84. *κρατῆρας* cod., *κρατῆρα* Mus., em. Salmasius. 85. Phot. 178, 10. 86. (*τοῦ*) Mus. 88. *Κρῆται* cod., em. Mus. 89. *κρί* cod. Cf. Apoll. lex. 104, 24. 90. *κριάδεμεν γεννᾶν* cod., *κριαδέμεν* Mus., *κριάδδεμεν· τὸ γελᾶν Βοιωτοί* Phot. 178, 19, em. Casaub. Ath. p. 895. Cf. Valcken. ad Roev. p. LXXXVII Ahrens Dial. I p. 175 Lob. Rhem. p. 80. 91. Cf. Apollodorus et Sosibius ap. Ath. XIV p. 646 A, ubi male *κυριβάνας* cod., *κρίβανα* vitiose idem III p. 114 F. 94. *κρίγη* cod., em. Meinek. Choliamb. p. 112 ad Hipponact. fr. XXXIX. Obscura sunt verba *οἱ δαίμονες εἴδωλα*: Meinekio *spectra* dicere videtur. 96. Non expedio; *κρι(δόν)ες* vel *κρίκες* (a *κρίξ*) latere posse monet Meinekius. 99. Imo *κριτόν*. 4100. Sequens *κρίζα* correctio videtur praecedentis *κρίζαος*. L. *κνύζα*; cf. Eustath. p. 1746, 13. 1. *κρίθα* codex, legendum videtur *κριθαι* h. e. *κριθαί· κρίθινον* et *κριθᾷ· ἵππου ἀῤῥώστημα*. 2. *μόριον*] Eustath. p. 134, 22. 948, 48 Lobeck. Proll. p. 93, 20. 3. *ἀπόκριμα* coni. Meinekius; *ἀπόβρεγμα* Palmerius voluerat. 6. *κρίθον* cod., *κριθών* Vossius, scripsi *κρίθων* ut *σάθων πόσθων* similia. Statim *ἀνδρὸς αἰδοίου* coni. Sopingus, *ἀνδρὸς κηδάλου* Albertus, (*παιδὸς*) *ἀνδροκιδάλου* Lobeck. Proll. p. 93 n. 20 coll. *ἀνδροσάθων*, recte. Cf. *νάνος* et Keil Philol. IV 738. 7. Lob. Parall. p. 105. 168. 8. ‚Hesychii glossa quomodo vel emendanda sit vel interpretanda, non liquet.' Meinek. Com. II 1 p. 144. Suspicantur *τὸ ἀργύριον* mutandum esse in *ταγύριον*, quod pro re minima ponebant Attici; similiter etiam *κριθή* minimum est auri pondus ut Theophr. de lapid. 46 dicit: *ἐλάχιστον δὲ ἡ κριθή*. 9. *κρικαδιᾶν — .ρυβούς* cod., *κρυβούς* Mus., *κρίκους* HSt., *κρικαδίαν* schol. Hom. Ψ 34. Cf. *ἐγκρικάδεια*.

κρίκεν· ἐψόφησεν, ἔτρισεν
κρίκος· κίρκος, ἔνθα ἡ κώπη εἰσέρχεται
κρῖ λευκόν· κριθὴν λευκήν
κρῖμα· ἀνταπόδοσις θεοῦ
κρίματα· ψῆφοι, δίκαι
κριμνῆστις· πλακοῦντος εἶδος
κριμνούς· λευκάς τινας βοτάνας
κριμνός· ἡ κριθή
κριμνεῖ· ἔῤῥιγε, πέφρικεν
κρίνα· ἄνθη καλλίπνοα εὐωδιάζοντα. ἢ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα ἢ τὸ μέλι φυρατὸν ἡδὺ τὸ λευκόν
κρῖναι· τάξαι. χωρίσαι. δοκιμάσαι. δικάσαι. ἐπιλέξασθαι
κρίναιμι· ἐπιλέξαιμι
κρινάμενοι· ἐπιλεξάμενοι
κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος
κρίνας· ἐπιλέξας. χωρίσας
κρίνατο· ἐπελέξατο. ἐδίκασεν
κρῖνε· δικάζε. καὶ τὰ ὅμοια
κρίνειν· ἀριθμεῖν. χωρίζειν. ἀνακρίνειν, συγκρίνειν. ἔνιοι κρινόμεθα ἀντὶ τοῦ μαχόμεθα. ἢ διαλεγόμεθα
κρινεῖς· διαχωρίσεις
κρίνθη· διεκρίθη. ἐχωρίσθη
κριθέντας· χωρισθέντας
κρίνη· κνίδη
κρίνομαι· δικάζομαι
κρινόμεθα· μαχόμεθα. διαλυόμεθα
κρινομένους· ἀναιρομένους, ἀποθνήσκοντας
κρῖ(ν)ον· τὸ ξηρόν. τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ, καὶ ἐκπεπτωκότος· καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως
κρίνοντες· διαχωρίζοντες
κρίξαι· ἠχῆσαι, φωνῆσαι
[κρίον· ἀγγεῖον
κριόντων· βασιλευόντων]
κριός· ῥόπαλον πολιορκ(ητ)ικόν. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσην. ὄργανον ἀσπίδων. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τραχείας κόγχας καλοῦσι κρείους. καὶ παρὰ Ταραντίνοις τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κριός. καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τι τοῦ Κορινθίου κίονος

SCR. 10. *Π* 470. 12. *E* 196. 13. Epist. ad Rom. III 8. 20. Thuc. VI 39. 23. *I* 517. 24. *Z* 188. 26. Aesch. Eum. 433. 30. Cf. *N* 129. 33. *B* 385? 39. *Θ* 31. 40. Xenoph. *KΠ* VII 4, 1. — *ι* 447.

ADNOT. 15. Cum forma nominis *κυλλῆστις* et *λιμνῆστις* comparavit Lobeck. Parall. p. 550. Malim *κριμνίτης* ex Ath. XIV p. 646 A Eustath. 1407, 24. 17. *κρίμνον* Suidas. 18. *κριμνεῖ,˚ ριγε* cod., *κρυμνεῖ· ῥιγοῖ* Mus., *ἔρριγε* Meinekius. Hesychius infra *κρυμνεῖ· ῥιγᾷ πέφρικε*; et Theognost. p. 21, 15 *κρυμώσσει· ῥιγοῖ*, Zonar. c. 1259 *κρυμῶσα· ῥιγῶσα* (l. *κρυμώσσουσα*). Ubique Theognostea forma revocanda videtur. Cf. *ῥουμάζεται· φρίττει* (h. e. *κρουμ.*) 19. *μάζα* ad *κρίμνα* retulit Ruhnken. — *μέλι φυρατὸν* cod., malim *μελίφυρτον*. 26. *κρῖναι* cod., em. Mus. 27. *κρινώμεθα — μαχώμεθα — διαλεγώμεθα* Mus. Cf. 4133; ubi *διαλυόμεθα* Musuri correctio est pro *δειλιόμεθα*. 30. *κρινθέντας* ordo. 34. *κτεινομένους* scribatur non opus videtur. 35. *καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν* Suid. *οἱ δὲ τὸν οὕτω πράττοντα καὶ γυμνὸν καὶ κρίνον ὠνόμαζον* Poll. ϛ 197 p. 272 Bekk. Huc spectat proverbium *κρίνου γυμνότερος* quod exstat ap. Iulian. Or. 6 p. 341 ubi vid. Petav. *τὸ ξηρόν* vide num ad *ῥικνόν* spectet. *χωρικῆς* Musurus recte in *χορικῆς* mutavit. Cf. Ath. III p. 114 F Eustath. 1018. 37. *κρᾶξαι*? 38. Imo *κρεῖον* vel *κρήϊον*. 39. *κρειόντων* Musurus recte sed invito ordine. 40. (ητ) Mus. Idem pro *ἄρσεν* dedit *ἄρσην*; possis etiam *τὸ — ἄρσεν*. — *ὄργανον ἀσπίσων* cod., *ὄργανον. ἀσπίς* Mus., em. Schowius p. 466, 16 *testudinem* intellegi monens. — *κριούς* cod., *κρείους* debetur Ath. III p. 87 B. — *μεταλλικόν τι*?

κριὸς ἀσελγόκερως· ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. *ἀσελγόκερων* δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν τε δούριον ἵππον....... τὸ γὰρ *ἀσελγὲς* οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοί, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· καὶ γὰρ *ἄνεμον ἀσελγῆ* λέγουσιν, ὡς Εὔπολις. ἄμεινον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κυρίττοντα, καὶ οἱονεὶ ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν

κριὸς τροφεῖα ἀπ(έ)τισε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων ἐστί. τὰς φάτνας γὰρ οὗτοι πλήττουσιν [οἱ κριοί]

κριοῦ διακονία· ὅταν προ(σ)τάσσωμεν παιδία διακονῆσαι, λέγομεν· δώσω σοι εἰ τύχοι ἀστραγάλους, ἢ ἰσχάδας. καὶ ὁ κριὸς οὖν εἶπε, κατέλειψε τοῦ ἀστραγάλου σοι δώσω

κριοφάγος· θεός τις, ᾧ κριοὶ θύονται

45. *Κρῖσα*· πόλις Φωκίδος

Κρίσαμις Κῷος· ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγχελυν ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁφαρπάζειν. καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν. φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενεὶ ἀπολέσθαι

κρίσεως· δοκιμασίας

κρισίαι· τάξεις ἱππικαί

κρίσιν· ἀκολουθίαν

50. *κρίσις*· ἀνάκρισις

κρισσός· ἡ ἐν ταῖς δρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξός. ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις σκληρὰ καὶ ὀζώδης

* *κρίσμιον*· φυλάκιον

κριτάν· κριτήν

κρίτανος· τέρμινθος

55. *κριτάς*· ὀδόντας

κριτήριον· δοκιμαστήριον, δικαστήριον

κριτικὸς ἐνθυμήσεων· διακρίνων λογισμούς

κριτός· ἄριστος. ἐπιλελεγμένος, ἐπίλεκτος

Κριῶθεν· ἀπὸ δήμου. ἔστι γὰρ ὁ Κριωεὺς δῆμος φυλῆς τῆς Ἀντιοχίδος

SCR. 41. Plat. fr. XXIV p. 688 Eupolis fr. inc. XXV p. 559. (Bergk. *zur Periegese der Akropolis* p. 28 sq.) 45. *B* 520. 56. Daniel VII 10. 26. 57. Hebr. IV 12, teste Cyrill. 63. 58. *H* 434. 59. Demosth. 1042, 6. *Κριῶθεν*, quo de cf. Theognost. 157, 10, restitutum Arist. Av. 645 ex Rav. Ven. et schol. pro *Θριῆθεν*.

ADNOT. 41. *τόν τε* cod., *τόν γε* Mus. Codicis lectionem revocavit Meinekius exx. crit. I p. 30 Com. vol. V p. 50 et lacunam verbis *καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν* probabiliter explevit. Cf. etiam *γλαῦξ ἐν πόλει*. — *κρείττονα* cod., *κυρίττοντα* Phot. 179, 1. 42. (*έ*) Mus. pro litera erasa. Idem *πλήττουσιν* pro *πλάττουσιν*. — *ἐπὶ* cod., *ἐπεὶ* Phot. 179, 7 Zenob. IV 63, em. AM. Denique malim *τὰ τροφεῖ' ἀπέτισε* cum Mein. Theocr. p. 459. 43. *προστάσσωμεν παιδίῳ* Hemst. — *κατέλειψε τοὺς ἀστραγάλους* Mus. Non expedio. Phot. 179, 9 Suid. proverbium habent, sed aliter explicant. „*Hesychius arguit hoc proverbium a fabulari puerorum doctrina esse profectum.*" Bernhardy p. 410. 46. *ἐν τῷ* cod., *αὐτῷ* Mus., neque aliter Zenob. IV 64 p. 102 Phot. 179, 10 Suid., unde *παγγενεὶ* pro *παγγενῆ* (Lobeck. Parerg. p. 515) restitui. In deterioribus libris *Κρίσσαμις* et *Κίσσαμις* scribitur. 49. Phot. 179, 16. 51. Cf. *κιρσός. ἰξίας. ἀξυλίς*. 52. Infra *κρόστινα*· *φυλακτήρια*. *φυλακεῖον* Musurus. Significationem hanc convenire voc. *κλεισίον* censet Vossius. Sed fortasse *φυκίον* legendum; tum *κρίθμον* (h. e. *κρῆθμον*) vel *μνίον* latet. 54. *κρίταμος* invenio ap. Diosc. 2, 156. 55. *κρίτας* codex, em. GDindorf. Thes. IV c. 1979 D, nisi *κριτῆρας* malis, quomodo *σωφρονιστῆρας* ab Aristotele vocatos esse tradit EM. p. 742, 37. Vide *κραντῆρες* et *σωφρονιστῆρες*. 58. Supra *κριζόν* habuimus. 59. *Κριῶθεν* — *Κριωθείς* cod., *Κριόθεν* — *Κριωεύς* Mus., *Κριωθεύς* Aldus.

60. *κροαίνων· τοῖς ποσὶ κρούων· ὁ ἐπιθυμῶν*
κροβάντιον· πολίον
Κρόβυζοι· γένος Θρᾳκῶν
[*κρόβαλος: ὁ* [*ὁ*]*μαλλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων*]
κροιός· νοσώδης, ἀσθενής
65. *Κροίσειοι στατῆρες· τινὰ......*
κρόκα· [*ἢ*] *κρόκη(ν)*
κρόκη· πέμματος εἶδος. ἢ ῥοδάνη
κρόκκαι· παραθαλάσσιοι ψῆφοι
κροκάλαι· ψῆφοι. ἀκταί. ἄμμος
70. *κρόκαλον· τὸ πανοῦργον παιδίον*
κροκόδειλος· τὴν τύλην, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἐν τῷ Νείλῳ, καὶ τὸ χερσαῖον
κροκόπεπλος· κροκοειδῆ ἱμάτια ἔχουσα
κρόκος· τὸ κροτόν. καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκη
κροκόττας· ζῶόν τι τετράπουν· Αἰθιοπικόν
75. *κροκύδες· γνάφαλα*
κροκυλεγμός· τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων
Κροκύλ(ε)ια· πόλις
κροκύς· ἡ ἐχίδνιος [?] *βοτάνη*
κροκώδης· τινὲς ὡς δυσλύτων ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν, ἔνιοι δέ, ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν συνεστραμμένων
80. *κρσλίαζε· πλησίαζε θᾶττον*
κρόμβος· ὁ κόνδυλος. καὶ ὁ καπυρός

SCR. 60. *Z* 507. Male Archilochi fragmentis inseruerunt, immemores pro *Ἀρχίλοχος* in scholl. l. c. *Ἀρίσταρχος* restitutum esse a Meinekio Q. Sc. I p. 19. Fallitur etiam Bergkius, qui voc. inter Aristoph. fr. inc. CXCVI p. 1213 recepit. 61. Herod. IV 49. 66. Hes. opp. 538. 72. *Θ* 1. 77. *B* 683. 79. Plat. Civ. 309 B. 80. Hipponactis videtur.

ADNOT. 60. Apoll. lex. 104, 13. schol. Il. *Z* 507 Theognost. 21, 14 Zonar. c. 1259 Hes. s. vv. *ἐκρόαινον* et *κραναίνει*. 61. *πιλίον* Lob. Proll. p. 90 n. glossam e *κορυβάντιον* detortam esse innuens. Fuit cum conicerem *Κράμβοτιν· πόλιν*, cf. Hecataeus et Herodian. ap. Steph. Byz. p. 380, 25 M. 62. *Κροβυζοί* cod., cf. Steph. Byz. Strab. VII p. 318. Athen. XII p. 536 D. Mein. Phil. XIV 30. 63. [*ὁ*] Mus. Ordo *κρόβυλος* h. e. *κρώβυλος* poscit, quod infra etiam male *κροβαλός* scriptum in codice a Musuro correctum est. Cf. Phot. p. 181, 6, schol. Arist. Vespp. 1259. Nubb. 980 Thuc. I 6. Hes. s. v. *μάλλυκες*. 64. *τὸ κροιὸν ἐπὶ τοῦ κολοβοῦ* Theognost. 21, 16. *ῥεῖος* (sic) *οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸν ἀσθενῆ* EM. 539, 30. 65. *Κρειίσειοι· στατῆρες τινὰ κρόκα ἢ κρόκη.* cod., *τινὲς* Mus. + apposito; separaverunt certatimque emendaverunt viri docti praeeunte Heinsio. Cf. Polluc. III 87. IX 84 Plut. Moer. p. 823 A. 66. Correxi, *κρόκα* enim est accusativus irregularis pro *κρόκην* ascitus ab Hesiodo Opp. 538 (Lob. Parall. p. 168), unde finxerunt nominativum *κρόξ* quos sequuntur Theognost. 45, 32 et Hesych. s. v. 68. [*κ*] male Mus. Cf. Arcad. 106, 24, ubi scribendum, ne secum pugnet regula, *κάκκη οὐχ ἡ δειλία (ἀλλὰ τὸ κακέμφατον) λόκκη ἡ χλαμὺς* (cf. Hes.) *κρόκκη.* Aristot. Mech. Quaest. c. 16. *κρόκαις* fortasse Aeschylus dixerat Ag. 985, ubi nunc metro parum conveniens lectio est *ψαμμίας ἀκάτα* (*ἀκταῖς*), glossemati simillima. 69. Eustath. 855, 51; *κρόκαλος* male Theognost. p. 21, 5. 70. *κροκαλεῖτο· πανοῦργον* cod. *κρόκαλον· τὸ πανοῦργον* Mus. *κρωκαλέον· παιδίον πανοῦργον* Hes. infra. Nonne legendum potius *κρόταλον*? 71. *τὴν τύλην* quid sit nescio. — *καὶ τὸ ἐν* Mus. 72. *ἔχοντα* cod., em. Mus. 73. *τὸ φυτόν* an *τὸ κροκωτόν*? Statim Albertus pro *κρόκη* coni. *κρόκοι* vereor ut recte. 74. Plin. VIII 21. 30. Strab. p. 775 Wesseling. Diod. I p. 201. Barthelemy *Mem. de l'Ac. des Inscr.* t. 30 p. 534. Fortasse hinc aberrarunt *καὶ ἀλεκτρυόνες* ← *ἔχοντες κροκοκόττται*. 75. Sic codex, *κροκίδες* male Mus. 76. *κροκύλεγμος* — *κρόκυδας* codex, em. Thes. IV c. 1991 D. 77. (ε) Strab. VIII p. 376. 79. *κρώσσων* cod., *κροσσῶν* Mus. + *Κροκώδης δεσμός* lemma fuisse censebat Tittmannus coll. Zonar. c. 1253. 80. Cf. gl. *β* 301, ubi adde *πλησίαζε θόαζε* emendare L. Dindorf. Thes. III c. 424 B. 81. *κρομβός* corr. Schweighaeuserus, quando *καπυρός* significat; cf. Meinek. Com. IV p. 419 fr. VII. *κάνδυλος*?

κρομβότατον· καπυρώτατον. κατακεκονδυλωμένον
κρόμμυα[ν]· τὰ κρομυοπώλια
κρόμ[μ]υον· τὸ πρωὶ ὄψον τῷ πότῳ προσφάγιον· ἐρεθιστικὸν τοῦ οἴνου, τὸ δριμὺ κρόμμυον
85. *Κρόνια*· ἑορτὴ ἑκατομβαιῶνος μηνὸς Κρόνῳ
Κρονίδαρ· πολυετής
κρονικαὶ λῆμαι· παρὰ τὴν παροιμίαν γέγονε, τὴν χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων
Κρόνιον· ἑορτήν. ἢ παλαι..
κρόνιππον· παλαιόν
90. *Κρονίωνας*· παλαιοὺς ἀνθρώπου
κρονι[κ]ώτερα· ἀρχαιότερα
Κρόνοι· παλαιοί
Κρόνου πυγή· τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας. ἀπὸ τοῦ Κρόνου
κροντᾷ· κατασήπεται
95. *Κροντίδαι*· μάντεων γένος
Κρόντωνας· ὁμοίως
κρόξ· κρόκη
κρόπιον· ἀξίνη δίστομος
κρόσσας· κλίμακας καὶ προκρόσσας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τῶν τειχῶν, ἢ προμαχῶνας, ἢ στεφάνας τῶν πύργων, ἢ τὰ κρηπιδώματα. καὶ γὰρ *κροσσοὺς* ἄχρι νῦν, τὰ κατώτατα τῶν ἱματίων. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς κλίμακος ἐγίνωσκεν ὁ Ὅμηρος, καὶ οὐδέπω ἦν πολεμικὰ ὄργανα
4200. *κροσσούς*· τὰ κάτω τῶν ἱματίων· τὰ ῥα(μ)ματώδη
κρόσταλλος· εἶδος ὑέλ[λ]ου
κρόστινα· φυλακτήρια
* *κρόσσας πύργων*· τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν
κροταλίζει· κρούει ταῖς χερσίν
5. *κρόταλον*· περίτριμμα. κρότημα
κροταφίς· σιδηρᾶ σφῦρα ἀκμή, (ἐκ) τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον

SCR. 83. Eupol. fr. V vol. II 550. 84. *Λ* 629. 87. Ar. Plut. 581. 89. ADN. 92. Com. fr. CCCXI^b vol. IV p. 680. 99. *M* 258. 4203. *M* 258. 5. Eur. Cycl. 104 Ar. Nub. 260 alii.

ADNOT. 83. *κρομμύαν*· τὰ κρομμωπωλία cod., em. Salm. et Heinsius. Poll. IX 47. 84. *κρόμμυον*· τὸ πρωῒ — τόπω προσφάϊον cod. πρωϊνὸν — πότῳ προσφάγιον Mus. Scripsi *κρόμυον* quod cum *πότῳ ὄψον* iungendum esse docet locus Homericus, ubi vide schol. 86. Bergk. reliq. com. Att. p. 9. 87. Diogen. prov. V 63 p. 263. 88. *παλαιάν* Mus. qui compendium delevit, *παλαιόν* Alb. post Heinsium. Fortasse *Κρονίων ἑορτήν*·.... legendum, et *Κρονίων*· *παλαιῶν* ad Ar. Nubb. 398 referendum est. 89. *κρὸν, ἵππον* cod., em. Mus. Malim *κρόνιππος*· *παλαιός* propter Arist. Nubb. 1070. 91. *κρονικώτερα* cod., em. Is. Vossius. 93. *κέρας* cod., em. Diogen. V 64 p. 264. 94. *κρονιᾷ* Albertus. An *βροντᾷ*· *κατασκήπτει*? 95. *Κρητίδαι*· *μάντεις ἀπὸ Κρήτης* Phot. 178, 15. 96. Sic cod. Salmas. Voss., *Κρότωνας* Mus. Glossa e margine est atque ad *κρόττονες. ὁμοίως* referenda, q. v. 97. Theognost. II 40, 32 Lob. Parall. 106. *κρόκος* cod., em. Thes. IV c. 1987 D. 98. Cf. gl. *κ* 276. 99. *κρόσσαι. κρόσσας, κλίμακας ἄλλας* codex. Cf. Apoll. lex. 102, 14 Lehrs Aristarch. p. 231. 4200. *κρωσσοὺς — ῥαματώδη* cod. *κρωσσοὺς — ῥαμματώδη* Mus., em. Salmas. in Vopisc. p. 406 Cf. schol. Theocr. XIII 46 et Herodian. Eustath. 1746, 31 Poll. VII 64. Cf. *ἠὲ κροσσόν*. 1. Perperam scriptum pro *κρύσταλλος* videtur Thes. IV 2018 B. Dialectus est Cypria. *ὑέλλου* cod., em. Palmer. 2. Non liquet. *κουστωδία*? 3. *κρόρας* cod., em. Heinsius. 4. Contradicit Phot. 180, 11. 6. *κρόταλος*, quod prima manus mutavit in *κρόταφος*, cod., em. Iungerm. et Hemsterh. ad Poll. X 183 n. 21. Cf. Theognost. 21, 5. *ἀκμή* cod., *ἄκμωνος* Mus., *ἄκμονος* Hemsterhusius, *σιδηρᾶς σφύρας ἀκμή* Schowius.

κροτεῖ· κρούει
κρόταφος· κόῤῥη
κρότημα· ἐπὶ τῶν δολίων τάσσεται
κροτήσας· κτυπήσας ταῖς χερσίν
κροτήσατε χεῖρας· ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν
κροτήσουσιν· ἐπαινέσουσι
κροτητά· ἐκγεγλυμένα. εὐτίνακτα. ἐπιτετρημένα
κρότοι· εὐφημίαι, ἔπαινοι
κρόττονες· ὁμοίως
κρότονοι· κρότονες
κροτονία· σταφυλή. αὐλίς
κρότων· οὕτω καλεῖται, ὅ τινες κίκι Αἰγύπτιον, οἱ δὲ σησαμῆν ἀγρίαν. καὶ τὸ ζῷον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. ἄλλοι δὲ πυρσός
κροτώνη· τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ
κρότωνος ὑγιέστερος· ....
κρουερ.· τοῦ φοβεροῦ
κροῦμαι· μύξαι
κροῦναι· τὰ ἄφορα δένδρα
κροῦναι· κρῆναι τέλειαι
κρουνοί· ῥεῖθρα, ὀχετοί, ὑδάτων ἐκβολαί
κρουνοφόρον· οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσίν
κρουνῶν· ῥευμάτων
κρούπανα· ξύλινα ὑποδήματα. καὶ κλεῖς. καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος, ὁμοίως
κρουπαλίας· κλεῖδας
κρουπεζούμενος· τὰ ξύλινα σάνδαλια κρουπέζια λέγεται, καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι. θέλει οὖν δηλοῦν, τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας
κρούπετα· ὑψηλὰ ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα
* κρύπτει· σκώπτει
κρουσιδημῶν· κρουσιμετρῶν. ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπα[ν]τώντων
κρουσιμετρεῖν· ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρου(ο)ν τὰ μέτρα εἰς τὸ ἀποπίπτειν τὰ μετρούμενα. ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι παρακρούεσθαί φασιν

SCR. 9. Eur. Rhes. 495 Soph. fr. 823. 11. Psalm. XLVI 1. 13. Eur. fr. 470. 14. Plat. Legg. III p. 700 C. 15. Ar. Ran. 156. 18. Aristot. HA. V 19. 31. 19. Theophrast. HPl. I 8, 6. 20. Menand. IV p. 161. 27. Δ 454. 28. Cratin. CLIII vol. II p. 225. 33. Ar. Eqq. 859.

ADNOT. 8. *κρούσ* cod., *κρούει* Mus., *κρούσει?* 11. *χεῖρες* cod., *χεῖρας* Mus., om. Phot. 180, 15. Cum Hesychio convenit Cyr. 11. 13. *κρόττα· ἐκπεπαυμένα* codex, em. Theognost. p. 21, 7. *ἐπιτετριμμένα* cod., em. Meinek. Philol. XII 613. 15. Haud dubie legendum * *κρότον· ὁμοίως*. Cf. tamen *κρόντωνας· ὁμοίως*. 16. Si constaret, quod non constat, gl. α 7711 *ἀσκότονοι· κυνοραῖσταὶ κροτῶνες* integrum esse, hinc detortum dicerem *κρότονοι*. Supra habuimus *κόρτος· ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κροτών* (*κρότων* codex.) Coniçias igitur haud improbabiliter *κρότοι· οἱ κροτῶνες* (male enim et codex *κρότονες* et Mus. *κρότωνες*). 17. Vide *κορώνεως*. 18. *κικαὶ αἰγύπιον — σισαμὶν* cod., *κίκυ αἰγύπτιον — σησαμίδα* Mus., correxi. Vid. Galen. lex. Hipp. 508. *ζῶον*] Hoc non *κρότων* sed *κροτὼν* scribendum. *πυρσός*] fortasse *πύος*; cf. Poll. IV 190 Hippocr. 479, 54. 19. Inexplicabile iudice Lobeck. Proll. p. 230. 20. Zenob. VI 27 App. prov. III 51. 21. Correxerat Musurus *κρουεροῦ*, deinde vero *κρουεροῖο* scripsit. Glossa Laconica. Cf. *ῥουμάζεται*: 22. Lobeck. rh. p. 281 n. Vide *κορῦναι· μάξαι*. 23. E dialecto pro *γρῶναι*. 25. *Ἠλεῖαι* Unger parad. Thebb. p. 462. 28. Cf. Hesych. *ἀμφίλινα*, ubi *κρούπαλα* legitur. *κρουπέζια* Poll. X 153 *κρουπέζαι* idem VII 87 Paus. ap. Eustath. p. 867, 29 indeque Phot. 180, 22. 30. *κρουπεζουμένους* Alb. 31. Malim *κρούπεττα* cum dialectus sit Boeotica. 32. Ordo *κρούπτει* requirit. Cf. gl. η 871. 33. *κρουσιδημῶν· κρουσιμετρεῖν* cod., em. Mus. Phot. 181, 1. In Aldina *κρουσιδήμων· κρουσιμέτρων* vitium typothetae. [ν] Mus. 34. *λετρούμενα* codex.

35. κρουσιής· ἐλλιπής
κρουσίθυρον· μέλος τι οὕτως ἐκαλεῖτο
κροῦσιν· τὴν ὑπόκρισιν, τὸν παραλόγισμόν. καὶ μουσικὸν ὄνομα. καὶ τῶν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑποκρούονται
κροῦσις· τὴν πρὸς τὸ λεγόμενον ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀντίρρησιν καὶ παράκρουσιν· οὕτω φασίν
κρόντεῖται· κοκκίζει
40. κρυβάζει· ἀποκρύπτει
κρύβδα· κρυφιμαίως
κρύβδην· λάθρα
κρυβηλός· κρυπτὸς πύργος·
κρύβες· νεκροί
45. κρυβησία· νεκυσία
κρυβῆτας· τετελευτηκότας
κρυερήν· ψυχράν. κρυσταλ(λ)ώδη
κρυερόν· φρ(ι)κτόν. μισητόν. ἀναιδές. φοβερόν. ἐλεεινόν, οἰκτρόν, δεινόν, χαλεπόν. πονηρόν, κακόν, δυσχερές
[κρύμα· εὕρημα]
50. κρυμνός ἢ κρυμός· πάγος, ψῦχος, μέγα ῥῖγος
κρυμνεῖ· ῥιγᾷ, πέφρικε
κρυόεσσα· φρικτή. μισητή. τραχεῖα
κρυόεσσα ἰωκή· ἡ φρικτὴ καὶ φοβερὰ βοή
κρύος· ῥῖγος, ψῦχος
55. κρυπταδίη· λαθραία, κρυφιμαία
κρυπτεύομαι· ἐνεδρεύομαι
κρυπτάδιος· λαθραῖος
κρύσταλ(λ)ος· τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους
[κρύφαλον· σαβάκανον]
60. κρυφανδόν· κρυφίως
κρυφῆ· λάθρα, ἀδήλως, κρυπτῶς

SCR. 41. *Σ* 168. 42. λ 454. 50. Eur. fr. 683. 53. *E* 740. 54. Aesch. Sept. 834. 55. *Z* 161. 56. Eur. Helen. 548. 58. *X* 152. 60. ξ 330. 61. Soph. Ant. 85 Xen. Symp. 5, 8 (Bekk. I 103, 33).

ADNOT. 35. Corruptum est, ni fallor, ex *κροῦσις* vel ex *κρούσῃς* e Soph. ap. Harpocr. 147, 17 *ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς*. Meinekius *κρουσίης* (ionice pro *κρουσίας*) accinit; e. g. *μέδιμνος*. 36. *κρουσίθυρος· μέρος τι* cod., illud Thes. Thes. IV c. 2008 D ex Eustath. 1236, 57, hoc Meurs. Orchestr. p. 44 et Erasmus Schmidius ad Luc. XIII 25 emendarunt. Cf. Velsen ad Tryphon. p. 76. 77. 37. *μουσικόν*] Dorvill. Vann. Crit. p. 29. *ἀναλογισμός* male Phot. 181, 2. — *τὴν πρὸς — ὑπόκρουσιν* Mus., *τὸν — ὑποκρούοντα*? nisi melius absit. 39. *κοκκύζει* Vossius haud male; nam *κόκκυ res est minutissima*, *κρουτεῖται* igitur est *scrutatur*, e dialecto pro *γρυτεύεται* a *γρῦ γρύτη scruta gruta*. 40. Lob. rhem. p. 217. Infra *κυρβάδωμεν· κρύψωμεν*, quod Meinek. Philol. XII 614 *κυρβάδδωμεν· κρούσωμεν* scribi iubet. Sed cf. Philol. XIII p. 221. 41. *κρύφιμένως* cod. *κρυφιμαίως* Mus. *κρυμφαίως* Ald. *κρυφαίως* Is. Vossius. 43. *κρύβηλος· πύργος* Theognost. 21, 15 *κρυβηλός* Zon. c. 1253, q. l. Tittmannus *κρυβηλὸς πύργος· κρυπτὸς πύργος* legendum esse monuit. Cf. Lob. Proll. p. 109. 44. Omisit Lob. Parall. p. 117. Cf. *κτέρες* et *κῶφες* (l. *κωφεῖς*). 47. (λ) Mus. 48. (ι) Mus. *φρ.κτὸν* cod., *φριητόν* Aldus. 49. *εὕρυμα* cod., em. Phavor. Glossa *κύρμα* legenda, vel *κύρημα*. Cf. Lob. Path. El. 501. 50. Formam *κρυμνός* etiam Tryphiodoro 189 ex uno libro et Polyaeno III 9, 34 illatam non minus vitiosam esse atque *κρυμνῶδες* ap. Hippocr. 364, 29 adnotat Thes. c. 2013 BC. 51. *κρυμώσσει*? Cf. gl. κ 4118 et *στιβιᾶν*. 53. *ἢ φρίκη* cod., *ἡ φρικτή* Mus., *ἡ φρίκη* Schowius monens *βοή* potius ad *ἰωή* spectare. Cf. Apoll. lex. 104, 21. 55. *κρυπτάδην* cod., *κρυπταδίη* Mus., em. Thes. IV c. 2019 D. post Pearsonem Adv. II p. 452. 57. *ἀρχαῖος* cod., em. Ruhnken. 58. (λ) Mus. Iacobs ad Philostr. p. 281. 59. *κεκρύφαλον* Salmasius, *σαβακάθιον* Lob. Proll. p. 90 n. 12. 60. *κρυφάνδων* cod., *κρυφανδόν* Mus. Forte *κρυφηδόν* e Hom. ξ 330. Et sic Iensius Luc. Hes. p. 145.

κρυφίνους· ὑπούλους
κρυψίνους· δόλιος, πανοῦργος
κρυώδους· φρικώδους
65. * κρόβον· δρέπανον
κρωβύλος· ὁ μαλλὸς τῶν παίδων, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς. ἐκ πλοκῆς γάρ ἐστιν ἀνηνεγμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος, καὶ δήγγος ἐκαλεῖτο Κρωβύλος. καὶ ὁ μαλλὸς τῶν αἰδοίων
Κρωβύλου ζεῦγος· παροιμία τασσομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ κεχρημένοις πονηρίᾳ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινος
κρώζειν· ὡς κόραξ κράζειν
κρ.ωδαίτης· ὁ δαιτρός
70. κρωκαλέον· παιδίον πανοῦργον
κρωμακόεν· κρημνῶδες
κρώμαξ· σωρὸς λίθων
Κρῶμνα· πόλις Παφλαγονίας, καὶ Θεσσαλίας
κρώζει· κράζει
75. κρόπιον· δρέπανον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον
κρωσσοί· ὑδρίαι, στάμνοι, λήκυθοι
κρωτάνεροι· βάνασσοι. πολῖται. καὶ ἐξελευθεριῶται
κτᾶ· ἔκτεινε
κτᾶν· κτᾶναι. φονεύειν, ἀνελεῖν
80. κτάνειν· κτείνειν
κτάνθεν· ἀπώλοντο
κτάρα· ἰχθῦς βραχύτερος πάντων
κτάσθαι· ἀναιρεθῆναι. κτανθῆναι
κτᾶται· ὠνεῖται
85. κτάτεσι· κτήμασι
κτᾶτο· ἐκτήσατο. ἀπέθανεν

SCR. 63. Xen. *КП* I 6, 19. 66. Thucyd. I 6 — Aeschin. p. 9, 35. 10, 31. 73. *B* 855. 74. ADN. 83. *O* 558.

ADNOT. 62. Leg. *κρυφίλους* vel cum Cyrillo Marino *κρυψίνους*. *ὕπουλος* sine caussa Mus.. 63. Cf. LDindorf. Xen. Cyr. VIII 2, 1. *κρυψινὸς* cod., *κρυψίνους* Mus., *κρυψῖνος*? 65. Cf. Lob. rhem. p. 37 et gl. *καισεκκρώπιον*. Series *κρώβιον* poscit. 66. *κροβαλὸς ὁ ὅμαλος* cod., *κρώβυλος ὁ ὁμαλὸς* Mus., em. Heinsius nisi quod contra Arcadii regulam 56, 11 Lob Proll. 122 *κρώβυλος* retinuit. Mox *τῆς ἐκπλοκῆς γάρ ἐστιν* cod., *τῆς ἐμπλοκῆς, ἥ ἐστιν* Aldus; *τῆς ἐκπλοκῆς, ἥ ἐστιν* Mus. Forte [ὁ] *κόρυμβός τις. ἐκ πλοκῆς γάρ ἐστιν. δημάγωγός* Meurs. Att. Lectt. III 6 p. 122. Cf. Meineke hist. crit. p. 475 sq. *Κρόβουλος καὶ ὁμαλὸς* cod., *Κρώβυλος καὶ ὁ μαλλὸς* Mus. Vid. Boisson. Aristaen. p. 441. 67. *κροβύλου* cod., em. Mus. Cf. Meinek. l. c. Interpp. Zenob. IV 69. p. 103. 69. *κρωδετής· ὁ δετρός* cod., *κρωδετής· ὁ δαιτρός* Mus., *κρωδαίτης* vel potius *κρεωδαίτης* (Poll. VI 34 VII 25 Plutarch. Lys. c. 23 al.) HSt. 70. Supra *κρόκαλον* vel potius *κροκκάλη* habuimus cum eadem interpretatione. 71. *κρωμακ.εν· κριμνῶδες* cod., *κρωμακωεν* scriptum fuisse videbatur Schowio, em. Mus. Cf. *κλωμακόεν*. 72. Lob. rhem. 281 n. 73. *Κρώμνα* cod. Cf. Steph. Byz. 383, 3. *Θεσσαλίας* suspectum. 74. Forte *κρώξει· κεκράξεται*, quod series requirit. *κρώζει· κράζει* ad Ar. Av. 2 spectare possit. 75. *κρόπιον* cod., vide *καισεκπρώπιον*. Recte habet *κρωπίον* a *κρῶπος*, cuius meminit Theognost. 69, 4 *ῥῶπος* (l. *κρῶπος*) *καὶ κρῶπος* (l. *ῥῶπος*) *ὁ παντοδαπὸς φόρτος*. 76. 77. Separant edd. Hag. Schrew. 77. *κρωτάνερδι· βάνασσοι* in codice exstitisse ante Musuri correctionem *κροτάνεροι· βάνουσοι* testis ex Schowius. Non liquet. Hoc tantum video Laconicam esse formam nominativi plurativi *κρωτᾶνερ· οἱ* pro *κρωτᾶνες· οἱ*. 78. *κτά ἢ ἔκτα· ἔκτεινε* Mus. 79. ‚*Oblato uti vereor; nam κτᾶν vitiatum, κτᾶναι non interpretandi caussa appositum, sed germana scriptura videtur a κταίνω, unde κτάντης et ἔκταγκα*‘ Lob. rhem. p. 6. 80. Lob. rhem. p. 120. 82. *Ἰκτάρα* Hesych. supra, *ἴκταρ* Ath. VII 329 A, *ἴκταρ* Eustath. 1936, 22 Lobeck. Parall. p. 206. 83. *κτᾶσθαι* cod., em. HSt. 84. *ὀνεῖται* cod., *ὠνεῖται* Mus. 85. *κτάτεσιν* ἢ *κτεάτεσσιν* Mus. 86. Confundit *κτᾶτο* et *κτάτο*.

κτεανήχης· πένης
κτέανον· κτῆμα
κτεάνων· κτημάτων
90. κτέαρ· δῶρον. κτῆμα. γέρας. σκεῦος
κτεάτεσ(σ)ι· κτήμασι, χρήμασιν
κτείνει· φονεύει, ἀναιρεῖ
κτείς· κτένιον
κτεατίσασθαι· κτήσασθαι
95. κτέκας· τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὰ [σ]τήθη. μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν. λέγουσι δὲ καὶ τὰς νωτιαίας πλευράς
κτένια· τῶν κιθαρῶν οἱ ὑπερέχοντες ἀγκῶνες λέγονται
κτενώμεθα· ἀναιρούμεθα
κτενωτή· ὑφαντή
κτενωτὴν τρίχα· τὴν ἐφαπτίδα. κτενωτὴν τὴν ὑφαντήν, τρίχα δὲ ἐπεὶ τὰ ἔρια τρίχες εἰσὶν τῶν προβάτων
4300. κτέρας· κτῆμα
κτέρεα· ἐντάφια
κτέρες· νεκροί. καὶ ἀκτέριστοι οἱ ἄταφοι
κτερίζω· κτῶμαι. σκυλεύω. ἐνταφιάζω
κτερίσαι καὶ κτερίξαι· θάψαι, ἐνταφίασαι
5. κτερίσαι· πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμεν(α)
κτηδών· τριόδους
κτήματα· πάντα τὰ ὑπάρχοντα
κτήνεα· χρήματα
κτήνη· βοσκήματα
10. κτηνωδέστερα· ἀλογώτερα· κτήνη γὰρ τὰ ἄλογα
κτησάμενος· λαβών. ἔχων
κτῆσις· πλοῦτος
κτήτορες· οἰκιδίων. κτῆται
κτιδέα· γένος περικεφαλαίας. καὶ κτὶς δέ ἐστι ζῶον ὅμοιον γαλῇ, οὗ τὸ δέρμα εὔθετον εἰς περικεφαλαίας. τινὲς δέ φασι δορὰν λύκου
15. κτιλεύσασθαι ἢ κτιλώσασθαι· συληθῆναι
κτιλίς· τιθασσός. πρᾶος. ἡγεμών.
κτίλον· συνήθη
κτίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. κριός

SCR. 89. e. g. Pind. Ol. III 75 Aesch. Ag. 1573. 90. *E* 154 al. 92. *ι* 408. 95. Aesch. Ag. 1603. 99. Poeta scenicus *τρίχα κτενωτὴν* dixerat. 4300. *K* 216. 1. *Ω* 38. 4. *α* 291. 7. *A* 402. 9. Aesch. Ag. 122. 12. *E* 158. 13. Act. Ap. IV 34. 84. *K* 335. 17. ADN. 18. *Γ* 196.

+

ADNOT. 87. *πύνῆς* cod., *πύνης* Mus., *πένης* Is. Voss., *κτεάνων ἠχήν* coll. *ἀχήν· ἠχήν* Pergerus. Conici potest etiam *ἀκτέανος ἠχήν* vel *κτέαν' ἠχήν*. 95. [σ] Meineke. 97. *κτεννόμεθεν*? Aeolice. 98. Spuria videtur. 99. Coniunxit Albertus; *ἐφαπτίδα. Κτενωτήν· τὴν* codex. 4300. EM. 542, 7. 1. Apoll. lex. 104, 25. 2. Lob. Parall. 74. Cf. *κρύβες*. gl. *α* 2665. 2667. 3. *κτερίζω* et *κεραΐζω· σκυλεύω* confundi putat Ruhnken. An *σκαλεύω*? 4. *ἐνθαφιάσαι* Aldus. Malim *κτερεῖξαι*. 5. *κτερίσαι· — κατεχομένοις ἐπιφέρομεν* cod., *κτέρεα· — κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα* Mus., quae nisi a gl. 4301 aberrarunt, inducto altero hoc *κτερίσαι* cum *ἐνταφιάσαι* coniungi poterunt. — *κτερίσματα* Mein. 6. *κτήδων· τριώδους* cod., *τριόδους* Mus., *κτηδον*(*ες* in litura, acc. om.)· *τριόδοι ἰχθύες. καὶ θηρίδια. καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις* Phot. 181, 17. 13. *οἰκί κτῆσται* cod., *οἰκοδεσπόται κτίσται* Mus., *οἰκιδίων κτίσται* Schowius, *κτῆται* Scaliger. 14. Apoll. lex. 104, 26 Lob. Path. El. 72. 15. *συνεθίσαι* adiutus Is. Vossii coniectura GDindorf. Thes. IV c. 2039 B. Vocabulo *κτιλεύω* usus Pindarus ap. schol. Pind. Pyth. II 31. 16. *κτιλίς* codex, quod ordini convenit, *κτίλος* Mus. 17. Sic schol. Pind. Pyth. IV 31. 18. Infra corrupte *στίλος*.

Κτιμένη· κατῳκισμένη. καὶ πόλις Θεσσαλίας
20. κτίμενον· τὸ οἰκούμενον
κτίσαι· ἱδρῦσαι. οἰκίσαι. ἄρξασθ
κτίσμα· ποίημα, οἰκοδόμημα
κτίστης· ποιητής, πλάστης
* κτίτερ· κτίστης
25. κτίται· κτίστορες
* κτίσω· θήσω. ἀπάρξομαι. ποιήσω
κτυπεῖ· τῇ χειρὶ κρούει
κτυπέων· κτύπων. βροντῶν
κτυπία· ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος
30. κτυπίων· τῶν ἐπικρουμένων τοῦ θαλάμου, ἃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γημαμένη
κτύπος· ψόφος. βροντή
* κτύναι ἢ κτοῖναι· χωρήσεις προγονικῶν ἱερείων. ἢ δῆμος μεμερισμένος
κτωμένοις· κεκτημένοις
κύαθος· σταγῶν, μικρὸν μέτρον. ἢ ἀντλητήριον
35. κυάθους· σκαφιώλια. ὠάρια σιδηρᾶ, οἷα κύαθος. δέχεται υγρου τινος οὐγγίας δύο
κυαίνων· ἔγκυος ὤν
[κυαισθεωμάριοι· βασανισταί]
40. κύαμος· ὄσπριον. [φάβα, μεγάλη.] ἢ ὁ κλῆρος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ Αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον, καὶ καλούμενον
κυαμοτρώξ· ἐν ταῖς διαψηφίσεσι κυάμοις ἐχρῶντο καὶ ἐλάγχανον κυάμῳ, καὶ τοὺς τὸν λευκὸν κύαμον λαβόντας εἰληχέναι ἐνόμιζον
42. κυάμῳ ἐκκλησιαστικῷ· ψήφῳ
39. Κυαμίτης· ὁ πάγκος καλούμενος
38. κυαμεύειν· κληροῦσθαι
κυάμῳ πατρίῳ· Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλήρου(ν) δὲ αὐτὰς κυάμῳ καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάγχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ, κυαμοβόλως δικαστήν

SCR. 20. Homerus passim ἐὺ κτίμενον. 25. Eur. Or. 1631. 28. *H* 479. 35. LXX. 40. *N* 589 — Hippocr. 665, 50. 41. Ar. Eqq. 41. 43. fr. 268. 370.

ADNOT. 19. Cf. Meinek. ad Steph. Byz. p. 388, 17. 21. οἰκῆσαι cod., em. Meinekius. 24. κτίτερ cod., κτίτηρ Iunius, κτιτήρ Wakefield; κτίτωρ vel κτίταρ Valcken. Theocr. Adon. p. 288 coll. EM. 392, 38 Eustath. 1175, 14. Ordo requirit κτίστωρ vel κτίστορ (a Ar. Avv. 926) quod si explicatione carebat, κτίστης in κτιστ ὑ ς·... mutari poterit ex Herodoto IX 97 allatum. 25. Lob. Parall. p. 428. 26. θύσω cod., corr. Meinek. Philol. XIII p. 562. Praeterea κτιῶ Vossius ordini consulens. 28. κτυπίων cod., em. Alb. 29. 30. κτυπιῶν Meibomius, atque hoc vel κτύπια verum erit, nisi prior vocabuli pars dempta sit. 32. χωρήσης cod., χωρήσεις Mus., imo χώρισις vel χωρίσεις. De glossa ipsa non liquet. 34. σταγῶν corruptum. Cf. Phot. 182, 4. σταγών vel σκάφιον coni. Meineke. 35. σκαφιόλια C. 11, idem e Stephani et Theodoreti lex. ms. affert Schowius. δέχεται δὲ Mus., qui etiam compendium ου β' solvit. 37. Om. Mus. 40. φάβα με om. Mus. μεστοῦ cod., em. Phavor. De re cf. Poll. II 163 Eustath. p. 749, 21. καλούμενον cod., λεγόμενον καὶ sunt qui proscripserint, καὶ κολοκάσιον Sopingi coniecturam laudat Meinekius. Cf. Plin. HN. XXI 15. 41. εἰνηχέναι cod., em. Mus. De accentu voc. cf. Arcad. 19, 11. Post κυαμοτρώξ excidisse nonnulla e Suida petenda patet. 42. ἐνκαστικῷ cod., δικαστικῷ Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 511. 39. Cf. Paus. I 34, 3 Bekk. 274, 14 Phot. 182, 8. πάγκοινος Toup. Em. 2 p. 468 Ἴακχος Sopingus et Salmas. in Solin. p. 258. 43. (ν) Mus., cui etiam ὁ τὸν pro ὅταν debetur. κυαμοβόλως δικιστήν cod., κυαμοβόλον δικαστόν Mus., κυαμόβολον δ. Ellendt lex. Soph. I p. 996, κυαμοβολῶ σε δικαστήν Nauck. fr. trag. p. 153. Primus haec verba seorsim scripsit, ut essent initium alterius glossae, Heinsius, sed male.

κυανέη· μελαίνη. φαιᾷ
κυανέησι· φαιαῖς. μελαναῖς
κυάνεος· μέλας. σκοτεινός·
ἐλέλικτο δράκων
μέλας ἐν τῷ ἀναφορεῖ
κυανέων· Μαύρων, Αἰθιόπων
κυανόν· εἶδος χρώματος, οὐρανοειδές
κυανόπεζα· μελανόπους
κυανός· θαλάττιον ὕδωρ. καὶ ὄρνις
κυανοχαίτης· μελανόθριξ. Ποσειδῶν
κύαρ· τὸ τῆς ῥαφίδος τρῆμα. καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου
Κυάρη· ἡ Ἀθηνᾶ
κυβάβδα· αἷμα. Ἀμαθουσίοι
Κύβαβος· θεός
κυβαΐζοντες· λάσωνες
κύβ, τὸν ἐνθου..ντα, ἢ τὸν Ἑρμῆ(ν)
κυβάσαι· καταστρέψαι
* κύβας· συρός
κύββα· ποτήριον
κύβεθρα· τὰ τῶν μελισσῶν
κυβεῖον· τόπος, εἰς ὃν συνῆσαν κυβεύσοντες· ὃ νῦν τόπον δεξιόν
Κύβελα· ὄρη Φρυγίας. καὶ ἄντρα. καὶ θάλαμοι
Κυβέλη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν
κυβερνᾷ· ἰθύνει. διοικεῖ
κυβερνήσεις· προνοητικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ φρονήσεις
κύβεσις ἢ κύβισις· πήρα
κυβεῦσαι· παῖξαι. ταβλίσαι. χλευάσαι
κυβευτήν·
σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην
τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπιστήμην γάρ τινα ἐδόκουν τὸ [δὲ] δεξιῶς
χρῆσθαι. ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον
κυβέβις· γάλλος. κίναιδος. μανιῶν
κυβηβᾷ· θεοφορεῖται. κορ(υ)βαντιᾷ

SCR. 44. Υ 419. 45. Ρ 209. 46. Λ 38. 47. Hesiod. Op. 528. 49. Δ 628. 50. Arist. HA. IX 21 (Aelian. HA. IV 59). 51. Υ 224. 52. Hippocr. p. 406, 42. 471, 51. 52. Aeschin. 8, 22. 65. Pind. Pyth. V 164 Menand. IV p. 213. 66. 1 Cor. XII 28. 69. Soph. fr. 862 p. 265 Nck. 70. Cratin. fr. IX vol. II 1 p. 65.

ADNOT. 44. κυανέη· μελαίνη φαιᾶ cod., μέλαινα Mus., corr. Meinekius. 45. μελαίναις Mus., non opus. 46. ἀναφορεῖν male Mus. 48. Lobeck, Parall. p. 316, 14. 52. τρίμμα cod., τρῆμα Phavor., βελόνης τρῆμα recte Galen. Lex. p. 508. Lob. Proll. 395 n. 1, rhem. p. 96. 53. κυδρή Bruno. Nihil huc faciunt Γυρᾶ, q. v., Κυρράνη et Κυρρηστίς. 54. Supra ad gl. β 801 et in Philol. XIII p. 219 κυββάδα (h. e. κυμβάδα)· ἀλμάδα conieci. An scribendum κυ(βη)βᾷ· δαιμονᾷ ἐνθουσιᾷ? 55. Combabus. 56. 57. Sic codex, κυβαΐζοντες· Λάκωνες τὸν ἐνθουσιῶντα ἢ τὸν Ἑρμῆν Musurus. 56. κυσανίζοντες· Λάκωνες? Cf. Κυσολάκων. 57. Prius ad κύβηβον posterius ad κύβον (πᾶν τετράγωνον) pertinet. 58. Cf. γυβᾷ. Corrigendum videtur καταῤῥέψαι. 59. συρός cod., σορός Phavor. 60. κύπβα Bentl. Horat. Serm. II 2, 123. 61. Phot. 182, 16 Suid. Hesychius ipse s. v. σίμβλαι. Cf. κύβερτον s. v. κύψελον et κυβέρτιον ap. Phot. Suid. s. v. κυψέλη. 62. συνίεσαν κυβεύσοντες (pro κυβεύτοντες) — τόπος δεξιός Mus. κυβείου cod., em. Bruno. Schol. MS. ad Aeschin. Timarch. p. 178 B attulit Wesseling. 63. θαλάμαι coni. Hemsterh. ad Lucian. Iud. Voc. p. 90, coll. γύπας. 65. θύει cod., em. Heinsius. Cf. ἰθύνει. 66. ἐπιστολαὶ cod., ἐπιστῆμαι Gl. MSS. et Pricaeus. 67. ἡ cod., em. Munk. ad Fulgent. p. 60. Cf. gl. κ 2594. 2600. 69. μὴ στενὴν τυχεῖν — τὸ δὲ cod., μὴ στενὸν τυχεῖν — τῷ δὲ Mus., μὴ στένειν τύχην Stob. Flor. 108, 51 monente Hemsterh. ad Lucian. Necyom. p. 486. 70. Sic codex, κύβεβις Mus., κύβηβος Phot. 183, 1. Cf. κυπάται. 71. κυβῆκαι — κορβαντιᾷ cod., κορυβαντιᾷ Mus., κυβηβᾷ recte Kusterus ad Suid. s. v. κυβιστᾶν; cf. Phot. 182, 19.

71a. Κυβήβη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. καὶ ἡ Ἀφροδίτη. καὶ ὑποδήματα, παρὰ Ἀρκάσιν. ἢ καὶ Φρυγῶν. παρ' ὃ καὶ Ἱππῶναξ φησί·

καὶ διόσκουρος Κυβήκη καὶ Θρηίκη Βενδῖν

ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν

κύβηβος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν

κυβηλικὸν τρόπον·........

κυβηλιστάς· καὶ κοβάλους. τὰς κακούργους λέγει

75. κύβηλις· μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι

κυβηλίσαι· πελεκίσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς

[κυβηστῆρ, πηδήτας· τινὲς ὀρχηστὰς ποικίλους]

[κυβηακή· πραγματεία. κύβευμα]

κύβηλις· τινὲς τὴν τυροκνῆστιν φασιν. ἔπαιξεν δὲ ὁ Κρατῖνος παρὰ τό·

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν

80. κύβη· κυβευτήν

κύβηνα· σκήνωμα

κυβήναις· γλαῦξ[αις]

κυβησίαν· πήραν

κυβησίνδα· ἐπὶ κεφαλήν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου

85. κυβισίς· κήλη

κυβητίζω· ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω

κυβιτίζω· τοῖς ἀγκῶσι πλήττω

κυβιτόν· ὁ ἀγκών

κύβον· τετράγωνον

90. κύβος· πᾶν τετράγωνον, ἢ σχῆμα γεωμετρικόν, καὶ ἀριθμός τις. καὶ ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦ βόλου σχῆμα. καὶ παρὰ τοῖς μεταλ(λ)ικοῖς κύβος. καὶ οἱ Σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον, Πάφιοι δὲ τὸ τρύβλιον.

SCR. 72. Cratin. fr. IX p. 65. 73. Com. anon. fr. CXLV vol. IV p. 641. 75. Lycophr. 1170. 77. Π 570 ψ 79. Cratin. fr. LXII p. 198. 87. Epicharmus teste l. c.

ADNOT. 71a. Κύβηβος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· θεοφόρητος. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Λυδῶν καὶ Φρυγῶν Κυβήβην λέγεσθαι. Κύβηβον· Κρατῖνος Θρᾴτταις. τὸν θεοφόρητον (cod. θεόφραστον). Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον Phot. 182, 20—183, 3. Itaque pro Κυβήκη, frustra a Lob. Proll. p. 299 n. 4 defenso, cum Th. Bergkio scripsi Κυβήβη. Deinde verba καὶ ὑποδήματα (ὑπόδημά τι?) παρὰ Ἀρκάσιν ἢ καὶ aut ad aliam spectare glossam elapsam aut transponenda esse patet; Hesychius haud dubie Ἀφροδίτη ὑπὸ Λυδῶν καὶ Φρυγῶν scripserat. Ἱππόναξ cod., em. Iunius. διόσκουρος. Κυβήκη· καὶ cod. Mus. Alb. Κυβήβη Θρηϊκίη· Βενδῖς vel Κυβήβη· Θρᾶκες Βενδῖν Th. Bergk. comm. de reliq. p. 92. Cf. et B. ten Brink Mnemos. II 53. Hipponactis tetrametrum trochaicum scazontem audire mihi videor hunc: καὶ Διὸς κούρας Κυβήβην καὶ Θρηϊκίην Βενδῖν, nisi διοσκέεα scripserat. 72. κύβηκος cod. Mus., κύβικος Aldus. 72. 73. Separavit Aldi typotheta. 73. Infra corrupte κυμβαλικὸς τρόπος· τῷ πελέκει κακουργῆσαι. 74. Malim τοὺς κακούργους λέγει καὶ κοβάλους. 75. κυβηλίς cod., κύβηλις Arcad. p. 31, 12 Lob. Proll. 110. Cf. Poll. VI 90. 76. πελεκῆσαι cod., em. Suid. Cf. Phot. 183, 4. 77. Vitiosam codicis scripturam restitui, ut de indole exemplaris Homerici ab Hesychio tractati constet; κυβηστῆρας, πηδητὰς Mus.; leg. κυβιστητῆρες. 78. κυβευτικὴ πραγματεία· κύβευμα? 79. κύβιλις — τυροκνιστήν — θεὸν — κυβινδίν cod.; κυβηλίς — τυροκνῆστιν — θεοὶ — κύμινδιν Mus. Cf. Phot. 183, 7 Bergk. reliq. com. Att. p. 47. 80. κύβην Mus. 81. Non liquet. 82. γλαυξί Mus. Corruptum videtur e κύβηνδις h. e. κύμινδις, vel κικυμῆϊς. Cf. etiam κυδάναν· τὴν γλαῦκα. 83. Cf. κίββα κίρβα κύβεσις κίβισις κύμβη. Nescio an etiam h. l. κίβισιν verum sit. 84. Sic etiam Phot. 183, 8 Pollux IX 122, κυβιστίνδα vereor ne vox nihili sit. Supra male κιβίνδα· κατὰ νώτου habuimus. 85. κοίλη HSt. κίβισις· πήρη? 86. κυβιστήσω coni. HSt. IV c. 2059 D, forte κυβιστάξω Dorice. 87. κυβητίζω cod., em. editio Hag. et Salmas. Cf. Ruf. Ephes. de appell. corp. hum. p. 29 ed. Clinch. Poll. XII 142 Ahrens Dial. II p. 393. 88. Δωριεῖς δὲ οἱ ἐν Σικελίᾳ κύβιτον Rufus l. c. De accentu non constat. 90. κῦβος — μεταλικοῖς cod., μεταλλικοῖς Mus. — τι βώλου? — σημεῖον] gl. 1210. Cf. adn. ad 4394.

κύβ(ω)λα· κῶλα. [ἢ ὀσφύς.] ἢ μεγάλα ὀστᾶ, καὶ ὠλέκρανα
* Κυδαθῆναις· ἔνδοξος Ἀθηναῖος
* Κυδαθηναῖος· δῆμος τῆς ἀφυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἐν ἄστει
* Κυδαθόν· ὁμοίως
95. κυδάγχας· μάχας. λοιδορίας
κυδαγχόμενα· λοιδορούμενα
* κυδάσσει· ταράσσει. λοιδορεῖ
κυδάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι
κυδαζόμενα· λοιδορησόμενα
4400. κυδαίνει· τιμᾷ, θαυμάζει. ἐγκωμιάζει
* κυδάναν· τὴν γλαῦκα
κυδαίνεται· δοξάζεται, σεμνύνεται
κυδαλίμη· ἔνδοξος, τιμία
Κυδαντίδαι· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς
5. [κυδάϊ· ἀρετῇ]
κύδαρ· τάφος
κύδαρος· νεὼς εἶδος
κυδάττειν· ἐπιφωνεῖν
κυδεσιχαίων· τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι
10. κύδηνεν· ἐδόξασεν. ἐμετεώρισε κατὰ διάνοιαν
κυδιάγειρα· μεγάλους καὶ ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσα
κυδιανείρη· τῇ τοὺς ἄνδρας δοξαζούσῃ
κυδίας· τὰ ἄνθη τῶν ὀδόντων
κύδιμος· ἔνδοξος, σεμνός, τίμιος
15. κυδίμως· τὰ αὐτά
κύδιον· κρεῖττον, αἱρετώτερον
κυδιόων· σεμνυνόμενος. χαίρων. δόξῃ ἐπαιρόμενος
κύδιστε· ἐνδοξότατε, σεμνέ, τιμιώτατε
κύδνος· κύκνος
20. κυδριμός· πόλεμος. θόρυβος, ταραχή
κυδοιδοπᾷ· ταράσσει, θορυβεῖ, κυκᾷ
* κυδοιμῶν· θορύβων, ταραχῶν
ΚΥΔΟΣ· δόξα, ἀρετή, νίκη, τιμή, ἀριστεία. λοιδορία, κακολογία

SCR. 98. Aeschyl. ap. schol. Soph. Ai. 721. 4404. Hyperides. 7. Antiph. fr. LXXXIX vol. III p. 159. 9. Δ 405. 10. Ψ 793. 11. Δ 225. 12. Ζ 124. 15. Pind. Ol. XIV 34. 16. Eur. Andr. 640 Alc. 963. 17. Β 578. 18. Ω 308. 20. Κ 523. 21. Ar. Pac. 1152 Nub. 616. 22. Iob. XXVIII 25. 23. Homerus passim. — *κύδου δίκην ὀφείλειν* proverbia.

ADNOT. 91. *ἡολέκρανά* cod. *ὠλέκρανα* Mus. — *κύβλα* cod., em. Is. Voss. favente non tantum ordine literarum sed etiam Polluce II 142: *ὀνομάζουσι δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον. καὶ κύβιτον εἴποις ἂν ὡς Ἱπποκράτης.* Lob. Proll. p. 134. Infra etiam corrupte *κυρῶδα* pro *κύβωλα*. Sed eiusdem Pollucis auctoritate pro *κῶλα* malim *ἀγκῶνα* et verba *ἢ ὀσφύς* retraho ad gl. praec. Sic enim Simaristus Ath. IX p. 399 A: *ὀσφύος τὰ ἑκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους, γαλλίας.* 92. *Κυδαθηναῖος* Mus. *Huius glossae quae ratio sit hariolari licet, certo dici nequit, quum locum scriptoris ad quem referatur non noverimus.* GDind. 93. Imo *Κυδαθηναιεύς* (Ross. Dem. p. 124), cum *Κυδαθήναιον* a more Hesychii alienum foret. Mox *δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς* Mus., *δῆμος τῆς α' φυλῆς κτλ.* Schowius. 94. Om. Musurus. 97. *κυδάζει* ordine requiritur, forma *κυδάσσει* Tarentinis propria. Cf. *κυδάττειν*. 99. *κυδαξόμενα* vel *κυδασόμενα* Arnaldus Lect. Gr. p. 84. 4401. Ordo *κυδαίναν* poscit, h. e. *κύμινδιν*. Cf. *κυβῆναις· γλαῦξ* (*γλαῦξαις* cod.). 4. Harp. Steph. Byz. Phot. 183, 18. 5. *κύδει* Mus. 6. Cf. gl. κ 2451. 7. Phot. 183, 17 Poll. I 82; *κύδαρον* EM. 543, 39 Bekk. 274, 18 Gell. NA. X 25, 5. Lobeck. Proll. p. 112. 9. *κυδηγαίων* codex, em. Mus. Apoll. lex. 104, 33. 10. *κύδηνεν — ἐμεταιώρησε* cod., *ἐμετεώρησε* Mus., em. Albertus ope Apoll. lex. 105, 1. 12. *κυδιανείρη· ἡ — δοξάζουσα* cod. *κυδιάνειρα* Mus. 15. Om. Mus. 20. *κύδμος* Arcad. 58, 11. Infra *Κύδμος* pro *Κύθνος*. 21. *κυδοιδοπεῖ* cod., idem supra *ἰδοιδοπεῖ*, em. Mus. Lobeck. rhem. p. 159. 23. Confundit *κῦδος, τὸ* et *κύδος, ὁ*. Cf. Lob. rhem. p. 298.

κυδρή· ἔνδοξος, σεμνή, τιμία, ἔντιμος

κυδρός· ἔνδοξος, καὶ τὰ ὅμοια. γαυριῶν. πεποιθώς. (Ἴων) Εὐρυτίδαις. συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς

[κυδύλιον· ἔνδοξον]

Κύδωνες· ἔθνος

κυδώνιον· μέγα, καὶ ἀξιόλογον. ἢ ἀπατηλόν, δόλιον, λοίδορον. καὶ τὸ μῆλον. Κυδωνία δὲ πόλις Κρήτης. καὶ τὸ φυτόν

κυέει· ἐγκυμονεῖ, ἐν γαστρὶ ἔχει

κύει· ἐγκύμων ἐστί, γεννᾷ

κυέουσαν· ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν

κυέσσαν· κύουσαν

[κυζιθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή]

Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεβεβόηντο ὡς εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος

κύημα· τὸ κατὰ γαστρός. καὶ ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν

κυηρόν· ἔγκυον. ἁπαλόν, βλαστόν

κυήσατο· ἐν γαστρὶ ἔσχεν

κύθεν· ἔκρυψεν, ἐκάλυψεν

Κυθέρεια· ἡ Ἀφροδίτη. καθ' Ὅμηρον μέν, οὐχ ὅτι [?] προσέκυρσε Κυθήροις, ἢ ὅτι κευθόμενον ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον τὸν κεστὸν ἱμάντα, ἤγουν τὸν ποικίλον. ἢ ὅτι οἱ ἐρῶντες ἐν αὐτοῖς κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος

κυθηγενέσι· κρυφογενέσιν

Κύθηρα· νῆσος Κρήτης. καὶ πόλις Θεσσαλίας. τινὲς δὲ νῆσον πρὸ Μαλέου. Μάλεον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς

Κυθηρίῳ· τῷ ἐκ Κυθήρων

κυθηρο(δίκης)· ἀρχή τις τὰ ξενικὰ διοικοῦσα

Κύθηρος· δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς

Κυθήρων· Ἀφροδίτης ἡ πόλις

κυθνώλης· ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασί(ν) ἀπὸ Κύθνου τῆς νήσου· ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος

κυθνωνύμου· αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος. ἢ οὗ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς (καὶ) τὰς πράξεις. ἢ ἄξιον κεκρύφθαι

SCR. 24. Σ 184. 25. fr. 13 p. 569 Nck. 27. γ 292. 28. Aristoph. fr. CXCVII p. 1213. 31. Ψ 266. 34. Demosth. 914, 11 Lysias p. 896 R. 35. Plat. Rep. p. 461 C. 38. γ 16. 39. Ad Hes. Theog. 198 refert AM. et καθ' Ἡσίοδον μὲν οὖν ὅτι scribit. 40. Θ 288. 41. Thucyd. IV 53 Pherecrat. fr. II vol. II 1 p. 322. 42. Κ 268. 43. Thucyd. l. c. 44. Dem. 1041, 12.

ADNOT. 25. πεποιθὼς εὐρύτιδις συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς codex, + Mus., πεποιθῶν priori loco a typotheta; verba δὲ τοῦ κύδρος quae in editis post συγκοπὸν leguntur unde irrepserint ignoro, nec quidquam Schowius adnotavit. — (Ἴων) Εὐρυτίδαις certissima est coniectura Bentlei Ep. ad Mill. p. 94, qui cum pergit συγκοπῇ δὲ τοῦ ρ, κῦδος. Καλλίστρατος novissimo πεποιθὼς quasi emendatione τοῦ πεποιθῶν eiecto deceptus est vulgata lectione interpolata et corrupta. 26. Corrigunt κύδιμον ut Ruhnken. 27. Apoll. lex. Hom. 104, 32. 28. Quando λοίδορον significat, aeolica est adiectivi forma, ut βοώνιος παντώνιος a κύδος· λοιδορία proveniens. Statim Κυδωνία et Κυδώνια confundit. 31. 32. Codex, ἔχουσαν κύουσαν, eiecto κύεσσαν Musurus. 32. κυόεσσαν (a κύος factum) Meinek. Philol. XIII p. 514. Nisi Doricum tenemus participium, qualia sunt ἴεσσα δέκασσα ἐπίασσα καλλιθύεσσα ἔασσα similia. 33. Sic cod. C. 63, κυζηθμός Mus. Phot., κνυζηθμός hic et infra pro κυνζηθμός legendum. 37. κυήσας cod., κύησεν Mus., correxi. 39. Κυθήροις. ἀλλ' ὅτι — [τὸν] κεστὸν Mus. 41. Θεσσαλίας cod., θαλασσία Unger Parad. Theb. p. 352. προμαλέου προμάλεον cod., em. Sorber et Guyetus. 42. τὸ cod., em. Mus. 43. κυθηρο... nunc in codice legi possunt, κυθηροδίκη Mus. vocis exitu, qui δικη fuisse videtur Schowio, deleto. 44. Κύθηρος Strab. IX p. 397 St. Byz. 391, 17 Harpocrationis p. 116, 18 codd. BCG; Κύθηρον deteriores. 45. Genetivus est a τὰ Κύθηρα. 46. Κυθμώλης — Κύδμου cod., Κύθμου Ald., em. Iunius alii. Cf. Paroemiogr. ed. Gott. p. 538 sqq. 47. Κυθωνύμου male Mus. τοῦ ἄν — καὶ om. cod., em. Zenob. IV 72 p. 101.

κυθνόν· τὸ ἄκνον φάρμακον. καὶ πολύκυθνα πολύσπερμα. κυθνὸν γὰρ τὸ σπέρμα
κυθώδεος· δυσόσμου
50. κυΐντατα· οἰκτρότατα
κυΐσκει· συλλαμβάνει
κυΐσκεται· ἔγκυος γίνεται
κυκᾷ· ταράσσει [ἢ] τὰ κάθυγρα ἄλφιτα
Κύκαλα· δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς
55. κυκεῶ· κυκεῶνα
κυκειῶ· πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον φαρμακίας, ποτὸν δηλητήριον
κυκῆ· ταράσσει
κύκημα· τάραχος
κυκηθήτην· ἐταράχθησαν, δυϊκῶς
60. κυκήθραν· ταραχήν
κυκεῶ· κυκεῶνα, ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος καὶ ἀλφίτων ἀναμεμιγμένον πόμα. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς να συλλαβῆς. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ ι̅ κυκ(ε)ιῶ
κυκήσεων· ταραχῶν
[κυκλήσομεν· ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν]
κύκκαρος· τὸ ἐλάχιστον
65. κύκλα· οἱ κύκλοι. τροχοί. ἢ χοροί
κυκλάζει· κύκλῳ περιέρχεται
κυκλαίνει· στρόγγυλοι
κυκλάμινος· πόα τις ὑπὸ τῶν ῥιζοτόμων
[κύκλετε· ἀκούσατε]
70. [κύκλευον· εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον]
κυκλήσομεν· ἀνάξομεν, ἐπ' ἁμαξῶν κομιοῦμεν
κύκλιοι αὐλοί· οὕτω τινὲς ἐκαλοῦντο. εἶεν δ' ἂν οἱ χορικοί
κυκλιοδιδάσκαλον· κύκλιον χορὸν διδάσκοντα
κύκλιοι χοροί·.....
75. Κυκλοβόρος· ποταμός. τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν
κύκλοι· τροχοί. ὀφθαλμοί
κύκλος· περίβολος. καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος, ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται. καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπότροχόν τι κατασκεύασμα. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον. καὶ εἶδος ἱππασίας.

SCR. 53. κ 234, ubi ἄλφιτα ἐκύκα legitur. 55. κ 290. 56. Λ 623. 59. Λ 129. 61. κ 290 Λ 623. 63. Η 332. 65. Ε 722. 68. E Sophoclis ῥιζοτόμοις? 71. = 63. 73. Ar. Av. 1403. 75. Arist. fr. inc. LXXXVI p. 1196.

ADNOT. 48. Cf. α 2696. 49. Nescio an huc pertineat Hellad. ap. Phot. Bibl. 533, 14. Placet certe Ruhnkenii coniectura κηώδεος· ἡδυόσμου. 50. κύντατα Mus., q. v. Non prorsus tamen κυΐντατα damnaverim, cum πύϊρ etiam pro πῦρ dixisse Simonidem testis sit Herod. dict. sol. 12, 20. 53. Induxi ἤ. 54. Ross. Dem. p. 40. 56. φαρμακία Mus. Cf. Apoll. lex. 105, 3. 57. κυκεῖ cod., ordo doricam postulat formam, saepius obliteratam. Cf. βλῆ. 60. συμφορά σκυθρωπότης Phot. 184, 17. 61. ι̅ κυκίω cod., em. Mus. 62. κυκησ, κυκέων, ταραχῶν cod., κυκήσεις· ταράξεις. κυκεώνων· ταραχῶν Mus., κυκέων· ἡ ταραχήας C. 39, κυκέων· ταράσσων κυκή (h. e. κυκήσεις)·..... male Schowius, em. GDindorf. Thes. IV c. 2075 D probante Meinekio Philol. XIII p. 562. 63. κυκήσωμεν· ἐπανάξωμεν cod., ἐπανάξομεν Mus., em. Albertus. 64 κύκκαρος cod., κύκαρος male Mus. Cf κικκάβιν., κόκκυ et Com. Gr. vol. II 2 p. 767. 65. Apoll. lex. 104, 35. 68. κυκλάμενος cod., em. Mus. 69. κύκλετε ἢ κέκλυτε· Mus. 70. εἴδη *species odoratas intellegit Hemsterh. Ar. Plut. p.* 320. *Nomen ipsum iure suspectum habet Albertus, qui ex κυκεών depravatum esse conicit.* Thes. IV c. 2076 D. 71. Apoll. lex. 105, 2. C. 39. κυκλείσομεν cod., em. Mus. 72. κύκλειοι codex. 73. κύκλειον, — κυκλεῖον cod., κύκλιον, — κυκλίων Mus., em. Is. Voss. 74. κύκλειοι cod., em. Voss. 77. ἐν ἀγορᾷ] Hic κύκλοι potius appellabatur. Mox ἐκκύκλημα dicere videtur.

κυκλοτερές· περιφερές. ἐπικαμπές

κύκλους καὶ τροχούς· τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σοφοκλῆς Ἡρακλεῖ· Κυκλώπιον τροχόν

80. κυκλοφορούμενος· κατὰ κύκλον φερόμενος

* κυκλογάλων· γλίσχρων, σμικρολόγων

Κυκλώπων ἕδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας

Κυκλώπων· χαλκέων

κύκνος· ὄρνεον

85. [κυκοίας· προγόνους]

κυκύιζα· γλυκεῖα κολόκυντα

κύκνον· τὸν σικυόν

κυκῶν· ταράσσων. ἀναζέων. [θρηνῶν

[κυκοῦντος· θρηνοῦντος]

90. [κυκλοστάθμοις· ὑψηλοῖς]

κύλα· τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα. τὰ ὑπώπια

κυληβίς· κολοβή

κυλικία· ἡδιατοῖς ἐπὶ τόπον. Ἰόβας

κυλικήρυτον αἷμα· ὡς τὸ κοτυλήρυτον, οἷον πολύ

95. Κυλικράνων· Πολέμων φησίν, ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικες. οἱ δὲ τοὺς ὑπὸ τῇ Οἴτῃ Ἡρακλεώτας ἀπό τινος ... ὠνομάσθαι

κυλίνδει· ἐπιφέρει. κυλίει

κυλίνδεσθαι· ὁμοίως

κύλινδροι· ὄφεις. καὶ σφραγῖδος εἶδος. καὶ πόλεμοι. καὶ λίθοι στρογγύλοι

κυλινδούμενος· κυλιόμενος, περιστρεφόμενος

4500. κυλίνθιον· προσωπεῖον ξύλινον

κύλιξ· κοτύλη, ποτήριον

κυλίχνη· φιάλη. καὶ ἡ ἰατρικὴ πυξίς

κυλιχνίδες· πυξίδες. ἄλλοι λιβανωτίδες. ἕτεροι ἀγγεῖα κεραμεᾶ. ἄλλοι κύλικας. ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς

SCR. 78. *Δ* 124. 79. fr. 208 p. 142 Nck. 82. fr. trag. adesp. 212 p. 685. 83. ζ 5. 90. Hagg. I 4 LXX. 95. Polem. fr. LVI p. 99 Hermipp. fr. IV p. 97. 96. *P* 688. 97. *Δ* 147. 99. κ 449? 4502. Arist. fr. XI p. 1153. 3. Achaeus fr. 14 p. *584. — Hippocrat. Galen. lex. 510.

ADNOT. 78. *κυκλωτερές* cod., em. Mus. 79. *ἡρακλέα κυκλώπιον·* cod., *Ἡρακλεῖ κυκλώπειον* Mus, *Ἡρακλεῖ α'* Schowius. 81. Non liquet. 82. *Τιρύνθιον πλίνθευμα*, quod Sopingus apposuit, cum h. gl. ad unum trimetrum coniungi posse animadvertit Meinek. An. Alex. p. 51 n. *ἐτείχησαν* cod., em. Mus. 85. Cf. gl. κ 3303. 87. Alludit ad *cucumis*. 88. *θρηνῶν* ad *κωκύων* refert Alb., *ὀρίνων* corr. Lob. ad Soph. Ai. p. 351. 89. *κωκύοντος* Alb. 90. *κοιλοστάθμοις* Alb., coll. *κολόσταθμος*. 91. Poll. II 66 Eustath. 1951, 18 EM. 544, 44. *μῆλα*] *κοῖλα*? 92. Malim *κυλληβίς*. Cf. κ 4511. 93. *κυλικία, ἡδιατοῖς ἐπὶ τόπου. Ἰοβὰς* cod., *κυλικίας· ἰδιώτης, ἀπὸ τόπου. Ἰόβας* Mus., *κυλικία· — ἡ δίαιτα ἐπὶ πότου* Schowius, *Κυλίκιαι διῶτοι· ἀπὸ τόπου* Meinek. Philol. XII p. 614. Repudiatis, quae XIII p. 221 scripsi, nunc venti nomen latere puto e. g. *Κιλικίας· ἀπηλιώτης*. 94. *Κυλίκρανον — κύλικες — ὑπό τισι τῇ — ὀνομᾶσθαι* cod., *ὑπό τισι τοὺς — ὠνομάσθαι* Mus., em. Casaub. ad Athen. p. 777 XI p. 461 E; sed *Κύλικες* an *κύλικας* scribam dubito. Post *τινὸς* excidit *Κύλικος*. 96. *κυλινδεῖ· ἐπιφέρει* cod., *κυλίνδει· περιφέρει* Meinek. Philol. XII p. 614. Fallitur Cobet VL p. 134. 98. *ὄφεις — πόλεμοι*] Conicio *ὄρχεις* et *ὅλμοι*. Hoc suadet Hesychius ipse *ὅλμος· κύλινδρος* (cf. *Δ* 147), illud e glossis Graecobarbaris irrepsisse videtur. *σφραγῖδος*] Plin. HN. XXXVII 5. 99. Malim *κυλινδόμενος* propter Odyss. κ 449. 4500. Cf. *κύνθιον κύριθρα κυριττοί*. — *προσώπιον* cod., em. Salmasius. 2. *κυλίκνη* EM. 544, 38. — *πῆξις* cod., em. Mus. 3. *λιβανατρίδες* cod. *λιβανωτρίδες* Salmas., em. LDindorf. Thes. V c. 358 C. Statim pro *κεράμεα* scripsi *κεραμεᾶ*.

κύλλα[ς]· σκύλαξ. Ἠλεῖοι

κύλλαβοι· ὑπώπια

[κυλλαίνει· θυμαίνει]

κύλλαιος· βόστρυχος

κυ(λ)λάραβις· δίσκος. ἢ γυμνάσιον ἐν Ἄργει

κύλλαστις· ἄρτος τις ἐν Αἰγύπτῳ ὑποξίζων ἐξ ὀλύρας

κυλλατούς· τοὺς ὀφθαλμούς

κυλλήβδην· κολοβόντα. οἱ δὲ κέρατα κολόβια παρ' Ἱππώνακτι

κυλαίνων κάτω· Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. τὰ ὦτα καταβαλών, ἥπερ οἱ σαίνοντες ..... ποιοῦσιν·

„ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτε κυλαίνων κάτω“

οἷον·

οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε καὶ οὔατα κά(β)βαλεν ἄμφω·

Κυλλήνη· ὄρος Ἀρκαδίας

Κυλλήνιος· ὄνομα κύριον

κύλλια· ὑπώπια μελανά

* κυλινδέσθαι· κυλίεσθαι

κυλλοποδίων· χωλός. [μονόχειρ

κυλλός· χωλός. καμπύλος

* κόλλοβος· ξηρὰς συκῆ·

κύλλου πήρα· ζητοῦσι διά(τί) τὸ πορνεῖον Κύλλου Πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ Πέραν πήραν ἔφη

Κυλ(λ)ών(ε)ιον ἄγος· ἀπὸ ἱστορίας. τοῦτο δὲ λέγει σαφῶς Θουκυδίδης

κῦμα· ὕδατος ἐπιδρομὴ βιαία. καὶ τὸ ἔτι ὂν ἐν τῇ κοιλίᾳ· καὶ τὸ γεννώμενον κύημα

κυμάδας· ἐγκύους

SCR. 9. Aristoph. fr. I vol. II 2 p. 1047. 11. fr. 122 p. 613. Bgk. 12. fr. 620 p. 224 ρ 302. 13. B 603. 14. O 518. 17. Σ 371. 18. Hippocrates passim. 20. fr. IX p. 1058. Cratin. fr. VIII p. 79. 21. Thucyd. I 126. 22. Aeschl. Choeph. 128 Eur. fr. 107.

ADNOT. 4. κύλλας. κύλαξ cod., em. Is. Vossius. Decepti codicis prava lectione sunt Lobeck. Path. p. 128 Parall. p. 126, 8 Ahrens Dial. I 228, ubi βάννας pro βάναξ comparat. 5. Latere putabam verbum aliquod, cui apta sit interpretatio ὑπωπιάζει. Cf. tamen κύλα et κύλλια. Lob. Proll. p. 286. 6. Hoc et σκυλμαίνει recte Ruhnkenius corr. σκυδμαίνει. 7. Hoc an κύμαρος v. germanum sit non liquet. 8. κυλαραβίς cod., κυλάραβις Phot. 185, 14 Plutarch. Pyrrh. c. 32 Paus. II 22, 8, duplex λ quod serie requiritur praebent Plut. Cleom. c. 26, nisi quod κυλλάβαριν ibi scribebatur et Lucian. pro merc. cond. c. 11. 9. κυλλὰς τὶς cod., κυλλάστις Mus. Idem accentus est in Athen. III p. 114 C. At cum Aegyptia nomina in ις exeuntia accentum in antepenultinam retrahere constet, non dubito quin recte GDindorf. Thes. IV c. 2099 C κύλλαστις et κυλλῆστις (ionice) unice probaverit. ὑπὸ ῥιζῶν ἐξολλύρας cod., illud Casaubonus hoc Musurus correxerunt ex Ath. l. l. 10. κύλα· τοὺς ὀφθαλμοὺς Salmasius. Nec κυλιστοὺς ordo admittit. 11. Cf. gl. κ 4492. — κυλλήβδην — Ἱππόνακτι cod., κυλλήβην — Ἱππώνακτι Mus. Pro οἱ δὲ malim οἷον ut ipsius Hipponactis verba proferri pateat; pro κολοβόντα vero κολοβὸν τὰ (αἰδοῖα), cum etymon vocabuli obscurioris κυλλὸς τὴν ἥβην esse videatur, quo ducit etiam sequens κέρατα. 12. ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔσται ἐπουρανῶτεκυθλάννων. καὶ τὸ οἷον οὔρημεν, ῥογέσηνε, καὶ οὔατα καβαλεν cod., ἐπ' οὐρὰν ὦτε κυλαίνων. — οὐρῇ μὲν ῥ' οἱ ἔσηνε — κάββαλεν Mus., ἧπερ vel ὅπερ οἱ σαίνοντες κύνες ποιοῦσιν· ἔσαινεν οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω. οἷον Hemsterhusius, ἐπ' οὐρὰν et οὐρῇ μέν ῥ' ὅγ' ἔσηνε Iensius Luc. Hes. p. 146. Κυλλαίνων bis iam Salmasius reposuerat, ὦτε debetur Nanckio. Vereor tamen ne ΚΥΛΛΙΝΩΝ corruptum sit e ΚΥΛΛΗΝΟΝ vel ΚΥΛΛΗΝΕΝ. Hoc certe postulat ordo. 14. Apollon. lex. 105, 13. 15. Cf. 4505. 16. κυλλίνδεσθαι Vossius, κυλινδεῖσθαι Albertus. 17. κολόχειρ? quod ad gl. seq. traxerim. 19. κύλλοβος· ξηρὰ συκῆ Phavor., neque hoc ordine conveniens. Cf. μύσηλοι. 20. (τί) Mus. — ἐπιφερὲς cod., em. Voss. Cf. gl. κ 2685 et Theognost. 101, 11 Πέρα· ὄνομα τόπου. 21. (ε) Florens.

[κυμάγχη· ἡ εἱρκτή]
κυμαίνεται· ταράσσεται
κυμαίνουσα· ταράσσουσα. οἰδαίνουσα. ὑπερβλύζουσα
κύμαρος· κόμαρος. βόστρυχος
* κύματι κωφῷ· (ἀ)ήχῳ
κυμάτια· τὰ χείλη, διὰ τὸ κυμαίνειν. ἢ αἱ ὑπεροχαί, παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς
κύματι κωφῷ· τῷ μὴ ἠχοῦντι, ἀλλ' ἀρχομένῳ μεγεθοῦσθαι
κυματοφορτίδες· κόγχοι
κυματωγή· ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή
κύματα· ὑδάτων ἐπιδρομαὶ βίαιοι. κυήματα. τὰ γεννώμενα. καὶ τὰ (ἐν) ταῖς κοιλίαις ἔτι ὄντα· καὶ δένδρα. καὶ ὄρη
κύμβαι· ὄρνιθες
κύμβαχον ἀκρότατον· ......
[κυμβαλικὸς τρόπος· τῷ πελέκει κακουργῆσαι]
κύμβαλον· βακύλιον. βαβούλιον. εἶδος ὀργανοῦ μουσικοῦ
κύμβας· ὄρνιθας. καὶ ... κοίλας καὶ περιφερεῖς. καὶ εἴδη ποτηρίων
κύμβαχος· ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἄνω τοὺς πόδας. καὶ τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς περικεφαλαίας
κύμβη· νεὼς εἶδος. καὶ ὀξύβαφον. καὶ πήρα
κυμβίον· εἶδος ποτηρίου, καὶ πλοῖον
κύμβοι· τὰ ἐμπωλήματα
[κύμβινον· τοῦτο ἐπὶ μικρολόγου ἔταττον]
κύμβος· κοῖλος μυχός, βυθός, καὶ κεραμίου πυθμήν
* κυμβατεύται· ὀρνιθευταί
κύμηχα· κύαμον
κύμινδις· εἶδος ὀρνέου
κυμίνδαλα· καταστροφή. Ταραντῖνοι
κυμινοπρῖσται· οἱ φειδωλοί. ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι
κυνάγχη· τέχνη, μηχανή. ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα. καὶ νόσημα κυνῶν. καὶ ἀνθρώπων πνιγμός. καὶ εἱρκτή
κυμορρόον· τὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν
κυνάδα(ς)· κυνόσβατον, ἢ φυτόν, ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασιν
κυνάδες· αἱ ἀπομαγδαλιαί

SCR. 28. Ξ 16. 29. Exod. XXV 11. 30. = 28. 32. Herodot. IV 196 IX 100. 34. Empedocles ap. Simplic. ad Aristot. Phys. 8 fol. 258 a. 35. O 535. 39. E 586. 40. Soph. fr. 123. p. 125. 41. cf. H. Iacobi Ind. dict. com. II p. 555. 43. Menand. fr. CCCLXIII p. 310. 44. Nic. Alex. 129. 47. Ξ 291. 49. Ar. Vespp. 1348. Psidipp. IV p. 521 v. 12. 51. Hippon. fr. 1. 53. Theocr. l. c.

ADNOT. 24. κυνάγχη Salmasius. 26. οὐδενοῦσα cod., οἰδένουσα Phavor., em. Salm. 27. Cf. κύλλαιος et Lob. Proll. p. 254. Apud Phot. 193, 2 κύτταροι· βόστρυχοι invenio. 28. ἤχῳ cod., em. Albertus. 31. κυματοφορίδες Is. Vossius. 32. Lob. Parall. p. 380. 33. Separata coniunxi. Cf. κοίημα. 34. Cf. κόμβα. 35. κύμβαδον· ἀκρότατον cod., em. Iensius Luc. Hesych. p. 146. 36. Imo κυβηλικός q. v. 37. βακύλιον cod., βακύλλιον Mus., scripturam codicis Heinsius restituit. 39. Apoll. lex. 105, 5. 40. Vide κίββα et κύββα. 42. ἐκπώματα probabiliter Is. Vossius coll. κόμβος. 43. κύμινον· ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος Phot. 186, 15. 45. κυμβευταί? 47. Apoll. lex. Hom. 105, 8. 48. κυμίνδωλα Is. Vossius propter seriem. 51. τῶν — δεσμῶν cod., em. Mus. Haec explicatio intelligitur modo memineris κύνις vel χύνις significationem habere χείρ. Cf. κυνίας· — χείρ χύνιν τὴν χεῖρα, quae vox reddenda Arcadio p. 52, 10, ubi nunc contra mentem canonis χοίνις aut κέρνις legitur. νόσημα] Poll. V 53 IV 199 Porphyr. de abst. III 262. εἱρατή] Cf. κυμάγχη. 52. κυνάδας Meinek. ad Theocr. XV 19 p. 483. 53. ἀπὸ μαγδαλίας cod., ἀπὸ μαγδαλιᾶς Mus., em. Guyetus. Cf. Ath. IX p. 409 D Poll. VI 93. Preller Polem. fr. LXXVII p. 115.

Κυνάδης Ποσειδῶν, Ἀθήνησιν [ἐν]τιμᾶται

55. *κυνάδης*· ἀνελεύθερος

55a. *κυναίδης*· λίαν ἀναιδής

κυνακίας· ἱμάντες, οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετράχειρι Ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδομένου

κυναλώπεκα· ἔνιοι κυνοφθόρον. οἱ δὲ διελόντες, κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν

κυναλώπηξ· Φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν Ἀθηναῖον κωμῳδοῦντες. ἢ ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς Λακωνικοὺς κύνας φασὶ γίνεσθαι

κυνάμυια· ἀναιδής, ἰταμή, καὶ θρασεῖα. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής· ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα

60. *κύναρος* (ἄκανθα)· φυτόν τι. καὶ μήποτε ἡ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ (καὶ) ἀκανθῶδες· *κύνα* γὰρ *ξυλίνην* τὴν κυνόσβατον ὁ θεὸς λέγει

κύνας ἀργούς· λευκούς, ἢ ταχεῖς κύνας

κυνδάλη· παιδιά τις. καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ *κυνδάλας* τὰς (σ)κυτάλας ἀπέδοσαν, οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα σχήματα· κακῶς. *Κυνδάλους* γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους καὶ *κυνδαλοπαίστην* τὸν πασσαλιστήν

κυνδός· ἄπαικτος. ἀπαράλλακτος

Κύνδων· ποταμὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ

65. *κυνεάγας*· κυδώδων

κυνεγκέφαλος· ὁ τῆς ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος

κυνέη· κυρίως μὲν ἡ ἐκ κυνείου δέρματος περικεφαλαία. καὶ ἡ οἰκία

κυνεῖ· φιλεῖ. προσκυνεῖ

κύνειον θάνατον· ἄγαν φοβερόν

70. [*κυνελφεῖ*· κρύπτει]

κύνεο[υ]*ν*· ἐφίλουν

κύνεος· ἀναιδής

κυνέπασαν· ἐξέδεισαν· ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον οἷον δον ἐπέπασαν

SCR. 58. Comicus incertus. 59. Arist. Eqq. 1067. 1073. 59. Φ 394. 60. Soph. fr. 646 p. 228. Oraculum *ξυλίνην κύνα* dixerat. 61. *Α* 50. 67. Homerus. 69. Arist. Vesp. 898. 71. ϱ 25 φ 224. 72. *Ι* 372. 73. Com. vol. IV p. 641 fr. inc. CXLVI coll. vol. V p. 119.

ADNOT. 54. ἐτιμᾶτο Mus. 55. 55a. Pro *κυναίδης* Mus. *κύναιδος* correxerat. *Κυνάδης*· ἀνελεύθερος, λίαν ἀναιδής coni. GDindorf. Thes. IV c. 2110 B. 56. διδόμενοι Albertus. Cf. *κουρίδιον*. Forte niger erat bos (*κνακός*, unde *κνακίας κνακίων* alia) albis aspersus maculis. 57. *κυνάλοπι*· ἐντακυνοφθόρον cod., *κυνάλωψ*· κυνοφθόρῳ Mus., *κυναλώπεκα* GDindorf. Thes. IV c. 2111 A διελόντες indicio esse monens ab aliis *κύν' ἀλώπεκα* scriptum esse. Sub *ἔντα* mihi *ἔνιοι* latere visum. *κυνοφθόρον* quod usquam me legisse non memini e *κυνούριον* depravatum est. Cf. schol. Callim. Dian. 94. 58. ἢ ἐξαλήπεκος cod., ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος Mus. 59. *κυνάμυια* Eustath. 1343, 20 et libb. nonnulli Φ 394 et Ath. III p. 126 A; infra *κυνόμυια* et *μυιάκυνα*. Cf. Apoll. lex. 105, 12. 60. ἢ κυνὸς βάθος — ξυλίνη τὴν κυνὸς βάτον ὁ θς cod., correxit Musurus ex Ath. II 70 C nisi quod male inde *Θεόφραστος* pro ὁ θεὸς arripuit. Praeterea ἄκανθα et καὶ addidi praeeunte ex parte Heinsio. 62. (σ) Mus. Mox *κυνδαλοπαίκτην* Vossius, *κυνδαλοπάκτην* e codice Palatino Heidelb. Poll. IX 120 p. 390 Bekk. alii pro *κυνδαλοπαίστην* (*κυνδαλοπλίτας* corruptius etiam Eustath. 540, 23) reposuerunt, quorum neutrum ratione caret. Cf. *δόλος*. 63. ἀπευκτός L. Bos. Anim. p. 130. Pro *κυνδός* malim *ἄκονδος*, q. v. 63. *Κύνδωνος ὄνομά ποταμοῦ* Theognost. p. 31, 28 h. e. *Κύνδων Κύνδωνος κλινόμενον*, ut semper apud Suidan. Verbis *οἱ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ* significat noster fugitivos archetypi literarum ductus nescire se utrum *Ἑλλησπόντῳ* an *Πελοποννήσῳ* legat. 65. *κυνόδων* Mus. *Κυνεάγας* vel potius *κυνοεάγας*· (*κυνηγός*). *Κυδώνων* Meinek. Philol. XIII p. 514 pro *κυνοϜαγός*. 70. L. *κυνθάνει*. 71. *κυνέουν* cod., em. HSt. 72. *κυναῖος* cod., em. Heinsius. 73. Sic codex, *κυνέσπασαν*· ἐξέδυσαν — κυνέπασαν — ἐπιτείναντες οἷον ἐπέσπασαν Mus., *κῦν' ἔσπασαν* et in editione minore ἐξέλυσαν Meinek. Com. IV p. 641. Cui non favet ordo.

κυναιρίον, ἢ κυνουρίον· ἀργολύκου
75. κύνες· τοῦ ἵππου τῆς ὁπλῆς μέρος. καὶ ἧλοι. καὶ ἀναιδεῖς. καὶ οἱ δράκοντες
κύνεσ(σ)ι· τοῖς κυσί
Κυνετίαν· ἤτοι Ἄρεως κόρην. ἢ Ἀθηνᾶν. ἢ Πειθώ
[κυνζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή]
κυνῆ· περικεφαλαία. πέ[τ]ασος. πῖλος Ἀρκαδικός. ἢ οἰκία.
80. κυνῆ Βοιωτία· ἐγένοντο γὰρ διάφ(ορ)οι. ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν
κυνηδόν· ὡς κύων
κυνθάνει· κρύπτει
κύνθιον· προσωπεῖον ξύλινον
κυνίας· πῖλος. ἢ χείρ
85. κυνίζει· μετὰ βλακ(ε)ίας περιπατεῖ
κυνίξεις· ἀκροβολισμοί
κυνίσφειλον· ἀπατητικόν
Κύννα· ὄνομα πόρνης
Κύνν(ε)ιος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον
90. Κυννίδαι· γένος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κυνν(ε)ίου Ἀπόλλωνος
κυνοβάμων· ἵππος τις οὕτω προσαγορεύεται
κυνοβλῶπες· κύν(ε)ιον ὁρῶντες
κυνόγλωσσον· πόα τις
κυνοδέσμη· δεσμὸς ἀκροποσθίας
95. κυνοειδής· ἀναιδής. κυνώπης
κυνοθαρσής· ἀναιδής
κυνόκεντρον· πόα τις
κυνοκεφάλαιον· πόα τις, ἣν τινες ἀνεμώνην καλοῦσιν
κυνόμαλα· τὰ κοκκύμηλα
4600. κυνόμυια· ἀναιδής, καὶ ἰταμή, καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ἡ μυῖα
κυνοπρῖστις· ζῶόν τι

SCR. 75. ADN. 76. *Α* 4. 79. Soph. fr. 251. 80. ,Theophr. HPl. III 10 Demosth. c. Neaer. p. 350 C' SOPING. VALES. 81. Ar. Nubb. 491 Soph. fr. 650. 88. Ar. Eqq. 765 Pac. 754. 90. Lycurgus orator. 96. Theocr. XV 53. 4600. *Φ* 394.

ADNOT. 75. *κυνερίον* (hoc ordo poscit) *ἢ κυνουρίον· ἀστραγαλίσκου* Vossius, *Κυναδρίον· Ἀργολικοῦ (τόπου)* Meinek. Philol. XIII p. 532. Conicio *Κυνουρίου* h. e. *Κυνουραίου Ἀρπαλύκου*, quae verba videntur poetae elegiaci. 75. I. q. *κυνήποδες*. Cf. Xen. Eq. I 15 Hesych. *μεσοκύνια* et Poll. V 65. — *ἧλοι*] Sic in Odyss. *η* 91 accipiunt Didymus et Eustath. 1570, 48 R. — *δράκοντες*] illustrat HSt. IV c. 2170 C. 76. (*σ*) Mus. 78. Sic codex, *κυζηθμός* Mus., voluit *κυνζηθμός*. Cf. *κυζιθμός*. 79. *πεττάσος* cod., em. [*τ*] Mus. 80. (*ορ*) Mus. 82. *κυθάνει* male Mus. Nec accedo Thes. c. 2118 *κευθάνει* praeferenti. 83. *προσώπιον* cod., em. Mus. Cf. *κυλίνθιον*. 84. Confundit *κουνίας· πίλους*, quae forma Boeotica est pro *κυνέας* et *κύνις* sive *χύνις· χείρ*, quo de voc. dixi s. v. *κυνάγχη*. 86. *κυρίξιες?* 87. *κυνίσφηλον* Mus. Expediri posse negat Lobeck. Proll. p. 109. 88. Phot. 187, 20 Arcad. p. 96, 22. Hesych. *κίνδα*. 89. *Κύνιος* Polyb. XXXII 25, 12 *Κύναος* Phot. 187, 7 *Κύνειος* et *Κυνίειος* Suidae libri *Κύννειος* Boeckh. C. I. I p. 573 n. 1120. 2. Mueller Dor. I p. 247. 90. Phot. p. 187, 21 EM. 545, 51 Bekk. 274, 16 Harpocr. p. 117, 1 ubi *Κυννίδαι* cod. A, reliqui *Κυνίδαι*. 91. Albertus comparat *κυνοβάτης* ap. Hippiatr. p. 262. 92. (*ε*) Mus. 93. Dioscor. II 153. 94. *ἀκροπαθείας* cod., em. Sopingus; cf. Bast Greg. Cor. p. 459 Phot. 188, 9 Poll. II 171 Phrynich. app. soph. 49, 17. 95. *κυνεῖς· ἀναιδεῖς κυνώπεις* cod., *κυνεῖς — κυνῶπας* Mus., *κυνοειδεῖς* Vossius, correxi. 98. Hac forma utitur margo cod. Mosq. Oribasii ap. Matth. Ruf. p. 301, alii *κυνοκέφαλον* et *κυνοκεφάλιον*. 99. *κοδύμαλα?* 4601. *κυνοπρῆστις* HSt. coll. *βουπρῆστις*.

κυνοραΐσταί· κροτῶνες, οἱ τοὺς κύνας πιπίζοντες
κυνοραϊστέ[ν]ων· τῶν κροτώνων· ἀπὸ τοῦ ῥαίειν, ὅ ἐστι φθείρειν
κυνόροδον· κρίνον, ὅμοιον ὑακίνθῳ
κυνόρχιας· βόλου ὄνομα
ΚΥΝΟΣ· τυφλοῦ. ἡ πόλις
Κυνόσαργες· τόπος ἱερός. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διόμου φασὶ θύοντος Ἡρακλεῖ, κύων ἁρπάσας τὰ μηρία, ἔφευγε διωκόμενος. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος οὕτως, ἢ ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ κυνός, ἢ τοῦ τάχους
κυνὸς μέλη τοῦ οὔρεσθαι·
κυνοσσόοι· θηρευταί
* κυνός· ἀναιδοῦς
Κυνόσουρα· φυλὴ Λακωνική· καὶ ἄκρα τοῦ Μαρα[ν]θῶνος, πρὸς τὴν Εὔβοιαν τετραμμένα. καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος. καὶ πᾶς χερσοειδὴς τόπος. καὶ οἱ Κυδωνιασταὶ οὕτω καλοῦνται
* κυνόλφη· σίλφη
κυνοῦπες· ἄρκτος. Μακεδόνες
κυνοῦραι· ἀστράγαλοι
κυνουρία· ὅπου μετὰ χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει
κυνοῦχος· θυλάκιον, βαλάντιον, ἢ μαρσίππιον
κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει
κυνόφαλοι· Κορίνθιοι, φυλή
κύντατα· οἰκτρότατα
κύντατον· ἀναιδέστατον. οἰκτρότατον. αἰσχρότατον
κύντερον· ἀναιδέστερον. χαλεπώτερον. χεῖρον
* κυνεῖν· τὸ ἀσπάζεσθαι
κυνύπισμα· τὸ ἀπὸ στεμφύλων ποτόν. Κύπριοι
[κυνήρη· θρηνητική]
κυνῶ· ἀσφάλειά τις. καὶ οἷον ἀποκεκένωται

SCR. 3. ρ 300. 4. ADN. 11. Herod. VIII 76. 16. Xen. Cyn. 2, 9. 19. Eur. Suppl. 807. 21. Θ 483.

ADNOT. 2. *κρότωνες* cod., correxi. Ad *πιπίζοντες* in codice a tertia manu adscriptum est *ῥαΐζοντες ἢ ῥαπίζοντες* male; *ἐκπιπίζοντες* Phot. 188, 13. 3. *κυνοραϊστένων — ῥέειν* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. Hom. p. 105. 4. *κυνόρροδον* Theophr. HPl. IV 4, 8 Plin. HN. VIII 41 XXI 5. 5. Si recte habet, cum Vossio *κυνορχίας* scribendum est. *κυνωτός· βόλου ὄνομα* (*βώλου· ὄνος* cod., em. Meinek. Com. III p. 232) Theognost. 21, 22. 5. 6. Separavi. 6. *πόλεως* cod., scripsi *πόλις*, cum *κυνὸς* et *Κῦνος* (*B* 531 St. Byz.) confundere videatur. Poteram etiam *πόλεως ὄνομα* edere. Nam de ludo, qui et *πόλις* et *κύων καὶ πόλις* appellabatur, non dixerim h. l. agi. 7. *Διώμου — θύοντες — μ.ρία* codex, in quo *μυρία* scriptum erat teste Schowio, em. Mus. 8. *κυνὸς μέλη· τὸ ὠρύεσθαι* Pergerus. An *κυνὸς Μελιταίου* mentio facta erat? 9. *κυνοσσοῖοι* cod. *κυνοσσόοι* Mus. Cf. Ath. IV 160 B. 10. Ordo poscit Homericum *κυνὸς ὄμματ' ἔχων*. 11. *Κυνὸς οὐρὰ — Μαρανθῶνος — τετραμμένα* cod. *Κυνόσουρα — Μαραθῶνος — τετραμμένη* Mus. Cf. Phot. 188, 15 Herodian. *πμλ.* p. 13, 23. Verba *καὶ οἱ Κυδωνιασταὶ κτλ.* non intellego. Conicio tantum aberrasse haec a gl. *κυνοσσόοι; Κυδωνιὰς* enim Artemis est ap. Orph. hymn. XXXV 12 et *Κυδωνίδεια* festum novit Theodos. Gramm. p. 69, 20 Goettl., ut *κυδωνιασταὶ* appellati esse videri possint hoc Artemidis festum celebrantes. *Κυδωνιᾶται* ob eam ipsam caussam spreverim. 12. *κυνόσφη* Vossius. 13. *κυνοῦπις* Mus. Cf. *κνωπεύς* et *κνουπεύς* Lob. Parall. p. 118. 15. Cf. Lycophr. 99. 16. *βαλλάντιον* Mus. 17. Phrynich. app. soph. 48, 31. 18. *κυνόφυλοι* Is. Vossius; *κυνόφαλλοι* Meinek. Com. IV p. 642, *quo libidines Corinthiorum a poeta comico notari potuerunt.* Sed *φυλὴ* quid sit nescire se fatetur, *nisi forte Cynophallos Corinthiacae phylae nomen fuisse comicus aliquis finxerit.*" *Φιλήμων* pro *φυλὴ* Nauckius Ar. Byz. p. 238 n. 4 lusit. An *Ῥίνθων φλύακι*? 19. Cf. *κυΐντατα*. 23. *πότον* cod., em. HSt. tacite. Ceterum non dubito, quin *κυνύπισμα, τὸ κτλ.* (ut *βέδυ λίλυ μῶλυ πῶϋ κῶϋ*) germana sit lectio, nisi quis *κυνή* vel *κυνά* praeferat propter sequens *κυνήρη*. Cf. *λάκυρος*. 24. *κινυρή* correxerat Mus., deinde omisit. 25. *ἀποκεκύνωται* Vossius, non liquet. — *Κυνώ* Mus.

κυνώ· ἡ ἀναιδεστάτη
*[κυνώλης· ἐξώλης]
κυνῶπες· ἀναιδέστατοι
κυνώπιδος· ἀναιδοῦς ὄμμασι
30. κυνῶπις· ἀναιδής, ἰταμή
κύος· κύημα [ἔγκυος.] τὸ ἐν γαστρί
κύπαι· εἶδός τι νεώς. καὶ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις
κύπαλον· μεμειρασμένον
Κυπάρα· ἡ ἐν Σικελίᾳ κρήνη Ἀρέθουσα
35. κυπαρίσσια· εἶδος ἀλεκτρυόνων
Κυπαρισσήεις· καὶ Κυπάρισσος. πόλις. καὶ τὸ δένδρον
[κύπαρος· κυπάρους τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς. κυπάρους λέγουσι. ὁ δὲ Θεόφραστος προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύπαρον προσαγορεύει]
κύπα(σ)σις· περίζωμα. καὶ χιτῶνος εἶδος
κυπάται· κίναιδοι, μαλακοί
40. κύπελλα· ποτήρια
κύπελλον· εἶδος ποτηρίου ἀώτου
κύπερα· τὰ σχοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα
* κύπειρον· ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον
* κύπειρος· φυτόν, ὃ καὶ ἐρίσκηπτον
45. κύπη· τρώγλη
Κυπρία πάλη· ἣν ἔνιοι πάμμαχον καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄγροικον καὶ ἀπάλαιστρον· διὰ τὸ τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν
κυπρίζουσαι· ἀνθοῦσαι
κυπρῖνος· ἰχθῦς ποιός
κύπριον· τὸ ἀρνύγλωσσον
50. Κύπριος βοῦς· ἐπὶ κοπροφάγου εἰκαίου τάσσεται τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ Κύπριοι βόες κοπροφαγοῦσιν
Κύπρις· πόρνη
κυπρογενέος προπόλου· προαγωγόν

SCR. 28. *Α* 159? 29. *Δ* 145. 30. λ 423. 31. Aristoph. fr. inc. XXXIV. (Ad Triphal. II p. 1163 referebat Suevern.) 36. *Β* 593. 519. ε 64. 38. Aristoph. fr. XXXIV p. 1157. 40. *Γ* 248 Nicand. fr. 140 p. 206 OS. 41. *Λ* 596. 43. *Φ* 351. 47. Cantic. II 15. 48. Arist. HA. IV 11. 52. Cf. Bergk. ADD. ad PLGr. fr. 133 p. 1071.

ADNOT. 26. κυνώη· ἀναιδεστάτη cod. κυνώ· ἡ Valcken. ad Euripid. Phoen. p. 168 Lob. Prol. p. 46 rhem. p. 319. 27. Imo κυθνώλης cum Iunio. 28. ἀνεδέστατοι cod., em. Musurus. Malim κυνῶπα· ἀναιδέστατε, vel κυνῶπις· ἀναιδεστάτη. 29. κυνωπίδους· ἀναιδεῖς cod., em. Mus. 30. ἐγκα (στρ') cod., em. Mus. De vocabulo rarissimo cf. Poll. II 6 Phot. 188, 25, quibus locis Hasius addit de Witte *Vases peints* p. 27 n. 59. ἔγκυος aut ad omissum κύουσα spectat, aut legendum ὅθεν τὸ ἔγκυος. 32. Vid. κύπη et γύπη. 33. σκύβαλον· μεμιασμένον Is. Voss. 34. Cf. Didym. fr. 4 p. 184. Similis forma fluvii Siciliae Κακύπαρις ap. Thucyd. VII 80. 35. Κυπαρίσσιοι? Cyparisso oriundi. 36. Κυπαρισσηίς cod., em. Heinsius; idem recte πόλεις. Sed tum post δένδρον repetendum κυπάρισσος. 37. κύτταρος cett. recte Iunius. κατατρίσεις cod., em. Mus. 38. κυπασίς cod. 39. κύπται Toup. Emend. I p. 347 quod placet. 41. Ope Athen. p. 483 A διώτου Fungius, δώτου h. e. τετραώτου Casaubonus coniecerunt. Cf. Apoll. lex. 105, 25. 42. Ionica forma. 43. ἐδώδημον cod., em. Mus. 44. ἐρεῖσκῆπτρον cod., ἐρείσκηπτρον Mus., ἐρυσίσκηπτρον Dioscur. I 4, em. Sopingus. 45. Cf. γύπη et κύπαι. 48. κύπρινος cod., em. Heinsius. 49. ἀργόγλωσσον cod., ἀρνόγλωσσον Mus. 50. Diogen. prov. V 80 p. 266. III 49 p. 224. 51. Κυπρίς cod. Cf. Athen. XIII 572 EF. et gl. δ 838. 52. Κυπρογένεος· πρόπολον, πρόαγγον cod. Κυπρογενέος· προπόλου, προαγωγοῦ Mus. Κυπρογενέος (vel Κυπρογενοῦς) πρόπολον· προαγωγόν GDindorf. Thes. IV c. 2134 A.

κύπρος· μέτρον σιτηρόν. ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ
κυπτάζειν· διατρίβειν, στραγγεύειν. καὶ ἐνασχολεῖν. ἐπικύπτειν. καὶ χρονίζειν
κύπτει· κάμπτει, ἑαυτὸν κλίνει
κυπτόν· ταπεινούμενον
κυρβάδωμεν· κρύψωμεν
Κύρβαντες· Κορύβαντες
κυρβάσια· ἐπιπλέον κροῦσιν
κυρβασία· ὀρθὴ τιάρα. ταύτῃ δὲ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο. καὶ κορυφὴ ἀλέκτορος
κυρβ.ἀσαι· ἀποσκιρτᾶν
κύρβις· στήλη τρίγωνος, ἢ ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν οἱ νόμοι ἐγράφοντο
κύρε· ἐπιτυχεῖν ἐστοχάζετο
κύρει· ὑπάρχει, τυγχάνει
κυρεῦσαι· φυτεῦσαι
κυρήβια· τῶν κριθῶν τὰ ἀποβρέγματα, καὶ κυάμων λέπυρα, καὶ τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα
κυρῆναι·
Κυρηναῖοι λίβες· ....
Κυρήνη· πόρνη τις οὕτως ἐκαλεῖτο δωδεκαμήχανος, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα Ἀφροδισίων ποιεῖν
κυρία ἐκκλησία· μία κυρία ἐκκλησία ἤγετο Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει
κυριάζεις· ἀποκακεῖς
κυρ.ίας: τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως
κυριβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι. διαμάχεσθαι
κυριβάσασθαι· διαμαχέσασθαι. ἀπὸ τῶν κριῶν καὶ τῶν τράγων· ἔνθεν καὶ τὸ κυρίσσειν
κυριβάτης καὶ κύριβος· ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν
κυρίζεσθε· τρίβεσθε

SCR. 53. Alcaeus. 54. Ar. Pac. 730. 56. ADN. 58. Callim. l. c. Soph. fr. 777 p. 251, ubi *Κυρβάντεσσι* extat. 60. Ar. Avv. 486. 62. e. g. Ar. Avv. 1354. 63. ADN. 66. Ar. Eqq. 254. Hippocr. 356, 43 al. 68. Incertus scenicus. 69. Ar. Ran. 1328 Thesm. 98. 70. ADN. 72. LXX. 74. Cratin. fr. LXIX p. 200.

ADNOT. 53. *σιτήριον* cod., *σιτηρὸν* malit Hemsterh. Poll. X 113 IV 169 Epiphan. t. 2 p. 184 B. gl. *η* 498. *δ* 1965. *ἢ κεφάλ.*] Hinc *cifrae*. 54. *κυππάζειν· διατρίζειν στρατεύειν* cod., em. Heins. *ἐναισχύνειν* cod., em. LDindorf. Thes. IV c. 2135 C coll. *κεκυπτάκασιν· ἀσχολοῦνται*. 56. *κύπτον* conicit et ad Baruch. II 18 recte retulisse videtur Alb. 57. *κρυβάσωμεν* Thes. IV c. 2136 C. Cf. *κρυβάζει*, ubi etiam Meinekii coniecturam Philol. XII 614 attulimus, a Lobeckio Path. El. p. 501 occupatam. 58. Boeckh. C. I. II p. 410, 14 Lycophr. 77 Orph. hymn. 38, 2. Eandem formam porrigunt libri Strab. X 472 et Plut. Mor. p. 758 F. Cf. Zonar. c. 1264 EM. 531, 7 Suid. Spanh. ad Callim. h. in Iov. 46. 59. *ἐπιπλέονκροῦσιν* cod., *ἐπίπλεων κρύσιν* Mus., *ἐπιπλέονα κροῦσιν (ποδῶν)* Meinek. Philol. XII 614. Sed vide nos Philol. XIII p. 221. 60. *κεφαλὴ ἀλέκτορος* Phot. Lex. MS. Alberti; — *κυβαρσία* C. 39 Zonar. 1266 Lob. Path. El. p. 509. 61. Leg. *κυρβιάσαι*. Illustravi ad gl. *α* 6117 vol. I p. 238. 62. Preller Polem. p. 87 sq. 63. *κῦραι· ἐπιτυχεῖν ἐστοχάζετο* Meinek. Philol. XIII p. 533, monens *κῦραι* non minus recte dici, quam *κῦρσαι· ἐπιτυχεῖν. κῦρε* (Ψ 821)· *ἐπέτυχε* EM., quod cum *κῦραι* confundit noster. 65. *ἢ γυρεῦσαι* inserebat Mus. 66. *κυρίβια* cod., em. Palmer, alii. 67. 68. Disiunxi, cum *κυρηναῖοι λίβες* (male *Λίβυες* Pearso et Tollius) poeticum sermonem redoleant. Alius malit *Κυρηνίαι* (a *κυρηνίας, ὁ*)· *Κ. λ.* Nisi *κυρῆναι* omnino delendum. 69. Cf. *δωδεκαμήχανος*. 70. Schol. Ar. Ach, 19 Poll. VIII 95 Phot. 191, 1 Schoemann, de comit. p. 31 sq. 71. Cf. gl. *α* 6117. *κυπτάζεις* Meineke. 72. Imo *κυρείας*. 73. Imo *κυρηβάζεσθαι*. Cf. Phot. 190, 10. 192, 3 Orus ap. EM. 548, 5 Bekk. 274, 6. schol. Ar. Eqq. 272 Suid. 74. L. *κυρηβάσασθαι*. 75. *κύβειρος· ἀνεδής* C. 39 *κυρηβάτης* et *κύρηβος* recte IGSchneiderus. 76. Forte Tarentinorum pro *κυρίσσεσθε*.

κύριθρα· προσωπεῖα ξύλινα

κυρίξει(ν) [ἢ κυρίζῃ]· κέρασι μάχεσθαι

κύριον· ἴδιον, αὐθεντικὸν γραμμάτιον

80. Κύρις· ὁ Ἄδωνις. ἢ πλέγμα τι, σχοινίον. ἢ κυρτίς

κυρίσσει· κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς. ἢ βοᾷ

* κύριθον· τὴν σφαῖραν

κυριττοί· οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ Ἰταλίαν, καὶ ἑορτάζοντες τῇ Κορυθαλ[λ]ίᾳ γελοιασταί

κυρίττειν· πλήσσειν

85. κυρίττολος· κορύπτης. πλήκτης

κυρίττον· [ἐν γαστρὶ ἦν]

κυρίττοντες· κερατίζοντες, κεφαλαῖς πλήσσοντες

κυρίως· βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς

κυριώτης· ἡμέρα, ἐν ᾗ τελειοῦται τὰ συμφωνηθέντα καὶ εἰσενεχθέντα

90. κυρκανᾷ· κυκᾷ, ταράσσει

κύρμα· κύριγμα, ἐπίτευγμα. πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι

κύρνα· κρανία

Κυρνία γᾶ· ἐπ(ε)ὶ Κύρνον ᾤκησαν Τυῤῥηνοί

κύρνικα· κώδια

95. κύρνοι· οἱ νόθοι

κυροῖ· βεβαιοῖ, πιστοῖ

κῦρον·

οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γύναι
σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον

κῦρος· ἐξουσία. ἢ παῖς

Κῦρος· ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τεθράφθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τὸν γὰρ ἥλιον οἱ Πέρσαι κῦρον λέγουσιν. ἄλλοι βόθυνον. καὶ προσῆκον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ κύριον

SCR. 78. Aeschyl. Bassar., quo de fragm. mira hariolatur B. ten Brink Philol. XIII 2. 86. *κύριττον* significatione plane diversa habet Aesch. Pers. 302. Fortasse *ἐκεράτιζον* pro *ἐγγαστρὶ ἦν* scribendum. 87. Plat. Rep. IX 586 B. 90. Cf. Ar. Thesm. 429. 852. Hippocr. 610, 38. 91. ε 473 Ar. Av. 430. 97. Aristoph. fr. III p. 1093. 98. Tragici.

ADNOT. 77. *προσώπια* cod., em. Mus. Cf. *κυλίνθιον κύνθιον κυριττοί.* Hinc explicabis *κυθρίσαι· σκῶψαι καὶ γελάσαι* ap. C. 39. 78. Sic codex, *κυρίξειν ἢ κυρίττειν* Mus. *ἢ κυρίζῃ* non sunt Diogeniani sed tachygraphi de lectione haesitantis. In Hephaestione p. 77 (p. 82 ed. alt.) etiam libri fluctuant pro *κυρίξειν* aut *κορύψειν* aut *κορύξειν* (*κορίξειν*) porrigentes. 79. Deest h. l. articulus *Κυρῖνος*, si quidem Laurentius Lydus de magist. 3, 5 p. 125 ex Diogeniani refert lexico, unde Romulo Quirini nomen inditum sit. 80. Confundit *Κῦρις* sive *Κῖρις*, q. v. et *κυρτίς*. *Κυρτίς* enim est *qualum fiscella reticulum.* 81. Cf. *κύρρασι.* — *βοᾷ*] *quiritare* hinc derivanti Vossio recte oblocutus est Ruhnkenius *κηρύσσει* corrigens. Nec longius *χανύσσει* distat. 82. Imo *κῦ. λίθον, σφαῖραν* h. e. *κοίαν* q. v. 83. *Κυριτταί* propter seriem Vossius. De Diana Corythalia cf. Ath. IV 139 B Hesych. *κορυθαλίστρια*, de larvis ligneis Hes. *κύριθρα κυλίνθια κύνθια.* Huc etiam pertinere videtur glossa *λάρεις λάραβες τοὺς Κυρίτας Ῥωμαῖοι οὕτως*, quae e gl. Basil. fluxit (ubi *λάρεις λάρβαι* editur) observante Lobeck. in Seebod. Misc. critt. I p. 732. *Cerriti* confert Bruno (Preller *Röm. Myth.* p. 71). 85. Cf. 3587. *κορυπτίλος* Thes., *κυριττίλος* Meineke. 86. *κύος· τὸ ἐγγάστριον?* 87. *κυριότης* Mus. *κυρῶτις* vel *κυρία τις* Meinek. Philol. XIII p. 562. Alludit ad *κουρεῶτις ἡμέρα.* 91. Cf. Apoll. lex. 105, 26. — *κύριγμα ἐνκεκύρικος πρᾶγμα* cod., *κύριγμα ἐγκεκυρηκὸς πράγμασι* Mus., em. Salmasius. De accentu Lob. Parall. p. 398. 414. 17. 92. *κράνεια?* cum latino *cornus* comparabat Lob. Parall. p. 339. El. 501. 93. Cf. Diogenian. V 35. — *Κυρνίατα· ἃ ἐπὶ* cod., emendavi adiutus O. Mueller. Etr. p. 182 coniectura. [Nunc video *Κυρνία γῆ· τὰ ληστήρια· ἐπεὶ* suadere Thes. Add. vol. IV]. 94. Non liquet, cum *κώδια* an *κωδύα* in mente habuerit non constet. Cf. *κεκρανίς.* 95. Fortasse addendum *Μακεδόνες.* Vide Phot. p. 191, 22. 97. *κύρον — οὐδὲ πρὸς κύρον* cod., *κύρον — οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον* Mus. 98. *παῖς* ad *κοῦρος* vel *κόρος* vel *Κύρνος* referunt, quod non opus videbitur conferenti *κυρσίον, κυρσάνιος, σκύθραξ, σκυρθάνιος* sim. 99. *ἥλιον*] EM. 530, 29 Boettich. Aric. p. 21. *ποταμοῦ*] Tzschuck. ad Pomp. Mel. vol. 3, 3 p. 156. *βόθυνος*] hoc ad *κύρτη* refero. *κύριον*] *κυρὸν* unde *κυρότατος* ap. Dracon. Strat. p. 118, 22 legitur cum *κῦρος* confundi, vel *κυρός· κύριος* scribendum esse suspicatur Thes. IV c. 2153 B; nam teste Hesychio s. v. *διονυσοκουροπυρώνων οὐδεὶς Ἀθηναίων ἀναγράφεται Κῦρος.*

4700. *Κυῤῥάνη*· ὄνομα γυναικείας θεοῦ
κύῤῥασι· τοῖς κέρασι[ν ἐπιτυχεῖν] κρούσαντ..
κῦρσαι· ἐπιτυχεῖν
κύρσαν· ἐνέτυχον
Κυρσανίας Λακωνικῆς
5. *κυρσάνιοι*· τοὺς μειρακίσκους οὕτως ἔλεγον
κύρσας· ἐπιτυχών, εὑρών, κύριος γενόμενος
κυρσερίδες· τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελίδες
* *κύριος*· ἄρχων, βασιλεύς
κυρσίον· μειράκιον
10. *κύρτα*· οἰδοῦντα. μεμισημένα. ἔνιοι δὲ οὐκ ἀγαθά. ὑπὸ δὲ τῶν Ταραντίνων κόπρον καὶ τὰ ἔντερα τὰ δεκτικὰ κόπρων καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων
κυρτεύς· ἁλιεύς
Κυρτιάδαι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
[*κυρσεῖν*· τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν. εὑρεῖν. εὑρίσκω]
κυρτιάς· Κελτοὶ τὰς ἀσπίδας
15. *κυρτίς*· ὀρνιθοτροφεῖον
κυρτόν· τὸ κυρίως κυρτόν. καὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον κῦμα
κύρτος· ἀγγεῖον σχοινῶδες, ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται. καὶ τάλαρον
κυρῶ· τυγχάνω
[*κυρῶδα*· ὀλέκρανα]
20. [*κυρώκω*· θυλάκω]
κυρῶ· κρατύνω, βεβαιῶ
κυρωτῆρες· ἄρχοντες
κύσαι· τῷ στόματι φιλῆσαι
κυσαμένη· κυήσασα· ἄκυθον γὰρ τὸ ἀτόκιον
25. *κυσανίζει*· ὁμιλεῖ
κύσας· φιλήσας
κύσεν· ἐφίλησεν
κυσέρη· πυθμήν. χάσμα
[*κυσήγη*· ῥοιά]

SCR. 4700. Menand. fr. CCCLXIV p. 310. 4. ADN. 6. Ψ 428. 10. *N* 799. 16. Sopicrat. com. IV p. 591. *Δ* 426. 17. Plato passim. 23. ADN. 24. Hesiod. Theog. 125, *κυσσαμένη*. 27. τ 417 *κύσσ'*.

ADNOT. 4700. *Κυῤῥαννή* (*Κυράνη*?) *ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτω Μένανδρος* Phot. p. 191, 25. 1. Sie codex, *κυῤῥάσσειν* — *κρούσαντα* Mus., qui tamen non unam literam in fine erasit, sed duas. — *ἐπιτυχεῖν* e gl. seq. irrepsit; glossam ipsam e *κυρίσσειν* detortam esse censet Thes. c. 2150. Imo *κυρηβάσει*· — *κρούσει, ἀντὶ τοῦ*..... 3. *ἐπέτυχον*? 4. 5. *Κυρσανίας, Λακωνικῶς· κυρσάνιοι· τοὺς νεανίσκους οὕτως ἔλεγον Λάκωνες* Thes. c. 2155 A, neutrius generis formam a Phot. 190, 12. 192, 4 servatam vitiosam esse contendens. At cf. *σκυρθαλιάς* ut *σκυρθάλια* (sic). 4. Aut deest explicatio aut *κυρσανίως*· (ex Ar. Lys. 1248).... *Λάκωνες* legendum, et ordo confusus transpositione sanandus est. 5. *κυρακίσκους* cod., em. Phot. l. c. Cf. Ahrens Dial. II p. 67 n. Lob. Path. p. 128. 7. Cf. *κύβεθρα* et *κύστερος*. Eleum etiam hoc vocabulum videtur pro *κυσθερίς*. 7. 8. Disiunxit Mus., *κύρος* Aldi vitium. 9. *κυρσάνιον* Ahrens Dial. II p. 76, tuetur Lobeck. Proll. p. 186. 10. *οἰδοῦντα* ad *κυρτὰ* spectat, reliquarum significationum accentus dubius. *ἀγαθὰ*] *οὐ καθαρά*? sed vide *κιττόν*. — *ἔντερα*] cf. Thes. s. v. *κύσσαρον*. 12. *Κυρτεῖδαι* C. I. I p. 330, n. 192. Ross. Dem. p. 81. 13. *κύρσειν ἢ κυρεῖν* omisso *εὑρίσκω* Mus. Confundit *κυρίσσειν*· *τοῖς κέρασι πλήττειν* et *κύρσαι*· *ἐπιτυχεῖν, εὑρεῖν*. Pro *εὑρίσκω* vide ne *ὑρίσκῳ* scribendum sit, quae apta est voc. *κυρσερίς* explicatio. 14. Wesseling ad Diod. I p. 357 5. Diod. V 33. Cf. *καιτρέαι*. *Κυρτίας* Mus. 19. Vitiose pro *κύβωλα*, q. v. 20. Reiecit Mus., legendum *κωρύκῳ*· *θυλάκῳ*, ut nunc video etiam in Thes. Add. vol. IV correctum. 21. Ineptit Schowius, qui *κυρώσω*· *κρατυνῶ βεβαιώσω* requirit. 23. *κύσσαι* Odyss. ω 236. 24. *γὰρ*] *δὲ*? — *ἄτοκον* Meineke. 25. *κυσὸν νίζει*? Sed cf. 4356. 27. Apoll. lex. 105, 27. 28. Lob. Proll. p. 262, 20. 29. Imo *κύτινοι*· *ῥοᾶς*........

κυσθοκορώνη· νύμφη
κυσιᾷ· πασχητιᾷ
κυσοβάκκαρις· ἤτοι τὸν κυσ[σ]ὸν μυρίζων· ἢ τῷ κυσῷ μυριζόμενος
κυσοδακνιᾷ· ψωριᾷ
κυσολάκων· Ἀρίσταρχός φησι τὸν Κλ(ε)ινίαν οὕτω λέγεσθαι τῷ κυσῷ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρήσασθαι λακωνίζειν ἔλεγον
κυσολαμπίς· ἡ περιλαμπομένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς
κυσονίπται· πόρνοι· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος
κυσός· ἡ πυγή. ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον
κυσοχήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον [ἐν] ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο
κύστεροι· ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. καὶ τυρίσκοι
κύστη· ἄρτος σπογγίτης
κύστιον· τὸ ἁλικάκκαβον
κύστις· ἡ φῦσα
κύτη· μεγέθη
κύτινοι· τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα
* *κύταρον· ζωμήρυσις*
κύτταροι· οὕτω τὰς τρήμας τῶν κηρίων ἔφη Ἀχαιός. τινὲς δὲ σφῆκας. καὶ τὰ τῆς πεύκης καὶ πίτυος προανθοῦντα στροβίλια. καὶ πυθμένες. καὶ τῶν αἰδοίων αἱ βάλανοι. καὶ τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα
κύτος· σῶμα. ὄγκος. χώρημα. βάθος
κυττοί· τὸ δεκτικὸν χώρημα, καθὼς ποτήριον. ἢ εἶδος ἄνθους Διονυσιακοῦ
Κύτωρον· πόλιν Παφλαγονίας
κύφελλα· τὰ νέφη. νεφέλη γνοφώδης, ὁμίχλη, ὁμιχλῶδες κατάστημα
κύφερον ἢ κυφήν. κεφαλήν. Κρῆτες

SCR. 30. Com. anon. CXLVIII p. 642. 31. 32. Com. anon. fr. CXLIX. CL vol. IV p. 642. 34. ib. fr. CLI cf. etiam vol. II 1 p. 200 II 2 p. 1088. 36. 38. fr. CLII. CLIII p. 642. 46. fr. 49 p. 588 Nck. — Ar. Vespp. 1111 — Ar. Thesm. 516. 47. ADN. 49. *B* 853. 50. Callim. fr. 300 Lycophr. 1426. Aeschylum etiam in Suppl. hoc voc. usum esse coniciunt.

ADNOT. 30. Coray Isocr. II p. 232. 31. *κυσίαι· πασχητίαι* cod., em. Salmasius. 32. *κυσοβάκχαρις — κυσσὸν μερίζων — μεριζόμενος* cod., em. Thes. IV c. 2159 BC et Vossius. 33. *κυσοδακνία· ψωρία* cod., em. HSt. 34. Phot. 192, 13. (ε) Mus., qui et accentum *κυσολακῶν* (cod.) correxit. *ἔλεγεν* cod., *ἔλεγον* Mus. fortasse minus recte. 35. Cf. *πυρολαμπίς* (*πυγολαμπίς?*) *ζῶον πτηνὸν ἐν σκότῳ λάμπον. καθαρίσειν* cod., em. Mus. 37. *ὅτι δὲ τὸν κύσθον καὶ κυσὸν ἔλεγον ἐλλείψει τοῦ θ δηλοῖ καὶ ὁ κυσολέσχης* Eustath. p. 746, 18. 38. Idem quod *κυσοδόχη* Alciphr. III 72 p. 163 Meinek. Cf. Phot. 192, 16. — [*ἐν*] Ruhnken. 39. Cf. *κύβεθρα* et *κυρσερίδες*, nec non *κύτταροι* et *κυρσεῖν*. — *τυρίσκοι*] *ὑρίσκοι* Sopingus. Sed latere etiam *σατυρικῷ* vel *Τυροῖ β'* potest. 40. *σπογγίτις* cod., em. Mus. Formatum est ut *φύστη*. 42. [*κύστιν φυσᾷ* Ar. Nubb. 405]. 43. Fuit cum Ruhnkenium secutus, qui *κήτιον· μέγαν* contulit, suspicarer
γ΄ ρ΄
κήτη· με θη (*μεγάλα θηρία*). Sed cf. Thes. IV c. 2162. 44. Supra corrupte *κυσήγη· ῥοιά*. Cf. *κώβαλοι*. 45. *ζώμη ῥύσις* cod., em. Mus. Forte i. q. *κοτάλαν* et *κώταλιν* (Eustath. 1675, 57). 46. *τὰ τρήματα?* — *στροβήλια* cod., em. Mus. Cf. *κυπάρους*. 47. *κύτος — ὄγκος*] *σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει* Soph. El. 1142. *βάθος*] sic schol. Psalm. LXIV 7. 48. *καθώς*] *βάθος* Valesius vereor ut recte. *ἄνθους*] Pertinet potius ad *κιττός* ut vidit HSt. Similiter erratum est in Athen. VII p. 325
λ
B. Glossa ipsa *κύτη· τὰ* scribenda videtur. 49. *Κύτορον· πό Παφλαγωνίας* cod., em. Mus. 50. EM. 549, 17. 90, 42 EtGud. 536, 22 Zonar. c. 1270 C. 63. 39. 51. *κυφέρα* corr. Lob. Proll. 91. 262, 20 qui plures huius nominis species collegit.

κυφόν· καμπύλον. κυρτόν. διὰ γῆρας ἐπικεκυρτωμένον. ἢ ξύλον βασανιστικὸν κολαστήριον, ᾧ κατέτεμνον τοὺς θανάτῳ κατακεκριμένους

κύφων· ὅπερ ἔνιοι συνάγχην καλοῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ δεσμὸν ξύλινον. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. ἔστι γὰρ καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ *κυφωνισμὸς* ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. καὶ ἐπικεκαμμένη ῥάβδος *κύφων*

κυγχράνος· εἶδος ὀρνέου

55. *κύψαι*· ἀπάγξασθαι

κυψέλαι καὶ *κυψε[λ]λίδες*· ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ῥύπος συνιστάμενος. καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα. καὶ τὰ κενὰ σμήνη. καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκοιλον. καὶ τῆς καμίνου μέρος τι

κυψέλη· πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν

κυψελίδες· μελισσοφάτναι

κυψελίς· ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος

60. *κύψελον*· κύβερτον μελισσῶν

κύψελος· ὄρνις ποιός, ὅμοιος χελιδόνι

κύων· ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ. οἱ δὲ τὴν Ἐριν[ν]ῦν. οἱ δὲ τὴν νόσον τὴν οὕτω λεγομένην *κύνα*. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον. καὶ τὸ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὸν ἀναιδῆ. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον. καὶ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον τινά, ὃς Χῖος καλεῖται

κύων ἐπὶ δεσμά· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ *βοῦς ἐπὶ δεσμά*

κύων παρ᾽ ἐντέροισι· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων

65. *κῶα*· ἐνέχυρα

κωάζειν· ἀστραγαλίζειν. ἐνεχυράζειν

κωαθείς· ἐνεχυριασθείς

κῶας· κώδιον. τάπητα. ὀφθαλμούς

[*κώβαλα*· πανουργήματα]

70. *κώβαλοι*· κύτινοι ῥοιῶν

SCR. 52. *β* 16 Ar. Ach. 703. 53. Cratin. fr. VIII p. 42 Posidipp. fr. XVI vol. IV 528. 54. Aristot. HA. VIII 12. 55. Archiloch. fr. 34. 56. *ἀγγεῖα*] Arist. Pac. 631. *ῥύπος*] Com. dict. ind. p. 559. 60. Aristot. HA. IX 40. 61. Arist. HA. IX 30. 62. *σπινθήρ*] Eubul. I 7 Com. III 242 Alexid. I 16 vol. III p. 452. [*Ἐρινύς*] Aesch. Choeph. 924. *ἀναιδῆ*] Θ 527 Φ 481. — τ 41 — Χ 29. — μ 95. teste Apoll. 105, 29 — 34. Cratin. fr. III vol. II 1 p. 109. 63. Proverb. Salom. VII 22. 68. γ 38 teste Apoll. 106, 3 τ 58.

ADNOT. 52. Apoll. lex. 105, 28. Pro ἢ Musurus *Κύφων δὲ* scripsit recte mentem lexicographi assecutus, qui *κυφὸν* et *κύφων* (alii *κυφών*) uno articulo comprehendere non dubitabat. — *κατεδέσμευον* coni. Martin. *κατέτεινον* Bochartus. 53. *κυφῶν* bis cod., em. Mus. licet accentum in ultima probet etiam diserte schol. Ar. Plut. 606 eundemque praebeant libri Poll. I 143 X 177. — *χιτών*] Phot. 193, 18. — *ῥάβδος*] sc. currus cf. Poll. I 98. 54. Cf. 2610 *κιγκράμας*; *κυγχράνος* Mus. 55. Phot. 193, 22. Supra *ἔκυψεν*· *ἀπήγξατο*. 56. [λ] Mus. — *ὑποσυνιστάμενος* cod., certatim em. VVDD. — *σκήνη* cod., em. Guyetus ex EM. p. 549, 25 Bekk. 276, 4. — *ἔγκυλον* cod., *ἔγκυκλον* Bekk. l. c., em. Heins. Salmas. Cf. EM. 90, 44. 57. Lob. Proll. p. 242 n. 58. *κυψέλικες* cod., em. Alb. 60. Pro *κύβερτον* supra habuimus *κύβεθρον*, et s. v. *σίμβλαι* habebimus. Utuntur eodem Cyr. 63 et gl. mss. in XII Proph., voc. *κυβέρτιον* Phot. 193, 24 Suid. Bachm. Anecd. I p. 386 h. e. Eudemus. 61. Plin. X 39. 62. [ν] delevi. *νόσον*] Galen. L. II de differ. puls. c. 3 vol. VIII p. 41 et haec Simplicii verba: *τίνα γὰρ τῶν κυνῶν; — ἢ τὸ περὶ τὸν γνάθον συμβαῖνον σπασμῶδες πάθος;* apponit Alb. — *μόριον*] Eustath. 1821, 53 EM. 549, 26 Anth. Pal. V 105. Phot. Hesych. *κυνέπασαν*. — *βόλος*] Eustath. 1289, 59. 1397, 40 Thes. IV c. 2171 C. 63. Zenob. IV 73 p. 104. 64. Diogen. V 67 a p. 264. 65. Cf. *κοῖον κοῦα κώϊον κῷον* cett. et not. ad gl. κ 3223. 66. Cf. *κώια* (cod. *κωαί*). 67. *ἐνεχυρισθείς* Mus., forte etiam *κωασθείς* legendum. Vide gl. κ 3224. 68. *ὀφθαλμούς*] Si recte habet *κοίας* scribi malim h. e. *στρογγύλους*. Sed potest etiam *τάπητας θαλάμου* conici. 69. Imo *κόβαλα*. 70. Vide *κυσήγη* et *κύτινοι*.

κῶβαξ· ὁ μέγας τέττιξ
κωβήλη· συνουσία. [καὶ βελόνη
κωβηλίνη· ἠπήτρια
κωβῖτις· ἡ λευκὴ ἀφύ[λ]η
75. Κωδάλου χοῖνιξ· παροιμία, ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου
κωδία· κωδίς. κεφαλὴ χωρὶς σώματος
[κωδίκιλλα· σύμβουλα ἀρχαί]
κώδιον· σκῦλον, ἢ δέρμα προβάτου χωρὶς σώματος
κωδύα· ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή
80. [κώδιξ· βιβλίον νόμιμον]
Κωδ.ης· γένος ἰθαγενῶν Ἀθήνησιν
κωδωνίσας· πειράσας. ἠχήσας
κωδωνίσαι· δοκιμάσαι. διαπειράσαι. ἀπὸ τῶν φυλάκων, οἳ τοὺς κώδωνας ἐκρότουν ἐπὶ πειρασμῷ τῶν γρηγορούντων
κωδωνίσω· δοκιμάσω. ἀπὸ τῶν ἵππων, ἢ ὀρτύγων
85. κωδωνοφορῶν· οἱ περιπολάρχαι ἐπὶ τοὺς φύλακας ἐρχόμενοι, κώδωνα διέσειον, καὶ οὕτως ἐξεπείραζον τὸν καθεύδοντα. ἀπὸ δὲ τῶν ὀρτύγων ἡ χρῆσις. τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνός φασιν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοῖς κώδωσιν ἐξετάζεσθαι
κώδων· σάλπιγξ, ἠχεῖον κύμβαλον. μήκων. κάλυξ
κῶθα· ποτήρια
κῶθος· κωβιός
κωθύλους· ὄνους
90. κώθων· ἄτακτος. μέθυσος. μόνωτον ποτήριον κεράμειον. εἶδος ποτηρίου
κωθωνίσαι· μεθύσαι
κωαί· ἀστράγαλοι
κώϊον· ἐνέχυρον. καὶ ἱμάτιον
κώκαλον· παλαιόν. καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος
95. κωκύει· βοᾷ. θρηνεῖ, κλαίει
κωκύσασα· θρηνήσασα
κώκυσε· μετὰ θρήνων ἀνεβόησε
κωκυτός· κοπετός, θρῆνος, ὀδυρμός

SCR. 74. ADN. 76. Ξ 499. 78. Philemo vol. IV p. 10. 82. Anaxandr. vol. III p. 168. 84. Ar. Ran. 78. 85. Ar. Avv. 841. 86. Aesch. Sept. 399. 88. Nicand. fr. 141. 90. Comici passim. 95. ϑ 527. 96. Σ 71.

ADNOT. 72. Sic Arcad. 109, 5 Phot. 195, 14 *κωβύλη* Zonar. c. 1275 Lob. Proll. p. 110. 73. *ἠπίτρια* cod., em. Mus. Huc refer *ἡ βελόνη* Lob. Proll. p. 218. 74. *κωβῆτις· ἡ λευκία φυλή* cod. Suid., *κωβίτης* Aristot. HA. VI 15, em. Ath. VII 284 F Eustath. 1204, em. Thes. IV c. 2172 C. 75. *ἀγρανόμου* male Mus. Cf. Diogen. V 69 p. 264. 76. *κώδεια?* cf. Apoll. lex. 106, 4. Pro *κωδίς* fortssse *κώδη* scribendum, quo de cf. Bekk. 274, 31 EM. 549, 56 Galen. lex. 512 (ubi *κώδην* cod. Mosq.) 77. Om. Mus., *σύμβολα ἀρχαῖα* corr. Schow. p. 482, 3. 78. Vide *κόλου.* 79. *κωδία* codex, correxit Schow. exigente literarum serie. *μύκονος* cod., *μύκωνος* Mus., em. Iunius. 80. Om. Mus. 81. *κωδ.ης* cod., literam delevit et *κωδύης* scripsit Mus. Scriptum erat *κωδοης*, quod Schowio ex *κωδωης* vel potius *κωδωεῖς* corruptum videtur. *Κωλιεῖς* comparabat Albertus, *Κωδιῆς* Meier de gentilit. Att. p. 48. 82. *κωδονήσας* cod., *κωδινήσας* Mus., em. Heinsius. 83. *κωδωνῆσαι* cod. Mus., em. Heinsius. 84. *κωδωνήσω* cod., em. Mus. parum sibi constans. 85. *διασεῖον — ἐκπείραζον* cod., em. Mus. 86. *ἤχιον κάμβαλον* cod., em. Mus. *μύκων* cod., em. Guyet. 88. *κῶθυ* cod., em. Theognost. II 54 Lob. Proll. p. 91, 15. 89. *κανθηλίους* Is. Voss. Cf. Lob. Proll. p. 138. 90. *μονόωτον* cod., *μόνωτον* Mus. *ἄτακτος μέθυσος* ad *ἀκρατοκώθων* referunt. 91. *κωθωνῆσαι* cod., em. Alb. 92. Cf. *κωάζειν.* Ordo *κῶια* postulat, quod de talis animalium usurpat Aristot. HA. 2, 1 p. 499, 28 ex emend. CGesneri. 93. Cf. κ 3223 et *κῶον.* 94. *παλαιόν*] *βασι* ο? (λ ν printed above) *βασιλέως ὄνομα.*

* κωκυτοιρεῖν· θρηνεῖν

4800. κωκυτός· θρῆνος, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου· Κωκυτὸς ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ

κῶλα· πόδες. σκέλη. ὀστᾶ. μέλη. κερκίδες

κωλαβοί· λάσταυροι

[κωλαβρισθείησαν· κωπηθείησαν. ποδοκοπηθείησαν]

κωλακρέται· ἀργυρικοὶ ταμίαι, οὓς τινες οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προΐστασθαι

5. κωλανιζόμενοι· τάχει χρώμενοι, ἀνέμοις ἴσα

κῶλα πεσεῖν· τὰ ἄρθρα

κωλαρίας· τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας

κωλέα· μέρος κρέατος. ἀγκαλίς. δέσμη χόρτου. τινὲς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον. ἢ Περσικῆς τὸ ἐδώδιμον

κώλειρ· τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις

10. κωλετίναις· ἀσκαλαβώταις

κωλήν· κωλεός

κωλῆνες· ἀκροκώλια

κωλίαν· ἰγνύαν. τὴν γαστροκνημίαν. τὴν κνήμην

Κωλιάς· ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα· καὶ ἴσως διὰ τὸ κώλῳ.......

15. Κωλιάς· Ἀφροδίτης ἐπὶ Κωλιάδος ἐστὶν ἱερὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος λέγεται Κωλιάς, ἐπεὶ ἐκκείμενός ἐστιν, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. ἔστι δὲ καὶ Δήμητρος ἱερὸν αὐτόθι πολύστυλον

Κωλιεῖς· γένος Ἰθαγενῶν, ὅπερ ἐκ τῆς Κωλιάδος

κωλική· Σικελική

κώλοισι· ποδίοισι

κωλύμη· μεμφώδη

20. Κωλυσανέμας· ὁ Ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ὑπισχνούμενος ἐφέξειν τοὺς ἀνέμους

κωλύσω· λυπήσω

κωλυτήρ· σημεῖόν τι ἐν θυτικῇ. καὶ θυσία τις κωλυτήρια

κωλώτης· ἀσκαλαβώτης. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην· δοκεῖ δὲ αὐτὸς εὐστόχω(ς) ἅλλεσθαι περὶ τὰς μυίας

SCR. 4800. κ 514. 3. Iob. V 4. 4. e. g. Ar. Avv. 1541. 6. Hebr. III 17. Eundem locum respicit Cyr. 63 κωλώπτειν· τὰ ἄρθρα πεσεῖν. Cf. Numer. XIV 29. 32. 8. I Samüel. IX 24. 12. Hippocr. p. 1227 B. Eur. fr. 678. 14. Herod. VIII 96. 15. Ar. Lys. 2. 18. Aesch. Prom. 81. 19. Thucyd. I 92.

ADNOT. 99. κωκυτηρεῖν Cyr. 63 κωκύειν; οἰκτείρειν Alb. An κοχυδεῖν· ῥεῖν et κωκύειν· θρηνεῖν confundit? 4800. In codice disiuncta copulavit Schowius. ὁδύστυγος cod. ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς Mus., em. Mus. 1. κωλαβοίλας, ταῦροι cod., κωλαβοῖλαι· ταῦροι Mus. κωλήβη· μήποτε ὁ λάσταυρος· κώληβοι γὰρ οἱ ταῦροι Phot. 3. Cf. gl. κ 381. 4. Vid. Boeckh. C. I. n. 3659 p. 917. 5. ἴσῳ Thes. κῶλ' ἀνεμούμενοι? 7. κωραλίας GDindorf. IV c. 2180 A. 8. κωλεά cod. Expositiones ἀγκαλίς (sic Mus., ἐγκαλίς cod.) δέσμη χόρτου spectans ad κωρεά q. v. Cf. gl. κ 932 κάρφεος κωρέα. 9. Laconica visa est Meurs. Misc. Lacon. III 8, ut λῆϊρ δάρειρ aliae. 10. κωλετήναις cod., κωλετίναις Mus. Vid. Lob. Proll. p. 215. Simile est κωλώτης. καλαβύστας. 11. κωλεῖν· κωλεός codex, κωλήν· κωλεόν Mus., κωλήν· κωλεός Cyr. 63, κωλῆν· κωλέαν Phot. 196, 14. 12. ἀκρακώλια cod., em. Mus. 13. Non corrupta est haec glossa, quod propter Thes. IV c. 2180 moneo, sed Boeotica, ut supra servata κυνίας· πίλους pro κυνέας. 14. διατῶ κώλω cod., διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι Mus. 15. ἐπικολιάδος — κολιὰς cod., em. Mus. nisi quod ἐπικωλιάδος scripsit a Meursio divisum. ἐγκείμενος cod., em. Phot. 196, 15. 16. Cf. Κωδ.ης. 17. Σκυθική Meinek. Philol. XII p. 614. 18. ποδί vel ποσί. 19. ἐμπόδιον Io. Toup. 20. De re cf. Diog. Laert. VIII 60 Philostr. V. Apoll. VIII 3 Clem. M. Strom. VI p. 754 Suid. Ἀμύκλαι. ἄπνους. δορά. Ἐμπεδοκλῆς. κωλυσάνεμος. Cf. ἀνεμοκοῖται et εὐδάνεμος, nec non Iamblich. V. Pyth. § 135 et Porphyr. V. Pyth. § 29. 22. Apollon. hist. mir. p. 105, 13 Iamblich V. Pyth. p. 296 Kiessl. 23. (ς) Mus.

κῶμα· κοίμημα, ὕπνος ληθώδης. καταφορὰ ὕπνου βαθέος
κωμά(δ)δειν· ὀρχεῖσθαι
κωμάζει· κῶμον ἢ (δρᾶμα) ᾄδει. ὑβρίζει μετὰ μέθης
κῶμαι· ἀγυιαί, ῥῦμαι
κωμαίνει· νυστάζει
κωμακόν· ἀρωματικόν τι
κωμαστήν· τρυφῶν μετ' ᾠδῆς
κωμαστοῦ· τοῦ κωμάζοντος, τερπομένου μετ' ᾠδῆς
κωμᾶται· μαγεύει
κώμη· ἄμφοδον, χωρίον
* κωμική· Ἀττική
* κωμαίνεσθαι· κείρασθαι
κωμῆτις· γείτων. Κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα
[κωμμωνία· κοροκοσμία]
κῶμοι· ἀσελγῆ ᾄσματα πορνικά, συμπόσια, ᾠδαί
κῶμος· εἶδος ὀρχήσεως ἢ μέλους τινός
κώμυθα· δάφνην, ἣν ἱστῶσι (πρὸ) τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου, καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγμάτων
κωμῳδοί· κωμικοί, τραγῳδοί, καὶ χορευταὶ τραγῳδοί, οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι
κωμῳδούμενοι· παιζόμενοι παρὰ τὴν τραγῳδίαν
κωμῳδοῦντες· θριαμβεύοντες, πομπεύοντες
Κῶν· νῆσος πρὸς τὸν Ῥόδον, μία τῶν Κυκλάδων, ἢ τῶν Καλυδνῶν
κῶνα· βέμβιξ
κωνᾶν· περιδινεῖν
..νεῖ· περιέρχεται
κωνεία· νάρθηκα. καὶ πόας εἶδος
κωνῆσαι· πισσοκωνῆσαι· καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσ(σ)αις καὶ Κρατῖνος. Πισσοκωνία γὰρ ἡ νῦν πίσσα, ᾗ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων
κώνητες· θύρσοι
κώνειον· δηλητήριον, ἤτοι θανάσιμον. βοτάνη. νάρθηξ

SCR. 24. Ξ 359. 29. Theophr. HPl. IX 7. 30. ADN. 36. Arist. fr. VIII p. 1058. 40. Theocr. IV 18. Cratin. fr. CLVII p. 226. Cf. *κορυθαλίς*. 44. ‚B 677' Schow. 48. Ar. Ran. 1051. 49. Aristoph. fr. XXXV p. 1157. Aeschyl. fr. 113 p. 28. Cratin. fr. CLXVIII p. 228.

ADNOT. 24. *κοίμισμα — λιθώδης* cod., em. Alb. et HSt. 25. *κωμαδεῖν* cod., em. Valcken. ep. ad Roëv. p. LXXVII ante Ahrent. Dial. II 96. 26. *κωμωνεῖ ᾄδει* cod., *κῶμον ᾄδει* Mus., *κωμῶν λέγει ἢ κωμῶν ᾄδει* Cyr. Marinus, *κωμῳδεῖ* Meineke; correxi e Phot. 197, 4. 30, *κωμάστην* cod., *κωμαστής* Mus. (Arist. Nubb. 606). Sed etiam *τρυφῶντα* verum esse potest. 32. *κοιᾶται?* V. Karsten ad Aesch. Ag. p. 197. An *κυκᾷ· μαγγανεύει?* 34. Accedit Cyr. Lex. MS., sed quid sit non liquet. 35. *κομμοῦσθαι* coni. Vossius parum probabiliter. Cf. *κωρίς*. 6. *κώμη τίς* cod., correxi. Fortasse paulo ante *κωμητική· ἀστική* scribendum. 37. *κόμμωσις* coni. Albertus, recte idem *κοροκόσμια*. 38. *ἀσέλγεια* cod. *ἀσελγῆ* Mus. 39. *ἢ μένους* cod., *ποιμένος* Mus., quam correctionem cum vitiosa codicis lectione, a Meursio Orchestr. p. 47 emendata, ad monstrosam lectionem *ποιμένος τινὸς ἢ μένη τινός* coniunxit Aldi typotheta. 40. (*πρὸ*) Mus. 41. Similiter *τραγῳδός· χορευτής, κωμῳδός*. Cf. Ammon. p. 86. 42. *πεζόμενοι* cod., em. Mus. 44. *Κῶς* Mus. *πρὸς*] *περὶ* solet noster. 45. *κῶνος* Schaefer. melet. crit. p. 112. 46. 47. Separavi. In codice enim *περιδινεῖν νείω περιέρχεται* legitur, *νείω περιέρχεται* om. Mus. Leg. *κωνεῖ* vel potius *περικωνεῖ*. 48. *κωνείαν* Mus., *κώνεια· νάρθηκας?* 49. *πισσοκοπῆσαι — πισσοκόνιτον* cod., em. Salmas. *Κωνεῖσαι — κρήσαις* cod., em. Mus. Sed *κρήσσαις* quod in codice post *Κρατῖνος* comparet ope Photii recte ad *Αἰσχύλος* retraxit Albertus. Statim *πισιδία τί* cod., *πίσσα* Meinek. Com. II 1 p. 228, *ᾗ* Mus. 51. Ordo *κώνιον* requirit, quae forma vitiosa etiam in cod. Venet. Ath. XII p. 537 C exstat et ad commenticiam Suidae *κόνιον* adludit.

κωνίς· ὑδρίσκη
κωνοειδῆ· τούτου τοῦ σχήματος
κῶνοι· οἱ θύρσοι, καὶ στρόβιλοι. καὶ οἱ στρόμβοι
55. κῶνον· περικεφαλαία. καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμά τι στερεόν. καὶ στρόβιλος
Κῶνος· τόπος ἐν Κλαζομεναῖς
κωνόσαρτον· ξύει
κωνοφόρον· στροβιλοφόρον
κωνωποθήρας· ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων
60. κῶον· ἱμάτιον. ἢ ἐνέχυρον
Κῶος Χῖον· ὁ Κῶος ἀστράγαλος, ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἕν· ὁ δὲ Κῶος ἕξ
Κωπαΐδες· ἐν τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ ἐγχέλεις μέγισται γίνονται. ταύτας οὖν τὰς ἐγχέλεις Κωπαΐδας λέγουσι
Κῶπαι· πόλις τῆς Βοιωτίας
κῶπ..· τὸ ἄνω κώπαιον, τὸ δὲ κάτω πλάτην
65. κωπεῖς· τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα
κωπέτας· σφονδύλους μεγάλους ἰχθύων
[κωπετός· θρῆνος]
κώπη· ἡ τοῦ ξίφους λαβή, καὶ ἐγχειριδίον, καὶ ἡ τῆς κώπης τῆς νεώς
κωπηλάται· οἱ ταῖς κώπαις περιστρέφοντες τὸ πλοῖον
70. κωπητήρ· ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης
κωπῆλα· κοπεώδη, μακρά
κώρα· ὕβρις
κωράλιον· παιδάριον, κόριον
κωραλλεῖς· οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον περὶ Σικελίαν
75. κωραλίσκον· μειράκιον
κωρέα· ἄκρα. ἀρχή. δέσμη
κωρία· κουρίς, κουρεύτρια
κωριδάμνας· ἀκρίς
κωρίδες· γραῖες. ζῷον θαλάσσιον

SCR. 56. Hipponactis? 58. Theophr. HPl. III 9, 4. 62. Antiph. fr. II 7 com. III p. 70. 63. *B* 502. 65. Arist. Lys. 422. 70. Hermipp. fr. V vol. II 1 p. 404. 71. ADN. 75. Nota Epilyci *Κωραλίσκος* qua de Meinek. I p. 269.

ADNOT. 52. *ὑδρίαν κωνικὴν* habemus in Marm. Ox. n. 22 e coniectura Letronnii *Obs. sur les noms des vases grecs* p. 60 (7) *Journ. des Sçav.* 1833 p. 399. 1837 p. 648. 54. *κῶνοι· οἱ στρόβιλοι καὶ οἱ θύρσοι. ῥόμβος· δῖνος* et *κῶνος· ξυλάριον οὗ ἐξῆπται τὸ σπαρτίον καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς ἐδονεῖτο ἵνα ῥοιζῇ* Schol. Clem. Al. p. 15, 8 Pott. Rank. De Hesych. p. 45, *στρόβυλοι* cod., em. Salmas. 55. Imo *κῶνος. στρόβηλος* cod., em. Mus. 56. Cf. Herod. vit. Hom. 20. 57. *κόνος ἀρτοξύῃ* Suid. *κῶνος ἀρτοξύει* App. prov. III 56 p. 428 *Κῶνος ἄρτον ξύει* Sopingus. De proverbio nihil constat. 58. *στροβηλοφόρον* cod., em. Mus. 59.. *κωτοπτοθήρας* cod. Ald., *κωνοποθήρας* Mus., em. Iunius Salmas. al. 60. *Coae vestes* e Propertio notae. Cf. *κῷιον* et *κῶα*. 61. Zenob. IV 74 p. 101. Cf. Sauppium Philol. XI 1 p. 39. *ὁ ἕξ*] aut *ὁ ἑξίτης* scribendum aut *ὁ ἕξ δυνάμενος*. 62. *κωπαΐδη — κωπαΐδες λέγονται* cod., em. Mus. 64. Sic codex, exitum glossae delevit Mus. et *κώπης — πλάτη* scripsit. Scriptum erat *κῶπις*. Recte fortasse Vossius *κώπαιον· τὸ ἄνω τῆς κώπης*. 65. *κώπεις* cod., vid. Bekk. 274, 32 Boeckh. *Urkund.* p. 114. 67. Imo *κοπετός*. 71. Sic codex, *κωπήλατα κοπαιώδη* Mus. Latet ni fallor *κώληπα κόψε* ex. Hom. *Ψ* 726, et deinde *κοπώδη· μακρά*. 72. Vulgo *κόρος*. De nomine hoc biformi Lobeck. Proll. p. 18. 73. *κωράλλιον* male Mus. Cf. *κωραλίσκος* ap. Phot. 198, 15 Herod. *πμλ.* 20, 30 et supra *κωλαρίας*. Ebert diss.
ἐ
Sic. p. 38 sq. Lob. Proll. p. 98. 74. *κοραλλεῖς — π σικελίας* cod., *κωραλλεῖς* Aldus. *παρὰ Σικελοῖς* Mus., em. Schowius. Ordo *κωράδιον* et *κωραλεῖς* poscit. 75. Addendum videtur *Κρῆτες*. Cf. Ahrens Dial. II 161 Bergk. reliq. comoed. Att. p. 431. 76. Cur Thes. IV c. 2209 signum dubilationis apposuerit nescio. Confundit *κωλέα* et *κωρέα*, q. v. 77. *Κώρεια* Dorice pro *κούρεια* coni. Lob. Proll. p. 42 n. 78. *κωρίδα· μυλακρίδα?* 79. *κωριδεστράες* cod., em. Is. Vossius. Cf. *καραβίδες*.

80. *κωρίθιον· χόρτον*
κωρίς· ψαλίς
κωρυκαῖος ἠκροάζετο· παροιμία (παρὰ) τοῖς κωμικοῖς, ὡς θεοῦ τινος ἐπακρoωμένου
κωρυκίδιον· ὅπερ οἱ τοξεύοντες δερμάτινον κοίλωμα τῷ εὐωνύμῳ πήχει περιτιθέασιν
κώρυκος· θυλάκιον. ἔστι δὲ δερμάτινον ἀγγεῖον, ὅμοιον ἀσκῷ. οἱ δὲ πλοῖον· οἱ δὲ κόγχην
85. *Κῶς· νῆσος. καὶ δέρμα. εἱρκτή, δεσμωτή(ριον)*
κωτίλλει· δολίως ἀπατᾷ
κωτίλλουσα· κολακεύουσα
κωτίλλω· κολακεύω *
κωτίλη· λαλιστάτη
90. *κώτιλον· ἡδύ. τρανές. λάλον, εὔστομον*
κώτιλος· πανοῦργος, ἀπατηλός, κολακευτής, ἀπατεών, δόλιος. λάλος
κωφᾷ· π[λ]ηροῖ
κωφάν· κωφήν, ἀναίσθητον
κωφεῖ· κακουργεῖ, βλάπτει. κολούει. πηροῖ
95. *κῶφες· νεκυσία. κωφά*
κωφεῦσαι· ἀναισθητῆσαι. ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι
κωφή· ἀναίσθητος. νεκρά
κωφῆσαι· κολοῦσαι
κώφησις· κόλουσις
4900. *κωφητέος· βλαπτέος*
κωφίας· ὄφεως εἶδος, ὁ καὶ τυφλίας *
κωφόν· ἀναίσθητον. μωρόν. τὸν ῥοῖζον μὴ ποιοῦν(τα)
κωφός· οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων. ἐννεός. ἀσθενής
κωχεύει· μετεωρίζει. φέρει. κουφίζει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει
5. *κωχεύουσιν· ὀχοῦσι. μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς Καμικίοις· πιστοί με κωχεύουσιν ἐμ φορᾷ δέμας*

SCR. 82. *τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάσατο* Menander. 84. ε 266. 85. *B* 677 (cf. *Κῶν*): 87. Hesiod. Opp. 371. 89. Anacreo et Simonides ap. Tzetz. ad Hesiod. l. l. 91. Soph. fr. 606 Ddf. 94. Sophocles. 96. LXX. e. g. Iob. XIII 5. 4903. Herod. I 34. 5. Soph. fr. 303 p. 160.

ADNOT. 80. *κωρίδιον· κόριον* Meinek. — Cf. *κώμυθα*. 81. *ψαλλίς* Mus. *κωρίς· καρίς* Ahrens Dial. II 167, male. 82. *Κωρύκεος — ἐπακροαμένου* cod., *ἐπακροωμένου* Mus., em. Zenob. IV 75 Strab. XIV p. 644 St. Byz. Phot. Suid. Eustath. 1534, 54 ad Dion. Perieg. 855. — (*παρὰ*) Meinek. 84. *λόγχην* cod., em. Casaubonus. Cf. Hegesandrum Ath. III p. 87 B. et *κριός*. 85. *δέρμα*] cf. *κῶας* et *κᾶς*. *εἱρκτή*] cf. Steph. Byz. s. v. EM. 523, 15. 396, 30 Eustath. 318, 54. 1478, 49. — (*ριον*) Guyetus. Illustrat G. Curtius Etym. p. 124. 87. 88. *κωλ.* cod., em. Mus. 92. [*λ*] Mus. 94. *κολύει* cod., em. Voss. Cf. *οὐ κωφεῖ* et Phot. 359, 25. 95. *κῶφες· νεκύσια· ἔνιοι κωφά* Lex. MS. Alberti, *κωφεύς· ὁ μὴ ἀκούων* Boisson. Anecd. IV p. 387. Forte *κωφεῖς· νέκυες;* verbis *ἔνιοι κωφὰ* ad gl. 97 retractis. 98. 99. *κωλῦσαι* et *κώλυσις* cod. 4901. Aelian. N. A. VIII 13. 2. (*τα*) Mus. Possis etiam *τὸ — ποιοῦν* (sc. *κῦμα*) 4. *κωφεύει· μεταιωρίζει* (*μετεωρίζει* Mus.) cod. em. Cyr. Marinus. 5. *μετεωρίζουσι. πιστοί με Σοφοκλῆς καμίκην κωχεύουσιν* cod. *μ. Σοφοκλῆς πιστοί με καμίκην κ.* Mus. *Καμικίοις* Albertus. *ἐμφοραιδέσμας* cod., *ἐν φορᾷ δέμας* Et. ms. Ruhnkenii; hinc *ἀμφορεῖ* Ruhnken., *ἐν φορᾷ* Dindorfius. Retinui *μ* in *ἐμ* ut supra *ἄκομ* singularem glossam constituit propter sequens *πρᾶγμα*. — *μ' ὀκωχεύουσι*?